

Jai Shri Mataji Nirmala Devi!

Translations - Lithuanian 2023-0430

1976-0330, Gudi Padwa, Meditation in thoughtless awareness	4
1976-0529, Kaip medituoti	8
1977-0321, Gimtadienio pudža: Suprasti Sahadža jogą širdimi	14
1979-1020, Divali pudža, Šiandien reikia pasižadėti	16
1979-1022, The Problem of Ego	19
1980-0526, Dėmesys	24
1981-0403, Sahasrara Chakra, Public Programme	31
1981-0930, Public Program Day 7, I am the Holy Ghost	39
1981-1101, Diwali Puja, Powers of the Gruha Lakshmi	51
1982-0220, Mahashivaratri Puja, What makes Mother pleased?	58
1982-0411, Easter Puja and Havan, The Creation of Lord Jesus	63
1982-0513, Public Program Day 1, The Left Side Problems of Subconscious	67
1982-0514, Public Program Day 2, Advice on Right Side, You Must Become The Spirit	79
1982-0515, Viešojo programa, 3 diena, „Kuriančioji galia. Centrinis kanalas“	85
1982-0515, Shri Lalita Puja, Understand your own importance	89
1982-0704, Šri Adi Guru pudža, „Guru Principo įtvirtinimas“	96
1982-0709, Public Program, Confusion the Subtle Slavery	102
1982-0710, Public Program, From Mooladhara to Void	110
1982-0711, Nuo Širdies iki Sahasrara čakros, viešojo programa	119
1982-0822, Šri Ganėšos pudža	133
1982-0926, Šri Durgos pudža	142
1982-0930, Public Program	148
1982-1007, 1st TV Interview	154
1982-1007, 2nd TV Interview	156
1982-1008, Radio Interview	157
1982-1008, Newspaper Interview	159
1982-1021, TV Interview	165
1982-1219, Shri Mahakali Puja, Desire Within	167
1982-1225, Christmas Puja	171
1983-0121, Devi pudža	173
1983-0131, Nabhi Chakra	180
1983-0204, Sahasrara čakra, Sahasrara integracijos esmė	188
1983-0304, Devi pudža, Motina, būk mano smegenyse	195
1983-0526, Public Program	201
1983-0724, Guru Puja, Awakening the Principle of Guru	207
1984-0218, Shri Chandrama Puja	213
1984-0229, Mahašivaratri pudža: Neprisirišimas ir smegenų nušvitimas	217
1984-0923, 1st Day of Navaratri, The Discipline	221
1984-1123, Pre-Christmas Talk and Farewell Puja	226
1985-0119, Shri Krishna Puja, Announcement of Vishwa Nirmala Dharma	231
1985-0317, Birthday Puja, Our maryadas	236
1985-0531, Devi Puja, Steady Yourself	246
1985-0611, Public Program Day 1, The Truth Has Two Sides	256
1985-0804, Šri Ganėšos pudža, „Tyrumo svarba“	264
1985-0901, Šri Višnumajos pudža	271
1986-0101, Shri Mahaganesha Puja	277
1986-0106, Šri Mahalakšmi pudža	279
1986-0504, Sahasrara pudža, Sąmoningumas ir evoliucija	284
1986-0504, Kalba po Sahasrara pudžos	289
1986-0713, Shri Kartikeya Puja	298
1986-0803, Shri Bhoomi/Dhara Puja	305
1986-0907, Šri Ganėšos pudža, „Šri Ganėšos Principo įtvirtinimas“	308
1987-0712, Guru pudža, Sankhja ir Joga	312
1988-0110, Makar Sankranti Puja	318
1989-0719, Paramchaitanya Puja	323
1989-0723, Guru Puja, Creativity	326
1990-0321, Birthday Puja, Sincerity	329
1990-0831, Shri Hanumana Puja, Electromagnetic Force	335
1990-0923, Navaratri puja, The deities are watching you	341
1991-0216, Mahašivaratri pudža, Keturi Širdies Nadi	350
1991-0328, Shri Mahavira Puja, Dead Spirits	356
1991-0331, Easter Puja: Purity, Morality, Children	360
1991-0728, Guru Puja, Four Obstacles	366

1991-0817, Pirma viešoji programa	373
1991-0818, Antroji viešoji programa	377
1991-1206, Public Program Day 1	382
1991-1206, Pudža Šri Radža Radžešvari	389
1991-1207, Public Program Day 2	393
1992-0531, Shri Buddha Puja, The Search for the Absolute	406
1992-0830, Shri Ganesha Puja	411
1992-0927, 1st Day of Navaratri, 10th Position	417
1993-0321, Birthday Puja, Satya Yuga	424
1993-0411, Easter Puja	429
1994-0508, Sahasrara Puja, Mahamaya Swarupa	434
1994-0828, Shri Krishna Puja, Shri Krishna and the Paradoxes of Modern Times & short talk in Marathi	440
1996-0716, Šri Mahalakšmi pudža, „Turime gyventi kaip viena šeima“	450
1998-0510, Sahasrara Puja, Blessing of Divine Pours Only If Sahasrara is Open Complete	453
1998-0621, Adi Shakti Puja, You Must Develop Humility	458
1998-1216, Subtiliųjų elementų reikšmė	462
1999-0321, Gimtadienio pudža	464
2001-0225, Mahašivaratri pudža, Naikinanti Šri Mahadevos galia	466
2001-0714, Public Program	471
2004-0509, Sahasrara Puja, Continue To Live A Life of Reality	476
2007-0408, Velykų pudža, „Būkite taikūs“	478
2007-0624, Šri Adi Šakti pudža, „Jūs turite įgyti aromatą“	479
2007-1110, Talk and Quawalli of the Evening Eve of Diwali	482

1976-0330, Gudi Padwa, Meditation in thoughtless awareness

View [online](#).

Gudi Padwa, "Meditation in thoughtless awareness". Delhi (India), 30 March 1976.

Mes negalime medituoti, galime tik būti meditacijoje.

Kai sakome, kad ketiname medituoti, tai neturi jokios reikšmės. Mes turime būti meditacijoje. Jūs esate namo viduje arba išorėje. Negalite būti namo viduje ir tuo pat metu sakyti: „Esu išorėje.“ Arba kai esate išorėje, negalite sakyti: „Dabar esu viduje“. Tokiu pačiu būdu judate trijose savo gyvenimo dimensijose: emocinėje, fizinėje ir protinėje. Jūs nesate savo viduje. Kai esate savo viduje, patenkate į bemintę būseną. Esate ne tik ten, bet visur, nes tai yra vieta, tai taškas, kuriame tampate iš tikrųjų visatiniu... Čia jūs susijungiate su pagrindine priežastimi, su Šakti, su energija, kuri prasiskverbia į kiekvieną dalelę, kuri yra materija, į kiekvieną mintį, kuri yra emocija, į kiekvieną planavimą ar galvojimą apie visą pasaulį. Prasiskverbiate į visus elementus, kurie sukūrė nuostabią žemę. Prasiskverbiate į žemę, prasiskverbiate į „Akašą“ [dangų, eterį], į „tedžą“ [šviesą], į garsą.

Bet jūsų judėjimas yra labai lėtas. Tada sakote: „Aš medituoju“, tai reiškia, kad jūs judate link susiliejimo su Visatos būtimi. Bet jūs patys nejudate, tik nusiimate naštą, kad taptumėte laisvi nuo daiktų naštos, kuri trukdo judėti. Kai esat meditacijoje, turite sau leisti būti beminčiam suvokime. Čia pati Virššamonė, pati Ačitana jums pasirūpins. Pradėsite kilti dėl Ačitanos jėgos. Virššamonė visa tai išspręs. Ji nuves jus ten, kur norės, kad eitumėte. Būkite beminčiame suvokime nuolat. Bandykite išlaikyti beminčio suvokimo būseną, kiek galite.

Kai esate beminčio suvokimo būsenoje, turite žinoti, kad tuo metu patenkate į Dievo karalystę, ir Jo žmonės, jo susitarimai, Jo sąmonė rūpinsis jumis. Net tada, kai duodate vibracijų kitiems žmonėms, pastebėjau, nesate beminčiame suvokime. Jei duosite vibracijų būdami beminčiame suvokime, jūs niekuo neužsiteršite, nes visa, kas į jus įeina, visos materialinės problemos, kurios pradeda kamuoti, atsiranda, kai esate tose trijose dimensijose. Dėl Sahadža jogos atvėrėte savo būties vartus. Įžengėte į savo pačių karalystę, bet jūs ten neišsilaikote. Iš ten išeinatė, tada vėl grįžtatė į įsitvirtinatę – nesvarbu. Nenusivilkite ir nenusiminkite dėl to. Žinote, žmonės dirbo tūkstančius metų ir nesugebėjo atskirti savęs nuo savęs. Tik jūs, žmonės, Sahadža jogai, esate sukurti pagal Šri Ganėšos pavyzdį, esate tokie galingi, kad galite suteikti pažadinimą ir realizaciją kitiems. Net jei užsiteršiate, matote, kad turite galių.

Net jei jaučiate, kad neteka vibracijos, žinote, kad turite galių. Galite duoti kitiems realizaciją. Jums esant, žmonės gauna realizaciją. Bet turite pilnai tapti ta galia. Įsivaizduokime, kad kas nors sugedo jūsų automobilyje. Bet kol jis juda, viskas gerai. Turite tai sutvarkyti. Nuolat turite tvarkytis su savo nuotaikomis, kurios kyla dėl mūsų pačių kvailumo, geismo, godumo, daugybės klaidingų susitapatinimų, kuriuos nešiojamės kartu. Turime sutelkti visą dėmesį į savo silpnynes, o ne į savo pasiekimus. Jei žinome savo silpnąsias vietas, geriau, tikrai geriau perplauksime visa tai.

Įsivaizduokite, kad laive yra skylė, per ją skverbiasi vanduo. Visas įgulos, personalo ir kapitono dėmesys nukreiptas į skylę, iš kur veržiasi vanduo. Lygiai taip jūs turite būti stebėtojo pozicijoje. Yra tiek daug spąstų Sahadža jogams, aš mačiau. Aišku, nors praeities jau nebėra, net ir ji gali būti įveikta, net ir ji gali būti įveikta. Dabartyje praeities šešėliai taip pat veikia. Pavyzdžiui, kai sėdite grupėje, esate susiję vieni su kitais. Tie, kurie yra įsitraukę į bet kokius santykius su kitais, turėtų žinoti, kad toks įsitraukimas nepadės pasiekti individualaus augimo. Visi auga individualiai, nors kolektyve susiję vieni su kitais ir bendraujate vieni su kitais, bet augimas yra individualus, absoliučiai individualus. Taigi nesvarbu, tai jūsų sūnus, brolis, sesuo, žmona, draugas, turite prisiminti, kad nesate atsakingi už jų augimą.

Negalite jiems padėti augti. Tik Motinos malonė ir jų pačių noras, jų pačių pastangos atsisakyti visko, kas patenka į tas tris dimensijas, gali jiems padėti. Taigi, vos tik kyla tokio pobūdžio mintis, turite žinoti, kad pilnai dar nepasiekėte beminčio suvokimo, todėl tebeturite problemų, kurios yra trijų dimensijų. Kartais Sahadža jogas gali pastebėti, kad emocija ateina į jo protą. Tai bus prislėgtos nuotaikos ar nusivylimo emocija ir jis pradės bjaurėtis savimi ar kitais. Abu dalykai yra vienodi. Esu

mačiusi Sahadža jogų, kurie buvo labai pasibjaurėję kitais. Neturėtų būti užsitęsusių pasibjaurėjimo. Aišku, trumpam galite pajusti pasibjaurėjimą. Tai pereinamasis tarpsnis.

Arba galite būti pasibjaurėję savimi – tai taip pat gali būti pereinamasis tarpsnis. Bet jei to labai norėsite ar tvirtai laikysitės to, tai reiškia, kad kuriate sau sąlygotumus, reiškia, kad nesate beminčiame suvokime, reiškia, kad esate savo praeityje, paverčiate savo praeitį svarmeniu ant galvos. Dabartyje viskas greitai pralekia. Viskas greitai pralekia, kas nėra amžina. Dabartyje išlieka tai, kas amžina, visa kita dingsta. Tai tarsi tekanti upė, kuri niekur nesustoja. Bet tekanti upė yra amžina. Visi kiti dalykai yra kintantys. Jei vadovaujatės amžinybės principu, visa, kas nėra amžina, kinta ir dingsta, pamažu išnyksta ir nebeegzistuoja. Mes turime pajusti savo pačių orumą, savo pačių esmę.

Visų pirma visi Sahadža jogai yra išrinktieji. Jie yra žmonės, išrinkti Dievo. Delio mieste gyvena tūkstančiai žmonių. Pasaulyje tiek žmonių, kad kenčiame dėl didelės populiacijos, o Sahadža jogoje vos keli žmonės. Ir kai esate išrinkti pirmieji, turite suvokti, kad esate pagrindas. Jūs esate akmenys, kurie turi būti sudėti, turite būti stiprūs, pakantūs štai kodėl svarbu, kad visi, kurių yra vos keli, esate pirmosios lempos, kurios įžiebs kitas lempas visame pasaulyje, jūs turite mėgautis amžinybės stiprybe, dieviškosios meilės galia, Visatos galia, kuri ir esate jūs. Štai kas yra meditacija. Kai Sahadža jogai manęs klausia: „Ką turėtume padaryti dėl meditacijos?“ Būkite bemintėje būsenoje, tik tiek. Nieko nereikia daryti. Tuo metu ne tik judate tikslo link, o virššąmonė tuo metu jumis rūpinasi, ne tik tai, tuo metu taip pat skleidžiate pirmą kartą Dieviškumą gamtai, aplinkai, kitiems žmonėms, kurie yra Visatos mastu sujungti su jumis.

Tiesiog esame pripratę prie to, kad reikia ką nors daryti, todėl ir pradėdame daryti. Meditacija yra labiausiai Sahadža metodas. Taip pat turime maldas ir pudžą. Maldos taip pat, jei jos yra sakomos nuoširdžiai, su didžiausiu atsidavimu, ir prašoma to, kas amžina, tada tai bus išpildyta. Tiesiog prašykite to, o visa kita vyks palaipsniui. Visi Sahadža jogai turi problemą. Jie turi problemų dėl savo praeities, dėl savo ateities siekių. Kai turite problemų, Sahadža jogoje išmokote, kaip jas įveikti. Yra tiek daug metodų, kitokių nei meditacija, jūs kuo puikiau jus žinote, turite žinoti, kokia čakra, kur yra Kundalini. Taigi, jei Kundalini sustoja ties tam tikra čakra, kuri neveikia, neturėtumėte dėl to nusivilti.

Tarkim, jūsų instrumentas ar automobilis sugedo kelyje, kokia nauda iš jūsų nusivylimo? Turite išmanyti mechanizmą. Turite tapti geru specialistu, tada puikiai su tuo susitvarkysite. Visos Sahadža jogos technikos turi būti išmoktos ir įvaldytos. To galite išmokyti tik duodami kitiems ir mokytis iš jų ir savęs koregavimo. Nėra dėl ko nusivilti – tai blogiausia. Jei nusiviliate ir nuliūstate dėl savęs, tada tai tampa problema. Turite juoktis iš savęs, iš savo mechanizmo, kuris neveikia. Kai pradėdote tapatintis su savo instrumentu, nesate tai. Jūs nesate čakros, nesate skirtingi kanalai.

Jūs esate suvokimas, esate energija, esate Kundalini. Taigi nereikia jaudintis dėl to, kas negerai. Jei nėra, galite tai išspręsti. Štai dabar dingo šviesa. Jei šviesa dingo dėl elektros gedimo, tai jau rimta problema, tačiau jei šviesa dingo, nes perdegė lemputė, galite ją pakeisti, galite tai padaryti. Taigi nėra dėl ko nerimauti, jei čakros yra sugadintos. Nerimauti, nusivilti savimi – netinkamas požiūris Sahadža jogoje. Sahadža kitoje terminologijoje taip pat reiškia paprastą dalyką. Sahadža reiškia būti Sahadža, galiu pasakyti, ką Tulsidas yra pasakęs: „Džaise rakha hu taise hi rahu“ [Laikykite mane, koku norite]. Tokio tipo požiūris sutelkia dėmesį į vidų, nes išorėje jis paliekamas vienas, šunims, paliekamas vienas.

Mes nesijaukiname dėl išorinių dalykų – „Koku mane laikysi, toks ir būsiu“. Ir nustebsite, viskas pavyks kuo puikiau. Netgi kartais galite pradėti jausti: „Turiu nuvykti į tam tikrą vietą“, „Turiu išmokyti šį badžaną“, „Turi padaryti tuos darbus“, bet kartais nepadaroma. Kartais per klaidą tai, ko norite, nebūna padaryta. Turite tai priimti kaip Dievo valios apraišką. Taip nori Jis. Viskas gerai. Toks yra Dievo noras, ir dabar esate išvien su Jo noru. Esate čia, kad praneštumėte apie Dievo norą visam pasauliui. Jei šiame etape pradėdote reikšti savo asmeninius norus ir idėjas apie save, kada tapsite Dievo noru?

Tas „aš“ turi dingti. Štai kas yra meditacija, kai daugiau nebesate „aš“, o tampate „jūs“. Kabiras parašė nuostabią poemą apie tai, kad, kai ožka yra gyva ir spardosi, ji bliuina: „Mai, mai“, t. y. „Aš, aš“, o, kai ji miršta, jos žarnos paverčiamos stygomis, ir kai kurie šventieji pritvirtina jas prie tutari – tokio muzikos instrumento, kurį jie vadina ir ektari [viena styga]. Jie įtempia ją pirštais ir tada ši skleidžia garsą: „Tuhi, tuhi, tuhi“, tai reiškia: „Tu esi, Tu esi, Tu esi“. Štai kaip turime numirti ir atgimti. Jūs jau atgimėte, bet Sahadža joga, kaip esu sakiusi, yra khir [pasaldintas indiškas pienas], arba galima tai vadinti saldžiu patiekalu, pagamintu

nedegtame puode: „Kače ghade ki khir hai“ [khir, pagamintas moliniame puode]. Taigi nedegto puodo molis taip pat susimaišo. Bet jūsų dėmesys gali būti nukreiptas į khir su pienu ir atmesti viską, kas yra purvas nuo nedegto puodo. Toks atskyrimas yra spontaniškas.

Jis yra ten. Jūs jį gavote – savirealizaciją. Galite jausti save. Žinote, kad nesate tai. Pradedate kalbėti apie savo čakras tokiu pačiu principu. Bet vienintelis dalykas, vienintelė problema ar trūkumas Sahadža joge – nors jis yra ten, jo dėmesys sutelktas į išorę. Tai vienintelis trūkumas. Jei dėmesį sutelktumėte... Kaip sutelkti? Tai ir yra esmė. Tai yra pirmiausia.

Jei klausiate: „Kaip sutelkti?“, vadinasi, įsipainiojote į tris dimensijas. Jums nereikia nieko sutelkti. Jis jau ten! Jei jūsų dėmesys yra išorėje, tada galėčiau pasakyti: „Ne, tavo dėmesys turi krypti į vidų. Jo dar nėra ten.“ Bet jis jau ten. Jūs sėdite čia. Aš sėdžiu čia, bet mano dėmesys išorėje. Aš tiesiog turiu pajusti save, kur esu, tik tiek. Kai kurie tai pajautė, kai kurie tai pasiekė. Jūs žinote, kad tarp jūsų yra keli, kurie pakilo labai aukštai.

Kitas metodas, kurį naudojame, yra pudža. Atradau, kad tai labai gerai veikia žmones, nes tai patenkina daugybę praeities įpročių, kad jaustumėte, jog ką nors dėl to darote. Pradedate duoti, ką manote, kad Dievas jums davė – palaiminimus. Ir Riši, ir Muni [išminčiai] išsiaiškino tai, jie labai protingi žmonės, išsiaiškino, kaip pamaloninti Dievybes, kaip pamaloninti Motiną. Taigi jie jums pasakė, pasakė netgi šiame mano gyvenime, kaip Ją pamaloninti. Jie sako: „Ji yra Stutiprija“ tai reiškia „Jai patinka šlovinimas“. Taip nėra. Bet kai šlovinate ką nors iš visos širdies, tai reiškia, kad jūs tai priimate, tą akimirką čakrose pradeda gamintis energija, kuri jus išsviedžia, išsauna į Dievo karalystę. Taigi šie pudžos, maldos ir mantrų metodai buvo sugalvoti ir atrasti didžiųjų Sahadža jogos mąstytojų, didžiųjų Sahadža jogos meistrų. Ir tai yra pastanga, arba, galite sakyti, pastangos be pastangų tų Sahadža jogų, kurie priverčia Mano kūną skleisti vibracijas, ištraukia pačią esmę iš Mano kūno, sakyčiau.

Jie daro, tai vyksta, pats Dievas pasireiškia per šį ribotą būvį. Tai tiesiog veikia, esu mačius, visa tai veikia labai gerai, bet jūs turbūt žinote, kad po pudžos Aš jaučiuosi truputį pavargusi, nes jei negalite priimti tos energijos, Man norisi miego ir atsikratyti perteklinių vibracijų per „sušupti“ [gilų miegą], pasineriant į Dieviškąją būseną. Jei galite priimti, kad ir ką Aš skleidžiu, būdami balanse per pudžą, tada tai labiau padeda. Tai reiškia, kai darote pudžą, priimkite tai. Būkite bemintėje būsenoje, kai darote pudžą, pilnai susikoncentruokite priimti. Bet kol vyksta pudža, žmonės kalbasi. Mačiau, kaip jie pradeda vaikštinėti. Nežinau, kaip paaiškinti! Tai metas, kuomet kai kas pradeda išsiskirti – nektaras, ir jums tereikia tai priimti visiškai atsidavus. Tai išsiskiria.

Jei jaučiate Mano čakrų vibracijas tuo metu, atrasite, kad net mažiausi ratukai Mano kūne pradeda judėti skirtingose vietose, skirtingu greičiu, skirtingose dimensijose. Iš tikrųjų nežinau, kaip paaiškinti, bet tai sukuria melodiją. Priimate ir tai sukuria melodiją, kuri individualiai tinka kiekvienam. Kai jūs tai priimate, tai išsauna jus į begalybės būseną. Taigi pudžos metu žinokite, kad jūsų dėmesys turi būti nukreiptas į priėmimą. Šiandien labai didi diena kartu su Naujaisiais metais. Po dvejų metų nuo šios dienos prasidės Satja Juga. Tai nuostabi diena dėl daugelio dalykų, po to švenčiamos devynios dienos dėl Motinos atgimimo. Tai yra data, nuo kurios pradėjo kalendorių mano protėviai, ir tada jie suvokė, kad tai diena, kai Motina pradėjo savo kūrimą. Tai diena, kai Ji sukūrė Ganėšą, pradėjo nuo Jo.

„Utpati“ stadijoje [pirmoji stadija, atsiradimas] šią dieną Ji pradėjo savo darbą. Ir štai kodėl jie šią dieną padarė pirma, nes laikas prasidėjo nuo šios dienos jau labai seniai. Štai kodėl ši data yra tokia svarbi, jei peržengsite šią datą, pateksite anapus laiko. Jūs turite palypėti ant šios datos ir patekti anapus. Turite palypėti ant savo dharmos, ant savo religijos ir pakilti – „dharmatit“. Jūs turite tapti tomis trimis gunomis ir patekti anapus – „gunatit“. Jūs esate jos visos trys. Bet žingsniai, kuriuos žengiate, turi būti tvirti, ir tie, kuriais peržengiate, turi būti tvirti. Taigi, kai esate anapus, turite atitaisyti tuos žingsnius, kuriuos kažkaip žengėte, visa tai gali būti padaryta meditacija, pudža, maldomis. Bet visų svarbiausia, didžiausia pažanga pasiekta perteikiant Visatą per savo Visatos būtį.

Jūs visi turite skirti savo gyvenimą Sahadža jogai ir duoti vis daugiau. Tarp mūsų yra keli žmonės, kurie davė tiek daug, dėl to, žinoma, jie ir pasiekė daug. Jūs turite duoti, kalbėti apie tai, skleisti tai ir atvesti dar daugiau žmonių, kad jie galėtų tai gauti. Kitaip jie iškris iš evoliucijos procesų. Nėra laiko abejoti ar galvoti, nešvaistikite laiko šioms bevertėms veikloms. Jei vis dar turite abejonių, geriau visa tai meskite. Tai ypatingas laikas, kai pasineriate į procesą. Linkiu laimingų Naujųjų metų kelionei į dvasinį gyvenimą. Turite galvoti apie visus Sahadža jogus, kurie yra toli nuo mūsų, mūsų mintys turi būti pripildytos meilės jiems,

jie turėtų jaustis palaiminti, nes visi esate palaiminti. Tikiuosi, kad šiomis ypatingomis dienomis, kai esu čia, jūs visiškai atsiduosite savo išsilaisvinimui iš tų keturių linijų, apie kurias jums pasakojau.

Kad ir kokia prasidėtų programa, priimkite tai Sahadž būdu. Neturėtumėte atkakliai laikytis tikslaus laiko, skaičiuoti jo. Kad ir kas ateina Sahadž būdu, priimkite tai. Telaimina jus Dievas.

1976-0529, Kaip medituoti

View [online](#).

„Kaip medituoti“, Mumbajus, 1976 m. gegužės 29 d.

Jau sakiau Dadare, kaip Sahaža jogoje pirma pasiekiate Tadatmiją [vienybę su Dieviškumu].

Po Tadatmijos galite pasiekti Samipiją [artumą Dievui], tada Salokiją [draugystę su Dievu]. Tačiau pasiekus Tadatmiją, asmens interesai pasikeičia savaime. Vos pasiekę Tadatmiją asmuo dėl savo potyrių jau nebenori grįžti atgal prie Salokijos ar Samipijos. Tai reiškia, kad kai vibracijos pradeda tekėti jūsų rankomis, kai pradodate jausti kito Kundalini ir galite pakelti kitų Kundalini, tada savo čita [dėmesiu] pradodate stebėti kito asmens Kundalini ir suprasti savąją. Atsiranda noras stebėti savo čakras ir suvokti kitų čakras. Jei pažiūrėsite į dangų, pamatysite, net jei debesuota, galite pamatyti daugybę Kundalini formų. Dabar jūsų dėmesys yra nukreiptas į Kundalini. Kad ir ką norėtumėte sužinoti apie Kundalini, kad ir ką pamatyti, kad ir ko trokštumėte, visa tai jums bus atskleista. Jūsų susidomėjimas Kundalini kyla ir visi kiti interesai išnyksta savaime. Pabandykite suvokti: kai suaugate, paliekate už savęs vaikystę, jumoje atsiranda suaugusiojo interesai: darbas, verslas, žmona, šeima, pradeda rūpėti tik šie dalykai, o vaikiški dingsta, sena patirtis išdyla ir dėmesys nukrypsta į naujas patirtis.

Arba bandykite suvokti taip: tarkim, asmuo iki šiol nesidomėjo muzika, kažkaip pradeda domėtis, pradeda domėtis klasikine muzika. Todėl jo nedžiugins joks neklasikinės muzikos koncertas. Jūsų būsena Sahadža jogoje turėtų būti panaši. Kalbant apie kitus įpročius ir pomėgius, jie palaipsniui įgyjami ir specialiai ugdomi, po to šie interesai giliai įsišaknija jumoje. Sahadža joga atliko praktiškai pilną jūsų transformaciją, pasiekėte naują sąmoningumą, dabar galite jausti vibracijas ir kitų Kundalini, galite duoti realizaciją daugybei žmonių, išgydėte tūkstančius, jumoje atsirado naujos galios, kurios maitina ir stiprina jus. Tačiau visa tai atliekant, iškyla vienas trūkumas – dėl to nesistengėte, viskas įvyko savaime, be pastangų. Tikėtina, kad tai priežastis, kodėl daugelio žmonių, gavusių vibracijų Sahadža jogoje ir pasiekusių aukštą lygį, net ir tada jų dėmesys nesusitelkia į Paramatmą, Atmą ar Kundalini, jis nuolat nukrypsta į netinkamus dalykus. Klausėte: „Ką reikėtų daryti gavus realizaciją?“ Gavę realizaciją turite pradėti duoti. Absoliučiai būtina duoti, gavus realizaciją, kitaip gavimas neturi prasmės. Duodami turėkite omenyje vieną smulkmeną: šis kūnas, protas [„manas“], intelektas [„buddhi“], t. y. visa asmenybė, kuria duodate šį neprilygstamą dalyką, pati asmenybė turi būti nuostabi, jūsų gyvenimas turi būti labai švarus.

Jame neturi būti jokių ligų. Jei sergate – turbūt čia yra daug Sahadža jogų, kurie serga... Prieš ateidami į Sahadža jogą turbūt norėjote, kad liga būtų išgydyta. Po kurio laiko dėmesys nebenukrypsta į ligą, pradodate sakyti: „Viskas susitvarkys, nesvarbu.“ Bet tai klaidingas požiūris. Kad ir kokią turėtumėte problemą, net ir mažą, galite išsigydyti uždėdami ranką ant tos vietos, galite išlaikyti savo fizinę pusę labai švarią. Nereikia nieko daug daryti, tiesiog medituokite, būkite švarūs, išlaikykite savo fizinę pusę švarią. Tačiau jau sakiau vieną svarbų dalyką: sakiau, kad kiekvienas atsikėlęs ryte turi eiti į dušą ir nusiprausti, Tt Taip Sahadža jogams itin svarbu mirkyti kojas vandenyje bent 5 min. prieš miegą, nepaisant to, kaip stipriai evoliucionavote, net jei neužsiteršėte, nesvarbu. Turite mirkyti kojas vandenyje bent 5 min. Net aš kartais mirkau kojas – nors nėra būtina – kad mano Sahadža jogai perimtų įprotį. Tai labai geras įprotis.

Visi Sahadža jogai turi mirkyti kojas bent 5 min. kasdien. Visi Sahadža jogai turi uždegti žvakę (lappidą) prieš nuotrauką, uždėti „sindur“ [ant kaktos], įmerkti kojas į vandenį ir taip sėdėti atvertę ir nukreipę abu delnus į nuotrauką. Jei tai darysite, daugiau nei pusė problemų išsispręs savaime. Kad ir kas nutiktų, visiškai nesunku skirti 5 min. Visi turi taip sėdėti prieš miegą. Tai išvalys daugiau nei pusę to, kuo esate užsiteršę. Privalome keltis anksti ryte. Mūsų Sahadža joga – dieninė, o ne naktinė veikla. Taigi kiekvienas turi eiti miegoti anksti.

Neprašau eiti miegoti 6 val. vakaro, bet iki 10 val. visi privalo eiti miegoti. Neturėtumėte būti budrūs po 10 val. vakaro. Privalote keltis anksti. Ryte, vos tik anksti atsikėlę ir nusiprausę, turite sėsti ir medituoti. Ryte kiekvienas turi atsistoti ir medituoti. Mūsų šalyje esame įpratę keltis anksti ryte, nusiprausti – nuo senų laikų, visa tai darėme visą savo gyvenimą. Taip visi Sahadža jogai privalo atsikelti anksti ir medituoti rytais.

Tai tiesiog įpročio susiformavimas. Esu mačiusi, kad daugeliui labai sunku atsikelti 4 ar 5 val. ryto. Tam yra priežastis. Išsamiai išanalizavau žmones. Analizė teikia daug džiaugsmo. Žmonės bėga nuo savęs ir reiškia nuomonę, nukreiptą prieš save. Gana įdomu stebėti, kaip jis teisinasi ir paverčia save pajuokos objektu. Kai kurie žmonės sako: „Motina, negalime anksti ryte atsikelti.“ Tada klausiu: „Kada nuėjote miegoti?“ „12 val. nakties.“

Bet nusprendžiau, Motina, kad atsikelsiu 4 val. ryto.“ Tai neįmanoma. Turite vieną dieną nueiti miegoti anksti, o kitą anksti atsikelti. Tada turėtumėte tą dieną anksčiau užmigti. Tai praktikuokite 2–3 dienas ir kūnas prie to pripras. Kai atsikeliate anksti ryte, jūs imlesni. Ir ne tik: ankstyvą ryto valandą pasaulis be galo gražus... [mikrofono trukdžiai] Kalbant apie kūną, jau sakiau, kad kiekvienas turi medituoti ryte. Kaip medituoti? Pagalvokite, kaip medituoti anksti ryte. Pirmiausiai nusilenkite savo širdyje.

Tapkite nuolankūs. Jei kas nors galvoja, kad jau daug pasiekė ar tapo didžiu šventuoju, manykite, kad su juo baigta. Greitai jis išeis iš Sahadža jogos. Reikia paprašyti ir ramiai atsisėsti prieš nuotrauką atvertus delnus, labai nuolankiai reikia nusilenkti savo širdyje. Kelis kartus paprašyti atleidimo. Netgi tada reikia prašyti atleidimo: „Dieve, jei nusikaltau Tau, prašau, atleisk ir suteik meditaciją.“ Tada meldžiamės: „Atleidžiamie visiems, kurie nuskriaudė, o jei mes ką nors nuskriaudėme, Viešpatie, prašome, atleisk mums.“ Taip širdis prisipildo tyrų emocijų ir galite panirti į meditaciją. Medituokite užsimerkę. Nė vienas neturėtų klausiti, kiek minučių medituoti. Nedera klausyti to. Nesvarbu, medituojate 5 ar 10 minučių.

5 ar 10 minučių kiekvienas turi medituoti išlaikydamas visą dėmesį. Nuolankiai nusilenkite ir medituokite. Prieš meditaciją būkite atidūs, prieš meditaciją padarykite bandaną vietai, kur ketinate sėsti medituoti. Pasidarykite bandaną sau, pasidarykite bandaną savo kūnui, 7 kartus padarykite bandaną savo kūnui, padarykite bandaną tai vietai, padarykite bandaną nuotraukai. Turi būti atlikta ne mechaniškai, kaip dauguma daro, o nuolankiai ir „šradha“ [pagarbiai], kiekvienas turi padaryti bandaną tarsi darytų pudžą. Ne visai kaip per pudžą – aukojant ir pan. Po to padarykite bandaną savo „manas“ [protui]. O kur yra „manas“? Manęs niekada neklausėte: „Motina, kur yra „manas“?“ „Manas“ yra čia. Prasideda nuo čia.

Svarbu, jei padarysite stiprų bandaną Višudhi ir Agija čakroms. „Manas“ [protui] turi būti padarytas bandanas. Darydami bandaną kartokite mintyse: „Dieve, leisk mums būti po Tavo bandanu ir te nenutinka nieko blogo.“ Nusilenkite itin nuolankiai. Tiesiog jauskite, kad esate stebėtojo būsenoje ir prie nieko neprisirišę. Tiesiog tapkite prie nieko neprisirišę ir medituokite. Jei praktikuosite kasdien, tai taps jūsų įpročiu. Su ypatinga „šradha“ kiekvienas turi medituoti anksti ryte, galbūt 10 minučių ar pusę valandos, nesvarbu. Kol medituojate, nejudinkite rankų. Tiesiog žiūrėkite į nuotrauką ir lėtai užsimerkite, kol medituojate, nejudinkite rankų. Jei jaučiate disbalansą kurioje nors čakroje, tai gali būti pašalinta vien nukreipus dėmesį į ją, nes, kaip sakiau, anksti ryte daugiau dieviškų vibracijų.

Išvalę čakras medituokite į savo Atma-tatvą. Nukreipkite dėmesį į savo Atmą [Dvasią]. Niekas neklausė: „Motina, kur yra Atma [Dvasia]?“ Atma yra širdyje, bet jos vieta – mūsų Sahasrara čakroje. Štai kodėl sakiau, kad nusilenkite savo širdyje, nukreipę dėmesį į savo Sahasrara, atsiduokite savo Atmai. Dėmesiu atsiduokite savo Dvasiai. Kokia Atma-tatvos esmė? Atma-tatva – tai tyrumas. Turėtume sakyti, visiškas Nirmal tyrumas. Sutelkite į tai dėmesį. Tai yra visiškas neprisirišimas, kai esate prie nieko neprisirišę.

Dėl savo prisirišimų esate toli nuo savo Dvasios. Medituokite į Atma-tatvą, ir ši Atma-tatva yra meilė. Medituokite į tai. Tai didinga – Atma-tatva yra meilė. Pasaulyje buvo daug religijų, bet nė viena negali apibūdinti meilės. Meilė neapibūdinama, meilė – tai energija, kuri sklinda per mūsų rankas. Tai „Četna“ sąmoningumas, kurį žmonės suvokia kaip sąmoningumą. Bet jie nežino, kad tai yra meilė. Jie suvokia sąmoningumą kaip bet kokią kitą energiją – kaip elektros energiją. Ne, Atma-tatva yra meilė.

Vien tik tardami žodį „meilė“, išsilaisvinate iš daugybės priklausomybių. Visa, kas netikra, neteisinga, yra prieš meilę. Net jei ką nors barate ir kalbate apie tiesą, ji mylite. Patys tampate meile [Prem], štai kodėl vien tik medituojant į Prem-tatvą galite pasiekti Atma-tatvą. Kol medituojate, nesusitapatinkite nė su viena mintimi. „Aš esu Prem-tatva, esu Atma-tatva. Esu visagalio Dievo energija“ – galite taip sakyti. Pasakę tai 2–3 kartus, turėtumėte pasijausti palaiminti, nes sakote tiesą, vibracijos pradeda tekėti jums didžiuoju jėga. Dabar apie tai, ką reikėtų daryti kasdieniame gyvenime. Kasdieniame gyvenime turėtumėte suvokti, kad jūmyse esanti energija – tai Prem-tatva.

Kad ir ką darote, darote iš meilės ar tiesiog norite pasirodyti, koks esate puikus Sahadža jogas. Jei kam nors ką nors pasakau ar supykstu, pastebėjau, jie pradeda kalbėti priešišškai apie Mane, tada klausia: „Kodėl nebejaučiu vibracijų?“ Jei įsitraukiate į tokias kvailystes, geriau palikite Sahadža jogą. Tik tie, kurie trokšta ką nors priimti, gali likti Sahadža jogoje. Jis negali nieko Man duoti, tik priimti iš Manęs. Jei nori duoti, kai jo galios yra išvystytos, tada bus labai gerai. Bet galite duoti tik, kai gebate sugerti. Todėl pirmiausiai turite išmokti sugerti. Pabandykite pamatyti savo trūkumus. Dėl savo gerovės turėtume suvokti, ką galime duoti. Mes duodame meilę.

Ar esame meilėje? Kovoju su visais, ginčijamės su visais, sukeliame kitiems nepatogumų, manome, kad esame Sahadža jogai. Neturėtume gyventi su šiuo melu. Turėtume gyventi su savimi kaip su veidrodžiu, tai reiškia, nuolat turime save stebėti. Kaip, tarkime, kas nors prilipo prie veido ir man apie tai pasakote, tada galiu nusivalyti. Taip turite stebėti save ir nusivalyti viską, kas prie jūsų prilimpa. Kasdieniame gyvenime turėtumėte gyventi šviesiau. Jūsų veide turėtų atsispindėti transformacija. Jūsų elgesys turėtų būti nuostabus. Meilė turėtų tekėti.

Jei esate be meilės, tada nesate Sahadža jogas. Turėtumėte tai žinoti. Tapote Sahadža jogais netrokšdami, neįrodinėdami vertės, aš toleruoju ir jūs sėdite čia. Jei negalite patobulėti, prašau man atleisti ir nebeateiti į Sahadža jogą. Tokie žmonės patys išeis iš Sahadža jogos per kelias dienas. Kurie visai be meilės ir mano, kad yra labai išsivystę, yra beveik Sahadža jogai. Tokie turėtų eiti pas kitus netikrus guru, gauti spyrį ir jausti karštį. Į Sahadža jogą atėjote, kad taptumėte visagalio Dievo instrumentu. Turite būti itin nuolankūs, itin nuolankūs. Turite visiškai atsisakyti savo ego.

Gali sakyti, kad pirmiausiai turite priimti „sanjas“ [išsižadėjimą], sakyčiau, pirmiausiai turite atsisakyti savo ego, atsisakyti pykčio. Nusimesdami savo rūbus nieko neišsižadate. Išsižadėjimas reiškia atsisakyti pykčio, geismo, prisirišimų, išdidumo, godumo, pavydo ir pan., šių „šadrių“ [šešių dvasios priešų] atsisakymas yra vadinamas „sanjas“ – „sanjast“. Nekalbame apie paviršutinišką išsižadėjimą. Turite būti itin mylintys ir taikūs bendraudami su kitais. Turite kalbėti apie Sahadža jogą su savo šeima, vaikais ir draugais. Pakeiskite savo draugus ir pažįstamus. Jie [Sahadža jogai] yra tikrieji jūsų artimieji. Turėtumėte kalbėtis su jais. Jie pasakys, kad įžengėme į naują pasaulį, turime naują vibracinį sąmoningumą.

Kad ir kur bekeliautumėte, pavyzdžiui, vienas pasakojo, kad atvyko iš Rahurio. Kaip nešame asmeninius daiktus keliaudami, taip pat nešame „tirthą“, vibruotą vandenį nuo mano Pėdų, kuris vadinamas „tirtha“, ir kitus vibruotus dalykus, kaip kumkumą ir pan. Jei sutinkame sergantį žmogų pakeliui, duodame „tirthos“ atsigerti. Jei kas nors pradeda kalbėti apie religiją, parodome Motinos nuotrauką ir papasakojame apie Motiną ir, kad Ji gali duoti savirealizaciją. Kad ir ką sutinka kelyje, jie pasakoja apie Sahadža jogą. Jie uždeda jiems kumkumo ir paklausia, kaip jaučiasi, parodo jiems mano nuotrauką ir pasakoja apie mane, pasako, kad jie gali gauti savirealizaciją iš šios nuotraukos. Nuolat kalba tik apie Sahadža jogą ir galvoja vien apie tai, kaip gali skleisti Sahadža jogą. Tai darydami galite atrasti savo gylį. Taip pat yra tokių, kurie ateina į Sahadža jogą tarsi lankytųsi šventykloje, po kurio laiko tiesiog dingsta. Dėl to jie sulaukia nepalankių pasekmių.

Čia sėdi žmonės, kurie prieš tai labai sirgo, bet vos gavo savirealizaciją, liovėsi sirgę. Po realizacijos jie nėra buvę pas gydytoją. Jie taip pat niekada nebevartojo vaistų. Taip pat yra keli pagyvenę žmonės, kurie buvo pripratę dažnai lankytis pas gydytojus, gulėti ligoninėse, liovėsi vos atėję į Sahadža jogą. Yra daugybė tokių pavyzdžių. Ir ne tik – jie taip pat yra padėję kitiems. Priežastis ta, kad jei Sahadža jogas daro viską, ko reikia sveikatai ir tęsia, jis išgydomas. Turėtumėte visi susitikti. Visi esate gydytojai ir visi – pacientai. Tik kaip gydytojai neimate jokio mokesčio vienas iš kito.

Kai padedate vienas kitam, taip pat neimate jokio mokesčio. Turėtumėte svarstyti ir diskutuoti, tačiau nesirūpinti. Jei kas nors pasako, kad jūsų Sahasrara užblokuota, tai gėda, nes Sahasrara čakros blokas reiškia, kad esate prieš mane. Tada prašote kitų, kad padėtų ir klausiate savęs, kaip tas blokas galėjo atsirasti. Neturėtumėte turėti nieko bendro su žmogumi, kuris nusistatęs prieš Sahadža jogą. Jei taip elgsitės, jūsų Sahasrara bus užblokuota. Turėtumėte pasakyti tokiam žmogui laikytis atokiau ir užsikimšti ausis. Nekalbėkite su juo ir patarkite jam nekalbėti su jumis. Pasakykite, kad susitinkate su juo tik dėl Motinos ir, kad jis turėtų patylėti. Jei ir toliau kalbatės su tokiu žmogumi, jūsų Sahasrara blokuojasi, po kelių dienų ateisite pas mane ir sakysite: „Motina, man vėžys“.

Vienam ar dviem žmonėms taip buvo nutikę, bet dabar jie išgydyti. Turite žinoti, kad vėžys – tai Sahasrara čakros liga. Jei norite nesirgti vėžiu, laikykite savo Sahasrara švarią. Jei Sahasrara pradeda blokuotis, žinokite, kad tai vėžio pradžia. Visada turėtumėte laikyti savo Sahasrara čakrą švarią, nes jei to nedarysite, po kelių dienų ateisite pas mane ir sakysite, kad vystosi vėžys. Tad kodėl nepradėjus laikyti švarą savyje nuo dabar? Ne tik kodėl nepradėjus dirbti Sahadža jogai, dėl kurios ir esame Dievo karalystėje. Rytoj, kai tokie žmonės bus išrinkti iš šio pasaulio, kuris priklauso Dievo karalystei, jūs turėtumėte būti tie išrinktieji. Kodėl to nepadarius? Tiesiog švaistome savo laiką, susitinkame su draugais, valgome su artimaisiais, kritikuojame kitus.

Palikime visa tai ir ištiesinkime savo kelią. Turėtume gyventi taip, kad mus dėl to prisimintų. Mąstykime taip. Nė vienas neturėtų galvoti, kad liko gyventi vos kelerius metus, o tai pasiekti dabar yra sunku. Neturėtumėte mirti. Kai mirsite, atgimsite ir tai tęsis. Tad kodėl neišėjus iš šio ciklo [gimimo ir mirties] per kelerius metus? O jei panorėsite, galite padaryti per kelias savaites. Tiesiog turite kartą apsispręsti, tik kartą. Galite gauti daug naudos iš Sahadža jogos, tiesiog kartą taip apsisprendę.

Turėtumėte būti visiškai atsidavę. Visai nesvarbu paliesti mano Pėdas, turite būti atsidavę man širdyje. Kai kurie žmonės paliečia mano Pėdas, bet jie neatsidavę širdyje. Jie turi būti visiškai atsidavę man. Jei esate visiškai atsidavę, tada jūsų Kundalini įsitvirtina Atma-tatvoje, tiesiog kaip liepsna lempoje, neblyksdama. Bet dėl to turite išlikti atsidavę. Būdami atsidavę patiriate džiaugsmą, palaimą ir Dievo realizaciją. Sahadža joga yra neprilygstama, unikali ir ypatinga. Prašau tai suvokti ir prisijungti. Kuo stipriau susitapatinsite su Tadatma [vienybės su Dieviškumu] būseną, tuo labiau jūsų Atma-tatva švytės.

Niekas nėra svarbu, išskyrus tai, kad patys taptumėte šviesa. Tiems, kurie nuolat įsitraukia į beprasmiškas veiklas, patariama atsikratyti to. Šie dalykai neskirti jiems. Aš sakau tai paskutinį kartą. Prašau, užsirašykite tai ir elkitės protingai. Mumyse – daugybė žalingų polinkių ir negatyvumų, skatinančių elgtis negatyviai. Veikti jų paveiktiems – tas pats kaip tapti šėtonu savyje. Dabar viskas priklauso nuo jūsų pačių – tapti šėtonu ar Dievu. Jei trokštate tapti šėtonu, tada kas kita ir aš jau nebesu jūsų Guru. O jei trokštate tapti Dievu, tada aš esu jūsų Guru.

Bet turite saugotis ir netapti šėtonu. Pirma, ką turite žinoti, kad jaunaties ir pilnaties naktį jūsų karei ir dešinei pusėms visada gresia pavojus. Ypač šias dvi dienas, t. y. naktis, kai prasideda jaunatis ir pilnatis, turite eiti miegoti labai anksti. Padainavę badžanus nusilenkite prieš nuotrauką, medituokite ir laikykite dėmesį, sutelktą į Sahasrara, pasidarę bandaną eikite miegoti. Tai reiškia, kad patenkate į virššamonę tuo metu, kai dėmesys atsiduria Sahasrara čakroje. Tada pasidarykite bandaną ir esate saugus. Šiomis naktimis skirkite ypatingą dėmesį. Jaunaties išvakarėse turite medituoti, susitelkę į Šri Šivą. Turite eiti miegoti po meditacijos, susitelkus į Šri Šivą, tai yra Dvasia, visiškai Jam atsiduokite. Pilnaties išvakarėse turite medituoti, susitelkę į Šri Ramą ir atsiduoti Jam prašydami apsaugos.

Žodis „Ramčandra“ reiškia kūrybingumą. Turite skirti visas savo kūrybiškumo galias Jam. Taigi šias dvi dienas turite ypatingai rūpintis savimi. 7-a ir 9-ą Mėnulio kalendoriaus dienas [indiškame kalendriuje jos vadinamos „saptami“ ir „navami“) gaunate ypatingus mano palaiminimus. Prisiminkite, kad šiomis dienomis esate ypatingai palaiminti. Specialiai pasiruoškite, kad šias dienas galėtumėte tinkamai pamedituoti. Turite kolektyviai medituoti tik ten, kur buvo išvalyta mano Pėdomis (kur specialiai lankiausi). Neturėtumėte kviesti ko nors į savo namus ir atlikti kolektyvinių meditacijų. Net ir su savo artimaisiais neturėtumėte daryti kolektyvinių meditacijų. Turėtumėte kolektyviai medituoti tik ten, kur jums pasakysiu.

Taip pat neturėtumėte ilgai kalbėti apie Sahadža jogą ten, kur nebuvau uždėjusi savo lotoso Pėdų, nes tokiose vietose bhutai pradeda kalbėti per jus ir pradėsite ginčytis. Sakau tai, nes net ir dabar nesate laisvi nuo bhutų apsėdimų, negalite suvokti, kai bhutas įeina į jūsų esybę ir užvaldo. Taip turite apsisaugoti. Išeidami kur nors, išeidami iš namų pasidarykite bandaną, visada būkite po bandanu. Jei pajaučiate, kad kam nors užsiblokavusi Agija, padarykite jam bandaną, vien dėmesiu galite tai padaryti. Niekada nesiginčykite su žmogumi, kurio Agija užblokuota, taip elgtis kvaila. Ar įmanoma ginčytis su žmogumi, kurio Agija užblokuota, kuris yra bhutas? Nesiginčykite su žmogumi, kurio Agija užblokuota. Niekada. Tiesiog sutikite su viskuo, ką jis sakys.

Kartokite: „Taip, taip, tu teisus“, nes kai sutinkame protiškai neįgalų asmenį, galime tik sakyti: „Taip, viskas, ką kalbi, yra tiesa.“

Niekada nesiginčykite su žmogumi, kurio Agija užblokuota. Taip pat neturėtumėte ginčytis su žmogumi, kurio Višudhi užblokuota. Niekada nesiartinkite prie žmogaus, kurio Sahasrara užblokuota! Neturėkite su juo jokių ryšių. Pasakykite, kad pirma išvalytų savo Sahasrara. Neturėtumėte drovėtis sakyti: „Tavo Sahasrara užblokuota. Išsivalyk.“ Sahasrara visada turėtų būti atverta. Jei kažkam pradeda blokuotis Sahasrara, jis nedelsiant turėtų kreiptis pagalbos į kitus Sahadža jogus: „Padaryk ką nors, išvalyk mano Sahasrara.“ Jei tas, kurio Sahasrara užblokuota, pradeda kalbėtis su jumis, turite jam pasakyti: „Esi mano priešas.“ Niekada nekalbėkite su juo, kol Sahasrara užblokuota. Bet tam, kurio širdis užblokuota, turėtumėte padėti, kiek galite. Padarykite jo širdžiai bandaną, uždėkite ranką ant širdies ir nuveskite jį prie Šri Matadži nuotraukos.

Turite rūpintis širdies čakra. Kartais jis gali turėti problemų širdies čakroje. Privalote padėti kitiems išsivalyti širdies čakra. Dauguma žmonių neturi širdies! Jie yra labai šaltos, abejingos asmenybės. Nieko negalite padaryti šioms šaltoms, abejingoms asmenybėms, net jei norėtumėte, taigi turėtumėte tiesiog palikti ramybėje. O jei jie ateis pas jus ir paprašys pagalbos, patarkite jiems pirmiausiai palikti Hatha jogą, paprašykite, kad jie atsisakytų visų beprasmybių gyvenime. Reikėtų liepti jiems mokytis mylėti kitus, o jei negali mylėti kitų, tada turėtų pradėti mylėti bent šunis, kates. Mylėkite visus. Mylėkite vaikus.

Niekad nepulkite vaikų. Iš tikrųjų nė vienas neturėtų pulti kitų. Niekada nežaiskite kito. Niekas neturėtų mušti vaikų. Nė vienas Sahadža jogas neturėtų mušti vaikų rankomis. Niekada nemuškite kitų rankomis, niekada. Niekada nesupykite ant kitų. Sahadža jogai niekada neturėtų pykti. Užuoat susierzinę, turėtų išspręsti taktiškai ir protingai. Niekada nepykite.

Melskitės: „Koks turėtų būti Sahadža joga kasdienis gyvenimas?“ Kiekvienas apie tai turėtų galvoti. Jau sakiau tai įvairiais būdais. Panašiai organizacija, kurią turime, „Anant Jeevan“ [„Amžinas gyvenimas“], kurioje turėtų susirinkti 8–10 žmonių ir svarstyti, ką reikia atlikti. Visi privalote prie to prisidėti ir pasiūlyti pagalbą. Tie, kurie dar nepateikė savo pavardžių, turėtų pateikti ponui Pradhanui, ketiname pradėti leisti kas 3 mėnesius pasirodantį leidinį, kuriame būtų atspausdinti mano laišakai, žinutės, paskaitos, jei turite sukaupę patirties, kuria galite pasidalinti, pasidalinkite, ji taip pat galėtų būti išspausdinta. Kad ir kokių patirčių sulauktume iš visos Indijos, kai kurios bus išspausdintos. Taip pat, jei turite sukaupę kokios nors patirties, ir toliau ją užrašinėkite. Jei galite parašyti straipsnį apie Sahadža jogą, prašau, parašykite ir atsiųskite išspausdinti. Taip kas tris mėnesius bus surinkti keli straipsniai hindi, keli marathi, keli anglų ir keli gudžarati kalbomis. Taigi turėtume pradėti spausdinti arba visomis kalbomis kartu, arba kiekviena iš jų atskirai.

Viskas vyksta lėtai Sahadža jogoje, todėl turite prisidėti, užsiprenumeruoti ir turėti iš to naudos. Jei turite kokių nors klausimų šia tema, pateikite juos, ir j juos visus atsakysiu. Pradėsime nuo ketvirčio, po kurio laiko jis taps mėnesio, po to savaitės, po to dienos, bet dabar tebūnie ketvirčio leidinys. Jei turite klausimų, bet kokių problemų, prašau, siųskite man skirtą laišką ponui Pradhanui. Prašau, nerašykite daug laiškų, nes neturiu laiko. Po to nesakykite, kad Motina jam atrašė, o man – ne. Nekalbėkite tokių kvailysčių. Sahadža joga neskirta tokiems. Žinote, kad Motina myli visus vienodai. Dėl tam tikrų priežasčių galiu neatrašyti kai kuriems.

Kartais ji parašo tau, kartais – ne. Kartais aš parašau tiems, kurie, žinau, nekreips dėmesio, jei neatrašysiu. Dabar neketinu rūpintis tais, kurie pasijus blogai, jei jiems neatrašysiu. Pakankamai prisirūpinau tokiais, o rezultatas – šie nuodėmingi žmonės išliko tokie patys, nė kiek nepasikeitė ir sukėlė daugybę rūpesčių. Visi, kuriems buvau kantri, manydama, kad jie pasikeis, tačiau jie nepasiekė jokio progreso ir išliko nuodėmingi, juose neįvyko nė mažiausia transformacija, o mes pradėjome jausti skausmą. Kadangi nusprendžiau, kad nė viena žmogiška būtybė nebus sunaikinta šioje Kali jugoje, nekankinsiu nė vieno. Suteikiau visišką laisvę eiti į pragarą arba Dievo link. Suteikiau jums visišką laisvę. Jei nori eiti į pragarą, tada sakau: „Žingsniuok sparčiau į pragarą, kad išsilaisvinčiau nuo tavęs.“ Tuo jau pasirūpinta. Jei norite eiti į pragarą, tuo jau pasirūpinta, bet jei norite eiti Dievo pėdų link, tuo taip pat pasirūpinta.

Taigi sakau, kad visi, kurie kėlė rūpesčių, trukdė, ar kankino mane, tam skyriau užtektinai kantrybės, dabar, jei kas kels rūpesčių ar trukdys, labai aiškiai jiems pasakysiu, kad nuo šiol mūsų nebesieja jokie ryšiai ir turite palikti Sahadža jogą. Kol tokie elementai išsėdinėja iš Sahadža jogos, atskleidžia tikrąsias savo spalvas ir pradeda vėl trukdyti. Atsiskleidžia tikroji jų prigimtis. Bet turiu pasakyti, kad galvotumėte apie savo gero. Nereikia jais sekti ir eiti į pragarą. Galvokite apie savo gero. Nereikia nė su vienu ginčytis. Tegul jie lieka tokie, kokie buvo prieš tai. Jiems sudėtinga transformuotis, nes jie yra blogis. Kurie yra gėris, tie gali iš pradžių elgtis kaip anie, bet transformuojasi labai lengvai.

Kurie yra blogis, tiems tiesiog nejmanoma transformuotis, tai supratau. Pakankamai stengiausi, bet šie žmonės išliko tokie, kokie buvo. Jų negalima transformuoti. Juose niekada neatsiskleis išmintis. Štai kodėl nėra prasmės ginčytis su tokiais žmonėmis. Prašau, neužmegzkite jokių santykių su tokiais žmonėmis. Palaipsniui jie išnyks iš Sahadža jogos. Jie yra čia, nes nori sunaikinti visa, ką esate nuveikę. Turėtumėte apsisaugoti nuo tokių žmonių. Naudokitės vibracijomis.

Buvo toks žmogus, kuris norėjo atiduoti mums savo namą. Šis žmogus atėjo pas mane ir gavo realizaciją, o po realizacijos jis kažką sutiko. Ir tas lankytojas pasakė, kad Šri Matadži grupėje yra vieni nusikaltėliai. Jis gavo realizaciją, pajautė vibracijas ir, nepaisant to, patikėjo tuo lankytoju. Tada pasakė: „Negaliu atiduoti savo namo, nes kai ką pasakė...“ Atsakiau: „Gerai, atiduok namą tam ponui.“ Vargšas žmogelis! Niekas nebenori pirkti jo namo, jis sutrikęs, kasdien man skambina: „Prašau, nupirkite mano namą. Atsiprašau, prašau atleisti.“ Pakartojau: „Parduok namą tam ponui. Gali laisvai tai padaryti.“ Dabar jis vis skundžiasi: „Šri Matadži pyksta ant manęs.“ Visiškai nepykstu, pasakiau: „Parduok namą tam žmogui, kuris pasakė visa tai.“ Taigi visi, kurie galvoja, kad yra labai protingi, jei nori eiti į pragarą, gali jiems parūpinti bilietą į pragarą. Viskas mano valioje. Visi, norintys eiti į pragarą, gali gauti bilietą iš manęs, su malonumu jį duosiu.

Tiems, kurie nori eiti į Dievo karalystę, taip pat galiu duoti bilietą. Bilietų pardavėja gali duoti bilietą bet kuria kryptimi, bet bilietų pardavėja informuoja, kad jei eisite šiuo keliu, nuriėdėsite nuo bėgių ir, vos pasiekus tą vietą, jūsų [neaiškus įrašas] suges, iš čia nėra kelio atgal, negalite iš čia sugrįžti. Atgalinio bilieto nėra. Štai kodėl informuoju, bet nereikia daug kalbėti apie pragarą, nes žinote viską. Sakau tam, kad galėtumėte išlaikyti savo instrumentą švarų ir visada žvelgtumėte į aukštesnį lygį. Turėtumėte žvelgti ne į žemesnį lygį, o į aukštesnį. Turite pakilti aukščiau. Niekada nežiūrėkite žemyn. Turite pakilti aukščiau. Esu su jumis kiekviename žingsnyje, kiekvienoje vietoje – visur.

Kad ir kur bebūtumėte, kur beatsidurtumėte, esu su jumis pilnai, asmeniškai savo Dvasia, savo žodžiu pilnai. Tai yra mano pažadas jums. Bet tie, kurie trokšta keliauti į pragarą, bus įtraukti žemyn. Tuo taip pat pasirūpinta. Dėl to būkite atsargūs. Siekite aukštesnio gyvenimo. Dabar ketinu vykti į Londoną, grįžusi noriu pamatyti, kad visi būtumėte davę realizaciją mažiausiai 10 žmonių. Kvieskite kitus, kalbėkite jiems apie Sahadža jogą atvirai. Nesidrovėkite. Pasakokite jiems apie Sahadža jogą visą tiesą, kokia ji yra.

Tai yra tiesos religija. Tai yra tikra. Burkite žmones, kalbėkite su jais, kad ir kur juos sutiktumėte. Kiekvienas iš jūsų turi paimti nuotrauką ir duoti nuotrauką 10 namų. Tai labai geras būdas, kaip kiekvienas gali prisidėti paimdamas 10 nuotraukų. Duokite šias nuotraukas 10 namų, kur būtų gerbiama ši nuotrauka, kur ji būtų šlovinama ir Sahadža joga galėtų būti priimta. Tik taip galime skleisti Sahadža jogą. Nenorime daug viešumos, nes kai reklamuojame, tada ir nešvarūs žmonės pritraukiami, dėl to geri žmonės negali ateiti. Todėl geriau yra dirbti Sahadža jogai visą laiką ir taip praturtėti [dvasiškai]. Telaimina jus Dievas.

Mano visi palaiminimai yra su jumis. Mano širdis, protas, kūnas bus visada jūsų paslaugoms. Aš nesu nuo jūsų atsitraukusi nė akimirkai. Kai tik mane prisiminsite bet kur, tiesiog užmerkę akis, tą akimirką ateisiu pas jus su visomis savo galiomis. „Šankh, Čakra, Gada, Padma Garud laji siddhari“ (kaip Šri Krišna atvyko į jodamas savuoju Konduru iš Dvarikos, su visais savo ginklais: Šankh, Čakra, Gada, Padma, kai Draupadi pašaukė Jį: „Aš atsirasiu prieš tave akimirksniu). Aš nepavėluosiu nė akimirką, bet jūs turėsite tapti mano. Tai labai svarbu. Jei esate mano, tada nepavėluosiu nė akimirką. Atsirasiu prieš jus. Telaimina visus Dievas ir suteikia jums išminties.

1977-0321, Gimtadienio pudža: Suprasti Sahadža jogą širdimi

View [online](#).

Gimtadienio pudža, Bombėjus, Indija, 1977-03-21 ... didžiai gerbiami Sahadža jogai, teisėjas Vaidija ir jo mylima žmona. Ponas Bakši [triukšmas], Dhimalis, Ponas Geivinas Braunas, archeologas, Doktorė Pramila Šarma, ji yra hindi kalbos profesorė ir Kabiroliteratūros profesorė, taip pat ponas Džeinė Braun, geologė, jie yra iš Kembridžo universiteto; ir mūsų išmintingasis pirmininkas ponas Zachras, taip pat puiki dainininkė ponas Šobha Gotu – ji buvo tokia maloni ir sutiko atvykti bei padainuoti, o marathi kalba ji pasakė: „Aš negaliu daryti nieko kito, tik, Motina, tiesiog padainuosiu Jums du badžanus.“ Visi Sahadža jogai, susirinkę čia, visi kiti žmonės, prisijungę čia prie mūsų, švenčiantys šį mano žemiškąjį gimtadienį... Aš esu labai dėkinga, labai pamaloninta ir kupina didelio džiaugsmo bei laimės. O mano vibracijos teka iš mano akių kaip ašaros, matydamos, kad net šioje Kali Jugoje yra žmonių, kurie dėkoja Motinai, duodančiai jiems tokį abstraktų dalyką kaip vibracijos. Iš esmės aš neduodu... Aš negaliu duoti ar imti, jūs nustebsite. Tai tiesiog sklinda per mane. Tai yra mano „svabhava“ [vidinė prigimtis]. Taip tiesiog turi būti, aš nieko negaliu pakeisti. Tokia yra būtis, kokia yra. Nejmanoma to padaryti kitaip. Tai veikia savaime; tai tiesiog veikia. Ne mano valioje kontroliuoti savo meilę jums. Aš nežinau, kaip žmonės išmoka nekęsti. Aš net neturiu pakankamai laiko mylėti žmones. Man 24 valandų tikrai yra per mažai! Aš nežinau, kaip žmonės sėdi, manipuliuoja ir mąsto visiškai šaltai, kaip nekęsti. Neapykanta turi ne galią, o destrukciją – ir savęs, ir kitų. Šiandien aš noriu jūsų paprašyti nuolat galvoti apie meilę. Meilė yra vien žinios. Žinios yra vien meilė. Už jų nieko nėra. Jei jūs turite žinias, jos turi išlaikyti meilės išbandymą. Jei sutinkate žmogų, jis nepalieka jokios žymės jumyse, nes jūs jį pažįstate tik išoriškai. Bet jei žmogų mylite, tada pažįstate tą žmogų iš vidaus ir iš išorės. Jūs jį taip gerai pažįstate, žinote apie jį viską – štai kaip yra. Tai yra žinios, kurias mes vadiname „para“ – žiniomis. Tai yra žinios, kurių turime ieškoti. Visos šios knygos tik užsimena apie tai. Tai yra kertiniai akmenys, sakantys mums: „Eik pirmyn, eik pirmyn.“ Jie neišsprendžia įžengimo į Dievo karalystę klausimo. Aš prašau jūsų visų pasiekti tą supratimo lygį apie Dieviškumą jumyse, Dievo meilę, esančią jumyse, bandančią jus užlieti, ir mėgautis skleidimo bei davimo jausmu. Duoti – tai didžiausias džiaugsmas ir malonumas. Imti – jokio malonumo. Ir kai tai gaunate, jūs pradodate duoti. Jūs girdėjote Dhimalio pasakojimą apie tai, kaip jis dirbo Rahuryje. Rahuryje, kai aš vykau į Rahurio universitetą, žmonės aplinkiniame kaime žinojo, kad mūsų automobilis važiuos tuo keliu. Jie yra paprasti kaimiečiai. Jie niekada nieko neskaitė apie jogą; jie nieko nesupranta apie vibracijas nei tuos pojūčius, kuriuos jaučiate jūs. Tai yra subjektyvios žinios. Jos neturi žodžių. Tai subjektyvi patirtis, kurią jūs jaučiate savo pirštų galiukais, savo būtimi – tai Dievo atspindys. Ir aš ketinau, kaip tik pajaučiau automobilio rūktelėjimą, nes tiek daug žmonių gulėjo tiesiog ant kelio, o kiti stovėjo prie kelio, stabdydami automobilį, ir jie pradėjo man skanduoti: „Džei“ [Pergalė]. Aš buvau nustebusi! Paklausiau: „Kaip jūs sužinojote, kad aš buvau šiame automobilyje?“. Jis atsakė: „Matadži, Jūs suteikėte mums vibracijų. Mes supratome, kad tai yra tas automobilis, nes jis skleidė mums vibracijas. Taigi, dabar Jūs turite čia išlipti.“ Aš išlipau, juos visus apkabinau, o mūsų Sahadža jogai laukė kitame gale. Aš pasakiau: „Tai nesvarbu.“. Tai ir yra Sahadža – taip mylintys žmonės! O tuo metu aš tiesiog pagalvojau apie tai, kad kažkada taip buvo Ramai – kaip jūs jautėte tuos dalykus su žmonėmis, su labai paprastais žmonėmis, labai paprastų širdžių su „Šraddha“ [tikėjimu], kaip jie priėmė jūsų meilę ir kaip ją jautė. Kiekvienam šiame pasaulyje reikia meilės; jūs negalite egzistuoti be meilės. Jūsų visos būties pagrindas yra meilė. Ir aš linkiu jums visiems šioje šalyje suprasti, kad kol nebus meilės jūsų širdyse, tol nebandykite nieko daryti išorėje, nes jei tai darysite, būsite labai greitai demaskuoti. Kiekviena žmogiška būtybė supranta, kas yra meilė. Daugybė dalykų vyksta jūsų viduje. Tai yra kosminiai pokyčiai, kurie vyksta šiandien jūsų viduje. Aš žinau, kad tai vyksta. Pati Šri Čakra nusileido į šią Žemę, ir Satja Juga jau prasidėjo. Ir dėl tos priežasties jūs jaučiate šias vibracijas savo pirštuose, o nė vienas iš šių „guru“ ir „riši“, ir visų tokių žmonių šių dalykų nepaminėjo. Nes tai yra įmanoma tik tada, kai nusileidžia Šri Čakra. Ji yra čia. Jūs turite ją jausti ir suprasti. Ji turi būti visų jūsų priimta atvira širdimi. Aš nieko iš jūsų nenoriu. Ką jūs man galėtumėte duoti? Aš nieko nenoriu, tik noriu, kad mano vaikai būtų laimingi. Aš meldžiuosi už jų laimę. Aš gyvenu dėl jų, ir visada – miegu, esu pabudusi ar tarpinėje būsenoje, kaip ją vadina „sabhanta“ – aš vis tiek esu su jumis. Kiekvieną akimirką jūs esate mano mintyse. Aš jums visiems linkiu labai labai laimingų Naujųjų metų šiandien, nes tai yra „Noruzas“ – o „Noruzas“ – tai diena, kai Zaratustra pradėjo savo darbą šiame pasaulyje. Jis buvo didis Sahadža jogas. Jis buvo paties Datatrėjos inkarnacija. ... papasakoti apie Mahometą Sahibą, aš turiu jums pasakyti, kad Jis buvo mano tėvas ir Jis buvo paties Datatrėjos inkarnacija. Jis buvo nepaprastas žmogus. Nors žmonės Jį gyvenime kankino. Kiekvieną Jo gyvenimo akimirką jie Jį kankino. O Hazratas Ali yra labai labai didi inkarnacija, kai tik vieną vienintelį kartą Brahmadeva inkarnavosi, ir Jis inkarnavosi kaip Hazratas Ali. Taigi, šie žmonės tokie didingi! Jūs negalite jų kritikuoti. Jie yra tokie didingi – kiekvienas jų ištartas žodis yra mantra. Viskas, ką Jie pasakė apie šį „namazą“, yra ne kas kita kaip Kundalini „džagruiti“ [pabudimas]. Mahometas Sahibas atliko didžiausią Sahadža jogos darbą ir pasiekė didžiausią pažangą, reikalingą

Kundalini „džagruti“. Kaip galite Jį kritikuoti? Aš negaliu pakęsti nė vieno žodžio prieš Jį. Aš žinau, kaip smarkiai Jis buvo kankinamas. Ir tie patys žmonės šiandien gimsta šioje šalyje ir kalba prieš Jį. Jei negalite net pasiekti Jo pėdų, kam jums žengti tokį didelį žingsnį? Supraskite. Ką jūs padarėte gyvenime? Ko pasiekėte patys savo jėgomis, kad kritikuojate šias didžias asmenybes? Khvadža Nizamudinas Sahibas buvo didis „aulija“ [šventasis] – dėl to nėra jokių abejonių. O baisusis karalius Khildži bandė Jam trukdyti, ir pats buvo nužudytas! Ir jo vardas išnyko dulkėse. Šiandien Khvadža Nizamudinas Sahibas... Nuvykite ir pajauskite Jo vibracijas ten! Jūs nuvyksite ir pamatysite Kristų... Kristaus „Makbara“ [kapą], taip pat Adžmer Šarife jūs pamatysite tą patį. Nuvykite į Patną ir pamatysite Patna Sahibą, taip pat aplankykite mūsų Mahavir Sahibą – ten yra vibracijos. Visi šie žmonės kalba apie tą pačią tiesą, apie kurią aš jums kalbu. Tačiau šiandien galite juos atpažinti. Jūs žinosite, kas jie tokie. Prašau, pabandykite nusilenkti. Visų pirma priimkite šią amžiną tiesą savo viduje. Leiskite savo esybei būti tuo subjektyviu instrumentu, suprantančiu, kas yra Dievas. Nepasiklyskite paskaitydami keletą minčių šen bei ten. Nepasiklyskite tarp menkaverčių idėjų ir egoistinių kvailysčių, kurios dabar vyksta – tai juoktis iš visko. O, žmogau! Prašau, pabuskite šiai svarbiai supratimo galimybei. Ši dinamiška jėga miršta norėdama išsilaisvinti iš jūsų. Mes turime pakeisti šį pasaulį ir paversti jį gražiu kūrinium, nes Kūrėjas neleis sunaikinti savo kūrinio. Jei nepriimsite tiesos, jūs būsite sunaikinti. Taigi prašau, prašau dar kartą kaip Motina, aš prašau jūsų priimti Dieviškąją tiesą, Dieviškąją meilę ir būti vienyje su ja. Aš linkiu jums visiems, visiems Sahadža jogams ir visiems žmonėms, ieškantiems Dievo, pačių didžiausių, pačių aukščiausių pasiekimų, suvokiant Dievą ir Jo meilę. Būtent taip ir yra. Priešingu atveju viskas yra beprasmiška. Tie, kurie ieškojo kitokio pobūdžio „satvos“ ar „tamasos“ dalykų gyvenime – jie prapuolė. Jie nukeliavo į pragarą ir yra visiškai sunaikinti. Jūs nenorite to daryti. Jūs esate paprasti žmonės, normalūs žmonės, ir todėl esate patys geriausi žmonės, nes jūs nesikankinate dėl jokių ekstremalių dalykų. Jūs turite labai paprastą širdį. Jūs gyvenate labai religingą ir palaimingą santuokinį gyvenimą. Ši vieta skirta žmonėms, esantiems centriniame Viešpaties Budos kelyje. Sahadža joga yra integracija visų gyvenimo tiesų, ir aš galiu jums tai įrodyti, pasitelkusi Kundalini, kad tai, ką sakau, yra faktas – tai yra faktas. Kol nepriimsite Hazrato Ali vardo, tol jūsų Svadistana čakra nebus išgydyta, Ir visi Sahadža jogai tai žino. Ir Sahadža jogos pudžoje mes turime nuolat minėti Mahometo Sahibo vardą, taip pat Hazrato Ali vardą. Taip pat turime minėti Viešpaties Jėzaus vardą, kuris yra „Ašraja“ [ramstis] viso šio pasaulio, aprašyto Šri Krišnos „Bhagavad Gitoje“ – Jis buvo Mahavišnu. Jūs patys galite paskaityti ir stebėsitės, kad visi dalykai, parašyti apie Mahavišną, yra visiškai tas pats, kas buvo Jėzus Kristus. Taigi, aš kviečiu jus neapsiriboti tuo, ką žinote. Iki šiol jūs dar nepažinote tiesos. Taigi, pabandykite suprasti – būkite subjektyvūs, kad tai pajautumėte ir suprastumėte. Visos knygos kalba apie tą patį, apie ką aš kalbu. Vienintelis dalykas, kurį galiu daryti, bet aš to nedarau. Tai tiesiog vyksta. Aš atėjau į šią Žemę tik dėl šio apšvietimo. Tai yra paskutinis apšvietimo momentas. Tai turėjo įvykti ir tai įvyks. Pažiūrėkime, kiek šioje šalyje, šioje gražioje Joga Bhumi [jogos žemėje], žmonių tai priims. Telaimina jus Dievas. Aš jus laiminu vėl ir vėl. 25-ą dieną aš vyksiu į Londoną ir tikiuosi, kad visi tie, kurie gaus Realizaciją per šias dvi dienas, ateis į mūsų programą „Bharathiya Vidya Bhavane“ antradienį, 6:30 h. Mes taip pat turime labai gražų centrą Altamounto kelyje. Jūs galite pasiimti iš čia adresą, ten, Altamounto kelyje, yra labai gražu; mūsų butas yra pirmame aukšte, priešais grožio saloną – „Kamal grožio salonas“ ar kažkaip panašiai. Tai yra panelės Moradži butas, kurį ji maloniai užleido mums naudoti šiam tikslui. Aš tikiuosi, jūs visi susidomėsite giliau Sahadža joga, išmoksite visų metodų ir įtvirtinsite Kundalini. Tarp mūsų tiek daug žmonių žino apie tai, ir jūs galite su jais pasikalbėti; ir programose jūs galite klausytis mano paskaitų, kurios padės jums suprasti. Tačiau tai suprantama ne klausantis – tai suprantama Jūsų širdimi, ir tik jausdami savo vibracijas jūs galite įvertinti Kundalini. Vakar aš labai prašiau jūsų, ir dabar vėl prašau, kad norėdami suprasti Sahadža jogą, neturite per daug galvoti. Viskas, ko jums reikia, yra širdis – širdis su „Šraddhavan“ [tikėjimu]. Ir jei jūs tai turite – tai pavyks. Atėjo laikas daugybei žiedų virsti vaisiais. Tas laikas yra dabar. Aš vėl ir vėl jums dėkoju už parodytą didžiulę meilę man. Tai yra kaip... Kai jaučiu savo meilės vandenyną, kai jis skalauja visų jūsų širdžių krantus, o krantai ją grąžina man atgal. Tai yra parabolinis judėjimas. Kai mano meilė pereina per jus ir sugrįžta atgal pas mane kaip meilė, aš mėgaujuosi tuo. Tai yra tokia graži patirtis. Turiu omeny, tai yra kitokia patirtis, galbūt to neįmanoma įvardinti ar išreikšti šiais mirtingais žodžiais. Dar kartą jums dėkoju. Dėkoju visiems mano pagalbininkams ir jums visiems dar ir dar kartą. Telaimina jus Dievas visais savo palaiminimais, savo dieviškumu, malonėmis ir Amžinybe. Teapgaubia Paramačaitanija jus ir jūsų suvokimą.

1979-1020, Divali pudža, Šiandien reikia pasižadėti

View [online](#).

Divali pudža, Dollis Hill ašramas, Londonas, Didžioji Britanija, 1979-10-20

<...> 14-ą dieną jį nužudė Šadanana, Kartikėja, Parvati ir Šankaros sūnus, kuris buvo labai galinga Rudra Šakti išraiška – tas, kuris yra žudanti Dievo galia. Ir Jis buvo specialiai sukurtas šiam tikslui – nužudyti Narakasurą. Tada jis buvo, šitas rakšasas, buvo toks pavojingas, ir jis sugriovė tiek daug žmonių gyvenimų. Jis sukėlė tokią sumaištį, kad žmonės nežinojo, kur rasti prieglobstį. Tuo metu, kai Narakasura buvo nužudytas Šakti, kurios forma buvo Šadanana, Kartikėja, visur vyko šventė. Žmonės šventė kitą naktį, o kita naktis buvo tamsiausia per visus metus, tai yra šiąnakt. Penkiolikta dylančio mėnulio diena yra vadinama „amavasja“ [jaunatis].

Taigi, ši naktis yra tamsiausia. Visada būna tamsių naktų – bent kartą kiekvieną mėnesį, tačiau ši naktis yra tamsiausia visuose metuose, ir Narakasura buvo nužudytas prieš pat ją. Ir visos žvakės yra sustatomos namuose, ir daugybė jų uždegama. Suprantama, elektrinės lemputės yra kitokios nei šios, kaip žinote, jos (žvakės) nuolat degina bhutus. Taigi, po Narakasuros mirties... Jis turėjo didelę armiją, kai buvo labai galingas, ir jis užhipnotizavo daugybę žmonių, todėl, kad susitvarkytų su visais likusiais, jie uždegė visas šias žvakes, kad visi tie velniai, kurie vis dar klajojo aplink, būtų sudeginti; ir Sahadža jogoje jūs galite suprasti, kaip dega žvakė ir kaip bhutai išvaromi su žvake.

Tačiau vis tik visos lempos (žvakės) namie turi būti uždegtos. [Ar gali nueiti ir uždegti visas lempas name?] Lauke ir viduje turi būti, visur turi būti šviesa. Joks kambarys negali būti paliktas tamsoje, nes jie slepiasi tamsoje. Taigi, nė viena pakampė neturi būti tamsoje. Toliau, kaip žinote, Rama nužudė Ravaną per 10-ą pilnėjančio mėnulio dieną – tai buvo Dasera – ir jis (Ravanas) buvo sudegintas. O Jis (Rama) sugrįžo skraidančiu daiktu, vadinamu „pušpak“, į Ajodją, į savo sostinę, kur tą dieną Jis buvo karūnuotas kaip karalius.

Dabar astrologiškai yra 3,5 šventų dienų, dėl kurių jums nereikia vartyti astrologijos knygų, kurios vadinamos „pančang“, kad sužinotumėte, tai palankus laikas ar ne. Bet kuriai pudžai, bet kokiam... Geram darbui, kurį turite padaryti, žmonės Indijoje ieškos „pančang“ – knygos, kurioje galima rasti, kuri data yra palanki, o kuri ne. Viena iš jų yra šiandien, tai diena, kai galite daryti bet ką gero, galite nuspręsti ką nors gero. Šiandien yra diena, kai turime prisiekti, pagalvoti apie ką nors didingo, įsivaizduoti ką nors didelio, paprašyti palaiminimo, padaryti didelę pudžą, tai yra viena iš didingiausių dienų. Dėl vienos iš jų (vadiname „muhurtomis“) jums nereikia vartyti šių knygų. Ir štai kodėl „Radžabišek“, turiu omenyje, Šri Ramos karūnavimo ceremonija, įvyko šią dieną.

Taigi, yra tiek daug jos (šventės) aspektų, kad po to, kai Rama nužudė Ravaną, dar vieną šėtonišką jėgą, ši Divali buvo švenčiama. Taip pat ji buvo švenčiama daug anksčiau, kai buvo nužudytas Narakasura. Ir taip mes išreiškiame savo laimę ir džiaugsmą, savo dėkingumą Dievui, kad Jis nuolat saugojo mus savo galia, savo Šakti, ir sunaikino visus rakšasus ir visas blogio jėgas šiame pasaulyje. Tai yra padėkos laikas. Šią dieną mes turime eiti pas savo vyresnius ir padėkoti už viską, ką jie mums yra padarę. Visiems tiems žmonėms, kuriems turime atsidėkoti, šiandien yra ta diena, kai turime paprašyti Dievo palaiminti visus šiuos žmones.

Taip pat turime būti labai džiaugsmingi ir labai laimingi šią dieną, nes, jaučiu, nuo rytojaus Sahadža joga žengs naujus žingsnius. Nuo rytojaus prasideda nauji metai. Ir nauji Šalivahanų metai, pagal Vahanos kalendorių. Yra du kalendoriai, vienas yra Vikram, kitas yra Šalivahan – Šalivahanų. Ir tai yra dinastija, kaip žinote, tai mano protėviai, kurie pradėjo šitą Šalivahan. Dabar yra dvi istorijos apie Šalivahan.

Viena pasakoja, kad šis ponas pjovė šaką, ant kurios pats sėdėjo, ir štai kodėl jis buvo pavadintas Šalivahan, tačiau iš tikrųjų tai reiškia šalį [juo apsigaubiame]. Marathi kalboje šalis vadinamas „šali“, ir tas, kuris neša Motinos šalį, yra vadinamas „šalivahan“. Ir kai dalis Sahadža jogų nukeliavo į Indiją, jeigu atsimenate, Rahuryje, tai yra Rahuri Nandgaon vietoje, taip pat matėte, kur mano protėviai gyveno ir visą tą vietą. Jie davė jums dėvėti šalius. Ir aš paklausiau jų: „Kodėl davėte jiems šalius?“ Taigi, jie atsakė: „Jie

yra šalivahanai. Dabar visi jie yra šalivahanai. Štai kodėl mes turime duoti jiems šalius.“ Ir jie labai džiaugėsi tai darydami.

Taigi, rytoj yra Naujųjų metų diena. Dabar kodėl yra svarbu turėti Naujųjų metų dieną mūsų gyvenime? Kodėl tie, kurie paskutiniaisiais metais gavo realizaciją, buvo labai laimingi žmonės, tačiau eidami savirealizacijos keliu prarandate visą entuziazmą ir idealizmą, kurį gaunate su savirealizacija? Jūs galvojate, kaip padaryti tiek daug dėl to. Kai gaunate realizaciją, jūs tampate taip į tai įsitraukę, taip mėgaujatės ja, kad galvojate: „Dabar atėjo laikas man padaryti tai ir tai, ir tai. Ir aš susisieksiu su šiais žmonėmis, ir aš perduosiu šias žinias jam, ir aš padarysiu šitą darbą, parodysiu Motinai, kad tai, ką Ji man suteikė, aš daug kartų padauginau.“ Nes tai buvo nauja patirtis, didi patirtis, vienintelė patirtis, kurios jūs laukėte. Taip pat jūs nusprendžiate: „Dabar aš tapsiu nešėju deglo šios didžios šviesos, kuri atėjo į mane. Ir aš tapsiu viena iš šviesų šios Dipavali.“

Dipavali: „dip“ reiškia šias šviesas, „avali“ reiškia šviesų eilę. Taigi: „Aš tapsiu viena iš jų. Ir mes apšviesime taką žmonių, kurie nori gauti savirealizaciją.“ Visos šios nuostabios idėjos mums kyla, kai paliečiame savo gelmes ir jaučiamės atsakingi už visą likusią žmoniją. Bet tada palaipsniui suprantame, kad yra daugybė problemų, susijusių su mūsų augimu, mūsų būtimi, ir Kundalini grįžta prie to, vėl kyla ir jūs suvokiate, kad turite save koreguoti gana daug. Tada prasideda korekcija, pradedate galvoti apie save daugiau nei apie kitus. Taip pat kiti dalykai, su kuriais susitapatino – tokie kaip jūsų problemos, jūsų pačių asmeninės idėjos, ambicijos, profesijos ir visi kiti dalykai, kuriais buvome sužavėti, pradeda lįsti į mūsų mintis. Ir mes pradedame pamiršti tą momentą, kai gavome savirealizaciją, ir, kad sau viduje buvome pažadėję tai daryti.

Taigi, nauja diena ateina jums priminti, kad kas įvyko, tas įvyko, tai baigta. Šiandien jums išaušo vėl nauja diena, kad vėl sau pažadėtumėte. Vėl pradėkite savo kelionę, žinokite, kad saulė pakilo, ir jauskitės žvaliai, naujumas atneša gyvenimo gaivumą, ir vėl pradedate naują dieną turėdami daugiau entuziazmo, naujų idėjų, naujų pažadų, naujų įžadų ir labiau suprasdami Sahadža jogą. Tie, kurie gavo realizaciją dabar, turi žinoti, kas iš tiesų vyksta, kai bręstate. Pradedate keisti savo požiūrį. Kaip tik šiandien kažkas uždavė man klausimą, ir štai kas jums visiems turėtų nutikti. Po kiek laiko pasikeičia požiūris, pasikeičia taip smarkiai, kad žinote, jog daugiau nebe imate, o pradedate duoti. Jūs kalbate apie tai, kaip duoti, o ne kaip imti daugiau, nes jūs prisipildėte.

Kol šotis nepilnas, dar galima įpilti vandens, o kai prisipildo sklidinai, jis sako: „Ne, įpilti [...] nieko.“ Viskas, ką pilsite, teks kitiems. Taigi, kai išvystote šį požiūrį savyje, turėtumėte žinoti, kad esate subrendę. Šis požiūris yra vienintelis išbandymas pamatyti, kad esate subrendę. Jokių klausimų, jokių problemų, tik mintis, kuri stovi prieš mus, yra kaip atvesti kitus į šią didingą dieviškos meilės atmosferą. Pirmiausiai turi baimių, tada išvysto apsaugas. Visada bando sukti sau bandanus, prižiūri savo vibracijas, tada blokuojasi, rūpinasi, nenori sutikti tam tikrų žmonių, pasmerkia kitus ir sako: „Tau ne viskas gerai“, ir vengia kai kurių žmonių. Visi šie dalykai nutinka, ir palaipsniui jūs tampate absoliučiai išvien su savo pasitenkinimu. Tada iškyla klausimas: „Kaip galėčiau mylėti šį žmogų? Kaip galėčiau dovanoti savo meilę šiam žmogui? Kaip man išreikšti, kad jis irgi įsoktų į tą patį dievišką nušvitimą?“ Tada dėmesys stabilizuojasi. Jūs nekreipiate dėmesio šen bei ten. Visas dėmesys yra skirtas tik tam. Ir jūs tampate Sahadža jogos guru.

Šis pasiekimas daug kam pasireiškė. Turėjote pakilimų ir nuosmukių, be abejo, bet pamirškite visa tai. Ir tai taip didinga, taip gražu matyti, kad savo pačios gyvenime pamačiau tai vykstant su jumis, kad jaučiatės tokie atsakingi už tai. Jūs negalite per prievartą kišti kitiems Sahadža jogos. Turite tai žinoti. Negali būti jokio įtikinėjimo, tik jūsų meilė turėtų įtikinti kitą žmogų. Jūsų meilė turėtų priversti kitą žmogų pajauti, kad jis taip pat turėtų eiti tuo pačiu keliu, kuris veda į tokį nuostabų meilės gyvenimą. Jūs parodysite tai savo pavyzdžiu. Visi prioritetai pasikeis. Visa atmosfera pasikeis. Ir jūs tampate kažkuo labai labai kitokiu.

Jei kažkas paklaustų, kas nutinka, kai jūs uždegate žvakę? Tada ji pradeda skleisti šviesą. Kas nutinka jai? Kol ji neskleidė šviesos, tai buvo problema. Dabar ji uždegta, kad skleistų šviesą kitiems. Bet šviesa taip sklinda tik iš pradžių. Taigi tie, kurie gavo realizaciją, turėtų žinoti, kad taip nutiks. Pirmiausiai jums kils abejonių, kuriomis pradėsite tikėti, nes priklausote visuomenei, kuri viskuo abejoja, ypač sveiku protu. Ir jūs pradedate abejoti, bet abejodami arba galvodami niekada jos negavote. Jūs ją tiesiog gavote. Kodėl gavote? Gavote, nes kažkas jus labai mylėjo ir buvo gailėstingas, nes jūs turėjote tą ieškojimą praeituose gyvenimuose, ir jūs padarėte daug gero, už kurį esate apdovanoti. Jūsų čekiai buvo išgryninti banke. Kaip galite abejoti? O tai reiškia, kad abejojate savimi, niekuo kitu kaip savimi, nes jūs negalite patikėti, kad ją gavote.

Taigi, nustokite abejoti. Abejodami judėsite labai lėtai. Ir kartais tai pasiekia tokį tašką, kad aš taip pat pradėdau abejoti jūsų

galimybėmis, jūsų kokybe, kiek daug galite pasiekti Sahadža jogoje. Nes Sahadža joga nėra darbas niekam tikusiems žmonėms. Jie turi būti labai labai ypatingo tipo. Jei jie yra eiliniai žmonės, jie niekada neužsiims Sahadža joga. Jie šiek tiek pakils, tada nukris, vėl pakils ir vėl nukris. Bet kai ateisite, jūsų niekas per daug neragins. Jei pradėsite mėgautis, tada eisite išvien, jūs jos nemesite, nes tai yra viso džiaugsmo šaltinis.

Taigi, šiandien yra diena mėgautis. Džiaukimės, kad nugalėjome tamsą savyje ir pasidalinome savo šviesa su kitais, kad ir jie šviestų, kad perduotų Dieviškos meilės šviesą kitiems. Telaimina jus Dievas. Ką norėtumėte dabar daryti? Norite nuplauti man pėdas? [Jogas] Mes... Jei darysite pudžą. [Šri Matadži] Gerai. [Jogas] Ganėša... [Šri Matadži] Kai pirmiausiai sakote mantras ir visa kita, tada jie irgi tai priims. Dabar leiskite jiems... Matote... Malkolmas neatėjo, ar ne? Malkolmai, ar dalyvavai pudžoje prieš tai? Ne, Malkolmas neatėjo. Kas dar čia? Jūs nedarėte jokios pudžos, ar ne? Jūs nedarėte. Prašau jūsų.

1979-1022, The Problem of Ego

View [online](#).

The Problem of Ego, Caxton Hall, London (UK) - 22 October 1979.

Šiandien, pamaniau, papasakosiu jums apie ego problemą, nes, manau, visi jaučia, kad tai yra didžiausia problema, kurią visi turi.

Kai žmogus pradeda elgtis egoistiškai, nebežino, ką tada daryti. Taigi pirmiausiai papasakosiu, kaip tas ego išauga ir ką mums padaro, antra, kaip tai suprasti, kaip suvaldyti ego ir sunormalizuoti jį. Jei pažvelgtumėte į schemą, tas geltonas daiktas, kurį matote viršuje, yra ego. Tas balionas, kuris yra geltonas, tai ego. Matote, čia, žemiau, jis prasideda nuo Svadistana čakros. Tai tulžies spalva mumyse, ši Svadistana čakra, kuri skirta mūsų kūrybai, yra tiesiogiai sujungta su ego. Ir kai ji pradeda suktis aplink Voidą, patekdama į įvairias Voids sritis, ji susirenka visas Voids problemas. Voids yra šis žalias apskritimas mumyse, kur fiziškai yra gimda, inkstai – tai visi vidaus organai, visos žarnos: kylančioji, skersinė, nusileidžiančioji žarna, kepenys, t. y. daugiau viršutinė kepenų dalis, taip pat kasa ir blužnis. Taigi, visas tų organų problemas judėdama surenka ši Svadistana čakra. Ji išeina iš Nabhi čakros ir juda ratu aplink, surenka visas problemas.

Ji maitina ir teikia energiją, gyvybiškai svarbią energiją šiems organams, taip pat generuoja reikalingą energiją mūsų kūrybiniam veiksmui. Ji taip pat surenka Voids riebalų ląsteles, paverčia jas tinkamomis smegenimis, kad galėtų būti panaudotos pilkajai smegenų medžiagai. Ji turi atlikti visą šį darbą – viena čakra. Išoriškai ji pasireiškia kaip aortos rezginys. Fiziniame lygmenyje galime ją vadinti aortos rezginiu, ir jis turi šešis pagalbinius rezginius, kurie prižiūri visus tuos organus. Tai skirta mūsų veiksmui. Kai pradėdame veikti, ši čakra pradeda dirbti. Dėl pirmosios energijos, kuri yra kairėje, mes norime, o dėl antrosios pradėdame veikti, ir tai vadinama Krija Šakti. Taigi, kai šis veiksmas mumyse prasideda, sukeliamas šalutinis poveikis arba, galime sakyti, visų šių organų problemos, kurios turi būti kur nors padėtos, ir jos visos padedamos smegenyse kaip ego. Visos mūsų problemos, kylančios dėl šios kūrybos ir veiksmo, ir visų šių organų, turi būti atsvertos; kaip atsvara susiformuoja ego.

Pavyzdžiui, dabar atvažiavau čia susitikti su jumis visais. Turėjau išeiti iš namų, persirengti, kažkur važiuoti, tada atėjau, turėjau pasistengti. Turėjau suplanuoti, kaip su jumis kalbėsiu – to paprastai nedarau, bet, sakau, paprastai taip žmonės daro. Ir stengiuosi, kad atvykčiau. Kaip man dabar visas šias pastangas pateisinti? Koks pasitenkinimas, gaunamas dėl šių pastangų, šios Krijos, šio veiksmo? Mes vis darome kokį nors veiksmą, bet kodėl turėtume daryti? Pagaliau veiksmas reiškia, visa veikla reiškia pastangas, susierzinimą, problemas, tad geriausiai sėdėti namie ir nieko tokio nedaryti! Bet to nedarome, imamės iššūkių, stengiamės juos įgyvendinti. Visa tai susiję su mūsų Kriją Šakti, su mūsų dešinės pusės veiksmu.

Nes kai atliekame veiksmą, turime pajauti pasitenkinimą. Kaip reakcija į tai išsivysto ego. Jei neturėtume ego, nieko nedarytume – tai faktas. Bet ego yra tas, kuris racionaliai paaiškina šią beprotybę, šias žiurkių lenktynes, į kurias įninkame. Jei neturėtume ego, nesileistume į šias nesąmones. Kuo labiau bandomė protu paaiškinti savo veiklą, tuo labiau ego vystosi dėl pasitenkinimo. „Gera, labai gerai, labai gerai. Dabar esi sėkmingas žmogus, matai? Tu esi labai sėkmingas žmogus: tu turi tą, aną...“ Daug nesusipratimų atsiranda ir taip lepina mūsų ego, ar, sakyčiau, kai esame patenkinti savo ego, tada tikrai pasiklystame. Susitapatiname su savo ego, o ne su savimi.

Tarkime, ką nors labai gerai atlikote, pavyzdžiui, sukūrėte gražų eilėraščių arba, tarkime, ne eilėraščių, o nutapėte labai gražų paveikslą, tada norėtumėte, kad žmonės įvertintų. Jei neįvertina, tada manote, jog nieko nepadarėte, nors sukūrėte gražų eilėraščių arba paveikslą. Bet vis tiek tol jausitės nepatenkinti, kol žmonės neįvertins jūsų. Jie turi jums uždėti girliandą, turi sakyti: „O, tu – didis, tu – tikrai unikalus, tu – genijus.“ Žinote, kiek daug menininkų, kūrusių gerą meną, įkliuvo į neteisingo susitapatinimo spąstus. Kai kūrė gerą meną, tas menas negalėjo jiems suteikti pasitenkinimo. Jie nuėjo ego keliu, o ponas Ego niekada nebus patenkintas, kol visi jam nesakys: „Taip, taip, tu labai geras. Tu padarei tai, esi genijus, esi tas ir anas.“ Taip ego mumyse auga ir vystosi. Bet gali būti situacija, kai nieko nepadarėte ir norite prisiimti nuopelnus. Tad tokį žmogų vadinate egoistišku, sakančiu: „Aš padarysiu tą, padarysiu aną, aš, aš, aš, aš“, tada vadiname jį egoistišku, nes jis suteikia žodžius savo ego, todėl jį ir vadiname egoistišku. Bet visi turime šį poną Ego, sėdintį ant mūsų galvų.

Kai jis pradeda pūstis, kuo sėkmingesni esame, tuo blogiau. Kuo labiau įsitraukiate į planavimą ir mąstymą, tuo blogiau. Balionas pučiasi, matote, pučiasi tarsi pūstumėte balioną. Kuo daugiau pučiate, tuo labiau pučiasi, ir galite niekada nesuprasti, kad nesate tas ego. Jaučiatės labai gerai, nes visi sako: „O, koks didis žmogus.“ Visa visuomenė vystosi šia kryptimi. Dar šiandien kalbėjau apie tai, kaip žmonės suteikia „C.O.B.“, nežinau, „V.I.P.“ ar „M.A.D.“ ir pan., mes nešiojamės šiuos plakatus su savimi ir norime, kad visi gerbtų tuos mums suteiktus plakatus, nes, matote, atlikome kokį darbą, kažkas mus pripažino, pavadino, uždėjo štapą, ir tikrai tikime, kad tai yra labai reikšminga. Taigi priimame tą pavadinimą ir norime jį išlaikyti. Taigi yra dvi pusės to, ką gaunate už tą darbą, kurį darote. Taip pat dėl to žmonės tampa nemalonūs. Tarkime, visuomenėje kai kurie neranda gyvenimo prasmės.

Tada jie eina į Oksfordo gatvę, stovi ten juokingai apsirengę, pradeda šokinėti ir dainuoti kokias nesąmones, žmonės tampa nemalonūs. Matėme žmonių, kurie nusidažo plaukus skirtingomis spalvomis, įsikiša pieštukus į nosis, manau, daro visokius kvailus dalykus, kad atkreiptų kitų dėmesį; norime atkreipti kitų dėmesį, nes mūsų ego nėra patenkintas. Bet šis ego niekada nėra patenkintas. Jis vis prašo daugiau maisto, daugiau, ir jūs tuo mėgaujatės. Kai toks ego išsipučia mummyse, nesuprantame, ką darome. Žmonės gali apkvailinti jus taip. Daug lengviau apkvailinti žmogų, linkusį į ego, nei tą, kuris yra paprastas. Paprastą žmogų nelengva apkvailinti, nes jis savęs neišaukština, matote. Bet žmonės, kurie išsiauksina, galima jiems pasakyti, kad tai tiesiausias kelias į pragarą, jie patys pirmi užsirezervuos sau vietas. Bus eilė ten, ir žmonės vis prašys: „Gerai, jei taip yra, tai gerai.“ Taip šiame pasaulyje iškilo visokių guru, kurie jus apkvailino sakdami: „Ilgysite tokių galių, anokių galių, tas nutiks, anas...“ Ir jie žino, kaip paglostyti jūsų ego, pavyzdžiui, jie sakys, kad tai pasaulinė dvasingumo organizacija, o jūs esate jos vadovai, ir tikėsite tuo.

Ego reiškia nepelnytą pasisavinimą. Jūs tuo tikite, nes manote: „Vis dėlto aš esu kai kas, padariau tą, padariau aną.“ Bet iš tikrųjų fiziškai atsitinka taip: kai šis balionas išsipučia ir užima visą jūsų galvą, smegenų aura dažniausiai supa širdies aurą, bet kai yra ego problema, tada ego apgaubia širdį. Kai ego apgaubia širdį, tada smegenys būna atskirtos nuo širdies, jūs tampate nesujungta asmenybe, arba, galima sakyti, susiskaidžiusia. Jūsų širdis bėga į vieną pusę, smegenys – į kitą, kūnas – į trečią, emocijos – į ketvirtą. Taigi keturi žmonės joja ant keturių arklių, taip esate visiškai suplėšomi. Turiu omeny, neįmanoma stovėti ant dviejų kėdžių, o jei yra keturios su dviem kojom, labai sudėtinga egzistuoti. Taigi kyla toks savęs išaukštinimas, dėl kurio pradate elgtis ir gyventi šiame pasaulyje labai nenatūraliai. Ir jei kas pasako: „Ne, ne tavo ego, ne tai. Tai ne tu. Turi būti savimi.

Ego yra ne tu. Nebūk patenkintas šiuo ego“, tada jums tai nepatinka, nes esate daug aukščiau, daug didingesni už ego, žymiai daugiau, nei manote, kad jūsų ego gali padaryti. Ką daugiausiai su ego galite pataryti, sakykite? Ką daugiausiai galite padaryti su savo ego? Ko žmonės pasiekė pasitelkę ego? Nieko. Kad ir ko jie pasiekė moksle, atėjo iš Nežinomybės, iš paties Dievo lobių. Jei Dievas davė jums žinių iš Nežinomybės, neturėtumėte dėl to jaustis susireikšminę ir galvoti: „O, štai ką mes atradome.“ Ne, Jis maloningai davė jums visas šias žinias, kurias atradote, taigi priimkite tai nuolankiai. Ir šis ego yra labai labai pavojingas Kundalini pažadinimui. Pažiūrėkite į schemą, įsivaizduokite, visa jūsų galva padengta ta geltona mase, o tas mėlynas daiktas tampa labai mažas.

Taigi jūsų noras ieškoti yra savaime sumažinamas. Matote, jūs ieškote lyg eitumėte į kino salę. Nėra jokios jungties tarp to, ką galvojate, ir širdies. Jūs ieškote ne širdimi, o savo smegenimis. Nes perskaitėte tris keturias knygas, yra mada, visi ieško, visi atrodo ieškantys, lyg kažko ieškotų, tai ir mes ieškokime. Tai nekyla iš jūsų širdies, nes širdies veikla tapo praktiškai nulinė. Jūs nenorite nieko, tik bėgate paskui tai, ko nori jūsų ego. Dėl visko, kas nepatenkina jūsų ego, nusimenate. Kažkas visą laiką turi jums sakyti: „Esi greičiausias arklys, didingiausias žmogus, tu – pats unikaliausias“, tik tada būsite patenkinti. Tai jus visiškai atskiria nuo širdies.

Dėl to negalime jausti džiaugsmo, nes džiaugsmą galima patirti tik širdimi. Bet šis ponas Ego suteikia jums tokį pasitenkinimą, kuris yra labai paviršutiniškas, laikinas ir niekur neveda. Dėl šio polinkio į ego susergate tiek daug ligų, kaip minėjau, tokiomis kaip diabetas, infarktas, ir, galima sakyti, vėžys gali būti viena iš jų, artritu galite susirgti. Taip pat jus gali dėl perdėto galvojimo ištikti paralyžius, paralyžius yra dėl to, taip pat inkstų ligos. Blogiausiai yra kepenims. Dėl per didelio aktyvumo kepenys apleidžiamos. Mes mažiausiai rūpinamės kepenimis. Jei pasakysi vaikui: „Nevalgyk šokoladų“, vaikystėje, turiu omenyje, tai neįmanoma, negalite taip kalbėti. Turiu omenyje, kartą pasakiau, kodėl nesiliovus duoti vaikams šokolado, kurio jie negali suvirškinti, nes jų kepenys nepasiruošusios, ar pagaminti ką nors tokio, ką jie gali suvirškinti vaikystėje, kol užaugs. Ir kodėl

nepraskiedus šokoladų dar šiek tiek labiau?

Taigi tada iškyla klausimas: „Kaip tai įmanoma, Motina? Tai būtų lyg viską išmesti, ir vaikai pradėtų protestuoti be šokoladų.“ Palaipsniui jie pamirš. Kepenų problema prasideda jūmyse. Jūs tampate laibi, liesi, išbalę, agresyvūs ir nuolat niurzgantys, pykstantys, susiraukę, niekada nesidžiaugiate, visada nelaimingi. Galite vadinti tai įtampa, stresu, visais tais dalykais – visa tai tik perdėtas šios čakros aktyvumas. Įtampa kyla dėl to, kad visa ji yra uždengta šio baliono, o tas balionas vis dar pučiasi ir pučiasi. Tai turi liautis. Sahadža joga yra vienintelis būdas stoti akistaton su savo ego, nes tik dėl Sahadža jogos galime matyti save. Bet žmonėms neįmanoma pamatyti savęs, net po realizacijos jiems sunku. Pavyzdžiui, visi mūsų neteisingi susitapatinimai tebėra čia.

Pavyzdžiui, aš čia esu su anglais mokiniiais. Prieš pradėdant kalbėti apie klaidingą anglų susitapatinimą, pirmiau turiu pasmerkti viso pasaulio indus, visus japonus, kinus, graikus, visus kitus ir tada turėčiau sakyti: „Anglams taip pat kažkas negerai.“ Priešingu atveju to jau per daug! Jei kiekviename žingsnyje nesmerksiu viso likusio pasaulio, negaliu kalbėti apie netikrus susitapatinimus, kurie sėdi ant mūsų galvų, dėl kurių mes esame spaudžiami, manome, kad tai teisingas gyvenimo būdas, kuriuo spaudėme kitus žmones. Ir šis ego reikalas yra toks išplitęs mūsų visuomenėje. Dabar su visais deramais atsiprašymais aš kalbu apie Vakarų visuomenę. Kas susiję su Indija, aš kalbu su jais, bet dabar kalbu su jumis ir manau, kad aš irgi iš Vakarų. Taigi, galiu matyti kai kuriuos dalykus kaip vakarietiška asmenybė. Aš nesijaučiu blogai dėl to, nes, pagal taip vadinamas tam tikras tradicijas, kurias turime, šiandien aš aptarinėjau, matote, tarsi prie stalo mes turime sėsti vakarienes. Gerai, paprasta yra sėsti prie vakarienes stalo. Dabar, vakarienė yra čia, nes Dievas buvo maloningas mums – dėl mūsų gerovės, dėl mūsų draugystės mes visi atsisėsime.

Bet jeigu einate į bet kokią formalią vakarienę ar rengiate formalią vakarienę, žmonės sėdasi dešimt kartų diskutuodami, kur yra pono X vieta, kur pono Y vieta, kur pono Z vieta. Bet jei įvyksta klaida susodinant žmones pagal jų gimimo datą, veido spalvą, plaukų spalvą, ūgį, nosį, jų ilgį, jų viršutinės lūpas; kiekvienas skirtumas gali būti surastas knygoje „Kas yra kas“, jei matote, kad kažkas yra aukščiau už jus pagal M.A.D. laipsnį, to jums jau per daug! Visi geri norai pralinksminėti žmones, susidraugauti, turėti, sukurti ką nors labai labai didingo – visa tai dingsta. Visos pastangos dingsta ir jūs liekate galvodami: „Ką aš dabar padariau? Juk patikrinau visus žodynus ir visas knygas „Kas yra kas“.“ Turiu omeny, „Kas yra kas“ yra kita ego pataikavimo forma, žinote. Bet nepaisant to, kažkaip įvyko klaida, ir žmogus labai prieštaravo, kad sėdės prieš jį ponas X, kuris viena diena už jį jaunesnis, jam buvo leista sėdėti pirmam. Tai didžiausia nelaimė jo ego. Vargšės kėdės nežino, kas nutiks dėl jų skirtingų formų, matote! Kiek mes pešamės dėl tokių dalykų, pataikaudami savo ego.

Ir taip toliau, turime tiek skirtingų dalykų. Bet jei pasakysiu: „Atsisakykime visos tos nesąmonės.“ Kodėl neatsisakius? Kam mums viso to reikia: to, protokolų, to, šito? Kam reikia skirti tam džentelmenui šią vietą, aną vietą? Vis dėlto visi gali susirasti sau vietą prie vakarienes stalo, visi gali susirasti vietas. Nebus didelio chaoso dešimčiai žmonių. Net ir dvidešimčiai žmonių, net ir trims šimtams. Kam reikia, kad visos vietos būtų paskirtos? Jeigu pakvietėte tris šimtus žmonių, gerai, jie visi atsisės. Jei kas nors liks, atsisės antrą ar trečią kartą.

Kodėl reikia taip skubėti rengiant tą programą kartu, arba taip sistemingai, kad visi jaučiasi nesistemingai po to, visi jaučiasi sutrikę ir nuliūdę, kai programa baigiasi? Dėl visos sistemos, visų pataisymų ir viso planavimo galų gale suprantame, kad tapome mulkais. Turi būti kažkas ne taip dėl to. Ir tai tampa šurmiliu su kaip pakvaišusi minia besielgiančiais žmonėmis. Visi išeina labai susireikšminusiais veidais: „O, koks neapsižiūrėjimas, žinote, jie taip padarė.“ Kas tai? Neįmanoma net suprasti, kokia yra šių dalykų vertė. Todėl turime būti kaip maži vaikai. Jiems nesvarbu, kur sėdėti. Vis tik esame subrendę, taip pat turime būti subrendę žmonės, o vaikai tebėra nekalti ir nežinantys, jiems tebereikia suaugti. Mes turime būti suaugę: tai, kas mumyse užaugo, tai yra ne kas kita kaip šis ponas Ego, o ne jūs.

Kai tai nutinka, kai tai nutinka pačiu blogiausiu būdu, žinote, šiandienos laikraštyje skaičiau apie tą Skerdiką. Dabar padaryta išvada, kad jis ne psichopatas, bet elgiasi egoistiškai. Jis visa tai daro, kad patenkintų savo ego, nes paskambina policijai, nusiunčia, kaip pavadintumėte, raštelius policijai, kad būtų pagautas. Jis pasako jiems: „Sutiksite mane čia“, ir vis tiek jie jo negali pagauti. Taigi jis mano, kad yra toks puikus, kad jo niekas negali pagauti, pats geriausias vagis, kada nors gyvenęs, ir jo neįmanoma pagauti. Taip tai vadinate: jis ne psichopatas, bet nežinau, kokį vardą suteiksite tokiam žmogui. Turiu omeny, tokiam

egoistui, kuris gyvena pagal ego, bando patenkinti savo ego, ir jei jo ego dėl ko nors nepatenkintas, jis nesijaučia patenkintas. Nežinau, kaip turėtumėte jį vadinti. Kaip nugalėti tą ego? Nes žmonės palaipsniui pradeda tai matyti – tai nutinka.

Jie pradeda matyti poną Ego: „O, puiku, matote, tai kyla, suteikia man idėjų, gerai.“ Kartais jaučiatės prislėgti tos minties, kad buvote susitapatinę su tuo ponu Ego. Gerai? Matote savo ego. Kai matote savo ego, ką tada darote su juo? Arba jei kas nors pasako: „Geriau stebėk savo ego“, kas tada nutinka? Pradedate kovoti su juo. Sakote: „Nieko nesakysiu, tiesiog patylėsiu. Tegul jie sako, ką nori, ką tik nori.“ Tada tampate kitokiu žmogumi. Tampate žmogumi, kuris kenčia dėl superego. Taigi liekate su norais, bet neveikiate ir sakote: „Tegul kiti būna agresyvūs man, aš nebūsiu agresyvus niekam.“

Būsiu labai atsargus dėl neagresyvumo.“ Bet dėl to nutinka štai kas: kai pakeliate iš kairės pusės, turiu omenyje, kairės pusės, kuri pereina į dešinę pusę – superego, ji spaudžia ego, bet vėl atšoka ir vyksta toks šokinėjimas. Tokiu elgesiu, kai kovojate su savo ego, ego sėdi ant jūsų galvos daug stipriau. Kuo daugiau kovojate su juo, tuo labiau jis sėdi jums ant galvos. Neturite su tuo kovoti. Tarkime, paimate balioną ir pradedate jį traukti – jis jums trenks dar stipriau. Kol daužysite, jis daužys atgal. Tad koks būdas išleisti šį ego? Kaip išleidžiame balioną? Tuo pačiu būdu – paimame adatą ir praduriame. Jūs tik pasižiūrėte į save ir sakote: „Gerai, pone toks ir toks, kaip sekasi?“ ir juokiatės iš savęs.

Jūs sakote: „O, jūs labai nuliūdote, matote, kai pamatėte, kad neužėmėte jokio aukšto posto. Gerai, priimkite iš manęs smeigtuką!“ Ir taip jį išleidžiate, matydami jį, visą laiką patys iš jo juokdamiesi, pradurdami jį smeigtuku. Ne išleisdami, kaip žmonės sako, kad išleidžiate viską paspausdami ar užmušdami, o tiesiog padarote skylę jame. Tuo pačiu būdu pradedate į save žiūrėti ir iš to juoktis. Tokie žmonės moka iš savęs pasijuokti. Jokie gyvūnai to nemoka. Jei išmokstate pasijuokti iš savęs, jūsų ego išsileis. Kitaip šis ego sakys, kad tai, ką darote, yra geriausia: „Tas turi būti padaryta, anas turi būti padaryta, aš – pats geriausias, darau viską gerai.“ Ir galbūt jūs ką nors kankinsite, parodysite agresiją, galbūt jūs žaisite pagal ego taisykles kaip pašėlę. Gali būti, kad būsite tikrai pašėlę, bet nežinosite, kad tokie esate, nes dėl ego žmogus tampa sėkmingas, kaip sakoma, tampa pažiba, švyti, rungtyne pasirodo, niekas nedrįsta sakyti jam nė žodžio, kitaip gaus smūgį į nosį, matote. Taigi jis tampa stiprus ir galingas, ir visi trokšta tokio elgesio ir tokio dalyko.

Bet ateina laikas ir jis supranta: „Aš kabojau ore. Pamiršau savo pagrindą ir dabar turiu nusileisti“, kaip Kliunkis Pliumpis sėdėjo ant sienos ir labai gražiai nukrito. Toks nuostabus yra šis dalykas, taip seniai parašytas. Ir visi žmonės, visi karaliaus arkliai ir visi žmonės negalėjo grąžinti Kliunkiui Pliumpiui atgal jo formos, matote? Taigi, nebūkite Kliunkis Pliumpis ir negyvenkite su ta idėja, kad esate Kliunkis Pliumpis. Paprasta kovoti su savo ego. Ir kas dažnai nutinka Sahadža jogoje, labai įprastas nutikimas Sahadža jogoje, kai jūsų Kundalini pati, matote, sukuria tokias situacijas, kad esate apstulbinti savo ego. Jūs neturite teisti kitų, tiesiog matykite save, nes tai yra dėl jūsų pačių gerovės. Jei kas nors yra egoistiškas, jums dėl to jokio skirtumo, arba neegoistiškas – jokio skirtumo. Vienintelis svarbus dalykas – turite patys pamatyti, kas yra gerai, o kas blogai. Taip tai išsisprendžia.

Priešingu atveju, kaip visada sakau, kai skaitau paskaitą, iškart pradedame galvoti apie ką nors kitą, kas, mūsų manymu, yra egoistiškas. Iš tiesų sakau, kad kiekvienas iš jūsų turi tai pamatyti, tai būtų geresnė idėja. Kai šis ego uždengia visą jūsų galvą, visa Sahasrara, kuri yra parodyta čia, visa ta balta vieta yra uždengiama. Jūsų Brahmarandra – vieta, kur Kundalini turi pereiti – taip pat yra uždengiama. Labai sunku, viskas uždengta, o mažas tarpelis yra čia. Tada negalite atverti čia tarpelio. Turite atverti tarpelį čia. Taigi šis turi nusileisti čia taip, o šis turi pakilti centre štai taip. Tik tada Kundalini gali pakilti. Kas atsitinka tokiu atveju?

Pastebėsite, kad tokie žmonės turi labai silpną kairę ranką, o dešinę virpa. Taigi pakelkite jiems iš kairės pusės, nuleiskite į dešinę pusę. Vėl pakelkite iš kairės ir nuleiskite į dešinę, vėl pakelkite iš kairės ir nuleiskite į dešinę, kad taip sumažintumėte ego. Ir kai ego sumažėja, atsiranda tarpas, tada centre pakeliate Kundalini. Kundalini pakils, tada susijungsite. Tai yra Šri Vidja. Tai yra Šri žinios, Šventosios Dvasios. Visos kitos žinios, kad turite sėdėti pagal protokolą, kas esate – visa tai yra avidja ir nesąmonė. Skaitant „Kas yra kas“, nežinau, kuo jūs tapsite – pabaisomis arba kokiomis nors būtybėmis kaip Frankenšteinas. Tai yra Vidja, Šri Vidja yra slaptoji Vidja Šventosios Dvasios, kuria jūs subalansuojate savo ego ir superego – jūsų veiksmai ir noras turi būti lygūs.

Kai pakeliate Kundalini, pakelkite ir sujunkite. Visą šį laiką žmonės, kurie yra realizuotos sielos, didingi žmonės bandė išaiškinti ego problemas, kalbėjo su jumis. Jie sakė, kad jums reikia neturėti ego. Ego yra pats blogiausias dalykas, jūs neturite būti susitapatinę su ego ir visu tuo. Vos tik jie tai pasakė, žmonės pradėjo ieškoti, kaip tai padaryti, ir taip darydami tapo didžiaisiais „guru“ – savaime egoistiški. Faktas tas, kad jūs nieko nedarote. Tai yra ne ego, o ego miražas, kurį jūs turite. Jūs tikrai nieko nedarote – viską daro Dievas. Jis yra darytojas, Jis turi didįjį ego. Jūsų ego yra tik kopija, sukurta dirbtinai.

Kaip Jis sukuria gėles, o jūs turite plastikines gėles ir sakote: „O, mes sukūrėme gėles.“ Jis daro viską. Tai Jis išreiškia savo ego, kol jūs jaučiatės kažką padarę. Tai nutinka, kai gaunate realizaciją, kai jūsų Kundalini pereina per Brahmarandrą, tada jaučiate energiją, tekančią jumis. Ir kai nukreipiate savo rankas į ką nors, pamatote, kad ten kyla Kundalini, ir tada atrandate, kad galite jausti centrus to žmogaus ir jų užsiblokavimą, ir esate nustebę. Sakėte: „Motina, kaip tai yra? Ką tik nieko nebuvo, kas staiga man nutiko?“ Nes jūsų ego pasitraukė ir tapo Dievo ego, ir jumis teka ta Dieviškoji energija. Jūs atliekate instrumento vaidmenį, tuščios asmenybės, ir jumis teka Dieviškoji energija, kuri atlieka visą tikrą darbą, kol jūs galvojate: „Aš tai darau“, negaudami realizacijos. Bet po realizacijos jūs tiesiog jaučiate: „O, tai teka manimi. Aš galiu matyti, kaip ji teka, kaip dirba, tai yra...“, jūs pradedate kalbėti trečiuoju asmeniu, nesakote „Aš“, tiesiog sakote: „Tai vyksta, tai ateina, tai ne ten. Tas blokuojasi, anas blokuojasi.“ Visa tai trečiuoju asmeniu sakote.

Nesakote: „Aš užsiblokavęs.“ Taip pat nesakote: „Aš pakėliau Kundalini“, sakote: „Kundalini pakilo“. Kas ją pakėlė? Niekada nesakote, kad jūs pakėlėte Kundalini, tik sakote: „Kundalini pakilo. Ji nepakyla. Ji tiesiog ten teka“, lyg būtumėte instrumentai kokios energijos, kuri teka jumis. Ir taip tampate išvien su tuo, ir visos jūsų karmos ištirpsta. Karmos yra tik mūsų netikros ego idėjos poveikis. Kai nėra ego, kur tos karmos bus? Jei nėra to, kas daro, ir darytojo nebėra, kas atpirkinės tas karmas, kas tų karmų naštą prisiims? Kaip kai yra organizacija, sakoma: „Aš turiu turto ir turiu tokių skolų, yra taip ir taip“, matote.

Bet kai ta asociacija ar organizacija išyra, kas prisiima tą skolą? Lygiai taip pat, kai jūsų ego išnyksta, nebūna ir karmų poveikio – viskas baigta. Visa tai buvo, kol ponas Ego buvo ten. Kai ponas Ego išėjo, visos atsakomybės išėjo su juo. Dabar mes esame kažkas kita. Dabar tapome Savimi – Atma. Ir kai tapome Atma, tai esame išvien su ta visa apimančia Būtimi, ir Jis mus skatina viską daryti. Kaip mano pirštai neturi ego, kad aš kažką darau ir liečiu nykštį, nes tai yra mano kūno dalis. Mūsų nosis neturi ego, kad ji yra kažkas ypatingo, kas kvėpuoja. Sakome: „Aš kvėpuoju“, nesakome: „Ši nosis kvėpuoja“, ir nosis to nesako, ši burna, kuria valgome maistą, niekada to nesako: „Aš valgau dėl savo burnos“.

Kai tampate išvien su visuma, tada tiesiog jaučiate, kad visuma veikia, ir kaip tos visumos dalis mes veikiame su ja. Ir visos atsakomybės dingsta. Tai yra neilga kalba apie ego šiandien, nes pajutau, kad turiu jums pasakyti, jog Kundalini pažadinimo metu iki šiol Vakaruose visada susidurdavome su šia ego problema. Taip pat superego. Tuos, kurie buvo nuėję pas guru, tie guru juos užvaldė. Ir jie ateina kaip palengvėjimas šiai į ego orientuotai visuomenei, nes kaip arklys bėgote, gerai, jojote ant arklio, tada kas nors sako: „Gerai, dabar aš pririšiu tave prie arklio pilvo, o pats sėdėsiu ant arklio.“ Tai yra apsėdimas, taigi jaučiate, kad jums palengvėjo, žinote, labai palengvėjo: vis dėlto jums nebereikia joti ant arklio, nereikia šokinėti, o jojiku tampa kažkas kitas, matote, jaučiate, kad nėra atsakomybės, jojikas viską daro. Bet po kurio laiko, praleisto po arklio pilvo, įgyjate visokių fizinių problemų. Dėl superego turite fizinių problemų. Todėl geriau turėti superego negu ego, nes žinote, kad nenorite turėti jokių fizinių problemų. Bet jei turite ego, niekada neturėsite fizinių problemų, fiziškai patobulėsite, jausitės labai gerai, aukščiau viso pasaulio, matote.

Tai yra didžiausia problema. Bet turėsite psichinių problemų: negalėsite miegoti, vis mąstysite, galvosite kaip išprotėję, jūs negalėsite liautis galvoję. Vis ginčysitės, kad tai turi būti padaryta, manysite, kad visi turi daryti jūsų darbą, o jūs esate pats svarbiausias žmogus, kada nors gyvenęs. Taigi turite tik vieną pasirinkimą – būti centre, stebėti savo ego ir superego. Visi Sahadža jogai, kurie yra realizuoti, turi stebėti save, o ne kitus. Jūs neturite tikėtis ko nors iš kitų, tiesiog tikėkitės ko nors iš savęs vieną kartą. Dėl ego jūs tai darote ir tikėtės ko nors iš kitų, dėl superego viską darote kitiems. Bet savirealizacijoje jūs spinduliuojate Save – kaip džiaugsmą, meilę ir grožį. Telaimina jus Dievas.

1980-0526, Dėmesys

View [online](#).

Kalba Sahadža jogams „Dėmesys ir džiaugsmas“, Londonas, Didžioji Britanija, 1980-05-26 Šiandien noriu su jumis pakalbėti apie dėmesį: kas yra dėmesys, kaip jis juda ir kokiais būdais bei metodais pakelti savo dėmesį, kaip jį tvirtai laikyti. Gera? Bet, kai sakau jums šiuos dalykus, turite žinoti, kad sakau jums individualiai, tai neskirta kitiems. Pirmiausia, ką visada daro žmonės – kai jums kalbu, bandote surasti, apie ką kalba Matadži! Tai geriausias būdas nukreipti savo dėmesį į ką nors kitą. Jei nukreipsite savo dėmesį į save: „Tai sakoma man ir tik man vienam“, tada tai turės poveikį, nes šie (mano žodžiai) yra mantros. Ir štai kodėl jos būna iššvaistomos, nes, kad ir ką gaunate, tai primetama kitam žmogui. Taigi, dėmesys, kurį turite, yra vienintelis būdas pažinti realybę. Jūsų pačių dėmesys yra svarbus, ne kitų dėmesys jums ir ne jūsų dėmesys kitiems! Tai reikėtų aiškiai suprasti. Jeigu suvoksime šį momentą, jog viską turite sugerti patys, savo dėmesiu pakildami į aukštesnį lygį – tai pavyks. Antraip, tai lyg duoti jums maisto ir liepti nunešti jį kitam žmogui pamaitinti, o tuo metu patys negaunate nieko. Ir tas kitas žmogus taip pat negali pasimaitinti, nes jis nežino, kad viską perleidžiate jam. Taigi, šiandien, kai kalbėsiu jums apie dėmesį, turite suvokti, kad jūsų dėmesys turi sugerti viską, ką sakau. Tai neskirta kam nors kitam. Geriausia, sėdėkite bemintėje būsenoje; tai yra geriausias būdas, kad tai jus pasiektų. Kitaip tai tik paskaita, žinote. Tai, kad klausotės manęs, neveikia. Kiekviena paskaita jus pakeis, nes galų gale juk aš kalbu. Bet dėl to, kad nuolat galvojate tik apie kitus ir apie savo problemas – apie kokias nors vykstančias nesąmones, dėl kurių rūpinatės, – dėmesys taip perkraunamas, kad ir ką sakoma, jūsų tai nepasiekia. Taigi, tiesiog dabar išnaudokite jį, būdami dėmesingi ir žinodami, kad visos šios nesąmonės yra bevertės. Yra tik jūsų dėmesys, kuris turi pakilti ir stiprėti. Taigi, dėmesys yra jūsų būties drobės visuma, dėmesys – tai visa drobė. Visa jūsų esybės drobė yra dėmesys. Kiek į tai įsigilinate, kiek tai atradote, kaip aukštai jį pakėlėte – tai jau kitas klausimas. Dėmesys yra „čita“ ir Dievas yra dėmesys. Kaip stipriai jūsų dėmesys yra apšviestas, tai jau kitas klausimas. Bet jūsų dėmesys yra Dievas – jei nušvisite iki tokio lygio. Tai lyg drobė. Galite sakyti, kad tai yra tarsi drobė, išskleista filmui, ir kokių nusistatymų ar, galima sakyti, kliūčių ar judėjimo turi jūsų dėmesys, matosi toje drobėje. Nežinau tikslaus žodžio nusakyti „vritti“ angliškai. Tai ne nusistatymas, bet žmogus turi polinkį, kad jo dėmesys yra sutelktas į... Nežinau, ar yra toks žodis anglų kalboje – „vritti“. Ar galite pasiūlyti kokį žodį? Taigi, mūsų dėmesys yra tiesiog švari, absoliučiai švari drobė, ir jis yra veikiamas trijų mūsų turimų „gunų“, pradėkime nuo to. Ir tos trys „gunos“ jus pasiekia, kaip žinote, po vieną – iš jūsų praeities, ateities pojūčio ir dabarties. Dabar, kad ir kokia būtų jūsų patirtis kokio nors dalyko ar situacijos iki šiol, ji yra pilnai įrašyta jūsų atmintyje. Pavyzdžiui, jei matote juodą spalvą: viskas, kas susiję su juoda, įrašyta jūsų atmintyje. Vos tik pamatote šią juodą spalvą, prisimenate daugybę dalykų. Tai reiškia, vos tik pamatote savo dėmesiu, jis susidrumščia, arba, galima sakyti, jūsų dėmesys nusidažo visais prisiminimais apie juodą spalvą. Ir tada imatės veiksmų, atsižvelgdami į tai, kaip jūsų dėmesys yra paveiktas. Pavyzdžiui, kas nors nusidegino šiomis liepsnomis. Dabar jūs visi tuo įsitikinote. Kitą kartą, kai vėl pamatysite liepsną, pirma, kas nutiks – elgsitės su ja atsargiai. Tai nepasikartos, bet jums iškils atsiminimai ir bandysite būti atsargūs arba perspėti kitus, nes jūsų dėmesys tai suvoks, vos tik tai išvysite, nes ta jūsų dėmesio drobė pati savaime ims rodyti vaizdinius, pati savaime, remdamasi jūsų praeities potyriais – ant drobės. Tai yra gyva drobė. O galbūt turite kokių nors minčių, kurias anksčiau apgalvojote, apmąstėte apie ateitį. Pavyzdžiui, tikriausiai pagalvojote apie ką nors: „Jei pamatysiu tą žmogų, aš jam tai pasakysiu.“ Ir vos tik pamatysite tą žmogų, jūsų dėmesys ims kunkuliuoti tomis mintimis, kylančiomis apie tą žmogų, ir jūs į jį kreipsitės atitinkamai. Viskas sutalpinta jumoje – tai būtų ateitis ar praeitis. Visa tai dėmesys paskirsto per kunkuliavimo procesą, kuris priklauso nuo jūsų prieraišios prigimties, nuo to, prie ko esate prisirišę. Tai vadinama „vritti“, tik nežinau, kaip tai vadiname anglų kalba. Nežinau, kaip vadinasi, kai esate į kažką linkę. „Vritti“ yra labai neutralus žodis. Jis nereiškia nieko blogo. Tik reiškia, kas jus traukia. „Vritti“ reiškia temperamentą, kuris lemia jūsų polinkius. Ir koks yra jūsų temperamentas, taip jis ir veikia. Pavyzdžiui, jei matote einantį žmogų, tarkime, akląjį – jis negali nieko matyti: vienas ant to žmogaus supykty, kitas jautų jam gailestį, trečias prieitų jam padėti. Tai yra „vritti“ – temperamentas, kurį išlavinote per savo tris „gunas“. Ir būtent todėl šis dėmesys su jumis susitapatina. Ir kai su juo susitapatinate, su savo „vritti“, temperamentais, jūs vis dar esate netinkamoje vietoje. Pažvelkime į atvejį, kai kažkas anksčiau buvo apsėstas. Dabar, atėjus į Sahadža jogą, jo apsėdimas išnyksta. Bet prisiminimas išlieka smegenyse, kad jis buvo apsėstas. Ir jei žmogaus atmintis yra stipresnė, kairė pusė yra stipresnė, tada tas prisiminimas išliks, ir vos tik tas žmogus sutiks kažką, kuo nors susijusį su praeities apsėdimu, tai suveiks. Viskas vėl jumoje užkunkuliuoja, ir galvojate, kad vėl esate apsėstas. Tai yra atmintis, kuri skatina tokias jūsų [reakcijas]. Tai mitas. Tai yra atmintis, sakanti jums: „O, tu vėl apsėstas!“, nes kairė pusė yra silpna, tai reiškia, kad gyvenate prisiminimais. Jūsų atmintis yra stipresnė už jus. Jei taptumėte stipresni už savo atmintį, niekas kitas negalėtų jūsų apsėsti. Bet gavę Realizaciją, jūs vis dar nesate susitapatinę su ta būseną, kurioje matote savo ego ir superego kaip mitus. Vis pakliūnate į

savo ego ar superego, todėl jūsų dėmesys vis dar susijaukęs. Esant gynam, tyram nekalto vaiko dėmesiui, jis viską mato kaip „pratįką“, vaikui tai reiškia dabartinę patirtį, nes vaikas neturi jokių atsiminimų. Taigi, jam reikės nudegti ranką, kad pajustų, jog tai degina. Jis turi paliesti ką nors šalto, kad sužinotų, jog tai šalta. Jo atmintis dar nėra susiformavusi. Taigi jis gyvena dabartine patirtimi. Bet dabartinė patirtis tampa atmintimi. Vos atmintis sustiprėja, visa asmenybė yra veikiamą atminties. Visokie sąlygotumai kyla iš to; jūsų suvokimas, netgi visa atmosfera gali iš to kilti. Matote, kartais jūs užuodžiate kokio muilo kvapą, ar, tarkime, rožę, jūs uostote ją, tada jūs užplūsta visi rožės uostymo prisiminimai, ir kartais galite pasijusti labai pakylėti, o kartais labai nelaimingi, priklauso nuo situacijos. Taigi, galite jaustis laimingi arba nelaimingi. Nes, kad ir kokių patirčių esate įgiję, jos sukelia prisiminimus. Ši atmintis galėjo sustiprinti jūsų superego arba ego. Galėjo įvykti toks skanavimas, jei tai buvo ego ir superego. Gali būti, kad jei tai buvo ego, turėjote jaustis laimingi. Jei tai teikia pasitenkinimo jūsų ego, jaučiatės labai laimingi. Jei taip nėra, jei tai yra superego ir jūs slegia, jaučiatės labai nelaimingi. Taigi, abu pojūčiai – kaip laimė ir liūdesys – yra būsenos, kai vis dar esate mite, mitas tebeegzistuoja. Vis dar turite tai peržengti. Taigi, jei tam tikroje situacijoje jaučiatės laimingi, žinokite, kad taip jaučiatės prieš gaudami Realizaciją, nes tai šiek tiek padeda pūstis jūsų ego. O jeigu jaučiatės nelaimingi, turite žinoti, kad yra slopinamas jūsų ego ir vystosi superego. Taigi, abi situacijos jums nenaudingos, be naudos jūsų augimui, išskyrus tai, kad abi šios sritys vystosi taip greitai, kad atitolstate nuo dabartinės patirties. Dabartinė patirtis sustoja, nes jūsų dėmesys yra toks susidrumstęs. Taigi, viena vertus, kai esate kairėje pusėje, jūsų dėmesys yra drumsčiamas baimės, skausmo, nepasitenkinimo, beviltiškumo, prislėgtos nuotaikos. Kita vertus, jeigu per daug nukrypstate į dešinę pusę, kad ir truputėlį, pradedate jaustis pakiliai, susijaudinę, per daug dominuojantys. Kairės pusės spalva yra mėlyna. Ir mėlyna spalva pavirsta juoda. O dešinė pusė iš pradžių būna geltona, šviesiai geltona ar net, galima sakyti, auksinė, vėliau – geltona, oranžinė ir galiausiai raudona. Taigi, būdami dešinėje pusėje linkstate į agresiją. Kairėje pusėje nukrypstate į visišką entropijos būseną, galima pavadinti, ar į būseną, kurioje atsiskiriate patys nuo savęs, į visišką sąstingio būseną. Taigi, vienoje pusėje tampate visiškai sustingę, o kitoje visiškai įkaitę. Jie abu vėlgi yra kypimas neteisinga linkme. Netgi kai dėmesys yra laikomas centre (kai laikote savo dėmesį labiau centre) – ten taip pat, nes tai labai jautrus taškas, jis ilgai neužsilaiko. Pavyzdžiui, kai, tarkim, naudojame ugnį, galime panaudoti ją namui sudeginti. Lygiai taip pat galime ją naudoti dūmams sukurti. Bet mes galime naudoti ugnį tinkamai, jei naudosime ją tinkamais kiekiais maistui ruošti arba apšvietimui. Jeigu jos yra per daug, ji gali degti didelę liepsną. Jei jos per mažai, ji gali tiesiog smilti kaip dūmai. Bet būdami centre jūs žinote, kaip ją subalansuoti, tada galite ją naudoti savo reikmėms – maistui gaminti ar apšvietimui, taip pat puodžai. Lygiai taip pat, kai tinkamai subalansuojame savo „gūnas“, pamažu tampame tikraisiais padėties šeimininkais. Dėmesys nenukrypsta į reikalus, kuriuos atliekame, ar kuriuos suvokiame per savo prisiminimus arba savo patirtis, ar kad ir kas tai būtų, jis taip pat nesukrypsta į priekį, pernelyg į dešinę pusę, kad bandytume ką nors užvaldyti ar dominuoti. Nes jei per daug nukrypsite į tą pusę, matėte, tai virsta krauju. Žmonėms sunku suprasti, kodėl kai žmonės tampa labai religingi, kaip dabar Irane, judėjimas vyksta dešinėje: visos askezės, visa tai, viskas dabar virto kraujo praliejimu. Krikščionys taip pat darė tą patį. Brahmanai tą patį darė Indijoje. Budistai darė tą patį, net jei kalbėjo apie smurto atsisakymą, jiems teko pralieti kraujo, nes judėjimas prasidėjo dešinėje. Kairės pusės judėjimas nuves prie labai klastingų ir tamsių metodų. Taigi, dešinės pusės žmonės, pavyzdžiui, didelės tautos, įsivaizduojančios, kad yra išsivysčiusios, pateisina karus: „Mums reikia turėti ginklų stojant vieniems prieš kitus.“ Bet visi, kiekvienas iš jūsų esate tokie patys žmonės Dievo akyse! Kodėl jūs kovojate? Kai Dievas klausia: „Kodėl jūs kovojate? Kam to reikia? Kodėl jūs deramai neatsisėdate ir nesiklausote vieni kiti? Dėl ko jūs kovojate? Jūs kovojate dėl žemės. Tai jūsų tėvų žemė? Ji priklauso Dievui! Dievas sukūrė šią žemę. Kodėl jūs kovojate?“ Bet jūsų dėmesys yra toks, kad tuojau pat susimąstote: „O, tai yra mano žemė, tai yra mano motinos žemė, tai yra mano tėvo žemė, tai yra mano brolio žemė.“ O kaip bus su ta žeme, kuri yra jumyse? Ji – ne jūsų! Taigi, jei pasakysite tiems žmonėms, kad mums nereikia kariauti, jie neklausys. Realizacija – tai vienintelis būdas. Gavus Realizaciją, jūsų dėmesys pakyla ir atsiskiria nuo to sluoksnio, kuriame kunkuliuoja šie dalykai. Ar dabar suprantate mano poziciją? Kai sluoksnis pakyla, dėmesys pakyla į aukštesnį lygį. Ir šie dalykai... [Jrašo trikdžiai]. Judėjimas dešine puse sukelia „vikšepą“ [sumaištį]. Pirmiausiai gaunate sumaištį. Kiekvienas intelektualas, kad ir koks nuostabus, yra sumišęs. Ir kuo labiau jis sumišęs, tuo daugiau reiškiasi, nes jis yra pasiklydęs savyje, nepasitiki savimi, todėl pareiškia: „Tai yra taip, tai yra anaip.“ Turiu omenyje, jei yra taip, kam jums reikia pareikšti? Bet jis toliau pareiškia: „Tai yra taip!“ Taigi, supraskite, jis dabar juda link beprotnamio – tikrai! Ir tai, kaip jis visa tai teigia ir apie tai kalba nuolat, rodo, kad jis nėra įsitikinęs. Jis tampa panašus į apsėstąjį. Kai jis aiškina viską, remdamasis savo protu, kad: „Tai yra taip. Tai yra teisinga. Mes visi turime daryti...“ – ir jis įtikina daugelį kitų, tokių pat sumišusių, kaip ir jis. Jie tampa nuo jo priklausomi. Jis tampa lyderiu, nes, matote, jie dar labiau sumišę, ir atsigręžia į tą, kuris bent jau išoriškai neatrodo taip sumišęs, jie prilimpa prie jo ir visi keliauja į karą ar kokį nors kraujo praliejimą, ar dar kur nors – jie nori matyti kraują. Jie tampa beširdžiai, bejausmiai, negailestingi, galite sakyti, neatjaučiantys, nemylintys žmonės. Kitas judėjimas yra mėlyna puse, kaip mėlyna mėnulio šviesa. Taigi, prasideda romantika. Sėdėjimas mėnulio šviesoje, matote! Šios idėjos kilo iš Lordo Bairono. Ir

jūs pasiekia jūsų dėmesį, o tada virsta jūmyse didžiule aistra. Galvojate: „O, aš vienišas, turiu surasti savo meilę!“, ir pradodate ieškoti savo meilės – ir to, ir kito. Tokie dalykai iš tiesų neteikia džiaugsmo. Štai kodėl daugybėje poemų parašyta: „Meilė yra pats skausmingiausias dalykas, tai blogiau nei mirtis.“ Ir daug tokių panašių poemų yra parašyta, bet kodėl vis dar į tai įsipainiojate? Turiu galvoje, tai jau aprašyta daugybėje knygų, tai kodėl jūs vis dar į tai patenkate? Jūs esate dėl to jau perspėti: „Nesek paskui meilę, meilė yra apgavystė, meilė tai viena, tai kita, ji labai laikina, ji trumpalaikė.“ Atsitiktinai, jei kas nors sugebėtų sustoti tame taške, susituokdamas su žmogumi, kuris yra pakankamai švelnus, ir suvoktų, kad meilė ir vedybos bei visi šie dalykai yra centre, yra kaip ugnis virtuvėje, kaip ugnis šventykloje – ją tik prižiūri ir nepersistengia dėl jos, – tada galbūt tai suveiktų. Taip pat su judėjimu dešine puse pagal saulę. Jei žmonės mano, kad, taip, saulė – svarbu, mums reikia turėti saulės namuose, bet jums nereikia išsirengti bei įžeisti saulės ir gauti odos vėžį! Saulė neskirta jūsų odos vėžiui! Bet jei persistengiate, tai irgi yra pavojinga. Žmogus, kuris per daug įninka planuoti ir daryti viena ar kita, ar viską iš karto, gali susidurti su labai dideliais sunkumais. Taigi, turite subalansuoti ir tą, ir šią pusę, turite būti centre, išlaikyti pusiausvyrą. Dabar žodis „pusiausvyra“ mūsų kasdieniame gyvenime neegzistuoja. Jis egzistuoja tik literatūroje arba gali būti vadinamuosiuose moksliniuose tyrimuose. Bet kalbant apie žmones, jie nežino, kas yra pusiausvyra. Dėl šios priežasties dėmesys, net ir gavus Realizaciją, pakyla viename iš kanalų ir nusileidžia šioje arba šioje pusėje, priklausomai nuo jūsų „vritti“. Ir kai šie susitapatinimai juose tebevyksta, žmonių dėmesys linkęs nukristi žemyn, vėl kunkuliuoti lygiai taip, kaip ir anksčiau. Dabar žmogaus mintys turėtų prašviesėti ir jis turėtų galvoti: „Jau atmetėme visa tai, kodėl mes vis dar ten?“ Žmogus turėtų jaustis lengvesnis, atsikratęs naštos, nes esate čia, kad pakeltumėte savo dėmesį kuo aukščiau ir pasiektumėte tašką, kuriame susivienytumėte su Dievo dėmesiu. Jūsų dėmesys jau blaškėsi, nes savo dėmesiu galite matyti, kas negerai jums, galite matyti, kas negerai kitiems, ir galite matyti, kaip toli patys pažengėte. Bet progresas sulėtintas, nes nežinote, kad šis dėmesys yra gryna forma, o visa, kas į jį patenka, yra išgalvota, tai mitas. Jei palaipsniui pavyksta šio mito atsikratyti, viską vertinate kaip mitą, nepriklausomai nuo tapimo laimingu ar nelaimingu, tik matote patį dalyką – [tada] jūsų dėmesys pakils ir įsitvirtins daug aukštesniame lygmenyje. Vietoj to kiekvieną kartą einant šiuo ar kitu keliu – tai vyksta maždaug taip – ir judėjimas aukštyne yra daug menkesnis. Taip pat netgi kildami Satva gunoje galite patekti ir į daug prastesnę padėtį. Pavyzdžiui, jei sakote: „Aš bandau būti Satva gunoje“. Būti Satva gunos būsenoje reiškia, kad pradodate viską matyti, vertinti savo supratimu, ne vibracijomis – supratimu: „O! Ar nereikėtų kaip nors atitraukti savo dėmesio iš čia?“, „Ar mums nereikėtų liautis tai darius?“, „Ar mums nevertėtų būti labdaringsiems?“, „Ar nevertėtų tarnauti žmonėms?“ Yra žmonių, galvojančių: „O, ketiname padaryti kažką didingo!“ – kaip jūsų Gelbėjimo armija. Leiskite jiems būti išgelbėtiems patiems! Nežinau, kokį gelbėjimą jie vykdys. Taigi, šios idėjos, sakyčiau, Satva gunos idėjos, taip pat gali jus sukaustyti ir tikrai atvėsinti visiems laikams, ir veikti jūmyse tokiu klastingu būdu, galima sakyti, tokiu paslėptu būdu, kad patys to net nepajusite. Visos šios idėjos apie pagalbą kitiems, buvimą labdaringsiems: „Įkurkime labdaros asociaciją!“ – baigta! Vos tik pradėsite dirbti labdaros asociacijoje, jūsų dėmesys užstrigs. Bet jei jūsų dėmesys pakyla aukščiau, tarkime, kaip mano dėmesys. Aš esu ne kas kita kaip dosnumas! Turiu omenyje, kas aš esu? Tai tiesiog teka. Jūs tiesiog tampate dosnumu. Taigi, skirtumas tarp realizuoto ir nerealizuoto žmogaus yra tas, kad dėmesys, pateikdavęs jums mitą kaip realybę, dabar išnyko, jis pakilęs aukščiau. Jis gali matyti, kad tai yra mitas. Dėmesys gali aiškiai matyti, kad tai yra mitas, galite tai matyti patys ir save iš ten išvesti. Tam, žinoma, turiu jus pastūmėti, be abejonės, ir aš sunkiai dirbu, kad jus pastūmėčiau. Bet jūs taip pat turite žinoti, kad tų mitų turi būti atsisakyta, kitaip neaugsite. Visos mitos būtina atmesti. Ir geriausias būdas tai padaryti – būti bemintėje būsenoje, nes vos tik jūs peržengiate šias tris „gunas“, tampate sąmoningi be minčių. Turite peržengti Agija čakrą. Peržengus Agija čakrą, šias tris „gunas“, kurioje esate „gunatit“ – jūs esate absoliučiai virš „gunų“. Taigi, sąmoningai nieko nedarote, bet tai tiesiog suveikia. Tačiau analizė yra viena iš Vakarų ligų. Ką jūs analizuojate? Ką jūs analizuojate? Paklauskite savęs. Man norisi tik juoktis iš visos tos analizės, kuri vyksta. Matote, jie atsisės, išraus plauką, padalins jį į šimtą dalelių! Ir didūs analitikai sėdi ten! Jie net negali paaiškinti, kaip chromosomos sukasi verpstės principu ir, turiu omenyje, kaip tuo momentu viskas veikia. Jie negali pasakyti, kaip dalijasi ląstelė. Ką jie analizuoja čia sėdėdami? Dabar jie analizuoja vienam tikslui – pasitarnaudami Dievui. Dėl jų analizės mano paskaitos dabar yra įrašomos. Dėl jų analizės galiu bet kada eiti į televiziją, jei tiek jie man leis, bet kada, bet analizė manyje netelpa; jie neleidžia, jie gali to neleidžia, tai galėtų būti paspartinta. Bet, tarkime, jei nebūtumėte atradę šių dalykų, pavyzdžiui, jei mokslas nebūtų buvęs atrastas, jūsų dėmesys būtų buvęs mažų mažiausiai stipresnis. Dėl mokslo jūsų dėmesys taip pat yra labai sutrikęs. Taigi, nežinau, ką labiau girti – ar mokslą, ar primityvumą. Kai jūs pakilote iki mokslo, nukrypote į kitą kraštutinumą kaip visad. Kol nesudeginote viso savo dėmesio, tol nebuvote patenkinti. Turiu omenyje, jei būtumėte išlaikę balansą moksle, tai taip pat būtų padėję, bet pusiausvyra buvo prarasta. Duokite žmonėms bet ką, ir jie žinos, kaip tai visiškai sugadinti. Jie nukryps į kraštutinumą. Jūs duodate jiems žirgą, jie negali paprastai juo risnoti ar šuoliuoti, jiems reikia dvigubo šuolio, kol nukris ir užsimuš! Kur tik pažvelgsite, jie visada skuba. Taigi, pirmiausiai būtina nusiraminti ir sau pasakyti: „Visiems šiems mitams aš neleisiu patekti į savo dėmesį.“ Visi šie dalykai yra ne kas kita kaip mitai. Bet teikiate mitams tiek daug reikšmės. Jūs juos

priimate taip rimtai. Bet jie yra mitas. Dabar, turiu omenyje, būdami realizuoti, juokiatės iš žmonių, kurie pameta protą, tarkim, dėl nakties, apšviestos mėnulio. Ar ne? Bet paklauskite žmogaus, kuris taip elgiasi, jis atšaus: „Tu esi beširdis, tu neturi jausmų!“. Jis padeklamuos jums ilgiausią poemą apie tai. Jei susitiktumėte su žmonėmis, kurie išdidūs, kurie viską kontroliuoja, jums norėsis iš jų pasijuokti. Bet jie manys: „Jūs esate Beverčiai, jūs nedirbate jokio darbo, jūs esate netikėliai, jūs – tiesiog veltėdžiai.“ Taigi, šiuo metu jums, nes esate nušvitę, reikėtų suvokti, kad jūsų dėmesys turi kilti kuo aukščiau, į aukštesnį lygmenį. Tad kas gi iš tikrųjų vyksta realizacijos metu? Jūsų Kundalini pabudo ir pakilo, tarkim, tarsi plonytis plaukelis; vienas plaukelis, prasiskverbęs per jūsų Sahasrara, ir dabar palaima teka į jus. Bet tai – labai mažas įvykęs judesys, žinoma, kuris, be abejonės, labai sudėtingas judesys, bet jis įvyko. Bet jūs dar iki galo neišsiskleidėte. Jūsų čakros yra persmelktos tik per centrą, o likusi dėmesio dalis nėra paliesta. Iš esmės, tai taip nepaliesta, kad netgi nejaučiate, kad buvo persmelkta. Dabar turite išskleisti, atverti, kad kuo daugiau Kundalini gijų galėtų pakilti, ir jūsų dėmesys, esantis tuose centruose, išsiskleidžia. Skleisdamasis jis atmeta visa, kas yra mitas. Kiekviename centre turime savo dėmesį, kuris yra nušviečiamas, šiai šviesai tekant per jį. Bet šviesos yra per mažai, lyginant su tamsa, kuri yra jumyse susikaupusi. Ypač žmonėms Vakaruose, sakyčiau: tos jūsų sumaištys – turite jų atsikratyti. Bet jūs tebesitapatinate. Jei jūsų ko nors paklausiui, pavyzdžiui: „Kaip gyvenate?“ Ką tai reiškia? Reiškia, jūs vis dar sumišę. Teisingai? Sumaištis turi dingti. Viena sumaištis buvo ten: „Ar tai Realizacija, ar ne?“. Tikiuosi, dabar tai jau baigta, žmonės. Dabar jūs bent jau tikite, kad tai yra Savirealizacija. Turėjau pasakyti žmonėms: „Ne, jūs esate realizuoti dabar, jūs esate!“ Bet jie vis tiek šokinės kaip žaislinis Džekas dėžutėje. Jie sakys: „Ne, mes nerealizuoti, Motina! Kaip galite sakyti, jog tai Realizacija? Mes tikimės iš Realizacijos to, mes tikimės iš Realizacijos šito – kad išskrisime pro duris, jei būsime realizuoti“, – ar kitos panašios nesąmonės. Ačiū Dievui, tokių minčių dabar nebekyla. Bet kai esame realizuoti, yra šviesa, kuri nušvito mumyse. Turime ją auginti, tik atskirdami savo dėmesį nuo mitų. Viskas yra mitas. Aš taip pat žaidžiu su jumis, nes, kol nesijaučiate užtikrinti, neketinu teikti jums klaidingų minčių apie jus pačius. Noriu pamatyti, kaip toli vis dar nuklysta jūsų dėmesys, ir žinau, kad vis dar nesate įsitikinę, vis dar nepasitikite savimi – štai todėl pasitikėjimo vis dar nėra. Pirmiausiai turite išmokti vairuoti, tada būsite egzaminuojami. Penki akmenys bus pastatyti vienas šalia kito, atstumas bus tik toks, kad automobilis vos vos galės pravažiuoti, ir instruktorius sakys: „Važiuokite zigzagais!“ O jūs to negalite padaryti. Kodėl? Štai taip jis ugdo jus kaip meistrus. Jūsų dėmesio meistriškumas pasireišk tada, kai pradėsite matyti, kad viskas, kas jus liūdina, yra tik mitas. Viskas yra mitas, kas mus liūdina. Tiesiog atmeskite tai. Tiesiog atmeskite ir supraskite, kad jūs esate amžinasis dėmesys, kad jūs esate amžinasis gyvenimas, kad vienintelis dalykas, skiriantis jus nuo to, yra neišmanymas, o neišmanymą taip lengva suprasti – jūs tiesiog priėmėte mitą kaip tiesą. Tiesiog atmeskite tai! Visa tai yra mitas! Nustebsite, kaip jūsų dėmesys pakils, ir matysite, kaip visi tie beprasmyčiai dalykai, kurie jus gąsdina ar džiugina, atkris, o jūs tik šypsositės tai matydami. Ir tik tada galėsite būti visiškai savimi patenkinti, nes jūsų dėmesį visiškai užplūs Savasties palaima. Aš sakau, jūs būsite, sakau, jūs jau esate užplūsti tos palaimos. Išlaikykite tai. Dabar, kaip tai padaryti? Kaip mūsų kasdieniame gyvenime sunaikinti praeities prisiminimus? Sunaikinti praeities prisiminimus reiškia įgyti naujų prisiminimų. Jūs turite prisiminti, kai gavote savo pirmąją Realizaciją – visada galvokite apie tai. Vos tik jus užplūs kokie nors prisiminimai, [turėtumėte] galvoti apie tai, kaip gavote savo Realizaciją. Bet kokie varginantys prisiminimai ar netgi, taip vadinami, džiuginantys, pasistenkite tiesiog prisiminti, kaip jus pasiekė Realizacija. Jei kam nors jaučiate agresiją ar pyktį, pabandykite tik prisiminti, kaip pajutote atsidavimo džiaugsmą. Tik galvokite apie tą atsidavimo džiaugsmą, savęs ištirpdyimą. Taigi, reikia sukurti naujus prisiminimus. Jei pradėsite kurti naujus prisiminimus, tada pradėsite kaupti akimirkas, siekdami įtvirtinti kitas akimirkas, kurioms būdingi tokie patys prisiminimai. Kaip prisiminimas, kai bandydami kam nors padėti pakėlėte to žmogaus Kundalini. Dabar bus kita problema: kai kelsite kitų žmonių Kundalini, būsite bementėje būsenoje, tad nebus jokių minčių, o mintys yra vienintelis dalykas, kuris įsimena. Bet tuo metu jūs galite įsiminti džiaugsmą, patirtą keliant Kundalini. Jei galite įsiminti džiaugsmą, patirtą keliant kitų žmonių Kundalini, pajusite, kad ims kauptis nauja gausa šių nuostabių akimirkų. Ir visi tie momentai, kurie jums kėlė sumaištį ar baimę, ar vadinamąjį liūdesio arba laimės jausmą, bus atmesti, ir išliks tik tyras džiaugsmas. Nes dabar dauguma jūsų sukaupytų patirčių yra daugiau džiaugsmas. Džiaugsmas neturi minčių. Tai yra tiesiog potyris – „pratjakša“. Būtent todėl liečiau jums laikyti akis atmerktas. Tikiuosi, suprantate, ką jums noriu tuo pasakyti. Telaimina jus visus Dievas. Siūlau mums visiems šiandien medituoti. Galbūt ši meditacija mums padės. Prašau, užsimerkite. [Įrašo trikdžiai] ... visi meskite tuos dalykus į ugnį... Daglasai, paimk šiuos abu, šiuos daiktus ir mesk juos į ugnį. [Įrašo trikdžiai] ... neprisirišdami savo dėmesiu šen ar ten, nesirūpindami. Rūpestis ir visi panašūs dalykai yra „vikšepas“ – tai yra sumaištis, tai kyla iš sumaišties. Esate apie mane girdėję, kad galiu vienoje pozoje išsėdėti devynias valandas. Turiu omenyje, esu tai dariusi, bet galiu daug daugiau. Taigi, kiekvienam reikia išlavinti „baithak“ – sėdėjimo laikyseną tam tikrą laiką. Turite atsisėsti kokia nors poza. Gerai? Turėtumėte pabandyti tai ir atlikti visa, ko prireiks tam įvykdyti, nes tik taip jums pavyks. Jei vaikštinėjate, jūsų dėmesys vis dar klaidžios. Šiaip ar taip, jei yra judėjimas, tai ir laikas, ir vieta pradeda veikti, bet jei galite, įsitaisykite, jei turite vietą, kur prisėsti. Ir todėl šiuo atveju padeda nuotrauka. Jei ilgą laiką žiūrėsite į nuotrauką, neįtempę žvilgsnio – ne spoksodami

visą laiką, o atpalaiduotomis akimis. Galite pagarbiai užmerkti akis, [tada] galite vėl jas atmerkti. Sėdėdami šioje pozoje nustebsite, kaip jūsų dėmesys palengva pakils, pajausite tai. Tik dabar visi esate bemintėje būsenoje, taigi, panirkite į meditaciją. Jeigu negalite sėdėti ant žemės, atsisėskite ant kėdės, žiūrėkite, štai ten. Bet, kaip jau sakiau, drabužiai turėtų būti truputį laisvesni. Gerai, nukreipkite delnus į mane. Turite taip sėdėti maždaug 5 minutes. Aš neversiu jūsų ilgai sėdėti. Bet tikiuosi, kitam kartui patobulinsite savo sėdėjimą šia poza. Dešinė ranka, uždėta ant širdies, manau, turėtų padėti. Dešinę ranką – ant širdies. Dabar darykite tai iš visos širdies. Darykite tai savo širdimi. Dešinė ranka – ant širdies. Viduje galvokite: „Aš esu amžinasis gyvenimas. Aš esu Dvasia.“ Sulaikykite kvėpavimą. Nekvėpuokite. Tuo momentu, kai sulaikote savo kvėpavimą, turėtumėte žinoti, kad Aš esu Visatos Motina ir pati galingiausia asmenybė. Ir Aš esu jūsų Motina, ir jūs visi esate saugūs. Sulaikykite kvėpavimą. Nekvėpuokite. Gerai. Jūs vis dar esate vaikai, turiu pasakyti. Argi nežinote, kad Aš esu labai galinga? Ar turiu jums tai sakyti? Net maži vaikai tai žino. Gerai? Atsipalaiduokite. Paklauskime muzikos ar dar ko nors. Na, ar kyla kokių klausimų? [Jogas] Turiu klausimą. Ar galėtumėte paaiškinti skirtumą tarp džiaugsmo ir laimės? [Šri Matadži] O! Labai paprastai žinai. Džiaugsmas neturi tokios priešpriešos kaip laimė ir nelaimė. Džiaugsmas yra vienaskaita, absoliutas. Tai absoliutas. Jis yra bemintis. Jis yra pilnatvė. Laimė visada užtemdoma nelaimės, tai yra dvipusė moneta, dvi monetos pusės. Laimės būseną keičia liūdesys, o liūdesį – laimė. Tai reliatyvi sąvoka. Bet džiaugsmas yra absoliutas, absoliutas. Jis peržengia minčių ribas. Tai palaima. [Jogas] Tai labiau kaip pasitenkinimas? [Šri Matadži] Pasitenkinimas gali būti sąlygotas. Bet tai yra viskas viename. Džiaugsmas yra, kai jau nieko nebeprašai, tiesiog esi. Jis tada tiesiog sklinda. Tiesiog sklinda. Jūs nieko nebetrokštate, jis tiesiog užplūsta. Tai neturi nieko bendro su jūsų racionalumu, jis negali būti suvokiamas racionaliai. Tai aukščiau, jūs tiesiog tai jaučiate. Džeremi? [Džeremis] Kodėl mes sapnuojame? Kas sukelia sapnus? [Šri Matadži] Sapnai? Taigi, sapnai yra, matote, įprastai egzistuoja trys mūsų sąmonės lygiai, be ketvirtojo – „turią“, kuriame esate dabar, bet įprastai yra trys lygmenys. Trečiasis lygmuo, vadinamas „sušupti“, kuriame būdami jūs giliai miegate. Tuo metu susiliečiate su savo viršsąmone. Tiksliau viršsąmonė ateina į jūsų dėmesį, ir jūs pradodate iš jos gauti informaciją. Bet žmogus, kuris dar nėra realizuotas, nėra iki galo pabudęs tame lygmenyje, tam tikra prasme, kad ir ką jis įsimintų, vėl tampa miglota, kai jis grįžta atgal per tuos lygmenis <...>. Jis pereina per sąmonės sritis, galima sakyti, per daug sričių, kol išeina iš visų jame esančių sąmonės sričių, kylančių iš sąmonės, ir tada galiausiai patenka į sąmoningą protą. Daugelis dalykų tai užtamsina, tarsi uždengia, taigi interpretacijos ar netgi prisiminimas apie sapną gali būti labai painūs. Bet gavę Realizaciją, galite pasinerti dar giliau, nes įžengiate į viršsąmonę. Ne viršsąmonė turi ką nors atlikti, o jūs įžengiate į viršsąmonę. Jūsų dėmesys keliauja į dėmesį ir įrašo tai, ką ten pamato. Kuo labiau tampate realizuoti, tuo labiau atsitraukia sapno būsena. Pavyzdžiui, aš niekada nesapnuoju. Turiu omenyje, iš esmės aš esu sapne. Niekada nesapnuoju, tam tikra prasme, kai aš taip vadinamai sapnuoju, iš tikrųjų dirbu. Ir su kitų pagalba galiu užtikrinti, kad tuo metu buvau su jumis. Jis sako: „Taip, taip buvo.“ Taigi, matote, mano lygmuo yra kitoks. Bet iš esmės tai vyksta, jūs niekada nesapnuojate, jūs visada esate realybėje. Bet tai – kitas dalykas. Ir galiausiai, kad ir ką įrašytumėte iš viršsąmonės, turėtų būti jūsų pačių. Tačiau dažniausiai žmonių sapnai būna migloti, todėl sapnas neturi didelės reikšmės. Tačiau Sahadža jogoje jūs esate tiek nušviesti, kad savo sapnuose matote, ką viršsąmonė nori jums iš tikrųjų pasakyti. Ir tai nepainu, tai nemiglota, tai yra absoliučiai tai, kuo esate pažadinti. Turiu omenyje, pavyzdžiui, galėtumėte matyti mane sapnuose daug kartų ir gauti iš manęs patarimų. Noriu pasakyti, kad dirbu tik per sapnus, per viršsąmonę. Bet kai kurie žmonės visada sakys: „O, esu Jus kažkur matęs. Esu Jus matęs daug kartų. Nežinau, kur Jus mačiau. Ar buvote Niujorke?“ Atsakau: „Ne.“ „Tai kur aš tada Jus mačiau?“ Jie matė mane per miegus, matote. Bet jie negali susieti, kad tai buvo sapnas, kur jie matė mane. Jie nėra realizuoti žmonės, bet jie mane matė. [Jogė] Ar galite duoti žmonėms Realizaciją, jiems miegant? [Šri Matadži] Ne. Ne. Negaliu. Aš net nenoriu duoti Realizacijos žmonėms, kai jie nežiūri į mane ar į mano nuotrauką, ar į Sahadža jogus. Taip neturėtų būti. Nes atpažinimas yra vienintelis metodas Sahadža jogoje. Šiuolaikinė Sahadža joga veiks tik, jei mane atpažinsite! Jei manęs neatpažįstate, tai nesuveiks. Tai yra vienintelis būdas. Tai yra vienintelis raktas? Nes iki šiol jūs niekada neatpažindavote. Tik atpažįstant jums bus atleista už visas praeities nuodėmes, viskas bus padaryta. Bet jei jūs atsisakote mane atpažinti ar darote tai lėtai, jūsų progresas bus lėtas. Esu tai jau sakiusi jums atvirai. Nors tai gana nepatogi užduotis, turiu jums pasakyti. Tai faktas. Taigi, sapne negalite duoti Realizacijos, bet sapne galite matyti situaciją, kurioje ji bus duodama, kaip ją turėtumėte duoti. Jums bus pasiūlyta būdų, kaip prieiti prie tam tikro žmogaus. Bet negalite duoti Realizacijos niekam. Jie turi žinoti, kad gavo Realizaciją per Matadži Nirmala Devi. Taip jau yra, kad jei duosite jiems Realizaciją, jie neturės iš to jokios naudos. Jei jie manęs neatpažįsta, tai neturės jiems jokios naudos. Vis dėlto patarčiau žmonėms per daug neanalizuoti savo sapnų. Ir vėl kils ta pati problema. Nes žinau, jog Jungas ir kiti žmonės tai darė. Tuo metu tai buvo gerai, nes jie nebuvo realizuoti žmonės, arba jie buvo realizuoti labai painiu būdu, labai painiu būdu, tam tikra prasme, jie patys nebuvo tuo tikri. Bet jūs, žmonės, nesivarginkite taip su sapnais. Sapnai aplanko jus, kad parodytų problemų sprendimą. Viršsąmonė padeda jums sapnuose. Pavyzdžiui, kai vykstu į Indiją, dauguma jų sapnuoja, kad Motina atvyksta. Turiu omeny, tai veikia kaip televizija! [Sahadža jogas] Sapnavau Jus po

pirmojo karto, kai čia apsilankiau. [Šri Matadži] Po to, kai čia apsilankei? Ne prieš tai? Bet yra žmonių, atvykusių pas mane, nes jie taip pat mane sapnavo. Tai yra geras dalykas. Sapnuoti mane, reiškia, esate labai giliai pažengę. Gaunamas patvirtinimas. [Sahadža jogas] Kai čia buvau, uždėjote savo ranką ant šios akies, tai sapnuodamas pajutau, lyg kažkas būtų iš jos ištraukta, lyg kristalas. Jis nukrito ant grindų ir tarsi jam būtų išaugusios kojos, nubėgo šalin. (Juokas). Man skaudėdavo galvą, o nuo to laiko nebeskauda. [Šri Matadži] Matote! Tai tiesa. Tai tiesa. Turiu omenyje, tai vyksta šitaip. Papasakosiu jums kitą labai konkretų pavyzdį. Vienas vyras ateidavo į Sahadža jogą ir buvo labai giliai joje pažengęs. Vieną dieną Radžnišo pasekėjai siekė jam pakenkti. Taigi, jie pasikvietė jį ir sako: „Norėtume tau pasiūlyti betelio lapų („paan“) – žiūrėk, mes juos valgome“, – ir panašiai. Iš tikrųjų jie jį užhipnotizavo ir davė betelio lapų. Jis tuos lapus suvalgė. Tai įvyko po programos, apie 10:30 valandą vakaro, ir jis nukeliavo į sąmonę. Bet jis atgavinėjo sąmonę, o jie jį įtempė į taksi ir mušė. Bet jie negalėjo mušti! Jis galėjo matyti, kad jie bandė prieiti ir mušti jį, bet jų rankas kažkas laikė. Jis visiškai nejautė smūgių. Jis tai grįždavo į sąmonę, tai vėl tapdavo nesąmoningas, ir galiausiai jis tapo visiškai sąmoningas. Jis matė juos jį mušančius, bet skausmą patirdavo jie, lyg mušami būtų jie, o ne jis. Jie paliko jį ramybėje, pavogė jo auksinę grandinėlę ir ant piršto mūvėtą žiedą su tikru rubinu, visa tai paėmė, paliko jį kažkokioje vietovėje. Ir jis parėjo pėsčiomis nuo ten iki savo namų. Taigi, mačiau visa tai vykstant ir bandžiau užtvoti, trenkti jiems ir pan. Aš visa tai mačiau, aš ten veikiau. Taigi, ankstų rytą, apie šeštą valandą, atsikėliau, paskambinau jam į namus ir paklausiau, kaip jis jaučiasi. Jo žmona atsakė: „Jis grįžo labai vėlai. Turiu omenyje, jis grįžo ryte, apie 5 valandą. O dabar jis miega.“ Pasakiau: „Leiskite jam miegoti. Jis turėjo didelių nemalonumų praeitą naktį, daug kentėjo, ir tie Radžnišo žmonės pridarė jam daug bėdų“, – pasakiau jai. Ji buvo gana nustebusi, ji nežinojo visų šių dalykų! Jam pabudus, ji paklausė: „Kur tu buvai?“, ir jis papasakojo visą šią istoriją. Tada jis paskambino man ir pasakė: „Motina, Jūs buvote ten, kad išgelbėtumėte mane!“ Atsakiau: „Teisingai.“ Pasakiau jam, bet dažniausiai to jums nesakau. Bet tą dieną tiesiog norėjau išsiaiškinti. Tada jis pasiguodė: „Pamečiau žiedą, dovanotą mano tėvo, ir tikrai dėl to liūdžiu.“ Taigi atsakiau: „Nieko tokio, tu jį surasi. Abu daiktus atgausi.“ Ir lipidamas laiptais žemyn, jis rado ten gulintį raudoną ryšulėlį. O jo žmona paklausė: „Kodėl čia guli tas raudonas ryšulėlis?“ Jis jį pakėlė. Viduje buvo jo žiedas ir grandinėlė. Tada jis iškart man paskambino: „Motina, aš radau abu daiktus, kaip Jums tai pavyko?“. Matot, tai gali būti įvykdyta. Visa tai buvo padaryta dėl jų, supraskite, kad tai padaryti įmanoma. Taip tai vyksta. Bet turite suvokti, kad visa tai daroma Brahmos galia, tai Adi Šakti švytėjimas. Visa tai daroma per tai. Visa kita tėra tik mitas. Jei nesibaiminate dėl mito ir nepripažįstate jo, esate virš jo! Bet jūs vis dar pripažįstate jį. Tai problema. [Sahadža jogas] Tarkim, esate mokslininkas, ar norite pasakyti, kad nereikėtų tęsti mokslinio darbo? [Šri Matadži] Ne, ne, ne. Jei jūs mokslininkas, tada, po realizacijos, jūsų tikslas turėtų būti susieti mokslą su realizacija. Galite aiškinti mokslą ir realizaciją kartu. Turite paaiškinti realizaciją mokslo metodais. Jūsų pastangos turėtų būti nukreiptos nauja kryptimi, nes išsiaiškinote, jog esate realizuotas, išsiaiškinote, kad egzistuoja visa persmelkianti Energija, o dabar, jei galite visa tai nusakyti moksliniais terminais, galėsite paaiškinti kitiems. Taigi, žinios nešvaistomos veltui. Tarkim, esate geologas; daugelį geologijos dalykų, kurių iki šiol negalėjote paaiškinti, dabar – dėl realizacijos – galite. Taigi, tiesą sakant, jūs suteikiate mokslui pačią pilnatvę! Yra tiek daug klausimų, į kuriuos jie negali atsakyti. Kiekviena sritis: politika, viskas – kodėl nepavyko, kas atsitiko, kokia priežastis – gali būti paaiškinta Sahadža jogos mokymu. Viskas! Kodėl kas nors suveikia ar nesuveikia, kur yra esmė, kur slypi nesėkmė – viskas gali būti paaiškinta. Žmonių elgesys – viskas. Taigi, naudokite savo žinias mokslo sritims, apgaubtomis neišmanymo, nušviesti. Tarkime, kuriate filmus ar panašiai, naudokite tai Sahadža jogai. Turite surasti būdų ir metodų, kaip tai pritaikyti Sahadža jogai. Tarkime, esate dramaturgas – panaudokite dramą. Sukurkite dramą apie Sahadža jogą. Nukreipkite savo mintis ta linkme ir sugebėsite. Pavyzdžiui, kas nors studijuoja žurnalistiką, tada jis turi panaudoti žurnalistiką Sahadža jogai propaguoti. Turite pamėginti ir geologijoje, ir bet kokioje kitoje srityje rasti Sahadža jogos šviesą, kurios taip trūksta mokslininkams, geologams, psichiatrams ir visiems kitiems, nes dabar visas mokslas lieka nuošalyje, skendi tamsoje ir neturi ryšio su visuma. Matote, jūsų ugnis yra čia, ar ne? Dabar, kai ten uždedu savo ranką, nutinka taip, kad ši ugnis nušvinta. Ši galia sugeria iš jūsų, iš bet kurio iš jūsų, kurie yra realizuotos sielos, tai, kas yra jūsų viduje, kas gali būti sudeginta ugnies – ji tai sudegina. Šią ugnį analizavote nieko neišmanydami, bet dabar esate nušvitę. Indijoje daviau realizaciją keliems mokslininkams, dirbantiems žemės ūkio srityje. Jie pradėjo naudoti vibracijas žemės ūkiui ir liko nustebinti, kai sugebėjo gauti dešimt kartų didesnę derlių. Turiu omenyje, kad galite pastebėti skirtumą tarp auginamų produktų, ir jie atlieka didžiulį tiriamąjį darbą šioje mokslo srityje. Jie paskelbs tyrinėjimus ir išvadas, jie tai daro. Taip pat galite matyti, kaip vibracijos veikia atomo branduolį. Jos veikia per mezotrons (elem. daleles, atsakingas už atomo branduolyje esančias jėgas). Jei tai matytumėte, mezotronai staigiai reaguoja, nes jie yra nesuvaržyti. Nustebtumėte, kaip galite juos valdyti, veikti juos vibracijomis, jei žiūrėtumėte pro mikroskopą. Jei norite įsigilinti, įsigilinkite, nes pirmiausiai turite įtikinti tuos baisius žmones, kad gali būti ir kitaip, atsisakyti viso kito, ir tiesiog priimti tai, būti tame. Gydome žmones be jokio mokslo mumyse. Gydome išprotėjusius žmones be jokio mokslo. Galų gale viskas skirta žmonijos gerinimui. Mes išsprendžiame maisto problemą. Mes išsprendžiame netgi materialinę problemą, visiems pagerėja,

turiu omenyje, Lakšmi Tatva pasitaiso juose. Visi šie dalykai gali būti padaryti. Mokslininkai gali įrodyti, kad jei mokslas taikomas iki kraštutinumo, jis nuves mus prie susinaikinimo, nes tai nebus susieta su visuma. Jei judate viena kryptimi, linijiniu judėjimu, tai tiesiog atriedės atgal ir grįš atgal pas jus. Bet jei esate susiję su visuma, tada žinosite, kaip tai subalansuoti, priešingu atveju pradės augti nosis arba ausys – tai piktybiška. Mokslo raida, modernaus mokslo, yra piktybiška. Netgi Žemėje, jei Žemės dalis imtų augti, pavyzdžiui, vienoje pusėje, visas balansas ir pusiausvyra Žemėje išnyktų. Ar ne taip?! Turiu omenyje, jei matote tikrą gamtos visumą, tada pastebite, kad egzistuoja toks balansas. O mokslas juda viena kryptimi kaip aklas arklys. Kokia nauda? Tada einate prie atomo, o nuo atomo – prie atominės energijos, o iš ten – į susinaikinimą. Bet jei būtumėte laikęsi tiesos ir visumos, jūs nebūtumėte taip toli nuėję. Gerai, tai jums naudinga, naudokite tai. Analizė jus naikina, naikina mūsų visų charakterį, viską. Jei jūs pradėsite analizuoti save, būsite sunaikinti. Priimkite save kaip visumą. Pažįstu žmonių, kurie ir mane analizuoja. Tokių kvailų pamišėlių esu mačiusi. Taip, yra tokių. Neįtikėtina, kaip žmonės gyvena su savo menkomis smegenėlėmis! Jie nieko negali paaiškinti Sahadža jogoje. Kai jums reikia atrasti „aukštąjį mokslą“, pamirškite „žemesnius mokslus“. Turiu galvoje, kai buvote varlė, jaudinotės vien tik dėl šulinio, kuriame gyvenote, bet šiandien esate žmonės, jaudinatės dėl kitų dalykų. Jei tampate superžmonėmis, turėtumėte jaudintis dėl „aukštųjų mokslų“. Tai, ką iki šiol pasiekėte dėl mokslo, galime pasiekti per sekundę su Sahadža joga. Jūsų materialinę padėtį galime pagerinti per sekundę. Jei gavote savo Realizaciją, materialiai jums seksis geriau. Daugelis žmonių yra pripažinti komoje ir mirę, arba išprotėję ir prapuolę <...> Jie nesugebėjo išgydyti jokio pamišėlio. Jeigu jis tik nuvyksta į beprotnamį, iš ten grįžta kaip lavonas. Jis niekada negrįžta kaip sveikas žmogus. Ko jūsų mokslas pasiekė iki šiol? Ir kokių būdu? Pagalvokime apie bet ką – politines problemas – bet ką. Bandote vystyti politiką, tarkim, demokratiją – sukūrėte „demonokratiją“ (demonų valdymą). Norėjote turėti komunizmą – tai ne kas kita, kaip tik visų žudymas. Viskas yra aukštyj kojomis. <...> Ar yra kitų klausimų? Gal reiktų šiek tiek muzikos? [Jogas] Motina, kokia yra tikroji Jūsų vardo Šri Bhagavati reikšmė? Susidūriau su keletu skirtingų šio vardo vertimų. [Šri Matadži] Matote, jie visiškai skiriasi vienas nuo kito. „Bh“ „ga“: „Bhaga“ reiškia šešis dalykus iš karto. Tai yra šeši Dievo atributai. Bhagavati yra Dievo galia, todėl Ji taip pavadinta. Šeši pagrindiniai Dievo atributai. Pirmoji yra nekaltumas, antroji – kūrybiškumas, trečioji yra <...> <...> tėviškumas, galima sakyti, bet tai yra, kas maitina. Matote, jei kartu sudėtumėte sodininką ir Motiną Žemę, kokia būtų bendra jų savybė? Tai maitinimas auginant, prižiūrėjimas, dar vadinama „palanhaar“. Angliškai turėtų būti koks nors žodis. „Globėjas“? Bet „globėjas“ neišreiškia viso to, ar ne taip? [Jogas] Žemdirbystė? [Šri Matadži] Žemdirbystė? „Žemdirbystė“ angliškai skamba juokingai! (Juokas). Kažkas panašaus. [Jogas] Tėviškas, Motina, tėviškas. [Šri Matadži] Bet tai yra ir motiniška, suprantate? [Jogė] Prižiūrėtojas? [Šri Matadži] Prižiūrėtojas susijęs tik su kontrole. Matote, visi šie dalykai kartu vadinami „palanhaar“. [Jogas] Palaikytojas. [Šri Matadži] Palaikymas ten taip pat yra. Bet gerumas, kontrolė, priežiūra, ravėjimas. Didžiausia palaima ir džiaugsmas matyti savo kūrinį. Augimas. Tas, kuris suteikia jums galimybę augti. Tada Jis yra visagalis. Visagalis. Nėra galingesnio už Jį. Jis yra galingiausias. Ir Jis apima viską. Jis yra visa persmelkiantis ir Jis žino viską – „Sarvarupa“. Jis žino viską, yra visažinis. Tai yra „Bhaga“. O Bhagavati yra Dievo galia. Be Bhagavati Dievas praranda esmę. Tai kaip mėnulis ir mėnulio šviesa, kaip saulė ir saulės šviesa. Jūs negalite išskirti. Jie yra vienas ir tas pats. [Jogas] Tada ar Bhagavati yra Adi Šakti? [Šri Matadži] Adi Šakti yra tas pats kaip Bhagavati. Ji vadinama daugybe vardų. Vienas iš jų taip pat yra Nirmala.

1981-0403, Sahasrara Chakra, Public Programme

View [online](#).

Sahasrara Chakra,, Public Programme. Sydney (Australia), 3 April 1981.

Anądien kalbėjau jums apie Kristaus ir Šri Krišnos centrus ir jų tarpusavio santykį.

Paskutinis ir svarbiausias mumyse esantis centras – Sahasrara – limbinėje smegenų srityje. Kai įžengiate ten, pasiekiate bemintį suvokimą. Ši sritis pasiekama, kai Kundalini pereina per Kristaus centrą, per Kristaus vartus, todėl parašyta, kad turite per Jį pereiti. Tačiau ne lyg kas kartotų: „Aš esu Kristus“ ar sakytų: „Aš išpažįstu Kristų, tik Kristų“. Tai ne tas kelias. Kristus yra mumyse, ir jei kildama Kundalini sustoja šiame centre, turite kartoti Jo vardą. Ne nerealizuoti žmonės, o realizuotos sielos turi giedoti Jo vardą, tik tada Kundalini prasiskverbia per šį Kristaus centrą, tai tos durys, tie vartai, apie kuriuos Jis kalbėjo, ir jūs įžengiate į Dievo karalystę: „Jūs turite paveldėti Dievo karalystę“. Paveldėti. Tai jūsų Tėvo karalystė ir jūs turite ją paveldėti. Tačiau dabar apie svarbiausią, paskutinį centrą – Sahasrara.

Kai visi septyni jūsų centrai įsitvirtina vienas po kito, šie centrai iš tiesų yra buveinės visų Dievybių, apie kurias kalbėjau. Šios buveinės yra smegenyse, jų auros apgaubusios širdį, bet iš tiesų jos miega „sthanas“, kaip vadiname, centrų vietose. Taigi, viską suprasti galite trimis būdais. Pirmas – smegenyse, jose yra septynių centrų buveinės, o jų auros dengia širdį. Jų vietos yra centre. Pirmoje Kundalini pažadinimo stadijoje tik šios Dievybės yra pažadinamos. Vadinas, kai giedate tam tikrus žodžius ar vadinatė Jis vardais, Jos reaguoja. Jos jaučia ir atveria čakras. Jūs galite tai jausti, galite tai aiškiai matyti savomis akimis, kaip Kundalini kyla per jas. Vėliau, kai vis labiau ir labiau augate, Dievybės palieka savo vietas ir užima savo buveines, ir net Dvasia, kuri yra širdyje, pakyla į čia, į momenėlio sritį, ir čia yra širdis, vieta širdies centrui, čia yra širdis, atverta keliauja čia.

Tačiau tai daug vėlesnė stadija, tai nutinka vėliau, galime sakyti, daug vėliau jūsų mintys pasiekia tokia būseną, pasiekiate tokį greitį, dėl kurio tiesiog pasiekiate šią būseną. Tai pasiekimas. Negaunate netikro pažymėjimo ar nesakote, kad taip parašyta kokioje knygoje, taigi tai ir tai. Nėra tokių skaičiavimų. Tai turi subręsti kaip gyvas procesas, ir jūs savo viduje suvoksitė, kad tai jau pilna jūsų savirealizacija. Pirmiausiai pasieksitė bemintį suvokimą. Dėl jo galėsitė pereiti per Kristaus vartus. Galitė gydyti žmones, galitė kelti Kundalini. Galitė duoti realizaciją kitiems žmonėms. Tačiau vis dar galitė iškristi.

Tarkim, kažkas, koks nors negatyvus ar fanatiškas žmogus – jis gali jus sučiupti ir jūs nukrisitė žemyn. Kita stadija vadinama neabejojančiu suvokimu. Jei pakylatė iki tokio lygio, neturitė jokių abejonių. Jūs niekad nenukrentatė. Galbūt jūsų Kundalini kyla ir leidžiasi, ir kartais jaučiatė blokus – tai normalu, tačiau, jūs esatė užtikrinti, užtikrinti dėl savės ir savo pasiekimų, savirealizacijos, todėl niekad nenukrentatė. Paskutinis labai svarbus dalykas, dėl kurio susvyruoja daugelis Sahadža jogų – tai integracija. Pavyzdžiui, kažkas gimė krikščionimi, jis gimė, galėjo gimti induistu, galėjo gimti bet kuo. Jis galėjo būti musulmonas. Mačiau, jei jis musulmonas, jei jis fanatiškas musulmonas, šiandien jis gims kaip fanatiškas induistas ar fanatiškas krikščionis – tokie tie fanatikai. Jie juda iš vienos pusės į kitą ir išpažįsta.

Jis gali turėti savo rankose Koraną, kitas turės Bibliją savo rankose, o trečias turės Gitą, ir jie kovos trise. Vienas sakys: „Aš teišus“, antras: „Aš teišus“, trečias: „Aš“. O kas autoritetas? Net dėl šių knygų žmonės klaus, kas yra Biblijos autoritetas, kas yra Gitos autoritetas ir kas yra Korano autoritetas. Jie klaus, o kas yra Senojo Testamento autoritetas. Jei jie klausia, kas autoritetas, koks atsakymas? Ir jūs galitė klausti, kas yra mano autoritetas. Jūs privalotė to paklausti. Iš pradžių žmonės tikrai klausia, kas yra mano autoritetas. Mano autoritetas, kad duodu jums realizaciją.

Ir jūs paklauskite: „Motina, ar Tu esi autoritetas?“ Jūs pajusitė vibracijas. Tai yra mano autoritetas. Tada suprasitė, kodėl Biblija, Koranas ir Gita yra teisingos. Tai dėl riboto suvokimo, kurį turime. Gimę krikščionimis jie prie to prisiriš. Jei esatė katalikas, būsitė protestantas, jei esatė protestantas, tapsitė Septintosios dienos adventistu, sekmininku, tuo ar anuo, vėl gimsitė, ta ir kita nesąmonė, baigus tai atrodo kaip krikščioniška genealogija: judame nuo vienos beprotybės prie kitos nieko nepasiekdami, tikėdami tokiu teoriniu reiškiniu kaip Septintos dienos adventistai. Negaliu suprasti. Tos teorijos ir visi tie reikalai nesuteiks jums gyvos patirties, kuri yra virš racionalumo, virš proto, kuri yra krikštas tikrąja žodžio prasme, kai jaučiatė vėsų Šventosios Dvasios

vėjelį delnuose. Bet norime žaisti su tuo dėl savo riboto požiūrio, tarkim, vienas nutikimas Kristui. Kristus neabejotinai buvo, kaip sakiau jums, Jis buvo Pranava, Omkara – viskas buvo ten, nėra abejonių.

Kai Jis gimė, tai rodė ženklai ir viskas. Nepaisant to, buvo karalius, kuris norėjo Jį nužudyti. Matote negatyvumą? Joks mąstytojas Jo nepripažino. Joks biurokratas Jo nepripažino, joks išsilavinęs žmogus Jo nepripažino. Jis iš tiesų turėjo maldauti tų labai paprastų, vidutinių žmonių, tokių kaip žvejai, kad jie taptų Jo mokiniais. Matote situaciją? Jam buvo leista gyventi tik ketverius metus dėl šių siaubingų žmonių. Jie galbūt šiandien gimę krikščionimis ir kartoja: „Mes – krikščionys, Kristus, Kristus, Kristus“. Todėl Kristus ir sakė: „Aš jūsų nepažinsiu“.

Galbūt jie – tie patys žmonės, kurie Kristų nukryžiuoja. Ir jie nukryžiuoja Jį dar kartą neigdami gyvybinę gyvo Dievo energiją. Ketverius metus. Ką galima padaryti per ketverius metus? Pasakojau jums, kad ketverius metus iš visų jėgų sunkiai dirbau su šešiais hipiais duodama jiems realizaciją Londone. Jis niekada negalvojo apie realizacijos davimą, nes Jis manė, kad jiems trūksta smegenų suprasti, kas yra realizacija. Visa, ką Jis sakė, sakė labai tiksliai ir giliai. Tai, kas yra labai siaura, turi būti gilus. To negali suvokti žmonės, kurie tik klausosi pamokslų ar paskaitų, skaito knygas apie dideles teorijas, sukurtas iš nieko. Tai bus įmanoma tik, kai gausite savirealizaciją, kai prisijungsite prie kolektyvinės sąmonės, kai pasikrikštysite.

Tik tada galėsite suvokti, apie ką Jis kalbėjo. Iki tol tai tik protinė veikla, kivirčiai, kovos ir gyvenimas, paremtas dirbtiniais dalykais. Kaip ilgai taip elgsitės? Jūsų protėviai taip elgėsi ir jų protėviai taip elgėsi, ir jų protėviai taip elgėsi. Dabar jūsų laikas pamatyti, kad nauja era prasidėjo. Ką jūs dėl to prarasite? Jūs formuojate organizacijas – melagingas, melagingas ir melagingas. Tame turėtų būti šiek tiek nuoširdumo. Tik kalbate ir kalbate nuo ryto iki vakaro, jūs nepasieksite žinių apie Kristų, galiu pasakyti. Šis siauras krikščionybės suvokimas nužudė Kristų ir viską, kas krikščionybėje buvo gero.

Siauras požiūris apie žydus nužudė Mozę ir Abraomą. Siauras Krišnos požiūris ir siauras visų tų žmonių požiūris nužudė juos. Jie juose mirė. Jūsų vaikai abejodami klaus, jie norės sužinoti, kokias kvailystes krėtėte savo praėjusiuose gyvenimuose. Jie klaus, kodėl jūs taip elgėtės. Ar turite jiems atsakymą? Būtent dėl to turime suprasti, kad dar neradome savo absoliuto. Turite būti nuoširdūs patys sau. Ar radote savo absoliutą? Mes savo absoliuto kol kas neradome.

Štai ką jūs turite rasti. Jūs turite atgimti. Ne tik kalbėti: „Aš atgimiau“. Mačiau daug tokių žmonių: „Aš atgimiau“. Tikrai? Iš ko sprendi? Gali jausti kito žmogaus čakras? Esi kolektyviškai sąmoningas? Jauti savo čakras? Gali savyje matyti kokią nors transformaciją?

Jokios transformacijos. Žinoma, tarp žydų taip pat yra labai fanatiškų žmonių. Musulmonai neteko net pažinimo Dievo atleidimo ir atjautos. Tai labai liūdna būseną. Tokioje liūdnoje ir sutrikusioje būsenoje privalo būti integruojanti energija. Ta integruojanti energija yra jūsų Dvasia. Ši integracija pasireiškia mūsų septintame – Sahasrara – centre. Ten yra visi septyni centrai, jie visi koordinuojami ir susiję, todėl tik septintoje čakroje gaunate savirealizaciją. Jis niekada nė vienam iš jų neleido nieko apie tai kalbėti. Jei jie bandė ką sakyti, jūs iš karto remdavotės knygomis: „Žiūrėk, šioje knygoje yra parašyta, tai parašyta apie tai ir tai, apie tai ir tai yra parašyta“.

Pavyzdžiui, kai gimė Kristus, buvo išpranašauta, kad kūdikis gims mergelei. „Kanija“, sanskrito kalba tai „Kanija“. Dabar Anglijoje tai vertinama kontraversiškai, galbūt tai pradėjo žydai, nežinau, kas tai pradėjo. Galbūt musulmonai. Vienas Dievas žino. Jie knaisiojasi detalėse, kad išsiaiškintų, jie mano, jog buvo pasakyta, kad Jis gims ne nekaltai mergelei, o mergaitei. Taigi vienas Sahadža jogas parašė jiems malonų laišką, žinoma, mano padedamas, laiškas buvo apie tai, kad tuo metu, kai gimė Kristus, net prieš tai, kai buvo išpranašauta, tais laikais mergaitė reiškė nekaltąją mergele. Tai buvo ne šie modernūs laikai, kai 10 kartų išsiskyrusi moteris, kuriai jau aštuoniasdešimt, ir ji vis tiek vadinama „mano mergeite“. Tai šie kvaili ir paiki modernūs laikai, kai nebeliko skirtumo tarp mergaitės ir moters. Tuo metu mergaitė reiškė, net šiandien tai Indijoje reiškia „Kaniją“ – nekaltąją.

Mergaitė reiškia nekaltąją. Tai tas pats. Visi šie dalykai susiformavo dar prieš Kristų ir Mozę, ir Mahometą, ir panašiai. Turiu omenyje, jie tiesiog užsiėmę stengdamiesi pakenkti kitiems. Štai ką jie daro. Pasak jų, tai, ką jie kalba, yra tiesa. Ką jie atrado? Pirmiausia, ar jie gali išgydyti vėžį? Pažiūrėkime, meskime jiems iššūkį. Ar jie gali suteikti taiką kam nors?

Ar jie taikūs? Ar jie sugeba nugalėti savo geidulingas akis? Kokie pasikeitimai? Jokių. Suvokite tai. Būkite atviri sau. Jums nereikia apsigaudinėti ar panašiai. Jei esate užhipnotizuoti, pabuskite. Pabuskite ir raskite tai, kas geriausia, absoliutu, ir viena, ką turite surasti – savo Dvasią. Jūsų Dvasia yra jūsų širdyje.

Tai Visagalio Dievo atspindys. Jis pats savimi megaujasi. Jis tik stebėtojas pasaulio, savo energijos – Šventosios Dvasios. Jis stebi jus ir yra vadinamas likimo žinovu. Jis žino, ką jūs darote, kokie jūsų siekiai, kokias klaidas darote. Tai milžiniškas atleidimas – atleidžia ir atleidžia. Atleidimas yra viena iš Dvasios savybių. Ji jums atleidžia ir sako, kad viskas susitvarkys. Tai praeis. Bet kai nueinate per toli, tarkim, jei skirate per daug dėmesio savo fizinei sveikatai ar savo protui, jei galvojate per daug, tada Dvasia jaučia šį nepasitenkinimą, ir jūs patiriate širdies smūgį.

Širdies smūgiai ištinka dėl Dvasios nepasitenkinimo. Jei Dvasia ant jūsų pyksta, patiriate širdies smūgį. Tai reiškia, kad apleidote savo Dvasią, per daug dėmesio skyrėte dalykams, kurie nėra svarbūs. Jūs rūpinotės dalykais, kurie nėra svarbūs. Nesirūpinote savimi, savo Dvasia, savo ieškojimu. Net jei esate paklydę, tarkim, dėl fanatiško elgesio skaitant kokias nors knygas, įsimenant tam tikrus dalykus, prisimenant juos širdyje, diskutuojant apie juos – visa tai, nors nuoširdu ir gera, bet kvaila, todėl jus taip pat ištinka širdies smūgis. Širdis labai svarbi. Kartais ji suteikia jums pirmą įspėjimą sukeldama dalinį paralyžių, nes širdyje kaupiasi pasipiktinimas Dvasios, kurį sukuria krešulį, krešulį, ir dėl to krešulio, nukeliavusio į smegenis, jūs paralyžiuojami, kad negalėtumėte judėti į priekį. Jūsų dėmesys nukreipiamas į tai. Tada pradodate galvoti apie Dievą, apie visus tuos dalykus ir galbūt tada ateinate į Sahadžą jogų kolektyvą ir išgyjate, nes jūsų Dvasia jums atleidžia.

Mes per drąsiai elgiamės su savo Dvasia. Tiesa, kad Dievas jums davė laisvę, ir Jis jokių būdu nesiruošia jūsų laisvės atimti. Jūs esate visiškai laisvi rinktis keliauti į dangų ar į pragarą. Jis nesiruošia jūsų versti. Vienintelis dalykas, kurį galima padaryti, tai paaiškinti ir papasakoti, kad tai yra kelias, kuris veda į pragarą. Ir jei norite juo eiti, tada ką gali kas nors padaryti dėl to? Net Dievas – Jis visai nenori išbandyti jūsų laivės. Jokiais būdais nenori priirti jūsų prie savęs, kokie yra kai kurie žmonės – prisirišę, tiesiog prisirišę, be supratimo. Bet Jis nori jūsų pilno išsilaisvinimo. Taigi pirmasis etapas – turite pasirinkti išsilaisvinimą savo laisva valia rinktis.

Taigi iki to momento, kol dar buvote žmonės, jūs negalėjote rinktis, bet tapus žmonėmis jums buvo suteikta galimybė rinktis, kad galėtumėte augti, ir laisvai suprasti, kas yra teisinga ir klaidinga, kad galėtumėte žengti į Dangaus karalystę kaip žmonės, kurie yra laisvi ir pasirinko gėrį dėl savo didybės ir laisvės. Yra tik mažytis žingsnis, dėl kurio painiojame savo laisvę su ego. Pavyzdžiui, dabar ši salė yra čia, kad kalbėčiau. Ateina iš išorės kas nors, kas dirbo tam tikroje organizacijoje ir įsivaizduoja, kad daro geriausią darbą pasaulyje – toks mitas. Jis ateina čia, būdamas tokios ego būklės, atsisėda ir pradeda klausinėti. Klausimas po klausimo, klausimas po klausimo. Neleidžia kalbėti niekam kitam, atima visą mano laiką, tarsi ši salė yra jo užsakyta ir visi susirinko pas jį. Jam mažiausiai rūpi pamatyti, kad tai jo ego veikia. Taigi mes neturime painioti savo laisvės su ego, štai kokį patarimą jums duodu. Pasistenkite atskirti savo ego nuo laisvės.

Kai ego veikia jus, tampate jo vergais. Kai veikia superego, tampate superego vergais, savo sąlygotumų. Pavyzdžiui, jūs gimėte krikščionimi, esate krikščionis, tada esate apriboti visam laikui. Gerai, esate krikščionis, bet kaip tikroji krikščionybė jumoje? Kaip jūsų atgimimas tikrąja žodžio prasme? Taigi tampate šių dalykų vergais, nesate laisvi. Dvasia yra laisvė, laisvės pojūtis viduje. Ji neturi prisirišimų. Jos negalima nužudyti. Jos negalima sunaikinti.

Jos negalima sudeginti. Ji yra amžina – „Anand“. Amžina. Dvasia yra džiaugsmas. Dvasia yra džiaugsmo šaltinis. Ji spinduliuoja džiaugsmą. Džiaugsmas skiriasi nuo laimės ir liūdesio. Kai ego yra puoselėjamas, jis jaučiasi laimingas: „Aš mėgstu tą, aš mėgstu aną“ – tas „Aš“ kartojimas yra ego pūtimas. Tai nėra džiaugsmas. Jums patinka gerti, bet ryte nenorite kęsti galvos skausmo.

Jis turi dvi puses: „Aš mėgstu“ ir „Aš nemėgstu“. Dėl ego jums kas nors patinka, o dėl superego nepatinka. Tai tarsi moneta, kuri turi dvi puses: viena – laimė, kita – liūdesys. Džiaugsmas yra aukščiau to. Džiaugsmas yra drama, žiūrovas, stebėtojas. Jūs matote dramą. Žinote, kad tai drama. Jūs tiesiog stebite tai kaip dramą. Nedalyvaujate. Matote tai ir mėgaujates.

Verkiate, jei matote ką nors, bet žinote, kad jūs – ne tai, tai drama. Žiūrovas, stebėtojas. Dvasia yra stebėtoja. Ir kai tampate Dvasia, tampate stebėtoju. Jūs tampate stebėtoju. Pavyzdžiui, jūs matote ką nors pro langą. kažkas yra už lango, pavyzdžiui. Dabar jūs užinate į kambarį ir žiūrite pro langą. Sąlygotumas yra tarsi viena banga, kylanti jūmyse, kaip mintis, kuri ateina iš praeities. Ji vėl kyla ir kita mintis pakyla ir keliauja į praeitį.

Iš pradžių ateina praeities mintis, tada kita – ateities – mintis ateina ir išeina. Matote, kaip atsiranda mintis, bet nematote, kaip ji išnyksta. Tarp to yra dabartis. Ta vieta yra įsitvirtinusi. Dabartis, jos buveinė įsitvirtina, kai jūsų dėmesys tampa apšviestas Dvasios, kitaip jūs galvojate apie ateitį arba praeitį. Bet aš sakau jums, dabar, šio momentu, jūs negalite to jausti, nes jūsų Dvasia nėra nušvitusi, nes Dvasia yra dabartis. Kai gaunate savirealizaciją, matote, negalvojate apie ateitį arba praeitį, tiesiog mėgaujatės. Viskas pasikeičia. Visas gyvenimas tampa drama. Ir tada jūs pradodate jausti džiaugsmą.

Ir jūs mėgaujatės mažais, mažais dalykais čia ir ten ir iš tikrųjų suprantate, kiek daug džiaugsmo praradote prieš gaudami realizaciją. Tai ne proto dalykas, kuris suteikia jums džiaugsmą, tai džiaugsmas, kuris liejasi iš viršugalvio, tiesiog taip. Vėsūma pradeda tekėti jums. Kaip kai kurie žmonės jaučia viduje kylančią įtampą, taip pat vėsūma, džiaugsmo tėkmė pripildo visą kūną. Kartais ta vėsūma, kurią jaučiate viršugalvyje, tampa fontanu, kuriuo teka džiaugsmas, esantis jūmyse. Jūs matote piešinius, yra pavyzdžių, matote šią Mozės žvaigždę, matote Dovydo žvaigždę. Kai jūs matote ją, galite galvoti apie tai, bet verčiau tiesiog stebėkite. Stebėkite ir negalvokite. Šio daikto sukūrimo džiaugsmas, viskas tampa išvien su jumis. Kaip visa kūrinija aplink ežerą pilnai atsispirindi jame, jei ežeras neraibuliuoja.

Pilnai. Taip pat visa tai yra džiaugsmas. Kūrėjas, kas Jis bebūtų, įkūnijo tai čia. Jūs jaučiate visišką džiaugsmą savyje, nes nėra minčių, nėra ribų, nėra sąlygotumų. Viskas tampa išvien su jumis, ir jūs jaučiatės be galo laimingi. Be galo laimingi. Tai jausmas, kurio negalima nupasakoti, juo reikia mėgautis, jį reikia pajusti. Kai Kabiro paklausė: „Kodėl tu nekalbi?“, jis atsakė hindi kalba. Jis yra vienas didžiausių poetų, kokį turime. Jis atsakė: „Jab mast huye to kya huye“ – „Kai pasinėriau į Dvasios svaigulio nektarą, ką aš galiu dabar pasakyti?“ Nėra žodžių.

Nėra taurės, kurią galėtų pripildyti šis džiaugsmas. Jokie žodžiai negali apsaityti to jausmo. „Geriau lik su manimi ir pajausk tai, mėgaukis tuo“ – tai viskas, ką jis galėjo pasakyti. Štai ką sakau: siauras požiūris uždengė jūsų akis daugeliui dalykų. Jūs negalite suprasti net Kristaus. Kristus aprašytas „Devi Mahatmyam“ kaip Maha Višnu, yra aprašytas visas Jo gyvenimas. Jei perskaitysite, sužinosite, kaip prieš ateinant į Žemę Jis buvo sukurtas, kokios galios Jam buvo duotos, kodėl Jis yra Dievo sūnus, ir visa kita aprašyta. Bet jūs galvojate, kad tik Biblija yra autoritetas. Yra, bet tam, kad suprastumėte Bibliją, kaip sakiau, kad suprastumėte Gitą, turite gauti savirealizaciją. Tuo pačiu principu, kad suprastumėte Bibliją, turite gauti savirealizaciją.

Tas, kuris yra ten aprašytas, niekada nebuvo mokykloje. Nė vienas iš jų nelankė jokios mokyklos. Pirmą kartą šiame gyvenime išmokau anglų kalbą. Niekada nemokėjau šios kalbos savo praeituose gyvenimuose, nes žinojau, kad turėsiu kalbėti jums ir, kad šia kalba turėsiu papasakoti jums apie Dvasią. Bet, kad suprastume tai, turime skaityti senovės raštus. Yra nuostabių senovės raštų, kurie aprašo Dvasios prigimtį. Parašyta, kad Dvasia turi tris ypatybes – „Satčitananda“. „Sat“, „čit“, „ananda“. „Sat“ reiškia tiesą. „Čit“ reiškia dėmesį.

„Anand“ reiškia džiaugsmą. „Sat“ yra tiesa. Kas yra tiesa? Jei matote ką nors balto, tai yra tiesa, gerai. Bet kokia yra šio šalio tiesa? Realizuota siela žinos, ne jūs, nes jo Dvasia yra nušvitusi. Jis mato šio šalio penktąją dimensiją. Duok jam šį šalį ir jis žinos, kad tai Motinos šalis. Tučtuojau jis pajus iš jo tekančias vėsias vibracijas. Jis žinos, kad tai Motinos šalis.

Tokia yra tiesa. Keturios dimensijos, apie kurias mes žinome, nėra tikros, bet penktoji yra tiesa. Jūs galite sužinoti apie bet kurį žmogų: nuo ko jis kenčia, kokios yra jo problemos, kokia jo čakrų būklė, tai absoliutu. Šios žinios yra absoliučios. Paimkite penkis ar dešimt realizuotų vaikų, užriškite jiems akis ir paklauskite jų apie ligonį, kuo jis serga. Jie visi parodys jums pirštus, šitą ar šitą, ar šitą, arba juos visus. Koks bebūtų atvejis, visi parodys tuos pačius pirštus. Tai absoliučios žinios. Jos nenuginčijamos. Jos negali būti paneigtos.

Yra kaip yra. Taip pat šiandien žmogus gali turėti šias problemas, kitą dieną jų gali nebebūti. Kas ten bebūtų, to nebėra, viską, kas

yra šiandien, jie jums pasakys. Tokia yra tiesa. Visa kita yra „mithija“ – klaidinga. Kartą keliavau į Kašmyrą, važiovome pro nežinomą vietą, staiga pajutau labai stiprias vibracijas. Aš paklausiau vairuotojo: „Ar yra šalia kokia šventykla ar kas panašaus?“, nes Kašmyre daug šventyklų, skleidžiančių vibracijas. Daugybė dalykų iškilo iš Motinos Žemės. Kaip pasakyta Dešimt Dievo įsakymų: „Negarbinkite nieko, kas sukurta Motinos Žemės, atkurta ir garbinta.“ Kašmyre yra daug tokių vietų. Taigi paklausiau ir jis atsakė: „Ne, čia nėra šventyklos.“

Šioje gyvenvietėje nėra induistų.“ Aš pasakiau, kad vis tiek jaučiu stiprias vibracijas. Mano vyras pasakė vairuotojui: „Gerai, važiuok, kur Ji lieps.“ Taigi, mes važiovome apie tris mylias ir pasiekėme koloniją žmonių, kurie buvo ten gyvenantys musulmonai. Kai paklausėme, ar ten yra kokia nors šventykla, jis atsakė: „Ne, bet čia yra galinga mečetė.“ „Kokia tai mečetė?“ „Ji vadinama Hazrat Ikbal.“ Tai reiškia „Chazrato Mahometo Sahibo vienas plaukas“. Vienas Mahometo Sahibo plaukas buvo ten. Ir net dabar, kai sakau jo vardą, vibracijos pradeda tekėti. Kaip aš galiu jį neigti? Jis yra tiesa. Dvasia neneigia. Tai melas neigia visus šiuos tikrus žmones. Dvasia – ta, kuri suteikia jums tiesą, kuri integruoja visa, kas yra tiesa, ir sunaikina visa, kas yra melas.

Todėl jūs turite pajusti savo Dvasią anksčiau, nei kas nors papasakos jums apie Dievą, apie bet ką. Jie net gali nukryžiuoti. Jie yra tokie kvaili ir neišmanėliai žmonės. Jie gali padaryti bet ką. Jie ginčysis su jumis, kovos, darys įvairiausias kvailystes, bet nesupras jūsų. Man pasakė mano tėvas, kad aš turiu surasti būdą masėms, būdą, kuris duotų realizaciją daugeliui žmonių, kad jie galėtų pamatyti, jog yra kai kas daugiau. Jie visi stovi pirmame aukšte. Jeigu esate gimę dešimtame aukšte ir pasakosite jiems, ką matote dešimtame aukšte, jie nepatikės jums, kovos, ginčysis, žemins jus, nes ego visą laiką juos veikia. Todėl geriausia transformuoti juos, duoti jiems masinę realizaciją. Tai ir yra Dvasia, kiekvienas iš jūsų turite Dvasią.

Tais laikais buvo labai sunku duoti masinę realizaciją. Turėjo ateiti šviesos laikas. Šviesos laikas atėjo. Ir vėjelis, kuris skleidžia vėsumą, duoda realizaciją daugybei žmonių. Tūkstančiai žmonių gavo savirealizaciją. Jūs taip pat, daugybė jūsų gavo realizaciją. Taigi, Dvasia yra įsitvirtinusi, jūs jaučiate, kad esate kitokie dabar. Prasidėjo transformacija, įvyko krikštas tikrąja žodžio prasme. Ir jūs jaučiate judėjimą, jaučiate vėsų vėjelį. Kai pažvelgsite į save kaip į kolektyvinę būtybę, tapsite išvien su kitais.

Bandykite duoti. Dabar gaunate iš manęs, kai išeisiu, atsistokite čia ir duokite. Kai ugnis, lempa nėra įžiebta, gerai, tada įžiebkite ją. Kai ji įžiebta, ką daro ugnis? Ji skleidžia šviesą. Dvasia suteikia jums prasmę. Dvasia suteikia jums suvokimą apie tiesą, ne apie tai, kas netikra. Manęs jūs negalite suvokti, jei nesate realizuoti, negalite. Aš tokia pat kaip ir jūs, nėra skirtumo. Bet tie, kurie turi realizaciją, pažįsta mane labai gerai.

Net gyvenantys Ramalane. Šventasis, kuris sutiko vieną Sahadžą jogę, ji buvo amerikietė. Ir jis tiesiog nusilenkė jai, pasodino ją aukščiau už save ir pasakė: „Tu sutikai Motiną. Aš dar nesutikau Jos“. Ji buvo nustebinta, kaip jis žinojo visus šiuos dalykus. Yra tiek daug šventųjų Indijoje, kurie yra tikri šventieji, kurie žino apie mane. Bet tie, kurie yra labai arti manęs, nes, kaip žinote, mano vyras užima aukštas pareigas, ir mes turime draugų iš elito, ir labai... Esu sutikusi viso pasaulio premjerų ministrų, ir įvairiausių karalių, ir karalienių, ir tų, ir anų. Ir kasdien spaudžiu jiems ranką, net jie nepažįsta manęs, jie neatpažįsta manęs. Buvo toks ponas, kurį mes labai gerai pažinojome. Dabar jis yra Aukščiausiojo teismo vadovas, Pasaulio aukščiausiojo teismo, aš turiu omenyje, mes pažinojome jį labai gerai.

Jis yra labai geras mano vyro draugas ir panašiai. Netikėtai jis pamatė, jo žmona pamatė mano nuotrauką pas vieną maharadžą, vienas maharadža laikė ją savo kišenėje. Taigi staiga maharadža išsitraukė nuotrauką, priglaudė ją prie savo akių ir padėjo atgal. Ji paklausė: „Kas tai?“ „Tokia ir tokia ponija, aš ją labai gerai pažįstu, – jis pasakė taip. – Bet ar nežinai, kad Ji yra Matadži, kuri išgydė mano širdies skausmus?“ Ji paklausė: „Tikrai? Nežinojau, kad ji – Matadži ar pan. Ji ateina į vakarėlius, ji labai tyli. Ji tiesiog tyliai sėdi. Aš niekada negirdėjau jos kalbančios. Per pastaruosius 25 metus, žinau, ji labai mažai kalba“.

„O Dieve, ji skaito paskaitas ir ateina tūkstančiai žmonių.“ „Ar ji gali kalbėti?“ – ji buvo nustebusi. – Mes niekada nematėme jos ką nors sakančios. Aš netgi nepažįčiau jos balso, žinoma, mano vyras daug kalba, ir jos vyras taip pat daug kalba, aš taip pat kalbu, bet niekada negirdėjau jos, ji tiesiog tyli, kartais pati sau linksma. Ji atrodo ori ponija, bet, kita vertus, ji niekada nesistengia mums įtikti ar kaip nors pasakyti, kad ji Matadži.“ Netikėtai jos vyras patyrė tokį šoką ir jis greitai paskambino mano vyrui: „Aš niekada nežinojau, kad ji buvo Matadži. Tai toks dalykas. Jūs žinojote, kad esu ieškotojas, ieškantis žmogus.“ Taigi mano vyras pasakė: „Dabar ji Delyje, eik ir susitik su ja.“ Iškart jis pasiuntė manęs ir per penkias minutes gavo iš manęs realizaciją, bet jo

žmona negavo. Taigi jis išsiuntė ją atgal. Išsiuntė ją lėktuvu: „Geriau jau tu gauk tai“. Tai turi gauti visi. Dabar akcentas, kad jūs turite būti savo Dvasia, yra labai sumenkęs šiuolaikinėje visuomenėje.

Dėmesys turi būti skirtas tam, kad Dvasia turi būti pasiekta šiame gyvenime. Tai yra, ką žmogus turi padaryti, tai yra vienintelis dalykas, kurį jis turi pasiekti, Vakarų visuomenėje to nėra. Antra, dėl to jūs turite kontroliuoti savo dėmesį, neleiskite savo dėmesiui „išbėgti“. Tikiuosi, pasakojau jums istoriją apie Džanaką, ar pasakojau, nežinau, bet dar kartą pakartosiu. Buvo toks Radža Džanaka, Sitos tėvas, Ramos uošvis. Ir Narada nuėjo pas jį, kita dangiška būtybė, jis nuvyko jo pamatyti ir tarė: „Kaip yra, Jūs esate karalius ir judate kaip karalius, Jūs turite viską kaip karalius, turite aukso ir visa, kas įmanoma. O kodėl žmonės sako, kad Jūs esate [neaišku] aukščiau visų šių dalykų, aukščiau savo kūno? Kaip?“ Jis tarė: „Gerai, aš pasakysiu tau vakare, bet dabar padaryk man vieną darbėlį. Nunešk šią pieno puodynę.“ Ta puodynė neturėjo ąselių. Vargšelis nešė visa tai.

Visą dieną tai nešdamas labai pavargo. Jis pasakė: „Neleisk nė vienam lašeliui išbėgti“. Jis visą laiką žiūrėjo. Vakare jis pavargo, padėjo tai ir tarė: „Ar pasakysite dabar? Man to jau gana.“ Jis pasakė: „Ką pastebėjai, kaiėjai?“ Jis tarė: „Niekas. Ką aš galėjau pamatyti? Tik žiūrėjau į pieną, kad jis neišbėgtų.“ Jis pasakė: „Toku pačiu būdu aš tokioje būsenoje, kad mano dėmesys neišbėgtų.“ Tai yra būsena, kurią pasiekiate gavę savirealizaciją – dėmesys pilnai apšviečiamas jūsų Dvasios. Ji neuždengia – nieko panašaus, ir jei apglėbia, ji išlieka tokia, kokia yra. Kai mano ranka tai paliečia, ji netampa šiuo metalu, taip? Ji atsitraukia.

Ji absoliučiai nepriklausoma. Paliečiu tai, bet tuo netampu. Dabar aš esu materija. Aš esu viskas, aš rūpinuosi savo vaikais, savo namais ir visu kitu, bet kai tampu realizuota, aš tampu visiškai nepriklausoma. Aš esu gyva dvasinė būtybė. Tada niekas negali jūsų žeminti, niekas negali prieš jums dominuoti. Ir jūs prieš nieką nedominuojate. Tai yra Dvasios būsena. Kai tai nutinka, jūs tampate aukščiau dharmos išlaikymo, jūs esate aukščiau. Pavyzdžiui, nėra pagundų tokiam žmogui.

Nėra pagundų. Nėra protinės veiklos taip pat, nėra vagysčių ar melo. Toks žmogus yra ypač atviras ir bebaimis – kaip Kristus: Jis neturėjo nieko bendro su parsiduodančia moterimi, ji buvo vienokio tipo, Jis buvo kitokio tipo. Bet kai žmonės pradėjo mėtyti akmenis į jį, Jis atsistojo prieš juos ir paklausė, kuris iš jų niekada nepadarė nuodėmės. Jie galėjo Jį užmėtyti akmenimis. Savo nuoširdumu ir savo stiprybe Jis tai sustabdė. Jie užstos tuos, kurie yra kankinami ir kenčia dėl engėjiškų žmonių. Jie nieko nebijo. Tai yra bebaimiai žmonės. Taip pat jie nieko negąsdina.

Jie gailestingi. Bet kai reikia protestuoti, jie stovi be baimės prieš tuos, kurie bando kankinti ir naikinti kitus. Nėra priespaudos. Netgi aš negaliu jūsų priversti gauti realizaciją. Aš negaliu su jumis dėl to ginčytis. Tai turi išsispřesti. Tai taip paprasta. Jei to nenorite, niekada negalite to gauti. Be abejonės. Taigi [neaišku], jei nenorite, geriau išeikite.

Bet vis tiek atkaklūs žmonės čia sėdi: „Ne, sėdėsiu čia“. Kam? Tokie žmonės skleidžia labai blogas vibracijas kitiems ir trukdo kitiems gauti realizaciją, tai šėtoniška. Vis tiek aš pasodinu juos: „Gerai, sėskite“. Jūs negalite priversti. Tai šviesa jummyse, virpėjimas. Analogija galėtų būti tarkim, dujos, kurios pakyla ir paliečia liepsnelę ir visos dujos nušvinta. Liepsnelė yra nuolat budri ir stebinti. Tada visa tampa tiesa. Tiesa labai skiriasi nuo to, ką mes žinome.

Tai kita dimensija, dėl kurios žinome: tai yra tiesa, o tai nėra tiesa. Jūs galite užduoti bet kokius klausimus, kai esate susijungę su savo Dvasia. Užduokite bet kokią klausimą. Užduokite klausimą apie mane. Tada užduokite klausimą apie Kristų, apie Mozę, apie Dievą – bet kokią klausimą. Kai atsakymas bus „Taip“, pajausite vėsų vėjelį savyje. Jei klausite daug neigatyvių klausimų, prarasite vibracijas. Gali dilgčioti, galite jausti karštį, nes dabar jūsų kompiuteris yra sujungtas su absoliutu, ir įtvirtintas ryšys su tiesa. Įgyjate naują suvokimą, dėl jo suvokiate tiesą, kuri yra vibracinis suvokimas. Vaikas taip pat gali suvokti dėl vibracijų.

Yra daug vaikų, kurie gimė realizuoti. Ir jie žino, kur yra Kundalini. Jie žino. Jie jums pasakys, kur yra Kundalini. Tai yra teisa, nes jie žino tiesą. Tam jums nereikia būti itin išsivysčiusiems protiškai. Jie yra labai kilnūs. Jie supranta geriau nei daugelis vyresnių žmonių ir tų, kurie užima labai aukštą vietą visuomenėje. Kristus jau sakė, kad turtingi žmonės nepateks į Dievo karalystę. Jis jau sakė, nes jie bėga.

Bet aš pasakysiu, net tie, kurie mano, kad daug žino, yra visažiniai, – jie ten nepateks, nes nenori ten patekti. Jie viską žino. Jie nenori ten patekti. Jie nori visur nešiotis savo nuomonę. Jie nori įvažiuoti savo automobiliu į salę. Kaip jie ten pateks? Jie

nepasirengę palikti savo nuomonę išorėje, nes yra priklausomi nuo savo proto, kuris jiems nieko nedavė. Bet norėdami pasiekti Dvasią, turite ateiti be ego, priimti. Jūsų būties šviesa nušvies viską – jūsų šventyklą. Ir kai ši šviesa pasklis, kai ši šviesa pradės jumyse švytėti, tada galėsite pajusti kolektyvinę sąmonę, galėsite jausti vėsų Dvasios vėjelį, pasireiškiantį jumyse, tai apibūdinta Biblijoje – labai trumpai, bet giliai.

Bet Adi Šankaračarija parašė tokią didelę knygą, kuri vadinasi „Saundarya Lahari“ ar „Čaitanya Lahari“. Nelengva papasakoti apie tokius dalykus taip trumpai. Jis rašė filosofijos traktatus. Jis buvo nuostabi asmenybė, buvo vadinamas Vivekačudamani. Pirmiausiai jis paskambino sąmonei. Kur yra jūsų sąmonė? Vivekačudamani. Kai jis parašė daug knygų, galiausiai parašė „Saundarya Lahari“. Jis rašo: „Tai tik aprašymas mano Motinos grožio“, ir su visomis detalėmis jis aprašė ne ką kitą kaip Motiną: Jos pirštus, Jos rankas, Jos judesius – viską, ir tai, kaip jis matė Joje judančias vibracijas, kiekvieną žodį, kurį Ji tarė. Jūs turite perskaityti šią knygą, kad suprastumėte Sahadža jogą.

Tai labai aiškiai perteikia visą esmę. Viljamas Bleikas taip pat rašė apie Sahadža jogą labai aiškiai. Bet kol negausite realizacijos, tol nepažinsite tiesos. Taigi Jis yra „sat“, tada „čit“ – dėmesys, Jis yra dėmesys. Jūsų Dvasia yra dėmesys. Dievo dėmesys. Dievas rūpinasi jumis per jūsų Dvasią, ir kai jūsų dėmesys yra Jo apšviestas, tai reiškia, kad jūs atkreipėte Dievo dėmesį. Dievas saugo jus. Visos Jo energijos teka jumyse. Visa Jo apsauga tenka jums.

Būsime nustebę, Sahadža jogai jums papasakos, kaip jie išvengė nelaimių, kas nutiko po nelaimingų atsitikimų ir kaip stebuklingai buvo išgelbėti žmonės. Man tai nieko naujo. Tai yra mažiausia, kas gali nutikti. Tai yra mažų mažiausia, nes visi angelai imasi atsakomybės. Jūs esate ant scenos, kur angelai jūs prižiūri. Ir jūs palaipsniui pradėsite jausti šį palaiminimą, kuris yra Dievo dėmesys. Taigi Jis yra „čit“. „Sat“, „čit“ ir „anand“. Jis yra džiaugsmas, nes Dievas yra džiaugsmas. Jis sukūrė šią Visatą ne tam, kad padarytų mus rimtus, nelaimingus ir niūrius.

Žiūrėkite, kiek daug gėlių, kiek gražių dalykų, kiek spalvų Jis mums sukūrė. Visa tai mūsų džiaugsmui, o ne tam, kad atsiduotume nesąmonėms, nepadorumui, purvui, proto nešvarumams, nuodėmei, purvinoms idėjoms. Kad turėtume švarią širdį, kad turėtume švarią sąžinę savyje. Jis sukūrė šį gražų pasaulį mūsų džiaugsmui, be to jūs negalite džiaugtis, tiesiog negalite, kol neturėsite švarios sąžinės savyje, tol negalėsite savimi mėgautis. Ir tas džiaugsmas taps jūsų pačių, kai gausite savirealizaciją. Šis džiaugsmas yra Dievo atjauta ir malonė. Kai Kundalini pirmą kartą pakyla kaip viena maža gija, ji paliečia Brahmarandrą čia, tik viena gija. Ji atveria malonę ir džiaugsmą, nes čia yra Sadašivos sostas, čia yra jūsų Dvasios sostas. Kai tai paliečia Dvasią, šį sostą, malonės tėkmė pradeda tekėti jūsų simpatine nervų sistema ir jūs atsipalaiduojate. Pirmą, kas nutinka – jūs atsipalaiduojate.

Tai malonė. Tik viena gija pasiekė, ir ta tėkmė, kuri dabar teka, yra Brahma – Dievo energija, tekanti jumyse. Tai jūs turite gauti. Turite atsiminti, kažkas palietė Kristų ir energija išnyko. Mums svarbu žinoti, kad australai pirmi turi gauti realizaciją. Jūs esate pirmi, kurie turi gauti. Ir tai yra didelė atsakomybė, jūs visi, kurie gavote savirealizaciją šiandien ar anksčiau, išlaikykite ją stipriai. Užauginkite iš to medį, nes atsakote už visus savo palikuonis, kurie ateis į šią nuostabią jūsų žemę, kuria esate palaiminti. Tai yra nuostabi vieta ir nuostabūs žmonės. Tiek daug mano vaikų.

Šiandien yra paskutinė diena. Labai liūdna, kad turiu pasakyti sudie, ir tikiuosi, kad jums visiems bus patogu ateiti ir susitikti sekmadienį. Aš labai laukiu jūsų. Taip pat pabandyčiau jus pagydyti, jei turite kokių problemų, bet neatgabenskite visų ligoninių. Išmokysiu, kaip gydytis ir duoti realizaciją. Geriausia, jei pateiktumėte atvejį, tada pasakyčiau, kaip sau padėti, nes jei esate realizuotos sielos, galite gydyti. Mes visada taip Indijoje darome: kai ateina vėžiu sergantis žmogus, skambiname vienam iš giminių, duodame realizaciją, išmokome, kaip gydyti vėžį, ir jis prižiūri pacientą. Tai geriausias būdas tai padaryti. Jis gali duoti realizaciją tam žmogui, gali geriau jį prižiūrėti, jis pažįsta tą asmenį geriau, ir šiuo būdu geriau veikia gydymas. Tikiuosi, visiems bus patogu ateiti ir susitikti.

Turiu pasakyti, mane sužavėjo Sidnėjaus žmonės, kurie buvo malonūs, kad atėjo ir gavo realizaciją. Turiu pasakyti, nes aš esu Motina. Aš negaliu palikti jūsų su savo jausmais. Turiu paklausti, turiu jūsų paprašyti. Turiu būti jums labai labai kantri, itin kantri ir mylinti, kad jūs manęs paklausytumėte ir priimtumėte realizaciją. Aš netgi turiu pas jus ateiti, kad tai padaryčiau. Viskas gerai, tai motinos darbas, tik motinos taip daro. Kai Kristus ateis, Jis paims savo vienuoliką energijų ir jus visus sutvarkys. Prieš tai,

prašau, leiskitės visiškai teisiams savo Kundalini pažadinimo ir susitvarkykite. Tie žmonės, kurie ateina su savo idėjomis, turėtų tiesiog išeiti ir pamatyti, ko jie pasiekė su savo idėjomis.

Yra buvę daug organizacijų – viena po kitos. Nėra būdo organizuoti Dievo. Geriau organizuokite save per savo Dvasią, kuri yra absoliuti. Telaimina jus Dievas!

1981-0930, Public Program Day 7, I am the Holy Ghost

View [online](#).

Public Program Day 7 (Declaration: "I am the Holy Ghost"). New York (USA), 30 September 1981.

Vakar pasakojau apie šią širdies čakrą, kuri yra labai ugninga čakra, nes šioje čakroje egzistuoja labai ugninga dievybė Džagadamba, ji – visos Visatos Motina.

Ji saugo savo vaikus, kurie bando perplaukti iliuzijų vandenyną ir kuriems visada trukdo žmonės, kurie veikia prieš Dievą, prieš Kristų, demonai, kitaip vadinami rakšasais. Todėl Ji turi saugoti savo vaikus, ir dėl to Ji yra labai ugninga Dievybė, kaip tigrė. Viena Jos transporto priemonė – tigras, kita – liūtas. Šiandien sužinosime apie šią čakrą, kuri vadinama Višudhi čakra. Amerika pasaulio žemėlapyje yra šis centras, ši Višudhi čakra. Todėl labai svarbu suprasti, kodėl esate amerikiečiai. Šis centras turi šešiolika lapelių ir yra kaklo nerviniame rezginyje, kuris atsakingas už ausis, nosį, gerklę, akių obuolius, kaklą bei už visas problemas, esančias šioje kūno dalyje. Veido struktūra priklauso nuo šios čakros. Kokia yra šio centro būklė, tokia yra jūsų veido išraiška. Šis centras turi šešiolika lapelių.

Visos balsės sukuriamos šiame centre. Aišku, anglų kalba turi balsių, kurios nėra moksliškai teisingos. Bet Devanagari tekstas turi visas balses, iš viso šešiolika. Ir todėl jos visos sukuriamos šiame centre. Tai yra fizinė šio centro pusė. Subtilioji šio centro pusė yra kolektyviškumas. Kai žmogus pakelia galvą, jis aplinkui mato savo žmones ir pradeda galvoti, kad kai kas bendro yra tarp mūsų visų. Mes esame neatskiriama vienos Visatos būties dalis, didžiosios Pirmapradės asmenybės dalis. Centrinis, dominuojantis Sušumna kelias sukuria šią Pirmapradę Būtį ir tai yra galutinė, visiškai išbaigta šio dominavimo forma, evoliucijos forma, kuri baigiasi čia. Taigi, tai yra Pirmapradė Būtis, ir jei sakome, kad tai Pirmapradė Būtis, o tai – Pirmapradė Višudhi, tai ši Višudhi yra ta, kuri atspindi tai, ką musulmonai vadina Akbar... Akbar Dieviškumo aspektą.

Didžioji Pirmapradė Būtis. Sanskrito kalboje vadinama Virat. Ši Pirmapradė Būtis atgimė šioje Žemėje, kaip sakiau, visi šie aspektai atgimsta, centrinis aspektas atgimsta kaip Šri Krišna. Jo galia buvo Radha. „Ra“ reiškia energiją, „dha“ – tą, kuri palaiko. Radha – ta, kuri palaiko energiją. Taigi centre yra Šri Krišna ir Radha. Dešinėje pusėje yra Jo karaliaus įvaizdis, kai Jis išėjo iš Gokul ir Mathuros, po to, kai nužudė demoną vardu Kansa, kuris buvo Krišnos dėdė. Jis išėjo į Guradžatą ir ten apsistojo. Valdė tą šalį, kur buvo vadinamas Vithala.

Vithala ir Rukmini. Vardinu visus šiuos vardus, nes kai keliate savo Kundalini, jei šios čakros veikla ar Kundalini sustoja, jūs turite pasakyti Jo vardą. Kairėje pusėje yra jo sesuo, kuri gimė ir dar kartą buvo nužudyta. Ji pasirodo mums kaip žaibas danguje. Ji vardu Višnumaja. Visi šie trys centrai yra labai svarbūs. Kai esate kolektyviški, jūs kylate šiuo centru. Energija kyla šia čakra. Iš tikrųjų šaknis prasideda čia. Šaknis prasideda čia ir išauga į tai ir į tai, kurios susikerta.

Susikirtimo taškas yra čia, bet ego ir superego šaknis prasideda čia. Šri Krišna, kaip žinote, pasirodė Ardžunai kaip Virata – Didžioji Pirmapradė Būtis. Jis matė Krišną kaip labai didžią asmenybę. Ir jis Krišnoje pamatė judančius visus žmones bei visą kūriniją. Jis nebegalėjo daugiau ir pasakė: „Aš nebenoriu to daugiau matyti.“ Šri Krišna papasakojo Gitą tik Ardžunai, vienam žmogui. Jis nepasakojo apie tai niekam kitam, nes Jis gimė prieš 6000 metų, tuo metu žmonių brandumo lygis buvo labai žemas, todėl Gitą galėjo papasakoti tik Ardžunai. Visa tai išgirdo kitas žmogus, kuris ją užrašė, tai buvo poetas Vijasa. Gita yra Vedanta, tai reiškia vedų pabaigą. Vedos turi dvi dalis. Pirmoje dalyje yra visos mantros, pažadinančios dešinę pusę arba elementus, o pabaigoje yra filosofija.

Krišna naudojo šią Gitos filosofiją. Jis naudojo šią Vedantos filosofiją Gitoje, kad paaiškintų, kas yra žinojimas, kas yra Dievas, kas yra Dvasia, kaip tai pasiekti ir kas nutinka. Pagrindinė atgimusio Krišnos savybė yra tokia. Taip toli nuo Ramos, Jis buvo tas, kuris gyveno kaip žmogus, ir įtvirtino ypatingą vietą arba, sakykim, ypatingą asmenybę – dosnaus karaliaus – kaip pavyzdį kitiems karaliams. Bet šį kartą atėjęs Jis rado viską pritvinkus ritualizmo, įvairios negyvos virššamonės ir pašamonės veiklos, žmones, įnikusius į materialius dalykus ir nelaimingus. Todėl Jis įsitvirtino kaip žaidimo inkarnacija – „lyla“. Visas pasaulis yra tik drama. Tik drama, o jūs esate stebėtojai. Kai stebite dramą, nutinka taip, kad jūs jaučiatės lyg joje būtumėte. Tarkim, yra

Napoleonas ar kažkas kitas šioje dramoje.

Jaučiatės, kad esate Napoleonas, grįžę namo kurį laiką net kalbate kaip Napoleonas. Jūs tyčiojatės iš savęs. Bet tai tik drama, ji išorėje, tai ne jūs. Kartais, kai žiūrime filmą, susitapatiname su scena, apsiverkiame raudojame, kartais labai susijaudiname. Bet kai drama baigiasi, tada suprantame: „O Dieve, tai tik drama.“ Lygiai taip pat žmogaus gyvenimas yra drama ir visa drama pastebima tada, kai gaunate savirealizaciją ir tampate stebėtoju. Tie, kurie gavote savirealizaciją, turite suprasti, jūs tapote stebėtojais. Pradėkite stebėti viską ir būsite nustebę, jausitės: „O! Aš esu atitolęs, aš stebiu.“ Viena Sahadža jogė atvyko iš Indijos. Ji niekada nebuvo keliavusi prieš tai nei skridusi lėktuvu. Ji buvo kilusi iš labai tradicinės šeimos.

Niekada niekur nėjo viena. Toks žmogus. Ji gavo savirealizaciją ir atvyko į Ameriką. Ji man sakė: „Aš nejaučiau, kad skrendu į Ameriką, kad esu lėktuve, kad turėčiau būti išsigandusi. O visi man sakė: „Būk atsargi.“ Aš galvojau, kodėl jie visi taip jaudinasi. Aš mažiausiai jaudinausi, viskas buvo kaip drama. Įsėdau į lėktuvą, atskridau čia. Atsiradau jūroje žmonių, negalėjau rasti savo brolio, pagalvojau, jog pasiklydau. Pasakiau sau: „Nesvarbu, jei pasiklydau. Aš negaliu pasiklysti, nes turiu save.“ Ašėjau link taksi vairuotojo, būčiau liepusi važiuoti į brolio namus.“ Ir staiga ją rado brolis.

Nepaisant to, ji sakė: „Aš buvau rami, visai nesijaudinau, labiausiai stebina, aš stebėjau visą dramą be jokių apmąstymų ar suvokimų, tiesiog veikiau automatiškai.“ Štai kas jums nutinka. Jūs matote mirtį, gyvenimą – visą dramą. Ir jūs visai neįsitraukiate į tai. Kai jūs nesate įsitraukę į tai, tada jūs visiškai ramūs. Pateiksiu pavyzdį: jei esate vandenyje, jūs jaudinatės dėl bangų, bet, sakykim, esate valtyje, tada stebite bangas ir jomis džiaugiatės. arba jei mokate plaukti, tada irgi bangomis džiaugiatės. Taigi, kai gaunate savirealizaciją, viskas tampa kaip drama, pradodate vystyti savo neprisirišimus. Jis yra Jogėšvara. Jis yra visiškai neprisirišęs. Nors Jis buvo karalius, gyveno labai prabangiai, Jis buvo asmenybė be prisirišimų.

Jis, ateidamas į šią Žemę, turėjo atsinešti savo galias. Jis nežinojo, kaip sutalpinti šias galias žmonėse. Jis negalėjo suteikti žmonėms realizacijos tuo metu, prieš 6000 metų. Jis sukūrė metodą, dėl kuriuo turėjo 16 000 žmonių. Žmonos buvo Jo galias turinčios žmogiškosios būtybės. Yra ilga istorija apie tai, tikriausiai kiekvienas Indijoje žino ją. Jis tapo karaliumi ir turėjo penkis elementus kaip penkias žmonas. Jo penkios karalienės kaip penki elementai ir 16 000 žmonių kaip Jo galios, pasireiškusios kaip žmogiškosios būtybės. Ir Jis atėjo į šią Žemę kaip Šri Krišna. „Kriši“ reiškia žemės ūkį, iš tiesų sėją.

Jis pasėjo dvasingumo sėklą. Jis sakė: „Nainam Čindanti Šastrani, nainam Dahati Pavakah, na Čainam Kledayanty apo, na Šosajati Marutah.“ Reiškia: „Dvasia negali būti nužudyta, įtraukta, negali būti sunaikinta nei transformuota, ji yra amžina.“ Kad tai įrodytų, Kristus atėjo į šią Žemę ir savo prisikėlimu įrodė, kad Dvasia negali būti nužudyta. Dabar papasakosiu apie diplomato Krišnos gyvenimą. Jis buvo diplomatas. Jis buvo diplomatiškumo inkarnacija. Ir geriausia diplomatija yra tada, kai suteikiate žmogui absurdiškas sąlygas. Jei suteikiate žmogui absurdiškas sąlygas, tada jis suklumpa ir pasiduoda. Jeikreipsitės tiesiogiai tada žmonės pasidaro labai kvaili, jie pradeda viską intelektualizuoti ir racionalizuoti. Todėl geriau pateikti absurdišką pasiūlymą ir leisti jiems patiems suprasti, tada jie grįžta nuolankūs. Dabar jums paaiškinsiu kaip.

Ardžuna buvo Jo mokinyš, ir kai Ardžuna išjojo į karą su Kauravais, kurie buvo tų laikų šėtoniškos jėgos, jis jautėsi labai nusivylęs ir pasakė: „Jie yra mano giminės tarp jų yra vienas iš mano mokytojų, kuris mane išmokė šaudyti strėles. Kaip aš kovosiu prieš juos?“ Tada Krišna pradėjo jam pasakoti Gitą. Pirma, ką Krišna pasakė: „Turi atrasti save, turi pažinti save. Turi gauti savirealizaciją. Turi įgyti žinių. Žinios tai ne architektūros ar kito išmanymas, o savo Dvasios suvokimas. Ardžuna, būdamas sakyčiau, tuo metu vidutiniškas intelektualas, paklausė, kaip įprasta intelektualai gerai moka klausinėti, bet niekada neduoda atsakymų. Taigi intelektualas paklausė: „Tu mums liepi eiti į karą, o dabar man pasakoji, kaip surasti savo Dvasią. Kaip šie du dalykai yra susiję? Nes daugumos žmonių nuomone – kurie ir šiandien kalba – žmogus, turintis realizaciją, neturi kovoti.

Jis turi sėdėti ir kęsti visas atakas. Jis turi kentėti.“ Ardžuna sakė: „Tu sakai, kad aš turiu tapti Dvasia ir tada kovoti su blogio jėgomis? Kodėl aš turiu su jomis kovoti?“ Krišna pasakė: „Gerai, kadangi jis yra vidutiniška asmenybė, sudėtinga pasakyti jam, kaip tai padaryti. Iš tikrųjų viskas yra labai paprasta.“ Kai esate stebėtojo būsenoje, galite kovoti geriau. Jūs turite kovoti su blogio jėgomis. Kodėl esate nušvitę, jei negalite kovoti su tamsa? Jūs tapote šviesa, kad kovotumėte su tamsa, o ne tiesiog džiaugtumėtės savimi: „O! Aš esu šviesa, aš esu šviesa.“ Bet jūs turite kovoti su tamsa. Ir to žmonės nepripažįsta, mes turime kovoti su tamsa, todėl Krišna pasakė: „Gerai daryk, ką nori, ir padėk savo darbo vaisių prie Dievo Lotoso Pėdų.“ Tai yra

absurdiška sąlyga. Jūs vykdote savo karmas, bet padėkite savo darbo vaisių prie Dievo Lotoso Pėdų, tai yra absurdiška sąlyga, jūs negalite to padaryti.

Kodėl? Nes turite poną Ego, sėdintį čia. Kai darote ką nors, visada sakote: „Tai darau aš“, netgi, jeigu sakote: „Aš ištekėjau už Kristaus tai Dievo darbas, kurį aš darau.“ Jūs galite taip sakyti, bet jūsų širdyse tai netiesa, nes nesate tokios asmenybės, kuriose nėra ego. Turite atsikratyti šio ego, kitaip neva jūs darote visą darbą ir esate sąmoningi – tai mitas. Iš tikrųjų žmonės nieko nedarė. Tai yra mitas. Pavyzdžiui, pastatėte šią nuostabią bažnyčią. Ir ką jūs dabar turite? Viskas buvo sukurta Dievo, jūs tik pakeitėte formas ir sudėjote visa, kas negyva. Kokį gyvą darbą jūs atlikote?

Jūs negalite transformuoti žiedo į vaisių. Taigi visa tai yra tik mitas. Mes tikime, kad darome tą ir aną. Iš tikrųjų jūs nieko nedarote. Jūs tik keičiate negyvas formas iš vienos į kitą. Šis mitas, kad jūs veikiate, kaupiasi čia kaip ryškiai spalvas burbulas jūsų galvoje. Jis gali būti toks didelis, kaip čia parodyta, ar net didesnis už jūsų kūną, didesnis už šį kupolą. Žmogus, kuris pastatė jį, galėjo turėti dar didesnį ego negu šis kupolas. Ir tada eina svirduliuodamas gatve, nes nežino, kaip išlaikyti pusiausvyrą. Su visais šiais dideliais balionais ant jūsų galvų šis ego jums sako: „Tu esi nuostabus.“ Kai sutinkate tokį žmogų, būkite atsargūs.

Laikykitės atokiau nuo tokių, atlikusių didžiųjų darbų. Kitaip jie panaudos jus savo tikslams. Taigi laikykitės atokiau nuo tokių žmonių. Taip geriausia. Šis ponas Ego išsivysto į didelį... Kai jis išauga, suteikia idėjų, kurios pirmiausia verčia jus manyti: „O, tu esi puikus, tu esi nuostabus.“ Ir kartais jūs susprogdinate, nes žmonės nemano, kad jūs tokie puikūs, kokie patys manote. Susprogdintas ego dar padidėja, kaskart susprogdintas kaip balionas, matote, sprogdinate, jis vėl išsipučia, susprogdinate, jis... Abiem atvejais baisu. Jis gali būti pripūstas arba susprogdintas. Kartą susprogdintas jis gali tapti labai didelis, tada nežinote, ką daryti, taigi nukrypstate į kairę Višudhi. Tada sakote: „O, aš neturėjau to daryti“, nes galvojate, kad taip užgaunate savo ego. Jūs tiesiog jaučiatės kalti, nes galvojate, kad taip užgaunate savo ego.

Taip vadinamo didelio baliono įvaizdis yra sugadinamas, dėl to jaučiatės įskaudinti. Dabar tas veiksmas, kai viską atiduodame Visagalio Lotoso Pėdoms, tai gali nutikti tik tada, kai gausite realizaciją. Tie, kurie gavote savirealizaciją, ką darote? Skundžiatės: „Motina, tai dingsta ir vėl sugrįžta.“ „Tai nevyksta, neveikia.“ Jūs tampate trečiuoju asmeniu. Keliate Kundalini, tarkim, turite draugą, atsivedate jį kartu ir jis negauna realizacijos. Nesakykite: „Aš daviau realizaciją.“ Nesakykite: „Aš pakėliau Kundalini.“ Sakykite: „Motina, tai dar neveikia, jaučiu karštį šioje pusėje, šis pirštas dilgčioja, jaučiu bloką šioje čakroje.“ Sakykite viską trečiuoju asmeniu. Niekada nesakykite: „Aš tai darau.“ Net jei jūsų sūnus ar tėvas negavo realizacijos, sakykite: „Atsiprašau, bet negalite gauti realizacijos. Tai neveikia“ – viskas. Jūs tampate trečiuoju asmeniu. Tai įvyksta savaime.

Sakote: „Tai vyksta, tai veikia, taip yra.“ Tai teorija, kurią Jis bandė pateikti, kad viskas turi tiesiog tapti, karma turi tapti akarma [be veiksmo]. Kaip saulė. Saulė šviečia, bet ji daro tai nesąmoningai. Ji tiesiog spinduliuoja. Jai nerūpi, ji nemąsto apie tai. Ji pasirodo, pakeičia daugybę lapų, suteikia jiems spalvą, suteikia deguonies. Daro daugybę dalykų ir grįžta atgal neturėdama jokių rūpesčių. Ji tiesiog spinduliuoja. Ji nereikalauja jokio atlygio: „Aš tai padariau, aš tai darau.“ Tai turi įvykti ir jums, kai tapsite „akarmi“ [be veiksmo]. Štai ką pasakysite.

Tai Šri Krišnos karmos teorija. Jis pasakė, kad ateis diena, kai gausite savirealizaciją ir tada ši karma išnyks. Kristus yra įkūnijimas viso, ką Krišna pranašavo ar pasakė. Jis atėjo į Žemę įrodyti to. Kitas dalykas, apie kurį Jis kalbėjo, yra Bhakti joga. Jūs turite šlovinti iš šios pusės, turite šlovinti Dievą, turite atsiduoti Dievui. Dabar, kai sakome, kad šloviname Dievą, prašome Jo, prašome visko. Turiu omenyje, būdas, kaip nuolat prašome Dievo, siaubingas. Panašiai tarsi sakytume: „Dabar aš noriu skrybų, atsisakau savo žmonos, padaryk tai...“ Visokių dalykų prašome. Pavyzdžiui, dalyvaujame kare, turime laimėti, priešas turi būti nugalėtas, ir viso to prašome Dievo.

Dievui tikriausiai pabodo, jog prašome to. „Kas bebūtų, atiduokite tai Dieviškoms Lotoso Pėdoms savo maldomis“ – Krišna ir vėl buvo diplomatiškas. Jis sakė, jei šlovinat, atliekate bhakti, tai turi būti „ananya“. „Ananya“ [besąlygiškas] – šis žodis yra labai diplomatiškas. Jis vėl ir vėl jį minėjo, visi šie mokslininkai ir žmonės nepastebėjo to. „Ananya“ reiškia, kai nėra nieko kito, jūs esate jungtyje. Kai esate jungtyje, turite atsiduoti. Tai yra labai teisinga. Jei šlovinat neturėdami jungties, ką šlovinat? Jei nėra ryšio... Pavyzdžiui, aš esu Londone, o jūs esate čia.

Rašote laiškus vieną po kito. Aš niekad negaunu ir neperskaitau jų, neturiu nieko bendro su jais. Kokia prasmė? Reikia turėti jungtį su Visagaliu Dievu, tada šlovinimas turės prasmę. Taigi, be realizacijos bhakti [Dievo šlovinimas] neturi prasmės. Kaip šie bepročiai: „Hare Rama Hare Krišna, Hare Rama Hare Krišna.“ Sakydami tai galite pasiekti paprasčiausiai tik vieną – sugadinsite šį centrą. Stipriai jį pažeisite. Ir jie visad suserga gerklės vėžiu. Pagrindinė priežastis – sugadinate šį centrą. Sugadinate jį sakydami: „Hare Rama Hare Krišna“, daugybę kartų.

Kokia prasmė taip minėti Dievo vardą? Tai labai labai menka. Realizuoti žmonės neturėtų taip minėti Dievo vardo. Yra tam tikras Dievo protokolas. Jei turite minėti Jo vardą, darykite tinkamai, laikydamiesi protokolo, net po realizacijos. Tačiau jūs tiesiog kartojate: „Kristus, Kristus, Kristus, Kristus“, nesustodami. Kristus supyks ant jūsų. Kas tai? Ar Jis koks pigus dalykas? Pirmiausiai gadinate vardą kartodami jį mechaniškai.

Fiziškai kenkiate savo gerklei. Turiu omenyje, kai ilgai kalbu, turiu vartoti ką nors raminančio gerklei. Taigi, galite įsivaizduoti žmogų, kuris nėra realizuotas, kuris nesupranta, kodėl sakomas vardas, jis nesustodamas sako tą vardą, jums duotas taip vadinamas mantras. Jūs sugadinate visa tai, taip pat savo čakrą, nes jūs – ši kairė pusė, nes neleistinai kartojate Šri Krišnos vardą. Tai sukels jums gerklės vėžį, jei to norite, tada kartokite: „Hare Rama Hare Krišna.“ Jie mano, jog yra labai arti Jo. Kaip jie atpažins Šri Krišną? Mumyse ši čakra yra viena geriausių dėl vienos priežasties. Jei čakra pažeidžiama, pavyzdžiui, ją šiek tiek teršia rūkymas, iš pradžių. Jei rūkome per daug, ji pažeidžiama labai stipriai. Tada nuo kaklo rezginio nervai išsiskiria į dvi puses.

Jautrumas rankose būna labai silpnas. Kai pradėdate jausti vibracijas, galite jausti vėšą, sklindančią iš galvos, nuostabią vėšą, bet rankose galite nieko nejaušti. Visiškai! Yra daugybė žmonių, kurie nieko nejaučia. Iš pradžių jie tiesiog nejaučia, nes jų rankos nejautrios. Jie stipriai pažeidė kaklo rezginį, todėl ši čakra sustojo. Dėl to nėra jautrumo. Kai Kundalini pakyla, ji pasiskleidžia į skirtingas puses. Kildama subtiliąja sistema ji suteikia šiam centrui energijos. Ir tada pradėdate jausti rankose visur esančią Energiją, kuri yra žinios.

Kitaip žmonės negali to jausti, jie gali jausti virš galvos, bet ne rankose. Aš buvau šokiruota, kai prieš 9 metus atvažiavau čia, ši šalis buvo tarsi dūmtraukis. To metu visi – moteris, vyras, vaikas – visi rūkė. Tiek daug rūkė, kad nežinojau, kaip ši Višudhi, Amerika, išgyvens. Prašau, dabar laikykite dėmesį čia, gerai? Nesukinėkite galvų. Šis centras turi būti naudojimas taip, kad išlaikytumėte savo kolektyviškumą. Žmogus, kuris yra individualistas, kuris laikosi atokiau nuo kolektyvinių būtybių, kuris sėdi namie prieš mano nuotrauką ir nesidalina vibracijomis, nori gauti vibracijų ir panašiai, toks žmogus negalės gerai progresuoti Sahadža jogoje. Tai turi įtekėjimą ir ištekėjimą. Kol neduodate, tol vyksta vibracijų ištekėjimas, tol nebus vibracijų įtekėjimo.

Savo rankomis duodate kitiems. Ketvirta, apie ką kalbėjo Krišna, yra Radža joga. Dėl jos pažadinama Kundalini ir aktyvuojamos čakros. Iš tikrųjų Jis suteikia veiksmą, dėl kurio čakros juda. Kaip veikia tos „bandhos“ [jungiančios asanos], kaip sukasi čakros ir tam tikri blokai sulauko dalį Kundalini ir nepraleidžia, kaip tos „bandhos“ veikia – visa tai Jis paaiškino. Tai nutinka, kai Kundalini pakyla. Pavyzdžiui, kai užvedame automobilį, jis pradeda judėti, ir visi kiti... Ten yra maži varžtai ir veržlės – jie taip pat vienas po kito pradeda judėti. Visas mechanizmas, veiksmas, galima sakyti, pradeda vykti savaime. Lygiai taip pat tai pradeda veikti mumyse.

Jis tai pasakė. Tačiau žmonės naudoja tai Krija jogai [jogai per veiksmą]. Tai yra nesąmonė. Tarkim, sėdite ir liečiate pilvą. Bet Kundalini nekyla. Kodėl liečiate pilvą, nosį, paskui ausis. Kokia prasmė, kai Kundalini dar nepakilo? Kodėl darote visas šias beprasmybes? Matote, tai yra šis Jogananda, kurio absurdiškas mokymas kilo iš Krija jogos Turiu omenyje, tai baisu! Dėl to gali atsirasti tam tikrų ligų.

Jūs be reikalo skutate galvą. Kodėl skutate galvą? Ar tai padės jums patekti pas Dievą? Tada kodėl Jis davė jums plaukus? Jie skuta galvas. Skusti galvas yra absurdiška. Avys skutamos kas savaitę, du kartus per metus. Skusdamiesi galvą nepateksite pas Dievą. Dėl visų šių beprotiškų idėjų: skutate galvą, rengiatės juokingai, vaikštote rimtai – ir pateksite pas Dievą? Turite suprasti, kad tai turi įvykti, Kundalini turi pakilti savaime, tai spontaniška, tai gyvas procesas.

Darydami visus šios netikrus dalykus naikinate save. Tai nutinka savaime. Bet jums nereikia nerimauti dėl šio mechanizmo, nes, kai Kundalini pakyla, tai įvyksta. Aš jaučiu, kad Krišna nežinojo, jog žmonės taps tokie išprotėję. Pavyzdžiui, jei jūsų automobilis neužsiveda, ar bandysite pajudinti jį savo rankomis ir tikėsite, kad jis pajudės? Tai būtų visiškai nesąmonė ir sugadintumėte jį. Būtent taip ir nutinka, kai atliekate tą Krija jogą. Tai turi būti Akrija. Jums nereikia daryti jokio veiksmo. Veiksmas vyksta savaime, jis yra įgimtas jūmyse.

Aš pateiksiu jums kitą pavyzdį. Yra sėkla ir jūs norite ją sudaiginti. Ar bandysite ištraukti iš jos daigą? Ar ji sudygs? Tai beprasmiška, sakau jums. Žmonės bando atlikti šiuos triukus – stovėti ant galvos, bet Dievas davė mus kojas stovėti, ne galvas. Nežinau, iš kur kilo ši idėja stovėti ant galvos. Taip jūs niekada nepažadinsite Kundalini. Stovėjimas ant galvos naudojamas gydyti tam tikrą ligą, niekam kitam. Tai daroma tik gydant ligą, viskas.

Visos šios beprotiškos idėjos. Žmonės netgi geria šlapimą. Jie daro visokius dalykus, absurdiškus dalykus, kad gautų realizaciją. Buvo tokia moteris iš ... Babos, jis yra kitas baisus žmogus, ji atėjo pas mane. Ji buvo tokia, tokia, tokia... Aš paklausiau jos: „Ką tu ten darei? Ką darei su tuo vyru?“ „O, Motina, jis išskirtinai mane palaimino.“ Aš paklausiau: „Ką?“ „Jis davė savo vandens“. Pasakiau: „Savo vandens? Kas tai?“ Ir tai buvo vanduo, kurį ji gėrė diena po dienos, metai po metų. O dabar ji sako: „Aš negaliu jo pamiršti.“ Įsivaizduokite, nužeminti Dievą iki tokio lygio. Turiu omenyje, ar gali būti didesnė šventvagystė ir absurdiškesnis elgesys su Visagaliu Dievu, kuris sukūrė jus.

Nėra jokios pagarbos. Nėra pagarbos. Negerbiate savęs, savo tyrumo, negerbiate savo asmeninių vietų. Kaip galite gerbti Dievą? Štai kaip yra. Ir jie moko jus būti nepagarbius. Taip atsitinka, kai pradėdote skaityti Gitą. Suprantate, visi jie yra akli, akli žmonės negali skaityti Gitos. Akli žmonės negali skaityti Biblijos. Jie niekad nesupras.

Jie niekad nesupras gilesnės prasmės ir naudos tai savo asmeniniams tikslams. Dabar kairė pusė yra ta, kuri suteikia jums taip vadinamą kaltės jausmą. Nežinau, ką dabar kaltinti. Tarkim, bažnyčios, katalikų bažnyčios. Kada Kristus sakė, kad esate kalti? Iš kur jie tai ištraukė? Aš negaliu pasakyti iš kur. Kristus niekad nebūtų pasakęs, kad esate kalti, jog turite jausti kaltę, turite kentėti. Jei nuo pat vaikystės kartosite, kad esate kalti, savaime būsite, tai sąlygoja asmenybę. Jis sugalvos būdų atrasti, dėl ko yra kaltas.

Jūs esate tik žmonės ir galite klysti. Jūs esate akli, Dievas tai žino. Ir Jis žino, kad už visas jūsų klaidas turi būti atleista. Bus atleista ir jūs turite gauti realizaciją. Jis rūpinasi savo kūriniams. Ar taip? Ar Jis gali nusisukti nuo jūsų tik dėl to, kad suklydote čia ir ten? Ir kokias klaidas galite padaryti? Pažiūrėkime. Jis yra meilės vandenynas.

Jis yra užuojautos vandenynas. Jis yra atleidimo vandenynas. Jis yra vandenynas, o jūs esate lašas vandenyne. Ir kiek lašas gali pakelti purvo, kurio Jis negali išvalyti? Pagalvokite apie tai, kai sakote, jog esate kalti. Tai mada, kuri išvystyta čia, ir kartais, manau, ponas Ego įsiskuba į ją ir sako: „Gerai, aš kaltas“ – baigta. Tai ne tiesos priėmimas. Tarkim, jūs suklydote, kokia nauda kartoti: „Aš suklydau, aš suklydau, aš suklydau“? Ar jūs tai ištaisote? Ar ištaisote sakydami: „Aš suklydau, dabar suklydau“?

Tarkim, pasiklystumė vairuodami ir nuvažiuotumė klaidingu keliu. Atsisėdę pradėtumė verkšlenti: „O, mes suklydome, geriau prisėskime.“ Čia žmonės lauktų manęs, šios programos, o aš sėdėčiau ten verkdamas: „Mes suklydome, persirikiavome į klaidingą juostą, neturėtumė čia būti.“ Jei aš suklydau, ištaisau tai ir grįžtu į teisingą poziciją. Pirmyn, ištaisysit tai. Vietoj to jūs atsisėdę kartojate: „Mes suklydome, aš neturėjau to daryti“, taip save nuvertindami: „Aš negaliu to padaryti“, stengdamiesi nuolat savimi nepasitikėti: „O, aš tiesiog negaliu.“ Tai yra labai pavojinga. Labai. Tarkim, atsitiktinai jūs kažką sužalojote. Atsisėdę ten: „O, aš suklydau, suklydau.“ Prašau, pasirūpinkite asmeniu, kurį sužalojote, nuvežkite jį į ligoninę, padėkite jam pasveikti. Štai taip apankate, kai jaučiatės kalti. Toks yra pono Ego būdas įsirangyti kairėje Višudhi ir sakyti: „Tu esi kaltas.“ Kas jūs, kad teistumėte save? Kodėl save teisiatė, kaip save teisiatė?

Jūs nežinote jokio savęs teisimo metodo. Tačiau visada randate būdų ir metodų, kurie kliudytų pasitikėti savimi. Ir tokie nepasitikintys žmonės – ką jie darys? Jūs turite paimti į rankas nuoširdumo ir atsidavimo Dievo darbui kardus į savo rankas. Štai jie stovi štai taip su kardu. Jie net negali išlaikyti pagaliuko rankose, ką jie darys? Kadangi visi yra labai kalti, jie visada dreba.

Kam jaustis kaltam, atimant iš savęs pasitikėjimą savimi ir pavirstant Beverčiu Dievo darbo kariu? Kaltė yra blogiausia, ir Sahadža jogoje svarbi mantra, turiu pasakyti, yra: „Aš esu nekaltas“. Neteiskite savęs taip.

Ne jums save teisti. Supraskite, Dievas sukūrė jus skirtingus. Jūs esate aukščiau visko, kas yra [nesigirdi], daug aukščiau to, daug aukščiau visų šių gėlių, aukščiau žvaigždžių ir viso sukurto dangaus. Ir štai jūs, kaip kvailiai jausdamiesi kalti, sėdite namuose? Ir gadinate visą Dievo darbą. Jūs turite pasiekti savirealizaciją. Jūs turite siekti absoliutumo. Jūs turite siekti savo būties ir tapti tuo, kas esate, nešvaistyti viso darbo, kurį Jis padarė. Kaip Jam jaustis? Kiek daug Jis padarė, kad jūs atsirastumėte, o jūs dėl tokio nereikšmingo dalyko išklystate ir sugadinate tą darbą.

Ar teisinga taip elgtis mūsų Tėvo atžvilgiu? Ar teisinga taip elgtis mūsų Motinos atžvilgiu? Kristaus, jų Sūnaus, atžvilgiu? Ar teisinga taip elgtis? Mes turime stovėti drąsiai, be baimės. Tai sukelia jums baimę, nereikalingą nerimą, ir jūs pradodate galvoti apie dalykus, kurie neegzistuoja. Viskas – vaizduotė. Kairė Višudhi yra šių laikų prakeiksmas, ir aš norėčiau paprašyti jūsų išsivaduoti. Kasryt pasakykite sau: „Aš nekaltas.“ Jūs turite tai pasakyti tris kartus ryte ir vakare. Ar yra dėl ko jaustis kaltiems?

Norėčiau, kad Kristus būtų įdėjęs bent jau į maldą, kad jūs visų pirma turite atleisti sau. Turiu omeny, Jis niekada nebūtų pagalvojęs, kad žmonės bus tokie kvaili ir kartos: „Aš kaltas, negaliu sau atleisti.“ Žmonės randa būdų pabėgti nuo visko. Dabar tai yra šiuolaikiškas būdas, kurį jie atrado pabėgti nuo realybės. Realybė turi būti priimta ir ja reikia džiaugtis. Tai vadinama „Raj“ – tas, kuris pilnas džiaugsmo. Atėję atsisėskite į sostą ir mėgaukitės. Dabar galėjau trumpai jums papasakoti apie Višudhi čakrą. Eikime prie kitos čakros, kuri vadinama Agija čakra. Agija čakra yra optinės kryžmės centre. Optinė kryžmė yra ta, kuri susikryžiuoja, o pačiame susikryžiovimo centre yra specialus centras, vadinamas Agija čakra.

Tai subtilusis centras. Šį centrą puošia Viešpats Jėzus Kristus. Jis yra Mahalakšmi sūnus. Jis yra visos Energijos, kuri yra čia, sūnus. Tai Mahalakšmi, Viratanga, Virato žmona. Pirmą kartą Energija. Jis yra Jos sukurtas sūnus ir išsamiai aprašytas Devi Puranoje ir kitose knygose, kurios, manau, dar nėra išverstos į anglų kalbą. Kaip Mahavišnu, Jis vadinamas Mahavišnu. Tai Višnu pažangesnė forma, tačiau Jis yra Višnu sūnus. Jis – Šri Krišnos sūnus.

Šri Krišna Jį apibūdino kaip tą, kuris yra Adhara, Šventosios Dvasios palaikymas. Jis suteikė Jam aukštesnę už savo poziciją, matote? Ir Jis pasakė: „Kai Jis ateis į Žemę, įrodys visa tai, ką aš sakiau.“ Jis įrodys, nes Jis bus esmė. Jis bus Omkara, Jis bus visa apimanti Energija. Jis eis vandeniui. Be to, Jis prisikels. Jo kūnas prisikels. Jis Jį pilnai apibūdino ir suteikė Jam aukščiausią poziciją – buvimą Adhara. Jis yra palaikymas, nes taip pat gyvena Muladhara čakroje. Kaip šaknų palaikymas, ir Jis gyvena, tiesą pasakius, Jis yra šio universiteto rektorius, kad kaskart turėtume Jį pripažinti.

Jei Jo ten nėra, jūs negalite pažadinti Kundalini. Jei jūs juo netikite, negalite išlaikyti savirealizacijos. Vakar ponis manęs paklausė: „Ar negalime to padaryti be Kristaus?“. Apgailėstauju. Negalime, nes Jis viską apimantis, Jis – Omkara, Jis yra tas, kuris yra Energija, Jis tas, kuris teka mumyse, Jis – Dvasia. Jei siekiate Dvasios, kaip galite ją pasiekti be Jo? Tai absurdiškas klausimas. Tai Jis atėjo į šį kūną, ir čia yra siauras praėjimas, Jis turėjo pro jį praeiti, kad patvirtintų tai, ką sakė Krišna: Dvasia negali būti nužudyta, Jis leidosi nukryžiuojamas. Tai buvo drama, kurią Jis suvaidino. Jo Motina buvo Šventoji Dvasia, dalis Mahalakšmi, bet Jis nepasakė nė žodžio apie tai.

Jis nepasakė, nes jeigu būtų, žmonės būtų skyrę savo dėmesį Jai, ir Jis yra apdovanotas vienuolika griovimo galių. Jis yra labai galingas. Jūs galite Jį vaizduoti kaip silpną, nes tai patenkina jūsų sadizmą. Jūs norite matyti Kristų tokį, Jis nebuvo toks. Jį gerai pavaizdavo, manau, tik Rubensas, nors geriausiai Siksto koplyčioje, kur Mikelandželas drąsiai nupiešė Jį, koks Jis ir buvo. Jis buvo aukštas, ne per daug, bet pakankamai aukštas ir labai sveikas, labai stiprus, su dideliu pilvu. Jis žinomas kaip „lambodar“ – su dideliu pilvu. Ir Jis galėjo panešti tokį didžiulį, didelį kryžių ant nugaros. Taigi, kai žmonės Jį pavaizdavo, aš buvau nustebusi, kaip jie galėjo pavaizduoti Kristų tokį varganą. Kaip jie galėjo?

Tai siaubinga. Tai tik jų pačių išraiška. Jie norėjo, kad Jis toks būtų. Tai tie žmonės, kurie tikriausiai norėjo nukryžiuoti Kristų, nes jiems patinka Jį matyti tokį varganą ir nelaimingą. Kaip žmogus, kuris tyra realizuota siela, gali būti toks? Jis turi būti šviesus žmogus, ugningas, dinamiškas, jis turi būti sveikas. Jei varganas žmogus atsistos prieš jus ir kalbės taip, ar jūs juo patikėsite? Bet būtent taip jie elgėsi su Kristumi visais atžvilgiais. Jie šmeižė Jį ir kankino, ir Jis buvo nukryžiuotas daugybę kartų. Manau,

nejmanoma tuo netikėti.

Štai kaip atgimsta tie žmonės, kurie nukryžiuoja jį, vėl ir vėl jie Jį nukryžiuoja. Nukryžiuojimas nėra Kristaus žinia. Štai kodėl man nepatinka, kai žmonės nešioja kryžių, negali žiūrėti į kryžių. Jis – Dievas. Kryžius, žinoma, gelbsti, nes jei piktos dvasios mato kryžių, jos pabėga, tačiau tuo pačiu tai priminimas to, kas buvo nepakeliama. Nes Motina turėjo visą galią, Ji buvo Mahalakšmi. Jis turėjo vienuolika galių, vienuolika griovimo galių. Galite įsivaizduoti, Jis vis dar jas turi. Jis turėjo visa tai patirti be jokio griovimo. Jis žvelgė į tai.

Dabar žmonės gali klausti: „Kaip Jis prisikėlė?“ Visų pirma jie prieštarauja nekalto prasidėjimo teorijai. Turiu omeny, jie prieštarauja viskam. Jis nebuvo žmogus. Jis buvo Dieviškoji energija. Jūs užgimstate mano širdyje. Ar žinote tai? Aš pakeliu savo Kundalini ir patalpinu jus joje, iš širdies į pakeliu jus aukšty. Tokiu būdu jūs atgimėte, tokiu pat būdu Kristus gimė nesuteptas. Jis įsidėjo Jį į širdį ir į gimdą, ir Jį sukūrė. Labai lengva Juo abejoti ir kalbėti priešišškai, nes Jo nėra.

Ir žydai turi dabar išmokti pamoką. Jie neigė Jį kartą ir dėl to kentėjo. Neneikite Jo. Jūs negalite paneigti šios Dieviškosios energijos įsikūnijimo. Jei krikščionys jus kankino, pamirškite juos, jie yra tokie patys kaip jūs – fanatikai, fanatikai, fanatikai. Krikščionys ar musulmonai, Khomeini [Irano šiitų lyderis] yra toks kaip ir visi. Aš nematau jokio skirtumo. Dogmatikai, tamsuoliai, fanatikai. Pamirškite tuos žmones, jie ne už Kristų. Pats Kristus sakė (II sk.

pagal Matą, antra eilutė): „Jūs šauksite mane: „Kristau, Kristau!“ Aš jūsų nepažinsiu. Kas jūs?“ Žmonės, kurie sako: „Kristus. Mes – Kristaus atstovai, mes – tie, kurie atsakingi už Kristų“ – visi šie žmonės bus teisiami, ir jie bus įmesti į pragarą dėl to, kaip jie „atstovavo“ Kristų. Kai kurie iš jų yra nuoširdūs, nežino, kad tai dirbtina, tačiau jie turi gauti savirealizaciją. Jie turi paprašyti savo tikrosios realizacijos, ir turi žinoti, kas yra Kristus juose. Jie turi pažadinti Kristų čia. Dabar, kaip ir sakiau, Kristus sakė: „Jūs atgimsite.“ Sakė: „Aš turiu atgimti jūsų širdyse.“ Širdies centras yra čia, taip pat kaip čia, nes širdis yra kontroliuojama šio centro momenelio srityje. Ir tai Jis sakė: „Jūs turite gauti savirealizaciją.“ Jis sakė: „Jūs turite būti širdyje.“ Dabar žmonės iš skirtingų šalių, net iš jūsų šalies, nuvyko į Indiją. Jie niekada nesakė, kad gimė Kristus, kuris buvo Mahavišnu, nes dar puranose minima, kad Jis yra Ādhāra. Jis vienintelis, kartą pažadintas Kundalini, pačios Kundalini, ir susiurbs jūsų karmas.

Jie niekada nekelia ir nepasakojo, taigi indai tęsė savo Karmos teoriją, ir šie guru atvyko čia mokyti jūsų apie karmą. Nuostabu, kaip priėmėte visas šias nesąmoningas teorijas. Kaip sakoma: „Turite kentėti, nes turite blogas karmas.“ Tada jie gali sakyti: „Taip, gali susibalansuoti, bet turi eiti šiuo ar tuo keliu ir išlaikyti balansą.“ Jei yra taip, kad turite eiti nuo vieno kraštutinumo prie kito, tada ką jie čia veikia? Kodėl jie kalba? Jie turi užsičiaupti, nes nieko negali padaryti. Jie negali jums duoti realizacijos. Jie negali jūsų apsaugoti nuo šios situacijos. Geriau, kai jūs kenčiate. Bet kodėl jie sako, kad turite kentėti? Kodėl jie tai sako?

Nes mėgaujasi jūsų kančia. Jie nori, kad kentėtumėte, nes tuo mėgaujasi. Tiek daug mokinių, atėjusių iš šių baisių guru, kurie sakė: „Jums reikia vykdyti savo karmas ir turite kentėti“, jie pasakojo man, kad matė savo mokytojus besityčiojančius, besijuokiančius iš jų. Ir jie man parodė kai kurias nuotraukas, kuriose buvo tie netikri mokytojai, jos atspindi visišką pasityčiojimą iš šių kvailių mokinių, kurie kentėjo fiziškai ir mintimis šių guru akivaizdoje. Taip jie turi dvigubą pasitenkinimą. Pirma – pinigai, antra – sadizmas. Trečia – jų tikslas nužudyti ir išnaikinti jus visus, nes jūs esate Dievo kariai. To jie siekia pasitelkę melą, nes tas melas jums padaro įspūdį. Matote, jei čia būtų netikras mokytojas, ši vieta būtų užpildyta, pilnutėlė, pakeliui būtų kamštis. Bet tikrojo Guru mokymas, aš mačiau netik čia, visur jis prasideda pamažu.

Žinoma, tose vietose, kur žmonės yra paprasti ir labai jautrūs, visai kas kita. Bet žmonės didmiesčiuose yra tokie nejautrūs realybei ir tokie jautrūs demonams. Stebina, kad jie jaučiasi gerai su demonais ir pasimetę realybėje. Nes jūs esate mele. Žinokite, kad turite tapti realūs. Jūs turite tapti tuo, kas yra Dvasia, tai yra čia, tai šviečia jumyse, centrinėje nervų sistemoje, jūsų sąmonėje. Ir tai yra Dvasia, tai svarbiausia, tai Kristus. Taigi, esu kalbėjusi bažnyčiose, bet šiandien pirmą kartą aš kalbu apie Kristų bažnyčioje. Ir štai kodėl buvau labai laiminga, kad pagaliau šioje bažnyčioje galiu pasakyti tai, kas Jį įtvirtintų, ir kai žmonės ateis čia, tikiuosi, jie gaus savirealizaciją, kad pavyks ir jie gaus bent pažadinimą, nes tiek daug šventųjų sėdi prieš mane, galbūt vieną dieną ateis į šią bažnyčią, galbūt pavyks ir žmonės gaus savirealizaciją. Kristaus gyvenimas truko tik trejus ketverius metus.

Niekas neleido Jam gyventi ilgiau. Buvo atlikta visa, kas įmanoma, bet žmonės tokie kvaili, tokie kvaili, negalėtume su jais kalbėti. Ir štai kaip jie Jį nužudė. Jis negalėjo daugiau su jais kalbėti, štai kaip Jo gyvenimas baigėsi. Bet šiame trumpame Jo gyvenime kokia kibirkštis buvo! Kokia kibirkštis! Tai, kaip žmonės su Juo elgėsi, buvo žiauru. Turiu pasakyti, patys apaštalai, nes Matas buvo toks intelektualas. Toks intelektualas. Jis negalėjo priimti nekalto prasidėjimo idėjos.

Labai sunkaus būdo, jis neigdavo tai, sakė: „Jei nekalta mergelė ketina gimdyti, tada kiekvienas sakys, kad tai labai labai šventvagiška, labai neteisėta, ir apie tai neturėtų būti kalbama.“ Siaubingas tipas, manė esąs geresnis už kitus. Ir kai pradėjo skleisti krikščionybę, jie pasirinko labai juokingą būdą, nes tapo virššamonės žmonėmis. Jie pradėjo kalbėti daugelio žmonių kalbomis. Ši Biblijos dalis yra neteisinga. Kur jie tapo nerealizuoti; dalis apie vėjelį – teisinga. Bet mažiau tiek daug žmonių, atėjusių į mano programas, atėjusių realizacijos, jie pajaučia vėjelį trumpai, tada persijungia ir patenka į virššamonę. Dabar pažvelkime, kas yra patekimas į virššamonę ir patekimas į sąšamonę. Matote, čia ir ten yra du taškai. Šie yra du lapeliai, vienas kontroliuoja hipofizę, žinoma, tai kontroliuoja mūsų ego, o kankorėžinė liauka kontroliuoja superego. Bet tai taip pat gali išpūsti tai taip ir išpūsti tai taip.

Tarkime, patenkate į virššamonę, ar pradėsite per daug galvoti apie ką nors: apie ateitį, kas turėtų būti galaktika, turime išsiaiškinti tai, kad turite išsiaiškinti apie žvaigždes ir apie visus šiuos dalykus, apie ateitį, tarkim, pranašystės. Kaip tai vadinama?.. Astrologija. Visa tai matote futuristiškai. Dauguma iš jūsų esate futuristai. Bandote planuoti vėl ir vėl, kiekvienas planas žlunga, žinoma. Bet šis galvojimas apie planus yra perdėtas, gali išpūsti tai į šią pusę taip. Iš tiesų, taip parodyta šioje pusėje, o iš tikrųjų tai yra šioje vietoje, tai – šioje. Ego štai čia, superego – čia. Nes negalime parodyti trijų dimensijų vaizdo.

Taigi iš galo į šią pusę yra superego, o nuo čia iki čia yra ego. Taigi šis ego pučiasi štai į šią pusę. Ir kai jis išsipučia į šią pusę, pereina į virššamonės pusę. Tai patenka į šią pusę. Virššamonės sritis suteikia jums regėjimus, haliucinacijas, LSD tai daro, LSD tai daro. Tada jūs pradėsite matyti kažkokią akį žmogaus, kuris yra miręs, bet labai ambicingas. Pavyzdžiui, galite įgyti Hitlerio regėjimą. Galite įgyti regėjimą, sakykim, visų šių baisių karalių, valdžiusių čia. Jūs galite matyti spalvas, galite matyti auras. Ir turite suprasti, kad tos auros iškyla mums, nes nukrypstame, atsiskiriame nuo savo būties.

Štai kaip pradėsite matyti tai, kas atskirta nuo mūsų. Matyti auras nėra geras ženklas Sahadža jogoje. Jei matote auras, turime grąžinti jus į tą pačią poziciją, nes turite būti dabartyje, o ne ateityje. Jūs tampate atskirti. Pavyzdžiui, jei yra aparatas, tarkim, kuris parodo auras. Aš kalbėjau su tuo, kuris dirbo aurų fotografu. Prieš tai, o po realizacijos nematote jokių asmens aurų. Nematote jokių aurų išvis, nes tai yra sujungta, pilnai sujungta. Bet kai jis yra sutrikęs, jūs pradėsite matyti auras. Jei jis sirgtų vėžiu, matytumėte auras, jei jis alkoholikas, matytumėte auras.

Tokio tipo beprotiškas auras. Normalus žmogus turėtų ne tokias blogas auras. Bet aurų jūs negalite pajusti, kai visa yra sujungta. Jūs galite matyti, sakykim, šviesą. Jei nėra nukrypimų, tai reiškia, šviesa yra gera. Jei yra nukrypimas, tada šviesa yra bloga. Visos septynios šviesos spalvos turi būti sutelktos ir sujungtos. Jei jos yra prizminės ir matomos atskirai, tada jos nėra sujungtos. Kai jos sujungtos, tada negalite matyti septynių. Taigi asmuo nėra sujungtas.

Visos šios auros kyla mumyse, nes mes sudaryti iš septynių apvaskalų, esančių mumyse. Bet tie žmonės, kurie linkę į dešinę, tiki tik penkiais apvaskalais. Jie vadina tai „košomis“. Nežinau, ar turiu tam laiko, bet šios košos yra sukuriamos: pirmoji sukurta pirmo centro, antro, trečio centro, tai yra fizinis augimas. Ketvirtas, penktas, šeštasis ir septintasis centro. Bet esmė ta, kad jie nesukuria aurų išorėje, sukuria viduje prie širdies. Ir jos sukuriamos prie širdies, bet vos tik gaunate realizaciją, jos visos tampa viena. Visos jos susilieja į vieną ir tai yra Dvasia. Galite sakyti, kad Dvasia egzistuoja kaip prizmė, tada gaunate septynias auras, bet jos sujungiamos, jūs tampate viena, visos auros tampa viena. Ši jungtis yra Sahadža jogos tikslas, ir dabar, manau, sakiau jums, kaip galite nukrypti į sąšamonės sritį – lygiai taip pat.

Sąšamonės sritis yra kairėje pusėje. Jei nukrypstate į kolektyvinės sąšamonės sritį, pavyzdžiui, jūs galite susirgti vėžiu. Dėl šios priežasties jūs gali ištikti širdies priepuolis ir panašiai, diabetas. Dabar dauguma tiki, kad cukrus sukelia diabetą, ne. Cukrus nesukelia diabeto. Diabetą sukelia perdėtas galvojimas. Tie, kurie negalvoja per daug, niekada nesuserga. Indijos ūkininkai niekad neserga diabetu, nežino, kokia tai liga. Dėl to, kad per daug galvojate, per daug dirbate, šis centras per daug dirba. Jis turi

pagaminti maistą smegenims, jis turi pakeisti smegenų ląsteles.

Ir šios smegenų ląstelės turi pasikeisti, dėl to sukuriame riebalai naujiems centrums, aukštesnėms ląstelėms, kuriuos siunčiamos čia. Ir jei šio darbo per daug, jis apleidžia kitus dalykus, kuriais turi rūpintis, vienas iš jų yra blužnis, kitas – kasa. Kai jis apleidžia kasą, jūs susergate diabetu. Ne dėl cukraus. Žinoma, cukrus, nes jis turi cukrų paversti riebalais, bet jei nevartojate cukraus, tada tai dvigubas darbas. Jei gaunate cukraus, jis paverčia juos riebalais, naudingais jūsų smegenims. Bet jei per daug galvojate ir nevartojate cukraus, tai dvigubas darbas. Jei vartojate ir negalvojate, tai irgi gali būti problema, nes jis turi per daug visko paversti riebalais, matote. Taigi per daug darbo suteikiama, nėra balanso. Turite suprasti, kad per daug cukraus negerai, bet jūs turite vartoti cukrų, nes cukrus reikalingas, kad sustabdytų jūsų galvojimą.

Kaip stabdote savo galvojimą? Tik pakilę aukščiau Agija čakros. Tai labai labai svarbus tikslas Agija čakroje, turite žinoti, kad galvojimas sustoja. Galvojimas kyla jummyse štai taip kaip banga. Mintis pakyla ir krenta, kita mintis kyla ir krenta. Tarp jų yra vieta, vadinama „vilambha“. Kai mintis pakyla, ji automatiškai krenta žemyn, galite matyti minčių kilimą, bet ne kritimą. Ši vieta yra dabarties vieta. Tai kyla arba iš ego, arba iš superego ir patenka į praeitį. Tarp jų yra dabarties vieta.

Viena yra ateitis, kita yra praeitis. Ši vieta turi išplatėti. Kai išplatėja, tada Agija čakra labiau atsiveria ir jūs pasiekiate bemintį suvokimą. Pasiekiate bemintį suvokimą. Patenkate į dabartį, kurioje nėra minčių. Mintys yra barjeras tarp kūrinijos ir mūsų. Pavyzdžiui, žiūrėte į tai, sakym, gražus akmuo, padėtas ten, ar kas nors. Jūs stebite tai. Jei norite galvoti: „O, jis atrodo kaip žmogus, atrodo kaip velnias ar atrodo kaip Dievas“ ar kas kita – tai mintys, į kurias įjunkate. O kai esate realizuoti, tiesiog stebite, stebite.

Visas džiaugsmas, kurį kūrėjas sudėjo, menininkas, visa tai yra jummyse, nes nėra minčių. Nėra bangų, nėra trikdžių visiškai ramioje ežere. Visa, kas yra aplink, visa kūrinija telpa tame, visiškai atsispindi, mėgaujatės tuo beminčiame suvokime, kuris vadinamas Nirvičara Samadhi. Tai yra pilna Nirvičara, kai neturite minčių, ir pradėdate absoliučiai mėgautis šia kūrinija. Džiaugsmas slypi ten, niekas neprarasta. Taigi bemintis suvokimas pasiekiamas, kai Kundalini praeina per Agija čakrą. Ji atlieka dvigubą darbą. Pirmą, suteikia jums bemintį suvokimą. Antra, jei Kundalini pereina per Agija čakrą, ji nustumia šiuos, o šiuos pripildo malonės. Malonė patenka ant šių centrų.

Kai malonė patenka, jūs atsipalaiduojate, šie centrai taip pat atsipalaiduoja. Šie centrai yra įsitempę, bet kai patenka malonė, jie normalizuojasi. Taigi, kai labiau atsiveria čia, bemintis sąmoningumas savaime įsitvirtina Agija čakroje. Agija čakros mantra yra malda „Tėve mūsų“. Ji [Agija] turi dvi puses – Ham ir Kšam. Ham reiškia „Aš esu“, Kšam reiškia „Aš atleidžiu“. Jei yra blokas, turite pasakyti: „Aš atleidžiu“. Jei yra ego, turite sakyti: „Aš atleidžiu“. Jei yra superego, turite sakyti: „Aš esu. Aš esu“.

Tai yra Ham ir Kšam, tai bidža, sėkla. „Tėve mūsų“ maldos sėkla. Yra žmonių, teigiančių, kad sakyti „Tėve mūsų“ yra negerai. Turiu omenyje, kas jūs, ką išmanote apie tai? kažkas kažkam meta iššūkį. Ką išmanote? Ar esate autoritetingi? Bėda ta, kad kiekvienas turi teisę daryti, ką nori su religija ir Dievu. Tačiau jie nieko apie tai neišmano, absoliutūs nemokšos, bet galvoja, kad turi teisę. Nes dėl to nėra politinės kontrolės.

Net Hitleris galėjo kalbėti apie Kristų, visi gali. Bet kaip malda, kurios Jis jus išmokė? Kas jūs, kad metate iššūkį? Kas jūs, kad susiremtumėte su Juo? Nesuprantu, kaip susiremiate su asmenybe, nesuprasdami savo santykio su Juo? Bet labai įprasta, kad žmonės tai daro, ir viskas dėl ego. Ego paverčia jus savivaliaujančiais, Ir tai yra blogiausia savivalės rūšis, kai metate iššūkį Dievui, iššūkį Kristui, jūs susiremiate su viskuo, ko nesuprantate. Jūsų protas yra ribotas. Tai labai ribota transporto priemonė. Nieko negalite padaryti savo protu.

Jūs turite pakilti aukščiau to. Kai kas turi jus kilstelėti aukštyn. Jūs turite ten patekti. Turite tapti Dvasia. Tik realizavę savo Dvasią galite susijungti su Dievu, nes iki tol nesate susijungę. Štai kodėl turite tapti Dvasia. Dvasia yra jungtis, ryšys su Dievu. Nėra kito būdo, kaip būti jungtyje su Dievu. Jei norite likti klaidžioti, pirmyn. Bet tai yra tikra, sakau jums, sakau jums tiesą, už kurią, turėtumėte žinoti, negalite sumokėti, negalite nusipirkti, negalite reikalauti ir negalite pasidaryti.

Dievo malonė turi ateiti, nusileisti ant jūsų, arba tik nušvitusi asmenybė gali jus nušviesti. Dabar apie Kristų, jei turiu kalbėti, kartą

kalbėjau apie Kristų septynias dienas, kasdien. Tai nesibaigia. Jis buvo tokia didi inkarnacija, kad tiesiog nežinau, kaip tai apibūdinti... Aš viską pasakiau apie tai. Turime daug įrašų Londone, galite atsisiųsti. Dabar čia bus mūsų centras, Hermanas pasiūlė šią vietą, ir atsiųsime šiuos įrašus čia, bent 300 įrašų turime Londone, galėsite klausyti ir pamatyti patys. Ir visi šie įrašai yra labai geri, nes iš tikrųjų tai mantros. Veikia kaip mantros, jūs taip pat klausykitės jų, atverkite savo centrus ir visa. Galop tai, dėl ko nesmagu, nes jis jums jau sakė, kad aš tikėjauosi būti čia [NESIGIRDI]. Tai yra susijungimas.

Pabaigoje yra susijungimas visų septynių centrų. Visi šie septyni centrai yra išsidėstę aplink šią sritį, vadinamą limbine sritimi. Tai limbinė sritis. Jei perkirstumėte smegenis, skersiniame smegenų pjūvyje pamatytumėte lotosą. Atrastumėte, kad tai kaip lotosas ženklas, išsiskleidusio. Dar vadinamas tūkstantlapiu, štai taip. Bet nuspalvinta negerai, jums žmonės taip patinka šios specifinės spalvos, todėl jie jas panaudojo, bet galime sakyti, kad šis tūkstantlapis yra čia. Biblijoje pasakyta: „Aš pasirodysiu jums kaip liepsnos liežuviai“. Ir jos yra, visos matosi. Tačiau šios yra itin didelės ir pasirodo kaip gyvos, įvairiaspalvės liepsnos, kylančios viena iš kitos, jų yra tūkstantis.

Dabar gydytojai ginčijasi: „Jų negali būti tūkstantis, turi būti šimtas devyniasdešimt dvi.“ Tik įsivaizduokite šiuos kvailus žmones, besiginčijančius dėl to. Bet jie nežino, kad yra tūkstantis, ir jos yra būtent čia. Tačiau limbinėje srityje visi septyni centrai yra išsidėstę ratu. Pavyzdžiui, štai čia yra Agija čakra. Čia, už jos, štai šioje vietoje, tiksliai gale, yra Muladhara čakra. Ją supa Svadistana. Aplink Muladhara yra Svadistana čakra. Jei blokuojama Svadistana čakra, galite pajusti sunkumą štai čia. Jei užsiteršiate, tarkim, susergate diabetu. Diabetu sergantys žmonės po kurio laiko apanka.

Akys nusilpsta, nes šis daiktas spaudžia akies obuolį, kontroliuojamą Muladhara čakros, kurią vadiname galine Agija. Ši dalis pakaušyje. Taigi čia, pakaušyje, yra Svadistana čakra. Štai čia, centre, galite apčiuopti kaulą, tai yra Muladhara, o aplink ją yra Svadistana čakra. Štai čia yra Višudhi čakra, Virata. Višudhi čakra yra štai čia. Kai persišaldote, pastebite, kad problema atsiranda štai čia. Ir jei patepsite kuo nors štai čia, pasijausite geriau. O štai čia yra Višudhi čakra, kuri sujungta su jūsų gerkle. Jei turite kolektyviškumo problemų, galite pastebėti čia didžiulį bloką.

Čia, gale, yra Nabhi čakra. Ši Nabhi čakra turi kairę ir dešinę puses, kaip čia parodyta, kairė Nabhi ir dešinė Nabhi, jų yra dvi – kairė ir dešinė Nabhi. Nežinau, ar esu jums sakiusi apie kairę ir dešinę Nabhi, bet jūs apie tai galite rasti ir knygoje, kad ten yra kairė ir dešinė Nabhi. Taigi, turime kairę ir dešinę Nabhi. Taip pat kartais galite jausti Nabhi štai čia. Kai kurie žmonės jaučia. Tie, kurie turi problemų dėl savo guru ir panašiai, tai jaučia. O visas Voidas yra štai čia. Šis Voidas vadinamas Ekadeša Rudra. Šis Voidas.

Visa visuma. Jis yra lyg žiedas aplink. Apsupa ratu. Ir šis žiedas yra labai svarbus, nes jis kyla iš Voido. Jei nueinate pas netikrą guru ar pan., tai gaunate. Ir tai yra lyg raitelis, raitelis, turintis vienuolika naikinančių galių, pasiryžęs ateiti, sunaikinti. Jis neketina duoti jokių patarimų, Jis neketina jūsų gelbėti, neketina duoti realizacijos. Jis sunaikins tuos, kurie nėra realizuoti. Jis išlaisvins tik tuos, kurie yra realizuoti. Tokia pabaiga, jei neprašote tiesiog dabar.

Mes turime dar šiek tiek laiko išgelbėti kuo daugiau žmonių, nes Jis neketina nieko klausti, neketina suteikti jums daugiau laiko, ir tai bus absoliučios destruktijos metas, veikiant visoms šėtoniškoms jėgoms. Tokia yra Ekadeša štai čia. Tai kaupiasi, nes visi šie baisūs guru yra čia. Jie yra Ekadešos. Čia reikia suprasti viena – to atsikratyti galima visai lengvai. Taigi šie du Ramos vaikai, gimę čia, yra susiję su Saule ir Mėnuliu. Ir Saulė, ir Mėnulis – abu yra čia. O Saulė, kaip jau sakiau, galiausiai tapo Buda čia, ir Jis tapo – ne galutinai – Mahavira štai ten. Kol jie gyveno šioje Žemėje, Buda kalbėjo apie smurto atsisakymą, bet žmonės tai suprato kaip smurto nenaudojimą prieš viščiukus, prieš vabalus. Tai Mahaviros žmonės, džainistai, mes turime baisią taip vadinamą džainistų bendruomenę Indijoje.

Ir jie tiki vegetarizmu iki tokio kraštutinumo, kad randa brahmaną, sumoka jam pinigų, apgyvendina jį kokioje lūšnoje ir neša visus kaimelio vabalus, suneša juos į tą lūšną ir šie vabalai gyvena ant to brahmano. Tai tikras faktas, dar ir šiandien jie taip elgiasi. Ir jie moka tam brahmanui šiek tiek pinigų, nes jis maitina vabzdžius. Dabar pasakykite, kokia tokio absurdiško vegetarizmo esmė? Ar aš ketinu duoti realizaciją viščiukams? Tik pagalvokite apie tai. Tiems vabalams ar žemės kirminams? Jūs esate žmogiškos būtybės, galite valgyti mėsą gyvūno ne didesnio už jus, nes kitaip jau baisu. Bet galite valgyti mėsą gyvūnų, kurie yra už jus mažesni. Tai valgyti nėra blogai, o tokios rūšies absurdiškas vegetarizmas: „Nežudyk jokio gyvo padaro“, ir nesupranta, kad

keistai elgiasi, džainistai yra patys didžiausi, jie lyg... Siurbėlės.

Ir jiems nieko tokio žudyti žmones už jų pinigus. Jiems nieko tokio eiti į taip vadinamą šikhar, medžioklę ir žudyti bet ką, bet viščiuko jie nevalgys, nevalgys netgi česnako. Česnakas, kaip žinote, labai naudingas širdžiai. Bet česnakų jie nevalgo. Jie yra labai naudingi širdžiai, labai naudingi žmonėms, kurių arterijos linkę užkalkėti, turintiems kraujotakos problemų, labai tinka valgyti česnaką, taip pat kai šalta. Jei tie žmonės, kuriems nuolat šalta, reguliariai valgytų šviežius česnakus, tarkim, nakčiai išsiteptų dantis, jiems būtų daug geriau. Taigi kalbėdama šia tema norėjau tai papasakoti. Šie septyni centrai yra štai čia. Prie momenelio yra širdies centras. Tik įsivaizduokite, jis yra pačiame centre.

O kur egzistuoju Aš? Noriu pasakyti, yra septyni centrai, o Aš esu lyg burbulas. Bet jei esu jūsų širdyse, Aš esu ten. Taigi Sahadža jogos esmė – jūs turite Mane pripažinti. Jei negalite Manęs pripažinti, negalite tobulėti Sahadža jogoje. Turiu atvirai prisipažinti, nes jis pasakė, kas Aš esu iš tiesų. Neminiu to savo pirmose paskaitose, bet vis dėlto turiu pasakyti, kad, prašau, pripažinkite Mane dabar. Būdama jūsų Motina prašau jūsų Mane pripažinti. Jums nereikia Man nieko duoti, tereikia tik imti iš Manęs. Būkite savimi, bet pripažinkite Mane.

Jei Mane neigsite, šis centras neatsivers, visada bus bėdų. Dėl to pabaigoje sakote: „Motina, suteik man realizaciją“, nes Aš atėjau į šią Žemę suteikti jums realizacijos. Tai Mano darbas. Tai vienas sunkiausių darbų, koks tik įmanomas, nes taip sunku su žmonėmis, kalbėti jiems, pasakoti jiems apie tai, o jie nuolat apsiginklavę, tokie agresyvūs ir puola kovoti. Tai yra Motinos darbas, nedėkingas darbas, visiškai nedėkingas darbas, bet Aš jį turiu padaryti. Ir tik Motina gali jį atlikti, nes jei būtų Kristus, Jis pasitelktų tas vienuolika galių ir visus pribaigtų. Jei prašytumėte Krišnos, Jis taip pat yra Samhara Šakti, Jis būtų iššudęs. Kad būtų padaryta pasitelkiant jungties ir pusiausvyros idėją, suprantant žmonių prigimtį, jums reikia Motinos. Todėl kartais žmonės bando elgtis labai familiariai, pradeda naudotis pranašumu ar naudojasi privilegijomis, o taip neteisinga. Kas bebūčiau, Aš esu, ir Aš esu meilė, negaliu kitaip.

Aš tikrai negaliu kitaip. Aš esu atjauta. Kartą jaučiausi labai bjauriai, tikrai. Kartą labai pasibjaurėjau žmonių būdu ir jau buvau besakanti: „Pamiršk tai!“, staiga pamačiau savo nuotrauką ir savo akis, tada tariau: „Nirmala, tu esi atjauta, tu esi atjauta, negali kitaip. Tiesiog negali kitaip.“ Aš turiu tai sutvarkyti. Žinau, kartais tai reiškia per daug, per daug, bet turiu su tuo susitvarkyti. Kartais ateina žmonės ir klausia: „Kodėl tu, Motina?“ Sakau: „Kodėl ne tu, geras klausimas. Ženk į priekį ir padaryk!“ Geriausia man būtų išeiti į pensiją ir vyras galbūt mokėtų jums pensiją už tai, jis būtų toks laimingas, kad radau galintį mane pakeisti. Bet kol kas man nepavyko rasti nieko, kas galėtų pakeisti. Norėčiau, kad galėtumėte tai padaryti, tai būtų gera mintis.

Taigi pats vardas Nirmala reiškia tyrą. Tai reiškia tą, kuri turi valymo galią. Taip pat tai Dievės vardas. Iš tikrųjų mano vardas yra Lalita, tai vardas Pirmapradės Motinos, tai yra Pirmapradės Motinos vardas. Būdami žmonės su visais ratu išsidėsčiusiais centrais dirbate, pavyzdžiui, pastaruosius trejus metus ir nežinote, kiek daug Aš vibruoju. Galite paklausti Voreno ir kitų, paprašiau jų priimti vibracijas ir jie darė štai taip, negalėdami paliesti manęs. Jie bandė uždėti ranką ant galvos ir tik... Jie nežinojo, kaip mane paliesti, nes vibracija tokia stipri. Nelengva tai išlaikyti, laikyti visą krūvį žmogaus kūne, atrodyti kaip žmogui, veikti kaip žmogui, elgtis kaip žmogui, kad būtų ryšys. Inkarnacija reikalinga, kad būtų ryšys, nes Viššamonė negali su jumis kalbėtis, ką matytumėte savo sapnuose, po kurio laiko tai sugrįžtų pas jus iš pasamonės srities, ir tarp visų idėjų būtų tokia networka, tokia painiava, kad nieko negalėtumėte nuspręsti. Taigi į šią Žemę turi ateiti žmogus ir paaiškinti jums tai žodžiais.

Visą savo gyvenimą nemokėjau anglų kalbos. Išmokau anglų kalbą, bet dar nemoku amerikiečių anglų kalbos. Tikiuosi, sugebėsiu išmokti kiek daugiau keliaudama po pasaulį, nes esmė ta, kad Dievas nori, jog jūs būtumėte realizuoti. Visa tai aprašyta Biblijoje. Visa aprašyta visuose šventraščiuose. Tai labai plačiai aprašyta Adi Šankaračarijos knygoose, kuriose jis aprašė Mane labai išsamiai. Indams priartėti prie Manęs yra labai lengva. Nors ir neturiu miestuose labai daug mokinių, bet jie žino apie Mano atėjimą, žino, kad esu. Dauguma iš jų apie tai žino, bet negali suprasti, kodėl turėjau atvykti į Ameriką: „Kodėl čia atvykote? Čia gyvenantys žmonės Jūsų nepripažins.“ Bet aš taip negalvoju, manau, kad visi esate didūs ieškotojai, labai didūs ieškotojai, gimę šioje šalyje.

Esate ypatingi, ir aš turiu dirbti jums. Turiu pasakyti, kad tokios transformacijos, kokią pasiekė Vakarų Sahadža jogai, indai dar nėra pasiekę. Nors jie turi vieną privalumą, nes yra gimę krašte, kuriame yra pagrindas, nepaliestas dėmesys. Dėmesys yra visai

nepaliestas. Taigi išlaikyti jį centre jiems nesunku, o čia sunku, tai nepatraukia žmonių, bet vis dėlto, visi esate puikūs žmonės, tačiau tiek daug iš jūsų yra pasimetę, bet jie gali būti išgelbėti, tačiau esantys čia turite žinoti, kad šiandien turite didžiausią galimybę savo gyvenime gauti realizaciją ir teikti vėliau ją kitiems. Visų pirma patys turite susitvarkyti, tada galėsite teikti šviesą kitiems. Taigi svarbiausia, kas reikalinga Sahadža jogoje, yra išmintis. Ir logiškai jūs apibendrinsite ir suprasite, kad Sahadža joga yra visų pasaulio problemų pabaiga. Visų pasaulio problemų. Pavyzdžiui, kapitalizmo ir komunizmo.

Dabar esu kapitalistė, nes turiu visas galias, ir esu komunistė, nes negaliu tuo mėgautis, nesidalindama jomis su jumis, bet tai yra spontaniška. Aš neturiu to daryti, nes apie tai galvoju – tai tiesiog veikia. Tai veikia būtent taip. Visos problemos – politinės, ekonominės – viskas gali būti išspręsta. Krišna yra pasakęs: „Yoga Kšema Vahamyaham“ – „Kai pasiekiate savo jogą, pasiekiate savo gerovę“. Jis tai pažadėjo, galėjo pasakyti: „Kšema Yoga Vahamyaham“, bet to nepasakė, Jis pasakė: „Yoga Kšema Vahamyaham“. Pirmiausia pasiekite jogą, pirmiausia susijunkite su savo Dvasia, tada būsite palaiminti visur. Tai yra netgi materialinės gerovės centras, Lakšmi centras, kuris pasirūpina. Ir visi Sahadža jogai, kurie buvo pas mane, yra palaiminti, materialinė gerovė taip pat, bet ne kaip kokio pono Fordo. Tai jau ekstremalus atvejis, tai jau galvos skausmas, bet gerovė jiems teikiama iš visur subalansuotai, jungtyje.

Taigi paskutinė žinia yra apie jungtį, turite pilnai susijungti. Ką bedarytumėte, jūsų širdis tai palaiko, mintys tai palaiko, kūnas taip pat. Jūs esate pilnai subalansuota visuma, tai yra jūsų Dvasia. Telaimina jus visus Dievas. Taigi, tai paskutinė mano paskaita ir išvykstu į Filadelfiją, pasimelskite, kad kuo daugiau Filadelfijoje gautų realizaciją, kuo daugiau žmonių ateitų į Sahadža jogą, kad jie visi nušvistų. Vėliau vyksiu į Hiustoną, tada į Los Anželą ir vienai dienai į Vankuverį. Jei turite ten kokių draugų ar giminių, galite jiems parašyti, nurodykite adresą, kad jie galėtų susisiekti ir atvykti į programą. Telaimina jus visus Dievas. Paprastai nepasakojau apie save, šiandien jis atpažino Mane, vos pasirodžiau, turėjau prisistatyt, nes kitaip būtų buvę netaktiška. Būtų nekultūringa nieko neatsakyti.

Geriau, kad patys Mane atrastumėte, nei Aš jums prisistatyčiau, nes Kristus buvo nukryžiuotas, žmonės buvo kankinami. Aš nenoriu trukdyti savo darbui, nes nėra prasmės sakyti jums ką nors iki realizacijos. Geriau pasakyti jums jau po realizacijos, kad esu Šventoji Dvasia. Be jokios abejonės, esu ta, apie kurią kalbėjo Jėzus Kristus. Aš jiems sakiau, kad nesu niekada to pareiškusi viešai, Aš tai sakiau, bet jie Man pasakė: „Motina, vieną kartą turite tai pasakyti.“ Atsakiau jiems: „Amerikoje tai paskelbsiu.“ Taigi šiandien sakau, kad esu Šventoji Dvasia, inkarnavusis šioje Žemėje, kad suteikčiau jums realizaciją. Telaimina jus Dievas. Ar yra kokių klausimų? [Sahadža jogas] „Motina, tik noriu pasakyti, kad Jus myliu. [...] O tai mano klausimas: kaip galiu nuraminti mintis? [Sahadža jogas] Kaip galiu jas nuraminti?

Pasakykite maldą „Tėve mūsų“ priešais mano nuotrauką. Gerai? Malda „Tėve mūsų“ yra vartai, tai vartai, be jokios abejonės.

1981-1101, Diwali Puja, Powers of the Gruha Lakshmi

View [online](#).

Divali pudžos kalba, 1981 m. lapkričio 1 d., Chelsham Road ašramas, Londonas, Didžioji Britanija

Šiandien jums papasakosiu apie Lakšmi principo svarbą mumyse ir tris procesus, kuriuos patiriame savyje.

Pirmasis yra Gruha Lakšmi. Iš tiesų tai labiausiai švenčiama trylikta Mėnulio dieną, per kurią įprasta namų šeimininkei įteikti kokių nors dovanų. Geriausia, ką jai galima įteikti, tai kokį nors virtuvės įrankį. Taigi, žmonės jai įteikia kokių nors virtuvės įrankių, iš tiesų tai labai abipusis reiškiny, nes kai įteikiate virtuvės įrankį, ji turėtų jums gaminti. Tai labai mielas būdas pasiūlyti: „Galėtum ką nors pagaminti“. Po to keturiolikta diena yra labai svarbi, nes tai yra Devi – kaip Energijos – diena, kaip Energijos, nes Kartikėja buvo tas, kuris nužudė demoną Narakasurą. O jis buvo vienas iš blogiausių – toks, kurio neįmanoma nužudyti. Taigi Šiva ir Parvati susituokė dėl to ypatingo tikslo – kad sukurtų tą galingą Šaktiputrą, tai reiškia – Šakti sūnų, žinomą kaip Kartikėja. Ir Jis gimė tam, kad nužudytų siaubingą demoną, vardu Narakasura. Ir Jis jį nužudė.

Tai yra ta diena, keturiolikta diena. Tai kaip Helovinas, nes tą dieną jie atvėrė pragaro vartus ir visus demonus ten uždarė, todėl tos dienos rytą reikia kuo vėliau keltis, kad visi demonai būtų tvarkingai uždaryti, nes kai kurie iš jų dar gali būti netoliese. Geriau reikia leisti jiems išeiti. Turiu omenyje, vietoje, kurioje esate, jūs nelabai jaučiate jų egzistavimą, tačiau jei būtumėte pasąmonės ar kolektyvinės pasąmonės srityse, žmonės ten mato keletą dvasių ir gali jausti jų egzistavimą – jie mato juodas dėmes ir visa tai. Taigi ši diena yra labai pavojinga, bet Narakasura buvo nužudytas, todėl žmonės švenčia. Tai švenčiama kitą dieną, ta diena vadinama Divali diena. Tą dieną jie taip pat garbina Lakšmi, nes mano, kad tai diena, kai Lakšmi gimė šioje Žemėje iš jūros, kaip sakiau jums anąkart. Po to ateina Naujųjų metų diena, nes Indijos šiaurėje – tai laikas, kai žmonės baigia rinkti derlių, ir jie manė, kad ši diena labai tinkama švęsti Naujuosius metus. Ir tai iš tiesų yra, galime sakyti, labiau socialinis dalykas Indijoje, mums to naudoti nereikia, naudokime, kas mums tinka. Galite turėti savo Naujuosius metus, nes pietuose, pavyzdžiui, Maharaštroje, jie turi kitus Naujuosius metus, kaip sakiau, ten, kur Šalivahanas ir jo dinastija pradėjo kitą kalendorių ir šventė tai.

Taigi dėl šių dalykų nėra nieko nejudinamo, turite tai žinoti. Nėra nieko nejudinamo. Nepajudinamumas kyla dėl neišmanymo. Viskas dėl jūsų, dėl jūsų laimės. Visa švenčių sistema yra dėl jūsų laimės, o ne dėl laiko ir datų laimės. Tai skirta jums, todėl turėtų būti kilnojama, prisitaikant prie poreikių bei supratimo ir prie jūsų šalies gyvenimo būdo. Neturėtų būti jokių prisirišimų prie jokios tam tikros kultūros, tam tikrų idėjų. Viskas jums. Visos šios šventės – jums, ne dievams. Jie neturi šių švenčių.

Tik dėl jūsų, žmonės, šios šventės yra čia. Ir kai jas švenčiate, tai tik dėl savo pačių džiaugsmo ir laimės. Ir štai taip jūs turite švęsti, tokiu būdu tai suteiks jums daugiausiai laimės. Ir tos šventės, visos pasaulio šventės turi būti švenčiamos. Kuo daugiau švenčiate, tuo džiaugsmingiau tai tampa. Kam praleisti progą? Matote. Taigi kaip Sahadža joga galite švęsti, negalite žiovauti. Taigi, kaip Sahadža joga nebeprisitaikote jokiai kastai ar bendruomenei, dabar jūs priklausote pasaulinei kastai. Vos tik pradėsite priklausyti pasauliniams dalykams, tada galite pradėti švęsti visas visų religijų šventes.

Ir mėgaukitės tuo. Visus metus galite švęsti visas šventes. Domėkitės jomis, kuo daugiau jų žinosite, tuo geriau. Ir turėkite visokiausių saldumynų, kokius tik naudojate, kokio tipo naudojate bet kuriose vietose, šalyse ir kultūrose. Ir štai kaip mes turime būti daugiau švenčiantys. Pati paskutinė diena yra labai svarbi, tai labai pasaulinė diena, reikia pasakyti, pavadinta ši diena „Bhaija Dudže“ arba ją dar vadina marathi kalba „Bhai Bidž“ – skirtingi pavadinimai. Brolių ir seserų diena. Brolių ir seserų santykiai turi būti labai labai stiprūs. Ir šių santykių tyrumas turi būti išsaugotas. Nebūtina gimti broliais ir seserimis, nebūtina, bet jūs gimėte, nes jei esate realizuotos sielos, jūs gimėte kaip broliai ir seserys.

Taigi tas tyrumas turi būti išsaugotas Sahadža jogos visuomenėje. Labai svarbu, kad turime stengtis puoselėti situaciją, jog broliai ir seserys yra kai kas labai tyro. Jų santykiai yra labai tyri, ir jais neturi būti abejojama. Tai taip svarbu, kad net, kai kažką pavadinate savo broliu, jis yra jūsų brolis, ir kuo labiau puoselėjate šį ryšį, tuo bus geresnė jūsų kairė Višudhi, nes kairė Višudhi yra jūsų santykis su Dievu kaip broliu arba Deive kaip seserimi. Taigi Krišnos sesuo, kaip jau žinote, gimė Nandai, o Šri Krišna gimė kalėjime. Todėl ten turėjo įvykti apsikeitimas. Jie turėjo pakeisti Ją vietoje Jo. Ir kai Kamsa, Krišnos dėdė, bandė nužudyti tą

mergaite, Ji pakilo į dangų kaip žaibas ir tarė: „Tavo žudikas tebegyvena Gokule, tebėra ten“. Taigi, šis žaibas, kurį matome, reprezentuoja energiją, kurią vadiname Višnumaja – tai sesuo. Jei jūsų seseriški jausmai moterims yra geri ir stiprūs, jūsų kairė Višudhi bus labai stipri.

Ji turi ir daugiau savybių, pavyzdžiui, žmogus, kurio kairė Višudhi stipri, yra labai pasitikintis žmogus. Ir ne tik: visa, ką jis pasako, tampa tiesa, net jei suklydęs jis ką nors pasako, tai įvyksta. Kairė Višudhi yra labai galingas centras. Kai toks žmogus kalba, tarkim, ką nors kritikuoja ar bando ką nors sustabdyti, ar nori būti prieš kažką, tada turi galią sunaikinti tai, ko jis nenori. Tarkim, galime sakyti, kad Kristaus kairė Višudhi buvo išreikšta Jo santykiu su Marija Magdaliete. Kai Jis atsistojo ir pasakė: „Tie, kurie be nuodėmės, tegul meta akmenį į ją.“ Tokia Jo galia. Žmonių nuodėmingumas visiškai juos sunaikino, jie buvo pribaugti, nes nuodėmė buvo ten. Ir nuodėmė buvo kairėje Višudhi. Ten nebuvo tyrumo. O kai ten nėra tyrumo, ir tai pasako toks tyras žmogus, visi tie žmonės praranda galias, jie net negalėjo paimti akmenų.

Jo sesuo gimė vėliau kaip Draupadi, ir labai netoli nuo tos vietos, kurioje buvome – netoli Vani, žinote, kur matėme. Geivina, prisimeni, kai keliavome į Nagpurą? Ji gimė netoli Vani, toje vietoje, ir ten yra didelė šventykla. Ji buvo pavadinta Draupadi, žinote, kad Šri Krišna bandė apsaugoti Jos tyrumą. Taigi, žmonės, girdėjau, kad bandoma skleisti žinias prieš Mariją Magdalietę ir prieš Kristų, ir visokių dalykų, matote. Tai aiškus požymis mūsų proto ir moralės nuosmukio, nes nebegalime matyti tyrumo jokiuose santykiuose. Negalime matyti tyrumo jokiuose santykiuose. Todėl kaip Sahadža joga turime puoselėti tai labiau. Vietoj to randu, kad žmonės iš Vakarų bando galvoti, kas ką turėtų vesti. Taip įtvirtinti santykiai yra neteisingi.

Nereikia organizuoti santuokų ir žaisti tų romantiškų žaidimų ir viso kito. Jei santuoka turės įvykti, ji įvyks. Bet nesugadinkite atmosferos. Yra žmonių, kurie kaip kokie kirpėjai bando organizuoti vestuves, matote, ir dar labai didžiuojasi, kad suorganizuoja vestuves – vieną su tuo, kitą su tuo. Tai nepageidaujamas dalykas, nė vienas neturėtų taip elgtis. Nėra skaistumo tokiuose dalykuose – nuolat organizuoti vestuves. Kai ateina laikas vestuvėms, jos įvyksta. Mahometo Sahibo laikais iškilo didelė problema, nes buvo tik keli vyrai ir daug įvairaus amžiaus moterų. Ir jie nežinojo, ką daryti, kaip išsaugoti tas merginas, nes daug vyrų žuvo kare. Todėl jie paklausė: „Ką dabar daryti tokioje situacijoje, kai susidarė tokia katastrofa, o yra tiek daug moterų ir tik keli vyrai?“ Tada Jis pasakė: „Gerai, jūs galite vesti keturias ar penkias žmonas ir galite vesti bet kokio amžiaus.“ Nes turite gyventi dharmoje, tai reiškia santuoką, kolektyvinę sankciją, neleidžiančią be santuokos.

Taigi Jis pasakė: „Gerai, galite tuoktis penkis kartus, bet privalote tuoktis, negalite gyventi nesusituokę.“ Ir dėl to Jis buvo ypač konkretus, kad kiekvienas žmogus turi susituokti ir negali turėti santykių nevedęs, tai nuodėmė. Vietoj to šiandien musulmonai galvoja, kad tai jų teisė – vesti penkias moteris. Turiu galvoje, kai vyrų jau yra daugiau nei moterų. Tai neteisinga. Jūs turite rasti sprendimą. Ir tuo metu net santykiai tarp seserų ir brolių turėjo būti apriboti, nes buvo didelė problema. Taigi Jis pasakė: „Gerai, vaikai, kurie turi tuos pačius tėvus, negali susituokti, bet pusbroliai su pusseserėmis gali tuoktis“, – tuo metu, tuo metu tai buvo pakeista, gerai, bet dabar nebe tie laikai. Mes nekariaujame, nieko panašaus nevyksta, nėra tokios problemos, todėl leiskime vystyti savo tyriems brolių ir seserų santykiams. Iš tiesų pirmą kartą, kai darėme šią Divali ceremoniją, paprasčiau žmonių susirasti sau vieną seserį. Kiekvienam ponui reikia turėti vieną seserį, susirasti vieną.

Ir tai yra ta diena, sakiau, pradėkime taip, kad kai susitikime kitą dieną, kuri vadinasi Rakhi Purnima, užrištumėte rakhį ant rankos, tie patys broliai ir seserys. Indijoje mes darėme tą patį ir tai pavyko labai puikiai. Bet ten santykiai yra labai stiprūs. Kartą Dhumaliui, matote, manau, tai užrišo Raulbai. Ir dabar, kai sakau, ką nors Raulbai, jam tai nepatinka. Tai išaugo į tokį lygį. Tai taip miela, žinote. Ir net Dhumalio žmona gerbia Raulbai kaip vyresnę seserį, matote. Tai labai miela. Tokiu būdu įtvirtinta labai daug santykių.

Ir kitais metais, manau, Raulbai tapo seserimi vieno iš mūsų patikėtinio, kurio jau dabar nėra. Ir ji visada puoselėjo visus tuos santykius, jie taip pat, įsivaizduokite, esmė ta, kad tie santykiai yra tokie ypatingi, tokie artimi ir tyri. Kiekvienas turi išvystyti tokius santykius su moterimis, su bet kuria moterimi ar drauge, kurią norite turėti. Kiekvienas turi prisiminti, kad tai negali peržengti tam tikrų ribų, tai turi išlaikyti marijadas. Kitaip jie taps broliais ir seserimis, o tada susituoks – tai neįmanoma. Taigi reikia turėti ribas, tai labai svarbu. Sahadža jogoje reikia turėti marijadas ir ribas. Viena iš jų yra tokia: kai kartą pavadinate ką nors broliu ar seserimi, tai visiškai tyri santykiai. Šiek tiek pasigilinkime į tai. Tie santykiai, kaip jau sakiau anksčiau, su jūsų, tarkim, vyro jaunėliais broliais yra tiesiog tokie: jie yra jūsų jaunėliai broliai, jie visi, vyro jaunėliai broliai ar jaunesni nei jūsų vyras Sahadža

jogai.

Kitaip yra su moterimis, galime sakyti, visiems vyrams už jų žmonas vyresnės moterys yra kaip seserys, vyresniosios seserys. Turiu galvoje, šie santykiai yra tokie mieli ir duoda jums reikiamą suvokimą, kokios distancijos su kuo laikytis, su kuo jaustis laisvai, o su kuo išlaikyti distanciją. Ir tai turi būti puoselėjama tokiu gražiu būdu, kad tas tyrumas nebūtų suterštas. Laikykitės tyrumo standartų. Tai yra Sahadža jogos puoselėjimas, tai jūsų augimo, tyrumo puoselėjimas. Tyrumas yra svarbiausias dalykas jums, tyrumas kiekviename žingsnyje. Jei būsite tyri, nepadarysite nieko, kas yra, sakykim, netyra. Taigi pirmiausiai patys būsite tyri ir priimsite tyrumą, vertinsite tyrumą, tyrumas jus palaikys. Bet koks nepadorumas nebendradarbiaus ar nebandys rasti kompromiso su jumis. Štai kodėl tyrumas yra jūsų Motinos vardas.

Jūs žinote, kad mano vardas yra tyrumas. Ir tas tyrumas yra toks, kad išvalo viską, tai tiesiog išvalo. Tyrumas turi būti toks, kad pats išvalytų, kitaip tas tyrumas neturi jokios prasmės. Pavyzdžiui, muilas valo, gerai, bet jūs nevalote muilo. Ar valote muilą? Na, gal kokie išprotėję žmonės taip elgiasi. Pažįstu žmonių, kurie plauna čiaupą ir vandenį. Ir štai kodėl, štai kodėl tas vanduo, kuris yra valantis, vanduo yra valantis, vanduo išvalo mus fiziškai. Nuodai pašalinami iš mūsų kepenų taip pat per vandenį. Vanduo yra labai nuostabus elementas, elementas, kuris pašalina visas problemas.

Naudojate vandenį tiek daug dalykų, žinote, kaip jis veikia. Taigi Lakšmi, kuri yra išsivalymas, gimė iš vandens. Štai kodėl Ji buvo vadinama Marija, kaip sakiau jums. Aš taip pat vadinama Nira, tai reiškia „gimusi iš vandens“. Taigi kiekvienas turi suprasti, kad šiandienos žinia ta, jog turime įgyti tyrumo. Turėtume savęs neapgauinėti. Lengva apgauinėti, bet turėtume įgyti tyrumo savyje – kaip būtinybę savo brandai, kaip savo puošmeną, kaip savo grožį, bet ne todėl, kad tai labai sunkus dalykas, ar labai sudėtingas – ne taip. Tai turi būti pasiekta su didžiu malonumu ir laime. Kaip mums patinka maudytis arba būti švariems ir tinkamai atrodyti, taip turime išsivalyti mintis. Tiesiog atkreipkite dėmesį į jas, galime jas išvalyti.

Mintis reikia išvalyti. Pirmiausiai kodėl iš viso turime minčių. Bet net jei jų turite, turėkite švarias ir tyras mintis. Net jei turite, neturėkite minčių, pilnų arogancijos, agresijos ir baimės. Kai kurie žmonės mano, kad turėti baimės pilnų minčių – labai gerai: „O, aš išsigandęs, aš bijau.“ Tai netyrumas. Kodėl jums reikėtų bijoti? Tai reiškia, kad jūsų kairė Višudhi teršiasi. Nereikia jausti jokios baimės, nereikia turėti jokios baimės. Jei jaučiate baimę, reiškia, kad kažkas jums negerai. Jei tikite, kad Dievas yra visagalis, jūs esate realizuota siela ir Dievas jumis pasirūpins, kad Jis yra jūsų Tėvas, kad Jis jums atvėrė savo vartus, ko tada bijoti?

Daug žmonių mano, kad jei bijote, tai esate nuolankus. Nuolankumas skiriasi nuo išgąsdinto žmogaus. Tai visiškai netinkama, tai niekaip nesusiję su nuolankumu. Taigi būti nuolankiam yra viena, o būti išsigandusiam – kita. Sahadža jogams labai paprasta savo vibraciniu suvokimu atskirti, kas yra baimė, o kas yra nuolankumas. Nuolankumas jums suteiks vibracijų, o baimė užters kairę pusę. Taigi, mūsų minčių išvalymas pasiekiamas pasitelkus tam tikrus savęs pažinimo metodus. Pirmiausiai kiekvienam reikia suvokti, kad gimėme šeimoje, visuomenėje, taip vadinamoje religinėje sekte ar nesvarbu, kas bebūtų. Visi šie statusai suformavo mumyse tam tikrą kiekį nešvarumų, tai gali duoti mums ego, superego ar dar ką. Taigi, kad išlaikytumėte tyrumą ir paprastumą, vartokite tiek vandens elemento, kiek galite.

Jis veikia abiem būdais: padeda ir ego, ir superego. Naudokite vandens elementą. Ir tai yra Lakšmi. Lakšmi – tai, kas suteikia jums Mahalakšmi Tatvą [principą]. Iš Lakšmi kyla tik Mahalakšmi principas. Tai įvyksta po išsivalymo per Lakšmi procesus. Kristus sakė: „Jei norite, galiu jums duoti aukso, aukso luitų ir galėsite su tuo gyventi, bet tik tie, kurie mylės mane, įžengs į Dievo karalystę. Ir aš su jais valgysiu.“ Tai reiškia: „Tik su tais, kurie tyri, aš valgysiu. Aš nevalgysiu su žmonėmis, kurie yra netyri.“ Jis buvo toks, turiu omeny, visi, visos inkarnacijos tai žinojo, kad jos turi būti su tyrais žmonėmis ir turi padėti tyriems žmonėms. Bet Jis tai pasakė taip aiškiai, kad, jei norite Lakšmi, galite tai turėti, tai pinigai.

Bet tai ne Mahalakšmi, taigi iš Lakšmi – į Mahalakšmi būseną. Jūs jau turite savirealizaciją, jūs nežinote, kiek daug jau gavote. Jūs jau turite Mahalakšmi principą savyje. O kas yra Mahalakšmi principas? Štai kur klausimas. Ar galiu paklausti? Kas yra Mahalakšmi principas jumyse? [JOGAS] Visa tai dėl Dvasios. [JOGAS] Visa tai dėl Dvasios. Ne, ne.

Bet jūs turite galią. Jūs turite Mahalakšmi galias savyje. Ar žinote tai? [JOGAS] Pasitenkinimą, kurį Ji sukuria. Ką? [JOGAS]

Pasitenkinimą, kurį Ji sukuria. Atsiprašau? [JOGAS] Pasitenkinimą, kurį Ji sukuria. Pasitenkinimą? [JOGAS] Taip.

Ne, ne, ne. [JOGAS] Galią duoti realizaciją. Tęsk, dar šiek tiek. Pasitenkinimas nėra galia. Pasitenkinimas yra tai, kuo mėgaujatės. Bet jūs turite Mahalakšmi galią. [JOGAS] Palaikanti galia. [JOGAS] Palaikanti galia. Tai ne galia. Galia reiškia, kad jūs turite galią padaryti kažką.

[JOGAS] Galia skleisti Sahadža jogą. [JOGAS] Galia skleisti Sahadža jogą, Motina. Tai nekonkreto. [JOGAS] Galia duoti realizaciją. [JOGAS] Tobulėti, Motina. [JOGAS] Tobulėti. Bet tobulėjimas yra jūsų pačių. Galia yra tai, ką jūs darote kitiems. Visa tai jums dabar pasakojau. Tai yra išvalyti.

Jūs turite galią išvalyti. Kaip gydate žmones? Valydami juos. Gerai? Pagalvokite, kaip valote kitus. Kalbėdami su jais galite valyti juos. Liesdami kitus galite valyti juos. Žiūrėdami į juos galite valyti juos. Vienas žmogus, kuris yra realizuota siela, išvalo visą aplinką. Aplinka išvalyta.

Kai atėjau, buvo pakankamai šilta. Jūs išvalote viską. Jūs išvalote šią liepsną, ar pastebėjote? Jūs pažadinote liepsną. Kokias kitas galias turite? [JOGAS] Kelti Kundalini. Tai pažadinimas. Kundalini yra daugybė galių, daugiasluoksnė. Jūs valote save, kitus ir save. Yra daugiau galių.

Bandykite, nagi. Jūs visi turite tas galias ir nežinote apie jas – tai geriausia dalis. Jūs nesuprantate jų. Pasakykite jas! [JOGAS] Galia valdyti laiką. Organizuoti laiką pagal save, Motina. [JOGAS] Galia valdyti laiką. [JOGAS] Organizuoti laiką pagal save. Tai nėra Mahalakšmi galia. Tai kita.

Aš pasakysiu jums, kas tai daro. [JOGAS] Balansas. [JOGAS] Tai suteikia balansą tarp ego ir superego. Tai tiesa. Tai viena iš jų. Bet tai yra Guru galia. Tai yra Guru galia. Balansas kyla iš Guru. Matote, Mahalakšmi yra vanduo. Dabar jūs man pasakykite.

[JOGAS] Valyti. Tai jau pasakyta, valyti – jau pasakyta. Ką dar daro vanduo? [JOGAS] Suteikia pasitenkinimą. Dabar priartėjome prie to. Tai numalšina troškulį, dvasinį troškulį. Galite numalšinti žmonių dvasinį troškulį. Ta didžiulė galia, nes kai duodate realizaciją, ieškojimas baigiasi. Gerai? Kokia yra kita galia?

Nagi, kokios kitos galios? Galvokite apie vandenį. Palaikymas, jūs palaikote. Savo galia jūs suteikiate žmonėms dvasinį palaikymą. Netgi jei stovite ten, jūs palaikote kitus. Tada ištirpdymas – jūs ištirpdote jų ego ir ištirpdote jų superego. Visos šios galios yra jūsų dabar, po realizacijos. Tik pagalvokite apie tai. Kas dar? [JOGAS] Dieviškumas.

Tai labai nekonkreto. Nes kaip dieviškumas susijęs su vandeniu. Žmonės to nesupras. Geriausia pasakyti kitaip. Kas tai? [JOGAS] Atvėsinti emocijas. [JOGAS] Atvėsinti emocijas. Jūs tampate vėsia asmenybe. Labai gerai. Labai gerai, jūs tampate vėsūs.

Vėsia asmenybe. Jūs turite vėsinantį poveikį, labai gerai. Kas dar? [JOGAS] Padedate kitiems. Galite padėti kitiems. Jūs galite, bet labai švelniai. Taip pat paskandinti kai kuriuos iš jų – paskandinti meilėje, meilės vandenyne. Bet taip pat galite pastumti juos dviem šuoliais. Gerai, tai irgi galite padaryti. Tai turi kitą nuostabią savybę, kad vanduo prasiskverbia į mažiausias daleles, jis teka šaknų link, turiu omenyje, ir įsigeria į jas.

Taigi dėl Mahalakšmi galios jūs matote žmogaus šaknis, žinote, iš kur kyla problema, jūs pačiumpate ją. Iš tikrųjų tai yra sąmoningumas, tai yra išmintis įsigerti į tikrąją dalį, kuri tampa nušvitusi. Ir suprantate, kur yra problema, jūs tiesiog einate prie šaknų ir įsigeria, galite lengvai įsigerti, prasiskverbiate. Matote, kai sėdite šalia žmogaus, man sakote: „Motina, jaučiu bloką iš nugaros“, žmogus to nežino. Jūs prasiskverbiate. Jūsų asmenybė prasiskverbė į tą žmogų. Jis to nežino. Jūs prasiskverbėte į tą žmogų ir jaučiate šaknis, kur yra problema. Vanduo teka į tą žmogų. Dieviškasis vanduo teka į tą žmogų, ir kliūtis jaučiama per tą dieviškąjį vandenį.

Ir galite pasakyti, kad jaučiate bloką ten ir ten. Taigi skverbtis. Prasiskverbimas. Kita savybė yra vandens spindėjimas. Jūs

spindite, jūsų oda tampa spindinti. Ir paskutinė savybė yra atspindys. Žmogus, kuris mato jus, mato savo paties atspindį. Jis išsigąsta. Su manimi tai kartais nutinka. Aš neturiu nieko blogo prieš juos, bet žmonės be reikalo bijo manęs, nes jie mato savo atspindį.

Kai sutinka jus, matydami atspindį gali būti labai agresyvūs, nes mato savo atspindį. Jie gali būti labai grubūs su jumis, nes mato savo atspindį. Ir jei tai yra skaidrus vanduo, tada matote to žmogaus gilumą. Jei esate skaidrus Sahadža jogas, aiškiai jaučiate gilumą, ir kiti gali matyti – Dvasia spindi. Tokios yra vandens savybės mumyse. Daugiau apie tai galiu pasakyti: ypač savo kūne vandeniui naudojuosi, kad apsaugočiau čakras, jei neturėčiau vandens kūne, turėčiau problemų. Taigi vanduo veikia kaip skydas, taip pat jis saugo jūsų epidermines ląstelės, galite sakyti, kad jis apsaugo nuo aklumo. Jei nėra drėgmės, atsiranda aklumas, sausumas ir panašiai. Jis apsaugo visus. Yra ir kitų vandens savybių, kurias žinome – kai vanduo pasirodo jūsų akyse, tai išreiškia jūsų užuojautą, meilę, emocijas.

Jis vienintelis iš visų elementų, kuris parodo emocijas. Kokia tai galia! Vanduo turi ir kitų savybių, kurias fizikai vadina hidrostatika. Jis turi spaudimą. Jis turi spaudimą. Ir žmogus, kuris egzistuoja kaip Sahadža jogas, būtinai spaus kitus. Ne, jis nebus agresyvus, bet sukels vis didesnį spaudimą. Ir jei kitas žmogus priims tai, tada gaus naudos iš jūsų, bet jei nenorės to priimti, tada jausis spaudžiamas ir šiek tiek pranoktas. Jūsų kaimynai, šeimos nariai iš pradžių jaučia spaudimą, nes kūnas jaučia tam tikrą svorį, ir taip susiformuoja Guru Tatva. O jei yra druskos – tai Guru principas, tada svoris yra dar didesnis.

Taigi šiandien apie vandenį turite žinoti, kad vanduo yra ypatingai šventas. Mes taip pat naudojame jį savo puoduose, ypatingai šis dalykas pagarbina Kundalini, tai reiškia, kad Kundalini yra tarsi vandens šotis arba Vandens nešėjas. Dabar yra Vandens amžius. Taigi štai koks svarbus vanduo, ir vanduo yra nešėjas dieviškosios meilės, geriausios nešėjas. Ir šis amžius yra Vandens, reiškia, Kundalini yra sudaryta iš dieviškojo vandens. Taigi, visa idėja šiandien švęsti Lakšmi dieną – suprasti, kad mumyse Ji tapo Mahalakšmi, todėl turime tiek daug galių, apie kurias nežinome. Turiu omenyje, net nežinome, kad esame realizuotos sielos. Kai kurie to nežino. Kad turime šias galias savyje bei galime prasiskverbti į kitus. Galime projektuoti savo asmenybės kituose.

Galime išsiaiškinti, kas jiems negerai. Galime išsiaiškinti apie save. Galime gilintis į save, mūsų prasiskverbimas juda kaip vanduo, teka nuolat. Tai labai svarbus dalykas, kurį turime suvokti – savo galias, kurias įgijome. Tada pradėsime gerbti save, tada įsitvirtina Radžalakšmi, įsitvirtina Gruhalakšmi ir visa kita, kai suvokiame, ką pasiekėme savigarbą, savo orumu. Tai suteikia mums orumo, Mahalakšmi suteikia orumo. Taip pradėdame suprasti žmogiškojo orumo vertę. Mes turėtume suprasti žmogiškojo orumo idėją, kad negalime įžeisti žmogiškojo orumo. Kaip tie, kurie nuolat kimba prie kitų – tai prieš žmogiškąjį orumą, ar nuolat ką nors įrodinėja, paversdami kitų gyvenimus apgailėtinais – tai prieš žmogiškąjį orumą. Jūs turite puošti kito gyvenimą, turite padaryti jį gražų, turite padaryti jį malonų ir laimingą, visus padaryti laimingus, o ne nuolat kibti.

Ir jei kimbate, tai nėra Gruhalakšmi, tai nėra Gruhalakšmi. Neturite kibti: „Daryk taip, daryk anaip, atsistok, ką darai, stovėk šioje pusėje, eik į tą pusę.“ Visa tai yra absurdiška. Turite leisti žmogui pačiam tai daryti. Žmogiškasis orumas yra pats svarbiausias. Jūs turite gerbti žmogiškąjį orumą. Ir tai yra įmanoma, nes dabar jūs turite Mahalakšmi galią. Tie, kurie neturi orumo, taip pat gaus jį iš jūsų, nes dabar jūs esate orūs. Jei turite orumo jausmą, niekad neįžeisite kito žmogaus orumo. Dėl menkniekių žeidžiame kitus: „Kodėl padėjai muilą čia, kodėl taip padarei, kodėl anaip?“ O kita pusė gali būti, kad kai kurie neturi orumo, taigi elgiasi kaip gyvūnai. Abu yra klaidingi.

Visi turi gerbti, o pagarba teikia geriausius rezultatus, kokius mačiau. Tai geriausias rezultatas, kai gerbiate ir mylite, tada auga pasitikėjimas, ir turite jį išlaikyti. Taip veikia žmogiškasis orumas. Mes turime gerbti kiekvieną Sahadža jogą, nes visi esame šventieji, turime gerbti vienas kitą, turite besąlygiškai gerbti, nes jūs visi esate šventieji. Nežinau, ar suvokiate, ką jums sakau. Kiekvienas iš jūsų gali duoti realizaciją visam pasauliui. Kiekvienas iš jūsų. Ir jei esame realizuoti, tada turime gerbti save ir kitus. Neturėtumėte lengvabūdiškai kalbėti apie kitus, juoktis iš kitų. Ypatingai apie savo Motiną – negalite peržengti ribų dėl Jos.

Kiekvienas turi tai žinoti, Vakaruose tai itin svarbu. Labai svarbu, kad kiekvienas žinotų apie tai. Kartą pataisiau kažką. Taigi Hjugas pasakė: „Esi laimingas žmogus, kad Motina taise tave. Esi labai laimingas, kad Ji tave taise, sako tau kažką.“ Nes jūs esate naivūs, matote, dėl to prarandate ribas. Pirmiausiai turite gerbti savo Motinos dieviškumą. Tai labai svarbu. Ir tai suteikia

jums didžiausią orumą. Aš sakau jums tai, nes kol to nedarote, tol negalite augti. Taigi tai yra labai svarbu.

Kaip Indijoje, pavyzdžiui, kas nors eina į šventyklą arba eina, pavyzdžiui, šiandien ji atėjo ar kas nors kitas atėjo, jie bus pasiruošę, vilkės gražius drabužius. Matote, einate į šventyklą, jie pasipuoš, apsirengs viskuo. Tai diena, kai jie parodo savo orumą. Taigi niekas neturi ateiti pasišiaušusiais plaukais ar panašiai. Taip neteisinga, nes visi šie dalykai yra svarbūs: ar gerbiate kitus, kaip rengiatės, kaip save pristatote. Nes šie dalykai... Kai kurie žmonės sako: „O! Aš gyvenu tik Dvasia. Neturiu būti švarus, nes esu Dvasia.“ Dvasia yra švariausias dalykas. Ji išvalo viską, ką matote. Ji išvalo viską.

Ji atranda tinkamą sintezę, tinkamą dermę – visišką, iš kurios sukuriama nuostabi muzika. Kaip chaotiškas žmogus gali būti vadinamas dvasingu? Negali. Tas, kuris yra chaotiškas, kurio namai yra chaotiški, daiktai – chaotiški, turite žinoti, kad kažkas tokiam žmogui negerai, be abejonės. Bet neturi būti atvirkščiai, kad esate tokie smulkmeniškai, jog užlipate kitiems ant galvų. Tai kita pusė. Taigi abiejų dalykų nereikėtų daryti. Aš primygtinai tai tvirtinu, nes tai labai svarbu į ego orientuotiems žmonėms, nes jie gali tapti bet kuo. Vieną dienąėjau King's Road gatve ir buvau nustebusi, kokius drabužius vilki žmonės ir galvoja: „Mes esame tas, ką vilkime.“ Tai reiškia, kad tikriausiai esate beždžionės, jog dėvite tokius drabužius ir tai pradodate. Jei tikite tuo, turite būti padorūs žmonės, tame turi būti padarumas.

Šiandien išmokome apie Lakšmi tapimą Mahalakšmi, bet tai nereiškia, kad kai tampate kažkuo, visa kita pamirštate. Nėra taip, kaip kai kurie galvoja, kad jie tapo dvasingomis asmenybėmis ir Lakšmi Tatva nebereikalingas. Netiesa. Jūs turite būti padorūs, tinkamai rengtis, pagal savo padėtį ir gyvenimo būdą. Ir neturi būti, kaip vadiname, veidmainystės. Neturi būti veidmainystės. Neturite daryti jokių absurdiškų dalykų, kaip kai kurie galvoja, kad tapę primityviais ar panašiai sužavėsite kitus. Jūs nepadarysite įspūdžio. Matote, taip elgiasi elgeta. Matote, elgdamiesi tarsi elgeta pasigausite elgetos bhutą.

Taigi neturime būti elgetos, bet ir neturime būti dabitos. Esame Sahadža jogai, orūs žmonės: gerbiame save ir gyvename oriai, taip pat turime būti tyri, skaidrūs ir sąžiningi. Mes turime būti sąžiningi su savimi, absoliučiai sąžiningi. Vanduo yra toks sąžiningas su savimi. Įdėjus bet ką į vandenį, jis tai parodo. Įdėkite bet kokių dažų, jis parodys. Įdėkite purvo, jis parodys. Turite būti tokie sąžiningi, sąžiningi su savimi. Visa tai padės būti asmenybėmis, būti maloniems, gražiems, skaidriems, be abejonės, ir taip gražiai apšviestiems, nes pats Mahalakšmi Tatva yra mūsų sąmoningumo nušvitimas. Toks žmogus negali būti kvailys.

Kvailys negali būti Sahadža jogu, be abejonės. Kvailas žmogus negali būti Sahadža jogu. „Nitvits“ – išsiblaškymas – visa tai turi dingti. Jei norite būti Sahadža jogais, negalite būti: „O, žinau, žinau, žinau“, – šių nesąmonių neturi būti. Neturi būti. „Lakšanos“ [požymiai], kaip vadiname – branduolys, arba... Kaip vadiname „lakšanas“? Tai būdas, kaip būti Sahadža jogu, reikėtų būti. Lakšmi putra – Lakšmi požymis kaip karaliaus. Tai nereiškia, kad jis turi viską sau, ne, to nereiškia, karalius duoda. Jis yra dosnus, žinomas dėl savo dosnumo.

Jis nėra žinomas dėl to, kiek pasisavina, ar ne? Jis yra karalius ir duoda. Todėl jis turi būti vėsus. Turi būti ne sušalęs, o būti vėsus. Neturi būti karšto būdo. Tie, kurie yra karšto būdo, mačiau tokių žmonių, matote, jie pirmiausiai imasi smurto. Turiu omenyje, smurtas yra nesvarstytinas Sahadža jogoje, jokių klausimų. Jei kažkas muša jus, neturite trenkti atgal. Mes turime būdų jiems mušti, bet jūs neturite jiems trenkti atgal, neturite jiems priešintis. Jei esate Sahadža jogas, negalite smurtauti, net žodžiu.

Kai kurie žmonės daugiau provokuoja liežuviu. Turite žinoti, kad būtina atsikratyti visų šių dalykų. Tai labai svarbu, jei rytoj ruošiatės parodyti pasauliui, kas yra Sahadža joga. Mes turime atsidėti savęs valymuisi, savo garbės įgijimui, nes vanduo suteikia garbės, suteikia garbės. Jūs visi atrodote taip gražiai ir veidai spindi. Ir galiu matyti Kanti Rupena Samsthita. Jis pasakė: „Ya Devi Sarva Bhutheshu Kanti Rupena“ – spindėjimas, šviesa, galiu tai matyti visuose. Taip yra, bet taip turi būti ir viduje. Žmogus, kuris yra realizuota siela, neturi pareikšti apie tai. Žmonės tiesiog žino, kad jis yra realizuota siela.

Neturite niekam apie tai sakyti, žmonės tiesiog žino iš jo būdo. Šiandien aptarėme tiek daug dalykų. Aš tikiuosi, jūs vėl klausysitės, nes Motinos paskaita į vieną ausį įeina, pro kitą išeina. Ačiū Dievui, turime būdą lokalizuoti tai. Aš tikiuosi, kad gausite įrašus ir klausysite jų kasdien vieną po kito, ir veiksite, o ne planuosite ant popieriaus ar ausyse – tai turi patekti į širdį. Taip visi subręsime, nuostabūs vaikai. Aš skaičiuoju, C. P. vėl bus išrinktas 4 metams ir tada turėsiu išvažiuoti. Tai mažiau nei po

3 metų, jie prabėgs, ir nebegalėsiu taip dažnai atvažiuoti į Angliją. Jums patikėta didelė atsakomybė, žmonės. Aš tikiuosi, švęsime daugiau Divali kartu.

Telaimina jus Dievas!

1982-0220, Mahashivaratri Puja, What makes Mother pleased?

View [online](#).

Maha Shivaratri Puja, New Delhi, India, February, 20th, 1982

Taigi kiekvienas pasakytų, kodėl Šiva, kaip Šivos gimtadienis, galima sakyti, ar kažkas panašaus, kaip tai gali būti, nes Jis yra amžinas, Jis visą laiką yra čia.

Taigi šios dienos šventimas paženkliną Šivos įsitvirtinimą šioje Žemėje. Materijoje. Kiekviena medžiaga buvo sukurta dievybės ir ta dievybė yra įsitvirtinusi toje medžiagoje, kaip žinote. Taigi Adi Šakti buvo sugalvota, kad pirmiausiai jūs turite įtvirtinti Šivą, be Šivos negalite nieko įtvirtinti. Pirmiausiai Jis turi būti įtvirtintas, nes Jis yra absoliutas. Taigi jūs turite įtvirtinti Šivą. Ką turėtume daryti? Kaip Jį įtvirtinti? Jis yra Tamo Gunos Dievas. Jis yra šaltis, Jis yra Dievas visko, kas nėra gyva.

Taigi pirmiausiai ši Žemė, kai ji buvo nutolusi nuo Saulės, kuri buvo labai karšta, buvo labai priartėjusi prie Mėnulio. Mėnulis yra Šivos svainis. Ji buvo taip arti priartėjusi prie Mėnulio, kad visa Žemė buvo padengta ledu. Ir tada palaipsniui ji buvo pasukta link Saulės. Kai ji pradėjo judėti link Saulės, palaipsniui pradėjo atitirpti. Ir vieta, kuri nenutirpo visiškai, buvo ta vieta, kur Šiva buvo įsitvirtinęs. Tai buvo ir tebėra, ta vieta yra Kailašas. Toje vietoje niekada neištirpsta ledas ir, jeigu pažiūrėsite, visas kalnas atrodo kaip Šivos veidas – akys, nosis ir visa, ką galite pamatyti aiškiai išsikišusius, ir ištisus metus išsilaiko ta pati forma. Štai kaip buvo sukurtas Šiva, ir Jis buvo panardintas į stebėtojo būseną, kaip stebėtojas visko, kas vyksta šioje Žemėje. Jis yra atsisukęs į Visatos Kundalini, kurią jie ketino patalpinti Indijoje, todėl Jis yra atsisukęs į pietus.

Jis žiūri į pietus, abiem rankom štai taip, kaip stebėtojas, stebintis Adi Kundalini spektaklį. Štai kaip Šiva buvo sukurtas. Nors sakome, kad Visatos širdis yra Anglija, vis tiek Šivos buveinė yra Sahasrara viršūnė – tai yra sostas. Kaip jūs turite Šivos sostą ant savo galvos, bet Jis gyvena jūsų širdyje, taip Šiva priklauso tai vietai, ir iš tos vietos Jis žvelgia į visą kūną, taigi pėdos yra pietūs, tai [viršugalvis] yra šiaurė, tai yra rytai... Vakarai – dešinė ranka, o tai yra rytai – kairė ranka. Štai kaip mes galime pamatyti visos Visatos, viso pasaulio žemėlapi, kuris buvo sukurtas. Taigi dabar... Jūs galite tiesiog atsisėsti. Nesistokite. Klausykitės mano paskaitos. Dabar nefotografuokite. Mano paskaitos jūs turite klausytis dėmesingai.

Jūs turite manęs klausytis meditacinėje būsenoje. Jūs turite pilnai mane išnaudoti, argi ne taip? Jūs turite būti pasinėrę į meditaciją, tada galite mane išgirsti labai aiškiai, jums nereikia dėl to jaudintis. Jūs turite būti pasinėrę į meditaciją. Taigi jūs esate atsisukę į pietus kaip stebėtojai. Ką tik man kažkas pasakė, kad pietuose žmonės deda savo galvą pietų kryptimi, o savo pėdas – šiaurės kryptimi, aš nejuokauju, įsivaizduokite. Pėdos, nukreiptos į Šivą, kuris yra šiaurėje. Kailašas yra šiaurėje, argi ne taip? Jo nėra pietuose. Tad kam tada nukreipti savo pėdas į šiaurę?

Turiu omenyje, kad kiekvienas turi naudotis logika. Tie brahmanai jums papasakojo visas tas istorijas, o jūs viską darote priešingai, taip neturėtų būti. Kartais aš jaučiu, kad Dievas apsaugojo šią šalį nuo brahmanų. Jų dabar pilna visur: jie yra mūsų valdovai, jų yra Visur, ir jie visiškai nesuvokia, kas yra Brahma. Jei jie yra tikri brahmanai, esu įsitikinusi, kad vieną dieną tikrieji brahmanai bus atsakingi už šią šalį. Taigi dabar, kai mes jau suprantame, kad Šiva yra pirmasis, kuris buvo įtvirtintas materijoje, vadinasi, mumyse Jis irgi turi būti įtvirtintas pirmas. Kai embrionas įgauna savo formą, tada širdies plakimas tampa Šivos įtvirtinimu. Tai yra ženklas, kad Šiva buvo įtvirtintas. Tais atvejais, kai žmonės gimsta turėdami ligotą širdį ar sutrikimų, galima sakyti, kad Šiva nėra pilnai įsitvirtinęs. Tai nereiškia, kad jie yra blogi žmonės, tiesiog jiems neskirta ilgai gyventi, vėliau jiems gali reikėti kitos širdies galbūt.

Arba tai gali reikšti, kad jie turėjo problemų ankstesniame gyvenime, tačiau jei sutelks dėmesį į Šivos tatvą [principą], jų širdis gali būti išgydyta. Taigi svarbiausias organas kūne yra širdis. Jei širdis neišlaiko, jūs nebegalite egzistuoti. Taigi visų svarbiausia yra rūpintis savo Šivos tatva, tai yra Dvasia. Mes jaudinamės dėl kiekvieno kasdieniško dalyko. Jaudinamės dėl to, jaudinamės dėl ano, bet nesijaudiname dėl savo Dvasios. Ir tai yra didžiausia problema mumyse. Jei jaudintumėtės dėl savo Dvasios, jei skirtumėte dėmesio savo Dvasiai, visa Visata tada vibruotų kartu su Para Brahma, kuris yra ne kas kita kaip džiaugsmas. Jei be dėmesio savo Dvasiai manome, kad galime mėgautis gyvenimu, tai negalite. Jūs negalite mėgautis savo gyvenimu, jei skirate

dėmesį kitiems nereikšmingiems dalykams, o neskiriate dėmesio savo Dvasiai, visiškai tylą užplūsta mus tik per Dvasią.

Jei Dvasia yra pažadinta mumyse, ši tylą pradeda veikti ir jūs jaučiatės be galo atsipalaidavę ir absoliučiai išvien su savimi. Nebelieka jokių problemų, nebesiekiate kitų dalykų, kuriuos žmonės paprastai bando pasiekti: siekiate draugijos su savimi ir norite pabūti kurį laiką patys su savimi. Viena, ko ieškote po to, kai suradote savo Dvasią, tai draugijos kitų Sahadža jogų, kurie taip pat rado savo Dvasią, nes yra įtvirtintas ryšys tarp Dvasių, jis yra širdyje. Ir ši Dvasia yra Visatos būtis mumyse, apie kurią jau pasakojau – vos tik tapsite išvien su Dvasia, jūs savaime įgysite Visatos sąmonę. Yra tiek daug Šivos savybių, Šivos tatva [principas], apie Šivos tatvą man jums kalbėti nereikia, bet šiandien kalbėsiu jums apie kitą aspektą, kurio dar nesu palietusi iki šiol, kalbėdama apie Šivos tatvą. Fizinis Šivos tatvos aspektas tas, kad toks žmogus yra šaltesnio tipo, ta prasme, toks žmogus nėra tas, kuris skleidžia karštas vibracijas, bet jis kartais turi per daug karščio, nėra balanse, persistengia, išsivysto toks temperamentas, kuris gali būti be galo šaltas. Taip pat gali pasireikšti žemas kraujo spaudimas, taip pat diarėja, diarėja gali atsirasti dėl per didelės dvasinės jėgos. Taip pat jis gali atsidurti meilės pusėje dėl kairiojo kanalo, nes kairysis kanalas yra „kapha“, kaip jį vadinate, „kapha“ yra gleivės, kurių yra daug. Kadangi labiau dominuoja kairė pusė, toks žmogus visada linkęs persišaldyti ir turi problemų dėl to. Taigi toks žmogus turi saugotis ir nepersišaldyti, taip pat reikia išmokyti taikyti metodus, remiantis Sahadža joga.

Bet, kad būtumėte balanse, pati Dvasia yra svarbiau už sveikatos problemas. Bet kairiojo kanalo žmogus, kuris nuolat galvoja apie Dvasią, taip pat gali tapti vienpusis, kai jam tenka gyventi šioje Žemėje, jis turi būti susibalansavęs žmogus. Taigi jis turi naudoti kitą pusę ir ta pusė jame išreiškia dvasinio augimo aktyvumą. Žmogus, kuris dvasiškai labai išsivystęs, negali egzistuoti kaip Šivos tatva šioje Žemėje. Jis turi egzistuoti kaip susibalansavusi asmenybė. Ir kai jis pradeda puoselėti tą balansą savyje, Dvasia iš jo širdies pradeda kilti ir pasiekia jo viršugalvį. Tai yra antra stadija, kurią kiekvienas turi pasiekti. Čia yra visas kolektyviškumas [paliečia galvą] – taigi, kai jūs pradate jausti meilę ir švelnumą savo centrine nervų sistema ir tai pasiekia jūsų viršugalvį, tai reiškia, kad vos tik jūs tai įdedate į savo Viratą, kai tai pradeda skleisti per jūsų Viratos energiją, per jūsų kolektyvinę būtį, tik tada jūs tampate pilnaverte asmenybe. Kitaip esate Šivos tatva. Šivos tatva egzistuoja nepriklausomai nuo to, egzistuoja ši Visata ar ne.

Jis egzistuoja ir kai visa Visata egzistuoja, ir kai ji pranyksta, viskas patenka į tą magnetą, į Šivos tatvą. Taigi tas, kuris turi dvasinių troškimų, turi žinoti, kad jis turi pakelti Šivą aukščiau savo širdies lygio, turi palaipsniui tai pakelti labai neprisirišusiu metodu – egzistavimo Sahasrara čakros viršūnėje. Ten yra visiškas balansas, visiškas balansas. Daugybė žmonių Sahadža jogoje yra be galo mylintys, malonūs, labai mieli. Delyje, turėčiau pasakyti, žmonės nėra tokie šiurkštūs kaip Bombėjaus. Bombėjaus žmonės gali būti šiurkštūs, Punos žmonės taip pat yra šiurkštoki. Bet Bombėjaus ir Punos žmonės yra gilesni. Priežastis ta, kad jie jau truputį susibalansavo ir pakilo virš savo širdies jausmų – tokių kaip simpatijos. Niekam nebūkite nemielai, niekam nesakykite nieko šiurkštaus. Kartais gali būti labai labai juokinga, kaip vakar: aš miegojau ten, kur jūs visi miegate, jei būčiau bet kuriame Bombėjaus ar Punos centre, bet kur, jūs negalėtumėte išgirsti jokio balso, niekur nieko – kaip liūtas, tigras būtų miške, niekas neišgirstų jūsų balso.

Jei ten yra tigras, jūs tai žinotumėte už mylių, arba, kai tigras būna kažkur netoli, visur būna tylą. Bet jei aš būnu Delyje, tada visi kalbasi: kai kurie apie pinigų, apie tą, aną, įvairaus pobūdžio tauškinimas vyksta, net Sahadža jogai iš užsienio tapo Delio Sahadža jogais. Jie kalbėjo tiek daug, buvau nustebusi, kaip jie taip įsitraukė į tą kalbėjimą: visą laiką plepa, tauškia. Priešingai, kai aš miegu šalia jūsų, visi turite būti meditacijoje, sėdėti ir medituoti. Vietoj to visi buvo užsiėmę visomis įmanomomis nereikšmingomis kalbomis, tarsi neturėtų daugiau galimybių pasikalbėti. Ir visi jie tauškė, aš nežinojau, ką pasakyti, ir tiesiog nežinojau, ką daryti. [Nesigirdi] Bet vieną dalyką jūs visi turite žinoti, kad kol neatsikratysite savo užjaučiančio požiūrio, pavyzdžiui, kai kam nors pasakote: „Aš turiu tokią problemą“, sakykite, toks pavyzdys. Turiu omenyje, kad ir kokia tema – nesvarbu. Jei pradate: „Aš turėjau problemą dėl to“, kitas pasakys: „Taip, ir aš tokią turėjau...“ Matote, pritarimas. „Aš taip pat turėjau tokią problemą, tie žmonės yra tokie blogi, tas nutiko, jis turėjo tokią pačią problemą“ – ta pati kalba.

Visi jie kalba apie dalykus, kurie nereikšmingi Sahadža jogai. Net apie tiesiogiai su Sahadža joga susijusius dalykus neturėtumėte kalbėti, kai esu čia. Aš turiu nuolankiai jūsų visų paprašyti, kad tai, kaip jūs, žmonės, kartais elgiatės, nėra gerai ir netinkama Sahadža jogams. Netgi laikyti pravertą burną mano akivaizdoje nėra gerai. Nenoriu jums pasakoti taip detalai, bet yra tiek daug dalykų, kurių turite išmokyti, prieš pakeldami savo Šivos tatvą iš širdies. Jums gerai sekasi pamaloninti žmones,

organizatoriai esate puikūs, jums labai gerai sekasi organizuoti, nėra jokių ginčų. Bombėjuje Sahadža jogai labai daug ginčijasi ir netgi Punos Sahadža jogai yra linkę ginčytis. Bet, turiu pasakyti, Punos Sahadža jogai yra labai gilūs, ir Bombėjaus Sahadža jogai yra labai gilūs individualiai, jie jau kai ko pasiekė. Dabar jie turi eiti pirmyn, t. y. turi vėl truputį grįžti prie širdies. Matote, antra esmė yra ta, kad jie turi jausti tai daugiau, nes dėl to jie yra labai labai griežti žmonėms.

Bet, matote, šiek tiek griežtumo yra priimtina, pavyzdžiui, jei kažkam pasakoma: „Neliesk Motinos pėdų“, jis jaučiasi labai blogai. Bet tai yra labai paprastas Motinos supratimo dalykas. Jei Ji sako: „Nelieskite mano pėdų“, taip jūs ir turėtumėte daryti, turite daryti tik tai, kas mane pamalonina, o ne tai, kas pamalonina jus. Taigi turite nebeteikti savo dėmesio visos publikos pamaloninimui. Kai kurie žmonės sako: „Motina, tiems, kurie ateina pirmą kartą, mes neturėtume to sakyti“. Jūs privalote! Tam tikrus dalykus turite jiems sakyti, kitaip padarysite mane nelaimingą – tai sukels problemų! Bet, kai sakote kitiems, nesielkite kaip Punos ar Bombėjaus žmonės, kurie kalba savo specialia marathi kalba, o sakykite tai tinkamu urdu stiliumi, kad žmonės nesijaustų blogai, bet jūs privalote tai pasakyti! Jūs neturite užkrauti tų žmonių ant mano galvos; vietoj to turite jiems pasakyti tokiu tonu, kad jie jaustųsi gerai. Kad gilėtumėte, jūs taip pat privalote medituoti individualiai ir atlikti „samori“.

Nesakyčiau, kad visi Sahadža jogai Delyje yra tokie, bet... Esame puikūs organizatoriai, ko turi mokytis Bombėjaus ir Punos Sahadža jogai. Jie ginčijasi tarpusavyje ir man tai jau įkyrėjo. Ir jie elgiasi vieni su kitais nepakenčiamai, man tai nepatinka. Bet individualiai jiems viskas gerai, taigi jie tampa individualistais. Kai kurie žmonės tapo individualistais, o kai kurie publicistais... Visuomenininkais – jie džiugins publiką, tai du kraštutiniai. Ką turėtų daryti Sahadža jogai? Jie turi tapti priklausomi nuo Motinos. Jie turėtų daryti tai, ką mėgsta jų Motina. Ar supratote? Reikia ne džiuginti publiką ar pavienius žmones, o daryti tai, kas patiks jūsų Motinai, tai labai paprasta, ką jums pasakė Adi Šankaračarja, tiesiog padarykite Motiną laimingą.

Bet niekas nebando to išsiaiškinti. Bandykite išsiaiškinti, kas padarytų Motiną laimingą. Tada pamatysite, mane labai lengva padaryti laimingą. Matote? Kaip Šivos tatva. Net jei klystate, pasistenkite tįptelėti sau už ausų, bet nenukrypkite per toli. Matote, klysti normalu, bet nepriimkite to už tiesą, kad galite toliau klysti. Nes iš tikrųjų jums duota ilga virvė, bet galiausiai jūs patys ją pasikabinsite, ar ne? Taigi taip pat bijokite jums duotos virvės, priešingu atveju ji pakabins jus daug stipriau. Svarbu suvokti, kad jūs neturite tapti priklausomi nuo visuomenės ar savo pačių nuomonės.

Abu dalykai yra klaidingi. Jūs turite elgtis taip, kad pamalonintumėte visas dievybes Manyje, kiek tai susiję su Manimi, nes Aš pati neegzistuoju. Aš neegzistuoju, patikėkite Manimi, Aš visiškai neegzistuoju, tiesiog Manyje yra susirinkę daug būvių. Kitaip neegzistuoju, nerandu savęs niekur šiame kūne, Aš niekur nerandu savęs, niekur visoje Visatoje! Manęs nėra niekur, kartais pastebiu: „Ką visa tai reiškia? Tai ne Mano, visa tai Man svetima.“ Bet vis tiek prasiskverbiu į visa tai, mėgaujuosi tuo, gyvenu su tuo, bet nesu tame – niekur. Jei jūs tiesiog pabandysite suvokti, kas pamalonina jūsų Motiną, išvystysite savo orumą, nes noriu, kad jūs būtumėte verti pagarbos; tai išvystys jumoje džiaugsmą, nes noriu, kad jūs būtumėte džiaugsmingi; tai suteiks jums daugiau gebėjimų sugerti dar daugiau vibracijų savyje, nes jos yra tai, ką duodu; jei darysite tai, kas jums gerai, tai pamalonins mane. Bet taip, kaip aš galvoju, kad jums yra gerai, jūs galite negalvoti taip, galite turėti savo idėjų – vėl individualizmas arba publikos išmintis... Kaip jau sakiau, prašau neorganizuoti mano programų anksčiau kaip 7 valandą vakaro. Tada sakote: „Tai netiks mūsų publikai“. Nesvarbu, tai netiks man – tai svarbiausia.

Nes aš turiu tam tikrus laiko periodus, kurių metu tikrai galiu jaustis labai gerai. Tą laiką turiu paskirti kam nors kitam, tai nekeičiama! Nekoreguokite mano laiko pagal save. Ryte, anksčiau 11 valandos, neturi būti organizuojamos jokios programos. Jei organizuojate anksti ryte, organizuokite 5 valandą, aš neprieštarauju. Aš esu paskyrusi laiką, kurį turiu išnaudoti kitiems tikslams! Taigi turite suvokti, kad viskas turėtų būti atliekama taip, kad tiktų man, nes tai yra ir dėl jūsų gerovės, nes taip yra palankiausia. Aš tiesiog pasakoju jums apie savo gudrybes, kad galėtumėte gauti daugiau naudos, bet jie vis tiek atkakliai laikosi savo, nes žmonės, kurie dirba įmonėse, negalės ateiti – tokie žmonės išvis neturėtų ateiti! Jei septintą valandą yra nuotrauka, ar jie ateis dėl tos nuotraukos? Tad kodėl jūs taip nupiginate savo Motiną, kad jiems būtų patogų?

Jei ateis tik keli, mums net geriau – bus patogiau Dievo karalystėje. Taigi nenupiginkite manęs! Tai turi suvokti kiekvienas, kad manęs nenupigintumėte ir išlaikytumėte savo Motinos orumą. Kad ir ką reikia pasiekti, aš sutinku, kad reikia padėti visiems broliams ir sesėms, visai visuomenei reikia padėti, bet negalėsime atsikratyti šiukšlių. Jei tik pamatytumėte, yra daugybė dalykų, kurie tiesiog turi būti išmesti. Taigi mes neturime, neturėtume nerimauti dėl šlamšto. Visa, kas yra geriausia, turėsime, bet kad tai

turėtume, nė vienas neturėtų šiurkščiai kalbėti. Vėl jums sakau, nenaudokite šiurkščių žodžių. Nė vienas neturėtų sakyti: „Eik lauk, eik lauk, eik lauk“. Pakeiskite savo kalbą.

Jūs turite išmokti kalbėti su žmonėmis minkštai, tinkamai. Sahadža jogai tai yra labai svarbu, nes jei ir toliau įžeidinėsite, jūs galite įžeisti kurį nors šventąjį! Jūs neturėtumėte taip elgtis. Supraskite tai ir pasistenkite padaryti savo asmenybę tokią, kad išėję į viešumą galėtumėte išdėstyti teisingas koncepcijas, parodyti deramą elgesį, geras manieras ir pateikti teisingas žinias. Aš neturiu omenyje teisingo racionalumo, teisingo, kuris yra absoliutus. Šiva yra absoliutus, Jis yra tas, kuris suteikia absoliučias žinias, Jis žino, kas mane pamalonina. Tą akimirką, kai atsitiks kas nors, kas mane iš tikrųjų įžeis, Jis nutrauks vaidinimą. Jis visa tai stebi tik tam, kad mane pamalonintų. Tą akimirką, kai Jis pamatys, kad tai neveikia, Jis sustabdys visą vaidinimą ir pasakys: „Uždaryti, baigta“. Nors aš sakau, kad Šiva yra stebėtojas, bet Jis yra ir teisėjas ir mato visa tai.

Taigi pasistenkite, kad viskas būtų gerai, aš pasistengsiu sukurti gražų vaidinimą, kad pamalonintume Šivą, jog Jis ir toliau būtų ten ir leistų gyvuoti šiai nuostabiai Visatai, kurioje jūs augate ir įgyjate amžiną gyvenimą, kuris jums buvo pažadėtas. Bet kiekvienas turi suprasti, kas paverčia Motiną laimingą. Kai kurie žmonės turi įprotį tiesiog žiūrėti tiesiai į mane nuolat – taip neder! Nuleiskite savo akis, jūs negalite visą laiką spoksoti į mane, tai kvaila! Nepaisant kvailumo, tai nesuteiks man malonumo. Ar jus pamalonintų, jei pradėčiau į jus spoksoti nuolat? Aš į jus nespoksau, stengiuosi jus pamaloninti darydama įvairius dalykus. Kodėl jums šio to neišmokus iš manęs, kaip bandau jus pamaloninti? Aišku negalite padaryti visų tų dalykų, aš žinau, nes kažkas sako: „Motina, mes ten nuėjome, mums buvo duotas arklys, tas, anas“ – šios pagalbos jūs negalite suteikti sau. Man, jei man kyla sunkumų, negalite išspręsti mano sunkumų.

Argi ne taip? Bet aš galiu išspręsti jūsų sunkumus. Taigi aš labai lengvai galiu padaryti jus laimingus, nes turiu tiek daug metodų, kad padaryčiau jus laimingus. Kad ir kokie būtų metodai, nė vienas neturėtų kelti nepasitenkinimo, yra vienintelis dalykas – jums nereikia daryti ko nors ypatingo, bet nedarykite ir ko nors keisto vien tam, kad sukeltumėte nepasitenkinimą. Jei tik suvoktumėte šį paprastą dalyką – nedaryti nieko, kas mane užuot pamaloninę sukeltų nepasitenkinimą. Tai taip paprasta. Nereikia daryti nieko papildomo, tiesiog bandykite būti mylintys, švelnūs, verti pagarbos ir aš būsiu dėl to labai laiminga. Jau ir taip džiūgauju, aš jums labai dėju. Bet turiu jums pasakyti, ko kiekvienas turi pasiekti ir kaip kiekvienas turi pakilti aukščiau šių dalykų. Taigi šiuo metu Delio žmonėms yra svarbu pakilti nuo širdies iki Sahasrara čakros, o Bombėjaus ir Punos žmonėms svarbu eiti nuo širdies... Eiti nuo Sahasrara čakros į širdį.

Sakyčiau, Rahurio žmonės yra tarpiniai. Jie yra puikūs organizatoriai ir nesukelia man problemų, kol individualiai yra susidomėję. Rahuris yra ta vieta, galbūt tai yra Meka, jog ten taip gera, kad ir kas vyktų. Bet mes visi galime būti tokie. Mes visi galime keistis ir paveikti vienas kitą, ir tobulėti, ir ugdytis. Visas šis mokymas gali paveikti mus, jei tikrai mylime save ir rūpinamės savo evoliucija. Mums nereikia dėl to per daug nerimauti, jei mums iš tiesų rūpi. Palaipsniui visi šitie dalykai išsispres ir bus įtvirtintas balansas. Tie žmonės, kurie per daug kalba, neturėtų tiek daug kalbėti. Jaučiu, kai kalbate per daug ir kai sustosite, tiesiog sustokite.

Kartais jūs privalote kalbėti, kai būtina, kai nėra būtina, neturėtumėte kalbėti. Tokio tipo asmenybę palaipsniui galite išvystyti dėl Sahadža jogos, kai jumoje išsivystys išmintis, kaip toli eiti, kaip toli neiti. Neiti yra Šivos savybė. Jis nieko nedaro, Jis tiesiog sėdi ten, apačioje, ir stebi visą pokštą. Jis nieko nedaro, bet Jis yra tas, kuris turi stebėti: jei Jis nebestebi, tada visas pasirodymas baigiasi. Jei tik jūs suvoktumėte, kad nieko nedarydamas, kiek daug Jis padaro. Matykite kontrastą: Jis kaip ir nieko nedaro, bet priverčia visus šokti, garbinti Jį. Taip ir jūs vienu šūviu įgyjate abi prigimtis, kaip Sahadža jogai jūs galite išvystyti tokio tipo susibalsavusią asmenybę. Tai yra dėl jūsų pačių gerovės, evoliucijos, vystymosi. Taigi šiandien visi turite didžią galimybę kiekvienas asmeniškai išvystyti savyje Šivos tatvą, kuri galiausiai įsiskverbs į viską.

Kabiras yra pasakęs tai gražiame kuplete, nežinau, ar jūs, žmonės, tai supratote: „Aš vibruoju savo širdies atjautą, aš leisiu tam atsiskleisti. Aš vibruoju savo širdies atjautą, aš paskleisiu tai, sudėsiu tai į penkis elementus.“ Pažvelkite į Kabirą, ar pastebėjote, koks jis puikus? Žmonės kalba apie Kabirą, matote, jis sako, kad paimkite tai iš širdies ir sudėkite į visus penkis elementus. Štai kas yra Sahadža joga. Jei tai suprasite, tada jums daugiau nieko nebereikės suprasti. Jūs visa tai laikote savo širdyje, tapkite kapitalistu savo širdyje, o išorėje tapkite komunistu. Jei sugebėsite tinkamai pasiekti šį balansą, jūs tai padarėte ir mes visi galime tai padaryti, visi kartu galime tai padaryti, galime pasiekti ir parodyti pasauliui, kad kiekvienas gali pasiekti. Visi

taip vadinami įprasti žmonės galės tapti nepaprasti. Taigi šiandien mes apsisprendėme, kad tai pasieksime, mes to išmoksime dvasiniu būdu, Sahadža būdu. Ir jei jūs save stebėsite kiekvieną akimirką, galite tai suvokti.

Neaiškindami, nesakydami sau: „O, tas nutiko man, anas nutiko man“ – tai ne esmė. Daugybė žmonių man tai pasakoja, tai absurdas. Meskite sau iššūkį: „Kaip tai galėjo tau nutikti? Kodėl to nedarai? Turėtum tai padaryti. Kodėl negali to padaryti?“ Tokiu būdu imsitės užduoties ir galėsite ją atlikti, esu tikra, nes jums buvo suteikta galia tai padaryti. Aš laiminu visus jūsų dvasiniam augimui ir kolektyviškumui. Jūs turite rūpintis abiem dalykais. Jei augate dvasiškai, bet nėra kolektyvo, tai neturi naudos. Jei turite kolektyvą, bet nėra dvasinio augimo, tai neturi naudos.

Tinkamai suderinkite abu dalykus. Todėl mes turime priimti Šivą ir įtvirtinti jį Viratoje. Štai ką turime padaryti, ir jei tik jūs suvoksite šį dalyką, jūsų santykiai su kitais taip pat bus geri, pastovūs ir labai tvirti. Ir Sahadža jogų gyvenimo kokybė taps labai gera. Telaimina jus Dievas.

1982-0411, Easter Puja and Havan, The Creation of Lord Jesus

View [online](#).

Easter Puja, "The Creation of Lord Jesus". Nightingale Lane Ashram, London (UK), 11 April 1982.

Šiandien mes švenčiame dieną, kuri yra labai labai svarbi, galime sakyti, kad pats svarbiausias dalykas – diena, kai nutiko toks puikus įvykis.

Ir turėjo būtent taip nutikti, nes viskas tam tikra prasme buvo labai griežta. Paskutinėse paskaitose pasakojau, kaip Kristus buvo sukurtas, pirmiausiai – danguje. Knygoje „Devi Mahatmyam“, jei skaitėte, Jis buvo sukurtas kaip Mahavišnu, ir labai aiškiai paminėta, kad pirmiausiai Jis buvo sukurtas kiaušinio pavidalu. Tai yra parašyta šioje knygoje, kuri, gali būti, kad buvo parašyta prieš 14 000 metų. Tai knyga, kurioje išpranašaujama apie Kristų, ir štai kodėl žmonės, ypač Vakaruose, siūlo vieni kitiems kiaušinį kaip draugystės ženklą. Taigi, gyvybė atėjo į Žemę kiaušinio pavidalu, tai buvo Kristus, ir Jo dalis buvo laikoma šioje stadijoje, likusi dalis buvo panaudota Šventosios Dvasios, Mahalakšmi, kad sukurtų Kristų. Toje senovės knygoje Jis buvo vadinamas Mahavišnu, tai reiškia aukštesnę Višnu formą. Bet iš tikrųjų Višnu yra Tėvas, o Kristus yra Sūnus, sukurtas iš Šventosios Dvasios. Po paskaitos norėčiau, jei jūs turite tą knygą, jums perskaityti visą tekstą apie Kristaus sukūrimą. Ir kai Jis buvo sukurtas, Jis šaukėsi savo Tėvo, kaip šaukėsi Jo ant kryžiaus.

Daugelį metų Jis raudėjo. Kristus, būdamas Mahavišnu, buvo palaimintas Tėvo, kuris pasakė: „Tavo vieta bus aukščiau nei Mano, ir Tu būsi Adhara“, tai reiškia Visatos gelbėtojas. Matote, kaip iš Muladhara čakros Jis tampa Adhara. Visa tai buvo padaryta dangiškame etape, galima sakyti, Vaikuntha etape. Kai Jis gimė iš Šventosios Dvasios, kuri buvo Kristaus Motina šioje Žemėje, kuri buvo ne kas kita kaip Mahalakšmi inkarnacija, tai reiškia, Ji buvo Radha. Ra-dha. „Ra“ reiškia energiją, „dha“ – tą, kuri palaiko energiją. Yra daug Velykų aspektų, kuriuos turime suprasti, bet labiausiai iš visų – kodėl Jis mirė ir kodėl Jis buvo prikeltas. Šio aspekto galbūt Aš dar nepaliečiau aiškiai. Tai ir yra esmė, apie kurią noriu šiandien pakalbėti.

Tik jūs, žmonės, galite suprasti Kristaus gyvenimo svarbą. Ir kai sakoma, kad jūs turite gauti savirealizaciją per Kristų, tai reiškia, kad Jis turi pereiti per Agija čakrą. Jis turi ten būti. Jei Jis nebūtų sukūręs šio plyšio vartuose, mes niekada negalėtume gauti realizacijos. Štai kodėl sakoma, kad jūs galite praeiti per Dangaus vartus tik dėl Kristaus malonės. Žinoma, tai nereiškia, kad dėl bažnyčios – visiškai ne dėl jos. Būdami Sahadža jogais jūs suprantate, kad turite pereiti per Agija čakrą. Pagaliau tai yra sunkiausia – žmonės turi pereiti, nes Agija čakroje jūsų ego ir superego yra pilnai išsivystę. Šis ego yra išsivystęs tik žmogaus stadijoje. Esmė – kaip galima įveikti savo ego.

Kad įveiktume ego, tai turėjo padaryti Kristus. Iš pradžių Jis buvo sukurtas kaip Šri Ganėša: jūs žinote šią istoriją – kad „mala“ buvo nuimta nuo Parvati kūno, Šventosios Dvasios, nuimta, nes prieš Jos vestuves Ji buvo... Ji turėjo maudydamasi pasidengti įvairiais kvapniais dalykais. Ir visi šie dalykai buvo nuvalyti, ir tada pasireiškė Jos vibracijos. Ir Ji sukūrė šį vaiką, kad galėtų apsaugoti savo nekaltumą, Ji pastatė vaiką vonios priekyje. Jūs žinote visą šią istoriją. Taigi, tame vaike buvo dalis žemės elemento. Ten buvo „pruthivi-tatva“ [žemės principas]. Visi kiti centrai, visi kiti centrai taip pat turi keletą to dalelių. Keli elementai, tokie kaip „pruthivi-tatva“, yra žemė. Tada turime vandenį, tada turime orą, ir tada ugnies elementą, tai yra ugnis.

Ir tuo metu Agija čakroje Kristus turėjo pereiti paskutinį elementą – ugnies elementą. Tai reiškia, kad Jis turėjo pasireikšti tikrąja Dieviškosios energijos forma – Omkara, galite tai pavadinti vibracijomis arba Absoliutu. Jūs vadinatėte tai logas ar panašiai? Pirmasis garsas – Brahma. Taigi, Jis turėjo tapti Brahmos principu. Kad juo taptų, Jis turėjo atsikratyti visų kitų elementų, esančių Jo viduje. Taigi, paskutinis buvo ugnies elementas, kurį Jis turėjo pereiti. Savyje Jis turėjo žemės elementą ir visų kitų elementų. Bet kai kalbame apie Agija, Jis turėjo atsakyti visų elementų, Jis turėjo mirti, kad dėl visų Jame esančių elementų mirties taptų visiškai, absoliučiai tyras – Dvasia. Tai, ką Jis padarė subtilioje formoje veikia ir grubią formą, kad tai padarytų, Jis turėjo mirti.

Ir tai, kas Jame mirė, buvo tas mažas žemės elementas ir kiti elementai, o tai, kas iš Jo iškilo, buvo tyra Dvasia. Tyra Dvasia buvo prikelta, tyra Dvasia, tyras Brahma-tatva, kuris suformavo Kristaus kūną, kuris buvo Kristaus kūnas. Tai įvyko – Kristus padarė tai,

kas apie Jį buvo išpranašauta – Jis yra gelbėtojas, nes Jis perėjo per tuos vartus, kad išvestų žmones iš šio kūniško būvio, t. y. to, kuris priklauso nuo elementų, ir nuvestų į Dvasios būvį. Taigi prisikėlimas yra virsmas – iš savo dėmesio jūs pereinate į Dvasios dėmesį. Kai jaučiate savo dėmesį, tada tampate Dvasia, tai yra įvykis, kuris taip pat nutiko jums. Bet Jis tapo tyra Dvasia, tyru Brahma-tatva, kai prisikėlė, ir prisikėlimas yra išraiška Dieviškosios energijos, kuri kilo iš Muladhara čakros kaip žemės elementas ir pradėjo augti. Tai užgimė ten ir pakilo į Agija čakrą, kur buvo sukurtas Kristus, kad pereitų visus elementus ir galiausiai įeitų į Sahasrara čakrą, kad taptų visišku Brahma-tatva. Ir tai buvo labai sunku, tikrai eksperimentiška. Šis eksperimentas buvo gana pavojingas. Jis galėjo nepavykti, nes savyje Jis turėjo žmogaus elementą, kenčiančio kūno elementą.

Jis kentėjo, nes kentėjo Jo kūnas, ne Dvasia: Dvasia nesikankina, kenčia kūnas. Taigi, Jis turėjo patirti kūno kančias, pereiti tai, iš to išsilaisvinti, o, kad tai padarytų, Jam reikėjo didžiulės drąsos. Tai buvo toks sunkus darbas. Be Jo niekas negalėtų to pasiekti. Jis žinojo, kad tai buvo nulemta, bet tai buvo vienas iš sunkiausių nutikusių dalykų. Įdomu, kiek krikščionių žino kiaušinio svarbą. Taigi, kiaušinis įprasmina etapą prieš realizaciją, kai jūs dar esate lukšte, kai jūs esate ponas X, jūs – ponias Y – visa tai. Bet, kai viduje pilnai subręstate, paukštis tampa pasiruošęs ir ateina laikas jums prasikalti. Tai yra jūsų antrojo gimimo laikas. Taigi, Kristaus prisikėlimas įprasmina, kodėl duodame žmonėms kiaušinį ir sakome: „Tu esi kiaušinis“, – primindami, – „šis kiaušinis gali tapti Dvasia.“ Taip rašoma, kad Jis atėjo kiaušinio pavidalu.

Pirma, Jis buvo sukurtas kaip kiaušinis. Pusė Jo liko Šri Ganėšos pavidalu, o kita pusė tapo Mahavišnu. Tada Jis atėjo į šią Žemę ir mirė kartu su visais savo elementais, o tyros vibracijos suformavo Jo kūną, ir pasiliko jumyse, kad būtų pažadintas, ir kai Kundalini nuveda jūsų dėmesį per šią vietą, jūs taip pat tampate Dvasia. Štai kodėl Jis pasakė: „Aš esu vartai, Aš esu durys.“ Jis sakė ne: „Aš esu tikslas“, o sakė: „Aš esu durys“, nes jūs negalite tapti Kristumi. Štai kodėl Jis nepasakė: „Aš esu tikslas“, nesakė, kad jūs turite pasiekti Jį, bet Jis sukūrė jums erdvę. Jūs galite dvasiškai pabusti, galite tapti Dvasia. Kristus yra inkarnacija, Jis buvo Dievo sūnus. Jis yra inkarnacija, ir ši inkarnacija atėjo į pasaulį tiesiog ištraukti jus iš jūsų elementų, priversti jus tapti Dvasia. Tad kodėl tai buvo sunkiausia? Nes žmonės savo smegenyse sukūrė įvairių dirbtinių barjerų, matote, ką bemanytume, ką bedarytume savo protu, viskas yra negyva, padaryta žmogaus, dirbtina, nes tikrovė yra aukščiau mūsų proto.

To negalima įsivaizduoti, to negalima paliesti. Tai, kas yra jūsų protuose, yra giliai. Taigi, žmogui priimti ką nors neapčiuopiamo – neįmanoma. Kristaus laikais tai tapo labai sunku, dėl romėnų ir visų kitų atvykusių. Ir mes vėl kartojame istoriją. Jie buvo orientuoti į ego, pilni ego. Kad būtų įmanoma sunaikinti jų ego, kažkas turėjo sukurti praėjimą. Savo mirtimi Jis įrodė daug dalykų: kad visi tie, kurie Jį nukryžiuavo, buvo kvaili, jie buvo orientuoti į ego, jie buvo akli, jie nematė, kas Jis buvo, jie negalėjo matyti, kokia unikali asmenybė Jis buvo. Jie Jį nukryžiuavo. Turiu omenyje, kad tai didžiulė kvailystė.

Jie Jį nukryžiuavo, tai žinoma, nes tie žmonės buvo tokie kvaili, kad Jis vis tiek būtų nukryžiuotas. Ką dar jie galėjo padaryti? Kadangi jie savo mažais ego negalėjo pakęsti, to, kuris yra toks paprastas, unikalus, kuris yra tiesa. Taigi jie nukryžiuavo Jį, ir šis nukryžiuavimas tapo lūžiu mums. Bet mums skirta žinia yra prisikėlimas. Prisikėlimas, ne nukryžiuavimas yra žinia mums, nes Jis tai padarė dėl mūsų. Tai žydai turi suprasti. Anądien skaičiau... Šiandien vyko pokalbis su Kanterburio arkivyskupu. Vyrukas uždavinėjo klausimus taip, tarsi klausinėtų paties Dievo. Tarytum sakytų: „Norėčiau šį klausimą užduoti Dievui“, arba „Kodėl tiek daug žydų buvo nužudyta?“ Jie to prisiprašė.

Jie norėjo, kad kentėtų, nes nenorėjo priskirti kankinio vardo Kristui. Jie manė: „Mes visi turime kentėti“. Ego, tai yra ego. „Kaip drįsta kas nors kentėti už mus?“ – jie negalėjo priskirti šio vardo Kristui, ir jie vėliau mąstė: „Mes turime kentėti.“ Nesvarbu, ką mąstote, tai pradeda veikti kasdienybėje. Taigi Hitleris gimė ir privertė juos kentėti. Ir žmonių kvailumas yra sukėlėjas visų šių problemų, kurios sukuriamos šioje Žemėje. Kitas klausimas buvo: „Kaip vaikai susergera leukemija?“ Jis paklaustų Dievo: „Kaip vaikai tuo susergera?“ Jei tėvai paklaikę ir skuba, vaikai turi tai gauti. Jei nebūsime atsipalaidavusios, kai būsite ištekėjusios ir kai lauksitės vaikelio – galvosite apie skyrybas ir visokias nesąmones – tas nerimas paveiks vaiką. Psichologiškai tai – kairės pusės problema, ir vos gimęs taps leukemijos palatos pacientu. Yra kaip yra.

Taigi, problemas sukūrė žmonės dėl savo kvailumo. Nėra problemų, kurias Dievas būtų jums sukūręs. Jis išsprendžia visas jūsų problemas, jūs tai matėte Sahadža jogoje, kaip Jis išsprendžia pačias mažiausias problemas. Bet dėl savo kvailumo mes prikuriame daugiau problemų, dėl prisirišimo prie elementų, materialių daiktų, materialių įpročių. Materija sėdi mums ant galvos. Tai yra, galima sakyti, žemės elemento lygis. Kai turime tokių problemų kaip emocinis prisirišimas: „Tai – mano dukra, tai –

mano vaikas, tai – mano. Aš taip prisirišęs prie savo vaiko“ ar „Tai – mano šalis, tai – tavo šalis“ – mes sukuriame problemų. Ta Folklando salų operacija... Šis Folklando salų reikalas yra dirbtinė problema. Turiu omenyje, žmonės ten atvyko patys, tie ispanai, jie visi turėtų būti atiduoti atgal Ispanijai.

Ir visi iš Brazilijos sugrąžinti atgal į Portugaliją. Ką jie ten veikia, jei tokia padėtis? Bet jie visi yra žmonės. Koks čia reikalas dėl teritorijų? Leiskite žmonėms laimingai gyventi ten, kur jie yra. Ką jie laimės iš šitos teritorijos? Dievas nesukūrė Argentinos, Čilės, Anglijos, Jis sukūrė vienybę struktūrą, kad visi prižiūrėtų vieni kitus – kaip buvo sukurta širdis, kepenys, sukurtos smegenys, sukurta nosis. Jei tai pradės kovoti, sakykim, akis kovos su akimi. Juokiamės, bet mes, žmonės, darome tą patį. Mes nuolat tai darome.

Tai žmonių kvailumas kuria problemas. Ir kai tampa labai kvailas, kažkas siaubingas tuo pasinaudoja, ir taip į Žemę ateina toks kaip Hitleris, ir jis pabando jus pataisyti. Jums nereikia viso to. Jums reikia tik išminties ir jūsų realizacijos. Ir tai jūs šiandien padarėte – gavote realizaciją. Taigi, Velykos viso pasaulio Sahadža jogams yra svarbiausias įvykis, nes, jei tai nebūtų įvykę, būtų neįmanoma suteikti žmonėms realizacijos. Aš manau, Geivinas vėliau jums perskaitys, kas parašyta apie Kristų knygoje „Devi Mahatmya“. Šią knygą parašė Markandėja prieš 14 000 metų. Įsivaizduokite, prieš 14 000 metų jis taip pat kaip Bleikas žinojo, kas nutiks, kai ateis Kristus. Bet Jis buvo pavadintas Mahavišnu.

Jis buvo ne Višnu, Jis buvo Višnu sūnus. Ir kiek krikščionių supranta tai apie Velykas? Jie nežino. Jie, t. y. šiandieninė krikščionybė yra tik protinė veikla, kuri yra negyva, tai yra nesąmonė. Kaip ir kitos beprasmiškos religijos, tai tapo dar viena kvaila, lėkšta religija, kuri neturi prasmės. Nebent gausite realizaciją, nebent pajausite vibracijas, nebent pajausite šią mus supančią Dieviškąją energiją. Kaip jūs suprasite? Nes tai yra vienintelis dalykas, tiesa, tai yra vienintelis realus dalykas. Kol to nepajautėte, kaip kitaip sužinosite apie Kristų? Kovosite dėl Jo.

Kaip galima dėl to kovoti? Aš tikrai negaliu to suprasti. Man tai – kvailumas, pasiekęs kitą kraštutinumą. Tokiu būdu, ką jūs iš tikrųjų darote, tai naudojate šias didžias inkarnacijas žudyti vienas kitą. Ar įsivaizduojate? Dalykai, kurie atsirado jus pakylėti, paversti jus aukštesnėmis esybėmis, yra naudojami žudyti vienas kitą, pargriauti vienas kitą. Daugų daugiausia, kai pasiekiate tašką, kur nieko nebesuprantate, jie pradės sakyti: „Tai – paslaptis“. Kokia paslaptis? Sahadža jogoje nėra paslapčių. Visa tai – čia.

Man paslaptis yra žmonės. Aš jų nesuprantu. Aš negaliu jų suprasti. Dabar Kristaus prisikėlimas turi tapti kolektyvinis. Tai yra Maha joga. Turi būti kolektyvinis prisikėlimas, ir dėl šio kolektyvinio prisikėlimo pirmiausiai Sahadža jogai turi ryžtis būti kolektyviški. Kadangi po Kundalini pažadinimo jūs pereinate, be abejonės, jūs pereinate, įžengiate į kolektyviškumo zoną. Ir jeigu jūs neleisite kolektyviškumui užlieti jus, tada nukrisite žemyn. Tarkim, jūs pasiekiate būseną aukščiau visų elementų, būseną, kurioje esate kolektyvinė būtybė, suvokiate savo kolektyviškumą, suvokiate, kad esate visumos dalis, suvokiate, kad turite padėti savo nosiai ir akims, nes esate neatskirama visumos dalis. Pasiekiate būseną, kurioje suprantate: „Aš esu tiek pat svarbus kaip ir kitos ląstelės, ir aš turiu padėti kitoms ląstelėms, ir jos turi palaikyti mane, mes – kaip vienas“ – turi būti visiška darna.

Šis suvokimas atsiranda po realizacijos. Ir jeigu jūs nesuprantate, kad šis suvokimas, šis kolektyvinis suvokimas yra vienintelis būdas išlikti toje būsenoje, tada išeikite. Pradėsite kasti savo mažus šulinius ir juose skęsti. Kuo daugiau plėsitės, tuo aukščiau kilsite ir vėl būsite su savo bhutais ar kas ten bebūtų. Bet jei galvosite: „Aš turiu gyventi už visus. Aš atsakingas už visus. Aš atsakingas už branduolio ląstelės sukūrimą, kuri prižiūrės visumą, ir jei aš nukrisiu žemyn, visi taip pat kentės. Aš negaliu nukristi, nes buvau pakeltas iki šio taško. Aš įžengiau į kolektyviškumo būseną, kur mano būtis, kuri yra Dvasia, yra kolektyvinė būtis ir aš turiu čia likti. Aš turiu čia būti, nuopuolis nėra mano gyvenimo kelias.“ Bet mačiau, kad ir po realizacijos žmonės negali išlįsti iš savo lukšto.

Jie lieka lukšte. Jie negali išskleisti sparnų ir giedoti, išlįsti iš lukšto ir tiesiog skristi. Jie negali to padaryti. Jie vis dar laikosi savo gyvenimo takelio – takelių kiekviename kely. Vykstate atostogų. Kodėl jūs norite atskirų atostogų. Kodėl? Atostogų metas, sakoma „Holy-day“ [holy – šventas]. Šventa. Tai yra šventa diena, kai esate kartu su Sahadža jogais, tada jūs tikrai mėgaujate atostogomis.

Kur kitaip jūs džiaugsitės atostogomis? Koks kitas būdas? Tikros atostogos – tai būti su jais. Štai ką turėtumėte suprasti – kad jūs turite plėsti savo kolektyviškumą. Jei neišplėsite kolektyviškumo, būsite niekas. Būsite nereikalingas Sahadža jogos kūriny, kuris, atleiskite už pasakymą, bus nuleistas. Tokie žmonės taip pat iš pradžių pasirodo, bet palaipsniui jiems pradeda gerėti ir gerėti. Kai pilnai įsitvirtinate būsenoje, tada jūs tikrai mėgaujate vienas kito draugija be jokių baimių dėl jų, be jokio savininkiškumo, nieko iš jų nesitikėdami, o tiesiog vienas kitu džiaugiatės. Tai turi įvykti. Išsidėsčiusios... Štai taip visos mūsų ląstelės.

Jei jos taip gali padaryti, kodėl mes – ne? Nes mes turime daugiau suvokimo, bent taip manome, kad suvokiame daugiau nei ląstelės. Bent jau tikimės, nes esame taip smarkiai išsivystę iš vienos ląstelės iki šios būsenos. Ir kai tampame Dievo kūrinio įsikūnijimu, esame svarbiausi žmonės. Tad kodėl gi ne? Kai atgimstate, pirma, kas jums turi nutikti – tai suprasti, kad jūs esate nebe individuali, o kolektyvinė būtybė. Nebe individuali. Visa, kas apibrėžia jūsų asmenybę – meskit tai lauk. Jūs nebe individualus. Visos asmeninės problemos yra visiškai bevertės, netikros, eikvojančios.

Galvokite apie bendras problemas. Mėgstu tokius žmones. Kaip anądien Ferdžis nerimavo dėl Bristolio: koks požiūris ten, kokios vibracijos sklinda iš Motinos Žemės. Jis nerimauja dėl Bristolio – visų jamaikiečių, tada dėl visų Didžiosios Britanijos žmonių, tada turėtų būti neramu dėl viso pasaulio. Taip turėtų galvoti visi. Nereikia galvoti: „Kaip mano dukra ištekės? Kaip galėčiau nusipirkti bilietą, kad ten nuvykčiau?“ Turi būti atsisakyta visų šių absurdiškų idėjų, nes dabar įžengėte į Dievo karalystę, ir Jis jums pasirūpins. Kadangi savyje įtvirtinote šią būseną – kad esate kolektyvinė būtybė – visa kita dings. Palaipsniui kiekvienas susiformuos, netgi patys sunkiausi, esu mačiosi, pasitaisė. Bet kaip jūs – tie, kurie taiso kitus, kaip jūs?

Kaip toli esate? Kokio gylio jūsų tikėjimas, jei žinote: „Aš įžengiau į Dievo karalystę ir kiekvienas mano veiksmas yra stebimas ir valdomas Jo galybės, ir aš tai suvokiu. Suvokiu, kad įžengiau į Dievo karalystę, ir tai išreiškta mano kolektyviškumu“? Kolektyviškumas yra Sahadža jogos prigimtis. Ir tai mes turime suvokti. Telaimina jus Dievas. Ar dabar viskas gerai? Kaip tik laiku. Nesuprantu, kaip susitvarkau be laikrodžio.

1982-0513, Public Program Day 1, The Left Side Problems of Subconscious

View [online](#).

Public Program Day 1, "The Left Side: Problems of Subconscious". Brighton (UK), 13 May 1982.

Pirmosios trys minutės – be garso.

Kairė pusė – sąmonės problemos 1982 m. gegužės 13 d. Hove katalikų bažnyčia, Braitonas, Anglija Geri sąlygotumai. Tuo pačiu, tuo pačiu būdu galite turėti gerų ir blogų įpročių. Įpročiai slopina arba stabdo augimą, jie taip pat gali padėti jums stabilizuotis. Sąlygotumai atsiranda dėl materijos, su kuria mes susiduriame kiekvieną dieną. Kai žmogus mato materiją, jis pajaučia agresiją jai ir tada nori pasinaudoti ta materija savo tikslams. Jis keičia materijos formas pagal savo poreikius. Jis pradeda priprasti prie materijos kaip prie komforto arba kaip prie pagalbos ar gyvenimo palydovo. Kuo daugiau jūs pradėdate priklausyti nuo materijos, tuo greičiau dingsta jūsų spontaniškumas, nes jūs bendraujate su tuo, kas negyva. Kai materija negyva, tada mes su ja bendraujame. Kai gyva, tada mus labai domina.

Taigi tas materijos negyvumas įsitvirtina mumyse, kai pradėdame naudoti materiją savo tikslams. Bet kaip mums egzistuoti? Gali iškilti toks klausimas. Jei Dievas davė mums šiuos materialius daiktus ir visą materiją naudoti, ar mes negalime tuo naudotis? Ar neturėtume tuo mėgautis? Bet mes nesimėgaujame. Mes... Iki Realizacijos jūs negalite mėgautis jokia materija. Iki Realizacijos galite tik išsiugdyti įpročius ir virsti materijos vergais. Tai principas, pagrindinis ekonomikos principas, kuris niekada nepasieks pasitenkinimo. Tarkime, jūs šiandien norite įsigyti kilimą.

Gera, nusiperkate jį. Taigi tada tas kilimas tampa jums galvos skausmu, nes jis tampa tarsi apsidimu, jūs privalote juo rūpintis. Turite jį apdrausti, nerimaujate dėl jo, kad jis, visų pirma, nesusiteptų. Ir tada patenkate į būseną, kai norite pirkti ką nors naujo. Taigi nusiperkate kilimą, baigta. Tada jums reikia ko nors kito, tada reikia dar ko nors, tada jums ir vėl reikia dar ko nors. Tai nepasotina jūsų, tai nesuteikia džiaugsmo. Materija jums niekada negali suteikti džiaugsmo. Tik Dvasia teikia džiaugsmą. Ir kai prasideda augimas, kai jūs tampate Dvasia, tada materija įgauna kitą vertę jūsų viduje, keičiasi materijos vertinimas.

Esu tikra, Džeišonas jums papasakojo, kad kai gaunate savo Realizaciją, tada pradėdate jausti vėسų vėjelį savo delnuose. Kalbant apie materiją, labai naudinga būti realizuotiems, nes iš karto žinote, kas jums gerai, o kas ne. Pavyzdžiui, jeigu valgotė tai, kas jums kenkia. Akimirksniu prarasite vibracijas ir jausite karštį. Taip gali nutikti vien tik pažiūrėjus į tai. Arba norite atsisėsti ant kėdės, kur sėdėjo koks nors labai negeras žmogus, iš karto pajausite: „O, kažkas negero šioje vietoje.“ Savo vibracijomis, kurios yra neabejotinos, jos absoliučios. Ir visi sąlygotumai gali baigtis, jūs galite pakilti virš visų tų įpročių tik tada, kai tampate Dvasia, nes prieš Dvasią visada dominuoja materija. Ir Dvasia turi įveikti tą materijos dominavimą. Iš tikrųjų prieš Dvasią niekas negali dominuoti. Bet noriu pasakyti, kad Ji uždengta, kaip saulė gali būti uždengta debesų.

Tokiu būdu mūsų dominavimas arba, galima sakyti, vergystė materijai verčia mus dominuoti prieš savo Dvasią, ta prasme, mes ją uždengiame. Kai debesuota, negalime matyti Dvasios. Mes negalime Jos jausti. Spontaniškumo, kuris yra Dvasios grožis, nebeatome tokiame žmoguje. Taigi vertindami žmones, ką matome? Kaip tas žmogus atrodo, ką apsirengęs, kaip vaikšto. Kaip moka kultūringai elgtis, ar jis sako „ačiū“, „atsiprašau“, ar ne. Suprantate? Visa tai jums sukelia didelį įspūdį. Kokios rūšies automobilį jis turi, kokį namą?

Bet gal mes taip galime pražiopsoti ir nepastebėti šventojo. Mes vėl galime nepažinti Kristaus, nes Jis buvo dailidės sūnus. Kaip pažinsime, kuris yra Kristus? Ar yra kokių būdų pažinti Kristų? Daug žmonių dabar sako: „Kristus ketina pasirodyti, Jis pasirodys per televiziją.“ Jie gali parodyti bet kurį kaip Kristų. Kaip mes išsiaiškinsime? Ar pagal tai, kaip jie bus apsirengę, ar pagal tai, ką jie yra nuveikę? Dauguma Kristaus paveikslų ir Jo skulptūrų, kurias mačiau, nėra net panašios į Kristų, net neprimena Kristaus. Suprantate? Tai siaubinga.

Nežinau, kodėl taip yra. Taigi kaip jūs išsiaiškinsite Kristus tai ar ne? O gal čia koks nors fokusininkas arba koks nors žmogus atėjo sąmoningai mus apgauti, atitraukti nuo realybės. Nėra jokių būdų, nėra kaip išsiaiškinti, kas yra tiesa, nes mes labai

pripratę prie materialių formų, kurias matome. Pavyzdžiui, mūsų meno suvokimas yra suformuotos tokiu pačiu būdu. Mes mėgstame štai tokį meną. Jei paklaustumėte jų kodėl, „Todėl, kad, suprantate, tai turi, kaip čia pasakius, – harmoniją“ arba „Tai yra proporcingiau“ ir t. t. Bet kaip jūs žinote? Žinote, nes jūs apie tai skaitėte kažkokias knygas arba supratote apie formas iš ko nors kito, kad tai yra menas, tai yra gražu. Turiu omeny, kad jūs pripažinote, jog kažkas yra gražu, bet ar tikrai? Jeigu tai grožis, tai turi būti Dvasia, nes Dvasia yra grožis, ir grožis yra Dvasia.

Taigi ar tai grožis? Kaip jūs pažinsite, grožis tai ar ne? Pavyzdžiui, pagal visas gražios moters normas aš nepasakyčiau, kad Mona Liza yra graži moteris. Turiu omeny, šiandien matomos į uodus panašios moterys apibūdinamos kaip gražios. Tai kodėl jie Mona Lizą vadina tokia gražia? Kaip taip gali būti? Tūkstančiai žmonių susirinktų pamatyti to paveikslo. Kodėl? Kaip taip gali būti? Tik pagal vibracijas jūs galite pasakyti, kad tai skleidžia vibracijas.

Jos pasiekia jūsų Dvasią jums nežinant. Jūs net nesuvokiate. Tai paliečia jūsų Dvasią. Štai kodėl visas pasaulis mėgaujasi šiuo paveikslu. Bet kai sąlygotumai tampa kolektyviški, kai visi tie sąlygotumai darosi kolektyviški, ir jūs priimate: „Tokia forma yra grožis; tokia forma yra realybė; o čia yra spontaniškumas“, tada prasideda maišatis. Maišatis prasideda, kai visa tai darosi kolektyviška. Pavyzdžiui, aš sutikau kelių gūrų (dvas. mokytojų) pasekėjus. Paklausiau jų: „Pagal ką nusprendžiate, kad jūsų guru yra Tiesos mokytojas, ką jis jums davė?“ Man atsakė: „Sėdėdamas savo kėdėje aš pradėdau šokinėti savaime. Aš to nedarau, bet tai įvyksta spontaniškai.“ Ir būnant šalia manęs jo kūnas pradėjo judėti labai baisiai.

Visi turėtų jausti užuojautą ir gailestį tokiam žmogui, kuris negali net penkių minučių išsėdėti tiesiai... Moteris iš salės sako: Atleiskite man, tai buvo nespontaniškai, tai nerviška... Taip, tai yra tai, ką aš sakau... Moteris: Jūs neteisti dėl to, ką sakote. Dėl ko? Moteris: Dėl visko. Iš kur jūs atėjote? Moteris: Iš gatvės. Tai štai. Geriau eikite. Moteris: Nesijaudinkite. Aš išeinu. Na štai, pažiūrėkite.

Dabar ji eis į barą. Turime suprasti subtilybes, suprantate? Jeigu esate įsitikinę tuo. Dabar, tarkim, kas nors pradeda keistai šokinėti. Kaip ji teisingai sakė – tai nervai. Tai rodo, kad jūs nevaldote savo nervų, ar ne taip? Ar ne taip? Jūs nevaldote. Jūs negalite susivaldyti. Spontaniškumas niekada nepaverčia jūsų vergais.

Štai ką bandau jums paaiškinti. To negali būti, jūs tampate sau šeimininkais. Spontaniškumas turi paversti jus šeimininkais, o ne kažkieno vergais. Ji tikriausiai atėjo iš TM (transcendentinės meditacijos), nes jie štai taip šokinėja. Ir galop tampa epileptikais. Jau daug jų esu išgydžiusi. Aš nežinau, ar dar yra kas nors iš ten atėjęs. Netgi jų akademijos vadovas Škotijoje, bandos jausmo akademijos, kaip aš vadinu, kur žmonės sumoka tris tūkstančius; o dabar šis džentelmenas sėdi čia ir yra smarkiai nukentėjęs. Kai nukenčia, tada sužino, kas tai buvo. Vieną dieną mes matėme žmogų su tokia pačia epilepsija.

Vargšas vaikas, jis buvo vos dvidešimt šešerių metų. Jaunas žmogus turėtų mėgautis savo gyvenimu, bet gyvena su tokia trauma, negalite įsivaizduoti. Ir tai atsitinka po to, kai apsilanko pas kažkokius guru ir dar moka pinigų už tai, kaip taip gali būti tame, kas susiję su Dvasia? Bandau jums pasakyti, kad Dvasia jums suteikia spontaniškumą, ir jūs tampate sau šeimininkais. Jūs esate sau šeimininkai, visiškai šeimininkai, nėra jokios vergovės, nėra jokių įpročių formavimo. Visi įpročiai dingsta. Jūs tampate tokie spontaniški, kad man nebereikia apie tai kalbėti. Jūs nusimetate visus įpročius ir tampate sau mokytojais. Štai kas turi jums įvykti. Bet jeigu jūs įsitraukiate į tai, kas jus pavergia, kurį laiką jums tai patinka, nes nebegalite nieko pakeisti.

Bet jeigu jūs iš tikrųjų įsigilinsite, sužinosite, kad norėjote visai ne to. Jūs norėjote tapti sau šeimininkais. Štai čia yra ši schema, kurioje pavaizduotos dvi energijos: kairioji ir dešinioji. Kairioji energija suteikia jums sąlygotumų – kairė pusė, pasąmonė, kolektyvinė pasąmonė. Ji mums sukuria sąlygotumų. Ir jeigu bandote tai paneigti, vadinasi, dešinė pusė dar blogesnė. Ji mums suteikia veiksmą, bet per veiksmą galime turėti polinkį į ego. Abu keliai gali sukelti problemų. Pavyzdžiui, jūs sakote: „Na ir kas, aš neturiu jokių sąlygotumų, niekada. Kodėl blogai taip daryti?“

Kodėl blogai taip elgtis?“ Ir jeigu jūs gyvenate tik su tokiomis idėjomis, su tokia laisve, tai taps apsilaidimu, o ne laisve. Nes už laisvės turi būti išmintis. Taigi abi pusės, judėjimas abejomis kryptimis yra klaidingas. Kas tada yra teisinga? Centre nebus jokių sąlygotumų ir nebus polinkio į egoizmą. Bet tai pasiekti tikrai nelengva. Kyla klausimas, kaip tai padaryti. Būti spontaniškam reiškia būti visiškai laisvam. Galime palyginti tas dvi energijas su stabdžiais ir akseleratoriumi automobilyje. Jūs naudojate abi

energijas.

Pirmiausiai naudojate akseleratorių ir stabdžius. Bandote valdyti abi energijas. Bet iš pradžių sunku suprasti, kaip valdyti tas dvi energijas. Galop praktikuodamiesi išmokstate tai daryti. Jūs mokate vairuoti automobilį, tampate gerais vairuotojais. Net po to, kai tampate gerais vairuotojais, vis tiek dar nesate vairavimo meistrai, bet vėliau tampate meistrais. Taigi, šiandien mūsų viduje meistras yra Dvasia. Bet iki Realizacijos jūs nesate sau mokytojai, meistrai. Nes tas mokytojas dar nepateko į mūsų sąmonę. Tai dar nepasireiškė mūsų sąmoningame suvokime.

Ta prasme, mes nevaldome Jos energijų. Dvasia egzistuoja ir turi savo energijas. Bet mes dar nepajautėme tų energijų savo viduje. Vos tik pajaučiame Dvasios energijas, tampame galingi su savo energijomis, esančiomis mūsų viduje. Tos energijos yra mūsų viduje. Tai mums priklausančios energijos. Mums iš niekur nereikia jų skolintis ar prašyti, jos yra mūsų viduje. Mūsų viduje yra Dvasia, tik svarbu, kad Dvasia nušviestų mūsų, mūsų sąmonę. Tai turi ateiti iki mūsų sąmonės. Paprastai, mediciniškai galima pasakyti, kad Dvasia turi pasireikšti mūsų centrinėje nervų sistemoje, mūsų centrinėje nervų sistemoje, kad suvoktume, ką darome.

Ne tai, jeigu mes tiesiog pradėtume šokinėti ant kėdės, arba jei kokie žmonės sakytų: „O, mes tiesiog pradėjome tai daryti.“ Tai hipnozė. Tai negerai. Jūs tampate nesąmoningi. Taip elgiatės dėl hipnozės. Hipnozė veikia per išorinę energiją. Tai ne jūsų galia, ne jūsų sąmonė, ne jūsų suvokimas, ne jūsų energija. Tai kažkas kitas verčia jus taip elgtis. Kaip materija turi galią mus užvaldyti, taip yra tokių materijų, turiu jums pasakyti, kurios labai pavojingos, kurios įsitvirtina. Pavyzdžiui, vėžys, paimkime vėžį, vėžio užvaldymą. Tai labai rimtas reiškinys.

Vėžys jus užvaldo, jūs negalite užvaldyti vėžio. Paimkime konkretų atvejį. Kas jį sukelia? Daktarai sako, kad taip ir taip. Mes... Sahadža Joga gali išgydyti vėžį, tikrai, šimtu procentų gali būti išgydytas, buvo išgydytas. Daugelis jogų išsigydė vėžį. Kaip? Labai paprastai. Kai tampate sau šeimininkais, pradedate valdyti save ir ligą, jūs pradedate valdyti viską. Nes šeimininkas yra jūsų viduje, jis dar nepasiekė jūsų sąmonės, tai vienintelis trūkumas, kuris liko, ir kai tai atsitiks – prasidės Joga, atsiras jungtis.

Gal mes šį kartą apsiribokime Savirealizacija, o apie Dievą papasakosiu kitą kartą. Savirealizacija reiškia nukreipti savo Dvasią į sąmoningą suvokimą. Dabar dėl ko kyla vėžys? Pažiūrėkime, kas nutinka. Tai atsiranda dėl kairės pusės aktyvumo. Kairio kanalo perdėtas aktyvumas atsiranda dėl emocinių traumų, emocinių problemų, emocinių perversmų, emocinio nesaugumo – bet koks nesaugumo jausmas gali jus nuvesti į kairę pusę. Dar stipriau ten gali pastūmėti tie siaubingi guru, nes jie hipnotizuoja. Jie nuveda jus į kairę. Jūsų viduje patalpina dvasias, arba, net nežinau, ką jie padaro, bet jie nuveda jus į kairę. Visos veiklos, kurios neleistos Dievo, nuveda jus į kairę, nes jums trukdo augti centre.

Taigi jūs patenkate arba į kairę, arba į dešinę pusę. Kai jūs padauginate tokių dalykų kaip juodoji magija, dar girdėjau, buvo kažkokia organizacija ir žmogus, jis matydavo viską judant namuose. Jis atėjo į Sahadža Jogą, o jo vandens ąsotis judėdavo šen, judėdavo ten, ir jis negalėjo paaiškinti, kodėl, kas vyko jo kambaryje. Jis sėdėjo ir pamatė kažką judant nuo čia iki ten, taip būna. Kas tai yra? Kas daro tai, ko jūs negalite kontroliuoti? Vėlgi mes priėjome prie to paties – to, ko jūs negalite kontroliuoti. Taigi įžengiate į karalystę, į karalystę, kurioje esate kontroliuojami, o patys nieko nedarote, įžengę į tą karalystę, aš visada matydavau, kad sergantys vėžiu yra to paveikti. Dauguma jų. Jie nesupranta, nežino, kaip ten pateko.

Tarkime, moteris, patirianti nesaugumą dėl savo vyro ar kažko, galbūt ji mano, kad vyras ją gali bet kada palikti. Ji myli jį. Kad ir kaip bebūtų, tokia moteris gali susirgti krūties vėžiu, nes tie nesaugumai nusėda viename iš centrų, kuriuos galite matyti čia, Širdies centras – taip vadinama Centrinė širdis. Jei šis centras sutrinka, jei moteris dėl ko nors jaučiasi nesaugi, ji gali... Ji yra lengvai pažeidžiama, ir tai gali pažeisti tą centrą. Taigi gyvenimą turime suprasti plačiai, o ne iš vienos pusės. Visi gyvenimo smūgiai, visi veiksniai, visi ryšiai su gyvenimu turi būti suvokti. Dabar jokie daktarai to nežino. Ar jie žino, tarkim, kai gydo pacientės krūties vėžį, kad moteris yra nesaugi? Yra kita liga – anoreksija, daug merginų dėl to kenčia. Jos paprasčiausiai nevalgo.

Jos nebevalgo. Dabar jūs nežinote, kodėl tai vyksta. Daktarai to negali išgydyti, niekas negali to išgydyti. Kokia priežastis? Merginos, dukros santykis su tėvu. Tarkim, tėvas miršta ir dukra nebemato tėvo, arba širdyje ji myli tėvą, bet to neišreiškia, arba

kokie nors blogi santykiai tarp tėvo ir dukros, tada kyla problema – anoreksija. Nepatikėsite, bet daktarai negali to suprasti – turime čia sėdinčių daktarų – neįmanoma, kad kokie nors medicinos mokslai bent priartėtų prie to. Nes mes nematome žmogaus visumos. Tai labai jautrus Dievo instrumentas. Taip mes šiurkštūs su kitais, taip kartais stengiamės kitiems pakenkti, taip stengiamės, kad kiti jaustųsi nesaugūs ar neteisūs, neteisingi.

Nežinodami mes iš tikrųjų sukeliame jiems siaubingą nesaugumą, ir toks nesaugumas gali sukelti neišgydomas ligas, kurių mes nežinome. Kas mums turi nutikti, kad suprastume visumą? Turime pasiekti tą būseną, kurioje matytume visumą. Taip. Jeigu aš dabar norėčiau pamatyti visą Braitoną, ką turėčiau daryti? Turėčiau pakilti lėktuvu ir pažvelgti iš viršaus. Galiu matyti visumą. Taip pat savo sąmoningumu, savęs supratimu turite pakilti iki tokio lygio, kad galėtumėte matyti visumą. Jei negalite matyti visumos, dalinis matymas arba ta maža dalis, kurią matote, jus gali sutrikdyti, gali sukurti problemų, kai kurios gali būti labai rimtos. Nes kaip žmonės mes nežinome, kas esame.

Tai didžiausia žmonijos problema, jie sako: „Man tai nepatinka.“ Taigi kas yra „aš“? Ar tai jūsų dvasia, ar jūsų ego? Kuri dalis to nemėgsta? Ar tai sąlygotumas, nes jūs išauklėti taip, kad to nemėgstate? Kuri jūsų dalis to nemėgsta? Ir nustebtumėte, nes tai ne jūsų Dvasia. Jeigu Dvasia mėgtų, iš kur jūs tai žinotumėte? Tik vibracijomis. Jei kai jaučiate vibracijas, galite sakyti: „Taip, mano Dvasiai tai patinka“, nes sklinda vibracijos. Taigi mes vis dar pereiname žmonijos stadijoje.

Dar nepasiekėme stadijos, vadinamos Savirealizacija, kurioje tampame Dvasia, tapimas yra esmė. Kai tampate Dvasia, žinote, ką mėgstate. Jūs tiksliai žinote, kokie esate, nes dabar jūs – realybė, jūs ne sąlygotumai, ne ego, bet tai, kas esate iš tikrųjų, ir tai yra jūsų Dvasia. Stebėtina, kad ši Dvasia yra kolektyvinė. Tai ne dirbtinis kolektyviškumas mumyse. „Gera, mes priklausome Braitonui, todėl esame vienis“ arba „Mes iš tos pačios gatvės, todėl vienis“ – taip nėra, nes tai, kas jūs esate – absoliučiai kolektyvinė būtybė, ir pradate jausti kolektyviškumą savyje skirtingais veikiančiais centrais. Ir jūs jaučiate kitus, galite jausti kitus savo pirštų galais. Ar galite patikėti? Biblijoje parašyta, kad jūsų rankos kalbės. Šių dienų apibūdinimas yra, kad jūsų rankos kalbės.

Tad kodėl neišsiaiškinus, kaip tai veikia? Kaip jos gali kalbėti? Štai kaip būna, kai pirštais pradate jausti ir suprasti realybę – kas yra grožis, kas yra džiaugsmas, kas yra meilė. Tai kairė pusė, kurią turime, su visomis kairės pusės problemomis, tai fizinis skausmas. Kairės pusės problemos labai skausmingos, labai labai skausmingos. Skausmas yra nepaaiškinamas, niekas negali suprasti, niekas negali išgydyti ir niekam negalite pasakyti, žmonės mano, kad jūs nervingi ir skiria jums psichologinį gydymą, o jūs nesuprantate, kodėl šis skausmas jumoje. Ir šis skausmas kyla iš kairės pusės, iš sąmonės. Bet aukščiau už sąmonę yra kolektyvinė sąmonė, ir ši kolektyvinė sąmonė yra ta, kuria yra sukurta viskas nuo pradžios iki dabar, kūryba yra viduje. Ir vos tik patenkate į sąmonę, jūs ten sutrinkate. Esate taip valdomi sąmonės galios, kad jums per sunku tai suprasti, sunku iš jos išsikapstyti ir sunku jai nepasiduoti.

Ir visa tai didėja. Aš klausiau kai kurių žmonių: „Kodėl jūs tai darėte, nors žinojote, kad ne jūs tai darėte, o kažkas kitas? Kodėl jūs tai tęsėte?“ Jie atsakė: „Motina, mes buvome po antklode, buvo tamsu, mes nežinojome, kur judėjome, todėl visėjome irėjome.“ Kaip aną kartą sakiau, kaltės jausmas – tai didžiausias blokas. Tai didžiausias blokas, nes kai pradate jaustis kalti, tada kairėje esantis centras užsiblokuoja – tai labai sudėtinga. Ir jūs nežinote, kodėl jaučiatės kalti. Nuolat jaučiatės kalti, bet nežinote kodėl, kodėl jaučiatės kalti, kodėl šios idėjos kyla jums, šis kaltės jausmas atitraukia jus nuo džiaugsmo, mėgavimosi viskuo, buvimo spontanišku. Kodėl? Ir tai paaiškina, kodėl mes kartais esame nelaimingi dėl visko. Iš tikrųjų Dievas sukūrė mus ne tam, kad būtume nelaimingi. Jis kūrė mus taip gražiai, taip atsargiai.

Sukūrė mus kupinus meilės ir užuojautos, kad dėl nieko nesijaustume nelaimingi. Jis mums neskyrė jokių ligų, jokių problemų. Bet mes patys sau tai sukėlėme, pasiekdami kairės ir dešinės pusės kraštutinumus. Šiandien kalbu tik apie kairę pusę, sakyčiau, kad jaustis nelaimingiems dėl visko taip pat blogai, tai neteisinga jums patiems. Kairio kanalo žmonės turėtų suprasti, kad jie yra Dvasia, grožis, kuris turi matytis, kuris turi pasireikšti. Jiems nereikia kentėti nuolat ir gyventi kaip nelaimingiems. Jie ne tokie. Dėl to, kad save taip apsikrauna, tiek išbandymų, jie tokiais tampa. Norėdami to išvengti jie gali imtis kitų priemonių, blogų įpročių, matote. Daugybė žmonių vartoja alkoholį, aišku, todėl, kad negali iškęsti gyvenimo skausmo, jie negali jo iškęsti.

Štai kodėl... Bet vos tik Dvasia jumoje pažadinama, jūs tampate tokie stiprūs. Tampate džiaugsmingi, tokie spontaniški, kad

viskas išnyksta, visi dalykai – taip vadinamos ligos, taip vadinami įpročiai – jie tiesiog išnyksta, ir jūs tampate nauja švytinčia asmenybe. Svarbiausia priežastis, kodėl turite šį centrą savyje – dėl to galite kaltinti Dievą: „Kam Jis mums davė šiuos centrus kairėje pusėje, kam to reikėjo? Jam nereikėjo duoti tų kairės pusės centrų, tada mes būtume visada centre.“ Bėda ta, kad žmonės turi žinoti, turi laisvai žinoti, kaip su savimi elgtis. Per sunkumus jie turi išmokyti išminties. Pasiekę kraštutinius jie labai kentėjo. Jie turi tai suprasti, nes jeigu nori tapti tikrai visiškai laisvi, turi tapti išmintingesni. Jeigu jie nėra išmintingi, negali įžengti į Dievo Karalystę, nes tada bus palikti žmonės. Tarkim, palikti žmonės, kurie nesupranta įstatymų ir nuostatų, Anglijoje juos turėtume sodinti į kalėjimą.

Taip pat žmonės, kurie neturi tos išminties savyje, tik per kančias suprantama, bet mes nenorime, kad būtų kančia. Kai prašome kančios, iš tikrųjų pirmiausiai prašome klaidos. Kaip kentėsite, jei nepadarėte klaidų? Prašydami kančios mes klystame. Taigi turime prašyti buvimo Dvasia, ir jeigu prašote Dvasios, ji yra jūsų, ir turite ją gauti. Jūsų teisė ją gauti. Aš jūsų neįpareigoju kažko daryti, kažko ypatingo. Visa tai yra čia. Jūs kaip ką tik uždegta šviesa, nes aš esu deganti šviesa, ir jūs tampate uždegta šviesa, ir jūs galite uždegti kitas. Tai labai paprasta.

Tapę šviesa, jūs galite uždegti kitas. Jūs nebereikia dėl nieko jaudintis. Jūs patys tampate uždegančiais, štai kur esmė. Visa tai čia, jūs tai turite ir jums pakanka tik turėti. Tai taip paprasta, ne taip sudėtinga, kaip žmonės stengiasi tai padaryti, arba kaip filosofai tai pateikia, tai visai nepanašu, tai labai paprasta, tai jumyse ir spontaniška, tai gyvas procesas, kaip jūs tapote žmonėmis, taip tapsite ypatingais žmonėmis. Tai visiškai spontaniška, negalite už tai sumokėti. Kaip galima mokėti? Turiu omeny, tai absurdas! Tai gyvas procesas, kaip galima mokėti? Kiek mokate medžiui, kad jis augtų?

Turiu omeny, ar mes mokame gyvybei? Kiek mokame nosiai, kad ji kvėpuotų? Ar galime už tai sumokėti? Tai absurdas, juokinga. Mes negalime už tai mokėti, negalime, tai juk gyva, jūs turite virsti kiaušiniu, kiaušinis viščiuku. Kiek jūs mokate kiaušiniui, kad jis taptų viščiuku, kiek kiaušinis moka motinai, kad taptų viščiuku? Tai juokinga, bet mes niekada nesuprantame, kad gyvybė yra spontaniška. Mes niekada nematome gyvų dalykų, gyvename materijoje, gyvename su mirusiais, ne gyvais daiktais. Jeigu pradėtumėte stebėti gėlę, medį, kaip virsta vaisiu. Jūs net negalite stebėti, nes tai vyksta lėtai, net negalite pamatyti, kaip gėlė virsta vaisiu.

Staiga pamatote, kaip viskas atsiranda. Kaip iš Indijos atvykusi į Londoną pamačiau plikus medžius, visiškai, lyg sausas lazdeles, lyg lazdeles. Per savaitę pastebėjau, kaip atsiranda žaluma, po savaitės viskas suvešėjo, nepatikėsite. Mes niekada to nepastebime, priimame kaip faktą. Tai vyksta. Kaip tai vyksta? Tai stebuklas. Matote, stebuklas, kaip šios gėlės, tarkim, tam tikros gėlės ant tam tikro medžio, ant kito medžio – kitos gėlės. Kaip tai vyksta? Kas jas išrenka?

Kas joms suteikia atitinkamą formą? Kas visa tai organizuoja? Ir reikia suprasti, kad tai Visur esanti dieviškoji energija atlieka visą gyvąjį darbą. Ir vos tik tampate Dvasia, tada ši energija pradeda jums tekėti. Jūs jaučiate energiją savyje, kaip ir Kristus buvo paliestas, Jis sakė, kad energija perėjo kitur, štai taip. Jūs tiesiog tampate energijos tekėjimo tarpininkais. Bet esate įgalioti manevruoti tą energiją, valdyti ją, suprasti ją. Jūs viską apie ją žinote – kaip ją suteikti, kaip veikti, kaip gydyti kitus ir save. Jūs visiškai suprantate, kaip veikia tas mechanizmas. Nepaisant to, gaunate visas galias įveikti visas savo mechanizmo problemas.

Tai fantastiška. Visa tai skamba fantastiškai, nes mes to nematėme anksčiau. Bet mums neatrodo fantastiška, kai matome gėles staiga virstančias vaisiais. Taip neatrodo. Bet matome, kaip žmonės virsta vaisiais, tada skamba fantastiškai: „Kaip tai gali būti?“ To niekada anksčiau nebuvo. Tik vienas žmogus galėjo gauti Realizaciją kaip sudėtingiausią dalyką, niekas kitas. Kaip yra šiandien? Sakau, tai žydėjimas, kuris jums buvo pažadėtas, kuris jau išpranašautas. Didis jūsų šalies poetas Viljamas Bleikas tai išpranašavo. Jis sakė, kad ateis laikas, kai Dievo žmonės taps pranašais, ir tie pranašai turės galią paversti kitus pranašais.

Nieko negali būti tiksliau už Bleiką, sakau jums. Jis buvo didis, sakydamas, kad taip nutiks, ir to reikia tikėtis, tada mes pradėdame ieškoti. Ar tapome pranašais? Ir kas yra pranašas? Pranašas yra kolektyvinė būtybė, kuri viską apie tai žino, kuri yra meistras. Pranašą mes vadiname meistru. Štai kuo jūs turite tapti – meistrais. Ir tas valdymas yra labai paprastas, nes tai jau yra jumyse, reikia tik prisijungti. Kaip televizorius yra prijungtas prie pagrindinės dalies, visa tai jau yra mumyse, tik pradeda veikti. Taip pat tai pradeda veikti, pradeda veikti.

Tik turi būti jungtis. Kokia bebūtų jūsų kasta, bendruomenė, rasė tautybė, figūra, ūgis – kuo jūs bebūtumėte, neturi reikšmės, nes jūs visi gavote šį nuostabų dalyką – atgimimo jėgą, jūs esate, kad gimtumėte iš naujo ir gimsite iš naujo. Kodėl ne šiandien? Nėra ko pykti, nes žmonės supyksta kartais dėl to, kad jiems nepatinka, kai kas nors pasako apie tai, dėl ko jie patys jaučiasi blogai. Jiems tai nepatinka. Pavyzdžiui, jeigu yra girtuoklis, kuris geria per daug, jis yra alkoholikas, jam tai nepatinka, jis jaučiasi blogai, ir jeigu kas nors jam pasako net ir itin švelniai: „Verčiau liaukis gėrės“, jam tai nepatinka. Bet tai, ką aš sakau, nereiškia, kad neturėtumėte taip daryti, aš sakau, nutiks taip, kad tai išnyks. Ir nesakykite, kad nedarote to ar ano, tai tiesiog įvyksta. Ir pirmiausiai jūs turite suprasti, kokia problema ir kaip ji išsprendžiama. Štai kodėl aš kalbu, kitaip visiškai nereikėtų apie tai kalbėti, tai tiesiog veikia, tai tiesiog suveikia, nes jūs esate jau pasiruošę turėti tai ir tiesiog gaunate.

Aš nieko nedarau. Aš tiesiog laidininkas, turiu pasakyti, tai suveikia. Tikiuosi, kad pirmiausiai jūs užduosite man keletą klausimų apie tai, prieš pereinant prie Realizacijos. Jei turite klausimų, prašau, užduokite. Jūs turite paklausti. Taip? Vyras: Ar yra koks nors skirtumas tarp to, ką Jūs sakote, ir ką guru Maharadži... Kas? Vyras: Guru Maharadži. Dabar aš jums pasakysiu vieną dalyką. Kai kalbate apie bet kokį guru, aš nenoriu pradėti jokių diskusijų.

Gera? Tai pirma, ką jums pasakysiu, taip pat paprašysiu paklausti savęs ar bet ko kito: „Ką jis padarė dėl kitų?“ Ar jis sugeba suteikti kokią nors galią jums ar kam kitam? Gera? Dabar aš galiu pasakyti, kas iš čia esančių yra realizuotos sielos. Jie atrodo lygiai taip pat kaip jūs. Žinoma, iš veidų galite pasakyti, kad jie yra labai atsipalaidavę ir labai laimingi žmonės. Bet jie gali išgydyti žmones, jie gali duoti Realizaciją žmonėms, jie supranta viską, kas yra blogo jums taip pat jiems patiems. Taigi ką jis suteikė jūsų sąmoningumui? Nieko. Dabar jo mokiniai – ko jie pasiekė?

Paklauskite jų: „Kur yra šio žmogaus Kundalini? Kokios šios moters problemos, ar apie ką ji susimąstius?“ Jie nepajėgūs atsakyti. Jei nežinote, kas blogai kitam žmogui ar jums patiems, kaip galite padėti? Visi tokie žmonės, ką jie daro? Pažiūrėkime. Paprasčiausiai jie gali jus hipnotizuoti. Trumpam pasijaučiate laimingi, tai tas pats, kas gėrimas. Žinote, jeigu geriate, jaučiatės laimingi. Bet ko pasiekiame gėrimu? Tampame meistrais?

Visi tokie taip elgiasi. Matote, taip akivaizdžiai tas žmogus malonus, nes paprašė „Rolls Royce“. Kas yra „Rolls Royce“ pranašui? Turiu omeny, ką jis reiškia? Suprantate mano požiūrį? Tai taip aišku, turiu omeny, tai taip logiškai aišku. Visų pirma, bet kuris, imantis iš jūsų pinigų, yra paprasčiausiai parazitas. Paprašyti „Rolls Royce“ iš visų dalykų, matote. Jūs turėjote Kristų. Jūs matote iš Kristaus gyvenimo, ar Jam buvo įdomūs jūsų „Rolls Royce“?

Tokiai asmenybei. Jis Karalius. Jam visai nerūpėjo, turi Jis „Rolls Royce“ ar ne. Miega Jis ant žemės ar ne – nebuvo jokio skirtumo. Tokia asmenybė tuo nesirūpina, nes Jam patogiu, Jis turi savo komfortą. Jis gerbia save. Manote, Jis paprašytų ko nors tokio? Turiu omeny, tai taip aišku, jums, žmonės, tai taip aišku. Bet kai kalbu su keliais šio guru mokiniais, visi kaip vienas sako man: „Motina, mes duodame jam metalą, o jis duoda Dvasią.“ Gali čia būti kokie nors mainai? Galite nusipirkti savo Dvasią?

Vadovaukitės logika, gerai? Dievas davė smegenis, kad suprastume, logiškai mes galime jomis pasinaudoti. Ar galite nusipirkti, ar galite nusipirkti Dvasią? Ar tai nėra taip paprasta? Mes negalime sumokėti už tai, mano vaikai, mes negalime. Jei norite duoti man gėlių, gerai. Tai tik išraiška jūsų meilės, ir viskas. Jūs negalite papirkti manęs. Jūs negalite. Jūsų meilė gali papirkti mane, taip, tai skiriasi.

Bet jūs negalite papirkti manęs metalu ar pinigais. Ar ne? Kas yra „Rolls Royce“? Turiu omeny, aš nežinau, kas yra visos šios karūnos ir dalykai. Kam jie tinkami? Jie nesuteiks jums džiaugsmo. Eikite ir paklauskite žmonių, kurie nešioja karūnas. Anądien aš buvau su poniu Tečer. Vargšėlė, ji buvo tokia nelaiminga. Taip, ji buvo!

Žinote, aš bandžiau nuraminti ją, jos vibracijas. Ji buvo labai liūdna. Mes tiesiog sėdėjome prie stalo viena prieš kitą, kalbėjomės. Ir tai, ką aš dariau, buvo jos vedimas į pusiausvyrą, vargšėlė, ji buvo, ji yra labai liūdna. Taigi jūs privalote suprasti, esate per paprasti žmonės, esate ieškotojai nuo senų laikų. Jūs esate ne šiandienos ieškotojai, esate ieškotojai nuo senų laikų. Ir šis laikas jums buvo išpranašautas anksčiau. Ir jūs turite rasti tai. Dabar privalote vadovautis aiškia logika. Turiu omeny, kiekvienas, kuris prašo „Rolls Royce“, turėčiau pasakyti, tai tik vienas iš akivaizdžiausių pavyzdžių, negali būti niekieno guru.

Vienas iš akivaizdžiausių, absoliučiai vienas iš... Bet yra ir subtilesnių. Jis nėra toks subtilus. Jūs suprasite labai greitai, aš žinau, jūs visi. Bet subtilesni yra dar blogesni. Keletas iš jų taip pat gali neprašyti pinigų. Gali neprašyti. Aš nežinau nė vieno, bet gali būti keletas, nes girdėjau apie vieną tokį, kuris dabar neima pinigų Indijoje. Jis pasipelno pinigų čia ir dabar yra Indijoje, ten jis neima pinigų. Bet tas, kuris iš tikrųjų neima pinigų, šis žmogus išnaudoja moteris.

Jo nedomina pinigai, jis išnaudoja moteris. Matote, taip yra, jūs privalote suprasti. Jo nedomina jūsų Dvasia, tik jūsų piniginė ar jūsų moteris. Įsivaizduojate. Kaip šventasis gali būti susijęs su tokiais purvinais žmonių įpročiais? Tai reiškia, kad juos pačius valdo troškimai, kurie yra priešiški Dievui. Visa tai yra nedieviška veikla. Ir jūs, žmonės, esate tokie patiklūs, sakau jums, jūs tokie patiklūs! Jei Indijoje kuriam nors pasakysite, kad guru ima „Rolls Royce“, jis pasakys „ne“. Jie nedelsdami atsisakys.

Jie nenori tokio tipo. Kaip jie gali? Niekas Indijoje jokiam guru nemoka. Kartais pats guru turi mokėti. Kad prisiviliotų. Suvakarėję indai kitokie, bet tie, kurie yra tikri indai, matote, jie yra. Žmonės gyvena su savo motinomis ir žino, kas yra kas. Jūs žinote? Niekas negali apkvailinti jų, jie yra labai praktiški žmonės. Taip, mano vaike?

Moteris: Ar gali būti išgydytas tikėjimu? Tikėjimas yra dviejų rūšių: tai, ką mes sanskrito kalba vadiname Šradha, skiriasi nuo to, ką jūs vadinate tikėjimu. Angliškai vartojamas „aklas tikėjimas“ ir tiesiog „tikėjimas“. Gerai? Mes galime taip pat vartoti. Dabar aklas tikėjimas yra tai, kad „Aš tikiu Dievą, ir Dievas išgydys mane.“ Tai yra vienoks tikėjimas. Gerai? Kitoks tikėjimas, kuris yra nušviestas, kaip sakiau, jūs – Dvasia, kai esate ryšyje. Taigi, jei sakote: „Aš tikiu Dievą“, jūs neturite įsiseisti, kai aš sakau tiesą, gerai? Nes jei tai yra aklas tikėjimas, tai reiškia, kad jūs dar nesate sujungti su energija.

Nesujungti. Matote, dabar, tarkim, aš pradėsiu sakyti: „Kristus, Kristus, Kristus, Kristus!“ Kristus nėra mano piniginėje. Aš net negaliu susitikti su ministru pirmininku ar karaliene be tam tikro protokolo, ryšių ar ko nors panašaus į padėtį, galima pasakyti, autoritetą. Ar ne? Dabar, kai kalbame apie tokius kaip tie, kurie eina ir sako: „Rama, Rama, Rama. Krišna, Krišna.“ Matote, tai yra inkarnacijos, ir Kristus yra Dievo Sūnus, Jis yra Karaliaus Sūnus, jūs negalite tiesiog su Juo susitikti. Jūs negalite tiesiog Jį pakviesti. Jis nėra jūsų krepšyje ar jūsų paslaugoms, Jis nėra jūsų tarnas. Gerai? Taigi turėti tokio pobūdžio tikėjimą, kai esate nesujungti, jei jūs išgydomi, išgydomi kažkokios kitokios esybės, ne Kristaus.

Bet jei esate realizuota siela ir esate išgydytas, tada tai padaryta Kristaus. Aš jums pasakysiu skirtumą, vieną labai aiškų skirtumą dėl išgydymo. Mes Anglijoje turime, turėjome, aš nežinau, ar dabar yra ta pati, tai organizacija pavadinimu „Tarptautinis velionio dr. Lango gydymo centras“. Dabar šis dr. Lango miręs, turiu omeny, jis buvo velionis, bet turėjo gydymo centrą. Matote, ir šis ponas mirė, jis apsėdo vieną vyrą Vietname, kareivį, ne savo sūnų, bet kareivį. Tada šis kareivis, jo nurodytas, turiu omenyje, jie yra labai sąžiningi žmonės, anglai, jie yra atviri ir sako tiesą, matote. Jie nesako: „Mes tai darome per Dievą“ ar pan. Taigi jis pasakė, kad yra daugybė daktarų (tikiuosi, daktarai neįsiseis), kurie numirė ir buvo labai ambicingi, jie vis dar nori gydyti žmones. Ir jis turįs „grįžti atgal pas sūnų ir papasakoti jam visą šią istoriją, kad aš įėjau į tavo ir mano sūnus patikės.“ Taigi jis atsakė: „Kaip jis manim patikės?“ Jis atsakė: „Ne, ne. Aš pasakysiu kelias paslaptis, kuriomis dalinomės tik mudu, jis ir aš.

Taigi galop jis tavimi patikės.“ Taigi šis vaikinukas sutiko. Jis buvo labai sveikas vaikinukas, iš tikrųjų ši dvasia įsiskverbė į jį, kai jis buvo netikėtai ištiktas šoko. Jis pamatė kažką, kas šokiravo jį kare, ir taip ši dvasia įsiskverbė. Ir kažkaip vedinas šios dvasios jis nuvyko į Angliją, kur sutiko jo sūnų ir papasakojo visą istoriją. Ir jo sūnus turėjo patikėti, nes jis žinojo tiek daug paslapčių. Ir jie atidarė šį gydymo centrą. Dabar kaip aš sužinojau apie velionį poną Langą tokiu būdu. Jie gydė vieną moterį, kuri buvo Indijoje, labai seniai, tai buvo 1970 m. Aš sakau jums, ji atėjo susitikti su manimi ir visa kratėsi, nervingai, ji darė šitaip. Aš paklausiau: „Kas tai?“ Ji atsakė: „Aš sirgau nepagydoma liga ir bijojau operacijos, sužinojusi apie šią organizaciją aš jiems parašiau, ir jie man atrašė: „Tokių laikų, tokią dieną mes įeisime į tavo kūną.“ Atvirai, turiu omeny, jie nesako: „Mes esame Dievas“ ar kažkas. „Mes įeisim į tavo kūną ir tu pajusi nedidelį sukrėtimą, nesvarbu, ir užmigs, o mes tave išgydysime.“ Ir ji pasakė: „Aš išsigelbėjau nuo šios ligos.“ Bet po trejų metų ar panašiai visas kūnas pradėjo kratytis, ji nebegalėjo to išverti daugiau ir atėjo pasimatyti su manimi.

Štai kaip aš sužinojau apie dr. Langą, matote, ką jis darė, ši vargšė moteris kentėjo trejus metus, ji prisikentėjo tiek daug ir tada

atėjo pasimatyti su manim. Taigi po pono Lango įėjimo į jos kūną, dr. Langas – tai buvo po šešerių metų, kai ji atėjo pasimatyti su manimi, nes trejus metus ji buvo sveika, ir po trejų metų tai prasidėjo. Štai kaip sužinojau, kaip visos šios dvasios, kurios įsiskverbė į ją, daktarai ir visa kita. Tai baisus atvejis. Aišku, ji pasveiko vėliau, be abejo. Todėl tapę Dvasia esate stiprūs, niekas negali įsiskverbti į jūsų kūną. Jūs tampate tu, kas negali būti užteršta, negali būti užvaldyta, niekas negali dominuoti. Ir štai kaip ji išgijo. Taigi dėl tikėjimo, jei kas pasakys: „O, jūs būsite išgydytas“, jūs matote, ir jie pradeda rėkti, klykti ir t. t. ir staiga jūs galite pajauti, kad galbūt ten yra dvasia. Jie taip pat kartais sukeičia šias dvasias, tai labai stebina.

Jie gali vieną dvasią pakeisti kita. Aš esu mačiusi taip pat ir tokių atvejų. Visokiausių dalykų mačiau. Anądien, tik prieš aštuonias dienas, ar ne, Mari, kada šis charizmatinis vaikinys atėjo? Prieš aštuonias dienas Prancūzijoje atėjo vienas ponas. Jaunas vaikinys, apie dvidešimt ketverių ar pan. Jo buvo tokia nervinė būseną, pradėjo verkti ir panašiai juokingai elgtis, niekada nemačiau tokio dvasių apsėdimo kaip jo. Visas kūnas kratėsi. Jis nukrito ant žemės, pradėjo verkti, rėkti, visokie tokie dalykai atsitiko. Ir jis pasakė: „Aš dalyvavau charizmatiniame judėjime, kur ir gavau tai.“ Ir kai jie gauna tai, mano, kad tai Šventoji Dvasia į juos įėjo.

Įsivaizduokite dabar. Kaip Šventoji Dvasia gali jus paversti pamišusiais? Aš nesuprantu, iš kur tokios idėjos ateina. Ir vargšas vaikinukas, žinote, jis labai nukentėjo. Dabar jam viskas gerai. Bet jis negalėjo patikėti, kad gali susitvarkyti, nes manė... Jie pasakė: „Tai yra tavo nuodėmės, ir tu turi baigti su savo nuodėmėmis, ir štai kodėl esi, visa tai kas nutiko tau, tu vis dar turi blogą karmą“ ir pan. Bet jūsų blogos karmos ir visi tokie dalykai gali būti išspręsti, kai Kundalini pakyla. Čia yra ypatingas centras, kurį iš tikrųjų puošia Jėzus Kristus, čia. Ar papasakojote jiems apie šį centrą? Gerai.

Taigi, tai yra centras, kurį praėjusi Kundalini... Štai kodėl jie sako, kad jūs turite pereiti per tai. Jis prabunda, ir kai Jis pažadintas, šie du burbulai, jūs čia matote ego ir superego, jūsų sąlygotumai ir visos kairės pusės problemos ir dešinės pusės problemos yra sugeriamos. Štai kodėl sakoma, kad Jis mirė už mūsų nuodėmės. Jis yra aprašytas senuosiuose Indijos raštuose kaip Mahavišnu, bet matote, misionieriai atkeliavo į Indiją, jie sukūrė labai blogą Kristaus paveikslą, visiškai neteisingą paveikslą, taigi jie vis dar laukia Mahavišnu atėjimo. Ir yra, kaip yra. Jis turėtų būti, pasak misionierių, vienas iš tokių, kurie pakeičia žmones, ir visos kitos nesąmonės. Matote? Nėra taip, kad Jis turi būti pažadintas jumyse. Jis taip pasakė. Jis pasakė: „Aš turiu gimti jumyse.“ Štai kas tai yra.

Kai Kundalini pakyla, Ji pažadina tuos centrus mumyse, ir visi jūsų sąlygotumai bei ego yra įsiurbiami, čia padaromas tarpas momenčio srityje, per kurį prateka Kundalini, ir jūs galite jausti vėsy vėjelį, sklindantį iš jūsų galvos. Štai kas tai yra ir jūs jaučiate tai savo rankose. Nėra taip, kad jūs tampate bepročiais, suprantate? Nieko panašaus. Tai ne tai, matote, nieko panašaus. Jūs tampate save gerbiančia, normalia, oria asmenybe, labai dvasinga, kokia ir esate. Supratote? Taigi štai kas yra tikėjimas ir aklas tikėjimas. Taip, mano vaike? Vyras: Labai sudėtinga idėja, kad Savirealizacijai nereikia jokių asmeninių pastangų.

Argi ji gali ateiti bet kuriam, nepaisant to, kokie materialistai jie yra? Ar aš teisingai suprantu? Taip, tai atrodo labai sudėtinga, ir kokie žmonės dideli materialistai, taip pat tiesa, be abejo, bet Dvasia yra daug stipresnė už materiją, ir kai Ji turi pasireikšti, Ji visiškai sunaikina visa tai ir ateina. Dabar čia susirinkę daugiausiai anglai, turiu pasakyti, vakarietiški, labai dideli materialistai jie yra. Turiu omenyje, gyvendami tame pasaulyje, jie galėjo būti ir ne tokie materialistai, nes jei jie – neieškotojai, nebūtų atėję pas mane. Bet gimė nauja būtybė. Jei pažiūrėtumėte į kiaušinį, pagalvotumėte: „Oho, koks jis kietas!“ Bet jei jis tinkamu momentu sudaužomas, gerai išmanant, jis tampa paukščiu. Nes gyvas procesas yra viskas, tik paskutinis prasikalimas dar turi įvykti. Tai atrodo sudėtinga, bet man taip nėra. Galbūt išmanau šį darbą.

Gerai? Taip, atrodo... Daug žmonių pasakė įvairių dalykų apie Kundalini taip pat. Turiu pasakyti, kai kurios knygos, kurias mačiau, yra baisios. Matote, jei neišmatote darbo, visko: tarkim, kažkas nemoka vairuoti automobilio ir įlipa į jį, kaip jis visa tai apibūdintų, būtų baisu. Jūs niekada nesiartintumėte prie automobilio, ar ne? Tai panašu. Tas, kuris yra nėra įgaliotas ir neišmano darbo, neturėtų to daryti. Bet jums atsitinka taip, kad tampate Dvasia, tampate sau šeiminingais ir tampate šio meno meistrais – šio meno meistrais. Taip, mano vaike? Neišgirdau.

Jūs anksčiau minėjote hipnozę ir taip pat sakėte, kad save laikote katalizatoriumi ir, ar nemanote, kad hipnotizuotojas irgi save laiko katalizatoriumi? Taip, taip, be abejo. Taip, taip, tai tiesa, bet skirtumas tas, kad hipnotizuotojas jus padaro pavaldžius sau,

jis nesuteikia jums jokių galių arba neišplečia jūsų sąmonės, suprantate? Tarp šių dalykų yra didžiulis skirtumas. Matot, jūs turite savyje savo vidinę galią. Pavyzdžiui, savo Dvasią čia. Aš esu katalizatorius, matot, galite panaudoti šaukštą duodami nuodų arba nektaro, gerai? Jei duodate nektaro, tada tai didis dalykas, o jei duodate nuodų – tai siaubinga. Taip yra. Hipnotizuotojas naudoja hipnozę, esmė – kaip jis hipnotizuoja.

Jis stumia jus į pasąmonę, jūsų kolektyvinę pasąmonę, kur jis pavergia jus. Kontroliuoja jus. Jis sako: „Būkite kaip vaikai“, jūs būnate kaip vaikai. „Gerkite iš buteliuko“, ir jūs padarote tai. Ką visa tai reiškia? Bet čia jūs tampate Dvasia taip, kad tampate kolektyviškai sąmoningi. Tai ne hipnozė, nes patys galite tai jausti. Pavyzdžiui, paimkime dešimt vaikų, kurie yra realizuotos dvasios. Yra tokių vaikų, kurie yra realizuotos dvasios, net maži vaikai. Ir juos nuvedate prie žmogaus, kuris kenčia nuo kažkokios problemos, gerai?

Dabar užrišate jiems akis ir paklausiate: „Kokia yra šio pono problema?“ Jie visi parodys tuos pačius pirštus, visi pakels tuos pačius pirštus ir pasakys: „Šitas dega“, matote, nes tas jutimas, kurį jaučiate nuo deginimo, nuo tirpimo arba vėsaus vėjelio, nauja sąmonė, pagrįsta vibracijomis, gimsta jumoje. Be hipnozės, atvirkščiai, po hipnozės jūs jaučiatės tokie pavargę ir nusibaigę, lyg kas nors būtų jodinęję jūsų arkliu. Viskas tiesiog atvirkščiai. Ir jūs pradodate augti savyje ir suprasti, kad galite gydyti žmones, suprantate, kokie centrai yra blokuoti, suprantate, kokios būklės yra kito žmogaus centrai, kurie yra blokuoti. Iš pradžių žmonės kartais painiojasi, nes nežino: „Šie centrai yra mano centrai ar tavo centrai?“ Mes turime būdų ir metodų, kuriais galite atskirti. Jūs galite matyti, kurie jūsų centrai blokuojasi, o kurie centrai blokuojasi kitiems žmonėms. Jūs taip pat žinote, kaip juos sutvarkyti, taip pat žinote, kaip kitiems duoti Realizaciją ir atskleisti jiems jų pačių galias. Tai tiesiog atvirkščia. Bet katalizatorius gali būti siaubingas, ir katalizatorius gali būti tiesiog dangiškas. Klausimas: Ar gali kai kurie žmonės save realizuoti tik savo pačių pastangomis?

Savo pačių pastangomis? Nemanau, kad tai įmanoma, matote, nes kaip deganti liepsna gali būti uždegta tik kitos liepsnos. Noriu pasakyti, kad net, tarkim, toks kaip Buda, matot, Jis gavo savo Realizaciją, kai buvo absoliučiai pavargęs ir turėjo tai gauti. Aišku, Šventoji Dvasia tai padarė. Jis pat sau to negalėjo pasidaryti, bet gavo Realizaciją, nes tada buvo kitos aplinkybės, kuriomis Jis turėjo gyventi, Jam nereikėjo kalbėti apie Dievą, Jam nereikėjo apie visai tai kalbėti, nes žmonės dažnai kalbėdavo apie didelius dalykus, tokius kaip Dievas, apie visokias Dievybes, tą ir aną, buvo didelė painiava. Ir turėjo būti realizuotas tuo metu kažkas, kuris tiesiog būtų vietoje ir pasakytų: „Tik Realizacija. Nekalbėkite apie Dievą ir panašiai, pamirškite tai.“ Štai kodėl Jis taip gavo Realizaciją. Bet jūs negalite tiesiog taip gauti Realizacijos, galite gauti nebent apsėdimą. Negalite. Kažkas, kas yra nušvitusi dvasia, tokia nušvitusi dvasia neima iš jūsų pinigų.

Paprastai, matot, žmonės nenori jums duoti Realizacijos, 99 % iš tų, kurie yra tikrai realizuoti, apmėtys jus akmenimis, jie nieko kito negalės daryti, nes jų patirtys, kaip žmonių, ir yra baisios. Jei nueisite pakalbėti su jais, jie man pasakys, jie man sakė: „Palaukite dvyliką metų. Matote, Motina, jie visi Jus pribaiigs, jie Jus nužudys, jie padarys tai.“ Labai rizikinga turėti reikalų su žmonėmis, nes jie bus labai egoistiški ir niekada jūsų nepriims. Bet jei priimsite tai kaip, kas žino, gal yra pagalba, ar ne taip? Ir Realizacijos neįmanoma duoti sau pačiam. Tai yra neįmanoma, nes, tarkim, žvakė, kuri nėra uždegta, nori pati įsižiebt, tam turi būti atnešta ugnis, ar ne taip? Viskas paprasta. Bet nereikia dėl to jaustis blogai. Matote, aš nemoku vairuoti, kažkas mane čia atvežė. Aš nesijaučiau blogai dėl to, kad jis mane čia atvežė, ar ne?

Iš aš tiesiog išmanau vieną darbą. Nežinau daug. Neišmanau daug darbų, nežinau, kaip valdyti banką, nežinau, kaip išrašyti čekį, aš beviltiška daugelyje dalykų. Aš nežinau, kaip atidaryti skardinę, galbūt. Bet žinau, kaip atverti Kundalini. Gerai? Taigi jei išmanau vieną darbą, kodėl turėtumėte tam prieštarauti? Galų gale, mes priklausomi vieni nuo kitų dėl visko, ar ne? Kodėl gi ne, jei aš išmanau darbą, kaip galėčiau pakenkti? Ir jūs taip pat išmanysite.

Jūs taip pat išmanysite. Bet tai negali būti padaryta jūsų pačių. Bet iš tikrųjų dėl viso to jūs nesate įsipareigoję. Aš tai tiesiog darau, nes man tai patinka. Tai tiesiog skleidžiasi, aš nieko nedarau, tiesiog skleidžiu, nežinau, kaip tai vyksta, tai tiesiog skleidžiasi. Aš tiesiog myliu dėl pačios meilės. Negalite patikėti, kad toks žmogus egzistuoja, bet aš tikrai tai darau, aš tokia. Kartais net jūs ir kai kurie Sahadža jogai jaučiate, kad aš esu per daug užjaučianti, kad turėčiau būti griežtesnė žmonėms ir panašiai. Jie ateina ir pasako man ką nors išmintingo apie tai. Matote, jie mano, kad aš nesu tokia praktiška, bet tai yra pats praktiškiausias dalykas.

Taip, žinau, kad jie pridaro klaidų, nes nežino, kad vaikšto tamsoje. Jei vaikštai tamsoje, į kažką atsitrenksi. Viena, ką gali daryti, tai užjausti juos, nes jie nemato, jie akli. Ar ne taip? Kaip gali pykti ar karščiuotis? Ir dar aš paprašysiu jūsų visiškai nesitapatinti su bet kuo. Jūs turite pasiekti savo Dvasią, tai pagrindinis dalykas. Jei vis dar apie kažką galvojate, matot, kaip ponია, nežinau, kažkas ją siuntė čia galbūt. Nežinau, kodėl ji supyko. Nepasakiau nieko, kas ją įžeistų.

Gal ji apsėsta. Nežinau, kodėl ji ant manęs supyko, tiesiog atsistojo ir nuėjo sakydama: „Jūs viską meluojate.“ Kodėl turėčiau jums meluoti? Nenoriu iš jūsų nieko gauti. Bet kodėl taip nutinka? Nes ji nėra jautri, ji nejautri Dieviškumui. Ji nesupranta, kas Dieviška, kas... Aš jos nekaltinu. Ji neturi jautrumo. Tokia ji. Mačiau skirtingų Sahadža jogų, atėjusių pas mane. Kai kurie yra tokio „kalibro“, kad sunku patikėti.

Jie gauna Realizaciją, žino, kas tai yra, jie yra tarsi deimantai, gauna ją ir prieina prie jos. Jie yra didingi žmonės. Yra ir slenkančių iš paskos. Kai kurie gavę Realizaciją, bet vis dar dvejojantys. Visokie. Nesvarbu. Visus juos myliu. Taip, mano vaike? Jis – Sahadža jogas? Jei prieš Realizaciją mes buvome tokie baisūs žmonės, kad visi, kuriuos sutikdavome, susirgdavo vėžiu ir pan., po Realizacijos tai praeina ar kažkas atsitinka?

Taip. Aš žinau tai, tiek daug visko nutiko. Braitone buvo vienas, atsimenate, jis dabar čia, manau, kuris buvo girtas, kai atėjo. Jis labai pyko ant manęs, matot, iš pat pradžių. Jis sakė: „Kaip galiu šios problemos atsikratyti? Aš negaliu Jumis patikėti“, ir pan. Ir jis sveikas, visiškai sveikas. Jo pokyčiai tokie gražūs, negali... Ar jis yra čia? Jogas: Taip, aš čia. Telaimina tave Dievas.

Jis toks mielas dabar. Kitą dieną jis atėjo manęs aplankyti. Aš pasakiau: „Tik pažiūrėkite. Jis toks mielas.“ Jis buvo labai mielas vyras, ar ne? Bet kažkas jam atsitiko, nuliūdino jį, matot, kad jis tapo alkoholiku. Jam viskas gerai. Užuojauta gali priversti jus suprasti, kad tam yra priežastis, jis labai mielas žmogus, labai mielas, be abejo. Bet kažkas jam nutiko. Viskas gerai. Taip atsitinka, tai tiesa.

Sahadža jogai supranta tai. Kai kurie, žinoma, suklysta šiek tiek. Nesvarbu. Jie pakils, visi pakils, esu tuo įsitikinusi. Visi tam sutverti. Iš tiesų Dieviškumas trokšta duoti jums Realizaciją – daug stipriau, negu jūs to norite. Jei šiandien būtų tūkstantis žmonių, būčiau geriau jiems davusi Realizaciją. Bet tik keli žmonės supranta tikrovę. Tas Guru Maharadži, tūkstančiai išprotėja po jo, ar ne? Jis nieko nedavė vargšams.

Bet iš tikrųjų yra tik keletas. Anądien manęs kažkas paklausė: „Motina, kodėl tu nedarai to kiekvienam?“ Aš atsakiau: „Kur tas kiekvienas? Jie užsiėmę. Kur jie?“ Kiek jų yra Braitone? Kiek yra čia? Gerai? Tai problema. Žmonėms reikia laiko pamilti realybę. Laiko. Tai toks gražus dalykas.

Matote, net gavę Realizaciją jie atkrenta. Jie sako: „O, man viskas gerai dabar. Man viskas gerai.“ Po metų jie pasirodo. Tai nėra būdas. Jus turite įvaldyti šį meną, visiškai įvaldyti. Tai nemokama, visiškai nemokama. Dabar jie susėdę čia gali pasakyti tai. Gal galėtumėte pakalbėti daugiau apie Savirealizaciją ir ko reikia, norint ją sustiprinti? Taip, taip, kalbėsiu kitose savo paskaitose, vienoje po kitos. Dabar kalbu apie kairę ir dešinę puses, tada apie centrą, taip pat, žinoma, apie Dvasią.

Žinoma, aš tai darysiu šimtus kartų. Tačiau palaipsniui turiu įtvirtinti jus. Gerai? Aš būtinai. Jūs nepatikėsite, manau, jau esu išdėsčiusi bent penkis šimtus paskaitų Londone. Ir tai nesibaigia. Kiekvieną kartą, paskutinį kartą, kai kalbėjau, jie pasakė: „Motina, tai visiškai naujas aspektas. Tai, apie ką Jūs kalbėjote“, matote. Nežinau, Keris pasakojo man, pirmąkart jis pajuto tokias vibracijas mano paskaitos metu. Nežinau, kuo jį taip paveikiau.

Tai stebina. Jis iš Australijos. Australams gerai sekasi. Greitas darbas. Taigi visi klausimai jau baigėsi? Ar mes turime? Kas yra karmos? Karmos yra, kai jūs atlikote bet kokią darbą, bet ką dešiniąja puse, tada tai susikaupia jumyse kaip ego, nes jūs manote, kad tai darote patys. Iš tikrųjų mes nedarome nieko realaus. Visa, ką darome, yra negyva, kaip sakiau, gaminame kėdę iš negyvo, iš medžio.

Tai viskas, ką darome. Ką dirbame – tai idėja, kad mes darome darbą. Kokį darbą darote jūs? Ar galite jį paversti vaisiumi? Mes net negalime suteikti jam aromato. Taigi, kaip matote, šis mitas mumyse veikia kaip ego, tai parodyta čia, apie tai aš kalbėsiu rytoj, gerai? Yra taip, kad mes manome, jog darome tą darbą, aną darbą, ir ego mano, kad jei padarėme blogą ar gerą darbą, turime kentėti. Matote, tigrui taip nesijaučia. Jei tigrui reikia maitintis, jis turi žudyti. Jis nužudo žvėrį, suėda jį – baigta.

Jis nesėdi ir nepyksta: „O Dieve, aš neturėjau taip padaryti. Man reikėjo tapti vegetaru.“ Jis nekaupia jokių, jokių karmų dėl to, gerai? Bet mes, žmonės, kaupiame. Kodėl? Nes esame užsidarę. Mes esame uždari. Matote, čia esame užsidarę. Jie yra atviri. Ką bedarytų, nesirūpina. Bet mes rūpinamės dėl to, ką darome, nes manome, kad patys darome.

Ir kai, kaip sakiau, šis centras yra atvertas, jis susiurbia mūsų karmas, ir taip vadinamos karmos yra nekas kita kaip nuodėmės, matote... Matote, pagal Bibliją, mes galime tai vadinti nuodėmėmis, matote. Ir jas visas susiurbia ši galinga Kristaus Dievybė, pažadinta mumyse. Ir jūs patenkate už to, nes tai ego kuria karmą. Kai ego nebėra, kur jūsų karma? Jos taip pat nebėra. Tada jūs nesakote: „Aš tai padariau.“ Jūs pasakytumėte: „Motina, tai nepavyksta. Tai nevyksta.“ Kas tas „tai“? Tai tampa trečiuoju asmeniu. „Tai teka. Vibracijos neateina.“ Matote, jūs nesakote: „Aš, aš duodu Realizaciją, aš keliu Kundalini“, jie taip nesako.

Jie sako: „Kundalini nekyla.“ Jūs tampate trečiuoju asmeniu. Tas trečiasis asmuo yra Dvasia. Jūs nesakote: „Aš turiu tai padaryti.“ Net jei tai jūsų sūnus, sakote: „Motina, būtų geriau, jei jis gautų Realizaciją.“ Taigi. Jūs pamatysite. Pabandykite. Nepavyko? Gerai, gal turėčiau duoti pažymėjimą? Jis pasakė: „Kaip Jūs galite duoti pažymėjimą, Motina, kaip kas nors gali? Kundalini juk nepakilo.“ Matote, žino kiekvienas – jūsų tėvas, mama, sesuo – bet kas, jei jie nerealizuoti, jie tą žino, štai kas. Jie tiesiog žino.

Ši mano vaikaitė, kuri buvo... Ji yra čia, ji gimė realizuota. Manau, ji buvo vos penkerių, kai jie išvyko į Ladakh. Ten buvo vienas plikai nusiskutęs lama su visu tuo apdaru ir visu kitu. Visi lietė jo kojas, taip pat ir tėvai, nerealizuoti, mano dukra yra nerealizuota, taigi taip pat palietė jo kojas. Ji nebegalėjo taip daugiau, jai to buvo per daug. Ji sėdėjo aukščiau, nuėjo, susidėjo rankas už nugaros, pažiūrėjo į jį ir pasakė. Ji pasakė: „Ko sieki prašydamas kiekvieno paliesti tavo pėdas? Tu net nesi realizuota dvasia. Dėvėdamas šiuos apdarus ir būdamas nuskusta galva manai, kad gali prašyti žmonių liesti tavo pėdas?“ Mažas penkiamečio vaikas tai supranta. Kartą mes turėjome programą Indijoje ir mane pakvietė kaip svarbiausią viešnią pas Ramanmašą?

Ji buvo realizuota Dvasia, ir vienas ponas, vienas iš Ramkrišna ašramo vyriausiųjų, sėdėjo su savo ilgia oranžine mantija, matote, sėdėjo ten. Ir kita mano vaikaitė sėdėjo priekyje. Ji nebegalėjo pakęsti jo, taigi sušuko: „Mama, tas, kuris vilki ilgą suknelę, Močiute, prašau, paprašyk jį išeiti, jis skleidžia karštį mums visiems.“ Matote, ten buvo daug Sahadža jogų, kurie jautė karštį nuo to žmogaus, o jis manė esąs labai dvasingas. Ji pasakė: „Paprašyk jį išeiti, jis vilki suknelę.“ Ji nesuprato, kad tai buvo mantija. Net vaikai žino, kas yra realizuotos dvasios, o kas ne, jei jie yra gimę realizuoti. Yra daugybė vaikų, kurie gimsta realizuoti šiuo metu. Nuosprendžio metas, tai nuosprendžio metas. Žinoma, apie tai aš papasakosiu vėliau. Ar neprieštarausite, jei užduosiu kelis klausimus? Žinoma, neprieštarauju.

Bet kas nutinka, jei užduodate per daug klausimų? Kartais tai virsta protiniu aktyvumu ir gali sustabdyti Realizaciją ateityje, kartais, taigi patarsiu jums, jei tai nėra svarbu, geriau pasilaikykite tai, nes atsakinėjimas į klausimus yra tik protiniame lygmenyje. Aš kalbu apie daug gilesnius dalykus. Tai logiška, jei mane supratote, gerai. Turėkime juos. Jei tai išsispręs, išsispręs. Jei ne, tai nebesvarbu. Aš čia būsiu tris keturias dienas, ir mes išsiaiškinsime, gerai? Taigi geriau nuraminti protą. Pasakykite protui: „Jau anksčiau tu uždavei daug klausimų, apie daug ką galvojai, dabar atėjo metas tau pačiam gauti palaiminimų.“ Gerai?

Jei liepsite savo protui, jis nurims. Ta prasme, protas yra nuostabus dalykas. Jei protas žino, ko norite, ir tai yra realybė, jis palaiko jus ir padeda. Tas pats protas, kuris gali klaidinti, matote, tai lyg... Kartais jis lyg asilas, ir Jėzus naudojo asilą išreikšdamas mintį, kad jeigu leisite jam klaidinti, jis nuves jus prie įvairių dalykų, bet jei kontroliuosite protą, jis ves jus ten, kur turite eiti. Tik nuraminkite jį. Geriausiai išlikti ramiems protiniame lygmenyje. Štai kodėl atsakiau į jūsų klausimus, nes vėliau, tuo metu, kai Kundalini kils, protas neturi pabusti, dėl to, kad „Aš neuždaviau to klausimo.“ Štai todėl. Tik nuraminti jį – tai nebūtina – tik norėdama nuraminti jį, aš tai darau. Gerai? Taigi geriausia yra gauti Savirealizaciją, kitaip mintys yra ganėtinai neraminančios.

Gali ateiti tinkamu laiku, kai jūs pasieksite paskutinį persilaužimą, jos gali sustoti. Gerai? Taigi jei turite tikrai neatidėliotų klausimų, kurie jus iš tiesų kamuoja, paklauskite manęs. Bet jei tai nėra svarbu, atsisakykite. Ar tai svarbu? Tada gerai. Jis suprato.

1982-0514, Public Program Day 2, Advice on Right Side, You Must Become The Spirit

View [online](#).

Public Program. Brighton (UK), 14 May 1982.

Manau, būtų geriau leisti jiems pirmiausia užduoti klausimus. Taigi aš būsiu čia... Jei turite kokių nors klausimų, geriau iš pradžių klauskite manęs. Taip jūsų protas nusiramins. Man gerai stovėti... Geriau matyti žmones gerai. Ar geriau, jei aš stovėsiu čia ant žemės? Visų pirma, visada geriausia yra išsakyti savo klausimus, nes vakar, kai pradėjome šią klausimų sesiją, žmonės truputį nukrypo. Geriau dabar klauskite to, kas jūsų galvoje, nes jūs visi esate ieškotojai. Ieškotojai, kurie visą laiką ieškojo, todėl geriausia pateikti savo klausimus dabar, kad galėčiau j juos atsakyti paskaitos metu. Nėra klausimų? Vadinasi, Sahadža jogai jau sugeba paaiškinti Sahadža jogą, ir aš labai jais didžiuojuosi. Kai buvau Australijoje, žurnalistai manęs klausė: „Motina, ar Tavo mokiniai yra mokslininkai?“ Atsakiau: „Ne, jie labai paprasti žmonės. Jie turi būti paprasti ir normalūs.“ Jie atsakė: „Tačiau tai, kaip jie išmano viską, atrodo, kad būtų mokslininkai.“ Aš pasakiau: „Visa erudicija jau yra viduje.“ Visos žinios yra viduje. Jei tik gali uždegti ten šviesą, pamatysi visas žinias, kurios ten slypi. Jums nereikia niekur eiti, kad gautumėte tą žinojimą. Viskas viduje, jau taip sutvarkyta. Sutvarkyta taip, kad nuostabiai galėtumėte tapti Dvasia, ir man nereikia daug kištis. Tai tiesiog įvyksta. Viena, ko kiekvienas turi tikėtis – tapimo Dvasia. Štai koks turėtų būti mūsų lūkestis. Jūs turite viską suprasti logiškai. Tai turėtų būti logiška išvada. Ne todėl, kad aš pasakiau, ir ne todėl, jog jūs esate kokios grupės narys, ar dėl to, kad kažkur sumokėjote pinigų. Visai ne. Realybė yra tokia, kokia yra. Ir logiška turi būti realybė. Anądien kalbėjau apie kairę pusę, apie praeitį, apie sąmonę, apie kolektyvinę sąmonę ir jos problemas, taip pat sąlygotumus, kuriuos sukelia materialūs dalykai, materija. Materija visada stengiasi nuslopinti Dvasią. Ji mus slopina, nes mes esame iš materijos. Taigi kaip išsilaisvina Dvasia? Kas atsitinka, kad mes tampame Dvasia? Žmonės kalbėjo apie savirealizaciją. Daug žmonių kalbėjo apie antrąjį gimimą. Visi sako, kad jūs turite atgimti. Yra daugybė žmonių, kurie tvirtina esą „gimę antrąkart“. Šiame pasaulyje jūs galite sutikti įvairiausių žmonių, žinančių, kad kažkas turi įvykti, kažkoks persilaužimas, verčiantis mus ieškoti. Kristaus laikais nebuvo tiek daug žmonių, kurie ieškotų, taip pat nieks negalėjo kalbėti su mokiniais daug. Jie buvo paprasti žvejai, labai paprasti žmonės. Tačiau šiandien ieškotojų tiek daug visame pasaulyje. Ko jie ieško? Ko ieškote jūs? Tai jūsų Dvasios ieškojimas. Labai neaišku, kai sakote, kad ieškote savo Dvasios. Kas ta Dvasia turėtų būti? Kodėl turėtume jos ieškoti? Evoliuciškai mes esame žmonės mūsų supratimas yra kaip žmonių, bet žmogiškasis supratimas nėra galutinis. Jeigu taip būtų, mes neieškotume. Tai nėra pabaiga. Mes turime pasiekti tašką, kur atsitinka šis tas daugiau. Kaip galime tai logiškai paaiškinti? Kas mums nutiko evoliucijos eigoje? Mes buvome gyvūnai, iš kurių tapome žmonėmis. Kuo žmonės tokie ypatingi lyginant su gyvūnais? Žmogaus supratime yra naujas matmuo, dimensija. Pavyzdžiui, arklys, eidamas purvina gatve, nejaus nieko: nei purvo, nei nešvaros ar grožio, spalvų – nieko. Jam jokio skirtumo. Tačiau žmogus, eidamas purvina gatve ar nešvariame name, iš karto supras, kad jam nepatinka. Taigi lyginant su gyvūnais mumyse yra kito matmens supratimas, moksliskai galima pasakyti, kad mūsų centrinėje nervų sistemoje išsivystė naujas savęs suvokimas. Kad ir kas bebūtų centrinėje nervų sistemoje, mes esame jos šeimininkai. Tarkime, jei jaučiu, kad yra karšta, visi jaus tą patį. Jei pasakysiu, kad šis paukštis yra tokios spalvos, visi galės tai patvirtinti. Taigi nesvarbu, koks yra kiekvieno supratimas – būtent „suvokimas“, o ne mitas ir ne haliucinacija, bet realybė, kuri, kol yra patiriama kūno organais, jutimo organais, yra tokia pati. Žmogus, kuriam karšta, nesakys, kad jam šalta, taip pat niekas neateis ir nesakys, kad šalta – visi pasakys, kad yra karšta. Taigi tėra viena tiesa, negali būti dviejų, ir kas bevyktų mūsų evoliucijoje, mes turime tai suvokti. Kaip žuvis tapo vėžliu. Kas turėjo nutikti žuviai, kad ji taptų vėžliu? Tai yra vėžio suvokime, jis pradėjo jausti Motiną Žemę. Jis prarado kažką, ką turėjo žuvis, ir pradėjo jausti kažką nauja. Taip pat mūsų evoliucijoje: jei kažkas turi įvykti, mes turime būti supratingesni, veiklesni, dinamiški. Tam galime pasitelkti daugybės žmonių raštus. Pavyzdžiui, galime pasvarstyti, ką sakė Jungas, vienas iš tų, kurie apie tai kalbėjo. Jungas sakė, kad po persilaužimo žmonės įgys kolektyvinę sąmonę. Jis nepasakė, kad jūs visi pradėsite daryti tuos pačius dalykus ar pradėsite vienodai elgtis. Ne, jis pasakė, kad jūs suprasite tai neatsitiktinai. Taigi, ieškant Dvasios, jei ji apšviečia jus, jūs pradėsite suprasti daugiau, nei žinojote iki tol. Pavyzdžiui, šiandien galite jausti ir šaltį, ir karštį, bet dėl to žinojimo jausite ir kažką kita, ne vien tai. Jis aiškiai pasakė, kad jūs turite tapti kolektyviškai sąmoningi. Taigi tas tapsmas yra taškas mūsų evoliucijoje, kai tampame kažkuo. Pavyzdžiui, sanskrito kalboje realizuota siela (indams tai labai gerai žinoma, jiems tai nieko sudėtingo) vadinama „dvidžaha“, pažodžiui – „gimęs antrąkart“. Paukštis taip pat vadinamas „dvidžaha“, nes jis pirmiausia gimsta kaip kiaušinis, o tada auga, subręsta ir staiga tampa paukščiu. Tai yra realizacijos paralelė. Taip pat žinote, kad per Vėlykas mainomės kiaušiniai. Tai tas pats simbolis – mes esame tie kiaušiniai, kurie turi tapti paukščiais. Taigi šiame lygyje būdami žmonėmis esame riboti kaip kiaušinis, kuris turi augti iki tol, kol taps paukščiu. Visa kita, ką žmonės apie tai kalba,

nėra realizacija. Na, aš galiu pasakyti: „Jei gerai jus užhipnotizuosiu ir duosiu buteliukus, jūs pradėsite juos čiulpti kaip vaikučiai.“ Netgi žinodami, kad darote kažką juokingo, jūs vis tiek tai darote. Būsime priversti tai daryti, nes esate užhipnotizuoti. Visos veiklos, kurioms atsiduodate, nėra realizacija, nes kas beatsitiko jums kaip žmonėms, kuriais dabar esate, įvyko be jokios jūsų asmeninės veiklos. Būdami beždžionėmis mes nenusikirpome sau uodegų, kad taptume žmonėmis. Tai įvyko spontaniškai, kaip žiedas tampa vaisiumi. Tai gyvas procesas. Kai kurie nesupranta, kad nesvarbu, kas jums nutiko, visa tai yra gyvybinė raida, o ne negyvas procesas. Visa, ką galime padaryti, yra negyva. Mes galime stovėti ant galvos, šokinėti, bėgti ir t. t., tačiau tai nėra gyvas procesas. Gyvas procesas – kai jūs kažkuo tampate, ir šio tapsmo turėtų prašyti kiekvienas sąžiningas ieškotojas. Jei nesate sąžiningi, tai tampa sudėtinga. Net būdami sąžiningi galite būti suklaidinti idėjų, kurias perskaitėte vien dėl to, kad mokėjote už knygą, ar davėte pinigų kažkokiai organizacijai ar dar kam – visa tai jums nepadės. Svarbiausia tai, kuo tampame. Kaip sakiau vakar, jūs tampate patys sau mokytojais. Tampate pranašais, kaip Viljamas Bleikas sakė: „Dievo žmonės taps pranašais ir turės galią jais paversti kitus žmones.“ Jūs turite labai sąžiningai savęs paklausti: „Ar tapau pranašu ir ar galiu kitą paversti pranašu?“ Tai paprastas būdas suprasti realizaciją, ir įgyjate tai, dėl ko tampate pranašais, nes viskas yra jūsų viduje, visas mechanizmas yra viduje, jūs kaip kompiuteriai, tereikia prijungti srovę ir pradėdate veikti. Jūs tiesiog turite tapti tuo. Jei netampate, tada visi kiti dalykai, tokie kaip organizacijos formavimas ir visa kita, yra nereikalinga, beprasmiška ir, galima sakyti, neteisinga. Kas jums iš to? Tarkime, jei Rėjus sako: „O, Motina matė šviesą, atsitiko tas ir tas, Ji turi tokių ir tokių galių“ – tai nenaudinga. Kam jums tai? Aš galiu būti kokia nors karalienė, tačiau kas jums iš to? Svarbu, kuo jūs tampate, ir tam jūs turite viską savyje, man tereikia tai įrodyti. Iš tikrųjų ši tiesa nėra mums nežinoma. Tai buvo paaiškinta dar Mozės laikais. Jis tai pavadino „degančiu krūmu“. Na ir kas tas „degantis krūmas“? Niekas nežino, tik sako, kad ten buvo degantis krūmas. Bet jei pamatytumėte visiškai nušviestą Kundalini, ji tikrai atrodo kaip degantis krūmas. Taip pat Biblijoje pasakyta: „Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai“. O kas tai? Niekas nepaaiškina, niekas nežino. Tie ugnies liežuviai yra ne kas kita kaip nušvitę centrai – juos galima matyti kaip ugnies liežuvius. Bet jums jų nereikia matyti, nes būdami ne paviljone galite jų matyti, o būdami viduje jo nematote ir galite matyti tik salę. Kiekvienas turi suprasti, kad turi atsitikti ne tai, ką manome atsitiksiant, o, kad turime priimti tai, kas atsitiks. Taigi pirmiausia jūs turite atsikratyti klaidingų idėjų, jog tas ir tas atsitiks, anas turėtų nutikti – „Aš turėčiau matyti šviesą, turėčiau skraidyti ore“. Yra daug žmonių, kurie moka pinigų, kad paskraidytų ore. Visiškai absurdas. Kodėl norite skraidyti ore? Aš nesuprantu. Moka daugiau pinigų, nei jų reikėtų apkelti visą pasaulį. Aš rimtai sakau, apskristi pasaulį lėktuvu nebūtų taip brangu, kaip šitas „skraidymo verslas“, Skraidymo komandos verslas. Ir kas tai yra? Turime suprasti, kas tai. Kai įklimpstame į tuos „skraidymus“, kur papuolame? Tai toks subtilus hipnozės metodas, kad jūs negalite suprasti. Kad ir tas Skraidymo komandos verslas: buvo toks ponas, akademijos direktorius, kuris susirgo epilepsija, jo žmona susirgo epilepsija, vaikas susirgo epilepsija, ir jie visi atėjo pas mane, pradėję savo namus – viską, be skatiko kišenėje. Štai, kas liko iš to skraidymo pokšto. Jūs turite suprasti, kad negalite mokėti už savo evoliuciją, negalite. Tai taip paprasta. Kaip sakiau vakar, jei sumokėsite šiam žiedui, ar jis taps vaisiumi? Tai gyvas procesas, už kurį negalime mokėti, jis nesupranta pinigų. Gyvi procesai nesupranta pinigų. Nepažįstu nė vieno žmogaus, kuris sutrikus virškinimui rytų pinigų ir sakytų: „Aš tau moku, skrandi. Ar dabar virškinsi mano maistą?“ Ar mes taip darome? Taip pat šis aukščiausias gyvybinis procesas negali būti perkamas už pinigų. Tai labai subtilu, todėl žmonėms sudėtinga suprasti, nes jie tiki, kad už viską reikia mokėti, kitaip tai neveiks. Tarkime, jei norite gero automobilio, jums reikia mokėti. Tada jis veiks. Jei neveikia – galite jį pasiimti veltui. Bet už veikiantį reikia mokėti. Jei automobilis atiduodamas veltui, tai jis šlamštas, nereikalingas. Tokius atiduodame į metalo laužo supirktuvę, todėl žmonės galvoja, kad už viską reikia mokėti. Bet tai neteisinga, už kai kuriuos dalykus negalite sumokėti. Kalbu apie tuos procesus, kurie yra aukščiau žmogaus galimybių, t. y. žmonės to nedaro patys. Pavyzdžiui, negalime žiedo paversti vaisiumi, gyvybės procesas savaime yra aukščiau, nei žmogus gali pasiekti. Tačiau, kai tampate ypatingų galių turinčiu žmogumi, galite tai padaryti. Taip turėtų nutikti ir jums. Jei tai neįvyksta, visa kita yra neteisinga. Aš iš tikrųjų kalbu labai susirūpinusi, nes žmonės, pardavinėjantys daiktus parduotuvėse, daro tai labai gerai. Jie žino, kaip suvilioti jus, kaip įtikinti, kaip suklaidinti, ir jūs leidžiatės taip klaidinami, kol jie visiškai jus išnaudoja. Tada liekate apsvaigę ir išsunkti. Ir sakote: „O, Dieve, kas atsitiko?“ Tačiau viena lieka – jūsų Dvasia nėra prarasta. Ji vis dar jumyse. Nesvarbu, kokios jūsų klaidos, ieškojimai, Dvasia visada su jumis, kol esate gyvi. Turite suprasti savo Dvasią sąmoningu protu, savo centrine nervų sistema, jūs turite jausti savyje Dvasios galias. Štai kas yra Sahadža joga. „Sahadž“, kaip sakiau, reiškia „igimta“. Vakaraš jums kalbėjau apie kairę pusę, kuri yra troškimo galia, ir dėl jos turime visus tuos sąlygotumus ir visas materijos apgaules, materialius dalykus ir tai, ką pasilieiname iš praeities, tada praeitis išsiplečia per visą kolektyvinę sąmonę. Taip pat sakiau, kad vėžys yra liga, kurią sukelia itin kairiapusis elgesys. Tie, kurie labai nukrypsta į kairę, suserga vėžiu, ir jis gali būti išgydytas, jei tą kraštutinumą grąžinsite į centrą, be jokių abejonių, vėžys gali būti išgydytas. Dešinė yra kita pusė, apie kurią žadėjau jums šiandien papasakoti. Ar tas ponas, kuris daug klausinėjo, šiandien yra čia? Nėra? Vakaraš jis buvo per daug užsiėmęs klausinėjimu, tik tiek. Manau, kad jis nesusidomėjęs ieškojimu. Tiek to. Taigi kita pusė yra dešinė – tai energija, kuria mes veikiame.

Pirmiausiai panorime ir tada veikiame. Dešinės pusės energija mumyse yra išreikšta kaip simpatinė nervų sistema. Mokslas kalba apie tą patį, tačiau grubiai, o mumyse yra labai subtilių dalykų. Ta mumyse esanti dešinės pusės energija leidžia mums valdyti savo protinius ir fizinius veiksmus. Veiksmas atsiranda tada, kai to norime, kai norime išpildyti savo troškimą, veikiame. Turite suprasti, kokia tai energija. Sanskrito kalba tai vadinama „prana šakti“. Kairės pusės energiją vadiname „mana šakti“, t. y. emocijos arba protas, tačiau tai sunku paaiškinti anglų kalba. Todėl sakysime „prana šakti“ ir „mana šakti“ – tai dvi mumyse esančios energijos, kurias naudojame kaip kairę ir dešinę, kaip stabdžius ir akseleratorius – taip tampame vairavimo meistrais. Tačiau prieš tai dažnai klystame. Žmogaus protas linkęs į kraštutinumus. Tarkime, kažkam pasakau: „Turi medituoti“. Tai jie medituos penkias valandas. Nereikia medituoti penkias valandas ar pan. Ir jei pasakysi, kad stovėtų ant galvos, jie tai darys dešimt valandų. Taigi nereikia taip pulti į kraštutinumus, turime būti centre, gerai elgtis su savimi, su savo kūnu. Nereikia būti tokiems paklaikusiems ar per daug nervingiems. Jums tai turi būti labai paprasta. Pavyzdžiui, pagalvokite apie sėklą, pasodintą, kur labai garsi muzika, arba ten, kur žmonės nuolat skuba, šaukia, rėkia – ta sėkla niekada neišdygs. Jei ji bus ramioje ir tinkamoje vietoje, ne mažame vazonyje, tada ji tikrai užaugs nuostabiu medžiu ar gražiu krūmu, ar dar kuo. Taip pat mes – jei puolame į kraštutinumus, nukrypstame į kairę arba į dešinę. Jei nukrypstate į kairę, vakar pasakojau apie tokius dalykus, kaip hipnozė, ekstrasensorika ir kitas gudrybes, kurias naudoja įvairūs guru, tada jūs tampate pakvaišę dėl to mokytojo, kartojate: „Jis mūsų guru“, ir elgiatės kaip visiškai bepročiai. „O, jaučiuosi nuostabiai, mačiau juos“, tokios savijautos priežastis yra kažkoks saugumo jausmas, atsirandantis sekant tuo guru. „Suprantate, aš jo pasekėjas, kai jis eis į Dangų, aš eisiu su juo kartu.“ Taip nebūna. Jūs turite patys įžengti į Dangų, turite tapti sau mokytojais ir viską apie tai žinoti. Niekas neateis su savo priekaba, prisikroves žmonių, ir nesakys: „Dabar visi kartu su manimi važiuokime į Dangų.“ Dauguma tokių žmonių iš tikrųjų važiuoja į Pragarą, ir jūs galite ten greitai pakliūti. Patikėkite manimi, tas, kuris sako, kad sekdami kažkokį guru jūs pateksite į Dangų, yra absoliučiai neteisingas. Jūs turite sekti Principais, ir kiekvienas tikras guru jums pasakys, kad jūs turite tapti kažkuo. Jis niekada nepasakys: „Gerai, davėte man pinigų, dabar esate nariai, mano vaikai, dabar jūs mano mokiniai, ir aš jums duodu savo meilę. Dabar jau galima mylėti. Kur ta meilė? Duokite daugiau pinigų, nupirkite man „Rolls Royce“, duokite tą, duokite aną.“ Ir mes kaip išprotėję tai darome, manydami, kad galima iškeisti tuos dalykus. Būdami ieškotojais turime teisę rasti savo Dvasią ir nebūti suklaidinti visokių gudrybių bei blogų metodų, kuriuos naudoja tie žmonės. Tai ne tik apie jūsų pinigus: tai, kad jie sukčiai, nieko tokio, tegul turi jūsų pinigus ar dar ką, ko nori, tačiau jie atima jūsų galimybę gauti realizaciją – štai, ko jūs nesuprantate. O atėmus labai sunku ją duoti, ir jei rimtai nespėsite šios problemos, tai taps neįmanoma. Mačiau žmonių, kurie turėjo sumokėti šią kainą. Dešinė pusė reguliuoja veiklą, atsakingą už protinius ir fizinius sugebėjimus. Kai galvojame apie ateitį, pradedame planuoti: „Turime padaryti tai rytoj, o tą turime padaryti poryt.“ Tada prasideda: „Dabar nueisiu ten, rasiu tą, pasiimsiu bilietą, tada eisiu ten...“ Taigi mūsų protas dirba ateičiai. Jis dirba taip stipriai, kad tampame visiškai futuristai, kartais iki tokio laipsnio, kad pamirštame savo vardus. Ar galite tuo patikėti? Jie net neprisimena savo tėvo vardo. Tai dar nieko, tačiau pamiršti savo vardą?.. Jie kaip išprotėję, nes neprisimena nei savo vardų, nei kur yra, nei ką veikia. Esu sutikusi tokių žmonių, kurie yra tiesiog ligoniai, nes tapo tokie futuristai, kad nebežino nieko apie savo praeitį. Šis futuristiškas elgesys prasideda visuomenėje, kuri nuolat galvoja apie ateitį: „Ką aš darysiu, ką veiksiu rytoj, ką gausiu rytoj?“ Kai jie pradeda taip galvoti, jų dėmesys per daug nukrypsta į dešinę pusę. Kai taip pradedame laukti ateities ir ją įsivaizduoti, tai tampa labai pavojinga, labai. Nes tai visiškai fantazija, tai, ką jūs galvojate apie ateitį, iš viso neegzistuoja. Egzistuoja tik dabartis, jūs turite būti dabartyje, o ne ateityje. Bet žmonės jūsų paklaus, o kaip būti dabartyje. Neišeina. Mes visada esame arba praeityje, arba ateityje, nes minčių banga kyla ir leidžiasi. Dar kita minčių banga pakyla ir leidžiasi. Kai mintis kyla, mes ją matome, tačiau nematome, kur ji dingsta, taip pat antra – mes matome ją kylančią, tačiau nematome, kur ji baigiasi. Taip šokinėjame tomis bangų viršūnėmis nežinodami, esame praeityje ar ateityje. Tačiau tarp šių dviejų minčių, centre, yra dabartis, ir mes nemokame ten nukreipti dėmesio, nes tai sudėtingas procesas, ir pasakyti: „Būkite centre“, yra neįmanoma. Visi tie: „Turi daryti tą, turi daryti aną“, neveiks, kol nebus šviesos. Pavyzdžiui, jei šiame kambaryje nebūtų šviesos, ir pasakytumėte: „Eik tiesiai“, būtų neįmanoma, nes nematote kelio, kur eiti. Net jei įsakytumėte daryti, ką tik nori, jūs negalėtumėte eiti tiesiai neliesdami kėdžių, nes nėra šviesos ir negalite matyti. Taigi turite suprasti, kad tame futuristiškame gyvenime, kuriame planuojame per daug, iš tikrųjų gyvename iliuzijų pasaulyje. Yra daugybė istorijų, kaip žmonės gyveno savo susigalvotuose pasauliuose ir kaip jiems teko patirti jų žlugimą. Taip pat yra žmonių, kurie viską padaro fizinėmis pastangomis. Kai tai vyksta, jie susikuria dar vieną problemą, nes tampa fiziškai orientuotais žmonėmis. Kai taip atsitinka, Dvasia supyksta. Dešinės pusės judėjimas yra labai skrupulingiems žmonėms, matot, juos galite vadinti tais, kurie konkretūs dėl laiko, tvirti dėl ko nors, kurie yra labai sausi, labai tiesmukiški ir netoleruojantys jokių nesąmonių. Matot, tie žmonės, kurie atrodo normalūs, tampa galvos skausmu ir yra labai nuobodūs. Jūs negalite pakęsti jų kompanijos, jie gali būti labai nuobodūs. Jie jums aiškina, kaip būti tiesmukiškiems, kaip būti visiškai tiesiems. Gamtoje niekas nėra tiesus, viskas taip gražiai juda, nes gamta sukurta iš įvairovės, ir įvairovė suteikia grožį. Jie negalvoja apie grožį, nei apie meilę, kantrumą – nieką.

Jiems gyvenimas yra tikslus, ir taip jie gyvena. Tokie žmonės savyje vysto didelį ego, kaip čia matote, geltona sritis, esanti galvoje, vadinama ego. Kairės pusės, emocionaliosios pusės, veiksmu mes vystome superego, o dešinės pusės veiksmu vystome ego. Dabar ego ne taip lengva pamatyti. Nes jei yra superego, jūs jaučiate kūno skausmus, esate pasigailėtinas žmogus, jūsų veide raukšlės ir atrodo visiškai išsekęs. Bet jei turite ego, atrodo dinamiškas. Galima sakyti, kad Hitleris buvo ekstremalus ego žmogus. Jis manė esąs kažkokia Dievo inkarnacija, galinti apsaugoti žmones, kad jis yra vienintelis, žinantis apie rases ir visa kita, kad turi išgelbėti tam tikrą rasę. Tokios idėjos ateina iš dešiniapusių žmonių, jie labai agresyviūs, tačiau gali labai gerai kalbėti ir atrodyti itin nuolankūs, jie gali būti sėkmingi verslininkai, jie gali būti bet kuo, tačiau nežino, kad turi Poną Ego, esantį ant jų galvų, ir kaip didžiulis balionas jis skraidina juos į orą. Ego pabaiga yra kvailumas. Jūs nustebsite, bet ego pabaiga yra kvailumas. Tokie žmonės įsitraukia į visokias kvailystes ir sako: „O kas čia blogo?“ Pavyzdžiui, pažinojau senus žmones, besielgiančius labai kvilai, ir jie sakė: „Kas čia tokio?“ Žinote, senas žmogus, devyniasdešimties metų, kuris net nepaėina be lazdos, šoka taip, kaip jūs, ir nukrenta, matote, jis vis tiek mano, kad nieko tokio. Kaip ponia, kurią pažinojau, apie aštuoniasdešimt penkerių metų, ji mirė nukritusi nuo arklio. Ko dar galima tikėtis iš aštuoniasdešimt penkerių metų, tai akivaizdu, aštuoniasdešimt penkerių metų moteris turėtų sėdėti namuose, prižiūrėti savo vaikaičius, ji gali turėti nuostabius vaikaičius. Kodėl ji vietoj to nori būti dvidešimt penkerių metų moterimi ir lipti ant arklio? Taigi jie krečia tokias kvailystes ir sako: „Kas čia tokio? Pakvailioti nėra blogai, kas čia tokio?“ Bet tokie žmonės yra nemalonumas visuomenei, kitiems. Žmonės, turintys superego, patys sau kelia problemų, bet tie, kurie yra egoistiški, kelia problemų kitiems. Jie nuolat taiso ir kankina kitus, primeta savo idėjas, be to, tokiems žmonėms gali labai sektis, nes niekas taip neskatina, kaip sėkmė. Jie kala žmonėms į galvas: „Dabar tai yra tiesa, tai tiesa“, tada jūs pradate taip sakyti ir tuo tikėti: „Taip, greičiausiai“. Tokie žmonės yra daug pavojingesni už superego tipo žmones. Tačiau žmonėms, kurie nežino superego keliamų gudrybių, jie gali būti labai pavojingi, nes jie itin subtilūs, negalite to matyti, jie hipnotizuoja ir gali jus valdyti, jie gali būti labai klastingi ir veikti tokiais metodais, kurių net nežinote. Taigi nelengva išsirkinti, kas gera, o kas ne. Blogai nukrypti į kraštutinumus – dešinę ar kairę. Dabar pažiūrėkime, kas nutinka fiziškai. Jau pasakojau apie vėžį ir ką darome kairėje pusėje. Tai kas atsitinka futuristiškiems žmonėms? Mes turime specialų centrą futuristiškam elgesiui, Svadistana čakra, kuri fiziniame lygmenyje pasireiškia kaip aortos rezginys, esantis mummyse. Dabar Svadistana čakra yra labai svarbi žmonėms, ypač išsivysčiusiems žmonėms. Iš tikrųjų dėl šios čakros perdirbame skrandžio riebalus smegenų veiklai. Tai Surja centras, saulės centras. Kai pradame galvoti, šios dalelės taip pasikeičia, kad tampa naudingos smegenims. Jei nuolat galvojate ir galvojate, kas tada atsitinka? Žinoma, dėl to neišaugs ragai, bet visa tai dominuoja, tos ląstelės pradeda dominuoti, jūs privalote turėti tam pakaitalą, dėl jo Svadistana čakra turi labai stipriai dirbti, kad paverstų ląsteles tinkamas smegenų veiklai. Tuo pat metu vyksta kiti procesai, kuriuos prižiūri Svadistana čakra, pavyzdžiui, jūsų kepenis, kasą, blužnį, inkstus – visi jie prižiūrimi šio centro, taip pat gimda. Kai Svadistana čakrai duodamas vienas darbas, tada negalima atlikti kitų darbų, nes tuo metu jie neprižiūrimi, o jums vystosi baisus negalavimas, vadinamas kepenų sutrikimais. Kepenų sutrikimai yra tai, ko jūs patys nejaučiate, kiti žino, kad jūs sergate kepenų liga dėl savo karšto būdo, neramumo ir dėl to, kad pykstate ant kitų žmonių, esate visad kažkuo nepatenkinti, kritikuojate kitus, visa tai kepenų sutrikimai, dėl tokių sutrikimų žmonės niekad nėra savimi patenkinti, nes kepenys atsakingos už dėmesį, ir tų, kurie turi kepenų sutrikimų, dėmesys yra siaubingas, štai toks, matote, jūs negalite išlaikyti savo dėmesio. Gatvėje susiduriate su automobiliu, nes žiūrite ten, kur neturėtumėte žiūrėti. Bet jūs nuolat žiūrite ir negalite eiti, ta prasme, nėra tokio gyvūno, kuris taip vaikščiotų, tik žmonės taip elgiasi. Jei pažiūrėtumėte į juos gatvėje, nustebtumėte. Kur jie eina? Jie neina tiesiai, nežiūri tiesiai, jų akys bėgioja tai šen, tai ten, nes dėmesys nepastovus, dėmesys nepastovus, nes ligotos kepenys. Taigi kepenys yra labai svarbios. Kepenys turi specialią talpą, kad ištrauktų visus nuodus iš kūno kaip karštį, o karštis kūne yra transformuojamas ir turi būti perduotas į kraują arba kaip vanduo kraujyje būti pašalintas iš jūsų kūno kaip prakaitas ar kiti skysčiai. Bet kas nutinka, kai kepenys neveikia: jos negali to padaryti, negali pernešti karščio kraujo srove, karštis lieka jūsų kūne ir jūs įkaistate. Būtent karštis ir sukelia visas problemas. Kas atsitinka Sahadža jogoje, kai Kundalini pakyla? Ji pakeičia kraujo pavidalą. Vandenis ir deguonis, esantys dėl karščio, ir visa tai taip labai juokingai pasidaro, jie pradeda pasiimti karštį su savim. Štai kodėl žmonės, turintys kepenų sutrikimų, jaučia nedidelį karštį, kai Kundalini kyla. Bet galima išgydyti, duodant joms ramybę ir komfortą, jūs galite iš tikrųjų išgydyti kepenis, be abejo. Antras ligų šaltinis yra kasa, nes sukelia jums diabetą. Tik per daug galvojantis žmogus serga diabetu. Pavyzdžiui, indas ūkininkas nežino, kas yra diabetas. Sumažindami cukraus kiekį nesumažinate savo diabeto. Negalavimai atsiranda, nes vis galvojate, galvojate, galvojate. Gydytojai to nesupranta, todėl sako, kad tai neišgydoma, nes jie niekaip nesusieja galvojimo su šia liga. Ir štai kas atsitinka, kai jūs galvojate kaip pašėlę – tada diabetas įsigali. Ši liga taip pat išgydoma, jei gaunate nušvitimą. Taip pat galite gydyti kitų žmonių ligas dėl šios gyvybinės energijos, kurioje susijungia visos trys energijos, tekančios jumis, galite jos prisipildyti, galite duoti kitiems žmonėms, kurie yra išsekę, dėl jūsų galima pripildyti juos šios energijos, jūs galite gydyti. Trečias pats baisiausias dalykas, kuris gali nutikti žmonėms, yra kraujo vėžys, atsirandantis dėl

blužnies. Blužnis yra ypatinga tuo, kad tai yra taikos centras mumyse. Tas, kurio blužnis nesveika, negali būti taikus žmogus. Tai labai paprasta, bet gydytojai negali to susieti, nors visi išsimokslinę žmonės gali tai susieti su kažkuo labai paprastu. Paprastumas toks, kad kai valgome maistą ir esame įsiutę, sukeliame savo blužniai problemų ir susergame kraujo vėžį. Tarkim, jei motina arba tėvas yra tokio būdo, kūdikis gali gimti sirgdamas kraujo vėžiu. Dabar džiugu sakyti, kad Niujorke turėjome kraujo vėžio atvejį, ir kai buvau Indijoje, kaime, kažkas atėjo ir pasakė, kad berniukas serga, vos šešiolikos metų ir serga kraujo vėžiu, o gydytojai pareiškė, kad jis mirs per dvi savaites. Jie visada pareiškia ir daro tai labai gerai. Ir kai taip nutiko, aš jiems pasakiau: „Nieko negaliu padaryti, aš kaime, bet jūs galite paskambinti vienai Sahadža jogei. Ji buvo Anglijoje, dabar ji Niujorke, ir ji pasirūpins tuo.“ Jūs nustebsite, bet berniukas buvo visiškai išgydytas, jis išėjo iš ligoninės, atvyko pasimatyti ir dabar grįžo atgal studijuoti. Noriu pasakyti, kad išgydėme daugybę kraujo vėžio atvejų, bet čia esame ne tam, kad ką nors išgydytume, tai nėra mūsų darbas. Tai nutinka spontaniškai kaip Kundalini pabudimo rezultatas. Tam, kad jūs taptumėte gydytojais, svarbiausia padaryti jus išmanančiais ir kolektyvą jaučiančiais žmonėmis, kurie turi įžengti į Dievo karalystę, gyventi Jo taikoje, palaiminime ir džiaugsme. Taip pat inkstų ligos atsiranda dėl aukšto kraujospūdžio. Žmonės nerimauja, jie įsiutę, matote, ir tas įsiutis tampa įpročiu. Pažinojau žmonių, kuriems pasakius: „Turėsi skristi lėktuvu“, žodis „lėktuvas“ staiga suskamba taip siaubingai: „O!“ Jie pašėlsta. Jie nežino kam ruoštis. Jie pamirš pasą ir bagažą – viską pamirš, jie tokie paklaikę. Nuvykę į oro uostą suprasite, kad kairė Nabhi, blužnis, pašėlsta. Dabar, kai valgote ar šiaip ką darote, sukuriama kritinė padėtis, reikia daugiau kraujo, kad suvirškintų maistą. Taigi vargšė blužnis sunkiai dirba, kad pagamintų papildomą kraujo ląstelių kiekį. Bet valgio metu jūs taip pat skaitote laikraštį – tai pats baisiausias dalykas ryte. Siaubinga. Skaitote laikraštį, valgote, blužnis silpsta, nes prasideda kritiška situacija. Lyg važiuoti dviračiu su sumuštiniais rankoje, net blogiau. Ir jūs skubate į darbą, staiga pakeliui didelis kamštis, jūs tikrai nepatogioje situacijoje, pašėlstate ir nesuprantate, o žmogus, esantis prieš jus, klausia: „Kas jam yra, kodėl jis negali greitai važiuoti?“ Tas pats žmogus pasako ką nors panašaus kitam žmogui, važiuojančiam priekyje. Taigi sumaištis didėja, šios žiurkių lenktynės tęsiasi, ir jei valgote skubėdami kaip pašėlę, vystote labai pavojingą ligą, pavadintą kraujo vėžiu, ja labai dažnai serga jauni žmonės. Taigi paskutinė, bet ne mažiausia – širdies problema. Kai kreipiate per daug dėmesio visiems išoriniams ir materialiams dalykams, savo materialiai pažangai, fiziniam pažangumui ir per didelei smegenų kompiuterizacijai, tada neskiriate reikiamo dėmesio Dvasiai, kuri yra jūsų širdyje, taigi Dvasia traukiasi, ir kai taip nutinka, jus ištinka širdies smūgis. Tik dešiniapusiškus žmones ištinka širdies smūgis, kairiapusiškų – niekada. Aš pasakiau tai gydytojui, ir jis atsakė, kad psichiatrinėje ligoninėje nereikalinga kardiograma, nereikalinga. Jų niekada neištinka širdies smūgis. Pamišėlio niekada neištiks širdies smūgis, stebėtina. Išprotėjęs žmogus daugiau vadovaujasi širdimi, savo kaire puse, jo emocijos ir jo širdis turėtų mirti, bet ne – miršta smegenys. Galite įsivaizduoti? Tas, kuris išnaudoja smegenis, netenka širdies. Tai gamtos sukurtas balansas mumyse. Matot, kaip protingai ji stengiasi atvesti mus į centrą: nenukrypti į kraštutinumus, laikytis centro, laikytis centro, ir kai esate visiškai centre, tada evoliucionuojate labai greitai. Taigi mūsų dešinė pusė, futuristinė pusė, kaip žinote, mes visi esame labai futuristiško būdo. Futuristiškumas negali būti išgydomas sakant: „O, tu tik negalvok dabar“, to negalima padaryti, paprasčiausiai negalima. Jei jums liepčiau: „Dabar liaukitės planuoti“, jūs to nepadarytumėte, jums tai nepadėtų. Jums bus būtina planuoti. Ir pamatysite, kad visi planai griūva, nes jie nesusiję su dieviškais planais. Dieviškumas turi visai kitus planus, ir, kol turite savų, jie niekad nesusijungs, jūs matote žlungančius savo planus, nusiviliate, esate beviltiškoje situacijoje. Nesuprantate, kaip tai atsitiko. Kad suprastumėte, turite žinoti, kad yra Dieviškoji energija. Patinka jums tai ar ne. Visi gyvi veiksmai – milijonų milijonai vaisių, kurie tampa vaisiais, sėkla, tampanti medžiu, paprasta sėkla tampa paprastu medžiu, visi pasirinkimai padaryti, visi cheminiai veiksmai suplanuoti, kaip chemija veikia, paklūsta periodiniams dėsniams, viskas, ką matote pasaulyje, viskas yra taip puikiai suplanuota, kažkas turi tai daryti. Taigi yra Dieviškoji energija, kuri mus supa, be abejonės. Bet mes dar jos nepajutome, štai kas. Jei jos dar nepajutome, nereiškia, kad ji neegzistuoja. Ji egzistuoja ir veikia. Galime iš savo patirties matyti, kiek vyksta gyvų procesų. Mums tai savaime suprantama ir nesistebime. Matote, paties žmogaus gyvenime vaikas gali gimti tada, kai vaisius patalpinamas kūne. Pagal medicinos principus, bet koks svetimkūnis, įžengęs į kūną, nedelsiant yra pašalinamas, visos jėgos yra sukurtos jam pašalinti. Tačiau, kai atsiranda vaisius, visa sistema veikia, kad jį išmaitintų, prižiūrėtų, iš tikrųjų juo rūpinasi. Labai rūpestingai aplink jį sukuriamas vanduo, taigi jam niekas netrukdo, ir visas kūnas prižiūri vaisių, ir kai vaisius pasirengęs, jis išstumiamas lauk. Kas tai daro? Kas tai daro? Kartais turime savęs paklausti. Ir po viso to kodėl tapome žmonėmis? Kam to reikėjo? Kam to reikėjo? Ir jei negauname atsakymo, vadinasi, dar esame perėjime ir turime eiti ten, kur gausime atsakymus. Mes esame žmonės, kad jaustumė Dieviškąją energiją, manevruotume Dieviškąją energiją, taip pat mėgautumės dievišku palaiminimu. Ta Dieviškoji energija yra kolektyvinis būvis, kuris suteikia kolektyviškumą. Yra viena Dvasia mūsų širdyje, kuri yra kolektyvinis būvis mumyse, kuri nurodo Dieviškajai energijai pratekėti, ir vos tik susijungiame su savo ištakomis, tampame tuo, kam esame skirti. Kaip mašina, vos tik įjungta, įgauna prasmę, bet ši mašina, nors ir įjungta, nesuvokia elektros, mano balso – nieko. O žmogus, vos susijungęs su savo ištakomis, pradeda suvokti, ir štai ką

jūs turite pamatyti. Kai esate realizuoti, galite pakelti kitų Kundalini, galite duoti realizaciją kitiems. Pats Rėjus tiek daug kartų ją davė. Netgi Rijade. Jis dalino ją visur, kur tik ėjo. Jis, kaip ir jūs, inžinierius, jis buvo toks kaip ir jūs, dabar nustebtumėte, kiek daug jis žino apie save ir kitus. Nes tik pažadinę Dvasią gaunate tai, kas yra aukščiausia, visi žemiški dalykai nuo jūsų atkrenta, ir jūs tampate sau šeimininkais. Daugiau jokio vergavimo įpročiams, nieko panašaus, tai paprasčiausiai išnyksta. Bet reikia duoti sau galimybę, ir būti kantriems. Blogiausia, kas gali nutikti dėl vadinamo intelektualumo, yra tai, kad galima iš visko pasijuokti. Tai lengviausia, iš visko pasijuokti ir išsivaduoti iš to. Ankstesniais laikais, kai jie norėjo išsiaiškinti tiesą, tada, kai atėjo Kristus, jie juokėsi iš Jo. Jie tai darė, kai Jis buvo nukryžiuotas, bet visa tai neigė. Dabar tai nėra pagrindinė problema, kad problemos nėra, nes ją paneigti reikalauja daugiau pastangų, taigi geriau iš jos pasijuokti. Tai kvailystė. Kartoju, kvaila juoktis iš to, kas esate, jūs esate Dvasia. Esate tie, kurie turi tai gauti, ir jei žinote tik kaip pasijuokti, prašau, eikite ir kvailiokite. Kokia nauda visą gyvenimą taip elgtis? Ir jei negausite realizacijos, jūsų nuomone, pralaimėjote, o čia jums duodama galimybė. Jus gali paguosti arba duoti patarimą, galite gauti atpirkimą, et niekas negali priversti pajusti savo grožį, jūs tai turite padaryti patys. Jei nenorite, gerai. Labai gerai. Jūs laisvi daryti ką norite. Bet jei norite, tada, prašau, nustokite abejoti, sustokite ir pažiūrėkite, ko jums reikia. Tai, kas turi įvykti, yra svarbu. Kol žmonės neevoliucionavę, jokios pasaulio problemos neišsprendės, jokios problemos, patikėkite manimi. Kad ir ką jie sukūrė galvodami: sako, kad sukūrė demokratiją, sukūrė komunizmą, tą, aną – visa tai neturi prasmės realybėje, neturi prasmės. Nes, pavyzdžiui, galite sakyti, kad aš labai galinga, taigi aš kapitalistė. Bet negaliu gyventi neduodama kitiems, taigi aš komunistė. Taigi aš visiškai kapitalistė ir visiškai komunistė. Viskas manyje, ir visos šios idėjos dirbtinės, kai priskiriate vienus žmones prie demokratų, kitus prie kitokių. Nes kol jie prisirišę prie savanaudiškumo, jie nieko gero iš to nepadarys. Neprisirišimas atsiranda, nes jūs susijungėte su Dvasia, kuri nėra prisirišusi, kuri duoda jums šviesą, neprisirišimą, dėl kurio galite matyti viską kaip vykstančią dramą. Jūs labai gerai viską išsprendžiate, tampate dinamiški, tokie dinamiški, kad patys nustembate dėl savo dinamiškumo. Nepaisant to, reikia suprasti, kad jei yra Energija, kuri yra visur esanti Energija, tai ši Energija galvoja, planuoja ir prižiūri jus. Tiek daug dalykų nutiko Sahadža jogams, jei papasakočiau, nustebtumėte. Nuostabių dalykų. Bet Krišna labai aiškiai pasakė: „Jogakšema vahamdžaham“, tai reiškia: „Kai esi jogoje, viskas pavyksta“. Po jogos. Pirma, Jis sakė, joga, pirma turi būti jungtis, tada visa kita būna gerai. Mačiau žmonių, kurie eina pas taip vadinamus guru, nesveiki, matėte jų išblyškusius veidus, visiškai pribaigti, jie niekam tikę, visiškai apgailėtini žmonės. Kaip tokie žmonės gali būti jogoje? Ne tik fiziškai, protiška jie yra taikūs, jie pilni užuojautos ir meilės. Užuojautos, kuri ne kalba, o tik teka, ji teka, spinduliuoja, galite tai duoti net gėlėms. Jei gėlės miršta, galite joms tai duoti ir jos dar pagyvens. Jei, tarkim, džūnantiems medžiams tai duosite, jie suvešės. Jei duosite tai gyvūnams, jie pasikeis, nes pirmą kartą po to, kai tai gaunate, jūs atiduodate kažką gamtai. Visada tik imdavote iš gamtos, dabar pirmas kartas, kai duodate kažką pačiai gamtai. Nes užuojauta teka, ji nieko nesiekia, ji paprasčiausiai teka visiems, ir taip turi įvykti. Nesidžiaukite pigiais dalykais, kokiomis nors nesąmonėmis, kurios ką nors mėgdžioja ar yra masinės idėjos. Kalbu apie kolektyvą, kur kiekvienas individas yra sąmoningas. Tai ne masinė veikla, tai kolektyviškumas. Telaimina jus Dievas. Tikiuosi, šiandien dauguma gaus realizaciją ir taps išvien su Dvasia, pajaus kolektyviškumą. Tai mano vienintelė viltis. Braitonas Anglijos aukštumoje, ir aš visada sakiau, kad Anglija yra Visatos širdis. Labai svarbu, kad širdis, be abejo, štai kodėl Bleikas sakė, kad ji turi tapti Jeruzale. Tame, ką jis pasakė, yra daug tiesos. Jis pasakė daug dalykų apie Sahadža jogą visiškai teisingų. Bet širdis yra tingi. Širdis miega, dėl to liūdna. Kaip sakiau, Europa yra kepenys ir čia geriama. Ar galite įsivaizduoti tokią būklę, netgi blogiau, jei viskas vyksta prieš esmę? Anglijos esmė yra širdis. Tai reiškia, ji artikuliuoja, skleidžia. Kad ir kas nutiks Anglijoje, nutiks rimtai. Tarkim, visi jūs tapsite kvailiais – visas pasaulis toks taps. Jums didelė atsakomybė, kurios nesuprantate. Labai svarbu tai, ką darome. Tai atrodo labai menka šioje šalyje, nes yra keli žmonės, kurie tikrai atėjo į Sahadža jogą ir įsitvirtino. Tik keli, yra vos keli tokios kokybės, manau. Daug mažų vaikų čia ateis po maždaug dešimties metų. Esu tikra, kad bus daugybė žmonių, kurie ateis, ir ieškotojų, kurie yra čia ir truputį nervinasi, nes nori mokytis iš amerikiečių ir europiečių. Nėra ko iš jų mokytis. Tai jūs esate tie, kurie skleis, jūs nešite žinią. Žinau, kad tai labai svarbi šalis, ir viskas susiklostė taip, ir viskas susiklostė taip, kad mano vyras būtų išrinktas Anglijoje, ir mes dabar čia pastaruosius aštuonerius metus. Ar galite patikėti? Ir čia galbūt pasiliksiu dar ketverius metus, daugiausiai. Taigi, tikiuosi, kas nors įvyks Braitone, tai labai gera vieta, esu tikra, kad dauguma gaus realizaciją ir padės žmonėms išsilaivinti. Labai jums dėkoju. Telaimina jus Dievas. Jei turite kokių klausimų, turite paklausti, aš turiu jums atsakyti, aš jūsų Motina, niekada neįsižeisiu, jei užduosite klausimą, nes aš neturiu jokių klausimų, jūs turite klausti, aš neturiu jokių klausimų.

1982-0515, Viešojo programa, 3 diena, „Kuriančioji galia. Centrinis kanalas“

View [online](#).

Viešojo programa, Braitonas, Didžioji Britanija, 1982 m. gegužės 15 d.

Esu tikra, Filas jums jau paaiškino mūsų evoliucijos mechanizmą. Kaip matote prieš save, egzistuoja skirtingi centrai skirtingose kūno vietose, ir visi šie centrai pažymi skirtingus mūsų evoliucijos etapus. Šie centrai nematomi, jie subtilūs ir išsidėstę pailgosiose smegenyse, t. y. stubure ir smegenyse. Kaip minėjau vakar, Dievas sukūrė mus tam tikram tikslui, ir visas kūrimas buvo atliktas labai gražiai, su didele užuojauta, rūpesčiu. Tai labai subtilu, ir visi šie centrai išreikšti mumyse kaip augimas, jie išreikšti vienas po kito. Šioje žmogaus stadijoje mes vis dar esame pereinamoje stadijoje, nes nežinome savo gyvenimo prasmės.

Mūsų gyvenimo prasmė gali būti suvokta tik, kai esame susijungę su Energija, kuri sukūrė mus, kuri padėjo mums evoliucionuoti, Energija, kuri troško mūsų sukūrimo, kuri aktyvavosi mūsų sukūrimui ir kuri padėjo mums vystytis. Šios trys energijos pažymėtos šiose trijose linijose. Kairė pusė – mūsų troškimų pusė, kurioje visa mūsų praeitis, sąjmonė, kolektyvinė sąjmonė, o kita energija, kuri aktyvuojasi dešinėje pusėje ir rankoje, ji atsakinga už veiksmą, aktyvumą, kūrimą, iki stadijos, kai gyvybė įgyja formą. Viskas prasideda nuo anglies atomo. Anglies atomas – svarbus pagrindinis elementas, sukurtas taške, kuriame turi keturi valentingumus, jis negali nuo jų nukrypti ar įgyti. Tai tapo tam tikru katalizatoriumi, galime sakyti, nuo kurio prasidėjo gyvybės kūrimas. Buvo sukurta gyvybė, bet sukūrus gyvybę kaip vienaląsčius, mums reikėjo tapti žmonėmis. Šios kėdės neauga, ši salė taip pat neauga, niekas, kas negyva, neauga. Tik tai, kas gyva, gali augti ir vystytis. Mes tapome žmonėmis tokioje stadijoje, kai centras yra netoli kaklo. Tada pakėlėme savo galvas, o gyvūnai galvas nuleido. Viduje pradėjo kurtis nauja sistema, kurioje įsitvirtino susikryžiuojimas, ir šis energijų susikryžiuojimas nulėmė dviejų „balionų“, vadinamų ego ir superego, atsiradimą. Jie susiformavo, nes energijos neturėjo nutekėjimo.

Visos keturios gyvūnų galūnės remiasi į žemę – nuo galinių iki priekinių kojų. O žmonėse, kai jie pakėlė galvas, pradėjo formuotis nauja sistema, kuri nulėmė ego atsiradimą. Kai žmogus dirbo, priėmė sprendimus, kuriuos kūrė savo mentaliniame ir psichiniame lygmenyje, jis išvystė sistemą, kurią vadina ego. Iš tiesų ego yra tiesiog mitas, nes patys nieko nedarome. Minėjau, darome tik negyvus daiktus. Mes negalime kurti jokių gyvų procesų. Mes negalime kurti jokių gyvų veiksmų. Ego yra tiesiog sukurta mitas, nes manome, jog darome patys. Mitas iškyla, ir gyvūnų stadijoje superego buvo nustumtas, ir jie abu formuojasi jūsų galvoje iki dvylikos metų, įvyksta kaulų sutvirtėjimas ir jūs tampate savimi, tampate visiškai nepriklausomi, išsivysto „Aš“. Tai reiškia, jog tampate kiaušiniu. Dabar esate atskiras subjektas, laisvas subjektas, kuris gali veikti kairėje arba dešinėje pusėje. Jis galima palyginti su akceleratoriaus ir stabdžių pedalais. Mokotės jais naudotis ir stengiatės pasiekti balansą darydami klaidas, eksperimentuodami, įgydami išminties centre.

Kartais žmonės nukrypsta į kraštutinumus, minėjau vakar, kaip jie nukrypsta į dešinį kanalą, ir kokias problemas bei ligas įgyja. Lygiai taip pat, minėjau ankščiau, kai nukrypstate į kairę pusę, kokias emocines problemas ir net tokias ligas kaip vėžį gali sukelti kairės pusės kraštutiniai. Centriniam kanale vyksta evoliucijos procesas, evoliucijos galia, jūsų gyvybinė galia. Pavyzdžiui, anglis turi keturis valentingumus, tai reiškia, jog anglis turi keturis gyvybinius šaltinius. Žmonės turi dešimt gyvybinių taisyklių, kurios Biblijoje įvardijamos kaip Dešimt Dievo įsakymų. Jie skirti žmonių išgyvenimui. Kai Mozė buvo Žemėje, tuo metu buvo per anksti kalbėti apie savirealizaciją, apie Dvasią. Kai augo Gyvybės medis, jis kalbėjo apie Gyvybės medį, apie degantį medį, iš tiesų kalbėjo apie Kundalini, bet pabrėždavo išgyvenimą, balanso palaikymą, apie buvimą. Labiau akcentavo šiuo dalykus, nes tai buvo laikai, kai žmonės turėjo išmokti būti balanse. Jis nekalbėjo apie krikštą. Pavyzdžiui, žydai netiki krikštu, tačiau jis minėjo, jog kai kas atvyks, Mesijas, kuris suteiks Dvasią, suteiks savirealizaciją. Nepaisant to, žydai neigia Kristų, todėl Jis ir buvo nukryžiuotas. Kristaus atėjimas į šią Žemę yra labai labai svarbus.

Iš visų inkarnacijų pirmiausiai papasakosiu jums apie Kristų, koks svarbus Jis yra ir kokį svarbų vaidmenį atliko žmonėms. Žmonės sako: „Kristus, Kristus, Kristus.“ Nuėjus į bažnyčią, ten tik Kristus, Jėzus Kristus. Tiek daug skelbimų, apie tai, kad Jėzus Kristus yra jumyse, Jėzus Kristus ateina, Jėzus Kristus čia. Bet kur? Kur Jis? Kur Jis slypi mumyse? Jis yra centre, šeštoje mūsų čakroje, vadinamoje Agija. Šis centras yra tarp hipofizės ir kankorėžinės liaukos, tai labai subtilus centras ir turi du rezginius.

Jėzus inkarnavosi čia kaip nekaltumo įsikūnijimas, todėl Jis yra nepaprastai galingas, nes inkarnavosi būtent šioje srityje. Jo atėjimas į Žemę svarbus būtent dėl ego ir superego susikirtimo šiame taške, jis nepaliko vietos Kundalini kilti toliau. Tai ir yra kryžius, ant kurio Jis buvo nukryžiuotas. Prieš tai, kai Jėzus atėjo į Žemę, prieš keturis tūkstančius metų Šri Krišna apibūdino galią, kuri bus dieviška, nesunaikinama. Dvasia negali būti sunaikinta, negali būti sudeginta ar užpūsta. Kristus atėjo į Žemę, kad įtvirtintų šią tiesą. Jis buvo tas, kuris buvo Aum, tas, kuris buvo pirmapradis garsas, štai kodėl Jis galėjo vaikščioti vandeniui. Tik garsas gali keliauti vandens paviršiumi, nes jo neveikia gravitacijos jėga. Tai buvo ypatingas Jėzaus Kristaus kūrinys danguje, kuris aprašytas daugelyje indų knygų, raštų, Jis vadinamas Mahavišnu.

Žmonės, kurie vadina save krikščionimis, gavo savo krikščionybę iš įvairių šaltinių ir interpretavo juos savaip. Pavyzdžiui, šv. Paulius iš Biblijos nėra realizuota siela ir jis neturi nieko bendro su Kristumi. Nieko. Jis nebuvo sutikęs Kristaus. Jis žudė krikščionis, buvo pusiau žydas, pusiau graikas. Jis papirkinėjo žmones, kad galėtų gauti vizą į Romą ar kažkas tokio. Ir jis buvo ten kaip Romos karys. Jis žudė žmones, žudė krikščionis. Staiga pasiskelbė matęs šviesą. Tokiu būdu išsirinko pats save. Ir nežinau, kodėl jis yra Biblijoje, jam ten ne vieta. Jis yra labai klaidinantis asmuo, tas klaidinimas veikia prieš Kristų. Tiesą pasakius, manau, kad visada, kai toks didis žmogus ateina į Žemę, ir Jo darbas prasideda, kai kurios negatyvios jėgos labai subtiliai padeda situacijoje, tačiau jos yra prieš Dievą. Įrodysiu jums vėliau, kodėl taip sakau. Tačiau Jėzus Kristus atėjo į Žemę, nes mes turėjome problemą. Ta problema buvo ego. Problema buvo, nepaisant mūsų darbo. Blogi dalykai, kuriuos padarėme, sukūrė nuodėmės instituciją, tapome nuodėmingais – tais, kurie daro nuodėmes. Ir Jis atėjo į Žemę, kad ištrauktų visas nuodėmes iš mūsų. Senovės raštuose išpranašauta, kad ateis toks ir toks, o kai ateis, Jis bus pažadintas Kundalini, ir jei Jis bus pažadintas Kundalini energijos, tada ištrauks jūsų nuodėmes. Nebus karmos, nuodėmių iš viso.

Taigi Jis atėjo į Žemę ištraukti nuodėmių, paimti jų, mirė dėl mūsų nuodėmių, taip sakome. Tada kodėl vis dar turite nuodėmės idėją? Kodėl einate ir išpažįstate savo nuodėmes? Nes jei Kristus ten ir yra pažadintas, Jis, be abejonės, ištrauks mūsų nuodėmes. Kita idėja, kurią žmonės turi, kad mes turime kentėti. Ši idėja atėjo iš žydų – kad visi turime kentėti. Tai tikriausiai atėjo iš tų laikų, kai buvo Mozė. Jau 1000 metų praėjo nuo tada, kai gyveno Mozė. Tada buvo išpranašauta, kad ateis tas, kuris iškentės dėl jūsų kartą ir visiems laikams, Jis paims visas jūsų kančias. Kristus buvo nuostabi asmenybė. Jis atėjo į Žemę, ištvėrė visas kančias, ir vis tiek net krikščionys sako, kad turi kentėti. Kodėl? Ar Jis nepakankamai dėl jūsų iškentėjo? Ar jūs kentėsite daugiau nei Jis? Kodėl kenčiate? Viena, kas turi nutikti, tai Kristaus pažadinimas jumyse. Kai Kristus jumyse bus pažadintas, jūs apstulbsite – visos jūsų kančios dings. Nebėra dėl ko kentėti.

Matėme sergančius vėžiu, kurie stipriai kenčia, gydytojai sako: „Mirsite po dviejų savaitių, tai faktas.“ Jei jų Kundalini pažadinama, vėžys išnyksta, visas skausmas, agonija dingsta ir jie jaučiasi lengvai, jaučia, kad tapo kolektyviškai sąmoningi, kad jie yra išgelbėti. Jie visi žino, kad yra išgelbėti. Kai tai nutinka, iškart minčių šviesumas, kūno lengvumas, lengvas buvimas jaučiamas, jaučiatės taip lengvai, tarsi sklandytumėte Dievo džiaugsme. Tai buvo pažadėta. To turėjome tikėtis. Tačiau vietoj to grįžome prie senų dalykų, kurie buvo prieš 1000 metų, nesuprasdami, kad tai buvo augimas, jei tai buvo gyvas procesas, gyvas procesas visada transformuojasi iš vieno lygmens į kitą. Pavyzdžiui, matome sėklą, sėkla tampa šaknimi, šaknis išleidžia ūglius, ūgliai leidžia kitas dalis vieną po kitos, kol išauga žydintis augalas, žydintis medis, tada medis duoda vaisių, tada vaisiai nukrenta. Tokiu būdu gyvenimas vystosi evoliucijos procese. Čia yra lygių, kuriuos turime pereiti, bet ne kaskart kas nors atėjęs pradėtų savo religiją.

Kristus pasakė: „Kurie ne prieš mane, yra su manimi.“ Taigi kas tie, kurie yra su Juo? Jis tai pasakė labai aiškiai. Net Mahometas pripažino Kristų kaip labai didingą sielą ir Jis pasakė, kad turite sulaukti prisikėlimo dienos. Bet kas kalba apie prisikėlimo dieną? Musulmonai nekalba apie tai, tik apie Paskutinio Teismo dieną. Nežinau, kodėl žmonės taip trokšta Paskutinio Teismo dienos dar nepasiekę atgimimo. Esame čia, kad atgimtume ir išsilaisvintume, tai yra Sahadža joga. Sahadža joga ne tik pataria, sako viską apie tai, ji suteikia jums išsilaisvinimą ir palengvėjimą, palengvėjimą nuo nuodėmių ir gyvenimo nerimo. Štai kas yra Sahadža joga. Yra kitų dievybių, kurios yra kituose centruose, galite paskaityti knygoje, aprašytai aiškiai. Tačiau žmonės priblokšti, kai pasakoju apie tas dievybes, kurios yra čia ir ten.

Pavyzdžiui, jei kalbu su indais, jie mano, kad aš propaguoju Kristų, kad Jį remiu, kad paverčiu krikščionimis, štai kaip pradėjo į mane žiūrėti. Kai kalbu apie Šri Krišną, jūs pasakysite tą patį, nes žmonės turi įprotį formuoti klubus. Jei išpažįstate Kristų, negalite matyti to, kas yra aukščiau, tampate štai taip uždaryti. Negalite matyti, ką tos krikščioniškos bažnyčios jums padarė. Aš

pati gimiau krikščionių bažnyčioje, žinau, kad jie išvis nieko nepadarė. Tas pats apie induistus. Ką jų šventyklos padarė kam nors? Nueikite pas musulmonus. Ką jie padarė? Nieko. Išskyrus tai, kad pristatė milžiniškų mečečių ir bažnyčių, turi pusę Anglijos, man sakė, kad pusė jos priklauso bažnyčiai. Kaip jie tikisi atpažinti Kristų? Kai Kristus pasirodys, ar Jį pažinsite? Kaip tai padaryti? Kokiu būdu? Yra daug sakančių: „Meldžiamės Dievui“, sakome: „Dieve, dabar duok mums darbo“, kas trečias išnaudojame Dievą. Dievas jums nepriklauso. Turite būti jungtyje su Juo. Turite būti išvien su Dievu, kitaip būsite sulaikyti. Neturėdami jungties negalite kreiptis į jokią autoritetą. Kaip galite priartėti prie to, kuris yra autoritetų autoritetas, neturėdami absoliučiai jokio ryšio ar protokolo?

Taigi visi, kurie turėtų būti jungtyje su Kristumi, su Šri Krišna, su Šri Rama, vis jie, turiu pasakyti, kalba netiesą, nes jie nėra jungtyje. Jie neturi su jais nieko bendro. Nei vienas iš jų negali pasiekti dievų. Priešingai – jei nueisite pas juos ir pasakysite, kad dabar yra Paskutinio Teismo laikas, laikas, kai turite suvokti, kad būsite išlaisvinti, tai yra esmė – turite būti išlaisvinti, jei nebūsite, tada vis šie dalykai žmonijai tampa visiškai beprasmiai. Žmonių išlaisvinimas turi įvykti, jei neįmanoma, tada atsisakykite visų beprasmių idėjų, dogmų ir kovų, ateiškite ir patys pamatykite, kas yra realybė. Bet jie to nedarys, nes egzistuoja dėl mūsų neišmanymo, nes mes neišmanome to. Energija egzistuoja jumoje, Dvasia egzistuoja jumoje, jums nereikia vykti į vietas, kur apie Dvasią ir savirealizaciją net nekalbama. Visose religijose pasakyta, kad turite gauti savirealizaciją, turite atgimti.

Amerikoje sutikau daug žmonių, jie sakė: „Motina, aš atgimiau“. Paklausiau kaip. „Priklausome organizacijai, kurioje atgimstama.“ Paklausiau: „Visa organizacija atgimsta, ar kaip?“ Ir jie tiki tokiom pasakom, kad atgimsta. Paklausiau: „O koks ženklas, kad atgimėte? Kaip suprantate, kad atgimėte?“ Bet kas gali atsistoti ir pasakyti: „Esu atgimęs“. Ar tikėsite? Kai kurie yra tokie paikai, tiki viskuo, kas jiems sakoma, bet tai nėra tiesa. Atgimęs turi būti kolektyviškai sąmoningas, atgimęs turi sugebėti jums perteikti jūsų Dvasios galią, ir kai atgimstate turite sugebėti tai perduoti kitiems. Kaip sakė Bleikas: „Dievo žmonės taps pranašais, ir šie pranašai galės paversti pranašais kitus“. Jis taip aiškiai pasakė jums, Anglijos žmonės, bet nemanau, kad jį labai mėgstate, nes sutikau labai nedaug žmonių, kurie iš tiesų vertina Bleiką, kai kurie net sakė, kad jis yra išprotėjęs. Žinoma, tarp išprotėjusių blaiviai mąstantis gali atrodyti išprotėjęs, bet jis yra tas, kuris taip aiškiai pasakė, ir šioje šalyje gimė šis didis žmogus, kalbėjo apie Jeruzalę, tai nepaprasta.

Jums sunku įsivaizduoti, Anglijoje, kur žmonės tiki dominavimu prieš kitas šalis, savo jėgą naudoja dominuoti prieš kitus, kad galėtų susikurti Jeruzalę. Bet jis kalbėjo apie šį laiką, kai visos klaidingos mintys dinga, kai žmonės liovės galvoję apie dominavimą, materializmą, yra persisotinę to ir šiandien jie yra ieškotojai. O kas yra šie ieškotojai? Jie yra Dievo žmonės. Taigi atpažinkite save. Visų pirma turite atpažinti save, prieš atpažindami kitus, kad esate ieškotojai ir Dievo žmonės. Kol neatrasite Dievo, tol nebūsite laimingi dėl visų kvailių alternatyvų, kurias jums siūlo kiti. Anądien pasakojau, kad kai kurie tiesiog šokinėja, šoka. Ar tai kelias, kuriuo eidami tikėtis atgimti? Tai absurdas. Kaip galite atgimti? Kaip galite tikėti tokiu absurdišku veiksmu, kurį ir šiaip galite atlikti, jei norite šokinėti? Kas tokio? Kilnojate kojas ir šokinėjate. Kas tokio didingo? Ar šis šokinėjimas, rėkimas, šaukimas ir nesąmonių kalbėjimas yra tai, ko siekiate? Priešingai – jūs ketinate pasiekti tai, kas padarys jūsų sąmonę budresnę, sąmonę, kuri bus kolektyviškai sąmoninga. Savo sąmonėje jūs turite sugebėti jausti kitus, turite sugebėti jausti save. Būtent tai yra svarbu.

Kiti metodai žmonėms atrodo įspūdingi. Aš nežinau, kodėl tas cirkas juos taip žavi. Jei mato dešimt žmonių, šokančių gatvėse, Oksfordo gatvėje, apsirengusių dhoti, dainuojančių: „Hare Rama Hare Krišna“, jie sako: „O, kaip dieviška, kokie dieviški žmonės.“ Jie neturi reklamuotis gatvėse, Oksfordo gatvėje, ir vilkėti tuos juokingus drabužius, keistai šokti. Ar tai kelias, kuriuo eisite pas Dievą? Naudokitės smegenimis. Turite daugiausiai smegenų pasaulyje. Mąstykite ir supraskite, ar tokiu keliu einant tai įmanoma. Kai kas turi įvykti jumoje, ir tas kai kas jūsų viduje yra kaip tik dabar, šiandien yra tas laikas, ir turite tai gauti. Aš tokia laiminga, kad šiandien atėjo tiek daug žmonių, kad jie taip trokšta gauti savirealizaciją. Po realizacijos, kai tai įvyks, Kundalini pakils, pradėsite jausti šaltą vėjelį, kylantį iš čia, žmonės gali klausyti, kas yra tas vėsus vėjelis, o tai yra vėsus Šventosios Dvasios dvelksmas. Jis yra visa persmelkiantis. Galite jį jausti visur. Kai kurie pradeda žvilgčioti į langą – gal pro jį sklinda, jei praviras. Taip būna. Kai kuriems žmonėms tai visiškai aišku.

Kai pradėsite jį jausti, turite ir panaudoti. Turite įtvirtinti. Jei pradėsite naudoti, suvoksitė tikrąją jo vertę. Jei nesinaudosite, kaip sužinosite, kas tai yra? Tai yra Dvasios apsireiškimas, turite išsiaiškinti, tai tiesa ar ne, būtent naudodamiesi tuo. Tarkim, aš duodu jums šimtą Indijos rupijų, bet nežinot, kokia vertė. Turite atsiskaityti jomis parduotuvėje, tik tada sužinosite tikrąją vertę.

Taip pat, kai sakau, kad realizacija įvyksta tik vienu būdu, ir tai yra Kundalini pažadinimas jūmyse, kaip daigas dygsta tik vienu būdu, nėra dešimt būdų sėklai sudygti. Sėkla turi daigą, kuris turi sudygti, ir tai sukuria medį, kurį matote. Kad ir koks bebūtų medis, jis išdygsta tik iš daigelio. Kai įvyksta jūsų aktualizacija, Kundalini, kuri yra kryžkaulyje, turi pakilti. Kai ji pakyla ir prasiskverbia per momenėlį, jūs gaunate savo tikrąjį krikštą, ne netikrą. Negalite suteikti netikro krikšto.

Viljamas Bleikas pasakė: „Kunigas skyrė prakeiksmą mano galvai.“ Tai tiesa, nes jis neturi teisės liesti jūsų galvos. Jis nėra realizuotas. Kunigas nėra realizuota siela, jie patys paskirti. Negalite tapti kunigu teologijos universitete ar tame, kas sukurta žmonių, tai dirbtina. Viskas, kas žmonių sukurta, yra dirbtina. Tai, ką sukūrė Dievas, yra tikra, Dievas sukūrė jūsų vidų. Bet po realizacijos, kai įsitvirtinate, jūs patys turite didingų galių, galite padaryti daug dalykų, po kurių būsite nustebę dėl savo galių, kad esate tokie puikūs, gražūs, nuostabūs ir tokie palaiminti, tampate kaip magnetas kitiems. Žmonės stebėsis jumis, jūsų prioritetai pasikeis, visi jūsų įpročiai dings, visi absurdiški dalykai, kurie neramino jus, dings.

Taip centrai apšviečiami. Kiekvienas centras suteikia palaiminimų. Pavyzdžiui, Nahi centras yra čia, jūsų pilvo centre, turi palaiminimą, kaip Krišna sakė: „Jogakšemam Vahamyaham“, kai gaunate jogą, pirmiausiai jogą. Jis nesakė: „Kšēma Joga“, tada jūs gaunate jungtį, gerovę. Gerovė yra jūsų pasiekimas. Ne tampate tokie turtingi kaip Fordas – tai kraštutinumai, nesąmonė, galvos skausmas, o tampate pasitenkinę. Esate prižiūrėti, Dievas rūpinasi jumis. Mes netikime Dievo, koks Jis yra. Jis yra Visagalis Dievas. Jis yra Dievas su visomis galiomis. Jo galios daro nuostabius dalykus, kuriuos matome, kurie yra gyvi kūriniai. Kiekvieną sekundę bilijonai gėlių pražysta, ir jūs neįsivaizduojate, kaip tai galinga. Ši galia, kurią jaučiate, yra jums pasiekiamą, galite ją naudoti ir būti tuo apdovanoti. Sahadža joga yra tam, kad sujungtų visas religijas į vieną giją, kad integruotų jas visas ir sujungtų visas didžias pasaulio inkarnacijas į vieną, nes jos yra mumyse, jos ne atskirtos, o kartu, jos yra viena šeima, tik mes einame skirtingais evoliucijos lygiais. Neteisingai vertiname, nesupratome jų ir dabar kovojame. Esu sakiusi, kad nuskiname gražius žiedus nuo medžių, kurie yra puoselėjami, maitinami ir sukurti vieno syvų medyje. Ir mes kovojame dėl šių žiedų, kurie yra mirę, bjauri, kad tas mano, anas mano. Labai svarbu suprasti, kad Dievas sukūrė šį pasaulį ne tam, kad nekęstumė vieni kitų, Jis sukūrė jus ne tam, kad nekęstumėte vieni kitų, o tam, kad žinotumėte, kokia beribė Jo meilė, kokia amžina Jo užuojauta, koks Jis didingas ir kaip rūpestingai Jis jus kūrė.

Nustebsite gavę realizaciją ir pamatę savo vidų, kaip tai veikia, atrodo, galite sužinoti apie kitus, pavyzdžiui, paklausiate apie žmogų, šis pirštas dilgčioja, jūs esate realizuota siela ir klausiate žmogaus: „Kaip laikosi jūsų tėvas?“ „Aš neturiu nieko bendro su savo tėvu, matote, esu susipykęs su juo.“ Šis pirštas dega, tai yra tėvo pirštas. Jūs turite pasakyti: „Turite atleisti savo tėvui. Kol neatleisite tėvui, tol Kundalini nepakils.“ Ji įrašo viską apie jus. Jūs neturite pykti ant savo tėvo, tik atleisti. Tada Kundalini pakils. Dar turime pasakyti „Tėve mūsų“. Kodėl? Kas yra „Tėve mūsų“? Tai yra mantra. Tai yra giesmė šiam centrui. Nepasakę „Tėve mūsų“, jei jūsų čakra yra užsiblokavusi, jūs negalite pakelti Kundalini.

Labiausiai stebina, kaip esame sukurti visi kartu ir esame neatsiejama dalelytė visumos. Labai nuostabu, kaip ji veikia mus ir įtikina, kad viskas, ką darome, yra taip, kaip turi būti. Ji nėra kaip kitos taip vadinamos „Dievo organizacijos“, kur galite sumokėti pinigų, tapti nariais ir nusibaigti ten. Arba galite susižavėti savo guru, jis yra nuostabus ir panašios nesąmonės – ne tai. Jūs turite tapti tuo. Turite žinoti. Tai jūsų galia. Tai turite suprasti. Negalite mokėti už šias nesąmones, nesuprantu, kaip galite mokėti šiems netikėliams. Jei negalite mokėti už Dievą, kodėl turėtumėte mokėti šiems siaubingiems žmonėms? Nereikia mokėti, bet jūs mokate. Manote, kad nusiperkate guru, bet kuris guru, kuris tai priima, kuris yra nuperkamas, nėra guru, tik parazitas, ne kas kitas kaip parazitas. Dabar yra daug parazitų, nes jūs tokie paprasti, tokie naivūs, nesuprantate, kad žmogus, kuris priklauso Dievui, tik duoda. Jis negali imti. Net jei duosite vieną, jis duos dešimt kaip atlygį, jis negali imti. Tai taip paprasta. Viskas labai paprasta, bet žmonės tapo gan sudėtingi, ir tas sudėtingumas trukdo pažadinti Kundalini. Koks bebūtų sudėtingumas, mes dabar žinome triukų. Visas kombinacijas ir jų derinius. Esu įsitikinusi, mes tai įveiksime. Ačiū jums labai.

Norėčiau, kad užduotumėte man klausimų prieš tęsiant. Telaimina jus Dievas.

1982-0515, Shri Lalita Puja, Understand your own importance

View [online](#).

Shri Lalita Puja. Hove, Brighton (UK), 15 May 1982.

Labai didžiuojuosi kaip Motina, matydama tiek daug Sahadža jogų, ir kiekvienas turi suprasti, kad jei ateis bent keli naujokai, gali būti vos keli, bet visi turi suvokti, kad visi jūs dabar esate realizuotos dvasios.

Visi taip užaugote, kad patys galite suburti branduolį ir po to augti kartu kolektyviškai. Kiekvieno asmeniniai daigai išaugo į stiprius sodinukus, ir, be abejo, jie gali būti perkelti į įvairias vietas ir ten augti, nes kiekvienas iš jūsų dabar esate pranašas. Man įdomu, jūs tai suvokiate ar ne. Žinoma, jumoje yra Realizacijos džiaugsmas, viskas, ką turite, yra palaiminimas, jūs jau užaugote iki to. Lėtai, bet stabiliai jūs tą pasiekėte, ir dabar, kai užaugote kaip medžiai, kiekvienas iš jūsų esate svarbus ir galingas. Žinau, kad keli atėjo kolektyviškai, ir iš pradžių jums sunku su jais tvarkytis. Nes jie dar nesubrendo iki to momento, kai iš tikrųjų suvokiama savo reikšmė. Bet visi turite suprasti savo pačių svarbą ir savybes, kurias išvystėte. Kitose taip vadinamose „melo organizacijose“, pavyzdžiui, bažnyčioje, yra tik vienas kunigas. Visame rajone yra tik vienas kunigas, nors apie tai nieko neišmano, bet tai nesvarbu.

Bet koku atveju tai tik vienas asmuo, kurį įgaliojo bažnyčia. Visi turi klausyti vieno asmens. Bet čia jūs visi veiktūs žmonės, kiekvienas iš jūsų gebėtų išdėstyti gerą paskaitą. Žinoma, kiekvienas labai gerai gali duoti Realizaciją, dėl to nėra jokių abejonių. Visose grupėse jūs tai turite pabandyti savarankiškai, bandykite savo grupėse. Pamąstykite apie visas kryptis, kur galite taikyti. Nes jūs esate pasiruošę. Dabar jūs esate pranašai. Jūs nuo nieko nepriklausomi, arba jums nereikia dėl to priklausyti nuo savo kolegų. Jūs tai galite padaryti ir individualiai.

Nors ir esate neatsiejami vienas nuo kito. Jūs visi suprantate tą pačią kalbą, kartu pažinote tiesą ir esate visi kartu. Bet dinamiškumą kiekvienas turi išsivysti individualiai, kiekvienas savo sferoje, savo linijoje gali tai išsiugdyti, nes apie Sahadža Jogą jūs žinote viską. O tie, kurie dar nesubrendę, gal dar nežino. Jie vis dar ką nors racionaliai aiškina, nesvarbu, ir jiems viskas bus gerai. Bet kol jums tai rūpi, tol visi esate pranašai ir kaip pranašai turite išlikti. Kur beeitumėte, kalbėkite apie Sahadža Jogą, sakykite jiems: „Mes tai suvokėme, tai šviesa. Mes viską žinome.“ Turiu omenyje, kad jums dėl to nėra jokių abejonių, ar ne? Problema ta, kad jūs jaučiate, jog kiti gali nesuprasti, nes jie buki, kvaili, orientuoti į ego arba agresyvūs, arba jie jums padarys tą ar aną. Tai tiesa, bet jūs turite žinoti, kad yra ne kovoja ne vienas, yra tūkstančiai visame pasaulyje, kurie moka jūsų kalbą, kurie suvokia jūsų veiklą, ir visi žino tą patį dalyką.

Taigi jūs ne vieni kovojate su tuo. Kai tai suvoksite, nustebsite, kiek daug energijos pradės tekėti į jus. Kuo daugiau galvosite apie tai, sakyčiau, medituosite į save ir suvoksite, kad patys esate pranašai. Ir tada pamatysite dimensiją, kurioje tiek daug mano dimensijų čia sėdi, aš tai matau. Taigi nepriklausomai nuo vietos, gyvenimo būdo, kur benukeliautumėte turite apie tai kalbėti ir pasakoti žmonėms. Dabar yra tam tikri darbai, kuriuos mes atlikome, tam tikros taisyklės ir reglamentai Sahadža Jogai, Sahadža jogams. Tik tam, kad pamatytume, kas visiškai subrendęs, o kas ne. Štai kodėl mes sukūrėme taisykles ir reglamentus, nes tie, kurie visiškai subrendę, priims jas nesunkiai, jie visiškai jose. Ir, kaip žinome, pas mus ateina įvairių kategorijų žmonių. Aukščiausios rūšies žmonės patenka į Sahadža Jogą be jokių trikdžių, jie aukščiausios prabos žmonės.

Jie pasiekia savo galių, priima savo galias, pradeda jas reikšti, jie tiesiog tampa tuo. Tartum mumyse yra tobulas žiedas, ir reikia tik pritvirtinti ten brangakmenį. Ir jūs jį randate. Jie tiesiog nurimsta tai atradę. Bet kai kurie žmonės net po Realizacijos juda tai į vieną, tai į kitą pusę. Nesvarbu, jie apeis aplink. Bet aukščiausios klasės žmonės yra ramūs, turiu pasakyti, labai ramūs. Galiu pasakyti, kad pažįstu daug guru, tikrų guru, o ne tų netikrų ir pamirštamų, pamirštamų apsišaukėlių, bet tų tikrųjų. Panašių į jus jie neturi nė vieno, nė vieno tokio nėra. Kaip Gagangar Maharadž, jis man labai atvirai pasisakė, kai paklausiau: „Kodėl tu jiems neduodi Realizacijos?“ Jis atsakė: „Kas man davė Realizaciją?

Aš turėjau labai sunkiai dirbti.“ Ir taip toliau... „Na gerai, – jam pasakiau, – tau Realizaciją davė tavo guru, taigi dabar tavo pareiga ją duoti.“ Ir jis atsakė: „Aš daviau ją vienam asmeniui. Dirbau su juo dvidešimt penkerius metus. Išvaliau jo Agija čakrą, viską

išvaliau, daviau jam Realizaciją.“ „Ir ką jis daro dabar?“ Jis atsakė: „Jūs, Motina, kada nors jį sutiksite. Jums reikia su juo susitikti, jis baisus ir dabar iš to pelnosi pinigų, laksto paskui sijonus.“ Po Realizacijos, po dvidešimt penkerių metų darbo! Jis pasakė: „Manęs niekas nesieja su tuo žmogumi.“ O tas vaikinys buvo vadinamas Ana Maharadž. Aš pasakiau: „Susitiksiu su juo, jei jis atvyks į Mumbajų.“ Taigi jis atvyko į Mumbajų ir viena iš mano mokinių pasikvietė jį į savo namus. Gana pasiturinti ponija, ir ji pasakė: „Motina, Ana Maharadž atvyko, o Jūs minėjote, kad norite su juo susitikti, taigi jis atvyks. Ar Jūs atvyksite?“ Kai nuvykau ten, jis, žinoma, palietė mano pėdas ir pan., bet rūkė prie manęs, tik įsivaizduokite. Jis palietė mano pėdas ir atsisėdo. Jis sakė, pirmiausiai jis pradėjo blogai kalbėti apie savo guru, apie tą, kuris su juo dirbo dvidešimt penkerius metus, ar galite įsivaizduoti?

Turiu omeny, kad jūs labai geranoriški ir gerai apie mane atsiliepiate. Aš su jumis nedarau dvidešimt penkerius metus, bet pažvelkite į jį, jis taip kalbėjo apie savo guru. Ir jis pasakė: „Suprantate, mano guru, kam jam vykti, kam jam vykti į Mumbajų? Ar tai būtina?“ Nes jis čia, Mumbajuje, pelnosi pinigų ir nenorėjo, kad atvykęs jo guru ką nors apie jį pasakytų. „Ir ko jam vykti į Mumbajų? Jam nereikėtų palikti savo vietos. Jam juk gerai sekėsi ant kalno viršūnės. Ko jam čia reikia?“, ir dar visko jis ten prikalbėjo. Aš pasakiau: „Tikrai? Tai tavo guru, ir tau nereikėtų apie jį taip kalbėti.“ Jis atsakė: „Bet juk tai tiesa.

Jam nereikėjo čia vykti, suprantate?“, ir jis teberūkė. Aš pasakiau: „Na gerai, man laikas vykti.“ Aplink jį tiek daug moterų, liečiančių jo pėdas ir panašiai, jis toks patenkintas savimi, gerdamas pieną, rūkydamas ir kalbėdamas labai maloniai su savo taip vadinamais mokiniiais. Vargšeliai, jie buvo paprasti žmonės, suprantate. Aš pasakiau: „Na gerai, man jau laikas vykti. Taigi tu uždek šiek tiek, aš tau uždėsiu šiek tiek kumkumo ant kaktos.“ Taigi paėmiau šiek tiek kumkumo ir uždėjau jam ant kaktos. Jo Agija tiesiog degė, o, mano pirštas tapo štai toks! Aš pasakiau: „Ir viskas. aš išvykstu, dabar tu uždek man ant kaktos.“ Ir aš jo pirštą įtraukiau į vidų, jis net negalėjo jo pajudinti. Tiesiog taip, jis buvo visas... Jis pasakė: „Palikite mane, palikite mane, Motina, aš atsiprašau, atsiprašau!“ Aš atsakiau: „Dabar! Tik prižadėk, kad nebekalbėsi apie savo guru, tada aš tave paliksiu.“ Jis atsakė: „Gerai, gerai, gerai!

Prašau, palikite mane!“ Taigi aš atleidau pirštą. Bet, žiūrėkite, Sahadža jogė, kuri ten buvo, kuri buvo išgelbėta nuo daugybės problemų, nes buvo įžvalgi, jis jai sakė visišką melą. Jis sakė: „Aš suteikiau Motinai jėgų.“ Matot, jie tai stebėjo per atstumą. „Aš kračiausi, nes suteikiau jai jėgų.“ Matote, jis kratėsi, nes suteikė man jėgų. Tačiau ta moteris suprato, kad kai krataisi, reiškia, kad kažkas tau negerai. Ir ji pasakė: „Dabar aš tau suteiksiu tokių pat jėgų, kokių buvo duota Motinai.“ Tuo metu tai buvo tik Sahadža Jogos pradžia, sakyčiau, visai pradžia. „Taigi dabar verčiau turėkite Jagja. Hom. Tam jūs visi turite atnešti vieną ketvirtąją tolą aukso.“ Tai maždaug 10 gramų. „Ir duoti man.“ Tai buvo pabaigos pradžia.

Dabar visi jų pinigai, visa nuosavybė, viskas kažkur susiurbta. Jos sesuo sutiko mane, kai keliavau kartą iš Bombėjaus į Delį, ji tiesiog puolė man prie pėdų ir žiūrėdama verkė. Aš paklausiau: „Kas nutiko?“ Ji atsakė: „Motina, tas žmogus apvogė mus.“ „Kas?“ „Ana Maharadž.“ Klausiu: „Kaip? Tą dieną matėt, kaip jis kratėsi. Štai, kur esmė.“ Taigi kaip ją apgavo tipas, kuris jai absoliučiai melavo? Jei ji būtų mačiusi jo vibracijas, viskas būtų buvę gerai, ir tai Sahadža jogai pamiršta. Jie yra pranašai, turi galių, o jų galia yra jų Dvasia, vibracijos, ir visada jie tai pamiršta, „Mes turime naują, vibracinį sąmoningumą, turime spręsti viską vibracijomis,“ ir tai vienintelis pranašo trūkumas. Jeigu tai netiesa, aš esu labai nekalta ir naivi, aš tiesiog nesuprantu viso to. Matot, aš neišmanau žmogaus vingrybių, kaip jis sukinėjasi aplink ir meluoja, tačiau visiškai viską suprantu vibracijų lygmenyje. Jūs man galite pasakoti bet kokias istorijas, paremtas vingrybėmis ir protu, visais savo paaštrinimais.

Aš žinau, kam jūs pasirengę, nes žinau tik vibracijas. Bet kitu atveju esu labai paprasta, ne racionaliai, ne kaip kitaip, o vibraciškai žinau, kur jūs esate. Taip pat jūs ugdote savo vibracinį suvokimą, jo jautrumą, bandydami suvokti viską per vibracijas. Jeigu tai gebėsite, būsite puikūs pranašai. Būsite tobuli pranašai. Taip pat sutiksite žmonių, kurie nebus to supratę. Tokiais žmonėmis nereikia pasitikėti, niekada nereikia jais pasitikėti, nes jie nesubrendę, jie gali virsti neigiamais arba pozityviais. Taigi jais nereikia pasitikėti ir elkitės atsargiai. Vos tik jiems viskas bus gerai, galėsite vėl jais rūpintis. Pavyzdžiui, neseniai mergina ištekėjo už vieno gero Sahadža jogo.

Nes jis sakė, kad myli ją ir visas tas nesąmones, taigi aš sakiau: „Gerai, baba, vesk ją.“ Aš žinojau, kad tai negerai, bet ką galėjau pasakyti? Ir tada ta moteris bandė, iš tiesų ji keliavo su manim, ji netgi bandė atakuoti mano širdį savo bhutais. Dukart ji tai darė. Taip klastingai, labai klastingos dvasios buvo joje, matot, grįžus į Australiją suvaidino, kad jai taip nesaugu, ir vyras ja nesirūpina, ir taip, ir anai. Visas Ašramas, tik įsivaizduokite, būtų prarastas. Žinojau, kad kažkas vyksta, taigi paskambinau. Nedelsiant

išsiaiškinau. Ir pasakiau jiems: „Patikrinkite jos vibracijas!“ Jie atsakė: „Motina, mes neradome nieko blogo.“ Tai reiškia, jie niekada iš pradžių netikrino jos vibracijų. Nes kai taip nutinka, vibracijos dingsta, jūs nieko nebejaučiate. Ji tiesiog juos taip užvaldė, kad jie nieko nebegalėjo pajauti.

Ar galite įsivaizduoti? Tada aš protingai paklausiau: „Ar galima išvartyti Voreną dėl jo žmonos?“ Ir jie išsigando. Taigi reikia būti labai budriems, ypatingai budriems tokių nesubrendusių žmonių atžvilgiu. Jie visada stengsis jus nutempti žemyn. Nesubrendę žmonės visada stengsis nutempti jus, kol jūs nebūsate pakankamai stiprūs juos atremti. Nes jie nieko nedaro, nebijo to, jie tiesiog užvaldo tuos žmones ir daro ką nors, stengiasi daryti ką nors prieš Dieviškumą. Kita tokia buvo Genujoje. Iš pradžių aš taip atvirai nekalbu apie žmogų. Jei įmanoma, nedarau to atvirai, nes tai netaktiška. Suteik jiems progą, ir viskas išryškės, nesvarbu, viskas paaiškėja.

Aš galiu sutvarkyti. Bet kai tie nemalonumai tampa kolektyviški, tada reikia kalbėti apie tai atvirai. Nes, matot, žmonės nueis pas vieną, pas kitą, nueis pasipasakoti, nueis pas trečią. Taigi turite būti budrūs, o jie to nesisaugo. Tai ir yra geriausia, jie nežiūri, ką daro. Kaip ta moteris iš Genujos klausinėjo visų: „Ką manai apie poną X arba poną Y?“ Taigi, jei pasakėte kažką negatyvaus, ji tai užfiksavo. Užvakar ponas Rei pradžiugino mane pasakydamas kažką gero apie Pamela. Jis sakė: „Pamela yra labai artistiška moteris.“ Kai matote kituose kažką gero, man tai suteikia malonumo, suteikia laimės, džiaugsmo. Bet jeigu matote tik blogus dalykus, tada man tai nepatinka. Kartais, aišku, aš jus noriu patikrinti.

Kartais sąmoningai sakau ką nors, sakau: „Kažkas negerai ponui Rei.“ Galiu taip pasakyti. Aš žinau, kas gerai, kas blogai, ir tik žiūriu, kiek galite teisti žmogų. Ir jeigu jūs, tarkim, palaikote kažkurią jo gerąją savybę, žinau, kad jums viskas gerai. Man tai patinka, aš jus suprantu, iš tikrųjų jus dėl to nepaprastai myliu. Kad ir kokia būtų tiesa, sakykite man, nes tiesą aš žinau ir tik žaidžiu su jumis, kad pamatyčiau, ką jūs galvojate. Taigi stenkitės matyti gerį kituose. Tačiau iš kitos pusės, jei žmogus priekabus, jis stengsis jus užvaldyti. Birmingeme yra tokia problema, kurios iki šiol dar neatskleidžiau ir nepasakiau. Aš vis laikiau paslaptį, bet dabar jums sakau, žmonės, kad Birmingeme yra problema, ir ji kyla iš vieno žmogaus, kuriam tai nerūpi. Aš pakalbėsiu su juo, pasakysiu jam, kad reikėtų atsikratyti tos problemos.

Jei jis to nepadarys, turėsiu pasakyti atvirai, nes nenorėčiau, kad išnyktų Birmingemo centras. Mes galėjome prarasti Genują, sakau jums, galėjome prarasti. Visi buvo vieni prieš kitus, ir tą didžiulę problemą sukūrė vienas asmuo. Nors esate visiškai subrendę, bet nesate kolektyviškai budrūs, neįvertinate kitų, kaip turėtumėte. Jūs esate vienis. Ne tik supratimas, jūs negalite vieni be kitų. Toks lėtas ir pastovus anglų charakteris yra labai geras charakteris, bet jis gali būti labai lėtas. Lėtai ir stabiliai jūs turite išlįsti iš savo kiaučio ir pamatyti kito Sahadža jogo grožį, pamatyti visas jo gražiąsias savybes, įsisavinti. Kai kurie žmonės yra neįtikėtinai erdvūs, stebėtina, kaip aš kalbėjau su Pamela apie Rei ir ji meldėsi dėl jo, tai mane ypač pradžiugino, nors, sakyčiau, vakarykštė Braitono programa nebuvo tokia šviesi, ten buvo keletas žmonių, bet nesvarbu. Energija užplūsta, kai matau Sahadža jogus, branginančius vieni kitus.

Dabar kažkas turi bėdų, na, „kairiakanaliai“ visada turi bėdų mano paskaitų metu, jie užmiega, jiems taip natūraliai pavyksta. Ir visiškai nesvarbu, aš su jais dirbu, net jei jie miega. Bet dirbdama su jais ir norėdama į juos patekti, aš turiu pati užmigti? Tai lyg tempimas žemyn, bet nesvarbu, viskas iškils. Yra būdų ir metodų, kaip tai sutvarkyti. Bet ne tai man svarbiausia, svarbiausia, ar jūs miegate prieš savo bičiulius, bičiulius Sahadža jogus? Ar jais rūpinatės? Jie lyg jūsų rankos, akys, nosis – viskas. Jūs visi esate vienis. Negalite veikti vieni be kitų, nes dabar jūs vieninteliai žmonės, kurie gali matyti.

Jūs vieninteliai, kuriems rūpi. Ir mūsų nėra vos keli. Mes manom, kad mūsų nedaug. Matot, kiti guru gali turėti tūkstančius, bet jie beverčiai – vėliau jie tiesiog išnyksta. Gal pridėjus jiems ragus ir uodegas, jie kažką padarytų, bet tiems žmonėms tiesiog nerūpi. O jums rūpi. Iš kitos pusės, turėtumėte spustelti žmones, kuriems taip nerūpi, ir branginti tuos, kuriems viskas labiau rūpi. Ir tai reikia suprasti. Reikėtų mažiau viso to. Sakyčiau, turėtumėte pasakyti daugiau, jeigu reikia padaryti kažką tokio?

Pasakykite daugiau, negu galite, nes, kad ir kiek pasakytumėte, nebus per daug, ir tai yra Dievas. Tačiau neturėtų būti tiek daug, kad jie negalėtų pakelti. Vorenas tai patyrė, kai jam sakiau: „Pasakok tai tik Sahadža jogams, niekam kitam, nes kiti niekada tuo nepatikės.“ Mašinoje nebuvo degalų, o jam reikėjo imtis propagandos ir važinėti ratais. Ir jis aštuonias dienas taip veikė, o kai jie grįžo, degalų nebuvo. Degalinės darbuotojas pasakė: „Jūsų bakas pilnas, kam jums reikia degalų?“ Kodėl ne? Tai galima padaryti,

bet niekam nepasakokite, nes jie tik pasakys, kad tai išgalvota istorija. Jūs esate girdėję istoriją apie duoną ir žuvį. Taip parašyta Biblijoje ir mes tikime. O kodėl ne šiandien? Jūs esate matę daugybę tokių nutikimų, daugybę, dabar gyvendami.

Bet jeigu jiems pasakosite, jie nepatikės. Taigi jūsų išmintis slypi tikėjime, kad esate Dievo karalystėje, o Jis visagalis, ir Jis duos jums viską, ko trokštate ar norite. Žinau, kad žmonės nepatikės. Tai tiesa, ko tik trokštate, bet jei pasakytumėte žmonėms, jie nepatikėtų. Bet apie visa, kas susiję su Sahadža Joga, jūs turite pareikšti ne slapta, o atvirai, pasitikėdami. Rodomas išskirtinumas dėl šio mokymo nėra geras. Pasitikinčiai: „Taip, taip yra! Taip yra! Yra taip, kaip yra.“ Iš pradžių, kai nuvykau į Indiją, Raul Bai, jūs žinote tą senyvą moterį, tą indę, jie dėl visko šiek tiek drovūs. Ji vienintelė buvo aukštai iškėlus rankas.

Ji šaukė: „Bolo Matadži Nirmala Devi!“ Modi į ją žiūrėjo, jis negalėjo iškelti rankų. Matot, jis šiek tiek drovėjosi. Bet akimirksniu ji pakėlė jo ranką ir pasakė: „Kas Jums yra, aukštasis žmogau? Kam Jums Dievas davė tokį ūgį? Tik tam, kad keltumėte rankas.“ Vargšelis turėjo iškelti rankas. Štai kaip yra. Turėkite drąsos, visiškai pasitikėkite savimi, tuo, kad esate realizuoti, kad jūs pranašai. Dėl nieko nesijaudinkite ir neliūdėkite, nes dabar jūs pranašai. Priėmimas! Sanskrito kalboje tai Viradž.

Tai persismelkianti energija. Viradž reiškia mėgavimąsi ta energija. Viradž. Ra – tai energija; Viradž reiškia mėgavimąsi tos galios energija, jos priėmimas. Dabar jūs karaliai, taip ir elkitės. Tai visiškai nereiškia arogancijos. Asmuo, būdamas karaliumi, visiškai nėra arogantiškas, jeigu jis yra tikras karalius. Su netikrais karaliais viskas kitaip. Bet tikrieji karaliai niekada nebus arogantiški. Taigi šia karališka elgsena jūs traukiate žmones.

Tai nėra šou, tai jūs! Ir visos tos jūsų abejonės – kam jos? Jums nebūtina rengtis kaip vargšams ar puošėivoms, jūsų apranga turi būti tokia kaip karaliaus, be jokių nepatogumų. Jūs nustebsite, kaip tai veikia. Jums, žmonės, atiteko geriausias mano laikas, draugija, ir aš taip pat moku jūsų kalbą. Aš kalbėjau anglų kalba daugiau negu savo, savo gimtąją hindi. Ar galite tuo patikėti? Dabar daugybė indų, kuriems po nepriklausomybės nelabai rūpėjo anglų, stengiasi anglų kalbą išmokyti, ir jie bijo, kad vieną dieną anglų kalba gali pakeisti sanskritą, nes Motina kalba angliškai. Taigi norėčiau paprašyti vieno dalyko: priimkite, priimkite savo galias. Priimkite.

Jūs daugiau ne vergai. Jūs realizuotos sielos. Savo asmenybe jūs iš tikrųjų sustiprinsite Sahadža Jogos grožį. Kol ant medžio žydi gėlės, tol medis neturi reikšmės, o gėlės turi būti išorėje! Jos nesislepia, ar kur nors matėte besislepiančią gėlę? Jos padengia visą medį, o jų aromatas išreiškia jų galią. Ir aromatas sklinda. Visi žino, kad gėlės išorėje, visos bitės renkasi aplink medį. Štai taip reikia elgtis, išreikškite savo galias vidumi ir išore. Ne tik vidumi, bet vidumi ir išore.

Ir juos nustebins jūsų pasitikėjimas, jūsų gailestingumas, jūsų didžios savybės, visiška vidja, visiškas Sahadža Jogos pažinimas, visiškas Kundalini pažinimas, visiškas Dieviškumo savyje pažinimas. Gerai? Dabar, Gevinai, kaip tik norite, galite daryti pudžą. Gavinai, ateik... Tau reikėtų turėti vardus ir daiktus. Ir Markui. Ganėša Pudža, Motina? Ganėša atvyko! Tu taip pat moki sanskrito kalbą... Jūs abu mokotės sanskrito. Jogas: Ar reikia prieš tai pakviesti tuos, kurie nedarė Jums pudžos? Gerai, bet ne visiškai naujokus.

Ne ką tik atėjusius, bet tuos... Jei jie nori ateiti, tai gerai. Bet suprantate, problema ta, kad jie visiškai nauji žmonės. Bet Prancūzijoje tai suveikė... Jogas: Yra atėjusių pašalinių, dar nebuvousių pudžoje. Iš kur? Taip, yra ponas iš Devono, Motina. Yra? Gerai, gražu. Taip pat, suprantate, Prancūzijoje ten tikrai suveikė. Kitą dieną mes darėme pudžą ir pakvietėme tuos žmones, kurie gavo Realizaciją. Ir jiems tai suveikė, suprantate, jie pajuto, nes buvo ieškotojai.

Jie suvokė prasmę, ir ne tik tie iš Alžyro... Tie musulmonai, kokie jie geri buvo, absoliučiai aukščiausios klasės. Geriausi žmonės, suprantate. Koks vardas to advokato? Aychala. Jis nuostabus vyras, ar ne? Jo žmona... Ir jis pasakė: „Tai Atgimimo metas, ir nėra čia ko klausti.“ Jis advokatas, o jo žmona taip pat? Pasakysiu, jis lėktuvu atskraidino keturioliką žmonių. Na, gerai. Jei naujiems žmonėms nekils kliūčių, tai viskas gerai.

Jie gali ateiti plauti mano pėdų. Tai visada padeda. Bet jei yra kliūčių, geriau to nedaryti. Tiesiog geriau nedaryti. Suprantate, man tai nepadeda, tai padeda jums. Kai kas mano, kad kai nuplauna man pėdas, aš galu nesiprausti ar panašiai! Tai privilegija, ir jei jums reikia tai daryti, tai ir darykite, čia jums gerai, jūs iškart įtvirtinate savo Realizaciją. Taigi naujokai gali ateiti. Ir pirmiausiai tu

turi nuplauti mano pėdas. Jis taip gerai supranta, sakau jums!

Mano vaikaičiai, jie... Jie taip gerai supranta protokolą. Jis numovė man kojines ir užsidėjo ant galvos! Jie taip gerai tai suvokia, tai... Nikas sakė man, kad iš vaikų mes turime pasimokyti tiek daug protokolų. Jis paėmė tai iš manęs šiandien, ji sakė pudžos vakarui, bet manau, kad paliksiu jį naudoti. Taigi naujokai, prašau, ateikite. Jie turėtų daryti pudžą. Jiems turi atitekti privilegija, o ne tiems... Kas atvyko iš Devono? Puiku! Ateikite čia. Ateikite čia, ateikite čia.

Gerai. O tie, kurie iš Braitono, turite ateiti plauti mano pėdų, nes tai geriausias būdas įtvirtinti savo Realizaciją. Jis bus pirmas? Jie supranta, kokia tai privilegija. Labai gerai. Polai, manau, tau reiktų nuplauti mano pėdas, geriau jau nuplauk man pėdas. Aha, labai gerai. Pasakykite mantrą geriau. Beje, kam daviau tą daiktą, kurį aną dieną jums atnešiau? Nuplauti mano pėdas?

Kam aš jį daviau? Ar daviau jį jums? Didelį daiktą. Ne, ne, neseniai. Klauskite Marko. Markai, mes turėjome tą sidabrinį daiktą, didelį tokį? Štai tokio dydžio. Ne, ne tas. Tai buvo iš Anglijos. Manau, tai Kelias.

Turėtų būti ten. Jogas: Motina, Jūs man davėte vieną savo namuose, perduoti Lakštingalų keliui. Tikrai? Kur tai? Jūs turite tai atgabenti. Suprantate, jis labai geras. Nuostabu, kad aš turėjau tai su savimi, tai buvo iš Anglijos, ir atvežiau tai jums. Padarytą Anglijoje, ar galite įsivaizduoti? Šefilde! Taigi aš jums jį atvežiau, kad galėtumėte naudotis.

Taigi kitą kartą atsivežkite, nes plienas nėra toks geras kaip tas daiktas, suprantate? Taigi dabar jūs sakysite mantras, ne? Pirmiausiai su Šri Ganėša. Ar jūs tai turite? Tai kaip jūs tai darysite ant mano pėdų? Mano pėdoms naudokite gy su šituo. Šiek tiek šio kokoso turėtų likti... Gerai. Šimtas aštuoni vardai. Bet jis turi vertimus, taip pat reikalingus, o, štai šis. Tegu jis skaito vertimą, nes tai naujokams.

Tai Šri Ganėša, kuris inkarnavosi kaip Jėzus Kristus, ir tai buvo parašyta prieš keturioliką tūkstančių metų. Tai buvo išversta, ir jūs galite matyti, kaip Jo atėjimas jau buvo numatytas, ir kaip viskas yra čia surašyta, kad parodytų pilną Jėzaus atvaizdą, koks jis yra, suprantate, žmonės nežino. Jie kalba apie Jėzų, Jėzų, Jėzų. Kas yra Jėzus? Pažiūrėkime. Dabar, Gavinai, ar gali atsistojęs tai perskaityti? Ne, ne, viskas gerai, persiųsk tai, tiesiog persiųsk. Dabar, kuris... Kodėl nepaprašius kurį nors tai paskaityti, nes mus reikia eiti... Džeremi? Skaityk garsiai. Tegu vaikai nuplauna mano pėdas.

Pirmiau tegu tai padaro vaikai. Taip geriau. Šona! Tegu ateina Olimpija. Olimpija, ateik čia. Ateik, ateik. Kas dar čia? Tau reikės plauti mano pėdas. Gerai? Visi turi plauti mano pėdas.

Ateikite. Dabar atsisėkite štai ten. Visi plaus mano pėdas. Ar gerai? Viskas. Dabar ateikite. Amitai, sėsk. Nusiauk batus. Tu privalai nusiauti... Sėsk, sėsk... Sėsk, sėsk. Sėsk štai taip.

Prašau sėsti. Na, ar atsisėsi! Sėsk! Sėsk. Dabar pilk vandenį, ateik. Tu pilk vandenį, ateik... Matai, visi tai daro. Ateik. Aha! Kas dar tai padarys? Padėk jam.

Kur tai?.. Keite? Tiesiog pakvieskite ją. Dešinę ranką, dešinę ranką, duok dešinę ranką. Ne, ne, neverk. Neverk. Neverk. Kur Keitė? Pakvieskite Keitę. Dabar plauk, plauk.

Ateik, ateik. Ateik, ateik. Ji gali tai padaryti. Ji gali tai padaryti. Ji jau didelė. Ji gali tai padaryti... Viskas gerai, pažiūrėk, kaip dvelkia vėsus vėjelis. Gerai, gerai, gerai. Ateik, Keite, ateik. Matai, atėjo Keitė. Keitė atėjo.

Ateik, Keite. Ateik, Keite, padaryk tai. Matai, visi tai daro. Visi vaikai tai daro. Gerai. Matote, čia yra esmė, kai gaunate Realizaciją, pabunda dvasia, o tai yra Kristus, ir jūs to klausote. „Jis tavyje“, tuo jūs klausote. Reiškia, kad dvasia, suprantate, čia esmė. Štai ką Jis sakė: „Ateis Gelbėtojas ir Jis arba Ji, kas tai bebūtų, jums padės taip, kad jūs amžiams būsite Mano Tėvo dėmesyje, arba prisiminsite Mano Tėvą amžinai. Jūs prisiminsite dvasią.“ Tai dvasia, suprantate?

Dabar išgirskite tai. Ar galite įsivaizduoti, jis čia! Jūs niekada to nedarėte... Greise, patrink savo rankomis vandenyje. Tiesiog

patrink. Ateik. Tiesiog patrink. Stipriai patrink. Naudokis pirštais. Matai, mano pėdoms viskas gerai. Joms negali nieko nutikti.

Trink taip stipriai, kaip tik gali. Jogas: Deivės vardai, kaip Šri Lalita. Garsiai, dabar tu atsistok. Ar darysi tai? Gera idėja, nes... Ar gali jam uždėti? Gerai, tiesiog pastovėk ten... Vertimas, nes kitaip šie žmonės nieko nesupras. Ar gali atsisėsti, taip būtų geriau. Mes galime... Motina Žemė... Vibracijos. Dabar labai garsiai. Ar galite pridėti „sakšat“, taip būtų geriau... Ne taip smarkiai.

„Matadži Nirmala Devi“ būtų geriau... Tai sakykite pradžioje. Vos tik tai pasakėte, iškart gerai. Dabar dėl to būsite tikri, gerai? Telaimina jus Dievas. Ji dėl to tikra. Dabar geriau. Visa tai paslaptys... Gerai, bet jūs to nematote... Viskas, ką pasirinkote skaityti, yra siaubinga! Ra, Ra-dha yra... Reiškia tą, „Ra“ yra energija, kuri prasiskverbia, prasiskverbia. Radha yra... Ra yra Radhos energija. Ir vėl siaubinga!

Iš pradžių jie jums pasakė visus baisumus, manau, kad jūs nurimtumėte... Gerai. Gerai, judam į priekį. Dabar cukranendrės! Ji yra priežastiniai elementai. Priežastiniai elementai, suprantate? Priežastiniai. Pavyzdžiui, Motina Žemė yra aromato priežastis. Aromato priežastis yra Motina Žemė. Suprantate, vibracijų kiekis, sklindantis per aurą, įtraukia visas kitas auras į ją. Visa Motina Žemė.

Tai reiškia... Ji yra muskuso pilnatis. Ji yra muskuso pilnatis. Suprantate, jie bandė sudėti visas poetines idėjas, kad kažką apibūdintų. Suprantate, esmė ta, kad yra skirtumas – tai grožis ir laimė. Laimė – tai veidas, suprantate, tai duoda jums šubha, tai reiškia „kas atneša sėkmę.“ Veidas, kurį jūs matote, atneša jums sėkmę. Ir tai yra žinoma kaip laimė. Žinoma, turiu omenyje, kad šiuolaikiniai žmonės netiki tokiu veidu, kad ten išvis gali būti veidas. Bet ten gali būti veidas, kurį pamatę, sulauktumėte sėkmės. Žadantis sėkmę. Jogas: Šlovė Jai, kurios deimantai šviečia skaisčiau už žvaigždes.

Štai kodėl aš nieko nenešioju! Tai grožio džiaugsmas. Taigi Sahadža jogai gėrisi grožiu gėlių, kurias Ji dėvi. Nes tai dėl vibracijų. Matote, tai paprasta, nes tai, ką jūs paliečiate, prasivibruoja, ir jei matote tam tikrą gėlę, jūs dar labiau džiaugiatės, nes tai turi vibracijas. Tik vibracijos tai suteikia. Lotosas – meilės lotosas... Kuris reiškia, kuris kyla iš kapol. Tai apibūdinimas. Kapol yra tai, ką kaip dalį jie apibūdina. Matote, padmaraag, padmaraag yra lotoso aromatas.

Raag reiškia, kad lotoso energija sklinda iš Jos kaktos. Ne, iš čia kapal, ir tai yra kapol. Kapol yra, aš atsiprašau, tai kapal, o tai kapol, skruostai. Energija, kuri teka iš skruostų, tai raag energija, reiškia, kad raag yra meilė, lotoso gailestingumas. Kaip nauji lapai. Vidru yra „nauji lapai“, suprantate. Kaip nauji lapai. Koks būtų vertimas? Tai labai didis dalykas, labai poetiškas, kaip nemalonu. Kaip nemalonu!

Gerai. Mėlynas. Kaip šios spalvos mėlyni lapai, matote. Matote naujų lapų spalvą, jie rausvi, ar ne? Jos lūpos tokios spalvos, kuri sugėdins net tuos mėlynus lapus, ką tik pražydę lapai, matote, tie rožiniai. Taip, bet jie valdo Nirmala Vidja; Šuddha Vidya – tyros žinios. Jie yra, dantys yra išraiška, jie išreiškia tyrą žinojimą. Tai visų Vidjų raktažolės. Raktažolės. Reikia uždėti kamparo.

O betelį reikia suvalgyti, jo aš nevalgau, matote. Sanlap reiškia „laimingą“. Alap yra ataskaita, ataskaita. Ataskaita. Taigi... Matote, jei atvirai, tai labai nemalonu. Geriau perskaityk tai... Ne, ne, taip, kaip ten parašyta: kaip veena muzika, dieviška veena muzika. Sarasvati. Matykite, visus dalykus jūs turite matyti subtilioje formoje. Jūs nematote visų stygų, suprantate. Subtilioje formoje deimantai, jie skleidžia, jie skleidžia, matote.

Taigi, kai jie sako „Deimantai aplink kaklą“, tai ne apie šiaip nešiojimą, tai apie meilės skleidimą. Taigi vėrinys, vėrinys yra naudingas. Bet dabar jūs esate deimantai mano vėrinyje, taigi kam man daugiau reikalingi deimantai? Kosminis, toks jis. Suprantate, kai Ji neturėjo savo deimantų, ir tą vieną vėrinį, kurį turėjo, Ji nešiodavo tuos deimantus, gerai. Bet kai turi gyvus deimantus, nebebūtina. Jie skleidavo Jos energiją. Dabar nereikia nieko; jūs esate tie, kurie skleis energijas. Jogas: Mes esame Šri Matadži puošmena, tai mes turime suvokti ir stengtis palaikyti švarą savyje, kad maksimaliai galėtumėme švytėti... Jogas: Save apvalantys brangakmeniai. Štai taip.

Viskas viduje! Manau, kad to nereikia versti, geriau nereikia. Tai daugiau apie Motinos krūtis. Nes vaikams rūpi krūtys, jos čia apibūdintos, tad geriau nereikia. Ne, ne, ne, geriau nereikia. Suprantate, tai parašyta tokių kaip Markandėja, o jie Motiną apibūdina

ir iš vidaus, ir iš išorės. Nesuprantu, kodėl jie taip mato Motiną, nes jie vaikai. Suprantate, jie buvo vaikai. O vaikai apie Motiną žino absoliučiai viską, taigi aprašo visą gimimą. Yra trys sluoksniai.

Motina yra... Trys sluoksniai. Štai kodėl vadinama... Kaip nemalonu! Kameša yra... Jis visų troškimų Dievas. „Kama“ yra „troškimas“. Štai kodėl Jis yra širdyje. Per daug išlenkta. Nereikia avėti šiuolaikinių batų!... Jie nufotografavo, jūs ten buvote, vienoje iš nuotraukų jie pamatė iš mano pėdos sklindančius ugnies liežuvičius... Maha Šyvaratri. Matot, visai tai pasakyta, nes sakant šiuos dalykus, sužadinamos tos energijos, matote, jie jaučiasi laimingi, jie susijaudina. Ir tai man nėra kažkas ypatinga, nes tai mano, nieko ypatingo.

Tai tiesiog yra. Bet kiekvienas turi suprasti, kodėl jūs taip greit gaunate Realizaciją, nes turbūt manyje yra kažkas ypatingo. Kodėl jūs taip greitai gaunate Realizaciją? Aš atrodau kaip jūs, elgiuosi kaip jūs, visai kaip jūs. Bet tame yra kažkas labai subtilaus, ir tai yra labai dinamiška, jūs turite suvokti kosminę Motinos prigimtį. Tai paaiškina, kaip jūs gaunate Realizaciją, kaip duodate ją kitiems. Štai kodėl visi šie apibūdinimai suteikti ieškotojų, kurie yra labai aukštos kategorijos žmonės, suprantate. Jie labai subtilūs, bet kuo subtilesni augate, tuo geriau suprantate mano galią ir savo pačių galias. Matote, tai abipusis supratimas: kuo plačiau atmerkiate akis, tuo daugiau salės šviesos matote. Tai veikia taip pat. Bet manyje yra kažkas ypatingo, nes jūs gaunate Realizaciją, ir tas kažkas yra šis apibūdinimas.

Jogas: Jie sako, kad Deivė yra tokia didi, kad net Šri Ganėša žiūri tik į Jos pėdas. Jis niekada nežiūri į Jos veidą. Bet ne Sahadža jogai, jie gali. Jiems leista. Jiems galima daugiau negu bet kuriai kitai dievybei, ir jie taip auklėjami. Pirmiausiai vaikai, suprantate, dievybės irgi labai, labai geros, labai, labai malonios. Jos žino, kad scena – jų ir, kad jomis yra rūpinamasi, be to, jos yra mano numylėtinės. Jogas sako, kad yra toks mitas, jog nereikia kirpti Deivės kojų nagų, nes juos nukerpa dievybių karūnų brangakmeniai, kai jos lenkiasi prie Jos pėdų. Tai tiesa, aš kartais taip darau. Bet kartais man reikia, nes kai jūs, žmonės, ateinate prie mano pėdų, jūs ne Brahma, Višnu, Maheša, geriau jūsų nesužeisti, Matote, jūs neturite karūnų!

Matote, kaip tik laiku! Ištekėjusios moterys iš Braitono. Jogas: Šlovė Jai, kurios Dievas yra Jos galiose. O, tik įsivaizduokite! Jogas: Tai reiškia, kad kiekvienas Absoliutą gali pasiekti tik per Matadžį. Tai Jos energija. Matote, tai, kad kontrolė Šyvos, Sadašyvos, yra Motinos rankose, yra netiesa šiuo atžvilgiu. Jogas: Bet Jūs esate Jo galios apraiška. Tai tiesa, bet, matote, mano meilė, gailestingumas yra kur kas daugiau. Aš nesu rūsti.

Bet jei jūs, žmonės, blogai elgiatės, tada Jis užsirūstina. Aš to galiu ir nesuvaldyti. Tada man telieka stebėti Dievo rūstybę. Jis gailestingumas, Jis meilė, Jis tyrumas – viskas Jame, bet Jis yra rūstus. Taigi būkite atsargūs dėl to, ką norite daryti.

1982-0704, Šri Adi Guru pudža, „Guru Principo įtvirtinimas“

View [online](#).

Šri Adi Guru pudža „Guru Principo įtvirtinimas“, Nightingale Lane, Londonas, Didžioji Britanija, 1982 m. liepos 4 d.

[ŠRI MATADŽI] Kas vers mano kalbą? Kodėl tu neimi vieno iš jų, Greguarai?

[JOGAS] Motina, tai yra įrašymui skirtas mikrofonas – jie negalės Jūsų girdėti kalbančios šiuo mikrofonu. Tai yra įrašymui skirtas mikrofonas.

[ŠRI MATADŽI] Tada kaip jie mane girdės?... Taip. Tada kaip tu versi?

[JOGAS] Prancūziškai.

[ŠRI MATADŽI] Bet garsiai. Kodėl jums, esantiems ten, neatsistojus? Jūs galėtumėte atsistoti. Taip, ten. Jūs galite kalbėti garsiai, tai geresnė išeitis. Būkite dėl šių atsargūs... Telaimina jus Dievas – taip, taip! Ten, ten! Ačiū, ačiū. Aradhana atėjo. Eik ir pasimatyk su jais. Palankiuoju dvasiniam augimui metu, vadinamu Krita Juga, mes susirinkome čia tam, kad suprastume būdus bei metodus kaip įtvirtinti Mokytojo Principą. Krita Juga. Krita Juga reiškia laiką, kait reikia daryti kažką prasmingo – „krita“ reiškia tai, kas atlikta. Taigi, jūs esate kanalai, per kuriuos veikia Dievas. Jūs esate Visagalio Dievo, Jo Energijos kanalai.

Iš vienos pusės jūs turite jausti savyje didybę, šlovę ir suvokti save kaip guru. Iš kitos pusės turite būti visiškai atsidavę Visagaliui Dievui. Visas jūsų orumas ir didingumas kyla iš Jo. Ir trečiasis dalykas, Jis Visatą ir jus sukūrė žaidimo forma, jūs turite suvokti Jo žaidimą. Taigi žaismingumas ir linksma nuotaika turi sklisti per jus. Iki šiol guru buvo laikomas niekad nesijuokiantis, nesišypsantis ir visada save kontroliuojantis asmuo. Tai priimtina tiems guru, kuriems nereikėjo bendrauti viešojoje erdvėje ir jie galėjo prisirišę virve „kaboti“ kur nors Himalajuose. Bet šiais laikais visas pasaulis turi pajusti iš jūsų tekančią meilę kaip srovę. Bet tai nereiškia, jog turite būti lengvabūdiški, nes jūs negalite tokie tapti. Dieviškumas nėra lengvabūdiškas, jis yra pilnas džiaugsmo, džiaugsmas negali būti toks dualus.

Taigi įtvirtinant Guru Principą pirmiausiai reikėtų žinoti, kaip jis gali būti sunaikintas. Kaip ir visa kita, kas yra neprižiūrima ar nepalaikoma, sunyksta. Jei neskirsime deramo dėmesio kad ir šioms nuostabioms gėlėms, jos žus. Visa neprižiūrima materija sunyksta. Taigi pirmiausia turime būti dėmesingi ir puoselėti save, kitaip būsime sunaikinti. Puoselėjimas nėra skirtas tik pačiam procesui vykti, o tam, kad nebūtų sunaikintas jūsų pačių Guru Principas. Būdami nerūpestingi arba tingūs savo pačių atžvilgiu mes ir esame atsakingi už savo Guru principo sunaikinimą. Taigi turi būti skiriamas dėmesys Guru Principui palaikyti. Guru turi gebėjimus palaikyti save ir kitus. Ankščiau, kai gyvenę guru stengėsi įtvirtinti šį savęs palaikymo principą, jie įdiegė labai griežtas taisykles. Jeigu perskaitytumėte Biblijos Levi skyrių, rastumėte aprašytas visas religines normas (šariatų), kurių šiais laikais yra laikomasi Rijade ir kitose Arabų šalyse.

Guru Principo vystymas savyje yra apibūdinamas tokiais griežtais aprašymais kaip: „To nedarantis žmogus turi būti nužudytas. Žmogus, nusižengiantis normoms, turi būti užmėtytas akmenimis.“ Tai buvo pačioje pradžioje, nes žmonėms šiame evoliucijos etape reikėjo baimės kaip postūmio jėgos. Tuo nebuvo norima sužeisti, sunaikinti ar atimti iš žmonių laisvę. Tačiau tai buvo reikalinga tam, kad būtų suformuota idėja apie Guru Principo būtinybę kiekviename iš mūsų. Šiame etape buvo naudojami įvairūs bauginimo metodai, turėčiau pasakyti, buvo siaubingai pavojingi laikai. Ir žmonės pakluso taisyklėms. Vėlesniame evoliucijos etape prasidėjo tarpsnis, kai žmonės nutarė tapti labai griežtais, todėl pradėjo vystytis, remdamiesi itin asketiškais metodais. Tai buvo nukreipta į save, tai buvo nukreipta ne į kitus žmones, o į save. Galime teigti, jog pirmoji banga prasidėjo, kai Guru, Pirmapradis Guru, pasakė, kad jeigu nedarysime to ar ano, būsime sunaikinti. Antrasis etapas buvo, kai mokiniai pritaikė taisykles sau patiems ir įtikėjo, jog jeigu jie nesiels pagal taisykles, jie susinaikins.

Asketiškumas atsirado dėl išminties, o ne atkaklumo. Bet ilgainiui tai tapo fanatizmu, išeinančiu už savo ribų. Griežtumas atsirado dėl poreikio tobulėti, tai atsirado iš poreikio tobulėti, bet tobulėjimas iš esmės tapo neįmanomas, ar galbūt jie manė, kad

nesugebės laikytis, jie susipainiojo, nes taisyklės tapo svarbesnės už patį tobulėjimą. Taigi asketizmo pasekėjai patys susinaikino. Guru Tatvos Principo esmė yra balansas. Tai panašu į augalo priežiūrą – jei jo nepalaistysite, jis sunyks. Tačiau vandens perteklius taip pat prives jį prie žūties. Taigi išmintis reiškia žinojimą, kiek vandens reikia augalui tam, kad jis išaugtų. Ši išmintis yra pasiekama stebint ir suvokiant savo vibracijas.

Jūs gyvenate palankiu metu, nes esate jau realizuotos sielos dar prieš Guru Tatvos Principui įsitvirtinant jumyse. Jūs turite visas galias, kurių tik gali trokšti kiekvienas guru, net ir neįtvirtinę Guru Tatvos Principo. Jūs esate visiškai apgaubti Motinos meilės debesų, bet jokiais būdais ši meilė neleis sunaikinti jūsų Guru Principo. Minėjau, jog Guru Principas yra labai jautrus ir trapus ir gali būti sunaikintas, jeigu jo nepuoselėjate. Pirmiausiai susinaikinimas prasideda nuo šaltinio, dėl kurio jūs egzistuojate. Turiu omenyje, jog visos būtybės yra sukurtos iš penkių elementų, ir šie penki elementai sukurti taip, kad galėtų būti sunaikinti. Jeigu nors vienas iš šių elementų nėra prižiūrimas, jis sunaikinamas. Tai yra šių elementų esminė savybė arba, kitaip sakant, materijos esminė savybė. Taigi, labai svarbu juos palaikyti.

Kai kurie žmonės galvoja, jog tapus guru nėra būtinybės tobulinti aplinką – viskas tobulėja savaime. Taip nėra. Sutinku, jog dvasingumas yra grožio ir visų penkių elementų puoselėjimo šaltinis, bet žmogiškajame lygmenyje visada egzistuoja negatyvios jėgos, kurios stengiasi visa tai sunaikinti. Taigi, iki tol, kol visiškai tapsime Dvasia, visada bus galimybė mus sunaikinti.

Galite klausti, kodėl šis balansas yra reikalingas? Ir tai yra svarbus klausimas, į kurį visiems klausiantiems reikia atsakyti. Be balanso jūs negalite dvasiškai tobulėti. Jeigu negalime dvasiškai tobulėti, kokia prasmė būti žmonėmis? Pavyzdžiui, Dievas yra viskas, bet tai nėra iki galo suvokta. Žmogiškajame lygmenyje jūs pradedate suvokti: viskas egzistuoja, viskas yra, bet tai nėra tas suvokimas. Tarkime, akmuo taip pat yra Dievas, bet tai dar nėra akivaizdu. Kaip ir vieta, kuri yra visiškoje tamsoje, o mes esame akli. Yra neįmanoma ką nors įžvelgti, pajusti, patirti, kai esame tokiose sąlygose. Manoma, jog tamsa yra tiesa, jog nežinojimas yra tiesa. Bet kai saulė pakyla ir viską nušviečia, jūs atmerktomis akimis pradedate matyti. Jūs pradedate suvokti. Žmogiškajame lygmenyje jūs pasiekiate aukščiausią suvokimo laipsnį. Šis žinojimas turi tapti Dvasios suvokimu. Tai, kas jums įvyko, yra savo Dvasios pajautimas. Tačiau balansas dar nėra įtvirtintas. Jūsų Motina ištraukė jus iš tamsos ir padarė jus suvokiančius, tačiau vis tiek yra disbalansas jūsų viduje.

Jeigu pakrupsite į kairę balanso pusę, būsite sunaikinti, jeigu į dešinę – taip pat. Taigi jūs turite išbandyti abu dalykus mano paaiškintais metodais. Pirmiausiai jūs turite būti griežti patys sau. Atskirkite save nuo savojo „Aš“. Atskirkite, kur jūsų Dvasia, ir pažvelkite į savo ego ir superego. Dabar jūs pradedate matyti, stebėti savo ego ir superego. Nevystykite jų – tai jėgos, naikinančios jus. Dabar, kai matote šių naikinančių jėgų žaidimą, žinote, kaip geriau save prižiūrėti. Atsiskirti galima būnant griežtam sau.

Blogiausias dalykas, kurį penki elementai įkūnijo jumyse, yra jūsų įpročiai. Visokios priklausomybės. Kai kuriems žmonėms patinka maudytis, kai kuriems nepatinka. Kai kurie žmonės mėgsta anksti keltis, 4 val. ryto ir dainuodami budinti kitus, kai kurie atvirkščiai – miega iki 10 val. ryto. Vieni žmonės mėgsta dėvėti šviesius drabužius, kiti – tamsius. Jeigu esate iš Anglijos, tada pageidaujate visko angliško, taip pat siaubingai beskonio maisto. Jeigu esate prancūzas, tada mėgstate išgerti nors mažą šlakelį vyno. Jeigu esate italas, vartojate per daug angliavandenių, ispanas – per daug riebalų. Indai vartoja per daug prieskonių.

Kad įveiktumėte šiuos įpročius, turite pirmiausiai atsikratyti pačių didžiausių kraštutinumų. Jei sakote, jog mėgstate prėsą maistą, turite sakyti: „Aš turiu valgyti daug čili pipirų“. Jeigu mėgstate blyškias spalvas, dėvėkite ryškius drabužius. Taigi pradžiai vieną kraštutinumą įveikti padeda kitas kraštutinis. Tačiau pažįstu ir tokių žmonių, kurie įveikdami vieną kraštutinumą įstringa kitame. Mes turime būti centre, o ne kraštutiniuose. Žmogus, kuris yra „avadhuta“, t. y. tas, kuris yra didis mokytojas, nėra veikiamas silpnybių. Jis nėra valdomas tokių idėjų kaip „Aš mėgstu“. Jis mato žalumos grožį ir mato tokį patį grožį belapiuose medžiuose.

Šiuo metu griežtumas įgijo juokingą formą Vakaruose. Pavyzdžiui, jeigu šukuoji plaukus – esi negeras; jeigu tavo kūnas nedvokia – esi negeras; jeigu neatrodo kaip kiaulė – taip pat esi negeras. Panašaus pobūdžio idėjos ateina į žmonių mintis, kai yra pasiekiami kraštutinumai. Bet mes turime mokytis iš gamtos. Gamta sužaliuoja, kai pasitinka pavasarį, o žiemą ji visiškai atsikrato žalumos, nes lapai turi patekti į Motiną Žemę, tada ir saulės spinduliai lengviau ją pasiekia. Tame nėra jokio prisirišimo.

Stebėtina, bet tai yra daug paprastesni dalykai nei mes. Mes, būdami dvasingi, turime būti be jokių prisirišimų, bet tai taip pat yra proto sukurta mintis, kuri yra blogiausias prisirišimas. Pats linksmiausias ir labiausiai priverčiantis mane juoktis prisirišimas, didžiausias pokštas, kokį tik mačiau, yra kai žmonės susitapatina su mintimis. Tai yra tikėjimas, jog viskas, apie ką galvoji, tau ir atsitiks.

Pavyzdžiui, mentalinio tipo žmogus turi eiti į iškylą gamtoje, jis pagalvos apie visus daiktus, kuriuos turi pasiimti su savimi, tą, aną ir dar šitą. Jis netgi gali užsirašyti visa tai kompiuteryje: „Aš pasiimsiu tą, aną ir dar šitą.“ Ir kai nueina į iškylą, suvokia nepaėmęs nė vieno įrašyto daikto, nes visa tai minčių pavidalu liko kompiuteryje. Jūsų Motina žino, ką pasakyti, ir Ji kalba jums, bet tai neturi būti proto prisirišimas kaip: „Taip, Motina taip pasakė,“ ir visi diskutuos su didžiausiu entuziazmu; taip yra, bet tai netampa jūsų esybės dalimi. Tai labai dažnas prisirišimas šiais laikais, nes tiek daug žmonių viską žino, bet nieko neturi. Šis proto prisirišimas (mąstymas) stipriai atakuoja.

Virsmas yra matymas, virsmas yra patirtis. Pavyzdžiui, jei planuoju atvykti į šią vietą, aš turiu atvažiuoti ir ją pamatyti. Jeigu aš tik galvosiu apie tą vietą, savo mintyse sukursiu tos vietos vaizdą, tai nebus gerai, tai nebus tikra. Kai pradėsite suvokti, tada pradėsite patys matyti tikrovę. Leiskite pamatyti. Išsilaisvinkite iš tos minčių sukurtos koncepcijos, kad viską jau žinote. Jūs nežinote iš tikrųjų, nes tai, ką žinote, yra tik iš proto. Tai turi tapti jūsų esybės dalimi. Kaip tai pasiekti? Kai kurie sakys: „Mes būsimė labai griežti šiuo atžvilgiu.“ Tačiau tokiu būdu atsiras kitas apsėdimas. Arba kiti sakys: „Gerai, Motina sakė, jog turėtume džiaugtis, taigi mes džiaugsimės.“ Kaip atstatyti pusiausvyrą, tai didelė problema, tačiau tik ne tiems, kurie turi vibracijomis paremtą suvokimą. Tačiau net ir šiuo atveju gali būti apsėdimų.

Esu sutikusi žmonių, kurie teigė esą puikūs jogai, tačiau jiems kalbant nebuvo jokių vibracijų. O šie žmonės manė jaučiantys jas. Tai yra labai subjektyvu. Taigi kiekvienas turi pamąstyti apie savo augimą, matyti vis daugiau ir išmanyti apie tai. Bet jei tik paklaustumėte prancūzų: „Kaip jums sekasi?“, paveikti šios įtakos jie taip atsakys... Tai reiškia, kad jie visada disbalanse. Paklauskite anglo, jis atsakys: „Nežinau.“ Arba pasakys: „Aš žinau“ – nėra jokio vidurio. Taigi, mes turime suvokti, kad savo rankose nešame šviesą ir ši šviesa neturi virpėti. Šviesa turi būti tolygi ir mes turime koncentruotis į jos puoselėjimą. Taip pat pasakyti sau, jog turite matyti, o ne išmąstyti. Iš tikrųjų tai turi būti suvokta, nes jūs esate visiškai kitokie, nes kiekvienas iš jūsų yra dalelė visumos. Jūs esate.

Vienintelė kliūtis, jog to dar nematote. Mintimis priimate tai, bet netampate tuo. Taip yra todėl, kad protinis suvokimas kyla iš minčių, reiškia, jūs esate minčių lygyje. Jūs turite pasiekti beminę būseną. Tačiau jeigu gyvenate minčių lygyje, tai reiškia, jog vis dar esate žemiau Agija čakros. Taigi, pirmiausiai visos minčių srovės turi liautis tekėjusios ir jūs turite pasakyti sau: „Gerai, pažiūrėkime dabar.“ Taigi nuo Nabhi čakros pereiname aukščiau iki Agija čakros.

Taigi, čia kyla trečia susinaikinimo problema – emocinė. Ji labai subtili. Pavyzdžiui, kažkas iš Sahadža jogų groja gitara ir dainuoja kaip meilės balandžiai, matote?! [Kas atsitiko? Kas? Prieik arčiau, prieik, prieik... Kas atsitiko? Kodėl, kodėl, kodėl tu verki? Prieik prie manęs, prieik. Viskas gerai. Tiesiog išveskite ją. Ji nukrito.] Taigi pati subtiliausia yra emocinė problema, susijusi su glaudžiu kolektyvo bendravimu. Pavyzdžiui, Sahadža jogai susitikę glėbėsčiuojasi, bučiuoja vienas kitą ir elgiasi labai labai gražiai vieni su kitais, sėdasi ir dainuoja dainas kaip hipiai. Ima į rankas gitarą ir linguoja meilės ritmu. Tai yra Višudhi problema kolektyviškumo aspektu ir to sunku atsikratyti, nes tai sukelia malonius jausmus. Žmonės pasimeta savo jausmuose ir galvoja, kad tai yra džiaugsmas. Džiaugsmas gali būti pasiekiamas per neprisirišimą, neparemtą nei ego, nei superego.

Taip pat kita problema, kuri iškyla šiuo metu, yra ta, jog žmonės pradeda manyti, jog jie yra guru. Jie pradeda šnekėti apie Sahadža jogą, kalbėti apie Sahadža jogą ir pradeda galvoti, kad jie yra beveik Šri Krišna. Jų ego yra dar didesnis negu tų, kurie yra abejingi Sahadža jogai. Jie pradeda kalbėti su tokiu dideliu ego, kad aš pati išsigąstu jų. Kiek jie turi žinių apie Sahadža jogą, kartais pamąstau. Ir jie taip tvirtai tai teigia, jog jaučiu dėl to nerimą. Jie pradeda manyti, kad kažkas negerai dėl protokolo, jog jie gali keisti protokolą, jog jie yra protokolo prižiūrėtojai, protokolo saugotojai ir panašiai. Tie, kurie yra emocinėje pusėje, mato kitų ego, o tie, kurie yra ego pusėje, mato kitų emocijas. Vienas kitą kritikuoja ir nemato, jog pateko į kraštutinumų pinkles. Vieno iš kraštutinumų. Taigi, kol esate prisirišę, tol jūs negalite matyti.

Aš nesakysiu, kad suklydau, tačiau tai buvo klaida. Per pirmus trejus Sahadža jogos metus aš nekalbėjau apie bhutus. Maniau,

jog to neppureiks. Bet į Sahadža jogą atėjo apsėsta moteris, kuri buvo bandžiusi įvairias tantrines praktikas, taigi turėjau visiems papasakoti. Dabar kiekvienas Sahadža jogas yra pilnas bhutų! Paklauskite bet kurio jogo, kodėl jis taip padarė, jis atsakys: „Turbūt tai bhutas“. Jeigu klausi, kodėl ji taip pasielgė, atsako: „Nežinau, galbūt bhutas taip padarė!“ Jie nieko nedaro – viską daro bhutai! Aš kartais nesuprantu, kaip man, kaip Guru, elgtis su jais. Aš galiu mokyti savo mokinius, bet ką galiu pasakyti bhutams? Aš galiu kalbėti jogams, bet negaliu kalbėti bhutams – jie neklausys manęs! Taigi puikus pasiteisinimas, kurį rado Sahadža jogai, pats blogiausias ir, kurio nebuvo anksčiau. Kartais jaučiu, jog padariau klaidą, įvesdama žodį „bhutas“. Jie teisinasi ir sako: „Motina, tai mano negatyvumas“. Kol yra kas nors jumyse negatyvus, kaip jūs galite būti negatyvūs? Jei esate neprisirišę, pavyzdžiui, kaip akmuo, tada negalite savyje turėti nešvaraus vandens.

Jūs nevirstate negatyviais, virstate guru. Kartais sakau, kad jūs neturite būti negatyvūs – šiuo atveju bhutais, jūs turite būti savimi, tada pasijaučiate kalti. Tai yra visų rūšių anti-guru žaidimai. Aš esu jūsų Guru, o tai yra anti-guru veikla. Šie žaidimai su pačiais savimi. Jei žaisite prieš mane – kokia iš to nauda? Jūs turite kai ką pasiekti ir atliekate visus šiuos triukus tik prieš save, manydami, kad žaidžiate su manimi. Jūs turite tai suvokti. Jūs esate ne tam, kad būtumėte sunaikinti. Dar daugiau – jūs esate tam, kad išgelbėtumėte kitus.

Kaip jūs tai padarysite, jei nepripažįstate, kad tai yra jūsų privilegija, kad jums labai pasisekė, kad jūs esate pasirinkti būti Dievo tarpininkais? Kartais jaučiu, jog vien tik bhutai atvyko pas mane gauti realizaciją ir, kad aš pati greitai tapsiu bhotu! „Bhut“ taip pat reiškia „Bhutnath“ – tai yra Šri Šankara, Šri Šivos vardas, nes Jis visą laiką kovoja su bhutais. Jūs turite būti dabartyje ir nebūti bhotu, nes „bhot“ reiškia praeitį. Taigi, kas turėtų būti aišku? Jūsų virsmas. Jeigu jūs tikrovėje, tada esate virsme, evoliucijoje, žydėjime. Pasistenkite būti dabartyje. Nevenkite dabarties, patirkite tai. Nesijauskite kalti, nei kaltinkite bhutus – abu išvardinti dalykai nukreips jūsų dėmesį nuo dabarties. Tiesiog stebėkite didingą gamtą, Dieviškąją energiją, jūsų tobulėjimo atkaklų ir amžiną troškimą – visa tai yra skirta jūsų tobulėjimui. Tam atėjo laikas. Jūs esate čia. Ką turite daryti? Tiesiog būkite centre, ašies centre. Stenkitės būti ašyje, tada tiesiog stebėsite gyvenimo peripetijas ir neįsitrauksite. Jeigu pasielgsite netinkamai, nusibauskite. Geriau nusibausti pačiam, negu leisti Dieviškajai energijai tai padaryti, nes jos bausmė yra griežta. Tačiau nesijauskite kalti, nes ne jūs pasielgėte netinkamai, tai padarė jumyse esantis bhutas!

Taigi priėjome prie išvados, jog turime suprasti, kad esame guru, o ne bhutai. Tam, kad taptume guru, turime keisti ir savo išorę. Pavyzdžiui, turime išmokyti gerų manierų. Šios manieros turi jums tapti natūralios. Kartais skaniai pavalgyti mėgstantiems žmonėms sakau, jog jie turėtų badauti. Kad ir ką jūs mėgstate – bandykite to atsikratyti. Įveikite savo ligistus prisirišimus, savo įpročius. Kai jūsų Guru Tatvos Principas įsitvirtins jumyse, tapsite guru. Jums nereikės sakyti, jog esate guru – žmonės žinos, kad taip yra. Neturime užsirašyti ant kaktos, jog esame guru – žmonės matys, kad eina guru, matys dieviškumą, orumą ir šlovę.

Jūs turite pasikeisti vidumi, ir tada jūsų vidaus šviesa bus matoma išorėje. Tačiau tai neturėtų būti mentalinė ar emocinė jūsų išraiška, o tiesiog virsmas, tapimas, suvokimas. Jūs turite tai patirti eksperimentuodami su savimi. Netgi aš tai darau. Jeigu aš jūsų nepasiekiu iš vienos pusės, per bhotą, tada pasiekiu iš kitos. Jeigu kas nors pasako, jog jis yra bhutas, aš matau, kad jis kenčia, ir bhutas yra jame. Pavyzdžiui, jei aš paprasčiau kieno nors: „Padaryk šį darbą“, ir žmogus visiškai apie tai pamiršta, jis tiesiog sako, jog bhutas tai padarė, tada, kai jis pameta piniginę, sakau jam: „Greičiausiai bhutas ją paėmė!“ Aš eksperimentuoju su savimi, pirmiausiai tikrinu, kokiais būdais galiu jus pasiekti. Jeigu tai neveikia, išbandau kitus būdus per save. Šis laikas mums visiems yra labai apgaulingas. Jei laikysimės šariato iš Levi skyriaus, visų šių bhutų neturėtų būti.

Galbūt ir Sahadža jogų neišliktų. Ir ši minčių projekcija yra tokia dažna, jog yra sunku atriboti žmones nuo to. Vienintelis būdas, kad tai pavyktų jums, yra man pačiai eksperimentuoti su jumis. Lygiai taip pat jūs patys turite eksperimentuoti su savimi. Šiandien yra Guru pudža – diena, kai turite šlovinti savo Guru. Jūs esate laimingi, jog turite Guru, kuris yra jūsų Motina. Mano Motina ir mano Guru yra Motina Žemė, kuri moko mane, kaip elgtis su žmogiškosiomis būtybėmis. Ir ji yra vienintelė, kuri kiekviename sunkumų etape padeda man koreguoti mano Nirmala Vidja metodus. Ji yra tokia gera Motina ir Guru. Ir tokia teisinga.

Visa žaluma, kurią Motinai Žemei duoda saulė, yra skirta mums nuraminti. Ji dėvi žaliai, nes žalia – tai yra Guru Principas. Ji yra neprisirišusi. Ji yra magnetiška ir traukianti. Kai žmonės Ja vaikšto, Ji rūpinasi jais. Ji sukūrė „svajambu“ iš savęs. Kaip mes aiškiname šį žodį „svajambu“? O taip, save išreiškiantis akmuo. Matote, Jos rūpestis ir trauka yra tokie dideli, jog be Jos mes

kabėtume ore. Ir Ji mane laiko, kaip sakoma, realybėje. Jeigu norėčiau, būčiau tiesiog Dvasia ir niekuo nesirūpinčiau. Tokiu būdu, kaip Ji pakenčia mūsų nuodėmes, rūpinasi ir globoja mus, nepaisant daugelio mūsų trūkumų, tokiu pačiu būdu kiekvienas guru turi taip elgtis. Ji ypatingai atleidžianti, bet kartais Ji išsiveržia žemės drebėjimu ar karšta kalcio ir kalio lava.

Ji gamina sierą jums, jūsų gydymui. Jeigu Anglijos dirva taps vibruota, ji galės būti naudojama medicinoje. Indijoje žmonės naudoja molį visiems gydymo būdams. Guru Tatvos Principą galima suvokti per Motiną Žemę, taigi palieskime Ją ir nusilenkime Jai. Tegul jus laimina Dievas. Ji subtili! Kundalini Šastroje, Motina Žemė yra Kundalini. Muladhara yra Motina Žemė. Taigi mums Kundalini yra pati svarbiausia. Mes neturime jaudintis dėl to, kas teigiama Levi raštuose – kad neturime vogti ar meluoti, turime rūpintis tik tuo, kad jūsų Kundalini būtų pakilusi.

Guru turi būti itin praktiškas. Jis turi būti absoliučiai praktiškas, jis negali būti nepraktiškas. Asmuo, kuris yra nepraktiškas, nėra guru. Paprastai praktiškumas yra suvokiamas kaip apsukrumas, toks asmuo žino, kaip laviruoti ties teisingu ir neteisingu keliu, tačiau tai yra didžiausias nepraktiškumas. Absurdiškas, už ribų išeinantis elgesys neturi būti būdingas guru. Turi būti pajautimas, kaip guru turi elgtis su žmogumi, ir šis jausmas neturi nieko bendro su apsukrumu, jokiais būdais. Šio pajutimo šaltinis yra Dvasia. Guru veikla yra labai paradoksali, labai paradoksali. Pavyzdžiui, guru gali būti labai praktiškas statydamas namą – nuosavą ar ašramą – itin praktiškas. Jis visa tai padarys labai ekonomiškai, sukurdamas viską iš nieko, žmonės stebės jo praktiškumą. Bet tuo pačiu jis nesieja savęs su rezultatu, ir jeigu pastatytą namą reikėtų kam nors paaukoti, tą pačią sekundę tai padarytų. Įsigyjant kokį nors daiktą, pavyzdžiui, lempą, guru gali būti labai praktiškas, jis gaus pačią pigiausią, geriausią ir gražiausią. Jis tai darys labai suinteresuotai, tačiau prireikus atiduoti šią lempą, jis bus dar labiau suinteresuotas tai padaryti, jis bus lygiai taip pat suinteresuotas. Jis suras geriausią būdą, kaip paaukoti ar atiduoti lempą. Taigi šis įgijimas iš tikrųjų yra atidavimas. Jis įgyja tam, kad atiduotų, todėl jis ir pasižymi dideliu praktiškumu. Jūs žinote, jog nieko negalite pasiimti su savimi. Tik guru gali tai padaryti, niekas kitas negali pasiimti. Tik guru turi daugybę mokinių, mokinių, kurie per amžius jį šlovina giesmėmis. Jokie kiti santykiai nėra tokie amžini. Jie tęsiasi kaip vienas kito atspindys per amžius.

Tai yra kaip bangos, kurios atsiranda ir išnyksta, visa, ką jūs darote, išnyksta, neišnyksta tik guru perteikiamų žinių bangos. Šis principas yra netgi didingesnis už Dieviškumo principą, nes jis suteikia atsakymus į klausimus. Dieviškumo principas negali paaiškinti – tai gali padaryti tik guru. Guru nesidemonstruoja, tačiau aiškina ir padeda išspręsti problemą, jis yra meistras, kalbant apie Dieviškąją energiją. Tam tikra prasme Dieviškoji energija įprasmina guru egzistavimą. Kaip žodis turi reikšmę, ir žodis... Atsiprašau, žodis turi prasmę, žodis tarnauja prasmei. Bet Guru Principo aspektu Dieviškoji energija tarnauja guru. Viskas yra skirta naudojimui. Viskas yra skirta naudojimui. Kai esi guru, visos tavo čakros tarnauja tau.

Visa Visata tarnauja tau, nes tu esi guru. Panašiai kaip spektaklio režisieriui dirba scenografas, apšvietėjas, garso operatorius – visi yra jam pavaldūs, nes jis dirba su aktoriais. Guru Principas turi būti nekeliantis abejonių. Tai turi būti tokia galia, jog niekas negalėtų jos nuginčyti, guru turi būti tokia galinga asmenybė, kad niekas negalėtų juo suabejoti. Tik taip tai suveiks. Jūs turite veikti taip, kad nekeltumėte abejonių. Ir jūs esate laimingi, kad galite save stebėti ir koreguoti, tai, ko negalėjo padaryti kiti, nes jūs esate patys sau guru. Tokios situacijos praeityje nebuvo. Jūs esate patys sau guru, o man leiskite būti jūsų Motina. Tai būtų man geriausia.

Taigi pirmiausiai šiandien turite nustatyti, kiek pasiekėte, kad taptumėte guru. Taip pat jūs turite pasižadėti, jog įtvirtinsite savyje Guru Principą, tai antra. Trečia, jūs turite pasižadėti, jog įtvirtinsite Guru Principą kituose. Ketvirta, jūs turite žinoti, yra viena kliūtis, jūsų Guru yra Motina. Ji yra per daug švelni ir maloni kaip Guru, taip pat itin tolerantiška. Taigi geriausia būtų, jog būtumėte patys sau griežti ir patys save prižiūrėtumėte. Telaimina jus Dievas.

Taigi jūs tampate patys sau guru. Kiekvieną Guru dieną aš turiu problemų, ir viena iš šių problemų [galėtum išversti, Greguarai, dar šiek tiek, jeigu nesi prieš], per kiekvieną Guru pudžą aš galvoju, jog turiu tapti visapusišku Guru ir bent vieną dieną neturėčiau būti Motina. Kiekvieną kartą, kai bandau žaisti šį žaidimą, jis atsisuka prieš mane! Praėjusiais metais Indijoje aš pasakiau: „Šį kartą aš esu tik Guru, ir jūs galite man dovanoti tik šalį. Aš neimsiu nė vieno sario ir nieko, kas būtų skirta Motinai.“ Aš buvau griežta ir pasakiau: „Jokiais būdais neketinu imti sarių, kad ir ką jūs darytumėte.“ Ir jie buvo labai nelaimingi, nes jau buvo nupirkę man sarį ir sakė: „Mes taip pat sukirpome palaidinę ir pasijonį, Motina, Jūs turite tai priimti. Jūs esate mūsų Motina.“ Taigi aš pasakiau: „Aš ketinu būti labai griežta kaip Guru, ir niekas negali manęs įtikinti.“ Nes jei tampama Motina, tada visi santykiai

tampa pernelyg švelnūs!

[JOGAS] Ar galiu išversti?

[ŠRI MATADŽI] Geriau būtų, jei papasakotum jiems! Aš priėjau prie vandens čiaupo, Indijoje mes neturime praustuvių nusiplauti rankų. O Indijoje vandens čiaupai, jūs žinote, kokie jie yra, ir visiškai peršlapau! Tada atėjau ir pasakiau: „Prašau duoti man tą sarį, persirengsiu!“ Šiandien aš nusprendžiau būti tikru Guru, ir labai griežtu Guru. Tada Vorenas priėjo pasakyti: „Motina, kažkas nupirko Jums sarį“ ir t. t. Jis pateikė galybę argumentų. Rustomas and Vorenas bandė mane, kaip čia pasakius, „pastatyti į vietą“. Jie panaudojo puikiausius argumentus pergudrauti mane. Pirmiausiai jie pasakė: „Saris yra labai gražus“, tačiau tai manęs nepaveikė. Tada jie pasakė: „Vibracijos yra labai geros. Net prieš išlankstant sarį, vibracijos buvo puikios“. Taigi, mano pastangos buvo bevaisės! Tai yra Dieviškosios energijos žaidimas, vadinamas Madhurja. „Madhurja“ reiškia saldumą. Ir tai yra džiaugsmo ieškojimo ir atradimo principas, štai kodėl aš priėmiau dovaną. Taigi, pirmiausiai bus pudža Motinai.

Pudža Šri Ganėšai. Iš pradžių bus pudža Šri Ganėšai, o po to pudža Gauri, nes šiandien Guru pudža, mes atliksime ir pudžą, skirtą Gauri.

[JOGAS] Visi, kurie niekada dar nėra plovę Motinos Pėdų ir, kurie norėtų pasinaudoti šia privilegija, ateikite į priekį atlikti pudžos.

1982-0709, Public Program, Confusion the Subtle Slavery

View [online](#).

Public Program, "Confusion: the Subtle Slavery". Birmingham (UK), 9 July 1982.

Mes turime suprasti, kad modernūs laikai yra sumaišties laikai.

Nežinote, ko norite. Nežinote, ko norite paklausti. Nežinote, ar tai, ką darote, yra teisinga ar ne. Sumaištis yra būtina. Be sumaišties nebūtų nusivylimo. Be nusivylimo mes nieieškotume. Bet sumaištis matoma tik, kai asmuo pasiekia tam tikrą supratimo sritį, arba, galime sakyti, supratimo laipsnį. Sakykim, etape, kai Mozė atėjo į šią Žemę, kai neviltis buvo kitokia, kai jie norėjo išsivaduoti iš vergovės. Jie turėjo kitokį supratimo lygį. Kaip sutelkti visuomenę į tam tikrą struktūrą, kad pasiektumėte aukščiausią tos visuomenės veiksmingumą?

Ir tai buvo kritiška padėtis. Tuo laiku žydams tai buvo labai pavojinga padėtis. Tai atsitiko daugelyje šalių daugeliui kartų, jie pasiekė etapą, kai jautėsi ypač nusivylę. Žmonių vergovė tais laikais buvo akivaizdi. Bet prieš tai žmonės dėl vergovės nesijautė blogai. Jie pripažino ją. Priėmė tai kaip akivaizdų dalyką. Bet atėjo metas, kai jie pajuto: „Tai vergovė, ir mes daugiau to nebenorime“. Atsirado lyderis. Tas lyderis jiems padėjo.

Šiandien, moderniais laikais, turime labai subtilią vergovę, kuri maitinasi mumis kiekvieną dieną, kuri tokia naikinanti, kad to net nesuvokiame ir esame toliau naikinami. Ši destruktija veikia įvairiais būdais, ir jei mes iš tikrųjų savęs nepažadiname tiesai, tai yra galimybė, kad nieko neliks iš šios kūrinijos. Yra žmonių, kurie skaito ilgas paskaitas... Man teko sutikti daug didžiųjų žmonių iš Jungtinių Tautų ir iš visų tų didelių, didelių agentūrų. Jie kalba apie ateinančią sunaikinimą, ateities šoką, ir tai įvyks. Jie pildo storas knygas. Ir diskutuoja. Diskutuoja sėdėdami gatvėse. Diskutuoja sėdėdami užėigose. Diskutuoja būdami vakarėlyje. Bet jie nesupranta, ką tai reiškia.

Šis sunaikinimas yra toks, kokio anksčiau nebuvo. Nes ši destruktija kils iš vidaus, o ne iš išorės. Mes pasiekėme tam tikrą gylį savo sąmonėje. Ir jei nepasieksime savo gyvybės palaikymo šaltinio, destruktija pradės veikti. Dabar daugelis žmonių sako: „Pamirškite tai, pamirškite. Mes dar pažiūrėsime.“ Kai kurie tokios nuomonės: „Gera. Pamirškim tai. Ką? Sunaikinimas? Gera.

Nesvarbu. Ryt pamatysime“. Dar kai kurie iš jų, mažiau, sėdi ir laukia. „O Dieve, ačiū Tau, kad yra pražūtis, taigi visa pasibaigs! Cha! Mes neturime kvaršinti sau galvų. Ačiū Dievui, kad yra pažadėta pražūtis.“ Tačiau pasirinkus bet kurį požiūrį, reikia suprasti, kad tai labai rimta. Kūrinija dabar pasiekė aukščiausią augimą. Augimą išreiškia žmonės. Žmonės yra aktoriai scenoje.

Visa gamta palaiko šį naują reiškinį. Dabar viena, kas gali jums atsitikti, yra tai, kad jūs turite susijungti su Dievu. Turite susijungti su visuma. Turite žinoti savo pačių prasmę ir tikslą. Kai tai įvyksta, jūs esate kitame pasaulyje. Jūs esate tam sutverti. Jūs sukurti žmonėmis dėl tikslo. Turime mąstyti. Visi mokslininkai privalo bent kartą paklausti vieno: „Kodėl?“. Kodėl mes sutverti žmonėmis?

Kodėl iš gyvūnų lygio pasiekėme šį? Kokia priežastis? Šis klausimas šiandien yra kiekvieno ieškotojo sąmonėje. Dėl to turime tiek daug ieškotojų visame pasaulyje. Visi šie ieškotojai siekia atrasti, kodėl čia esame. Kai kurie iš jų atsakymą suranda materialinėje gerovėje. Tarkim, šiandienos geležinkelininkų streikai. Taigi tai yra labai siauras požiūris į visa tai. „Ar norite gauti didesnį užmokestį? Gera, turėkite.“ Kas tada?

Tie, kurie kalba apie komunizmą... Aš buvau Maskvoje, vėl ketinu grįžti. Jei paklausite, jie atsakys: „O, mes dar kol kas nesidžiaugiame.“ Aš ne prieš komunizmą ar demokratiją. Abu juokingi man. Jūs nesate nei komunistai, nei demokratai. Tik po realizacijos galite tapti abiem vienu metu. Nes neturite teisės būti kapitalistu ar demokratu, neturite teisės balsuoti. Jūs nieko nežinote apie save. Už ką balsuojate? Negalite matyti. Kol nėra šviesos, tol negalime matyti, tad kaip balsuosime?

Pavyzdžiui, dėl ko balsuojame už asmenį? „O! Jis labai geras žmogus“. Gera. Kas tokio gero jame? Iš kur žinote, kad jis geras

žmogus? Iš kur žinote, kad jis nebus blogas? Ar galite pasakyti, kad tas, kuris šiandien atrodo geras, neskleis skorpionų ir gyvačių aplink save? Žmogus, kuris akivaizdžiai atrodo puiki asmenybė, gali pasirodyti baisiu žmogumi. Nėra absoliutaus būdo nuspręsti apie ką nors.

Taigi kaip balsuosime? Jei manote, kad žinote, kaip nuspręsti, tada, manau, turite dar pasimokyti. Nes kol daug klystate, nepripažįstate, kad nežinote. Štai kur esmė. Kada nors pasieksite lygį, kai pasakysite: „Aš nežinau. Sakau, kad jis geras žmogus, bet negaliu sakyti. Aš nesu tikras dėl šio žmogaus“. Tai taškas, kurį pasiekiate, kai nesate tikri dėl ko nors. Norite būtinai žinoti, kuris yra tikrai teisingas ir sąžiningas. Mūsų sąžiningumo jausmas ir visa kita yra taip dirbtina, taip dirbtina.

„Dora“ mums reiškia, kai duodi man penkis svarus, ir aš tau grąžinu penkis svarus. Atlikta. Baigta. Tai sąžininga. Viskas taip dirbtina. Štai kodėl niekada nesame patenkinti. Netgi jei gausite 10 ar 20 procentų didesnį užmokestį, nebūsime laimingi. Patikėkite manimi. Materialūs dalykai niekada nesuteikia laimės. Niekada.

Bet aš nesakau, kad mums nereikia materialių dalykų. Mums reikia materialių daiktų. Bet materija yra kaip puodelis su sultimis. Jei esate ištroškę, negalite nieko paimti iš tuščio puodelio. Tai gali būti auksinis puodelis, bet koks jums skirtumas? Privalote gauti tai, kas numalšins jūsų troškulį. Ir kol šis troškulys nebus numalšintas, tol nebūsime laimingi. Koks tai troškulys? Ar tai, kad jūs vis dar nepažinote savęs? Tai labai sąžiningas troškulys.

Jis ateina, nes jūs nežinote, ko ieškote. Jūs nežinote, kodėl esate nelaimingi, nežinote, ko norite. Taip veikia sąžinė. Bet atėjo metas, kai turite žinoti, kas esate, ir kas yra jūsų šlovė, kas yra jūsų didybė, kokios jūsų galios. Jos visos įdėtos jumoje. Tomis dienomis, kai augote ir evoliucionavote, visi šie dalykai buvo įdėti į jus taip, kaip parodyta čia. Jie visi ten. Iš tiesų, galima sakyti, aš tik katalizatorius. Tik žvakė, kuri yra uždegta. Ir ši žvakė, palietusi kitą pasirususią žvakę, uždega ją.

Turiu omeny, jūs galite pavadinti tai skambiu moksliniu vardu. Jie pradeda: „Visiškos asmenybės tai ir tai“... Aš nesuprantu. Man tai labai paprasta. Mes visi tam pasiruošę. Vos tik aš paliečiu jus, jūs nušvintate ir gaunate šviesą, ir vos tik jūs ką nors paliečiate, tas žmogus taip pat nušvinta. Dabar galite paklausti: „Motina, kaip gali būti taip paprasta?“ Turiu omeny, tiek daug žmonių sako: „Motina, esate per paprasta. Kaip gali taip būti?“ Aš tiesiog nesuprantu. Ką privalau turėti? Du ragus ar ką, kad padaryčiau tai sudėtingesnį? Visa, kas gyva, yra paprasčiausia.

Tai gyvybės ženklas. Ar esat matę gėlę? Kaip lengva gėlei augti. Tai tiesiog veikia. Gaunate sėklą, pasėjate, užauga augalai. Tai taip paprasta. Ar kada pagalvojame, kaip tai veikia? Atrodo, labai sudėtinga, kai pradedate apie tai galvoti. Išprotėsite, jei pradėsite analizuoti. Bet tai taip paprasta.

Šis veiksmas yra lygiai toks pats labai labai paprastas. Tai vadinasi „sahadž“. „Sahadža“ turi dvi reikšmes. „Sahadža“ reiškia „paprastą“, taip pat reiškia „gimusį su tavimi“. Sahadža yra paprasta, nes tai yra gimę kartu su jumis. Aš turiu omeny, jūsų nosis gimė kartu su jumis. Viskas gerai, tai paprastas dalykas. Jūs neturite nieko daryti, spausti ar dar ką nors daryti, kad kvėpuotumėte. Tai yra. Tuo pačiu būdu šis vidinis procesas yra jumoje.

Tai tiesiog yra. Man tai yra visiškai paprasta, jums bus taip pat paprasta, vos tik gausite tai. Taigi tai įrodo paprastumą. Aš tiesiog negaliu suprasti. Kam čia reikalingas įrodymas? Tarkim, galite taip valgyti, tad kam klausti: „Kaip galima valgyti taip paprastai?“ Paprasta, nes tai yra taip gyva. Tai labai svarbu. Visi gyvybiniai dalykai yra paprasti ir lengvai pasiekiami, kaip jūsų pačių kvėpavimas... Jei dėl to turėtumėte daryti ką nors ypatingo, tada kvėpuoti būtų neįmanoma. Kiek žmonių išgyventų? Dabar šis paprastas dalykas, šis paprastas metodas, yra metodas visa apimančios Dieviškosios energijos, Šventosios Dvasios.

Ši visa apimanti Dieviškoji energija yra Šakti, pirmąją energiją, kuri viską palaiko. Ar suvokiame, kaip ši energija dirba, ir šiaip ar kada nors stebime žiedą, virstantį vaisiumi? Kas daro tai? Nei vienas žiedas... Bet jūs turėjote matyti milijonų milijonus, milijardų milijardus ir bilijonų bilijonus šių žiedų, virstančių vaisiais. Ir kas visa tai daro? Mes niekada nepagalvojame. Priimame tai kaip savaime suprantamą dalyką. Visa, kas gyva, yra sukurta šios Dieviškosios energijos. Žmonės negali nieko sukurti, kas būtų gyva.

Visa, ką jie gali sukurti, yra mirę arba mirštantys. Pavyzdžiui, streikai yra miršantis dalykas. Mes galime padaryti ką nors tokio kaip stalas, kėdė, jeigu medis yra miręs. Mes neatliekame nieko kito, tik negyvą darbą. Ir šis miršantis daiktas valdo mus, nes įgyjame įpročių. Mes įgyjame įpročių. Dėl šių įpročių materija valdo mus. Ir Dvasia, kuri yra vibruojanti, maitinanti ir kontroliuojanti, tampa neveikli. Jei ši neveikli energija koku nors būdu nušvinta, ir mūsų dėmesys nušvinta, tampame kitokiomis asmenybėmis. Tampame jogais.

Tampame žmonėmis, susijungusiais su Dievu. Tam jums nereikia dėvėti juokingų drabužių. Nesvarbu, kokio stiliaus drabužius dėvite. Nesvarbu, kaip šukuojatės plaukus ar kokį maistą valgate. Tai yra jummyse. Jis neturi nieko bendro su šiais išoriniais dalykais. Visos mūsų idėjos, netgi apie labdaras ir buvimą geru kitiems – visi šie dalykai yra labai dirbtini. Kai tampate šviesa, kai tampate užuojauta ir meile, tada jums to iš viso nereikia sakyti. Jūs neturite ginčytis dėl to. Tiesiog tampate.

Tai užplūsta. Užuojauta užplūsta, tai veikia. Jums nereikia to įrodinėti. Jums nebereikia sau sakyti: „Aš turiu užjausti, aš turiu būti geras.“ Jūs tiesiog tampate. Aš nuvykau į Italiją, ir ten buvo trys, keturi žmonės, kurie susidomėjo Sahadža jogais. Bet jie pasakė: „Mes nenorime prisijungti prie Sahadža jogos“. Aš paklausiau kodėl. „Kadangi šie žmonės nerūko“. Aš pasakiau: „Niekada neliopiau jiems nerūkyti, niekada. Paklauskite jų, ar liepia“.

Aš niekada nesakiau: „Nerūkykite“. Jūs tiesiog paklauskite jų: „Ar rūkai, ar metei rūkyti, ar jūsų Motina privertė jus nerūkyti?“ Jie pasakė: „Nieką panašaus. Mes surūkydavome blokų cigarečių. Mes gerdavome, buvome narkomanai. Bet kažkas mums nutiko. Mes tiesiog metėme ir nežinojome kaip. Taip paprastai. Motina niekada mums nesakė. Mes tiesiog tapome tokie.“ Ką čia bepridurti? Aš turiu omeny, kartą atradę tai, kartą pamatę šviesą jūs nebesate susirūpinę.

Tarkim, pamatote virvę. Jūs galite išsigąsti, galite pamanyti, jog tai gyvatė. Kadangi ten nėra šviesos, jūs negalite matyti. Jūs galite pakrikę bėgioti, visas namas gali būti apverstas aukštyn kojom. Bet vos atsiras šviesa, pasakysite: „O, tai virvė. Viskas gerai.“ Taigi visos baimės dingsta, nes pamatote tai. Visa įtampa atslūgsta. Dingsta visos rūpestis. Visa, kas nenormalu, išnyksta. Ir jūs tampate absoliučiai normaliu žmogumi, absoliučiai normaliu žmogumi.

Štai kuo jūs turite tapti. Bet tai yra dar daugiau. Tai nėra vien tik, kad jūsų fizinė būklė pagerėja. Daugybė žmonių buvo išgydyti. Jie tikriausiai jums sakė, kad vėžys išgydomas. Taip, tiesa, vėžys išgydomas. Daug ligų yra išgydoma. Psichiniai susirgimai yra išgydomi. Jei buvote pas siaubingus guru, jūs išgyjate. Visi šitie dalykai įvyksta.

Bet tai dar ne pabaiga. Tai tik išsigelbėjimo dalis. Išsigelbėjimo dalis reiškia, kad jūs esate išgelbėti nuo visų šių fizinių, psichinių, emocinių problemų. Bet kita dalis yra ta, kad jūs patys gaunate galią. Jūs tampate pranašais. „Dievo žmonės taps pranašais“ – štai ką jūsų didis poetas Viljamas Bleikas pasakė. „Dievo žmonės taps pranašais, ir jie turės galią kitus padaryti pranašais“. Tai yra ženklas. Jis davė jums ženklą. Jūs tampate pranašais.

Tai reiškia, jūs įgaunate galią daryti visa tai patys. Kiekvienas tai gali. Net maži vaikai gali. Netgi mažoji Olimpija tai gali. Kai jūs tampate pranašais, taip pat žinote viską apie tai, ką darote, kaip turite daryti, kaip kelti Kundalini, kaip valyti visas sergančias čakras, kaip tai išlaikyti. Jūs tampate meistras. Pranašai buvo... Galima sakyti... Pavyzdžiui, Viljamas Bleikas buvo pranašas. Gerai. Jis buvo aiškiaregys. Jis matė šią ateitį.

Jis paminėjo viską, kas turėjo atsitikti Sahadža jogai. Jokių abejonių. Nežinau, kiek daug žmonių tai supranta. Dauguma manė, kad jis buvo lunatikas. Jie negalėjo juo patikėti. Kai jis kalbėjo apie visus šiuos dalykus, šią Jeruzalę, kuri turės būti įkurta Anglijos žemėje, niekas netikėjo. Jie sakė: „Turbūt išprotėjęs.“ Bet laikas atėjo. Jeruzalė turi būti įkurta. Anglija yra ypatinga. Ir prieš šimtą metų jis tai pamatė – aiškiai visą paveikslą.

Bet niekas jo nesuprato. Jis buvo pranašas. Niekas nesuprato, apie ką jis kalbėjo. Tų, kurie suprato, domėjimasis buvo daugiau akademinio pobūdžio. Tik kai kurie žmonės jautė, kad gali būti tiesos tame, ką jis kalba. Galima sakyti, jūs esate daugiau nei pranašai, nes jūsų nedomina ateitis, esate ir veikiate dabartyje. Tai, ką jie aprašė apie savo ateitį, kuria nesidžiaugė, yra jūsų dabartis. Ir jūs tampate patys sau šeimininkai. Visi šie didieji pranašai turėjo didelę didelę problemą. Neseniai aš diskutavau su

ambasadoriumi.

Jis yra labai išsilavinęs žmogus iš Indijos. Ir jis man sakė, kad didžiausia problema buvo ta, kad naudodamiesi racionalumu, aiškinimu, vargu ar toli nueisim. Tarkim, jūs teigiate, kad egzistuoja visur esanti Energija. Jie sako: „Kaip, kaip, kaip galime tuo patikėti? Visa tai pasakos. Įrodykite mums tai.“ Žinoma, ginčiais jūs negalite to įrodyti, bet patirtimi taip pat negalite. Taigi jie pasiduodavo. Kaip Adi Šankaračarija, kai pasiekė tam tikrą tašką... Jis parašė apie Viveka Čudamani, parašė visus tuos traktatus, o tada pasidavė. Ir tada jis pradėjo aprašinėti Motiną. Jis pasakė: „Aš pasiduodu.

Viskas“. Ir žmonės pradėjo šnekėti, kad jis pakvaišo, nes jis nebegalėjo toliau laikytis savo filosofijos ir pradėjo garbinti Motiną, klausdamas, kodėl tai blogai. Tas pats atsitinka su Biblija, su Koranu – su viskuo, kuo žmonės seka akiai tikėdami. „Niekas neklausinėkite. Tiesiog priimkite viską, ką jie sako.“ Tapkite fanatikais, žudykite vieni kitus, mirkite... Tada viskas bus gerai. Arba dar galite tiesiog pasiduoti. Tada tampate komunistais: „Nėra Dievo“. Jei jūsų smegenys turi išlikti gyvos, geriau atsakykite visų tų religijų. Mes turėtume sakyti: „Visa tai nesąmonė.“ Krikščionybė yra beviltiška dėl visų bažnyčių. Islamas niekam tikęs dėl fanatizmo.

Tai nenaudinga dėl to ir tai... Induizmas yra dar viena nesąmonė. Nes šiame lygyje jis taip atrodo. Šiame taške jis taip atrodo. Jis neturi prasmės, jis beprasmiškas. Šio aklo tikėjimo žmonės negali priimti. Mokslininkas sakytų: „Kas yra tas aklas tikėjimas? Mes buvome Mėnulyje. Tai tas pats. Kas ten? Mes keliavome į Mėnulį.

Mes niekad nematėme Dievo. Ką jūs šnekate apie Dievą? Kaip galime tikėti, kad yra Dievas?“ Bet dabar turime įrodyti Dievo egzistavimą. Turime įrodyti šios Visur esančios Energijos egzistavimą. Turime įrodyti jumyse esančios Dvasios egzistavimą. Tai turi būti įrodyta. Tai turi būti įgyvendinta. Taigi ginčijimasis baigsis. Ginčiais negalite to pasiekti. Aklu tikėjimu negalima to pasiekti.

Racionalumas negali jūsų ten nuvesti. Arba šis emocinis atsidavimas negali jūsų ten nuvesti. Realizacija – tai tas įvykis, kuris iš tikrųjų padaro jus tuo. Realybė, kuri iš tikrųjų pasireiškia jūsų centrinėje nervų sistemoje. Tai jus įtikins. Bet tai ne dėl įsitikinimo. Pavyzdžiui, jei jūs neįsitikinę, Dievui jūs – neįdomūs. Kaip tie žmonės sakė: „Motina, dėl šių skelbimų žmonės sužinos apie Tave, kad Tu esi čia.“ Aš pasakiau: „Tai viskas. Tai viskas.“ Mes jiems pasakėme, perdavėme žinią, Dabar, jei jie ateis, puiku. Mūsų darbas – informuoti.

Jei jie ateis, jei gaus realizaciją – labai gerai... Jei jie įsitvirtins – dar geriau... Dėl to mes sunkiai dirbsime, bet negalime priversti. Mes negalime jų priversti. Negalime padaryti jiems įspūdžio jokiais dirbtiniais būdais. Mes negalime daryti iš viso to cirko. Jūs privalote turėti jautrumą, kad suprastumėte svarbą. Ir jūsų pačių protas turi jums pasakyti, kas tai yra, nes negalime pulti prie jūsų pėdų ir sakyti: „O, prašau...“ Mes negalime maldauti. Taip pat negalime peržengti jums duotos laisvės ribų. Tai jūsų pačių laisvė ir tai jūsų pačių šlovė, kad turite augti. Nes jūs esate įkūnijimas, jūs esate šios kūrinijos viršūnėje. Niekas negali jūsų priversti.

Jei norite eiti į pragarą, gerai. Tereikia dviejų gerų šuolių ir jūs galite eiti žemyn. Jei norite eiti į rojų, tai irgi įmanoma. Taigi šie laikai... Mes nesuprantame, kokie jie vertingi, kokie gyvybiškai svarbūs, tai svarbiausi laikai, kurių laukėme. Pati svarbiausia šios kūrinijos akimirka yra šiandien. Kaip žmonės ieško, Sahadža joga pasireiškia masiškai. Tai yra tokia laimė, kurios jūs ieškojote daugelį amžių, ir dabar susirinkote čia, Sahadža joga atėjo pas jus kaip dieviškas palaiminimas, nes pats Dieviškumas nekantrauja pasireikšti. Bet žmonės, kurie ateina pas mane, yra skirtingų lygių. Kai kurie yra vidutiniški, kai kurie - absoliučiai fundamentalūs. Visiškai fundamentalūs, sakys: „Motina, kaip dėl mano darbo?

Aš jo ieškojau. Tu galėtum būti šiek tiek geresnė.“ Žmonės sako: „Motina, aš nesergu, na, tik tai ir šitai.“ Gerai, tai irgi gali būti padaryta. Bet tie, kurie yra labai aukšto lygio, kad ir kokios bebūtų jų problemos, kad ir kokių jie būtų padarę taip vadinamų nuodėmių, už visa tai yra visiškai atleidžiama viduje. Visai nereikia jaustis kaltiems. Sahadža jogoje pirma mantra, kurią turite pasakyti: „Motina, aš nekaltas“, mažiausiai tris kartus. Taigi jūs turite suprasti, kad esate tam pasiruošę. Jūs esate to verti ir turite tai pasiekti. Negalite sakyti: „Ką aš padariau? Aš esu padaręs tiek daug klaidų“ – nieko panašaus. Čia aš kaip bankininkas.

Turiu išgryninti jūsų čekius, ir jūs tai, be abejonės, gausite. Nežinote, kiek pinigų turite banke, argi ne taip? Aš tai žinau. Taigi neteiskite savęs. Palikite tai spręsti man. Tai mano teismas. Ir tada, kai jis įvyks, jei turite tyrą protą, suprasite, kas tai yra. Ir jūs turite su tuo susitaikyti. Negalite už tai sumokėti. Turiu omeny visas absurdiškas idėjas: „Mes galime už tai sumokėti.“

Kaip ilgai mums reiks taupyti? Turėtų būti atitinkama organizacija.“ Mes neturime organizacijos. Jūs tai labai gerai žinote. Mes negalime organizuoti Dievo. Šitų dalykų negalime organizuoti. Mes netgi neturime narystės, nieko panašaus. Aišku, turime jūsų sąrašą. Nes jei vyksta programos, jus informuojame. Tai kas kita. Be to, Sahadža jogoje nė vienam viskas neatsiskleidžia iš karto, ne iš karto.

Iš pradžių jiems duodama realizacija, tada įvertinama, kaip toli jie pažengę, tada palaipsniui augdami jie suvokia aukštesnes tiesas, nes kartais jie gali būti šokiruoti. Nelengva priimti tiesą, kartais tai labai sunku. Pavyzdžiui, aš vieną kartą pasakiau, kad nėra skirtumo tarp to, ko mokė Kristus, ir to, ką sakė Krišna. Priešingai, Krišna sakė, kad jūsų negalima sunaikinti. Dvasios niekaip neįmanoma sunaikinti. Ir Kristus tai įrodė, ir išpažįstantys induizmą norėjo mane užmušti. Negalėjo to priimti. Bet jei aš pasakysiu ką nors apie Krišną, visi krikščionys puls mane kritikuoti. Tai didelė problema. Matote, jei kalbama apie Krišną, krikščionims tai nepatinka.

Jei kalbama apie Kristų, induistams tai nepatinka. Kalbos apie sikhizmą islamo išpažinėjams, musulmonams, nepatinka. Jei kalbama apie Mahometą, sikhizmo išpažinėjams tai nepatinka. Aš čia ne tam, kad pamaloninčiau kažką. Aš čia tam, kad pasakyčiau jums tiesą apie juos. Kad jie visi yra vienas ir, kad mes kaip kvailiai kovojame vieni su kitais. Tarp jų nėra skirtumo. Jie visi yra viena. Absoliučiai viena. Toks sutarimas ir toks supratimas yra tarp jų, kad neįmanoma jų atskirti.

Jie yra taip vieni su kitais susiję, kaip Mėnulis su savo šviesa, arba Saulė su savo spinduliais. Tik dėl savo neišmanymo mes juos nepagrįstai atskiriame. Ir tai jūs savaime suprasite Sahadža jogoje. Tai įrodys jūsų sąmonės augimas. Jūsų Kundalini tai įrodys, kad ir ką aš besakyčiau, tai bus įrodyta moksliškai. Dėl Kundalini, kai ji kyla ir kai sustoja, jūs turite įveikti savo prasimanytas idėjas. Kitaip ji nekils. Patys palaipsniui sužinosite, kad tai, ką aš sakau, yra tiesa. Ką besakyčiau apie Mahometą, yra tiesa. Ir jūs tai suprasite.

Mes pakankamai prisikovojome. Pakankamai pridūrėme nesąmonių. Matote, kas vyksta dabar, izraeliečiai žudo palestiniečius, ir visa tai. Ar jūs manote, kad žudydami vieni kitus jie pasieks Dievą? Šios neteisingos idėjos turi baigtis. Jūs turite tapti pasaulio būtybėmis. Tapti. Tapti tuo. Nesvarbu, jūs musulmonas, induistas ar krikščionis, ar dar kažkas... Kai tampate pasaulio būtybe, jūs galite savo pirštais jausti kitą žmogų. Kristus sakė: „Jūsų rankos kalbės.“

Jūsų rankos kalbės.“ Jums nereikia mesti iššūkio jokiems raštams. Mes turime matyti vidinę šviesą visame, kas aprašyta. Tai, kas skiria mus, iš tikrųjų yra vienijantis veiksnys. Visi skirtumai taip gražiai susivienija mumyse. Bet tą galima pamatyti tik kylant Kundalini. Nėra kito būdo. Nes kai Kundalini pakyla, prasideda integracija. Ir jūs pradodate tai matyti kaip realią patirtį. Tikiuosi, supratote, apie ką aš kalbėjau. Bet ginčydamiesi negausite realizacijos.

Tai turi įvykti. Nesvarbu, jūs galite būti princas arba karalius, arba dar kas. Nėra jokio skirtumo. Tai asmeninis įvykis, kuris turi įvykti. Tai individuali Motina jumoje. Tai yra Ruh, apie ką aš kalbu. Vien tik ritualais negalite pasiekti Dievo. Turite susijungti su Dievu. Visi pasaulio žmonės, kurie supranta ir kurie mano, kad yra svarbu žinoti, jog turi būti tiesa, kurią mes galime realizuoti, tai buvo pažadėta visose religijose ir visuose raštuose, ir tai turi įvykti. Telaimina jus visus Dievas.

Norėčiau, kad jūs man užduotumėte keletą klausimų. Jei įmanoma, pasistengsiu j jus atsakyti. Prašau, klauskite, kad ir kokia tai bebūtų idėja. Dar kartą atsiprašau, kad pavėlavau, bet, suprantate, pakeliui pakliuvome į kamštį. Eismas... Taip, prašau. [...] Kuo jūsų joga skiriasi nuo Hatha ir Radža jogos? O! Aš jums apie tai papasakosiu. Tai labai geras klausimas. Apie Hatha jogą ir Radža jogą.

Dabar modernioji Hatha joga - tai, ko aš nesuprantu. Bet Patandžalio Šastrose užrašyta „ha“ ir „tha“... Tie „ha“ ir „tha“ yra niekas, jūs turite šiuos du Nadi (kanalus), kurie jums yra apibūdinami. Ir dar yra aštangos. Tai reiškia, kad yra 8 Hatha jogos aspektai

pagal Patandžalį, kuris tai užrašė. Pats svarbiausias, pirmapradis ir pats pirmasis yra „Išvara Pranidhana“, reiškiantis Dievo įsikūrimą jumyse. Dabar ši akrobatika, kurią darome – nesuprantame Dievo. Mes niekada apie tai nekalbame. Pamirškite apie Dievą. Jūs turite tik sulieknėti. Ir viskas.

Nes jie visi nori būti aktoriai ir aktorės, matote. Jie nenori būti jogais. Tai skirtingi dalykai. Tai „Išvara Pranidhana“ – pirmiausia turite gauti realizaciją. Be šių aštuonių dar yra „Jama Nijama“. „Nijama“ yra tik fiziniai pratimai, kurie priklauso nuo to, kur yra Kundalini. Mes taip pat naudojame Hatha jogą dėl to. Tarkim, Kundalini sustoja tam tikrame centre. Priklausomai nuo fizinės problemos, mes padarome kelias asanas ar pratimus, kuriuos reikia. Bet tai skirtingi dalykai.

Tokia yra mūsų modernioji Hatha joga, tarkim, turiu vykti iš Londono į Birmingemą, gerai. Aš niekaip neužkuriu automobilio, tik suku į kairę ir dešinę, sėdėdama čia, nejudėdama, matote, ir manau, kad pasiekiu Birmingemą. Turiu tik žemėlapij, einu dešinėn, kairėn... Arba dar blogiau negu tai... Pateiksiu palyginimą. Tai kaip vartoti visus vaistus iš karto, nežinant, kokia liga sergi. Tai labai sumaišyta. Nė vienas iš tų mokytojų neturi realizacijos. Kaip jie supras Hatha jogos svarbą? Nesuprantu. Indijoje guru yra tas, kurio siela yra realizuota. Jis gali būti musulmonas, induistas – gali būti bet kas, bet visų pirma jis turi būti realizuota siela... Brahmanas yra realizuota siela.

Dabar brahmanai gali būti laikomi kepėjais. Taigi visa šiuolaikinės Hatha jogos idėja yra paviršutiniška. Toliau Radža joga... Taigi dabar suprantate, Hatha joga yra tai... Hatha joga prasideda su Sahadža joga, kai ji įtvirtinama. Bet Hatha joga yra pagalbinė priemonė. Kai reikia, galime ją praktikuoti. Kai tereikia kokios jos dalies, mes ją naudojame. Antroji dalis yra Radža joga. Radža joga yra dar vienas žmonių neteisingai suprastas dalykas. Kai Kundalini pakyla, jūs tai matote. Turite pamatyti, kad tai yra grandiozinis įvykis.

Tai yra Kundalini kilimas į viršų. Ji kyla neveikiama traukos, kyla aukštyn. Taigi, kad tai įvyktų, turi kai kas atsitikti. Pavyzdžiui, kai ji kyla... Iš čia, matote, kai ji pereina per antrąjį centrą, čia tarsi padidėja. Taigi Kundalini nenusileidžia. Tai vadinama „bhandas“. „Bhandas“, matote, galima sakyti, padidėjimą, jo uždarymą. Tada ji kyla aukštyn, ji pradeda uždaryti juos. Ji pereina per Višudhi čakrą. Čia turi pradėti veikti visa Energija.

Tai yra tarsi slėptuvė, kurioje atsitinka taip, kad liežuvis truputį nusileidžia. Bet jūs nieko nepajausite. Tai vyksta taip greitai. Taip greitai, kad jūs to nė nepajausite. Turiu omeny, negaliu duoti jokio kitokio palyginimo, net kai sakote: „Santarvė“, manau, kai ką jaučiate. Bet, tarkime, tiesiog įsėdate į lėktuvą ir jūs jau ten. Kundalini per sekundės dalį gali tiesiog šauti į patį viršų. Taigi jūs nieko nepajaučiate. Tai kaip Žemė, kuri tokia didelė, kad nematote, jog ji apvali. Paviršiaus išlinkimas yra toks nedidelis, atsižvelgiant į viso daikto dydį, ir jūs nematote, kad jis apvalus.

Lygiai taip pat Sahadža joga yra toks greitas Kundalini kėlimo metodas. Turiu omeny, nėra jokio kito metodo. Bet šiandien Sahadža joga, turėčiau pasakyti, yra tokia greita, kad nieko nejaučiate, tai tiesiog atsitinka. Jūsų akys taip pat išsiplečia. Bet aš mačiau tuos išprotėjusius žmones, vadinamus Radža jogais... Jie netgi lašinasi atropiną į akis, kad jų vyzdžiai išsiplėstų, nes sakoma, kad jūsų vyzdžiai turi išsiplėsti. Jie įsipjauna liežuvius, stumia juos atgal. Matote, Amerikoje buvo toks, kuris pjaustydavo žmonėms liežuvius, mosuodavo jais. Netgi šiandien yra žmonių, nukentėjusių nuo šio „didžiojo guru“, jų liežuviai vis dar mosuoja taip. Ir jie nustumdavo savo liežuvius. Nejaugi norite pasakyti, kad darydami visokius panašius triukus, pakelsite Kundalini?

Kai kurie laikosi savo. Nieko nereikia daryti. Tai vyksta spontaniškai. Be pastangų. Tai mylinčio Dievo globa. Kodėl jūs norite laužytis sprandus dėl niekų? Kam to reikia? Iš pradžių maniau, kad jie kaip vaikai. Kai nori padaryti savo motinai įspūdį, jie, matote, pradeda pykti ir rodyti susierzinimą, tik tam, kad atkreiptų motinos dėmesį. Bet dabar manau, kad jie daro tai labai rimtai.

Tai labai stebina. Jūs tai darote iki tokio lygio. Tai gadina jūsų čakras. Tai kenkia jūsų pozicijai Sahadža jogoje, kaip geras Sahadža jogas ir blogas Sahadža jogas. Sahadža jogas, kuris gauna tai greitai, įsitvirtina, įvaldo tai, jis juda labai greitai. Žmogui, sunaikinusiui savo čakras, reikia daugiau dėmesio. Sudėtinga jiems įrodyti, kad susirūpintų tuo. Taigi visos šios idėjos gali išaiškėti, kai gaunate realizaciją. Gerai? Telaimina jus Dievas.

[...] „Bhagavad Gita“ ir aštuoni [...] pagalba? Kas tai? „Bhagvad Gita hai“? [...] Patandžalio pagalba? Aštuoni...? Ne. Nes nuo tada, kai jūs realizuoti. Aš sakau, dabar yra taip. Jei prieš užvesdamas automobilį sukinėsi kairėn ir dešinėn, ir tada užvesi automobilį, ar taip nukeliausi į Birmingemą? Tai beprasmiška.

Visų pirma ratai jau bus sugadinti. Net nėra dėl ko nerimauti. Turiu pasakyti, nėra dėl ko jaudintis. Gerai? Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. Matote, aš nieko nekaltinu ir nesijaučiu blogai. Nes be viso to, jūs esate ieškotojai, žinote. Jūs ieškotojai. Kaip jums žinoti?

Jūs visi esate ieškotojai. Kaip jums žinoti? Šie žmonės rašo tiek daug knygų. Lengva parašyti knygą, ar ne, ką tai reiškia šiomis dienomis? Jei turi pinigų, gali parašyti bet ką. Gali išleisti bet ką. Ką tik nori parašyti. Ką reiškia parašyti? Tik aš esu iki šiol nieko neparašiusi. Žmonės rašo apie mane arba Sahadža jogą, tai visai kas kita.

Aš dar nieko neparašiau. Kristus nieko neparašė. Šri Krišna niekada nieko nerašė. Rama niekad nieko nerašė. Bet, manau, turėsiu parašyti. Aš ką nors parašau ir žmonės sako: „Motina, tai aukščiau mūsų suvokimo. Nes vos perskaitome, atsiduriame bemintėje būsenoje.“ Ką daryti? Gerai. Prašau, koks kitas klausimas? Labai geras klausimas.

Koks kitas klausimas? Dar penkias minutes. Taip? Ar mes galime užduoti Dievui klausimą, kai esame jungtyje? Ar mes...? Ar gali užduoti klausimą Dievui, kai esi jungtyje? Taip. Ar galime užduoti Dievui klausimą, kai esame jungtyje? Taip. Žinoma!

Žinoma! Dabar matau, nes esate jungtyje. Ištiesiate rankas Dievo link ir klausiate: „Ar tai Dievas?“ Jei užduosite tokį klausimą, tekės itin stiprios vibracijos. Jūs... Ne tik tai. Bet jūs norite paklausti, tarkim, apie savo tėvą. Kaip jis? Tarkim, jo nėra čia. Jums degins kur nors čia. Tai yra jo centrai. Iškart sužinosite, kuris centras pažeistas.

Ir jei mokate išsiaiškinti, iškart žinosite, kokią problemą jis turi. Taip galite viską sužinoti, ne tik apie Dievą, save ir kitus. Tai yra tapimas kolektyvine sąmone. Tampate Visatos dalimi. Ar mes galime matyti Dievą taip, kaip aš matau jus? Tai ne Dievo matymas. Šiandien tai nėra esmė, nes matymas bet koku atveju yra nebuvimas. Matote mano skirtumą? Dabar jūsų eilė... Koks jūsų vardas? Bipinas.

Bipinas. Dabar jūsų eilė, pone Bipinai. Ar galite save matyti? Kai tapote ponu Bipinu, negalite matyti. Kai tampate Dievo dalimi, negalite nieko matyti, bet galite veikti. Matymas yra buvimas atsiribojus. Taigi jūs tikrai ketinate tapti išvien su Dievu? Taip, tai esmė. Jūs tampate išvien su Dievu, su pirmaprade būtimi. Tampate, tampame Jo energija, arba tampate Jo instrumentais.

Suprantate? Nereikia vadovautis dogmomis. Nes, matote, čia jau gali būti ginčytina tema, ar tampate Jo instrumentais, ar Jis tampa jūsų instrumentu ir viskuo, ką matote. Taigi aš nenoriu patekti į spąstus. Bet sakyčiau, jūs pradodate jausti Energiją. Sakykim, kad tampate Dvasia. Štai kodėl Buda niekada nekalbėjo apie Dievą. Jis sakė: „Geriau nekalbėti apie Dievą, nes kils kitų klausimų. Geriau jiems pasakyti, kad tapote Dvasia, ir baigta. Pirmiausia leiskite jiems tapti Dvasia, tada pakalbėsime daugiau.“ Dar yra klausimų?

Ir ar jūs matote dvasias, matote dvasias? Kas tai yra? Dvasios? Kodėl norite pamatyti? [...] Jos egzistuoja, be abejo, bet mums nėra ką su jomis veikti. Jos yra praeitis. Baigta. Jų nebėra. Kam mums dėl jų nerimauti? Žinoma, jos yra čia.

Ką daryti? Jos yra labai problemiški žmonės. Mes dėl jų turime daugybę problemų. Visi tie guru jas naudoja. Viskas padaryta. Tai čia. Ar yra taip vadinamų... Gerų dvasių? Taip. Ne! Ne!

Mums nieko su jomis nereikia daryti. Nes šiuo metu jūs esate asmuo, gyvenantis dabartyje. Geros ar blogos – nieko nereikia su jomis daryti. Kaip žinote, kas geras, kas blogas? Vos tik įsileidžiate gerą, blogas irgi gali įeiti. Iš kur žinote? Taigi geriau neleisti nė vienam ateiti. Šiuo atveju geriau būti vienam. Palaipsniui jūs viską apie tai sužinosite, ir būsite nustebę, kad mokate apsisaugoti nuo šių žmonių. Kundalini [...]

Jie jums nepasakė su kuo? [...] Jūs nepasakėte? Mes užsiminėme, paaiškinome, bet Jūs aiškinote kitaip. Ką matote? [...] tam tikra Energija [...] Taip, tai yra Energija. Tai mūsų troškimo Energija, kuri dar neparodyta. Ir ji yra tas troškimas, kuris mumyse neparodytas. Tai troškimas tapti dieviškam. Vos tik ši Energija pasirodo, štai kodėl ji vadinama pakilimu – kai atsiranda troškimas.

...sukurti ir pavaizduoti Energiją? Jūs turite sukurti ir įsivaizduoti šią Energiją? Ne, ne, ne, ne! Ji yra. Ji čia. Nėra nieko įsivaizduojamo. Niekas neturi būti daroma. Tai kaip raktažolės sėkla. Tai yra čia. Jums nereikia... Nėra ko žinoti, įsivaizduoti – tai čia.

Tai tikrai čia. Jūs galite matyti pulsaciją. Jūs galite matyti, kaip tai pulsuoja. Galite matyti, kaip auga. Galite jausti pulsaciją savo viršugalvyje. Galite matyti jos pabudimą. Galite matyti vėsus vėjelį, sklindantį iš jūsų galvos, tai tikrasis krikštas. Viskas yra čia, viskas yra čia. Nereikia jokios vaizduotės. Tai ne galvojimas.

Galvodami jūs to nedarote. Jei galvojate apie sėklą, įsivaizduojate, kad ši sėkla užaugs, ar ji augs? Ne, ji turi augti. Tai turi atsitikti. Tai gyvas procesas. Kai suprantame, kad turime troškimą, ar tai palaipsniui kils mums? Kas? Jei turime troškimą, bet jo nepripažįstame, ar vis tiek jis po truputį kils mums? Taip. Gerai.

Bet šis troškimas pasireiškia tik pažadinus Kundalini. Žinoma, šis troškimas yra čia. Pasąmoningai jis yra čia. Palaipsniui jis tampa labai sąmoningu troškimu. Kai nori, ieškai. Bet tai pasirodo tik tada, kai Kundalini pakyla ir prasiskverbia pro momenėlį. Štai taip. Kaip tai tiksliai skatinama? Kas skatinama? Kaip pažadinti šią Energiją?

Ji pažadinama. Ji čia. Manau, tai dėl mano ypatingumo. Ir tada jūs tampate ypatingi. Jūs taip pat galite tai padaryti. Klausimas, dėl kurio aš jums sakiau – liepsna įžiebia kitą liepsną. Taip pat. [...] Jūs kalbėjote apie... Jis sako, kad jūs kalbėjote apie Hatha jogą kaip apie fizinę jogą, Radža joga yra protinė joga. Ar galėtumėte pakalbėti plačiau apie šią jogą? O. Ne, ne.

Nesakau, kad ji protinė. Mes ją naudojame fiziniam tikslui. Radža joga nėra nei fizinė, nei protinė. Visi tie dalykai yra dalelytė šios Sahadža jogos, kuri yra spontaniškas įvykis. Jis apima Kundalini, kuri yra kylanti energija mumyse, troškimo energija mumyse, pažadinus pradeda kilti keli jos siūleliai. Kilimą galite matyti kaip pulsaciją. Ji juda viršun, palaipsniui nušviesdama šiuos centrus, ir atidaro paskutinį centrą, septintą centrą, kuriame Dvasia, iš tikrųjų esanti jūsų širdyse, nušvinta, nes Dvasios buveinė yra viršugalvyje. Gerai? Nėra klausimų? Gerai.

Taigi dabar, manau, reikėtų pabandyti. Ką pasakysite? Geriau pabandome. Gerai. Tiesiog padėkite delnus šitaip...

1982-0710, Public Program, From Mooladhara to Void

View [online](#).

Public Program, "Mooladhara, Swadishthan, Nabhi, Void". Derby (UK), 10 July 1982.

Dėkoju visiems Sahadža jogams iš Derbišyro ir Birmingemo už suteiktą galimybę kalbėti su šios vietos ieškotojais.

Turime ieškotojų šiais moderniais laikais – tai unikalų. Niekad anksčiau neturėjome ieškotojų, bent jau ne tiek daug. Būdavo žmonių, ieškančių pinigų, kaip yra daugybė tebeieškančių šiomis dienomis, ieškančių šalies po šalies, galios. Buvo nedaug ieškojusių šių kelių Dievo palaimos perlų, labai nedaug. Priežastis buvo supratimas, kolektyvinis žmonių supratimas, manymas turbūt nesugebėsiant ar nesant būtinybės ieškoti. Bet šiandien tokia graži kombinacija, nes labai didūs ieškotojai gimsta šioje Žemėje. Tie, kurie ieško masiškai, jie ne po vieną ar du čia ir ten, sėdintys kalnų viršūnėse, urvuose ar kitur, bandantys medituoti, bet čia yra tiek daug ieškančių, kurie jaučiasi nepatenkinti viskuo, ką turi. Jie mano, kad turi būti kas nors aukščiau. Tie, kurie jaučia, kad dar neatrado savo prasmės, kurie jaučia, kad turi atrasti gyvenimo tikslą, kurie jaučia, kad turi būti kas nors aukščiau negu tai, kur jie yra. Tokie žmonės yra ieškotojai ne šiandien, o tūkstančius metų.

Kristaus laikais nebuvo nė vieno, pasakyčiau, nes net Kristus turėjo išsirinkti savo mokinius, iš tikrųjų jie buvo priversti, ir Jis turėjo eiti, ieškoti ir rasti juos, pasakyti jiems tai. Taigi turime pasakyti, kad tai labai svarbūs laikai kūrimo istorijoje, kur tiek daug ieškotojų, bet šiandien ieškotojų problema ta, kad jie nežino, ko ieško. Jie neturi idėjos, ko ieškoti, kaip ieškoti, ko tikėtis. Jie įžengia į nepažįstamą sritį. Tai jiems visiškai nepažįstama. Ir šią nepažįstamą sritį, kurios jie ieško, dabar pristato tiek daug žmonių. Visi sako: „Aš vienintelis, kuris pristatau prekes.“ Kitas sakys: „Aš vienintelis, kuris tai gali.“ Natūralu, sukuriama maišatis. Dėl to šie lakai – maišaties. Didelės maišaties. Ir kai vyrauja tokia maišatis, tik tada atrandame svarbų sprendimą, nuolatinį sprendimą, kaip išspręsti problemą amžiams.

Niekad nebuvo tokios maišaties žmonių protuose kaip šiandien, dėl to kas gerai, o kas ne. Niekada tokios. Visa, apie ką pasakytą: „Tai – negerai“, jie padarys, žinodami, kad elgiasi neteisingai. Jei būtų buvę geri žmonės, pasakytų: „Tai yra gerai, padarykime gerai.“ Bet kiekvienas žinojo, kas teisinga ir ne. Jie tai gali. O šiandien niekas nežino, kas teisinga, o kas ne. Už teisingą ir neteisingą yra kai kas svarbiau – jūs turite pažinti save, nes mumyse slypi supratimas, kad nepažįstame savęs, absoliučiai nepažįstame. Gyvename reliatyviame pasaulyje. Tai, atrodo, suvokia visi. Pasąmoningai ar nesąmoningai, bet būtinai yra jausmas kiekviename iš mūsų: „Mes nežinome“.

Ir tai labai sąžiningas jausmas, tai labai taurus jausmas: „Turime sužinoti kai ką daugiau.“ Dabar, kai sakome žodį „sužinoti“, galvojame, tarsi sakyčiau: „Nežinau nieko apie Derbišyrą, niekad ten nebuvau.“ Ką tai reiškia? „Nežinau nieko apie Derbišyrą“ – ko nežinau apie Derbišyrą? Galiu skaityti knygas, išsiaiškinti. Galiu sužinoti visą Derbišyro istoriją, galiu išsiaiškinti, kas buvo tie žmonės, kurie gamino nuostabų porcelianą čia, galiu išsiaiškinti visą jų istoriją, apie viską galiu perskaityti. Visgi kodėl turėčiau sakyti, kad nieko nežinau apie Derbišyrą? Nes niekad nesu buvusi Derbišyre, nebuvau Derbyje, nebuvau šioje vietoje. Nemačiau šios vietos, nesilankiau, neturiu jokios patirties iš tos vietos, taigi nieko nežinau apie ją. Būtent tokia situacija. Situacija tokia, kad nieko nežinome apie Dieviškumą. Skaitėme apie tai, girdėjome apie tai.

Daugybė žmonių parašė apie tai. Vos sužino, kad tuo domimasi, jie pasirodo su knygomis – knygą po knygos, tūkstančius knygų jie parašė. Kiek iš jų yra teisingos, kiek – ne? Nejmanoma išsiaiškinti, nes iš tikrųjų nežinome. Tarkim, kažkas sako, kad Bedfordo kunigaikštis gimė Derbišyre. Gerai, kaip sužinosime? Nesužinosiu, kol nesutiksiu ko nors, kuris yra vietinis ir žino apie tai. Žinios, kurias turime apie Dieviškumą, taip pat sumišusios, bet tai ne žinios, niekada ne žinios. Žinių idėja kyla tarsi tai būtų tam tikras atsakas į mūsų aiškinimąsi, kuris yra protinis, kurį galime suprasti intelektualiai savo protu. Bet ši sritis yra aukščiau proto, aukščiau protingumo.

Aukščiau viso, kas ribota, yra beribė sritis. Visos šios beribės sritys gali būti pažintos tik patyrus supratimą. Tai, ką reikia suprasti, yra labai subtilu, tai pažinti ką nors, supratimo patirtis. Ne patirtis, kai jie netikėtai išvysta šviesą, tai patirtis, noriu pasakyti, visad galite matyti šviesą. Tai taip didinga, žmonės jaučiasi tarsi būtų priešais išvydę šviesos blyksnį – nieko

didingesnio. Galėtų būti sritis, iš kurios kyla blyksnis, ir galbūt jums tai nieko naudingo, tik galite jausti, kad patyrėte. Taigi turite žinoti, kad matyti nereiškia patirti. Tarkim, šuo mato šį prietaisą [mikrofoną], bet ką jis žino apie jį? Jis mato. Supratimas, žmogiškas supratimas yra toks didingas, palyginus su gyvūnų supratimu.

Tarkim, grožio gyvūnai nesupranta, švaros gyvūnai nesupranta. Žmonės tai sukūrė savyje, jie gali tai jausti. Gali jausti centrinę nervų sistemą. Taigi visas suvokimas jaučiamas centrine nervų sistema. Tai nėra tik įsivaizdavimas ar protinė diskusija: „O, taip, taip, žinau, žinau“ – ne tas kelias. Žinios turi kilti iš pojūčių, taip aš galiu jausti, tai karšta ar šalta, o akmuo nejaus nieko. Taip pat pojūčiai turi kilti iš centrinės nervų sistemos. Vadinasi, jūsų supratimas turi užsipildyti. Jis turi pasiekti naują lygmenį, supratimas pats turi pasiekti naują lygmenį. Visos kitos patirtys nesvarbios evoliucijoje visiškai, jei pažvelgsite.

Evoliucijos proceso metu supratimas gerėja, geriau priima ir pasiekia lygmenį. Ir šie lygmenys pasiekia savo maksimumą, kai jūs tampate žmonėmis, kai jūsų supratimas pasiruošęs priimti Visatos būtybės supratimą, kolektyvinės būtybės taip, kad jūs tampate kolektyvine būtybe. Norėčiau papasakoti apie tai, kas mumyse, kaip mes sukurti. Jums vertėtų nepriimti manęs akiai, bet neturėtumėte ir neigti to, ką sakau jums. Tai kaip įstoti į naują universitetą. Klausomės profesoriaus ir stengiamės sekti juo. Tarkim, jis pateikia jums svarstyti hipotezę, tada jūs pradėdate analizuoti, aiškintis. Jei tai tiesa, pavadinate tai dėsniu [taisykle]. Taip ir mes turime siekti naujo supratimo pirmiausiai patikrinę, o ne paneigę. Jei tai tiesa, tada turime patikėti.

Neturėtų būti jokio aklo tikėjimo Sahadža joga. Aklas tikėjimas niekuo nepadeda. Taip pat neturi būti neigimo. Ir jei taip džiugiai, dėmesingai klausysite manęs, tarsi pateikčiau hipotezę jums, neturėtumėte dabar jos priimti kaip tiesos. Bet tada ateina metas man jums įrodyti tiesą, ir tiesa gali būti įrodyta. Atėjo metas įrodyti Dievo egzistavimą, įrodyti ne skaitant jums ilgas paskaitas ar vedant į kursus, ar pan. Kaip ketinu jums įrodyti? Jūsų supratimu. Tai bus absoliuti jūsų supratimo patirtis, jūs patirsite Visagalį Dievą. Atėjo metas įrodyti visus šventraščius, visus šventraščius.

Atėjo metas įrodyti jūsų ryšį su Dievu, jūsų ryšius su Juo, jūsų ryšius su Pirmaprade Būtimi, kurią vadiname Dievu ar kitaip, Dievui tai nesvarbu. Kokiu vardu Jį bevardintumėte, tai Dievas. Dievas – ne toks, kokį Jį suvokiate, ne toks, kaip Jį suprantate ar pažįstate, Jis toks, koks yra. Kol patys Jo nepajausite, tol netikėsite Dievo. Net jei tikite dėl tam tikrų aplinkybių, toks tikėjimas yra aklas. Jis nesvarbus jokiai protingai asmenybei, ateis diena, kai tokia asmenybė pasmerks šį aklą tikėjimą. Taigi mumyse, kaip sakiau, yra sukurta sistema, kuri vystėsi augant mūsų supratimui skirtingose stadijose, tai kaip istorija, užrašyta mumyse, kaip tapti žmonėmis. Buvome padalinti į skirtingas stadijas. Pirmiausiai anglies stadija, kur tapome gyvybe, negyva tapo gyva. Tai sukurta šiame taške.

Žemiau – didinga energija mumyse, kuri yra kryžkaulyje, ją vadiname Kundalini. Ši energija taip pat apibūdinta Biblijoje kaip Gyvybės medis: „Aš apsireikšiu jums kaip ugnies liežuviai“. Bet Biblija tėra mikroskopinė dalelė, tai negali būti paaiškinta, viso simboliškumo, kol nepasieksite naujo supratimo arba vibracinio supratimo, tol tai negali būti paaiškinta. Tai troškimo energija, absoliutaus troškimo, vienintelio troškimo, tikro troškimo, kurį jaučiame savyje. Visi kiti troškimai tampa beverčiai. Pažvelkite, turtingose šalyse dabar žmonės įgijo turtų, jie turtingi, klestintys, bet nelaimingi. Žmonės, kurie be galo turtingi kaip Švedijoje ir Šveicarijoje, konkuruoja, kiek jaunuolių nusižudys. Neseniai supratau, kad šveicarai triumfuoja – gerokai daugiau šveicarų nusižudo negu jaunų švedų. Čia turime suprasti, kad turtai, jei toks buvo mūsų troškimas, nėra tikras, nes įgiję turtų turėtume būti labai laimingi ir džiaugsmingi, o nesame. Ekonomikos esmė, kad norai atskirai gali būti patenkinti, bet bendrai jie niekada nebus patenkinti, vadinasi, materija negali patenkinti jūsų norų.

Taigi noras yra, kai ieškoma to, kas slypi šioje energijoje, kai ieškoma, kaip tapti išvien su Dievu, jogos, jungties su Dievu, ką vadiname krikštu. Korane tai vadinama „pir“. Turite tapti „pir“ – atgimusiui. Tai apibūdinta skirtingomis kalbomis, bet tą patį jie apibūdino taip pat visuose šventraščiuose. Jei įsigilinsite, ką tai reiškia, apstulbsite, nes jie pasakė tą patį. Kas nors gali sakyti: „Gali būti kitų būdų, Motina, gali būti kas nors dar, dėl ko pavyktų.“ Nėra kitų būdų, nes tai buvo kuriama tūkstančių tūkstančius metų jumoje, nuo tada, kai tapote anglimi, ir visa tai turite savyje gimdami. Tartum, kas nors sakytų, kad sėkla turėtų sudygti kitu būdu. Sėklai nėra kito būdo. Sėkla turi daigą, ir jis turi būti pažadintas, vieninteliu būdu tai veikia. Taip pat tai įvyks jums visiems.

Energija bus pažadinta jumoje, ji bus pabudinta jumoje. Pabudinta ji pakyla. Kokia ši energija? Ji susijungs su Dvasia. Energija žino, kad turi susijungti su Dieviškumu. Dabar turime tiek daug kitų troškimų, tad paklausime, kaip tai susiję. Tarsi pasakytume:

„Atvykti į Derbyšyrą ir susitikti su jumis visais, žmonės.“ Įveikiame visą kelią, atvykstame į salę, ateiname čia ir nesusitinkame su jumis. Tada visas mano vykimas, visa mano kelionė yra bevertė, nes nesusitikau su jumis. Tai visiškai beprasmiška. Taip pat visi kiti troškimai išbaigia šį troškimą, absoliutų troškimą tapti išvien su Dieviškumu.

Daug dalykų gali būti pasakyta apie Kundalini. Šimtus kartų kalbėjau apie Kundalini, kad sužinotumėte daugiau, turėsite gauti Sahadža jogą ir daugiau sužinoti. Ką tik trumpai papasakojau, kas yra Kundalini ir kaip ji sukurta čia. Aplink šį centrą, kuris iš tikrųjų yra antras, antrą mes traktuojame kaip trečią, jis štai čia, tai energija, sakyčiau, tai mūsų ieškojimo centras. Jis pavadintas Nabhi čakra, kuri suteikia mums ieškojimą. Kai esame gyvūno stadijoje, ieškome maisto pilvu. Nustebsite, tapę žmonėmis mes taip pat ieškome pinigų pilvu. Mus gali atitraukti viena ar kita, bet galop ieškosime Dievo savo pilvu. Aplink pilvą yra sritis, kurią reikia pereiti, iš tikrųjų ši sritis yra Mokytojų. Visi Pirmapradžiai Mokytojai gimė šioje srityje, kaip Mozė, Sokratas.

Čia yra visos pagrindinės Pirmapradės Būtybės, kurios atėjo į šią Žemę, kurios atėjo suteikti mums ieškojimo idėją, ką turime daryti. Iš esmės jie atėjo mokyti mus, kaip susibalansuoti, kaip susibalansuoti, kad galėtume augti. Visi šie didūs pranašai ar Pirmapradės Būtybės buvo Mokytojai. Jie atėjo informuoti mus, kad jei nukrypsime per daug į kairę pusę ar per daug į dešinę, tada sumenks principai, žmogiška kokybė. Jums, kaip žmogiškoms būtybėms, reikalingi principai, ir šis centras palaipsniui atskleidžia principus nuo gyvūno iki aukštesnio lygio gyvūno ir iki žmogaus lygio, kai žmogus pradeda suprasti, kad šie principai yra mumyse. Taip kilo visos mūsų taisyklės. Dešimt Dievo įsakymų iš Biblijos yra dešimt principų mumyse. Tai dešimt Guru, kurie atėjo į šią Žemę, kad apsaugotų žmones nuo išklydimo iš centro, nukrypstant į kairę ar dešinę. Dabar kairė pusė, kaip matote, yra emocinė mūsų pusė, taip pat troškimo energija. Emocinė pusė suteikia mums pasąmonę, aukščiau jos yra kolektyvinė pasąmonė.

Dešinėje turime kitą veiksmo energiją, kai troškimą bandome paversti veiksmu, ši veiksmo energija suteikia mums ateitį, prižiūri mūsų fizinę ir protinę veiklą. Dėl to išvystome galvoje instituciją, vadinamą ego. Visi tai turi, nėra dėl ko išsigąsti. Kai darome ką nors, jaučiamės padarę tai, visa tai mitas, bet vis tiek laikomės mito, nes dar nematėme realybės. Kita yra kairės pusės energija mumyse, kuria priimame kitų agresiją, dėl jos turime praeitį, ji suteikia instituciją kaip šalutinį veiklos rezultatą, emocinės veiklos, matote čia kaip balioną instituciją, vadinamą superego. Šios dvi susitinka štai taip galvoje, kai augate, ir sukieta sritis viršugalvyje, ties momenėliu, ir ši minkšta sritis, kuri vaikystėje pulsavo, tampa visiškai užverta. Taip įgyjate savąjį „Aš“, tampate ponu X, Y, Z ir pan. Įgyjate laisvę. Laisvė, kai siekiate būti ponu X, Y, Z. Pasiekę tai pradodate naudotis antruoju centru, kuris yra jūsų kūrybingumo centras, veiklos centras. Gyvūnai neturi jokio ego.

Žinoma, pagyvenę su žmonėmis gali įgyti, bet kitais atvejais jie neturi jokio ego. Ir jei suklystate, jums skaudu, jaučiate kaltę. Gyvūnai niekada nejaučia kaltės, nes jų prigimtis – žudyti kitą gyvūną, prigimtis – ėsti, taigi niekada nejaučia kaltės. Tik žmonės pasakys: „O, nereikėjo man to sakyti. Neturėjau to daryti.“ Tik dėl žmogaus kokybės jaučiame kaltę, tik dėl žmogaus kokybės kovojame su kitais. Antras centras įtraukia į žaidimą, kuriame galvojate, galvojate apie ateitį, planuojate. Jūsų fizinė... [Manau, per daug. Galite išjungti? Galite išjungti? Geriau išjungti šviesas, per daug.

Taip buvo visą šį laiką, per daug.] Ir galvojate. Galvojimui reikalinga energija, šią energiją gaunate iš riebalinių ląstelių, kurios yra pilve, jos paverčiamos naudingomis smegenimis. Ir, kai vyksta šis pokalbis, šis vargšas centras turi dirbti labai sunkiai. Kai galvojate, centras veikia. Jis turi dirbti labai labai sunkiai tik dėl vieno – prižiūrėti riebalinių ląstelių aprūpinimą. [Čia per daug šviesų. Ar galite nuimti lempas? Ne, ne, šias tris čia. Ačiū.

Vis tiek šios labai... Jei šias tris jie galėtų nuimti, būtų geriau. Ne, šias tris. Šių trijų per daug. Jokios naudos, šios trys, kurios ten. Jie mane vis tiek mato.] Ar matote mane? Jaučiuosi kaip filmavime. Cha! Taigi šis centras, kurį vadiname Svadistana, suteikia jums ateitį, energijos mąstyti apie ateitį, planuoti, suteikia energijos atlikti protinę, fizinę ir psichinę veiklą. Šis vargšas centras daro viena – paverčia riebalus tinkamais smegenų veiklai.

Jei centras, kuris turi daug ką atlikti, pradeda daryti tik viena, visu kitu nepasirūpinama. Dėl to jums iškyla problemų, nes jis turi rūpintis jūsų kepenimis, kasa, inkstais, blužnimi. Ir vos jis nukreipiamas atlikti tik vieną darbą, jis užsiprogramuoja tam ir tada negali rūpintis kitais dalykais. Štai kodėl jūsų kepenų veikla suprastėja, susergate diabetu, įgyjate inkstų, kraujo spaudimo sutrikimų. Taip pat susergate labai rimta liga – kraujo vėžiu. Dabar Sahadža joga gali visa tai išgydyti. Ne tik fizinės, bet ir

protines ligas, nes jei šis centras grąžinamas prie įprastinės veiklos, jei jis veikia normaliai, galite lengvai išgydyti tokias ligas, kurios kyla dėl per didelio jūsų aktyvumo, per didelio galvojimo, per didelio įsivaizdavimo. Labai pavojinga nuolat galvoti apie ateitį. Pavyzdžiui, dabar mes sėdime čia, turėtume patogiai sėdėti, kalbėti vieni su kitais. Užuoat buvę dabartyje, mes galvojame, ką darysime rytoj, ką darysiu, kai grįšiu namo, kaip virsiu, ką valgysiu ar kaip įlipsiu į traukinį.

Toks futuristinis elgesys paverčia jus labai juokinga asmenybe. Tampate tokie futuristiški, kad pamirštate praeitį. Sutikau viena poną, kuris pamiršo net savo vardą. Pamiršo tėvo vardą, taip pat pamiršo motinos vardą, žmonos liūdesiui, pamiršo jos vardą. Ir ji pradėjo verkti. Pasakė: „Ką dabar daryti? Jis pamiršta viską.“ Dabar jis ateities srityje. Žino tik apie ateitį. Kai jis buvo grąžintas į centrą, palaipsniui pradėjo prisiminti. Tada pasakė man, kad jis yra tarybos pirmininkas viename iš didelių Indijos rajonų, pasakė: „Buvau, ne, esu.“ Atsakiau: „Tai gerai.

Geriau.“ Dabar esate padėtyje, kai sakote: „Aš esu“. Taigi štai kas nutinka, ir tai nutiks mūsų visuomenėms, kurios labai futuristinės. Kad tai nutrauktumėte, galite išbandyti bet ką, galite išbandyti bet ką. Pavyzdžiui, galite rodyti praeities nuotraukas ir kitus daiktus, bet tai nesugrąžins žirgo atgal – jis bėga labai greitai. Viena, kas gali suveikti – Kundalini pažadinimas. Kai Kundalini pabunda, ji apšviečia centrus, centrai atgauna normalią formą ir normalią veiklą, normalią būklę. Be to, kad turi dinamišką energiją, šis centras, kuris rūpinasi mūsų dėmesiu, tampa apšviestas, ir mūsų dėmesys tampa apšviestas. Apšviestas dėmesys tampa dinamiškas, ta prasme, sėdėdami čia galite nukreipti dėmesį į bet ką, tiesiog nukreipti dėmesį, jums nieko nereikia daryti, tik nukreipti dėmesį į tą žmogų, ir galite pirštų galiukais nustatyti, kas yra tam žmogui. Jis gali būti už tūkstančių mylių. Kai Niksonas turėjo problemų, staiga, nežinau, pasakiau: „Išsiaiškinkite apie Niksoną – kaip jis.“ Ir jie atsakė: „Ma, jis labai sutrikęs.“ Kristus pasakė: „Jūsų rankos kalbės.“ Šis laikas atėjo.

Rankos, kurios atrodo tokios paprastos, bet jos tokios sudėtingos, taip sudėtingai sukurtos, kad nervų galiukai yra tokie mikroskopiniai, jog negalime suprasti, kiek daug jie gali mums pasakyti, kaip toli jie siekia. Kai įvyksta pabudimas, pradedate jausti aplink esančias vibracijas, visur esančią Energiją, kurios niekad anksčiau nejautėte savo pirštų galiukais. Pirštų galiukai, kurių nepaisome, netinkamai naudojame, patys pirštų galiukai nušvinta ir pradedate juos jausti. Štai ką sakiau – turite pasiekti supratimą, kuris nušvitęs. Šis supratimas turi pasireikšti. Štai kaip pradedate pirštų galiukais jausti: tai blogai čia, tai – ten, galite matyti, kur problema. Visi jie susiję su mūsų centrais. Šie – penktas, šeštas, septintas, septyni – kairėje, septyni – dešinėje. Tai susiję su jūsų emocine puse, tai – su jūsų dešine, su fizine ir protine, arba, galite sakyti, mąstymo. Taigi galite išsiaiškinti, kaip jis laikosi, vien žinodami, ar kyla karštis iš tokio žmogaus, ar kaistate nuo jo, ar jie sustabarėję, ar apsunkę.

Ataskaitą pateikia visur esanti Energija, kuri informuoja jus, gaunate pranešimus. Pranešimai tokie tikslūs, kad jei turite realizuotų vaikų, šiandien yra daug vaikų, kurie gimė realizuotomis sielomis, mes nesuprantame vaikų šiandien, bet yra didingų vaikų, jie gimsta šiandien, nes atėjo metas. Tai teismo metas, prisikėlimo metas, metas, kurį žmonės apibūdino visuose šventraščiuose, tokie didūs žmonės gimsta. Jei šiems vaikams užrišite akis ir paklausite apie žmogų, sėdintį prieš juos, kokių jis turi problemų, jie pakels tą patį pirštą. Visi tą patį pirštą, net užrištomis akimis, net atgręžę nugaras į tą žmogų, jie nukreips delnus už savęs ir pasakys. Jie tokie geri, vaikai – tokie geri. Matote, kai jie kiša pirštus į burną, kartais manome, nežinau, Froidas, kurį vadinu nesubrendėliu, žinojo nedaug apie Dievą, gyvenimą ir visa kita, jis buvo labai... Visa, ką žinojo, siejo su seksu. Jis tebuvo sekso vergas ir norėjo, kad visi būtų sekso vergai, ne žmonės. Taigi, kad ir ką šis vyrutis bebūtų pasakęs, tiesa ta, kad tai neturi nieko bendro su seksu. Jei jie jaučia karštį pirštuose, jie tikrai jaučia jį, todėl susikiša pirštus į burną.

Maži, maži vaikai, mačiau. Čia yra vienas, atvykęs iš Anglijos, iš Londono, kitas atvyko iš kažkur kitur, ir ji – jei jų visų paklausite, jie iškart pasakys, kur užteršta, kuri čakra užteršta. Vaikų neapkvailinsite. Jie visi jums pasakys tą patį, kad tai vyksta. Taigi nušvinta jūsų supratimas ir rankos, kuriose yra simpatiniai galiukai čia, sakau jums. Galime sakyti, kad dabar centrine nervų sistema galime jausti kitus ir save. Tarkim, sėdite čia ir aš paklausiu: „Kokia jūsų problema?“ Atsakysite: „Nežinau, kokia problema, nežinau.“ O aš galiu jums pasakyti, kokia problema. Jei apsilankysite pas gydytoją, jis pasakys: „Taip, tai problema. Kaip sužinojote?“ Jums nereikia atlikti tyrimų, jokių patologinių tyrimų, kai išlupami visi dantys, akys, ir kai nusibaiginėjate, jie pasako jums, kad esate sveikiausias žmogus! Jums nereikalingi visi šie siaubingi dalykai, nereikia švaistyti pinigų ir išbandyti šių naikinančių dalykų.

Vos padėję delnus sužinosite apie save. Ir žmonės, kurie yra Sahadža jogai, pasakys, kas blogai jums ir kaip tai išgydyti. Atėjo

metas, toks fantastiškas metas. Sahadža joga išgydė daugybę sirgusių vėžiu, tiek daug sirgusių kraujo vėžiu. Netikėtai mergina, kuri yra Sahadža jogė, Niujorke išgydė sergantį kraujo vėžiu. Berniukas buvo bimirštąs, jie pareiškė, kad jis mirs. Jie pareiškė, kad jis gyvens apie penkiolika dienų, o tada mirs. Tai vienintelis dalykas, ką jie galėjo. Vargšelis patyrė tiek daug: berniukas atvyko iš Indijos, visi pinigai buvo išleisti, ir gavo pažymą, kad po penkiolikos dienų mirs. Kažkaip tie žmonės susisieks su manimi, aš perdaviau jiems kontaktus Sahadža jogės Niujorke.

Jie pasakė, kad toks ir toks berniukas yra ten, jo vardas yra Rahulis, jam vos šešiolika metų, serga kraujo vėžiu. Berniukas buvo ne tik išgydytas, jis atvyko į Londoną pasimatyti su manimi ir keliauja namo. Skamba fantastiškai: kaip žmogus, kuris nėra gydytojas, neturi nieko bendro su medicina, gali gydyti. Aukščiau visos medicinos, visų šių dalykų yra subtilioji energija, Dieviškoji energija, iš kurios kilo viskas. Jei jūs ar kas kitas tai įgyja, ar žmogus, kuris išmano, kaip ja naudotis, jūs galite išgydyti, ką panorėję. Šiandien aš negyda, gydo mano mokiniai. Nežinau, kiek žmonių daktaras Vorenas, kuris buvo gydytojas, išgydė Sahadža jogos būdu, kuris nepriklauso medicinos mokslui. Kiek žmonių jis pats išgydė, nė pats nesuskaičiuotų. Taigi pasikeis visa sistema. Jūs tapsite patys sau šeiminingai, savo galių, visos šios galios atsiskleis jumyse.

Kai sakome, kad buvo guru, kurie galėjo gydyti, buvo guru, kurie sustabdydavo siaubingas ligas ir panašiai, manome, kad tai neįmanoma. Manome, kad tai neįmanoma. Kaip gali būti, kaip galime tuo patikėti? Tai pasakos. Bet kai patys pamatysite, kaip tai pasireiškia, būsite apstulbę. Kartą keliavau laivu, ir laivo kapitonas daviau realizaciją. Nutiko taip, kad vienas laivo įgulos narys pateko į šaldytuvą, persišaldė ir susirgo plaučių uždegimu. Žinoma, aš buvau tokioje padėtyje, keliavau su savo vyru, kuris buvo kompanijos vadovas. Taigi jis negalėjo prašyti manęs nultipti žemyn, manė, kad to būtų per daug. Pasakiau: „Gera, jei neleidžiate man nultipti, pats geriau nusileiskite ten, kur jis yra.“

Nesiųskite pagalbos signalo, nekvieskite gydytojo, tiesiog nueikite ir uždėkite savo delną jam ant krūtinės maždaug penkioms minutėms.“ Plaučių uždegimas buvo visiškai išgydytas, ir kapitonas negalėjo tuo patikėti. Paklausė: „Kaip tai įmanoma?“ Atsakiau: „Taip yra.“ Tai nutiko jums. Dabar turite tuo tapti, priimkite tai. Turite priimti šią galią, visa, kas jums duota, sanskrito kalba vadina tai „viradž“. Priimkite tai. Matote, net jei suteiksiu jums sostą, jei nežinosite, kaip priimti sosto galią, kaip patikėti ja, bus kaip elgetą berniuką pasodinus į sostą, jis vis tiek pamatęs žmones atkiš delną: „Duokite penkias rupijas. Duokite penkias rupijas.“ Kol nepriimsite šių galių, tol nebūsite tikri, nors būsite jas gavę. Tai labai sudėtinga, ypač vakariečių protui, nes jie netiki, kad gali turėti šias galias. Jie tiesiog negali patikėti. Sakote jiems, o jie: „Bet kaip tai gali būti?“ Bet taip yra.

Tarkim, šis aparatas [mikrofonas]. Jei nuvešite jį į kaimą ir pasakysite, kad tai paskleis jūsų balsus aplink, ar, tarkim, televizorių, ir pasakysite, kad matysite visokius filmus, ar dramas, spektaklius, muziką, jie nepatikės. Pasakys: „Ši dėžė? Atrodo kaip paprasta medinė dėžė.“ Bet, jei įjungsite, jis atkleis savo galią. Taip pat į žmones žvelgiame kaip į labai labai paprastus, kasdieniškus, priimame juos kaip įprastus. Nežinome, kokie ypatingi, didingi esame, kaip sudėtingai mus sukūrė Dievas, kaip rūpestingai, kaip mylinčiai dėl vieno tikslo – Jis norėjo suteikti jums savo galias. Jis nori, kad įžengtumėte į Dievo Karalystę, mėgautumėtės Jo palaiminimais, Jo meile. Tuo negalime patikėti, esame tokie sugniuždyti, taip pasibjaurėję savimi, savo visuomenėmis – viskuo. Bet taip nėra, taip nėra. Tai tik turi įvykti.

Turite tik būti prijungti prie tinklo ir tai veiks, ir tai veiks. Tai suveikė. Suveikė tūkstančiams ir suveiks jums. Bet žmonės turi absurdiškų idėjų, jie mano, kad galite už tai sumokėti. Kaip galite sumokėti už tai, kas gyva? Ar esate mokėję kam nors, kas gyva, tarkim, ar esate sumokėję žiedui už vaisių? Ar galite sumokėti žiedui? „Gera, duosiu tau svarą, duok man vaisių“ – ar pavyks? Tai absurdas, nes negalite sumokėti gyvajam Dievui, negalite sumokėti už gyvąją patirtį ir negalite sumokėti už evoliucijos procesus. Tai spontaniška, tai mumyse ir veikia.

Bet suprantame pinigus taip gerai, kad negalime suprasti to, kas nemokama, nors tiek daug gauname nemokamai. Tiek daug gauname nemokamai, vis tiek nesuprantame nemokamų dalykų svarbos, nes manoma, kad tai, kas nemokama, negali būti didinga. Iš tikrųjų visi didingi dalykai turi būti nemokami, kitaip mūsų nebūtų, neišgyventume. Jei negautume oro laisvai kvėpuoti, negyventume. Jei taip nutinka lėktuvuose ar panašiose vietose, turėtumėte pamatyti, tada žmonės suvokia svarbą nemokamų dalykų, kuriuos priimame kaip įprastus. Taigi svarbu suprasti, kad samprata apie Dievą, siekimą Jo, įsigilinimą į save yra klaidinga. Manome, kad, tarkim, stovėdami ant galvos tai pasieksime. Turiu omenyje, jei stovėdami ant galvos pasiektume Dievą, tada evoliucijos proceso metu jie turėtų stovėti ant galvos! Arba manome, kad lenktyniaudami tai pasieksime arba valgydami

vieną ar kitą maistą, arba darydami viena ar kita pasieksime tai – tai netiesa. Bet galite paklausti, kodėl visi šie religijų žmonės sako: „Nedarykite to, nedarykite ano.“ Jie sako, nes tai dalykai, kurių reikia mūsų principams, mūsų, kaip žmonių, balansui.

Prarandame balansą, jei to nesilaikome. Mums reikalingas balansas, štai kodėl pasakyta: „Nedarykite to.“ Žmonės linkę į kraštutinumus. Pasakai jiems ką nors, sutikau tokių žmonių, tiesiog pasakai jiems išgydyti šį centrą, padaryti šią asaną ar ką nors. Jie padarys tai šimtą kartų, tūkstantį kartų per dieną. Aš niekad neprašiau jų, pasakiau tik kartą tai padaryti, kartą per savaitę – jie padarys šimtą kartų. Nukrypstame į kraštutinumus. Štai kodėl siekiant išlaikyti balansą šie žmonės pasakė: „Nedarykite to, ano, trečio.“ Bet tada dėl savo ego sakome: „Kodėl ne? Kas blogai?“ Gerai, pirmyn. Kai sakome vaikams: „Nerūkykite“, „Kodėl ne? Visi draugai rūko, aš rūkysiu.“ Gerai, pirmyn, rūkyk, susirk vėžiu, tada turėsi čia skylę ir per ją kvėpuosi.

Po kurio laiko tai nukris, nosis nukris, ir judėsi kaip mašina, spoksodama į kiekvieną, negalėsi kalbėti, negalėsi gyventi kaip normalus žmogus. Tada suprantate: „O Dieve, norėčiau, kad būčiau nerūkęs.“ Bet Sahadža jogoje nesakome: „Nerūkyk“, nes pusė žmonių išeis. Niekad nesakome: „Negerk“, nesakome: „Ne“. Sakome: „Gerai, darai tai, viskas gerai. Tegul vyksta.“ Kai tai nutinka, jūs metate, nes atradę aukščiausią, dėl smulkmenų nebesirūpinate. Visi jūsų įpročiai dingsta savaime, man nereikia jūsų versti. Viską turite savyje, šią energiją, esate tarsi pakylėti. Kaip lotosas, kuris išnyra iš purvo pats, jūs pakylate ir jūsų aromatas pripildo šį purvą, patys esate priblokšti. Pirmiau tapatinatės su šiuo purvu, manote, kad tai yra, kas yra, bet taip nėra. Kai jis išnyra, šis lotosas, jis išskleidžia nuostabius žiedlapius, ir aromatas suteikia mums asmenybę, kuri išplinta aplink.

Tai nutiks jums. Visi būsite tas lotosas, kuris atrodo paslėptas, kuris jumoje visiškai nematomas, kuris išsiskleis, o jūsų dieviškumo aromatas pasklis. Šiandien negaliu apibūdinti visų centrų, nes pradėjus apibūdinti visus centrus, tai užtruks labai ilgai. Apibūdinau tris centrus, kaip matote, Muladhara, Svadistana ir Nabhi čakras, o kitas apibūdinsiu vėliau, rytoj. Bet turiu pakalbėti apie Dvasią, apie kurią jau kalbame amžius, kad turime tapti Dvasia. Anglų kalba, kaip žinote, „spirit“ gali būti bet kas. Tai daugiaprasmis žodis, net alkoholinis gėrimus galime vadinti „spirits“, net mirusias dvasias vadiname „spirits“, ir Dvasią, kuria esame, tyrą būtį, vadinamą „Atma“ sanskrito kalba, vadiname „spirit“. Kalbu apie Dvasią, kuri yra tyra būtis jumoje, kuri susijusi su jumis, kuri yra liudininkas jumoje, kuri mato jus nuolat, kuri stebi jus, kuri gyvena jumoje kaip džiaugsmas ir laimė širdyje. Ji gyvena širdyje. Ši Dvasia ne mūsų sąmonėje, ne centrinėje nervų sistemoje, ji nekontroliuojama.

Pateiksiu pavyzdį: kairė pusė kaip stabdžiai, o dešinė pusė kaip akceleratorius automobilyje. Mokomės vairuoti automobilį, sėdime ant priekinės sėdynės, ir yra mokytojas, kuris sėdi gale ir stebi visą veiksmą. Dabar, ką darote, tai pasukate kairėn, tai reiškia, kartais paspaudžiate stabdžius, kartais akceleratorių, suklystate, ir taip mokotės vairuoti. Mokymasis vairuoti – dalis išminties, kurią pasiekiate susibalansavę gyvenimus. Balansas – iš pradžių svarbiausias. Bet net jei nesate balanse, mačiau, kaip Sahadža jogoje labai nebalansuoti žmonės pasiekė balansą. Dabar šis balansavimas tarp kairės ir dešinės ar, tarkim, stabdžiai ir akceleratorius suteikia jums poziciją, kurioje būdami galite sakyti, kad įgudote vairuoti. Bet mokytojas vis tiek sėdi gale. Tada jūs tampate mokytoju. Mokytojas yra Dvasia jumoje.

Tampate Dvasia, ir stebite kaip vairuotojas. Visa tampa kaip žaidimas, drama, atsiribojate ir pradodate matyti viską vykstant prieš jūsų akis, viskas vyksta kaip drama anapus jūsų, o jūs nesate neatskiriama to dalis. Patenkate į savo ašies sritį, ir periferija jūsų neveikia. Tampate asmenybe, kuri tyli, laiminga, rami ir mato periferiją, periferijos judėjimą, bet jūs nesate įtraukti. Štai kaip tampate mokytoju, štai kaip tampate pranašu. Bet šiandien Sahadža joga gali paversti pranašais Dievo žmones, ir šie pranašai galės paversti kitus pranašais, taip sako Viljamas Bleikas, didis šios šalies poetas. Štai kas tiksliai yra Sahadža joga. Jis išpranašavo prieš šimtą metų, ir jei šiandien ateisite į Sahadža jogą, apstulbsite, kas jūs esate. Jis išpranašavo, kad Anglija taps rytojaus Jeruzale, tas rytojus – šiandien. Ši jūsų šalis – Anglija – iki šiol, nežinau, ar žmonės supranta, ar žino, kokia ši šalis, kuri yra Visatos širdis, pati svarbiausia Visatos dalis, ji turi tapti Jeruzale.

Todėl anglai turi atsikratyti inercijos, kad pamatytų savo galimybes, pakiltų iki to, tada tai įvyks. Tai jau labai gerai veikia Londone. Žinoma, negalime turėti per daug žmonių, nes plastmasė gali būti gaminama mašinų tūkstančiais, bet jei jums reikia ko nors gyvo, reikia laiko. Bet po kurio laiko, kai tai subręs, esu tikra, ši didi šalis priims pareigą tapti Jeruzale, maldos vieta, kur žmonės ateis melstis. Stebinančių dalykų įvyksta dėl Sahadža jogos: gėlė saulutė, kuri niekada nekvepėjo, jei patikrinsite, dabar ji kvepia. Dauguma gėlių Anglijoje nekvepia, dėl to jos žinomos. Dauguma gėlių dabar skleidžia nuostabų aromatą. Patys galite įsitikinti. Visa, kas turi įvykti gamtoje, įvyko. Jie pakeliui, bet kaip žmonės?

Kur jie, ką daro, kur pasiklydo? Tai labai liūdna. Atvykau į Londoną atsitiktinai, sakyčiau, galbūt tai buvo numatyta iš anksto. Mano vyras buvo išrinktas šiam darbui ir mes turėjome atvykti. O ši Jungtinių Tautų agentūra yra tik čia. Ji Anglijoje. Niekur kitur. Turite tik vieną Jungtinių Tautų agentūrą ir ji Anglijoje, tam mano vyras buvo išrinktas, taigi aš esu čia. Kitaip nemanau, kad galėčiau čia atvykti kaip Guru, nes manęs nedomina niekas kitas, tik tai. Kitaip negalėčiau čia atvykti, nes nekviesta negalėčiau atvykti į šalį, atvykau čia pakviesta.

Viskas veikia. Tik jūs žmonės patys turite išsiaiškinti ir suprasti ne tik dinamiškumą, vitališkumą, bet ir didžiausią svarbą to, kad stovite ties riba tarp destrukcijos ir konstrukcijos. Ir anglai turi ypatingą vietą. Jie turi iki to pakilti, nes jie – širdies ląstelės. Rytoj vėl dėsytis šią paskaitą. Tikiuosi, ateisite ir jausitės patogiai. Atleiskite dėl gerklės. Kalbėjau diena po dienos, kasdien. Dėkoju jums labai. Jei turite klausimų, norėčiau atsakyti.

Ar galiu gauti klausimų, o tada atsakysiu? Sakėte, galite gydyti po savirealizacijos. Jis turi problemą – jo motina kurčia. Ar galite išgydyti šią klausos problemą? Matote, dėl šio klausimo jūs jaučiatės, tarsi aš būčiau ta, kuri turi išgydyti kiekvieną. Jūs labai klystate. Tai papildomas poveikis pažadinus Kundalini, kad išgyjate. Apgailestauju, jei supratote, kad aš čia tam, jog gydyčiau žmones. Aš turėčiau įsidarbinti ligoninėje? Svarbiausia – Kundalini turi būti pažadinta, kad jus išgydytų.

Gera? Jei jūsų motina buvo čia, mes galime tai padaryti. Bet turite suprasti esmę: Dievas labai praktiškas, kaip ir mes, ir Jam rūpi tokie šviesuliai kaip mes, kurie atliks Jo darbą. Tie, kurie yra labai ligoti, itin ligoti, gali pasveikti per sekundę. Apstulbsite, sakau jums. Indijos prezidentas nuvyko į Ameriką gydytis, jiems nepasisekė ir jis ketino grįžti į Indiją. Aš nuvykau aplankyto jo ir jo ponios. Bet ambasadorius pasakė jam, kas aš esu, jis girdėjo mano vardą Indijoje. Jo žmona paklausė: „Kodėl neišgydote mano vyro?“ Jam buvo nedaug likę... Jie pasiruošė paskutinėms apeigoms Indijoje. Aš tik uždėjau delną jam ant nugaros dešimt minučių, nepatikėsite.

Jis daug dienų nemiegojo dėl skausmo. Jis pasakė: „Skausmas nurimo. Noriu miego.“ Ir atsibudęs jautėsi puikiai. Jis ėjo, žmonės pasiruošė neštuvus ir kita, jis tiesiog ėjo. Jie negalėjo patikėti savo akimis. Bet tai nutiko, nes jis pasitarnaus Dievo darbui. Jei namuose turime lempų, kurios niekada nešvies, mes nesirūpiname jomis. Parduodame supirkėjams. Lygiai taip Dieviškumas negydo žmonių, visų jų. Pagydo tūkstančius, bet keliems, kurie labai ligoti, Jis sako: „Gera!.

Įveik antrą ciklą. Gera? Grįžk išsivalęs, pailsėjęs ir tada pavyks.“ Taigi nebūtinai visi bus išgydyti, nebūtinai. Bet tiek daug išgijo, ir tai pavyko. Bet tai ne pagrindinis mūsų darbas gydyti žmones. Ne. Duoti realizaciją žmonėms, o kaip papildomas poveikis, kaip sakote, žinoma, jei ji gaus realizaciją, jos kurtumas išnyks. Daug žmonių išsigydė kurtumą. Ne tik kurtumą – netgi plikiams užaugo plaukai. Jis neturėjo nė plaukelio ant galvos, kai atėjo pas mane.

Bet nesakau to po realizacijos, o prieš realizaciją tai taip nuostabu, tad verčiau nusifotografuokite prieš realizaciją ir patys pamatysite. Kartais po realizacijos žmonės, matote, nusifotografuoja prieš realizaciją, paskui išmeta tai. Tai kas kita, bet esmė ne gydymas, o savirealizacija – tai esmė. Ir amžius nesvarbus. Vakar, manau, Birmingame davėme realizaciją labai labai senam vyrui. Taigi amžius nesvarbu, sveikata nesvarbi, nieko panašaus. Kiekvienas gali tai gauti ir turėtų pabandyti. Gera? Jei galite ją atvesti, mes išsiaiškinsime. Bet aš nieko nepažadu.

Gera? Telaimina jus Dievas. Žinoma, savirealizaciją aš pažadu, tai pažadu. Jei esate sau kantrūs, kaip aš esu jums. Turite būti kantrūs. Dar klausimų, prašau? Jis turi problemų krūtinėje ketverius penkerius metus. Ar galite jam kaip nors padėti? Žinoma, galima padėti. Taip, krūtinės problema susijusi su kvėpiamu ar pan.?

Kvėpavimo sutrikimai? Ar jis indas? Astma. Ar jūs indas? O, jūs pažįstate indus. Jie tiek daug maudosi. Jie tebemano, kad yra Indijoje. Kasryt išsimaudo ir tada išeina į lauką. Ar ne? Taip neder.

Tai Anglija. Turime maudyti vakare. Turime gyventi kaip anglai. Jie labai mėgsta maudyti. Indai labai mėgsta maudyti, matote, jie turi išsimaudyti kasdien, būtų 0 ar 12 laipsnių šalčio. Jie turi išsimaudyti. Matote, taip susiformavęs jų įprotis. Jie

jaučiasi blogai neišsimaudę ir taip suserga, bet, kaip bebūtų, išgydysime astmą. Gerai? Tai nesudėtinga.

Bet nereikėtų per daug maudytis Anglijoje. Siūlyčiau, jei norite maudytis, darykite tai vakare, kaip daro anglai, nes tai labai klatingas klimatas. Nes išsimaudę ir išėję iš vonios galite labai greitai susirgti panašiomis ligomis. Ne tik tai, artritas ir panašios ligos kyla dėl to. To sunku išvengti šioje šalyje. Klimatas toks, kad turite pasisaugoti. Turiu omenyje, nereikia amžiams atsisakyti maudymosi. Nes, matote, kai pasakau ką nors, dėl to gali kilti dar vienas kraštutinis. Bet mes labai mėgstame maudytis, be abejonės. Perdėta indų švara, perdėta.

Bet bendra švara arba, galite sakyti, kolektyvinė švara didesnė čia, matote. Pjaunama veja, rūpinamasi kelių švara ir panašiai daug geriau. Turime tai sujungti. Tai svarbu. Tai gali pavykti. Gerai? Astma nėra didelė problema. Kas dar? Kaip tai veikia? Mumyse yra centras, kuris yra Šri Ramos centras dešinėje.

Vadinau jį dešine širdimi. Jei galime pagydyti šį jūsų centrą, jums viskas bus gerai. Gerai? Išsiaiškinsime tai. Papasakosime jums, kaip tai padaryti. Prieš kiek tūkstančių metų atsirado joga, ji klausia. Kurią jogą turite omenyje? Joga kaip spontaniška joga egzistuoja visada. Matote, visa, kas spontaniška, yra gyva. O gyvas procesas egzistuoja visada.

Taigi negalime pasakyti, kada jis prasidėjo. Galime pasakyti, kada jis atsiskyrė. Kada Dievas ir Jo Energija atsiskyrė, ir Dievas pradėjo stebėti visa kaip liudytojas, Visagalis Dievas ir Jo Energija pradėjo veikti. Ji sukūrė visas Visatas, sukūrė mūsų Visatą, iš viso to dabar sukurti žmonės. Dabar tai turi vėl tapti viena. Kūrinys turi pažinti Kūrėją. Vienas, du, trys, keturi – visad vos keli gaudavo šią jungtį, bet šiandien atėjo laikas masinei evoliucijai. Taigi negalite apibrėžti gyvybės augimo laiko. Negalite pasakyti, kada tai prasidėjo, prieš kiek metų. Bet šiandien yra palaimintas laikas, kai daugelis gaus jogos palaiminimų.

Gerai? Ačiū jums. Kas tai? Jūs kalbėjote apie Kundalini. Paprastam žmogui labai sudėtinga pažadinti. O, kas jums tai pasakė? Tai netiesa. Matote, tai tie nenormalūs žmonės, kalbėdami apie Kundalini, vadina ją nenormalia, nes jie nežino, kaip tai daryti. Tai lengviausia padaryti. Tai lengviausia padaryti, jei esate pabudusi asmenybė.

Net vaikas gali tai padaryti. Tie žmonės, kurie sako, kad Kundalini labai sudėtinga, išvis nieko nežino apie Kundalini. Jie ne meistrai. Kas meistrui gali būti sudėtinga? Ir net paprastas gali tapti meistru, kas tada sudėtinga? Tie nėra meistrai. Tie žmonės – absoliučiai naivūs pinigų uždirbinėtojai, beverčiai žmonės. Jie rašo knygas nieko neišmanydami apie Kundalini. Jie klaidintojai. Tai lengviausia padaryti.

Tiesiog iš delnų tai pakils, pamatysite pakylant, ir pamatysite pulsavimą virš galvos. Tai visiškai nesudėtinga. Sakiau, tai gyvybiškiausias dalykas, turintis įvykti, o visa, kas gyva, turi būti nemokama ir lengva – Sahadža. Kodėl Indijoje Nanaka pasakė: „Sahadža samaadhi laago. Sahadža samaadhi laago“? Niekas nesakė, kad tai sudėtinga. Kabiras niekad nesakė. Jis sakė: „Paačo pačiso pakar bulau ek hi dor bandhahu.“ „Paimsiu dvidešimt penkis žmones ir nuvysiu iš jų vieną siūlą.“ Visi autoritetai visad taip kalbėjo. Niekas nesakė, kad tai sudėtinga. Tik tie žmonės, kurie neišmano darbo, nėra autoritetingi, taip kalba.

Netikėkite jais. Tai lengviausia padaryti. Patys pamatysite. Bet jei tai lengviausia, kodėl turėtume tai neigti? Tarkim, duosiu jums nemokamai deimantą, ar nematysite jo, neturėsite jo? Ar pajausime: „O, tai labai sunku. Kaip mes galime?“ Kaip sakau, tai lengva. Jūs neturite už tai mokėti. Gerai? Kas tai?

Ne, teisingai. Atsisėskite, atsisėskite. Gerai, gerai. Prašau atsisėsti. Pasakysiu. Tai metodas, kurį išbandė žmonės. Jis taip neveikia. Tarkim, jūsų mašina sugedo, gerai? Ar galite pataisyti sėdėdami viduje? Ar galite pataisyti?

Turite išlipti. Taigi pirmiausiai Kundalini turi būti pakelta. Matote, žmonės viską supainiojo. Netgi Hatha jogoje, kur yra aštangos, pirmiausiai yra Išvar Pranidhana. Pirmiausiai įtvirtinamas Dievas, pirmiausiai turite būti jungtyje su Dievu. Net kaip krikščionis pirmiausiai turite būti pakrikštyti. Žinoma, tai netikra, pamirškite, bet turite būti pakrikštyti. Net kaip induistas turite būti pakrikštytas, taip vadinama „Jadžnopavita“ atliekama sulaukus aštuonerių metų. Tai yra realizacija. Arba Mahometas Sahibas ir visi tie žmonės naudojo „Sumtą“ (išsilaisvinimą iš minčių ir sąmonės) – tai tas pats.

Taigi pirmiausiai gaukite realizaciją. Tai nereikia, kad tampate meistrais. Bet pažadinus Kundalini ir kylant Kundalini, jūs tampate meistru. Tai realus procesas, bet dabar jie apvertė tai aukštyn. Kaip galite išsivalyti, kol iš to neišsivadavote? Tarkim, mano saris sugadintas, turiu jį nusivilkti ir išvalyti. Ar ne? Štai kodėl tai sudėtinga. Štai kodėl. Tokią sumaištį jie sukūrė.

Ir netikėkite visomis tomis istorijomis. Jei bandysite nuslopinti savo ego, jis užlips jums ant galvos. Jis niekad nedings. Jei bandysite nuslopinti savo superego, tai niekad jums nepadės. Bet čia tai įvyksta savaime, kaip tai įvyksta, papasakosiu jums rytoj. Pažadinus jumyse esančias Dievybes, šie dalykai įsiurbiami. Kundalini pabunda ir tai padaro. Galop, jei norite, prisipažinsiu, manyje yra kai kas ypatingo, ką galiu padaryti. Turi būti kai kas. Jei nenukryžiuosite, pasakysiu tiek, ne daugiau.

Geriau išsiaiškinkite, nes kitaip pirmiausiai mane nukryžiuosite. Nenoriu to daugiau. Gerai? Telaimina jus Dievas. Taip, mano vaike? Tam nereikia jokios operacijos. Sahadža jogoje turime būdų, dieviškų būdų, kaip atverti savo širdis. Maišatis yra ties kita riba, ši maišatis sukėlė mums problemų. Matote, maišatis dėl mūsų santykio į save, kitus ir visuomenę. Didžiulė maišatis prasidėjo labai seniai, kai buvo parašytos „Smritis“, arba, galime sakyti, kai buvo praktikuojamos religijos, tai vyko priešingai.

Pradėjome daryti viską, štai kaip praradome gebėjimą. Dėmesys į save turėtų būti toks, kad bandytume išstbulinti save. Tai absoliučiai tironiška, pasakysiu. Bandydama išstbulinti Sahadža jogą esu tironiška sau. Didžiulis darbas, kurį tenka atlikti šiam kūnui, krūvis, kuris tenka šiam kūnui, mano ištermės tapimas beribe – su visu tuo susitvarkau. Paprastai žmonės nebeištveria: „O, Motina, to per daug. Neištersime.“ Patys matėte. Bet turite būti tironiški, kad išstbulintumėte save. Tokiu būdu turime tai atlikti dėl savęs ir dėl kitų, turi būti idealūs santykiai. Kaip turite brolių, jis jūsų brolis, turėtų būti idealus brolis.

Jei jis jūsų tėvas, turi būti idealus. Bet tokia sumaištis! Kuo labiau nušvintate, kaip sakoma, tuo aukščiau kylate, tada sumaištis: kas yra jūsų sesuo, motina, kas jūsų tėvas. Tada santykiai tarp Sahadža jogų taip pat tampa painūs. Jūs esate Sahadža jogai, pranašai, turite gerbti vieni kitus. Visi esate pranašai, kalbate ta pačia kalba. Turite mylėti vieni kitus. Tai neprotinga, taip turi būti, nes santykiai turi įtvirtinti, idealūs santykiai. Daug žmonių, kaip žinote, supyksta ant manęs: „Motina, esate per kantri Sahadža jogams.“ Bet jie – mano vaikai. Turiu patobulėti, ir mano santykiai su jais turi būti idealūs.

Turiu sukaupiti visas jėgas ir atleisti jiems, kad jie galėtų kilti. Taigi santykiai su kitais turi būti idealūs. Ar esate idealus tėvas? Ar esate ideali motina? Ar esate ideali sesuo ar idealus brolis? Ar esate idealus pilietis kitiems? Bet visuomenė turėtų būti praktiška. Visuomenė turi sutvarkyti tai praktiškai, o praktiškai tvarkomasi keičiant. Tarkim, šiandien pasakyčiau, kad Indijoje mums nereikalingas vegetarizmas. Anglijoje vegetarizmas reikalingas.

Visa tai praktiška. Visuomenė turi būti praktiška. Čia esame praktiški dėl savęs, ne dėl visuomenės, o dėl savęs. Viskas susitvarko. „Kas blogai?“ Moteris, turinti vaiką, pabėga su kitu vyru. „Kas blogai?“ Arba moteris, turinti vaiką, gali parduoti valstybę dėl savo vaiko. „Kas blogai?“ Sumaištis mumyse kuria šią problemą, todėl nežinome, kaip atsiverti. Jei išsivadautume iš sumaišties, viskas galėtų būti gerai. Tai gali būti padaryta Sahadža joga. Visa sumaištis buvo sukurta nesubrendėlių, pasakysiu.

Kaip nėra nieko blogo inkarnacijoms, pranašams. Nieko blogo dėl tokių asmenybių gilumo. Tai, kas blogo mumyse, yra mūsų pozicija. Ir jei galime pasitelkti aiškią poziciją apie save, kitus, visuomenę, viskas pavyks. Bus nuostabu. Nes dėl šios sumaišties mūsų širdis užverta. Mes bijome kitų. Ko čia bijoti? Santykiai yra idealūs. Ką galime padaryti?

Kai rūpinamasi santykiais, jūsų santykiais, jūsų širdis yra ideali. Ką jie bedarytų, nesvarbu. Visa, ką aš darau dėl jų, turi būti idealu. Turiu juos mylėti. Turiu juos žavėti, skatinti juos, palaikyti juos ir suteikti jiems visa, kas priklauso mano santykiui. Pavyzdžiui, vandens šaltinis yra Motinoje Žemėje. Ar jis mąsto, koks medis jis yra, ką daro? Jis tiesiog šaltinis, vanduo. Taip pat dėl to, kad jūs esate šaltinis, santykis turi būti idealus. Suveikė ši maišatis, o mes racionaliai ją priėmėme.

Taip patekome į šiuos spąstus, kai mūsų širdys yra užvertos. Gerai?

1982-0711, Nuo Širdies iki Sahasrara čakros, viešojo programa

View [online](#).

„Širdis, Višudhi, Agija, Sahasrara – tapimas Žiniomis“, viešojo programa, Derbis (Didžioji Britanija), 1982-07-11

Džiaugiuosi, kad daktaras Vorenas jums papasakojo apie tas čakras, apie kurias Aš pasakojau vakar, nes vienoje trumpoje paskaitoje neįmanoma visko aprėpti.

Jei jūs gausite Savirealizaciją ir gerai progresuosite, tada galėsite klausytis Mano įrašų, kurių yra šimtai, ir galėsite suprasti žinias, neaprėpiamas kaip vandenynas. Kaip sakiau jums vakar, kai gaunate nušvitimą, jūs tampate žinojimu. Tai labai sudėtinga formuluotė; žmonės nesupranta, ką reiškia „tapti žinojimu“. Anądien pas Mane atėjo ponas, kuris pasakė: „Mano guru jau davė man žinojimą.“ Aš paklausiau: „Kaip?“ Jis man pasakė: „Aš tau daviau žinojimą.“ Aš atsakiau: „Bet vis tiek, kaip tai, ar tai yra žinojimas? Kodėl tu tiki, kad jis tau davė žinojimą?“ Taigi jis pasakė: „Ne, Motina, jis palietė mano kaktą ir aš pamačiau šviesą.“ Aš atsakiau: „Bet tu ir taip gali matyti šviesą. Kodėl manai, kad gavai žinojimą?“ Taigi jis pradėjo galvoti apie tai. Paklausė: „Kas turi atsistoti, kai gauni žinojimą?“ Aš atsakiau: „Štai žmogus, sėdintis šalia tavęs, jis yra Sahadža jogas. Jis žino, kas yra Kundalini, jis taip pat žino, kaip kelti Kundalini. Jis žino, kokios yra tavo problemos, kaip blokuojasi tavo čakros. Jis taip pat žino ir savo problemas.“ Taigi jis paklausė Manęs: „Kaip jis žino?“ Aš pasakiau: „Jis tapo žinojimu.“ Kaip sakiau vakar, jūs turėtumėte savo centrinę nervų sistemą jausti kitus žmonės ir save pačius iš vidaus.

Pavyzdžiui, išprotėjęs žmogus. Jis nesupranta, kada pradeda tokiu tapti. Jis nesupranta, kad yra apsėstas, kad tai kyla iš proto, kad jam reikia gydytis – nieko nesupranta. Galiausiai jis išprotėja ir atsiduria psichiatrijos ligoninėje. Arba žmogus, susirgęs vėžiu, nežino, kad jis serga tol, kol jam pasako: „Dabar iki mirties jums liko daugiausiai penkiolika dienų.“ Tai yra fiziniame ir protiniame lygmenyje. Žmogus, kuris yra egoistiškas, nežino, kad jis yra egoistiškas, kad jis engia kitus, jis nežino, kad kiti yra jo paties dalis. Kaip ir Hitleris, kuris niekada nesuprato esąs toks siaubingas velnias ir, kad eis į pragarą, o tie, kurie buvo šalia jo tuomet, nesuprato, kad velnias auga jų aplinkoje. Kad velnias ruošiasi ateiti. Niekas nieko nesuprato, ir staiga po vienuolikos metų jis sugrįžo kaip siaubinga, griauianti velnio jėga. Taigi jei jūs paskaitytumėte knygas, rašytas iki jo režimo, suprastumėte, kad jie tikrai palaikė jį.

Kadangi sakė: „Mes patiriame nuosmukį, mūsų visuomenė nyksta, ir mums reikia žmogaus, kuris suteiktų griežtumo, kuris mus padarytų disciplinuotesniais; mums reikia disciplinos, mes privalome turėti discipliną,“ žodžiu, jis jiems patiko. Netgi jauni studentai jį mėgo, nuvažiavęs į universitetus apžavėjo juos sakdamas: „Mums reikia turėti discipliną, mes turime būti griežtesni, jūs neturite valgyti tokio maisto, jūs neturite valgyti anokio maisto, jūs turite tapti labai griežti.“ Tokie dalykai buvo labai gerai įvertinti jaunimo. Jie nesuprato, kad tas vyras – velnias. Dabar žinios yra tokios, kad jūs galite matyti ir savo subtilųjį kūną, ir kitų subtilųjį kūną. Mūsų subtilusis kūnas, taip pat kaip ir kitų, slypi čakrose. Čakros yra mūsų viduje, ir šios čakros rūpinasi visomis mūsų reikmėmis, kokias turime. Pavyzdžiui, jei mes turime labai greitai bėgti, mes galime bėgti labai greitai. Mūsų širdis pradeda plakti, suveikia simpatinė nervų sistema, tada šios čakros sureguliuoja energiją taip, kad ta dalis, kuri buvo per daug išnaudota, gautų reikalingą energiją atsistatyti. Tada, sakykim, kairėje ir dešinėje pusėje mes turime du simpatinės nervų sistemos pertempimus. Kada šie pertempimai smarkiai paveikia čakras, tos čakros atsiskiria.

Ir dar kiekvienoje čakroje yra dievybė. Ir kai ta dievybė užmiega, įvyksta atsiskyrimas nuo visumos, nes tokiu būdu mes esame sujungti su visuma. Matote, jeigu tai yra slankstelis, štai toks, jei jis atjungiamas, jūs esate atjungiami nuo visumos ir kontrolė dingsta. Kai dingsta kontrolė, jūs pradedate veikti patys. Kai ląstelė pradeda veikti pati, ji tampa piktybine. Ji praranda ryšį su visuma, kuri jai suteikia balansą, saiko jausmą ir koordinaciją, kiek reikia augti, štai kaip atsiranda vėžys. Visuomenėje lygiai taip pat, šiomis dienomis, kai visuomenė yra orientuota į ego, mes einame ir sakome: „Kas blogai? Kas tame blogo, kas blogo?“ Šiandien, tik ką Vorenas jums pasakojo, kad mumyse yra dharma. Mes turime dešimt dharmų ir dešimt dharmos ramsčių savo viduje, dešimt Dievo įsakymų, kuriems turime paklusti. Kodėl?

Todėl, kad jei juos ignoruojate, kryptate į disbalansą. Ir jei disbalansas įsigali, jums gali iškilti bet kuri problema, atsirandanti dėl disbalanso. Tad todėl mes negalime išgydyti vėžio, nes negalime priversti ląstelių grįžti į normalią būklę. Daugiausia, ką galime

padaryti, tai pašalinti ląsteles, kurios atakuoja kitas ir verčia jas taip pat orientuotomis į ego. Bet mes negalime jų padaryti normaliomis ląstelėmis. Tik per vibracijas jūs galite tai padaryti, nes kai duodate vibracijų šiems centrams, jie tampa galingesni, jie išplečia savo aurą, taigi ratas, kuris buvo mažas, tampa didesniu, apimdamas abi puses ir sujungdamas jas, tada dievybės yra pažadinamos, ir ląstelės pradeda gauti žinutes iš visumos. Tai paprastas principas, kuris yra subtiliosios sistemos principas, kai žmogus suserga vėžiu, kaip jis gali sužinoti serga ar ne? Kadangi nėra būdų apie tai sužinoti. Bet kai jūs tampate žinojimu, pradedate vystyti pojūčius ant savo pirštų, ir tai yra iššifruojantys žodžiai, iššifruojanti kalba, kuri jums pasako, ar jūsų centrai blokuoti, ir kaip juos gydyti. Jūs iš karto perspėjami, nes žinote, kad tai vyksta.

Žmonės, kurie turi, sakykim, psichinių problemų, nežino, kad jų turi. Kai kurie iš jų visiškai nieko nežino apie tai, bet kažkada jie suvokia turintys psichinių problemų. Šiandien Mane aplankė psichiatras, tik šiandien jis buvo su Manimi, jis yra Sahadža jogas, jis išgydė keletą protiškai neįgalių žmonių. Kadangi jis psichiatras, tai visada, kai būna su Manimi, jo pirštas dreba. Šis pirštas ir šis nykštys, jei šis dega, o šis dreba, tai reiškia, kad jis turi apsidėimą, paprastas dalykas. Dabar šis žmogus gali apsidėimą išvalyti, nes Sahadža jogui tai užima daugiausia dvi minutes. Bet žmogus, kuris turi apsidėimą, taip pat gali tai išvalyti, jei žino, koks centras ir kokias dievybes reikia pažadinti, o jei žinai, kaip jas pažadinti, tai gali išvalyti. Štai kaip išprotėję žmonės gali būti išgydyti. Yra toks išprotėjęs vyras gatvėje, dabar, kai jis kalbėjo, Aš buvau savo kambaryje, jis sakė: „Jūs turite siekti Kristaus, jūs turite siekti Dievo“ ir panašius dalykus gatvėje. Jis pats yra išprotėjęs, suprantate.

Beprotis, vedantis kitus kur? Į pamišėlių namus? Jis kalba garsiai: „Jūs turite siekti Kristaus, jūs turite siekti Dievo.“ Kaip? Kaip jūs siekiate? Tik skaitant paskaitas „Siekite Viešpaties, siekite Dievo“, ar tai yra kelias? Jei Aš pasakysiu dabar: „Nukreipkite savo dėmesį į vidų.“ Šiuo metu jūs sėdite priešais Mane, tai paprasta, jūsų dėmesys nukreiptas į Mane, dabar nukreipkite savo dėmesį į vidų. Ar galite tai padaryti? Jūs galite pasakyti: „Taip, mes tai darome.“ Netiesa. Jūs to visai nedarote. Kai kas turi įvykti viduje.

Kol tai neįvyksta, dėmesys negali atsidurti viduje. Daug žmonių tiesiog tiki kažkuo, kas nėra tikra, tiki tol, kol nukenčia nuo to. Esu mačiusi žmonių, kurie buvo tokie. Fanatikai. Kai pasensta, jie absoliučiai visi tampa be galo įsiutusiai arba agresyviai, arba nenaudėliai, arba nuobodomis. Kai kurie iš jų tampa tikrai pusiau išprotėjusiais, o kai kurie visiškai bepročiai. Taigi tikėjimas kažkuo be žinių yra labai aklas žaidimas. Tame turi būti penas. Dabar mes Indijoje galime sakyti, kad turime sikhizmą, tai yra labai plačiai paplitusi religija. Tačiau žmonės, kurie yra sikhai, turi visiškai negerti.

Be to, kada Guru Nanaka sakė, kad jūs turite negerti, žinojo apie tai, Jis žinojo, apie ką kalba. Jis buvo Pirmapradės būtybės inkarnacija. Jis buvo Pirmapradis Mokytojas, ir tada Jis sakė: „Jūs neturėtumėte gerti,“ dabar Man pasakoja, kad sikhai Anglijoje geria daugiau negu škotai. Tai labai stebina. Įsivaizduokite! Tas pats islame, nes Mahomedas Sahibas ir Nanaka Sahibas yra ta pati asmenybė, Jis pasakė tą patį. Mozė sakė tą patį, prašė žydų. Ką jie daro? Jis sakė: „Stipriųjų gėrimų, alkoholio reikia vengti.“ Mahomedo Sahibo laikais nebuvo cigarečių, taigi Jis nieko apie cigaretes nesakė, dėl to musulmonai sako: „Ai, su cigaretėmis viskas gerai, jos nieko nereikia.“ Matote, šiuose dalykuose yra tiek daug spragų. Indijoje mes turime daugybę tokių bendruomenių, kur galite nueiti, pamatyti ir nustebti.

Pavyzdžiui, džainistai – jie nevalgys mėsos, bet gers. Galite įsivaizduoti? Gėrimas eina prieš jūsų dėmesį, tai yra faktas, Mahavira kalbėjo ne apie ką kitą kaip apie Čaitanją. Buda niekada nesakė: „Nevalgykite mėsos.“ Tai nereikia, kad jūs turite valgyti mėsą, bet Aš sakau, kad Jis apie tai nekalbėjo, tai nėra taip svarbu. Jis pats, Buda pats numirė, nes suvalgė žalios kiaulienos. Jis nuėjo į namus, matote, Buda buvo realizuota dvasia, didis žmogus, Jis buvo inkarnacija, ir Jis atėjo į namus kaip svečias. Staiga Jis ten atsirado, o šeimininkas buvo tik medžiotojas ir jis pasakė: „O, Buda, Tu atėjai į mano namus, ką aš turėčiau tau duoti, ką aš turėčiau padaryti?“ Jis atsakė: „Aš turiu labai mažai laiko, duok man, ką turi.“ Jis atsakė: „Aš sumedžiojau šerną, bet maistas dar neparuoštas, paruošimas užtruks šiek tiek.“ „Gerai, – Jis pasakė, – duok man pusę.“ Nuo to Jis mirė. Netgi džainizme, jūs būsite nustebę, kad Naminathas buvo vyriausias Šri Krišnos pusbrolis. Jo vestuvėse buvo didelės iškilmės ir buvo daug nupirktų paukščių. Aš turiu omeny, jie visi buvo džainistai, įsivaizduojate!

Ir paukščiai, ir viskas, pamačius, kiek daug buvo nužudyta, jį apėmė pasipriešinimo tam jausmas, jis pasakė: „Gerai, to daugiau nebus.“ Bet jie nuėjo prie kitko – kraštutinio vegetarizmo, turiu omenyje, kad jie gali būti labai žiaurūs sau iki tokio laipsnio, kad jūs net negalite įsivaizduoti, bet jie į tai nekreipia dėmesio. Taigi su religija yra tokia problema, kad jūs vis nueinate į kraštutinius. Svarbiausia religijoje nenuieiti į kraštutinius, tai yra kiekvienos religijos pagrindas. Krikščionybėje, jūs žinote,

kad Kristus sakė: „Laikykites atokiau nuo mirusiųjų, jums nėra su jais ką veikti.“ Jis paimdavo mirusias dvasias ir perkeldavo į kiaules, o kiaules suvarydavo į jūrą. Jūs visi žinote šią istoriją, bet kiekvienoje bažnyčioje yra palaidoti mirusieji tiesiog po kojomis. Tiesiog nežinai, kaip vaikščioti bažnyčioje, nes jie ten visi palaidoti. Laimei, gyvenau... Gal nelaimei, turiu pasakyti, Anglijoje gyvenau prie pat bažnyčios, ir naktimis Aš mačiau juos visus išeinant iš kapų, Aš sakau: „O, Dieve.“ Juk ten vaikai sėda, meldžiasi Dievui ir taip toliau. Tai ką jie iš ten parsineša? Be abejonės, katalikybė yra katastrofa, visa taip vadinama krikščionybė. Aš turiu omenyje, kiekvienos religijos pagrindas buvo paneigtas jos sekėjų.

Pirma, Kristus yra Tas, kuris valdo mirusiuosius. Jis yra Tas, kuris susiurbia padarinius, atsiradusius dėl mirusiųjų, ir Jis visiškai atskiria juos, kad ir kur eitumėte, į bet kurią bažnyčią. Tik Indijoje jie kažkokiu būdu to nedaro, Aš nežinau, kaip jie tai įstengė. Bet čia kiekvienoje bažnyčioje lavonai kabo aplink. Sahadža jogai dabar nevaikšto į bažnyčią, nes jie bijo. Jei vienąkart Sahadža jogas buvo mirusios dvasios pagautas, jis iškart tai žino, jam skauda galvą, jis nenori ten eiti. Bet žmogus, kuris nėra Sahadža jogas, nueina į bažnyčią, pasigauna bhutą ir to net nežino. Viena iš mano pasekėjų turėjo mamą, kuri buvo katalikė, labai tvirta katalikė, matematikos magistrė, ir panašiai, suprantate, labai tvirta katalikė. Ji atėjo susitikti su Manim ir Aš jai pasakiau: „Jūs turite mesti visą tą fanatizmą dėlėjimo į bažnyčią, nes bažnyčioje prilaidota daugybė lavonų.“ Bet ji neklausė Manęs. Dabar, po daug laiko, jai jau apie šešiasdešimt metų, ji faktiškai išprotėjo, iš tiesų ji pradėjo naudoti bidė vietoj tualetu ir panašiai elgtis, problemos pasireiškė.

Tačiau ji atsikeldavo sekmadienio rytais, susiruošdavo, eidavo į bažnyčią ir grįždavo labai gražiai. Kiekvieną sekmadienį ji atsikeldavo, pasipuošdavo, eidavo į bažnyčią ir po to grįždavo. Lyg kas ją ten nuvesdavęs ir parvesdavęs. Bet vieną dieną atsitiko taip, kad ji pasiklydo, o ta moteris paskambino policijai ir pasakė: „Ką dabar daryti, ši moteris pasiklydo, ir mano mama pasiklydo,“ ji labai susirūpino. Ji paskambino Man, o Aš jai pasakiau: „Tu ją surasi, jai viskas gerai, ji sugrįš.“ Po trijų dienų ji iš dievažin iš kur sugrįžo, sugrįžo ir vėl pradėjo tą patį – naudoti šitą vietoj to, tą vietoj šito, visiškai taip pat lyg būtų išprotėjusi, o policija pasakė: „Nieko nepadarysi, geriau atiduokit ją į pamišusių senelių prieglaudą.“ Taigi ji atidavė ją į senelių namus, kur seni žmonės gyvena. Dabar Merė, Mano pasekėja, pasakė patį netikėčiausią dalyką: dauguma žmonių, esančių ten, yra katalikai arba krikščionys. Jie visi panašiai išprotėję, slaugėms labai sunku, bet visi jie sekmadieniais susiruošia ir eina į bažnyčią, kuri yra specialiai jiems įrengta. Galite įsivaizduoti? Tik pažiūrėkit į šituos apsidėjimus, tai apsidėjimai, mes privalome žinoti, kad tai yra apsidėjimai, mes nesame laisvi žmonės; mes vergaujame šiems padarams. Dabar pažiūrėkime iš kitos pusės, kita vergijos pusė yra mūsų įpročiai, jie mus pavergia.

Jie mus pavergia, esu mačiusi tokių žmonių, mes vieną kartą buvome pas ministrą svečiuose, Rusijos ministrą, labai galingas žmogus šiaip jau. Ir staiga jis atsistojo, jis buvo šeimininkas, staiga jis atsistojo: „Oi, aš turiu eiti.“ Aš paklausiau: „Kas atsitiko?“ Jis atsakė: „Aš esu ligotas žmogus.“ Aš paklausiau: „Kas Jums yra?“ „Suprantate, aš esu futbolo fanatikas ir negaliu ilgiau sėdėti, nes rungtynės jau turėjo prasidėti.“ Įsivaizduojate, jis buvo šeimininkas, ir tiek daug žmonių buvo ten, jis tiesiog negalėjo sėdėti. Aš noriu pasakyti, kad jis negalėjo ramiai sėdėti, jam reikėjo pakilti ir vaikščioti, jis tiesiog nerado sau vietos. Aš nustebau, jis nesitvardė, nekontroliavo savęs, noriu pasakyti, pamaniau, jog nuo to futbolo kažkoks apsidėjimas jį apima, nes kaip kitaip? Kai toks suaugęs, subrendęs žmogus šitaip elgiasi! Tai niekis, kiti mūsų įpročiai yra kur kas blogesni, kur kas blogesni ir jie mus pavergia, mes nebegalime be jų gyventi. Visa, kas yra šiame pasaulyje, yra mums, o ne mes kažkam. Jei kažkas gali mus pavergti, mes turime žinoti, kad esame šeimininkai. Jei kėdė jums patogi ar nepatogi – nesvarbu. Svarbu yra tai, kad ji jūsų nepavergia.

Niekas neturi jūsų pavergti. Tas, kuris yra karalius, imperatorius, tas turi mažiau sunkumų. Jei jūs išmesite žmogų į gatvę, jis gerai miegos. Jei jį perkelsite bet kur kitur, jis bus laimingas, tai reiškia, kad tas žmogus yra tikras imperatorius. Imperatoriumi nėra tas, kuris negali gyventi be visiško komforto. Jei jis yra komforto vergas, jis ne imperatorius. Visa tai galime išmokyti, kai mūsų centras štai čia, Nabī čakra yra pažadinta, kai šviesa sklinda šioje vietoje, Voide žalia spalva, matote, tada kas atsitinka, jūs nematote iškart, bet šviesa veikia. Nušvitimas yra toks, kad jis veikia, šviesa pati savaime veikia, galite įsivaizduoti. Pati šviesa veikia jummyse. Pas mus buvo gydytojas, kuris labai mėgo vyną, savo gėrimus ir t.t.

Aš jums niekada nesakau: „Negerkit.“ Niekada to nesakysiu, nes nenoriu, kad žmonės pabėgtų. Ne, ne, nieko panašaus. Jūs patogiai atsisėskite ir tiesiog gaukite savo Realizaciją, tada pažiūrėsite. Tas vyrukas liovėsi gerti kitą dieną, bet tada jis turėjo išvykti į Vokietiją ir pagalvojo: „Aš geriau paragausiu kokio nors labai specialios rūšies vyno“ – tokį jis mėgo. Taigi jis paragavo ir

paskui vėmė, vėmė, vėmė, negalėjo liautis. Jis sakė: „Buvo taip neskanu; aš niekada nesu ragavęs tokios bjaurybės.“ Aš jam nieko nebuvau sakiusi, tai tiesiog atsitiko, jis pradėjo taupyti pinigus, galėjo pirkti daiktus iš tų pinigų, jis buvo laisvas paukštis. Bet Aš negaliu jums to sakyti, nes mes esame taip prisirišę ir susitapatinę, kad netgi jei sakai, jog taip gali nutikti dėl Sahadža Jogos, dauguma žmonių nepriima. Mūsų susitapatinimai yra taip suaugę su mumis, taip suaugę, kad mes esame visiškai nelaisvi žmonės. Mes galime būti politiškai laisvi, tačiau tai yra paviršutiniška. Dvasia yra vienintelė laisva viduje, ji neturi suvaržymų, įpročių, ji prie nieko neprilimpa, ji yra visiškai neprisirišusi ir skleidžia mums džiaugsmą.

Tai yra mūsų dvasia, mūsų dėmesys tampa toks apšviestas. Dabar apie nušvitusių dėmesį. Kaip sakiau, tai nėra toks dėmesys, kurį mes suprantame: „O, tai šviesa, aš matau šviesą“ – nieko panašaus. Tačiau turint apšviestą dėmesį, jūsų sąmonė tampa nušvitusi, ir jūs pradate kitus žmones jausti pojūčiais savo rankose. Kaip tas žmogus, kuris vakar čia sėdėjo, jūs turėjote matyti. Anądien vienas čia buvęs ponas sakė Man: „Jūsų energijos skiriasi nuo mano“ – nieko panašaus. Jei jūs turite negatyvias energijas, kurį laiką drebėsite, būtinai drebėsite, be abejonų, jei turite per daug negatyvių energijų. Vieną kartą mes turėjome programą ir keli žmonės buvo atėję, keli brahmanai, ir jie buvo labai priešišškai nusiteikę mano atžvilgiu, nes Aš nesu brahmanas. Jie sakė: „Mes nebūsime Motinos programoje.“ Aš nežinojau šių dalykų, jie niekada Man nesakė, bet kai atsirado Mano akivaizdoje, pradėjo drebėti štai taip, taigi Aš paklausiau: „Kodėl jūs taip drebate?“ Jie atsakė: „Mes esame brahmanai ir suprantame, kad Jūs esate Šakti, dėl to ir drebame.“ Aš paklausiau: „Bet kodėl jūs drebate? Niekas daugiau čia nedreba.“ Jie parodė į kitus keturis žmones ir pasakė: „Matote, jie taip pat dreba.“ Aš pasakiau: „Nueikite ir sužinokite, iš kur tie žmonės.“ Jie nuėjo ir sužinojo, kad tie žmonės iš psichiatrinės ligoninės.

Aš pasakiau: „Jūs turėtumėte suprasti, kas dreba, kas tie drebantys žmonės, juk niekas daugiau nedreba.“ Taigi jei yra negatyvios jėgos – jūs šiek tiek drebate, bet vėlgi mes turime suprasti, kokia nauda, kokia nauda turėti šią energiją viduje. Tai labai svarbu, nes mes praktiškai žmonės. Viskas turi būti naudinga, kaip ir tai, ką mes turime. Kokia nauda iš to šiame pasaulyje? Jokios. Jei mes turėtume ką nors tokio, kas turėtų tikrą naudą, mes nieko kito nenorėtume. Tačiau troškimų vis dar yra. Bet mes turime suvokti, kad ir ką turime dabar, tai nėra aukščiausia riba. Nauda iš tos galutinės ribos yra tokia, kad jei jau mes pasiekėme ją, viskas tampa reliatyvu, viskas tampa reliatyvu. Tai, kas tampa reliatyvu, yra visi šie besikeičiantys dalykai, visa, kas greitai keičiasi, visa, kas bando mus pavergti, visi šie dalykai yra išoriškai patrauklūs, bet viduje jie kaip gyvatės, o mes tampame neprisirišusiomis asmenybėmis.

(Motina kalba hindi: „Ar yra kokių problemų dedant?“) Kaip mes dabar suprantame religiją, mes einame į ribotą bažnyčią, priklausome ribotai bendruomenei, ribotam klubui, darome viską taip pat, dėvime panašius drabužius, panašias kepure. Vieni galvoja: „Mes priklausome vienai religijai.“ Nieko panašaus, viskas čia žmonių išgalvota ir dirbtina, jūs tai žinote. Viskas, kas žmonių sugalvota, yra dirbtina, jūs tai žinote. Jie tą patį užrašo ir ant drabužių, kurie yra žmonių sukurti, jie sako „žmonių sukurta medžiaga“, taigi ne Dievo sukurta. Mes sukūrėme savo pačių religijas ir dėl jų kariaujame. Religijos yra jumyse, jūsų viduje. jūsų esybėje. Jos neturi nieko bendro su nesąmonėmis, kurias mes iš jų padarėme. Tai yra asmens savybės, kaip keturvalentės anglies, jūs esate dešimtvalenčiai. Ir jei šių valentingumų trūksta, tada atsitinka taip pat kaip cheminiame mišinyje, kokį jūs esate kada nors matę – jei vieno valentingumo trūksta, jis tampa neigiamu ir tada susijungia su kitu, taigi yra neigiami ir teigiami valentingumai.

Taigi jei turite kažkiek papildomų valentingumų, tai pritrauksite kitus žmones; jei turite mažiau, tai jūs prisišliesite prie kitų žmonių. Tai yra visiškai tas pats kaip ir cheminiame mišinyje. Šie valentingumai mumyse yra, kad subalansuotų mus, ir būtent apie tai jums pasakojo Vorenas. Kai gausite savo Realizaciją, savo dharma, jūsų Dešimt Dievo įsakymų nušvis. Tai jus įgalina, jūs tampate tuo. Jūs išeinate už religijos ribų. Jums nebereikia ja sekti, jūs tiesiog tampate. Jūs tampate tokie vientisi. Pavyzdžiui, kai kuriems žmonėms netinka, sakykim, bulvės, jie tiesiog jų nemėgsta, tiesiog nemėgsta. Prieš Realizaciją viskas vyksta atvirkščiai, jei žmonėms nereikia valgyti bulvių, jie valgys jų dar daugiau.

Po Realizacijos to tiesiog nebus, jums to nebus, jūs esate tokie vientisi. Energijos šaltinis mumyse taip nušvinta, kad visiškai pasikeičia mūsų prioritetai; mes pradame viską spręsti pagal vibracijas. Mes čia turime mažą mergaitę, Olimpiją, ji labai mažai valgo, praktiškai visai nevalgo sotaus maisto. Bet jei Aš jai duosiu ką nors valgomo – ji suvalgys, iš niekieno daugiau rankų ji nevalgys; bet jei Aš jai duosiu ką nors, ji paprašys dar ir valgys. Tai neįtikėtina, ji suvokia vibracijas. Jei jūs suvokiate vibracijas, tai jums bus labai nesunku išlaikyti savo valentingumus nepažeistus, nes esate įgalinti. Ir ne tik tai, jūs tiesiog nemėgsite nieko kito,

nes jums patiks vibracijų tėkmė. Kai teka vibracijos, Dvasia spinduliuoja džiaugsmą per jūsų centrinę nervų sistemą, džiaugsmas yra Dvasios savybė. Džiaugsmas, kurį pradėdote jausti, ir kai pradėdote jausti džiaugsmą, tada jūs nenorite, kad tai pasibaigtų, tiesiog nenorite pasiduoti. Jūs norite mėgautis, taigi tampate žiniomis, o dėmesys, kuris yra išties šitoje vietoje ir palaikomas jūsų kepenų, tampa nušvitęs.

Kaip Aš jums pasakojau vakar, sėdėdami čia, jei norite sužinoti ką nors – jūs galite tai sužinoti. Vos tik pamačiau nerangiai sėdintį poną, pamaniau, kad jis nesėdi deramai, Aš pasakiau: „Sėdėkite tinkamai.“ Bet kai nukreipiau dėmesį į jį, sužinojau, kad jis serga, taigi paklausiau: „Ar jūs turite kokią bėdą?“ Jis pasakė: „Taip“. Aš pasakiau: „Tada nieko baisaus.“ Taigi sutelkę dėmesį jūs tuoj pat suprantate žmogų, kokią problemą jis turi. Sėdėdami čia jūs galite pajusti bet kurio vibracijos. Pavyzdžiui, mes galime pasakyti, jei čia nėra rusų... Ar turėčiau sakyti, ar ne?... Brežnevas yra apsėstas, jis yra apsėstas žmogus. Aš važiuoju į Rusiją, tikiuosi išvalyti jo apsėdimus. Jis apsėstas žmogus. Jie turi reikalų su ta parapsichologija, tas pas nutiks ir Amerikoje, taip nutiks visur, kur jūs bandysite praktikuotis su tomis dvasiomis, spiritistai ir viskas, ką mes vadiname „preta vidja“, „smašana vidja“ ir visos tos baisybės, kurias vadina protingais vardais, tokiais kaip „parapsichologija“, arba kaip ten dar jie vadina? Charizmatiniai judesiai ir panašiai...

Ten nieko nėra, išskyrus dvasias, ten tik dvasios. Visi tie žmonės užsiima būtent tuo – dvasiomis. Jie prisišaukia mirusias dvasias ir vadina jas Šventąją Dvasia, įsivaizduojate? Tie charizmatiniai judesiai yra dar vienas siaubas, nežinau, kaip jums papasakoti, bet turiu pasakyti, kad visas mokslas tapo labai subtilus, ir niekas nežino, kad tai baisi velniška jėga, veikianti per mus ir traukianti mus prie tų dvasių. Kai kurie žmonės sako: „Motina, yra geros ir blogos dvasios.“ Bet kodėl, kodėl, kodėl reikia eiti pas mirusiuosius? Jūs nežinote, kuris yra blogas, kuris geras. Kaip jūs žinosite, ir kodėl reikia eiti pas mirusiuosius? Mes turime būti dabartyje, ne praeityje. Pirma, kas nutinka, kai prarandate valentingumą – jūs nueinate į kairį kanalą. Kai nueinate į dešinį, jūs galite būti labai asketiški, jūs nevalgysite tokio ar kitokio maisto, ir šiaip, ir taip, jūs tampate labai orientuotais į ego.

Jūs pereinate į kitą pusę, vadinamą virššamone. Kairė pusė yra kolektyvinė pašamonė, o dešinė – kolektyvinė virššamone. Kai pradėjau savo darbą, nusprendžiau, kad nekalbėsiu apie tas negyvas dvasias. Aš pasakiau sau: „Sugebėsiu ir be to.“ Tai yra neįmanoma. Per trejus metus niekada apie tai nekalbėjau. Neikalbėjau apie dievybes, nekalbėjau apie nieką. Trejus metus Aš tai sugebėjau, bet viena moteris iš mūsų praktikavo visus šiuos dalykus ir ji užkrėtė apsėdimais tiek daug žmonių. Ir tūkstančiai žmonių ėjo pas ją. Ji pasakydavo, kuris žirgas atlėks pirmas, kur pamesti pinigai ir panašiai. Visa tai, ir tūkstančiai žmonių plūdo, žinote.

Mūsų čia nedaug, bet tik leisk ateiti kokiam tantristui ir nebegalėsi kontroliuoti eismo. Tokia yra sąlyga, susijusi su šitų baisių žmonių lankymusi. Ir ta moteris tikrai privertė Mane kalbėti apie tuos dalykus, ir štai taip visa tai yra. Jie egzistuoja. Eidami į kairę arba į dešinę, jūs einate ieškoti bėdos, nes žengiate į nepažįstamą teritoriją, kuri yra labai pavojinga, labai pavojinga. Jūsų žiniai, vėžį sukelia nukrypimas į kairę pusę. Niekada nemačiau nė vieno ligonio, kuris nebūtų turėjęs tokių patirčių. Pavyzdžiui, tie netikri guru, arba tos baisių žmonių iniciacijos, arba knygų skaitymas apie tuos kairio kanalo dalykus, kaip ten jo vardas, Rama Sampa, ir visi tie taip vadinami budistai – kiekvienas iš šių dalykų gali sukelti vėžį. Neseniai mačiau labai gerą filmą, rodytą jūsų televizijos, angliškos televizijos. Rodė, kad keletas gydytojų atliko tyrimą ir atrado, kad vėžį sukelia keli proteinais, kuriuos jiems pavyko atpažinti; jie pavadino juos 52 – proteinas 52, 58 – tokius pavadinimus jie davė.

Gydytojai atrado, kad jie atsiranda iš tos vietos, kuri yra padaryta mūsų viduje kūrybai. Tai yra kolektyviškai pašamoninga, jie padarė nuotraukas ir paveikslėlius. Tai ką Aš sakiau prieš dešimt metų, jie sako tai dabar. Bet jie pasiekia tą informaciją, jiems reikia tik peržengti ribą. Jiems tereikia tik gauti Realizaciją, nes gydytojai patys negali pasiekti tos vietos, negali ir vėžio išgydyti, daugiausia, ką jie gali, tai sustabdyti jį, jie gali sumažinti galimybes ir panašiai, bet jie negali visiškai išgydyti, nes negali žmonių visiškai ištraukti iš tos vietos. Jie visada gali būti įtraukti į tai, jei ta vieta tampa tokia. Labai įdomu stebėti šių dalykų priežastingumą mumyse. Šis centras yra pats svarbiausias, nes jis suteikia mums ieškojimą, ir jūsų tyrasis ieškojimas turėtų būti skirtas Dvasiai, niekam daugiau. Tačiau tie žmonės, kurie pasuka ne tuo keliu, tie žmonės, kurie nulenė savo galvas ne tiems, kuriems reikia – tiems užauga gumbas ant galvos, čia yra vienuolika centrų, kurie tiesiog iškyla kaip gumbai, kaip raukšlės. Tai yra vienuolika centrų, vadinamų Ekadeša Rudromis, kurie yra atsakingi už sunaikinimą, visišką sunaikinimą.

Kalki arba dar vadinamas Matreya, arba Kristus, atjojantis ant balto žirgo. Jei atsiranda šis gumbas, jis pradeda vis labiau augti, ir

tada sunaikinimas arti. Turiu pasakyti, kad daugeliui žmonių dėl nesąmoningumo kyla idėjos. Mačiau žmones piešiančius ar rodančius paveikslus, juose vaizduojami labai velniški žmonės su siaubingu tokiu daiktu, išlendančiu keturkampiu daiktu. Nežinau, kaip jiems kyla tokios idėjos, bet tai yra faktas. Dabar destruktivios jėgos taip pat veikia. Jos taip pat dirba iš visų jėgų, turime būti labai atsargūs, mes labai nesaugioje padėtyje. Anksčiau nukrypus per daug į kairę ar į dešinę nebūdavo labai blogai, ir žmonės nelabai kreipdavo į tai dėmesį. Bet šiandien jūs esate tokioje nesaugioje padėtyje ir esate tokie jautrūs ir pažeidžiami, kad turite būti itin atsargūs. Destrukcijos greitis labai didelis, o konstrukcijos greitis turi būti dar didesnis.

Pažvelkite. Turiu omenį, ką konstruktyvaus Aš matau? Nieko. Jei paskaitysite rytinius laikraščius iki vakaro, rasite vieną gerą žinią, kad princesė pagimdė gražų berniuką. Visa kita – siaubinga. Jei paprašai išleisti ką nors gražaus, paprasčiau išspausdinti apie Sahadža Jogą – jiems įdomu. Jiems įdomu, jei atsitiko koks nelaimingas įvykis, avarija, kažkas numirė, kažką nužudė, jie nori įdėti visas tas nuotraukas, kas ką nužudė, ir kokie karai prasidėjo, ir taip toliau, ir panašiai. Jiems nėra laiko geroms naujienoms. Kokia nors gera žinutė, kokio nors viltis – jie to nenori. Štai taip... Ar jūs matėte kokią organizaciją, veikiančią šiomis dienomis, kaip jie kuria orientuotą į ego organizaciją.

Visos, netgi labdaros organizacijos, yra orientuotos į ego. Aš pati buvau daugelyje organizacijų ir dirbau su jomis. Aš buvau labai nustebusi! Tie žmonės, jie neturi labdarystės savyje. Labdaringumas turėtų atsirasti iš užuojautos, turi tiesiog lieti iš jūsų, bet čia tokia maskuotės rūšis tam, kad gautų geresnę poziciją ar padėtį. Visokios nesąmonės vyksta. Žmogus, kuris turi labdarystę viduje, yra toks, kad iš jo tiesiog liejasi. Kas kitas gali būti labdaringas? Jei jie yra dalis Manęs, kam Aš ruošiuosi būti labdaringa? Jei šį pirštą skauda, ar Aš būsiu labdaringa šiam pirštui?

Aš privalau jį prižiūrėti, gerai pasirūpinti, nes Man jį skauda, turiu patrinti jį, viską, kas būtina, turiu tai padaryti. O žmonės šito nesupranta. Visos mūsų kaukės vieną dieną nukris, ir mes suprasime, kad švaistėme savo energiją kažkam labai labai nereikšmingam. Tiesą sakant, Visur Esanti Energija daro viską. Mes nieko nedarome. Nieko nedarom, patikėkite Manim, nieko nedarom. Kokia daugybė žiedų pavirsta vaisiais šią akimirką? Kas daro šį darbą? Kokia daugybė sėklų sudygs šią akimirką? Kas visa tai daro?

Kokia daugybė vaikų šią akimirką gimsta? Žmogaus kūne negali užsilikti jokie svetimkūniai, jokie svetimkūniai. Kūnas visada stengiasi jį išmesti, tačiau kai jis tampa embrionu, tas pats kūnas ne tik laiko jį savyje, bet palaiko jį, maitina, rūpinasi, augina, ir, kai ateina reikiamas laikas, jis jį išstumia. Kas tai daro? Mes viską priimame sąlygiškai. Išimkite akis, jei esate gydytojas, ir pamatysite, kaip sudėtingai sukurtos yra tos akys, kad žmonės jomis galėtų matyti. Kas visa tai padarė? Ar mes tai padarėme? Ar mes galime sukurti bent vieną akį? Matome tiek daug skirtingų akių tipų.

Tai yra Dievo atjauta, tai Dievo galia, kuri yra visur. Pirmąkart, kai gaunate savo Realizaciją, pirmąkart jūs pajaučiate tą atjautą, pajaučiate tas vibracijas, pajaučiate tą visur esančią Galią. Dabar jūs žinote, kad visur esanti Galia yra ten, ir jūs galite matyti jos manevrus. Jūs galite tai ištreniruoti, jūs galite tai ištreniruoti. Naudokite ją, jūs esate instrumentai, kaip sakiau. Jūs esate šeimininkai, tiksliau, jūs turite tapti jais, įgyti tą galią. Tikiuosi, Vorenas jums papasakojo, kaip jis pas Mane atėjo. Nežinau, ar pasakojo jums, jis tiesiog paskambino prieš ateidamas. Jie turėjo Mano telefono numerį, ir žmogus, kuris jį pas Mane atsiuntė, daug pripasakojo, kad Aš labai užsiėmusi, visa tai – nesąmonė, Aš esu labiausiai neužimtas žmogus. Taigi jis tiesiog papasakojo jam, paskambino Man ir Aš pasakiau „Ateik“.

Jis atėjo į Mano namus, gavo savo Realizaciją, ir dabar Australijoje jis transformavo daugybę žmonių, mes turime ašramus septyniuose Australijos miestuose. Reikia pasakyti, kad Anglija tingiausia. Septyni Australijos miestai yra pasiruošę gauti šviesos, ten tiek daug žmonių dirba dėl to, nes jei vieną kartą gavai šviesą, tu ją duodi kitiems. Dabar mes pereisime prie kito centro, esančio aukščiau, kuris yra Visatos Motinos centras. Tėvas gyvena šiame centre, pirmesniame centre, Nabi čakroje, ir kyla viršun bei nusileidžia į dešinę pusę, tai yra tėvystė. Sakym, vakar ponas Man pasiskundė turįs astmą. Nežinau, ar jis sugrįžo, ar ne. Ar jis čia? Taip, gerai. Taigi šis vyras turi astmą.

Žinoma, Aš jam pasakiau, kad jis šią bėdą turi dėl to, kad per daug maudosi, suprantate, mes, indai, mėgstame per daug maudytis, dar astmą sukelia tėvo problemos. Jo tėvas numirė, o pats tėvas nenori jo palikti, jis dėl jo rūpinasi. Taip gali nutikti kiekvienam iš mūsų, jei žmogus yra negeras savo sūnui, tai tėvo principas. Jei sūnus negeras savo tėvui, tai tėvas yra

skaudinamas. Tai tėvo principas, jei jis yra kaip nors pažeistas, arba jei jūsų tėvas staiga numirė ir jūs dėl to kankinatės visą gyvenimą – visa tai gali taip suveikti, kad jums užblokuos dešinę širdį, dėl to jūs susirgsite astma. Homeopatai tiki, kad tai atsiranda dėl per didelės įtampos, nes kai jūs įsitempiate, suprantate, jūs prisiminkite savo tėvą, jei jis būtų čia, jis jus mylėtų, ir pasąmonėje kartais taip viskas išsisprendžia. Taip ir turi visa tai išsispręsti. Tai taip paprasta išvalyti, jūs nustebsite, jei tik pažadinsite tėvo principą tokiame žmoguje, kuris galbūt liūdina savo tėvą, kuris galbūt žiaurus savo tėvui, kuris gali būti tėvo netekęs sūnus, gali būti bet kas, taigi jūs turite tiesiog padėti ranką ant šios vietos ir pasakyti mantrą, dainavimas, tai padidins arba pažadins tėviškumą, ir jūs išgysite labai paprastai. Centrinė širdis yra valdoma Visatos Motinos. Ji suteikia mums saugumo jausmą.

Kai jums yra 12 metų, suprantate, kaulas, esantis priekyje, pradeda išskirti antikūnus, jis gamina antikūnus jūsų viduje iki dvylikos metų, ir po to antikūnai tampa tikrais Visatos Motinos kariais. Mes Ją Sanskrite vadiname Džagadamba, o jie pasklidę po visą kūną, ir jei kas nors puola, jie vienas kitą informuoja ir nugali tai. Šie antikūnai yra gaminami krūtinės ąsta, šia dalimi, jie čia gaminami iki dvylikos metų amžiaus. Dabar, kas atsitinka ypač moterims, jos yra taip pat ir motinos, ir kai motinystė yra pažeidžiama, joms iškyla problema. Kai moteris sako, kad jos vyras flirtuoja, jo akys bėgioja ir panašiai – ji jaučiasi nesaugi. Kai motinystė pažeidžiama, kai ji pažeidžiama, moteriai atsiranda problema čia, tada ji suserga, ji suserga krūtų liga, krūtų vėžys atsiranda dėl moters nesaugumo. Jei moteris yra nesaugi, ji gali būti nesaugi dėl bet kokios priežasties, ji suserga krūtų vėžiu. Buvo tokia išteklėjusi mergina, ji ištekėjo už kataliko ar kažko panašaus, tai buvo skirtingų religijų žmonių vestuvės, ir žmonės iš vyro pusės bandė ją smarkiai kamuoti. Tai labai populiari Indijoje, bet Aš matau lygiai tą patį ir čia. Jie stengėsi sakyti visokius dalykus jiems – jai, jos tėvams ir t.t., kol jai išsivystė nesaugumo jausmas, o po to ir krūtų vėžys.

Kai mes esame žiaurūs kitiems, mes net nežinodami jiems įvarome vėžį. Ką mums reiškia būti maloniais merginai, kuri atitekėjo į šeimą? Mes puikiai nusimanome, kaip sakyti kitiems skaudžius dalykus. Mes nuo vaikystės išmokstame kalbėti taip, kad smarkiai įskaudintume kitus. Bet kitus skaudindami mes sukeliame jiems vėžį. Tačiau visa tai išsisprendžia, kai gaunate savo Realizaciją. Tada jūs tikrai suprantate, kaip smarkiai žmogus kenčia, nes jūs taip pat šiek tiek jaučiate skausmą, visa jūsų kalbėjimo maniera pasikeičia, visiškai pasikeičia jūsų bendravimo su kitais manieros. Šis centras yra labai svarbus. Kairėje pusėje yra motinos pusė, ir pati motina, jei ji pamišusi, jūs turėsite ten problemą. Jūs galite turėti, mes ją vadiname širdimi, yra dvi širdys, viena yra Dvasios širdis, o kita – širdies čakra.

Jei motina fanatikė, jei ji yra maisto fanatikė ar panašiai, tada ir vaikai tai įgyja. Labai pavojinga su vaikais žaisti taip, elgtis griežtai su jais ir tiesiog barti: „Privalai vaikščioti tiesiai kaip arklys“, vaikai privalo turėti savo laisvę. Kai mes juos per daug spaudžiame, jie tampa chuliganais, šia prasme indai kur kas geresni, jie moka auklėti savo vaikus. Jie leidžia vaikams turėti visišką laisvę. Tik leiskite jiems pajauti, suvokti orumą, ir kai vaikai vaikystėje yra tokie laisvi su savo tėvais, ketverių penkerių metų jie tampa labai orūs. Esu mačiusi vaiką, kuris sakė tokius žodžius kaip „Eik lauk, pasitrauk.“ Iš kur jie išmoksta tokių žodžių? Išmoksta iš tėvų arba draugų, arba iš ko nors kito, jie turi tai išmokti, nes tokių žodžių paprastai vaikai nesako. „Eik lauk.“ Aš girdėjau vaiką taip kalbant – „Eik lauk.“ Noriu pasakyti, kad tai bet kam sakyti yra per daug. Bet taip atsitinka, nes mes nesuprantame, kaip turime kalbėti vaikų akivaizdoje, kaip padoriai. Mes galime būti patys nepadoriausi žmonės, nesvarbu.

Mes galime būti visiškai niekingi žmonės, netgi plėšikas žino, kaip reikia elgtis su savo vaikais, kad vaikai taip pat netaptų plėšikais. Netgi prostitutės, netgi prostitutės supranta, kad jos neturi elgtis savo vaikų akivaizdoje taip, kad vaikai įsitrauktų į prostituciją. Įprasta, kad ir ką mes darome, vaikai tai labai lengvai perima, taigi kad ir ką mes norėtume jiems perduoti, kad ir kokias žinias perteikti, patys turime tokie būti jų akivaizdoje. Šiais laikais, kai visuomenė yra tokia, žmonės visai mažai skiria dėmesio savo vaikams. Taip jau yra, turiu omenyje, kad motinos yra amžinos nuotakos, žinote, užsiėmę naujų vyrų paieškomis. O vyrai amžini jaunikiai, ieškantys naujų žmonių, ir vaikai, o varge, nežino, į ką žiūrėti. Dievas žino, kokiuose našlaičių namuose jie baigs savo gyvenimus. Netgi pramonė yra tokia, vakar norėjau nupirkti mažai mergaitei suknelę iš grynų medvilnės, ir niekur negalėjau gauti nė vienos suknelės, nei Derbyshire, nei Londone, jūsų žiniai. Kad būtų iš grynų medvilnės. Aš sakau, kad mes nemanom, jog vaikai gali pakęsti sintetines medžiagas.

Tai labai pavojinga, labai kenkia jų odelei. Kai buvote vaikai, nešiojote medvilninius drabužėlius, turėjote medvilnės fabrikus čia, ir kodėl dabar reikia vaikams duoti tą siaubingą medžiagą, kurios jūs patys niekada nenaudojote? Kai jie užaugs jūsų amžiaus,

turės daug spuogų ant veido. Jie bus... Nežinau, kokias odos ligas jie turės, niekas nesupranta, kokias pavojingas kelnes jūs jiems maunate, kokius pavojingus daiktus jiems duodate, nežinau, kas jiems atsitiks. šių daiktų, kuriuos jie naudoja, jūs niekada nenaudojote, kai buvote maži, patikėkite Manimi, dabar yra toks laikas, kai jiems reikia absoliutaus dėmesio, o vietoj to jie yra smarkiai kankinami. Netgi pramonė jais nesirūpina. Kodėl gi nepagaminus kažkiek medvilninių drabužėlių vaikučiams? Žinote, pasakysiu, kad vyriausybė turėtų išleisti įstatymą – „Jokių vaikiškų drabužių iš sintetinės medžiagos.“ Jūs galite naudoti tai vyresniems, tai nesvarbu. Bet mažiems vaikams jūs negalite leisti vilkėti atominės bombos. To jau per daug, o šie laikai, manau, patys žiauriausi vaikams, štai dėl ko tiek mažai vaikų nori gimti šiose išsivysčiusiose šalyse.

Mes turime pakelti visą krūvį Indijoje. Jei jūs nesate geri vaikams... įsivaizduojate, du vaikai buvo nužudyti jų pačių tėvų, kokio tipo visuomenę mes turime? Kiekvieną savaitę Londono mieste – Aš sakau „Anglijoje“, bet jie sako Man, kad tai Londone – du vaikai nužudomi jų pačių tėvų, Indijoje tokių nutikimų neteko girdėti. Nežinau, kokia moteris gali susitaikyti su tokiu žiaurumu prieš vaikus. Kur jos dės savo figūras ir grožybes, ir visa kita Dievo akivaizdoje? Toks žiaurumas egzistuoja, toks egocentriškumas, kad dėl viso to vaikai pradeda priešintis, jiems atsiranda aritmija. Jų širdys labai silpnos. Jie yra jūsų atsakomybė, Dievas jums davė tokius gražius vaikus, kad jūs turite dėkoti Jam už tai, Jie nėra kažkoks perteklius, kuris jums teko; tai yra palaiminimas jums, kad Dievas davė vaikus. Jei kokia moteris Indijoje neturi vaiko, ji eis, verks ir prašys kiekvieno dievo, kiekvieno pranašo ir kiekvieno, kad tik gautų vaiką. Tuo metu Vokietijoje prieaugis juda minus penkių link.

Jie moka moteriai su penkiais vaikais tiek, kiek vyriausybės vadovui ar gal net daugiau, bet ji negimdys ir sakys: „Aš neteksiu figūros.“ Kur jūs dėsitate tas figūras, Aš nesuprantu. Kam tos figūros reikalingos, ir kam jos įdomios, tos figūros? Kodėl, kodėl, kodėl mes turime taip nusipiginti? Mes esame motinos ir turime didžiulį savo motinystę. Motinystė yra aukščiausia, ką moteris gali pasiekti. Noriu pasakyti, kad Aš tai pasiekiau, nes esu tūkstančių Motina. Ir manau, kad pats didingiausias dalykas, koks tik gali nutikti moteriai, tai būti motina. Motina ir Guru, galite įsivaizduoti Mano padėtį? Tai yra kur kas blogiau, kai turi vaikams pasakyti, ką reikia daryti, bet tu juos myli taip smarkiai, kad nenori sakyti to, tada turi krėsti smagius pokštus jiems, kad atvestum į reikiamą vietą. Būti motina yra toks įdomus ir gražus gyvenimas, kad mes turime būti tiesiog besididžiuojančios motinos.

Turiu priekaištų vyrams, nes jie nesidomi motinomis, jiems įdomios vis jaunesnės ir jaunesnės mergaitės – tai iškrypimo ženklas, sakau jums, tai visiško iškrypimo ženklas. Mahometo Sahibo laikais buvo daug, daug moterų ir labai mažai vyrų, nes daug vyrų žuvo, taigi Mahometas Sahibas nežinojo, ką daryti. Taigi Jis pagalvojo – jie buvo pragmatiški, kaip Aš jums vakar sakiau, kad visuomenė yra pragmatiška – taigi Jis pasakė: „Gera, mes turime tuoktis“, nes be tuoktuvių bet koks ryšys yra adharmiškas – jis prieš valentingumus. Taigi Jis pasakė: „Mes turime tuoktis. Gera, dabar mes turime daug moterų, tai paskirstykim moteris tokiam kiekiui vyrų, kokį turime. Jei turėtume daugiau vyrų, mes darytume atvirkščiai. Bet privalome tuoktis,“ reiškia, kad mes turime priimti ir palaiminti kolektyvinę nuostatą. Taigi Jis pasakė: „Gera, veskite penkias moteris.“ Bet Jis pats, suprantate, buvo labai nustebęs, tuomet žmonės buvo tokie jautrūs, jie neveddavo jaunų mergaičių, seni vyrai neveddavo jaunų mergaičių. Jie sakė: „Kaip mes galime vesti šias jaunas mergaites?“, matote. Taigi jis pasakė: „Ne, na gerai, aš vesiu vieną, nes kurgi tos jaunos mergaitės eis, juk jaunų vyrų neliko, tai ką daryti?“ Tačiau šiomis dienomis jei jūs pasiūlytumėte aštuoniasdešimtmečiui seniui vesti aštuoniolikmetę mergaitę – jis labai norėtų.

Pavadinčiau jį senu kvailiu, nes jis nesupranta. Jis nesupranta, kad ta mergaitė negerbs jo kaip vyro, ir jis nesimėgaus vedusio vyro gyvenimu. Jis senelis arba prosenelis, jis turėtų elgtis kaip prosenelis, toks turėtų būti jo idealus santykis su jauna mergaite. Visos santykių vertybės yra sumišę šiomis dienomis. Kiekviena moteris turi būti patraukli, kodėl? Kiekvienas vyras turi būti patrauklus, kodėl? Koks tikslas? Ką jūs iš to gausite? Kokia nauda? Patrauklumas yra geras tol, kol jūs netampate atstumiantys.

Kol jūs išlaikote idealius santykius su kitais, bet jei santykiai tampa tokie kaip šuns ir kalės, tai geriau tokių minčių neturėti, tai visiškai netinkama siekti to, kas ne mums skirta. Žmonės turi nugyventi gyvenimą oriai ir su absoliučia vertybių pajauta tol, kol susidomės santykiais tarpusavyje. Jei jūs klausiate: „Kas čia blogo?“, tai argumentas tada, viskas visiškai blogai, tai reiškia, kad blogai ne viename, o visame kame. Tačiau, jei norite turėti žydinčią visuomenę, tada jūs turite išlaikyti šeimos vertybes, tai labai svarbu, tačiau viskas taip vyksta po to, kai gaunate savo Realizaciją. Man nieko apie tai nereikia pasakoti, jūs tiesiog tampate labai geru vyru ir labai gera žmona. Gražios šeimos gali atsirasti Sahadža Joguje, jūs pamatysite, kad jau atsirado. Yra tiek daug gražių šeimų Sahadža Joguje, o dabar ir vaikučių, didieji išminčiai, kurie nori gimti, gimsta jiems. Daug didžių vaikų nori gimti

Anglijoje. Yra daug tokių, kurie jau gimė, tik nežinau, kaip su jais elgiamasi, ar žmonės juos supranta, ar ne. Jie juk nejaučia vibracijų, kad įsitikintų, ar jie yra išminčiai ar ne.

Tačiau tiek daug realizuotų vaikų gimė Anglijoje, kad kartais apgailestauju dėl to, kaip su jais elgiamasi. Niekas nežino, kad jie gimė realizuoti, ir tai, ką jie kalba, yra ne kas kita, o išmintis. Visi šie vaikai įžeidinėjami ir žeminami mūsų, kurie esame tokie arogantiški jų atžvilgiu. Turiu pasakyti, kad jie yra labai drąsūs, labai narsūs gimti tokiose šalyse, kur jie tinkamai nevertinami ir neprižiūrimi. Kitas kraštutinis yra mūsų šalyje, kur žmonės pasiruošę parduoti visą šalį dėl savo vaikų. Noriu pasakyti, kad to irgi per daug, mes darome kitą nesąmonę. Tačiau aukso vidurys yra tada, kai jūs mylite vaikus, juos gerbiate; jie yra jūsų atsakomybė, jie yra realizuotos sielos, jie yra išminčiai. Jie yra ateities pasaulio pamatas, jis pasirodys, ir to motinos turi išmokyti. Motinos orumas turi būti gerbiamas. Aš esu tikra, kad jūs visi labai gerbėte savo motinas.

Tačiau dabar nežinau, ar motinos bus gerbiamos. Kai tai bus įtvirtinta, kad motinystė yra aukščiausia, ką moteris gali pasiekti, tada visi prioritetai pasikeis ir tarp moterų. Na, ką jos gali daryti? Jos kaip motinos neturi vietos, joms tiesiog įgrįsta jų vaikai, jos mano: „Kokia nauda iš motinystės? Tai nedėkingas darbas.“ Visa tai gali pasikeisti, kai vyras pasikeičia viduje, tada įvyksta transformacija. Dabar išėjo toks pamokslas kaip kokioje, sakyčiau, labai ortodoksiškoje vietoje. Tačiau visa ta ortodoksija yra jūsų dalis, nes jūs gerai prie jos prisitaikote, esate visiškai prie jos prisitaikę. Jums patinka. Patinka mylėti savo žmoną ir nieko daugiau. Vyrai patinka mylėti savo žmoną ypatingai, kol žmona nori mylėti savo vyrą ypatingai.

Taip būna. Čia nėra nesaugumo. Kitaip, jūs grįžtate namo ir sužinote, kad jūsų žmona pabėgo su kuo nors kitu – įsivaizduokite situaciją! Noriu pasakyti, atvažiavusi pirmais metais buvau šokiruota. Mes turėjome keturiasdešimt aštuonerių metų kaimynę ir jos sūnų dvidešimt dvejų, kuris turėjo dvidešimtmetį draugą. Ta moteris pabėgo su tuo dvidešimties metų berniuku, ji turėjo dar tris vaikus, kuriuos paliko. Namas buvo parduotas, visas namų ūkis, nes pagal įstatymą ji gauna pusę, pusę turto ar panašiai, o trys dukros dabar gatvėje, tie trys vaikai buvo dukros, ir jos visos gatvėje, kas dabar jas prižiūrės? Moteris, keturiasdešimt aštuonerių metų moteris vis dar nuotaka, ar jūs suprantate? Eina į bažnyčią ir išteka. Tokioje meilėje nėra jokio orumo, jokios meilės.

Kristus, kuriuo sekate, Kristus yra pasakęs: „Jūs sakote „nebūk gašlus“, Aš sakau – „Jūs negalite turėti gašlių akių“. Jis nuėjo į subtilų lygmenį. Mes sekame Kristų, segime kryželį, einame į bažnyčią. Kur mes patys esame? Dabar pereisiu prie kito centro, tai yra Višudhi. Tai labai svarbus žmogaus centras, nes kai jis pažadinamas, jūs tampate stebėtojais. Jūs tampate kolektyviški. Tai kolektyvinės būties centras. Jūs tampate, kartoju, jūs tampate kolektyvine būtybe, kai šis centras pabunda. Tai labai svarbus centras, ir dabar esu su jumis, kad paaiškinčiau, dėl ko mes kenčiame, dėl ko kenčia indai, dėl ko kenčia rytiečiai yra kiti.

Pavyzdžiui, rytiečiai kenčia dėl to, kad per daug kalba – tai vadina dešine Višudhi, o vakariečiai kenčia dėl to, kad per mažai kalba, pavyzdžiui, anglai visai nekalba. Jūs turite juos spausti, ir jie niekada nesijuokia, tai yra problema, jie tik nusišypso, ir tai dėl mandagumo, bet kartais tai labai nuobodu. Kairė Višudhi yra kur kas subtilesnė, nei galima pagalvoti, labai juokinga situacija dėl kairiosios Višudhi, ir tai labai paplitę tarp vakariečių, nes jie yra išvystę naują kaltės jausmo rūšį. Turiu omenyje, kad visi jaučiasi kalti. Netgi neidami į teismus, netgi nenusikalsdami, visi jaučiasi visą laiką kalti. Kaip ponis: „Oi, aš tokia nusikaltusi.“ „Kas atsitiko?“ „Aš nepasakiau jai ačiū.“ Tai juk nesvarbu. Dėl ko reikia save kaltinti? „Oi, aš tokia kalta.“ „Kas atsitiko?“ „Aš išliejau truputį kavos.“ Tai nieko tokio, galima išvalyti, ar čia yra dėl ko jausti kaltę? Bet žmonės turi neaiškų kaltės jausmą, jie nežino, kodėl yra kalti, kodėl visą laiką jaučia kaltę. „O, Dieve, aš neturėjau šito padaryti, aš neturėjau padaryti ano.“ Kokia kaltė?

Kokią kaltę mes galime turėti? Ir ta kaltė šurpina. Aš mačiau tai Amerikoje, Anglijoje, Portugalijoje, Ispanijoje, Italijoje, Šveicarijoje – visose šiose vietose kairės Višudhi problema yra pirmoje ir paskutinėje vietoje, tai mes turime nugalėti. Viena moteris atsibudo ir sako: „Motina, aš kalta dėl Vietnamo.“ Aš sakau: „Vietnamo? Tai jau seniai baigta, ką jūs ruošiatės dėl to padaryti?“ „Ne, bet aš kalta dėl to.“ „Bet kodėl? Ką jūs ruošiatės dėl to padaryti, kaip jūs su tuo susijusi, kokius ryšius su tuo turite, kodėl jūs kalta?“ „Aš tiesiog jaučiu kaltę.“ Aš pasakiau: „Tai yra nesąmone.“ Kaip visi tai išsiugdė? Ir iš kur visa tai atsirado? Pažiūrėkime, kur pradžia, pradžių pradžia Biblijoje, kuri yra labai neteisingai interpretuojama, sakoma, kad „Jūs esate nuodėmingi, jūs gimėte nuodėmingi.“ Aš turiu omenyje absurda, kuris reiškia, kad tik jūs vieninteliai galite suvokti nuodėmes, gyvūnai negali. Jūs esate tie, kurie suvokia savo neišprusimą, gyvūnai nesuvokia, jūs esate tie, kurie žino apie savo aklumą, kiti nežino, gyvūnai nežino. Kodėl?

Todėl, kad jumyse yra išsikerojusi garbėtroška, ta garbėtroška, kaip sakiau jums vakar, išsikeroja dėl ego ir superego susikirtimo čia. Nes jūs pakėlėte galvą, nes ši čakra nori būti nušviesta. Jūs pakėlėte galvą, tada ego ir superego pradėjo augti, susikirto čia, užkalkėjo, ir jūs įgijote garbėtrošką, dėl to galvojate: „Padariau blogai, arba padariau gerai.“ Gyvūnai taip negalvoja, jie nesikankina. Jie turi padaryti tai, ką daro, jie nori tai padaryti, jie niekada neatsisėda ir nesako: „Aš kaltas.“ Ar jūs kada matėte gyvūną taip sakantį? Išskyrus žmones, visada. Dabar yra taip pat, tai mitas, tai labai didelis mitas, su kuriuo jūs gyvenate, absoliutus mitas, patikėkite Manimi. Nėra nieko panašaus į kaltę ir ta kaltė ēda jus visą laiką, ji padaro jus inertiškus, verčia jus jaustis pasimetusiais, labai svarbu, kad šis centras būtų atvertas. Visų pirma, prieš pradėdama programą Aš sakau, kad turi būti pasakyta viena mantra: „Motina, aš esu nekaltas, Motina, aš esu nekaltas,“ šešiolika kartų, čia bausmė už kaltės jausmą. Jei esate kalti, turite būti nubauti, ar ne? Taigi tai yra bausmė jums pasakyti: „Motina, aš esu nekaltas, Motina, aš esu nekaltas.“ Pasakykite šešiolika kartų ir taip jos atsikratysite.

Taip praktiškai tai išsisprendžia. Su šiuo kaltės jausmu jūs įgyjate spondilitą, jaučiate širdies skausmą, jūsų rankos būna šaltos, visas problemas įgyjate dėl to, dėl mitinio kaltės jausmo, kurį susikuriate. Dabar dar apie vieną mitą, jo pradžia, manau, yra psichologai, taip vadinami psichologai. Jie neturi supratimo apie psichiką, nes nežino būdų, kaip įeiti į psichiką, viskas, ką jie daro, tai įrašinėja, atradinėja ir bando gydyti žmones. Kiek pamišusių žmonių jie išgydė? Sahadža Joga išgydė šimtus. Kiek pamišusių žmonių jie išgydė? Nei vieno jie neišgydė. Priešingai, jei lankaisi pas psichologą, gali tapti dar labiau pamišusiu, tokiau, kokie jie patys yra; nes tie psichologai, kai kalba su žmonėmis, nežino, kad turi reikalų su patologiniais atvejais, nenormaliais atvejais. O kai turi reikalų su patologija, pats tai perimi, galime sakyti, kad pats užsikreči.

Ir nežinau, kaip save apsaugoti. Jungas yra vienintelis psichologas, nes jis buvo gana tobula asmenybė, po to, kai gavo Realizaciją, kuris kalbėjo apie tai, kad psichologas gali susirgti. Dabar jie tampa tokie patologiški kaip tas vargšelis Froidas, nesubrendėlis. Jis buvo tas, kuris pradėjo kalbėti apie seksą ir panašius dalykus, bet jis pats buvo iškrypėlis. Jis mirė nuo vėžio, ką jis pasiekė savo gyvenime? Jis buvo labai iškrypęs. Noriu pasakyti, jis buvo vargšė siela, kuri mirė nuo vėžio. Kaip jis gali vesti kažką į kokią nors prasmę? Dabar, kad ir ką jis kalbėjo, mes priimame kaip Bibliją, daugiau nei Bibliją, žmonės tiki Froidu. Labiau negu Kristumi.

Jie iš tikrųjų juo tiki, ir jei jį apibūdintume vienu sakiniu, galėtume pasakyti, kad jis pavertė seksą viso ko prasme. Jūs esate niekas be to, niekas daugiau, išskyrus tai, niekas kitas, tik tai. Įsivaizduojate, sumažinti savo orumą iki tokio lygio! Kaip Motina, Aš jam suteikiu malonę sakydama: „Vargšelis, turėjo reikalų su patologijomis, ir jį apsėdo, o jis skleidė šias klaidingas mintis žmonėms.“ Jis dirbo tik su psichika, su kaire puse, kuri taip pat prasideda nuo ten, bet baigiasi čia, baigiasi jūsų superego. Taigi prisirišimas prie sekso nukelia jus į superego, reiškia, nukelia jus į sąsąmonę, netgi į kolektyvinę sąsąmonę. Visos seksualinės problemos, kurias turite, yra dėl to. Emocinė elgsena ir visi iškrypimai veda jus į kolektyvinę sąsąmonę. Buvo tokia mergina Indijoje, labai nenormali, ji atėjo pas Mane ir pasakė, kad nori būti su merginomis ir nori vesti merginą, nori rengtis kaip vyras. Aš pasakiau: „Tikrai?“ Aš ją pagydziau Sahadža Jogos metodais ir atradau, kad joje buvo vyras. Ji buvo sumenkinta iki visiško nieko, tai vyras buvo ją apsėdęs, ir visos tos idėjos buvo iš to vyro, tai kaip ji kalbėjo, ji buvo apsėsta.

Visi šie nenormalumai atsiranda, nes jūs būnate apsėsti. Kuboje buvo viena mergina, kuri atėjo pas Mane. Iš Kubos, Amerikoje, mažutė, smulkutė, neaukšta, graži, ir ji Man pasakė, tiksliau, jos vyras Man pasakė: „Motina, labai keista, bet mano žmona gali išgerti visą neskiesto viskio butelį iki dugno.“ Taigi Aš pasakiau: „Gerai, atsisėskite.“ Aš padariau jai taip vadinamą bandaną ir pamačiau didžiulį keliauninką, tikrai labai didelį negrą, išeinantį iš jos, Aš pažiūrėjau į ją. Pasakiau: „Ar pažįsti kokį negrą?“ Ji atsakė: „Motina, ar Tu jį matai? Ar matai jį? Tai jis geria, aš negeriu“, ji atsakė Man, ir kai jis buvo išvartytas, ji tapo labai miela žmona savo vyrui. Šie nenormalūs įpročiai, kai jūs per daug į juos įninkate, veda mus į kolektyvinę viršsąmonę, kur jūs galite susigaudyti visu tuos siaubus, taip pat tai gali nuvesti jus į kolektyvinę viršsąmonę, jei tapsite labai labai egoistiški. Tada jūs galite tapti Hitleriu. „Kas čia blogo? Kas čia blogo?“

Kuo blogas Hitleris?“ Nieko blogo, jis buvo nuostabiai tikslus sakydamas, kad jis atėjo išgelbėti arijų rasę, ir kad jo nosis buvo specialiai sukurta. Noriu pasakyti, kad Dievas turėjo būti labai nustebęs, išgirdęs visa tai, manau, jums reiktų sukurti kokią nors varjetę apie tai, ar ne? Yra taip, kaip yra, turiu omenyje, visus tuos absurdus, kuriuos darome gyvenime sakydami: „Kas čia

blogo?" Mes įsijungiame į tokius kanalus, iš kurių negalime sugrįžti be naštos, ir tos naštos išdarinėja visa tai, jūs tampate labai nenormaliais žmonėmis. Tada stovite gatvėje ir šaukiate kaip išprotėję, ir jei jūs juos provokuosite, jiems pasidarys dar blogiau, tai geriau su jais nekalbėti ir nesiginčyti. Pamirškite juos. Visi tie fanatikai yra ne kas kita kaip apsėstieji. Dauguma jų apsėsti. Sakyčiau, daugelis prezidentų ir šitų despotiškų žmonių yra apsėsti. Aš susitinku su jais, spaudžiu jiems rankas, o jie dreba Mano akivaizdoje, ir Aš sužinau, kad jie apsėsti. Kaip jie ten atsiduria?

Jie neturėtų būti ten, jie apsėsti, jie užkrečia kitus žmones, jie priverčia juos dirbti, ir visas agresyvumas prasideda dėl jų egoistiškos energijos. Taigi šis centras jus normalizuoja, ir tada, kai Kundalini pakyla ir paliečia jūsų momenėlio sritį, ir ją atveria, tada iš jūsų rankų, per šį centrą pradeda reikštis kolektyviška asmenybė. Jūs tampate kolektyviškais asmenimis, jūs tampate, pakartosiu, kad tai realizuojasi ne taip, kad „Mes esame broliai ir seserys, sukurkim Jungtines Tautas ir pasidarykim gražaus pinigėlio iš to.“ Tai realizuojasi taip, kad jūs jaučiate kitą žmogų savo vidumi, ir tai yra svarbiausia. Šis centras, žinote, galiu kalbėti apie tai nežinia kiek valandų, bet šis centras turi šešiolika subleksų (t. y. energetinių lapelių) ir jis prižiūri jūsų akis, nosį, ausis, gerklę – viską, kaklą, netgi jūsų veidą ir visa tai valdo ji. Kolektyviška asmenybė, kolektyviška būtybė turi veidą, kuris turi koeficientą, kad net veidas gali skleisti vibracijas, bet tai gali būti matoma per vibracijas, jūs sužinosite, kas yra kolektyviška būtybė. Ši galvos dalis yra svarbiausia, kur Aš jums sakiau, kad jei lenkietės blogiems dalykams, tai yra didžiausia kliūtis, tai apatinė smegenų dalis sanskrito kalboje vadinama Murdha. Tai labai svarbu, kai ji ištinsta, atsiranda didžiulis barjeras, ir jūs tampate visiškai atskirti nuo visur esančios Energijos. Reiškia, kad visa apsauga, visas mokymas, visas rūpinimasis – viskas pradeda dingti iš jūsų gyvenimo. Dabar mes pereisime nuo šio centro prie kito, kuris yra labai svarbus, ir kuriuo derėtų baigti šią paskaitą, tai Agija centras, kuris yra hipofizio centre ir kankorėžinėje liaukoje, kontroliuojančioje jūsų ego ir superego, šios optinės chiazmos tarpe yra labai subtilus centas. Kai kurie žmonės tai vadina „trečia akimi“, bet trečia akis, kurią jie mato, nėra ta, apie kurią Aš kalbu.

Trečioji akis reiškia ne akį, kurią matome išorėje, o tą, kuri yra viduje. Šis centras yra labai svarbus ir jį dabina dievybė indų vadinama Mahavišnu, o anglų – Jėzumi Kristumi. Tai labai svarbus centras. „Dabar ieškokite savo Dievo.“ Kur jūs Jo ieškosite? Kur Jis egzistuoja? Jis buvo pažadintas ir yra čia, nes dauguma jūsų ateinate iš tos aplinkos, Aš noriu pakalbėti apie tai, kad ir Mahavira, ir Mahabuda, abu egzistuoja mumyse taip pat – Mahavira yra čia, o Buda yra čia, bet Kristus yra centre, smegenyse. Dabar yra labai svarbių dalykų, kurių visos krikščioniškos institucijos nesuprato apie Kristų. Kad Kristus turi gimti mumyse. Kad jis turi būti pažadintas mumyse. Tai galima padaryti tik pažadinus Kundalini, ir kai Jis yra pažadintas, tiek ego, tiek superego įtraukiami Jo, tai yra Jo pažadinimo rezultatas, ir tai yra labai didinga.

Štai kodėl Jis pasakė „Aš esu vartai.“ Bet labai gražu – jie Jį nukryžiuvo. Bet šis nukryžiuojimas taip pat buvo drama, nes ego ir superego taip užspaudė šiuos taškus, kad pereitumėte per juos, jums reikėjo kažko, kas būtų dieviškas, ir Jis pats buvo Omkara, Dieviška asmenybė, kuris niekada nemirė ir perėjo per tai. Krišna sakė apie tai, sakė: „Nayanam chidanti shastrani, nayanam dahati pavaka.“ Jis pasakė: „Šios dieviškos energijos, šios Omkaros niekas negali nužudyti, niekas negali sunaikinti,“ ir tai tapo Jėzaus Kristaus gimimu. Sukurti šį praėjimą mums, ir Jis įrodė, kad tai nesunaikinama. Bet Jie visi yra Vienas ir susiję vienas su kitu. Tai jūs savaime išsiaiškinsite Sahadža Jogijoje, nes kai įtvirtinamas ryšys, jūs turite užduoti klausimus. Koks yra santykis tarp Jėzaus ir Krišnos? Ir vibracijomis jūs galite išsiaiškinti, kad jie visi yra susiję vieni su kitais labai artimai. Kristus sakė: „Tie, kurie nėra prieš mane, yra su manimi.“ Niekas nebandė išsiaiškinti, kas yra tie „jie“. Biblijoje pasakyta: „Aš išnyksiu prieš tai, kai pradėsi burnoti“.

Niekas nebandė išsiaiškinti, kas tai, ar tai gyvybės medis. Tai yra Gyvybės Medis. Taigi jūs pabudinsite jį, tai esmė Jo pasakytų žodžių: „Kai kas ateis ir pabudins tai taip, kad žinotumėte Mano Tėvą amžinai“. Taigi kokia institucija, šiuo metu prisidengdama Jėzaus Kristaus vardu, tai daro? Tai, ką jie daro, yra pražūtis ar festivalis, pinigų rinkliava, bažnyčių statyba, štai taip. Kiekvienas asmuo turi būti kaip bažnyčia, kuri savyje žadina Kristų. Tai buvo norima pasakyti krikštu. Realiai krikšto esmė yra Kundalini energijos pažadinimas, kai ji praeina per momenėlį, dar vadinamą brahmarandhra, ir prasiskverbia pro tai. Kas tai padarė? Niekas.

Aš buvau nuvykusi į „Unity Church“ bažnyčią, kuri, Aš tikiu, suvienijo visas bažnyčias, taip pat suvienijo ir visas pasaulio šmėklas. Ten yra įvairiausi netikri dvasiniai mokytojai, kurie nėra diskriminuojami. Žinot, Aš labai nustebusi. Turiu pasakyti, kad Kristus nebuvo toks diplomatiškas, nes kai Jis buvo plakamas rimbais tarė: „Jei jie karšti, mes galime juos sutramdyti.“ Tai reiškia, jeigu

jie yra „karšti“, vadinasi, jie yra apsėsti, ir mes juos sutramdysime, o jei jie „vėsūs“ – mums jie patiks, bet jei jie yra per vidurį – „Aš išspjausiu juos iš savo burnos.“ Tai yra Jo žodžiai. Nes tie nesubrendę žmonės ieško kompromisų su velniu ir kalba apie Dievą. Kaip jie ketina nešti mantą? Kodėl nepabudintas jūsų viduje Kristus, ir matote save? Jūs nustebsite, kai pabudinsite Kundalini ir ji pakils iki to taško, ir tai negali nueiti toliau, krikščionims tai yra problema. Turite prašyti jų, kad sakytų maldas Dievui – ir tai veiks, nes tai yra mantros. Tuo metu, kai jūsų centras nepastovus, nes Krišna yra kolektyvinis būvis, „Allah hu Akbar“ reiškia tą patį.

Jūs turite pirštais užsikimšti ausis ir sakyti: „Allah hu Akbar“, ir jei jūs esate realizuoti, Kundalini energija pradės kilti. Jūs galite jausti Kundalini pulsavimą trikampio kaulo srityje, jūs galite jausti Kundalini kylant, jūs galite jausti, kaip Kundalini praeina pro Sahasrara. Taigi jūs praeinate pro Kristaus vartus, tai ten atsiranda kelias, ir kai Kundalini praeina pro Agija centrą, jūs tampate be minčių. Limbinė smegenų sritis yra Dievo Karalystė, kur jūs esate valdomi, ir kur praeina Kundalini energija. Tai paskutinis darbas, kuris turi būti atliktas, ir jis atliekama dabar. Dabar tai atliekama masiškai. Tai turi būti padaryta, tai buvo padaryta, tai buvo pažadėta ir tam atėjo laikas. Bet kartais Man pasidaro įdomu – kur yra žmonės? Aš šiuo metu esu Anglijoje su jumis; jūs nustebsite, nes Indijoje, tie žmonės matė, tūkstančių tūkstančiai kaimuose gavo Realizaciją. Čia Aš matau žmones, kurie nenori realybės, jums derėtų sukelti triukšmą.

Galų gale Anglijos žmonės ateis, bet labai nedaug indų yra taip apsileidusių – tai yra tai, ko Aš negaliu suprasti. Keista, kaip viskas vyksta. Kada mes tai pasiimsime? Turiu omenyje, juk tai yra nemokama, jums nereikia nieko mokėti, tai yra jūsų asmeniškai, tai yra spontaniška ir tai yra dabar. Ir vis vien gavę Realizaciją jie pranyks. Tai stebina. Nepatikėsite, bet Aš čia dirbu jau beveik dešimt metų, tiksliau, aštuonerius. Pirmus ketverius metus Aš turėjau šešis žmones: jie tai kildavo, tai leisdavosi. Aš sakiau: „Koks tipas tų žmonių?“ Ketverius metus – įsivaizduojate? Indijoje tą pati dariau tris mėnesius – susirinko tūkstančiai žmonių.

„Ar tai reiškia, kad tik keletas bus išgelbėti?“ – paklausė Džonas. Jis sakė, kad tik keli tūkstančiai bus išgelbėti – ar tai yra tai, ką mes darysime Vakaruose? Anglija yra minimumas, nustebsite, bet net Italijoje yra geriau, daug geriau Šveicarijoje, Ženevoje – kas vyksta? Štai draugai, kurie nori „Rolls Royce“ automobilio, marina save badu, bet nusiperka automobilį. Nėra likę minties, kad Dvasios nepajausi dėl to, kad turi gerą automobilį. Bent jau Derbišyre, žmonės iš Derbišyro, jiems tai neturėtų daryti didelio įspūdžio, nes jie čia gamina tuos automobilius. Jūs negalite padaryti Dievo, ar ne taip? Jūs galite padaryti „Rolls Royce“, taip. Ar galite „Rolls Royce“ išmainyti į Dievą? Jie vaikosi siaubingų dalykų, tokių siaubingų kaip kai kurių bandymas išmokyti jus skraidyti.

Čia sėdi žmona ir direktorius, kurių dukra kenčia nuo epilepsijos, jos vyras irgi serga epilepsija, jos dukra serga epilepsija, jie visi buvo epileptikai, ir jie mokėjo tūkstančius svarų, tris tūkstančius svarų skrydžiui, ir pradėjo tikėti savimi. Įsivaizduokite! Intelektualiai turite paprašyti savo guru, kad jis nušoktų nuo Pizos bokšto, kad įsitikintumėte, ar jis moka skristi. Kodėl nenaudojate savo intelekto? Jūs turėtumėte būti labiausiai susibalansavę ir intelektualūs žmonės. Vakar Aš jums sakiau, kad jūs esate ypatingoje vietoje, o pati svarbiausia vieta visatoje – tai širdis. Anglija yra visatos širdis ir ji yra letargiška. Ką Aš galiu padaryti? Jūs turite Man pasakyti, ką turite daryti. Grąžinti širdį į realybę.

Ten yra ieškotojų, negaliu sakyti, kad visai nėra. Prasidėjus hipių erai, tūkstančiai tapo hipiais. Bet kodėl jie priima tuos absurdus taip lengvai ir kodėl jie nėra tie, kurių jūs ieškote? Šito Aš negaliu suprasti. Dabar į šią vietą Aš neatvykau kaip imigrantė, kaip minėjau jums, Aš čia atvykau dėl to, kad kažkas įvyko, ir Mano vyras pasirinko šią šalį, kuri buvo svarbi, kuri, kaip manau, buvo nulemta iš anksto. Turėjo būti. Bet dabar Aš turiu jūsų maldauti priimti tai ir suprasti, kad tai yra tai, ką pasakė William Blake: „Šioje šalyje bus pranašas, Dievas įgaus pranašo pavidalą ir turės galią kitus paversti pranašais.“ Tai yra Sahadža Joga, be jos nėra nieko kito. Jis pažadėjo daug ką, jis netgi apibūdino namą, kuriame Aš gyvenu, jis apibūdino namą, kuriame esame dabar, tikslią vietą. Jis apibūdino dabar esantį pasaulietinį ašramą ir viską apibūdino taip detalai, kad Aš esu nustebinta tokios išminties, ir pranašas gimė toje šalyje, ir niekas nenori matyti to kiaurai. Dabar ką Aš turiu daryti?

Tikiuosi, kad žmonės labai greitai supras, kad jie turi atlikti labai svarbų vaidmenį, labai svarbų vaidmenį, gyvybiškai svarbų žmonių transformacijai tam, kad būtų išgelbėti nuo šių dienų pražūties. Jie yra tie, kurie turi būti lyderiais Dievo karalystėje. Aš galiu tikėti ir laiminti tai. Telaimina jus Dievas! Laimė, kad turime tokį puikų Sahadža Jogos pavyzdį Derbyje, tai tikrai stebina, ir Blake minėjo Derby, jie labai norėjo, kad ten nuvykčiau. Aš pasakiau: „Man pakaks Birmingemo ir Aš neketinu vykti į Derbyšyrą.“

Tuomet jie pasakė: „Motina, prašome.“ Jis pridūrė: „Blake minėjo, kad Jūs atvyksite į Derbį“. Ir štai kaip Aš atsidūriau čia ir tikiuosi, kad šis centras padarys labai gerus Sahadža jogos. Puikūs pranašai gali būti „sukurti“ po visko, ką Blake paminėjo apie Derbį, jis rekomendavo Derbį. Bet ką Aš atradau šiandien, kai vykau pasivažinėti – čia yra daug juodosios magijos. Žmonės linksta į kraupius dalykus.

Man buvo neramu. Tai labai pavojinga. Tai pavojinga jums, pavojinga jūsų vaikams, jūsų šeimoms, visiems, ir Aš atradau tas duobes ir nustebau, kaip tie dalykai ten veši. Mano Dievas duoda jums stiprybės ir išminties, kad suprastumėte, kokiame ryšyje esate dėl gero Dievo darbo. Danar, jei turite klausimų, galime jiems skirti penkias minutes. Vakar daug žmonių uždavė daug klausimų, tiesą pasakius, pirmoji diena vienintelė, kada leidžiu užduoti klausimus, nes antrą dieną atsakinėti į klausimus –laiko gaišimas. Dabar neklauskite asmeninių klausimų, neklauskite asmeninių klausimų. Jiems dėmesio skirsime šiek tiek vėliau, asmeniškai, galėsime jiems skirti dėmesio. Jei norite užduoti bendrus klausimus, dabar klauskite ko nors bendrai. Klausimas iš salės: Ar jūs matėte Dievą?

Šri Matadži atsakymas: Kodėl užduodate tokį klausimą? Ar jūs kompetentingas užduoti tokį klausimą? Pirmą, pamatykite savo dvasią, o tada mes pakalbėsime apie šį klausimą. Kodėl jūs turite klausti tokių klausimų? Ar jūs indas? Jei taip, tai prašyčiau laikytis tam tikrų manierų. Prašau, atsisėskite. Tokie arogantiški klausimai neturėtų būti užduodami. „Ar jūs matėte Dievą?“ Kodėl jūs klausiate tokių klausimų? Kas jums davė įgaliojimus užduoti tokius klausimus?

Aš turiu užduoti jums klausimą: ar jūs kada jautėte savo Dvasią? Pirmiausia pajauskite savo Dvasią, štai kodėl Buda niekada nekalbėjo apie Dievą, tik vakar Aš jums sakiau, nes jūs netikėtai panorote pamatyti Dievą, ar jūs turite akis Dievui matyti? Jūs netgi negalite Manęs matyti, tai kaip jūs galite matyti Dievą? Pirmiausia tapkite Dvasia, tuomet mes apie tai pakalbėsime. Juk mažas vaikas nenueis pas karalių ir nepliaukštelės jam į veidą, ar pliaukštelės? Ar jam galima taip daryti? Mes turime žinoti savo ribas, savo mariadas. Ypač indai turi žinoti, kartais Mane nustebina tokie klausimai „Ar matei Dievą?“ Ar Aš jį mačiau, ar nemačiau – kodėl tai turėčiau jums pasakyti? Ką jis pasakė? Nepritinka, nepritinka...Tai labai arogantiška.

Aš nustebusi, kad jūs išmokę tokių manierų, taip niekada nesielgia indai, labai nesmagu. Pabandykite įsivaizduoti, kad Aš mačiau Dievą, ar jis patikės Manimi? Arba, kad nemačiau Jo... (Motina kalba hindi) Visa tai ateina ir ateina ir kartais aš jaučiu. Turiu omenyje, kad koks čia klausimas: matei ar nematei? Jis kvalifikuotas „Benares“ universiteto filosofas, bet Indijoje jūs nerasite tokių žmonių. Aš nežinau, iš kur toks materializmas, iš kur tokie stačiokiški žmonės, kad užduoda tokius klausimus. Taip niekada nedaroma. Aš čia tam, kad duočiau jums Savirealizaciją ir tiek. Ir jūs ją turėtumėte gauti, tai jūsų teisė. Tai jūsų bankas, o Aš tik turiu pasirašyti jums ant čekio.

Jei jūs gaunate parašą ant savo čekio – tai viskas, tai Mano santykis su jumis ir Aš neketinu pasakoti apie save tam, kad Mane vėl nukryžiuotumėte. Kristus bandė kai ką pasakyti apie save, ir buvo nukryžiuotas. Dabar jei jam pasakyčiau „Be abejo, Aš žinau apie Dievą“, jis to nepriimtų. Jei sakyčiau „Aš nežinau“, jis irgi to nepriimtų. Tai kvaila. Noriu pasakyti, kad indai visai nekvaili, jie labai išmintingi. Aš nežinau, iš kur tokios kvailystės atėjo. Labai išmintingi. Indai labai išmintingi dėl yoga bhoomi, žinote, mūsų šalis tokia sena. Nežinote, kokia šios šalies vertė, Aš galiu... Nespręskite apie indus iš žmonių, kuriuos pamatėte, ne, ne, ne, Indija – labai didinga šalis, didinga, labai dvasinga, absoliučiai dvasinga šalis.

Kai matai šiuos, Aš nežinau, kas jiems atsitiko, labai specifiški žmonės išėjo, labai paviršutiniški, yra taip pat ir labai didžių sielų, Aš mačiau, tačiau dėl jų nereikėtų spręsti apie kitus indus. Kartą mudu su vyru vykome į Indiją ir Aš jam tariau: „Mes atvykome į savo šalį“. Jis pasakė: „Iš kur Tu žinai?“ Aš atsakiau: „Matai – vibracijos! Visa šalis vibruoja, atmosfera vibruoja.“ Jis paklausė: „Tikrai?“ Aš pasakiau: „Eik ir paklausk piloto.“ Mes skridome pirma klase, jis nusileido ir paklausė. Šis atsakė: „Pone, mes prieš minutę atskridome į Indijos zoną“. Kokia puiki vieta, visuma, vieta, kur gyvena Kundalini, ar galite tai įsivaizduoti? Kundalini, o jie neturi troškimo ieškoti, tai galia troškimų, kurie tūno tenai ir neturi galios ieškoti. (Hindi) Ar galite tai įsivaizduoti? Aš pati nustebusi, kad tie, kurie atvyko, tiki dvasiniais vadovais, baisiais žmonėmis, kurie uždirbinėja pinigus, ir dėl to Aš jaučiau gėdą būdama inde, arba kai Man būna gėda, Aš jaučiu: „Ką jie padarė tam, ką mes turėjome?“ Jie gavo tokį siaubingą palikimą, jūs esate tik daigeliai, jūs esate medžiai, mes esame šaknys, jūs negalite gyventi be mūsų, esame jūsų šaknys, be kurių negalite gyventi – štai šito Aš ir nesuprantu. Bet vis viena viskas gerai, tai Motinos rūpestis.

Turēkime viską dabar – nukreipkite savo rankas į Mane, prašau. Nusiaukite batus. Jūs turite stengtis. Jei nesistengsite, tai koks tikslas eiti į Mano programą?

1982-0822, Šri Ganėšos pudža

View [online](#).

Šri Ganėšos pudža

Visų pirma norėčiau jums papasakoti apie pudžos reikšmę. Yra du aspektai. Vienas aspektas yra tai, kad jūs turite dievybes savyje, ir tos dievybės turi būti pažadintos jumoje. Dievybės yra skirtingi Dievo aspektai. Taigi, iš vienos pusės, jūs turite dievybes, kurios reiškia Dievo aspektus, kurie yra visada pažadinti. Iš kitos pusės, jūs turite savo pačių dievybes, kurios kartais pažadintos, kartais pusiau pažadintos, kartais miegančios ir kartais sergančios.

Taigi jūs turite naudoti du metodus: pirma – pamaloninti Dievo dievybes ir paprašyti jų, kad palaimintų jūsų dievybes, arba paprašyti, kad pažadintų jūsų dievybes. Taigi daryti pudžą reiškia, kad jūs siūlote viską, ką galite pasiūlyti, viskas, ką siūlote, yra, tarkim, gėlės, jei norite pasiūlyti Dievui gėlių, jūs neturite nieko sakyti, tiesiog pasiūlyti: „Tai skirta Tau.“ Visi gali suprasti pasiūlymą, vadinasi, tam netgi nereikia turėti liežuvių. Net jei aklas žmogus yra čia, jei jis nori jums duoti kažką, jis tiesiog gali jums duoti. Ir tokios išraiškos užtenka visiems įsitikinti, kad jis gali pasiūlyti tai. Jums nereikia nieko sakyti. Taigi dabar, kai siūlote gėlę Dievui, net jei nesakote mantros, ji yra pasiūloma – gerai, ji yra duodama. Bet ar ji priimama, ar ne – tai jau problema.

Tačiau dabar, kai jūs esate realizuotos sielos ir siūlote bet ką, tai yra priimtina Dievui, net jei nieko nesakote. Bet kaip dėl naudos gavimo iš to? Po realizacijos, kai pasiūlote Dievui ką nors, Jis priima, nes tai skiriama realizuotos sielos, taigi Jis priima. Dabar, kaip mes tampame Jo palaimintais – duodami Dievui gėlę? Jei nieko apie tai nesakysite, tiesiog pasiūlysite gėlę, tada jūs galite būti apdovanoti daugybe gėlių gyvenime. Arba galite, jei siūlote kokius materialius dalykus, būti palaiminti materialiai. Jei ką nors sakote subtiliuoju būdu, kaip siūlydami ką nors, tas kuklus pasakymas: „Aš būčiau laimingas, jei priimtum tai“ , dėl to bus galbūt subtilesni rezultatai, kurie gali būti daug platesni, galbūt daug gilesni. Taigi jūs padarote ką nors simboliško, kas yra didis, esminis kažko principas. Tokios yra gėlės – jos atspindi Motinos Žemės principą. Taigi visų daiktų simbolizmas, kurį galime pasiūlyti Dievui, buvo rastas medituojant ir išsiaiškinant.

Taigi jie naudoja penkis dalykus, vadinamus pančamruta, kuriuos mes turime čia. Nes jei jūs pataikėte į principą, tada jūs iš tiesų pataikėte į visą tikrovę, nes dvasinė gerovė yra bendra gerovė. Ji nėra dalinė – jūsų materialioji gerovė ar jūsų fizinė gerovė, ar jūsų emocinė gerovė, ar jūsų protinė gerovė – ji yra bendra, visiškai subalansuota į visumą. Dabar, kai jūs siūlote šiuos dalykus kaip... Jūs vadinatė juos akšadomis, mes vadiname juos... Kaip jūs vadinatė? Kurkuma (ilgoji ciberžolė). Kurkuma su ryžiais, matote, tas geltonas. Kai jūs pasiūlote to, žinote, geltona spalva yra Svadistana čakros. Ir ryžiai yra labai brangūs visiems dievams. Tame slypi gudrybė, nes tai yra žmogiška gudrybė. Dievai žino tai, taigi jie uždeda kurkumos ant jų, reiškia: „Mes siūlome Tau ryžių, kurie yra geltonai nudažyti,“ vadinasi, „Tu turėtum palaiminti mūsų kūrybiškumą.“ Jei valgysite tai, įgysite daugiau kūrybiškumo, ir būsime palaiminti tos dievybės – tai gudrybė.

Visa pudžos gudrybė yra žmonių šventumo gudrybė, matote, kaip apgauti Dievą, kad duotų daugiau palaiminimų! Bet, kad ir ką Dievas mėgsta, tai turi būti palanku ir šventa. Taigi galiausiai tai veikia dėl šventųjų šventumo ir jų paprastų širdžių. Dabar pudžos negali daryti žmogus, kuris nėra realizuota siela. Žmogus, kuris moko, taip pat turi būti realizuota siela, tas, kuris atlieka namaskarą (nusilenkimą), turi būti realizuota siela, tas, kuris meldžiasi, turi būti realizuota siela. Taigi, visi reikmenys, kurie yra naudojami, yra garbinami taip, kad būtų šventi daiktai, kad būtų gerbiami. Jūs negalite naudoti nieko, tarkim, ko nors, ką naudojate vonioje, ir kartu naudojate tą patį pudžai – tai absurdas.

Yra trys svarbūs dalykai: ghatah – tai reiškia indą, kuriame yra Kundalini, indą, kuriame yra pirminis troškimas mumyse pasiekti Dievą, pirmas, kurį reikia garbinti, mūsų troškimas. Tai yra ghatah, jis yra padarytas čia. O ant viršaus yra vadinamoji šripala.

Šripala reiškia, kad viduje yra vandens, matote, šis kokoso riešutas turi, tai yra, tai simbolizuoja, kokoso riešutas simbolizuoja tą patį. Dabar subtilioje formoje tai yra visų pasaulio upių vanduo. O kokoso riešutas yra visų visų vandenynų vanduo. Vanduo iš vandenyno arba jūros kyla per kokoso medžio kamieną ir tampa saldžiu vandeniu kokoso riešute. Tai simbolis. Taigi tai yra indas, vadinamas ghatah-pudža, tai yra ghatah-pudža. Nenoriu šiandien leisti į detales, nes mes turime kalbėti apie Ganėšą.

Taip pat yra... Dabar tai yra vanduo, gerai. Tada mes turime garbinti mantrą ir šankar, jiedu simbolizuoja garsą. Kriauklė.

Iš tikrųjų šankar atstovauja eterį. Tada mes turime dipa. Ką tai reiškia? Tai šviesa, simbolizuoja šviesos elementą, vadinamą tejas. Paprastai Deivei jie taip pat duoda vėduoklę, kuri simbolizuoja oro elementą. Tai štai kaip visi penki elementai yra patenkinami iš anksto, naudojant juos. Taigi jie, jų esmė arba priežastinės šių penkių elementų esmės turėtų būti patenkintos dabar, turėtų sutvirtinti pudžą. Yra ir visokių kitokių dalykų, tokių kaip jūsų šeimos dievybės; jūs galite garbinti savo šeimos dievybes. Jos irgi neturėtų trukdyti pudžai, arba gal protėviai, kurie yra mirę. Visi šie dalykai turėtų būti nuraminti taip, kad jiems būtų pasakoma, jog tai yra tokia pudža, ir jūs netrukdykite mūsų dabar. Vadinasi, net mintys neturėtų kilti, mintys ar bet kokie trukdymai. Taigi visų pirma viską reikia paversti taika.

Dabar tai yra vienas aspektas, apie kurį aš jums trumpai papasakojau, nes tai yra labai plati tema. Jei reikėtų apie tai kalbėti, aš turėčiau kalbėti mažiausiai tris kartus ir po tris valandas kiekvieną kartą, ir tai gali būti nebaigta. Dabar pasiekėme antrą aspektą, klausimą, kurį uždaviau – kas jums, kokia jums iš to nauda? Taigi be šios technikos, kad gautume geriausią palaiminimo efektą arba patirtume didžiausią Malonės srovę savyje, mes sakome mantras. Mantrų garsas, garsas, aidas Dievo būtybei. Ir jie yra atkartojami mūsų čakrose, tada čakros pradeda labiau vertis. Taigi Dievo Malonės srovė yra gaunama. Bet tik realizuota siela turėtų giedoti mantrą. Nes be jungties kaip ji pasieks Dievą? Tai yra baisus ratas.

Kažkas gali sakyti: „Motina, Jūs negalite gauti realizacijos, kol negausite Dievo Malonės. Ir čakros neatsivers žmogui, kuris nėra realizuota siela. Ir be čakrų atsivėrimo negalima gauti realizacijos.“ Štai kaip pasireiškia Motinos vaidmuo ir visų šventų kaip jūs. Aš pasakysčiau, Sahadža jogai turi nutraukti šį bjaurų ratą. Jūs turite pasikelti Kundalini patys. Kartą pakėlus Kundalini, ji truputį atveria čakras, nes jūs suteikėte vibracijų savo čakroms. Taigi, kai ji žino, kad už siekėjo stovi Sahadža jogas, ji pakyla. Ji žino, kad jūs esate jos broliai ir seserys, ir kad jūs priklausote tai pačiai šeimai kaip ir ji. Ji pažįsta žemę, kurioje turi augti, matote, taigi ji gali jausti ir tada pakyla oriai. Štai kaip ji nutraukia šį užburtą ratą. Štai kodėl iš pradžių mes jiems nepasakojame apie mantras, nes mantrose jūs turite Mane priimti kaip Dievybę. Šiam Mano atvykimui yra būtina, kad jūs Mane atpažintumėte, nes tai yra labai pavojinga, galime tai pavadinti Atgimimo laiku, arba Paskutinio teismo laiku. Pirmiausia realizacija turi būti duodama be jokio atpažinimo. Bet ne tiems, kurie neigia arba įžeidinėja Mane. Jokiomis aplinkybėmis jie negali gauti realizacijos, kad ir ką bebandytumėte. Net po realizacijos, jei žmonės pradeda galvoti prieš Mane, vibracijos sustos dėl Sahasrara čakros. Ir širdis turi būti visiškoje santarvėje su Manimi, antraip Sahasrara yra užverta. Tie žmonės, kurie yra paprasti, kurie yra atviros širdies, matote, tokie žmonės supranta Mane labai gerai ir jie tiesiog Mane įsideda į savo širdis.

Po realizacijos, po Sahadža jogos supratimo savo protine veikla, taip pat intelektualai Mane supranta ir atpažįsta truputį aplinkiniu keliu. Po pudžos jie gauna palaiminimų, pasiekia labai nušvitusių būseną, tada jie supranta pudžos reikšmę – po to. Dabar Indijoje, iš kur pudžų sistema tradiciškai kilusi ir buvo pakankamai daug prižiūrima, jie supranta tai be jokių protinių procesų. Bet kai jie ką nors sutinka, intelektualą, kuris tapo Sahadža jogu, matote, jie negali jų suprasti. Jie nenori apie tai klausyti, visų smegenų judėjimo pinklių. Ir kai kurie iš jų bando, matote, truputį vakarietiškai, jie bando, matote; išsivysto nepilnavertiškumo kompleksą ir nukrypsta į kairę pusę. Bet nėra prasmės tai suprasti protu, turiu omenyje, visą laiką analizuoti, pasitelkus savo protinius procesus, o tada viską suprasti ir tapti Sahadža jogais atviromis širdimis – tai didelė apylanka. Bet ką daryti? Jie nuėjo tokiu keliu, taigi jie turi eiti tuo keliu. Nes net tapę Sahadža jogais jie pradeda klausinėti ir mąstyti apie tai, jaudintis dėl to.

Taigi blogi žmonės tiesiog juos apkerėja ir pasinaudoja tais kerais. Taigi niekas neturi jaustis blogais. Jei jums reikia, jei jaučiate, kad analizuojate, jūs turėtumėte toliau taip daryti, nes aš negaliu sustabdyti jūsų greičio, aš neketinu jūsų užburti. Sahadža jogoje laisvė turi būti gerbiama. Bet mes neleidžiame ateiti žmonėms į pudžą, kurie nepasiekė tam tikro Sahadža jogos protinio suvokimo lygmens – iš Vakarų, ne Indijoje, bet yra apribojimas. Nes, tarkim, Indijoje aš jiems neaiškinu, jie nenori žinoti. Jie žino, kad gaus vibracijų. Jie jau žino apie vibracijas, taigi aš jiems neturiu aiškinti: „Jūs gausite daugiau vibracijų.“ Jei jie gauna daugiau vibracijų, žino, kad Aš esu Adi Šakti, ir viskas, Aš jiems neturiu to aiškinti. Kaip jūs galite išsirinkti, kuris yra geriausias vynas, jie gali atsirinkti, kas yra tikras žmogus. Jie žino jo skonį.

Kartą pudžoje buvo šeši tūkstančiai žmonių, kurie palietė Mano Pėdas. Taigi Aš pasakiau: „Per pudžą, prašau, to nedaryti – žmonėms nereikia liesti Mano Pėdų.“ Aš taip pasakiau. Bet jie galvojo, kad tą pasiūlė Dhumal, taigi jie visi norėjo jį nužudyti. Jie

pasakė: „Tu tenori paimti visus palaiminimus nuo Motinos Pėdų ir nenori, kad mes juos imtume“, ir jie nusivijo jį. Dar vienas dalykas, matote, Aš... Vakaruose Aš niekada nedarydavau pančamruto savo Pėdomis, bet savo Rankomis, nes čia žmonės manytų, kad pėdos yra purvinos, ir mes neturėtume liestis prie pėdų, matote. Bet iš tikrųjų pėdos yra labai galingos ir jos niekada nebus purvinos. Kaip Gango upė turi vibracijų. Jei turite Gango vandens, pamatysite, kad jis niekada nebus purvinas. Atvirkščiai, kad ir kas yra jame, nes tai niekada nelaikoma švariai, kad ir koks purvas į jį įėjo, jis nusistovi ir daugiau nebepurvina visiškai. Tai labai švarus vanduo, visą laiką vibruojantis.

Taigi jūs turite suprasti, kad tai, kas tyra, kas yra atsakinga už tyrumą, kas yra tyrumo šaltinis, gali išvalyti bet kokią nešvarumą. Taigi kaip tai gali būti netyra? Bet mąstymas smegenimis yra labai ribotas. Jūs negalite mąstyti apie kažką, kas yra tiesiog tyrumo įsikūnijimas. Tai yra taškas, į kurį turime ateiti dabar, kur, manau, turėčiau kalbėti apie Absoliutą. Tai yra Šri Ganėša. Šiandien Jo pudža. Didinga, kad šią pudžą mes darome Ženevoje, Šveicarijoje. Ženeva yra dešinė širdis, manau. Tam tikra prasme, tai yra prieš dešinę širdį.

Visų gyvenimai yra tragedija, kaip Ramos ir Ajodjos. Ir štai kodėl labai svarbu, kad Šri Ganėša būtų garbinamas čia. Šri Ganėša, kaip žinote, yra nekaltumo įsikūnijimas. Ganėšos spalva yra raudona arba oranžinė. Nes vaikas, būdamas dar embrionu, pirmą spalvą pamato oranžinę ant motinos gimdos raudonų sienelių. Tai yra kraujas. Sahadža jogoje jūs turėjote išmokti, kad kiekvienas veiksmas turi atoveiksmį, kuris veikia. Originali, galime sakyti, pirmąkart Ganėšos spalva yra molio, nes Jis padarytas iš Motinos Žemės. Taigi, kai Gauri, Šri Ganėšos Motina, Jį sukūrė, kad saugotų Jos skaistumą, kol maudysis vonioje, Ji nudažė Jį raudonai, kad visi galėtų matyti, jog ten kažkas sėdi ir Ją saugo. Taigi, kai jūs matote raudoną spalvą aplink save kaip embrionas, tada sugerkite tą spalvą, ir jūsų Ganėša nusidažys raudonai lygiai taip pat gražiai.

Tokia reakcija – raudonuoti, ir kai ji vyksta, pasireiškia raudona Ganėšos spalva, tas, kuris turi raudoną Ganėšos spalvą, atbaido kitus. Jie žino, kad ten sėdi Ganėša, tyras, skaistus asmuo, pilnas Ganėšos ūmumo. Kai Ganėša buvo vaikas, kaip matote, kai vaikai gimsta, jie būna labai apsaugoti arba ūmūs, galime sakyti, dėl bet ko, kas susiję su jų nekaltumu. Kai jie visai maži, jiems tai nerūpi. Bet kai truputį paauga, jiems tai pradeda labai rūpėti, jiems nepatinka, kai juos nurengia kitų akivaizdoje, jie labai drovosi savo nekaltumo. Turiu omeny, ne drovūs, drovumas ne jų nuogumo prasme – jie drovosi savo nuogumo, kad jų nekaltumas nebūtų pažeistas. Jei nekaltumas nėra pažeistas ir jei jie yra tyri, kai mato nuogą moterį – užsimerkia. Jiems nepatinka matyti nuogą moterį ar vyrą. Taigi tai yra vidinis supratimas, intuityvus supratimas to, kas yra svarbu, kad jie turi saugoti savo nekaltumą. Taigi, kas yra nekaltumas mumyse? Ką jis mums suteikia?

Kaip jums ir sakiau, jis suteikia mums išmintį. Visokias kvailystes mes darome su savo ego; kaip jums pasakojau apie prezidentą ir daugelį kitų tokio amžiaus, tužimančių tokias pareigas, tai dėl to, kad Ganėšos visiškai nėra juose. Mes nuvažiavome į Braitoną, kur jie turi paplūdimį, tokį paplūdimį, kur galite būti nuogi. Ir mano kambarinė, ji, suprantate, yra nekalta, kai mes ten atsidūrėme, ji negalėjo suprasti, matote. Ji manęs klausė: „Kodėl jie tai daro?“ Tačiau, kaip jūs suprasite, Vakaruose yra sunku surasti iš tikrųjų išmintingą žmogų. Galima pasakyti, kad žmonės yra per daug išsilavinę, jie gerai apsirūpinę kitokiu supratimu – apie materialinę savo gyvenimo pusę ir panašiai. Bet vos tik prireikia išminties, žinote, galite būti priblokšti to, kokie jie yra. Noriu pasakyti, kad negaliu suprasti, kokia ten išmintis už viso to slypi. Kadangi visa jų išmintis – ne kas kita, o seksas.

Jie visada galvoja apie seksą, ir jie visada nori suprasti visas seksualines nesąmones. Jei jūs pradėsite galvoti apie seksą, tuojau pat jūsų nekaltumas bus sunaikintas, nes jūs negalite savo intelekto naudoti seksui. Nesuprantu išminties, kaip jūs galite racionalizuoti seksą. Tai yra labai spontaniška. Ir apie jį galvodami, ar galite juo mėgautis? Kaip jūs galite? Tai būtų tas pats, jei mes sakytume, kad galime žiedus paversti vaisiais galvodami. Dar rimtesnis dalykas yra štai koks: jei jūs pasakytumėte: „Aš galiu“, žinoma, jūs, tikiuosi, galite niekada nepagalvoti, kad paverčiate žiedus vaisiais, tikiuosi. Bet kai kurie žmonės mano: „Aš galiu pakeisti“, pavyzdžiui: „Šitą iš čia į ten savo protu galiu tai pakeisti.“ Arba materializuoti daiktus. Taigi jūs žinote, kad tai galite, jūs tikite, kad tai galite, nes kai kurie žmonės yra tai padarę. Bet kaip Sahadža jogai jūs žinote, kad tai daro bhutai, negyvos dvasios, jos daro tai, daro jums, nes jos yra nenuoramos, besistengiančios jums padėti.

Taigi, tas pats atsitinka ir tada, kai esate susirūpinę dėl sekso. Kai norite sekso dėl savo intelektualinių pomėgių, tada už jus tai daro bhutai. Kai jūs per daug projektuojatės į protą, tada jis patenka į tokias vietas, kur jūs juos pasigaunate. Ir jie kartais yra labai klatingi, kartais ištvirke, kartais agresyvūs – visokie, kokius jūs surenkate, ir dėl viso to seksas tampa nesąmone. Tiek

daug amoralų žmonių pasitenkina, kai jus užpuola, ir netgi tada, kai turite labai ypatingą seksą, netgi jei išprievartaujate šimtą moterų, nebūsite pasitenkinę arba turėsite baisiausią impotenciją. Taigi noriu pasakyti, jūs visada liekate nepasitenkinę. Visi tokie žmonės, kai miršta, taip pat tampa tokiais pat bhutais, laukiančiais kokio seksualiai susirūpinusio žmogelio, kad galėtų jį apsesti. Nekalti žmonės taip pat gali neturėti jokio seksualinio aktyvumo daugelį metų, netgi po vedybų, nes jie labai nekalti. Taip pat gali būti ir su labai vaikiškais žmonėmis.

Bet čia yra mokslas, išmokstamas vaikystėje – tik pagalvokite. Koks yra poreikis? Ar gyvūnai turi ką nors išmokyti apie seksą nuo vaikystės? Jie taip pat gimdo vaikus. (Ką sakote?) Asketizmas nėra tai, ko aš mokau. Pirmiausia, nekaltumas yra apsaugantis ir raudonas, sakysime, daugiausiai iki penkiasdešimties metų. Galiausiai, jei žmogus deramai bręsta, ne tie kvaili žmonės, bet tie, kurie deramai bręsta, po penkiasdešimties jie tampa oranžiniai. Tampa oranžiniai. Tai reiškia, kad kai jūs pradėsite vedybinį gyvenimą, šis raudonumo procesas baigiasi ir tampa, pradeda tapti oranžiniu.

Tai reiškia, kad apsauginė dalis baigiasi. Reiškia, kad iki vedybų skaistumas turi būti išsaugotas. Iki tada, kai sutinkate žmogų, su kurio jūs susituoksite, šis raudonis yra skaistumo apsauga. Kai susituokiate, tada apsauginė funkcija tampa nebereikalinga. Bet taip turi būti tik vieno žmogaus atžvilgiu – jūsų vyro arba žmonos. Tada derama branda užima savo vietą, ir po kurio laiko, kai jums apie penkiasdešimt metų, jis tampa oranžinis – tai reiškia atskyrimą. Jūs nebesijaučiate turį seksualinį gyvenimą. Nebėra poreikio. Ir tada jūs išvystote, taip vadinamą, deramą brandos nekaltumą, kuris gali būti palygintas su gerai išdegtu moliniu indu. Taigi senatvė iš tiesų yra aukso amžius, kai žmogus yra įgijęs išminties, pasireiškiančios visu to žmogaus elgesiu.

Bet kodėl vėlgi, kam reikia tos brandos, kam reikia to nekaltumo? Vėlgi dėl to, kad jūs esate racionalūs žmonės, kas nors gali paklausti kodėl. Nekaltumas yra būdas dalintis linksmumu su kitais, kurti linksmybes yra jo dalis. Linksmumas sukuriama tik nekaltumu. Nekaltumas yra vienintelis būdas, kaip jūs galite sleisti linksmumą. Įsivaizduokite pasaulį be linksmybių, kas atsitiktų? Tačiau žmonės yra labai sutrikę dėl linksmumo ir malonumo. Malonumas yra gera pradžia, bet siaubinga pabaiga. Linksmumas yra lobis. Viską, kas yra linksma, jūs prisimenate visą savo gyvenimą, galite papasakoti kitiems, toks tad linksmybės kūrimas.

[Jogas] Prancūzų kalboje nėra tokio žodžio „linksma“!

[Šri Matadžī] Galite įsivaizduoti, prancūzų kalba yra diplomatinė, o žodžio „linksma“ nėra! Duosiu jums paprastą pavyzdį, kaip vaikai sukuria juoką iš ko nors. Jie viską daro linksmindamiesi, suprantate. Dabar, suprantate, netgi kai kalba arba sako ką, jie irgi kuria juoką iš to. Anądien mano jauniausia vaikaitė, Anupama, ji dabar beveik šešerių, žaisdama užlipo ant namo stogo kažkur, ir tada mes išgirdome garsų dunkstelėjimą, suprantate. O mano dukra yra labai pašėlusio motina, visada susirūpinusi dėl savo vaikų gerovės. Linksma, ką? Ji netgi nepaėjo, suprantate, jos kojos pasidarė sunkios nuo rūpesčio, ji ėjo sužinoti, kas ten nukrito. Šaukė vaiką ir vaikas parlėkė, jai viskas buvo gerai. Ji barė jį ir klausinėjo: „Kas atsitiko? Kur tu buvai? Kodėl užlipai į viršų?“ Ji tiesiog pradėjo šaukti ant jos. Taigi, vaikas pažiūrėjo į ją kiek sumišęs, sulaukė, kol ji nustos šaukti, ir tada labai ramiai pasakė: „Aš iš Riado atvykau čia ne tam, kad numirčiau!“

Yra daug dalykų, kuriuos jūs užsirašote, visa tai linksmumas, natūralus linksmumas, kurį jie patiria visame kame. Matote, paimkime, pavyzdžiui, visus čia esančius vaikus, yra tiek daug dalykų, kuriuos galite užrašyti, kokius nuostabius dalykus jie daro, ir kaip jų akyse žybcioja išdaigos, kad jie nori linksmintis iš visko. Linksmumas yra džiaugsmo skleidimas, jis suteikia jums džiaugsmą. Tai nėra koks nors įkalbinėjimas ar įžeidinėjimas, ar kas nors sadistiško, tai tiesiog žydėjimas.

[Jogas] Motina, ar manote, kad įmanoma nebeversti daugiau, nes tai užima tiek daug laiko... Angliškai žodžiai, mes jiems paaiškinsime pabaigus. Keletui nesuprantančiųjų mes turėtume paaiškinti pabaigus, Motina. Ar jums gerai?

[Šri Matadžī] Kadangi artėju prie pabaigos, Greguarai, baigsiu pusę pirmos, tai padarykime šiandien. Bet kitą kartą, manau, bus geriau išversti vėliau. Tiesiog mes galime išversti truputį daugiau, nes artėjame prie pabaigos. Štai kodėl tai užima tiek daug laiko, antraip tai užimtų vieną trečiąją jo. Išverskime šią dalį. Linksmumas yra ne kas kita kaip žydėjimas. Jis nieko neerzina, nieko nežeidžia, nieko netrikdo, o tiesiog žydi, viskas aromatinga. Tai dieviškas pokštas. Taip pat jis turi kai ką aukščiau – ne tik tai, tad jei iš tiesų esate nekalti, tikrai galite pajauti džiaugsmą. Taigi nekaltas žmogus gali pajauti džiaugsmą dėl to, ko labai

rimtas ir labai racionalus žmogus niekada nesupras.

Nekaltas žmogus gali juoktis garsiai iš to, kas kitiems žmonėms gali neatrodyti juokinga. Taigi linksmumo kūrimas nėra abejotinas dalykas, jis labai atviras ir paprastas, spontaniškas žydėjimas. Ženevoje žmonės dėl visko yra labai rimti. Labiau Šveicarijoje. Tokie rimti, kad nusižudo galų gale. Nes jūs orientuojatės į pinigus, ir vaidinate pasaulio gelbėtojus. Tai reiškia, jūs orientuojatės į ego, nes norite padėti visam pasauliui. Kas jūs tokie, kad padėtumėte? Ir trečia, jūs turite kvailą kariuomenę, kurios jums visai nereikia.

[Jogė] Motina, atsiprašau, Jūs žinote, vakar laikraščiai rašė, kad Šveicarijoje vėl vienas karinis lėktuvas sudužo, du žmonės žuvo.

[Jogas] Su Jūsų nuotrauka šalia!

[Šri Matadžį] Per daug mane kaltinate!

[Jogas] Jis sako, kad tai atsitiko per parodą, kur jie norėjo pademonstruoti savo karinę galią.

[Šri Matadžį] Štai, kur linksmumas. Linksmas, ar ne? Taigi visi laimingi dėl to, matote, tai toks pats atvejis, kai jūs randate linksmybę. Taigi dėl didesnio linksmumo mes turime Hanumaną. Jis padeda Šri Ganėšos linksmumui. Kaip Ganėša, kuris krečia linksmus pokštus žmonėms, kurie yra kairiakanaliai, o Jis krečia pokštus žmonėms, kurie dešiniakanaliai. Čia buvo moteris, kuri per daug verkdamas, jos vyras miręs: „Ką dabar daryti? Man galas,“ tas, anas, dar kažkas, matote, ir staiga ji pamato savo vyrą, įeinantį į kambarį! Bet tai Jis daro tik tiems žmonėms, kurie yra nekalti. O už sukčiavimą Jis baudžia. Jis pradeda siųsti visokius vargus, vieną, didesnę už kitą, sakydamas: „Dabar verk daugiau, verk daugiau. Ar nori verkti? Gerai, imk dar ir dar.“ Ir Hanumanas savo pusėje, pavyzdžiui, kai Lakšmanas sirgo ir Jis turėjo atnešti vaistų nuo didelio kalno, Jis atnešė visą kalną! Jis sakė: „Neturiu laiko ieškoti, supranti, dabar bus geriau jų ieškoti,“ ir atnešė visą kalną.

Jis taip pat gali būti labai destruktivus, kai tai susiję su egoistiškais žmonėmis, tokiais kaip Ravana – visa Lanka buvo sudeginta. Jei Ganėša yra raudonas, tai Jis yra oranžinis. Kaip Ganėša nuolat yra įsikūręs vienoje vietoje ir naudoja Šventą Mykolą bėgioti aukštyn žemyn kairiuoju kanalu; taip Hanumanas gali bėgioti aukštyn žemyn, Jis neturi būti vienoje vietoje. Bet visgi Jis yra sėsli dievybė – Jis yra vienas iš sėslųjų, jei jau Jis įsikūrė, tai skleidžia vibracijas, kurios sklinda visur. Jis yra nekaltumo šaltinis. Jis yra vibracijų šaltinis. Jis yra viskas tokiu būdu. Kai Jis pakyla kaip Mahaganėša čia, jūsų viduje, tai Dieve nusileidžia kaip Ganėša – iš čia, ant nugaros. Taigi, kai per daug galvojate apie seksą, jūsų akys pražudomos, nes jūs naudojate Mahaganėšą. Jūsų Mahaganėša yra sugadinamas, ir jūsų akys pradeda lakstyti. Akys praranda nekaltumą, tyrumą ir pradeda gerti tai, kas yra gašlu. Akys, kurios yra tyros ir nekaltos, duoda nekaltumą kitiems. Ne tik tai, bet tai yra akys, akys, per kurias žiūri Dvasia.

Tai turi daug kombinacijų, apie kurias neturiu jums laiko pasakoti, bet labai blogai, kai žmonių akys yra tokios nešvarios, bhutiškos akys. Ir bet kas netoliese, apsėstas bhutų, atsuks savo akis į tą žmogų, nes tai yra velniškas žaidimas, negatyvas. Taip padarome, kai nepadedame Ganėšos į teisingą vietą. Jei mes turime priversti Ganėšą atsispindėti savo Mahaganėšos padėtyje, šiame taške, mes turime pasistengti, kad mūsų akys būtų švarios, taip išlaikysime Mahaganėšos vietą švarią.

Į Šri Ganėšos pudžą turite taip pat atsinešti švelnios žolės, nes durvah, Jis mėgsta durvah, taip vadinamą durvah, nes švelni žolė ramina akis. Net tik ji – taip pat tai suteikia žalioji Svadistana čakros dalis. Nes ji egzistuoja, kol mes nepradedame galvoti, kol nepradedate mąstymo proceso. Tai reiškia, kad Svadistana dalis, kai negalvojate, žalioji jos dalis, apatinė Svadistana dalis, yra žalia. Taigi žalioji yra tokia: kai mes dar nebuvome žmonės, tada veikė žalia Svadistana, dėl jos buvo sukurta visa Visata, viskas. Iki tol ji buvo žalia.

Kai ji pradėjo kurti ego, tada tapo geltonos spalvos, nes ji naudoja saulę kaip veiksmo dalį, ne „naudoja“ saulę, bet tampa aktyvi, atstovaudama saulės kanalą. Taigi žalioji iš tikrųjų atstovauja Ganėšos dalį, Ganėšos dalį tam tikru atžvilgiu, nes iki tol jūs negalvojate. Jūs tokiam lygyje, kuriame esate arti Motinos Žemės, suprantate? Taigi Motina Žemė yra duodanti, matote? Jūsų saulės kanalas neveikia tol, kol ten yra žalia, nes Motina Žemė suteikia jums tą žalią. Žinoma, saulė padaro ją žalia, bet čia kas kita, nes jūs to net nepradedate daryti. Kai pradėsite daryti ką nors patys žmogiškame lygmenyje, ji visa tampa geltona. Taigi

Svadistana čakra turi dvi puses – fizinę ir protinę. Fizinė pusė yra žalioji, o protinė yra geltonoji. Taigi šiandien mes esame čia tam, kad nusilenktume Šri Ganėšai.

Dabar norėčiau, kad jūs atneštumėte šiek tiek žolės iš vejų, šiek tiek minkštos žolės, nes tai yra svarbi dalis. Dabar pažiūrėkite į žalumynus, kad sustiprintumėte savo Ganėšą. Kai labai šilta, taip pat galite basomis pavaikščioti ryte ant žolės, kai ant jos dar yra rasa. Tie, kurie esate per daug aktyvūs, turėtumėte laikytis vegetariškos dietos, tai padės jums subalansuoti savo kanalus. Ne fanatiškai, bet paprasčiausiai daugiau daržovių, o gyvulius valgykite tuos, kurie yra labai maži, taip yra gerai. Bet šiandien aš nekalbėjau apie Jo vahana ir visa tai, nes apie tai esu kalbėjusi anose paskaitose. Jo vahana, Jo transporto priemonė – aš nekalbėjau apie tai, nes apie tai kalbėjau anose savo paskaitose apie Jį. Geriausia būtų, jei susirastumėte tokį kaip šis, labai ploną, tokį, šis geras. Šis tinka. Galite gauti ir daugiau dabar, tik... Su šituo vanduo yra šlakstomas ant Pėdų.

Tie, kurie dar neplovė Mano Pėdų, turėtų plauti Mano Pėdas šiandien. O, tai gerai, kaip tik tai. Jis suprato tiksliai, ką turėjau omeny, kaip tik tai. Šitas labai geras, taip. O, bet vis dar kai kurie iš jų yra sunkūs, nesvarbu. Tai tokie, kurie turi apvalius, apvalius stiebelius. Galite jį išimti truputį? Tuos apvaliais stiebais, apvaliais stiebais. Tai apvalus, ne plokščias, bet apvalius. Ne su kraštu, bet jie apvalūs. Dabar leiskite jam tai padaryti. Ar jie apvalūs, ar ne? Apvalūs? Taip, štai tas, štai tas. Bus gerai. Jie taip pat neapvalūs. Apvalių. Gerai? Jie visi plokšti. Vienas apvalus. Ne, jis taip pat plokščias. Aš nematau, kad jūs turite čia šioje šalyje. Manau, reikėtų gauti truputį... Tai suveiks. Tiesiog suriškite juos virvele ir viskas. Taip bus gerai, to pakanka, tiesiog suriškite tai šituo. Tiesiog suriškite virvele aplinkui, ir naudokite vandeniui šlakstyti. Jie vadinami durvan gulah, vadinami sėjinukais.

[Jogas] Motina... Margučiai vaikams per Vėlykas, jie juos deda į šitokią žolę.

[Šri Matadžį] Matote. O, taip teisingai! Gerai. Ačiū. Suriškite šitą taip pat. Gerai. Galite surišti šitą virvute? Tai miela, tai gerai. Turite daugiau? Geriau yra didesni, tvarkoj? Nes mes neturime didelio pasirinkimo. Dabar tie, kurie turi plauti Mano Pėdas. Tie žmonės, kurie dar neplovė Mano Pėdų, turėtų ateiti į priekį. Leiskite jai ateiti, leiskite jai ateiti. Aš taip džiaugiuosi, kad galėjai ateiti! Taip malonu tave matyti! Gerai. Dabar ateik čia. Vienas turi plauti, ir kažkas turi pradėti tai daryti. Jūs galite paprašyti jo. Taip, ateik. Gerai, gerai, gerai.

Tai bus po puodų, gerai? Taigi, visi keturi vaikučiai, kur jie? Kur Anand? Jie turės plauti pirmiausia. Taip, leiskite Man pažiūrėti. Kaip dėl tų keturių dalykų, kuriuos daviau jums, vaikai? Gerai, kur dingę vaikai, keturi iš jų? Dabar vienas... Gerai, paimsim šiuos keturis. Ateikit. Gerai, ateikit.

Jūs, pirmiausia vaikai turėtų ateiti ir plauti Mano Pėdas, ateikit pirmi. Visi vaikai, ateikite, ateikite! Plaukite. Plaukite Mano Pėdas. Truputį vandens pilkite, manau... Kur ji? Marija Amelija, Marija Amelija? Ir taip pat geltoną atneškite iš ten, vieną geltoną... Trinkite stipriai, trinkite stipriai. Telaimina jus visus Dievas. Gerai. Dabar, Vysonas yra jaunesnis už ją, ar ne?

Barbara jaunesnė, gerai. Taigi dabar. Labas... Tai tau... tinka? Barbara, tai turėtų būti duota į dakšiną, matai? Gerai, priklausomai nuo dydžiodaviau kiekvienam juos. Gerai... Padaryta, padaryta! Dabar išimkite tai. Tai turėtų būti duota žmonių galvoms, keletui lyderių. Paprašykite vaikų, jie tai padarys, kaip naudoti tai galvai. Paprašykite Lorenzo padaryti tai.

Kažkas turėtų būti po Mano Pėdomis – rankšluostis, kažkas turėtų tuo pasirūpinti. Manau, kas nors, kas tai išmano, turėtų būti čia. Kažkas nušluostyti Man Pėdas. Galite tas, kuris neturite kameros? Ateikite. Rankšluosčiai turėtų būti čia nušluostyti Mano Pėdoms. Čia, tiesiog padėti čia. Pasakykite jiems, kad nepamestų. Tiesiog padėkite čia. Taigi jie negali būti, turi būti Čaturthi, pagal indus. Matote, Čaturthi. Turi būti... Taip pat gali būti. Kada...? Prieš šešiolika dienų. Taigi, jau yra po... Tai yra dvi dienos po jaunaties. Bet tai yra, turi būti Čatur Daši, tai turi būti ketvirta diena pagal indų laiką, nes Čaturthi yra diena, kai jis įsitvirtino. Nes indai, matote, yra truputį kitokie. Turi prasidėti dabar. Dvyliką valandą! Taigi, jums reikia vertėjų. Tai Čaturthi turi būti. Matote, kaip viskas gaunasi.

Dabar tie, kurie dar neplovė Mano Pėdų, turi ateiti. Dabar ką jūs turite padaryti, tai paimti tai... Dabar pirmiausia. Naudokite tai vandeniui... Tie, kurie neplovė, prašau, ateikite... Šaltas vanduo jiems plauti Mano Pėdas. Plaukite Mano Pėdas. Jūs turite trinti. Jūs turite trinti Mano Pėdas stipriai. Trinkite. Trinkite. Jūs trinkite Mano dešinę, ir... Apatinę dalį, apatinę dalį. Trinkite, taip,

trinkite. Stipriai trinkite. Stipriai, stipriai, stipriai. Trinkite čia. Stipriai, stipriai, labai stipriai. Čia... Tiesiog laikykite šitą vandenį gėrimui, ne tam, kad... Bet laikykite jį kur nors butelyje ar panašiai. Gerai, dabar.

Ar jums viskas gerai? Viskas gerai? Gerai. Dabar jūs suprantate, kad trindami Mano Pėdas gavote daugiau vibracijų, taigi racionaliai jūs suprantate. Telaimina jus Dievas. Ar dabar gaunate daugiau? Telaimina jus Dievas. Dabar kiti gali ateiti. Nelaikyti, bet labiau trinti. Nelaikyti per daug, bet trinti.

Ar jūs lankėtės pas Hare Rama, ar ne?

[Jogas] Ne, jis nebuvo.

[Šri Matadži] Bet jis sako mantras...

[Jogas] Taip, jis buvo Romoje, ir jis buvo prieš tai taip pat, jis iš Sicilijos.

[Šri Matadži] Kodėl jo dešinė Višudhi blokuojasi? Dešinė Višudhi?

[Jogas] A, taip, jis rūkė prieš tai, Motina, bet jis jau neberūko...

[Šri Matadži] Dabar geriau?... Gerai. Dabar jis turi skaityti Ganėša Atharva Širša. Jūs turite trinti pirštus, pirštai turi būti trinami štai taip. Tai daro jūsų pirštai, ne aš. Trinkite savo pirštus kad jie taptų jautresni, gerai? Ateikite čia, ateikite... Dabar paklauskite, ką jis sako, gerai? Dabar jis skaito. Dabar klausykite jo. Tai reiškia Kristaus pažadinimą mumyse, Šri Ganėšos pažadinimą, kuris yra mumyse. Dabar mėgaukitės savimi! Čia yra daug geltonų gėlių. Kas yra dabar gėlės? Jūs galite padėti šituos pirmiausia, manau, tai įsigers lengvai. Baigta su rankšluosčiais.

Vienas ant viršaus. Kas dabar, Gevinai? Pirmiausia reikia nuplauti, geriau daryti tai tada, ir pušpam... Visas plovimas turi būti atliktas pirmiausia, tada tai. Taigi, jie norėtų plauti Mano Pėdas ar Rankas?

[Jogas] Jie nori paprašyti Jūsų Pėdų.

[Šri Matadži] Gerai. Jūs galite ateiti. Leiskite kam nors, kuris yra šiek tiek laisvas. Jūs ateikite, jūs galite. Taip... Jūs ateikite taip pat. Tie du gali, jūs du čia. Taigi, ką mes galime padaryti, tai paruošti, nes jie turi būti šveicarai, padėkite tai čia, gerai, ir ji yra vokitė, taigi... Jūs ateikite iš tos pusės, gerai? Dabar jūs pilkite vandenį. Jūs būsite atsakingas už vandenį, gerai. Dabar jie padarys, kas liko. Dabar pasakykite jiems, kas yra pudža... Ką Gevinas bepasakytų. Užpilkite man truputį vandens ant rankos. Žiūrėkite, kažkur čia yra šaukštas. Šaukštas.

Taigi padarykite tai. Jūs turite pilti jį čia, tada pilti dar vandens. Tai yra... Tam, kad jūsų Motina nesijaustų ištroškusi, gerai? Dabar kas yra... Tas pats yra su amrutu.

[Jogas] Galime padaryti iš penkių nektarų.

[Šri Matadži] Jis vadinasi pančamrut - penki nektarai. Pirmiausia sviestas gi. Reikia daugiau pieno, bet truputį karšto pieno. Karšto pieno. Kažko karšto.

[Jogas] Antras yra pienas.

[Šri Matadži] Pienas turėtų būti paskutinis, taip geriau. Matote, nes jie dabar jį šildo. Kas pilama toliau? Ar jie jau turi pieną? Su trupučiu vandens.

[Jogas] Aš jau paprašiau to, Motina. Toliau cukrus, Motina?

[Šri Matadži] Paskutinis, turėtų būti, ne jis... Jie turi jį...

[Jogė] Jis per karštas, Motina.

[Šri Matadži] Įpilkite truputį vandens. Jūs įpilkite truputį vandens... Viskas gerai, taip tikiuosi. Gana gerai. Paimkite truputį šalto vandens tada. Gerai. Dabar gerai, jis nėra toks karštas. Ir jeigu jis pasidarys karštas, pasakysiu jums. Dėkite truputį cukraus, manau, jame bus geriau, ir tai truputį sumažins temperatūrą. Dabar ant visko užpilkite vandens. Vandens. Pilkite dar truputį vandens, truputį.

Taigi geriau išvalyti tai. Ir ant pirštų. Ačiū. Vibracijos labai geros. Dabar atneškite rankšluosčius. Duokite jai, duokite jai vieną rankšluostį. Padaryta. Tokios vibracijos, ir rankos virpa! Padėkite čia... Nes rankos virpa nuo vibracijų! Tiesiog padėkite. Čia tokios vibracijos. Nuostabios! Ar ne? Telaimina jus Dievas. Ir tai turi vibracijų taip pat. Tiesiog uždėkite tai ant savo veidų, jūs pamatysite vibracijas. Telaimina jus Dievas. Galite nuleisti. Leiskite jiems pamatyti. Ant veidų jie gali matyti vibracijas.

Telaimina jus Dievas. Jūs turite būti čia su mumis. Jūs turite dėti gėles, matote. Dabar ištekęsios moterys. Gerai. Dabar jūs dėkite... Aš manau, pirmiausia netekėjusios turėtų dėti kumkumą. Netekėjusios moterys. Sahadža jogoje jūs sunkiai jų rasite! Mes turime septynias, manau. Trys, keturios, penkios, šešios, septynios - gerai.

Ana, ateik, tu netekėjusi. Ar išteėjusi? Jums tiesiog reikia tai pamėginti ir viskas. Jūs matote, ką turite uždėti - visą šitą... Pirmiausia nubrėžkite liniją, geriausia yra nubrėžti tiesią liniją, štai taip. Pirmiausia nubrėžti liniją. Ne, priekinę liniją, taip. Geriausia nubrėžti priekinę liniją, tada geriau. O dabar... Labai raudonas šiandien, a? Iš kur jūs jį gavote? Labai raudonas, ar ne? Šitas kumkumas labai raudonas. Šitas yra ypatingas. Šri Ganėša yra čia!..

[Jogas] Motina, ar mums dabar skaityti šiuos vardus?

[Šri Matadži] Taip, ne, Ganėšos? Bet aš turėsiu vėliau padaryti havaną. Jūs galite skaityti šimtą aštuonis Devi vardus. Devi vardus galite skaityti, kuriuos Greguaras jums davė. Šie geri. Gauri vardus, taip. Ji Gauri, matote, Ji Mergelė. Mergelė yra Šri Ganėšos Motina. Taigi Jos vardai gali būti skaitomi. Taigi padėkite rankas... Savo kaire ranka... Trinkite. Trinkite. Jūs galite skaityti Mergelės vardus, kuriuos jums davė Greguaras. Kuris nors galite juos skaityti prancūziškai ir angliškai. Greguaras gali tai daryti, Greguaras padarys tai.

[Jogas] Aš skaitau lotyniškai ir tada verčiu į anglų?

[Šri Matadži] Taip. Dabar ištekęsios moterys. Kelios yra čia? Kiek jūsų atėjo? Netekėjusios moterys, kiek jų buvo čia? Septynios. Taigi jūs galite atnešti tuos augalus, septyni augalai turi būti duoti tiems septyniems žmonėms. Septyni augalai iš lauko... Augalai, augalai, kuriuos mes nupirkome... Septynis iš jų, taip. Turite? Gerai, aš duosiu juos. Ateikite. Aš noriu, kad jūs juos prižiūrėtumėte. Netekėjusios... Telaimina jus Dievas... Atneškite dar vieną. Ir dabar iš visos širdies! Tai linksma! Dar vieną. Mes turime dar vieną. Dar vieną, ji yra čia. Dar dvi yra čia? Dar dvi? Dar du šituos. Du, atneškite dar du. Dvi kitos, dvi mergaitės buvo čia prikyje - Barbara ir kita mergaitė. Abi jūs, taip. Ypatinga mergaičių ir vaikų diena... Telaimina jus Dievas. Kur dingo Barbara? Ženevieva niekada netekėjo? Ženevieva ir Madlena. Jos taip pat mergaitės. Jos niekada netekėjo.

Madlena buvo išteėjusi? Tu buvai išteėjusi? Dar viena mergaitė... Ir tu gali. Kelios dabar, Greguarai? Keturios? Gerai? Dar trys, gerai. Palaikyk dabar, mes pažiūrėsime dėl to.

[Jogė] Motina, aš nebe?

[Šri Matadži] Bet tu vis tiek mergaitė. Mergaitė yra mergaitė, ir ji turi būti gerbiama, kad ir koks būtų amžius, gerai? Ji nori vieno. Dabar yra likę du berniukai, trys berniukai, ar ne? Leiskite jiems duoti, leiskite jiems turėti, trims berniukams. Matote, jie neturėtų

būti palikti. Tai išsprendžia problemą, matote! Jūs niekada neturėtumėte jų liūdinti. Ateikit dabar, jūs kaip tik trys, trims berniukams! Ateikit, berniukai. Kur jie yra? Šiandien yra jų diena!

Gerai, taigi telaimina jus Dievas. Rūpinkitės šituo augalu, gerai? Kur dabar kiti? Kiti du berniukai. Dabar yra vienas - Metjus. Kuris? Metjus nebuvo atėjęs į pudžą? Štai. Bet jis neatėjo, kai buvo laikas plauti. Jis turėjo ateiti, ką jis veikė?

Kur tu buvai, Metjau, tuo metu? Bet kodėl tu neatėjai? Tu esi berniukas, mažas berniukas, gerai? Dabar tai mes galime perduoti Visonui, pakvieskit jį. Jam viskas gerai, nes... Negali prižiūrėti augalo. Jį reikia pradėti prižiūrėti nedelsiant, manau. Kur jis dingio? Tiesiog pakvieskite Visoną, ir viskas.

[Jogas] Jis kaip angeliukas!

[Šri Matadžī] Šitas turi puikiausią ryšį... Ir kaip rimtai jis kelia savo Kundalini. Jums reikėtų pamatyti, kaip jis kelia ją ir kaip užriša, nuostabu žiūrėti, matote, kaip jis tai daro. Puikiasias dalykas! Kas dėl jo, jis dabar bus siaubingas! Truputį gėlių? Vieną rožę? Ar truputį gėlių? Viskas gerai, viskas gerai, jis pamirš tai. Tai yra jaunų žmonių gražumas! Koks yra tinkamas dalykas? Kamparas? Nieko, nieko rimto. Nieko rimto. Duokite jam ką nors suvalgyti. Aš jau valgiau ką nors, dabar galima visiems duoti. Kadangi vaikai yra ypatingi, duokite tai vaikams, prasadą. Aš valgiau prasado.

Kas toliau? Dabar ištekėjusioms moterims. Ištekėjusios moterys? Vaikams, vaikams, tik vaikams. Kur kitos ištekėjusios moterys? Ženeviena, ateik. Visos, kurios esate ištekėjusios. Dabar suformuokite dvi eiles žmonių. Visi jūs galite sėsti. Kiek iš viso yra? Gerai. Susitvarkysime su visais. Kas dar čia yra? Gerai.

Visos ištekėjusios moterys ateikite į priekį. Gerai. Padarykite tai. Pirmiausia naudokite visas šias apyrankeles. Čia yra apyrančių. Gerai. Apyrankeles. Žiūrėkite, perleiskite visoms moterims vieną po kitos, ir tada šitos apyrankeles bus ten. Štai dar viena žalia. Tai ne tam, ne jums, tai Man!

Gerai, štai kita eilė. Dar yra viena, ji gaus ją. Dabar padaryta. Dabar žiūrėkite, jūs užmaukite ją Man ant Rankos. Dabar raudoną. Dabar žalią. Dabar raudoną. Dabar žalią. Ačiū. Dabar raudoną. Žalią. Dabar raudoną. Žalią. Dabar raudoną. Baigėsi? Raudoną. Raudoną. Žalią. Ir raudoną. Dabar. O! Kaip jos skamba, matote? Jos kuria džiaugsmą! Kas tai? Kas tai? Jūs atidarykite truputį. Dabar, tai yra... Uždėkite tai ant Pėdų. Štai taip... Viskas. Dabar baigėme. Padaryta.

Dabar Mano Ranka turi būti paruošta. Pirmiausia nupieškite liniją štai taip, o kas lieka, jūs turite užpildyti tuo. Žiūrėkite, nubrėžkite liniją, padarykite tai, ir tada tik tai... Ir čia, tik iki čia jūs pieškite liniją, ir tada užpildykite ją. Gerai? Šiuo pirštu, Agija pirštu. Kas liko, galime užpildyti dabar.

1982-0926, Šri Durgos pudža

View [online](#).

Šri Durgos pudža, Viena, Austrija, 1982 m. rugsėjo 26 d.

Šiandien yra pirmas kartas, kai mes darome tokią pudžą Austrijoje. Ši istorinė šalis yra patyrusi daugybę įvairių sukrėtimų, pereidama ji gyvenime išmoko daugybę pamokų. Bet žmonės nesieja katastrofų su jų pačių klaidomis. Tokiu būdu jie kartoja tas pačias klaidas vėl ir vėl. Atvykimas į Vieną buvo pavėluotas, todėl aš atvykau tą dieną, kai turėjo būti švenčiamas Machindrano (Sahadža jogų kūdikio) gimtadienis. Tai didelis džiaugsmas jums visiems švęsti jo vienerių metų gimtadienį. Aš laiminu jį visomis įmanomomis gėlėmis, visu jų grožiu ir palaima, taip pat jo šeimą bei artimuosius. Yra tiek daug dalykų, daromų pirmąjį kartą. Turėčiau pasakyti, jog pirmą kartą aš esu Vienoje, Austrijoje, ir pirmą kartą esu vienerių metų vaiko gimtadienį.

Taip pat pagal Aštami šiandien yra aštuntoji mėnulio diena – priešpilis (suklapakši). Tai pirmas kartas, kai visi Devi ginklai bus garbinami. Tai yra puiki diena, nes tie ginklai, kurie veikia visą laiką – ne tik įveikiant blogį, bet ir saugant gėrį – niekada prieš tai nebuvo garbinami. Ir šiandien, jei žmonės suvoks šių ginklų didybę ir svarbą, tada daugelis problemų, tokių kaip atominės bombos ir t. t., bus išspręstos nukreipiant jų galią teisinga kryptimi – naikinti blogį ir saugoti bei puoselėti žmoniją. Tie patys ginklai gali būti naudojami ir blogiems tikslams, tačiau tinkamai naudojami jie gali būti Dievo darbo įrankiais. Viskas, kas sukurta žmogaus, iš pirmo žvilgsnio atrodo skirta destruktijai, bet jei žmonės pažvelgs į tai išmintingai, pamatys, kad visi tie išradimai, atėję iš pasąmonės srities, yra skirti Dievo darbui. Visi moksliniai tyrimai, kas sukurta ir padaryta – viskas yra skirta Dievo valiai vykdyti. Kitais žodžiais tariant, žmonės sukūrė įvairius instrumentus, t. y. socialines, ekonomines ir politines institucijas tam, kad būtų vykdomas Dievo darbas. Pasąmonė veikė per žmonių darbus. Jeigu visos sukurtos institucijos netarnautų blogiui, galėtų veikdamos kartu sėkmingai pabaigti vykdyti Dievo valią Žemėje. Rytuose žmonės tiki, kad Dievas sukūrė nuostabų žmogaus kūną, o žmogui reikia sukurti gražius drabužius, tokius, kad padėtų atskleisti ir gerbti tą grožį, kurį mums davė Dievas.

Ir taip atsitiko daugelyje žmogaus gyvenimo ir veiklos sričių, ir taip turėtų atsitikti visose jose, jei jie pasinaudos savo išmintimi. Žinojimas, apie kurį kalbėjau prieš tai, yra labai svarbus. Pažinimas, kuris senų senovėje Adomui ir Ievai buvo uždraustas, žmonėms yra labai sunkiai suprantamas. Tai buvo tas atvejis, kai Dievas pirmą kartą sukūrė žmones, neskaitant dieviškųjų būtybių, jie buvo tobuli – taip Jis norėjo patikrinti, ar žmonės gali augti savo bendruomenėje ir vedami savo pačių suvokimo bei nekaltumo tapti Realizuoti. Tačiau žmonės nepateisino Jo lūkesčių, nes jie tobulėjo netinkama kryptimi, vedami žemesnių dalykų. Taip žmonės prarado savo nekaltumą.

Nekaltumo praradimas buvo pirmoji įvykdyta nuodėmė, kuri vėliau įgijo skirtingas apraiškas. Tas žinojimas, apie kurį kalbėjau, nėra tikras. Tai yra avidya – netikras, mūsų ego sąlygotas žinojimas: „Aš esu kažkas“, „Aš viską darau“. Gyvūnų išsivystymo lygmenyje nebuvo ego, vėliau jis pradėjo sparčiai vystytis. Jis buvo pirmą kartą nuodėmės įvykdymo pagrindas: „Aš esu kažkas“, „Aš kažką darau“, „Tai aš, kuris gali tai padaryti“. Suprantate? Taigi Dievas pasakė: „Pažvelkim. Įvertinkim jų menkutę drąsą ir leiskim jiems nuspręsti“. Taigi planai pasikeitė, dabar reikia galvoti, jog mes turime ateiti į Žemę, kad pagelbėtume žmonėms, padėtume jiems atgauti balansą, juos vestume dharmos keliu, kad jie laikytųsi to balanso. Bet kiekvieną kartą tas „Aš“ atsisako būti balanse ir vis labiau tolsta nuo tikrovės. Ir šiandien aš matau, jog Sahadža jogai neauga taip greitai. Dėl šito „Aš“ jie turi daug klausimų, abejonių ir problemų. Dėl pirmą kartą nuodėmės žmonės negali labai greitai augti. Teiginiai „Aš esu tas. Aš esu laisvas“ – kas tai? Kodėl? Kas esi tu, kad klaustum? Kas tave sukūrė? Ar save sukūrei pats? Ką tu padarei, kad gimtum žmogumi? Kodėl atsirado toks egoistinis elgesys prieš Dievą? „Kodėl Dievas mus sukūrė? Kodėl būtent taip?“ – kas esi tu, kad keltum tokius klausimus?

Bet taip yra, klausimai kyla, ir tie klausinėtojai yra labai pavojingi Sahadža jogai. Jeigu jie ateina į pudžas, aš nerimauju ne dėl to, kad kas nors atsitiks pudžai, bet dėl to, kad mes galime juos visiškai prarasti. Tokie egoistiški, kvaili žmonės yra pasimetę. Būdama Motina aš jaučiu užuojautą ir meilę jiems, jaučiu, kad jie galėtų būti išgelbėti. Bet šis klausiantis protas gali juos sužlugdyti. Tai yra pirmą kartą nuodėmė, kurią sukūrė žmonės. Taip pat mes turėjome problemų dėl to, kad esame į šį lygį atėję iš gyvūnų lygio. Taigi jumoje yra gyvuliškų, brutalių sąlygotumų. Vystantis toliau, atsirado kitų sąlygotumų, kurie buvo sukurti istorijoje to paties pono „Aš“, kuris pradėjo kurti institucijas ir religijas. Pavyzdžiui, krikščionybė.

Jėzus atėjo į Žemę, kad sudaužytų jūsų ego. Priešingai, žmonės iš to išpūtė didelį ego. Šiuo metu yra šiek tiek Sahadža jogų, kurie tiki, kad Sahadža joga yra krikščioniška Sahadža joga arba induistinė Sahadža joga. Tai vis tęsiasi ir tęsiasi, galvojimas, kad tai yra krikščioniška Sahadža joga. Krikščionims tai turi būti krikščioniška Sahadža joga, induistams – induistiška Sahadža joga. Musulmonams tai yra islamiška Sahadža joga; tai turi būti susiję su islamu, nes jie negali išsilaisvinti iš savo sąlygotumų, taigi tai turi būti su tuo susiję, tai turi paaiškinti viską, kas ten yra. Jie negali iš to išsivaduoti, matote? Tai taip pat galėtų būti katalikiška Sahadža joga ar protestantiška Sahadža joga. Gali būti dar giliau. Štai taip jūs matote, tai vyksta.

Taigi jūs traukiate Sahadža jogą į savo kategorijas, į savo pačių mažus puodelius. Bet iš tikrųjų viskas yra priešingai. Sahadža joga yra vandenynas, yra visuotinis dalykas, tai yra Maha joga. Tai nėra skirta krikščionims, induistams, musulmonams – tai yra skirta tokiems žmonėms, kokie jie buvo. Ar jūs turite gyvūnų, kurie yra krikščionys, induistai ar musulmonai? Visa tai kyla tik dėl pirmapradės nuodėmės, kad mes esame kažkas – krikščionys, induistai, musulmonai. Sahadža jogoje žmogus turi suprasti, kad visos upės – ar tai yra Gango upė, ar Jamuna, ar Temzė, ar Danubė – bet kokia upė, – kad visos jos suteka į tą patį vandenyną ir tampa vandenynu. Yra sakoma, kad kai visos upės suteka į Gangą, jos visos yra vadinamos Surasarit, tai reiškia „Dievų upė“. Žmonės daugiau nebevadina jų skirtingais intakų vardais, kurie ten yra. Lygiai taip pat Sahadža joga yra vandenynas. Jūs negalite jo sulaikyti. Netapatinkite jos (Sahadža jogos) su kitais dalykais. Jei pradėsite tai daryti, tada jūsų protas pavirs tuo mažu puodeliu.

Negana to, jei ateinate iš organizuotų religijų, svarbu suprasti, kad organizuotos religijos padaro jūsų puodelį dar tvirtesnį, nesudaužomą. Jei tai neorganizuota religija, tada tai yra molinis puodelis, kuris gali ištirpti šiltame vandenyne. Bet jei tai yra kietas, dailus porcelianas – Meisen – nėra jokių šansų. Tada jūs laikotės visų tų sąlygotumų, visų „kietumų“, ir tada tai labai sudėtinga. Visą laiką jūs turite įtraukti Jėzų, Mahometą, Zaratustrą arba dar ką nors panašaus, kas turėtų būti ir nukreiptų jus tinkama linkme. Dabar jūsų vedlys yra jūsų Dvasia, kuri yra beribė, taigi jūs neturite įtraukti nė vieno iš jų. Jie visi yra jūsų viduje. Jie visi yra neatskiriama jūsų dalis. Bet būti prilipusiam prie vieno žmogaus yra dar vienas ženklas, kad jūs neaugate. Jūs žinote, kad esate viskas. Jūs turite Šri Krišną savyje, kuris yra pažadintas, jūs turite Kristų savyje, turite Ganėšą, Brahmadėvą ir Mahometą. Ir jūs turite juos visus. Mozę... Visus savyje. Taigi kaip jūs galite būti susitapatinę su vienu žmogumi? Priežastis slypi tame, kad jūs vis dar sąlygoti ir norite įterpti tai į savo paties sąlygas. Taigi pabandykite pastatyti tai į tokią padėtį, kur nėra jokių sąlygų.

Matome, kad mūsų sąlygotumai stiprėja, esant tokiam mūsų būdui, nes kaip žmonės mes turime įprotį formuoti uždaras sekas, ir tai esame mes patys – pirmiausiai uždarame save kaip „Aš“. „Aš“ esu X, Y, Z. Tada mes galime susiburti, sakydami: „Tarkim, mes esame žmonės, kurie naudoja šakutes ir peilius“. Čia gali būti žmonių, kurie ką tik naudojo šakutes ir peilius, tokiu būdu jie susivienytų, bet gali būti ir kita grupė. Matote, taip tęsiasi visokios kvailystės, kurias žmonės susieja. Gerai, naudokite tai taip, kaip jums patinka, nėra jokio skirtumo. Jūs valgate tą patį maistą, jis virškinamas taip pat, tai veikia taip pat. Bet vos tik kur nors susivienijama, vos tik tai pasiekia žmonių veiklą, jie naudos šakutę ir šaukštą skirtingai, kažkas valgys rankomis, pirštais, ir kažkas, nežinau, gali naudoti durklus. Nežinau, kaip jie sugeba prieiti prie to, kas riboja. Taigi taip jau yra. Darant ką nors, atliekant bet kokią darbą, tik žmonės padaro tai uždarame rate, neva: „Taip darome mes, o taip daro jie“, o „taip“ reiškia kitos partijos ar kitokių žmonių metodus. Šis grupavimas yra pats blogiausias ir nukreiptas prieš gamtos dėsnius.

Jūs galite būti atskiras iki tol, kol jūsų išvaizda yra susijusi, iki tol, kol jūsų plaukų spalva yra susijusi, ar jūsų akių spalva yra susijusi; tai yra tokie, kokius Dievas jus sukūrė. Bet visi kiti dalykai, kuriuos jūs sukūrėte, yra mirę. Visi kiti grupavimo metodai, kuriuos jūs sukūrėte, visiškai beverčiai. Jie yra tiesiog mitiniai. Juose visiškai nėra tiesos, nieko, į ką būtų verta atsižvelgti. Tai yra tiesiog mitas! Taigi kiekvienas turi suprasti, kad Sahadža joga nėra krikščioniška, protestantiška ar katalikiška Sahadža joga. Aš labai subtiliai pastebiu, kad kalbėdami apie kolektyviškumą žmonės nesupranta, jog mes nesame kolektyviški, nes turime tiek daug uodegų, suprantate, prisijungusių prie mūsų kaip mūsų pačių darbo sąlygotumai. Tai gali būti Šveicarijoje, tai gali būti Austrijoje, Romoje arba Indijoje – bet kur. Tai sąlygotumai, kurių turime atsikratyti.

Mes privalome žinoti, kad esame žmonės, sukurti Dievo, ir, kad visa, kas yra tikra mumyse, yra sukurta Jo, tai vienintelis dalykas, kuriuo mes turime būti; visa kita yra sąlygotumai, ir jų mes turime pabandyti atsikratyti. Viskas papildo vienas kitą. Iš šios vietos

jūs turite ko nors pasimokyti, iš tos vietos jūs turite ko nors pasimokyti. Kiekviena vieta turi ką nors, iš ko jūs galite pasimokyti ir kai ką suprasti. Ir nėra nieko, ką kai kurie žmonės galėtų atsiminti kaip ką nors aukštesnio ar žemesnio. Bet, žinoma, kur ego išsivystė labiau, ten ir ši pirminė nuodėmė išsivystė labiau, yra galimybė, kad tokie žmonės sukūrė daugiau sąlygotumų. Natūraliai sąlygotumų yra žymiai daugiau. Arba tose vietose, kur žmonės visiškai nejudėjo religijos link, Dievo link ir buvo užstrigę, kaip, galima sakyti, Afrikoje ir visose tokiose vietose, ten gali būti taip, kad sąlygotumai buvo dėl kitų priežasčių, vadinamų Adibhautik, reiškiančių tuos, kurie buvo sukurti iš to, ką sukūrė Dievas. Kaip, pavyzdžiui, jei jie mato mėnulį, jie bijo mėnulio, jei mato medžius, jie bijo medžių. Tai mitinės idėjos apie pačią gamtą.

Taigi yra dvi rūšys, kaip jūs jau žinote. Viena yra, kai jie sukuria mitiškas idėjas apie pačią gamtą, mitišką gamtos pusę, kas yra Adibhautik, o Adidaivik yra mitinės idėjos apie tai, ką jūs galite padaryti, jūs esate Dievas, jūs esate dievybės, ir jūs norite sukurti tai. „Aš esu tas, aš esu tai“. Taigi yra dvi rūšys sąlygotumų, kurie veikia šiais moderniais laikais, tai yra toks painus dalykas, kur šios dvi pusės veikia. Pavyzdžiui, aną dieną aš ėjau pro kapines Vienoje, ir buvau apstulbusi, kad tai buvo kapinės, nes blokavosi dešinioji Svadistana čakra. Taigi aš pasakiau: „Visi bhutai greičiausiai dabar veikia, nes aš nesuprantu, kaip kapinės gali turėti dešinę Svadistana čakrą“. Tai gali būti paaiškinta taip, kad visi bhutai dabar yra aktyvūs; arba galbūt jie yra dar kartą gimę, matote. Jie yra mirę šimtus kartų, jie sukūrė daugybę kapų, ir tik čia yra tušti kapai, ir jie dabar yra aktyvūs. Arba tai reiškia, kad patys bhutai yra aktyvūs, jų daugiau ten nebėra, jie visi iš ten dingo. Taip galėtų būti.

Taigi mes dabar turime tikrinti vibracijomis, o ne savo supratimu, ne tuo, ką manome ar ką suprantame šiomis smegenimis. Klausinėdami ir per daug kalbėdami jūs negalite suprasti Sahadža jogos. Dėl Sahadža jogos jums reikia turėti aukštesnę proto būseną, kurioje jūs galite priimti vibracijas, galite jas jausti ir būti su jomis visiškoje jungtyje. Jei ego uodega vis dar yra tokia stipri, kad jūs vis dar svarstote apie Sahadža jogą ir be paliovos galvojate apie save, geriau būtų, kad toks žmogus nedalyvautų pudžose, nedalyvautų pudžose. Taip geriau jam pačiam. Geriau jam pačiam, kad toks žmogus, kuris turi abejonių, nedalyvautų pudžoje, nes pudža yra skirta tik tiems žmonėms, kurie yra pasiekę, gavę tą proto būseną, kuri yra vadinama Nirvikalpa, kur nėra vikalpos, kur nėra jokių abejonių jūsų prote. Jei vis dar yra abejonių jūsų prote, jis vis dar yra labai galingas ir nusmukdys jus žemyn. Taigi verčiau prieš pudžą liepkite savo protui patylėti. Liepkite jam dabar nešnekėti: „Geriau dabar patylėk, dabar aš turiu augti ir gauti dieviškuosius palaiminimus. Taigi tiesiog patylėk, nes, jei tu negali patylėti, aš negaliu dvasiškai augti“.

Aš esu jums sakiusi daug kartų, tai yra kaip asilas – protas yra toks pats kaip asilas. Jei prieini prie asilo iš nugaros, jis spardo tave, jis tau pasakys, kad esi blogas žmogus, esi pats blogiausias žmogus, ir kils beribis savęs gailėjimasis. Jei eisite pirmyn su asilu, jis uždės jums savo ausis, galite laikyti tai ego, matote. Jūs galite eiti, kur tik panorėję, daryti, ką panorėję – „Kas čia tokio?“ Jis jūsų nekontroliuos. Jei sėdėsite ant asilo, jis vis dar žais su jumis, kad pamatyti, kaip su tuo susidorojate. Taigi, jei leidižiate savo protui eiti tai šen, tai ten, per akis ar dėmesį, ar dar per ką nors, ar per liežuvį, ar per pojūčius jis sakys: „Gerai.“ Asilasės žolę pakraščiuose ir nejudės. Jis pasislinks į šią pusę, paės žolės, po to į kitą pusę.

[Gregaras] „Dabar, kai Jūs apie tai šnekate, ar turėčiau greitai išversti prancūzams, kurie nesupranta angliškai?

[Šri Matadžį] O, tu nori išversti viską?

[Gregaras] Galėčiau per dvi minutes.

[Šri Matadžį] Manau, vėliau, Gregarai, būtų geriau, jei galėtum išversti, nes „tekėjimas“ yra geresnis dabar, gerai? Taigi šis asilas... Asilas nori būti žolė. Jis žino, kad jūs nieko prieš, kad jis būtų žolė. Gerai, jis vaikšto aplinkui, ėda žolę, visokį purvą, nešvarumus, kad ir kas tai bebūtų. Kad ir ką jūs jam leidžiate, jis ėda, tebeėda visus nešvarius dalykus, visas nešvarias mintis, visas purvinas mintis ir įvairius dalykus neklausdamas. Suprantate? Tik Sahadža jogoje jie ateina ir klausinėja, bet tik ne kai turi būti purvą ir nešvarumus, ir visokius nešventus dalykus, ir nuodėmingus dalykus – tada jie neklausinėja. Tada jie pasakytų: „O kas čia tokio?“ Bet kai ateina į Sahadža jogą, jie klausia: „Kas yra visų švenčiausia? Kas yra visų didingiausia?“ Tik šie vartai yra atverti jums. Taip jūs gaunate tai, niekaip kitaip, tai uždrausta visiems žmonėms pasiekti. Vanduo, kuris plauna Mano Pėdas, yra ambrozija, yra tirtha, kas buvo uždrausta net gydytojams senovėje. Vaidijams buvo neleidžiama, ir jie turėjo kautis dėl to. Tik Dievams buvo leidžiama tai gerti. Tik Dievams buvo leidžiama tai gerti. Šiandien jūs esate Dievų padėtyje. Bet ar jūs sugebate tai? Ar jūs to nusipelnėte? Ar jūs vis dar klausinėjate ir vis dar turite problemų? Tada geriau, kad jums tai būtų uždrausta. Tai itin

reta, kad galite paimti šią ambroziją. Tai yra Devi Purana Bhagavatam, jei paskaitytumėte, kad jiems buvo uždrausta tai imti.

Taigi yra taip, kad protas eina lyg asilas. Bet jei asilas žino, kas yra vadeliotojas, žino kelius ir kaip kontroliuoti protą, žino, kur jis turi dirbti, tas pats asilas, tie patys instrumentai, tos pačios institucijos, tie patys dalykai, kuriuos jūs turite aplinkui nuves jus ten daug greičiau, labai patogiai. Taigi pasakykite savo protui, kad mes jau turėjome užtektinai žaidimų su juo. Dabar norime būti ten, Dievo Karalystėje. Pasakykite savo protui, visiškai pasakykite savo protui. Tai yra svarbu. Tai yra protas, kuris jus atvedė prie įvairių dalykų; jis jums davė visą nešvarą ir purvą, ir visa tai. Taigi tiesiog pasakykite savo protui. Telaimina jus Dievas! Mes turėtume pasakyti, kad šiandienos uždavinys mums yra patiems tapti nekaltiems ir jausti Viratos nekaltumą.

Ganėšos Viratos klausimas arba, galima sakyti, Viratos Ganėšos. Čia, Viratoje, mes turime pajusti nekaltumą, kad taptume nekalti, mūsų nuodėmės būtų panaikintos, ir mus apvalytų tas nekaltumas, kad tas „Aš“ išnyktų, ši mūsų prigimtinė nuodėmė taptų nuplauta, ir mes tampame ta gražia esybe, kuri yra garbingas Dievo vaikas, šios kūrinijos laimėjimas... Telaimina jus Dievas!

Dabar, Greguarai, tu gali išversti. Viskas gerai. Gali išversti. Žinau, tai ilga kalba, bet kartais matau, kad nėra išlaikomas tekėjimas...

[Greguaras] Atsiprašau, Motina, aš neturėjau jūsų pertraukti.

[Šri Matadži] Ne, viskas yra gerai, viskas gerai. Tu gali pakartoti įrašą – paleisti jį tyliau ir tada galėsi spontaniškai kalbėti. Ar taip bus gerai? Pakartoti įrašą? Tai duos tau tinkamą...

[Greguaras] Aš kaip tik galvojau tris minutes kalbėti prancūziškai ir tris minutes itališkai, labai centruotai.

[Šri Matadži] Tu gali?

[Greguaras] Taip, galiu.

[Šri Matadži] Gerai. Daugelis manęs anksčiau taip pat klausė: „Motina, kodėl mes tapome tokie? Kodėl Dievas nesukūrė mūsų jau pažįstančių save, nedarančių visų šių klaidų? Ir kodėl mes turime eiti šiuo užburtu ratu?“ Tuo metu aš nenorėjau pasakyti, kad jūs nusidėjote prigimtinę nuodėmę, kad jūs nepaklusote Dievui. Nes viskas būtų išsisprendę greičiau, nebūtų užsitęsę taip ilgai. Nes jei aš jiems taip pasakysiu, tada jie pradės jausti kairį kanalą ir jausis kalti dėl prigimtinės nuodėmės.

Taigi mes turime „persikelti“ nuo ego į prigimtinę nuodėmę, kaip jo dalį. Bet šios dalies jūs vengiate, galima tik pasakyti, jog iš pradžių ši evoliucija nebūtų įvykusi be jums duotos laisvės, todėl laisvė buvo pirmiausiai patikrinta. Jūs gyvenote gražioje vietoje, gyvenote visiškai apsaugoti Dievo Edeno soduose, galima sakyti, gražiam... Viskas buvo nuostabu. Niekas ten netrūko. Bet nepaisant to, žmonės, turėdami laisvę, kai tik buvo ketinama ją patikrinti, iš karto ėmėsi žemiausių dalykų, tada Dievas turėjo pakeisti visus planus, nes žemiausi dalykai buvo vis dar labai patrauklūs, net ir turint visus Dievo palaiminimus. Visas gyvūniškumas ir gyvūniški jausmai, galime sakyti, buvo vis dar patrauklūs žmonėms – visa tai labiausiai stebino. Ir kai visa tai vyko, aišku, laisvė pati savaime turėjo praeiti patobulinimo išbandymą. Todėl visas žmoniškųjų būtybių sukūrimas buvo šis patikrinimas. Bet pasakius, kad vien tik prigimtinė nuodėmė sukūrė problemą, jie atsakytų: „O, Dieve, kodėl Tu sukūrei prigimtinę nuodėmę?“ Taigi geriau jiems sakyti, jog tai neišvengiama jūsų evoliucijai, kad jūsų laisvė turi būti tikrinama, nes, jei jūs turite įžengti į absoliučią laisvę, pirmiausiai turite žinoti, galėsite ją išlaikyti ar ne. Ir matant tai... Taigi jūsų augimas užtruko labai ilgai; suvokti, jog žmogus nemoka elgtis su laisve, jis nemoka elgtis su pinigais, pozicija, nemoka elgtis su patogumais.

Ir tai yra tai, ką mes dabar matome Sahadža jogoje: kai jie pradeda patogiai gyventi, jie tiesiog įninka į tai. Vos tik jie laiminami kokia nors materialia geroje, tada įvyksta tas pats, kas jau vyko anksčiau – ir vėl tas pats – Edeno sodai artėja prie jūsų, ir kai jie artėja prie jūsų, jūs vėl grįžtate ten pat. Tai nėra gerai. Dabar jūs turite suvokti, kad turite būti tobuli, taigi turite tai įvaldyti. Niekas nėra svarbu, niekas nėra svarbu, vien tik Dvasia yra svarbu. Tik tada jūs galite išsilaisvinti... Tai taip pat gali būti kaip pagunda jums. Visi palaiminimai, kurie duodami jums, yra pagundos. Taigi jūs turite būti pasirošę. Taigi, matote, niekas nėra svarbu,

išskyrus Dvasią. Mes esame viskam pasiruošę, kad pasiektume Dvasią.

Mums nerūpi, kokius palaiminimus mums siunčia. Bet tai, ko norime, yra Dvasios laisvė, kuri paskui nieką nesitampo, yra nesusijusi su materialia gerove. Taigi jūs turite būti kaip lempa, kuri teikia šviesą, nepriklausančią nuo pačios lempos. Iš ko ji bebūtų – aukso, sidabro ar dar kažko – ji gali degti, teikti šviesą, net jei ji pagaminta iš molio. Tai yra tai, ką Sahadža jogai turi pasiekti, turi suvokti, nes tai yra labai nepastovi stadija. Ir aš matau, kaip žmonės vėl grimzta atgal. Taigi mes turime tapti nuolankūs, pasakyti: „Aš nieko nežinau, Motina, bet turiu sužinoti“, nes tai yra šaknų žinios, kurias jūs turite pažinti. Jums tai yra naujas žinojimas. Ko jūs galite paklausti?

Jūs nieko nežinote. Jūs turite pažinti šaknis. Taigi nusižeminkite, ir tik tada jūs gausite šio naujo augimo palaiminimus. Tai yra vidinis augimas, į vidų, Antar joga. Kol jūs netapsite nuolankūs, tai nepradės veikti. Jūs turite tapti nuolankūs, nes kai klausinėjate, tai ne kas kita kaip jūsų ego. Taigi nusižeminkite, kad augtumėte, eitumėte tolyn pažindami šaknis. Neįtikėtina, kad Indijoje žmonės siekė vien tik šio žinojimo, ir jie nusileido labai giliai. Štai kodėl kiekvienas iš jų turėjo atvykti į Indiją. Netgi Kristus atvyko į Indiją, kad sužinotų, kaip žmonės ieško, kad paremtų juos, padėtų.

Taigi svarbu sužinoti apie šaknis vietoje, kurioje tai yra labiausiai įmanoma. Lengviau tai vyksta ten, kur šaknys nėra pažeistos, ir ta šalis buvo Indija. Indijoje – kur žmonės to ieškojo. Bet kai jie pradėjo augti į išorę, tada tapo kvaili, bukapročiai, ir tada mes matome juos, matome, jog jie yra išorėje. Bet mes nematome to didelio, milžiniško pranašų indėlio Indijai. Aš turiu omenyje, kad pakanka vieno iš jų tam, kad suteiktų jums pilną Sahadža jogos esmę. Pavyzdžiui, paprastas žmogus kaip Sai Nathas, kuris buvo – pažiūrėkite į jį – labai paprastas žmogus, bet kokį milžinišką žinių vandenyną jis turėjo. Jis nebuvo išsimokslinęs ar panašiai. Niekas nežino, kur jis gimė, kas nutiko, iš kur jis atėjo ir kur gyveno, kaip pasiekė šią stadiją. Niekas nežino apie jį.

Arba, pavyzdžiui, Adi Šankaračarja ar Kabiras, ar dar kuris kitas. Paimkite, pavyzdžiui, Mačindranathą. Jei jūs paskaitytumėte apie Mačindranathą, tai nieko nesuprastumėte, manytumėte, jog tai kažkokios mistinės žinios, kurias jis perteikė. Tai didis darbas! Jie perėjo kairę ir dešinę – jie padarė viską, visokius eksperimentus. Jei pamatytumėte knygas, kurias jie parašė apie Navnathus, Devynis Nathus ir apie Mačindranatho gyvenimą; Mačindranathas, pasinėręs į tokias gilumas, sužinojo apie vietas, kur moterys buvo valdytojos. Aš manau, ta vieta buvo Belgija, ten moterys valdė, o vyrai buvo kaip kopūstai. Jis suprato, kaip tai įvyko, ir bandė tai ištaisyti. Tai yra judėjimas kita kryptimi, matote, šaknų kryptimi, kaip šios šaknys nyko ir išaugo tokie siaubingi medžiai čia ir ten, ir kaip jis visa tai išsprendė. Tai yra taip simboliška, kad norėdami suprasti jų darbą, turite panirti iš tiesų labai giliai, ir žmogaus protas negali suvokti dydžio to darbo, kurį jie atliko.

Neįmanoma to pamatyti. Pavyzdžiui, jei jūs pažiūrėtumėte, kaip Adi Šankaračarja ar Markandėja aprašo Motiną, stebina, kaip tokius smulkius smulkius dalykus jis galėjo matyti. Iš kur, iš kokių pozicijų. Ir kiekvieną smulkmenėlę apie Motiną jis galėjo matyti taip, lyg matytų vaikas, visiškai arti prie Motinos. Tai reiškia, kad nekaltumas buvo absoliutus ir tobulas. Nes kitaip jūs negalite matyti visų šių dalykų, kuriuos jie matė, visos smulkmenos – tai lyg trys Motinos sluoksniai. Kaip įmanoma pamatyti? Bet vaikas gali įžvelgti, kad Motina turi tris apvalkalus savo kūne. Vien tik vaikas gali tai matyti. Tai tauru, aš sakau jums, tai galinga, kad nekaltumas gali prasiskverbti ir turi drąsos. Drąsa reikalinga norint tobulinti tą įžvalgumą.

Taigi nekaltumą pirmiausiai reikia pasiekti, bet tai neturi būti per Kristų ar Ganėšą, tai privalote turėti jūs. Vadinas, jūs esate, jūs esate nekaltumas. Jūs neturite to sakyti, neturite veikti per kažką. Jūs esate tai, jūs tiesiogiai galite tai turėti. Nes visa tai skirta žmonėms, kurie nėra realizuoti, žmonėms, kurie yra kvaili, kurie negali to tiesiogiai pasiekti. Jūs visi galite tai tiesiogiai pasiekti. Bet jūs turite pasiekti tą nekaltumo būseną, kai tampate itin subtilūs – sukšma, nes nekaltumas yra toks subtilus, jūs įžengiate į tas vietas, kur galite sužinoti apie šaknis, Gyvybės Medžio žinias. Ir tai nėra skirta kvailiems, egoistiškiems, nesusivokusiems žmonėms. Jie tampa rakšasais, aš jums sakau, jie yra rakšasai.

Taigi mes nesiruošiame sekti jų keliu, turime eiti kitu. Taigi turime nusižeminti savyje ir pabandyti pažadinti savo nekaltumą. Tai yra šventas nekaltumas, tai pavitra – nekaltumas jūsų viduje. Stebėtina, bet sanskrito kalboje nėra žodžio, reiškiančio nekaltumą, nes jiems tai, kas šventa, palanku – viskas... Tiesiog neegzistuoja toks žodžius kaip „nekaltumas“, nes jie negali galvoti, kad nekaltumas yra kas nors, atskirai egzistuojančio ore. Tai turi būti kažkieno viduje, matote, vanduo visada turi būti kokiame nors inde. Jie negali pagalvoti, kad vanduo gali būti tiesiog ore. Jam reikalingas koks nors puodelis. Taigi jie sakys:

„Palaimintas laikas, palaimintas žmogus, palaimintas daiktas, palaiminta naktis, diena. Viskas yra patalpinta, dėžėje, tarsi dėžėje. Dėžėje, kuri talpina savyje nekaltumą, jūs matote. Taigi palaimintas. Vėl palaimintas. Tai yra būdvardis. Nėra sakoma, vien tik nekaltumas – šubha. Šubha pati savaime yra būdvardis, nėra tokio daiktavardžio, nusakančio nekaltumą. Nekaltas gali būti, bet nekaltumas jiems savaime neegzistuoja, nes jis visur. Tai yra nekaltumas. Tai tokia plati sąvoka, tai plati Virata Ganėšos sąvoka. Tai yra visoje Viratoje, kaip jūs galite išskirti vien tik nekaltumą? Tai yra taip sakant, per daug subtilu, kad pavertumėte daiktavardžiu. Tai per daug subtilu, ir mes turime tapti subtilesni. Telaimina jus visus Dievas!

1982-0930, Public Program

View [online](#).

„Siela jus apjungia“, IV viešoji programa 1982 m. rugsėjo 30 d. Urania, Viena, Austrija

Lenkiuosi visiems tiesos ieškotojams.

Savo paskutinėse paskaitose aš jums pasakojau apie centrus, kurie yra apatinėje kūno dalyje. Šiandien norėčiau papasakoti apie likusius tris centrus, kurie yra čia, čia ir čia. Tai labai svarbūs centrai žmonėms. Kai žmogus kaip žmogiškoji būtybė pakėlė savo galvą, šis centras suteikė naują dimensiją. Šis centras vadinamas Višudhi čakra. Ir jis turi šešioliką lapelių, kurie yra simpatinėje arba parasimpatinėje nervų sistemoje, šešioliką rezginių, kurie prižiūri akis, nosį, gerklę, ir mūsų liežuvį, mūsų akis, akių organus, ir visą veido išraišką. Kai žmogus orientuotas į ego, jis atlenkia savo galvą taip. O kai orientuotas į superego, jis taip nuleidžia savo galvą. Šis centras itin svarbus žmonėms ir Sahadža Jogai, nes rankos labai svarbios Sahadža Jogojė. Kad suprastume universalią kalbą, turime naudotis savo rankomis, tai geriausia, tarkim, žmonėms, kurie akli, kurie kurti ir nebyliai, geriausia jiems naudotis rankomis.

Taigi šios rankos, nepaisant to, kad mes išreiškiame save judindami pirštus ir gestikuliuodami, vis dar nėra nušvitusios. Kai šis centras nušvinta, tada šios rankos taip pat tampa nušvitusios. Šis centras turi dvi puses – vieną kairėje, o kitą dešinėje. Kairė pusė blokuojasi, kai žmogus jaučiasi kaltas ir trukdo pakilti Kundalini. Štai kodėl aš visada prašau ieškotojų iš Vakarų pirmiausia pasakyti savo širdyse: „Motina, aš nekaltas.“ Šie sąlygotumai atėjo pas mus iš taip vadinamų religijų, iš taip vadinamų psichologų ir kitų žmonių, kurie buvo atsakingi už mūsų vystymąsi vaikystėje. Kai tėvams yra labai svarbūs materialūs dalykai, jie visą laiką baro vaikus arba priekaištauja, sakydami: „Nesugadink kilimo, nesugadink to, nesugadink ano.“ Štai kaip mes išvystome kaltės jausmą savyje. Kai paaugame, mokyklose ir universitetuose tai gali gerokai išaugti mumyse. Vaikai turi būti mokomi labai meiliai ir supratingai. Būdingas stiprus jausmas, ypač žmonėms, kurie labai išsilavinę, kad vaikai turi būti kontroliuojami „plaukiant smegenis“. Bet šis „smegenų plovimas“ sukelia juokingą problemą, vadinamą kalte.

Tokiu pačiu būdu psichologai, kurie diskutuoja apie šį reikalą, iš tikrųjų nesupranta tokios diskusijos padarinių. Tie psichologai, kalbėdami apie kaltės jausmo problemą, nežino, kad tai yra patologiniai atvejai. Tai – ne normalūs, o anomalūs atvejai. Bet jei pradėsite diskutuoti apie šiuos anomalius atvejus bendrąją prasme, tai tampa bendrine liga. Jie patys dirba su ligotais žmonėmis, kurie yra apsėsti, ir neturi būdų apsisaugoti nuo tų ligonių. Štai kaip jie patys suserga. Ir kai ta liga juose išsivysto, jie pradeda tai sleisti plačiai, sakydami, kad žmogus išsivysto kalte, ir tai įvyksta dėl kaltės, tai įvyksta dėl kaltės. Dievas žmogų sukūrė pagal savo paties atvaizdą. Žmonėms nereikia jaustis kaltiems absoliučiai dėl nieko. Jei tie žmonių teisėjai nebuvo pajėgūs jus apkaltinti, tai kaip gali tas, kuris yra vien užuojauta, teisti ir pasmerkti jus kaip kaltus?

Jūs išsivystėte nuo amebos iki šios stadijos, ir Dievas jus sukūrė kaip įkūnijimą visos Kūrinijos. Ir dabar šioje stadijoje jūs pradėsite jaustis kalti. Kai Jis nori papuošti jūsų dvasios sostą šią didingą akimirką, jūs pradėsite jaustis kalti, tiesiog kelia nevirtį, visa tai kelia didelę nevirtį. Visi šie evoliucijos procesai įvyko jumoje, kad nesijaustumėte kalti. Tai tarsi princas, kuris paskirtas karaliumi, staiga sustoja ir sako: „Oi, aš kaltas, aš negaliu tapti karaliumi.“ Savigaila yra blogiau už savižudybę. Taigi, dešinės pusės problema yra tiesiog priešinga kairės pusės. Tai žmogus, kalbantis agresyviai, jo asmenybė tokia, kad kalbėdamas paveikia kitus ir nuslopina juos. Toks žmogus tampa labai griežta ir sausa asmenybe. Pažįstu stomatologą, jis atvyko susitikti su manimi. Jis stomatologas, bet man sakė: „Motina, aš praradau net gebėjimą juoktis.“

Aš negaliu dabar šypsotis. Mano raumenys visiškai negeba šypsotis. Aš tapau toks bejausmis, kad negaliu nei šypsotis, nei verkti.“ Taigi jis nuėjo pas kažkokį šventąjį, taip vadinamą, ir šventasis pasakė: „Tu dabar esi virš visko.“ Tai klaidinga idėja apie žmones, kurie yra labai dvasingi. Toks žmogus turi būti užuojautos vandenynas, meilės vandenynas ir atleidimo vandenynas. O svarbiausia – jis turėtų sugebėti kitiems teikti džiaugsmą, o ne skausmą. Paprastai, vos tik pamatau šventojo paveikslą arba šventojo skulptūrą, jis man atrodo labai prastai. Visur, kur menininkai, architektai iškalė popiežius, vyskupus ir visa tai, jie atrodo taip apgailėtina, kad niekas nenorėtų užimti jų vietos. Kartais šiems agresyviems žmonėms, kaip jų agresijos rezultatas, taip pat sustiprėja kairė pusė, nes jie jaučiasi kalti dėl to, kaip kalbėjo su kitais. Dėl to jumoje išsivysto problemos: jei abi centro pusės

neišlaiko pusiausvyros, jūs išvystote centrą taip, kad gali išsivystyti fizinė liga, vadinama spondilitu. Jei jaučiate kaltę arba jei jaučiate agresiją, abiem atvejais ji gali išsivystyti.

Ypač jei jaučiate kaltę, tada širdies problema, vadinama krūtinės angina, išsivysto. Dėl to taip pat jūsų kairė ranka sustingsta. Taip trumpai papasakojau jums apie Višudhi čakrą, nes mes turime pakalbėti apie visas šias tris čakras, ir aš jums šiandien noriu papasakoti apie dviasią. Aukščiau yra Agija centras. Agija čakra yra hipofizio ir kankorėžinės liaukos srityje. Ji yra tiksliai optinės chiazmos centre. Vienas iš Agija čakros langų yra pavaizduotas čia, ant mano kaktos, šia žyme, o kitas yra pakaušyje. Šis centras taip pat yra labai svarbus, nes kontroliuoja ego ir superego. Tai centras, kuriame yra Jėzus Kristus, mūsų Viešpats. Daug kunigų buvo šokiruoti, kai aš jiems tai pasakiau.

Bet Jo kryžius yra simbolis šio kryžiaus, kur ego ir superego susikerta ir yra labai arti. Tai vieta, kurioje Kristus turėjo būti įdėtas ir paskirtas, ir tai turėjo būti padaryta Jį nukryžiuojant taip, kad Jo subtilus kūnas įeitų į šią mūsų sąmonės sritį. Kai Kristus ant kryžiaus pasakė: „Dabar tai įsitvirtino“, Jis norėjo pasakyti, kad šis įvykis yra Kristaus įtvirtinimas tame centre, kuris labai subtilus, ir į kurį sudėtinga patekti. Jis buvo, Jo kūnas buvo, padarytas iš vibracijų, kurias jūs jaučiate. Tos vibracijos vadinamos arba Om, arba Čaitanja sanskrito kalboje. Kadangi Jis padarytas tik iš to, galėjo vaikščioti ant vandens. Anądien kažkas man pasakė, kad Kristus gimė kažkur ir dabar Jis ateis į televiziją. Taigi pasakiau: „Geriau paprašyk Jo eiti vandeniu ir tada tu suprasi, ar tai Jis.“ Taigi Jo įsitvirtinimas buvo svarbus, ir tuo metu, kai Jį nukryžiuavo, kai Jis buvo toje būsenoje, Jis pasakė tik vieną sakinį, kuris parodo, kad kažkas turėjo įvykti Jį nukryžiuojant. „Tai.“ Jis nesakė, kad „viskas padaryta“, Jis sakė: „Tai padaryta.“ Jis pasakojo apie ateitį, apie Šventąją Dvasią, kad už visa, kas Jam padaryta, bus atleista, nes tai padaryta dėl neišmanymo, bet nebus atliesta tai, kas prieš Šventąją Dvasią. Jis pasakė: „Aš atsiųsiu jums patarėją, kuris viską paaiškins.“

Aš atsiųsiu išvadautoją, kuris jus išgelbės. Ir guodėją, kuris suteiks paguodą.“ Trečia, ką Jis pasakė: „Jūs vėl atgimsite.“ Jis vienintelis, kuris taip pasakė visoje Biblijoje, Mozė ir visi tie žmonės, tai Jis taip pasakė: „Jūs vėl atgimsite.“ Todėl, kad Mozė, Abraomas, kaip aš jums sakiau anądien, buvo užsiėmę įtvirtindami jūsų balansą šioje žaliajo kūno vietoje. Bet Kristus jūsų viduje, tik Kristus kalbėjo apie jūsų energijų pažadinimą – antrą gimimą. Taigi mes pradėjome krikštyti žmones. Jūs iš kažkur pasemiame vandens, paskiriate ką nors dviasiškiu, užpilate ant žmogaus galvos ir sakote: „Tu esi pakrikštytas.“ Tai taip dirbtina, nes nėra nieko, kas būtų pasikeitę, jūs tiesiog pasėmėte šiek tiek vandens, bet kuris gali tai padaryti. Kad gautumėte krikštą, jūs turite pažadinti Kundalini, Ji turi prasiveržti. Kristus nesakė, kad imkite ir užpilkite vandens ant kieno nors galvos – ar Jis taip sakė? Bet turi įvykti antras gimimas. Ir antras gimimas, gimimas pats savaime yra evoliucijos procesas, arba galite sakyti, jog turi įvykti gyvas procesas. Sanskrito kalba paukštis vadinamas Dvidžaja, ir realizuota siela taip pat yra Dvidžaja, reiškia „gimęs du kartus“.

Kaip paukštis pirmiausia yra kiaušinis, tada jis auga tame lukšte, o kai subręsta, lukštas skyla, ir jis tampa visai kita transformuota būtybe, kažkuo visiškai nepanašiu į kiaušinį. Vėlykų dieną mes duodame žmonėms kiaušinius, kad primintume jiems: „Dabar tu esi kiaušinis ir turi tapti paukščiu.“ Bet aš nematau, jog žmonės tai žino, nes atgimimas yra Kristaus misija. Nukryžiuojimas yra Jo pasiekimas, bet Atgimimas yra Jo misija. Ir tame, kaip mes padarome Kristų tokį liūdną, yra kažkas tokio, ko Aš negaliu suprasti. Jie tiesiog rodo Kristaus skeletą, ant kurio kabo oda, ar gali skeletas panešti tokį didelį kryžių? Mikelandželas buvo dar viena realizuota siela, jis nutapė, Jį tokį, koks Jis buvo – stiprų žmogų, toks, kuris yra sveikas, pilnas gyvybės ir džiaugsmo, o ne liūdną apgailėtiną karikatūrą. Aš manau, kad sadistiškiems žmonėms patinka tokio tipo reginiai, tai yra, matyti ką nors liūdinančio. Galbūt tai yra priežastis. Tiesiog apačioje aš esu mačiosi apgailėtinai atrodantį skeletą, kaip Kristų pastatytą ant stalo. Dvasingumas jokiais būdais nėra liūdesys.

Tai buvo didinga, kad Kristus atėjo į žemę, nes kai Jis yra pažadintas šiame taške, Jis panaikina ego ir superego. Tai reiškia, Jis pašalina visus mūsų sąlygotumus ir veiksmus, karmas. Tai reiškia, krikščioniškais žodžiais mes galime pasakyti, kad Jis panaikina visas mūsų nuodėmes. Jis mirė už mus. Jis patyrė visą liūdėsį. Jis nepaliko mums daugiau jokių kančių. Mums dabar nebereikia būti liūdnais. Pavyzdžiui, žydai pasakė: „O, mes...“ Jie paneigė Kristų, štai kodėl jie sakė: „O, mes turime liūdėti. Mes turime kentėti.“ Taigi jie gerai prisikankino. Kai atėjo Hitleris, jis privertė juos kentėti.

Tai, ką jie manė esant religingu gyvenimu, ar jis buvo toks? Ir šiandien tie patys žmonės, kurie kentėjo, persivertė į kitą pusę, ir dabar jie daro įvairiausius dalykus, visiškai nesusijusius su religija. Todėl, kad didžiausias įsakymas yra „Nežudyk“. Ir dabar kaip jūs paaiškinsite šią krikščionių policiją, Kristaus vardu žudančią tiek daug beglobių žmonių. Maži vaikai, nekalti maži vaikai,

moterys, nepadarę jokio nusikaltimo. Dievo vardu, Kristaus vardu, Muhamedo vardu, šie žmonės tik taip išreiškia savo sadizmą. Kur yra tas žodis, pasakytas kaip Dievo meilė ir atjauta? Muhamedas kalbėjo apie Rahamat, visą Rahamat laiką, jis vadino Dievą Rahim. Rahamat reiškia atjautą, Rahim reiškia atjautos įkūnijimą. Niekas negali suprasti šių tautų, ką jie padarė iš Dievo ir šių inkarnacijų, niekas negali paaiškinti.

Tie, kurie sekė Budą, kaip japonai, kinai, ką jie veikia? Mes turime Mahaviros pasekėjų, ir jie tapo tokiais radikaliais vegetarais, kad bando išsaugoti uodus ir visas mažas kirmėles ant gatvės. Jie yra tokie kvaili, jog daro taip, kad vabalai gertų realizuotos sielos kraują ir taptų realizuotais vabalais. Toks absurdiškas vegetarizmas, reikia suprasti, ar mes ruošiamės duoti Realizaciją viščiukams? Mes esame malonesni gyvūnams, savo kėdėms ir stalams, negu savo vaikams. Žmogiškosios būtybės keliauja klaidinga kryptimi. Teisinga kryptis yra būti centre ir stebėti Galutinį Pakilimą. Ir kai Kundalini kyla, Ji praveda jus pro Kristaus vartus, praveda pro Jį. Štai kodėl aš sakiau, kad kiekvienas turi praeiti pro Jį, kad patektų į Dangaus Karalystę, kuri jumyse esti kaip limbinė sritis. Superego ir ego atspindi jūsų praeitį ir dabartį.

Mintis kyla ir leidžiasi, kita mintis kyla ir leidžiasi. Viena yra praeitis, kita ateitis. Mūsų protas šokinėja šių minčių viršūnėmis. Mes turime būti centre tarp šių dviejų minčių, o tai yra dabartis, kurioje turime būti. Bet vien skaitydami paskaitas ir sakydami: „Dabar būk centre“, negalite to padaryti. Skaitydami paskaitas, dalindami ženklukus ar steigdami organizacijas, ar turėdami tam tikrą kortelę, pritvirtintą prie savo galvos, jūs netampate tuo. Visi sąžiningi ieškotojai turi žinoti, kad visa tai yra išorė, tai neturi nieko bendro su vidumi. Jeigu jūs esate tikri ieškotojai, žinote, kad visi šie dalykai tik pučia ego ir yra labai klaidinantys. Tai turi būti suvokta žvelgiant iš teisingos perspektyvos, esant tinkamai žmogiškosios būtybės išminčiai. Dabar, kai peržengiate Agija čakrą, jūs tampate sąmoningi, bet be minčių, nes įtvirtinate savo dėmesį dabartyje.

Bet aš turiu jums pasakyti dar vieną dalyką: tai ne mitas, tai realybė, kuri turi įvykti, tai turi jums nutikti. Jūsų sąmonė turi būti apšviesta. Tai nėra tik pasakymas „Aš esu apšviesta asmenybė“, suteikiantis jums klaidingą pažymėjimą. Kai Kundalini praeina per paskutinę čakrą – Sahasrara – 1000 žiedlapių, tada atsiskleidžia subtili Dievo energija, Jo meilė ir Jo atjauta. Tuo metu jūs esate bemintės sąmonės būsenoje, esate visiškai palaimos ir atsipalaidavimo būvyje. Jūs pirmą kartą pajaučiate Visur esančią energiją kaip vėsų vėjelį. Tai yra Šventosios Dvasios vėsus vėjelis, aprašytas Korane kaip Ruh, indų šventraščiuose kaip Čaitanja Leheri, reiškianti sąmonės bangas. Mes galime justi apšviestos sąmonės bangas. Yra be galo daug knygų, prirašytų apie tai sanskrito kalba, bet jos nėra išverstos. Kai kurie žmonės nukeliavo į Indiją studijuoti sanskrito, jiems buvo įdomu vien tik kultūros spragos.

Kaip vagiui įdomu, kokios yra banko silpnosios vietos, taip jie nukeliavo ten sužinoti, ką gali gauti, kad pateisintų savo silpnybes. Šeštojo amžiaus pabaigoje mūsų šalyje kaip sukilimas prieš Dievą iškilo tantrizmas, kur dievybės įžeidimas ir nešventas elgesys tapo tantrizmo ženklais. Jie veikė taip, kad dievybės išnykdavo dėl pasibjaurėjimo. Ir jie aplink save sukurdavo aplinką, kur galėdavo valdyti visas šėtoniškas jėgas. Tai sanskrito kalboje vadinama bhuta vidja, preta vidja ir visu kitu, kas trumpiau vadinama kapinių žiniomis. Prašau, netrukdykite kitiems. Dabar ši vidja buvo praktikuojama, šis mokslas buvo praktikuojamas tų, kurie norėjo sugundyti bei užhipnotizuoti žmones ir susikrauti pinigų. Bet žmonės, kurie ten nukeliavo, studijavo vien tik šiuos erotinius, purvinius dalykus, kurie neturėjo jokios reikšmės esančiai filosofijai. Aš porą kartų nuvykau su savo dukromis į Nepalą, mes nieko blogo ten nematėme. Bet tada vienas iš Sahadža jogų pasakė man, kad Nepalas yra perpildytas šių erotinių vaizdų.

Aš paklausiau: „Kur jie yra? Nematau.“ „Žiūrėkite ten, – jis pasakė, – ant šventyklos viršūnės.“ Visi šie japonai turėjo priartinančius lėšius, pastatytus, kad galėtų matyti. Jie atsivežė specialias kopėčias, matote, specialias kopėčias, kad užliptų ir padarytų ypatingą ypatingų smegenų nuotrauką. Ir nepaliečiai man sakė, kad šie kvaili žmonės daro kažką labai nešvento ir nepašventinto. Jie neturi jokio šventumo pojūčio. Aš pasakiau: „Taip nėra. Jie turi, bet dabar prarado, jie gali pelnyti pinigus iš to.“ Bet jie buvo nustebę ir pasakė: „Kas pirs visus šiuos nelaimingus daiktus namams? Jie prišauks visus bhutus į namus.“ Bet šie tantristai įtikino šiuos vargšus menininkus, kad darytų tokias statulas ant šventyklos viršaus, nors griaustinio dievybė yra skaisti mergelė ir ji niekada neprisiartins prie to, nes tai taip bjauru, matote. Taigi reikia suprasti, kad Dievas yra tyrumas. Jis yra šventumas, Jis yra Šventas.

Jis yra Šventas. Dabar, tęsiant šią mintį, ketinu jums papasakoti apie visų švenčiausią, esantį jūsų viduje, grožį, kuris jūsų viduje, palaimą, kuri jumyse, šviesą, kuri stebi jus. Tai jūsų Dvasia. Tai yra Dievo Visagalio atspindys jūsų širdyje. Ir Šventoji Dvasia yra

Dievo Visagalio energija. Dievas yra Šventosios Dvasios dramos stebėtojas. Kristaus Motina pati buvo jos inkarnacija, bet tai nebuvo paminėta Biblijoje, nes jeigu tie romėnai ir žydai būtų žinoję, jog Ji – ta Vienintelė, jie būtų sukapoję Ją į gabalus, užpuolę Ją. Taigi tai nebuvo pasakyta, nes Kristus turėjo suvaidinti visą šią nukryžiuavimo dramą. Bet po Realizacijos jūs galite atrasti, naudodamiesi savo vibracine sąmone, kad tai, ką aš sakau apie juos, yra absoliuti tiesa. Nes jūsų Dvasia, „kuri yra Absolutas“, teikia jums absoliučius atsakymus.

Ji neduoda jums reliatyvių atsakymų. Ji ištraukia jus iš šito reliatyvaus pasaulio. Ir jūs pažįstate absoliutą savo naują sąmonę, kuri yra vibracinė sąmonė, galime sakyti, pašventinta sąmonė, šventa sąmonė. Kai Kundalini prasiveržia pro šį tašką, Ji apšviečia Dvasią, nes Dvasios šviesa yra čia. Mūsų smegenyse visi šie septyni centrai yra taip sudėlioti. Visų centrų vietos yra smegenyse. Taigi, kai Kundalini praeina pro šį centrą, visi centrai tampa integruoti, nes Dvasia jus integruoja. Kaip kambaryje, kai jame nėra šviesos, jūs kovojate skirtingose vietose su skirtingais daiktais. Bet kai yra šviesa, jūs žinote, kur ir prie ko stovite. Taigi reliatyvumas atmetamas.

Bet kai jūs tampate Dvasia, jūsų dėmesys nušvinta kaip kolektyvinė sąmonė, taip yra, nes ši Dvasia jumoje yra kolektyvinė būtybė. Kiekvieno dvasia yra sujungta su kito. Ji duoda žinią, kuri yra kolektyvinė žinia. Kai jūs ištiesiate rankas į save ir pabandote atrasti, patalpindami savo aurą į atitinkamą priklausomybę, tada jūs galite suvokti save. Jei tai yra fizinis ir protinis išsibalansavimas, tai rodo dešinės rankos pirštai atitinkamuose centruose. O kai yra emocinė problema, tada tai atsispindi kairėje rankoje. Visos šios vibracijos, kurias gaunate, yra užkoduotos jutimuose, ir jūs galite viską patvirtinti. Sėdėdami čia galite pajauti bet kurio žmogaus vibracijas. Anądien aš sakiau, kad Mocartas gimė realizuotas. Tada jie paklausė: „Iš kur mes žinome?“ Aš atsakiau: „Tiesiog ištieskite rankas ir pagalvokite apie Mocartą“, ir iškart galingos vibracijos pradeda tekėti.

Kai tokios realizuotos sielos kuria muziką arba tapo, realizuotai asmenybei tai yra didžiausias džiaugsmo šaltinis, nes jūs apie tai negalvojate. Bet šio džiaugsmo kūrėjo esmė tampa išvien su jumis. Jūs jaučiate palaimą, tekančią į jus. Ir mėgaujatės tuo vien dėl džiaugsmo, nes Dvasia yra džiaugsmas jumoje. Dvasia yra džiaugsmas, reiškia, ji nėra nei laimė, nei nelaimė, tai vientisa, tai džiaugsmas. Laimė atkeliauja, kai jūsų ego išsipučia, nelaimė – kai jūsų superego kenčia. Jūs išsiveržiate iš jų abiejų dvilypumo, tampate džiaugsmu, kuris yra nedalomas, nes jūs tampate dramos stebėtoju. Jūs nebesate į ją įsitraukęs. Sakykim, jūs vandenyje, tada bijote paskęsti, nes matote aplink vilnijančias bangas. Bet, sakykim, jūs patenkate į valtį, ir įsitaisote joje, jūs įsitaisote valtyje, tada mėgaujatės tomis pačiomis bangomis.

Tai yra meistriškumas, kurį reikia pasiekti. Aš pateiksiu dar vieną palyginimą, bet nekeliaukite per toli savo protu. Mašinoje yra stabdžiai ir akseleratoriai. Taip pat ir mumyse yra akseleratoriai ir stabdžiai. Vairuotojas bando surasti pusiausvyrą tarp abiejų. Tada jis tampa įgudusiu vairuotoju. Tada vairuoja automatiškai. Dabar šis meistras sėdi galinėje sėdynėje. Tada ekspertas vairuotojas tampa meistru ir mato vairuotoją savyje. Dabar, kai matote save kaip trečią asmenį, jūs nesate įsitraukę į žaidimą.

Turbūt esate matę, kad kai kurie maži vaikai kalba trečiuoju asmeniu. Pavyzdžiui, jie pasakytų: „Šis Jonas ten nekeliaus.“ Šiomis dienomis Europoje yra tiek daug gimusių realizuotų sielų, Anglijoje, Amerikoje, todėl mes turime gauti Realizaciją, kad prižiūrėtumėme juos. Didingi šventieji yra gimę šioje žemėje. Jie kalba kita vibracinės sąmonės kalba. Jei turi problemą, jie čiulpia tam tikrą pirštą, kad parodytų. Daugybė šventųjų nori gimti. Bet šalyse, kur vaikai yra nesuprasti, negerbiami ir nemylimi, jie vengia šito. Visiems Sahadža jogams, kurie susituokė, dabar yra gimę didingi šventieji, nuostabūs žmonės. Štai kodėl aš paprašyčiau jūsų, visų jūsų žinoti, kad Atgimimo laikas atėjo, jūsų nuosprendžio laikas atėjo. Daugybė žmonių nuolat manęs klausė: „Ar nereikėtų išsivalyti prieš valgant – mes dar nepasiruošę?“ Jums nereikia savęs teisti.

Jūs jau visa tai padarėte praeituose gyvenimuose, jums nebereikia to daryti. Be to, mes turime žinoti, kad Tas, kuris sukūrė šią Visatą, labiau rūpinasi, kaip išsaugoti savo kūriniją. Visi Jo aspektai yra sutelkti padėti jums, jei Jis turi išsaugoti savo kūriniją. Jis turi išsaugoti žmogiškąsias būtybes. Ir šis žydėjimo laikas atėjo, kai daugybė gėlių ruošiasi tapti vaisiais. Sahadža Joga buvo nuo neatmenamų laikų. Visi, kurie gavo Realizaciją, gavo ją spontaniškai, nėra kito būdo, kaip kiekviena sėkla išdygsta dėl joje esančios gyvybės energijos. Nors iš pradžių gyvenimo medyje yra viena ar dvi gėlės. O šiandien yra daugybė gėlių. Taigi tai turi būti visuotinis vyksmas.

Daugybė iš jūsų, buvusių su manimi Indijoje, matė tūkstančius žmonių, gaunančių Realizaciją, nes kaimuose žmonės nėra tokie

sudėtingi. Ir tai nutiks daugybei žmonių šioje žemėje. Moteris interviu metu manęs paklausė: „Kaip tai gaus žmonės, kurie Jūsų nesutiko?“ Tai labai paprasta, nes kai aš buvau Honkonge, moteris, kuriai priklausė televizija, paprašė manęs atsistoti ir duoti vibracijų žmonėms. Ir tame siaubingame, užimtame mieste daugybė žmonių gavo Realizaciją per televiziją. Mokslas atrado tiek daug dalykų, tokių kaip fotokamera, kuri gali nufotografuoti, ir nuotraukoje bus vibracijos. Šiais laikais yra tiek daug būdų, kaip galime skleisti tai daug greičiau, negu Kristus ar kas kitas galėjo padaryti. Bet tai sudėtinga, nes tai yra vyksmas. Žmonėms patinka patogi joga. Jeigu jūs paprašysite jų atsistoti ant galvos, jie bus labai laimingi. Bet jeigu paprašysite: „Ištieskite vien tik savo rankas,“ jie tiesiog nesupras.

O visi gyvybiniai dalykai šiame pasaulyje yra daromi taip paprastai, tokiu paprastu būdu. Išskyrus jūsų evoliuciją, jūsų kvėpavimą, jūsų regą, viskas yra taip paprasta. Tai yra taip gyvybiška, kad turi būti paprasta. Taigi žmonės, mėgstantys daug samprotauti apie Sahadža Jogą, sunkiai ją priima. Aš neliepiu jums užverti savo smegenų, o priešingai, atverkite jas visiškai. Logiškai pasiekite išvadas, ne akiai, ne akiai tikėdami. Bet, kai priėjote prie logiškos išvados, jūs nebegalite pasikliauti šiuo ribotu protu, nes jūs turite įeiti į begalybę. Ir dėl to turite palikti visus ribotumus už savęs. Bet, kai jūs apšviečiami, viskas tampa logiška. Jūs galite viską patvirtinti.

Tai taip paprasta: kaip aklam žmogui mes negalime papasakoti apie spalvas, tik galime pasakyti: „Tegu atsiveria tavo akys, tada pamatysi.“ Ir gauti Savirealizaciją yra taip pat paprasta. Nėra jokio pavojaus, jokios problemos. Telaimina jus visus Dievas! Šiandien yra paskutinė diena, ir aš labai dėkoju už suteiktą galimybę būti kartu su jumis, tokiais nuostabiais ieškotojais, esu tikra, kad vėl atvyksiu kitais metais. Jeigu negausite savo Realizacijos šiandien, tai vis tiek visi gausite tai, mes ketiname atidaryti čia centrą ir jau vyksta užsiėmimai. Kadangi tai vyksta ne dėl pinigų, jūs, žmonės, turite suorganizuoti tai patys Vienoje ir Austrijoje. Ir tai jūs turite patys prižiūrėti. Bet visi galite man rašyti į Londoną apie visas savo problemas. Taigi, telaimina jus Dievas! Šiandien yra paskutinė diena, ir jei norite, galite užduoti klausimus maždaug penkias minutes ar pan., bet geriau būtų prieiti prie Realizacijos.

Jūs, žmonės, galite ateiti čia, ant laiptų. Manau, kas nors gali nusileisti žemiau, nes ateina daugiau žmonių. Prašau, atekite į šią pusę. Nestovėkite tarpduryje, atekite į šią pusę. Kaip ir minėjau, tai yra jūsų pačių. Tai yra jūsų pačių nuosavybė. Tiesiog tik uždegta ugnis gali įžiebtį kitą ugnį. Nėra jokio įsipareigojimo. Jei man skauda pirštą ir patrinu jį, nėra jokio įsipareigojimo mano pirštui. Kaip jūs nesate kiti, taip man nėra jokių kitų.

Taigi jei aš tiesiog paspaudžiu ir nuraminu savo pirštą, nėra jokio įsipareigojimo, aš tiesiog turiu tai padaryti. Dabar, kad ir ką jums sakau, prašau, klausykite manęs ir prisijunkite prie manęs, tai viskas. Pirmiausia žinokite, kad turėtumėte būti linksmo temperamento. Nereikia būti rimtiems ar atvirkščiai – lengvabūdiškiems, būkite džiaugsmingi, nes dabar jūs ketinate patirti paskutinį pakilimą. Dabar labai patogiai ištieskite rankas į mane, padėkite jas ant kelių, tik prieš tai geriau nusauti batus, nes jie labai ankšti ir stabdo ryšį su Motina Žeme. Taip pat galite atlaisvinti, jei kas veržia jūsų kaklą ar liemenį, jei kas nors labai veržia, negalėsite jaustis patogiai. Arba jei yra koks nors sunkus vėrinys ar kita, kas nors, svoriu slegiantis čakras, nes tai yra labai subtilu. Jūs netgi galite nusiimti akinius – tai irgi gerai. Dabar visi turi tai daryti. Tie, kurie neketina to atlikti, turėtų išeiti.

Visi turi užsimerkti. Jei kas nors lieka atsimerkęs, tai sutrikdo vibracijas, taigi siūlyčiau dėl visų kitų žmonių būti mandagiems ir geriau išeiti. Jūs taip pat turite būti malonūs patys sau. Dabar, prašau, užsimerkite. Ir niekur neįtemkite dėmesio. Tiesiog palikite jį atpalaiduotą. Neturėtumėte sukoncentruoti savo dėmesio į ką nors, visiškai. Tiesiog palikite savo dėmesį visiškai laisvą, atpalaiduotą. Leiskite jam galvoti, leiskite jam daryti, ką nori. Nedarykite jam jokio spaudimo – tik dabar.

Dabar turite žinoti, kad kairė ranka yra jūsų norų energijos išraiška. O dešinė ranka yra veiksmo energija. Taigi mes turime naudoti dešinę ranką veiksmui, o kairę ranką nukreipti į mane, truputėlį palenkdami žemyn pirštus. Ir ranka turi būti labai atpalaiduota. Dabar dešinė ranka, kaip minėjau, pirmiausia turime atsikratyti taip vadinamo kaltės jausmo dalykėlio iš savo proto, taigi ranka turi būti padėta ant kairės kaklo pusės iš priekio. Tačiau neatmerkite akių ir laikykite kairę ranką nukreiptą tiesiai į mane, bet ant kelių. Dabar laikydami ranką tiesiog pasakykite: „Motina, aš esu nekaltas.“ Prašau, pasakykite tai dar ir dar kartą: „Motina, aš esu nekaltas.“ Tai svarbu, nes tai viena didžiausių problemų Vakarų šalyse. Dabar uždėkite dešinę ranką ant širdies. Ir pasakykite visiškai sąmoningai ir nuoširdžiai, paklauskite: „Motina, ar aš esu Dvasia?“ Pakartokite šį klausimą tris kartus. Ant širdies – tai yra šiek tiek aukščiau.

Širdis yra šiek tiek aukščiau, taip. Užduokite šį klausimą tris kartus. Jūs esate, tačiau tiesiog užduokite šį klausimą. Dabar, prašau, uždėkite dešinę ranką iš kairės pusės ant pilvo. Ir paklauskite: „Motina, ar aš esu pats sau mokytojas?“ Prašau, pakartokite tai dešimt kartų. „Ar aš esu pats sau mokytojas?“, tiesiog paklauskite. Jei turite guru ar ką nors panašaus, jei yra kokių nors sąlygotumų, tai savaime dings, nes jūs esate patys sau guru. Jums nereikia jokių guru. Kai tampate patys sau guru, jums nereikia jokių guru. Todėl, prašau, paklauskite to visiškai pasitikėdami.

Koks jos vardas? Matote, tai yra negatyvumas, kam to reikia? Juk žmona čia nebus nužudyta. Štai kaip jie atakuoja, matote? Geriau išeikite dabar. Liepkite savo vyrui tinkamai elgtis. Jūs negalite trukdyti, matote. Leiskite jai išeiti. Esmė, kad jie netgi nėra piliečiai, jie nėra piliečiai žmonės. Kaip jie gali gauti Realizaciją?

Labai nepilietiški. Gerai, nesvarbu. Atleisti, atleisti, atleisti. Uždėkite dešinę ranką dar kartą ant pilvo iš kairės pusės ir pasakykite dešimt kartų: „Motina, aš esu guru.“ Dabar, prašau, dar kartą pasakykite: „Mano vienintelis noras – tapti Dvasia. Mano tyras noras – tapti Dvasia, tapti savo esme, tapti Savimi, tapti Absoliutu. Taigi tegul tai pasireiškia.“ Dabar uždėkite dešinę ranką dar kartą ant širdies ir pasakykite: „Motina, aš esu Dvasia.“ Pasakykite visiškai tikėdami, kad esate, patikėkite manimi. Padėkite pėdas tiesiai ant Motinos Žemės, lieskite ją tiesiogiai, matote, nekreipkite savo pėdų į priekį. Tiems, kurie sėdi ant grindų, yra gerai; jie neturi jaudintis. Taigi dabar uždėkite ranką ant širdies ir pasakykite: „Motina, aš esu Dvasia.“ Pasakykite tai dvyliką kartų. Nesijauskite kalti.

Prašau, tai yra vienintelė kliūtis, visi sakydami tai jaučiate kaltę. Būkite užtikrinti savimi, aš jums sakau, kad esate Dvasia. Kodėl jūs teisiatė save? Leiskite Dieviškumui teisti jums. Taigi tiesiog pasakykite be kaltės jausmo. Gerai, nesijausdami kalti pasakykite: „Jei aš padariau ką nors blogo, atleisk man.“ Jūs galite tai pasakyti Dievui: „O Dieve, jei aš padariau ką nors blogo, prašau, atleisk man“ Be kaltės jausmo, nes, kad išnyktų kaltės jausmas, aš tiesiog tai pasakau. Geriau. Geriau. Vis dar yra. Dabar, prašau, dar kartą uždėkite dešinę ranką ant kairio peties prie kaklo.

Ir dar kartą, prašau, dar kartą pasakykite, dabar šešioliką kartų: „Motina, aš esu nekaltas.“ Prašau, pasakykite tai. Be jokio gailėsčio sau, bet užtikrintai. Taip, geriau. Dabar uždėkite dešinę ranką ant kaktos įstrižai ir paspauskite. Spauskite apatinę delno dalimi įstrižai. Ir pasakykite: „Motina, aš visiems atleidžiu.“ Daug geriau. Dabar uždėkite ranką ant viršugalvio, momenėlio srityje, kuris buvo minkštas kaulas vaikystėje, ir pasistenkite pajusti savo galvos storį centrinėje galvos dalyje, pirmyn ir atgal, pasistenkite paspausti šią vietą. Centrine delno dalimi galite paspausti šią vietą, centrine delno dalimi galite paspausti šią vietą. Pasistenkite spustelėti tai, jūs galite tai patys padaryti. Centrine, vidurinė savo delno dalimi.

Dabar labai gerai. Dabar laikykite ranką viršuje ir pasižiūrėkite, ar jaučiate pučiantį vėsus vėjelį. Dabar pasakykite: „Motina, aš noriu savo Realizacijos“, nes aš negaliu veikti jūsų laisvės, jūs turite to paprašyti. Jūs galite pakeisti ranką. Padėkite dešinę ranką ant kelio ir nukreipkite į mane, o kairę ranką virš galvos. Pakelkite ranką į viršų ir žiūrėdami žemyn, ar pučia vėsus vėjelis. Jūs galite keisti rankas, kad išsiaiškintumėte tai. Jei šioje grupėje yra žurnalistų, siūlyčiau jiems gauti Realizaciją, kitaip jie neturėtų nieko publikuoti, nes be to negali suprasti Sahadža Jogos. Tai nėra paviršutiniška. Jūs turite gauti savo Realizaciją, kitaip sutrukdysite ar atskirsite ar, galima sakyti, suklaidinsite žmones, kurie yra ieškotojai.

Dabar geriau, gerai. Daugelis gauna tai. Dabar nukreipkite abi rankas į mane ir pažiūrėkite, ar jaučiate vėsus vėjelį. Savo delnuose, likite užsimerkę, ištieskite kaklą. Jei jaučiate vėsus vėjelį, puiku ir gerai, visa kita taip pat gerai, jūs, parašau, akis. Aš pasakysiu, kaip pakelti Kundalini patiems. Ir dabar žiūrėkite į mane negalvodami. Tiesiog padėkite savo rankas štai taip.

1982-1007, 1st TV Interview

View [online](#).

TV Interview, October 7th, 1982, Northampton, UK

... Jungtinių Tautų diplomato žmona.

Ji šiuo metu gyvena Londone, bet visame pasaulyje turi tūkstančius pasekėjų, kurie ją pripažįsta kaip didžiausią gyvą Indijos šventąją. Ji moko savirealizacijos bei džiaugsmo, ir sako, kad dvasine energija Ji gali pagydyti ir nepagydomus. Ji sakys kalbas viešuose susitikimuose Bedforde ir Šiaurės Hamptone rytoj, o šiandien ji davė savo pirmąjį interviu Anglijoje. Mūsų žurnalistė Rebeka (negirdima). Jos šventenybė Šri Matadžai Nirmala Devi yra žinoma visame pasaulyje dėl jos gydomųjų galių. Jos pasekėjai suvokia ją kaip Dievybę. Motina, kaip į ją kreipiamasi, moko taikos evangelijos ir atrado dvasinę energiją, vadinamą Kundalini, kuri yra parodyta šioje schemoje. Ji gali pažadinti ją ieškotojuose, kaip juos vadina, kad suteiktų jiems pilną nušvitimą. Ji pripažįsta, kad dauguma vakariečių skeptiškai žiūri į jos galias, bet atmeta galimybę imti pinigų už savo dovanas. Jos pareiškimai apie gydymo sėkmę yra įspūdingi.

Sergantys alkoholizmu liovėsi gėrę, narkomanai buvo išgydyti, bet įspūdingiausia tai, kad ji tvirtina, jog pagydė daug sergančiųjų vėžiu. ŽURNALISTĖ: Kiek žmonių išgydėte nuo vėžio? ŠRI MATADŽI: Tūkstančius... Nežinau... Turėčiau pasakyti... ŽURNALISTĖ: Tūkstančius? Ką apie tai mano daktarai? ŠRI MATADŽI: Matote, bėda ta, kad aš pati studijavau mediciną ir... daktarai yra žmonės, kurie dirba su gyvenimo pumpurais, matote, o ne su jo šaknimis. Jų problema, kad niekas nekalba apie tai, jog ligos gali būti išgydytos aukštesniais metodais negu žmogaus sąmonė, tada jie nenori persijungti į tą sąmonę, kuri yra aukštesnė ir kurią turime pasiekti, nes žmonių sąmonė vis dar yra tarpinė. Jūs turite pasiekti Dievišką sąmonę. Tik kai turite tokią sąmonę, galite tai išgydyti. ŽURNALISTĖ: Kaip apibūdintumėte save – kaip gydytoją ar kaip dvasininkę? ŠRI MATADŽI: Matote, nenoriu patekti į jokią kategoriją, nes... esu namų šeimininkė ir turiu atlikti visus namų šeimininkės darbus, taip pat esu diplomato žmona, turiu elgtis kaip diplomato žmona, taip pat esu žmogus, kuris turi atlikti Sahadža jogos darbą... Taigi nežinau, kaip apibūdinti save.

ŽURNALISTĖ: Ar galite tai perduoti man? ŠRI MATADŽI: Taip taip, galima perduoti masėms. Visų pirma turime nustatyti Jūsų problemą. Pirmiausiai yra disbalansas, nedidelis disbalansas, nes turite daug dirbti ne namie, manau, turite daug kur nuvykti ir neturite daug laiko asmeniniam gyvenimui. Taigi Jūs aktyvesnė protiškai ir fiziškai, bet turite mažiau emocijų, taigi turi būti balansas. Pirmiausiai turiu Jums duoti balansą šitaip, gerai? Turiu Jus subalansuoti. Jūs per daug dirbate protu, persistengiate, taigi sutrinka Jūsų kepenys. Ir kepenys taip pat yra suaktyvėjusios. Kad tai pataisytume, turime Jums... ŽURNALISTĖ: Ką Jūs darote?

ŠRI MATADŽI: Tiesiog nuimu įtampą kepenyse. Kepenys jaučiamos šioje delnų srityje. Taigi Jūsų kepenų įtampa sumažinama. Tai labai paprasta. ŽURNALISTĖ: Ar kas nors, žiūrėdamas tai, turės ar pajaus kokį efektą iš Jūsų? ŠRI MATADŽI: Iš manęs? ŽURNALISTĖ: Taip. ŠRI MATADŽI: Ne ne, jokio efekto. Nieko. Nes, matote, tai kaip destrukcijos konstrukcija; jūs tiesiog išimate destrukciją iš konstrukcijos ir viskas.

Tai labai paprasta. Ką dabar darau... Dabar Jūs turite pasakyti mintyse arba garsiai, jei norite, pasakykite: „Motina, aš visiems atleidžiu“. Tiesiog pasakykite. ŽURNALISTĖ: Motina, aš visiems atleidžiu. ŠRI MATADŽI: Taip, pasakykite tai triskart. Pažiūrėkime. Sakykite. ŽURNALISTĖ: Motina, aš visiems atleidžiu. ŠRI MATADŽI: Dar kartą. ŽURNALISTĖ: Motina, aš visiems atleidžiu.

ŠRI MATADŽI: Dar kartą. ŽURNALISTĖ: Motina, aš visiems atleidžiu. ŠRI MATADŽI: Dabar matote. Ar jaučiate tėkmę? Truputį. Tai labai jautru, labai subtilu. ŽURNALISTĖ: Na, aš jaučiu... jaučiu švarumą. Taip. ŠRI MATADŽI: Tai prasidėjo. Prasidėjo, jaučiate?

Tiesiog aš... ką dabar – tai kryžius ant Jūsų rankos. Matote, čia Kristus, kuris sakė, kad turite atleisti. Matote, tai veikia? ŽURNALISTĖ: O ką tai man duos ateityje? ŠRI MATADŽI: Ateityje... tai yra jūsų... asmeninė energija pasireikš. Turite tą energiją savyje. Su ja jausitės labai rami, kontroliuosite savo mintis. Jums nereikia galvoti nuolat. Galite ilsėtis negalvodama. Jei norite,

galvokite, bet galvoti nebūtina.

Tada atsiskleis Jūsų pačios energija, dėl kurios galėsite ją perduoti kitiems. Yra tiek daug dalykų, kuriuos galite daryti.

1982-1007, 2nd TV Interview

View [online](#).

TV Interview, October 7th, 1982, Northampton, UK

... Jos vardas yra Matadži Nirmala Devi.

Ji studijavo mediciną Indijoje ir dabar yra ištėkėjusi už vyresniojo Jungtinių Tautų diplomato. Ji gyvena Londone, bet šią savaitę ves kelias viešas programas, kad išplatintų savo mokymą. Ji tiki, kad mes visi turime dvasinę energiją, vadinamą Kundalini, kuri yra stuburo apačioje, gali būti pažadinta ir tekėti kūnu. Taigi aš nusiaviau batus ir nuėjau šiandien su ja susitikti Šiaurės Hamptone. ŠRI MATADŽI: Jūs esate aktyvesnis žmogus ir bandote galvoti per daug, dirbti per daug... ŽURNALISTĖ: Aš galvoju per daug? Niekas man to anksčiau nesakė. Tiesa... ŠRI MATADŽI: Ir jūs per daug dirbate fiziškai, visur bėgate ir mažai būnate namie. O kairė pusė yra emocinė, taigi kairė pusė – emociniam gyvenimui. Štai kur slypi Jūsų disbalansas. Taigi pirmiausiai turime Jums duoti balansą, gerai?

Pirmiausiai aš pažadinsiu užšalusią pusę ir nuraminsiu, kad malonė atsklistų į šią pusę ir suteiktų pasitenkinimą. Taigi ji turi būti pažadinta, matote, emocinė pusė yra pažadinta. Ir ši pusė suteikia raminantį efektą su visur esančia Energija iš jūsų dešinės pusės. Taigi štai kaip ji juda, suprantate? Tokiu būdu. ŽURNALISTĖ: Bet ar ši Energija ir troškimas yra daugiau negu kiekvieno troškimas siekti geriausio dėl savęs, būti laimingu ir patenkintu? ŠRI MATADŽI: Jūs negalite pasitenkinti materialiais dalykais. Jūs negalite. Tai ekonomikos principai. ŽURNALISTĖ: Bet galiu Jums paprieštarauti, kad praeityje, kai visi guru, išgarsėję Vakaruose, tapo apsupti labai prašmatnių dalykų, turtų ir pinigų, tai atrodė didelė priešprieša tam, apie ką jie šneka.

ŠRI MATADŽI: Džiugu, kad Jūs tai matote, bet kiek žmonių tai mato? Kiekvienas turi suprasti, kad tai ne verslas, jūs negalite pelnytis iš... ŽURNALISTĖ: Bet jie sukūrė labai sėkmingą verslą iš to. ŠRI MATADŽI: Nes jūs labai naivūs. Šioje šalyje žmonės nenaudoja smegenų. Jūs turite teisingai suprasti, kad jei jums turi kas nors nutikti, tai bus jūsų sąmonėje. Pažadinkite savo energijas ir tada suprasite, kad negalite mokėti pinigų už savo evoliuciją. ŽURNALISTĖ: Turbūt trys milijonai žmonių mus žiūri šiuo metu. Ar jie gali ką nors pajusti ar gauti matydami Jus per televiziją? ŠRI MATADŽI: Taip, kai kurie iš jų gali. Jei jie yra ten, jei nukreips delnus į mane.

Tiesiog dabar štai taip, jie gali jausti vėsus vėjelį delnuose. Ir tada jie gali pajusti vėsumą virš galvų. Taip atsitiko daugybėje vietų.

1982-1008, Radio Interview

View [online](#).

Radio Interview, October 8th, 1982, Wellington, UK

ŽURNALISTAS: Čia Filas Malonas apskrities laidai Viktorijos centre, Palk gatvėje, Velingbore.

Su manimi Matadži, kuri moko Sahadža jogos. Taigi, Matadži, apie ką būtent ši joga? ŠRI MATADŽI: Sahadža reikšmė: „saha“ reiškia su, „dža“ – gimęs. Tai, kas gimę su jumis, reiškia spontaniškumą. Tai gyvas procesas gyvos energijos, kuri supa mus, kuri yra visur, kuri pulsuoja visame kame. Ir šis įvykis yra proveržis, didžiausias proveržis mūsų bemintiškumui, gali būti apibūdintas psichologiškai. ŽURNALISTAS: Kai kurie tai vadina savirealizacija. ŠRI MATADŽI: Tas pats. ŽURNALISTAS: Jūs esate kilusi iš krikščioniškos šeimos Indijoje. Taip.

ŽURNALISTAS: Jūsų mokymas apima krikščionybę ar ne? ŠRI MATADŽI: Taip, apima, žinoma, nes Kristus yra labai svarbus Sahadža jogai, be abejonės. Tačiau tai, kaip suvokiame Kristų, pagal Biblijos tekstą, yra labai ribota. Mes turime žvelgti į kitus raštus apie Jį, išplėsti ir paaiškinti Jį, ką Jis norėjo pasakyti, nes Biblija nepakankamai išaiškina. ŽURNALISTAS: Taigi, ar Jūsų žinutė yra apie taiką, ir tai šiuo atveju yrataika visame pasaulyje ar taika žmonių viduje? ŠRI MATADŽI: Visapusiškai. Tik taika viduje suteiks taiką išorėje. Kokie bebūtume viduje, tai pasireiškia išorėje. ŽURNALISTAS: Jums yra pavykę anksčiau išgydyti žmones. Ar dėl to, kad dirbate iš vidaus į išorę, ar kaip tai atliekate?

ŠRI MATADŽI: Tai labai paprasta, nes jūs turite gyvastį, ši Energija pati yra gyvybinė. Ir jei, kai ji teka jumoje, perduodate šią gyvastį kitam, tas žmogus yra atgaivinamas. Taip paprastai galima pasakyti. Tačiau iš tikrųjų tai yra vyksmas jūsų viduje. Tai likutinė energija, taip vadinama augimą skatinanti energija, ar auganti energija jumoje, kuri kyla ir suteikia jums Dvasios pajautą. Tai reiškia, kad jūsų Dvasia patenka į jūsų dėmesį, ir jūs galite tai jausti centrine nervų sistema. Taigi jūs gaunate informaciją arba, galima sakyti, tampate apšviesti Dvasios, kuri yra Absolutas. Kartą pajutę Absoliutą, tuo pačiu atsikratysite visų šių dalykų, neprisitaikymo ir viso kito. ŽURNALISTAS: Šį vakarą Jūs viešite Northempton. ŠRI MATADŽI: Taip.

ŽURNALISTAS: Jei žmonės nutartų eiti, ką pasakytumėte jiems šį vakarą? ŠRI MATADŽI: Turėčiau jiems paaiškinti, kas jie iš tikrųjų yra. Iš tiesų jie yra Dvasia, o šis kūnas, mintys – visa tai tėra apdangalas. Dabar mūsų dėmesys yra kūno lygyje, minčių ir emocijų lygyje. Bet jūs turite kilti aukščiau ir dėl šio metodo tai pavyksta. Kai tai įvyksta, jūs tampate antrą kartą gimę, tarsi kiaušinio tapsmas paukščiu – įvyksta transformacija. ŽURNALISTAS: Taigi, artėjant antram gimimui, kai kurie žmonės tiki, jog tai įvyks tik po jų mirties. ŠRI MATADŽI: Tai neįmanoma. Kaip tai gali būti? Tai neteisingas supratimas.

Turime daug neteisingų supratimų apie šiuos dalykus ir jie gali būti pašalinti. Pirma, logiškai turime pasiekti tam tikras išvadas, logiškai. Dėl to, kad nesustabdome smegenų darbo, mes žvelgiame, pasitelkę loginį suvokimą, o tai, ką turime pasiekti, yra gyva energija. Tada mes siekiame to. Kai pasiekiame, turime patikrinti, tai ar ne tai. Visa tai yra absoliučiai atvira. ŽURNALISTAS: Taigi, Jūsų pasekėjai tada... Kaip jie praktikuoja šios rūšies jogą? Ar praktikuoja lygiagrečiai su kitomis religijomis, pavyzdžiui? ŠRI MATADŽI: Suprantate, tos religijos, kurias matote, išorėje atrodo kaip skirtingos religijos, bet iš tikrųjų jos yra viena. Visos jos yra žiedai nuo vieno gyvybės medžio.

Jos atrodo skirtingos, bet taip nėra. Jos gyvuoja ta pačia tiesa, visiškai nėra skirtumo tarp jų. Bet kai nuskinate ir vadiniate jas: „Ši mano, ši mano“, jos tampa negyvos, bjaurios ir juokingos. Štai kaip fanatizmas atėjo. Visos religijos yra gimusios iš tiesos, ir čia jūs rasite jų apsijungimą, visišką apsijungimą. ŽURNALISTAS: Jūs susitiksime su žmonėmis iš Northemptono ir iš kitų apskričių Guildhole šį vakarą, ačiū Jums labai už pokalbį. ŠRI MATADŽI: Adresas toks: Guildholas, Giles skvero gatvė, Northemptonas. ŽURNALISTAS: Ir prasidės pusę aštuonių. ŠRI MATADŽI: Taip, pusę aštuonių. Tikiuosi pasimatyti.

ŽURNALISTAS: Ačiū Jums labai. Čia Filas Malonas Apskrities laidai Viktorijos centre, Palk gatvėje, Velingbore. ŠRI MATADŽI: Ar buvo gerai? ŽURNALISTAS: Puikiai, gerai, taip, ačiū. ...priimkite šias gėles. ŠRI MATADŽI: Turėtumėte paklausti apie guru, manau, kad tai svarbu. ŽURNALISTAS: [neaiškiai]. ŠRI MATADŽI: Tai labai svarbu, suprantate, nes visi žmonės yra klaidinami guru ir

visokiomis hipnozėmis, ir juodąja magija. Jūs privalote išgelbėti visus šiuos žmones. Tai labai svarbu.

ŽURNALISTAS: Taip, jie sutrikę, ar ne? ŠRI MATADŽI: Labai sutrikę, suprantate, sutrikimas yra didžiulis. Tai taip pat modernių laikų ženklas. Turite žinoti, ko tikėtis. ŽURNALISTAS: Linkiu viso, kas geriausia. Tikrai labai jums dėkoju. ŽURNALISTAS: Ačiū, gerai. [neaiškiai]. ŠRI MATADŽI: Dėkoju labai. ŽURNALISTAS: Gerai, ačiū, [neaiškiai].

ŠRI MATADŽI: Atsiprašau, kad pavėlavau, bet vakar nutiko juokingas dalykas. Mes atvykome, įveikę 40 mylių, ir nieko neįvyko. Ačiū Jums labai, ačiū. Viso gero.

1982-1008, Newspaper Interview

View [online](#).

Newspaper Interview, October 8th, 1982, Wellington, UK

Kaip jūs laikotės?

Prašau, koks Jūsų vardas? ŽURNALISTAS: Deividas [Kuperis?], aš esu [nesigirdi]. Ar jūs galite pasakyti, kodėl atvykote į Northamptoną šią savaitę? ŠRI MATADŽI: Kodėl atvykau čia? ŽURNALISTAS: Kodėl Jūs atvykote čia ar buvote pakviesta... ŠRI MATADŽI: Tai tam tikra žinutė, kurią turiu, tai tam tikro metodo atradimas. ŽURNALISTAS: Ar Jūs pirmą kartą Northemptone? ŠRI MATADŽI: Ne, esu buvusi anksčiau taip pat. ŽURNALISTAS: Ir kokio atsakymo Jūs sulaukėte tada? ŠRI MATADŽI: Atsakymas, sakyčiau, nebuvo labai geras.

Neišspausdinta jokiame laikraštyje. Vakar taip pat niekas neatvyko, tai labai keista. ŽURNALISTAS: Jūs sutikote daug skeptiškų žmonių, ar ne? ŠRI MATADŽI: Nežinau, kokie jie buvo, nes niekas neatėjo, suprantate. ŽURNALISTAS: Tai buvo tas pats Guildholas? ŠRI MATADŽI: Ne, Guildhole vakar buvo daugybė žmonių. Tačiau, kiek buvo susidomėjusių iš spaudos, mes susitikome su keliais žmonėmis čia. Dauguma jų atėjo pasimatyti su manimi po pirmo vizito. Jie buvo darbo klasės žmonės. Jie kentėjo nuo visokių negerovių, tokių kaip apsidėimai, o vienas vyriškis pakilo, pradėjo vaikščioti ratais ir kalbėti... Buvo truputį juokinga.

ŽURNALISTAS: Iš tikrųjų Jūs buvote Bedforde praeitą vakarą, ar ne? ŠRI MATADŽI: Taip, buvau ten. ŽURNALISTAS: Ir kaip ten sekėsi? ŠRI MATADŽI: Labai gerai, labai puikiai. ŽURNALISTAS: Tai pavyko labai puikiai. Anksčiau, kaip suprantu, Jūs padėdavote išgyti be galo daug žmonių? ŠRI MATADŽI: Taip. ŽURNALISTAS: Ar galėtumėte pateikti keletą pavyzdžių, ypatingų išgydymo atvejų, kuriuos esate atlikusi? ŠRI MATADŽI: Bet kuris, suprantate, kad ir vėžio. O ypatingai, galime sakyti, kraujo vėžio.

Sahadža jogė išgydė vienam draugui kraujo vėžį. Dar diabetas. ŽURNALISTAS: Iš tiesų, suprantu, kartą Jūs turėjote aklą moterį, atėjusią pasimatyti. Teisingai? ŠRI MATADŽI: Taip, aklumas – kai akys atmerktos. ŽURNALISTAS: Kaip ten buvo tiksliai? Kas įvyko? ŠRI MATADŽI: Tai dėl apsidėimo galinėje regos skiltyje, kurią čia turime. Suprantate, jei tą sritį apsėda gyvas subjektas, jūsų akys atmerktos, bet yra tamsa, nieko nematote. O jei žinote, kaip tai atverti ir kaip atsikratyti apsidėimo... Ir kurčiasis išgirsta, taip... ŽURNALISTAS: Taip pat esate išgydžiusi ir kurtumą, ar ne?

ŠRI MATADŽI: Taip, esu. Tai nutiko Genovoje. ŽURNALISTAS: Ar Jūs, turiu omeny, kad labai sunku žmonėms iš tikrųjų suprasti, kaip tai daroma. Suprantate, visa tai atrodo kiek mistiškai, žinote... ŠRI MATADŽI: Taip. Nėra nieko mistiško, sakau jums, čia nieko mistiško. Tai kaip matyti žiedą, virstantį vaisiumi. Priimame tai kaip savaime suprantamą dalyką, ar ne? Ar tai mistifikuojame? Kadangi matome tai kasdien. Tačiau yra kažkas, kažkokia energija, kuri tai daro, ar ne?

Tarkime, jūs tampate tos energijos valdytoju, arba turite tą energiją savyje. Jūs taip pat galite daryti visokius dalykus. ŽURNALISTAS: Bet vis dėlto, turiu omeny, jei sergu, tai einu pas gydytoją, jis man duoda tablečių ir t. t. Aš turiu galvoje, iš tikrųjų ateiti ir pamatyti Jus, o Jūs sakote, kad turiu tą energiją savyje, kuri gydo mane... Turiu galvoje, kaip iš tikrųjų Jūs gaunate tą energiją? ŠRI MATADŽI: Matote, kas įvyksta: kai tampate realizuoti, arba mes tampame – tai vadinama antru gimimu – tada jūs tampate kolektyviškai sąmoningi, tampate. Tai nereiškia, kad aš tiesiog jums sakau ir, kad tai smegenų gydymas ar panašiai, ar smegenų plovimas, kai sakau: „Gerai, jūs tapote tuo ar kitu“. Jūs iš tikrųjų tampate, pradėsite jausti juos – centrus savo pirštų galiukuose. ŽURNALISTAS: Tikrai jaučiate juos? ŠRI MATADŽI: Pirštų galiukuose. Jūs galite, kiekvienas gali tai pajusti labai aiškiai. ŽURNALISTAS: Tai tarsi principas, tai diagnozavimo būdas.

ŠRI MATADŽI: Diagnozės. Suprantate, esate gydytojas, esate diagnozė, galite būti pacientas taip pat. Jūs esate medicina. ŽURNALISTAS: Taigi, kai diagnozuojate, kas negerai... ŠRI MATADŽI: Tada turėtumėte žinoti, kaip išgydyti tam tikrą centrą. Pavyzdžiui, kuris yra Kristaus centras? Štai šis. Šie du yra Kristaus centrai, hipofizėje ir kankorėžinėje liaukoje. Kokias ligas gaunate? Visas akių ligas gaunate dėl jų. Kita yra apsidėimai.

Matote, žmonės yra protiškai depresyvūs – tas, anas – visa tai dėl šio centro problemų. Tai taip pat gali būti ego problemų. Žmonės yra egoistiški, matote, ir labai pasipūtę, jie stengiasi sunaikinti kitus pasitelkę savo ego. Šios problemos bus išspręstos, jei pažadinsite Kristų savyje. Nes yra pasakyta, kad Jis mirė už mūsų nuodėmės. ŽURNALISTAS: Naudojantis Jūsų metodu, pažadinamos gydančios galios? ŠRI MATADŽI: Taip. Jums tiesiog reikia pasakyti „Tėve mūsų“ priešais mane ir Jis pabunda, nes aš esu susijungusi su Juo. Taigi, kai sakote ką nors man, ta jungtis iškart atsiranda ir energija yra pažadinama, jūsų galvoje esantys ego ir superego yra išsiurbiami, tai reiškia, kad jūsų veiksmai, karma ir visos jūsų nuodėmės yra išsiurbiamos. Vos tik jie būna išsiurbti, ši dalis atsiveria.

Kai ji atsiveria, jūsų Kundalini pakyla. Visa tai yra labai paprasta, nes viskas susitvarko. Pavyzdžiui, pažiūrėkite į tai. Viskas atrodo labai paprasta, tačiau viduje gali būti gana sudėtinga. Ir tam prireikė ne vieno metų. Visas vyksmas truko amžius. Žmogaus kūnas išsivystė iš amebos iki šio lygio; išsivystė netgi iš materijos iki šio lygio. Viskas yra jumoje. Ne vien tai, bet ir tai, kas įvyks ateityje, taip pat egzistuoja jumoje, jūsų širdyje, Dvasioje. Dabar betruksta tik paskutinio lūžio.

Jis taip pat yra jumoje, tai Sahadža, tai irgi yra jumoje. Tai yra įgimta. Sahadža reiškia įgimtą. Taigi visa tai yra jumoje. Ir jei tik kas nors sužinotų, kaip atlikti šį darbą, tas turėtų tokius sugebėjimus kaip ir Motina Žemė, kuri sugeba sudaiginti sėklą. Mes negalime daryti priešingai, jei augi, niekaip nepasipriešinsi. Tai gyvas procesas. Tačiau Motina Žemė gali padėti. Ką pasėji, tą ir gauni. Tuo pačiu būdu, jei aš turiu sugebėjimą, galiu tai padaryti.

Tarkime, jūs rytoj atrasite šviesą, galėsite tai padaryti. Jūs galėsite apšviesti kitą žmogų. Vienas apšviestas žmogus gali apšviesti kitą žmogų, tačiau visų pirma jis pats turi būti apšviestas. ŽURNALISTAS: Ar Jūs pastebėjote, kad, kaip sakote, vos žmogus pamato Jus ir sužino, kaip visa tai veikia, jis gali skleisti žinią? ŠRI MATADŽI: Taip. ŽURNALISTAS: Bet, nepaisant to, Jūs sutikote daug skeptiškų žmonių anąkart. Ar manote, kad tai yra pagrindinė problema? Turiu omeny, kitu atveju šiuo gydymo procesu Jūs galėtumėte pasitarnauti, padėti dar didesniu mastu... ŠRI MATADŽI: Matote, esu sutikusi žmonių, kurie ateina gydytis ir būna patenkinti, kai tik pasveiksta. Jie nekeliauja toliau. Matote, turite pasakyti, kad Dievas taip pat protingas; ir Jis norėtų gydyti žmones, paprastai kaip mes, kad norėtume tik konstruoti, tobulinti arba taisyti tas lempas, kurias skleis šviesą, ar ne?

Taigi tomis, kurios neveiks, susidomėjimas yra mažesnis. Bet tai vis tiek veikia, ta užuojauta gydo ir žmonės pasveiksta, be abejonės. Tačiau iš tų, kurie ateina dėl gydymosi, retas ateina į Sahadža jogą. Bet tie, kurie ieško Dvasios, jie yra ypatingi žmonės. Jie yra ypač gražūs žmonės ir ieško. Galbūt jie vartoja narkotikus, eina pas netikrus guru, ką jie bedarytų. Tai kiti dalykai. Tačiau jie yra ieškotojai, tiesos ieškotojai ir jie yra geriausi žmonės. Ir jie yra tie, kurie skirti Sahadža jogai, o ne tie, kuriems rūpi tik jų kūnas. Kokia prasmė turėti kūną, ką su juo darote?

Matote, šis kūnas gali turėti prasmę. Ir tiems, kuriems pavyksta rasti prasmę, padedama labiausiai. Žinoma, jie išsivaduoja nuo visų ligų ir nuo visų šalutinių dalykų. Tačiau tai yra esmė, tai svarbu. ŽURNALISTAS: Kaip supratau, Jūsų vyras užima labai aukštas pareigas. ŠRI MATADŽI: Taip, tiesa. ŽURNALISTAS: Galite apie tai šiek tiek papasakoti? ŠRI MATADŽI: Jis yra vyriausiasis sekretorius. ŽURNALISTAS: Kur tiksliau? ŠRI MATADŽI: Vienoje tarptautinėje organizacijoje, kuri turi vieną atstovybę šioje šalyje, vadinamą Tarptautine laivybos organizacija, kurioje 134 tautos išrinko jį.

Štai kodėl mes esame čia. ŽURNALISTAS: Tačiau jo darbas turėtų būti visiškai kitoks nei Jūsų? ŠRI MATADŽI: Ne, jis gana panašus, manau, nes mano darbas yra susitikti su žmonėmis, ar ne? Ir kai susitinku su žmonėmis, sužinau, kad jiems patinka mano veikla. Aš taip pat padedu ir jo žmonėms kartais, kai kas nors jiems būna negerai. Tačiau tai visai nesikerta su mano veikla, pastebiu, kad, kai esi toks, tampa toks mylintis, užjaučiantis ir tolerantiškas, kad nebegali jausti nieko kito. Labai malonu sutikti naujų žmonių, nes jo dėka pabuvau daugelyje komunistinių valstybių, aplankiau Kiniją ir Rusiją. Galbūt niekada nebūčiau aplankiusi šių vietų. ŽURNALISTAS: Manau, Jums turėtų būti labai sunku įtikinti žmones, kad Jūs nesate apsimetėlė, kad esate šventoji, juk tai yra šiek tiek pavojinga. Ar nepastebite, kad kyla problemų dėl žmonių, kurie yra ekstremalūs, ekstremalūs žmonės?

ŠRI MATADŽI: Matote, tai priklauso nuo valstybės. Pavyzdžiui, Indijoje tai visai nesudėtinga, nes žmonės supranta tai, jie žino, jie buvo mokomi, kad tas, kuris pažadina Kundalini, yra tikras šventasis. Matote, jie gali pamatyti, kaip kyla Kundalini, jie mato, kaip ji pulsuoja, jie gali pajusti pulsacijas. Jiems apie tai yra papasakota, todėl jie žino apie tai. Man nereikia vargti su jais. Tačiau priešingai – dauguma ieškotojų kitose valstybėse turėtų padaryti tinkamas išvadas, nes jie turėjo didžiulį problemų. Taigi, jei jie pasiekia tinkamas išvadas, tai nėra sudėtinga. Tačiau, žinoma, jei žmonių protas per daug dirba, trukdo, tada būna sunkiau. Bet nieko tokio. ŽURNALISTAS: Ar yra apsimestėlių šioje valstybėje?

ŠRI MATADŽI: Daugybė. Dauguma iš jų. ŽURNALISTAS: Turbūt jie yra Jūsų didžiausias galvos skausmas, ar ne? ŠRI MATADŽI: Jie yra ne vien mano, bet ir visų ieškotojų bėda. Ir tai yra visiška tiesa. Jie sugadina ieškotojus. Aš pažinojau tokių žmonių, jie susirenka pinigų, išvaro žmones iš jų darbų, iš jų gyvenimų, padaro juos nenormaliais lyg kopūstais, jie pasiima jų vaikus ir siaubingai sugadina. Kai kurie iš jų suserga epilepsija arba vėžiu, visokiomis ligomis. Kai kurie apanka. Jie visi baudžia.

ŽURNALISTAS: Jūs niekada nereikalaujate pinigų? ŠRI MATADŽI: Ne, ne, ne. ŽURNALISTAS: Tada kaip Jūs keliaujate po šalį, kaip keliaujate į užsienį, Britanijoje, kaip už viską susimokate? ŠRI MATADŽI: Matote, beveik viską apmoka mano vyras. Jis labai dosnus žmogus. ŽURNALISTAS: Tai pasisekė! ŠRI MATADŽI: Jis dosnus žmogus. Kitais atvejais aš taip pat turiu šiek tiek savo lėšų. ŽURNALISTAS: Kiek Jūs įvertintumėte savo kasmetines keliones skleidžiant šią žinią?

ŠRI MATADŽI: Na, negaliu to pasakyti, nesu tokia gera skaičiuojant sąskaitas, tačiau, sakyčiau, kai keliauju, pavyzdžiui, į kitą šalį, kartais Sahadža jogai mano, kad aš neturėčiau mokėti už jų išsigelbėjimą. Todėl dėl savigarbos jie kartais apmoka mano keliones, tačiau jie moka ne man, o kelionių agentūroms arba dažniausiai nuperka man bilietus ir tiek. Tačiau nedaug, nedidelė suma per metus. ŽURNALISTAS: Kur Jūs keliavote šiais metais? ŠRI MATADŽI: Šiais metais? Pagalvokim. Kada ir kur keliavau? Dabar atvykau iš Amerikos, taip pat buvau Ženevoje, Austrijoje, Belgijoje, Ispanijoje, Portugalijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje, Rusijoje, buvau Rusijoje ir Uzbekistane. ŽURNALISTAS: Ir visa tai per šiuos metus? ŠRI MATADŽI: Taip, per šiuos metus ŽURNALISTAS: Turbūt nuvargote.

ŠRI MATADŽI: Ar taip atrodo? Dabar man 60 metų. ŽURNALISTAS: Tikrai? ŠRI MATADŽI: Taip, man iš tikrųjų 60 metų. ŽURNALISTAS: Jūs visai neatrodote kaip 60 metų. ŽURNALISTAS: Kaip visa tai prasidėjo Jums, turiu omeny, nuo pat pradžių? Sakykim, dauguma žmonių labai mažai žino apie šiuos dalykus, kuriuos turime nuo pat gimimo. Tačiau kaip visa tai prasidėjo Jums? ŠRI MATADŽI: Iš tiesų aš žinojau visa tai nuo pat ankstyvos vaikystės, kaip jūs, pavyzdžiui, suvokiate, kad esate žmogus. Taip ir aš žinojau.

Aš visiškai suvokiau save, savo misiją ir kodėl taip yra, kodėl aš čia, kas aš. Visą suvokiau nuo pat ankstyvos vaikystės. Tačiau ieškojau būdo, kaip padaryti tai masiškai. Tai turėjo įvykti masėms žmonių. Mano tėvas pats buvo realizuotas ir jis buvo parlamento ir asamblėjos narys tais laikais, jis buvo vienintelis išrinktas indas. Sakyčiau, vienintelis išrinktas indas krikščionis. Mano brolis taip pat yra ministras. Kieno ministras? Susisiekiu ir kažko kito. ŽURNALISTAS: Tada, kaip supratau, Indijoje nėra sudėtinga įtikinti žmones.

Bėdos prasideda tik tada, kai keliaujate užsienyje? ŠRI MATADŽI: Oi, indai supranta daug geriau. ŽURNALISTAS: Tą ir turėjau omeny. ŠRI MATADŽI: Tačiau užsienis ir yra problema. Nes, matote, jie yra naivūs, jie nežino. Matote, Kristus gyveno tik 4 metus. Jis negalėjo papasakoti daug apie tai, apie Šventąją Dvasią. Visa tai yra paslaptis. Krikščionybė negalėjo to suteikti, jie niekada to neieškojo, nesigilino. Vien skaityti Bibliją, pasakoti kokias nors interpretacijas nesuteikia jokios naudos.

Taigi antro gimimo jie neišsiaiškino. Ir štai kodėl aš pastebiu, kad žmonės dar labiau pasimetę dėl visų šių mokytojų, kurie ateina, pasakoja apie tą ir aną. Ir jie tampa lyg gerai užhipnotizuoti. Visi šie žmonės yra užhipnotizuoti, jų smegenys praplautos, tada kai kurie iš jų pradeda vartoti narkotikus. Matote, yra tiek daug savęs naikinimo būdų. Štai kaip pastebėjau, kad žmonės yra pasimetę, sumišę. Žinoma, žmonės Indijoje, pavyzdžiui, kaip tas verslininkas, žino, kad aš esu šventoji. Todėl jis laiko mane šventąja, tai labai svarbu, ir tada jis ateina mano palaiminimų, net Indijos Ministras Pirmininkas Lal Bahadur Šastri, kurio sekretorius buvo mano vyras, jis ateidavo pamatyti manęs dažnai, kai būdavau mašinoje. Taigi Indijoje šventasis yra aukštesnis už visus karalius ir visus kitus kartu paėmus. Taigi jie gerbia šventąjį, netgi dėl populiarumo.

ŽURNALISTAS: Ar vadindama save šventąja, atrandate tokių žmonių Anglijoje? ŠRI MATADŽI: Čia jų ne tiek daug. ŽURNALISTAS: Žinote, jie nelinkę to pripažinti. ŠRI MATADŽI: Manau, kad jie nelinkę tikėti šventaisiais. Ne, jiems svarbesni politikai. ŽURNALISTAS: Tiesa, tiesa. Turiu omenyje, ar Jūs... ar... Ar jie Jus kartais įžeidžia? ŠRI MATADŽI: Ak, nieko tokio. ŽURNALISTAS: Tiesiog akivaizdu, Jūs tvirtai tikite savo veiksmais ir turbūt Jums atrodo keista, kai kiti žmonės visa tai [ignoruoja]? ŠRI MATADŽI: Viskas gerai.

Matote, galų gale jie yra vaikai, jie nesupranta. Tai viskas, ką galiu pasakyti. Nes jie vis dar vaikai dvasiniame gyvenime, matote. Bet šį kartą jie manęs nenukryžiuos, ar ne? Taigi viskas gerai. ŽURNALISTAS: Kai Jūs keliaujate į tokius miestus kaip Šiaurės Hamptonas ir panašiai, su Jumis kartu keliauja keletas žmonių. Ar ši komanda su Jumis keliauja kiekvieną kartą? ŠRI MATADŽI: Ne, jie yra kilę iš čia, vieni yra čia dabar, o kai kurie yra ten. Savaime aišku, visi kiti yra atvykę iš Australijos. Ir mes turime ašramą Pietų Londone.

Taigi jie yra apsistoję ten, jie čia tiesiog atvažiavo. Ir šitie du yra iš... Jis dirba Londone, jis irgi ten. Ir šie trys ponai yra iš Bedfordo. Jis iš Bristolio. ŽURNALISTAS: Suprantu. ŠRI MATADŽI: Bet nėra kažkokios komandos ar panašiai. Visi, kurie nori, gali prisijungti, jei jie laisvi, nes... ŽURNALISTAS: Taigi visi, kurie laisvi, gali Jums padėti... ŠRI MATADŽI: Taip, jie tiesiog gali man padėti, nes jei tai didelė grupė, jie gali man pagelbėti. ŽURNALISTAS: Suprantu, gerai, suprantu. Na ką gi, labai Jums ačiū už laiką. ŠRI MATADŽI: Ačiū Jums labai.

Bet, manau, turėtumėte užduoti dar vieną klausimą, jei galite, tarkime, apie Kundalini, nes tiems, kurie skaitė apie Kundalini, būtų labai įdomu žinoti. Sakoma, kad labai daug knygų parašyta apie Kundalini, kad tai yra labai pavojinga, tai labai (tai?), ir panašiai. Bet taip nėra. Matote, daviau realizaciją tūkstančiams. Tūkstančiams. Ir ji visiškai niekam nesukėlė pavojaus. Bet naivūs žmonės, nešventi žmonės, kurie neturi supratimo apie dvasinį gyvenimą, matote, jei jie bando kažkokius triukus, kaip seksą, per seksą ir panašias nesąmones, tada ji įsižeidžia ir atsiranda problemos. ŽURNALISTAS: Kaip tada ji gali būti pavojinga? ŠRI MATADŽI: Nesupratau klausimo.

ŽURNALISTAS: Jūs sakėte, kad ji gali būti pavojinga, jei naudojama netinkamai? ŠRI MATADŽI: Matote, galima sakyti, kad jei neišmanau apie šį instrumentą ir įkišu ranką į kažką, galiu nudegti, bet tai nereiškia, kad tai pavojinga vien dėl to, kad nežinau, kaip juo naudotis... ŽURNALISTAS: Tai yra esmė, turiu omenyje, jei nesuprantate, tai lyg kiršti pirštus į elektros rozetę... ŠRI MATADŽI: Taip taip, matote. Taip ir yra. Bet jie bando tai daryti ir tada bando rašyti knygas apie ją. Tai kažkas keisto, ar ne? Aš kol kas jokios knygos neparašiau. ŽURNALISTAS: Taigi akivaizdu, žinote, tai kažkas, ką turi išbandyti ir aiškiai pristatyti žmonėms. ŠRI MATADŽI: Taip, taip ir reikia. Kai gaunate realizaciją, automatiškai tampate dori, man nereikia sakyti jums: „Tapkite dori.“ Nes religija nušvinta jumyse. Jūs automatiškai tampate.

Man nereikia sakyti: „Negerkite“, jūs tiesiog nebegeriate, nes tuo daugiau nebesimėgaujate. Jūs neberūkote, nes tuo nebesimėgaujate; nebevartojate narkotikų. Jūs to nebedarote, nes viskas yra nušviesta, nes atsirado nauji prioritetai. Tarkime, jei šviesa yra šiame kambaryje, staiga pradėdate matyti, kur viskas padėta, ir žinote, jei eisite šia kryptimi, atsitrenksite. Taip ir nušvitimas reiškia, kad jūs automatiškai tampate teisingi. ŽURNALISTAS: Kiek žmonių sėkmingai išgydėte? ŠRI MATADŽI: Kiek ką?... ŽURNALISTAS: Kiek sėkmingai išgydėte žmonių, kurie atėjo su Jumis pasimatyti? ŠRI MATADŽI: Sėkmingai? ŽURNALISTAS: Sėkmingai padėjote? ŽURNALISTAS: Kiek Jūs iš tikrųjų pagydėte žmonių, palyginus su bendru pas Jus atėjusių žmonių skaičiumi?

ŠRI MATADŽI: Ak, kai kurie žmonės tiesiog ateina, dešimt minučių užtenka. Mūsų Prezidentas Sandživa Reddy, pirmas Prezidentas, jis grįžinėjo iš Anglijos... Amerikos. Nepasisėkė jo operacija, jo būklė buvo labai bloga. Nuvažiavau jo aplankyti ir jis nežinojo, kad aš esu Matadži, bet pažinojo mane kaip ponį Šrivastavą. Ir staiga mūsų vyriausiasis komisaras jam pasakė: „Čia yra Šri Matadži Nirmala Devi.“ Taigi jo žmona pasakė: „Girdėjau, Jūs pagydėte daug žmonių, taigi tiesiog išgydykite mano vyrą.“ Aš uždėjau ranką tik dešimčiai minučių, būsite nustebę. Jis buvo tiesiog... Tada jis gavo. ŽURNALISTAS: Tai gali nutikti kiekvieną kartą, kai kas nors ateina su Jumis pasimatyti? ŠRI MATADŽI: Ne visada. Kai kuriems reikia daugiau laiko, kai kuriems mažiau. Priklauso nuo to, ar jie yra problemiški, matote, jie užtrunka ilgiau, kai kurie iš jų.

Matote, tarkime, man reikia pralaužti dabar. Ir jei jūs esate tiesiog čia, jūs gausite. ŽURNALISTAS: Ar yra tokių žmonių, kurių tiesiog negalite pagydyti? ŠRI MATADŽI: Tokių žmonių... Nežinau, bet matote... Nežinau, nepamenu tokių, kurie atėjo pas mane ir nebuvo pagydyti. Kai kurie gal nebuvo, nežinau. Bet tie, kurie atėjo dėmesingai, nemanau, ar ne? Kiek pamenu, turėčiau pasakyti. ŽURNALISTAS: Taip, Jūs daug padarėte. ŠRI MATADŽI: Matote, aš tiek daug turiu, taip atsitiko, net šitie žmonės gydo. Taigi tam nėra galo.

Įsivaizduokite, aš – vienas žmogus, galiu atsiminti apie save, bet yra tiek daug, kuriuos jie gydo ir aš tiesiog apie tai pamirštu, tiesiog nepamenu. Vieną kartą nuvykau į programą, tiesiog sėdėjau. Vienas ponas priėjo, tiesiog prilietė mano pėdas. Aš pasakiau: „Kas jūs esate?“. Jis atsakė: „Jūs mane pamiršote?“ Paklausiau: „Kodėl?“. Pasakiau: „Atsiprašau.“ Jis atsakė: „Aš esu tėvas tokios ir tokios mergaitės, kurią Jūs išgydėte per dvi minutes, kuri buvo mirštantė toje ir toje ligoninėje.“ Aš pasakiau: „Tikrai?“ Bandžiau atsiminti, pasakiau: „Kas tai buvo?“, matot. Tada labai pasistengusi atsiminiau, nes tai buvo labai greita. Aš nuėjau pasimatyti su kai kuo kitu ir grįžtančią jis mane sustabdė. Ir ten buvo ji. Ji buvo išgydyta taip greitai, kad aš visiškai apie tai pamiršau.

ŽURNALISTAS: Rimtai? Na, manau, man belieka tikėti jums. ŠRI MATADŽI: Taip. Ir dar, ką aš sakau, nėra svarbu. Svarbu jums tapti Dvasia. Gydymas nėra toks svarbus. Matote, nes visi vis tiek mirs, ar ne? Taigi svarbu, kad taptumėte Dvasia. Ir viskas. Ir tada jūs gydysite kitus.

Ne tik save, jūs galite gydyti save ir kitus. ŽURNALISTAS: Gerai, labai gerai... Na, kaip sakiau, ačiū, ačiū Jums už laiką. ŠRI MATADŽI: Daug neišgydomų ligų galima pašalinti, bet tai nėra pagrindinis darbas, manau. ŽURNALISTAS: Taip. Manau, manau, tuo daugelis labiausiai domisi. ŠRI MATADŽI: Aš sutinku, taip. JOGAS: Atleiskite, Motina. Kai Jūs manęs paklausėte [NEAIŠKU] Paryžiuje, ir Motina tai priėmė labai gerai, bet jie apibūdino ją kaip jį. [JOGÉ KALBA] ŠRI MATADŽI: Kas ji... ŽURNALISTAS: Manau, kalbate ne su tuo žmogumi. JOGAS: Aš susipainiojau.

ŠRI MATADŽI: Kas yra? Kas nutiko? [JOGÉ KALBA] ŠRI MATADŽI: Taip. ŽURNALISTAS: Tai iš tikrųjų... [JOGÉ KALBA] ŠRI MATADŽI: Ak, prisiminiau tai. Jis taip pat pasakė, kad aš esu jis, matot, įdėkite mano nuotrauką. Jie pagalvojo, kad aš esu jis, matote, [NEAIŠKU]. ŽURNALISTAS: Iš tiesų, tai bus pirmas straipsnis apie Jus, taigi... (Jogas atsiprašo) ŠRI MATADŽI: Tai yra [NEAIŠKU]. ŽURNALISTAS: Niekio tokio, viskas gerai. Taip dažnai nutinka iš tikrųjų. ŠRI MATADŽI: Pasitaiko.

Mačiau, buvo tiek daug dalykų, su manimi taip pat, kaip sakėte, aš esu tiesiog... Kartais visko neatsimenu... ŽURNALISTAS: Teisingai. ŠRI MATADŽI: Gerai. Taigi... ŽURNALISTAS: Ar galima padaryti dar dvi nuotraukas? ŠRI MATADŽI: Taip taip, prašau, pirmyn. FOTOGRAFAS: Iš tiesų, jei galėtumėte nuleisti delnus, kad... žinote, kaip įprastai... neprieštarausite, jei tai patrauksiu? ŠRI MATADŽI: Kaip pasakysite. ŽURNALISTAS: Kartais problema. ŠRI MATADŽI: Mūsų toks stilius. Ar taip gerai? ŠRI MATADŽI: Galite paprašyti pridėti savo rankas prie mano nuotraukos taip pat.

Mano nuotraukos skleidžia vibracijas. Matote, jie gavo savirealizaciją per mano nuotrauką. Taip, iš tiesų, jie buvo pagydyti per mano nuotrauką. ŽURNALISTAS: Tai nuostabu, ar ne? ŠRI MATADŽI: Taip, iš tiesų, štai apie ką kalbėjau, tai padės, 00:31:46:10 00:31:47:17 Sahadž padės jiems visiems. ŽURNALISTAS: Taigi, kuo daugiau jų turėsime, dar tūkstantį turime... ŠRI MATADŽI: Taip, nuotraukos. Tie žmonės [NEAIŠKU] kažką tokio [NEAIŠKU] nuotraukų. Ne tik kaip nuotraukos, bet tiesiog gydyti žmones, mes matėme. Ir pirmą kartą nuvykau į Australiją, ten buvo didelis [NEAIŠKU]. Atsitiko taip, kad vieno aukšto tos pramonės pareigūno giminaitis buvo [NEAIŠKU].

Ir buvo ponias, viena iš Sahadža jogių, taigi ji pasakė: „Aš negaliu [NEAIŠKU], tiesiog padėkime nuotrauką“ ir [NEAIŠKU]. [NEAIŠKU] Ne tik tai, ne tik tai, bet pacientas [NEAIŠKU] buvo visiškai sveikas? Tai štai, kai jie ją davė ir kaip nuotrauka [suveikė? NEAIŠKU]. Vienas iš jų, matote, dar vienas žurnalistas, kuris yra realizuota siela. ŽURNALISTAS: Aha, suprantu. Tai klausimas, žinote, mokinant žmones matyti, ar tai neprasideda, kai... ŠRI MATADŽI: Manau, taip manau. Kitaip [NEAIŠKU]. ŽURNALISTAS: [NEAIŠKU] ŠRI MATADŽI: [NEAIŠKU] atsakomybė [NEAIŠKU] kiekvienam. ŽURNALISTAS: [NEAIŠKU] ŠRI MATADŽI: Ar ne?

Galų gale, laikraštis turi rašyti ir geras naujienas. Telaimina jus Dievas. [NEAIŠKU]. Jūs esate [NEAIŠKU]. Viskas gerai. Viskas gerai. Tai buvo labai gražu. Mes galime duoti šį adresą. Ar galėtumėte, prašau? Ir pasakykite jiems apie [NEAIŠKU].

Pasakykite jiems apie [NEAIŠKU]. [Ar galite.... NEAIŠKU] [NEAIŠKU] Douglas yra genijus?]. Aš noriu [NEAIŠKU] šiaip ar taip, jis nori [NEAIŠKU]. Jis yra genijus. Jis yra genijus. Tai yra tiesa. Jis taip skubėjo, ir aš turėjau skubėti su juo. Aš pasakiau: „Leisk man kalbėti greitai.“ Gerai? Ačiū vaizdo operatoriui. „Ši komanda klauso Jūsų“, jis liepė eiti.

1982-1021, TV Interview

View [online](#).

TV Interview, October 21st, 1982, Plymouth, UK

Jos pasekėjai ją mato kaip didžią dvasinę lyderę, galinčią išgydyti visas ligas – netgi vėžį.

Aišku, šiuos tvirtinimus jūs jau turbūt esate girdėję prieš tai iš kitų taip vadinamų guru (dvasinių mokytojų), tačiau jos sparčiai didėjančiam pasekėjų ratui Matadži Nirmala Devi yra kitokia. Šį vakarą ji paskleis savo žinių viešojoje programoje Ekseteryje. ŽURNALISTAS: Matadži, pasaulyje, kuriame gausu gydančiųjų ir guru, yra daugybė apsišaukėlių ir šarlatanų. Sutiktumėte su tuo, kad daug žmonių gali skeptiškai reaguoti į Jūsų tvirtinimus? ŠRI MATADŽI: Žinoma, taip ir turėtų būti. Kodėl jie taip nereaguoja, aš nesuprantu. Jūs turite naudoti smegenis ir pasiekti tinkamas išvadas. Kodėl ieškote, ko ieškote ir pas ką einate. Šie žmonės, kurie prašo iš jūsų pinigų ir gyvena kaip parazitai jūsų sąskaita, negali būti guru, matote, jie yra savigarbos neturintys žmonės. ŽURNALISTAS: Jūs visiškai neimate pinigų?

ŠRI MATADŽI: Visiškai. Turiu omeny, kaip galiu imti pinigus už tai, kas yra meilė, o meilė yra Dievas. Kaip galiu imti už tai pinigus? ŽURNALISTAS: Tvirtinama, kad netgi tokio interviu kaip šis žiūrovai, vien tik pažiūrėję į Jūsų atvaizdą televizijos ekrane, gali patirti tam tikrus fizinius pojūčius Jūsų galios. Kaip tai veikia? ŠRI MATADŽI: Taip. Bet jei jie tik nukreips delnus į mane štai taip, netgi dabar jie gali pajusti vėsų dvelksmą, srovenantį per jų delnus. Dauguma gali tai pajusti, kaip jie tai pajautė Honkonge, tačiau, jei esate komplikuoti žmonės, tai gali užtrukti. Tačiau dažniausiai žmonės yra paprasti ir jie tai pajaučia. Vėsus dvelksmas tiesiog pradeda pūsti į jų delnus.

Ir tai yra Šventosios Dvasios dvelksmas. ŽURNALISTAS: Tiesiog šiuo metu laikant delnus, nukreiptus į ekraną? ŠRI MATADŽI: Tiesiog taip. Tiesiog taip, taip. ŽURNALISTAS: Na, Jūsų žinia yra apie savęs supratimą, suvokimą, turiu omeny, ką tiksliai tai reiškia? ŠRI MATADŽI: Savastis reiškia Visagalio Dievo atspindį mūsų širdyje. Tačiau tai glūdi virš jūsų galvos. Ir savęs suvokimas, paprastais žodžiais tariant, yra tikrasis krikštas. Tai yra tikrasis krikštas. Tai reiškia, kad jūsų Dvasia patenka į jūsų suvokimą, į jūsų sąmoningą protą, į jūsų centrinę nervų sistemą, taigi jūs pradate įsisąmoninti savo Dvasią, kuri pasireiškia jumyse kaip energija.

Ši energija – tai visa persmelkiančio Dievo energija. ŽURNALISTAS: Tačiau esu įsitikinęs, kad dauguma žmonių mano, jog jie jau puikiai save pažįsta ir nejaučia jokio poreikio papildomai energijai. ŠRI MATADŽI: Tai pernelyg didelis pasitikėjimas savimi. Tačiau yra būdas sužinoti. Jei pažįstate save, tai jūs turite žinoti, kurie centrai jumyse blokuojasi, kurie centrai blokuojasi kitame žmoguje. Tai tampa svarbu, tai nėra proto projekcija: „Aš esu toks ir toks.“ Tarkime, sakau, kad aš esu tam tikros vietos valdytoja. Ar aš ja tapau? Ne. Man reikia turėti tam tikrų galių. ŽURNALISTAS: Ir Jūs iš tikro galite pažiūrėti į kitą žmogų ir pasakyti, kas jam negerai, ar pajauti, kas jam negerai?

ŠRI MATADŽI: Taip, galiu, galiu pažiūrėti į žmogų ir pasakyti, tačiau kiti, kurie yra Sahadža jogai, gali pajauti tai tik savo pirštų galiukais. Bet mes kalbame kitokia kalba, mes nesakome: „Tau vėžys“, nes tai netinkamas pasakymas. Mes sakome: „Tau blokuojasi toks ir toks centras.“ Tarkim, kažkas yra labai egoistiškas. Tada nesakome: „Tu esi egoistiškas“, sakome: „Tavo Agija blokuojasi.“ Taigi toks žmogus nesijaučia įžeistas, suprantate. ŽURNALISTAS: Bet identifikavusi problemas Jūs taip pat galite jas pašalinti. ŠRI MATADŽI: Taip. Jei identifikuoju problemas, taip pat žinome, kaip jas pašalinti. ŽURNALISTAS: Kas nutiko prieš dvidešimt metų, kai Vakarų pasaulyje apie guru buvo tik išgirsta? Atrodo, mes puikiai išgyvenome ir be jų. ŠRI MATADŽI: Matote, šis laikas – tai prisikėlimo laikas, tai Paskutinio Teismo laikas.

Apie tai paaiškino jūsų didis poetas Viljamas Bleikas, kuris pasakė, kad nauja žmonių rūšis, jis ją pavadino Dievo žmonėmis, gims šioje Žemėje ir taps pranašais, jie turės galių paversti kitus pranašais. Žinoma, Indijoje taip pat buvo pranašystė prieš tūkstančius metų, kad... Šis darbas prasidės 1970 m. ir, kad daugybė žmonių gaus savo realizaciją. Apie tai jau yra paskelbta. ŽURNALISTAS: Ir mes dabar esame šiame laikmetyje? ŠRI MATADŽI: Taip, šis laikas atėjo, štai kodėl šie žmonės buvo gimę. Ir yra daugybė vaikų, kurie gimė realizuoti. Ir jūs nežinote, kas jie tokie, nes jie turi tas vibracijas ir yra kitokie žmonės.

ŽURNALISTAS: Matadži, iš tikrųjų labai Jums dėkoju. ŠRI MATADŽI: Ačiū.

1982-1219, Shri Mahakali Puja, Desire Within

View [online](#).

Shri Mahakali Puja, Lonawala, Maharashtra (India), 19 December 1982.

(A hill station on the road from Mumbai to Pune)

Taigi sveiki atvykę, Sahadža jogai, į šią didžią jogos šalį.

Šiandien pirmiausiai turime savyje įtvirtinti norą, kad esame ieškotojai ir, kad turime pasiekti pilną augimą ir brandą. Šiandienos pudža skirta visai Visatai. Visa Visata turi būti nušviesta jūsų troškimų. Jūsų troškimai turi būti tokie stiprūs, kad išspinduliuotų tyras Mahakali energijos vibracijas, kurios ir yra tyras noras pasiekti Dvasią. Tai yra tikrasis noras. Visi kiti norai yra tarsi iliuzija. Jūs esate žmonės, išrinkti Dievo. Ypač tam, kad pirmiausiai išreikštumėte savo norą, o po to jį pasiektumėte. Ir dėl šio begalinio tyro noro jūs turite paversti tyru visą pasaulį. Ne tik ieškotojus, bet ir tuos, kurie nėra ieškotojai.

Jūs turite sukurti aplink šią Visatą aurą noro pasiekti aukščiausią, Dvasią. Be noro ši Visata nebūtų sukurta. Šis Dievo noras yra Šventoji Dvasia, visur esanti Energija, Kundalini jumyse. Kundalini išreiškia tik vieną norą – tapti Dvasia, ir jei norėsite ko nors kito, Kundalini nepakils. Tik tada, kai ji žino, kad šis noras bus patenkintas to, kuris yra ieškotojas, ji pabus. Jei jumyse nėra noro, niekas negali jūsų priversti. Sahadža jogai niekada neturėtų primesti šio noro kitiems žmonėms. Pirmas išbandymas, su kuriuo susiduriate, vos gavę savirealizaciją – pradėdote galvoti apie savo šeimą. Pradėdote galvoti: „Mano mama jos negavo, man tėtis jos negavo, mano žmona jos negavo, mano vaikai jos negavo.“ Žinokite, kad šie ryšiai yra žemiški. Sanskrito kalbatai vadinama „loukik“.

Jie nėra „aloukik“, nėra aukščiau žemiškų santykių. Tai yra žemiški santykiai, ir šie prisirišimai yra žemiški. Jei pradėdote žaisti šia linkme, kaip žinote, Mahamajos energija leidžia jums su jais žaisti. Eikite pirmyn, kiek tik norite. Žmonės man atiduoda visus savo santykius, tėvus, tą ir aną, ir galiausiai suvokia, kad tai, ką jie darė, buvo labai neteisinga. Jie prarado tiek daug nuostabių akimirkų, tiek daug valandų, tiek daug metų, eikvodami savo energiją žmonėms, kurie niekada nebuvo nusipelnę Motinos dėmesio. Greitai geriau suvoksitė, kad šis noras gali būti jumyse, bet jo gali nebūti nė viename iš taip vadinamų žemiškų santykių. Tai visai nesvarbu. Kristus yra pasakęs, kad jo broliai ir sesės laukia išorėje, Jis pasakė: „Kas yra mano broliai ir mano sesės?“ Taigi kiekvienas turi suvokti, kad tie, kurie įsitraukia nuolat į savo šeimų problemas ir pritraukia mano dėmesį, turi žinoti, kad tai tik mano žaidimas. Tai neturi jokios prasmės jums.

Jūsų augimui svarbiausia, kad nenorėtumėte sukelti noro savo pažįstamiems ir giminaičiams. Tai pirmas principas, kuriuo turite vadovautis, kad įtvirtintumėt Mahakali energiją. Ypač Indijoje, kur žmonės yra per daug prisirišę prie savo šeimų, tai didžiulė problema. Jei duosite realizaciją vienam žmogui, nustebsite pamatę, kad visi jo santykiai yra apipinti puokšte bhutų. Vos duodi realizaciją vienam, patenki į bėdą: tada pamažu pereina visi bhutai, trikdo mano gyvenimą, eikvoja mano energiją ir yra pasibaisėtini. Jūs turėtumėte suvokti, kad tai nėra gerai. Jei norite švaistyti savo laiką, aš leisiu jums jį švaistyti, bet jei norite augti sparčiai, pirmiausiai turite prisiminti, kad tai santykiai, kurie yra visiškai žemiški, tai nėra jūsų tyras noras. Taigi pabandykite atskirti savo tyrą norą nuo savo žemiškų norų. Tai jokiais būdais nereiškia, kad turite atsisakyti savo šeimos, savo motinos ar sesers – ne, bet jūs viską stebite ir matote, kaip stebėtumėte bet ką kitą. Ir jūs turite pamatyti, jie iš tikrųjų neturi norų ar turi.

Jei neturi – tai puiku ir nuostabu. Jie neturėtų būti atmesti vien dėl to, kad yra jūsų giminės. Tai galioja abiem atvejais. Jie negali būti priimti kaip tinkami, nes yra jūsų giminės, bet negali būti atmesti ir kaip netinkami, nes yra jūsų giminės. Taigi Sahadža jogoje turite savo norą paversti tyru, turite atsikratyti tiek daug dalykų. Bet žmonėms, kurie yra prisirišę prie savo šeimų, yra prisirišę prie savo šeimos, turi pamatyti tai, kad nepradėtų brukti Sahadža jogos savo giminaičiams, ar bent jau brukti jų man. Taigi šis noras mumyse, kuris yra pasireiškianti Mahakali energija, pasireiškia mumyse įvairiais būdais. Kaip jau sakiau, pirmiausiai jis pasireiškia mumyse po realizacijos, nes visi esame Sahadža jogai – kad ką nors darytume su savo giminaičiais. Tada antras noras, kuris mumyse pasireiškia – kad bandytume pradėti gydyti žmones, kurie yra mūsų giminės. Tai yra antras noras, turite matyti save ir pripažinti, kad taip buvo nutikę daugeliui iš jūsų.

Taigi pradedant raupsais, baigiant tokiais mažmožiais kaip peršalimas ar sloga, kad ir kas jiems būtų, manote, kad visa tai turite atiduoti Motinai. Ir visi jūsų šeimos rūpesčiai turi būti atiduoti Motinai. Tokie paprasti dalykai kaip nėštumas ar sloga, labai paprasti dalykai, kurie yra tokie natūralūs, patenka į jūsų dėmesį. Kai tuos dalykus laikote savo dėmesyje, tada sakau: „Gera, eikite. Bandykite tai išspręsti, jei įmanoma.“ Bet jei jų nelaikote savo dėmesyje, jie atsiduria mano dėmesyje. Palikite juos mano dėmesiui, aš su tuo susidorosiu. Bet tada tai tampa užburtu ratu. Tai yra labai subtili proto projekcija, kuri sako: „Gera, Motina, jei mes to nelaikome savo dėmesyje, geriau Tu tuo pasirūpink“. Tai ne tas kelias. Jums turėtų būti vienintelis stiprus noras: „Ar aš tapau Dvasia?“

Ar aš pasiekiau aukščiausią? Ar aš pakilau virš žemiškų norų?“ Išgryninkite tai. Vos pradėsite gryninti, kad ir kas atkrenta, aš tuo pasirūpinsiu. Tai yra tik apsidraudimas, ne garantija. Jei tai bus verta mano dėmesio, aš tikrai jums pasirūpinsiu. Turite branginti savo dėmesį, kaip aš branginu savąjį. Manau, turite labiau branginti savo dėmesį negu aš, nes aš galiu susitvarkyti su daug daugiau dalykų savyje, nes viskas yra mano dėmesyje, o jūs stenkitės išgryninti savo norus, laikydamiesi atokiau nuo materialių problemų, su kuriomis susiduriate. Kai pažvelgiate plačiau, pradėsite galvoti: „Motina, o kaip dėl mūsų šalies problemų?“ Gera, duokite man savo šalies žemėlapi – baigta. Tai daugiau nei pakanka. Tada valykitės.

Tą norą, kurį turite, tiesiog palikite. Ir vos tik išsivalote, ši vieta tampa apsaugota jūsų dėmesio, tai labai įdomu. Kai tai įveikiate, tik tada galite skleisti šviesą, o jei esate tame, pasislepiate po tuo. Jūsų šviesa pasislepia, nesklinda jokia šviesa. Jūs turite pakilti virš to noro. Vos tik jums kyla noras, pakylate virš jo, tada jūsų šviesa plačiau apšviečia problemą, su kuria susiduriate, ir manote, kad aš turėčiau ją išspręsti. Tai yra mano galvos skausmai, kuriuos užsikraunate sau. Jūs turite padaryti tik viena – tapti Dvasia, tik tiek. Tai labai paprasta. Visa kita yra mano galvos skausmas.

Kalbant apie problemas, kurios susijusios su jūsų norais dėl kolektyvo, yra visai kas kita. Tam, kad įrodytumėte savo tyrumą, kad skleistumėte tyrumo aromatą, jūsų dėmesys turėtų būti kitoje pusėje. Taigi dabar stovite ne prieš mane, jūs sėdite kartu su manimi prieš visą pasaulį. Matote, visas požiūris turi pasikeisti. Požiūris turėtų būti toks: „Ką aš galiu duoti? Kaip galiu duoti? Kur klystu duodamas? Aš turiu būti budresnis. Kur yra mano dėmesys? Aš turiu būti budresnis dėl savęs.“

Ką aš darau? Kokia yra mano atsakomybė?“ Jūs turite norėti tapti tyri. Turėtumėte tapti tyru noru. Tai reiškia, kad turite tapti Dvasia. Taigi, kokia yra jūsų atsakomybė sau? Turite panorėti, kad pasireikštų jūsų atsakomybė sau, kad ji būtų įgyvendinta. Tada pasireikštų atsakomybė Sahadža jogai. Kokia yra jūsų atsakomybė Sahadža jogai, kuri yra Dievo darbas, kuris jau prasidėjo ir jūs esate mano rankos. Turite atlikti Dievo darbą ir nugalėti nedieviškus elementus, demoniškas jėgas. Jūs daugiau nebesate atsakingi už savo šeimą.

Tie, kurie vis dar yra, dar nesubrendę Sahadža jogai. Sakau, kad jie yra beveik, niekam tikę. Visi jie atkris, jų šeimos kentės, aš žinau, kad taip nutiks, nes dabar jėgos susitelkia taip, kad prasidės atranka. Jūsų atsakomybė sau, tapti Dvasia, jūsų atsakomybė Sahadža jogai, jūsų atsakomybė suprasti mane vis geriau ir geriau. Jūsų atsakomybė yra suprasti jumoje esantį mechanizmą, jūsų atsakomybė yra suprasti, kaip tas mechanizmas viską išsprendžia. Jūsų atsakomybė yra tapti pačiam sau guru. Jūsų atsakomybė yra tapti oria ir šlovinga asmenybe. Jūsų atsakomybė yra tapti asmenybe, kuri būtų verta pagarbos, o ne pigia asmenybe. Kiekvienas iš jūsų yra vertas visos Visatos. Jei norite pakilti į tokį lygį, visatų visatos gali būti nusviestos po jūsų pėdomis, jei norite pakilti į tokį lygį, į tą didybę, kuri yra jumoje, kad klestėtumėte.

Bet tie žmonės, kurie tebenori gyventi labai žemame lygyje, negali pakilti, pavyzdžiui, Vakarų Sahadža jogai turi tam tikrų problemų, kurios susijusios su nuodėme prieš Motiną, o Rytų Sahadža jogai turi problemų, susijusių su nuodėme prieš Tėvą. Nesunku iš to išsivaduoti. Dėmesys turi būti išlaikytas tyras. Sahadža jogoje žinote visus metodus, kaip išlaikyti dėmesį tyrą. Jei dėmesys nėra tyras, tada šis noras bus visada atakuojamas nereikšmingų, nesąmoningų dalykų, kurie beprasmiškai jūsų augimui. Žmogus, kuris yra geras Sahadža jogas, nekreipia dėmesio į drabužius, į tai, ką kiti jam sako ar kalba apie jį, kaip su juo elgiasi, nes jo dėmesys nesutelktas į kritiką, kad tas asmuo yra toks, kitas – anoks. Taip pat nėra agresijos niekam kitam, nes nėra nieko kito. Bet problema ta, kad kai aš ką nors pasakau, niekas negalvoja, kad kalbu apie jus, apie kiekvieną iš jūsų. Tie, kurie yra agresyvūs, prisiima kitą vaidmenį, o tie, kurie nėra agresyvūs, galvoja priešingai. Kai aš ką sakau asmeniui, kuris yra agresyvus, neagresyvus iškart galvoja apie tuos, kurie yra agresyvūs, bet ne apie save.

Jūs iš karto pradėdote galvoti apie kitą žmogų, ieškodami kitame trūkumų. Taigi tyras noras pamažu silpnėja, silpnėja, silpnėja dėl ant jo užkraunamos naštos. Taigi budrumas yra labai svarbus, absoliutus budrumas – „satarkata“, turime laikyti savo dėmesį, sutelktą į tai, kad išlaikytume savo tyrą norą. Noras kyla mūsų širdyje, esate taip sukurti, kad jūsų brahmarandra taip pat yra širdis. Jei jūsų širdis nėra švari, tai nepadės išlaikyti ją švarią. Yra žmonių, kurie galvoja, kad jei didingai kalba apie Sahadžą jogą ar panašiai, jiems viskas gerai. Jie patys save apgaudinėja. Jei širdis nėra atverta, ji yra užverta. Taigi bandykite atverti savo širdį projektuodami. Projektuodami tai.

Tikiuosi, šiandien, kai darysite šią pudžą ir šlovinsite Mahakali ir ypatingą Jagiją, mes būtinai įtvirtinsime šią aurą ir apšviesime visą Visatą. Bet jūsų požiūris turėtų būti toks: „Kiek aš prie to prisidėjau? Ar tebegalvoju apie kitus žmones, ar tebegalvoju apie savo nereikšmingas mažas problemas, ar galvoju apie savo Dvasią?“ Taigi kairys kanalas prasideda ir baigiasi Šri Ganėša. Šri Ganėša turi vieną pagrindinę savybę – Jis yra visiškai atsidavęs savo Motinai. Jis nepažįsta jokio kito Dievo. Jis net nepažįsta savo Tėvo. Jis pažįsta tik savo Motiną ir yra visiškai Jai atsidavęs. Bet šiam tyram norui reikalingas veiksmas, apie kurį jums papasakosiu vėliau, nes turėsime vis daugiau ir daugiau pudžų. Šiandien geriau įtvirtinkime patys šį tyrą norą tapti Dvasia. Taip yra, kad vakarietišku protu iškart klausiamo: „Kaip?“ Tai visada iškyla: „Kaip tai padaryti?“ Ar man jums pasakyti?

Tai labai paprasta. Adi Šankaračarija parašė „Viveka Čudamani“ ir tiek daug kitų knygų apie susitarimus, tada atsirado tiek daug didžių gudruolių po jo ir pasakė: „Kaip tas, kaip anas ir kaip?“ Jis pasakė: „Pamirškite šiuos žmones“. Tada jis parašė „Saundarya Lahari“, tai yra tik jo Motinos apibūdinimas ir jo atsidavimas jai, kiekvienas posmas, kurį jis parašė, yra mantra. Tai ne jūsų atsidavimas protu per protą, o jūsų širdies atsidavimas. Tai yra absoliutus jūsų širdies atsidavimas. Vakarų Sahadža jogai labai gerai žino, kaip juos vis atakavo ir atakavo negatyvas, ypač tada, kai tokie baisūs žmonės kaip Froidas atėjo sunaikinti jų pagrindą, šaknis. Ir kaip Vakarai visa tai akylai priėmė ir nukreipė juos eiti į pragarą. Visa tai turi būti išaiškinta. Visa tai yra nesąmonė, neteisinga, visiškai prieš Dievą, tai veikla, nukreipta prieš Dievą. Tada suprasite, kad iš visų jėgų kovosite sakydami: „Tai yra mūsų pagrindo, mūsų šaknų naikinimas“, kai jūsų Motina yra šaltinis viso, kas kilnu, didinga, viso, kas maitina, aukština, išlaisvina.

„Jūs atskiriate mus nuo mūsų šaknų.“ Kai jis užsiėmė, manau, su būtybėmis, panašiomis į gyvūnus, ir norėjo, kad jūs visi nusmuktumėte iki to žemo žmonių lygio, kuris atitinka patologinius atvejus, nežinau. Taigi jums svarbu suvokti visas tas atakas, kurios buvo nukreiptos prieš jus, ir būti budriems, nė su viena iš jų nesusitapatinti. Galiausiai, sakyčiau, atvykote į šią šalį, kad pamatytumėte šaknis, o ne daigus. Keiskite savo vakarietiško būdo požiūrį. Telefonai negeri. Negausite čia pagaminto telefono. Pašto išlaidos yra siaubingos. Geležinkeliai yra patys blogiausi. Taip neturėčiau sakyti, nes esame geležinkelio stotyje. Bet žmonės yra nuostabūs, jie žino, kas yra dharma.

Jie niekaip ir niekieno nebuvo atakuoti, nes buvo Kundalini. Šri Ganėša sėdi čia. Kaip gali drįsti kas nors atakuoti? Didži Maharaštra turi aštuonis Ganėšas, kurie saugo. Aš nežinau, ar Maharaštros gyventojai žino šį faktą. Ir tiek daug „marutis“ [hanumanų], taigi, kas galėtų atakuoti šią šalį? Čia nėra jokios negatyvo atakos, išskyrus tą, kad jie patys orientuoti į pinigus. Vienintelis prakeiksmas, kurį jie turi, jei galėtų to atsikratyti, taptų didžiais žmonėmis. Taigi atvykome į šią šalį mėgautis ne vakarietišku komfortu, o savo dvasios komfortu. Taigi keiskite savo požiūrį apie Indiją.

Aš neturiu omenyje „Air India“ oro linijų, jokių būdu. Prasta idėja atvykti „Air India“ oro linijomis, nes jūs esate Sahadža jogai. Visai ne. „Air India“ neturi nieko bendro su Sahadža joga. Visi mūsų geležinkeliai, visa, kas yra mūsų, neturi nieko bendro su Sahadža joga iki šiol. Taigi išlikite patriotiškai ir naudokitės savo oro linijomis, dėl Dievo meilės. Bet kai atvyksite čia, pamatysite, kad žmonės čia yra labai tyri, jie negali suprasti Froido, negalite apie tai su jais kalbėti, tai yra virš jų. Šiuo atžvilgiu jie yra aukštesnio tipo žmonės, nes nebuvo atakuoti, o jūs esate aukščiau ta prasme, kad nors ir buvote atakuoti, iš to išsivadavote. Tiesiog nusisukote nuo to ir dabar esate kitame kelyje. Tai kai kas nuostabaus.

Taip pat turite pasitikėti, yra daug žmonių, kurie tiki tuo pačiu kaip ir jūs, šioje didelėje šalyje, kur tokia populiacija, kad jus palaikytų. Taigi neturėtumėte jaustis pasimetę. Šiandien mes turime pradėti šią pudžą Mahakali dieną. Galima sakyti, kad tai taip pat Gauri diena ir Ganėšos-Gauri diena, nors pagal grafiką taip gali ir nebūti. Bet aš sakau, įtvirtinkime savo subtiliajame lygyje

norą tapti tyriems ir išsivalyti visas kliūtis ir netyrus dalykus, kurie yra mumyse. Norėkime tapti didžiais Sahadža jogais, norėkime tapti atsakingais Sahadža jogais ir norėkime atsiduoti savo Motinai. Tai nėra sunku. Tai yra pats lengviausias, paskutinis yra pats lengviausias, nes visa, ką jūs turite atiduoti, aš nieko nenoriu iš jūsų, išskyrus tai, kad priimtumėte mano meilę. Atsidavimas reiškia, kad atveriate širdį ir priimate mano meilę. Atsisakykite savo ego.

Tik tiek ir visa tai pavyks. Esu tikra, kad tai pavyks. Aš bandau atsidurti jūsų širdyse ir aš tikrai ten įsitvirtinsiu. Mahakali turi ypatingą gebėjimą raudoti, ne Ji yra iš kairio kanalo. Kai Ji yra bejėgė ir negali veikti, pradeda raudoti. Tai yra vienintelė Mahakali išraiška, kad Ji trokšta, ir jei Jos troškimas nebūna patenkintas, tada Ji tiesiog rauda, tai viena, ką Ji gali padaryti, kai jaučiasi bejėgė. Ar ne taip? Kartais, kai Ji yra kupina meilės, kaip šiandien mačiau visus, ateinančius čia, ir visus tuos žmones, sėdinčius čia, kai Ji negali pilnai išsireikšti, visa širdimi, Ji pradeda jausti, kad džiaugsmas išsilieja ašaromis. Telaimina jus Dievas šios dienos pudžai, tikiuosi, kad jūs visa tai priimsite taip, jog visų subtiliausia bus pažadinta jumyse, jautrumas visapusiškas ir meilė, kuri ištrykšta džiaugsmu. Meilė, kuri pasireiškia kaip džiaugsmo aromatas, pasireiškš šios dienos pudžoje.

Telaimina jus Dievas!

1982-1225, Christmas Puja

View [online](#).

1982-1225 Christmas Puja, Pune Šiandien mes švenčiame Kristaus gimimą, kuris buvo didžiulis įvykis žmogaus sąmonės vystymesi. Kaip žinote, kai Jis atgimsta Agija čakroje, Jis įtraukia ego ir superego, kurie veikia kaip mūsų sąlygotumai ir ego. Įvyko toks didis įvykis maždaug prieš 2000 metų. Tačiau šiandien yra laikas mums išnaudoti tą didįjį Atgimimą šioje Žemėje. Kad suprastume Jėzų, pirmiausiai turime žinoti, kad Jis buvo ne kas kita kaip Omkara. Jis buvo sudarytas iš vibracijų, ir štai todėl Jis prisikėlė. Ir dėl savo prigimties Jis buvo neprisirišęs. Todėl turime suprasti, kad ir mes turime būti neprisirišę, pirmiausiai prie savo minčių, o tai, kaip žinote, pasiekama, jei žinote, kaip atleisti kitiems. Bet yra kitas labai subtilus prisirišimas, kurį turi žmonės – tie, kurie gimė krikščionių religijoje – jie mano, kad Kristus yra jų ir, kad Jis yra jų kišenėje. Iš tikrųjų yra priešingai – Jis nieko bendro su jais neturi ir Jis yra prieš juos. Kaip Kristus pasakė: „Mane kviesite: „Kristau, Kristau“, ir aš nepažinsiu jūsų“. Taigi krikščionims svarbu niekada negalvoti: „Kristus yra mūsų, Kristus priklauso mums“, nes visą gyvenimą gyvenote kaip krikščionys. Iš tiesų taip nėra, jūs negyvenote kaip krikščionys. Taigi tie, kurie negyveno kaip krikščionys, o paprasčiausiai pasiėmė krikščionybės vardą, tikrąją prasme nėra tie žmonės, kurie seka Kristumi. Taigi dabar turime keistis patys ir sekti Juo savo gyvenimuose. Kol neįtrauksime Jo į savo gyvenimus, mes nesuprasime Jo atėjimo didybės. Vien todėl, kad esame krikščionys ar taip vadinami krikščionys, manyti, kad turime daug ką bendro su Juo, ir identifikuotis su Juo yra absoliučiai klaidinga. Ir štai kodėl aš jus prieš tai įspėjau, kad turime įsisavinti visas Jo savybes. Tai buvo gyvas labai didingo Atgimimo pavyzdys, kad Jis atėjo į šią Žemę ir gyveno tokį tyrą ir šventą gyvenimą. Pabandykite išvystyti savo tyrumą ir šventumą ir galingą šventumą bei galingą dievišką prielankumą, kuris ne užsiteršia, o kovoja su viskuo, kas yra prieš Dieviškumą, kas yra prieš Kristų. Taigi šiandien yra diena, kai mes vėl švenčiame Jo gimtadienį, ir šią dieną leiskime Jam gimti mumyse, Jam gimti mūsų charakteryje, mūsų elgesyje, mūsų temperamente. Jis buvo neprisirišęs žmogus, neprisirišęs prie materialių dalykų, nieko panašaus – Jis gyveno kaip dailidės sūnus, labai nepatogų gyvenimą, visiškai. Ir jis niekada nesuko galvos dėl gyvenimo smulkmenų. Iš tiesų, žinote, dailidės namai yra viena iš pavojingiausių vietų gyventi, nes ten yra visokių vinių, visokių keistų įrankių. Bet kurią dieną galima užkliūti už jų ir susižeisti. Ir ten beveik nėra vietos miegojimui. Visi namai pripildyti medienos, ir žmonės dažniausiai miega ant medienos. O mes, taip vadinami krikščionys, atvirkščiai – esame tokie išrankūs savo komfortui. Ir mums labai lengva smerkti kitus, labai lengva, tai kažkas absurdiško. Tai visiškai absurdiška! Pamato ką nors, tarkim, nuėję į turgų: „O, tai siaubinga“, jie nueis į kokią vietą ir pasakys: „Tai blogai“. O kaipgi jūs? Kas yra jūsų viduje? Tiesiog matykite save. Ir tai yra, ką turime dabar išvystyti, mes turime išsivalyti iš vidaus. Turite jaustis nepatogiai iš vidaus, o ne iš išorės. Mes turime jaustis nepatogiai su visais blogais dalykais, esančiais mūsų viduje, o ne išorėje. Nukreipkite savo dėmesį į vidų, nes Kristus gyveno į vidų nukreiptą gyvenimą. Jis negyveno išorėje. Jis gyveno savo viduje. Ir šią dieną turime suprasti, kad mūsų naujas gimimas turi vesti mus į vidų. Turime rūpintis savo vidiniu komfortu, o ne išoriniu komfortu. Kaip vakar: jei jums nepatiko paveikslas, tai yra geras ženklas, kad negalite gyventi su purvu ir nepadorumu. Bet tai vis tiek yra išorėje. O kaip dėl vidinio purvo ir nepadorumo? Kaip dėl vidinių minčių, kurios teršia mus? Kaip dėl kvailių idėjų, kurios vis dar mūsų galvose? Palikite jas, išmeskite jas ir gimkite iš naujo, kaip išsiskleidžia lotosas, kaip Kristus, kuris visą savo gyvenimą taip pragyveno, mirė už mus ir prisikėlė. Taigi mes turime tokį puikų pavyzdį, kurį galime įsisavinti savyje, savo charakteryje, savo gyvenimuose. Tai kartoju vėl ir vėl, nes mes tikrai painiojamės. Mes manome, kad, jei turime pasą, mums viskas gerai. Taip nėra. Jūsų elgesys turi tapti kaip Kristaus. O visų svarbiausia yra atleidimas, atleidimas, atleidimas, kurio mums taip trūksta. Kol mes to neišvystysime... Šis ego turi pradingti. Jei norite būti krikščionimis, reikia neturėti ego. Ir kiekvienas turi suprasti, kad, kai kalbame apie Kristaus gimimą – tokį nuostabų laiką – nors Jis ir gimė visiškame diskomforte, Jis galėjo gimti kokioje karalystėje, galėjo gimti bet kur. Tad kodėl Jis taip padarė? Nes žinojo, kad kai ateis krikščionys, jiems reikės geriausių lovų, geriausių namų ir dar visokių smulkmenų, ir jie bus netolerantiški, skųsis dėl menkiausių dalykų: kilimas sugadintas, tas sugadinta... O tai yra toks žemas lygis. Taigi jums svarbu kilti vis aukščiau ir aukščiau ir matyti, kad Jis gimė edžiose, tokioje nepatogioje vietoje, kur gyvena karvės ir pilna karvių mėšlo ir viskas sujaukta, o Jam tai visiškai nerūpėjo. Jis tiesiog gimė tokioje vietoje, kurioje jūs niekada nesilankytumėte ir nesėdėtumėte. Ir mama jam sutvarkė viską ir Jis ten gimė – spindinti dangaus žvaigždė, kad viską išvalytų. Nes jei esate švarūs, jūs valote kitus. Taigi šiandien yra didinga Jo atgimimo diena, švęskime šioje ypatingoje jogos žemėje, ypač Punos žemėje, kuri yra „punija-bhumi“, tas dieviškas prielankumas, šventumas, ir visiškai neprisirišęs Jėzaus charakteris, kurį įsisavinsime ir gyvensime kaip tikri Kristaus ir Jo gyvenimo pasekėjai. Šiandien jūs esate Sahadža jogai, neturite kastos, papročių, neturite religijos. Jūs turite tik vieną visuotinę religiją – tai Sahadža jogą, ir net čia Kristus yra šlovinamas, visi Jį šlovina, nes Jis atėjo ne dėl vieno, dviejų ar dešimties žmonių. Bet tie, kurie Jį šlovina, privalo atskleisti Jo charakterį, Jo gyvenimą. Kaip materialistai gali

kalbėti apie Kristų, aš tiesiog negaliu suprasti, nes Jo kūne nebuvo nieko materialaus. Jis neturėjo savyje materijos. Jis buvo tik vibracijos. Štai kodėl Jis vaikščiojo ant vandens. Tad kaip materialistai gali ką nors kalbėti apie Kristų, aš negaliu suprasti. Ši problema atsiranda, kai pastebime, kad esame priešingoje pusėje to, ką deklaruojame. Tai yra dalis, kurią turime pasiekti, ir kai ją pasieksite, būsite nustebinti, kad Dievas jus prižiūri. Kaip gelė auga laukinėmis sąlygomis? Kaip ji gauna vandens? Kaip ji prižiūrima? Kaip ji tokia graži? Ji dėl to nesirūpina. Tuo pačiu būdu, kai jūs tampate ta nuostabią būtybę – Dvasia, jūs esate prižiūrimi, gaunate visokių palaiminimų, džiaugsmo, nes tai yra džiaugsmo šaltinis, visiškai. Bet kai uždengiate tai savo ego, to džiaugsmo negalite gauti. Tiesiog pabandykite kaip nors išvalyti tą ego. Matykite savo ego: „O, pone Ego, tu čia. Nešdinkis.“ Išimkite jį. Su meile, su švelnumu sau patiems ir kitiems, bandykite kilti aukščiau ir aukščiau į tą sritį, kurią mums sukūrė Jėzus, limbinėje srityje, kur yra Dievo karalystė. Telaimina jus Dievas, kad sektumėte Jo gyvenimu ir įsisavintumėte visas Jo savybes. Aš taip pat esu jūsų Motina ir esu čia tam, kad mokyčiau visų šitų dalykų ir pasakyčiau, kaip tai pasiekti. Ir jūs tai turite matyti. Kaip? Aš esu neprisirišusi. Jūs taip pat pasistenkite būti neprisirišę. Jūs bandote mane pamaloninti duodami tą ar aną, bet žinote, kad aš esu labai neprisirišusi, nesuprantu prisirišimų, aš jų nesuprantu. Ir kartais tiesiog šypsaisi, kai žmonės sako: „Motina, mes norėtume jums duoti tai“, sakau: „Gerai, duokite“, bet aš esu neprisirišusi. Aš negaliu prisirišti. Manyje nėra nieko tokio, kas galėtų prie ko nors prisirišti – nieko. Aš tiesiog judinu Kundalini energiją. Kaip galiu prie ko nors prilipti? Aš tiesiog judu visą laiką, taigi man neįmanoma prie ko nors prisirišti. Tokiu pačiu būdu jūs tiesiog įeikite į tą energiją ir judėkite su manimi, ir tiesiog pamirškite apie visus likusius dalykus, kurie stabdo jūsų progresą. Turite progresuoti oriai, turite kilti. Esu įsitikinusi, kad tai įvyks. Šį kartą žmonės buvo labai išmintingi, jie nekritikavo, nors kai kurie vis dar tokie yra, nesvarbu, bet dauguma jų buvo labai mieli ir labai orūs, ir kolektyviškumas yra geras, ir aš labai laiminga, kad žmonės taip gerai sekasi šioje programoje. Aš esu labai laiminga. Telaimina jus Dievas!

1983-0121, Devi pudža

View [online](#).

Pudža Vaitarnoje, Indijoje, 1983 m. sausio 21 d.

Taigi, dabar artėjame prie mūsų pirmojo pusmečio turo pabaigos. Dabar turime pažiūrėti atgal į save pačius ir pabandyti išsiaiškinti, ko pasiekėme. Mes turime suprasti, kad Sahadža joga neatliekama smegenimis. Daug žmonių mano, kad jei tiesiog pasakysite sau: „Tu turi būti štai toks“, tai suveiks. Jei turite nuolat sau sakyti: „Turi atsikratyti konkrečios problemos“, jums bus viskas gerai. Kai kurie mano, kad jei jie pasakys kam nors: „Tau blogai ir turi pasitaisyti“, tai bus gerai. Taip nėra. Nes Sahadža joga neveikia proto lygyje. Ji veikia Dvasios lygyje, kuris yra daug aukštesnis negu proto lygis. Taigi jūs turite suprasti, kaip pagydyti savo čakras. Ir turite suprasti, kaip sutvarkyti savo sistemas. Galbūt žmonės vis dar gyvena protino lygyje ir bando išspręsti problemas proto lygyje. Štai todėl pradeda kilti visos problemos. Dabar, jei turite problemą bet kurioje čakroje, ten kas nors stringa, ar jaučiate, kad ten kas nors negerai, nėra prasmės tvarkyti tai bet kokiame kitame lygyje, o tik Dvasios lygyje. Kai kurie žmonės tiki, kad jei jie apsirengę kaip kažkas ar jei išoriškai elgiasi kaip kažkas, tai jie tampa tuo. Tai netiesa. Mes turime hipių Vakaruose, ir jie mano, kad tapo primityvūs. Jūs netampate primityvūs tikėdami tuo, nes esate per daug išsivystę, negalite tapti primityvūs.

Tiesiog ką nors darydami protu mes netampame kažkuo. Šis proto lygis gali įsitvirtinti žmonėse net giliau subtiliu būdu. Kai kurie iš jūsų gali jausti, kad žinodami kai kuriuos Arti ir kita širdimi jūs daug pasieksite, tai netiesa taip pat. Nes tai taip pat tėra tik žodžiai. Bet jei tai yra pažadinta jumyse, tada tampa mantra. Tada jūs galite tai padaryti. Bet visų pirma turite pasiekti tam tikrą lygį, turėti galią kurti mantras. Taip pat kai sakote Arti, nebūtinai tai suveiks. Priimkite dalykus, kokie jie yra, ir nebūkite sąlygoti dėl ko kito. Jūs turite pasiekti tam tikrą gylyje, kad net apšviestumėte mantras. Visų pirma jums reikia turėti aiškias vibracijas, mažų mažiausiai. Jei kai kurios čakros blokuojasi, tada bandykite valyti čakras nuotrauka. Iš visos pagarbos nuotraukai. Tik nuotrauka sutvarkys. Niekas kitas. Jei aš ten esu. Bet vos tik pasiekiate tam tikrą nušvitimo lygį, galite taip pat naudoti mantras kitaip, tai jums padės. Bet visų pirma jūsų širdis turi būti skaidri.

Pastebėjau, apskritai čia yra dvi čakros, dažniausiai tinkamai neveikiančios daugumoje vakariečių. Pirma yra širdis. Tai reiškia, širdis neskaidri, širdis nešvari, širdyje jūs vis dar esate mažas žmogus, širdyje neįdėjote savo Motinos. Jūs turite išgryninti savo širdį, žiūrėdami į nuotrauką ir jausdami visus švelnius jausmus savo Motinai, suprasdami jos darbą ir įsidėdami ją į savo širdį. Jei širdis neskaidri, tada viskas bereikšmiška, nes tai yra „tamsi širdis“, kuri daro visus tuos dalykus. Širdis turi būti švari, visiškai atsidavusi, ir turite pabandyti iškelti mane aukščiau viso kito. Aš galiu jums pasakyti, nes visi esate Sahadža jogai, negaliu pasakyti to žmonėms, kurie nėra Sahadža jogai.

Visada bandome susieti Sahadža jogą su mūsų pačių požiūriu, ne su požiūriu, kuris priklauso Dievui. Dievas yra tai, kas yra, Jis negali pakeisti savęs. Jūs turite pasikeisti. Taigi, kad ir ką galvojame apie Dievą, turime tuo remtis. Pavyzdžiui, jei kas nors mano, kad bando būti man mielas ar geras, ar jei jis yra man artimas, taip pasakius, jei jis mano, kad geriau organizuoja ar atlieka šį arba kitą darbą, ar ką nors kita, kai jaučiasi svarbus, nes atlieka šitą ar kitą darbą, tada turi žinoti, kad visa tai yra protas. Iš tikrųjų jūs nieko nedarote. Vos tik bandote ką nors daryti, iš tikrųjų supainiojate save ir mane.

Jūs matėte vakarykštį pavyzdį. Aš buvau tikra, kad jie turi keliauti kitą dieną. Bet niekas manęs neklausė, ir jie išskubėjo, tada pamatė, kad bilietai buvo kitos dienos. Įgysite šį žinojimą, jei jūsų širdis skaidri. Kaip vakar sakiau: „Jūs geriau neatvykite.“ Nežinojau, kokia ten buvo situacija, tik pasakiau: „Neatvykite“ - baigta, nes žinojau, kas turi ten nutikti.

Taigi ši aiški idėja kyla jums, kai jūsų širdis yra švari. Bet visų pirma žmonės nesupranta, kad turite tai atlikti savo širdimi, o ne protu. Kai turime atlikti dalykus protu, bandote išstbulinti savo smegenis, ar tikrai? Atsimindami, praktikuodami ką nors, mokydami smegenis mąstyti vienu ar kitu būdu bandome treniruoti savo smegenis. Dabar turime treniruoti savo širdį Sahadža jogoje. Ir treniruodami širdį Sahadža jogoje viena turite žinoti – tai apgaubta arba ego, arba superego. Limbinė sritis iš tikrųjų reprezentuoja širdį. Ir jei yra ego, širdis visada bus, taip sakant, ji niekada nebus tikra širdis, kuri veikia, tai tik protiškai, proto projekcija. Ir jūs manysite: „Darau iš širdies“, bet tai netiesa.

Ką turėtume daryti, jei turime ego? Jūs galite sakyti, kad turite bandyti lyg ir pasakyti sau, kad negerai tas ir anas, imtis įvairių proto patarimų ar savitaigos, ar kad psichiatrai žino ir duotų jums patarimų. Tai vėlgi protas. Taigi tai nėra būdas, kuris suveiktų. Mes turime suprasti, kad tam reikia perkelti energiją iš kairės pusės į dešinę pusę. Nėra kitos išeities. Jūs turite tiesiog sutvarkyti tai savo rankomis, jūsų rankos sutvarko tai, o ne smegenys. Taigi naudokite rankas ir Sahadža jogos metodus. Dabar kiekvienas turi kasdien mirkyti pėdas vandenyje, tai svarbu. Kiekvieną rytą jūs turite medituoti. Nes proto lygyje mes jaučiame, kad esame su Motina, gerai, ši padėtis gera. Jūs atvykote, pamatėte, kokie yra indai ir kaip švyti Pėdos, kokie jie geri Sahadža jogai. Bet pamatę visa tai jūs turite žinoti, kad Sahadža joga turi suveikti, tai negali būti išmąstyta. Jūs tiesiog negalite apie tai galvoti. Kad ir ką bandysite daryti protu, negalite pasiekti jokių rezultatų Sahadža jogoje. Turite naudoti rankas, pėdas, turite mirkyti pėdas vandenyje, nes vanduo yra vandenynas.

Visos šios penkios čakros ar, sakykim, šešios čakros, kurios yra, aš sakau penkios, nes viena yra Muladhara čakra, kuri yra septinta, o pati viršutinė yra smegenyse. Taigi penkios čakros, esančios ten, turi būti gerai prižiūrimos, turint omenyje, kad jų forma daugiausiai materialinė. Ir šie penki elementai sudaro tų čakrų kūną. Jei tos čakros turi būti išvalytos, mes turime valyti jas pašalindami visas tų čakrų problemas į elementus, iš kurių jos kilo.

Pavyzdžiui, žmogus labai linkęs į dešinį kanalą. Taigi jis turi suteikti balansą pasitelkęs kairį kanalą. Žinoma, pakelti ranka yra gerai, bet kaip dėl elemento? Į dešinį kanalą linkęs turi visus elementus, sukeliančius karštį: galime sakyti, liepsną, galime sakyti, ugnį. Taigi, žmonėms, linkusiems į dešinį kanalą, ugnis daug nepadės. Jei padėsite žvakę prieš nuotrauką, o žmonės turės ego, ir jūs naudosite tik žvakę, tai nesuveiks. Suveiks Motina Žemė ir vandens elementas, kuris yra vėsinantysis. Net ledas yra labai naudingas žmonėms, kurie linkę į dešinę. Taigi, visi vėsinantys metodai turi būti naudojami jūsų polinkiui į dešinį kanalą panaikinti, kad jūs atvėstumėte. Tas pats dėl maisto. Dešinio kanalo žmonės turėtų vartoti kairio kanalo maistą, t. y. angliavandenius, vadinasi, jie turi tapti mažiau ar daugiau vegetarais, turi valgyti daugiausiai vištieną, bet ne žuvį, ne jūros gėrybes, nes šie visi yra karšti. Štai kaip jūs gydotė savo materialiąją čakrų pusę.

Linkę į kairį kanalą žmonės turėtų vartoti vėlgi „deepam“, t. y. šviesą ar ugnį, kad sutvarkytų savo kairę pusę. Taip pat maistas: tokie žmonės turi valgyti daugiau baltyminių maistą. Jie turėtų vartoti daugiau baltymų. Dabar Sahadža jogos rūpestis ir pagrindinis dalykas yra Kundalini. Kundalini, kaip sakiau, yra tyras noras. Vėlgi klausykite to atsargiai – tyras noras. Tai reiščia, kad visi kiti norai netyri. Yra tik vienas tyras noras. Tai būti išvien su Dieviškumu. Išvien su Brahma, išvien su Dievu – tai vienintelis tyras noras. Visi kiti norai netyri. Taigi mokykite savo protą palaipsniui pasiekti tą norą kaip pagrindinį tikslą. Jei mokysite savo protą taip, tada galite išsiugdyti tyrą norą, taigi visi kiti norai palaipsniui išnyks. Gerai.

Dabar šis troškimas būti išvien su Dieviškumu yra tyriausias ir aukščiausias. Kad tai pasiektumėte, ką turite daryti? Turite stengtis, kad Motina būtų patenkinta. Labai paprasta. Adi Šankaračarja sakė: „Nesijaudinkite dėl nieko, tik išlaikykite savo Motiną patenkintą.“ Jūs turite būti paprasti, nebandyti sukčiauti ar gudrauti su manimi. Aš pažįstu visus labai gerai. Bandykite pasakyti sau: „Aš turiu sakyti dalykus, turiu elgtis taip, kad patiktų Motinai.“ Tarkime, jūs esate Sahadža jogoje ir darote blogus dalykus. Tai nepatiks man visiškai. Kaip įtikti Motinai – tai turite bandyti pamatyti patys, kas man patinka labiausiai. Aš taip pat labai paprasta. Taigi noriu paprastos širdies žmonių.

Pavyzdžiui, žmogus, kuris bando pasirodyti per daug, stengiasi visada būti pirmas ar visada būti kažkokia kino žvaigždė, aš nemėgstu tokių žmonių. Jūs turite būti labai tylūs ir labai drovūs, nesidemonstruoti. Ar aš demonstruojuosi, kad esu Adi Šakti? Ne. Aš gyvenu kaip jūs, visiškai kaip jūs, ar bandau pasirodyti? Tai kodėl turėtumėte jūs prieš Mane pasirodyti? Taigi tokio tipo žmogus nėra geras. Antra, jūs neturėtumėte būti įsitempę su manimi, nereikia būti įsitempusiems. Jei matysiu, kad jums kas negerai, jei išbarsiu jus – tai taip pat dėl jūsų gerovės. Jei pasakysiu gerą žodį – tai taip pat dėl jūsų gerovės. Mano Sahadža joga veikia taip. Aš nejuočiu jokios pagiežos niekam visame pasaulyje, jokios pagiežos visai ir jokio pykčio niekam šiame pasaulyje. Aš nejuočiu nieko, tik užuojautą, bet su užuojauta kartais turiu išbarti, ir su ta pačia užuojauta turiu kalbėti labai užjaučiančiai. Taigi abiem atvejais tai jums padeda, tai padeda jums abiem atvejais. Taigi, ačiū Dievui, jūs turite kažką, kas pataisys jus reikiamu metu, dėl jūsų gerovės, nes jūs esate šventieji. Ir jūs turėjote ateiti į šią Žemę, kad įtvirtintumėte Dievo Karalystę. Tai jūs turite daryti. Ir jei esate žmonės, kurie negerbiami, nejuatūs, neorūs, elgiasi prastai, kaip gali žmonės jus priimti? Taigi ši širdies

čakra turi būti pirmiausia prižiūrėta. Kad savo širdimi, troškimu, jūs išlaikytumėte savo Motiną patenkintą. Net jei pykstu ant jūsų, nesijauskite blogai dėl to.

Tai vienas iš ženklų, kad Sahadža joga dar neišsivystė. Aš baru jus, nes yra kažkas jumoje, kas turi išeiti ir, kurį turiu išbarti, kad jis išeitų. Taigi, priimkite tai tik kaip taisymą, kuris yra jums naudingas, kažkoks spyglias jumoje kuris turi būti išimtas kitu spygliu, ir Motina jį išėmė. Kai jūs pradėsite suprasti savo Motinos užuojautą, neprieštaraukite. Mano pasakymas jums, mano pataisymas ar sakymas jums, kad tai yra blogai. Nes aš turiu tai daryti. Tie, kurie neturi geros širdies, tyros širdies, negali to suprasti. Jie negali to suprasti. Labai sudėtinga. Taigi jūs laikykite širdį švarią savo Motinai. Kad ir ką darau dėl jūsų, tai tiesiog palaiminimas, visada palaiminimas jums. Kad ir ką darau dėl jūsų – palaiminimas, atminkite tai.

Kita čakra, kuri yra siaubingai blokuota daugumai jūsų, tai yra jūsų Nabhi čakra, tai rodo, kad esate vis dar labai labai materialistiški. Dėl smulkmenų taip pat esame materialistiški, tai vis subtilėja, subtilėja ir subtilėja... Taigi bandykite suprasti, kad materija nėra tokia svarbi. Materija yra čia tik tam, kad suteiktume malonumą vieni kitiems. Ypač, kad įjuktumėte savo Motinai. Ji neturi jokios kitos vertės. Taigi neturėtumėte būti materialistiški, ta prasme, kad jūs matote, dėl smulkmenos jūs turite daryti viena, dėl smulkmenos jūs turite daryti kita. Niekas nesvarbu. Jei tai pavyks – gerai, o jei nepavyks – gerai. Taigi, matote, Nabhi čakra yra labai individualistiška, labai individualistiška.

Tai visų mūsų asmeninis dalykas. Jei jūsų troškimas yra tik iki Lakšmi energijos taško, jūs norite turėti daugiau pinigų ar jums rūpi smulkmenos čia ir ten, be jokios dvasinės vertės juose, tada jūsų Lakšmi principas daugiausiai gali būti pažadintas. Bet šis Lakšmi principas turi tapti Mahalakšmi principu. Tai yra dėl jūsų augimo. Kad patektumėte į tą Mahalakšmi principą, jūs turite naudoti visus savo materialius daiktus ir materialų gyvenimą taip, kad įjuktumėte man. Tai yra labai svarbu.

Taigi neturėtumėte daryti to, kas nepatiktų man. Tai labai svarbu, visi turi suprasti. Aš noriu, kad suprastumėte, kad kai puošiatis, kai kurių dalykų nemėgstu visiškai, tarkim, nešukuotų plaukų... Visiškai. Tai gali būti mada ar kas kita, bet aš to nemėgstu. Visad turite būti tinkamai susišukavę, tinkamai sutvarkę plaukus. Šių modernių dalykų turite atsisakyti – nešukuotų plaukų, nes tai į jus patenkančių pukka bhutų ženklas. Jei jūsų plaukai nešukuoti, bhutai atpažins žmogų ir jis į tą, kurio plaukai nešukuoti. Taigi bandykite prižiūrėti plaukus tinkamai, žiūrėkite, kaip indai prižiūri plaukus. Pažiūrėkite į juos: jie visi prižiūri plaukus tinkamai. Nes aš neturiu nieko bendra su jūsų plaukais, nesu šukuosenų specialistė ar kas nors, bet, jei jūs nesate tinkamai susišukavę, tada tikrai turėsite problemų. Taigi saugokitės šių dalykų.

Kai kurie žmonės turi įprotį būti netvarkingai apsirengę, tai taip pat nėra gerai. Jūs turite būti tvarkingai apsirengę, švariai ir tvarkingai apsirengę. Ne todėl, kad tai materija, labai svarbu, kad jei esate netvarkingi, tokia materija pritrauks į jus visas badhas. Jūs turite būti švarūs ir tvarkingi, kad tos badhos neįeitų. Visos šios idėjos, kurios kilo į Vakaruose, kilo iš šėtoniškų jėgų. Tai neatrodo gražiai, jokių būdu tai neatrodo gerai jokiam dvasingam žmogui. Mes turime pakeisti savo stilių, kad būtume patrauklūs Dieviškumui, o ne bhutams. Mes nenorime, kad bhutai į mus ateitų. Jei suprantate šį paprastą faktą, tada pradėsite rengtis taip, nebūtinai moderniai, nebūtinai senoviškai, tiesiog tvarkingai, švariai, naujai.

Priešingai – matote materialią pusę vis daugiau, nekaupdami tūkstančio ir vieno dalyko, kurie tėra plastikas temperamente ir gamtoje. Jums reikia turėti kelis dalykus, kurie turi dvasinę vertę. Ne visus nepaprastus dalykus, kuriuos mes bandome turėti, nes jie neturi jokios dvasinės vertės. Taigi bandykite nekaupiti visų šių kvailių dalykų. Palaipsniui pastebėsite, kad sumažinsite ir toliau mažinsite. Jūs turėsite paprastesnius gyvenimus, geresnius daiktus ir dvasinius dalykus. Kad ir ką jūs pirktumėte, tikrinkite vibracijas ir tada pirkite, priešingu atveju tiesiog nepirkite. Nes visokie absurdiški bhutai bus jūsų namuose ir jus trikdys. Taigi, kad ir ką norite pirkti, turite tikrinti vibracijas. Jei negalite suprasti, paprašykite kito Sahadža joga, kad jums padėtų. Bet nepulkite pirkti daiktų tik, jei manote, kad jie yra pigūs, ar gražūs, ar geri. Taigi stenkitės pirkti tai, kas, pagal vibracijas, tvarkinga. Ir jei taip nėra, baigta, tai nieko svarbaus. „Turiu pirkti tai, turiu keliauti į Mumbajų pirkti tai“ – prasta mintis.

Dabar dėmesys turi būti visad sutelktas į vidų. Aš mačiau, kad mūsų dėmesys nukrypęs į išorę. Dėl to, ką matome išorėje, nėra gerai vibracijoms. Bet jei jūsų dėmesys sutelktas į vidų, jūs nepirktumėte nieko, kas nėra gerai vibracijoms, ar neturėtumėte tokių daiktų, nes tiesiog išmestumėte. Bet dėmesys yra išorėje, ir dėl to jūs tiesiog nežinote, kaip nuspręsti. Nabhi čakra turi dalyvauti. Tam jums nereikia mąstyti, turite sutvarkyti, stebėkite, kuri Nabhi pusė blokuojasi. Jei dešinė pusė – jums geriausias cukrus.

Cukrus reprezentuoja daug dalykų. Cukrus taip pat reiškia, kad jūsų liežuvis turi būti švelnus, jūs turite šnekėti švelniai. Žmonės mano, kad jei kalbėsime švelniai su kuo nors, tada žmonės ims manyti, kad jūs niekam tikęs ar esate visiškai ramus žmogus. Mes turime būti ramūs. Mes turime būti ramūs ir nuolankūs, turime išmokti kalbėti švelniai vieni su kitais. Ir jei nesuprantate, kaip kalbėti, tada naudokite daugiau cukraus, vibruoto cukraus. Tai padarys jūsų liežuvį vis švelnesnį ir švelnesnį, jūsų mintys bus švelnesnės apie kitą žmogų, ne tokios šiurkščios ir kritikuojančios.

Taigi linkusiam į dešinį kanalą žmogui cukrus yra patartinas. Linkusiam į kairį kanalą – druska. Kairio kanalo žmonės turi naudoti daugiau druskos, ir druska gali išspręsti daug problemų, nes ji suteikia jiems asmenybę, kūrėją, taip jie gali išreikšti save oriai ir nelabai letargiškai. Taigi jūsų kalbėjimo greitis ar elgesys ir viskas turi būti centre. Neturėtų būti letargiškas, neturėtų būti per spartus ir greitas, neramus. Suprasite, kad Sahadža joga yra centrinis visko taškas. Kiekvienas turėtų bandyti viską perkelti į centrą. Ne vieną ekstremumą į kitą ekstremumą. Jei kalbate per daug ir plepate per daug, jei esate greitas, bandykite sumažinti savo greitį budriai tai stebėdami. Jūs turite būti budrūs. Pamatykite: „Aš greitėju, čia nėra prasmės man šnekėti. Leiskite man sustoti.“ Bet tie, kurie visai nekalba, taip pat nėra geri. Taigi, tie, kurie kalba, ar tie, kurie nekalba, turi suprasti tik viena – kad ir ką kalbame, kalbame centre. Vos tai suprasite, jūsų reakcijos į dalykus bus visiškai centre, subalansuotos ir gražios.

Dabar visa tai galiu pasakyti, nes laikas trumpas – mes visi džiaugiamės savo buvimu visur, manau, taigi jūs visi buvote laimingi, ir mes padarėme tai labai gerai. Ir tai buvo gera pamoka mums visiems, taip pat labai puiki džiaugsmo patirtis. Taigi nesijausti kaltiems dėl nieko. Nes jausdamiesi kalti jūs neįveikiate to. Kaltės jausmas yra pabėgimas, jūs turite priimti tai. Jūs turite priimti ir matyti, pataisyti save ir būti išvien su tuo. Tai yra daug geriau, negu tiesiog toliau jaustis kaltam ar agresyviu. Tai ne kelias, nes aš sakau, tai nėra protiška. Taigi, jei suprantate šiuos kelis aspektus apie šias dvi čakras, Nabhi ir jūsų širdį, jei suprantate šiuos du aspektus aiškiai, kad turite laikyti jas švarias, ir to išraiška atsispindės jūsų elgesyje, jūsų aprangoje, jūsų eisenoje, kalboje ir visoje išorėje, bet jūs negalite augti iš išorės vidun.

Tarkim, kas nors sako: „Motina, susišukavau plaukus labai gerai, taigi aš tvarkingas.“ Taip nėra. Nebūtinai. Netgi jei susišukavote plaukus, galite būti apsėsti bhuto. Bet bent jau mažiau šansų. Taigi kiekvienas turi suprasti, kad tai turi būti padaryta. Manau, tai iš tikrųjų turi būti įkalta jūsų galvoje, kad Sahadža joga turi būti daroma. Jūs negalite tiesiog pasakyti sau: „O, aš labai laimingas“, nes tai išlepina jūsų ego, ar „Labai nelaimingas“, nes tai trikdo jus per superego. „Aš nesu labai laimingas“, „Aš nesu labai...“ „Aš labai laimingas“ ar „Aš labai nelaimingas“. Tai ne kelias. Jūs turite būti džiaugsmingi. Ir šie dalykai gali suveikti. Jums reikia turėti kantrybės sau, meilės sau ir orumo, nes jūs esate Sahadža jogai. Kiekvienas individualiai turi padaryti tai dėl savęs, taigi viskas gali būti gerai.

Čia gali būti žmonij, kurie rūpinasi tik kitais. Rūpinkitės savimi ir matykite geras savybes kituose, ne blogas savybes, bet geras savybes kituose. Ir jei kas nors turi pasakyti jums, kad jūs turite organizuoti, skubėti ir visa tai, nesijauskite blogai, mes turime būti tokie. Turime būti labai spartūs, turime padaryti tiek daug darbų šiame pasaulyje, neturime laiko švaistyti. Mes neturime laiko švaistyti. Tai turi būti labai spartu, dėl to turime būti labai tikslūs ir sveiki. Kaip žinote, šioje kelionėje turite matyti, kiek daug darbo aš atlieku, palyginus su jumis, žmonės. Ir aš esu vyresnė, palyginus su jumis, žmonės. Gerai, jūs galite sakyti: „Motina, tu esi Adi Šakti“, tai gerai, bet aš jūsų idealas. Bet kokioje situacijoje, jei kas nors jūsų idealas, bandykite tapti kaip tas žmogus, stenkitės įgauti tų savybių.

Taigi dabar galiu atsisveikinti su dauguma jūsų, kurie išvyksta. Aš tikiuosi, kad galėsiu jus pamatyti, bet, kaip žinote, turiu programų, programų ir programų. Nežinau, kur apsistosiu ir kur būsiu, bet kokiu atveju, aš pabandysiu būti ten. Taigi programa šiandien, turiu programą, į kurią turiu nuvykti, jūs neprivalote vykti. Dabar vykstate į Kalvą, kur bus pietūs, aš ten būsiu. Kaime jie kažką jums kaimiškai gamina. Ir tada aš būsiu pati užsiėmusi su kokia kita programa, taigi vyksiu tiesiai į Mumbajų. Tada ryt rytė turiu programą, jūs neturite programos. Taigi nežinau, kai kuriems iš jūsų gali tekti atvykti, nežinau, kokia situacija, bet kokiu atveju, jei turite išeiti apsipirkti, galite eiti ir apsipirkinėti Mumbajuje ir įsigyti daiktų sau, jei norite tai daryti, tie, kurie grįžta atgal. Ir vakare čia vestuvės... Kamakši ir Malkolmo. Kad ir ką norite duoti jiems kolektyviškai kaip dovaną, kad ir ką turite daryti, galite daryti tai ryt rytą. Ir tada po rytojaus ryto... 23 dienos rytą jūs... Dauguma iš jūsų turi vykti į Delį. Bet čia yra tų, kurie nevyksta į Delį. Dabar pakelkite rankas, kurie nevyksta į Delį 23 dienų Vorenas? Vorenas? Vorenas nevyksta? Vorenai, kas yra, tu nevyksti? Gerai. Taigi...

[JOGAS] Likusi grupės dalis, penkiasdešimt trys žmonės, vyksta.

[ŠRI MATADŽI] Gerai. Taigi jūs visi vykstate. Tie, kurie nevyksta, iš tų, kurie... Tie, kurie vyksta į Delį, ne 23 dieną, bet vėliau, pakelkite rankas. Tai žmonės iš Londono ir Europos. Taigi tai yra kita grupė. Dabar tie, kurie vyksta į Delį vėliau, prašau, žiūrėkite, kad užsisakytumėte vietas. Jūs neturite dėl to sukelti man galvos skausmo, matote, taigi, užsisakykite vietas teisingai. Visi iš jūsų gali negauti savo rezervacijų, kai kurie iš jūsų vyksta traukiniu. Ir informuokite žmones Delyje, patys organizuokite tai. Matote? Jums gali padėti Perekar, taip pat kas nors kitas, Džaivant jums padės. Tai tiems, kurie vyksta, tie du žmonės, Perekar ir Džaivant, jums pasirūpins, jūs užsisakykite vietas... Taigi užsisakykite vietas. Tada taip pat kas nors turi pakalbėti su žmonėmis iš Delio ir išsiaiškinti, nes jie nori, kad su jais būtumėte apie septynias dienas.

Sausio 26 dieną jūs visi turite ten būti, aš tikiu, jūs visi ketinate ten būti 26 dienos rytą, jie nori paimti jus apsižvalgyti, parodyti paradą. Manęs gali ten nebūti, 26 dienos vakarą manęs gali ten būti, nežinau. 27 dieną jie pradeda programą. Taigi iki 26 dienos, kad ir ką turite daryti, galite užbaigti, ir 27 dieną aš pradėdau savo programą, bet vis tiek jūs pasiliksime su jais, manau. Jie gavo tas patalpas nuo 28 dienos Taigi, jie neteisingai mano apie jus, mano, kad visi norite vonių ir kitų priedų, taigi jie gavo butus. Ir sakiau jiems: „Neužsakykite butų, pirma, jie yra gana brangūs ir jie jų nenori, jie nori vykti į vasarnamį.“ Bet nežinau, jie taip pat turi koncepcijas, mano, kad jūs esate prisirišę prie vonios kambarių, taigi... Tai taip pat tiesa. Taigi jie mano, kad įpareigoja parūpinti mums vonios kambarius, matote. Taigi štai kodėl tai įvyko, kad ir kas nutiko – nutiko.

Dabar dėl santuokų. Mes nusprendėme dėl santuokų tomis dienomis. Kas gavo sąrašą? Kas gavo sąrašą?

[JOGAS] Anglai supainiojo vardus, ji neturėtų būti čia, ji iš Šveicarijos. Be to, tai yra pilnas sąrašas.

[ŠRI MATADŽI] Jos santuoka jau parinkta. Taigi, aš nežinau, bet apie aštuoniasdešimt procentų sutvarkyta. Taigi... Dabar, tai jūs davėte man, bet aš bandau pasakyti, kad kas ką pasirinko, kol kas nežinoma. Pereikite prie šio sąrašo, kai būsime Delyje, man pasakykite. Santuokos įvyks 6 dieną. Taigi, dar yra laiko mums viską surūšiuoti iki 6 dienos.

[JOGAS] Manau, kad dauguma jų priklauso nuo Jūsų pateikiamų tam tikrų pasiūlymų.

[ŠRI MATADŽI] Ne ne, aš ne. Aš atsiprašau, pone. Ne aš, pone. Jūs žinote juokelį? Žmogus sėdėjo ant tvoros, o kitas ponas keliavo automobiliu, jis paklausė: „Kaip nuvykti į tokią vietą?“ Taigi, tas tik pažiūrėjo į jį ir pasakė: „Ne, aš, atleiskite, nesiruošiu jums sakyti.“ Anas paklausė: „Kodėl?“ Tas atsakė: „Žmogus, kuriam pasakiau prieš tai, trenkė man į nosį. Ne, aš, atleiskite.“ Gal jūs, prašau, nuspręskite patys, nes sprendimų priėmimas yra toks dažnas, čia ego.

Taigi jūs padarykite tai teisingai. Priimkite savo sprendimus, lengviau prie jų priprasite. Vis dar tai egzistuoja. Egzistuoja, ką galime padaryti dėl to. Tai egzistuoja vis dar. Taigi, geriau... Tai yra sąrašas, pereikite prie jo. Atlikite savo pasirinkimus ir sprendimus, neverskite nieko. Nes vėlgi tas pats: „Ne, atleiskite“. Tai absurdas, kaip mes dirbame, visiškai absurdas. Santuoka nėra tokia svarbi, ta prasme. Nėra tokia svarbi. Bet šis ego grįš atgal: „Aš nusprendžiau, kad dabar ne aš“, ir tada visos nesąmonės. Taigi, turėkite omenyje, kad kartą susituokę, jūs susituokę amžiams. Priimkite sprendimą teisingai. Taigi laiminu visus jus - visas nuotakas ir jaunikius. Bet, manau, čia yra daugiau jaunikių nei nuotakų.

[JOGA] Taip, tai tiesa, Motina.

[ŠRI MATADŽI] Taigi aš turiu surasti nuotakų.

[JOGAS] Pora iš jų, tiksliau du iš jų, klausė, ar jie galėtų vesti indes kada nors, nebūtinai dabar, Motina. Vienas iš Australijos... Du iš Australijos.

[ŠRI MATADŽI] Gera mintis.

[JOGAS] Jie norėtų vesti merginas iš Maharaštros.

[ŠRI MATADŽI] Tas, kuris buvo... Apie kurį pasakojai, kuriam apie 39 m. ar panašiai?

[JOGAS] Taip, jis... Jis vienas iš jų. Ir...

[ŠRI MATADŽI] Jam aš radau merginą, bet ji dar neišsiskyrusi, matote. Ji dar neišsiskyrusi. Taigi, kokie kiti klausimai, jei jų turite? Prašau, klauskite manęs prieš pradėdant pudžą. Gera idėja. Kitas klausimas? Jei tikrai turite kokių klausimų, klauskite, kitaip turime greitai pabaigti pudžą, mes turime išvykti.

[JOGĖ] Galbūt kai kurie mūsų nežino, kas tas vyras, kuris rūpinasi mūsų bilietais į Delį? Aš jo nepažįstu, nepažįstu žmogaus, ar čia yra kas nors, ko galėčiau paprašyti, kad supažindintų, kad žinotume dėl savo bilietų į Delį, nežinau jų vardų.

[ŠRI MATADŽI] Aš turiu vykti į Ameriką, kad tikrai suprasčiau, ką jūs sakote. Ką ji sako?

[JOGAS] Apie bilietus, Šri Matadži. Liepkite jai susitikti su Vorenu.

[ŠRI MATADŽI] Vorenas, tu turėtum susirasti Voreną. Gerai. Brajenas. Brajenas ir Vorenas. Gerai. Dabar aš vėl pamiršau amerikietišką anglų kalbą. Apgailėstauju. Amerikoje supratau ir pamiršau, matote? Anglų kalba turi tiek daug versijų. Australų anglų kalba yra kitokia... Kiekviena anglų kalba yra kitokia, taigi atleiskite, pamiršau Amerikos anglų kalbą. Aš grįšiu ten labai greitai. Gerai, viskas.

Dabar... Tik žmonės iš Vaitarnos. Apie tuos, kurie nėra darę pudžos. Tik jie turės progą, gerai? Tik žmonės iš Vaitarnos ir iš Bhatsos ar iš Čapuro. Pirmiausiai Ganėša Stuti. Ar žinote to reikšmę?

[JOGAS] Taip, žinau.

[ŠRI MATADŽI] Tiesiog pasakyk jiems reikšmę.

[Jogas skaito Dievybės vardus]

[ŠRI MATADŽI] Tai yra Nabhi čakra. Ten yra mazgas tarp Nabhi čakros ir Svadistana čakros, tai pirmas mazgas, kuris turi būti nutrauktas, kitaip Kundalini nekils virš jo, tai yra Radža joga, tai yra taip vadinama Radža joga, kuri veikia jūsų viduje. Motina nutraukia visą tai ir pakelia Kundalini. Kundalini pakėlimas – atsidavimas. Atsidavimas kyla tik iš širdies, švarios širdies. Atsidavimas nėra tai, ką parodote ar panašiai, atsidavimas yra jūsų širdyje, nes ji yra visko palaikymas, tai absoliutus taškas. Absoliučiam taškui nereikia kito absoliuto.

„Pataka“ reiškia nuodėmės, nes... Štai kodėl žmonės jūsų klausia, kodėl turime valytis ir pan., bet čia tai, kas yra nuodėmių naikintojas. Jūs neturite nerimauti dėl ko nors, Jis gali sunaikinti visas jūsų nuodėmes. Jo negalima palyginti. Jis turi užuojautos vandenyną. Jis tas, kuris negali būti suvoktas, negali būti suprastas.

Visi rakšasai – Čanda, Munda, visi jie. Mahatye-Mahatye labai svarbūs. Sėkmingas darbas. Šubhakari, kad ir ką Ji daro, Ji tai daro sėkmingai. Ji kuria laimę. Paramanu. Paramanu reiškia... Ką jūs vadinate atomu ar mažiausia molekule – virš molekulės Paramanu. Sanskrito kalboje reiškia „parama“, tada „anu“. „Parama“ reiškia paskutinį ar mažiausią. Atomas, „anu“ yra atomas.

Kšipra? Kšipra... Kšipra reiškia palankumą. Kas suteikia palankumą. Tai – Brahmanas. Kšipra yra Brahmani, kas gauna jogą. Tai yra jogos palaiminimas. Kšipra yra Brahmani. Ji yra jogos davėja. Ji yra ta, kuri padovanoja jogą ir mokšą savo pasekėjams dėl Jos malonės. Dėl Jos malonės jūs pasiekiate savo mokšą. Kšipra yra malonė, kuri padovanoja Mokšos palaimą. Malonė.

[JOGAS] Om Šri Puštiye namaha – garbė tai, kuri yra sveikai prižiūrėta.

[ŠRI MATADŽI] Bhutų. Samačita – subalansuotas dėmesys. Dosni, kuri yra dosni. Sva-dha – „sva“ reiškia tu, „dha“, – įtvirtinta. Taigi, įsitvirtinusi savyje. Malonumas. Vilasini. Mes turime dar vieną – Mahayoga Dayini. Masinė joga. Matote, masinė. Kuteti? Kilaka. Dabar, tie, kurie nori padaryti nuotrauką, prašau, ateikite dabar. Jie džiaugėsi pudža. Dabar jūs geriau priimkite, tai yra jūsų turtas. Vorenai, tu gali lipti į mašiną, tada galime važiuoti.

1983-0131, Nabhi Chakra

View [online](#).

Viešoji programa „Nabhi čakra“ Naujasis Delis, Indija, 1983 m. sausio 31 d. Muzika buvo labai puiki ir jus visus pakylėjanti. Muzikos poveikis Sahadža jogoje yra milžiniškas, ir jei Sahadža jogas dainuoja dainą, tai būna taip nuostabu, kad veikia kaip mantra mano esybei. Taigi, aš esu labai dėkinga p. Venogopalanui už šiandien taip gražiai atliktą dainą. Ji mane labai sujaudino. Taip pat Geivinas Braunus buvo labai mielas. Jis yra anglas, labai švelnus ir labai tvirtas Sahadža jogas. Jis buvo vienas iš pirmųjų Sahadža jogų iš Vakarų, kuriuos aš sutikau. Šiandien aš papasakosiu jums apie Nabhi čakrą, susijusią su ieškojimo sąžiningumu. Nabhi čakra yra centras, kontroliuojantis arba pasireiškiantis išoriškai kaip saulės rezginy. Nabhi čakra turi dvi puses: vieną – kairėje, kitą – dešinėje ir vieną – centre. Kairėje pusėje yra Gruha Lakšmi, dešinėje pusėje yra Radža Lakšmi arba Gadža Lakšmi, o centre yra Lakšmi, kuri pakyla į Mahalakšmi. Kai prasideda ieškojimas, žmogus pirmiausia ieško maisto. Maistas yra labai svarbus visiems gyvūnams. Jei jie neturi maisto, negali egzistuoti. Taigi, ieškojimas prasideda nuo maisto, o kai pastogė surasta, jie bando ieškoti vandens. Taigi, šis centras yra sudarytas iš vandens, ir šiame centre viešpatauja dievybė Šri Višnu arba Narajana; ir Jo galia, kaip minėjau, yra Lakšmi, o tada Mahalakšmi. Sahadža jogoje jūs suprasite, kad palaipsniui vystote vieną galią, o po to kitą. Kiekvienam, atėjusiam į Sahadža jogą, jei jis yra teisingas ir nesusipainiojęs su neteisingais dalykais, būtinai padeda Lakšmi Tatva [Principas], tai reiškia, rūpinamasi jo gerove. Kaip pasakė Krišna: „Joga Kšema Vahamja“. Ir Jis iš dalies prižiūri „kšema“ [gerovę]. Visiems, kas buvo Sahadža jogoje, buvo stebuklingai padėta, taip pat ir Lakšmi Tatva, t. y. materialiai. Jiems buvo padėta tokiais įvairiais būdais, kad kiekvienam tereikia tik pamatyti, kaip vyksta tie stebuklai. Pavyzdžiui, kaimietis, kuris turėjo mažą lopinėlį žemės ir gyveno diena iš dienos tik, kad prasimaitintų. Kai jis pas mane atėjo, po kurio laiko pastebėjau, kad jis atnešdavo girliandą, didžiulę girliandą man kiekvieną vakarą. Ir kasdien jis išvykdavo iš savo kaimo, kad galėtų dalyvauti mano programoje. Aš labai nusistebėjau, kaip jis gali tai sau leisti, ir paklausiau: „Kaip man atnešti kasdien po girliandą? Tau nereikia jos atnešinėti, tai nebūtina.“ Jis atsakė: „Motina, Tu žinai viską.“ Aš paklausiau: „Kodėl, kas atsitiko?“ Jis atsakė: „Turiu žemės sklypą šalia savojo, kurio niekada nenaudodavome, nes tai absoliučiai nederlinga žemė. Jis nedidelis, ne didelis sklypas, o mažas sklypelis, gabalėlis žemės. Ir po Realizacijos aš visada eidavau basas per tą mažą žemės lopinėlį, kurį turėjau. Po kurio laiko, kai po to grįžau, vienas ponas atėjo pas mane ir pasakė: „Šis žemės sklypas, kurį tu turi, yra labai vertingas.“ Tas [kaimietis] paklausė: „Na, ir kas?“ Jam atsakė: „Aš turiu plytų krosnį ir mačiau, kad pabandžius – spontaniškai mes sumaišėme nedidelį kiekį molio iš šio dirvožemio, iš šios sklypo dalies, kuri priklauso tau, ir pastebėjome, kad mūsų plytos tapo tokios geros ir tokios tvirtos, kad norėtume pirkti šį molį iš tavęs už gerą kainą.“ Ir taip jis pradėjo gauti pakankamai pinigų ir tapo turtingesnis. Tačiau Sahadža jogoje turite suprasti, kad nereikia krypti į kraštutinumus bet kokių atveju. Tai viena, ką žmonės turi žinoti – jūs neturite krypti į kraštutinumus. Jūs netapsite labai turtingi. Aš esu mačiusi žmonių, kurie yra itin turtingi, kai ateina į Sahadža jogą, jie yra didelis galvos skausmas, labai didelis galvos skausmas. Jei jie serga, o jūs išgydysite jų širdies negalavimus, tada jie bandys jus valdyti. Jie surinks visus, turinčius širdies problemų, atves visų rūšių ligonius pas jus, jūs tai toleruosite, o jie bandys jus valdyti. Jie tuoj pat pradės pasakoti apie savo išgyjimą kiekvienam, jie skelbs apie tai laikraščiuose, darys viena, darys kita – tai neįmanoma. Ir jie bandys jus tiesiog valdyti. Be jokio susitarimo jie atvyks ir tikės, kad jūs juos nedelsiant aplankysite – tai siaubinga. Ir tada jie atsiųs visus savo pažįstamus gydytis, ir jums teks parodyti visą savo kantrybę visiems jų draugams, jie taps tarsi agentais. Visi jų ligoniai, visi jų pažįstami, visi jų draugai – jie nori visus juos įpareigoti ir nerodo jokios meilės, jokio švelnumo, nieko daugiau. Jei Sahadža jogai bandys pasakyti: „Ne, jums nereikėtų taip elgtis“ ir pan. – jie jausis įžeisti ir bandys pasveikti daug greičiau, nei kiti žmonės. Jie patys yra silpni, nesveiki žmonės patys savaime – širdies ligonis, toks ligonis, anoks, bet jei jiems pasakysite: „Nesigydykite“ – jie jausis blogai. Jei jūs jiems to nepasakysite, jie susirgs ir turės kitų problemų. Jie niekada nebandys suprasti Sahadža jogos didžiąja prasme. Jie tik norės ją matyti pagal savo pačių ego suvokimą, kurį susikūrė kaupdami savo pinigus, ir jie niekada nesupras, kaip skaudina kiekvieną, visa laiką mane užgoždami. Labai keista, tačiau kiekvieną kartą, kai gydu turtingą žmogų, man visada norisi nuo to žmogaus pabėgti. Aš niekada neičiau į jų namus, nenorėčiau valgyti jų namuose. Tai yra labai blogai. Taigi, per daug turtų taip pat nėra gerai, nes tai sukuria jums begalinį ego – tokį, kad jūs net nematote savęs, ir jei kas nori pasakyti ką nors, kad apsigintų, tada toks žmogus jaučiasi įžeistas arba pažemintas. Tačiau ne tik tai. Jie bando elgtis su manimi ir su viskuo taip, kaip elgiasi savo versle, kas yra tiesiog neįmanoma. Matote, jie turi uždirbti pinigų, jie turi kitą požiūrį, jie yra šykštūs. Man nereikia uždirbti pinigų ar dar ko nors. Jei ką nors darau, aš esu, tiesiog elgiuosi taip, kad esu paslaugi. Ar ne taip? Tačiau jie vers mane laikyti jų taisyklių ir reglamentų – visko, patys nesilaikydami atitinkamos tvarkos. Taigi, labai turtingi žmonės Sahadža jogoje iki šiol buvo labai varginantys, sakyčiau, tiek man, tiek visai organizacijai. Jie yra labai siauro mąstymo. Jie negali matyti tos didžios vizijos,

kurią matau prieš save. Kokios bekiltų mažos idėjos apie save ir pačių mąstymą, skaitymą, jie bandys tai prastumti į Sahadžą jogą. Tai yra ne vienkartinė mano patirtis – taip buvo daug kartų. Tada kažkaip atsitinka, kad jie iškrenta. Taigi, per daug turtų jums suteikia begalinį ego, blogesnę netgi negu, sakyčiau, bulldogo. Turtingas žmogus negali pamatyti, kad visi šie turtai yra jo išorėje. Jie nėra jo viduje. Jis turi būti turtingas širdyje, kad galėtų suvokti atjautą. Atjauta nereiškia, kad jūs duodate išmaldos kitiems ar kad duodate kitiems pinigų – ne tai. Priešingai – tai darydami jūs tik įsigyjate elgetų. Atgaila yra tai, kas veikia, atgaila yra tai, kas teka, atgaila yra tai, kas tikrai matosi. Ne atgaila, kai jūs duodate materijos: „Gera, ateik, aš tau duosiu šimtą rupijų.“ Priešingai – duoti kažkam šimtą rupijų yra blogiausia. Išbandžiau tai su kai kuriais Sahadža jogais, kurie buvo su manimi. Bandžiau jiems duoti šiek tiek pinigų, kai jie buvo labai neturtingi. Jie tapo baisūs. Kai kurie iš jų pradėjo gerti, kai kurie iš jų pasuko kitais keliais ir tapo priklausomi nuo pinigų. Tai buvo nepakenčiama. Ir jie bandė sugadinti kuo daugiau Sahadžą jogų. Taigi, kai ateina tokie žmonės, neįmanoma su jais susitvarkyti. Jie nėra Sahadža jogai, nes yra prieš Sahadžą. Jie laikosi įsikibę minties, kad turi tiek pinigų, jog yra tokie turtintai ir gali savo pinigais valdyti kiekvieną. Bet ne mane, aš atsiprašau. Tačiau viena, dėl ko man jų gaila – jie negali patekti pas Dievą. Jie neturi savyje ieškojimo sąžiningumo, nėra ieškojimo sąžiningumo. Elito žmonės, į kuriuos aš kreipiausi, tiek daug vietų, kaip ši, nes kai kurie žmonės, kuriuos išgydžiau, norėjo nukreipti mane link elito, taip vadinamo. Manau, jie yra pasipūtę, man jie tokie yra. Jie nenori būti Sahadža jogoje. Jie jau yra pašalinti, aš kartais taip jaučiu. Kreipiausi į tūkstančius jų, iššvaisčiau jiems savo laiką. Jie niekam tikę, absoliučiai tušti žmonės. Jie labai laimingi, nes turi kelias mašinas ar namus, ar ką nors panašaus. Aš taip pat turiu visų šių daiktų, taip vadinamų turtų. Aš visada žiūrėjau iš savo tėvo pozicijos ir iš savo vyro pozicijos. Nesuprantu, kam reikia didžiulio šio tuštybės. Tačiau žmonės tokie jau yra: tuščias puodas garsiai skamba, lygiai taip tuščias turtuolis sukelia labai daug garso. Tačiau nėra taip, kad didelis vargšas yra geras, nes tie, kurie yra dideli vargšai bus užsiėmę savo problemomis dėl maisto. Jie turi mažų mažų problemų ir jų vertybės vis dar turi prieiti iki to taško. Tik būdami viduryje jūs galite geriau dalyvauti Sahadža jogoje. Tie, kurie yra itin turtingi ir išdidūs, negali lengvai ateiti į Sahadžą jogą. Tie, kurie yra labai neturtingi, taip pat negali ateiti į Sahadžą jogą. Tačiau, kai yra pasiektas upės vidurys ir pradeda sklandžiai tekėti, tada tai sklinda į šalį ir gali įtraukti. Tačiau jūs negalite pradėti nuo kito galo. Aš bandžiau. Aš išbandžiau abu variantus ir jau pasakojau jums, kas atsitiko. Kam aš daviau pinigų, kam bandžiau padėti duodama pinigų, tie tapo aikštingais, niekam tikusiais, lengvabūdiškais žmonėmis, Sahadža jogai jie prarasti. O tie, kuriuos laikiau apsirūpinusiais pinigais ir patenkintais žmonėmis, suvaidino kitą vaidmenį, bandydami valdyti mane visą laiką, naudotis manimi, kada tik panorėję, jie norėjo naudoti mane bet kokiam jiems reikalingam tikslui. Ir jie turi žinoti, kad negalite manęs valdyti, negalite manęs valdyti, tačiau šis nesuvokimas vis dar yra jų galvose, kad jie gali valdyti Dievą, gali valdyti kiekvieną. Tokiems žmonėms nėra prasmės ateiti į Sahadžą jogą, atvirai kalbant. Ir netgi jei ateina į Sahadžą jogą, jie turi žinoti, kad Motinai širdies turtingumas, Sahadža jogos supratimas, nuolankumas, nebandymas valdyti yra labai svarbūs. Šiame jūsų augime pinigai absoliučiai nėra svarbūs. Jūs – vargšai ar turtingi, gausite savo Realizaciją. Pavyzdžiui, aš nuvykau į Maharaštrą, dauguma jų yra, galima sakyti, labai neturtingi žmonės, ta prasme, kad jie tikrai nėra vidurinioji klasė. Jie nėra išsilavinę, kai kurie iš jų yra fabriko darbininkai ar turi mažus ūkelius. Ne labai turtingi. Tačiau jie yra labai geri Sahadža jogai, puikūs Sahadža jogai. Jų tokios gražios akys ir toks nuostabus jausmas, ir tokia atjauta, kad Lakšmi Tatva juose yra absoliučiai subalansuota. Jūs žinote, kad Lakšmi yra vaizduojama kaip moteris, ir ta moteris yra motina. Motinai nesvarbu, turtingi jūs ar vargšai. Jei vienas jos sūnus yra turtingas, o kitas – vargšas, ji skirs daugiau dėmesio vargšui ir prašys turtingojo duoti pinigų ir vargšui. Ji per daug nesivargina. Jei kažkam ko nors reikia, ji bus pirmoji, kuri padės žmogui, kuriam reikia padėti. Dabar apie dvasinius dalykus dvasiniame gyvenime: žmogus, kuris yra tikras ieškotojas, kuris yra tikras ieškotojas, Motina darys viską, kad būtų su tuo žmogumi. O su tais, kurie dėl to nėra sąžiningi, Motina bandys juos vienaip ar kitaip sulaikyti. Žmonių problema ta, kad jie dažnai nežino, ko nori. Jie galvoja, kad visų pirma jiems reikia pinigų. Tačiau tie, kurie turi pinigų, galvoja, kad jiems reikia valdžios. Jei turi per daug pinigų, mąsto, kad jiems reikia eiti į politiką, nes iki tol jie neturėjo valdžios. Tada jiems nepasiseka politikoje, ar, sakykim, jie ja persisotina, kaip bebūtų, tada jie nori meilės iš savo vaikų, kurios negali gauti, nes yra per daug užsiėmę ar panašiai. Taigi, jie nežino, ko nori. Tie, kurie tiki, kad turint pinigų bus geriau, turėtų paklausti žmonių, atvykusių iš turtingų šalių, ir jie jums papasakos, kaip blogai ten klostosi reikalai, kokie žmonės sugadinti, kas jiems negerai, jie apskritai yra blogos būklės. Jūs netgi negalite jų vadinti žmonėmis, nes jie – tokie žiaurūs, gali nužudyti netgi savo vaikus, ir ta visuomenė tokius žmones toleruoja. Indijoje, jei jūs išgirsite, kad kažkas nužudė vaiką, to aš nesu girdėjusi per visus 60 savo gyvenimo metų, tačiau, sakykime, išgirstų, kad kažkas nužudė savo dukrą ar sūnų, niekas niekada daugiau į tokį žmogų nežiūrėtų. Jam nebūtų leidžiama būti visuomenėje, niekas netgi neišleistų savo vaiko tuoktis su jo sūnumi ar dukra. Jis būtų absoliučiai izoliuotas nuo visuomenės. Niekas negali net pagalvoti apie tokius vaikus ir tėvų santykius. Ten taip pat yra juokingų santykių, kai ko visiškai absurdiško, tiek žiaurumo, tiek moralės prasme, jie yra tokie absurdiški, kad net neįmanoma suprasti. Taigi, pinigai sukūrė tokį ego, kad jie sako: „Kas negerai?“ Kas negerai? Tai absoliučiai piktybinis požiūris. Kai jūs sakote: „Kas negerai?“, tai reiškia, jūs nenorite palaikyti

santykių su visuma. Jūs nenorite išlaikyti savo ryšio su pačiu Pirmapradžiu, Pirmapradžiu, kuris laiko jus, kiekvieną jūsų, savyje. Jūs esate dalelė visumos, tad kaip galite sakyti: „Kas negerai? Aš darau tai, ką noriu“. Jūs tiesiog tampate kaip piktybinė ląstelė. Taigi, Nabhi čakroje kiekvienas turi žinoti, kad nereikia labai smarkiai trokšti pinigų. Dabar tie, kurie labai smarkiai trokšta pinigų, geriau išvysto savo dešinę pusę, jie gali turėti pinigų, be abejonės, tačiau tada jiems pristinga kairės pusės. Kairė pusė yra Gruha Lakšmi, jie neturi savo namuose Gruha Lakšmi. Jie labai neramūs žmonės, nuolat bėga, bėga žiurkių lenktynėse, juos ištinka širdies smūgiai, jei ne širdies smūgiai, tada leukemija, jie suserga diabetu, kepenų ligomis – visais šiais dalykais, nes jų dėmesys sukoncentruotas į pinigus, o ne į Dievą. Taigi, jūs esate arba dešinėje, arba kairėje pusėje. Tie, kurie yra labai emocingi žmonės, itin emocingi, labiau susirūpinę savo šeima – jiems šeima yra viskas, santykiai yra viskas, jie yra tokie, jie gali neturėti labai daug Lakšmi, nes išnaudoja visą Lakšmi, bet jie vis tiek yra geresni žmonės. Tačiau kartais tokie žmonės, kurie labai aukojasi kitiems, atiduoda viską, ką turi, gali išprotėti, nes sutinka žmonių, kurie neatsako tuo pačiu, neatsako į meilę, nesupranta, kas jiems buvo duota. Taigi, kraštutinė pagalba kitiems gali sukelti bėdų tam žmogui, kuris aukojasi, ir bėdų tiems žmonėms, kurie laisvai paėmė iš jų pinigus. Nes, jei jūs laisvai dalinate žmonėms pinigus, kas atsitinka? Aš jums pateiksiu paprastą pavyzdį, kaip Amerika padėjo Indijai. Kai amerikiečiai padėjo Indijai, jie manė, kad daro didelę paslaugą indams, kas buvo visiškai neteisinga, nes viskas, ką jie darė, ką jie darė, pradingo tyruose. Niekas nebandė nieko saugoti, viskas buvo veltui. Tačiau duodami jie parodė panieką, ir kai jie davė kažkiek kviečių ir ryžių Indijai, nebuvo už tai jokio dėkingumo, nes ten buvo pridėta kažkokių sėklų, kurios sukėlė kaimuose du baisius dalykus. Viena buvo pavadinta „kongreso žolė“, nes ji atkeliavo iš Amerikos. Kita buvo pavadinta „išprotėjusia akacija“. „Babūl“, kaip mes ją vadiname, pakvaišusi „babūl“. Šie medžiai taip išplito kaimuose, kad jie nežinojo, ką su jais daryti. Jie turi tokius didelius didelius spyglius, kad kiekvienas, įsidūręs, gali netgi numirti. Jie yra labai nuodingi, ir jei jų tenka vaikams, jie taip smarkiai apsinuodija, kad netgi neįmanoma jų išgydyti. Štai kaip Amerikos vyriausybė mums padėjo. Dabar kas gali jiems pasakyti: „Ką jūs padarėte taip negailestingai?“ Geriau buvo badauti nei iš ko nors gauti pagalbą. Jau seniai esu sakiusi, kad geriau šiame krašte badauti nei gauti pagalbą iš šių niekam tikusių, baisių Vakarų šalių, kurios galvoja tik apie save. Jūs tik išpučiate jų ego dėl nieko. Ką jie turi? Jie turi tik plastikinius turtus. Tačiau šis dėl pinigų kylantis ego juos padaro tokius kvailus, kad jie tiesiog nežino, kas vyksta jų pačių šalyje: kaip jų šalys smunka žemyn visais atžvilgiais, kaip degraduoja jų žmonės. Jie arba bijo, arba yra apleisti, arba jie yra komunistai, arba taip vadinami kapitalistai, kur jie yra tiesiog apleisti. Jeigu jūs nuvyktumėte ir pamatytumėte tą šalį, turiu omenyje, negalite ten sėdėti kaip čia, bet kur, ir kalbėtis lauke, kas nors gali ateiti ir kažką nužudyti. Jei jūs vaikščiosite tamsoje, jus gali nužudyti. Amerikoje, taip vadinamoje išsivysčiusioje šalyje, Niujorko mieste. Taigi, tokio tipo turtai, kurių mes stengiamės siekti, ypač žmonės Delyje labai trokšta turėti daug pinigų. Aš nežinau, kodėl Pandžabyje, Gudžaratyje ir Marvadyje linkstama link to. Marvadyje yra kitas stilius, o Pandžabis ir Gudžaratis bando uždirbti pinigų. Ir kai aš juos matau užsienyje, tiesiog nežinau, ar jie yra kur netoli Indijos. Jie yra baisūs žmonės. Neišsaugo savyje jokios kultūros, tokie yra indai. Jie yra absoliučiai išorėje. Jie galvoja tik apie save, jie galvoja, kad jau pasiekė dangų. Ir jei jūs matytumėt jų Nabhi čakrą, nustebtumėte – visi kenčia dėl baisių kepenų, aukšto kraujo spaudimo, diabeto, širdies smūgių, ir jie geria kaip žuvis, ypač „sardardžiai“ [lyderiai]. Aš buvau nustebinta, tie, kurie turėtų veikti Dievo vardu, geria kaip žuvis. Jie itin smulkmeniškai dėl „pagadi“ [turbano] ir „dhari“ [juostos] vilkėjimo, tačiau dėl gėrimo nesuka galvos. Kiekvienas „sardardžis“, pas kurį benueisite, turės tokį barą savo namuose, kokio net lordas neturi, nes Anglijoje tai yra vulgari. Neišmokdami jokios tos šalies estetikos, jie tapo tiesiog kaip kaimiečiai, be jokios kultūros – tai faktas, štai ką pinigai su jais padarė, jie neturi jokios savigarbos. Taigi, Lakšmi Tatva turi būti subalansuota. Tas pats ir apie išvykusius Gudžarati žmones. Kitas tipas gyvena čia, Marvadyje. Kuo mažiau pasakosiu apie šiuos baisius žmones iš Marvadžio, tuo bus geriau. Aš netgi nemanau, kad bent vienas iš jų kada nors gaus Realizaciją ar vietą Dievo karalystėje. Jie yra kraugeriai. Jie nėra žmonės. Dėl pinigų jie gertų kraują kaip sultis, čiulptų kraują ir smagiai leistų laiką. Šis pasaulis nėra skirtas pinigų paieškomis. Jūs atėjote į šį pasaulį kaip žmogiškos būtybės ieškoti Dievo, ieškoti savo Dvasios, būti išvien su savuoju Aš, būti toje taikioje vietoje, kokia yra Dievo karalystė, kokia yra Dangaus karalystė, o ne šokti į liūną, kuris atrodo labai gražiai, tačiau nėra labai gražus. Jis sukelia agoniją, jis terorizuoja. Žmonės negali miegoti, jei turi per daug pinigų, nes jie nežino, ką su jais daryti. Čia taip pat visi tie, kurie turi pinigų: jie nežino, kada jiems teks mokėti pajamų mokestį. Aš išsprendžiau savo pajamų mokesčio problemą, nusprendusi neturėti jokių pajamų. Aš neturiu jokių pajamų, jokio pajamų mokesčio, taigi man nereikia jaudintis ir dėl mokesčių inspekcijos kontrolieriaus. Jis negali manęs kontroliuoti. Geriausia yra neturėti daugiau pajamų, kurios gali būti apmokestinamos, kitaip jūs turėsite mokėti kitą pajamų mokestį teisininkams – tokiems kaip mano brolis. Aš jam pasakiau: „Man tavęs iš viso nereikia visą gyvenimą, labai ačiū.“ Jūs tapsite tokie absoliučiai laisvi, laisviausi pasaulyje, jei neturėsite pajamų. Lygiai taip, jei norite išspręsti automobilio problemą, niekada nesimokykite vairuoti. Arba jus kažkas nuveš, arba ne, jūs galite keliauti ir savo kojomis. Visų šių nesąmoningų dalykų kaupimas sukėlė mums šią įtampą, taip vadinamą: „Kiek mes turime mokėti? Kas yra pajamų mokestis? Ar rytoj policija ateis į mano namus?“ Jeigu jie ateis pas mane, aš sakysiu: „Gerai, imkite viską, ką galite. Čia nėra nieko, kelios

sąskaitos, kurių aš dar neapmokėjau – tai viskas. Tiesiog leiskite jiems sumokėti.“ Žmogus turi gyventi šiame pasaulyje visiškai laisvai. O kad pasiektų tą laisvę, žmogus turi žinoti, jog turi būti teisingi prioritetai. Jei jūsų prioritetas – pinigai, jūs jų turite. Ne, ne aš. Jei jūs norite duoti man pinigų: „Ne, sere“, – aš jų neimsiu jokia kaina.“ Jūs galite man duoti gėlių ir pan., viskas gerai, tačiau jokių pinigų. Aš nieko nenoriu žinoti apie jokių pinigų – tai galvos skausmas. Lygiai taip mes nesuvokiame, tačiau turėti ryšių su broliu, seserimi ar sūnumi vienaip ar kitaip – tai kitas didelis galvos skausmas. Tai nereiškia, kas jūs turėtumėte pradėti juos mušti, tačiau žmonės gali parduoti savo šalį dėl savo vaikų. Tai yra labai pavojinga, baisu – toks prisirišimas, „mamatva“ (savininkiškumas): „Tai yra mano sūnus“, – viskas. Jei jis yra jūsų sūnus, galite nužudyti bet ką, jei taip jaučiate, arba galite daryti, ką norite, nes tai yra jūsų sūnus. O tas, kurį žudote, ar nėra taip pat kažkieno sūnus? Štai „mamatva“, kuri užvaldo: „Mano vyras“. Ypač mūsų Indijos moterys. „Mano vyras“ – ir automatiškai prasideda problemos. Visa tai kyla dėl neišmanymo. Žinoma, meilė turi būti, tačiau meilė niekada nesukelia jums prisirišimo, nes ji yra išmintinga, ji yra išmintis. Tarkime, medyje syvai teka ir įsikimba į vaisių, nes jie jį myli: „Tai mano“. Ir kas tada atsitinka su likusiu medžiu? Jis miršta, o tas vaisius taip pat miršta. Taigi, ši „mamatva“ turi išnykti. Tačiau kalbant ji niekur nedings, tiesiog patariant ji nepradings. Net jei kentėsite, esu mačiusi tiek daug žmonių, atėjusių pas mane: „Mano tikras tėvas mane apgavo. Mano tikras sūnus mane apgavo“. Aš atsakiau: „Kuris iš jų yra tavo nuosavybė? Tas, kuris tave apgavo, nėra tavo nuosavybė.“ „Mano vyras...“ Yra tokių moterų, kurios man kvaršina galvą dėl savo vyrų: „Mano vyras padarė tą, padarė aną, mano vyras padarė šitą.“ Moterie, kodėl tau neužtvojus jam stipriai ir nepabaigus viso to? Tačiau tai yra labai toleruojama – ši „mamatva“, šis prisirišimas. Prisirišimas prie pinigų, prie žmonių, prisirišimas prie to yra ne kas kita kaip kablys, kuris prikabina jus prie žemesnio lygio. Jūs turite kilti aukštyn, ir tada iš tiesų džiaugsitės turtingumo grožiu. Kaip jau esu minėjusi, aš matau visus gražius daiktus. Puiku, kad jie man nepriklauso. Pažvelkite, štai čia patiesti šie kilimai. Jei jie būtų mano, aš jaudinčiaus: „O Dieve, dabar, tikiuosi, jie nebus sugadinti. Tikiuosi, niekas ant jų nesėdės. Tikiuosi, kad jie yra apdrausti, taigi, niekas su jais nepabėgs.“ Tačiau, kai jie man nepriklauso, aš mėgaujuosi jais labiau. Kitų žmonių daiktai yra geresnė idėja. Šis mitas nuveda mus iki tokio kvailumo laipsnio, kad kartais aš galvoju, ar tie žmonės tikrai yra žmonės, ar jie yra savo pačių apsėdimai. Jų Dvasia prarasta, viskas prarasta, jie dėl to nesijaudina. Tačiau jei praranda savo mažą poziciją, jie verkia ir dejuoja, lyg būtų mirę, jų protėviai yra mirę šimtus kartų, tačiau žmonės, tokie kaip aš, yra tik „batčai“ – imperatoriai. Jie dėl to nesijaudina. Jiems nereikia įtvirtinti komforto, jiems nereikia jokio komforto. Jei jūs turite komfortą, jis lipa ant jūsų, jis padaro jus vergais. Jei jūs ieškote komforto, norite būti pavergti, imkite jį iš manęs. Bet kokios rūšies komfortą. Tik žmonės gali iš tiesų tapti tokie kvaili. Joks gyvūnas to negali. Yra ir kita komforto rūšis – tai idėja, kad kiekvienas turi tai vertinti ir, kad turi sugebėti valdyti kitus. Tai taip pat, manau, kyla iš Nabhi čakros. Tai toks jausmas, kad turi sugebėti valdyti daug žmonių, jie visi turėtų žiūrėti į tave. Dabar Londone yra moterų, kurios kenčia nuo keistos ligos, vadinamos anoreksija, kai jos tiesiog nevalgo. Moterys tiesiog nevalgo, nes jos turi būti plonos ir kaulėtos. Kam? Kam joms reikia būti plonomis ir kaulėtoms? Nes tada atrodo patraukliai. Tačiau kodėl? Tikrai nemanau, kad kaulėti žmonės atrodo patraukliai, jokių būdu. Jie yra baisūs. Jie sukelia tik gailestį ir jausmą, kad visas šis reikalas yra bjaurus. Kartą mane aplankė grožio karalienė. Aš pamaniau, kad ji serga džiova, ir pasakiau: „Tu atrodo normaliai, tačiau atrodo, kad sergi džiova“. Ji atsakė: „Ne, Motina, aš laimėjau grožio konkursą“. „Tikrai? Kas buvo tie žmonės? Ko gero tai buvo gydytojai, nes jie nori ten turėti ligonių.“ Tai yra bėda, mes išsukame iš kelio, kad apsunkintume savo Nabhi, nevalgydami maisto, badaudami. Jei norite badauti šiame gyvenime, kitame gyvenime neturėsite jokio maisto. Labai jums ačiū. Jokio maisto. Badaujate? Gerai, jūs kentėsite nuolatinį badą. Kaip jums tai? Jums nereikia jokio badavimo. Kodėl norite badauti? O jei norite badauti, nes norite pakeisti dienotvarkę ar galbūt dėl savo sveikatos, tada viskas gerai. Tačiau kodėl Dievo vardu jūs norite kenkti man? Jūs turite ką valgyti, tačiau nenorite valgyti. Tie, kurie turi ką valgyti, nenori valgyti. Kitą gyvenimą jie bus vargšai ir tada kaltins turtinguosius. Tačiau praėjusiame gyvenime jūs būsite norėję badauti, todėl šį gyvenimą jums nebus duota maisto, nes to norėjote. Štai taip Nabhi čakra persisuka, kai jūs badaujate lyg išprotėję. Nereikia badauti Dievo vardu. Dievas jums davė visą gerovę, visą grožį, visą meilę. Iš esmės Sahadža jogoje, jei jūs badausite mano vardu, aš manau, tai yra siaubinga, nes jei jūs norite trukdyti savo Motinai, ar apsunkinti jai viską, ar jai atkeršyti, tada sakykite: „Motina, aš neketinu valgyti jokio maisto“. Tada Motina bus pribaigta. Tai geriausias būdas ją užkariauti, tiesiog pasakant: „Motina, aš neketinu valgyti jokio maisto“. Taigi, toks kvailas badavimo būdas taip pat yra labai blogai jūsų Nabhi čakrai, ir jei tai darysite, turėsite problemų, nes būnate veikiami savo kairiapusiškumo, kaip vadinate, pasąmonės, anapus Ida Nadi, jūs turite kolektyvinę pasąmonę ir tampate jų veikiami. Tada turite psichinių, protinių ir emocinių sutrikimų. Ir dažniausiai žmonės, kurie badauja, yra labai karšto temperamento. Tą dieną, kai jie badauja, niekada nesiartinkite prie jų, nes tada jie jau planuoja, ką valgys. O tada ryte, kaip suplanuota, jie to negauna, ir tada būna labai pikti. Visi šie ne Sahadža dalykai jums nepadės. Jūs turite būti normalūs žmonės. Jūs neturite jausti dėl Sahadža jogos jokio spaudimo – nieko. Būkite normalūs. Būkite puikūs žmonės. Nekankinkite savęs. Tai yra vienas Nabhi aspektas iš kairės pusės, o iš dešinės pusės – nepasiduokite piktnaudžiavimui. Nelepinkite savęs. Abu dalykai Sahadža jogai yra vienodi: ar jūs badaujate, ar persivalgote – tai

tas pats. Tarp šių dviejų dalykų nėra jokio skirtumo. Nes jei jūs nesate viduryje, jei iš kairės jūs metatės į dešinę, ar yra koks nors skirtumas? Taigi, būti viduryje reiškia būti palaimintam Šri Lakšmi. Ir aš jau esu jums apibūdinus, kokia yra Šri Lakšmi, kad Ji laiko rankose du lotosus, kaire Ji laiko vieną lotosą, o dešine ranka – kitą, Ji pati – viršuje, kas rodo subalansuotą asmenybę. Ji balansuoja ant lotoso. Įsivaizduokite. Ji stovi ant lotoso. Tai reiškia, kad Ji balansuoja. Ir Ji balansuoja, Ji stovi ten, ir Ji laiko du lotosus savo rankose rodydama, kad pati yra kaip lotosas. Žmogus, kuris yra turtingas, Lakšmipati, turi būti kaip lotosas: šiltas, rožinis, jaukus. Ir netgi toks bjaurus daiktas, panašus į vapsvą, nežinau, kaip jį vadinate angliškai, neturite tokių juodų vabzdžių. Mes turime labai juodas vapsvas, jos yra kietos, kietos kaip riešutai ir turi kampuotas, dygliuotas kojas. Šis juodas padaras ateina, jis niekam netinkamas, tačiau jis ateina pastogės – „ašrajos“, ir lotosas jį laiko savo žiede, kur yra labai labai minkšta, laiko su visa savo meile. O naktį jis užsidaro, kad vargšas vabzdys, panašus į riešutą, nepatirtų jokių nepatogumų iš išorės. Kaip mama, kuri pasiima vaiką ant fotelio – tokia turėtų būti Lakšmipati meilė. Kiek daug yra tokių Lakšmipati? Ar jūs matėte nors vieną? Jei jie mato ką nors, kas ateina siūlyti pinigų, tada gal ir atvers duris. Kitu atveju jie nieko nemylė. Tiems, kurie ateina ieškoti pastogės ir pagalbos, jų nėra namie. Kitoje pusėje yra žmonės, kurie yra tokie atstumiantys. Jie nepanašūs į lotosą. Jokio aromato. Jie yra tokie menki, kad dvokia menkybė. O lotosas suteikia aromatą, sklindantį per purvą, tam baisiam vabzdžiui, kad net maži kirminėliai, šliaužiojantys ant lotoso žiedlapių, užuodžia šį nuostabų aromatą. Štai kaip turėtų būti. Reikia duoti. Turi būti gražu. Turi būti jauku. Turi būti malonu. Kita ranka duoda. Lakšmi visada duoda. Ji negauna, Ji tik duoda. Jei jūs esate tikras Lakšmipati, jums nieko iš kito nereikia. Jūs nepriimate. Jei jūs tikrai turtingas, kas gali dar labiau jus praturtinti? Ką jūs galite duoti asmeniui, kuris yra labai turtingas? Nėra būdo, ką nors įdėti dar, nes pilna iki viršaus. Jis yra absoliučiai turtingas. Ką tada duosite? Jūs negalite nieko duoti. Bet ten, kur turite duoti, reiškia, kad žmogus yra elgeta, jis vis dar elgeta. Visi tie taip vadinami turtingi žmonės, kurie vis dar nori pinigų, yra tiesiog elgetos, jie nėra turtingi. Jie tik patys taip galvoja. Tušti indai, o ne turtingieji, nes jie vis dar tikisi pinigų. Taigi, svarbu, kad mes suprastume, pinigai nėra kelias. Pinigai nutolina mus nuo dharmos. Jie nutolina mus nuo Dievo. Jie nutolina mus nuo realybės. Jie uždengia mūsų akis. Mes nemąstome, kad mums reikia eiti teisybės ir dorybės keliu, nes manome esą turtingi ir Dievas mūsų bijos. Mes galime netgi nupirkti Jį ir galime vadovauti Jam, duodami kyšių. Taip nėra. Jūs turite pažvelgti į save. Jūs turite pažvelgti į save. Ne pinigai suteiks jums euforiją, tą aukštesnį gyvenimą, o Dievo meilė, ieškojimo sąžiningumas, sąžiningumas. Tai yra šios čakros savybė, tai yra Satja, Višnu yra Satja. Jis yra Narajana. Narajana reiškia Satją. Taigi, negali būti Satja Narajan, ar ne taip? Narajan yra Satja, tad kaip tada galėtų būti Satja Narajan? Tačiau vyksta daug Satja Narajanos pudžų. Į visas šias Satja Narajanas Sahadža jogai neturėtų eiti. Jie gali eiti tik į Narajanos pudžą, nes Satja Narajana yra takelis, pridėtas užmaskavimui, tai reiškia, tiems baisesiems brahmanams, kuriems turite mokėti. Už ką? Sahadža jogams neleidžiama eiti į Satja Narajanos pudžą. Jie gali daryti Narajanos pudžą. Ir koku Narajana galiausiai tampa? Nabhi čakroje Narajana egzistuoja nuo tada, kai Jį sukūrė Devi. Jis rūpinasi ieškojimu, ieškojimo puoselėjimu kaip tėvas, ir tada Jis inkarnuojasi vėl ir vėl, padėdamas mūsų ieškojimui užimti vis aukštesnę ir aukštesnę poziciją, kol pasiekiamas taškas, kai jūs pradedate ieškoti Visagallo Dievo. Tada jūs įšokate į Mahalakšmi Šakti. Tada jūs esate Mahalakšmi Šakti rankose. Tai reiškia, kad Lakšmi išsivysto į Mahalakšmi principą. Dabar Mahalakšmi principas slypi centriniame Sušumna kanale. Šis centrinis Sušumna kanalas turi būti pilnai atvertas ir pažadintas kylančios Kundalini. Kai Kundalini nekyla, šis kanalas yra visiškai juodas. Jis yra visiškai juodas, jame nėra nieko, išskyrus dievybes, kurios yra visiškai neapšviestos. Kai kyla Kundalini, tik tada šios dievybės pažadinamos, ir, kai jos pažadina Sušumna kanalą, šis centrinis Mahalakšmi kanalas pradeda veikti kaip balansuojanti jėga, prasidedanti Nabhi čakroje. Taigi, Nabhi čakra yra apsupta dešimties Guru – Pranašų, kurie teikia jums balansą, kurie ateina į Žemę vėl ir vėl, kad suteiktų jums gyvenimo balansą. Jie sako jums: „Nedarykite to, nedarykite ano“, – bet mes neklausome, nepriimate to. Galime sakyti, kad sekame tokiu guru, kitoku guru. Kaip, pavyzdžiui, musulmonai. Jie sako: „Mes sekame Mahometu Sahibu.“ Jei Mahometas Sahibas sako, kad niekas neturi gerti, tai yra Jo įsakymas. Bet dar reikia paieškoti musulmono, kuris negertų. Jie gal ir negeria Rijade, nes juos ten užmuštų. Bet jei atvyksta į Londoną, jie geria. Tiesą sakant, kai mano vyras nuvyko į Saudo Arabiją, jie pasakė: „Tu esi vienintelis musulmonas, kurį esame sutikę.“ Tai tiesa. Kas jiems bebūtų pasakyta, jie tiesiog daro priešingai. Tuo metu nebuvo cigarečių, nebuvo tabako, taigi Jis apie tai nieko ir nepasakė, ir jie surado spragą. Musulmonai rūko ir jiems nieko, nes Mahometas Sahibas apie tai nieko nekalbėjo. Mahometas Sahibas turėjo gimti dar sykį, kad pasirodytų kaip Guru Nanaka ir kalbėtų jiems: „O Dieve! Jūs rūkote tuos baisesius dalykus, kurie atsirado, bet dabar nustokite rūkyti!“ Bet kas gi suvoks tai, kad Nanaka ir Mahometas Sahibas buvo tie patys žmonės? Jokio skirtumo. Jie buvo tas pats. Mes galime patikrinti tai Sahadža jogoje. Mes galime tai patikrinti, svarbu, kad žinotume, jog jie buvo visiškai tas pats, ir kad jie gynė tuos pačius dalykus – kiekvienas savo laiku. Šiuo metu jūs turite kanapes kaip narkotikus, aš taip pat nežinau pavadinimų visų tų dalykų, ką jūs geriate ir rūkote, Dievai žino ką. Žmonės yra tikrai gudrūs, kad gautų viską, kas juos gali sunaikinti. Tai tas pats, kas pasikviesti bulių, kad ateitų ir smogtų. Tai labai panašu. Jei nėra buliaus, tada jūs pasikviečiate buivolą, kad ateitų ir smogtų. Dabar nėra buivolo, gerai, jūs prašote dramblio, kad ateitų ir sutryptų. Taip panašiai vyksta. Žmonės

tokie buki. Dabar, įsivaizduokite, aš, tarkim, sudariau sąrašą visų šių dalykų, kuriuos geriate ir rūkote, nežinau, kiek daug dalykų yra šiame pasaulyje, tada jūs išrandate trečią būdą po mano mirties, apie kurį Šri Matadži nieko nepasakė. Taigi, mes galime tai daryti. Labai protinga. Visą laiką naikinti savo centrinį kanalą ir puikiai tarp to laviruoti. Ar taip ketinate patekti pas Dievą bet kokia proga? Ar taip sekate didingas inkarnacijas, atėjusias į šią Žemę? Taigi, balansas ateina per Nabhi, ir Nabhi prižiūri jus bei moko, kaip elgtis. Pavyzdžiui, dabar jūsų kairė Nabhi yra Gruha Lakšmi. Gruha Lakšmi yra namų deivė. Bet jei esate per daug į išorę orientuotas žmogus, jūs pulsitės į beprotybę. Taigi, atsibundate labai anksti ryte ir skaitote laikraščius. Ir vėl tai prieštarauja Sahadža jogai. Neskaitykite laikraščių ryte. Galite skaityti juos vakare, bet ne ryte. Nes jei skaitysite juos ryte, jūs liūdėsite, o vargšė blužnis turės išskirti daugiau raudonųjų kraujo kūnelių, ji pakvaiš ir jus sužlugdys. Priešingai, ryte kalbėkitės su savo žmona, kalbėkitės su savo vaikais, prižiūrėkite savo Gruha Lakšmi Tatvą. Žmona taip pat privalo būti Gruha Lakšmi, kaip jau sakiau. Taip pat tinkamai valgykite savo maistą. Atsisėskite ir pavalgykite tinkamai. Bet ne iškart po to, kai nuliūdinote savo Nabhi: jūs įšokate į automobilį, laikydami pusryčius rankoje, valgydami pakeliui, signalizuodami žmonėms, pykdamiesi su jais. Žmona kviečia: „Ateik kartu papusryčiauti!“ Nieko nedarant. Jūs pakeliui į ypatingą darbą, galiausiai jūs susergate leukemija, mažų mažiausiai, jei ne širdies infarktas. Leukemija kyla iš kairės Nabhi, kai jūsų Gruha Lakšmi yra pažeista. Gruha Lakšmi deivė yra Fatimabai, Mahometo Sahibo dukra, o Nanakos Sahibo sesers dukra yra kairėje Višudhi čakroje. Pamatysite tai. Nanaki. Tai gyvenimo aspektas, apie kurį niekada nesusimąstome. Kai susergate leukemija, ateinate pas Motiną: „Prašau išgydyk mane“. Ir jei esate turtingas, jūs įsitikinsite, kad aš išgydyčiau tą asmenį. Jei nepagydysiu jūsų, atsisėsite man ant galvos. Jūs lipsite dešimt kartų man ant galvos, kol išgydysiu jūsų leukemiją. Bet jei pasakysiu jums: „Mano sūnau, nusiramink, gyvenimas yra ne tam, kad paverstų tave apgailėtinu. Ką gavai iš visų šių lakstymų? Nieko. Tik baisią kairę Nabhi, dėl kurios kenti tu ir tavo šeimos nariai. Vieninteliai, kurie iš to pasipelnė, yra gydytojas arba gydytojai, arba ligoninė“. Jie nenori klausyti. Ir jūs žinote, kad leukemija yra taip greitai progresuojantis vėžys, kad galima numirti per vieną mėnesį, gydytojai pasakys jums, kad daugiausia jūs išgyvensite vieną mėnesį, tai viskas. Jie paims visus pinigus, kad išduotų šitą sertifikatą, labai gražu. Bet kam to reikia? Būkite kantrūs sau. Būkite mieli savo Nabhi, prižiūrėkite savo Gruha Lakšmi. Visokios skrandžio ligos atsiranda dėl disbalanso vienokiu ar kitokiu būdu. Visi didieji Guru atėjo į šią Žemę, kad suteiktų mums balansą, išmokytų mus balanso ir pasakytų nedaryti to ar kito. Visi 10 Dievo įsakymų. Bet mums tie 10 Dievo įsakymų neturi reikšmės. Dabar aš paliesiu dalyką, kurį šiandien labai svarbu suprasti žmonėms – apie nevegetarizmą ir vegetarizmą. Aš noriu aptarti šį reikalą, nes, jei žmonės yra vegetarai, jie negali iškentėti matydami, kad Motina sako, jog ne problema būti nevegetarais, nes tai neveikia neigiamai jūsų sąmoningumo. Ne. Tačiau gėrimas veikia. Gėrimas veikia jūsų sąmoningumą neigiamai. O mėsos valgymas ar nevalgymas neveikia. Bet vieną turite suprasti. Kažkas pasakė man, kad „Gitoje“ parašyta, jog tie, kurie valgo mėsą, yra Tamo Gunos [žmonės]. Aš pati nustebau dėl „Gitos“, nes pats Šri Krišna iš pat pradžių pasakė Ardžunai: „Turi išeiti ir nužudyti visus žmones, netgi savo gimines, žudyk, iš tikrųjų žudyk žmones. Tavo santykiai ir tavo guru taip pat turi būti nužudyti, nes aš jau nužudžiau. Niekas nežus nuo tavo rankos, nes jie jau yra žuvę.“ Ir Jis pateikia tiek daug paaiškinimų, kad taip neatsitiks, tačiau sako: „Ne, sakau tau, tu turi eiti ir žudyti. Atsiduok man, o aš pasirūpinsiu jais.“ Taigi, kaip Jis galėjo skelbti tai „Gitoje“, tiesiog nesuprantu. Dabar atrodo, kad tai yra nauja įžanga, kad žmonės, kurie valgo mėsą, yra Tamo Gunos. Ne, jie tokie nėra. Jie yra Radža Gunos. Jei jūs valgote mėsą, jūs tampate Radža Gunos, o ne Tamo Gunos. Tamo Gunos žmonės valgo angliavandenius, mes matėme tai Sahadža jogyje. Turime dviejų rūšių ligas, vienu atveju yra letarginiai organai, kitu atveju yra aktyvūs organai. Taigi, tie, kurie yra letarginiai, turi per daug angliavandenių, o tie, kurie yra per daug aktyvūs, turi savyje per daug baltymų. Aš turiu omenyje, jei kalbame apie baltymus moksle, moksliškai, ar galima nuo jų tapti letarginiais? Galite klausti bet kurio gydytojo. Ir tada gydytojas pasakys, kad „Gita“ yra visiškai nesąmonė, nes nesupras, kas ten pasakyta. Ir kai jūs sakote, kad turime sekti „Gitos“ mokymu, aš manau, kad kažkas ten suklydo ir parašė kažką klaidingo „Gitoje“, kaip parašė ir Biblijoje, jie parašė kiekvienoje knygoje. Aš papasakosiu, ką neteisingo jie parašė Biblijoje, vėliau, kai kalbėsiu apie Kristų. Manau, kad kažkokie žmonės tiesiog pateikė priešingybę. Jei valgai per daug mėsos, tampa Radža Gunos [žmogumi], o Radža Gunos [žmonės], kaip jau sakiau, tampa dešiniapusiai, tampa labai agresyvūs, gali tapti „ahamkara“ ir gali žaloti. O žmonės, kurie valgo tik žolę, gali tapti letarginiais, visiškai letarginiais. Jie turės letarginę širdį, nors ir neaktyvią, juos vis tiek ištiks širdies smūgis. Jie turės letarginį žarnyną, dėl kurio visą laiką turės problemų su viduriais, jie niekada negalės suvirškinti jokio maisto, jie bus labai silpni žmonės. Taigi, tie, kurie turi letarginę širdį arba letargines kepenis, ar letarginį žarnyną, turėtų pereiti prie baltymų. Aš sakau ne prie mėsos, o prie baltymų. Bet vegetarai nevartoja daug baltymų. Yra paprasčiau valgyti mėsą, nėra žalos. Bet tie, kurie yra aktyvūs žmonės, turėtų vartoti daugiau daržovių. Tai svarbu. Guru Nanaka valgė visokios mėsos. Ar Jis buvo blogas žmogus? Marvadžiai, manoma, nevalgė netgi česnako ir svogūno. Ar buvo Jis už juos kuo nors blogesnis? Kaip dėl Budos, Jo paties? Jis valgė mėsą, nes mirė suvalgęs žalios mėsos, Jis pats. Viena, ko neturėtumėte valgyti, yra didesnių už jus gyvūnų mėsa, ir tai neturi būti karvės, indiškos karvės mėsa. Ypač Indijos karvės. Taip pat didesnės karvės yra negerai, nes jos sukelia problemų jūsų dantims. Bet mažesni gyvūnai, netgi džainizme, kur sakoma,

kad turite saugoti bulius, karves, taip pat turite saugoti kitus gyvūnus, bet jie niekada nesakė, kad turite saugoti ožkas ar kad turite saugoti viščiukus. Nes Mahavira žinojo, jog negalime duoti Realizacijos viščiukams. Kokia nauda saugoti viščiukus ir uodus ir, žinoma, vabzdžius? Tačiau jie tai daro. Kai kurie džainistai saugo vabzdžius ir ir deda juos ant žmonių, o tie tada geria žmonių kraują ir žmonėms už tai sumokama. Tai absurdas, bet jie tai daro. Jiems vabzdžiai yra svarbesni už žmones. Milijonų milijonai vabzdžių nėra verti žmogaus. Visos šios absurdiškos idėjos egzistuoja šioje šalyje. Taigi, kai sakau jums nebūti vegetarais ar nevegetarais, jūs turite suprasti, ko jums reikia, ir tai valgyti. Bet visą laiką laikyti dėmesį, sutelktą į maistą, yra klaidinga. Nėra gera jūsų žmonių savybė pasinerti į tas vegetarizmo ir nevegetarizmo problemas. Žinoma, Vakarų šalyse žmonės turėtų vartoti vegetarišką maistą, ne visiškai, bet daugiau, nei jie dabar tai daro, tuo tarpu Indijos žmonės, kurie yra vegetarai, turėtų vėliau pereiti prie mėsos. Kitu atveju jie turės letarginę širdį. Aš pagydyčiau juos, bet jie ir vėl turės problemų, jiems teks vėl sukti į aplinkkelį. Taupyti tokiu būdu pinigus? Jūs negalite. Jūs turėsite letarginį žarnyną, po to turėsite letargines kepenis. Jūs turėsite visų rūšių cirozes, o galbūt ant rankos jums atsiras įvairiausi bėrimai ir panašūs dalykai, alergijos, prasidės visos tos rūšies problemos. Ir galiausiai tie žmonės atrodo tokie taikūs, nes, matot, jie yra kaip kopūstai. Taip. Jei kažkas yra kaip kopūstas, kaip jam galima duoti Realizaciją? Jūs negalite duoti Realizacijos kopūstams, ar ne? Mums čia reikia turėti žmones riterius, drąsius žmones, karius. Jūs turite nugalėti blogio jėgas. O ką gali žmonės, būdami lyg kopūstai, padaryti dėl šio tikslo? Kiekvienas turi suprasti „jatharth“ – realybę, o ne pateikti savo koncepciją. Jei gimėte džainistų šeimoje ir dėl to norite, kad kiekvienas valgytų žolę, tai yra klaidinga. Tas, kam reikia valgyti baltymų, privalo valgyti baltymų. Na, o kokį maistą turėtų valgyti Satvos žmonės? Jie turėtų valgyti. Nejmanoma gyventi be to. Taigi, ką valgau aš? Avinžirnius. Ar galima gyventi iš avinžirnių? Tai baltymai. Avinžirniai, arba galite valgyti mėsą, tačiau ne labai sunkią, o liesą mėsą ir ghi sviestą, o tai, ką aš valgau dažniausiai, yra medus. Tai mano maistas. Medų aš valgau, kaip žinote, medų aš geriu. Tiek. Bet jūs negalite gyventi su tiek, ar ne taip? Taigi, jūs turite valgyti truputį angliavandenių. Nesvarbu, jūs turite susibalansuoti Nabhi čakrą. Bet visiškai neturi būti dėmesio maistui. Tiesą pasakius, jei jūs paklausite manęs, ką aš valgiau ryte, nesugebėsiu jums atsakyti. Tikrai labai blogai įsimenu, nes nelaikau dėmesio, sutelkto į maistą. Ką begautumėte, valgykite ir negalvokite, kad valgotė, nevalgykite. Labai svarbu džiaugtis kiekviena savo gyvenimo akimirka. Jei žmogus smulkmeniškai maisto atžvilgiu, ypač indai yra tokie, tai labai pavojinga Nabhi čakrai. Nes tie, kurie pamišę dėl maisto ir dėl Nabhi čakros yra ekstremaliai perkaitę, aš manau, ir... Nežinau, kaip tą žodį versti į anglų kalbą, bet hindi kalboje mes vadiname tai „čičode“ – irzlūs, labai irzlūs, ir tokie „čičode“ padaro savo žmonių gyvenimus apgailėtinus. Jie ateis ir sakys: „Tuose namuose aš valgiau labai gerų kario riešutų“. Taigi, vargšė moteris bėgs ieškoti tų kario riešutų. Mes, indai, labai galvojame apie maistą. Jūs net neįsivaizduojate, jie galvoja, kad mes turbūt esame badaujantys žmonės. Bet tiek galvojame apie maistą! Štai kas nutiko kartą bengalams, vadinamiems „Mukha Bengali“. Aš jums papasakosiu apie juos. Jie valgė neapdorotą žuvį. Tą neapdorotą žuvį jie gaudavo iš Centrinės Indijos. Tuo metu žmonės negalėjo gauti žuvies ir badavo. Taigi, Bombėjaus žmonės malonėjo atsiųsti pakrautą laivą – aš tai žinau, nes buvau tarp jų – labdaros, kad bengalai turėtų žuvies. Jie pasakė: „Ką? Mes neketiname valgyti jūrų žuvies, esame bangladešiečiai“. Ir išvertė visas žuvis į jūrą. Jos visos tapo „sardana“ (supuvo) ir buvo išmestos į jūrą. Ar galite įsivaizduoti? Niekas nepatikės Vakaruose, kad mes taip „badaujame“ ir kad mes – tokie „vargšai“ žmonės. Ar gali sau leisti vargšai žmonės išversti lauk pilną laivą žuvies į jūrą, nes jie nori neapdorotos žuvies? Mes taip daug galvojame apie maistą. Ir mūsų moterys yra kaltinamos, kad moka kontroliuoti savo vyrus, jie yra jų išlepinti. Moteris turi būti Gruha Lakšmi. Turėti idealų savo šeimos atžvilgiu, idealų savo vyro atžvilgiu, idealų savo vaikų atžvilgiu. Namai turi būti idealūs, turi būti šilti namai, kur kiekvienas yra laukiamas. Žmonos darbas rūpintis savo Nabhi čakra, vaikų Nabhi čakra, vyro Nabhi čakra ir Nabhi čakra visų žmonių, kurie ateina į jos namus. Ji turi gyventi draugišką, malonų ir religingą gyvenimą. Ji turi būti švelnios prigimties moteris. Bet viso to trūksta, viena, kuo ji rūpinasi – kaip įtikti vyrui. Nes jai tai yra didelis darbas. Taigi, kad išlaikytume subalansuotą Nabhi čakrą, kaip Sahadža jogai, mes turime suprasti, kad neturime skirti tiek daug dėmesio maistui. Tai nereiškia, kad turite valgyti visą purviną maistą, tačiau svarbu, kad, kai valgotė maistą, turite jausti maisto vibracijas. Jūs visada turite duoti maistui vibracijų. Valgykite vibruotą maistą. Nuo tam tikro maisto, dabar įsivaizduokite, aš turiu eiti ir valgyti viename iš tų penkių žvaigždučių viešbučių, tuoj po to aš vėmiu, aš visada vėmiu. Jei kažkas pakviečia mane į viešbutį, aš pradedu galvoti: „O, moterie, koks išbandymas“ Nes ten yra gaminama be meilės. Štai kaip sakoma: [marathi] – „Jis mėgsta šabari uogas“. [Marathi] Ką tai reiškia? Tai reiškia meilę, kuri yra išreikšta maistu ir kuria mes turime rūpintis, o ne gausa, ne vaizdu ir jau tikrai ne savo pačių skoniu, tačiau maisto skonis turi būti ten įdėtos meilės skonis. Leiskite savo liežuviui pajusti meilę. Tai yra pats geriausias skonis, ir, kai gaminama su meile, visada būna labai skanu. Taigi, kai jūs gaminate, gaminkite su meile. Kai valgotė, valgykite su meile. Sakykite mielus žodžius žmonėms, kurie gamina su meile, ir visų pirma skaičiuokite savo palaiminimus, skaičiuokite savo palaiminimus ir galvokite apie kitus, kurie šiandien galbūt negavo maisto. Tai yra Lakšmi Tatva, kur viena ranka duoda, kita ranka suteikia apsaugą žmonėms, kuriems reikia pinigų. Bet darykite tai ne tokiu būdu, kaip amerikiečiai ar rusai daro. Darykite tokiu būdu, kaip Lakšmi daro, kad apsauga netaptų nekontroliuojama. Duokite

niekam nesakydami. Tiesiog todėl, kad jūs turite duoti, jūs duodate, ir iš tikrųjų tai darote. Jei kažkam davėte vieną rupiją, kaip sakydavo mano tėvas, bėkite tolyn nuo to žmogaus taip greit, kaip tik įmanoma, „Vienos mylios per valandą greičiu“, – sakydavo jis. Bet jei davėte penkias rupijas, bėkite tolyn nuo jo 500 mylių greičiu. Tai labai praktiška. Taip mes turime duoti. Tai yra Lakšmi Tatva, tai Nabhi čakra, apie kurią aš jums ką tik paaiškinau. Tai labai svarbi čakra, nes šiandien jūs čia susirinkote dėl to, kad jūsų čakroje buvo pažadintas Mahalakšmi Tatva, nes jūs norėjote ieškoti Dievo, nes norėjote ateiti pas Dievą. Jūs neturite čia ateiti dėl pinigų. Jūs neturite čia ateiti dėl nieko kito, išskyrus Dievą. Jūsų siekis yra Dievas. Jūs norite žinoti tiesą apie Dievą ir norite turėti Dievą. Jūs ne norite apie tai turėti savo idėjų, o norite pamatyti, kaip Motina nori, kad jūs gautumėte Dievo palaiminimų. Taigi, siekite Dievo meilės, Dievo malonės. Lakšmi turi būti maloninga, ir Mahalakšmi yra ta maloninga moteris, tai maloningumas jumoje. Malonė, kurią turite vystyti savyje. Toje malonėje žmogus trokšta Tėvo. Tėvas. Narajana. Žmogus nori turėti Jo palaiminimų, ir tai yra pradžia, kai tiesa, tiesos ieškojimas kyla jumoje, ir ieškojimo sąžiningumas laiminamas, kai Kundalini kyla. Pirmiausia ji jums duoda – pirma, ką gaunate, yra tiesa, kai apšviečiamos jūsų smegenys. Kai pasakosiu jums apie Sahasrara ir apie Agiją, papasakosiu, kaip smegenys tampa galutinės tiesos receptoriais, kai tiesa yra skleidžiama, jūs pradėsite gauti absoliučios tiesos žinojimą. Kai apšviestos smegenys suteikia jums galią žinoti, kas yra tiesa, o kas yra ne tiesa, ir kitų alternatyvų nėra. Apie tai jums papasakosiu vėliau, kai Kundalini energiją apibūdinsiu smegenų lygmeniu. Bet šiai dienai, manau, Nabhi čakra yra labai svarbi. Visiems mums, Indijai ypač, mūsų Nabhi čakra yra labai svarbi, nes mes turime žinoti, kad Visagalis Dievas, Narajana, Višnu, yra tas, kuris duoda „kšmą“ [gerovę] po jogos. Jis sako: „Joga Kšema Mahatmijam“, – Jis duoda „kšmą“. Ir mes nusikalstame prieš Dievą, jei netikime, kad sąžiningas, teisingas ir doras gyvenimas duos mums „kšmą“, kaip pažadėta Visagalio Dievo. Jūs nusikalstate prieš savo Tėvą, kai Vakaruose jie nusikalsta prieš Motiną kairėje pusėje, nes jie pamiršo, kad amoralus gyvenimas yra Dievo motiniškosios energijos įžeidimas. Taigi, abu dalykai yra svarbūs, tai būtų Vakaruose ar Rytuose, svarbu, kad mes nenusikalstume prieš Tėvą ir prieš Motiną. Aš tikiuosi, kad pabandžiau jums papasakoti viską tokiu būdu, jog jūs nesijaustumėte įskaudinti. Nes visi jūs atėjote iš visiškai skirtingų gyvenimo modelių, visiškai skirtingų koncepcijų, visiškai skirtingų guru, ir jūs galite dėl to būti sutrikę. Taigi, Sahadža jogoje turėtumėte leisti tam išsispřesti savaime. Leiskite šviesai įeiti ir nesuglumkite, nenuliūskite. Jūs esate čia, kad siektumėte Dievo, o ne pasiliktumėte ties tuo, ką žinojote iki šiol arba ką girdėjote iki šiol, ar kuo nors sekėte. Vis tiek tai jums nieko nedavė. Kaip vienas mano mokinyš, aukštas pareigūnas, vieną dieną pasakė man: „Motina, aš nieko nežinau apie „Gitą“, aš nieko nežinau apie Ramaną, Krišną ir kitus. Aš žinau apie Jus, nes Jūs esate ta, kuri suteikė man Realizaciją.“ Žinoma, sužinoję apie mane, sužinosite ir apie visus kitus. Bet geriau, kad sužinotumėte apie mane dabar, nes jų čia jau nebėra. Esu tik aš, kuri sėdi čia, taigi geriau pirma pažinkite mane, o tada artimiaus pažinkite juos, nei sužinokite apie juos prieš tai. Taigi, pasiekime kompromisą dėl to – bandykite suprasti tai per Sahadža jogą. Viskas gali būti įrodyta. Viskas, ką aš pasakiau, yra absoliuti tiesa, ne kas kita, tik tiesa. Bet leiskite sau nebūti prisirišusiems prie jokių ankstesnių idėjų ir ankstesnių koncepcijų. Būkite plačių pažiūrų, kad priimtumėte tai, ką aš sakiau, tai yra tik hipotezė, tegul tai tampa įstatymu. Kai pamatysite tai patys, kai tai taps jūsų širdies dalimi, kai patikrinsite ir įvertinsite tai vibracijomis, jūs nustebsite, kad Nabhi čakra jaučiama šiais pirštais, net vaikai galės tai jums pasakyti. Telaimina jus visus Dievas. Labai jums ačiū. Rytoj aš papasakosiu jums apie kitą čakrą, vadinamą pačios Devi čakra. Jei yra kokių klausimų, sakiau, geriau juos užsirašyti. Tai visada labai gerai pavykdavo. Aš manau, dabar turėtume medituoti ir pabandyti gauti Realizaciją. [Nesigirdi įrašo] Prašau ištieskite rankas į mane štai taip, tiesiog būkite nuolankūs, nes jūs nežinojote to iki šiol, bet norite žinoti tai, jei norite žinoti tai, ištieskite savo rankas į priekį štai taip ir, kaip jau sakiau jums, čia yra penkios čakros, šešta ir septinta čakra yra čia, ant jūsų delnų. Penkios čakros, šešta ir septinta. Turiu jums pasakyti, šiandien aš sutikau kelis Kašmyro musulmonus, tai yra puiku. Staiga jie pajuto mane esant kažkuo. Aš nežinau kaip. Ir jie paklausė: „Ar Jūs esate Motina?“ Aš pasakiau: „Taip, esu“. Jie atėjo pas mane ir pasakė: „Jūs turite papasakoti mums apie Ruh [Dvasią], apie dvasinį gyvenimą, apie Dvasią“. Jie atėjo pas mane. Aš pasakiau: „Gerai, ištieskite rankas į mane štai taip“. Jie ištiesė rankas į mane ir pajuto vėsus vėjėlį. Jie pasakė: „Būtent tai ir yra. Mahometas sakė: „Jūsų rankos kalbės“, – taip ir yra. Tai yra tiesa.“ Aš pasakiau: „Taip, kai jūs atgimsite, atsikratysite visų šių nesąmonių, šių taip vadinamų religijų, kurios atskiria jus. Jos niekada nebuvo planuotos būti skiriančiomis, jos buvo planuotos jus integruoti. Bet jūs tai padarėte, nesvarbu. Dabar su Dievo malone atėjo Sahadža joga, ir jūs turėsite atgimti. Taigi, visi dalykai, kurie yra pririšti prie jūsų gimimo, išnyks, ir jūs būsite naujas asmuo, turintis naują gyvenimą, kuriame pamiršite viską, kas jus atakuoja, kas pririšta prie jūsų, kas tempia jus, kas verčia jus galvoti, galvoti, galvoti, bet ne pakilti“. Aš esu labai laiminga, kad šie paprastai musulmonai, kurie sutiko mane, jie buvo parduotuvėje, pardavinėjo kažką, jie buvo tokie mieli ir tokie gražūs. Jie nepasakė: „Tu nesi Mahometas“, – nieko panašaus. Jie pasakė: „Tai yra, apie ką Mahometas sakė: „Prisikėlimo metu jūsų rankos kalbės“.“ Ir dėl ko šie žmonės kovoja? Jūs matote. Būtent tai ir yra. Telaimina jus visus Dievas! O dabar ištieskite abi rankas į mane ir užsimerkite, tiesiog užsimerkite. [Šri Matadži duoda Realizaciją.]

1983-0204, Sahasrara čakra, Sahasrara integracijos esmė

View [online](#).

Sahasrara čakra, Naujasis Delis, 1983-0204 Šiandien yra paskutinė šios programos diena, ir šiandien aš jums pasakosiu apie paskutinį – Sahasrara – centrą. Jie vis dar ateina. Manau, bus geriau, jei aš ateisiu vėliau (juokiasi). Maniau, kad aš ganėtinai vėluoju. Ar jūs manote, kad to reikia dėl jūsų akių ar jums tiesiog nepavyksta užfiksuoti mano atvaizdo? Jei galėtumėte šitą pastumti į kitą pusę... Šito yra per daug. Ačiū. Taigi, šis paskutinis centras, Sahasrara, yra limbinėje smegenų srityje. Mūsų galva yra kaip kokoso riešutas. Kokosas turi plaušus, tada kietą riešutą, tada juodą dangą, o viduje yra baltas kokoso riešuto sluoksnis, o viduje yra erdvė – vanduo. Taip pat yra padarytos mūsų smegenys. Todėl kokosas dar yra vadinamas Šripala. Tai yra Šri galios vaisius. Šri yra dešinio kanalo galia, o kairio kanalo galia yra Lalita galia. Taigi, turime dvi čakras: kairėje, čia, yra Lalita, o dešinėje, čia, yra Šri čakra. Šios dvi čakros veikia dešinėje kaip Maha Sarasvati galia, o kairėje pusėje – kaip Mahakali galios. Centrinė galia yra Kundalini. Ji turi pakilti, kad prasiskverbtų per skirtingas čakras, įeity į limbinę sritį ir nušviestų septynias „pitas“ – šių septynių čakrų buveines. Taigi, ji pereina per šešias čakras, įeina į limbinę sritį, nušviečia septynias „pitas“ smegenyse, kurios išsidėsčiusios išilgai limbinės srities vidurio linijos. Taigi, pradėdant nuo galo, šitos vietos, gale yra Muladhara čakra. Aplink tai yra Svadistana, tada Nabhi, tada Širdis, tada Višudhi, o tada Agija. Taigi, visi šie centrai susijungia, kad suformuotų septintąjį centrą. Tai yra labai svarbi vieta, turėtume žinoti. Šri čakra yra dešinės pusės veikimas, o Lalita – kairės pusės veikimas. Taigi, kai Kundalini nepakyla, tada savo dešine puse vykdomė savo fizinę ir protinę veiklą. Taigi, mūsų smegenys vykdo dešinės pusės veiklą, todėl mūsų smegenys yra kaip Šripala. Sahasrara iš tiesų yra sąjunga šių šešių čakrų, ir yra tuščia erdvė, jos šonuose yra tūkstantis „nadžių“ (kanalų). Ir kai šviesa įsiskverbia į limbinę sritį, įvyksta šių „nadžių“ nušvitimas ir juos galite matyti tarsi liepsnas, labai švelnias, degančias liepsnas, o tos liepsnos turi savyje visas septynias spalvas, kurias matote šviesos spektre. Bet paskutinė, vėl galutinai tampa apjungta ir yra krištolo skaidrumo liepsna. Visos šios septynios šviesos galų gale tampa krištolo skaidrumo. Taigi, jūs turite Sahasrara su tūkstančiu žiedlapių, kaip jie tai vadina, bet jeigu perpjausite smegenis skersiniu pjūviu arba horizontaliu pjūviu, pamatysite, kad visi šie nervai išsidėstę taip išilgai limbinės srities, visi jie yra kaip žiedlapiai, o jeigu perpjausite taip, jūs pamatysite, kad yra daug nervų kiekviename nervų rezginyje. Taigi, kai jie yra nušviesti, jūs galite matyti Sahasrara kaip degančių liepsnų raizginį. Kai aš kalbu, prašau, nedarykite visų tų dalykų. Jie vis dar ateina ir man trukdo. Tai yra labai gilus. Taigi, kai Kundalini nušvitimas įvyksta smegenyse, tada tiesa būna suvokta smegenimis, todėl tai vadinama „Satjakhand“ – reiškia, pradėdame matyti tiesą savo smegenimis, nes iki šiol tai, ką matėte savo smegenimis, nebuvo tiesa. Tai, ką matėte, tėra išorė, tarkime, galite matyti spalvas, galite matyti spalvų estetiką, galite matyti daikto kokybę, bet jūs negalite pasakyti, ar šį kilimą naudojo koks nors šventasis, negalite pasakyti, ar jį padarė velnias ar dieviška asmenybė. Negalite pasakyti, ar šis ponas yra geras ar blogas žmogus. Negalite pasakyti, ar ši Dievybė atėjo iš Motinos Žemės ar ne. Taip pat negalite pasakyti apie jokią žmogų, kuris yra jūsų giminaitis – ar jis geras, ar blogas giminaitis, arba koks jis yra žmogus, jis eina pas blogus žmones ar pas gerus, ar jis turi ryšių su blogąja ar su gerąja puse. Čia „geras“ reiškia Dieviškas. Taigi, iš tiesų jūs nežinote savo protu nieko apie Dieviškumą – nieko. Nieko – jūs negalite vertinti žmogaus Dieviškumo atžvilgiu, kol Kundalini nepasiekia bent jau šios dalies – limbinės srities. Negalite pasakyti, ar žmogus yra tikras ar ne, ar guru yra tikras ar ne, nes Dieviškumas negali būti suvoktas jūsų smegenimis, kol jos nėra nušviestos jūsų Dvasios šviesos. Dvasia yra išreikšta širdyje, atspindėta širdyje, Dvasios centras, galima sakyti, yra širdyje. Bet iš tiesų Dvasios buveinė yra viršuje, čia. Ir tai yra Dvasia, kuri vadinama Visagalio Dievo Dvasia, o Jį jūs vadinate Parvardigar, vadinate Jį Sadašiva, arba vadinate Jį Rahim, jūs Jį vadinate daugeliu vardų, kurie buvo pasakyti apie Viešpatį, kuris yra Visagalis Dievas. Nirandžan, jie Jį vadina Nirankar, visokiais žodžiais, kurie prasideda Nira, Nihi. Kiekviename kūno centre jūs patiriate skirtingo tipo džiaugsmą. Kiekvienas centras turi skirtingą džiaugsmo tipą ir yra pavadinimas kiekvienam džiaugsmo tipui, kurį patiriate, kai Kundalini pakyla. Bet kai Kundalini ateina į Sahasrara, džiaugsmas, kurį patiriate, vadinamas Nirananda, Nirananda. Taigi, „Ni“ reiškia ne ką kitą kaip Anandą. Nirananda. Taip pat, stebėtina, mano vardas yra Nira, taip pat mano šeimoje mane vadina Nira. Nira taip pat reiškia Mariją, nes tai reiškia jūrinę (angl. marine). Nira yra vanduo. Sanskrito kalboje Nira yra vanduo. Tai vadinama Nirananda smegenyse. Ir ši stadija galutinai atsiskleidžia. Pirma, ką jūs žinote, yra Satja – Tiesa: kas yra tai, nuo ko kenčia šis ponas, tą jūs matote savo pirštais. Pirmiausiai matote savo pirštais. Savo dėmesiu jūs žinote, kokios čakros, kokie pirštai blokuojasi – savo dėmesiu. Tada savo smegenimis jūs galite pasakyti, koks centras, kuris blokuojasi. Nes, jeigu sakysite, kad šitas pirštas, tai nereiškia, kad tai Višudhi čakra. Bet tada jūsų smegenys sako: „Tai yra Višudhi.“ Ir tai pasako, kad šitas žmogus kenčia nuo Višudhi čakros problemos. Bet tai vis dar racionalu, nes pamatote, kurį pirštą rodo, ir tada galite pasakyti. Bet kai Satjakhanda arba Sahasrara atsiveria daugiau, jums nereikia apie tai galvoti, jūs tiesiog pasakote. Tada nėra jokio skirtumo tarp jūsų Čitos (dėmesio) ir jūsų Satjos. Nušvitęs

dėmesys ir nušvitusios smegenys tampa viena. Tokiam žmogui iš viso nėra problemų, nereikia nieko žiūrėti pirštais, nieko sakyti apie pirštus, o tada atvaizduoti smegenyse. Ko jūs išmokote Sahadža jogoje: jeigu kas nors negerai čia, vadinasi, Agija – nebūtinai! Jūs tik sakote Agija, ir jūs sakote, kad tai yra ten. Tada tai atsiveria daugiau. Visų pirma, tai integruojama į, kaip sakiau, dėmesį. Tada tai visiškai integruojama į Dvasią, tada, kad ir ką jūs sakote, tai yra Tiesa. Jūs tiesiog pasakote, taip yra. Štai taip šios smegenys atsiveria trimis naujoms dimensijoms. Pirmiausia tai atvaizduoja tiesą per logiškas išvadas, nes aš jums sakiau, kad jeigu šitą pirštą rodo, tai yra Višudhi, ir tada jūs klausiate žmogaus: „Ar turite ten problemą?“ Jis atsako: „Taip“, tada jūs tikite manimi ir tikite, kad tai yra Višudhi čakra, kurią rodo, tai yra tiesa. Tai yra logiška išvada, tam tikra prasme, kad eksperimentavote, jūs matote ir vis dar abejojate, kai Motina sako, tiesa tai ar ne. O tada jūs įsitikinate: „Taip, taip yra, mes matėme, kad tai yra Višudhi čakra.“ Taigi, tiesa tampa logiškai priimtina šioms smegenims. Bet smegenys vis dar veikia šiame žemame lygyje. Tada kitas lygis, kaip jums sakiau, kai tikite, jūs tikrai žinote, kad tai reiškia Višudhi čakrą, dėl to nėra abejonių, nieko. Tada mes pradedame, Nirvikalpa prasideda, kai nėra abejonių manimi ar Sahadža joga. Bet tada naujas atsivėrimas pradeda vykti viduje, dėl to reikia medituoti. Nuolankiai turite medituoti. Ir tada taip pat dėl šios naujos dimensijos, kai jūsų Čita (dėmesys) susijungia su jūsų smegenimis arba su nušvitusiomis smegenimis, tam jūs turite labai nuoširdžiai ir nuolankiai atsiduoti Sahadža jogai. Ką mes darome, kai gauname savo vibracijas? Mes turime skirtingas reakcijas. Kai kurie žmonės net nesupranta vibracijų vertės. Kai kurie žmonės bando išsiaiškinti, ką tai reiškia. O kai kurie mano: „O, dabar esame realizuotos sielos“, jie gali dalinti realizacijas ir pan. Jie pradeda elgtis egoistiškai. Kai jie pradeda taip elgtis, jie pamato, kad jiems nieko nepavyksta ir turi grįžti, jie pradeda nuo pat pradžių. Tai yra kaip žaidimas „Gyvatės ir kopėčios“. Taigi, reakcija į vibracijas turi būti labai nuolanki, priimanti žemajame lygyje, nes sakiau, kad smegenyse yra Tėvo buveinė. Taigi, jeigu padarome nuodėmes prieš Tėvą, šis atsivėrimas šiek tiek užtrunka. Taigi, mes pradedame skaityti knygas. Ir nors žmonės sakė, kad pirmiau pajauskite vibracijas, o po to skaitykite knygas, vis tiek sakome: „O kas čia tokio? Reikia ir kitas knygas skaityti.“ Ir vėl krentate, „Gyvatės ir kopėčios“, kaip sakiau. Tai yra viena iš gyvačių. Mes galvojame: „Kodėl reikia medituoti? Neturiu laiko, turiu tą ir aną.“ Jūs neprogresuojate. Kitas dalykas, kuris yra labai žemas... Taip pat yra labai žemo lygio žmonių Sahadža jogoje, nesvarbu, kas ten ateina, nesvarbu, bet pirmiausia jūs turite būti nuoširdūs, labai nuoširdūs Sahadža jogoje. Nuoširdumas yra kaip... Aš mačiau žmones. Jeigu mes vakarienėjame vestuvių vakarėlyje, jie tiesiog ten įlįs visai be jokios savigarbos, neturėdami jokio supratimo, kas už visa tai sumokės. Jie atsives visą savo šeimą, ateis, atsisės. Yra žmonių, kurie vengia mokėti pinigų, kurie turi būti sumokėti dėl Sahadža jogos. Tarkime, jie valgo maistą arba keliauja, arba atvyksta iš užsienio – jie turi sumokėti už savo kelionę, už savo maistą. Ir kartais, žinote, aš turiu sumokėti nemažai pinigų. Tai nesvarbu, bet tai negerai jums patiems, svarbiausia – tai negerai jums patiems. Taigi, elkitės teisingai Sahadža jogos atžvilgiu, kalbant apie pinigus, irgi yra labai svarbu, nors tai atrodo žema, bet tai gali sukelti didelę bėdą dėl atsivėrimo, nes Nabhi blokuojasi, o, kaip žinote, jeigu Nabhi blokuojasi, tai gali išplisti po visą Voidą. O jeigu blokuojasi Voidas, Ekadeša Rudra, kuri yra čia, naikinančios jėgos, įdėtos viduje... Taigi, prieš ateinant į Sahadža jogą, buvo nieko tokio, jūs darėte visokių dalykų ir nuėjote į pragarą lengvai, be jokių sunkumų. Labai lengva nueiti į pragarą. Įsibėgėję du kartus pašokite ir nueisite į pragarą, visa kita pamatysite. Bet nueiti į pragarą yra lengviausia. Tam nereikia sunkiai dirbti ar ką nors dėl to daryti. Bet, kai kylate, kai augate, tada yra truputėlį sunku. Turite būti atsargūs, kad nesusvyruotumėte ir nenukristumėte kildami. Taigi, turite labai save stebėti, kad nenugrimztumėte į įpročius, kuriuos turėjote. Kai kurie turi įprotį taupyti pinigus Sahadža jogos sąskaita. Kai kurie turi įprotį pasipelnyti iš Sahadža jogų. Kai kurie neduoda, kiek priklauso, ir panašiai. Žinote, tai yra kaip sukčiavimas. Jie visi iškrenta iš Sahadža jogos labai greitai. Galbūt jie atrodo kaip dideli lyderiai iš pradžių, bet tiesiog iškrenta. Ir daugelis žmonių man sako: „Kodėl mes nevedame apskaitos ir viso kito?“ Bet Sahadža jogoje aš neturiu vesti jokios apskaitos ar dar ko nors, nes mano buhalteriai yra Sahadža jogai. Jei bandysite krėsti pokštus Sahadža jogoje, iškart būsite išstumti; jūsų suvokimui, Nabhi čakrai jums niekada nebus padėta, galbūt uždirbsite tūkstantį rupijų čia, bet turėsite tūkstančius rupijų nuostolį, turėsite visokių problemų, apie kurias jums negaliu papasakoti, o tada sakysite: „Kaip aš gavau šitą problemą?“ Taigi, Nabhi čakra, jeigu nesate nuoširdūs savo ieškojime, ieškojimo nuoširdumas reiškia ne tik: „Aš noriu ieškoti“, tai taip pat reiškia, koks yra jūsų elgesys su savimi ir su kitais. Jūs turite būti nuoširdūs su savimi, kad atsisėstumėte medituoti ir pabandytumėte pagerinti savo Antar jogą, pabandytumėte padaryti save bemintės būsenos, šios bemintės būsenos, plačiau ir plačiau. Pabandytumėte pasiekti tą būseną, kur tikrai jaučiatės be minčių. Nuoširdumas priklauso nuo to, kai kylate vis aukščiau ir aukščiau, vis giliau ir giliau į savo esybę. Pirmą, jūs pasikliaujate manimi: „Vis dėlto Motina padarys viską. Kai nuėjau pas Motiną, mano Sahasrara atsivėrė. Tas nutiko, anas nutiko.“ Bet kodėl jums nepadarius ko nors, kas padėtų atverti jūsų pačių Sahasrara? Taigi, Sahasrara atvėrimas yra labai svarbus. Dabar, stebėtina, taip sutvarkyta, kad Sahasrara turi Brahmarandrą (momenėlį) tame lygyje, kur yra, turiu omenyje, tame taške, kur yra Širdies čakra. Taigi, mes turime žinoti, kad Brahmarandra yra tiesiogiai susijęs su jūsų Širdimi. Jei daroma nenuoširdžiai, Sahadža joga praktikuojama paviršutiniškai, jūs negalite pakilti labai aukštai. Turite tam skirti visą savo širdį. Tai yra pagrindinis dalykas. Kaip žmonės ateina į Sahadža jogą ir murma už nugaros:

„Tas galėjo būti taip, anas galėjo būti kitaip...” – visi šie dalykai. Visi šie žmonės yra tai, ką Kristus vadina „murmančiomis sielomis“. Jis sakė: „Saugokitės šių murmančių sielų – tų, kurie kalba už nugaros ir pasinaudoja kitais, tarsi bandytų išgelbėti kitus“. Visi tokie žmonės taip pat gali labai nukentėti, nes jie žaidžia dvigubą žaidimą. O toks dvigubas žaidimas yra labai pavojingas, kai įeinate į Dievo karalystę. Jeigu esate bet kurios karalystės pilietis – bet kurios, jeigu išduodate tą karalystę, būnate nubausti. Bet Dievo karalystė yra tokia palaiminga, absoliučiai palaiminga, esate apipilami visais palaiminimais – visiškai viskuo: sveikata, gerove – mentaline, emocine. Visapusišką gerovę galite gauti Sahadža jogoje, be abejonės, bet kai esate taip palaiminti, jums taip pat atleidžiama, vėl ir vėl atleidžiama, ir yra ilga virvė, duota jums pasikarti. Bet pasikariate pilnai, ne pusiau. Taigi, tie žmonės, kurie mano, kad gali būti nesąžiningi Sahadža jogoje, turi būti labai atsargūs, prašau, nedarykite to. Jeigu jums nepatinka Sahadža jogoje, geriau išeikite, taip geriau dėl jūsų ir mūsų. Nes jeigu esate nesąžiningi, bandote krėsti pokštus ir žaisti žaidimus, jūs kenčiate, taip pat atrodote juokingai ir keistai, tada žmonės sakys: „Kas blogai Sahadža jogoje?“ Taigi, mes be reikalo kentėsime, nes negalime jums parodyti veidrodyje, kad šitas žmogus buvo labai labai neištikimas. Mes negalime parodyti to. Taigi, tai suteiks mums blogą vardą pirmiausia, o, antra, jums bus padaryta žala dėl tokio elgesio. Jeigu jums bus padaryta žala, tada mes vėlgi turėsime blogą vardą: „Kaip tai galėjo nutikti?“ Bet jeigu esate sąžiningi Sahadža jogoje ir savo ieškojime, jūs nė nežinote, kaip Dievas jums rūpinasi. Bet tas, kuris bandys jums padaryti žalos, bus labai žiauriai nubaustas ir pašalintas iš jūsų kelio. Dievas saugo jus visur ir visada, ir jus prižiūri su visišku dėmesiu bei rūpesčiu. Ir Jis toks mylintis, kad Jo atjautos neįmanoma nusakyti žodžiais, tik įmanoma pajusti ir suprasti. Dabar problema ta, kad žmonės nenuoširdūs dėl savo gyvenimo patirties, kartais dėl savo išsilavinimo ar dėl auklėjimo, arba galbūt dėl to, kad yra bailiai. Bet yra dar viena, kas gali padaryti jus nenuoširdžius – jūsų „purva-džanmas“, tai yra, kaip gimstate, ir jūsų Kundalini tiesiog taip padaryta. Bet po realizacijos tie žmonės, kurie yra labai drąsūs ir labai stiprūs, pakyla taip greitai, kad visos žvaigždžių problemos, visos jūsų „nakšatų“ (žvaigždynų) problemos ir visi žvaigždynai – viskas dingsta ir tampate Sahadža jogu, vadinasi, naujai gimusia, absoliučiai skirtinga asmenybe. Tai neturi nieko bendro su tuo, iš kur jūs atėjote. Kaip kiaušinis, tampantis nuostabių paukščių. Taigi, ši Kundalini, kai ji pakyla iki čia, pirmas barjeras Kundalini į Sahasrara yra Ekadeša Rudra – štai čia. Yra 11 Rudra Šakti, 11 naikinančių galių, išsidėsčiusių čia. Penkios – šioje pusėje, penkios – kitoje, o viena centre. Tai yra kliūtys mumyse, pastatomos dviejų rūšių nuodėmių, kurias padarome: jeigu lenkiamės netikriems guru ir atsiduodame jų piktiems darbams, tada išsivysto Rudra Šakti, Rudra problemos kairėje pusėje, šios penkios iškyla. Jeigu... Manau, yra priešingai, t. y., jeigu lenkėtės.... Aš niekada nesilenkiau niekam blogam, tad nežinau, ką pasakyti, klaida atsiranda iš čia. Jeigu lenkietės kam nors, kas yra blogas žmogus ir yra prieš Dievą, tada problema kyla iš šios pusės – iš dešinės pusės. Jei jaučiate: „Aš galiu pats save prižiūrėti, aš pats sau guru. Kas gali mane mokyti? Aš nenoriu nieko klausyti ir netikiu Dievo. Kas tas Dievas? Man nerūpi Dievas“, – jei turite visus tokius jausmus, tada blokuojasi ne jūsų dešinė pusė, o kairė, nes dešinė pusė juda į šitą pusę, o kairė – į šitą. Taigi, 10 šių dalykų, o vienas yra Virata Višnu, nes taip pat pilve turime 10 Guru „sthanų“ (vietų), o viena iš jų priklauso Višnu. Taigi, ieškojimas irgi neteisingas, taip pat šie 10 Guru yra ten. Tada jūs išvystote šią Ekadeša Rudrą. Kai šis dalykas nusėda, įsitvirtina jumyse, kaip sakiau, vienas šioje pusėje, vienas – toje, taigi, tie žmonės, kurie lenkėsi blogiems žmonėms, išvysto temperamentą arba asmenybės tipą, kuris yra labai pažeidžiamas nepagydomų ligų, tokių kaip vėžys ir panašiai. Jums gali išsivystyti vėžys arba bet kuri tokia liga – tiems, kurie lenkėsi neteisingsiems žmonėms. Dabar tie, kurie mano: „Aš geresnis už kitus. Man nerūpi Dievas, nenoriu Dievo, neturiu nieko daryti“, – tokie žmonės išvysto kairės pusės Ekadešą, o kairės pusės Ekadeša yra taip pat labai pavojinga, nes tokie žmonės išvysto dešinio kanalo problemas: infarktus, sakau fizine prasme, ir visas dešinio kanalo problemas. Taigi, viena didžiausių kliūčių Kundalini patekti į Sahasrara yra Ekadeša Rudra, kuri kyla iš Voido ir kurią dengia „midha“, t. y. smegenų plokštuma, ir todėl ji negali patekti į limbinę sritį. Net ir tie, kurie buvo pas blogus guru, jeigu jie padarė teisingą išvadą ir atsiduoda Sahadža jogai, pripažindami klaidas ir sakydami: „Aš esu pats sau guru“, – jie gali būti išgydyti. O tie, kurie manė: „Aš esu virš visko, netikiu Dievo. Kas tas Dievas? Aš netikiu jokiais pranašais ir niekuo“, – (viskas prieš Dievą ar prieš pranašus yra tas pats) nedieviška asmenybė, kuri taip kalba, išvysto problemas ir pasveiksta, jeigu nusilenkia ir priima Sahadža jogą – tai yra vienintelis kelias patekimo į supersąmonę. Mačiau, kaip žmonės, kurie buvo tantristai, buvo išgelbėti. Mačiau, kaip žmonės, kurie pridarė visokių klaidų, buvo išgelbėti. Tie žmonės, kurie buvo nariai visokių juokingų, keistų organizacijų, buvo išgelbėti. Bet labai sunku ką nors įtikinti, kad tai, ką jie darė, yra neteisinga, ir kad jie turėtų grįžti į teisingą kelią. Taigi, žvaigždė, kuri ateina atlikti savo vaidmens, yra Plutonas, ir ši žvaigždė atnešė vėžio ligą, nes Plutonas yra tas, kuris gydo vėžį ir visas tokias ligas, kurios yra nepagydomos. Žmonės, kurie tiesiog negalvodami seka neteisingsiais keliais, kenčia nuo juokingų širdies problemų, padidėjusio kraujospūdžio, nemigos, vėmimo, svaigulio, visokių, galima sakyti, nesąmonių šnekėjimo. Labai rimta yra eiti pas netikrą guru ir jam lenktis. Sahasrara tampa uždaryta sritimi tokiam žmogui. Žmonės, kurie yra prieš Sahadža jogą, turi labai stiprią Sahasrara – kaip riešutą, ta prasme, kad tai toks stiprus kiautas, jog jo tiesiog negalite pralaužti – toks stiprus kiautas kaip kietas riešutas. Net jeigu panaudotumėte kūjį, negalėtumėte pralaužti. Šiandien turi ateiti laikas, kai jūs turite pripažinti Sahadža jogą. Turite. Jūs

nepripažinote jokių šventųjų, pranašų – nieko, jokių inkarnacijų, Realizacijos. Bet šiandien yra sąlyga, kad jūs turite pripažinti. Jei nepripažįstate, jūsų Sahasrara negali būti atidaryta, nes tai yra laikas, kai Sahasrara buvo atidaryta ir jūs turite gauti savo Realizaciją. Taigi, labai svarbu tai, kad turite pripažinti Sahadža jogą. Daug žmonių sako: „Motina, kam tikėti Sahadža joga tokiu būdu? Galime tiesiog vadinti Motina, galite būti mūsų Motina“. Matote? Gerai, nesvarbu. Bet jūs negalite gauti Savirealizacijos. O jeigu ir gausite, tai negalėsite jos išlaikyti. Taigi, jūs turite pripažinti, pripažinimas yra vienintelis garbinimas Sahadža jogoje. Pripažinimas yra vienintelis garbinimas, kai norite pažinti Dievą Sahadža jogoje. Visi kiti ganai, dievai, dievybės, Šakti yra vienybėje su Sahadža joga. Visi, kurie nepripažįstate Sahadža jogos, esate jiems tiesiog nesvarbūs, koks žmogus esate. Pavyzdžiui, žmogus, garbinantis Šivą, jis ateina pas mane, ir aš matau, kad jo širdis blokuojasi, stebėtina. Jis sakė: „Motina, aš garbinu Šivą, kodėl mano širdis blokuojasi?“ Aš pasakiau: „Turi pripažinti Sahadža jogą. Paklausk Šivos.“ Ir kai jis uždavė Šivai klausimus, tik tada vibracijos pradėjo tekėti. Taigi, Sahasrara perima valdymą, kai ji leidžia jums pripažinti ir įtikina jus, įrodo tai jums. Ir net jeigu po šito įrodymo nepripažįstate, jūs negalite gauti Savirealizacijos. Bet tie, kurie pripažįsta, taip pat pripažįsta ne visiškai: jie per daug sau leidžia, kvailai elgiasi nesuprasdami, kas yra ši asmenybė, kas čia. Mačiau daug kartų, kai aš kalbu, žmonės tiesiog pakelia ranką, Kundalini, jie tiesiog kalbasi, šnekučiuojasi. Aš nustebusi, nes jeigu pripažinote, tada turite žinoti, prieš ką sėdite, nes tai ne dėl mano gerovės, aš nieko neprarasiu, o tik jūs, savo augime nepripažinote. Tai rodo, kad jūs dar nepripažinote. Ir kai kurie žmonės taip pat bando mane monopolizuoti – tai absoliučiai neteisinga. Nereikia manęs monopolizuoti, niekas negali monopolizuoti. Yra žmonių, sakančių: „Motina tikriausiai nesuprato.“ Nebūna taip, kad nesuprasčiau, nėra net klausimo. Arba kai kurie žmonės bando pasakyti man: „Darykite tą, darykite aną“, – tai taip pat nebūtina. Pabandykite atsiverti šiam protokolui, kuris yra labai svarbus Sahadža jogoje, apie kurį šiandien pirmą kartą papasakoju, kad jūs turite pripažinti mane pilnai. Ir jeigu jūs negalite pripažinti, atsiprašau, negaliu duoti jums Realizacijos, kuri išsilaikytų. Aš duosiu, tai prasidės, bet gali neišlikti. Taigi, paprasčiausias būdas pasiekti savo aukštesnių dalykų yra palaipsniui vis pripažinti ir pripažinti. Labai sunku pasakyti kažkam, jeigu kas nors yra blogai tam žmogui, tai neįmanoma. Po Sahadža jogos aš galiu pasakyti jums: „Ši čakra blokuojasi, ta čakra blokuojasi“. Bet kadangi žinote, ką šita čakra reiškia, jūs galite atsikalbinėti: „Ne, ne, Motina, matote, ne taip. Aš ne toks.“ Jei yra ne taip, kodėl turėčiau sakyti, kad blokuojatės? Jūs turite išsivalyti visiškai nuoširdžiai. Bet pirmiausia yra pripažinti visiškai nuoširdžiai, nuolankiai ir suprantant. Kai pripažįstate, palaipsniui padarysite viską, ką reikia padaryti, žinosite, ką reikia padaryti. Sahasrara čakros esmė yra integracija. Sahasrara čakroje yra visos čakros, taigi visos dievybės būna integruotos, ir jūs galite jausti jų integraciją. Tai reiškia, kai jūsų Kundalini pasiekia Sahasrara čakrą, jūsų protinė, emocinė, dvasinė esybė tampa viena. Jūsų dvasinė esybė taip pat susilieja su tuo. Tada jūs nebeturite problemų, tokių kaip: „Taip, aš myliu Motiną, bet atsiprašau, turiu pavogti šituos pinigus“, „Taip, žinau, pripažįstu Motiną, taip, žinau, kad Ji didinga, bet negaliu liautis Jai melavęs“ arba „Aš turiu padaryti šį blogą dalyką, nes vis dėlto kitaip negaliu.“ Su manimi nėra kompromiso. Viskas turi būti pilnai integruota. Jūsų dharma turi būti pataisyta. Negalite neteisingai elgtis, o tada sakyti: „Aš esu Sahadža jogas“, – negalite. Bet tam stiprybė turi ateiti iš vidaus. Jūsų Dvasia sustiprina jus. Jūs privalote įdėti valios pastangų: „Taip, teveikia mano Dvasia.“ O tada jūs pradėsite veikti pagal savo Dvasią. Kai pradėsite veikti pagal savo Dvasią, pamatote, kad jūs nevergaujate niekam. Jūs tampate „Samarth“, t. y. lygus savo idealams. „Samartha“. Taip pat „Samarth“ reiškia galingą asmenybę. Taigi, jūs išvystote tą galingą asmenybę, kuri neturi jokių pagundų, jokių neteisingų idėjų, jokių blokų, jokių problemų. Bet žmonės, kurie yra niekšiški, klastingi, bando krėsti pokštus, iš tiesų daro žalą sau, ne Sahadža jogai. Sahadža joga yra, buvo ir bus, bus įtvirtinta. Net jeigu valtyje yra dešimt žmonių, Dievui tas pats. Tai tik mano, kaip Motinos, rūpestis. Būdama Motina, noriu, kad daug žmonių būtų valtyje. Bet nebandykite iššokti atgal elgdamiesi nesąžiningai. Taigi, taip yra, paprasta, kad jūs esate integruoti. Dėl integracijos jūs įgyjate galią daryti tai, ką suprantate, ir turite galią jaustis laimingi su tuo, ką suprantate. Taigi, pasiekiate etapą, kai išvystote šią Nirānandą. Ir šią Nirānandą jūs išvystote, kai esate absoliučiai Dvasia. Nirānandoje nebelieka dualumo, yra Advaita – viena asmenybė, t. y. esate visiškai integruoti, ir tada džiaugsmas nebėra nevisiškas – jis pilnas. Jis neturi laimės ir sielvarto aspekto, o yra tiesiog džiaugsmas. Džiaugsmas – ne, kai garsiai juokiatės, džiaugsmas – ne, kai visada šypsojate. Ne, tai yra ramybė, tylą jumyse. Jūsų būtis ramybė, jūsų Dvasia, kuri pasireiškia vibracijomis, kurias jūs jaučiate, kai jaučiate taiką, jaučiatės kaip saulės šviesa, visi sklindantys to grožio spinduliai. Bet pirmiausia mes esame apriboti savo asmeninių, savanaudiškų, kvailių idėjų. Išmeskite jas! Mes turime jas, nes esame nesaugūs, nes turime klaidingų idėjų – išmeskite jas. Tiesiog stovėkite vieni, vienybėje su Dievu, ir pamatysite, kad visos šios baimės buvo nereikalingos. Mūsų išsivalymas yra labai svarbus, ir tas išsivalymas ateis, kai iš tiesų praktikuosite valymąsi, kaip mokoma Sahadža jogoje. Sahasrara yra palaiminimas iš dangaus, turėčiau pasakyti, tai taip gerai suveikė. Labai sunku pralaužti Sahasrara čakrą. Ir kai tikrai ją pralaužiau, nežinojau, kad tai bus taip sėkminga. Pirmiausia maniau, kad tai per anksti, nes gatvėse vis dar tiek daug rakšasų, parduodančių savo prekes, ir yra tiek daug fanatikų, vadinančių save „religijomis“, kuriomis seka, o ne tikrąja Atmos religija. Bet palaipsniui tai įsišaknijo. Dabar leiskite šiai tiesai įsišaknyti jumyse per jūsų Sahasrara čakrą. Ir kai ši tiesa visiškai

taps šviesa, kuri jus veda, šviesa, kuri jus puoselėja, šviesa, kuri jus nušviečia ir suteikia jums asmenybę, kuri turi šviesą, tik tada turėtumėte žinoti, kad jūsų Sahasrara yra visiškai nušviesta jūsų Dvasios. Jūsų veidas turi būti toks, kad žmonės žinotų, jog prieš juos stovi asmenybė, kuri yra šviesa. Taip turi būti prižiūrima Sahasrara. Prižiūrint savo Sahasrara, svarbu, kad turėtumėte pridengti savo galvą žiemos metu. Geriau pridengti savo galvą žiemos metu, kad smegenys nesusaltų, nes smegenys taip pat yra padarytos iš „medha“, t. y. riebalų, taigi, jos neturi sušalti. Dar daugiau, neturėtumėte perkaitinti smegenų. Kad jūsų smegenims viskas būtų gerai, neturėtumėte sėdėti saulėje visą laiką, kaip daro vakariečiai. Tada jūsų smegenys išsilydo ir jūs tampate išprotėję. Tai ženklas, kad žmogus eina link beprotybės – tai sakiau daug kartų, kad neperkaitintumėte galvos. Jeigu sėdite saulėje, prisidengkite galvą. Galvos pridengimas yra labai svarbus. Bet galvos pridengimas turi būti daromas kartais, ne visą laiką, nes jeigu tiesiog užrišite labai stiprią juostą aplink savo galvą, tada cirkuliacija suprastėja ir galite turėti problemų dėl prastos cirkuliacijos. Taigi, tai yra nedažnas galvos atidengimas saulei ir mėnuliui, nedažnas. Priešingu atveju sėdėsite po mėnuliui ir atsidursite beprotnamyje. Viską, ką sakau, turite žinoti, kad Sahadža jogoje neturime niekur eiti [į kraštutinumus]. Netgi [pėdų mirkymas] vandenyje – kai kurie sėdės po tris valandas. Aš niekada taip nesakiau. Turite tik dešimt minučių sėdėti, bet pilnai atsidavę. Jeigu aš pasakau jiems ką nors, jei darys tai keturias valandas, nereikia to daryti dešimt valandų. Duokite savo kūnui skirtingų tipų apsivalymą, ne visą laiką tą patį. Kūnui atsibosta arba jis tampa visiškai perkrautas. Dabar, jeigu pasakysite kam nors: „Tai yra tavo mantra“, gerai, ji turi būti naudojama, kol išsivalys jūsų čakros, baigta. Kažkas, kažkoks varžtelis turi būti čia įdėtas, gerai, dabar, ką jūs darote – sukate varžtelį, kol prisisuka, nesukate toliau, kai jis įsuktas. Ar jūs jį suksite dar ir dar, kad viskas būtų sugadinta? Geriau pasitelkti išmintį. O dėl šios išminties mes turime žinoti, kad tai yra Šri Ganėša arba Jėzus Kristus, kurių vieta yra abejose pusėse. Čia yra Maha Ganėša, čia yra Jėzus Kristus. Abu jie padeda jums pataisyti jūsų regėjimą, supratimą ir duoda jums išminties. Taigi, išmintis slypi ne prisirišime prie kažko. Sahadža jogai yra neužstringę žmonės. Jeigu yra užstringę, jie neprogresuoja. Jūs neturite užstringti prie savo idėjų ir prie savo daiktų. Jūs visada turite judėti ir būti judesyje, tai nereiškia, kad turite iš kur nors nukristi, o žmonės mano: „O, mes tiek daug uždirbame, nes krintame žemyn.“ Jūs turite kilti savo judesyje, ne kristi. Taigi, kai pasiekiate ką nors Sahadža jogoje, pirmiausia turite pasižiūrėti, kad jūsų sveikata būtų gera. Jūsų protas turi būti normalus. Jūs turite būti normalūs žmonės. Jeigu vis dar lojate ant žmonių, žinokite, kad kažkas jums ne taip. Arba jei esate susikrimtę dėl praeities, vis dar susierzinę ir jeigu esate blogos nuotaikos, manykite, kad dar nesate Sahadža jogai. Galite vertinti save, jeigu esate laisvi kaip paukštis – tada viskas gerai. Bet tai nereiškia, kad kelyje jūs pradate dainuoti kaip paukštis ir šokinėti ant medžio. Matote, kad ir kokią analogiją aš pateikiu kvailam žmogui, jis gali elgtis labai kvailai. O išmintingas žmogus įžvalgiai tai panaudoja teisingam tikslui. Taigi, turite suprasti, Sahadža joga yra atpažįstama pagal įžvalgumą, kurį žmogus turi. Kas nutinka iš tiesų – jūs užstringate prie vieno dalyko, t. y. jūsų Atma ir visa jūsų esybė skrenda kaip „patanga“ (aitvaras), kaip aitvaras skraido, skrenda virš visų vietų, virš visko. Bet jūs prisirišę tik prie vieno dalyko, t. y. jūsų Dvasios. Ir jeigu iš tiesų galėtumėte tai padaryti, tikrai ir nuoširdžiai, per daug nesijaudinti dėl savo pinigų ir šeimų, ir kitų pasaulietiško dalykų, tiesiog nesijaudinkite dėl nieko, jūs neturite jaudintis, pasukite bandaną. Jeigu nesuveikia, tai nesuveikia. Baigta. Kas čia tokio? O jeigu suveikia, tai viskas gerai. Ne jūsų noras yra svarbus, o „Tebūnie Tavo valia“. Pirmiausia jūs sakote: „Tebūnie Tavo valia“, nustebsite, kaip jūsų valia pasikeis, jūsų troškimai pasikeis ir, kad ir ką pasakysite, bus padaryta. Bet kai taip įvyksta, žmonės išvysto ego, taigi, būkite atsargūs. Viską daro Šakti, o ne jūs, jūsų Dvasia, o ne jūs. Jūs turite būti Atma, ir kai tampate Atma, tampate Akarma, kur jūs nepastebite, kad tai darote, tiesiog viskas veikia. Jūs nejauciате, jūs nepastebite. Norėčiau, po visų šitų paskaitų, dauguma jūsų čakrų turėjo būti atidarytos. Bet visa tai mano darbas. Jūs irgi turite padaryti namų darbų. Ir jūs taip pat turite dirbti ir patys pamatyti. Būkite budrūs. Pabandykite stoti akistaton su savimi veidrodyje ir patys pamatyti, kokie nuoširdūs tapote, kokie švarūs tapote, kokie draugiški kolektyve esate, tai yra labai svarbu Sahadža jogoje. Jei nesate kolektyviški, esate juokingi, keisti, jeigu negalite bendrauti su kitais, tada kažkas ne taip. Tada turite stoti akistaton su savimi ir pabandyti tai pataisyti, nes atskiriate save nuo savęs, kaip aš atskiriu save nuo savo sario ir bandau jį išvalyti, tuo pačiu būdu jūs atskiriate save nuo savęs ir bandote tai išvalyti. Tai yra būdas, kuriuo Sahadža jogai kils. Kai Sahadža jogai pakils, visi kiti dalykai irgi pakils. Daug tokio tipo Sahadža jogų padarys įspūdį tiek daug žmonių taip, kad jie irgi pakils. Taigi, viskas gali pakilti labai greitai. Bet jūs, žmonės, kurie kylate, turite bandyti kilti aukščiau ir aukščiau, patys to nepastebėdami – tai labai svarbu. Tie, kurie mano, kad kiti yra aukščiau negu jie, taip pat liūdnai apsirinka, nes taip nėra. Tai visuma, kuri kyla. Niekas neturi jaustis prastesnis ar kaip nors žemesnis, ar jaustis įžeistas, kad kažkas mano, jog esame žemesni. Leiskite tam kažkam manyti, koks skirtumas, Dievas taip nemano. Taigi, turite saugotis visų šitų smulkmenų, o šiaip šioje Krita Jugoje yra lengva pasiekti galutinį Atma Sakšatkar tikslą. Aš manau, šiandien gana daug papasakojau jums apie Sahasrara. Bet, jei turite problemų dėl Sahasrara, galite dabar manęs klausyti, bet tik apie Sahasrara ir nieko kito, taip geriau. Klauskite manęs apie Sahasrara vietoj visų kitų dalykų. Galite klausyti manęs. [Kalbama hindi] Tai ir yra jūsų bėda: skaitote kažkokias absurdiškas knygas – Samadhi, Bindu ir kita. Dabar, prašau, pamirškite visa tai, prašau, pamirškite visus tuos dalykus. „Samadhi“, Samadhi reiškia, pirmiausia yra

Nirvičara Samadhi, ką jūs pasiekiate, ir Kundalini kyla iš jūsų galvos. „Sama-dhi“ reiškia, „dhi“ reiškia „buddhi“. Ir kai tai nušvinta, tai vadinama Samadhi. Taigi, visų pirma, „buddhi“ yra nušviečiama, aš ką tik jums sakiau tik apie tai, pirmas nušvitimas. Dabar Bindu, tas ir anas yra aukštesnės pakopos. Ardha Bindu, tada Bindu ir tada Valaja. Bet neturite būti orientuoti į ateitį, dabar, jeigu tiesiog perskaitysite kokią knygą, jokios naudos bandyti dėl to pasirodyti. Tai nėra gerai. Tiesiog pabandykite pamatyti, kas esate. Kodėl norite kalbėti apie dalykus, kurie nesvarbūs jums šiame etape? Jeigu važiuojate jaučių traukiamu vežimu, kodėl jūs norite klausinėti apie lėktuvą? Dabar važiuojate vežimu, po to sėsite į traukinį, o po to į lėktuvą, gerai? Žingsnis po žingsnio, ne šitaip. Dėl to, kad perskaitėte knygą, nereiškia, kad turite viską žinoti. Visos tos knygos parašytos kažkokių pseudo mokslininkų, kurie paskaitė kažką šen bei ten ir viską surašė. Bet jūs turite patirti. Aš esu jūsų Motina, taigi nenoriu jums duoti didelių idėjų, to ir ano. Noriu, kad dirbtumėte reikiama linkme. Kaip motina pasakytų: „Dabar esate tokie. Dabar esate pirmoje klasėje, taigi, išlaikykite savo pirmą egzaminą. Tada eisite į antrą klasę, tada laikysite egzaminą.“ Visi turi taip daryti, kad subręstų tinkamai. Neturi būti nesubrendimo požymių asmenybėje. Taigi, visas tas knygas, kurias skaitėte, geriau išmeskite. Ten nėra nieko gero. Bet jeigu jas parašė kokia realizuota siela, galite jas laikyti ir manyti, kad jie yra aukštesni žmonės, ir mes turime būti jų lygyje. Tik perskaitydami knygą jūs netampate tomis asmenybėmis, ar ne? [Kalbama hindi] Visi tokie klausimai kyla, vienas geresnis už kitą. Aš pasakysiu jums, tai yra toks tuščias dalykas. Kaip jūs galite būti patenkinti tuščiais dalykais? Jūs nieko negavote. Pirmiausia pasiekiate būseną, pirmiau įsitvirtinkite, palaipsniui sužinosite apie tai. Skaitydami knygas jūs jokių būdu netampate realizuota siela. Ar tampate? Anot pono Pulkani, visi klausimai yra tokio tipo, jie beprasmiški. Tai tik reiškia, kad skaitėte kažkokias knygas, tai viskas, baigta, nieko daugiau. Ir tai tiesa. Jeigu perskaitėte kažkokias knygas, ateinate ir jas cituojate – nieko gero. Jeigu esate nuoširdūs ir norite tai turėti, tai palaipsniui prie to priekite. Tik nebandykite niekaip pasirodyti. Geriau duokite jam rašytą variantą. [Jogas] Yra prašymas, kad pasakytumėte dalį savo paskaitos hindi kalba, nes kai kurie žmonės nesupranta angliškai. [Šri Matadži] Gerai, matote, dabar pasakojau paskaitą angliškai. Bet kitose vietose aš taip pat pasakojau hindi kalba. Čia aš pasakojau angliškai. Taigi, tie, kurie nori išgirsti mane hindi kalba, galite ateiti į kitas programas. [Hindi kalba] Jis tai vadina „pustaki“, „pustaki“ klausimais, „pustaki“. Matote, tame nėra nieko Dieviško, tai yra „pustaki“. Tai tiesa. Todėl kartais galvojau, kodėl Kabiras kartą pasakė: „Pari pari pandita moora khabaye.“ Dabar žinau, kodėl pasakė, nes skaitydami žmonės tampa juokingi ir nori išbandyti mane, mano žinojimą arba bando parodyti savo žinias. „Ka pustaki“. [Iš salės] Koks yra ryšys tarp Kundalini, pranų, astralinių kūnų ir sielos, ar jie visi yra tas pats skirtingose formose? [Šri Matadži] Astralinis kūnas, pranos... [Iš salės] Kundalini ir siela. [Šri Matadži] Siela. Dabar šis ponas paklausė to klausimo, tikriausiai atėjo tik šiandien, nes aš jau paaiškinau daugumą tų dalykų. Bet dėl jūsų gerovės, aš pasakysiu jums. Pirmiausia yra Kundalini. Kundalini yra tyras noras būti išvien su Dievu ir ši energija yra sacrum kaule, ji yra pažadinama, kai asmuo, kuriam leidimą davė Dievas, gali ją pakelti. Tai yra Kundalini, tyras noras. Prana yra Šakti, Šakti dešiniojo kanalo išraiškai, tai yra Mahasarasvati Šakti, sukurta iš penkių elementų, vadinama prana. Astralinis kas? Astralinis kūnas. Astraliniai kūnai paprastoje hindi kalboje yra bhutai, ir jie yra tie žmonės, kurie ateina į jūsų esybę, kad paimtų jūsų sielą. Niekada nebandykite tokių triukų, niekada. Tokie triukai yra daromi Amerikoje labai daug, ir aš jiems sakiau, kad nebandytų to daryti, ir baisūs dalykai vyksta, nes žmogus, gyvenantis Ženevoje turėjo vaiką. Ir ar žinojote, kad anglai nemiega kartu su savo vaikais? Taigi, vaikas miegojo kitame kambaryje, o ponias, jo močiutė, kuri mylėjo tą vaiką, bandė kalbėti su juo per šitą astralinių kūnų reikalą. Kiekvieną naktį ji kalbėdavo su vaiku. Galų gale taip nutiko, kad vaiko siela, kurią kvietė, nebegalėjo grįžti atgal į kūną ir pasimetė, o vaikas mirė. Tai turi tiek daug problemų, astralinių kūnų reikalai, kad tai yra ne kas kita kaip negyva siela, iš kairės ar dešinės gali į jus ateiti ir išnešti jūsų sielą iš kūno, ir jūs galite pasiklysti, galite mirti. Taigi, čia yra kažkas priešinga Kundalini pažadinimui. Pažadinus Kundalini jūsų prana Šakti ir mana Šakti yra integruojamos, ir jūs tampate išvien su Dieviškumu, taigi, jūsų supersąmonė yra pažadinama. [Hindi] [Iš salės] Aš jaučiu, kad Kundalini pasiekia mano galvą, bet nejaučiu, kad ji išeitų, ir negaliu jausti vėsių vibracijų. [Šri Matadži] Tai gerai. Kažkas savo galvoje jaučia Kundalini, tai yra, apie ką Kabiras aiškiai sakė: „Shunnya shi khara bhara Anahata bajine.“ Taigi, [Anahata] atsitrenkia į momenėlį, bet nepraeina į išorę, tai tiek. Vadinas, ji nepraeina pro Brahmarandrą, taip paprasta. Kol ji nepraeina pro Brahmarandrą, jūs negalite jausti vėsiaus vėjelio, tai absoliučiai spontaniška, viskas turi suveikti šiuo būdu. Taigi, teisingai, jūsų Brahmarandra nėra sugadinta, tik jūsų būseną. Taigi, ji turi prisiskverbti, o to priežastis – kažkas ne taip jūsų širdžiai. Jeigu jūsų širdis yra švari, tai prisiskverbs, jeigu jūsų širdis yra stipri, prisiskverbs, bet jeigu turite silpną širdį, tai neprisiskverbs, jeigu kenčiate nuo širdies problemų, neprisiskverbs. Tai yra susiję su jūsų širdimi. Jeigu esate ieškotojas kitų dalykų, o ne Dvasios, taip pat gali neprisiskverbti. Taigi, yra daug priežasčių, įvairių priežasčių, kodėl Brahmarandra neatsidaro. Jūs turite išsiaiškinti, kokia priežastis, jūs galite stoti akistaton su savimi ir išsiaiškinti, kas yra. Brahmarandra. Mes tai sutvarkysime. Mes jums tai sutvarkysime, gerai? Atsisėskite, nieko baisaus. Mes sutvarkysime, nesijaudinkite, tai susitvarkys. Kartais truputį užtrunka laiko, nesvarbu. Kam dėl to nerimauti? Tai tiesiog susitvarkys. Taip, mes sutvarkysime, gerai? Tai susitvarkys. Kas dar, kas ten dar yra? [Jogas] Vienas žmogus sako, kad susitiko Muktanandą, dabar jis pagaliau nori būti Sahadža jogos meditacijos centre (...) [Šri

Matadži] Šitas Muktananda (...), baisus žmogus. Jam yra mantra. Tie, kas yra Muktanandos žmonės, prašau, pakelkite rankas. Tie, kurie parašė šitą laišką apie Muktanandą, prašau, pakelkite rankas. Dabar pasakysime jums mantrą, kad atsikratytumėte problemos, gerai? Tam yra mantra. Kas jis buvo praeitame gyvenime, aš žinau, ir mes žinome, kaip to atsikratyti. Bet jūs turite tai religingai daryti, religingai, ir tada to atsikratysite. Aš žinau, kad jis daug padarė, kad pakenktų daugeliui žmonių. Bet tie, kurie nebenori būti jo gniaužtuose, mes galime tai sutvarkyti. Gerai? Taigi, visi tie, kurie nori apie tai sužinoti, sužinosite mūsų centruose, arba, jei galite ateiti į šoną, paprašysiu ko nors, kad jums padėtų, visi tokio tipo žmonės. Dabar, kas ten dar yra? [Hindi kalba] Tie, kurie negavo Realizacijos, ateikite į šitą pusę ir į tą pusę, ir visi jie turi būti sutvarkyti. Mes turime daug Sahadža jogų visame pasaulyje ir visi turi gauti Realizaciją, be abejonės. [Iš salės] Fiziškai man viskas gerai, neturiu širdies problemų. Mano problema yra, kad aš per daug galvoju apie save. Dėl to turiu psichikos problemų. [Šri Matadži] Gerai, visi, kurie turi psichikos problemų, taip pat ateikite į šitą pusę, aš pasakysiu jiems, kaip tai kyla, iš kur. Gerai? [Iš salės] Prašau patarti, ar galiu biure praktikuoti meditaciją, laikydamas Jūsų nuotrauką prieš save? (...) [Šri Matadži] Ne, ne biure, negalite medituoti biure visiškai. Matote, turite būti atsargus. Iš tiesų, matote, biuro žmonės yra tokio žemo lygio, kad jie niekada nesupras Sahadža jogos. Taigi, geriausia pirmiau su jais šnekėti apie Sahadža jogą, ne apie mane, net nerodykite jiems mano nuotraukos, nes labai juokinga, kad kai kurie žmonės, pamatę mano nuotrauką išsigąsta, negali į mane žiūrėti. Jie yra apsėsti, netgi kratosi prieš mane. Geriau pasakokite jiems ne apie mane, o apie Sahadža jogą, kokie jūs esate sveiki. Palaipsniui, labai rūpestingai kaip gera mama jūs turite atvesti juos į poziciją, kad jie galėtų priimti Savirealizaciją. O tada palaipsniui parodykite viską, bet ne biure, prašau, ne, ne biure. Turite tai daryti namuose, ir turite tai daryti grupėje, kur jūs susirenkate, centruose. Tai turi būti daroma kiekvieną savaitę, tai yra labai svarbu. Ir kartą per mėnesį ašrame, kartą per mėnesį ašrame. [Jogas] Žmogus klausia, ar reikia daryti jogos asanas ir pranajamą? Antras klausimas, ar turėtume daryti transcendentinę meditaciją? [Šri Matadži] Transcendentinę ką? [Jogas] Transcendentinę meditaciją. [Šri Matadži] Ką daryti? [Jogas] Transcendentinę meditaciją. [Šri Matadži] Jis tai darė? Jis visa tai darė? Dabar, dėl pranajamos ir viso kito, aš jau apie tai kalbėjau, bet galite dabar ateiti. Pranajama ir visi tie hatha jogos fiziniai pratimai, aš jau sakiau, kad Sahadža jogoje mes taip pat darome pratimus, visai nemažai, kartais, kad palaikytume fizinę formą, kartais, kad pataisytume savo čakras ir visa tai, kad pataisytume blogą nuotaiką mes darome pratimus. Bet mes turime žinoti, kuri čakra blokuojasi, tai yra mokslas. Nėra taip, kad jums skauda gerklę, o jūs darote visas asanas skrandžiui. Nedaromos visos asanos. Tai yra kaip išgerti visus vaistus iš karto: vieni – nuo šalčio, kiti – nuo karščio, taip yra. Visų vaistų negeriname. Taigi, priklausomai nuo žmogaus poreikių, taip pat darome pranajamą, darome pagal žmogaus poreikius, palaipsniui suprantame, kas mums yra blogai ir taip darome asanas. Ne aklai. Pirmas dalykas. Apie transcendentinę meditaciją – kuo mažiau kalbėti, tuo geriau. Jūs turite pamatyti, ką kiti pasiekė, matote. Kai einate pas guru, turite pirmiausia išsiaiškinti, kiek pinigų jis ima. Jeigu jis ima pinigus, tai neikite, tai pirma. Antra, kaip jis gyvena, koks jo gyvenimo stilius? Trečia, ką kiti pasiekė, kokia jų būklė? Dauguma transcendentinės meditacijos mokinių dabar yra benamiai gatvėje. O kai kurie yra epileptikai, mačiau tiek daug žmonių, kurie susirgo epilepsija. Jeigu darėte transcendentinę meditaciją, tai yra ne meditacija, o dalykas, nukreiptas prieš Dievą. Taigi, pirmiausia turite neutralizuoti save, ateiti į normalią būklę, o tada gauti Savirealizaciją. Mes turėjome moterį, kuri buvo kunigaikščio anūkė. Ji neteko visų pinigų, o jos vyras buvo vadovas vieno iš tų „skraidančių būrių“, kuriuos jis turėjo. Jis prarado visus savo pinigus ir bankrutavo, ta ponia susirgo epilepsija, jis pats susirgo epilepsija, jų vaikas susirgo, visi susirgo epilepsija. Jie atėjo į Sahadža jogą, neturėdami nieko su savimi. Šiandien jiems viskas gerai, visi pasitaisė ir jiems gerai sekasi. Bet mes nieko negarantuojame, nes jūs taip pat savo viduje turite nuspręsti, kad nebeturėsite šių juokingų idėjų, nes kai kurie transcendentinės meditacijos žmonės ateina tokie arogantiški, tokie egoistiški, kad neįmanoma su jais susitvarkyti. Taigi, tai yra jūsų poreikis, ne mūsų, ir kaip mes ateiname pas gydytoją, kaip pacientas ateina – tik taip viskas susitvarkys. Kitaip negaišinkite mūsų laiko, prašau. Kas? Dabar visi klausimai baigėsi ir paskutinį kartą pamedituokime šioje salėje. [Hindi kalba]

1983-0304, Devi pudža, Motina, būk mano smegenyse

View [online](#).

Devi pudža, Adelaidė, Australija, 1983-03-04

Labai malonu atvykti čia pas jus, ir atsiprašau už tai, kas nutiko prieš man atvykstant. Bet, kaip jau esu sakiusi, gamta taip pat gali būti pažadinta Dieviškumo akivaizdoje ir, kai ji pažadinama, pradeda elgtis kaip realizuota siela. Pavyzdžiui, ji pyksta ant žmonių, kurie nėra religingi, kurie nieko nenori žinoti apie Dievą, kurie daro blogus dalykus gyvenime, kurie nėra normalūs žmonės, ta prasme, kad jie nenori būti visumos dalimi, tai atsiskyrėliai, visokio plauko žmonės. Ir kai prigimtis pasiekia atitinkamą lygį, tada ji pradeda veikti savarankiškai.

Kaip jau žinote, pagal Sahadža jogą, visi elementai turi savo dievybę. Pavyzdžiui, ugnis turi dievybę, vardu Agni Devata. Gryna forma Šri Agni Devata yra ta, kuri iš tikrųjų mus išvalo. Ji išvalo viską, netgi auksą, jeigu įdėsite aukso į ugnį, jis nesudegs, jis pasidarys dar puikesnis, geresnis. Bet jeigu tai bus kas nors nevertingo – sudegs. Taigi visi degūs daiktai dažniausiai yra prastos kokybės, skirti tik sudeginimui. Bet kaip nuostabu, kad kai tie beveik daiktai uždegami arba, galime sakyti, kai pridedate malkų ir jas uždegate, taigi, kai ugnis paliečia medį, iš to kylanti liepsna, iš tiesų, jos pagrindą sudaro mediena, ji lengvai įsidega, o liepsnos, kylančios iš ugnies, kartą uždegtos, pradeda suprasti, kas yra tiesa, o kas – netiesa. Arba jos pradeda veikti taip, tarsi žinotų, koks darbas turi būti atliktas.

Taigi, skirtumas tarp Sahadža jogo ir ugnies, kuri yra tokia iniciatyvi, yra toks, kad ji negalvoja apie tai. Ji tiesiog pilnai sudegina viską, ką turi sudeginti. Pagal dažnius ji žino, kur jai eiti ir ką deginti. Ir taip ji degina daiktus, kuriuos turi sudeginti. Liūdniausia, kad žmonės mano, jog tokia ugnis neturi gailesčio ir, kad ugniai reikėtų turėti bent kiek gailesčio, jog pagailėtų kai kurių žmonių. Bet bėda ta, kad mes turime suvokti, jog mumyse pačiuose slypi labai daug dalykų. Mes talpiname savyje ugnį, vandenį, Motiną Žemę – visi elementai yra mumyse. O ugnyje yra tik ugnies elementas – nieko daugiau. Taigi ji veikia pagal savo savybę, kuri yra ugnis. Ir kokių savybių ta ugnis bebūtų, kai ji nušvinta, atskiria tiesą nuo netiesos ir pradeda atitinkamai elgtis, tačiau išlieka ugnimi. Ji negali tapti atjauta. Bet jeigu jūs pradedate rinktis tarp neteisingo ir teisingo tipo asmenų, tai subtiliajame lygmenyje tai yra atjauta, nes tai yra tiesa, o tiesa yra meilė. Taigi, kad ir ką ji [ugnis] daro, viskas skirta tik Dievo meilės išraiškai, o kai ji išreiškia Dievo meilę, jūs turite žinoti, kad nors ji yra ugnis, ji įgauna asmenybės savybių, tarsi būtų žmogus. Nes ji yra protinga. Ji žino, ką deginti, o ko nedeginti.

Vieną dieną, turiu jums papasakoti, mes valėme duris su tomis lempomis, kurias jūs turite, ir Linda per klaidą prinešė tą lempą labai arti mano kūno, o liepsna buvo labai stipri, bet ji tiesiog apėjo aplink mane ir manęs nepalietė. Ji labai nustebo ir pasakė: „Motina, Jūs degate.“ Aš tariau: „Nesijaudink, ji tiesiog apėjo aplink mane ir užgeso.“ Ugnis nenudegina žmogaus, kuris yra tyras, nenudegina. Sitadži pavyzdys.

Kai Ji buvo išvaduota Šri Ramos iš Ravano buveinės, matote, visi pradėjo sakyti, kad Ji gyveno su Rakšasu ir reikia išsiaiškinti, kalta Ji ar ne. Todėl Rama pasakė: „Gera“, ir uždegė laužą. Ji pati pasakė: „Uždek laužą, didžiulį deginimo laužą“, ir Ji atsisėdo į jį. Ir kai laužas pradėjo degti, jis negalėjo Jos sudeginti, Ji negalėjo būti sudeginta, suprantate, ir visas laužas užgeso. Taigi, tuo metu Šri Agni Devata žino, kas yra teisinga, o kas ne, kuris yra šventas, kuris – nešventas.

Bet žmonėms reikia labai daug laiko atpažinti tai ir suvokti, net ir Sahadža jogoje, nes jautrumas turi išsivystyti dar stipresnis. Taigi, kodėl yra taip, kad vanduo ar ugnis, ar bet kuris iš elementų tampa daug jautresni už žmones? Kaip paklusniai jie veikia, tarsi išmanytų savo darbą, ir jie tokie greiti, tokie efektyvūs. Priežastis ta, kad jie pilnai kontroliuojami Dieviškumo. Jie kontroliuojami Dievo galių, pilnai, šimtu procentų. Kad ir ko norėtų Dievas, jie tai padaro, vos nušviesti. Bet žmonės vis dar, matote, blaškosi tarp žmogiškojo sąmoningumo ir Dieviškojo sąmoningumo, ir vienybės su Dievu. Todėl jautrumas žmonėse auga labai labai lėtai – nesvarbu, tai neturi reikšmės – ir kai jis auga, matote, kartais jis auga du žingsnius į priekį ir penkis atgal, ir vėl taip pat. Kažkur po dvejų metų jūs pastebite, kad ponas yra tame pačiame taške, kur ir pradėjo. Ir jūs nusimenate dėl to, kaip gi čia taip atsitiko, nepaisant Sahadža jogos. Bet esmė ta, kad žmonės gali galvoti, ir jie gali nuspręsti, ir jie turi visišką laisvę atsisakyti jautrumo bet kuriuo metu. Todėl jūs turite visiškai paklusti Dieviškumui, ir kartais žmonės nesupranta, kaip tokiems

būti, nes niekas mūsų taip neauklėjo. Mes nežinome, kaip tai padaryti, ir tai yra labai sudėtinga.

Daug žmonių sako: „Motina, labai sunku atsiduoti.“ Nėra taip, kad jie nenorėtų atsiduoti, bet jie mano: „Mumyse vis dar nelauktai sukyla ego, Motina ką nors sako, o mes vis dar užduodame Jai klausimus. Motina sako viena, o mes manome, kad galime Jai pasiūlyti kitą alternatyvą, tą, aną.“ Bet alternatyvų nėra, nėra alternatyvų tam, kuris yra jautrus žmogus. Jeigu jis žino, kad Dieviškumas galvoja vien tik apie „hitha“, gerovę, bei kad ir ką Jis mato ar daro, žino daug daugiau negu jūs, daug daug daugiau įvairiose srityse, tad jei kas nors sako: „Darykite taip“, geriausia būtų taip ir padaryti. Kartais tai žmonės šokiruoja. Žmonės turi savo viziją apie gailestingumą, apie tai, kaip būti geram ir atjausti kitus.

Bet kas yra žmogiška atjauta? Tai nieko nedaro, tik kalba. Tuo tarpu Dievo atjauta veikia, ji veikia. Ji pasireiškia žmonėse, nekalba: „O, aš esu labai užjaučianti, aš esu pilna gailestingumo“, – nieko panašaus, ji tiesiog veikia, pasireiškia savaime. Todėl jūs turite suprasti, kad norėdami tapti asmenybe be ego, turite stengtis paklusti savo vidiniam Aš.

Taigi, kaip paklusti savo vidiniam Aš? Vadovaujantis vibraciniu suvokimu. Pasistenkite paklusti vadovaudamiesi vibraciniu suvokimu. Kad ir kokį klausimą norėtumėte užduoti, kad ir ką norėtumėte padaryti, jūs turite vadovautis savo vibraciniu suvokimu. Kai kurie žmonės nėra labai jautrūs, tai tiesa. Priežastis, kodėl jie nėra jautrūs, yra ta, kad jie apie tai galvoja. Taigi, jūs mąstote savo smegenimis, ar ne? Tačiau jei jūsų smegenys būtų nušviestos, tada mąstytumėte kaip Dieviškumas, ir jūsų jautrumas sustiprėtų, nes jautrumas kyla iš centrinės nervų sistemos.

Jei centrinėje nervų sistemoje yra blokų, tai iš esmės jie yra smegenyse, nes visi centrai yra išsidėstę smegenyse. Taigi, geriausia pasakyti: „Motina, ateik į mano smegenis. Prašau, būk mano smegenyse. Prašau, įsikurk mano smegenyse. Valdyk mano smegenis. Tegul šioms smegenims vadovauja Tavo dieviška išmintis“. Negalvokite patys, Sahadža jogai turi visiškai atsisakyti frazės „Aš manau“. „Aš manau“ reiškia, kad jūs vis dar elgiatės juokingai, tai gali būti bet kas.

Pavyzdžiui, kartą mes išvykome, o pas mane buvo apsistojusi labai kvaila giminaitė – mergina. Ir kai aš jau norėjau išeiti – pas mus tą dieną nebuvo tarnų, todėl gaminau aš – bet tą dieną, kai mes jau norėjome išeiti, aš jai pasakiau: „Ryte aš išeisiu, todėl ar gali pagaminti truputį „kedgeri“, kad mums grįžus galėtume pavalgyti?“ Tai vienintelis patiekalas, kurį ji gamino savo gyvenime, o gal net ir jo nebuvo gaminusi. Kai grįžome, ji pasakė, kad nieko nepagamino. Aš paklausiau: „Kodėl? Kodėl tu nepagaminai, nors mes planavome valgyti čia“. Ji atsakė: „Aš pagalvojau, kad gal jūs nebegrįšite. Gal jūs nebūsime alkani, gal jūs nenorėsite valgyti. Gal man nepavyks skaniai pagaminti“, – matote, visi šie keturi variantai reiškia negaminti. Bet aš tariau: „Kodėl tu nepagalvojai, kad mes galime būti alkani, kad valgysime? Kodėl negalvojai taip? „Bet aš maniau“.

Matote, tai reiškia, kad smegenyse nėra vieno dalyko – smegenyse nėra Dieviško vadovavimo. Tada jums vadovauja ego ir superego, kurie sako: „Aš maniau, kad gali atsitikti taip.“

Bet kaip, kodėl, kodėl jūs taip pagalvojote? Kodėl ne atvirkščiai? Kodėl jūs nepagalvojote kitaip? Bet taip yra, ir kai taip nutinka, mes iš tikrųjų esame taip pripratę prie tokių pasiteisinimų ir alternatyvų, kad tai vėlgi tampa smegenų įpročiu ir smegenys atsiskiria nuo Dieviškumo. Taigi, pasakykite savo smegenims: „Bet kodėl, kodėl tu taip pagalvojai? Tau jau laikas nustoti galvoti apie dalykus tokiu būdu. Pasvarstykime apie pozityvų mąstymą“.

Pozityvus mąstymas yra ne kas kita kaip mąstymas, remiantis Sahadža joga, tai ne agresyvus mąstymas, o mąstymas, padedantis pasireikšti Dieviškumui. Štai ką reiškia pozityvus mąstymas.

Dėl to jūsų nervai pradeda atsiverti ir jūs pradėsite jausti Dieviškosios energijos pasireiškimą savo pirštuose, savo būtyje. Ir tai yra pagrindinis dalykas, kuris nepasireiškia Vakaruose arba Vakarų kultūroje, nes mes visada pateikiame pasiaiškinimus bet kam. Dabar jūs tai galite matyti, tarkime, einate pas žmogų, kuris yra apsėstas, ir gaunate apsėdimą, tada pradėsite aiškinti: „Nuėjau pas tą žmogų, manydamas, galvojau, kad jį išgydysiu.“ Bet rezultatas toks, kad dabar jūs esate išprotėjęs. Užuoat išgydę tą žmogų, jūs gavote apsėdimą. Kodėl taip įvyko? Nes jūs galvojote negatyviu būdu: „Aš maniau, kad tai man padės arba, kad aš padėsiu tam žmogui“, atsitiko priešingai – jūs patekote į bėdą.

Problema negalvojo, ne, ji tiesiog įėjo į jus negalvodama. Ji ten, ji nesvarstė: „Ar man įeiti į šį žmogų, ar ne?“, ji tiesiog įėjo, įėjo tiesiai į jus. Kol jūs buvote užsiėmę galvojuimu, ji įėjo į jus ir įsitvirtino. Ji panaši į vagį, įsilaužusį į jūsų namus, kol jūs esate užsiėmę, paskendę savo mintyse kažką darote.

Tai yra būtent taip: jūs matote įeinantį vagį ir staiga suvokiate: „O, vagis stovi tiesiai už manęs“, o jūs sakote: „Aš galvojau“. Lygiai taip pat vyksta su mumis, ir kai žinome, kai mūsų protas žino: „Aš galiu dėl to pasiaiškinti“, kiekvieną kartą jis yra pasiruošęs pasiteisinti, tada protas, matote, pradedamas naudoti tam fenomenui, kad jis visada teisinsis, visada ką nors pasakys. Todėl jis niekada nėra budrus, nes, matote, net jeigu į jus patenka problema, jūs visada pasakysite: „Štai paaiškinimas“. Bet paaiškinimas neišgydys, nepadės. Nes proto paaiškinimas (Moteris kosti, jai negera, duokite jai ką nors raminančio). Gerai, raminančio...) Tai gi, nereikia pernelyg įsitraukti į galvojimą ir priklausyti nuo galvojimo, nes galvojimas pateikia alternatyvas.

Galvojimas visada pateikia alternatyvas. Jūs galite sakyti: „Aš galvojau apie tai ir apie tai“. Bet ką jūs dėl to kaltinate? Tai buvote jūs, kurie galvojote, todėl esate už tai atsakingi. Jei prisiimsite atsakomybę už savo galvojimą, tada galbūt nepadarysite tokio dalyko – nepasakysite: „Aš galvojau, kad jei būčiau padaręs taip, būtų buvę geriau“, nes jūs esate atsakingi už savo galvojimą. Tarkime, vairuotojas nusprendžia: „Aš galvoju, kad geriau važiuoti kitu maršrutu“, ir įvyksta didelė avarija. Žmonės klausia jo: „Kodėl tu taip pagalvojai? Kas tave privertė taip pagalvoti?“ Bet kasdieniame gyvenime girdžiu žmones, nuolat sakančius: „Aš manau, aš manau, aš manau“, – jie visą laiką siūlo alternatyvas. Štai kodėl jų augimas vyksta aukštin žemyn, aukštin žemyn, aukštin žemyn.

Bet ugniai, vandeniui ar Motinai Žemei alternatyvų nėra – jokių alternatyvų. Vos tik man palietus Motiną Žemę ir paprašius: „Prašau, sugerk visas mano problemas“, ji tiesiog jas sugeria. Jeigu sakau ugniai: „Veik, tave uždegė“. Man netgi nereikia sakyti, netgi nereikia sakyti, jie iškart viską sugeria. Galima sakyti, pakyla jų Kundalini.

Jūs uždegate ugnį priešais mano nuotrauką ir ji prasivibruoja, jūs uždegate žvakę ir ji prasivibruoja, tam nėra jokių alternatyvų. Ji negalvoja, ji neturi jokių alternatyvų, ji tiesiog nušviesta, ji yra gryniausia nušvitimo savybė, nes galvojimas ją padaro negryną.

Jūsų nušvitimas tampa negrynas dėl jūsų galvojimo, dėl jūsų aiškinimų, dėl visokių nesąmoningų alternatyvų pateikimo. Todėl jūs turite žinoti, kad Dieviškumui nėra jokių alternatyvų. Sanskrito kalba tai vadinama „paryaya“, Dieviškumo instrumentui nėra jokių „paryaya“ [alternatyvų]. Nieko panašaus. Tarkime, jūs nenorite to priimti, turėsite problemų ir tada pradėsite sakyti: „Motina, kodėl mes turime problemų?“ Matėte, kas atsitiko Delyje. Sakiau tiems žmonėms daugybę kartų: „Prašau nedarykite jokių programų per ateinančias aštuonias dienas ir leiskite visiems tiems žmonėms apsistoti pas draugus“. Jie manęs nepaklausė. Jie suorganizavo programą toje lygumoje ir manė, kad turės didelę palapinę, kurioje dalins maistą ir panašiai. Bet žinote, kas atsitiko: visą laiką lijo ir lijo, ir lijo.

Lietus žinojo, ko aš norėjau, nes lietus turėjo lyti dėl derliaus, suprantate, turiu rūpintis visa Visata. Štai kodėl pasakiau: „Per šias aštuonias dienas neleiskite jiems čia pasilikti, nes jiems bus sunku iš čia išvažiuoti, geriau tegul jie pabūna su kitais žmonėmis, kurie jais pasirūpins ir panašiai. Bet jie nepaklausė. Galiausiai viskas žlugo. Jie turėjo kažkur apgyvendinti visus likusius žmones. Štai tokia situacija.

Jie galėtų paprašyti: „Motina, geriau sustabdykite lietų“. Aš to nedarysiu, nes jie turi žinoti, kad derliaus klausimas man yra taip pat svarbus, ir jiems reikia dalintis. Galų gale jie yra žmonės ir jiems reikia padėti. Bet kodėl jūs manęs nepaklausėte? O po to jis atėjo pas mane ir tarė: „Motina, prašau, sustabdykite rytą lietų.“ Aš atsakiau: „Gerai, rytą sustabdysiu“. Kai jis sugrįžo, pasakė kitam vyrui: „Pastatykite palapinę ir gaminkime ten“. Šis atsakė: „Betgi lis lietus“. Jis tarė: „Ne, nelis, nes aš paprašiau paties Dievo“. Jis tarė: „Kur tu sutikai Dievą?“. Jis atsakė: „Aš sutikau Ją ir dabar viskas jau sutvarkyta“. Kitą dieną tas vyrukas atsikėlė penktą valandą ryto ir pamatė, kad dangus giedras, ir tarė: „Pažvelk į tai. Tu paprašei Dievo ir Dievas tave išgirdo“.

Kai jūs esate tokiame vienyje su Dievu, kad ir ko paprašysite, viskas išsipildys. Kad ir ko paprašysite, viskas išsipildys. Bet mes nesame tame, nuolat randame alternatyvas. Šios alternatyvos yra tik žaidimas, visi tie žmonės tiesiog žaidė su jumis, nuolat siūlydami alternatyvas. Pažiūrėkite, jei nueinate į parduotuvę, aš neseniai paklausiau jo, kokį jis turi automobilį. Jis man atsakė,

kad ten yra tiek daug kombinacijų: tas, anas, kažkoks cilindras – galima išprotėti. „Gera, duokite man ką nors, bet ką“. Visa tai yra žaidimas su jūsų smegenimis, jums nuolat siūlomos alternatyvos – norite šito ar ano. Ir jums atrodo, kad jūs iš tikrųjų esate didi asmenybė, nes galite nuspręsti: „Aš renkuosi šią spalvą ir tą daiktą“, žmonės tai daro labai rimtai.

Esu mačiusi, net pietų metu, kai žmonės sėdi viešbutyje ar kažkur kitur, jie labai atidžiai išstudijuos visą meniu ir kiekvienas iš jų pasakys: „Gera, aš imsiu tą“, kitas pasakys: „O aš imsiu tą“. Padavėjas būna gana suglumęs, bet savininkai būna laimingi, nes jie jus pilnai apkvailino. Jie tiesiog sumaišo vieną su kitu: „O, čia yra tai, čia – tai“, jie tiesiog bando jus apkvailinti. Viskas išvirta, sudėta, gerai, šis yra su padažu, šis su masala, viskas jau paruošta. Matote, jie viską tiesiog sumaišo ir patiekia jums: „O, aš paragavau labai skanaus dalyko...“ Bet nuo to jūsų Dvasia nėra laiminga, nuo to nėra laimingas nei jūsų skrandis, nei jūsų liežuvis. Nuo to laimingas būna jūsų protas ir jūsų ego. Ir jūs sakote: „O, labai gerai“. Iš tikrųjų tai nieko čia gero.

Tas pats atsitinka ir su guru. Matote, jie sumoka guru, gerai, ir pasitenkina: „Aš sumokėjau guru“. O atėję ten, net jei jaučia, kaip skorpionai juos gnaibo ir nuolat kandžioja, jūs klausiate: „Kas nutiko?“ O jie: „Ne, ne, viskas gerai, nebuvo nieko blogo“. Jie ir toliau tęsia tą patį: „O, aš esu labai ramus. Taip, man viskas gerai, aš esu ramus. Aš niekada nesijaudinu, esu visiškai atsipalaidavęs“. O jūs galite matyti, kaip juda jo nosis, šokinėja akys, kratosi galva, nors jis turėtų būti labiausiai atsipalaidavęs žmogus. „O, aš jaučiausi labai ramus, labai laimingas, be abejonių“. Bet kaip? Su bhutais, kaip? Aš žinau, kad negalite, bet sutikau daug žmonių, pasakojančių šią istoriją: o, jie jautėsi labai gerai su tuo guru ir jautėsi labai ramūs su juo, ir tada jūs tampate nesąžiningi. Vien tam, kad palaikytumėte guru, jūs tampate nesąžiningi.

Taigi, mes grįžtame prie to paties, kad visi tie elementai yra sąžiningi, jie yra absoliučiai sąžiningi. Kad ir kokia būtų jų savybė, jie tai parodo. Ugnis nesako: „Aš jus atvėsinsiu“, – ji taip nesako. Bet po realizacijos daugelis iš jūsų turbūt pastebėjote, kad, jeigu jūs prikišate rankas prie ugnies, jaučiate nuo jos vėsų dvelksmą. Nes ji sudegina viską, kas yra bjauru, blogo jumoje, ir jūs jaučiate vėsų dvelksmą nuo visko, nes ta dalis sudegė.

Ugnis atlieka savo darbą – degina, o kai viską sudegina, tada jūs nukreipiate rankas į ugnį ir nustembate, nes nuo liepsnos sklinda vėsuma. Užuot mane nudeginusi, liepsna mane vėsina. Taigi, kad ir kokią savybę jie atstovautų, jie turi ją savyje ir yra sąžiningi. Jie nemeluoja, nes yra absoliučioje vienybėje su dieviškaisiais įstatymais. Bet žmonės tokie nėra, jie nuolat gudrauja. Štai kodėl duoti realizaciją žmonėms yra labai sudėtinga.

Dabar aš jums papasakosiu apie „svajambhu“, kurie kyla iš Motinos Žemės. Suprantate, Motina Žemė siunčia į savo paviršių tam tikras formas, kad jūs, žmonės, pajustumėte, jog vibracijos egzistuoja. Kad išreikštų savo dvasinę prigimtį, jais Ji skleidžia tarp jūsų dvasingumą, jais veda jus, jais Ji brandina jus nusilenkimui. Tą darbą Ji atlieka labai sąžiningai, bet kai iškyla toks „svajambhu“, jūs negalite suprasti, kodėl prie jo taip traukia žmones. Ir tada tarsi imatės jį prižiūrėti. Tada jums norisi sukurti dirbtinius jo atvaizdus, tai yra žmogiškoji prigimtis – viską, kas yra tikra, paversti dirbtiniu. Ir tai tęsiasi ir tęsiasi tol, kol žmonės nepradedą tapatintis su pačių dirbtinumu iki tokio lygio, kad pradeda nebeatskirti realybės.

Realybėje, kad ir kas jūs esate, esate aukščiausiai. Jūs esate aukščiausias įsikūnijimas iš visų būtybių. Net dariniai, kylantys iš Motinos Žemės, negali atlikti to darbo, kurį galite jūs. Jie negali pakelti Kundalini, negali, šioks toks poveikis gali būti, bet tai nesuveiks taip galingai, taip manevringai, turiu omenyje, jūs esate labai pažengęs Dievo darbo mechanizmas, labai pažengęs, labai aštrus, labai efektyvus. O problema yra jūsų smegenys, suprantate, kai jos įsikiša, o jų negalima sulyginti su didžiosiomis smegenimis. Jūsų smegenys yra kaip tas mažas uodas, kuris atsiranda, visur lenda ir sako: „O, tai, tai, tai, tai, tai“, ir tada atsiranda problemų.

Bet kai jūs iš tikrųjų pradėsite naudoti tą galią, kuri yra jumoje, Dievas jus sukūrė kaip tobuliausią instrumentą, kokį tik galite įsivaizduoti. Ir kai jūs pradėdate naudoti šį instrumentą išmintingai, atsidavus ir nuolankiai, palaipsniui jis vis labiau vystosi, o jūs įgyjate jautrumo arba, galime sakyti, jūs vystote naują metodą ir įgyjate vis geresnį suvokimą apie tai, kaip veikia Sahadža joga.

Todėl svarbu, kad pirmiausiai jūs nuspręstumėte sustabdyti pernelyg aktyvią smegenų veiklą ir pasakytumėte: „Motina, būk mano smegenyse“. Ačiū Dievui, esu prieš jus, todėl tai padaryti nėra sudėtinga. Tiesiog pasakykite: „Motina, būk mano smegenyse.“

Smegenis, kaip žinote, palaiko penki elementai, visi jie yra smegenyse, ir jeigu jūs kaip nors sugebėsite Mane įtvirtinti savo smegenyse, liepdami savo smegenims daugiau jums nebetrukdyti, nustebsite, kad visa sistema nedelsiant ims veikti kaip dinamą. Tai taps labai jautriu, jums nereikės dėl nieko jaudintis, nereikės apie nieką galvoti. Viskas, prie ko jūs prisiliesite, taps kaip auksas, kaip Mido prisilietimas – tai taps tokiu didžiu dalyku.

Bet žmonėms tai pasiekti yra labai sunku. Jiems atrodo, kad labai sunku pasiekti tokį tobulumą, kai jūs visiškai prarandate savo ego ir tampate be ego. Kaip ugnis, Motina Žemė, kaip visi kiti elementai – jie neturi jokio ego. Vien tik žmonės išaugino ego. Ego yra didelis mitas. Nes kai nieko nedarote, kodėl turėtumėte galvoti, kad kažką darote, ir kodėl jūs turite būti atsakingi už tai, ką darote? Bet mes galvojame taip: „Ne, tai ne Dievas, tai mes turime tai padaryti“ ir „Aš turiu nuspręsti“. Suprantate, mes tiesiog apgaudinėjame save nuo ryto iki vakaro, gadindami savo smegenis, tapdami visiškai bepročiai. Geriausia yra atsiduoti ir stebėti, kaip viskas išsispręs, jūs stebėsitės: „O, kaip tai nutiko, kaip tai išsisprendė?“

Kartą aš pasakiau Keri: „Tu geriau važiuok ir užsiregistruok“. Ji atsakė: „Motina, universitetas šiomis dienomis yra uždarytas, aš negaliu ten patekti, tai labai sudėtinga“. Aš pasakiau: „Gerai, bet jei pasakiau, turi važiuoti“. Ji paskambino ir jai pasakė: „Tai neįmanoma, jūs negalite to padaryti, bet jei norite, galite atvažiuoti ir pasižiūrėti“. Kai ji atvyko į universitetą, į administraciją, jai pasakė: „Viskas gerai, jūs užregistruota“.

Žmonės, jums taip nutiks labai daug kartų. Bet man prireikė apie 10 minučių, kad ją įtikinčiau pabandyti. Nors, turėčiau pasakyti, ji nebuvo tokia nepalenkiama, ji galvojo: „Jeigu Motina sako, man turi pasisekti, tai pavyks.“ Bet jei norite, kad aš tai padaryčiau: „Gerai, Motina, jei sakai, aš važiuoju užsiregistruoti, baigta.“ Kas tuo metu vyksta, net jei jūsų neužregistruos, nesvarbu. Tai nesvarbu. Jūsų smegenys patobulės. Štai kas svarbu, kad jūsų smegenys tobulėja, jos tampa jautresnės. Svarbu ne tai, kad turi būti atliktas darbas – tai nesvarbu. Svarbu, kad jūsų smegenyse atsirastų idėja: „Leisk man iš tiesų tapti nušvitusiam“. Gerai?

Štai ką kiekvienas turi suvokti subtiliuoju būdu, kad mes visi esame labai jautrūs instrumentai, sukurti Dievo, ir kad dar neveikia visos mūsų energijos. Todėl turime aprūpinti energija visus savo nervus, tai įmanoma tik tada, jei pašalinsime blokus, sukurtus mūsų ego ir sąlygotumų. Jei sugebėsite pašalinti blokus, visi jūsų nervai taps labai jautrūs. Todėl pasakykite savo protui: „Nuo dabar geriau leisk čia įsitvirtinti Motinai.“

Tai taip pat pasireiškia per tai, kaip jūs kalbate, jūs tauškiate, bla bla bla bla bla ir nieko daugiau, aš mačiau jus tauškiančius ir pasakiau: „Gerai. Nėra apie ką kalbėti, nėra ko sakyti, tai tiesiog yra, ir jeigu tai tiesiog yra, tada geriau tai padaryti ir įvykdyti, ir tai suveiks.“ Jeigu jūs sugebate labai daug kalbėti, tada tai sudėtinga, tai bus sudėtinga, nes jūs nieko į save nesugersite, jūs visada pateiksite pasiaiškinimus, visada sakysite: „O, galbūt aš galvojau, galbūt taip, galbūt anaip.“

Paprastas pavyzdys, aš sakau: „O, galvojau, kad atnešiau“. Jeigu sakau: „Galvojau, kad atnešiau“, reiškia, kad tuo kažką noriu pasakyti. Sakau: „Aš atsinešiau basutes“. Kitas sako: „Ne, aš galvoju...“ Baigta. Galbūt tai netiesa, galiu būti visiškai neteisi, kai ką nors sakau, suprantate, galiu tai pasakyti vien tam, kad jus patikrinčiau. O jūs turite pasakyti: „Gerai, pažiūrėkime“. Bandykite. Vieną ar du kartus. Kad ir ką jūs iki šiol žinojote, turite sakyti: „Taip turi būti, jeigu Motina taip sako, vadinasi, taip turi būti.“ Tiesiog treniruokite tokiu būdu savo smegenis. Aš bandžiau šiuos triukus, bet daugumai nepavyko, tada lioviausi. Daugumai nepavyko. Ir jie tiesiog negali suvokti, kaip tie dalykai vyksta, kaip tai, ką Motina sako, tampa tiesa, ir kaip tai įvyksta tokiu būdu ir...

Jūs turite suvokti, kad aš tiesiog žaidžiu su jumis tam, kad priversčiau jus suvokti: palikite savo protą visiškoje ramybėje ir leiskite veikti didžiajam Ahamkarai, Mahat Ahamkarai, Mahat ego, didžiajam Dievo ego, ir jūs suvoksite tai. Gerai? Telaimina jus Dievas.

Dabar geriau, manau, smegenų veikla pakankamai nurimo. Taigi, ką mes dabar turime daryti, apie kurias temas manęs klausėte? Aš nežinau...

Matote, plaudami Mano pėdas, ką jūs darote, tai pažadinate Dvasią vandenyje, pirmiausia. O kai jūs puošíate Mano pėdas, ką jūs darote, tai puošíate energijas, kurios yra jose, o kai jūs uždedate ant jų raudonus dalykus – ką jūs darote... Tas raudonas yra tai, kas puošia energijas, ir jūs puošíate energijas, kad jos taip pat būtų laimingos. Štai ką jūs darote.

Jos šventenybė Šri Matadži Nirmala Devi

1983-0526, Public Program

View [online](#).

Public Program 26/05/1983 Šiandien toks malonumas vėl būti Braitone, ir po truputį matau, kad Sahadža joga čia įsitvirtina. Kai pirmą kartą atvykau į Braitoną tiesiog pasisvečiuoti, jaučiau, kad čia turi būti daug ieškotojų, kurie galėjo pasiklysti, ir visada labai vyliausi, kad vieną dieną jie sugebės pamatyti realybę. Šiandien yra ypatinga diena, nes šiandien yra Dievo Budos gimtadienis. Ir šiandien ryte kalbėjau Sahadža jogams apie Jo didžią inkarnaciją, ir kaip Jis atėjo į šią Žemę, ir kaip gavo realizaciją, kaip po to bandė skleisti realizacijos žinią kitiems. Dauguma žmonių galvoja, kad Kristus buvo ateistas, kad Buda buvo ateistas, bet Kristus žmogus, tikintis Dievą. O kai kuriems žmonėms Buda labiau priimtinas negu Kristus. kažkas tokio labai ypatingo, kad... Kad kai žmonės gimsta, esant tam tikroms aplinkybėms, jie turi kalbėti apie dalykus, kurie yra labai labai svarbūs būtent tuo metu. Kai Buda atėjo į šią Žemę Indijoje, turėjome per daug brahmaniško ritualizmo ir sąlygotumų iš mokymų, kurie kilo iš tų pinigų uždirbinėtojų ir verslininkų, norėjusių uždirbti pinigų prisidengiant Dievo ir religijos vardu. Taigi, kad visa tai neutralizuotų, Jis nusprendė visai nekalbėti apie Dievą, apie jokių konkrečius religinius kelius, bet Jis liepė laikytis vidurinio kelio gyvenime, aštuonypio vidurinio kelio, kad pirma gautumėte savirealizaciją. Jam buvo labai svarbu, kad žmogus gautų savirealizaciją. Ir štai kokią Jis norėjo perduoti žinią ir nukreipti žmonių dėmesį nuo Dievo ar inkarnacijos, kažkuriam laikui, nes norėjo parodyti, kad savirealizacija yra labai svarbi, be jos negalite suprasti Dievo ar Dieviškosios energijos. Taigi Jis nebuvo ateistas. Jis ir Kristus, sakyčiau, buvo tam tikra prasme šiuolaikiški, bet Kristus atėjo vėliau, o Buda atėjo maždaug 500 metų prieš Kristų. Jie taip susiję vienas su kitu, tokie artimi vienas kitam, tokie susitapatinę vienas su kitu, tarsi būtų vieno organizmo dalys. Tai galima suprasti tik gavus savirealizaciją. Kristus pasakė: „Tie, kurie nėra prieš mane, yra su manimi.“ Kas tie „jie“, kurie nėra prieš Jį? Nes neturime žinių apie tikrą Kristaus kilmę, iš kur Jis atėjo, kokia Jo kilmė, kaip Jis buvo sukurtas Danguje, kad Jis yra Dievo sūnus. Kad ir ką žinome šiandien kaip apie asmenį, atėjusį į Žemę, kad mokytų apie savo Tėvą, Visagalį Dievą, mes tiesiog tikime ta dalimi, kuri yra labai nedidelė Kristaus dalelė, ir Biblija negali aprašyti tos didžios asmenybės. Tuo pačiu būdu Buda buvo įspraustas į labai mažus rėmus. Tik du asmenys tai suvokė, jie ištrūko iš to. Vienas jų buvo Veditama, kuris išvyko į Japoniją ir pradėjo Zen sistemos religiją. Bet šiandien, jei pažiūrėsite į Zen, kuris buvo ne kas kita kaip dhyana, meditacija, Sahadža, spontaniškas pabudimas, yra nužemintas iki to paties lygio su kitomis religijomis. Susitikau Zen sistemos vadovą. Jis buvo labai ligotas, ir jie atvežė jį pas mane, nes jis norėjo pasveikti. Buvau nustebusi, kad jis ne tik nebuvo realizuotas, visiškai be realizacijos, bet jo Kundalini, kuri yra Energija, galinti duoti jam realizaciją, buvo visiškai sustingusi. Jis nenorėjo gauti savirealizacijos. Pakalbėjau su juo, buvau nustebusi. Pasakiau: „Kaip gali būti, kad pagal Zen sistemą turėtumėte būti kažjapa?“ Kašjapa reiškia žmogų su dvasine realizacija. Tai yra akademijos pavadinimas, kaip vakar pasakojau Liuvese, akademijos pavadinimas yra Kašjapa; tie, kurie nebaigę akademijos, ta prasme, kurie baigę Dievo akademiją. Taigi jis pasakė: „Ak, su tuo baigta, Dievas nėra vieno nedaro kažjapa dabar. Tik nuo šešto iki aštunto amžiaus, dviejų šimtų metų laikotarpyje, buvo tik 26 kažjapas, po to visai nebuvo. Ir aš nesitikiu būti vienu iš jų.“ Paklausiau: „Kodėl ne?“ Jis atsakė: „Ne, aš neturiu vilčių, aš tiesiog paskirtas Zen vadovu, taigi esu ten, bet mes negauname jokių kažjapas šiais laikais.“ Taigi taip jis pasmerkė visas viltis visų žmonių tapti Zen, tapti žmogumi, kuris žino, žmogumi, kuris yra realizuota siela. Tai šokiravo mane, nes Zen yra kažkas tokio didingo. Ten išreikšta tiek daug Sahadža jogos. Jūs negalite suprasti Zen, jei nesate realizuota siela. Net Biblijos negalite suprasti, negalite suprasti Gitos, negalite nieko suprasti, kol nesate realizuota siela. Antras žmogus, kuris tikrai tai suprato, visą ritualizmą ir visa, kas buvo sukurta iš Budos gyvenimo, buvo Lao Dzė, kuris mokė apie Tao. Tao yra visur esanti Dieviškoji energija. Meilės energija. Kaip Jis apie ją kalbėjo, viską paaiškino, ir surinko kitą grupę žmonių, kuriems reikėjo duoti realizaciją. Bet taip pat šiandien, matau, tapo „tao-izmu“. Viskas tampa „izmu“ – reiškia įkalintu. Tai negyva, ten nieko nėra, tai tik Tao žmonių idėja. Aš sutikau žmonių... Yra vienas ponas Indijoje, kuris parašė visą knygą apie Tao. Jis net nerealizuota siela. Ką jis rašo? Aš tiesiog stebėjausi, užrištomis akimis, ką jis gali aprašyti, kokias spalvas gali apibūdinti? Taigi žinokite, kad reikia turėti savirealizaciją visų pirma. Tada patys suprasite. Tada žinosite, yra Dvasia ar ne, žinosite, ar yra šaknys medžio, kuris auga viduje, žinosite, yra Dievas ar ne. Tada suprasite, tos inkarnacijos turėjo reikšmės ar ne. Bet prieš tai sėdėti ir kritikuoti nėra labai išmintinga. Todėl Buda, kuris užima labai ypatingą vietą mumyse, Jis yra šioje pusėje. Tai vieta, kurioje pritvirtintas mūsų ego, ir Jis yra tas, kuris iš tiesų kontroliuoja mūsų ego. Taigi šis Buda taip pat yra tokia dalelytė, kuri turi būti suprasta tik gavus realizaciją. Be jos vis dar esate neišbaigti. Nesate tai, kuo suprasite. Kaip Krišna pasakė: „Atmanyevatmana tushtah“ (BhG 2-55). Atma, savo Dvasia jūs pažinsite Dievą. Ne proto projekcijomis, ne akimis ar pojūčiais, o Dvasia. O kur yra Dvasia mumyse? Dvasia yra širdyje ir yra Visagalio Dievo atspindys. Tai vadinama kšetragna – tas, kuris žinos mūsų veiksmų sferą. Tas, kuris mato, ką darome, kuris stebi, ką darome. Bet Jis nėra mūsų dėmesyje. Tas ponas nori įeiti, prašau, užėikite. Jis nėra mūsų

dėmesyje. O jei jis nėra mūsų dėmesyje, mes nežinome, kaip susijungti su Juo, kaip užmegzti ryšį su Juo, suprasti Jį. Štai kodėl Dvasia visų pirma turi patekti į mūsų dėmesį. Tai svarbiausia ir todėl, kad ji nėra su mumis, mes vis dar neišbaigti, klystame. Nes absoliutu mumyse yra Dvasia, o mes gyvename reliatyviame pasaulyje. Šiandien kas nors prieis prie jūsų ir pasakys, gerai... Net dabar, kai važiuojame, buvo ponas, kuris man padavė kortelę apie... Kažką apie Kristų. Jis pasakoja man apie Kristų, turėjau pasijuokti. Bet, tarkime, rytoj Kristus ateis ir atsistos prieš jus; ar atpažinsite Jį, ar nukryžiuosite Jį? Kaip Jį atpažinsite? Ar atpažinsite Budą? Ar esate pakankamai jautrūs atpažinti Kristų? Labai lengva, matot, atstovauti Kristų, tai labai lengva, nes jie mano, kad, nepaisant visko, visi gali daryti ką panorėję. Net Hitleris kalbėjo apie Dievą, ar galite įsivaizduoti? Hitleris kalbėjo apie Dievą! Visi galvoja, kad turi teisę kalbėti apie Dievą, Jį apibūdinti! Bet pirmiausiai visi turite žinoti, nereikia nuvilti savęs, turime gauti savirealizaciją. Turime pažinti save visų pirma. Budos požiūris į savęs pažinimą buvo toks, kad Jis iš tikrųjų buvo paliestas visų pasaulio negerovių. Jis matė žmogų, kuris sirgo. Matė mirusį žmogų. Jis matė seną žmogų. Visi šie dalykai veikė Jo mąstymą, ir Jis pradėjo galvoti: „Kodėl visi šie vargai yra čia?“ Taigi visos paieškos atėjo per kitų supratimą. Tai užima per daug laiko, nes jums reikia viską neutralizuoti: „Ne tai, ne tai, ne žmona, ne vaikai, ne šeima...“ Jūs neigiate, neigiate, neigiate; visus savo gyvenimus, vieną po kito. Nesuveikia. Kitas būdas yra paprastesnis – galėtų būti... Kuris, savaime suprantama, tik per Budos supratimą buvo padarytas dar geresnis... Visi jie kažką dėl mūsų padarė savyje, kad visų pirma žvelgiamo į save, sužinome apie save. Ar mes realizuotos sielos? Ar mes budos? Ar esame žmonės, kurie žino? Būkime atviri. Tada turime žinoti. Tačiau koks būdas tai sužinoti? Jei pasakysiu, kad sužinosite savo evoliucijos procesą? Kaip evoliucionavote žmogumi, taip pat evoliucionuosite realizuota siela. Bet yra nedidelis skirtumas tarp to, kas vyko iki dabar, ir kas įvyks vėliau. Kol kas buvome išvystyti per pasitelkus metodą, kuris yra už mūsų laisvės ribų. Gamta tai išsprendė, gamta mumyse, centrinė evoliucijos jėga mumyse išvystė mus taip, kad nuo amebos šiandien tapome žmonėmis. Bet šiame etape, kai esame žmonės, vystytis toliau yra tam tikras mechanizmas. Tarkime, kol buvo padarytas šis instrumentas, tol mums reikėjo naudoti kitus instrumentus, kad pagamintume šį. Dabar, kai šis instrumentas paruoštas, mes jį tiesiog įkišame į elektros lizdą ir baigta. Tarsi jūs taip pat būtumėte sukurti ir paruošti prisijungti prie visur esančios Energijos; tam tikru specialiu, spontanišku metodu sukurti gyvos jėgos mumyse mes turime būti prijungti prie tinklo. Bet skirtumas tarp žmogaus ir kitų gyvūnų yra toks, kad žmonėms buvo duota laisvė. Sakykime, Adomo ir Levos laikais, jei žmonės nebūtų nuėję per toli su savo laisve, būtų buvę žymiai lengviau tuo metu duoti žmonėms realizaciją tuo metu. Bet laisvė yra duota, tada ją naudojasi neteisingai arba nori ją išnaudoti. Jie nenori paklusti, nes paklusti, jų manymu, reiškia, kad tada laisvės nėra. Ir tada, kai jie pradėjo naudotis savo laisve, jiems teko daryti dalykus, kurie yra klaidingi, kurie nukreipti prieš gyvenimą, kurie prieš evoliuciją, nesuvokiant, ką jie daro. Kai buvo pasiektas etapas, kada žmonės suprato, kad tai buvo blogai, jie pasidavė. Tada kitas dalykas, ką jie bandė daryti, tai taisyti klaidas. Jie jas taisė. Tai yra, kai žmonės bando, eksperimentuodami tai su vienu, tai su kitu, ir taip pasiekia tokį tašką, kai sako: „Pasiduodam, visko tiesiog per daug.“ Tai yra pats geriausias momentas, manau, kurį pasiekė Buda, Jis buvo toks pavargęs, atsigulė po banjano medžiu, ir gavo savirealizaciją. Ir dabar esu priešais jus, kad jums pasakyčiau, koks tai mechanizmas. Jūs jokių būdu neturite manęs priimti absoliučiai, nereikia. Tai būtų neteisinga iš mano pusės ir neteisinga iš jūsų, nes esate laisvi, esate laisvi priimti tai arba ne. Bet jūs turite būti atviri, nes tai yra nauja žinių kategorija, apie kurią jums kalbu. Apie šaknis, apie kurias jūs nieko nežinote. Jūs žinote tik apie medį, o aš noriu jums papasakoti apie šaknis. Geriausia būtų, pirmiausia ir svarbiausia – turėti galimybę prieiti prie tų šaknų. Bet jūs negalite! Nes žmogaus protas pirmiausiai nori žinoti viską apie viską. Bet, matote, čia, jei norite įžengti į šį kambarį, ir ten nėra jokios šviesos, kažkas jums sako: „Gerai, paspausk tą mygtuką ir visos šviesos įsijungs.“ Ir jums tai pavyksta! Viskas yra viduje, tai yra tiesiog viduje. Bet jei kažkas pradeda sakyti: „Gerai, aš tau papasakosiu, ten yra kai kas, ką vadiname elektra. Taigi ji buvo atrasta tokiame ir tokiame amžiuje, tada buvo toks ponas, kuris atrado šią elektros dalį, mes naudojame vandens energiją elektrai gaminti, tokiu būdu buvo sukurtas komitetas“ – ir visą istoriją apie Sasekso elektros sistemą. Tada jūs pasakysite: „Mus jau gana, dabar prašau liautis!“ Būtų kas nors panašaus. Taigi, jei pasakočiau jums visą istoriją, būtų per daug. Geriausia yra paspausti mygtuką, išvysti šviesą, ją mėgautis, ir tada galite apie tai sužinoti, jei norite tai žinoti. Jei to norite! Yra būtent taip. Žinios apie šaknis yra didingesnės už žinias apie medį. Bet kol nesužinosite, kaip tapti tokiu subtiliu, kad galėtumėte pasiekti šaknis, tol nesvarbu, kokia kalba bekalbėčiau, graikų ar lotynų, ar jums, žmonės, pasakočiau tai sanskrito kalba. Bet vis dėlto pabandyčiau jums paaiškinti keletą dalykų, kurie glūdi mumyse. Bet klausydami apie tai, noriu jums pasakyti, negalite gauti savirealizacijos. Aš galėčiau kalbėti jums ištisas valandas, bet jūs negausite savirealizacijos. Tai yra veiksmas, turintis įvykti jumoje. Kol šis veiksmas neįvyks, negalite gauti savirealizacijos. Ir šį veiksmą turite patirti jūs, ne aš. Jį pajusti turite jūs, jam vykstant turite pajusti savo pačių galias, pačių didybę ir tikslus. Kol kas nežinome žmogaus gyvenimo prasmės, kodėl žmonės buvo sukurti nuo amebos lygmens. Bet tada sužinote, kokia yra šio gyvenimo prasmė. Esu tikra, kad jie jums pasakojo šiek tiek apie Kundalinį. Džeišoni, ar jiems pasakojote apie tai? Nedaug? [JOGAI] Labai mažai, Motina. [ŠRI MATADŽI] A? [JOGAI] Labai mažai, Motina. [ŠRI MATADŽI] Ką jis sako? [JOGAI] Kad jis [NEAIŠKU] labai mažai. [ŠRI MATADŽI] Gerai. Taigi dabar norėčiau

jums papasakoti apie tai, ką dabar turėtumėte priimti kaip hipotezę ir pabandyti tai suprasti. Nėra labai sunku pradėti. O vėliau, vos gausite savirealizaciją, tai bus visiškai lengva. Mes turime savyje septynis centrus, patalpintus mūsų smegenų kamieno apatinėje dalyje ir smegenyse. Pirmasis centras yra žemiau kryžkaulio, kuris vadinamas sacrum, ir jis yra vadinamas Muladhara centru, tai reiškia šaknų atramą. Tai yra šaknų atrama. Ir šis centras įkūnija mūsų nekaltumą. Antrasis... Ir, žinoma, jis pasireiškia pilnai pilvo rezginyje. Dabar, antrasis yra tas, kuris kyla iš trečiojo, kuris vadinamas Nabhi čakra, trečiuoju centru; o tas, kuris kyla iš jos, yra antrasis, vadinamas Svadistana čakra. Taigi Svadistana čakra pilnai, nes tai yra subtilieji centrai pailgosiose smegenyse bet pilnai išorėje tai pasireiškia vadinamame aortos rezginyje. Jei čia yra gydytojų, jie supras, apie ką kalbu. Dabar, jei einate toliau, Nabhi čakra pasireiškia pilnai vadinamame saulės rezginyje. Virš jo yra centras, kurį vadina širdies centru, Anahata čakra, širdies centras, kuris pasireiškia pilnai širdies rezginyje. Ir jis turi vėlgi kairę ir dešinę pusę. Tada turime centrą prie mūsų kaklo pradžioje, kuris vadinamas Višudhi čakra, ir kuris pasireiškia pilnai kaklo rezginyje. Virš jo čia, kur matote raudoną tašką mano kaktoje, yra tik šio centro langas – tarp hipofizės ir kankorėžinės liaukos, centre, kur susikryžiuoja regos nervai, yra labai svarbus centras, vadinamas Agija čakra, kuris prižiūri mūsų ego ir superego, kuriuos galite pamatyti praeinančius pro šį tašką, susikertančius štai taip. Virš jo yra paskutinis septintasis centras, vadinamas Sahasrara, tai reiškia tūkstančio lapelių centrą. Tai yra centras... Jis yra tik limbinėje srityje, pereisite per jį momenėlio srityje, pailsite vėsų Kundalini vėjelį arba Šventąją Dvasią, sklindančią iš jūsų galvos. Tai turi įvykti. Jūs negalite išduoti netikrų sertifikatų. Turite pajusti vėsų vėjelį, kylantį iš jūsų galvos. Turite pajusti vėsų vėjelį delnuose; turite pajusti visa persmelkiančią Dieviškąją energiją, Meilės energiją, kuri sanskrito kalba vadinama Brahma Šakti, o Biblijoje vadinama Šventosios Dvasios vėjeliu. Pirmą kartą turite tai pajusti savo rankomis, savo centrine nervų sistema. Nes čia yra jūsų Dvasios sostas, bet Dvasios buveinė yra širdyje. Kai sostą paliečia pažadinta Kundalini – esanti kryžkaulyje, jei pažvelgsite, tada pradėsite jausti pirmiausiai vėsų vėjelį, tada rankose, pradėsite jausti vėsų vėjelį, sklindantį iš jūsų. Taip pasireiškia jūsų Dvasios galia. Tai yra veiksmas, kuris turi įvykti. Tai yra gyvenimo įvykis. Paprasta pasakyti žmonėms: „Taigi, dabar pradėsite šokinėti.“ Matote, kiekvienas gali šokinėti, kas čia tokio ypatingo? Ar jei kažkas sako: „Gerai, nusirenkite drabužius.“ Kas čia tokio didingo? Ar: „Nusidažykite drabužius štai taip.“ Nieko ypatingo, kiekvienas gali tai padaryti. Bet ar galite priversti kilti vėjelį iš jūsų galvos? Iš jūsų pačių galvos. Ir kai tai įvyksta, galite tai suteikti kitiems. Jūs galite pasiekti vėjelio dvelksmą netgi iš kitų žmonių galvų. Tokiu būdu tai turi įvykti, atėjo metas. Tai labai ypatingas metas, kai gimę tiek daug ieškotojų, tiek daug jų, milijonų milijonai, ir tiek daug jų yra pasiklydę dėl įvairiausių priežasčių, dėl atakų prieš juos. Žmogus, kuris ieško, nuo pat vaikystės yra atakuojamas. Galiausiai jį gali atakuoti jo paties ego. Jis gali turėti savyje proto projekcijų, siaubingų mokytojų, imančių iš jo pinigų. Ir ten bus žmonių, kurie jais manipuliuos, bus žmonių, kurie kurs ir projektuos dalykus, kad tik juos apsėstų. Bet indui tai lengva, jei jie yra indai, žinoma, bet, jei neturi šaknų, yra vakarietiški, tada to sakyti negaliu. Bet normalus indas žino, kad realizaciją jums suteikia pažadinta Kundalini. Man nereikia jiems sakyti, kad tai veikia štai taip. Jie žino. Jie nėra naivūs. Bet Biblijoje yra parašyta: „Tai pasirodys jums kaip liepsnos liežuviai“, ir iš tiesų, kai matote Sahasrara, ji atrodo kaip nuostabi septynių spalvų liepsna, ypatingai tyra, rami, kaip ši liepsna, tik daug aukštesnė, ramiai deganti ir skleidžianti didelę vėsumą. Netgi ši liepsna gali skleisti vėsų vėjelį. Tai turi įvykti daugeliui, kaip tai veikia, mes turime išsiaiškinti. Tai nuostabu! Tai tiesiog neįtikėtina. Visų pirma mes patys negalime patikėti, nežinome, kaip galėjome taip lengvai gauti realizaciją. Žmonės turi daryti viena, žmonės turi daryti kita. Bet atėjo metas. Jūs jau padarėte viską savo ankstesniuose gyvenimuose. Jūs iškentėte alkį, atlaikėte klajones, atlikote visas askezes, visas bausmes, ir šiandien atėjo metas jums gauti realizaciją. Štai kodėl taip yra. Kam abejoti? Jums nereikia už tai mokėti. Čia niekas neparduodama, jūs tai žinote. Niekas neparduodama. Juk negalite pardavinėti Dievo. Negalite pardavinėti Dievo! Tie, kurie parduoda, daro nuodėmę. Kaip galima parduoti meilę? Meilė yra neparduodama. Tada Dievo meilė, kaip ją galima parduoti? Bet mus taip žavi komerciniai dalykai ir visa tai. Nes viskas yra parduodama. Ir dabar tradicija yra tokia, kad kai žmonėms sakoma, kad negalite mokėti už savirealizaciją, jie negali suprasti, kad taip gali būti. Baikite tai, baikite! Tiesiog žinokite, kad pardavimas yra nuodėmė. Jei bandysite tai daryti Dievo Karalystėje, tai nuodėminga. Kiekvienas tai darantis klysta. Kristus paėmė didelį vėzdą ir sumušė visus tuos žmones, prekiaujančius prie tos bažnyčios. Štai kaip yra. Šiandien rasime visose bažnyčiose, visose šventyklose, mečetėse ir visur ne ką kitą kaip komerciją. Bet tai nereikia, kad tie žmonės, kurie gynė tuos didžius idealus, siekusius subalansuoti jus jūsų Voide, kaip vadina, kurie davė Dešimt įsakymų, kad susibalansuotumėte, kad jie klydo, kad padarė tai kaip proto projekcijas. Tai faktas – turite susibalansuoti! Jie visi bandė jus subalansuoti, suteikė nusiramino metodą. Kam reikalingas nusiramino? Augimui. Jei gyvenime nėra balanso, negalite judėti. Įsivaizduokit automobilį, važiuojantį dviem ratais iš vienos pusės. Net jei tai dviratis, turite balansuoti. Nepavažiuosite dviračiu, jei nemokate balansuoti. Taigi balansas turi būti įtvirtintas, štai kodėl jie pateikė jums visas šias didžias idėjas. Ir visa tai jūsų augimui, ne tik nusiramimui, pasiekus balansą. Turite augti, ir šis augimas dabar labai paprastas ir lengvas, nes atėjo metas. Kaip pasakojau vakar, ant Gyvybės Medžio iš pradžių buvo vos keli žiedai. Bet šiandien, žydėjimo metu, yra tiek daug ieškotojų Speciali kategorija – žiedų, kaip jie vadina. Jie yra žiedai, be

abejonės; kai jie vadino juos žiedais, tai tiesa, jie buvo žiedai, bet pasuko klaidinga kryptimi. Jie buvo neabejotinai žiedai, turėję tapti vaisiais. Ir jie taps, Dievo valia, jie visi turės tapti vaisiais. Telaimina jus visus Dievas! Visad prašau žmonių užduoti man klausimų, bet nereikia, kad turėtumėte veltui gaišinti laiką. Taip pat protiškai galiu jus patenkinti ribotai, nes protas negali kirsti barjerų. Reikia iššauti į erdvę beminčio suvokimo. Tai, ką galite suvokti protu, tėra iškaba, kurią galite perskaityti, bet jūs turite patekti vidun, dėl to turi įvykti augimas. Tai svarbu. Anądien universitete buvo vienintelis žmogus, kuris uždavė daugybę klausimų. Ir jis vienintelis, kuri neužaugo, nepaisant visų kitų, užaugusių labai liūdna. Turime dėl jo stengtis, žinoma, jis užaugs, nes nori augti. Bet klausimai taip suveikė, tai toks laiko gaišimas. Jūs esate rimti ir teisingi ieškotojai, prašau, klauskite to, kas padės kiekvienam. Turime visiems būti malonūs. Telaimina jus Dievas! Jei turite kokių klausimų, prašau klauskite manęs. Taip. [IŠ SALĖS] ... pavojinga atskirti minčių gijas [NEGIRDIMA] [ŠRI MATADŽI] Pasakykite, ką jis sako. Tiesiog pasakykite, kad galėčiau jam atsakyti. [JOGAS] Ar pavojinga atskirti mintis? [ŠRI MATADŽI] Ne, ne! Mes jų neatskiriame. Deja, ne taip supratote. Ne toks tikslas. Matote, mintys kyla kaip reakcijos į ką nors, gerai. Pakyla ir nusileidžia, tada kita pakyla ir nusileidžia. Tarp minčių yra nedidelė spraga, sanskrito kalba vadinama vilamba. Taigi mintis gali kilti iš ateities ar praeities, bet kilusi ji nukeliauja į praeitį, gerai. Taigi matome minties pakilimą, bet ne nusileidimą. Tarp minčių – vilamba – dabartis. Jei pasakysiu: „Būkite dabartyje“, jūs negalėsite. Tiesiog galvosite, galvosite kaip pakvaišę. Minties viršūnėje jūs judate kaip pakvaišę, bet tarp minčių yra sritis, kuri yra absoliutus suvokimas ir bemintis suvokimas, ten nėra nė vienos minties. Mintis yra galingas džiaugsmo naikintojas. Pasakysiu jums, kaip. Tarkime, matote šias gėles. Aš taip pat jas matau. Aš matau jas be minčių, o jūs – su. Taigi kyla mintis: „Kokioje parduotuvėje jas pirkto? Kiek jos kainavo?“ Nes mintis nėra džiaugsmas. O aš tik žiūriu į jas, nieko negalvodama. Išbaigtas jų sukūrimas, visas džiaugsmas, sudėtas į jas, visas džiaugsmas, kuris buvo komponuojant jas tokiu stiliumi, visa tyla įsiskverbia į mano būtį ir suteikia man taiką ir džiaugsmą, dėl ko jos ir buvo sukurtos. Tai barjeras, iš tikrųjų mintis visada yra barjeras! Kai patenkate tarp minčių, nereikia, kad negalite galvoti, bet jūs tampate meistru. Jei norite, galite galvoti, jei nenorite, galite negalvoti. Bet nesate varomi minčių. Toks mano tikslas. Tarsi mintys jotų ant jūsų, dabar jūs jojate ant minčių. [IŠ SALĖS] Galite neįsileisti minčių? [ŠRI MATADŽI] Galite?.. [IŠ SALĖS] Galite neįleisti minčių, kurias turiu galvoje? [ŠRI MATADŽI] Taip! Jei norite, galite tyliai atsisėsti, tyloje mėgautis tuo. Jei norite, galite galvoti. Bet po to, kad ir ką galvojate, tai turi ypatingą kokybę. Nes mintis, kuri kyla jums po realizacijos, yra valdoma, apšviesta jūsų Dvasios. Tarkim, jums kyla mintis. Tarkim, sėdite čia ir matote kažką tamsoje, pagalvojate, kad tai gyvatė. Tarkim, galite pagalvoti, įmanoma pagalvoti bet ką. Nėra jokios kontrolės. Taigi pagalvojate, kad tai gyvatė ir išsigąstate, bandote išsigelbėti. Bet, jei bus šviesa, tada ta pati mintis pasakys jums: „Ne, ne, ne tai, tai tik tysanti virvė.“ Nušvitus ta pati mintis yra ypatingos kokybės, nes matote tai iš visų pusių ir suprantate, ką tai reiškia, kas tai yra, kokia konkrečios minties absoliuti vertė. Ir tiesiog atsisakote. To, kas neteisinga, tiesiog atsisakot, tą, kas teisinga, priimat. Nes matote tai aiškiai. Toliau, nėra jokios diskriminacijos. Taigi žmogui kyla mintis: „Eisiu ir ką nors nužudysiu“. Visa tai kyla iš minčių! „Nes nekenčiu to žmogaus, turiu jį nužudyti“. Gerai. Visa tai neapykantos darbas. Taigi galite paklausti šios minties kažkur ir nužudote tą žmogų. Tada po viso žiaurumo ir viso kito, veidas pasikeičia, ampate tokie nervingi, ir viskas prasideda. Pirma mintis jus įtikina nužudyti žmogų, antra mintys kyla [NESIGIRDI]: „O Dieve, ką aš padariau!“ Abi neteisingos. Bet, jei esate realizuoti, pirmiausiai nejausite neapykantos. Yra būdų, kaip nuraminti neapykantą Sahadža jogoje. Netgi nuraminti neapykantą tų, kurie nekenčia jūsų. Meilės galių lig tol nežinojome. Žinojome tik neapykantos galią, matote, tai, dėl ko gaminame MX [MX raketą], tą ir aną, yra niekas, paremta neapykanta ir purvu. Jei šie žmonės gautų realizaciją – nežinau, ar kada gaus – jie nebegamins visų šių baisių dalykų, verčiančių kiekvieną drebėti. Niekad nenaudojome meilės galios tam, bet nepanaudosite jos, kol nepajausite, gavę realizaciją. [IŠ SALĖS] Ar papasakosite daugiau apie techniką? [ŠRI MATADŽI] Taip, papasakosiu. Kaip sakiau... Tai spontaniška, tai sukurta kaip gyvas procesas, gerai. Tarkim, pasakyčiau, kokia yra sėklos sudaiginimo technika. Tai gyvas procesas. Nėra technikos: pasodinu į Motiną Žemę, ji sudygsta. Viskas joje. Tai dieviška technika, dėl kurios viskas veikia – pirmiausiai. Bet tada patys tampate technikos meistras. Tada galite patys! Nes patenkate į naują realybę, kur turite dievišką galią, kuria galite patys tai daryti, galite manevruoti. Bet kaip gausite realizaciją? Tai spontaniškas procesas. Ir labai paprastas procesas, kaip ši žvakė kuri uždegta gali uždegti kitas. Jei žvakė čia ir, jei ji nori. Bet ši žvakė, jei tai realizuota siela, ją taip pat galima koreguoti, pasitelkus techniką, kurios turite išmokti, pasitelkus techniką ji gali koreguoti kitą žvakę, kuri nėra uždegta, ir tada gali uždegti. Tai gali visi! O ši technika labai lengvai suprantama, nes tampate kolektyviškai sąmoninga asmenybe. Tampate, kartoju, tampate. Tampate kitokia asmenybe. Kaip kiaušinis tampa paukščiu. Štai kaip tampate. Tada paukštis turi tiesiog išmokti skraidyti. Bet kaip?.. Kokia kiaušinio tapimo paukščiu technika? Tiesiog būti šildomam motinos vištos. Jokios technikos, tai įdiegta. Tokia dieviška technika. Bet tada patys išmokstate dieviškos technikos, kaip tai daryti. Taigi, vos gavę realizaciją labai paprastu būdu, kuris yra pirmiausias mūsų darbas, realizuotų sielų darbas, kaip uždegta liepsna: kartą patys patyrę turite perduoti tai kitiems. Tada turime išmokti technikos. Kol nesate nušvitę, tol negalite atlikti jokios technikos, nes neteka jokia Energija. Pradžiai turite susijungti su tinklu, ar ne? Kitaip nėra prasmės išmanyti techniką. Jei nemokate užvesti

automobilio, nesvarbu, kad mokate vairuoti. Taigi leiskite mums pradėti, tada išmoksime vairuoti. Atsakyta, gerai. Dabar? [IŠ SALĖS] Pradėjus, kiek užtrunka tapti realizuotam? [ŠRI MATADŽI] Ne, jūs realizuojami vos pradėjus. Iš pradžių. Ilgai neužtrunka. Pirmiausiai gaunate realizaciją, ta prasme, tampate kolektyviškai sąmoningi, įgaunate galių. Tada kai kurie užtrunka vos šešias septynias dienas, kol tampa ekspertais. Tai viskas, to pakanka. Kai kuriems prireikia šiek tiek laiko, priklauso, kokių blokų yra jūsų centruose. Jei jūsų centrai užblokuoti, tai trunka šiek tiek ilgiau. Jei ne, tai neužtrunka ilgai. Jūs savaime įvaldote šią techniką. Dabar čia turime mažiausiai 50 procentų Sahadža jogų. Vadiname Sahadža jogais, kai jie tampa ekspertais, ne anksčiau. Mažiausiai 50 procentų čia sėdinčių yra tokie. Jie tokie kaip jūs, bet yra skirtumas. Jei pažvelgsite, jų veidai švyti, nerasite nė spuogelio ar ko panašaus jų veiduose, labai švelni oda, atrodo jauni, gaivūs, akys žėri. Jie yra štai čia. Štai kaip jūs tampate. Tampate patys sau mokytojai, nes tampate Dvasia! O Dvasia yra mokytoja, nes ji jus veda. Gerai? Išsiugdykite tai. Tai labai geras klausimas! Kodėl? Nes jūs to norite. Tai geras klausimas, kuris tikrai padeda kiekvienam. Ar galėtume tai gauti? Gerai. Jūsų buvo prašyta nusiauti, siekiant ne jus įžeisti ar sutrikdyti, o jums visiems padėti. Nes Motina Žemė, matote, jums padeda. Turime priimti Motinos Žemės pagalbą, taigi padėkime pėdas ant Motinos Žemės. Turime žinoti, kad Motina Žemė mums padeda labiausiai, taigi turime padėti pėdas ant Motinos Žemės, nespaudžiant, toliau vieną nuo kitos, ne arti. Gerai? Jei įmanoma, padėkite visą pėdą ant Motinos Žemės ir atsisėskite patogiai. Dabar, jei yra kokia įtampa, galite ją nusimesti. Jei yra stiprus susivairšymas. Niekada nesijauskite nepatogiai, nes jūsų dėmesys nukrypsta... Jei yra koks diskomfortas, jis nukrypsta ten. Taip pat gerai būtų nusiimti akinius ir pan., nes tai padės jūsų regėjimui. Tai padeda daugeliu atvejų, taigi geriau nusiimkite akinius. Laikykite juos saugioje vietoje, kad jūsų dėmesys nebūtų trikdomas. Tai labai, labai paprastas metodas, kurį turime panaudoti. Visų pirma, kaip sakiau, jūs taip pat galite matyti, vakar jums sakiau, kad šių centrų projekcijos yra mūsų pirštuose. Mahometas Sahibas sakė: „Prisikėlimo metu jūsų rankos kalbės.“ Jis labai aiškiai tai pasakė. Ir dabar atsitinka tai, kad jūsų pirštai turi simpatinius galiukus čia, tiek daug, žinoma, medicinos mokslas taip pat sutinka, bet iš tiesų čia jūsų centrų projekcijos. Taigi 5, 6, ir 7. Čia taip pat 5, 6 ir 7. Dvi simpatinės nervų sistemos – kairė ir dešinė, kaip matote čia. Paprastai suvokiant, tai kairė simpatinė nervų sistema, o subtiliau ji vadinama Ida Nadi, kurioje slypi mūsų troškimai. Kita, dešinėje pusėje, vadinama Pingala Nadi, kuri, paprastai sakant, įkūnija kanalą, kuriame atsispindi dešinė simpatinė nervų sistema, atsakinga už kūrybiškumą, tai veiksmai. Taigi vienas yra troškimų: pirmiau panorime, tada veikiame, taigi šis yra troškimų, emocijų, o dešinysis yra veiksmo. Taigi naudojame šias rankas palaipsniui dėl kliūčių, kurias turime skirtinguose centruose. Bet visų pirma turime laikyti rankas štai taip: atverstas labai patogiai padėkite ant kelių ir užsimerkite. Tai labai svarbu, turite užsimerkti. Hipnotizuojant būna priešingai. Prašau, užsimerkite. Kad ir kas turi įvykti, įvyks viduje, ne išorėje. Jei sakau: „Nukreipkite dėmesį į vidų“, tai neįmanoma. Bet taip nutiks, kai tam tikras procesas įvyks, ir jūsų dėmesys bus sutelktas į vidų, tas procesas – tai jūsų Kundalini pažadinimas. Prašau, neatsimerkite. Jei jūs atsimerkę, Kundalini nepakils iki reikiamo taško. Kartais ji iš viso nenori pakilti. Taigi užsimerkite, padėkite delnus, išskleiskite pirštus truputį... Ne į viršų, o šiek tiek žemyn. Dabar truputį atkreipkite dėmesį: neatsimerkite, atminti, kad kairė pusė – troškimų. O troškimas – tai tyras troškimas tapti išvien su Dieviškumu. Tai tyriausias troškimas, kurį įkūnija Kundalini – energija, esanti sacrum kaule, kryžkaulyje, kaip jie vadina. Taigi troškimas turi būti įtvirtintas, todėl kairys delnas turi būti padėtas štai taip. Dešiniu delnu atliksime savo centrų valymo veiksmus. Pirmiausiai, prašau, uždėkite delną ant širdies kairėje pusėje, nes širdyje gyvena jūsų Dvasia. Geriau uždėkite po paltu. Ir tiesiog pasakykite arba tiksliau turime paklausti: „Motina, ar aš esu Dvasia?“ Paklauskite manęs tris kartus iš širdies, paklauskite: „Ar aš esu Dvasia?“ Triskart. Tai absoliutus klausimas. Jūs esate! Bet šiuo metu tiesiog paklauskite. Jūs esate Dvasia, be abejonės! Bet paklauskite: „Motina, ar aš esu Dvasia?“ Padėkite kojas toliau vieną nuo kitos ant žemės, šiek tiek atskirai vieną nuo kitos. Dabar nuleiskite delną ant kairės pilvo pusės, neatsimerkite, kairės pusės, šiek tiek paspauskite pirštais. Čia yra centras jūsų vadovo, mokytojo. Nes Dvasia yra jūsų vadovas ir mokytojas, klausėte manęs, ar esate Dvasia, čia geriau paklauskite, tardami: „Motina, ar aš sau mokytojas? Ar aš sau guru? Ar aš sau vadovas?“ Prašau, paklauskite nuoširdžiai. Žemiau ties pilvu, kairėje pusėje, žemiau. Taip. Nukreipkite kairį delną į mane. Kairys delnas turi būti į mane, tai aiškus taškas, tai troškimas, kuo norite tapti. Paklauskite dešimt kartų dėl dešimties Mokytojų. Taip pat šis centras turi dešimt lapelių. Dabar vėl uždėkite dešinį delną ant širdies, kairys delnas lieka ten pat. Paspauskite truputį vėl, visiškai pasitikėdami. prašau, pasakykite dėl manęs ir savęs: „Motina, aš esu Dvasia.“ Tiesiog patvirtinkite! Pasakykite dvylika kartų: „Motina, aš esu Dvasia.“ Dvasia yra nešališka, nesutepta, neklystanti, nekalta. Taigi perkelti delną, dešinį, o kairys lieka ten pat, ant apatinės kairės kaklo pusės. Apatinėje kairėje kaklo pusėje, tai labai svarbu, ypač vakariečiams, nes jie nuolat jaučiasi kalti dėl niekų. Nesijauskite kalti! Taigi būdami Dvasia pasakykite: „Motina, aš esu nekalta.“ Šešiolika kartų pasakykite, prašau: „Motina, aš esu nekalta.“ Esate Dvasia, kaip Dvasia gali būti kalta? Nesijauskite kalti dėl nieko, ką padarėte, praeitis lieka praeitimi. Šią akimirką prašau pasakyti: „Motina aš esu nekalta, nes esu Dvasia.“ Ir kas galop yra jūsų kaltė, palyginus su Dievo meilės atlaidumu? Nes Jis yra atlaidumo vandenynas, Jis yra užuojautos vandenynas, Jis yra meilės vandenynas. Pakelkite tą patį delną. Kairį nukreipkite į mane, tai svarbu, laikykite

ant kelių kairį delną, nukreiptą į mane, nejudinant. Pakartokite, prašau, šešiolika kartų: „Motina aš esu nekaltas.“ Pasakykite pasitikėdami, labai svarbu, sakau jums. Daugumai užsiblokavęs šis centras. Perkelkite dešinį delną ant kaktos, skersai. Tiesiog uždėkite. Čia turite visiems atleisti. Tiesiog atleisti visiems! Visiems turite atleisti. Uždėkite skersai. Kai kurie sako, kad tai sunku. Mitas, kad mes neatleidžiame, nes ką darome, kai neatleidžiame? Taigi pasakykite: „Motina, aš visiems atleidžiu.“ Pasakykite nuoširdžiai: „Motina, aš tikrai visiems atleidžiu.“ Pasakykite dukart. Bet nuoširdžiai, tada tai suveiks. Tai pasakę uždėkite delną ant viršugalvio, ten, kur vaikystėje buvo momenėlis, paspauskite delnu, bandydami pasukti viršugalvį pagal laikrodžio rodyklę, paspaudžiant. Paspauskite ir pasukite pagal laikrodžio rodyklę. Paspauskite delnu, paspauskite taške, kur vaikystėje buvo momenėlis. Čia, turiu pasakyti, aš bejėgė: jei nenorite gauti realizacijos, aš negaliu priversti, nes, kaip sakiau, jums suteikta laisvė, kuri yra gerbiama. Čia turite pasakyti: „Motina, aš noriu savo realizacijos, prašau, suteik man realizaciją.“ Kol nepasakote to užtikrinai, aš negaliu kirsti jūsų laisvės barjero. Prašau, pasakykite tai aiškiai savo širdyje septynis kartus: „Motina, prašau, suteik man savirealizaciją.“ Prašau, septynis kartus. Pasakykite nuoširdžiai. Labai nuoširdžiai, tai svarbu. Turite pasakyti užtikrintai. Dabar pakelkite ranką, patikrinkite, ar kyla vėsus vėjelis, o gal kyla kas nors karšto: kai kurie gal pirmiausiai pajaus karštį. Galite pakeisti rankas, patikrinti kita, nukreipkite dešinį delną į mane. Galite pajusti, jei kyla vėsus vėjelis, arba, jei kyla karštis. Kodėl netikrinate? Štai čia, štai čia, štai čia! Pakelkite ranką štai taip, dešinę štai taip, tada... Taip. Taip pat. Ir dabar jaučiate. Yra ten? Gerai, palaipsniui. Dabar pakeiskite. Vėl patikrinkite kita ranka. Tiesiog pabandyti kita ranka, matote? Vėl pakeiskite ir patys patikrinkite. Tai padės jus pasiekti balansą. Jei jaučiate virš galvos, tada patikrinkite, ar jaučiate delnuose taip pat. Nukreipkite delnus į mane. Patikrinkite, ar jaučiate delnuose. Jis jaučia. Jūs jaučiate, taip! Jei pakelsite delnus štai taip, atsimerkite, tiesiog štai taip, pajausite delnuose švelnų vėsų vėjelį ar gūsj iš apačios. Pradėkite jausti pirmiausiai. Jaučiate? Gerai, gerai. Kai kuriems yra užblokuotas centras. Gerai? Jaučiate? Dabar nuleiskite ir patikrinkite, ar jaučiate delnuose. O, labai atsipalaidavę. O jūs? Gerai. Kaip jums, pone? Dar ne? Išsiaiškinsime. [JOGUI] Tiesiog pažiūrėk... Dabar čia yra sėdinčių Sahadža jogų, kurie taip pat gali padėti tiems, kurie nepajautė. Pavyks, tai pavyks. Pavyko šiai poniai: pasikeitė veidas, atrodo daug jaunesnė. Jūs taip pat. Kaip jums dabar? Šis ponas. Ar dabar jaučiate? Šiam Hamsa čakra, štai šiam. Tas, kuris atėjo pas Luisą? Dar ne? Viskas gerai, pavyks. Nepraraskite kantrybės. Turėkite savyje kantrybės. Prašau, užsimerkite, tiesiog užsimerkite. Tai pavyks. Štai! Pažvelkite į mane negalvodami. Patikrinkime, ar galite tai. Gerai? Kaip šiems žmonėms? O, taip geriau!

1983-0724, Guru Puja, Awakening the Principle of Guru

View [online](#).

Guru Puja, "Awakening the Principle of Guru". Lodge Hill (UK), 24 July 1983.

Šiandien čia susirinkote padaryti Guru pudžą.

Jūsų Guru pirmiausiai yra Motina, o po to Guru, ir tai Man labai padėjo. Anksčiau pas mus vyko daug Guru pudžų, dažniausiai Anglijoje. Ir jums turėtų kilti klausimas, kodėl Motina visada daro Guru pudžas Londone. Taip susiklosto įvykiai, kad vyksta Guru pudža, Aš esu čia, tuo metu turiu būti Londone. Taigi daugybę metų mes darėme Guru pudžas Anglijoje. Jei viskas įvyko pagal ritambhara prAgnya, tada turi būti priežastis, kodėl Motina yra čia, Anglijoje, per Guru pudžą. Puranose yra parašyta, kad Adi Guru Datatrėja šlovino Motiną prie Tamasos upės krantų. Tamasa yra tas pats, kas jūsų Temzė, ir Jis pats atėjo ir šlovino čia. Druidai, kurie sukūrė Stounhendžą ir panašiai, atsirado tuo metu šioje didžioje Šivos šalyje, Dvasios šalyje. Taigi Dvasia čia gyvena žmonių širdyse, o Sahasrara čakra yra Himalajuose, kur Sadašiva egzistuoja Kailaše.

Tai yra didžioji paslaptis, kodėl čia darome tiek daug Guru pudžų. Šią Guru pudžos dieną vainikuoja tai, kad ji vyksta 60-aisiais jūsų Motinos metais, o tai labai svarbu, nes tai – Guru Sašti, jūsų Guru šešiasdešimtmetis, švenčiamas šiandien. Štai kodėl susirinkote tokia didele proga, vėlgi veikiant ritambhara prAgnya. Taigi visa, kas įvyko, įvyko dėl gamtos dovanos jums, ir viskas išsisprendė taip gerai, nes toks buvo Dieviškumo noras ir Dieviškasis planas. Taigi prie Temzės, kurią mes vadiname Temze, matote, anglai linkę viską pervadinti angliškai. Bombėjų pervadino Mumbajumi, jis buvo Bombėjus, pavyzdžiui, Kalkutą ir daugelį kitų žodžių. Varanasį pervadino Benaresu, Temžę, kuri iš tikrųjų buvo Tamasa, pervadino Temze. Iš Tamasos pavadinimo turėtumėte suprasti, kad tai yra Tamo Gunos vieta. Vieta, kurioje nuo seno gyvena kairio kanalo žmonės. Žmonės buvo pamaldūs, kairio kanalo, emocingi, ir jie šlovino Dievą dažniau nei eidavo į jėgas ir panašiai.

Ir Datatrėja čia gyveno ir meditavo prie Temzės krantų. Štai kodėl pudža turi mums suteikti didį postūmį Guru principui pažadinti. Turime nueiti į visa ko šaknis, kad suprastume to svarbą. Kol jūs nežinote šaknų ir tradicijų, tol negalite suprasti gilumos, gravitacijos, intensyvumo bet kurios pudžos. Šiandien vėl susirinkome daryti Guru pudžos. Priežastis ta, kad mumyse yra Guru principas, kaip jau minėjau praeitą kartą, ir taip išsamiai paaiškinau dešimt Dievo įsakymų mumyse, kurie nusako skirtingo tipo esybės mumyse. Guru pudžos esmė turi būti pažadinta mumyse. Štai kodėl mes čia turime programą. Svarbu, kad įtvirtintume savyje dharmą. Be dharmos negalite kilti aukščiau.

Kaip jau sakiau jums anksčiau, ta vidinė jūsų švara priklauso nuo to, kaip religingai laikotės dharmos. Mozės laikais tai buvo įtvirtinta, ir visos taisyklės bei įstatymai buvo sukurti realizuotoms sieloms. Perskaičiau vienoje knygoje, kad tai buvo labai gerai, nes jei Aš būčiau tai pasakiusi, žmonės nebūtų patikėję, kad tai turėjo būti pakeista. Manau, mano paskaitoje vaikų neturėtų būti, geriau išveskite juos. Po paskaitos galėsite vėl atsivesti tuos, kurie triukšmauja. Tie, kurie netriukšmauja, tegul lieka, bet triukšmadarius geriau išveskite. Jei jie triukšmaus, geriau tegu būna už durų ar prie jų, kad jei triukšmaus, galima būtų juos išvesti, kad nebūtų trukdžių. Ir per pudžą gerai, jei galėtumėte būti prie vartų, durų ar kitos vietos, kad galėtumėte išeiti. Taigi taisyklės ir įstatymai, kurie buvo duoti žmonėms, buvo iš tikrųjų skirti realizuotoms sieloms, kurios suprastų. Bet kai Mozė suprato, kokie žmonės iš tikrųjų yra, turbūt jis tai pakeitė į labai griežtas taisykles, nes su tokiais žmonėmis, kokie jie yra, turi būti itin griežtas.

Jie nesupranta nieko, išskyrus baimę. Jei turite lazda rankoje, galite juos pastatyti į vietą. Be lazdos žmonės neklausys. Jie paklūsta tik, kai bijo. Jei pažiūrėtumėte į šių dienų tautų situaciją, tos, kurios turi lyderius, ministrus, prezidentus – visi tie žmonės yra itin griežti, labai dominuojantys ir labai sausi. Ir paprastai žmonės mėgsta tokius žmones. Dėl to net ir Hitleriui sekėsi. Taigi, guru iki šiol buvo labai griežto būdo žmonės, kurie nėra realizuoti. Paprastai guru, geri guru, Satguru nemėgsta daug kalbėti su žmonėmis. Jie svaido akmenis arba nemėgsta kalbėti su žmonėmis, kurie nėra realizuoti.

O jei realizuoti, tada tie guru pakeičia savo požiūrį į tuos žmones, kurie nori juos matyti. Yra didžiulis skirtumas tarp nerealizuoto ir realizuoto žmogaus Dievo protokole. Gali būti karalius ir pan., jam lieps atsisėsti už durų. Tai neturi nieko bendro su jūsų

užimama pozicija. Jei jis yra realizuota siela ir neturi apsidimų, jam suteikiamas aukščiausias statusas. Bet jei esate apsidėję, guru taip pat pasakys: „Nešdinkis iš čia, pirmiausiai atsikratyk apsidėjęs, tada sugrįžk.“ Ir visos tos griežtos taisyklės buvo sukurtos, nes toks ir anoks žmogus turi būti nužudytas, tam ir anam žmogui turi būti įvykdyta bausmė nukertant rankas, pėdas, netgi išdraskant akis. Tai buvo daroma, nes jie buvo nerealizuotos sielos. Tai buvo didis Mozės nuopelnas, manau, jis įtvirtino kitokį įstatymą, žinomą kaip Šariatas, ir jo dabar laikosi musulmonai. Manau, kad iš dalies tai yra gerai, nes dabar geri žmonės tikrai nusipelno tokių taisyklių, bet tai neturėtų būti fanatiška, kad negalėtum atskirti realizuotos sielos nuo nerealizuotos sielos. Guru jūmyse bus pažadintas, jei būsite griežti sau.

Tai labai svarbu. Kol nesate griežti sau, tol Guru nebus jūmyse pažadintas. Tie, kurie yra tinginiai, kurie negali nieko paaugti, kurie mėgsta patogiai gyventi, niekad netaps guru. Jie gali būti geri administratoriai, jie gali būti bet kuo, bet guru – niekada. Guru turėtų norėti gyventi taip, kaip turi gyventi. Jis turėtų sugebėti miegoti ant akmenų, turėtų sugebėti miegoti esant bet kokioms aplinkybėms. Ne taip, kad mokinyš jį turėtų versti, bet jo prigimtis turėtų būti prie bet ko prisitaikyti. Komfortas negali užvaldyti guru. Tie, kurie nori pažadinti savo Guru principą, turėtų žinoti, kad nereikia prašyti komforto. Net dėl tokio dalyko, vakar matėte šokius, turėtumėte daryti tikrą tapasiją.

Turite daryti intensyvią tapasiją, negalite išmokyti net tokio dalyko kaip šokis, tuo pačiu neatlikdami atgailos [kaip išsivalymo]. Taigi guru turi pereiti visas atgailas, tai svarbu. Sahadža jogai – ne, bet guru Sahadža jogas turi padaryti. Mums reikia atgailos, atgaila gali būti bet kokia, priklauso nuo jūsų troškimų. Tarkime, jums labai patinka maistas, tiesiog nevalgykite maisto, kurio norite. Jei jums labai patinka saldus maistas, suvalgykit ką kartaus, 108 kartus kartesnio nei įprasta. O jei jums labai patinka – kaip indams – kartais aštrus maistas, tada valgykite beskonį maistą, be druskos. Išmokykite savo liežuvį deramo elgesio. Guru nepridera savo dėmesio švaistyti maistui. Mačiau, kai kuriems Sahadža jogams viskas gerai, kol čia yra maisto, jie susikoncentravę, bet kai ateina į programą, jie praranda koncentraciją.

Liūdna, tokie negali būti guru. Jie gali būti virėjai ar degustatoriai, ar panašiai, jiems labiau tiks. Bet jei jie nori būti guru, turi išmokyti kontroliuoti liežuvį ir savo norus. Turiu omenyje, badavimas yra gerai Sahadža jogui, badavimas yra labai gerai. Visą laiką jie galvoja, ką valgys pietums, ką valgys vakarienei. Tokiuose žmonėse Guru principas negali pabusti, ir jie patys negali būti guru. Taigi prašau būti atsargiems. Guru turi kontroliuoti savo liežuvį. Jis turi žinoti, kada supykti, o kada būti minkštam. Jis turi žinoti, kada ką pasakyti, kiek pasakyti.

Štai kodėl dauguma guru buvo efektyvesni nekalbėdami. Tyla yra geriausias būdas padėti kitiems, bet kai reikia išaiškinti Sahadža jogą, turite kalbėti. Pastebėjau, kai kurie žmonės yra iškalbingi, kai šnekama apie visokias nesąmones, o kai susiję su Sahadža joga, jie nieko nežino apie Sahadža jogą. Taigi jūs turite būti Sahadža jogos meistrai, jei norite būti Guru, ne tik kalbėti, tai turi būti jūsų elgesyje – visame. Ir karamat yra... Nežinau, ar naudojate žodį „charizmatiškas“, taip sakoma, arba sakote, tas, kuris moka tai padaryti, kaip pakelti Kundalini, kaip ją pakelti į Sahasrara, kaip kirsti Sahasrara čakrą – visa tai turite žinoti, kaip naudoti savo žinias, vadinamas vinijoga sanskrite. Guru principas pažadinamas žmoguje, kai jis pats kažko pasiekia. Įsivaizduokite nesubrendusį guru, kalbantį kaip Guru. Geriausiu atveju jis bus mokinyš. Turite būti patys savo šeimininkai, bet kai įsitvirtina Guru principas, turite tai duoti kitiems, tai davimo kitiems klausimas. Turite būti aukščiau, kad duotumėte tai kitiems, turite būti labai aukšto lygio.

Jei esate priklausomi nuo pinigų, maisto, nuo kasdienių gyvenimo dalykų, jūs negalite duoti. Gali būti pasiekta ir dar aukštesnė būseną, kuri yra natūraliai. Manys, bet gali būti pasiekta, tai yra, kad jūs neturite priklausyti nuo jokių taisyklių ir įstatymų, lyg sakant: „Aš nesirūpinsiu maistu, aš turėčiau badauti ir pan.“ – visai tai baigiasi. Kai valgote, bet nevalgote, štai kokioje būsenoje turite būti, kad kai valgote maistą, ir jūsų paklausia: „Ar valgei?“ „Aš nežinau...“ „Ar pietausi?“ „Aš nežinau...“ Visiškai nesuinteresuoti kūno problemomis. „Kur miegojai?“ „Aš nežinau...“ „Ką tu valgei, ką valgysi?“ „Aš nežinau...“ Tokia būseną vadinama ateeta, kai esate aukščiau ir visa, ką darote, darote todėl, kad tai turi būti padaryta. Nekreipdami į tai dėmesio, tai automatiška. Niekas nesvarbu, tik tai – prieš pasiekdami ateeta, turite sau pasakyti: „Niekas nesvarbu“, matote, tai avir bhava, tam tikra drama, kurią turite čia vaidinti. „Ak, niekas nesvarbu, šis kilimas nesvarbus, turėčiau pabandyti miegoti ant cemento.“ Pirmiausiai turite tai padaryti. Po kurio laiko nutinka taip, kad jūs neprisimenate, miegojote ant cemento ar ant gulto: „Kur aš miegojau? Nežinau.“ Tai yra ateeta būseną. Ši būseną dabar pasiekia daugeliui Sahadža jogų, būseną, kai pakylate aukščiau.

Tarkim, kažkas yra prieš jus ir jūs turite supykti. Gerai, duodate jam kairę, dešinę, kairę, dešinę gražiai, o kitą sekundę jau šypsotės. Ar buvote supykę ant to žmogaus? „Aš nežinau. Ar tikrai?“ Kaip Buda vieną kartą pasakė viename kaime, ten buvo toks baisus vyriškis, kuris atsistojo ir pasakė daugybę dalykų Jam. Ir kai Jis nuėjo į kitą kaimą, tas vyriškis pajuto: „O, neturėjau taip elgtis“, kairė Višudhi turbūt. Taigi nuėjo ir pasakė: „Atsiprašau, pone, pasakiau, ko nederėjo, nežinojau, kad Jūs esate nušvitęs, taip atsitiko, atleiskite man.“ Jis pasakė: „Kada tu man tai pasakei?“ Šis atsakė: „Aname kaime.“ „O, viską, kas įvyko, palikau aname kaime ir dėl to nesirūpinu.“ Tai yra ateeta būseną, kurią turite pasiekti. Taigi net nejaukite, tai nesvarbu. Tie susitapatinimai – kai jie visiškai dings, tada darysite dalykus akarma būsenoje, joje esate lyg saulė, kuri pati nežino, kad šviečia. Kai vibracijos teka, jūs nežinote, kad jos teka.

Tai jau vyksta jūmyse. Esate nustebę, keliate ranką ir kyla Kundalini. Jūs nežinote, kad iš tiesų keliate Kundalini. Kaip ją keliate? Jūs nežinote ir viskas. Ši būseną jau sukėlė ateeta jūmyse, bet pasistenkite įtvirtinti tai kiekvienam žingsny – visur, kad kiltumėte aukštyn. Ir jei jums tai pavyks, tai aukščiausia, ką turite pasiekti. Inkarnacijoms yra visiškai kitaip, viskas yra atvirkščiai. Viskas atvirkščiai. Joms nereikia daryti jokios tapasijos.

Joms nereikia badauti, nereikia išsivalyti, viskas, ką jos daro, yra punija. Joms nereikia surinkti punijų taip pat. Jei jos ką nors nužudo, tai yra dharma. Jei jos kam suduoda, tai dharma. Jos nedaro nieko netinkamo. Jos yra visiškai nesuteptos. Jei jos ką nors nuvilia, apgauna, tai yra visiškai tinkama. Dėl aukštesnio tikslo turi pamiršti mažesnius tikslus. Tai matoma ir jūsų kasdieniame gyvenime. Pamatysite, kad kai ginete savo šalį, prieš jus yra priešas, jums reikia ginti savo šalį, jūs negalite jo užmušti.

Galite jį apgauti, diplomatiškai pergudrauti. Tai leidžiama. Kodėl? Nes dėl aukštesnio tikslo turite mesti mažesnį. Inkarnacijai visada svarbiausias aukštesnis tikslas. Jos visiškai nedomina mažesni tikslai. Ji neturi nieko pasverti, pamąstyti, racionalizuoti, mokyti ar sukurti kokią dramą – viskas jau padaryta. Net judesys, kiekvienas inkarnacijos judesys turi savyje pulsavimą, skirtą gerovei. Nėra nieko, nė akimirkos, kuri nebūtų skirta pasaulio gerovei. Taigi inkarnacija labai skiriasi, ji nėra pasiekiamą, o tiesiog yra.

Pavyzdžiui, inkarnacija yra bhokta – kuri mėgaujasi, mėgaujasi viskuo. Daug žmonių, tarkime, pagamino... Turime čia kilimą iš Turkijos. Šiuos kilimus pagamino turkai praeityje inkarnacijai atsisėsti. Taigi ritambhara prAgnya apsuks viską taip, kad Aš tai bent jau pamatysiu arba turėsiu, kad jų sielos būtų palaimintos, kad jie jaustųsi gerai. Mikelandželas kūrė ne popiežiams, sakau jums, ir ne tiems netikusiems žmonėms, kurie čia ateina. Bleikas irgi to nedarė tiems netikėliams, ateinantiems pamatyti nuogumo. Viskas buvo padaryta, kad inkarnacija galėtų pamatyti. Tokiu būdu jos labiausiai palaimino, nes jos aukščiau, niekas jų nepaliečia, niekas nesvarbu, bet jos taip darė ne racionaliai, jos to nesimokė, tai įvyko automatiškai. Šri Krišna turėjo vesti šešiolika tūkstančių žmonių. Įsivaizduojate?

Monogamijos laikais Jis būtų persekiojimas dėl to. Priežastis buvo šešiolika tūkstančių energijų, ir Jis turėjo gimti su tomis šešiolika tūkstančių energijų šioje Žemėje, o penki elementai tapo Jo karalienėmis. Jam reikėjo turėti tam tikrą priežastį, kad jos būtų šalia. Ir kaip Aš dabar turiu Sahadža jogus, kuriuos turiu, turiu omenyje, davusi realizaciją. Taigi automatiškai Aš esu jūsų Motina, tai įtvirtinta. Bet Jam nebuvo jokios kitos išeities, tik vesti Jo šešiolika tūkstančių energijų. Taip Jis vedė, bet niekada nevedė – Jis buvo viengungis visą gyvenimą. Nes Jis yra Jogėšvara ir Jis yra Brahmačarija. Kas gali tekėti... už Jo? Taigi joms šie pasaulietiniai dalykai yra tik drama, neturinti jokios reikšmės.

Tai tik drama. Žmogus, kuris nėra inkarnacija, neturėtų stengtis ja būti. Žmogui taip elgtis neteisinga. Kaip policininkas, stovintis gatvėje: jei jis iškelia ranką kairėn ar dešinėn, mes vykdome, o jei paprašysite pamišėlio ten pastovėti, jį suims. Taigi paprastiesiems žmonėms net ir jūs esate guru, neturėtumėte leisti jiems liesti savo pėdų. Tik inkarnacijos pėdos turi būti liečiamos ir niekieno kito. Be abejo, samajačara – Indijoje yra paprotys liesti tėvo pėdas, bet todėl, kad tėvas yra tėvo atspindys jūmyse pačiuose, štai kodėl, tas pats ir su motina. Bet tai simboliška, realybėje jūs neturite atsiduoti niekam, išskyrus inkarnacijas. Jeigu jūs turite mokytoją savo mene ar kokį meistrą, turite paliesti jo pėdas. Net sakydami jo vardą turėsite patempti už ausų.

Bet nė vienas žmogus neturėtų liesti jūsų pėdų, ypač Sahadža jogai neturėtų taip daryti. Niekas neturėtų prašyti paliesti jūsų

pėdas. Būdami vyresni jūs galite, tai kas kita, bet tik ne kaip guru. Tai labai pavojinga, jei pradėsite, žinote, kas nutinka, daugybei – jie tiesiog išėjo iš Sahadža jogos. Taigi, kad išvystytumėte Guru principą savyje, pirmiausiai turite pilnai išvystyti save. Kaip išvystyti Guru principą? Jūs turite 10 principų savyje, kaip sakiau anksčiau, ir mes turėtume išvystyti visus 10 principų taip, kad išsiskirtume iš kitų. Vakar sakiau, kad kai darome dhyana-dharana-samadhi ir pasiekiame ritambhara pragja palaiminimus, tada visa tai panaudojame skirtingose sferose, vadinamose deš ar bhumi. Svarbiausia, kaip jas panaudojate – per mantras, valykitės mantromis, valykitės savo dėmesiu, kasdien turite žinoti, kuri čakra turi būti išvalyta. Turite žinoti apie save: kur slypi problema, kaip ją pašalinti, kaip ją panaikinti.

Nelaikykite tai savaime suprantamu dalyku. Daug žmonių, kurie turi, tarkim, kairės pusės problemą, jūs tiesiog duosite jiems citrinų ir čili pipirų ir galvosite, kad Motina padarė darbą. Aš galiu darbą padaryti tik laikinai, bet jei ten yra vakuumas, jus vėl įtrauks. Matote... Tie vakuumai verčia jus jausti alkį, ir norite daugiau. Taigi, panaikinti vakuumą yra jūsų darbas, ir dėl to jūs turite pamaldžiai išnaikinti visus savo defektus. Tai pats svarbiausias dalykas jums visiems. Bandykite nukreipti visą dėmesį į tas skirtingas dešas – tautas, taip jas vadina. Ir kai tai išvalote, visa nušvinta, prisipildo šviesos, tada vadinate tai pradės, reiščia, deša yra nušvitusi. Kai tai pasiekta, jūs pasiekiate tašką, kai galite tapti guru, bet jūs vis tiek ne Satguru.

Kad taptumėte Satguru, turite pasiekti ateeta būseną. Ateeta būseną yra tokia, kad negeras žmogus drebės prieš jus. Melagis, kuris apgavo kitus, praras balsą. Žmogus, kurio akys svetimaujančios, kuris negali savęs kontroliuoti, negali kontroliuoti savo minčių, susijusių su moterimis ar vyrais, tam žmogui pradės drebėti akys. Kai kurie drebės, tie, kurie yra apsėsti, pradės kratytis. Visi jie yra atidengiami prieš Satguru šviesą. Kai tai pasieksite, nebereikės su jais kovoti, jie patys atsiskleis, ir jums nereikės nieko daryti. Vieną dieną man pasakė, kad yra tarnaitė, kuri yra labai apsėsta, šeimoje. Taigi aš pasakiau: „Atsikratykite jos.“ Važiavau į oro uostą. Pakeliui sustojau prie to namo, ir tarnaitė kaip tik tuo metu įėjo, ten buvo didelis latakas, iš kurio tekėjo, turiu omenyje, ne latakas, o toks atviras daiktas, ji pamatė mane ir įkrito į jį.

Pasakiau: „O Dieve“, ir liepiau vairuotojui pavažiuoti toliau. Ir ji įkrito. Tai atsitinka. Keliavau vieną dieną lėktuvu, ir ponas priešais mane pradėjo šokinėti. Jogas paklausė: „Jūs iš TM?“ Šis: „Kaip sužinojote?“ Jis pasakė: „Mes žinome.“ Ir aš atsisėdau. Gali būti, kad jie visi turi... Gali ateiti diena, kai jie visi pradės taip šokinėti. Arba pilotas pradės taip šokinėti. Man tai didelė problema. Netgi šviesos... Įeini į bažnyčią ir staiga pamatai, kaip visos žvakės užgęsta. Net dideliuose pokyliuose pastebiu, kad kai sėdžiu ten, staiga visi ateina ir susėda aplink, ir visi jų bhutai susėda aplink, jie pradeda šokinėti, ir žmonės stebisi: „Kas vyksta, gal kilo gaisras?“ Taigi gali nutikti daug dalykų, pavyzdžiui, buvo toks ponas, labai apsėstas kare, ir keliavome laivo link, ten buvo platforma, ant jos pirmiausiai turėjom užšokt, ir platforma ėmė štai taip judėti.

Ir jis nebežinojo, ką daryti. Jis nebežinojo, kodėl tai vyksta. Pasiekiate tam tikrą lygį ir nereikia ginčytis ir pan. Net jei pakeli akis, atsitinka taip, kad kitas gali turėti problemų. Arba jei yra egoistiškas žmogus, jis gali suminkštėti. Pirmiausiai jūs turite daryti tai, kas skirta guru. Renkitės paprastai. Jūsų bendravimo būdas turėtų būti švelnus, nes jūs turite pritraukti kitus žmones. „Ateik, ateik, ateik arčiau.“ Štai kokia reklama, reklamos skyrius. Ir kai tai atlikta, vaidinimas baigtas, labai greitai bus sužinota, kad jūs nesate geri.

Paaiškės, kad jūs tiesiog dramaturgai. Vos tik vaidinimas baigiasi, labai aiškiai galite jiems parodyti tikruosius save. Iš pradžių nerodote, kad esate reiklus viršininkas. Niekada. Pirmiausiai panaudokite visas savo gerąsias savybes. Kuo jie sudėtingesni, tuo Aš jiems malonesnė. Tada jie ateina vidun. Galite juos užspeisti į kampą ir išgydyti. Pirmiau paruoškite, dažnai jie būna labai išsigandę, labai įsitempę, nusiminę, kartais per dideli egoistai. Tad būkite švelnūs.

Palaipsniui jie prisijungs prie jūsų kompanijos. Ir tada net jeigu jiems trenksite, viskas bus gerai. Štai kaip protingai visa tai reikia daryti. Ir jei stebėsite, kaip Aš atlieku savo Guru pareigą, jūs irgi sugebėsite. Bet Guru paslaptis yra kantrybė. Absoliuti kantrybė ir pasitikėjimas Visagaliu Dievu. Štai kas svarbiausia – absoliuti kantrybė. Pirmiausiai pasakote jiems, kad turi būti taip ir taip, bet jie nepriims, ims ginčytis. Kodėl? Kam?

Taip ir taip. Gerai, daryk kaip nori. Pirmyn. Tada jie sugrįš su mėlyne paaky. Arba galbūt jie ateis su sumušta nosimi. Tada sakykite: „Gerai, padėsiu.“ Padėkite ir tada paaiškinkite jiems. Turi būti išmintis, pasinaudokite Jogėšvaros įžvalga. Labai svarbu, kaip bendraujate su žmonėmis. Kodėl aš sakau Jogėšvara? Nes guru būsenoje jūs turite tapti kolektyviški.

Individualumas baigiasi, peršokate į kolektyviškumą, vos tik pradėdote būti guru. Visi metodai, apie kuriuos pasakojau anądien Modui, jūs galite suprasti, kad kai 10 jūsų Voido problemų išsprendžiamos, jūs sprendžiate 16 Višudhi problemų. Kai įveikiate 16 problemų, atsiduriate ties Agija. O Agija čakroje yra didžiulis pasiaukojimas be jokio aukojimosi jausmo. Ir jūs pamatysite, kad viskas, ką galite paaukoti yra ateita būsenoje, nes nebereikia nieko aukoti. Viskas jau paaukota. Ką jūs galite paaukoti? Štai tokią būseną turite pasiekti, suvokdami, kad esate realizuotos sielos. Jūs nesate paprasti žmonės ir negalite turėti paprastų, kasdieniškų taisyklių ir nuostatų. Kaip jami ir jama istorijoje, nirmas skirta sau pačiam, jama – kitiems, nieko.

Jums reikia turėti absoliučias tiesas, kad jos pasireikštų, kad tiesos pademonstruotų visas savo galias. Bet su tiesomis, kurios įsitvirtina jūsų viduje, jums nieko nereikia daryti, jos savaime veikia. Taigi pirmiausiai turite susitvarkyti savo čakras. Turite nukreipti dėmesį į čakras. Po samadhi būsenos jūs jas tinkamai atversite. Išvalykite jas visas. Sužinokite, kurios čakros užterštos. Mačiau žmones, kurie turi kelias nešvarias čakras ir labai daug švarių čakrų, bet jie tik mėgausis gerosiomis ir nesijaudins dėl nešvariųjų. Nukreipkite dėmesį į nešvarias čakras, išvalykite jas. Skirkite tam visą savo dėmesį.

Nukreipkite dėmesį į Dievybę, Dievybę, kurią šlovinate, ir jūs gausite... Pilną energijų atsiskleidimą jūsų viduje. Taigi išvalykite visas čakras, visos pradžios (centrai) turi būti sutvirtintos, kai visos pradžios jūsų kūne bus sutvirtintos, jūs turite sutvirtinti savo ryšį su kitais kolektyviniame lygmenyje. Būseną, kai tampate absoliučia dvasia Agija čakroje. Sahadža jogoje tai labai lengva, jau sakiau kodėl. Nes jums labai pasisekė. Sahadža joga yra labai labai lengva. Svarbiausia Sahadža jogos dalis yra labai paprasta. Ir štai kodėl mes turime pilnai pasinerti į šį lengviausią metodą, kuris taip patogiai jums sukurtas. Šios Guru puščios palaiminimas toks: jūs visi turite tapti guru ateinančiais metais. Jums tik reikia nuspręsti ir pasakyti savo širdyse, prisiekti Man savo širdyje, ne pabandyti, bet būti.

Ir turite tris kartus pasakyti: „Mes būsime, mes būsime“ Dar vieną dalyką noriu pasakyti. Aš baigiau savo 60-uosius metus, nebereikia švęsti mano gimimo dienos, tebūna paskutinįsyk. Prašau, atsiminkite tai. Aš sutikau su viskuo, ką jūs sakėte, nes 60-asis gimtadienis yra ypatingas. Nuo dabar daugiau nebešvęskim mano 60-ojo gimtadienio. Jūs jau buvote sugalvoję dovanoti man dovaną nuo visų europiečių. Kadangi tai 60-asis jubiliejus Aš priėmiau, bet užtenka, daugiau nieko tokio nebeplanuokite 60-ajam gimtadieniui, kuris jau baigėsi. Aš sakau jums visiškai atvirai, suprantate? Nuo šiandien niekas nebešvęs mano 60-ojo gimtadienio. Aš tikiuosi, kad jūs mane supratote.

Taigi, Guru ir Motinos protokolas. Protokolas Sahadža jogoje turi būti suprastas per patirtį. Bet tai nereiškia, kad jūs turite nukrypti nuo kelio, jog jį surastumėte. Jausdami protokolą vis labiau ir labiau jūs atrasite, sulauksite vis daugiau pagalbos. Nikui vienądien pasakojau, jis patvirtins, buvo dvi moterys, kurios norėjo vykti į Belgiją. Aš joms pasakiau, kad jos turi važiuoti rytoj. O tos moterys sako: „Ne, mes važiuojame šiandien.“ Tada jis sako: „Motina sakė, kad jūs turite važiuoti rytoj. Taigi geriau važiuokite rytoj, kaip ten bebūtų.“ Jos atsakė: „Ne, mes važiuojame šiandien. Kaip gali būti, kad Motina liepė važiuoti rytoj?“ Jis joms vėl: „Bet Ji taip pasakė.“ Jos nieko neklausė. Tada jas palydėjo į oro uostą ir jos išsiaiškino, kad gali išvykti tik rytoj.

Taigi štai kaip yra, protokolas turi būti toks: „Taip, Motina taip pasakė, vadinasi, niekas nesvarbu. Net jei bus neteisinga, nesvarbu. Ką Ji bepasakytų, paklausykim ir stebėkim.“ Tik per patirtį jūs suprasite, bet iš pradžių sakote: „Ne, mes nedarysime to ir ano.“ Tai blogai. Taigi, protokolas yra labai paprastas, tai yra Sahadža jogos esmė, visai nesunku laikytis protokolo. Jeigu jūs supratote protokolą, jums nieko nereikia daryti, viską žinosite. Jums trūksta protokolo, todėl nežinote, ką daryti. Sahadža jogoje geriausiai augsite, jei laikysitės protokolo, apie jį sužinosite iš kitų joga. Paklauskite labiau patyrusių, arba, jeigu norite, galite įgauti savos patirties. Kai kurie daro atvirkščiai, atsikalbinėdami prieš mane, sakydami įvairius dalykus jie galvoja: „Pabandykime, kas čia gali atsitikti.“ Nuisuka sprandus ir atbėga pas mane, kad pagydyčiau. Taip neturėtų būti.

Patirtis reikalinga tobulėti. Jei galite, paklauskite kitų, paklauskite patarimo tų, kurie išaugo aukščiau už kitus žmones, paklauskite, kas yra tas protokolas. Skirkite dėmesio suprasti, kaip galite įgyti protokolo, ką turite daryti, kad pajautumėte protokolą, ką darome negerai, kur klystame. Taigi šiandienos Sahadža jogos esmė yra protokolas, tai neturėtų būti sudėtinga. Tai turėtų būti paprasta. Ir kai jūs žinote protokolą taip: „Jei Motina taip sakė, reiškia, taip yra, ir aš sutinku.“ Bet kai kurie žmonės labai juokingi, nes pradeda neva cituoti Mane: „Motina sakė, kad visi turi badauti.“ Aš kažkam pasakiau: „Tau geriau pabadauti.“

Ateina liesas žmogus, vos negriūna. „Kas atsitiko?“ Aš pasakau kokiame žmogui, jie paskleidžia visiems, nes mano: „Kodėl turėčiau badauti vienas, tegul visi.“ Tai didelė problema, kad jie visada Mane cituoja. Niekas necituokite Manęs kitiems. Tai labai svarbu. Jei norite ką pranešti, priklijuokite tai skelbimų lentoje, galbūt su Mano parašu, taip bus geriausia.

Ir jei sakau ką asmeniškai, tai darykite asmeniškai. Bent tiek supratingumo reikia turėti. Bandykite. Jums bus daug geriau, nustebsite, gausite labai daug pagalbos, nes visa tai yra dėl jūsų tobulėjimo ir ypatingų palaiminimų, jei suprantate protokolo esmę. Taigi Aš jus vedu į tai, kad jūs suprastumėte, jog nieko nereikia aukoti Motinai, nes Ji nieko neima, Jai nieko nereikia. Reikia tik, kad jūs paaukotumėte save, atsisakydami to, kas nereikalinga. Turi prasidėti gražėjimo procesas. Visi turite pakilti aukštai ir augti toliau. Esu tikra, greit judėsite pirmyn ir tapsit didžiais Guru taip, kaip šiandien man pažadėjote dėl kitų metų.

1984-0218, Shri Chandrama Puja

View [online](#).

Shri Chandrama Puja, Vaitarna (India), 18 February 1984.

Aš labai giriu tuos, kurie iš Indijos. Ir jus giriu. Bet mes, deja, turime ir labai blogų savybių, viena iš jų, kad mes esame siaubingai netvarkingi žmonės. Mūsų estetika yra siaubinga, nes mes nejaučiame jokio skirtumo tarp plastmasinio maišelio ir sidabrinio ąsočio. Štai taip viskas sumaišyta. Ir aš jūsų prašau, primygtinai reikalauju, kad patys susitvarkytumėte, nes jie stebi ir mokosi iš jūsų, štai kaip yra. Jūs turite daug ko iš jų išmokti, bet jie irgi kai ko turi mokytis iš jūsų. Ir tai yra labai svarbūs dalykai, nes visa tai kuria atmosferą ir tai, kas pamalonina Dievą. Bet tai yra išskirtinai Indijos charakteris – laikyti visa, kas blogo, saugoti visus sąlygotumus. Atrodo, kad nėra blogio. Apie blogį niekas nekalba.

Štai kaip yra. Jeigu kažkas blogai, tegul būna. Tegul genda, nelieskime, ir kai viskas išpūva, taip sugenda, kad užkrenta jums atgalvos, tada galbūt jūs šiek tiek tuo pasirūpinsite. Štai mūsų būdas. Mes per daug viskam tolerantiški ir tai nulemia mūsų nesugebėjimą dirbti. Bet jeigu jūs pastebėsite, kaip veikia Ritambhara Pragja (gamtos energija, keičianti sezonus), kaip tai veikia, kaip ji viską gražiai sutvarko, kaip nuostabiai ji viską kuria. Jei nueisite į džiungles, pamatysite, kiek ten daug švaros. Niekur nerasite nei šiukšlių, nei purvo, nei smarvės – nieko panašaus. Viskas nuplauta ir išvalyta. Gamta puikiai tvarkosi savo cikluose.

Viskas taip gerai sutvarkoma, ir kai mes vadiname save „natūraliais“, turime pripažinti, kad Ritambhara Pragja yra pati natūraliausia. Ir kaip Ritambhara Pragja veikia su visiška švara ir tvarkingumu absoliučiai visur. Šiaip Indijos žmonės yra labai labai švarūs, jie patys yra ekstremaliai švarūs, jokių abejonių. Bet kolektyviškai jie nesuvokia švaros. Jeigu pažvelgsite į jų gatves, jeigu pažvelgsite į jų namų išorę – vien tik šiukšlės. Ir dėl to aš kaltinu Indijos vyrus. Matot, jie ypatingai sureikšmina tai, kad yra žmonės. Taip yra, kad mes Indijoje turime tik dvi rases – vyrus ir moteris. Trečiosios rasės nėra. Vyrų negali atlikti jokių darbų nei viduje, nei lauke – niekur.

Jie niekada nemato, kas yra aplink namus. Anglijoje aš pastebėjau, kad vyrai visą laiką šlavinėja, valinėja, visada lauke. Jie rūpinasi veja, prižiūri sodą, viskuo rūpinasi. Čia vyrai tik stovės susidėję rankas ant klubų ir įsakinės žmonoms, arba jeigu ne žmonoms, tai visą laiką nurodinės tarnams. Arba gali būti kitaip: moteris gali dominuoti, kalbant apie pinigus, bet vis tiek jokių darbų vyras nedirbs, jis tiesiog pasiduos. Pasakys: „Man nepriklauso visų šių darbų daryti.“ Štai kodėl kolektyviškai šioje šalyje mes niekada negalime būti švariais žmonėmis, nes mūsų vyrai visada tik sėdi. Jie nieko nedaro, tiesiog nieko nedirba. Tik moterys turi viską daryti, ir štai kodėl mūsų kolektyvinė švara lygi nuliui. Pavyzdžiui, jei Anglijoje neveikia koks nors klozetas, neįsivaizduoju jokio vyro, kuris bent 5 minutes lauktų. Jis pats ims taisyti, ieškos santechniko, jis bandys vienaip ar kitaip, bandys susitvarkyti.

O čia, jei kažkas blogai – nieko tokio, viskas čia gerai. Tarsi blogis neegzistuoja. Štai kaip mes pragyvenome šimtmečius, ir dabar yra ypatingas laikas Sahadža jogams pasikeisti. Čia dabar sėdi daugybė menininkų, bet vyrai nieko nedaro – pudrą ruošia moterys. Ir tos moterys nežino, kaip tai padaryti. Ir štai kaip viskas gali būti sugadinta. Čia nėra, čia tiesiog trūksta mūsų charakterio, jeigu mes taip gyvename. Bet, iš kitos pusės, mes turime labai daug gerų savybių. Mes turime labai daug gerų savybių, negalite suvokti, kiek gero Indijoje gavome iš savo tradicijų. Mes esame labai nuolankūs žmonės, esame ypatingai mylintys, meilūs, mes padarysime viską, kad pamalonintume kitus.

Mes ne klatingi, ne smulkmeniški, ne šykštūs. Mes labai svetingi. Visa tai yra mumyse, be jokių abejonių. Bet visa tai, ko turime išmokti iš jūsų, galbūt atrodo nereikšminga, bet taip nėra. Netgi dabar, kaip matome, viskas gerai paruošta, viskas gražu, turiu omenyje, kad esu patenkinta viskuo. Ir visi jaučiasi labai gerai dėl to. Ir kai visi žiūrės šį įrašą, irgi bus patenkinti, ir bus galima pajauti, žiūrint šį įrašą, kaip viskas gražiai paruošta, viskuo pasirūpinta. Tai rodo tam tikrą suvokimą, kad čia šlovinama Adi Šakti. Ir čia negali būti jokio familiarumo. Įsivaizduokite, tose paprastose šventyklose jie išleidžia tiek daug pinigų, net durys, sienos, langai – viskas išpuošta sidabru.

Jie taip stengiasi tai darydami. Bet jei tai prarasite, indai, noriu pasakyti, tai gali būti labai pavojinga jums. Noriu pasakyti, kad

nežaistumėte su tuo, tiesiog: „Motina atvažiuoja“, – niekas neatėjo manęs pakviesti. kažkas turėtų mane pakviesti, o dabar aš tiesiog pati atvykau. Čia ne vieta taip elgtis. Ir indai turėtų mokėti visa tai, kad kažkas turi ateiti ir mane pakviesti! Galų gale, matote, visų šių protokolų jie mokysis iš jūsų, iš Indijos jogų. Ir jeigu jūs nesilaikysite protokolo, kaip jie to išmoks?! Taigi, štai ką reikia suprasti, kad anglai turi išmokti iš tarkim, prancūzų, o prancūzai turi mokytis iš vokiečių, o vokiečiai turi mokytis iš, tarkim, australų, o australai, tarkime, turėtų mokytis iš šveicarų ar dar ko. Labai svarbu, kad indai mokytųsi iš vakariečių.

Tam tikrų dalykų, pavyzdžiui, kaip reikia gerbti savo moteris, visų pirma, kaip reikia gerbti moteris. Žinoma, nereikia nukrypti į kraštutinumus, kai moterys pradeda visą laiką dominuoti. Turiu omenyje, kaip yra Amerikoje. Aš mačiau, kad ten moterys siaubingos. Bet vis tiek manau, kad reikia mokytis, reikia išmokti gerbti moterį. Moteris yra žmogus. Jūsų Motina yra moteris. Ir jūs turite išmokti gerbti moterį. Ir jei neišmoksite gerbti moters, tada aš įsitikinusi, kad negali būti jokių palaiminimų šiai šaliai, kad ir kaip stengtumėtės. Taigi vyrai turi išmokti, kaip jie turi bendrauti su savo sesėmis, su savo mamomis, su žmonomis.

Bet jei moterys – dominuojančios, suprantate, jei moterys pradeda dominuoti, tada šioje šalyje jos tampa ministrėmis pirmininkėmis. Štai kokie mes esame. Jei gaunate dominuojančią moterį, ji susitvarko. Jei moteris paprasta, gera, jei ji religinga, jei nuolanki, tai jai galas. Jei ji dominuojanti, tada vyrai jos bijo. Tikrai tai labai liūdnas vaizdas. Taigi aš jaučiu, kaip Ritambhara Pragja puikiai susitvarko gamtoje, matote, kaip ji puikiai viską sukuria, kaip ji surenka viską, kaip viską išdėlioja, kaip keičiasi spalvos. Jūs niekada nerasite jokio triukšmo, jokio užgriozdinimo, jokios destruktijos, vulgarumo, naujoviško – nieko panašaus. Žiūrėkite, viskas taip gražiai sukurta, kad įkvepia žmonių protus, suteikia įkvėpimo žmonių širdyse, net jei jos akmeninės. Net prancūzai, pamatysite, juos įkvepia Ritambhara Pragja.

Jūs pamatysite, kad žmonės su akmeninėmis širdimis gali būti įkvėpti, žmonės, kurie turi keistų idėjų apie žmones, gali būti įkvėpti Ritambhara Pragjos. Tad kodėl ne mums, Sahadža jogams, kodėl ne mums pasimokyti iš Ritambhara Pragjos, juk galime pabandyti, kad viskas aplink būtų švaru, gražu, ir todėl mes galėtume turėti tinkamą kanalą savo vibracijoms? Ir aš matau, kad to trūksta mūsų koordinavimui tarp Rytų ir Vakarų. Tiesiog leiskime jiems suprasti, kaip jūs gerbiate moteris, kaip jūs jaučiate estetiką, kaip jūs viskuo rūpinatės. Pavyzdžiui, kai Londone vyksta pudža, aš šiais dalykais visai neturiu rūpintis. Net priešingai – visada esu nustebinta, kaip viskas paruošta, visada. Čia irgi gerėja, aš nieko nesakau, bet tai galėjo būti šiek tiek geriau, nes viskas filmuojama ir t. t. Bet visa bėda, kad savo kasdienybėje mes esame tokie. Jūs pamatysite, jei nuvyktumėte į kaimus, problema ta, kad ten yra ir vonios, ir tualetai, bet niekada nesuremontuoti. Jeigu kas nors sugedo, tai reiškia visiems laikams. Telefonas sugedo – tai visam laikui.

Amerikoje žmonės bent jau nueis ir nupirks naują, jie netaisys. Jie nueis ir nupirks naują. Čia jie nenupirks naujo ir nieko nepakeis, taip ir teks visą laiką. Tai labai blogas charakteris, kurį turim, ir tai turi pasikeisti. Mes turime stebėti, kad viskas gerai veiktų. Dabar apie Kundalini. Tarkime, Kundalini kas nors negerai. Ar mes žadame pasiduoti? Jei kokia nors čakra nesveika, ar mes pasiduosime? Jei šioje srityje kažkas negerai, tada Indijos jogai labai smulkmeniški.

Daug labiau nei vakariečiai. Jei jų Kundalini negerai, jie imsis ką nors daryti. Jei kokia nors čakra negerai, jie imsis darbo, išvalys ją, nes jie yra šaknys, suprantate, šaknys nesirūpina grožiu, o medis turi pasirūpinti grožiu. Taigi tai yra kombinacija, kuri turi būti tinkamai suderinta jūsų abiejų. Ir manau, kad visa tai puikiai susiderins, jei jūs suprasite, kokį ryšį turite vieni su kitais, ko jūs turite išmokti iš jų, o ko jie turi išmokti iš jūsų. Taigi, šiandien, manau, ypatinga diena, nes darome pudžą, nes šiandien mėnulis yra, tik pažiūrėkite, štai prieš mane. Ir šiandien yra diena, pirmoji diena, kai mėnulis dyla. Pagal Sahadža jogos mokslą, mėnulis yra Dvasia mūsų širdyje. Tai Dvasia mūsų širdyje, marathi kalba tai „Purnantara“, tai Dvasia mūsų širdyje, ir mėnulis šviečia, kai saulė atsispindi ant jo. O saulė, saulė yra Dievo sūnus.

Kai Dievo sūnus atsispindi širdyje, tada mėnulis šviečia žmogaus širdyje. Bet kai ji šviečia kaip mėnulis, tada pats Šiva pakelia jį ir užsideda sau ant galvos. Taigi žmonės, kurie yra palaiminti Dievo sūnaus, kurie buvo Dievo sūnaus pažadinti, tai yra, galite sakyti, tai yra Šri Ganėša arba Viešpats Jėzus Kristus – bet kuris iš jų, jeigu jie nušviečia žmogaus širdį, tada ji tampa tarsi šviečiantis mėnulis. Ir „amavasja“ – diena, kai visiškai tamsi naktis, tai yra, kai žmogus visiškai nėra realizuota Dvasia. Realizuota Dvasia yra tarsi mėnulio pilnatis. Šiandien tokia diena, kai mėnulis truputėlį, vienu procentu mažesnis. Tai svarbi mums diena, nes tai pirmoji diena, kai jis pradeda dilti. Ir tai yra diena, kai mes turime kilstelėti savo mėnulio energiją savyje, nes ji mažėja tokiais pačiais procentais. Kai sumažėja iki šešiolikos procentų, tada pastebime, kas atsitinka – nebelieka spindesio, dingsta

švytėjimas. Ir mes turime būti atsargūs, turime tuo pasirūpinti, turime tai išspręsti.

Todėl darome pudžą tą dieną, kai mėnulis pradeda mažėti. Gali būti dilimas daugeliu požymių. Matote, mes turime daugybę būdų sunaikinti šviesą, kurią mums Dievas įdėjo į širdis, kuri yra Dvasia. Vienas iš jų yra labai baisus – tai galvojimas, kad mes kažką darome. Pirmiausiai apie tai pradedame galvoti, ką nors racionalizuoti. Jūs turite žinoti, kad, kai aš kalbu, aš nekalbu, tikrovėje visa tai yra mantros. Ir ką aš bedaryčiau, viskas sprendžiasi tokiu būdu, ką aš pasakau, tai veikia jūsų viduje. Šiuo metu yra Krita Juga (pereinamoji era), ir visa tai veikia. Kai aš pasakau, visi prietaisai įsijungia ir pradeda veikti. Taigi, jei aš ką nors sakau, o jūs pradedate tai analizuoti savo protu, jūs paklystate, nes nepriimate to, ką aš bandau padaryti.

Jeigu tai yra mantra, tai reiškia, ką aš bepasakyčiau, mano balso bangos sukurs jūsų viduje tą esybę, apie kurią aš kalbu. O jei tuo metu jūs pradedate apie tai mąstyti, negalite to gauti, nes jūs savo mintimis sukuriate barjerą. Taigi, kai aš kalbu, tiesiog bandykite tai priimti. Tiesiog viduje sakykite: „Taip, taip“, kad galėtumėte priimti į savo vidų. Taigi čia yra pati didžiausia šių dienų problema. Ką bepasakyčiau, kiekvienas turi atsakyti, kiekvienas turi prieštarauti, kiekvienas turi sakyti: „Ne, taip negali būti, galėtų būti kitaip, yra ir alternatyvų, ir dar tas ir dar anas...“ Visai nereikia taip daryti. Ir kai jūs pradedate taip elgtis, tada visi Dievai ir Deivės vienas po kito supyksta. Ir štai kaip jūs pradedate prarasti švytėjimą savyje. Taigi tai pats nemaloniausias dalykas Dievams ir Deivėms, kad jūs negalite Manęs atpažinti, kad jūs negalite Manęs pilnai pažinti, kad jūs tebesiginčija su Manimi. Tebeuždavinėjate klausimus.

Tebesiūlote alternatyvas. Visiškai nėra jokio reikalo jums ginčytis arba diskutuoti apie visa tai. Jūs turite tiesiog įsisavinti tai, ką aš jums sakau, ir pats įsisavinimas atvers jums tas naujas dimensijas, kurias Dievas nori jums atverti. Taigi geriau nuleiskite savo ego. Tai egoizmas, kuris verčia jus ką nors sakyti, ginčytis, diskutuoti apie kažin ką. Ir tai yra didžiausia problema, kurią aš matau pirmą dieną, kai prasideda mėnulio dilimas. Taigi šiandien yra pirmoji diena, kai turime pasakyti, kad mūsų ego neturi mūsų traukti žemyn. Buvo labai nuostabu šokti, džiaugtis, mėgautis ir panašiai, bet kai jūs prisėdate... Negalite galvoti, kai šokate, ačiū Dievui! Bet kai tik visa tai pasibaigia ir jūs prisėdate, vėl įsijungia jūsų protas ir sako: „Tak tak tak“, ir tada mes vėl pradedame galvoti. Vos tik pradedame galvoti, mes prarandame tą šviesą, kurią ką tik gavome.

Lygiai kaip mėnulis pradeda dilti. Ir dėl to jūs turite būti atsargūs, nes tai svarbiausias dalykas. Jei vieną kartą neleisite tam įvykti, tai gali sustoti. Labai lengva tai suprasti, jei jūs galite prilaikyti sarį, nors mažą jo dalį, jo negalės nupūsti vėjas, nes jūs jį laikote. Taigi nuo pat mėnulio dilimo pradžios, jei būsite atsargūs, jei būsite budrūs dėl to, tai niekada nenutiks. Tai, ką jau pasiekėte, bus išsaugota, ir jūs galėsite tai dar labiau padidinti. Bet būtent tai ir yra esmė, ką mes praleidžiame, štai kodėl turime daug rūpesčių ir daug problemų Sahadža jogoje. Kadangi dabar jūs tęsiate savo kelionę, tiek daug jūsų atvažiavo čia pirmą kartą, aš turiu jums pasakyti: „Negalvokite! Nemąstykite!“ Jūs turite mokytis iš indų. Jie visai apie tai negalvoja.

Bet jie turi galvoti, nes, kai jie galvoja, jie galvoja apie didingus dalykus, apie kuriuos reikia pagalvoti. Noriu pasakyti, kad negalvotumėte. Jūs geriau atsikratykite visų nesąmonių, apie kurias galvojote anksčiau. Taigi negalvokite, neanalizuokite, nesirūpinkite! Stenkitės būti vis subtilesni ir subtilesni. Ir nesitapatinkite su savo etiketėmis, kurias turite išorėje: jos kaip kokie kabliai, ir protas yra kaip kablys. Aš mačiau, kaip jūs visi turite po atsikišusį kablį, ir visi paistalai užkimba ant jo. Ir vos tik aplink yra kokių nesąmonių – užkimba. Ir visas protas yra sujungtas su tuo kabliu, o tas kablys yra Ponas Ego. Ir jei galėtumėte kaip nors atsijungti ir pasakyti: „Aš nebegalvosiu.“

Aš čia esu dėl savo dvasinio augimo. Leisk man būti tuo, kas aš esu. Jei Motina man ką nors sako, aš klausysiu Jos. Jei Ji bara mane, aš klausysiu. Jei Ji ką nors darys, ką Ji bedarytų, leisk man tai matyti, nes atėjau čia, kad išsigryninčiau. Leisk Jai mane išgryninti, tegul gamta mane išgrynina. Tegul visa atmosfera mane išgrynina, pudža turi mane išgryninti.“ Ir jūs tampate gražiais, galima sakyti, tarsi žiedais Dieviškumo rankose. Ir leiskite Dievui atskleisti visą jūsų grožį. Tiesiog leiskite Dieviškumui atskleisti visą grožį. Ir tada jūs galėsite mėgautis savo grožiu.

Bet jei jūs įsikibę į visus tuos dalykus, tada bus sudėtinga. Kadangi tai yra pirmoji diena, matote, aš pradėjau viską kaip tik šią dieną, kai mėnulis pradeda dilti. Aš tikiuosi, kad jūs būsite labai atsargūs. Būkite budrūs! Turite būti budrūs. Jūs turite būti virš laiko. Jūs turite negalvoti apie maistą. Jei kartais nepavalgote, nieko tokio. Niekas dėl to nemirs. Aš jums pažadu!

Mes per dienas nieko nevalgėme ir nieko nenutiko. Taigi maistas nėra svarbus, pusryčių metas, pietų metas, turiu omenyje, aš matau, kad maistas čia tapo religija, Viskas turi būti tiksliai laiku. Mes neturime tam laiko. Darykime, kaip jaučiame, suprantate? Darykime viską taip. Taigi turime būti pasiruošę dideliame išsivalymui ir tuo pačiu mėgautis džiaugsminga atmosfera. Šie du dalykai gali veikti išvien, jei tik jūs priimsite faktą, kad jums nereikia galvoti, jei negalvosite, viską galėsime padaryti be jokių problemų, ir jūs puikiai mėgausitės savo gyvenimu. Tai viena.

1984-0229, Mahašivaratri pudža: Neprisirišimas ir smegenų nušvitimas

View [online](#).

„Neprisirišimas ir smegenų nušvitimas“, Šri Mahašivaratri pudžos kalba, Pandapure, Indijoje, 1984 m. vasario 29 d. Taigi dabar visi atvykome, viskas gerai. Ši vieta buvo pasirinkta, nes jie sako, kad ten yra daug baisių žmonių. Ir mes vis tiek tebeturime jų problemas. Gerai. Matote, kaip žinote, tai modernūs laikai, ir modernūs laikai labai sudėtingi. Ar visi atvyko? Pirmiau kalbėsiu angliškai, tada marathi. Nes šie žmonės nieko nesupras kitaip, ir taip nederėtų. Šiais moderniais laikais vieta, kuri turėtų būti šventa, tampa pačia nešvenčiausia vieta. Viskas aukštyne kojomis šiais laikais. Ir kai bandome įtvirtinti kai ką nors fundamentalaus, tai prilįgsta tarsi sėklytė turėtų prasibrauti tarp akmenų, suprantate. Reikia įveikti daug dalykų, tad turime išlaikyti smegenis nepaliestas, išlikti jautrūs viskam, ir bandyti pamatyti, ko galime pasiekti pasitelkę savo ramybę ir supratimą – tai labai svarbu. Šiandien, manau, didi diena mums visiems, nes ši vieta – Šri Viratos vieta, Šri Vithalos. Tai vieta, kurioje Šri Vithala pasirodė savo atsidavusiam sūnui, ir kai jis paprašė Jo: „Prašau, geriau atsistok ant akmens“, ir Jis atsistojo čia. Jie sakė, kad Jis stovėjo ir laukė. Kai kurie sako, kad statula, kurią matome, pasirodė ant šio smėlio iš Motinos Žemės, ir štai ką Pundarikakša pasakė: „Tai tie, kurie atėjo pamatyti manęs, manęs ir mano tėvų, kai aš rūpinausi jais [tėvais], taigi jie tebestovi ant akmens, kurį jiems numečiau.“ Dabar visą istoriją reikėtų priimti labai protingai, sveiku protu. Dieviui įmanomi visi stebuklai. Mes, kurie sukurti Dievo, darome tai, kas atrodo kaip stebuklas. Tarkim, jei paimsime maždaug 100 metų laikotarpį šio pasaulio, galime sakyti, kad šiandien matome daug dalykų, kurie atrodo kaip stebuklai. Prieš 100 metų niekas nebūtų pagalvojęs, kad turėsime tokias galimybes tokiose senovinėse vietose. Bet visi šie stebuklai atsiranda dėl Dievo galios. Taigi esame šio mirksnio, trumpiausio šio stebuklo mirksnio kūrėjai. Taigi visi Dievo stebuklai negali būti paaiškinti ir neturi būti aiškinami. Jie aukščiau mūsų protų, ir, kad paskatintų žmones pajauti Dievo buvimą, Dievas gali padaryti viską. Jis gali judėti trijose dimensijose, taip pat gali ketvirtoje dimensijoje. Jis gali viską, ko panorėjęs. Štai ką matote dabar savo kasdieniame gyvenime, kiek daug stebuklų jums įvyksta, ir negalite suprasti, kaip tai įmanoma. Tai įmanoma net negyviems daiktams, žmonės labai nustebę, kaip tai įvyksta. Taigi turime tikėti, dabar, kai patys visa tai matėme, kad Jis yra Dievas, ir Jis gali viską, ko panorėjęs. Ir mes esame niekas. Mes esame niekas. Neturėtų būti jokio racionalumo bandant suprasti Dievo stebuklus. „Kaip tai įmanoma? Kaip tai gali būti?“ – jūs negalite paaiškinti. Tai įmanoma tik, kai pasiekiate proto būseną, kurioje patikite patys patirdami, kad Dievas yra visagalis. Tai labai sudėtinga. Suprasti sudėtinga, nes esame riboti žmonės, turime ribotas galias, negalime suprasti, kaip Dievas gali būti visagalis, nes neturime tokio gebėjimo. Taigi šis Dievas, kuris yra mūsų kūrėjas, mūsų saugotojas, tas, kuris panorą, kad egzistuotume, kuris pats yra mūsų egzistencija, tai yra Visagalis Dievas, Visagalis. Jis gali su jumis daryti, ką panorėjęs. Jis gali sukurti kitą pasaulį, gali sugriauti šį pasaulį. Jam tereikia panorėti. Mano idėja atvykti į Pandharpurą ir atlikti Šri Šivos pudžą buvo tokia: Šiva reprezentuoja Dvasią, o Dvasia apsigyvena jūsų visų širdyse. Sadašivos vieta yra jūsų viršugalvis, bet Jis atsispindi jūsų širdyje, o jūsų smegenys yra Šri Vithala. Taigi atvesti Dvasią į jūsų protą reiškia apšviesti jūsų smegenis. Jūsų smegenų nušvitimas reiškia, kad ribotos jūsų smegenų galios turi tapti beribės, galėdamos pažinti Dievą. Naudosiu ne „suprasti“, o „pažinti“ Dievą – koks Jis galingas, koks Jis stebuklingas, koks Jis didingas. Antra, žmogaus smegenys gali kurti, žinoma, iš to, kas negyva, bet kai Dvasia ateina į smegenis, tada kuriate gyvus dalykus, gyvą Kundalini darbą. Net negyva pradeda elgtis kaip gyva, nes paliečiate Dvasią tame, kas negyva. Kaip branduolys kiekviename atome ar molekulėje turi tos molekulės Dvasią. Ir jei tampate savo Dvasia... Galime sakyti, smegenys molekulės ar atomo yra kaip branduolys, branduolio kūnas. Bet ta, kuri kontroliuoja branduolį, yra Dvasia, kuri egzistuoja branduolyje. Taigi dabar įgijote kūno dėmesį, visas kūnas – tai atomas, tada branduolys, o branduolio viduje yra Dvasia. Lygiai taip mes turime šį kūną, kūno dėmesį. Tada turime... Turime branduolį – tai smegenys. O Dvasia yra širdyje. Taigi smegenis kontroliuoja Dvasia. Kaip? Aplink širdį yra septynios auros, kurių gali padaugėti iki begalybės, 7 pakelta 1600 laipsniu, tai auros, kurios stebi septynias čakras, 7 pakelta 1600 laipsniu, 16 000 laipsniu, atsiprašau. Dabar ši Dvasia stebi iš šios auros, stebi, kartoju, stebi iš šios auros. [Ar galite atsisėsti? Ar galite atsisėsti? Manau, bus geriau. Nereikia trukdyti, jei kartą pakėlėte.] Ši aura stebi septynių čakrų elgesį jūsų smegenyse. Taip pat stebi, ar visi nervai veikia smegenyse. „Stebi“ – dar kartą. Bet kai atvedate Dvasią į savo smegenis, tada pakylate dviem laipteliais aukštyne, nes kai pakyla Kundalini, ji paliečia Šri Sadašivą, o Šri Sadašiva informuoja Dvasią. Informuoja ta prasme, kad atsispindi Dvasioje. Tai yra pirma būseną, kurioje stebinčios auros pradeda veikti kartu su skirtingomis čakromis jūsų smegenyse ir apjungia jas. Bet kai atvedate Dvasią į savo smegenis – tai antra būseną, tada iš tikrųjų tampate realizuoti, pilnai, pilnai, nes tada jūsų Dvasia, tai, kas yra Dvasia, tampa jūsų smegenimis. Veiksmas labai dinamiškas, tada atveriamą penktoji dimensija žmogui. Pirmiausia, kai tampate realizuoti, kolektyviškai sąmoningi ir pradodate kelti Kundalini, pereinate į ketvirtąją dimensiją. O kai Dvasia ateina į jūsų smegenis, tada tampate penktosios dimensijos, tampate darytoju. Dabar mūsų smegenys, pavyzdžiui, sako: „Gerai, pakelk šį

daiktą.“ Taigi paliečiate jį ranka, pakeliate. Esate vykdytojas. O kai smegenys tampa Dvasia, tada Dvasia yra vykdytoja, o kai Dvasia yra vykdytoja, tada jūs pilnai tampate Šiva – savirealizuotu. Šioje būsenoje, jei supykstate, esate neprisirišę. Esate prie nieko neprisirišęs žmogus. Jei turite ką nors, esate neprisirišęs. Negalite prisirišti, nes Dvasia yra neprisirišimas, absoliutus neprisirišimas. Nesirūpinate dėl jokių prisirišimų. Nė sekundę nesate prisirišę. Manau, kad suprastume Dvasios neprisirišimą, turėtume gerai, aiškiai save ištirinėti: „Kaip esame prisirišę?“. Pirmiausiai esame prisirišę smegenimis, daugiausiai smegenimis, nes visi mūsų sąlygotumai yra smegenyse, ir visas mūsų ego yra smegenyse. Taigi visi emociniai prisirišimai yra mūsų smegenyse, visi egoistiniai prisirišimai taip pat. Štai kodėl yra pasakyta, kad po realizacijos kiekvienas turi praktikuoti Šivos tatvą praktikuodamas neprisirišimus. [Prašau, paduokite man šalį. Taip šalta dėl Šri Šivos.] Kaip praktikuojame neprisirišimą? Visi iš jūsų šiek tiek supranta angliškai, ar ne? Nes mes prisirišame prie ko nors, žinoma, savo smegenimis, bet savo dėmesiu, taigi bandome padaryti, ką vadiname Čita Nirodha, tai kontroliuoti savo dėmesį – kur jis eina. Sahadža jogos praktikoje, jei turite pakilti aukščiau turite patobulinti savo instrumentą, o ne kitų instrumentus. Tai aiškiai turi žinoti kiekvienas. Dabar jūs tiesiog stebėkite savo dėmesį, kur jis eina. Stebėkite save. Vos pradėję save stebėti, labiau susitapatinate su savo Dvasia, nes jei turite stebėti savo dėmesį, turite būti Dvasia. Kitaip kaip tai stebėsite? Taigi, matykite, kur eina jūsų dėmesys. Pirmiausiai, prisirišimas pačiu grubiausiu būdu yra prie jūsų kūno. Matome Šri Šivą – Jis neturi jokių prisirišimų prie savo kūno: Jis miega bet kur, Jis eina į kapines ir miega ten, nes nėra prisirišęs, Jis niekada neužsiterš jokiais bhutais ir niekuo kitu. Matote, Jis neprisirišęs. Neprisirišimas turi būti stebimas ir matomas per jūsų pačių prisirišimus. Kadangi dabar esate realizuotos sielos, dar ne Dvasia, ji dar neatėjo į jūsų smegenis, žinoma, bet vis tiek esate realizuotos sielos. Taigi, ką galite, tai bent jau stebėti savo dėmesį, tai jūs galite. Galite stebėti savo dėmesį labai aiškiai, matydami, kur eina jūsų dėmesys. Tada kontroliuokite savo dėmesį, taip pat tai galite. Labai paprasta: kontroliuojate dėmesį tiesiog perkeldami savo dėmesį nuo vieno prie kito. Bandykite pakeisti prioritetus. Visa tai reikia daryti dabar, po realizacijos – absoliutus neprisirišimas. Taigi, kūnas reikalauja patogumo, bandykite padaryti, kad kūnui būtų šiek tiek nepatogu. Bandykite. Tai, kas atrodo patogiu, bandykite padaryti šiek tiek nepatogu. Štai kodėl žmonės eidavo į Himalajus. Matote, keliavimas į tokią vietą savaime sukelia daug problemų. Oėjimą į Himalajus galite įsivaizduoti? Taigi po realizacijos jie nuvesdavo savo kūną į Himalajus: „Gerai, pereik visa tai. Pažiūrėkime, kai tu elgsies.“ Tai, ką jūs vadinate askeze, prasideda tokiu būdu, tai askezė, kurią galite atlikti labai paprastai, nes dabar esate realizuotos sielos. Džiaugsmingai, po truputį stenkitės priversti šį kūną... Šivai nesvarbu, Jis kapinėse ar savo Kailaše, ar dar kur. Kur jūsų dėmesys, suprantate? Jūsų žmogiškas dėmesys beviltiškai blogas. Labai paini nesąmonė. „Darėme tai dėl to“ – yra pasiaiškinimas. Kitiems būtina pateikti pasiaiškinimą. Nereikia pasiaiškinimų pateikti, nei priimti, nei prašyti. Jokių pasiaiškinimų. Gyventi be pasiaiškinimų geriausia. Paprasta hindi kalba: „Jaise rakhahu taise hi rahu“ – „Kaip su manimi besielgtumėte, aš išliksiu šioje būsenoje ir mėgausiuosi.“ Toliau šiame eilėraštyje Kabiras sako: „Jei liepsite man joti ant dramblio“ – karališkos keliavimo priemonės – „Aš josiu. Jei liepsite man eiti, aš eisiu.“ „Jaise rakhahu taise hi rahu.“ Taigi jokios reakcijos į tai, jokios reakcijos. Pirma, jokių pasiaiškinimų, jokios reakcijos. Antra, dėl maisto. Tai pirmiausia, ko ieškojo žmonės, būdami gyvūnais. Jokio dėmesio maistui. Turite druskos ar ne, turite tai ar ne – jokio dėmesio maistui. Iš tikrųjų turėtumėte neatsiminti, ką valgėte ryte. Bet mes galvojame, ką valgysime rytoj. Vartojame maistą ne kūnui maitinti, o labiau dėl liežuvio pamaloninimo. Pradedate suprasti, kad malonumas tėra grubaus dėmesio požymis, bet koks malonumas yra labai grubi pojūčių forma. Labai grubi. Bet, kai sakau: „Jokių malonumų“, tai nereiškia, kad turėtumėte tapti rimtais žmonėmis, tokiais, tarsi, kas nors iš jūsų šeimos būtų miręs! Bet turite būti kaip Šri Šiva. Tokie neprisirišę. Jis atėjo ant buliaus (bėgusio labai greitai), kad spėtų į savo vestuves. Jis sėdėjo ant buliaus pėdas sudėjęs štai taip, matote, o bulius bėgo greitai, ir Jis laikė bulių kojomis štai taip! Ir Jis atvyko į savo vestuves. Su Juo atvyko žmonės, kurie turėjo vieną akį, be nosių, visokie juokingi žmonės atvyko su Juo. O Jo nuotaka jautėsi ganėtinai sutrikusi dėl to, kokias nesąmones žmonės kalbėjo apie Šivą. Jam nerūpi, kokia bus Jo reputacija. Bet tai nereiškia, kad turite tapti hipiais. Matote, tokia problema: vos pradėję taip galvoti, jūs tampate hipiais. Daug žmonių tiki, jei bandysi elgtis kaip Šiva, tapsi Šiva. Dauguma tiki, kad vartodamas hašišą tapsi Šiva, nes Šiva vartojo hašišą. Jis vartojo, kad sunaikintų tai šiame pasaulyje. Koks Jam skirtumas, tai hašišas ar kas kita? Duokite Jam bet ką, Jis niekada neapgirs, jokių abejonių. Jis sunaikins visa tai. Arba jie mano, kad jei gyvens kaip Šiva, tokiu būdu, kaip Jis buvo neprisirišęs prie daiktų. Mažiausiai Jis rūpinosi savo išore. Kam Šivai visa tai: kad ir kaip Jis nepasirodytų, Jis pasirodys visu savo grožiu. Jam nieko nereikia daryti. Taigi bet kokie prisirišimai – bjauru. Bjauru, nesąmonė. Galite rengtis, kaip norite, net jei vilkite pačius paprasčiausius drabužius, atrodysite pačia didingusia asmenybe. Bet nėra taip, kad sakytumėte: „Gerai, tokiu atveju vaikščiokime apsisiautę audeklo gabalu.“ Grožis, kuris reiškiasi jumyse per jūsų Dvasią, suteikia jums tokią galią, kad galite vilkėti, ką norite, ir tai neturės jokios įtakos jūsų grožiui, jūsų grožis visada su jumis. Bet ar pasiekėte šią būseną? Ją pasiekiate tik tada, kai jūsų Dvasia ateina į smegenis. Į ego orientuotiems žmonėms tai labai sunku, štai kodėl jie negali mėgautis. Dėl mažiausių dalykų jie krenta. Ir Dvasia, kuri yra džiaugsmo šaltinis, tiesiog neateina, nepasirodo. Džiaugsmas savaime yra grožis. Ir tai ta būseną, kurią reikia pasiekti. Prisirišimai kyla įvairiais būdais. Toliau tai

leidžiam, tada turite prisirišimų prie savo šeimos: „Kas nutiks mano vaikams? Kas nutiks mano vyrui? Kas nutiks mano mamai, mano žmonai?“ – visa tai nesąmonės. Kas yra jūsų tėvas ir kas jūsų motina? Kas jūsų vyras ir kas jūsų žmona? Šiva nežino visų šių dalykų. Jam Jis ir Jo Energija yra neatskiriama. Taigi, Jis pasirodo kaip vienas asmuo. Nėra dualumo. Tik kai yra dualumas, jūs sakote: „Mano žmona“. Tęsiate sakdami: „Mano nosis, mano ausys, mano rankos, mano mano mano mano.“ Kuo toliau, tuo daugiau. Kol sakote „mano“, išlieka dualumas. O kai sakau: „Aš – nosis“, tada dualumo nėra. Šiva Šakti, Šakti Šiva – nėra dualumo. O mes visą gyvenimą gyvename dualiai, dėl to ir yra prisirišimai. Jei nėra dualumo, kokie prisirišimai, matote? Jei esate šviesa ir lempa, kur dualumas? Jei esate mėnulis ir mėnulio šviesa, kur dualumas? Jei esate saulė ir saulės šviesa, esate žodis ir reikšmė, tada kur dualumas? O kur yra skirtis, ten yra dualumas, ir dėl šios skirties jūs jaučiate prisirišimus. Nes jei esate tai, kaip būsite prisirišę? Suprantate, kur esmė? Dėl to, kad yra skirtumas ir atstumas tarp tavęs ir tavo, esate prisirišę. Bet tai aš, kas tada yra kitas? Visa Visata yra aš, kas tada yra kitas? Viskas yra aš, kas tada yra kitas? Negali būti, kad tai tik smegenų banga ar ego banga smegenyse. [Sėskite, sėskite. Pasakysiu, jei ko prireiks. Trukdote kitiems. Sėskite. Kalbame apie labai svarbią temą. Man nieko nereikia šių akimirkų. Net jei atsisėsiu devynioms valandoms, man nieko nereikės. Prašau atsisėsti, nesijaudinti. Neturite trukdyti. Sėskite.] Taigi kas yra kitas? Niekas! Tai įmanoma, kai jūsų Dvasia ateina į smegenis, ir jūs tampate neatskiriama pačios Viratos dalimi, Virata yra smegenys, kaip jau sakiau. Tada visa, ką darote – kai rodote savo pyktį, savo meilę, atjautą – bet ką, tada reiškiasi Dvasia, nes smegenys netenka savo tapatybės. Taip vadinamos ribotos smegenys tampa beribe Dvasia. Nežinau, tikrai nežinau, kokią analogiją pateikti tam. Bet ką galime padaryti, tai suprasti, jei įlašinsime dažų į vandenyną, vandenynas netaps spalvotas – tai neįmanoma. Bet pasistenkite suprasti, jei truputį dažų, truputį įlašinsime į vandenyną, dažai praras savo tapatybę visiškai. O dabar įsivaizduokite atvirkščiai: jei vandenynas yra nudažytas ir prasiskverbia į atmosferą ar į bet kurią kitą dalį, ar mažiausią dalelę, ar į kokį nors tašką, arba atomą, arba į bet ką kito – visa tai tampa spalvota. Taigi Dvasia kaip vandenynas, kuris savyje turi šviesą. Ir kai šis vandenynas prasiskverbia į mažą jūsų smegenų puodelį, puodelis praranda tapatybę ir viskas tampa dvasinga. Viskas. Galite viską padaryti dvasingą, viską. Paliečiate bet ką, ir tai tampa dvasinga: šis smėlis tampa dvasingas, žemė tampa dvasinga, atmosfera tampa dvasinga, dangaus kūnai tampa dvasingi. Viskas tampa dvasinga. Taigi Dvasia yra vandenynas, kol jūsų smegenys ribotos. Taigi neprisirišimas prie ribotų smegenų turi būti įgytas. Visi smegenų ribotumai turi būti pralaužti, kad kai šis vandenynas pripildys šias smegenis, tai sudaužytų puoduką, kiekviena puodelio dalelė turi tapti spalvota. Visa atmosfera, viskas, kur bepažiūrėtumėte, turi būti spalvota. Dvasios spalva yra Dvasios šviesa, ši Dvasios šviesa veikia, dirba, galvoja, koordinuoja, daro viską. Štai kodėl šiandien aš nusprendžiau suteikti Šivos tatvą smegenims. Pirma procedūra – nukreipti smegenis į Šivos tatvą sakant: „Pažvelkite, kur keliate, ponios Smegenys? Kreipiate dėmesį į tai, kreipiate dėmesį į kitą, įsitraukiate, dabar atsiskirkite, tapkite smegenimis. Tik smegenimis. Atsiskirkite. Atsiskirkite.“ Tada išlaikykite tas neprisirišusias smegenis pilnai užpildytas Dvasios šviesos. Tai įvyks savaime. Kol turėsite visus dėmesio apribojimus, tol tai neįvyks. Kiekvienas turi tikrai, ryžtingai atlikti šią „tapasiją“. Kiekvienas individualiai. Aš su jumis, taigi tokiu būdu jums nereikia jokios pudžos. Bet reikia pasiekti šią būseną, o kad pasiektumėte šią būseną, jums reikia pudžos. Tikiuosi, dauguma iš jūsų taps Šivos tatva Mano gyvenime. Bet nematau, kad prašau jūsų kentėti. Augime nėra jokios kančios. Jei suprantate, kad tai absoliutaus džiaugsmo būseną, laikas, kai jūs tampate Nirananda. Toks vardas džiaugsmo Sahasra čakroje, džiaugsmo vardas – Nirananda, ir žinote, kad jūsų Motinos vardas – Nira. Taigi jūs tampate Nirananda. Taigi šiandienos Šivos garbinimas turi ypatingą prasmę. Tikiuosi, kad viskas, ką darome išoriškai, grubiai, taip pat įvyksta ir subtiliai. Stengiuosi pastūmėti jūsų Dvasias į jūsų smegenis, bet aptinku, kad tai sudėtinga kartais, nes jūsų dėmesys tebėra įsitraukęs. Stenkitės atsiskirti. Pyktis, troškimai, godumas – viskas. Pabandykite sumažinti. Kaip maistą, vakar sakiau Voreniui: „Paprastai jų valgyti mažiau, ne kaip rajūnams.“ Kartą, didelio pobūvio dieną ar panašiai valgo daugiau, bet negalite tiek valgyti kasdien. Tai ne Sahadža joga požymis. Stenkitės kontroliuoti. Kontroliuoti savo kalbą. Visa, kaip išreiškiate pyktį savo kalba, arba užuojautą, arba apsimestinę užuojautą – bandykite kontroliuoti. Žinau, kai kurie iš jūsų negali daug padaryti. Viskas gerai. Stengsiuosi daug kartų jums pakartoti. Stengsiuosi jums padėti. Bet dauguma gali tai padaryti ir turėtų pasistengti. Taigi šiandien gilesniame lygyje pradėdame savo Sahadža jogą, ko dauguma iš jūsų gali nepasiekti. Bet dauguma iš jūsų turi stengtis gilėti. Kiekvienas. Jums nereikia išsilavinusių ar daug pasiekusių gyvenime asmenybių. Ne, visiškai ne. Reikia žmonių, kurie medituoja, nusprendžia gilėti, nes jie yra kaip pirmos šaknys, kurios turi siekti giliau dėl kitų, kad kiti galėtų sekti paskui juos. Šiandienos pudžoje bus labai trumpa Ganėša Atharva Širša. Neplausime Mano pėdų ir nieko daugiau, o tiesiog pasakysime Atharva Širšą, ir galite dėti... Šivos pudžos metu nereikia plauti Mano pėdų, Jis yra tyras. Šiva visada tyras, švarus, tyras, nesuterštas. Kam jums plauti tai, kas nesuteršta? Galite sakyti: „Motina, kai plauname Tavo pėdas, mes gauname vibruoto vandens.“ Bet tai toks neprisirišimas, kad jums nereikia plauti, būsenoje, kurioje jūs visiškai išplauti, visiškai išvalyti. Tada turėsime Šri Devi pudžą, nes Šri Gauri, kuri yra nekalta, bus garbinama. Taigi pasakysime 108 Šri Gauri vardus, tada darysime Šivos pudžą. Atleiskit, negaliu jums visko pasakyti trumpoje kalboje apie tai, bet neprisirišimas turi pasireikšti jūsų realizacijoje. Neprisirišimas. Kas atiduodama? Niekas, nes kai

esate neprisirišę, atsiduodate savaime. Kai laikotės kitų dalykų, nesate atsidavę, visiškai. Ką reiškia atsidavimas Man? Aš tokia neprisirišusi asmenybė, nesuprantu viso to. Turiu omenyje, ką aš gausiu iš jūsų. Aš tokia neprisirišusi. Nieko. Taigi šiandien tikiuosi, visi melsimės: „O Viešpatie, suteik mums stiprybės ir šaltinį tokio potraukio, dėl kurio atsisakysime visų kitų potraukių ir malonumų, ego džiaugsmo, visko, apie ką galvojame, ir panirsime į tyrą džiaugsmo formą Šivos tatvos. Visiškai.“. Tikiuosi, sugebėjau jums paaiškinti, kodėl esu čia šiandien, ir kodėl šiandien tokia didi diena. Jūs visi, kurie esate čia, esate ypatingi, labai laimingi žmonės, kurie turi galvoti, kad Dievas buvo geras jums, nes pasirinko jus šiandien būti čia ir klausytis to. Ir vos tik tapsite neprisirišę, pradėsite jausti atsakomybę – Abhijukta – atsakomybę. Atsakomybę. Ne ego, o atsakomybę, kuri vykdoma pati savaime, reiškia pati savaime, pasireiškia pati savaime. Telaimina jus Dievas.

1984-0923, 1st Day of Navaratri, The Discipline

View [online](#).

Navaratri Puja, London Hampstead (UK), 23 September 1984.

Šiandien ypatinga diena mums visiems, nes šiandien mes švenčiame Navaratri, ir susitinkame po tokios didelės pertraukos dėl mano turo.

Kai Italijoje pasakiau, kad Anglija yra Visatos širdis, jie negalėjo to priimti. Jie buvo šokiruoti dėl tokio mano pareiškimo. Jie negalėjo patikėti, kad Anglija galėtų būti Visatos širdimi. Viena iš priežasčių, kodėl jie taip sureagavo, yra tai, kad romėnai kadaise buvo okupavę Angliją, ir tais laikais romėnai pastebėjo, jog anglai – labai pasipūtę žmonės. Jie net nepriimtų fakto, kad pralaimėjo – taktiškai, kaip pralaimėjęs žmogus. Net pralaimėję vis tiek būdavo pasipūtę. Taigi jie negalėjo patikėti, kaip Anglija gali būti Visatos širdimi. Jeigu širdis yra tokia, kokia Visatos būklė? Tada jie man apibūdino, koks yra anglų pasipūtimas, ir aš supratau, kad pati daug ką jau esu pastebėjusi. Kadangi šiandien švenčiame pačią ypatingiausią Navaratri, tame turi būti kai kas ypatingo – tai, kad turime išvalyti šią širdį iki galo – pilnai, ir ji turi tapti tokia tyra, kad visas kraujas, kuris teka per ją, įgautų tyrumo.

Taigi, šios širdies ląstelės, iš kurių sudarytas šis ypatingas organas, turi būti geriausios, nes širdies ląstelės žmogaus organizme yra pačios geriausios, aukščiausios kokybės, pačios jautriausios. Ir širdis išreiškia Anahata čakrą – garsą be išorinio smūgio. Ir mes matome, kad yra keli tokia kokybę pasiekę žmonės, yra. O kiti daugiau kalba, stengiasi pasirodyti ir neturi tos reikalingos kokybės. Ir dabar tikrai galima pasiekti tą kokybę, nes jūs gimėte ypatingoje Anglijos žemėje. Tokia galimybė jau yra jumyse. Tad ko tada čia trūksta? Kodėl yra taip, kad esant visoms galimybėms, visai ypatingai aplinkai, visiems čia esantiems privalumams, kodėl mes atrandame, jog Sahadža jogai, daugelį metų būdami kartu, nepasiekia kitų jogų lygio. Kokia priežastis? Jei pažvelgsime, širdis turi pulso ritmą, ir jis pasireiškia tam tikru garsu, ir jūs galite jį fiksuoti kardiogramoje, ir tas garsas yra labai sistemingas.

Labai sureguliuotas, labai disciplinuotas, net mažiausias užesys ar mažiausias pasikeitimas fiksuojamas prietaisų. Tai labai jautrus organas. Ir būtent to labai trūksta čia – širdies disciplinos. Tai padirka, keista širdis, kuri pučiasi nuo savo egoizmo. Ir nepaisant to, kas ką sako, yra dar viena keista savybė: kai žmonėms ką nors sakai, akimirka jie tavęs klausosi rimtai, o kitą matai, jog jiems tai nedaro jokio poveikio. Taigi, labai svarbu tai matyti savyje, turime suprasti, kad mums trūksta disciplinos. Ir ta disciplina turi atsirasti, kitaip nebus mūsų kokybės. Bet tam, manau, mums reikia įgimtos išminties. Ne išsilavinimo, o įgimtos išminties. Įgimtos išminties, kad suvoktume, jog mums reikia gerinti savo kokybę.

Štai čia pulsuoja mūsų Dvasia. Dvasia, o ne Energija. Stebėtojas, tai, kas stebi, tai yra Dievo atspindys. Jis yra žiūrovas, kuris stebi Devi darbą. Taigi, kas įvyksta, jei nepasiekę to lygio sakome: „Viskas gerai, mes irgi stebime, nes esame Dvasia“, – tada neįgyjame tos kokybės. Ir su visais palaiminimais – kaip septynias širdies auras mes gavome septynis ašramus – mes nesuprantame, kad turime įgyti disciplinos. Tik naudotis viskuo arba būti Sahadža jogoje ir tik tvirtinti, kad esate Sahadža jogai – tai nėra širdies ląstelės savybės. Ir dabar reikia jus įspėti. Tai labai svarbu šioje sandūroje. Dabar, kai Sahadža joga kyla, atsiminkite: joga įgavo greitį ir prasidėjo kilimas; tie, kurie atsiliks, bus atsilikę.

Tad nebūkite pasipūtę. Pirmiausiai – jūsų charakteris, visi sako: „Jie – labai pasipūtę“. Pasistenkite įgyti nuolankumo, ir supraskite, kad jūs turite būti lėktuve, o ne likti stovėti ant žemės. Dabar prasidėjo greitėjimas. Šiandien – ypatinga diena, nes šiandien – Navaratri. Ir tai, kad aš turiu būti Londone ir, kad ši Navaratri turi būti atlikta Londone... Jokia kita šalis negavo tokios privilegijos. Nes tai aukščiausia pudža, ypatingiausias ritualas, kuriame jūs dalyvaujate. Taigi, kodėl darome Navaratri? Švęsti Navaratri – tai savo širdyse pripažinti Šakti energijas. Suvokti Energiją, kurią visos šios čakros turi savyje, ir kai jos nušvinta, jūs galite išreikšti šias energijas devyniose jūsų čakrose.

Septynios čakros ir mėnulis bei širdis sudaro devynias čakras. Bet aš pasakyčiau, kad yra septynios čakros ir dar dvi viršuje. Mūsų nuostabai, Bleikas aiškiai aprašė devynis centrus. Tiesiog dabar dar negaliu kalbėti apie tuos aukštesnius centrus. Bet

kalbėjime bent jau apie tuos septynis centrus. Septynių centrų galios – ar sugebėjome jas atverti? Kaip jūs tai galite padaryti? Juk neturite laiko. Jūs visi esate užimti ir pasipūtę žmonės. Taigi tam, kad išvystytume tas energijas, turime susikonsoliduoti į tas čakras.

Visur, kur nuvažiuoju, aš nustembu, kokių klausimų jie man užduoda, kokie jie yra. Niekas nekalba apie savo šeimą, namą, darbą, ir jokių nesąmonių temų – tokių kaip bedarbių ir panašiai. Jie manęs klausė: „Motina, kaip mums išvystyti šios čakros energiją? O šios čakros, o dar šios?“ Ir aš paklausiau jų: „Kodėl klausiate apie konkrečią čakrą?“ Jie sakė: „Nes supratome, kad to mums trūksta, ypač šiai mano nėra gerai.“ Čia dar vienas negatyvas, kuris neleidžia mano gerklei pagyti. Taigi, realizuotoms sieloms nereikia, kad jas drausmintų, man nereikia jums viso to sakyti, nes man labai nemalonu su jumis šiandien kalbėti tokiu tonu. Bet aš žinau, kad jei šiandien jūsų neįsėsiu, rytoj jūs mane kaltinsite, kad neįsėjau. Priimkite tai kaip labai rimtą įspėjimą. Dabar, po realizacijos, man visai nereikia jūsų drausminti, nes jūs gavote šviesą, jūs jau žinote, kas yra realizacija, jūs jau žinote, ką reiškia būti realizuotiems, ir jūs žinote, kiek to pasiėmėte, kaip pagerėjo jūsų asmenybė. Bet yra dar kai kas, kas turi būti padaryta – tai pastebėti, ar tikrai įgijote disciplinos ar ne. Nereikia, kad būtų lyderis ir jums sakyti, ir nereikia, kad kas iš ašramo jums sakyti – niekas neturi jums sakyti.

Juk esate realizuota siela, esate pats sau mokytojas, pats sau guru. Tik įsivaizduokite, jūs visi esate guru. Ypatingi guru ir satguru, gerbiami šventieji, ir visi angelai turi apiberti jus gėlėmis. Pagalvokite apie tai. Ir štai jūs pasipūtę mokote, pasipūtę kalbate. Tai labai nesmagu, netgi Dievybėms. Jos nežino, ką su jumis daryti – ar puošti girliandomis, ar užkimšti jums burnas. Štai jūs, kurie pasiekėte, štai jūs, kurie esate tokioje aukštoje pozicijoje, nes gavote realizaciją – jums tik reikia priimti šios jogos grožį, tik nušvieskite savo galias, kurios jau yra šiose septyniose čakrose. Dabar apie pirmąją čakrą, kuri priklauso Gauri energijai, Šri Ganėšos Motinos energijai, Gauri energijai. Jos milžiniškos, argi ne?

Jos dėka jūs gavote realizaciją. Taigi, ką mes padarėme, kad išvystytume šią energiją savyje? Jei šiandien pirmoji Navaratri diena, pažvelkime, ką nuveikėme? Ar mums pavyko išvystyti tyrumą savyje? Kalbėdami žmonės būna tokie aštrūs. Kaip galite būti aštrūs, jei esate tyri? Jie tokie pasipūtę. Kaip galima tokiems būti, jei esate tyri? Žmonės sukčiauja. Kaip galite tai daryti, jei esate tyri?

Kenkti vienas kitam. Kaip galima, jeigu esate tyri? Taigi, pirmiausiai turite stebėti save, jei tyrumo energija tyri gyvuoti, visos tos nesąmonės turi dingti. Jei norite būti tyri, visa, kas yra prieš tyrumą, turi nukristi. Aš suprantu žmones, kurie yra neišmanėliai, kurie neturi išmanymo. Apgaubti neišmanymo, kaip jie kalbės apie tyrumą? Bet jūs nesate neišmanėliai. Jūs – išmanantys, jūs gavote savo nušvitimą. O tyrumo energija tokia nuostabi. Ji jus padaro absoliučiai bebaimius, ne pasipūtusius, o bebaimius.

Ir nuostabiausia tyrumo savybė – jūs esate pagarbūs. Pagarbos jausmas: jei tai neišvystyta jumyse, jei negalite išsiugdyti pagarbos kitiems Sahadža jogams, kitiems žmonėms, ašramams, disciplinai ir pagarbos sau pačiam, tada nėra prasmės kalbėti apie Sahadža jogą, nes tai pati pradžių pradžia. Iš pradžių jūs – nepagarbūs, gerai, tada pasipūtę – nieko tokio. Jūs atsiduriate didžiųjų kvailių rojuje, kaip sakoma, ir lekiate ant greito žirgo. Bet nieko tokio, viskas atleidžiama. Tačiau kartą išvydę šviesą turite atsisakyti visų tų gyvačių, kurias laikėte iki šiol. Juk tai savaime aišku. Tik būdami tyri kaip vaikai galite patirti Gauri palaiminimus, kitaip tai neįmanoma. Jūs tikrai turite būti tarsi vaikai. Jeigu ne, tada net neverta, neverta jums nieko sakyti, nes jūs galvojate, kad esate labai protingi.

Jei žmogus galvoja, kad viską žino, kokia prasmė kalbėti su tokiu žmogumi?! Juk jis jau viską žino. Taigi, kai vystote savo pirmąją energiją, turite išmokti sėdėti ant žemės, visų pirma. Jūs turite gerbti Motiną Žemę, nes pirma čakra sudaryta iš Motinos Žemės. Stenkitės pajauti nusiramimą sėdėdami ant Motinos Žemės. Ir svarbu pagarba. Pažvelkite į medžius: kai jie pražysta, neišreiškia tiek pagarbos, bet kai apsunksta nuo vaisių, jie nusilenkia Motinai Žemei. Lygiai taip pat, kai jūs gaunate vaisių iš Sahadža jogos, visi turite nusilenkti. Ir tyrumas turi išskirtinę savybę – padaro žmogų ypatingai ramų. Ypatingai ramų.

Visas pyktis, grubumas, agresyvumas yra, kai žmogus neturi savyje tyrumo. Visa tai negali pasiekti jūsų. Žmogus, kuris neturi tyrumo, būna klastingas arba agresyvus. Jis negali turėti ramybės savo širdyje. O tyras žmogus nesirūpina, gyvena tyrai, mėgaujasi viskuo visiškai ramybėje ir harmonijoje. O tas agresyvumas atsiranda, kai žmogus tampa gudrus. Jis galvoja: „Aš – toks gudrus, kitas žmogus – toks kvailas. Aš turiu teisę šaukti ant tokio žmogaus.“ Ir tas, kuris neturi savyje tyrumo, niekada

neturės išminties. Gal iš šono atrodys gudrus, bet jis nebus išmintingas. Išmintis atsiranda tik kartu su tyrumu.

Ir kiek išminties jūs sukaupėte? Štai ką turite stebėti. Kai jūsų tyrumo energija išaugs, atsiras ir išmintis. Žmonės sako: „Šis žmogus – labai išmintingas.“ Pavyzdžiui, jeigu kažkas verkia dėl savo žmonos, išmintingas žmogus pasakytų: „Opapa, tik pažiūrėkite į tai, jis vis dar užsiėmęs savo žmona.“ Kitas verkia dėl savo namo ar panašiai. Tada sakys: „Tik pažiūrėkite, jis vis dar jaudinasi dėl savo namų.“ Tai neturi pabaigos. Aš pažįstu žmonių, kurie tiesiog išsipučia, nes galvoja, kad turi kalbėti visą valandą apie Sahadža jogą. Kol nepasakys valandą besitęsiančios kalbos, tol nemanys, kad jų ego galėjo pilnai pasireikšti. O išmintingas žmogus neturi nei kalbėti, nei ką nors daryti. Jis paveikia savo tylumu. Jo išmintis daug paveikesnė.

Štai ką mes turime pamatyti. Ar mums pavyko įgyti disciplinos? Nes mūsų augimas tik ką prasidėjo. Mes turime pakankamai daug užtelėti, o žmonės to nesupranta. Dėl savo egoizmo nemato, kad turi dar augti, kad vis dar neužaugo. Jūs turite daug augti. Ir kai jūs augsite, pamatysite, kad ta išmintis pradeda skleisti atjautos aromata. Jūsų išmintis kvepia atjauta. Tokią nuostabią atjautą gali skleisti jūsų vidus, kad visi, kuriuos sutiksite, pajaus, jog jūs – ypatingi. Bet vėlgi turite būti pagarbūs savo dvasinei realizacijai ir sau pačiam.

Svarbiausia, ką turite daryti – medituoti. Man kažkas atsiuntė laišką, pajaučiau, kad vibracijos – siaubingos. Pagalvojau: „Kas atsitiko tam ponui? Jo vibracijos tokios siaubingos, ką jis veikia?“ Vėliau išsiaiškinau, jis sakė, jog jam nereikia jokios meditacijos. Jis jau ir taip pasiekė „keturioliktą dangų“. Taigi, jam nereikia jokios meditacijos, jam nebereikia medituoti. Lengva taip pasakyti, bet kam jūs tai sakote? Paaiškinkite tai sau. Paaiškinimų reikia jums patiems, niekam kitam nereikia aiškinti. Lygiai taip pat, kai pavėluojame į lėktuvą.

Jei pavėlavote į lėktuvą, kam jūs ruošiatės aiškinti? Lėktuvas jau išskrido. Taigi, turite priekaištauti patys sau. Jūs galite sakyti, kad tai oras arba kelias, arba dar kas nors. „Štai viskas atsitiko taip, nes buvo taip, neturėjau laiko, buvo kamštis, dar tas ir anas“ – bet lėktuvas jau išskridęs. Kam jūs priekaištausite? Taigi, kiekvienas turi medituoti kasdien. Tai labai svarbu. Ir jogai tai daro visose šalyse, kur manęs nėra. Kadangi aš gyvenu Anglijoje, žmonės naudojami manimi: „Motina daro viską“.

Taigi keliuosi 4 valandą, prašiuosi ir medituoju už jus visus. Turbūt man vėl reikės pradėti taip daryti, nes jūs juk neturite laiko meditacijai... Tad leiskite man medituoti už jus. Šiandien visi turite man pažadėti, kad medituosite kiekvieną dieną. Atsikelkite rytel! „Negalime atsikelti ryte.“ Visas pasaulis gali atsikelti, o kodėl anglai ne? Bet kai vyko Vaterlo mūšis, jie atvyko pirmieji. Jie laimėjo mūšį, nes buvo tokie punktualūs. Kas nutiko jų punktualumui šiandien? Mes negeriname, nepatiriame pagirių, neiname miegoti vėlai, tad kodėl šiandien neapsisprendus: „Atsikelsiu kasryt ir pamedituosiu. Ir medituodamas turiu koncentruotis į save, o ne į kitus.“

Ir pats pamatyti, kas blokuojama, kur manyje blokuojama, kuri mano čakra blokuojama, ką aš turiu daryti.“ Taigi šią Navaratri dieną, šiandien – pirmąją dieną, mumyse turi būti įžiebtos Gauri galios, ir jos turi pasireikšti. Ir jos yra nuostabios. Aš neapibūdinsiu jų vienoje paskaitoje. Pagalvokite apie Pirmąją Kundalinį. Ji veikia Motinoje Žemėje, Ji veikia Visatoje, Ji veikia gyvūnuose, Ji veikia materijoje, Ji veikia Žmonėse, ir dabar Ji veikia jumyse. Ji – ta, kuri nusprendžia, kokį veidą ir figūrą jūs turėsite. Ji nusprendžia, kokį vaiką jūs turėsite. Ji – ta, kuri duoda vaiką konkretaus tipo, kurio jums reikia. Ji – ta, kuri davė jums visus šiuos nuostabius vaikus. Ji – ta, kuri davė jums šiuos švytinčius veidus ir švytinčias akis.

Visa tai Ji padarė dėl jūsų, o kaip galia, kurią turite savyje. Kiek jūs tai išreiškėte? Pirmąją energiją labai sunkiai dirba, be abejonės. O kaip jūs – individai, kurių Kundalini buvo pažadinta? Kaip plačiai ją išskleidėte? Ir kas yra Kundalini? Tai paprastas dalykas, kaip žinote. Tai tyras troškimas. Taigi, tyras troškimas tobulei, augti. Jei tai iš tiesų tyras troškimas, visa kita nesvarbu.

Visi kiti troškimai yra antrame ir trečiame plane. Pats svarbiausias troškimas – augti. Ir kieno naudai? Jūsų naudai, o kai jūsų naudai, tai ir viso likusio pasaulio naudai. Sahadža jogai reprezentuoja šios Visatos augimą, žmonių rasės augimą. Ar suvokiate, kad atliekate tokį svarbų vaidmenį, vaidmenį tokiu kritiniu metu, kai pasaulis besužlungęs? Ir jūs turėjote didžiųjų pranašų, tokių kaip Viljamas Bleikas, turėjote tokių didžiųjų žmonių, kalbėjusių apie šiuos laikus. Jie tai sukūrė, tradiciškai sukūrėme visai tai dabar Anglijoje. Amžius trukęs darbas atvedė Angliją prie šios studijos. Dabar ar suvokiate, kad anglų Sahadža jogų pozicija yra labai svarbi?

Bet stigdami išminties ir pasipūtėliškai, nesuprasdami savasties, kaip galite kalbėti taip garsiai? Kaip galite galvoti apie visko organizavimą, kai patys esate tokie silpni ir pasipūtę? Taigi šiandien neketinu skaičiuoti žmonių, kurie medituoja kasdien ir ne. Bet galiu jums pasakyti tiek: kitąmet tie, kurie nemedituojate kasdien, jūsų čia daugiau nebebus. Priimkite tai iš manęs. Tai yra faktas. Turite medituoti kasdien. Disciplinuokitės. Dabar pažvelkite iš kitos perspektyvos. Turite naujai pažvelgti.

Dabar, kai matote tai, kai pažįstate naują matymą, negalite ten tiesiog stovėti. Imkitės to! Visi sako, Damblis taip pat sakė: „Motina, praleidžiate tiek daug laiko su anglais. Kodėl tiek daug laiko jiems?“ Galbūt manote, kad dėl to, jog esate labai didingi, štai kodėl turiu tarnauti jums, žmonės? Galvokite, ką norite. Bet pats svarbiausias dalykas, kad esate Širdies žemėje, ir turiu jus išvalyti labiau, daug labiau nei kitus. Bet yra ir priešingai – kiti juda taip greitai. Aš nustebusi, kokios jų vibracijos, jautrumas, supratimas. Jie tiesiog įsisavino tai – kiekvienas iš jų. Čia tai tampa labai centralizuota, ir visi nori ne suprasti Sahadža jogą, o vesti paskaitas.

Nėra jokios pagarbos vyresniems. Jokios pagarbos, kas jaunesnis, kas vyresnis, o kai kas mano, kad dėl realizacijos yra aukštesni už kitus, tada atminkite Kristaus žodžius: „Pirmieji bus paskutiniai“. Taigi stenkitės suprasti, kad jūs esate tie, kurie turi augti, jūs – tie, kurie turi išreikšti galias. Galių išraiška. Nežinau, kiek jūs tai supratote. Vos tik žmogus, turintis Gauri galių, įeina į salę ar kitą vietą, pakyla visų Kundalini – tiesiog pasveikinti. Kai turite Gauri galių, tada jūs išsiskiriate, nes esate tyri, be troškimų, be godulio, gražūs, spindinčiomis akimis, ir kur bepažvelgiate, net nuo vieno žvilgsnio pakyla Kundalini, iš karto. Žmonės, kurie serga vėžiu, kenčia dėl šios ligos, ši liga, viskas gali būti sutvarkyta bet kada, jei įgyjate vienintelę Gauri galią. Visos jūsų problemos gali būti išspręstos. Negatyvai dings, ir jūs tapsite tarsi lotosas.

Nuostabus, aromatingas, nugalintis visus negatyvus. Štai taip: „Tas vaikinys tik palietė mane, ir dabar aš tapau egoistiškas.“ Jei yra vienas egoistiškas vaikinys, jis tiesiog pakalba su kitu, ir tas tampa egoistiškas. Turiu omenyje, ne taip reikia būti jautriam. Turite būti jautrūs Dievui, o ne blogiems dalykams. Bet mums artimesnis, paveikesnis blogis nei gėris. Taigi galia, susivienijimo su gėriu galia, gėrio spinduliavimo galia – visos šios galios jums visiškai pasiekiamos. Bet visa tai turi tapti ne pagyromis, o tam tikru išbandymu, nuostabiu smalsumu ir jūsų pažanga. Bet mes smunkame žemyn, turiu jums pasakyti, mes smunkame Anglijoje. Nes turime juokingų etikečių, juokingų žmonių, kurie nuolat su etiketėmis. Tokie žmonės turi būti įspėti, o vėliau gali būti paskelbta, kaip šie žmonės nusprendė, turi būti įtraukti į juodąjį sąrašą.

Šiandien man labai liūdna, štai kodėl visa vieta to kupina, turiu omenyje, aš neplanavau, kad pudža vyks čia, nes aš tikrai labai liūdna. Nes, kai matau vibracijas, matau, kaip viskas yra, žmonės Anglijoje – tarsi iškyloje, jaučiuosi tokia nelaiminga, jūs nežinote. Aš visad buvau be galo sužavėta, ir labai įvertinau jūsų pastangas. Bet jei pažvelgsite į to esmę, kad pamatytumėte esmę, žvelkite į save. Kiekvienas individas turi pažvelgti į esmę, kuri mumyse. Mes nerimaujame dėl draugo, sužadėtinės ar žmonos, ar vyro, to ar kito. Tai ne kokybė. Labai prasta kokybė ir po truputį menkėja. Tai nėra gerai, nėra gerai. Jei mano meilė ir atjauta gadina jus, verčiau iš to ištraukiau.

Nes jūs pajėgūs nusipelnyti gimimo šioje šalyje. Jūs pajėgūs pasiekti didžias aukštumas. Aš tai žinau. Didžias aukštumas, kurias galite pasiekti. Bet ne galvodami ar kalbėdami apie tai, o tapdami šia didžia galia, tapti šia galia. Ir pažvelkite į kolektyvinius palaiminimus, buvau nustebinta, kai jie pasakė man, kad turi šį palaiminimą, kad turi tą palaiminimą. Turiu omenyje, jie gavo beribius palaiminimus. O kodėl mes negalime gauti čia? Kokia problema mumyse? Jei nesame kolektyviški, jei tarp mūsų yra problema, vadinasi, tarp mūsų tebėra tam tikras ego, kuris skiria mus.

Taigi dabar pažadėkime širdyje, kad į mūsų širdį turi patekti tai – labai gilus jausmas mumyse, kad dėl Dievo malonės gimėme tuo metu, kai tai įvyko, jog esame žmonės, įgiję Dievo palaiminimus ir gavę realizaciją, ir pakilę taip aukštai. Dabar galėdami išskleisti savo sparnus, juos nusikerpame. Netapkite smulkmeniškais žmonėmis, besirūpinančiais smulkmenomis čia ir ten. Niekas nesvarbu. Jei pažvelgsite į ankstesnius gyvenimus, turėjote įvairaus maisto, įvairių kelionių, visokių santuokų, įvairių kitų beprasmių dalykų, kuriems žmonės švaisto laiką. Dabar viskas, baigta. Dabar darote kai ką naujo. Su kiek žmonių susituokėte ankstesniuose gyvenimuose ir kiek namų turėjote ankstesniuose gyvenimuose, ir kiek malonumų turėjote – dabar baigta, baikite tai. Tai specialus laikas, geriausias laikas Ritambharai, kur turite augti. Tokia esmė, toks laikas.

Šiuo laiku, jei neaugsite, jūs neužaugsite. Turite pilnai tai išnaudoti. Kuo intensyviau turite imtis Sahadža jogos. Tai nereiškia, kad turite mesti darbus ar pan. Jei intensyviai imsitės Sahadža jogos, intensyviai imsitės visko. Bet čia nėra intensyvumo. Ką tik nusprendžiau, Miunchenas, nežinau, ar Vorenas jums sakė, Miunchenas... Nepasakei apie Miuncheną? Gerai, Miunchenas. Nusprendžiau paskutinę minutę, nes buvo čia viena tokia siaubinga, atvykusi iš Miuncheno, ir pasakė man, kad Miuncheno ieškotojai užduos tam tikrus klausimus. Man jie visai nepatiko.

Ji buvo labai arogantiška. Pasakiau, kad nevyksiu į Miuncheną. Bet Vienoje pajaučiau Miuncheno vibracijas. Buvau nustebinta, pasakiau: „Gerai, vyksiu į Miuncheną.“ Turėjome vaikščioti pirmyn atgal, kad gautume man vizą, šį dalyką. Viskas pavyko, kaip įprasta. Ir per tą trumpą laiką, tris dienas, 400 žmonių buvo ten. Ir taip intensyviai, sakau jums, taip intensyviai, net vaikai, taip intensyviai, ir jie klausė kiekvieno žodžio, kurį pasakiau, ir rinko kaip perlus, brangius kaip deimantus, neleido nukristi nė vienam žodžiui. Ir, kai jie gavo realizaciją, buvo tiesiog apstulbę. Įsivaizduokite vokiečius, paveikiančius jus, anglai. Kas jums nutiktų?

Jie – ryžtingi žmonės. Jei jie nuspręs daryti gera, jie padarys daug gero. Jie ne tokie. Kai aš palikau juos, jie valandą prabuvo salėje, tiesiog priblokšti, diskutuodami apie Sahadža jogą. O vos tik išvyksiu iš čia, žmonės pradės diskutuoti apie visokias nesąmones. Aš tai girdžiu. Žinau vibracijas ir visa kita. Mes nesame intensyvūs, turime padidinti savo intensyvumą. Tai vadinama Šraddha. Tai svarbu, labai svarbu.

Esu tikra, šiais metais jums svarbiausia intensyviai suprasti Sahadža jogą. Šio intensyvumo trūksta. Galbūt kas nors nepavyko jums praeityje ir esate sąlygoti dėl to arba galvojate apie tai: „Kaip galiu tai padaryti? To per daug.“ Galite tai padaryti, viską, pamirškite praeitį, pamirškite praeitį. Praeitis neturi jokios prasmės Sahadža jogoje. Jūs esate visiškai atnaujinti, bet jūs tiesiog naudojate savo mechanizmą. Taip sunkiai dirbau su jumis, žmonės, kad jūsų mechanizmui nebūtų nieko blogo. Vienas dalykas – neturite tikėjimo savimi. Tie, kurie netiki savimi, visada yra pasipūtę žmonės. Taigi pirmiausiai apsistokite savo Dvasioje, savo širdyje, ir pabandykite vystyti savo galias, vidines galias, ne kalbant ar rodantis, o vidines galias.

Daug žmonių tebėra apsėsti, žinote tai. Tai gėdinga, kad net dabar Dievo šventykloje yra žmonių, apsėstų siaubingais demoniškais dalykais. Kaip taip gali būti? Jūs nešiojatės visa tai, net dabar, kaip taip gali būti? Taigi kiekvienas turi būti labai intensyvus, ir tie, kurie dabar atrodo niekas, išaugs į kai ką labai didingo, kad patys stebėsitės: „Kaip aš tapau toks didingas?“ Bet svarbiausia yra disciplina. Laikykitės disciplinos. Kai reikia valgyti, kai kurie valgo per daug. Kai reikia kalbėti, kai kurie kalba per daug. Arba išvis nekalba, arba išvis nevalgo. Tai ne disciplina.

Kylant aukštyn dvasiniame kelyje geriausia mokytis disciplinos iš savo Dvasios, ir iškart esate disciplinuoti. Leiskite Dvasiai valdyti jus. Tai įmanoma. Tai įmanoma, nes mačiau per tokį trumpą laiką, ir kai esu ten tokį trumpą laiką nežinau net jų vardų. Čia praktiškai pažįstu jus visus, pagal jūsų vardus ir jūsų vibracijas. Ir jie taip pakilo. Taigi šiandien didi diena. Žinoma, didelė privilegija. Jūs esate visada privileijuoti žmonės, kaip iš Lordų rūmų. Tai tiesa, bet gali būti, vieną dieną šie Lordų rūmai gali būti visiškai išvaikyti.

Turite elgtis kaip lordai. Štai kodėl labai prašau, kad išmoktumėte garbinti discipliną. Nesakau: „Daryk tą, daryk kitą.“ Žinote, ką reikia daryti. Ir galų gale neturėtumėte man sakyti: „Žinau, turėčiau, žinau.“ Kai sužinote, kodėl nedarote? Jums suteiktos galios. Šiandien pilnai tikėdami savimi ir savo augimu, visu intensyvumu dalyvaukime šioje pudžoje, ir savo širdyse nuspręskime: „Aš disciplinuosiuosi.“ Telaimina jus Dievas. Navaratri prasideda galinga jėga. Bet vibraciškai – gerai, šiandien vibracijos labai stiprios. Nuostabios. Ir jūs pilnai mėgaujatės jomis.

Jei norite, galite kaire arba dešine ranka, kuria norite. Jei norite, nukreipkite kairį delną į Motiną, o dešinį delną į žemę. Arba kairį delną... Sakyčiau, kairys delnas daugiausiai. Net tie, kurie atrodo egoistiški, yra apsėdimo energijos priespaudoje. Ir jie dar blogesni nei tie, kurie tikrai egoistiški, nes jie patys visiškai nesupranta, apie ką kalba.

1984-1123, Pre-Christmas Talk and Farewell Puja

View [online](#).

Pre-Christmas Talk and Farewell Puja. Montague Hall Hounslow (UK), 23 November 1984.

Taigi vakar buvo graži diena mums visiems, ir aš pasakiau kai ką iš kito lygmens.

Mes nuolat kalbėjome apie kasdienes dalykus, ir šie dalykai kartais yra labai... Manome, kad jie yra labai svarbūs. Bet kai kalbėjau su jumis vakar, tikiuosi, jūs visi supratote, kad dabar turime patekti į subtilesnio Sahadža jogos supratimo sritį. Pirmiausiai nerimaujame dėl savo šeimų, vaikų, savo namų, tada savo santuokų. Vienas po kito iškilo visi šie klausimai, ir buvome susirūpinę dėl jų visų – mažų, mažų smulkmenų. Po to taip pat susirūpinome dėl ašramų, kuriuos turime: ašramo problemų, ką darydavome, kaip susidurdavome su problemomis, kaip žmonės kuria problemas. Taip žmonės pradėjo įgyti subtilesnį supratimą. Tada pajautėme, kad esame palaiminti Dievo, kad yra kažkas didingas, kuris visada rūpinasi mumis, kažkokia aukštesnė jėga, tam tikras ypatingas mums skirtas dėmesys. Štai ką pajautėme. Šiandien bandžiau paaiškinti, kaip tai įvyksta, kaip suprantame, kad Dievas mums padeda. Kiekviena problema yra tam tikros priežasties rezultatas – kiekviena problema.

Pavyzdžiui, Mona parašė laiške, kaip ji važiavo keliu ir nebegalėjo suvaldyti automobilio, o stabdžiai neveikė. Važiavo automobilis iš dešinės, automobilis – iš kairės, automobiliai važiavo iš priekio ir galo. Ir ji jautė, kad joms bus galas – jos keliavo dviese, dvi Sahadža jogos. Taigi priežastis buvo automobilis arba stabdžiai, arba kitas mechanizmas, o rezultatas buvo visa problema. Taigi kaip įveikti šią problemą? Sakykime, jei bandysite neutralizuoti rezultatą, jums nepavyks, nes priežastis vis dar ten. Jei pabandykite atitaistyti priežastį, jums taip pat nepavyks. Ką tada daryti? Taigi lengviausia yra peržengti priežastį, pakilti virš priežasties; taigi jei priežastis jums neegzistuoja, tai neegzistuoja ir rezultatas. Kol kreipsite dėmesį į priežastį, tol rezultatas išliks.

Taigi ką ji darė? Ji tiesiog meldėsi man, tiesiog galvojo apie mane: „Motina, tai mano paskutinis šansas“ – tik tiek. Taigi priežastis dingsta, nes jūs peržengiate ją. Rezultatas taip pat išnyko ir Mona buvo nustebusi. Taigi turite pakilti virš priežasties. Kita problema: „Mano žmona yra tokia“, „Mano vyras yra toks“, „Mano šeimos gyvenimas toks“, „Sahadža jogai yra tokie“ – visi panašūs niekai yra ten. Tai rezultatas. Tad kokia priežastis? Toks ir toks žmogus. Gerai, kaip paneigti priežastį?

Atiduokite to. Jūs esate, turite teisę tai padaryti. Mokate tai padaryti, galite tai padaryti. Sugebate, jums suteikta teisė tai padaryti, bet vis tiek to nedarote, pamirštate. Tiesiog pamirštate. Jei atiduosite tą priežastį, rezultatai išnyks. Labai svarbu prisiminti, kad turite pakilti. Žengti virš priežasties – geriausias būdas to atsikratyti. Taigi aš žaidžiau su jumis. Jūs turėjote išsakyti priežastis: „O, Motina, tai yra problema.“

Aš neturiu darbo. Dabar turiu darbą, bet jis sunkus.“ Tada žmonos trūksta, reikia turėti žmoną. Žmona turi problemų, taigi reikia skirtis – ir taip toliau. Tada: „Aš toks. Aš labai blogas, nes manyje yra bhutas“. Taigi bhutas yra priežastis. „Ir aš elgiuosi taip, nes manyje yra bhutas“. Manau, tai yra atpirkimo ožys. Tad pirmiausiai perženkite sakydami: „Kas yra bhutas? Kas tai?“

Aš pasikliauju savo Motina. Todėl, Motina, pasirūpink šiuo mano bhtu“. Viskas. Bet jums turi įvykti kritinė situacija, kitaip tiesiog nepasinaudojate šia galia. Kai esate kritinėje situacijoje, tada išsisprendžia greičiau. Kai tai ne kritinė situacija, tada tėra abejingumas, kaip buvo Monai. Buvo kitas atvejis, kai žurnalistai keliavo iš... Ir jų stabdžiai sugedo. Jis keliavo su kitu žurnalistu, tad jie vyko kartu. Tas kitas žurnalistas ir papasakojo man. Jis buvo Sahadža jogos.

Taigi jis suprato, kad neveikia stabdžiai, ir dėl to jo automobilis nestoja, iš priekio artėjo didelis sunkvežimis, o kitas sunkvežimis – iš galo. Nebuvo jokios galimybės jam pasukti ar išvengti, o stabdžiai visai neveikė. Tai buvo kritinė situacija, kaip matote. Tokia kritinė situacija, kad jo prote tai pasireiškė žodžiais: „O, Dieve, dabar atėjo paskutinis momentas. Dabar mums galas“. Sunkvežimis artėjo, kitas buvo už jo, ir po akimirkos jis turėjo būti pribaitas. Tada tiesiog pasakė draugui: „Galvok apie Motiną“ – tai viskas. Ir tada pamatė, kad gražiai slenka keliu, o sunkvežimiai liko už jo ir stabdžiai veikė. Bet turi būti kritinė situacija.

Žmonės yra tokie: kol nebus užspęsti į kampą, tol niekada to nepadarys.

Tik užspęsti į kampą padarys. Tai priežastis, kodėl žmonės bando gyventi asketiškai: jei esate asketiškai, jūs įsprausti į kampą. Jie eina į Gobio dykumą sukurti tą kritinę situaciją, kad galvotumėte apie Dievą. Bet per vėlu keliauti į Gobio dykumą. Jie sukuria problemas, įsisprausdami į kampus, kad vėliau galėtų išsiveržti iš jų. Bet Sahadža jogams – jei jie yra išmintingi – to nereikia. Kaip mes pasiekiamo tai kitaip, neužsispęsdami? Vienintelis kelias yra meditacija. Kiekvienas turi medituoti, tai esmė. Jei nemedituojate, galite tęsti tai kurį laiką.

Galite jaustis puikiai kurį laiką – du, tris mėnesius, gal dvejus metus, bet po to iškrentate. Daugelis mano: „O kokia nauda medituoti? Matote, viskas gerai. Nesvarbu, ar mes medituojame“. Taip nėra, nes jūs augate tik meditacijoje. Kritiškoje situacijoje staiga ūgtelėte, be abejo. Turiu omenyje, iššokate kaip žaislas iš dėžutės. Jūs tiesiog iššokate dėl spyruoklės. Bet norėdami nuolat augti, turite medituoti, leiskite mintims eiti ir tada leiskite joms nuslūgti, nes jūs kylate į beminčio suvokimo būseną. Būdami beminčiame suvokime augate.

Augate be priklausomybių nuo visų priežasčių rezultatų. Jei nėra priežasties, nėra rezultatų. Bet problema mumyse ta, kad dažniausiai nemedituojame. Tik kai pasiekiamo ribą, kai įkrentame į duobę – tik tada susimąstome. Galbūt tuo momentu jums padedama, bet jūs neaugate. Augimas vyksta tik, kai medituojate. Labai svarbus aspektas yra visiška pagalba žmonėms, kurie medituoja tinkamai. Kaip augame įprastame gyvenime? Jei neturime deguonies, negalime augti. Mums reikia turėti pakankamai deguonies, pakankamai maisto, reikia visų šių dalykų.

Bet dvasiškai jūs augate medituodami. Nėra kito kelio. Tie, kurie mano, kad gali augti, yra išdidūs, iš tikrųjų pasipūtę žmonės, nes jie gali daug kalbėti apie Sahadža jogą. Sutikau žmonių, kurie kalba per daug apie Sahadža jogą. Jie gali skaityti ilgas paskaitas ir pan., bet visiškai neturi vibracijų. Jie negali daryti jokio darbo dėl Sahadža jogos, jie ne kolektyviški, neturi kolektyviškumo jausmo, pilni įvairių problemų. Turi būti augama pasitelkus meditaciją. Tai viena pusė. Tai, galime sakyti, yra garbinimas, pudža. Tada jūs neprivarote nieko atsisakyti, tampate tiesiog nešališki, atsiskyrę nuo pačios priežasties.

Tai vienas aspektas. Antra, sakyčiau, tai suteiks subtilumo emociniams saitams, nes emociniai saitai įteigė jums tam tikrus susitapatinimus: jūs esate krikščionys arba induistai, arba musulmonai, arba tas, arba anas, arba britai, arba kitos rasės, ar kaip tai bepavadinumėte. Visi šie dalykai išnyks, nes tapsite nepriklausoma asmenybe, taigi šie emociniai saitai – „Jis yra mano brolis“, „Ji yra mano sesuo“, „Aš nerimauju dėl savo žmonos“, „Aš nerimauju dėl savo vaiko“ – visi šie emociniai saitai, kurie paverčia jus menkomis asmenybėmis, išnyks, ir jūs turėsite vieną emocinį saitą – „Aš augu savo atjautoje. Atjauta veikia, mano atjauta veiksminga. Mano atjauta yra gera. Mano atjauta yra ši išmintis. Aš esu jogas“. Ir, antra, jūs skaitote apie Sahadža jogą, žinote apie Sahadža jogą, išmanote Sahadža jogos techniką, keliate Kundalini, valotės čakras, bandote suprasti mantras. Jūs įsisavinate mantras, įsisavinate dievybes, pamaloninate jas. Kai visa tai atliekama tinkamai, tada jūsų proto saitai išnyksta.

Tie, kurie mano, kad yra didūs mokslininkai, sužinos, kad visa tai nėra mokslas; mokslas apie Dievo techniką yra daug daugiau. Tie, kurie mano, kad yra apsiskaite, itin apsiskaite žmonės, skaitydami apie Sahadža jogą, patys bandydami ir matydami savyje ir kituose, supras, kad visa, ką perskaitė, yra visiškai kvaila, nereikšminga, tuščia. Ir taip ateis tuštuma į vidų, ego tuštuma, nes jie pamatys, kad tos žinios yra didžios. Niutonas pasakė: „Žinios – kaip vandenynas, ir aš kaip mažas vaikas renku akmenukus jo pakrantėje“. Koks supratimas! Taigi tuštuma ateina į jūsų vidų, ir tada tikros žinios pradeda plūsti į jus. Atpažįstamos tikros žinios. Jūs kalbate; kai kalbate, kalba turi poveikį – tai mantra. Netauškiate tiesiog: „O, aš esu Sahadža jogoje. Aš esu Sahadža jogoje penkiolika metų“.

Tokie nieko verti. Jie gali būti ten šimtą metų, bet jūs galite likti asilu kaip buvę, visiškai. Bet jūs galite būti ten vienus metus ir iš asilo tapti žmogumi, jogu taip pat. Bet visų pirma turime atsinaujinti, susiedami save su Motina emociškai. Turiu omenyje, jūs pranašesni už daugelį kitų jogų pasaulyje, kurie atėjo, vargšai – jie neturėjo ko laukti. Jie žinojo apie Pirmąją Motiną, žinojo apie tai, bet neturėjo formos. Jūs turite formą. Jūs labai palaiminti žmonės; jūs turite formą. Lengviau garbinti formą nei ką abstraktaus ore, suprantate, absoliutus suvokimas. Kaip garbintumėte, jei negalėtumėte matyti?

Bet tas prisirišimas jokių būdu nereiškia, kad jūs turite man viską atiduoti. Ką jūs man duodate? Nieko, tik neprisirišimą prie

priežasties. Ir tai veikia, jūs matėte savo gyvenime. Taip pat sakote: „Tai veikia, Motina, tai kažkaip suveikė“. Kas yra bandanas? Tai ne kas kita kaip jūsų pririšimas prie savo Motinos, jūs tiesiog skambinate Jai. Tas telefonas sujungia jus su Motiną, tai viskas. Žinote, aš darau jums bandaną. Aš darau bandaną sau pačiai!

Tai telefo skambutis, tik telefono skambutis. Bet tikėjimas dabar išvystė tiek, kad tai yra tikras tikėjimas, kai tampate visiškai atsiriboję nuo savo emocinių reikalų. Tiesiog: „Mano motina...“, – gerai, duokite jai bandaną, viskas. „Mano tėvas...“, – duokite jam bandaną. „Mano brolis...“, – duokite jam bandaną. Ką jūs darote? Bandaną. Ką jūs darote? Jūs atiduodate tai savo Motinos saitams, bet nesuvokiate, kad tai darote. Tiesiog susaistote juos savo Motinos meile, kuri teka iš jūsų delnų.

Šios vibracijos yra jūsų Motinos meilė. Jūs tai gavote, tai teka per jus. Bet kaip dėl jūsų meilės Motinai? Aš atradau, kad kai yra visiškai kritinė situacija, atsiranda atsidavimas, ir tai veikia. Taigi nereikia kurti kritinių situacijų. Jūs turite lėtai ir ramiai tai išspręsti, ir tai atsiras jummyse savaime. Jūs turėsite tą galią savyje, užtikrinu jus. Bet meditacija yra vienas kelias, kitas yra Sahadža jogos žinios. Ne puikuojantis, ne sakant kitiems, o išlavinant tai savyje – skirtingus centrus, kaip jie veikia jummyse, ne kituose. Vos tik pradėsite mokytį kitus, tai bus bhutas jummyse.

Geriau išmokite dėl savęs, geriau savyje. Žinau, kas kurį centrą įsisavino, kas... Niekas nesakykite kitiems: „Tai reikia daryti taip“ – tai absoliutus beprasmiškas ego. Taip neturėtų būti daroma. Jei kažkas jūsų klausia, asmeniškai galite atsakyti, bet visuotinai apie tai nereikia skaityti paskaitų ir kelti nesusipratimų žmonėms. Taigi mes turime įveikti du dalykus – emocinį, protinį taip pat fizinį grubumą. Fizinis grubumas gali būti įveiktas, jei atsiduodate vienam vaistui – vibracijoms. Kaip mano vaikaitė sakė savo motinai: „Tu gimei alopatrijoje, gyveni pagal homeopatiją. Rytoj atrasi „džambopatiją“, po to kokią nors „kvailopatiją“. Bet aš gimiau Dieviškume, taigi seku vien tik Dievo-patija, ir Dievas pasirūpins manimi, Dievas išgydys mane.“ Į tai mano dukra atsakė: „Kodėl? Tu taip pat gali pakeisti“.

O ji pasakė: „Kam? Dievas juk nekinta.“ Paprastas atsakymas – Dievas išgydys. Bet turite būti tokiam lygyje, kad galėtumėte taip pasakyti, taip lyg pakiltumėte kritinėje situacijoje. Su tokia pačia jėga, tokio lygio asmenybė turi būti jummyse, kad galėtumėte taip pasakyti. O jei tik sakote: „O, Dieve, išgelbėk mane“, Dievas neturi laiko tokiems žmonėms. Jūs neturite laiko Dievui, Dievas neturi laiko jums – labai paprasta. Kai pereiname nuo didžiųjų iki paviršutiniškų dalykų, egzistuojame abiejuose lygiuose ir esame veiksmingi. Esame lempoje, liepsnoje ar aliejuje, esame subtilesni, ir mes gyvename rezultate, nebūdami priežastimi, nes jūs esate virš priežasties, taigi nereikia kurti priežasčių, bet jūs matote rezultatą. Taigi vos tik priežastis dingsta, iškyla rezultatas ir pasiekama tai, kas turi būti pasiekta. Teisingumas.

Jūs pasiekiate teisingumą. Neįgyjate klaidingų dalykų, bet jei ieškote priežasčių, tada galite įgyti, kas klaidinga, galite įgyti įvairių problemų. Taigi geriausia atsiriboti nuo priežasčių, tada pasieksite rezultatą. Kaip jau sakiau apie stabdžius, kurie susitvarkė. Rezultatas ten buvo pasiektas. Automobiliui viskas buvo gerai, viskas buvo puiku, taigi rezultatas irgi buvo geras, bet priežastis buvo dingusi. Nebuvo jokios priežasties. Kodėl? Kaip? Kaip daiktas buvo pataisytas?

Jei klausiate apie rezultatą, pasakote, kaip tai pasiekėte? Jūs negalite paaiškinti, nepavyksta. Kadangi priežasties nėra, negalite rasti tam jokios priežasties. Kartais sakote, kad taip įvyko dėl Dieviškumo. Vienintelė priežastis, kuri iš tiesų veiksminga, yra Dieviškumas. Bet Dieviškumas neturi būti paviršutiniškas. „Viskas gerai, taip, Motinos nuotrauka yra čia, namaste. Gerai. Namaste. Labas rytas, Motina“ ir baigta.

Taip neturi būti. Jūs turite pažinti savo Motiną ir mylėti savo Motiną. Taip yra. Labai nesmagu sakyti, kad turite mylėti mane. Bet šiame gyvenime būdama Motina aš patyriau daugybę keblumų, ir šis yra vienas iš jų, nežinau, kaip pasakyti vaikams. Tai yra faktas. Taigi jums nereikia patirti jokių kritinių situacijų ar turėti panašių problemų. Jūs augate taip, išsivystote taip, kad tai tiesiog vyksta ir veikia. Aš pateiksiu pavyzdį. Anglijoje tai vyksta mažiausiai.

Stebėtina, Anglijoje, kur daugiausiai dirbau, yra mažiausiai. Pateiksiu jums paprastą pavyzdį. Matote, dėl jūsų atvykimo į Indiją buvo nuspręsta, nežinau, prieš kiek mėnesių. Aš buvau Indijoje vieną kartą ir dabar važiuoju antrą kartą, ir Anglija yra vienintelė vieta, kur turite iškart mokėti pinigų. Žmonės dar nesumokėjo, bet australai tai padarė. Australai, kurių yra 80–85, tai padarė, o anglai – ne. Jie visur yra lėti. Bet kai tai susiję su ego, jie yra pirmi, jų ego vėliavos yra pirmos. Kur tai susiformuoja? „Didžiojoje“

Anglijoje.

Taigi, kai reikia ką nors daryti, jie yra patys lėčiausi, vos tik reikia pakritikuoti, jie yra didžiausi, kai tai susiję su ego, staiga pamatysite, jei pasiūlysite jiems kokią nors poziciją, taip yra... Kodėl? Vėlgį galite paaiškinti, nes yra priežastis. Sakysite: „Tai inertiškumas“, apkaltinsite ką nors arba sakysite: „Tai bhutas ar mano ego, ar mano superego, bet ne aš pats. Man viskas gerai.“ Priežastis. Kodėl iki šiol jūs nesumokėjote? Tai tokia problema. Dabar turiu važiuoti. Jei neketinate važiuoti, reikėjo nevažiuoti, bet jei mokate, geriau jau sumokėkite už tai. Taigi kas jums yra? Iš pradžių buvo penkiasdešimt žmonių, dabar iš viso yra trisdešimt penki.

Mes parengėme viską, užsakėme, gavome autobusus ir taip toliau, dabar jų nėra. Niekas neprašė jūsų važiuoti. Priešingai, aš sakiau: „Tebūnie mažesnio masto, kad galėtume viską gražiai surengti.“ Bet jūsų negali būti mažiau nei 350, arba jūsų gali būti 300, arba gali būti 200. bet jūsų negali būti 210. Kur juos padėti? Paprasta, pažvelkite – visiškai kasdieniškas dalykas. Bet kitur ką jie yra padarę? „Viskas gerai, mes turime vykti. Motina tai sutvarkys“. Tai sutvarkyta. Kiekvienas gavo pinigų, viskas sutvarkyta, viskas čia.

Stebina, tačiau amerikiečiai tai padarė, o anglai nežino, važiuoja ar ne. Dar yra keli. Vargšas Geivinas turi pirmyn atgal lakstyti dėl jūsų visų. Jums pasakysiu, kad jis yra toks kantrus. Aš nustebau, kad vis dar yra 11 žmonių, kurie nesusimokėjo. Galite patikėti? Turiu omenyje, kad tai taip paprasta. Jei nenorite važiuoti, nevažiuokite. Jei norite važiuoti, važiuokite. Jam pasakykite, važiuojate ar ne.

Baigta. Turiu omenyje, kad niekam čia jūsų nereikia. Bet netgi mažų dalykų jūs negalite, nes turite kažką tokio... „Nes tas įvyko, nes anas įvyko, nes...“ Taigi anglai turi gerokai ūgtelėti, nes aš iš tiesų dirbau dėl jūsų labai sunkiai. Dievas ir vėl davė man darbo dar penkeriems metams. Nežinau, ką ruošiamės daryti. Kartais jaučiu, kad man nereikėtų grįžti, nes nėra jokios naudos. Pavyzdys, kurį pateikiu, yra labai paprastas, labai menkas, labai kasdieniškas. Jūs galite ir kitur pamatyti tą patį. Visą jiems pasakai. „Bet kodėl, Motina, nutinka taip?

Kodėl aš taip darau?“ Turiu omenyje, kad klausinėjate manęs, klausiate priežasties! „Kodėl aš taip pasielgiau? Kodėl pasidaviau temperamentui?“ Aš pažįstu žmonių, kurie atėjo į Sahadža jogą, praktikavo Sahadža jogą, bet po to jie dar keliauja pas kažkokį Steinerį. Tada jie eina į įvairiausius kursus. Noriu pasakyti, jog jie neturi tikėjimo manimi, Sahadža joga. Jie kaip pamišę praktikuoja vieną, praktikuoja kitą – viską tęsia. Pasakysiu, kad tai įmanoma tik Anglijoje, niekur kitur. Tai jos ypatybė. Aš pažįstu daugybę žmonių, kurie atėjo į Sahadža jogą visiškai nepraktikuodami Sahadža jogos. Jiems padedama Sahadža jogoje, jie gydomi, sprendžiama visa tai.

Jie palieka Sahadža jogą. Jie keliauja į tą vietą, aną vietą, dar kitą. Ar taip turi vykti? Aš pažįstu daugybę žmonių, kurie bando kaltinti lyderius. Aš jums sakau visa tai, nes labai sirgau, kai čia atvažiavau, iš tiesų sakau, sirgau aštuonias dienas ir sirgau netgi po to. Jūs žinote, nes visi esate Mano kūne, ir Aš kenčiu, tai turiu jums pasakyti. Ir tada jie sako, kad lyderis yra negeras, lyderis turi būti labai stiprus, lyderis turi būti toks, ir jų lyderiui reikia turėti ką didelio savo rankose, ir jie sako: „Kol jis mūsų nemuš, tol mums nebus viskas gerai.“ Ir vėl priežastis, vėl priežastis. Aš jums pasakysiu, jūs turite vieną iš geriausių lyderių, turiu jums pasakyti, kad jis išleido labai daug pinigų. Nieko man nesakęs užmokėjo už daugybę išlaidų, jo biuras mums dirbo. Jis priėmė visus kvailus žmones.

Jei jam sakiau: „Šis žmogus turi ego“, jis jį priėmė į savo biurą. Jei sakiau: „Šis žmogus turi bhutą“, jis priėmė jį į savo biurą. Jis susitvarkė su tokiais bhutais, su kuriais man būtų sunku būti net per dieną. Jis stengiasi iš visų jėgų ateiti ir pasakyti žmonėms: „Dabar žiūrėkite, ateikite“. Dėl savo sąmoningumo, supratimo jis išgelbėjo tiek daug žmonių. Bet vienintelis dalykas yra tas, kad jis atvirai nelyderiauja. Tai jo klaida. Jis turėtų atvirai pasakyti: „Tu esi bhutas, išsigydyk, tada viskas gerai.“ Bet jei jūs sakote: „Ateik čia, tu esi bhutas, bet nesvarbu. Aš turiu citrinų, čili pipirų. Tu atsisėsk.“ Tada: „Motina, jis tapatinasi su didžiausiu bhučiu.“ Pažiūrėkime į tai.

Jei suprantate savo lyderį, tada turite suvokti, kad aš geriau už jus žinau apie tai. Ir tai kartais labai liūdina. Kodėl nesuprantate absoliutaus žmogaus gerumo? Tiek žmonių, kiek jis toleravo savo biure, pasakysiu, negalėčiau kai kurių iškęsti daugiau nei vieną

dieną. Kai kurie tokie egoistiški, pametę galvas, kai kurie tokie bhutiški, jei jie leidžiasi mano namuose laiptais, aš pajuntu skausmą pilve. Bet jis juos kentė. Kodėl? Kokia buvo nauda? Nes manė, kad padės jiems. Vos tik sakydavau, kad šis žmogus turi bhutų, rasdavau jį, įdarbintą pas poną Geiviną Brauną.

Vieną dieną turėjau jam pasakyti: „Atleisk juos visus.“ Ir jie buvo atleisti. Nesuprantu, kodėl turime daugiausiai bhutų Anglijoje. Ar reikia juos turėti šalia? Neturėčiau to sakyti dieną, kai išvažiuoju, bet kai išvažiuoju, matau, jog tie bhutai grįžta. Ir jie tampa priežastimis, tada matomas rezultatas. Taigi turiu pateikti jums visą vaizdą, kad galėtumėte matyti ir pasiekti aukščiausių aukščiausių, nes gimėte šioje didingoje šalyje. Esu mačiusi, kad jūs taip pat galite labai žemai kristi, nes visada ką nors kaltinate, galiausiai Geiviną. Ir tai yra blogiausia, ką padarėte. Jei kas taip pasakytų Greguarui, jis sukapotų tą žmogų dešimt kartų ir atvestų pas mane tą žmogų, sukapotą į gabaliukus! Iš tiesų, sakau!

Jis pasakytų: „Kokia nesąmonė! Viskas gerai. Eik pirmyn.“ Pasakykite ponui Vorenui, nežinau, ką jis visu australišku temperamentu padarytų. Jie visi, be abejonės, yra perlai. Bet jūs nusipelnote tokio žmogaus kaip Geivinas. Manau, jie yra ypatingi žmonės, nes tiek daug dėl jūsų dirbau, bet aš esu apstulbusi. Padoriems žmonėms nereikia tokių lyderių, ar ne? Bet dabar padorūs žmonės yra australai, stebina tai, kaip jie elgėsi su manimi. Jūs nustebtumėte, kokie jie mieli, žinote, vaikai. Geivinas nupirko man kelis puodelius ir lėkštutes, nes pamanė, kad kai aš ten nuvyksiu, jie pasiūlys man arbatos iš gerų puodelių ir lėkštučių.

Taigi visiems centrams jis nupirko vieną gerą lėkštutę ir puodelį. Taigi vaikai, maži maži vaikai – jie surinko pinigų. Po visko Motina valgys tortą, taigi lėkštutė irgi reikalinga. Taigi jie atsiuntė čia čekį, tik pažiūrėkite – kaip miela! Bet aš niekada nevalgau tortų, žinote, bet vis vien, tokie mieli vaikai, turiu pasakyti. Kokia priežastis? Kodėl dominuojame arba tampame uždominuotais? Kodėl? Ir vėl priežastis. Pakilkite aukščiau priežasčių.

Aš jus vėl ir vėl laiminu, o kai atvyksiu kitą kartą, žiūrėkite, kad nebeklystumėte. Medituokite, medituokite ir medituokite. Ir kai kas iš jūsų atvyks į Indiją, norėčiau parodyti jus kaip savo brangiausius deimantus, dėl kurių dirbau, žinote. Ir matote, ten, kur nesu buvusi, kažkas davė realizaciją Nepale, matote, ir jie yra nuostabios gėlės. Kur aš esu, kažkas ne taip man! Kur dirbau, žmonės labiau nerimauja dėl priežasčių. Aš turiu labai labai tiesiogiai kreiptis į jus dabar, kad augtumėte viduje. Ar esate kilniaširdiški, ar esate dosnūs, ar esate sistemiški? Ar keliate įspūdį, esate švelnūs, ar esate kolektyviški? Ar vis dar esate pasinėję į visas beprasmybes? Ar kalbate besipuikuodami, ar daug pamokslaujate?

Nusižeminkite ir tada pamatysite savo didybę. Kol nenulenksite galvos prie savo širdies, kaip pamatysite savo Motiną? Aš jums visiems linkiu dabar didelės sėkmės, laimingų jums Kalėdų ir laimingų Naujųjų metų, ir labai gerų naujų dvasinio augimo metų. Parodykite. Nuspręskite visi šiandien. Pamirškite apie savo žmonas, vyrus ir vaikus – visas šias ir kitas nesąmones. Dabar jūs esate joga, jūs sujungti su Dieviškumu. Aukite tame, klestėkite tame. Telaimina jus visus Dievas.

1985-0119, Shri Krishna Puja, Announcement of Vishwa Nirmala Dharma

View [online](#).

Shri Krishna Puja. Nasik (India), 19 January 1985.

Vakar savo paskaitoje paskelbiau naują pranešimą apie Sahadža jogą.

Tačiau visa paskaita buvo marathi kalba, ir prieš pradėdant ją versti noriu jums papasakoti, koks buvo mano pranešimas. Buvo klausimas, kad Amerikoje ir Anglijoje organizacija, kuri nėra religinė, negali būti užregistruota. Be abejo, Sahadža joga yra religija, tai pasaulinė religija, tai religija, kuri sujungia visas religijas, sujungia visų religijų principus ir parodo, parodo vienybę. Ji sujungia inkarnacijas. Ji sujungia visus raštus. Tai labai galinga jungianti religija, kurią galime vadinti pasauline religija. Hindi kalba ji vadinama Višva Dharma. Dabar, kad būtų konkrečiau, pagalvojau, jei sakysite „pasaulinė religija“, tai gali atrodyti ne taip konkrečiu, nes kaip budistai, dar turime žmonių, kurie vadinami Kristaus vardu – krikščionimis, ar kitų asmenybių vardais, priklausomai nuo inkarnacijos. Taigi, šiuo atveju inkarnacija yra Nirmala. Pagalvojau, galime pavadinti tai Pasauline religija Nirmalos vardu.

Taigi sutrumpinus galime tai vadinti Pasauline Nirmala religija. Ką apie tai pasakysite? Dabar Nirmala – visi vadinsitės „nirmalitais“ [Nirmalos šviesos]. Tas, kuris yra nušviestas Nirmalos. Tai tinka, šviesos „šabda“ (žodis) tinka. Žodis „šviesa“ jums labai tinka, nes jūs esate nušviesti. Kiti yra tiesiog šviesos, be jokios liepsnos. Taigi tai yra „nirmalitai“. Reiškia – tie, kurie yra nušviesti Nirmalos. Taigi, jeigu jums patinka pavadinimas, mes galime tai vadinti Pasauline Nirmala religija.

Jei tai jums tinka, žmonės iš Vakarų. Manau, tai geras pavadinimas. Taigi dabar skelbiame ir pareiškiame, kad tai yra religija, kuri yra tyra pasaulinė religija. Kai sakome: „Pasaulinė Nirmala“, tai reiškia „tyra“ arba „nesutepta“. Ir, aš tikiuosi, jūs su tuo sutikssite. Taigi, kai mes priimsime šią religiją, kai tapsime pasauliniais, tada turėsime pamiršti savo nereikšmingas kastas, savo senas, mirusias tradicijas ir dalykus, kurie nėra išvien su mūsų Dvasia. Visa, kas yra išvien su Dvasia, turi būti priimta kaip mūsų religijos principas. Ir viso, kas nėra išvien, mes nepriimsime to. Taigi, viskas, ką jums perdaviau – tai mano mokymai. Viskas, ko pasiekėte dėl mano mokymų, priklauso šiai religijai.

Be abejo, šioje religijoje, kaip žinote, visi didieji pranašai yra iš tikrųjų gerbiami. Didžiausias šios religijos pranašumas – visos religijos, nepaisant to, kad jos buvo tikros religijos, buvo įtvirtintos tikrų žmonių ir pranašų, visos buvo sužlugdytos jų pasekėjų. Priežastis ta, kad jie neturėjo realizacijos, visų pirma, ir nebuvo jokių tos religijos įrodymų. Dabar mes galime jiems pateikti bet kokius įrodymus, kaip tai teigiamai veikia kūną. Kai galite tai įrodyti, kad tai gerai veikia jus, tada žmonės daug greičiau priims šią religiją, ir jie gali tai išbandyti. Nes žodis „religija“ verčia žmones nervintis. Jie galvoja, kad religija įpareigoja, ir tada turite priimti tam tikrą tradicinį gyvenimo stilių, kuris yra miręs. Bet čia mes turime tradicijas, kurios yra mums priimtinos, kurios yra išvien su Dvasia ir mūsų augimu. Taigi tai suteikia mums pilną laisvę visapusiškai mėgautis savimi. Dėl šių aplinkybių mes pamirštame, iš kurios šalies atvykome, iš kurios kastos esame, iš kurios šeimos kilome.

Mes pamirštame visus šiuos praeities dalykus ir tampame naujais žydinčiais lotosais, skleisdami savo nuostabų aromatą visame pasaulyje. Taigi visų šių pasenusių idėjų, kurios apriboja mūsų augimą, turi būti atsisakyta. Taip pat aš jiems papasakojau kitą dalyką: yra trys žmonių tipai šiame pasaulyje, skirstomi į: vieni yra „tamasik“, kiti yra „radžasik“. Dabar būkite tylūs ir klausykite. Ir tretis yra vadinami „satvikas“. „Tamasik“ – kurie, kaip sakome, pasirenka klaidingus dalykus, jų dėmesys sutelktas daugiau į klaidingus dalykus, ir jie iššvaisto visą savo gyvenimą. Jie sakys, pavyzdžiui, moteris turi prisirišimą prie savo sūnaus, ji tampa tokia prisirišusi prie to sūnaus, kad tai užima visą jos laiką, jos visas gyvenimas yra užimtas tuo, tai klaidinga. Tai gali būti bet kas. Kaip, pastebėjau, dauguma Sahadža jogų, jie ateina: „Motina, prašau, išgydyk mano sesę, prašau, išgydyk mano tėvą, išgydyk mano vyrą, mano vyrą...“ „Mano vyrą“ – tai labai dažna. Taigi visi šie dalykai yra visiškai tušti ir nerimti.

Tie žmonės, kurie įsitraukia į tokias smulkmenas, kurios yra klaidingos, ir iššvaisto savo gyvenimą, tie yra „tamasikas“. Tai vienas kraštutinumas. Geroji pusė ta, kad tokie žmonės yra mylintys, jie yra švelnūs, geri, jie nėra agresyvūs, bet jie taip prisirišę prie šeimyninio gyvenimo ir šeimyninių dalykų, kad jiems rūpi tik šeima ir niekas kitas. Tokie žmonės, būdami stipriai kairėje pusėje,

turi daug daugiau vaikų, nei įprasta. Štai kodėl Indijoje mes turime daugiau vaikų. Dabar kitas stilius yra Vakarų stilius, vadinamas „radžasik“. „Radžasik“ yra tokie žmonės, kurie nežino, kas yra gerai, o kas blogai. Jie yra, jie mano, kad yra protingiausi žmonės pasaulyje. Ir sako: „Tas yra gerai, o anas irgi yra gerai.“ Kaip velnias yra geras, taip ir Dievas yra geras. Jie taip elgiasi, matote, tarsi būtų labai kilnūs žmonės, jie yra labai geri, bando pasirodyti.

Bet tokie žmonės tampa stipriai dešiniakanaliai. Ypatingai jų moterys tampa labai dešiniakanalės. Vos tik moterys tampa dešiniakanalės, vyrai praranda savo potencialą, turiu pasakyti, nes moterys pradeda dominuoti prieš juos nuolat, taigi vyrai tampa kaip kopūstai. Galite matyti tai labai aiškiai. Ir moterys nusprendžia viską, jos sėdės jiems ant galvų, priims sprendimus. Ir vyrai priima viską: „Gerai, gerai“. Nes jie nori taikos bet kokia kaina. Bet nėra nieko „teisingo“, taigi jie yra sutrikę. Paklauskite bet kurio: „Aš esu sutrikęs.“ Jie nesigėdija taip sakyti. Indijoje, jei kas nors sakys: „Aš esu sutrikęs.“ Jie pasakys: „Eik į beprotinamį.“ Bet jie sako: „Aš sutrikęs“, nes taip jie bando parodyti: „Aš tikrai žinau... Nes esu sutrikęs“.

Matote? Tai ne požymis. Jūs turite žinoti teisingą kelią. Kodėl esate sutrikę? Jei nežinote teisingo kelio, vadinasi, kažkas negerai smegenims. Ir taip nutinka, kad žmonės, kurie nesprendžia to, nesprendžia ano, nuolat banguoja: „Tas gerai, anas gerai. Turiu tai daryti ar neturiu daryti?“ Kartais jie tampa tikrai kvaili. Jiems yra normalu prasidurti savo skruostus vinimis ar smeigtukais, ar panašiai, juos vadinate pankais ar panašiai. Tai irgi yra gerai. Viskas tvarkoje.

Galų gale: „Kas negerai, kas blogai?“ Leiskite jiems būti pankais, matote? Jie daro visokius kvailus, idiotiškus dalykus ir tampa tokiais idiotais, sakau jums. Ir jie nemato tame nieko blogo. Jie atakuos kitą žmogų. Jie atakuos kitas šalis ir visaip dominuos, agresyviai elgsis, nejausdami nieko blogo dėl to. Turiu omeny, jie praranda savo pagrindą. Jie neturi išminties. Jie neturi pagrindo. Ir jie nežino, kaip elgtis. Tai tarsi paklydusi valtis, matote.

Tačiau blogiausia, kad jūs galvojate: „Kas negerai?“ Turiu omeny, jei tai ne kvaila, tai laimingai keliaus tiesiai į pragarą. Išsivysto toks mąstymo tipas ir jis labai pavojingas. Čia ir dabar natūraliai tokie dešinio kanalo žmonės negimdo daug vaikų. Jie negimdo, štai kodėl visų šių Vakarų šalių yra neigiami rodikliai, nes trūksta meilės. Jiems meilė irgi mechaninė. Meilė irgi koks nors dalykas: „Leisk pagalvoti, tada aš mylėsiu“. Tada jie užsirašys. Aš nežinau, ką jie daro dėl savo meilės, tikriausiai planuoja, kaip mylėti. Jie praranda visą spontaniškumą. Būdami tokie mechaniški ir mąstantys jie praranda visą normalių dalykų spontaniškumą, ir dėl to yra tokie.

Nuolat dvejoja, sakys: „O! Ar aš teisingai padariau? Ar padariau blogai? Ar turėčiau daryti taip?“ Jie negali niekuo mėgautis, nes, jei duosite jiems ką nors valgyti, jie galvos: „Tai geras maistas ar blogas?“ Valgykite! Pajauskite patys! Jūsų liežuvis jums pasakys. Bet liežuvis daro tą patį, manau, jų atveju. Tokia paini būseną, kurioje jie yra. Jie negali mėgautis santuoka, savo šeimyniniu gyvenimu, negali niekuo mėgautis. Jie nejaučia visiškai jokio džiaugsmo.

Ir siekdami džiaugsmo daro įvairiausius absurdiškus dalykus, kurie yra tokie kvaili bei idiotiški ir neturi jokios moralės. Jie niekada nebūna džiaugsmingi, bet sakys: „Mes labai laimingi.“ Įrodykite! Įvairiausių klounų matėte aplink. Taigi dabar nepriklausome tam klounų lygiui, todėl atsistokime ir pasakykime, kad žinome, kas klaidinga, teisinga ir klaidinga. Nedvejokite. Jeigu taip dvejojate, tada nesate Sahadža jogas. Dabar būkite teisingame kelyje. Pasakykite: „Yra taip, ir aš tai padarysiu.“ Jei žinote, kad esate „satvika“, tada esate centre. Taigi esate ne per daug prisirišę prie savo šeimos, to, ano, ne per daug prisirišę prie savo mąstymo ir supratimo, bet jūs esate centre, kur negalvojate ir nesijaudinate, esate centre ir mėgaujatės dabarties akimirka, kuri yra tam, kad mėgautumėtės. Ir tai yra spontaniška, kas turi ateiti.

Dabar Vakaruose labai trūksta spontaniškumo. Kaip jie gali būti spontaniški? Jie negali būti spontaniški. Štai kodėl jie sugalvoja truputį prasidurti: esama sensacijos, tai gerai, jie daro dėl sensacijos, Net ir laikraščiuose jiems kasdien reikia sensacijų, nes jie patenka į aklavietę dėl savo neapsisprendimo. Taigi dabar turite apsispręsti! Ir apsispręsti gali tik tas žmogus, kuris pasiekė tokią išmintį suprasdamas Sahadža jogą, savo Kundalini, kad turite būti centre. Netgi santuokos atveju. Netgi po vedybų: „Motina, nežinau, ar galėčiau tęsti su ja ar su juo.“ Aš paklausiau: „Kodėl? Kodėl abejoji dėl to?“ „Manau, Motina...“ „Ak, tai jūsų žmona! Mėgautitės tuo!“ Aš buvau užsiėmusi tvarkydama santuokas.

Bet, tikiuosi, jūs neišvaistysite visų mano pastangų, Nes aš vis dar matau, kad kai kurie iš tų, kurie yra susituokę, atrodo šiek tiek

apgailėtina. Nes jūs galvojate, nes norite, kad jie tokie būtų. Jie yra tokie, kokie yra, tiesiog mėgaukitės! Dabar kodėl norite pakeisti savo žmoną, pakeisti savo vyrą, pakeisti viską? Jūs esate susituokę, ir tokia ji turi būti. Bet kurio atveju, sendami jūs keisitės. Taigi reikia suprasti: „Kiekvieną akimirką kiek džiaugiasi savimi?“ Tai Sahadža joga testas. Kai kurie vedę žmonės gali turėti vaikų iš anksčiau, nes jie buvo išsiskyrę. Kiti gali turėti kitų prisirišimų. Pamirškite apie tai!

Pamirškite. Kitaip ta apgailėtina prigimtis nepaliks jūsų. Taigi pamirškite viską, kas yra apgailėtina, sugrįžkite į centrą ir mėgaukitės viskuo. Dabar pirmą kartą aš bandysiu surengti našlių santuokas. Indijoje našlių santuokos buvo išbandytos labai seniai, žmonės bandė, bet vis tiek, galima sakyti, jos nebuvo laimingos. Dabar, jeigu norime turėti Pasaulinę religiją, turime sutuokti žmones iš skirtingų vietų. Turime! Tai vienas iš dalykų. Jūs, mes vadiname tai „roti biti“ – privalote valgyti maistą, Indijoje mačiau žmonių, kurie net nevalgo maisto. Aš nenoriu kalbėti apie Indiją, nes jie yra tokie išrankūs, kada ir su kuo valgo maistą.

Jų dėmesys taip pat sutelktas į tai, kad jei yra bent menkiausias kastų skirtumas, jie nevalgys maisto toje vietoje. Ir tai, ką jie pasiekė, yra badas. Jiems nieko tokio badauti, bet jie nevalgys maisto su tam tikra kasta, nes tai yra kita kasta. Tokie kvaili žmonės čia gyvena taip pat. Taigi tai turi išnykti. Gandis bandė, prieš tai daugybė žmonių bandė tuokti iš skirtingų vietų. Bet jie neliepė tuoktis kitose šalyse, kitaip jų būtų nužudyta dešimt kartų daugiau. Bet dabar aš sakau, mes kalbame apie Pasaulinę religiją, turime priimti šias santuokas ir privalome išlaikyti šių santuokų šventumą. Dabar, ponios, aš noriu jūsų ypatingai paprašyti, nes jūs esate tos, kurios galite sugadinti arba pagerinti Sahadža jogą. Jei bandysite dominuoti prieš savo vyrus ir persistengsite, jie nebus normalūs žmonės, o aš nenoriu „kopūstų“ čia.

Jūs turite būti mielos, ypatingai mielos, geros, švelnios ir dėmesingos. Matote, taip jūs galėsite išlaikyti savo vyrus. Nežinote, kaip juos išlaikyti. Esate kvailos moterys. Matote, kaip mes... Jei paklausite mano vyro, jis pasakys: „Aš esu toks priklausomas, nežinau, ką daryti.“ Štai kaip yra, visiškai priklausomas, 100 procentų. Ir kartais jis įniršta: „Tu padarei mane priklausomą, kaip dabar gali mane palikti ir išvažiuoti?“ Bet jūs turite keistų idėjų, nesate vyrai, jūs – moterys. Jūs turite žymiai daugiau galių nei vyrai. Bet dėl kvailumo, jei norite turėti mažiau galių, tapkite vyrais. Taigi moterys turi būti truputį paprastesnės, lengvos, geros, užjaučiančios ir mielos, leiskit jiems dominuoti, jie jaučia, kad dominuoja, leiskite jiems dominuoti. Jei, pavyzdžiui, jūsų vyras sakys: „Taigi, man patinka mėlyna spalva.“ Gerai, jūs nupirksite žalią, pasakykite, kad tai mėlyna, ir jie jumis patikės.

Jie neatskiria žalios nuo mėlynos. Matote, jie nežino tiek daug dalykų. Jūs nežinote, jie nežino nieko apie gyvenimą. Jie nežino apie dalykus, kurie yra jums svarbūs, jie tiesiog sakys: „Daryk taip“, bet jie nieko nežino. Turiu omeny, bent jau mūsų vyrai yra tokie. Visiškai beviltiški, jie nieko nežino. Ir jei pasakysite jiems: „Gerai, aš pirksiu...“ Pavyzdžiui, sakysite, kad norite pirkti mango medį. Jie sakys: „Nepirk mango medžio“. „Tada ką pirkti?“ „O ne, turi pirkti kitą medį.“ Jie pasakys jums kitą pavadinimą. Pavyzdžiui, jie pasakys: „Pasodink, tarkim, kokoso medį.“ Dabar žinote, kad negalite sodinti kokoso tam tikroje vietoje.

Bet jie nežino, kad jūs negalite sodinti kokoso medžio. Taigi sakykit: „Gerai, pasodinsiu kokosą“. Ir sodinkit ten mangą. „Koks gražus kokoso medis“, – jie sakys. Ir kai užaugs mangai, pamatysite, kai mangai užaugs, tada jie pažiūrės į juos: „O! Kokoso medis užaugino mangų! Tai nuostabu. Dar geriau, taip geriau.“ Ir tada jie juoksis. Taigi jūs neturite... Jie rūpinasi didesniais dalykais – pasaulio taika, atominėmis bombomis. Jūs tiesiog nesirūpinkite šiais dideliais dalykais.

Leiskite jiems rūpintis šiais dideliais dalykais, pamatysite. Ir visa, dėl ko jie rūpinsis, tai šviesoforai, automobiliai ir visa, dėl ko jie rūpinasi. Jūs rūpinkitės dalykais, kurie susiję su jumis. Ir jūs nustebsite, kad šis darbo pasidalinimas suteiks jums daugiau džiaugsmo ir laimės. Kaip nosis turi uosti, burna turi valgyti, ausys turi girdėti. Bet jei kuris nors... Mačiau tai Vakaruose – visi daro visus darbus. Jūs žinote, prezidentas taip pat gali būti šiukšlių rinkėjas. Taip nėra Indijoje. Kiekvienas turi savo gebėjimus. Be abejo, joks darbas nėra aukštesnis ar žemesnis, bet jūs turite tai daryti pagal savo gebėjimus.

Visų pirma tarp moterų ir vyrų tai labai svarbu. Ir jei dar neišmokote būti mielos, bandykite mokytis iš kai kurių indžių, kaip jos išlaiko vyrus. Dabar dėl „satvikų“ – jie yra tie, kurie žino, kas yra teisinga. Jie iš tikrųjų priklauso ieškotojų kategorijai. Ir tokie ieškotojai natūraliai randa tiesą. Jie yra žmonės, kurie atranda teisingą dalyką. Jie turi ypatingą pojūtį, ypatingą septintąjį pojūtį. Tas pojūtis suteikia jiems supratimą. Jį vadiname gilia įžvalga ir tyru protu, kurie suteikia jiems supratimą, kad yra taip, kaip yra. Yra taip, kaip yra.

Žinoma, kai kuriems iš jų prireikia laiko – nes jie yra kairio arba dešinio kanalo – ateiti į centrą. Bet net jei jie atėjo į centrą, gali tiesiog nukrypti į dešinę, gali nukrypti į kairę, jie gali šiek tiek nukrypti, bet tai yra žmonės, kurie atėjo į Sahadža jogą. Į kraštutinius linkę žmonės niekada neateis į Sahadža jogą. Jūs neturėtumėte bandyti jų įtraukti, ypatingai vyrų, linkusių į dešinę, moterų, linkusių per daug į dešinę arba į kairę, net ir vyrų, kurie per daug linkę į kairę. Kaip čia, Nasike, žmonės yra tokie sąlygoti. Jei esate per daug sąlygoti, tada taip pat negalite ateiti į Sahadža jogą. Dabar visi šie žmonės, net jei jie ateina į Sahadža jogą, jie pasiliks trumpam ir išeis. Štai kodėl kartais sakau, kad ta ir ta santuoka nebus sėkminga. Jūs turite suprasti, kodėl Motina taip sakė. Nes jie sąmoningai prašys priimti šią santuoką: „Motina, ne, mes norime susituokti.

Mes nusprendėme.“ Ir po trijų dienų jie ateis prašyti skyrybų. Taigi, turite suprasti, kodėl Motina sakė, kad tai nepavyks. Tai svarbu, labai svarbu žinoti, kad yra daugybė dalykų mumyse, kurie taip pat turi pavykti. Taigi, kartais vyrai taip pat gali būti stipriai dominuojantys. Bet jie neturėtų... [Užeikite]. Jie taip pat neturi būti dominuojantys. Aš mačiau, kad jie tampa stipriai dominuojantys. Kai kurie vyrai, kurie vedė merginas iš Indijos, tapo tokie dominuojantys, kad esu šokiruota, kaip jie tai išmoko. Ir tada bando sakyti žmonai: „Daryk tai, daryk tai, daryk tai.“ Jei ji to nedaro, tada jis jaučiasi blogai. Italai taip pat turi įprotį, aš mačiau.

Jie stipriai dominuoja prieš itales. Graikai taip pat. Nes jie turi būti tradiciški kaip mes, matote, italai, graikai, egiptiečiai ir indai. Bet indai yra blogiausi... Negaliu įvardinti kitų. Bet jie bando dominuoti prieš moteris. Jie kontroliuos pinigus, jie kontroliuos tą, kontroliuos aną, jie kontroliuos moteris, bet jie negali kontroliuoti savęs. Taigi, mes neturėtume taip daryti. Kalbant apie moteris, jūs turite jas gerbti. Jos turi būti gerbiamos. Ir jeigu negalite jų gerbti, tada negalite vesti jų ir gyventi su jomis.

Dabar šie žmonės, kurie yra stipriai dominuojantys, karšto būdo, suglumę žmonės, jie iš tikrųjų sugadina Sahadža joges, aš mačiau jas. Labai geros Sahadža jogės buvo sugadintos tokių vyrų. Sutuokusi jas aš kartais galvoju: „Kodėl išleidau šią gerą merginą už tokio bjauraus vyro?“ Nes mergina iš pradžių priešinosi tokiam vyrui. Ji sako: „Motina, negaliu būti su tokiu vyru. To man per daug. Aš tiesiog... To per daug. Jis pernelyg šiurkštus. Jis elgiasi keistai.“ Ir tada ji pati pradeda taip elgtis. Keičiasi jos kalba, jos būdas, tai stebina! Moteris, kuri yra gera Sahadža jogė.

Neįtikėtina gerų Sahadža jogių turime Londone ir Amerikoje. Aš mačiau tokias merginas. Taigi noriu pasakyti, kad nebandykite rodyti savo temperamento ir visų dalykų savo žmonoms, nes jos reaguos ir jūs sugriausite jų gyvenimus ir augimą taip, kaip sugriovėte savo. Bandykit numalšyti savo temperamentą. Jūs turite būti ramūs, mylintys, švelnūs žmonės. Nėra jokios priežasties rodyti savo temperamentą. Jokio temperamento, visiškai. Tai labai svarbu. Turite prisiminti, ką Krišna pradėjo dėl temperamento. Kad tai, kas sugadina žmogų, yra temperamentas.

Temperamentas neleistinas. Vos pajaučiat, kad kyla temperamentas, eikite ir muškite save batų. Tai geriausias būdas, jūs negalite to leisti. Taigi, joks temperamentas neleistinas, nes tai sugadins Sahadža jogą iš vidaus ir iš išorės. Temperamentas neleistinas jokiais būdais. Išskyrus, jeigu jūsų Motina yra... Žinoma, tada aš negaliu jūsų sustabdyti, negaliu to tikėtis... Kai žmonės žeidžia mane, sako blogus dalykus, turite reaguoti, nesvarbu. Bet net tada neturite jiems atsikirsti. Aš pasirūpinsiu jais. Nesijaudinkite. Jie turės už tai sumokėti.

Taigi nereikia rodyti temperamento. Žinoma, moterims tai – be kalbų. Jos neturi būti tarsi ūkio prižiūrėtojos, kaip ponija Tečer. Gerai? Kaip: „Kodėl neišvairi? Daryk tą, daryk aną“, – jos neturi taip sakyti. Niekada! Geriau viską darykite pačios. Neliepkite savo vyrui: „Daryk tą, daryk aną“ – kaip tarnui. Nepaverskite jų savo tarnais.

Jūsų darbas tai padaryti. Tai jų malonumas jums padėti. Tai faktas. Bet, pamatysite, jei pradėsite viską daryti pačios, tada vyrai taps jūsų vergais. Ir... (automatiškai) Jis pasakė: „Automatiškai!“ Taigi šiandien mes esame be galo geros nuotaikos. Tiek daug jūsų tuokiatės, kaip žinote. Prieš jums atvykstant vėlavau, nes turėjau paruošti vestuves. Šiuo metu ruošėme apie dešimt vestuvių. Taigi dabar turime būti centre.

Turime džiaugtis. Turime mėgautis savo žmonomis ir vyrais. Tai vienintelis dalykas, kuris yra jūsų, yra privatus, tai yra kai kas

nuostabaus. Bet ne pradėkite verkti ir skųstis dėl savo praeities. Pamiškite praeitį! Nekalbėkite apie tai! Tai niekam nepatinka. Visos šios romantiškos idėjos – atsikratykite jų! Tai kvailos idėjos. Tiesiog pradėkite viską iš naujo su nuostabia mintimi, kad pradėsite naują supratimo ir džiaugsmo gyvenimą.

Nesvarbu, ką sakytų jūsų motina, tėvas – niekas. Tai mums nesvarbu. Aš esu jūsų Tėvas ir jūsų Motina. Aš esu jūsų sesuo, kaip tai be vadintumėte. Ir daviau jums žmoną. Taigi dabar negalite dėl nieko manęs kaltinti. Dabar pradėkime viską iš naujo su Pasauline Nirmala religija. Taigi jūs visi esate Pasaulinės Nirmalos religijos nariai. Gerai? Ar visi su tuo sutinkate?

„Bolo Višva Dharma Nirmala Dharma ki dže!“ „Višva Nirmala Dharma“, – sakykite taip. „Višva Nirmala Dharma ki dže!“

1985-0317, Birthday Puja, Our maryadas

View [online](#).

Birthday Puja. Melbourne (Australia), 17 March 1985.

Labai džiaugiuosi šiandien matydama jus švenčiančius Mano gimtadienį, taip pat kaip nacionalinė programa tą pačią dieną.

Tai puikus derinys kovo mėnesį. Taip pat siejama su pavasariu Indijoje – Madhumos, jūs dainuojate Madhumas. Ir, kaip žinia, kovo dvidešimt pirma – lygiadienis, taigi tai galima pavadinti balansu, taip pat visų jums žinomų horoskopo ženklų centru. Turėjau pasiekti tiek daug centrų, ir Aš gimiau Vėžio Atogrąžoje, kaip jūs esate Ožiaragio Atogrąžoje, ir Uluru kalnas yra Ožiaragio Atogrąžoje, pačiame centre. Daugybė dalykų turi būti išspręsti. Taigi atgimimo principas – būti centre, būti balanse, būti to centro mariadose. Principas būti centro ribose. Taigi kas nutinka, kai nepaisome ribų, mariadų? Tada galime užsiblokuoti. Laikydami mariadų niekada neužsiblokuojame.

Žmonės klausia: „Kam reikalingos mariados?“ Mes turime mariadas, šio nuostabaus čia esančio ašramo ribas, ir kažkas atakuoja jus iš visų pusių, iš visų voido pusių, taigi išėję iš voido ribų jūs įgysite bloką. Štai kodėl turite laikytis ribų, sunku laikytis ribų turint dvi problemas: viena iš jų ego, kita – superego. Vakaruose šiuo metu superego nėra didelė problema. O ego – problema, labai, labai subtiliai veikianti, galima matyti, kokius sudėtingus ego mes turime. Vienas yra šiurkštus, tarsi Khomeini (Irano relig. lyderis) stiliaus, labai sausas, aiškus, akivaizdus, kiekvienas gali teisti. Kad vienas yra vienas, yra laikoma arba teisinga, arba visiškai sunaikinama. Tačiau jeigu žmogus yra kvailas, dėl ego jis elgiasi taip, kad pats net nežino, kaip pridengti ego savo išprusimu. Vakarietiškas ego yra labai išlavintas; kalba ir viskas yra labai išlavinta. Anglų kalba sakoma: „Gaila, bet turiu tau pliaukštelėti“, „Atleisk, turiu tave užmušti.“ Tai labai suktu, matote, kai pasakome „Atleisk“, tarsi viską apgliaistote šokoladu, ar ne taip?

Privalote suprast, kad tai maskuotė. Turime pripažinti save tokiais, kokie esame, negalime pripažinti kažko kito. Būtent taip nutinka su išprusimu, kai atsisakome pripažinti save. Tačiau šiandien šventė, taigi juokdamiesi turime prisiminti, kokia kvailystė yra ego. Juokais, ne rimtai, nes nenoriu, kad vėl jaustumėtės kalti. Dabar, kaip ir sakiau ryte, ego virsta kaire Višudhi. Prieš ateidama į salę savo dėmesį sutelkiau į ją, ir čia turėjau didelį gniužulą – tokį siaubingai didelį ir skausmingą. Ta prasme, jis buvo čia nuo tada, kai esu Vakaruose. Ar galite įsivaizduoti? Jis niekada neišnyko.

Taigi visą laiką ši čakra dirba, vargšėlė, taip pavargę ji, Višnumajos čakra. Taigi, kas iš tiesų vyksta, turėtume pažvelgti į fizinę šio reiškinio pusę, labai svarbu suprasti. Matote, nuo vaikystės jūs esate mokomi tokioje visuomenėje, būdami ekstravertai turite kažką pasiekti – sėkmę ar kažką panašaus, taip jums pateikiama stiprybės idėja, o kažką toleruoti – silpnybė. Įsivaizduokite, krikščioniškose šalyse geriausia – „Atleisk, bet aš tave užmušiu“, maždaug taip. Matote, krikščioniškose šalyse yra teorija, kad jeigu tai toleruoji, esi silpnas. Silpnumo ženklas, jei kitas dominuoja prieš tave. Jei taip elgsiesi, niekada nepasieksi sėkmės. Taigi kol nesi valdovas, tol niekada negali būti nuolankus. Yra kaip yra. Kažkas turi tave valdyti, absoliučiai kaip Hitleris, tada gali būti nuolankus; kitu atveju, visi turi didžiulį ego, kaip kartą pasakojau jums istoriją apie šiukšlių rinkėją.

Taigi visi turi didžiulį ego, visi nori elgtis savaip, jūs per daug išlepinate savo vaikus dar vaikystėje, jūs juos išlepinate, visiškai išlepinate. Visą laiką juos glaudžiate, glostote, darote tai per dažnai, todėl vaikai tampa išlepti. Nuolat apie juos galvojate ir tada galiausiai, kai liepiate jiems taip nesielti, jie tampa nebenuolankūs. Taigi jūs nebežinote, kaip paklusti kitiems. Ego nežino, kaip paklusti, nes tai yra silpnybė, paklusnumas – tai silpnybė. Taigi toks dalykas kaip ego turi savo ribas. Vadinasi, ego turi balioną, kuris turi ribas. Kai jus ištinka paralyžius, jis sprogsta ir visi šie dalykai sprogsta, bet taip pat jis yra lankstus. Taigi kai ego per daug išsiplečia ir užgožia superego, tada superego gali pradėti veikti, jis taip pat čia. Taigi, kad atsikratytų ego, žmonės geria, vartoja narkotikus, kad jį sumažintų, taigi padidinus superego, ego sumažėja.

Tai tarpusavio žaidimas, o lieka tik pagirios, kai vyksta tokie dalykai, matyti, kaip viskas išsisprendžia. Jie rado modernų spendimą tam ego, gerai. Kitu atveju, būtų per daug ego. Taigi, kai kas nors jums ką nors sako, užuot susitaikę su tuo, jeigu tikrai negalite to padaryti, sakykim, raskite Man stiklinę – tokį paprastą daiktą, taip tai ir priimkite. Jūs nuliūstate. Kodėl? Kodėl dėl to

turėtumėte nuliūsti? Nes yra kita pusė, kur ego gali keliauti, kai viskas pasikeičia, matote, tai ateina iki Višudhi, taigi spaudžiant iš kitos pusės, tai ateina iki Višudhi srities. Taigi, kai jaučiate kairę Višudhi, tai ne kas kita, kaip tikras ego. Patikėkite, tai tikras ego, nes jam daugiau nėra kur eiti, taigi jis ateina čia, štai kodėl jūs nuliūstate ir galvojate.

Taip galvodami padidinate savo ego, užpildote savo kairę pusę ir liūdite, negalite pripažinti. Pažiūrėjus praktiškai, centrinis kelias yra tam, kad būtume realybėje. Dėl visų blogų įpročių mes turime vystytis. Tarkim, kažkas negerai, pasakykite sau: „Taip, tai neteisinga, nes padariau klaidą. Gerai, kodėl aš suklydau? Dėl to ir to. Todėl kitąkart taip nebus.“ Tačiau labai lengva išsisukinėti, prieiti iki to, kad džiaugtumėtės dėl ego liūdnumo. Tai tiesiog piktnaudžiavimas. Kiti taip pat jaučia: „O, jis pajuto „Atleisk, nužudžiau tave“, matot. Jis apgailestauja dėl to.“ Aš esu mačiusi, tai nuėjo per toli Vakariečių galvose, yra tokie įstatymai, kurie atleidžia žmonėms, kuriems neturėtų būti atleista.

Jie stengiasi atleisti tokiems žmonėms dėl tos pačios nesąmoningos kairės Višudhi, pataikaujančios kairei pusei, dėl to jaučiate simpatiją tiems žmonėms, kuriems iš viso neturėtų būti atleista. Yra toks vienas veikėjas, nužudęs daugybę žmonių, jis juos uždarė į dujų kameras. Dabar jis jau suimtas ir už tai atsako, didžiulė kliūtis, kai toks kalinys laikomas kažkur, nes reikia viską laikyti labai uždara ir panašiai. Taigi laikyti ten tokį šunį anglams buvo labai sudėtinga, bet jie laiko tą kalinį. Pamiršau jo vardą, bet koku atveju, jis siaubingas žmogus. Jis ten buvo, jis senas, taigi kas čia tokio blogo leisti jam ten numirti? Pakorus jį viskas būtų baigta. Jis nužudė daug žmonių. Ne, bet kaip galima taip pasielgti. Privalote ten laikyti tą šunytį, nors jis ir eikvoja visų žmonių pinigų, nors jis ir nužudė tūkstančius žmonių, tūkstančius dujų kamerose.

Jis buvo siaubingas žmogus, jam neturėtų būti jokių simpatijų, remiantis Dieviškais Įstatymais jis būtų pribaugtas anksčiau laiko. Jis veltui švaisto dienas, bet netgi dabar galima perskaityti jam simpatizuojančių straipsnių. „Ką jis gali padaryti blogo dabar? Gal palikti jį ramybėje?“ Visų pirma, štai kaip jūs žaidžiate siaubingo žmogaus rankose dėl savo kairės Višudhi. Taigi kairė Višudhi yra visiškai, visiškai ego, ir kai jūs taip palenkiate galvą, taip vaikštote. Dėl Višudhi turite daug, daug fizinių problemų, bet blogiausia iš jų beprotybė. Praėjusią dieną kažkas Man pasakė, kad dabar Amerikoje būdami keturiasdešimties žmonės staiga tampa bepročiais, ir tai tikrai didelė negalia, panašiai kaip ir ta siaubinga liga, pavadinta AIDS, plinta lygiai taip pat. Šiuo metu kaip Motina turiu jums labai aiškiai pasakyti, kad tai yra dalis šio siaubingo kairės Višudhi žaidimo. Neįsitraukite į tai. Jei turite ego, štai kodėl tai kairė Višudhi, pripažinkite tai.

Šiandien Vorenas atėjo ir pasakė Man: „Nuvykę į Indiją, manome, kad ir ką pasiūlytume žmonėms, jie pradės nuo „Ne, ne.“ Taigi iš tiesų tas „Ne, ne“ yra dėl to, kad jie skirtingai išauklėti, matote, pripažinkime, kad esame skirtingai išauklėti. Štai kodėl indai nejaučia kaltės. Jeigu jaučia kaltę, tai dėl to, kad yra suvakaręję. Niekada nesijaučia kalti. Taigi, kai jie kažkam sako „Ne“, devyniasdešimt devyni procentai, bet ne iš miestų (jie tokie patys, nes jūs juos jau palaiminote), tačiau iš kaimų. Matot, jie sako patys sau: „Ne, ne, kaip aš galėjau taip pasielgti? Gerai, jei jau taip pasielgiau, turiu ištaisyti.“ „Ne, ne“, pradeda žodžiais „Ne, ne“. Bet vakarietis, išgirdęs tokį „Ne, ne“, pagalvotų: „Jis tiesiog spaudžia mano ego.“ Nes tas ego vis dar skirtas dominuoti, jų ego vis dar mano, kad jie geresni organizatoriai, vis dar mano, kad yra švaresni už kitus, didesni už kitus. Taip galvoja ego, matote, jūs tiesiog gyvenate jo apgaubti, tarsi išsipūtęs balionas ar žiedas jūs laikotės jo paviršiuje, iš štai kodėl nenorite, kad oras išeitų, nes žinote, kad paskęsite savyje. Taigi, taip gyvendami pradodate galvoti, kad žinote geriau, kai kas nors jums ką nors pasako, jaučiatės įžeisti, tai vėl kairė Višudhi.

Jeigu Motina ką nors pasako, vėl kairė Višudhi. Taigi būdami Vakaruose jūs jau turite čia maišelius; turime būti, kokie esame. Dabar tie maišeliai yra čia, taigi, kad ir ką sakyčiau, jei jums dabar tai sakau, nesijauskite kalti. Pažvelkime, nejauskime kaltės. Būdami savo Dvasioje matykite save ir išsivalysite. Žvelgdami iš savo Dvasios jūs išsivalote visa, kas susikaupė per ilgą laiką. Kairė Višudhi yra dabartinė Vakarų problema. Visos šios bėdos atsiranda dėl kairės Višudhi, bet tai jokių būdu nereiškia, kad šis centras pavirgtas, priešingai, bet kurią akimirką kairė Višudhi gali įsiskuti į ego. Matote, tai labai būdinga Vakarams, žmonės vaikšto pirmyn atgal ir viskas gerai. Netgi Indijos miestuose esame tai matę – jūs juos tiesiog pavertėte patikėtiniais, jie staiga užšoko ant arklio.

Pasakiau: „Iš kur jie užšoko ant arklių, iš kur atsirado tas ego?“ Viskas susikaupė čia, viskas pasirodo, kai jie virsta patikėtiniais ir sėdi tarsi Džonas Gilpinas ant arklio, jie juda greitai, ir Aš žiūriu, kur jie keliauja. Jie buvo čia ir dingę, tiesiog išnykimo triukas. Negaliu suprasti, kodėl taip atsitinka. Tačiau reikia pažvelgti į šią problemą, nes vos įėjus į salę Aš matau, jums rodo kairę

Višudhi. Bet pažvelkite į vaikus, jūs nemokote jų nuo pat vaikystės nuolat sakyti „Atsiprašau, atsiprašau.“ Parsi (zoroastrizmo pasekėjai) Indijoje labai daug dirbtinumo įgavo iš jūsų, labai daug. Taigi mes nenorime matyti parsi iš ryto, nes anksti ryte jie jums pasakytų: „Atleiskite, atleiskite.“ Tai neša nesėkmę. „Maaf kardo, maaf kardo“ (hindi k.: „atsiprašau“), sako žmonės, „Baba, jūs atėjote popiet, tai netinkamas laikas, rytas taip neprasideda.“ Mes taip nesakome, nes tai neša nesėkmę. Jūs atidarote duris ir kažkas stovi, „Maaf kardo“, kodėl, ką aš padariau? Ką tokio jūs padarėte, kad taip sakote, jūs visą laiką dėl kažko apgailestaujate, dėl ko? Suprantat, nesinori matyti apgailestaujančio veido rytais, ar ne?

Vietoj širdingo malonaus pasveikinimo šis „Maaf kardo, maaf kardo, atleiskit, atleiskit, atleiskit.“ Ir tai labai įprasta, dėl to ir nenorime matyti parsi iš ryto, priešastis ta, kad kai juos pamatote ryte, visą dieną būnate blogos nuotaikos, nes pamatėte kažką apgailestaujantį. Bet tai ne apgailestavimas, tokie žmonės labai egoistiški. Pastudijavus jų charakterį, jie labai egoistiški. Taigi reikia suprasti, kad turėdami reikalą su savo ego, turime jam būti griežti. Mes esame ne ego, o dvasia. Tiesiogiai. „O, taip. Taigi aš klydau, taigi tai nebuvo aš, ne šis kūnas, dabar eime išvien, ne, ne, viskas bus gerai.“ Geriau sakykite sau: „Ne, ne, tebūnie viskas gerai.“ Štai kaip reikia su tuo susitvarkyti, nes tai, kas Mane baugina, yra kairė Višudhi. Pagalvojus apie šį negalavimą, Mano dėmesys nukrypsta į kairę Višudhi. Įsivaizduokite, žmonės tampa bepročiais.

Ir dauguma iš jų, kaip supratau, egoistiški žmonės, dėl to jie tampa kvaili. Jie yra kvaili, jie elgiasi kvailai, elgiasi kvailai. Ir egoistiški žmonės pradeda vartoti narkotikus, daug gerti, nes jie to negali priimti. Tarkim, žmogus turi didelį superego, tarkim, apsėstas žmogus pradeda gerti, jis labai greitai numirs, neišgyvens, nes yra labiau linkęs į tą pusę. Tačiau egoistiškas žmogus tai atlaikytų, ta prasme, žmogus be ego, kaip indas, pradėjęs gerti degtinę, būtų tiesiog nublokštas nuo žemės, visiškai prarastas, dingęs. Netgi radinių skyriuje jo nebūtų. Bet jūsų ego atsparus tam superego. Štai kaip jūs susitvarkote. Štai kodėl jūs geriate, tai neturi nieko bendro su šaltu oru ar panašiai, tai ego. Ir vadindami save „kairiakanaliais“, kartais taip pat klystate.

Jūs nesate tokie. Gyvenate su tuo mitu, nes taip galite pateisinti savo ego. Nes dauguma vakariečių yra egoistai. Turime priimti šį faktą. Mes nesame vakariečiai, mes priklausome Dievo karalystei, taigi nesijauskite kalti. Jūs nebesate vakariečiai, Man jūs nei indai, nei anglai, nei australai, jūs Mano vaikai. Bet šie dalykai supa mus, taigi saugokitės to, ką nurodžiau, visiems jums taip truputį nutiks. Taigi saugokitės, tai yra išorėje, šiek tiek išėję iš mariadų jūs tai pamatote. Taigi manantys, kad yra „kairiakanaliai“, paprasčiausiai yra apsėsti, jie apsėsti ir dėl to pavirto „kairiakanaliais“, kitu atveju jų temperamentas nėra toks, nes tai neįprasta, toks sąlygotumas neįprastas, jie išvis neturėjo jokių sąlygotumų. Taigi Vakaruose sunkiai surastumėte tamasių (lėtų, vangių), vargu ar rastumėte.

Taigi turime žmonių, kurie yra egoistiški ir tampa apsėsti. Šie apsėdimai maitinasi jūsų ego, ir jie veikia per jūsų ego, taigi jie yra pavojingesni nei įprasti tamasiukai. Paprastas tamasiukas, kuris yra apsėstas, labai greitai miršta; kitu atveju, jis tik vargina save. Jis sukelia kūnui skausmus, visa tai daro pats sau. Bet kai egoistiškas žmogus virsta apsėstu, jis tampa problemiška asmenybe. Nustebsite, bet Indijoje geriantys žmonės tampa labai malonūs, švelnūs, tylūs, labai geri. Viena moteris Man pasakė: „Mes norime, kad jie gertų, nes tampa geresni.“ Bet tik ne čia, čia jie tampa žiaurūs. Kodėl? Nes čia jau yra įsitvirtinęs ego, ir tie, kurie peršoka iš kairės ar dešinės pusės, nesvarbu, perima ego. Ir tada jie veikia per ego, tokie žmonės tampa žiaurūs, pernelyg kategoriški.

Turiu omeny, visi vokiečiai taip elgiasi. Jie visi apsėsti virššamoninių bhtų, ir jie visi taip baisiai elgiasi. Įsivaizduokite bet kokį žmogų, žmogų, žudantį kitus žmones dujų kameroje. Ar galite pagalvoti? Ta prasme, jūs net žiūrėti negalite į mažą viščiuką, į paustomą jūsų akivaizdoje. Kaip jūs žiūrėtumėte į milijonus žmonių, dusinamų prieš jus, besistengiančių ištrūkti iš kameros? Ir jos buvo permatomos, todėl buvo galima matyti. Matote, iki kokio žiaurumo prieita. Kaip? Jie buvo apsėsti, apsėsti egoistiško temperamento.

Taigi tie bhtai naudojosi jų ego ir taip veikė. Taigi mes esame centre, mes esame žmonės, pasiekę Dievo lygį; mes joku būdu neįaučiame kairės Višudhi. Mes neturime ego. Kur yra ego? Tiesiog pasibaigė. Kur yra superego? Pasibaigė. Net jeigu ir slapstosi kažkas tokio, tiesiog pripažinkite tai. Dėl ko jaučiate kaltę? Dėl ko?

Nesąmonė? Štai kaip jūs atsikratysite šito. Nes mačiau, kaip Sahadža jogai staiga pratrūksta, išplečia akis, pradeda taip kalbėti ir bauginti. Paklausiau: „Kas nutiko? Jis buvo normalus žmogus, kodėl taip kalba?“ Todėl, kad užslėptas ego staiga iššoka ir

pasirodo. Taip pat nutinka indams: tie, kurie miestiečiai, yra siaubingai pavojingi, nes, kaip ir sakiau, jūs jiems tai parodėte, todėl jie elgiasi taip pat. Bet dėl to, kad įprasta laikytis centre bet kurioje šalyje, Kinijoje taip pat. Jie yra tokie patys. Niekada negirdėjau jų sakančių: „Atsiprašau, atsiprašau, atsiprašau.“ Jie net nediskutuoja. Rusai jiems buvo tokie blogi.

„Viskas gerai“, – mes jiems sakėme. Klausėme jų: „Kodėl jūs atsiskyrėte nuo rusų?“ „Pamirškite tai.“ Jie niekada susėdę nekritikuoja, „Jie taip pasielgė“, nesikremta ir negalvoja apie tai, nieko. Nustebsite, bet indai turi tokį įstatymą, neleidžiantį kurti filmų, priešiško anglams. Ar galite įsivaizduoti? Nes jie paliko mūsų šalį gailėstingai. Netgi neleistini Šivadži paveiksliukai, nes tai galbūt parodytų, kad musulmonai yra negerai, iki tokio lygio priėjome. Todėl pamirškite, pamirškite, pamirškite, kai pradėsite galvoti apie tuos žmones, pažeidžiamas jūsų ego. Tai pažeidžia ego, susprogdinti šiuos balionus yra du būdai, galbūt žinote – pučiant ir išstumiant visą orą iš išorės arba daužant. Taigi skaudantis ego atsiranda, kai ištuštėja išorėje esantis ego ir išsipučia balionas, o kitas ego, išpuštas ego, atsiranda, kai balionas pripildomas oro. Abu jie yra tas pats, turiu omeny, kad rezultatas yra tas pats, kaip jūs besielgtumėte.

Taigi supraskite fizinį to atsiradimą, jūs ne tik išsiugdote ligas, bet jums labai jauniems išsivysto beprotybė, nes nežinote, kaip susitvarkyti su savimi. Taigi geriausias būdas tokiu atveju yra atleisti sau: „Šįkart aš sau atleidžiu, viskas gerai. Ir tai atsitiko dėl to, gerai, taigi aš neturėjau taip pasielgti. Daugiau taip nesielgsiu.“ Tiesiog pasakykite tai, visiškai neutralizuokite. Kol to neneutralizuoja, tai vėl atsiranda čia, štai kur esmė. Taip pat turiu pasakyti, kad moterys Vakaruose pakeitė savo manieras, tai yra labai, labai pavojinga visuomenei, nes jos taip pat elgiasi egoistiškai su vyrais. Tarkim, vyras nuėjo dešimt pėdų, jos tiek pat bėga paskui juos, už aštuonių pėdų nuo jų atsitraukia, kad nueitų dar toliau. Tai visiškai ego peržengimas, nes įprastai moterims nebūdingas ego. Taigi konkuruodamos su vyrais, jūs praradote savo moteriškas mariadas, nėra moters mariadų. Vyras turi vyro mariadas; jei vyras pradeda elgtis kaip moteris, jis ne vyras.

Taip pat moteris, pradėjusi elgtis kaip vyras, nebėra moteris. Jos praranda mariadas. Jos išstumiamos, tampa apsėstos. Štai kodėl egoistiškos moterys tampa baisingos, jų veidai pasidaro baisūs, jos atrodo baisiai, visas jų elgesys siaubingas. Jos tampa visiškai sausos ir gali būti tokios kietos tarsi trenktų jums metaline lazda. Sakoma: „Dama su metalo lazda rankose.“ Taip nutinka, nes turime mariadas, esame tokie, kokie esame. Jei tai rožė, tai ir lieka rožė. Būkite lamingos, būdamos rožės žiedais. O kai rožė užsimano būti spygliu, tada prarandame mariadas. Šiandien Aš kalbėsiu jums, prieš pradėdamas tai, prieš čia ateinant žmonėms, pasakysiu moterims, kas negerai, kad žinotumėte, kokia padėtis Vakaruose gyvenančių moterų, ne vyrų.

Moterys sugadino Vakarų visuomenę, vakarietiškąją visuomenę. O Indijos moterys išlaikė visuomenę nesugadintą. Norėčiau joms padėkoti už jų tvirtą elgesį gyvenime. Tai šios šalies moterys, kurios sugriovė viską, kad buvo subtilu, emocionalu, gražu, miela, švelnu, gailėstinga. Moterys yra tam, kad suteiktų džiaugsmą, laimę ir emocinį saugumą visai visuomenei. Kai jos pradėjo valdyti: „Daryk tą, paduok tą, daryk aną“, netgi vyrai pavirto tarsi tarnais namuose. „Tu tinkamai neišvalei to, tu tinkamai neišvalei virtuvės.“ Nuvykusi į Angliją nustebau, kad virtuvėje taip puikiai viskas išvalyta, matot, jūs turite viską, ko reikia valyti, paklausiau, kodėl taip yra. Tai dėl vyrų, matot, jiems reikėjo tai daryti, taigi jie sukūrė visus būdus ir priemones. Viskas turi kaip reikiant blizgėti, kaip reikiant blizgėti, Galiu gauti jums tokią priemonę, kad užpylę jos ant rankų, nudegtumėte, visokios rūgšties pilamos visur, užsimovus didžiulę pirštinę pilamos visur. Tuomet viskas susitvarko.

Tada, matot, kenčia vaikai, nes tai tarsi sodininko darbas, šie gimę nuostabūs vaikai, turi būti švelniai prižiūrimi. Bet jūs per daug į tai įsijaučiate nuo pat pradžių. Motina, kaip ir sodininkas, turi taip pat genėti, ji turi apkarpyti, tada augimas bus geras. Jeigu tavo vaikas išlepus, tu esi gera mama, esi bevėrė. Bet tavo sutuoktinis, tavo vyras, nėra vaikas, yra kitaip, nes ego prieš tavo vyrą visą laiką auga. „Sėsk čia, eik čia, kas čia?“ Piniginiai reikalai: „Duok man visus pinigus, aš saugosiu visus pinigus“, viskas. Niekas negalėtų pasakyti, kad toks įstatymas. Jei įstatymas kvailas, tai Sahadža jogs neturėtų laikytis tokio kvailo įstatymo. Šis įstatymas jus visus sunaikino. Nes tai yra tokia svarbi gyvenimo dalis, toks svarbus gyvenimo tarpsnis, kuris neturėtų nukentėti.

Tai švelnumas, meilė ir gėris, visų šių reikalingų dalykų trūksta, kai tampate bereikšmiai žmonėmis. Gyvenimas betikslis. Jūs nežinote ką daryti, štai kodėl žudosi vaikai. Meilė turi būti tokia, kad jūs žinotumėte, kada juos apgenėti, tam jums reikalinga išmintis, kuri taip pat nesivysto, nes jeigu jūs lakstote tik paskui Muladhara čakrą, kaip galite turėti išminties? Čia jus vyrai padarė visiškai kvailas. Jie jus visiškai apkvailino, pažiūrėkite į Mane. Išlaikykite nesugadintą savo išmintį. Ir jie ne tik jus apkvailino, norėdami apkvailinti jus, jie taip pat turi suktytų metodų, jie nėra tiesmuki. Taigi būdami Sahadža

jogai mes esame virš viso šito, mes pasiekėme stadiją, kai esame virš.

Esame čia, kad ištaisyti viską, kas blogai susiklostė visuomenėje, nes Sahadža Joga nukreipta į visuomenę, ne vien tik į jus. Taigi šioje situacijoje turime suprasti, kad tai, ką darome, visų pirma yra savęs suvokimas. Netgi dabar turėdamos Sahadža Jogos žinias moterys nesuvokia, kad turi būti kaip moterys. Aš mačiau, jos vis dar „Kas blogai?“, vis dar tęsia, ir vyrai nesupranta, kad turi būti kaip vyrai, netgi po tiek [dalykų/metų]. Ir jeigu jie tikrai elgsis kaip vyrai, moterys juos įvertins. Ir jeigu jūs iš tikrųjų elgsitės kaip moterys, vyrai tai įvertins. Tai yra viena kitą traukiančios priešingybės, tai turi būti normalu. Tačiau mes gyvename nenormaliai, kai vyrai yra kaip moterys, o moterys kaip vyrai. Ką dabar jūs darote? Taigi labai svarbu, kad vyrai suprastų, nes moterims pasakysiu vėliau, jie turi būti tikri vyrai, jie turi viską taisyti, turi priimti sprendimus, turi būti tais, kurie valdo.

Bet tai tik išorė, iš tikrųjų šaltinis yra moteris, moteris yra potencinė, o vyras kinetinė energija. Pavyzdžiui, šio oro kondicionieriaus judėjimas. Oro kondicionieriaus judėjimą būtų galima pavadinti kinetine energija, o potencinė energija yra mumyse, tai yra elektros energija, sklindanti iš šaltinio. Kas yra didesnis – judantis kondicionierius ar šaltinis? Leiskite moterims nuspręsti, o vyrams suprasti. Bet jei šaltinis išseks ir panorės būti kondicionieriumi, tada kondicionierius neveiks. Situacija aukštyn kojomis. Jei suvokiate, kad esate šaltinis, esate ta, kuri ketina suteikti vyrui visą šakti, liausitės elgtis kaip vyras. Tai nereiškia, kad negalite eiti į darbą, galite, tačiau imkitės darbo, skirto moteriai. Man visai nepatiktų moteris autobuso vairuotoja arba sunkvežimio vairuotoja, arba imtynininkė.

Ne. Aš nesakau jums; kalbu iš patirties. Kai kartą keliavau, tuo metu buvau studentė Lahore, keliavau traukiniu ir vienoje stotelėje, matot, traukinys sustojo naktį, priėjo moteris ir pasakė: „Atidarykite man duris,“ Aš atsakiau: „Bet tokia grūstis. Gerai, pasistengsiu.“ O ji pasakė: „Jei jūs negalite atidaryti, aš galiu išlaužti.“ Aš paklasiau: „Kaip galėtumėte?“ Ji atsakė: „Jūs nežinote, kas aš?“, paklausiau: „Kas?“, ji atsakė: „Aš Ahmida Bhanu.“ Paklausiau: „Kas yra Ahmida Bhanu?“ „Imtynininkė.“ „O, baba“, – pasakiau, – ačiū Dievui.“ Pridūriau: „Jeigu jūs esate imtynininkė, kodėl keliaujate moterų pusėje, kodėl ne vyrų?“ Ir ji labai įžūliai pastūmė duris, tada įėjo, Aš pažvelgiau į ją, žinot, ir pasakau: „Oho, na ir žmogus!“ Ir ji atsisėdo, suprantat, jos tokia veido išraiška, viskas, jos eisena ir sėdėjimo maniera – viskas taip vyriška. Atsisėdusi ji pasakė: „Ateikite dabar čia, kas nori pasakyti, kad man čia ne vieta.“ Aš atsakiau: „Sėdėkite patogiai, ponio, niekas dabar to nenori. Tačiau reikės rasti ką nors iš kito skyriaus, kad galėtų kautis.“ Tada ji nutilo, ir iš tikrųjų mačiau visus jos pernelyg didelius raumenis, ir ji iš tikrųjų atrodė, sakyčiau, kaip vakarietiška karvė, galima taip pasakyti. Karvės čia atrodo kaip buliai, ne kaip karvės. Kažkas juokingo, negaliu pamiršti, matot, ši patirtis... Aš buvau labai jauna ir iš tikrųjų nežinojau, jaučiau, kad labai juokinga, bet netgi negalėjau iš jos juoktis, ji būtų smogus Man. Taigi yra taip, kaip yra, baikime tai, privalome žinoti, ar toli einame. Ar ketiname tapti imtynininkėmis?

Yra kaip yra, reikia išmokti to, kas egzistavo amžius, taip buvo per amžius. Mačiau, skaičiau keletą knygų, senų, taip pat mačiau filmų, kuriuose rodomi senesni laikai, kai moterys rankose laikydavo šluotas ir taip užsipuldavo savo vyrus. Mes taip pat turime tokių moterų Indijoje, bet tokios yra tik kelios, tokios moterys tik kelios. Nedaug, bet gali padaugėti, Dievas žino, taigi laikykite sukryžiąvę pirštus, bet Aš linkusi sakyti, kad tai vyksta. Taigi esant per dideliu vyrų ego, pereinančiam į kairę Višudhi, jie sako: „Ne, tegul veikia moterys, viskas gerai, tegul jos būna patenkintos. Daugiau jokios jų agresijos, tegul turi savo.“ Taigi jos daro ką nori, vyrai nesirūpina, pereina į jų kairę pusę, ir nebėra jokio mėgavimosi santuoka bei meile. Dar vakar mes turėjome kitokias santuokas, teikusias naudos jūsų vaikams, jų gerovei, visa tai, prisiimkite savo vyro ir moters vaidmenis. Jūsų vaidmenys yra vyro ir moters, pamatysite, jūs mėgausitės tuo. Tai neturėtų būti ginčai. Jei vyras norėtų jums ką nors padaryti, sakykite: „Ne, ne, ne, kaip tu tai darytum?“

Man to būtų per daug. Leisk man tai padaryti.“ Jau pasakojau jums daugybę kartų, kaip supykęs Mano vyras norėjo išsiskalbti savo marškinėlius, norėdamas išreikšti pyktį. Arba kai jis labai supyksta, tada plauna vonią. Bet jis tai daro taip blogai, kad Man aišku, jog tai darė jis. Man labai juokinga, bet neturėčiau juoktis, nes turiu palaikyti jo dvasią. Ir tada jis pradeda kalbėti labai pagarbiai su visais. „Jūs“, jis visus vadina „Jūs“, matote. „Jūs“, – sako jis, „Jums yra taip ir taip,“ tada Aš žinau, kad jis tikrai dėl kažko supykęs. Bet, matot, jis nepasakys, kad yra supykęs. Tada reikia išsiaiškinti, dėl ko supyko, ir išsiaiškinę nejauskite kaltės, tiesiog išsiaiškinkite.

Ir kai jis tai supras, pamatysite, kad yra tiek būdų neutralizuoti pyktį. Pirma, kas keliauja su ego, yra pyktis. Kaip vakar susituokę, turite žinoti, kaip tai neutralizuoti, nes ego vis dar ten. Kad surastumėte, kaip neutralizuoti kito žmogaus pyktį, yra labai puikus

būdas, neteko girdėti, kad jūsų rašytojai tokį pateiktų, bet Indijoje yra daugybė rašytojų, kurie panaudoja šią situaciją. Taigi reikia išsiaiškinti, kad visų pirma jūsų vyras turi silpnų vietų, žmona taip pat. Dėl to ji gali nuliūsti. Tada svarbu žiūrėti, kad jos nenuliūdintumėte, nereikėtų jos supykdyti, visa tai taip pat galioja ir žmonai, daugiau negu vyrui. Taigi kokie yra tie švelnieji variantai, kai jis tikrai gali nuliūsti? Tiesiog studijuokite, tai labai paprasta, pasijuokite iš to, nežiūrėkite rimtai, stenkitės to išvengti. Taip pat išsiaiškinkite, kas jį pradžiugintų.

Iš tikrųjų kartais Aš... Aš niekada nesupyksiu, kaip žinote, Aš niekada nepyksiu, bet kartais tiesiog rodau savo pyktį... Taigi kaip tai parodyti, kaip neutralizuoti žmogaus pyktį? Tarkim, dabar Aš stengiuosi tai parodyti, bet jeigu pasodintumėte vaiką Man ant kelių – viskas, pyktis dingtų. Negaliu rodyti pykčio, laikydamas vaiką ant kelių, tai paprasta. Taigi jūs turite atrasti. Kaip ir Mano vyras, tarkim, jis įpykęs, Aš pažįstu jį ir sakau: „Ką manai apie tai, kad nupirktum Man naują sarį.“ Ak, viskas, tada jis laimingas. Ak, jūs matote, Aš jam padariau didelę paslaugą. Taip jūs turite išsiaiškinti, kas pamalonintų jūsų vyrą, kas pamalonintų jūsų žmoną ir neutralizuotų. To jūs turite išmokyti. Tai gyvenimo menas, tai Sahadža Jogos gyvenimo menas. Tai yra menas gyventi, kai keliomis smulkmenomis galima sutvarkyti reikalus.

Jūs turėjote pastebėti, kad nors šios paskaitos metu kalbėjau gan rimtus dalykus, tačiau dėl jūsų juoko plūpsnių ši informacija nusės į jūsų protą, štai kaip turi būti. Nes humoras yra vienas iš geriausių dalykų, sudėliojančių daiktus į vietas, priverčiančių suprasti ir nedarančių niekam žalos. Štai kaip tobulėjama, ir kai matote, kad jau nusiraminote, pirma, ką žmona ir vyras turi padaryti, tai nusiraminti. Vaikai jaučiasi gerai, visi aplink jaučiasi gerai, ir palaipsniui viskas išsitaiso. Jūs nesate įpareigoti vieni kitus taisyti, bet jeigu esate susituokę su kažkuo, kas nėra Sahadža Joguje, kuris yra bjaurus žmogus, tada situacija labai sudėtinga. Bet Sahadža jogams, susituokusiems Mano akivaizdoje, tai turėtų būti paprasčiausia. Vienas kitą apsaugoti ir prižiūrėti. Turi būti visiškai pasitikėjimas. Ir tai yra mūsų šalyje, iš tikrųjų turiu pasakyti, mūsų santuokos sistema yra ypatinga šiuo atveju. Tai nutiko, kai kartą lankiausi Singapūre, nustebsite, anksčiau, kai nuvykau į Ameriką, ten buvo viena siaubinga diplomato žmona, ji girta atėjo į programą ir buvo paprašyta išeiti, nes buvo girta.

Taigi ji informavo mūsų Ministrą Pirmininką Indirą Gandi: „Ši moteris užsiima tokia veikla, ji neturėtų to daryti, nes ji diplomato žmona ir užima pakankamai aukštas pareigas“ ir t. t. Taigi Indira Gandhi, nieko nesuprasdama, pasakė tokiam Haksarui, svarbiam asmeniui: „Eik ir pasakyk ponui Srivastavai, kad to negalima daryti, ir ji turi grįžti atgal.“ Taigi ministras, gavęs žinutę nuo Indiro Gandhi, tuo metu vos negavo mirtino smūgio. Tai jis persiuntė Mano vyrui. Jis pasikvietė jį ir pasakė: „Manome, kad turėtume grąžinti Jūsų žmoną, štai kas nutiko.“ O jis paklausė: „Kodėl? Kodėl norite taip pasielgti? Ji negeria ir nerūko, Ji nedaro nieko blogo. Ji pati kilniausia moteris, Ji labai ori ir žino, ką daro. Ji atlieka puikų darbą ir už tai neima pinigų. Ji nedaro nieko blogo, ir jeigu norite, aš galiu atsistatydinti, bet aš Jos negražinsiu atgal.“ Ir tuomet jis išsigando, nes atsistatydinus, kas dirbs jo darbą? Turintis tokius gebėjimus. Jis pasakė: „Aš atsistatydinu.“ Dėl to visi buvo šokiruoti, toks pasitikintis jis buvo.

Ir tai Aš sužinojau iš kažko kito, nors pats ministras, kuris numirė, pusiau nemirė, gavęs žinutę iš Ministro Pirmininko, matote, pateikė jam atsakymą, jis taip pat introspektavo ir pasakė: „Labai gerai pažįstu šią moterį, Ji labai garbinga, labai ori, Ji dharmiška, neturėtume Jai trukdyti.“ Perduodamas šią žinutę Haksaras taip pat buvo šokiruotas, ir tai parodė Indirui Gandhi. Nuo tada ji niekada, niekada nesistengė trukdyti Mano veiklai. Nustebsite, bet ji daugiau niekada nebandė trukdyti. Tai Mano vyro pasitikėjimas Mano darbu ir supratimas. Jums reikėtų tai turėti. Turite pažinti savo vyrą ir žmoną, jie negali daryti tokių ir tokių dalykų. Taip pat ir dėl vaikų. Turite jais visiškai pasitikėti. Privalote žinoti, kas jie ir ką gali, kaip toli gali nueiti. Taigi šis pasitikėjimas ir vidinis supratimas yra vienintelis kelias į taiką, meilę ir švelnumą.

Visiškai pasitikėjimas vieni kitais, kad ir kur bebūtumėte. Pasitikėdama galiu pasakyti, kad išsiųskite Mano dukras, kur tik norite, jos niekada nesiels nedharmiškai, taip pat ir Mano žentai. Bet Mano dukros, galiu pasakyti, jos net negalvoja apie nedharmišką gyvenimą, kad ir kaip stengtumėtės. Jūsų viduje turi būti šis pasitikėjimas, pasitikėjimas savo vaikais. Kai jos buvo mažos, labai mažos, atėjo kaimynas ir pasakė: „Jūsų dukros atėjo ir naudojosi mūsų sodu rytiniam apsiplovimui.“ Aš pasakiau: „Ką? Mano vaikai, jeigu jos ir eitų į jūsų vonios kambarį, jūs turėtumėte nuvesti. Duodu jums du tūkstančius rupijų dabar, tiesiog dabar. Jūs tiesiog paprašykite jų nueiti į jūsų vonios kambarį, tik tiek.“ Aš per gerai jas pažįstu. Jei kas nors pasakytų: „Jūsų dukra kažką paėmė“, Aš per gerai jas pažįstu, jos negalėtų paimti kitų žmonių daiktų, Aš jas per gerai pažįstu. Jos niekada niekam taip neįsipareigotų, per gerai jas pažįstu.

Taigi, jūs turite savo vaikus pažinoti labai gerai. Netraumuokite jų kitų žmonių akivaizdoje. Puoselėkite jų charakterį ir didybę sakydami: „Nagi, tu esi Sahadža jogas, tu didis, tu būsi toks ir toks,“ parodykite jiems kelią, išlaikykite juos jame, gerbkite juos. Bet neišlepinkite. Neišlepinkite. Dažniausiai mes išlepiname. Arba esame per daug nuolaidūs arba per daug išlepiname, abu šie dalykai blogi, abu yra ego. Mokykite juos dalintis, mokykite dalintis. Ir kai jie dalinasi, kai duoda ką nors kitiems, turėtumėte džiaugtis, kai dalinasi. „Duok ir kitiems, leisk ir jiems žaisti.“ Matot, taip rodykite savo džiaugsmą, ir jūs taip pat dalinkitės su kitais, tada ir vaikai mokysis iš jūsų.

Taigi santuoka yra didžiulė atsakomybė Sahadža Jogoje. Santuoka mus visus susaisto. Tai labai laimingai susituokusių žmonių visuomenė. Taigi jei kas nors nepasiruošęs turėti geros santuokos, geriau apie tai pamirškite, geriau pamirškite. Po viso to esu mačiusi šešiasdešimties metų moterį, Mano metų, prašančią santuokos. Taip, yra moterų, vyrų šešiasdešimties metų: „Motina, man tik šešiasdešimt ir aš norėčiau susituokti.“ Ir Aš klausiu: „Ką? Būdama šešiasdešimties Aš turiu tūkstančius vaikų, kaip jūs galite taip kalbėti?“ Turiu omeny, negalite visą gyvenimą būti nuotaka. Turėtumėte būti motina ar močiutė. Manau, po keturiasdešimt penkerių niekas neturėtų galvoti apie santuoką, tai nesąmonė. Po keturiasdešimt penkerių tai yra nesąmonė, netgi ištekęsios moterys turėtų žinoti, kad jos motinos ir, kad bus močiutės, visos jos laikinai yra nuotakos.

Matote, tai yra viena iš priežasčių, kodėl sugriūna santuokos. Nes, sakykim, jūs nesate nuotaka trisdešimties ar keturiasdešimt penkerių metų amžiaus, jūs esate motina, jūs esate neabejotina motina. O jūs esate tėvai ir gyvenate kaip tėvas ir motina dėl savo vaikų. Mūsų šalyje mes taip vadinami. Iki trisdešimties metų amžiaus mes vadinamos nuotakomis, doolai, bet vos tik užaugau, niekas nesikreipia į Mane vardu. Visi sako „Kalpanos Motina“ arba „Sadhanos Motina.“ Netgi Mano vyras vadinamas „Kalpanos tėvu“, jo niekada nevadina vardu, nes jūs tampate tėvais ir motinomis, priimkite šią poziciją. Bet ne, tokiame amžiuje jūs norite būti nuotakomis, taigi jūs norite turėti lovas, kokias turi jaunosios, visus tuos nuotakų miegamojo daiktus, bet miegamojo daiktai viso to neišsprendžia. Nes jūs nesate nuotaka, ir kai galvojate: „O šis vyras jau nebeįdomus“, „Šis vyras pasidarė nuobodus“, tada einate pas kitus vyrus, kitas moteris. O savo vaikus jūs išlepinatė ir suardote žmonių nekaltumą. Bet jei jūs priimate, tada tinkamai augate, subręstate kaip Sahadža jogai, kaip vyrai ir moterys, kaip garbingi žmonės.

Meilės šaltinis nėra vien tik vyro ar moters santykiai, yra tiek santykių, kurie yra puikūs šaltiniai, bet priklauso nuo to, kur jūs esate. Kai esate nedidelė upė, gerai, tačiau dabar jūs pavirtote vandenynu, tai būkite vandenynu. Kai pavirstate jūra, būkite jūra. Kai pavirstate vandenynu, būkite vandenynu. Jūra negali išlikti mažu, mažyčiu šaltiniu, ar gali? Lygiai taip pat visi turi žinoti, kad privalo išaugti iš savo santykių, kad neturėtų nuolat geisti vyro ar žmonos. Kodėl keturiasdešimt penkerių metų amžiaus vis dar bando rasti sau vyrus, gal išprotėjo? Sahadža Jogoje tai turi baigtis, visi, kurie peržengė tinkamą amžių, turėtų nebeklausti Manęs apie santuokas, turėtų tapti motinomis, yra tiek vaikų, kuriuos reikia prižiūrėti, mums greitai reikės auklių, geriau būkite čia. Kas tai, kas yra draugystė? Draugaujama su vaikais, su vaikaičiais, su provaikaičiais.

Štai ką turi suprasti tiek vyrai, tiek moterys. Vyrai yra tokie patys. Vyrai taip pat niekada nesistengia tapti tėvais. Jei esate pilnaverčiai tėvai, jums nerūpi tokie dalykai, pamirškite apie tai. Jei jums nepavyko su viena moterimi, pamirškite tai. Pamirškite. Nebūtina, nes jūs pakankamai patyrėte. Taigi tokie dalykai visiškai nereikalingi, ir taip vyksta visuomenėje, ne Sahadža Jogos visuomenėje, taigi jūs turite tai įveikti iš vidaus. Visuomeniniu požiūriu indai yra pakankamai geri, tačiau jų politika ir ekonomika prasta. Niekada neskirkite jų politikais, jie siaubingi.

Siaubingi. Ta prasme, negalėčiau pagalvoti apie siaubingesnius negu indų politikai, blogiausi iš visų. Klausydami jų, jūs nesuprasite ar čia juoktis, ar verkti, jie tokie idiotai, visi asilai nuėjo į politiką, visiški asilai. Netgi blogiau. Jie bliuina kaip ožiai, elgiasi kaip ožiai, spardo vieni kitus, jie daro tokius dalykus, ar galite įsivaizduoti, tai taip baisu. Ta prasme, jei jūs norite pasijuokti, žiūrėkite į tai juokais, į asilus, kurie elgiasi taip, tarsi būtų atsakingi už nuostabią mūsų šalį. Taigi dauguma iš jų yra asilai, Aš nepriartėjau prie daug protingų. Ir tie protingi, taip pat nori būti asilai. Ką daryti? Jų didžiausias troškimas, įsivaizduokite, šventasis nori būti asilu!

Taigi žinokite, kad ir kokios būtų jūsų gerosios savybės, tai savybės, kurių neturėtume prarasti. O blogąsias savybes turėtume taisyti. Tai labai harmoningas požiūris į save. Nes mes esame laimėjimas, niekas kitas to nepasieks, ir kaip Sahadža jogai turime tuo rūpintis. Mes esame laimėtojai; jeigu mes pasiekiame, pasiekia visas kūnas, tai pasiekia visa Sahadža Joga. Pasakoju jums

apie jūsų socialinį gyvenimą, tai labai svarbu ir dėl jūsų ego. Tačiau svarbiausia, kad, kai esate Sahasrara čakroje, jūs esate Mano smegenys, jūs iš tiesų tampate Mano smegenimis. Ir turite būti labai atsargūs, nes jūs negalvojate apie savo šeimą, savo vaikus, savo buitį. Negalvojate apie Melburno ašramą ar Sidnėjaus ašramą, ar Australiją, jūs galvojate apie visą pasaulį, apie visą visatą ir jos gerinimą. Kai užaugate iki tokios būsenos, jūs iš tikrųjų tampate Mano smegenų dalelyte, kuri susijusi su didesnėmis vizijomis, su aukštesniais dalykais.

Tai taip pat veikia ir žemesniame lygmenyje, tai labai gerai, bet taip pat tai gali veikti ir jūsų individualiame lygmenyje. Aš kreipiu dėmesį į jūsų individualias problemas, į jūsų asmeninius pasiūlymus, į viską, ką jūs sakote, tačiau šviesa yra visai Visatai. Taigi mes įžengiame į pasaulinės religijos karalystę, kurią turime pabudinti, turime išstbulinti. Kol šito nepasieksite, tol negalėsite vadintis pilnaverčiais Sahadža jogais. Kad tai pasiektumėte, reikia sunkiai dirbti, arba, galima sakyti, dabar jūs Sahadža jogai, o jūs būsite maha jogai. Taigi turite pasiekti maha Jogos būseną. Ir tai labai paprasta, veikia. Įsivaizduokite, prieš ketverius metus Aš nemaniau, kad jūsų atsiras tiek daug, jūs Mano vaikai ir jūsų tiek daug. Nuostabu, kad per ketverius metus mes galėjome pasiekti tokių rezultatų, ir kitais metais bus dar nuostabiau, galiu matyti iš to, kokie žmonės yra šiandien. Taigi reikia suprasti, kad Sahadža Jogoje nuolankumas tam, ką sako Motina, yra gerai.

Bet kai kurie žmonės turį įprotį persistengti: „Dėl Motinos padaryk tai, dėl Motinos.“ Kas tas žmogus? Kodėl kas nors turėtų sakyti: „Daryk tai dėl Motinos?“ Ar taip sako Motina? Ne, kai esate Dvasia, suprantate, ką sako Motina, taigi stenkitės suprasti savo Dvasią. Tai geriausias būdas susidoroti su tuo, ir jūs galite būti nuostabūs. Noriu, kad visi mūsų vaikai išaugtų aukščiau, tegu jie pradeda nuo kito lygio, nuo geresnio lygio, nes mes pradėjome nuo žemesnio, mes turėjome problemų, bet tegu mūsų vaikai pradeda nuo aukštesnio lygio, ir Melburnas yra ta vieta, kurią pasirinkau augti savo vaikams. Taigi tikiuosi, kad motinos imsis savo vaidmenų, vyrai savų, ir bus sukurta nuostabi šeimos sistema, puiki visuomenė, tai puiki visuomenė. Kas tai? Nuleiskite tai. Žinau. Labai gerai pažįstu šviesas.

Žinau, kaip jos veikia. Višnumaja, tai Višnumaja, mes įrengėme Višnumają. Iš kur mes gauname šviesą, Višnumaja slepiasi čia? Višnumaja yra Tai, ko mums šiandien reikia, ir subtiliai supraskime, kaip ateina Višnumaja. Pažvelkite, kaip sahadž tai atsirado, kad galėčiau kalbėti apie Višnumają, nes nėra lengva pakeisti temą apie Višnumają. Turite matyti visą dramą, turite matyti tą dramą. Kaip gi Višnumaja atėjo? Kaip tai taip gerai per Mane veikia? Kaip tai atsitinka, kaip tai veikia? Tarsi hidroelektrinis, hidroelektrinis vandenyje, tai yra vandenyje, Guru Tattvoje, bet kai tai nusileidžia, kai Guru Tattva nusileido prie jūsų.

Tada tame lygmenyje veikia Višnumaja, tai išlaisvina ir veikia. Dėl ko? Dėl nušvitimo. Kas vyksta stambiu mastu, vyksta ir subtiliai. Taigi reikia inkarnuotis, taigi Guru principas turi inkarnuotis, ateiti į Žemę. Taigi Višnumaja veikia ir nušviečia žmones, taigi yra kaip yra, ir visa tai išsisprendžia. Dabar pamatėte, kaip Aš galiu pakeisti temą taip staiga, kad jūs net nepajaučiate. Bet tik norėjau, kad pamatytumėte, kaip Motina keičia temas, nes yra keli nutikimai, kai kas nors vyksta kažkur, kur Aš žinau, ir tai keičiasi. Rodos, viskas vyksta sklandžiai. Dar šį tą turiu jums pasakyti.

Kad jūs visi turite gerai išmanyti Sahadža Jogą. Labai mažai žmonių iš tikrųjų žino apie Kundalini, iš tikrųjų žino apie vibracijas. Jie nežino, kur yra Voidas. Turėtų būti reguliarūs užsiėmimai, netgi suaugusiems Sahadža jogams. Kur pėdose yra Voidas, kur pėdose yra čakros? Kai Aš paprašau ištrinti pėdas, jie nežino, kur tai yra. Jūs galite būti neišsilavinę, tai nesvarbu, bet turite būti išsilavinę kaip Sahadža jogai. Turite būti visiškai išsilavinę Sahadža Jogoje. Privalote žinoti, iš kur kyla ligos, kaip jas išgydyti. Kiekvienas iš jūsų čia turi ugdytis.

Taigi meditacijos užsiėmimų metu turite skirti laiko mokytis Sahadža Jogos žinių, ką reikia daryti. Yra knyga, aišku, Aš mačiau, tai gera knyga, ten rašoma apie vaikus, bet joje nėra spontaniškumo, taigi Aš turėsiu tai sutvarkyti. Ne vien tik knygos, čia yra ir Mano įrašų. Kai klausotės Mano įrašų, pasižymėkite, ką svarbaus Motina pasakė, ir pritaikykite sau. Taigi ugdymasis Sahadža Jogoje yra labai svarbu, kitu atveju jūsų išmintis sunyks. Privalote įgyti pilną išsilavinimą Sahadža Jogoje, tik Realizacijos davimas nėra darbas. Privalote įgyti, tada kiti žinos, kad jūs kupini žinių. Tokio išsilavinimo kiekio niekas anksčiau neturėjo, neturėjo nei šventieji. Taigi priimkite jums skirtą pirmenybę. Kad ir koks būtų jūsų amžius, išsilavinimas ar kvalifikacija, nesvarbu, jūs turite visi žinoti, ką tai reiškia Sahadža Jogoje, kaip tai veikia.

Klauskite savęs ir išmokite atsakymus. Jūs visi esate Sahadža Jogos studentai, žinokite, jūs vis dar esate Sahadža Jogos

studentai, ir turite įvaldyti tai, privalote žinoti kiekvieną žodį. Vien mėgautis Joga nėra Jogos esmė, tai taip pat privalote žinoti. Kaip ir mėgaudamiesi kažkieno iškeptu pyragu, turite žinoti, kaip jis kepamas, nes tada jį galėsite iškepti kitiems. Bet jei nemokate kepti, žmonės nepatikės. Aš tai mačiau. Mačiau Sahadža jogus, jie visada dirba, jie yra aktyvūs, nes ir prieš tai buvo aktyvūs, bet kai kurie yra letargiški. Netgi pažvelgę į du indus pamatysite tą patį skirtumą, nors jie yra čia arba ten, to neturėtų būti. Visi turi stengtis sukurti kokį nors entuziazmą ar dinamiškumą, o ne vienas žmogus. Jei tuo užsiima tik vienas žmogus, nėra jokios naudos.

Kartais tas vienas asmuo gali būti pernelyg dominuojantis. Visi turi dirbti, visas kūnas turi dirbti, jeigu galime tai išvystyti, tai padės pabaigti vystymąsi, iškilimą. Gerai? Taigi šiandien, Mano gimimo dieną, noriu jus visus palaiminti, privalote žinoti, kad kiekvienas gimtadienis trumpina Mano amžių, taigi turite augti, kad galėtumėte pavaduoti, tai svarbu. Labai svarbu žinoti, kad turite augti, taip vadinamas Mano amžius, nors ir neatrodo, bet mažėja, jūs turite tai žinoti, pagreitinti savo veiksmus, susitvarkyti. Kai ateina kiti žmonės, kalbėkite su jais maloniai, suteikite džiaugsmo, neduokite nieko, išskyrus džiaugsmą. Prižiūrėkite juos, būkite jiems malonūs, ir tai bus jiems patrauklu, staiga kažkas sako: „Eik lauk, tu esi bhutas.“ Kai jie yra Sahadža Joguje, kai jie čia, Aš juos išbarsiu. Žinau, tokių dar yra keli, turime jiems pasakyti: „Jūs turite problemų, tad geriau išeikite.“ Viskas gerai, jie turi išeiti iš ašramų kuriam laikui ir grįžti. Taip turi būti, kitu atveju jie nepasitaisys, ir tie žmonės turi noriai priimti, kad turi susitvarkyt, pasikeisti; jie turi tapti geresni, kad galėtų tęsti dėl savo ego. Taigi stenkitės suvaldyti save, nes norisi būti vis geresniems ir geresniems.

Taigi, visi tie, kurių Aš prašau, pasakysiu Voreniui, tie, kuriuos radau, kuriems ne viskas gerai, turi išsikraustyti iš ašramo. Ašramas ne vieta, kur gyvena visokiausi žmonės. Čia gali gyventi tik švarūs žmonės. Turėtų būti atitinkamas minimalus standartas. Jeigu jo neatitinka, turi išsikraustyti. Net jeigu moteris yra dominuojanti, o vyras kaip moteris, jie turi išsikraustyti. Turite būti normalūs žmonės, kitu atveju atėję žmonės mato vyrą nusikirpusį kaip viščiukas Tiesiog nepadarys jokio įspūdžio. Sakau jums, kaip tas varganas Kristus, kurį rodžiau, toks suglebęs. Nežinau, ką tai žavi. Turėtų būti kažkas tokio kaip Kristus, stovintis koplyčioje, kaip... Štai toks turi būti vyras – orus, garbingas, malonus, didingas.

O moteris – maloni ir gera. Tai atsiperka, iš tikrųjų labai atsiperka. Labai labai. Jūs nežinote, kaip tai atsiperko Man. Šiandien Man viskas taip patogiu. Dar prieš pradėdama Sahadža Jogą Aš natūraliai buvau maloni žmonėms, ir visa tai grįžo. Pateiksiu vieną pavyzdį. Kai Londone vienas žmogus, vardu... Koks to komisaro vardas? Punos įgaliotinis, dabar jis Punos įgaliotinis, gerai. Jis pas mus atėjo, mes turėjome susitikimą ar kažką panašaus.

CP pasakė: „Pakviesiu jį vakarienės.“ Atsakiau: „Gerai.“ Vakarienę gaminau namie; atėjo apie dvidešimt penki žmonės. Jie vakarieniavo, Aš jais rūpinausi, kaip bebūtų. Taigi, kai nuvykau į Puną, Mehrotra, Man pasakė, kad įgaliotinis nekantrauja, kad jis atvyks kaip Prezidentas ar Pirmininkas ar priėmimo komitetas sutikti Mane. Aš pasakau: „Neprisimenu, kas šis ponas. Prisimenu kažką tokiu pat vardu.“ Jis atsakė: „Ne, ne, ne, ne, visai kitas.“ Šis žmogus atėjo ir taip Mane liaupsino, Aš buvau nustebusi dėl to. Jis pasakė: „Ši moteris, kurios vyras užima aukštas pareigas, gyvenime yra tokia nuolanki, tokia nuoširdi, tokia motiniška.“ Ir jis grįžo namo pasakyti savo žmonai, kad jis niekada nematė tokios ponios, tokios tobulos Ponios. Nežinau, ką tokio Aš padariau. Turbūt labai gerai gaminau, žinoma, Aš tai darau, galbūt Aš labai juo rūpinausi, matyt, buvau labai maloni jam, visiems buvau. Galbūt pati visko nesuvalgiau, prižiūrėjau, turbūt padariau kažką, neprisimenu, ką padariau. Tačiau Man natūralu taip elgtis, ir ne tik šiandien, Aš mačiau daugybę tai sugebančių, tik dėl to, kad Man tai natūralu, tik dėl to, kad Man natūralu.

Jūs žinote vyriausiąjį komisarą Jungtinėje Karalystėje, abu aukščiausius komisarus, pirmą ir antrą, B. K. Neru ir tą kitą, jie Man parodė didžiulę pagarbą, pasveikino Mane, ar galite įsivaizduoti, todėl jūs turite būti malonūs, dėmesingi ir geri. Kaip jūs rūpinatės Manimi, taip Aš rūpinuosi jumis. Štai kodėl jiems liko toks įspūdis, visi Mano vyro draugai, visi išreiškė pagarbą ir palankumą. Mes vykome į susitikimą su įstatymų leidėju, tai yra Indijos Protu; jis su mumis tinkamai, karališkai elgėsi. Patarėjas buvo informuotas, kad atvyksta Motinos vaikai, ir pats atvyko į oro uostą. Ar žinojote tai? Jis čia sėdėjo, ir nežinau, ar buvo išėjęs pažiūrėti, kad jūs visi čia. Tai tik dėl to, kad mes asmeniškai pažįstami, kitu atveju, kam rūpėtų kažkieno žmona? Tiek žmonių, turėjusių reikalų su Mano vyru, tačiau niekas nesiteiraudavo apie jų žmonas. Taip yra visur, kartą mes susiruošėme su vyru vykti į Kiniją, ir agentai, buvę Japonijoje, visur, Honolulu, jie visi atvyko su Manimi susitikti, nes jam atvykus, niekas neina su juo susitikti.

Jis pasakė: „Tu atvažiavai, ir jie nori Tave pamatyti.“ Ar galite patikėti? Tai ne kas kita kaip buvimas moterimi. Tai taip galinga.

Tai labai galinga, ir moterys privalo mokėti gaminti, tai svarbu. Jeigu jos nemoka gaminti, jos ne moterys, Nemanau, kad jos moterys. Visos privalo mokėti gaminti maistą. Jūs privalote išmokyti gaminti, visos tai gali, tai ypač svarbu. Paslaptingoji moters galia slypi jos gaminamame maiste. Matote, mūsų vyrai negali niekur eiti, nes mes taip puikiai gaminame, jie turi grįžti namo. Jie prisimena maistą.

Tame slypi jūsų galia. Šiandien bus labai trumpa pudža, nes šiandien Mano gimtadienis, taigi pudža per Mano gimtadienį turėtų būti gilesnė, nuoširdesnė, džiaugsmingesnė, negu paremta ritualais. Nebūtina būti rituališkais, nes esame džiaugsmingi, švenčiame Motinos gimtadienį. Mes jau esame čia, tai, ko jums čia reikėjo, nebereikalinga, nes jūs esate toje džiaugsmo būsenoje, ar gerai? Taigi labai trumpa pudža, Aš jau pasakiau jam, bus daroma per gimtadienį. Nebūtina daryti didžiulę pudžą, visa, ko reikia – tai, kad ateitų visos dievybės, jos jau čia, štai čia, vibracijos, jos tiesiog spinduliuoja! Jos labai džiaugiasi, kad švenčiate Mano gimtadienį. Taigi kiekvienos pudžos metu, visa, ką turime padaryti, tai pažadinti jas, paprašyti, kad būtų jums geros. Nors jos pažadintos Manyje, jūs norite, kad būtų ir jumoje. Tačiau dabar jos yra jumoje, jos pažadintos, visiškai nebūtina daryti didelę pudžą, nėra būtinybės.

Aš tai ir pasakiau Modi – kad darysime labai trumpą pudžą, ir tokios trumpos mums pakaks. Šios dienos kalba buvo tarsi pudža. Atminkite, tai buvo skirta jums, kai dar nebuvote Sahadža jogai. Šiandien tai jums negalioja. Taigi nesijauskite kalti. Visų pirma atminkite: jūs Sahadža jogai, jūs Mano vaikai ir Aš jus labai myliu, labai, labai. Prašau, pasitikėkite savimi, visiškai pasitikėkite savimi. Gerai? Tai daugiausia, ką Man šiandien galite įteikti kaip dovaną. Telaimina jus Dievas!

[Šri Matadžai kalba hindi] Dėl to jūs turite plauti Mano Pėdas penkias – dešimt minučių ir plauti Mano rankas apie dešimt minučių, tik tiek, tai paprasta. Tam mums nereikės daug žmonių, pastatykite tai čia.

1985-0531, Devi Puja, Steady Yourself

View [online](#).

Devi Puja. San Diego, California (USA), 31 May 1985.

Taip malonu būti San Diego ašrame.

Ir tai tokia graži vieta, išreiškianti tiek daug Dievo meilės, Dieviškumo, būdo, kuriuo norima padėti jums kiekviename žingsnyje. Jeigu norite turėti ašramą, jeigu norite turėti padorią vietą, norite gerai pasirūpinti savo vaikais, norite atlikti Dievo darbą, viskuo yra pasirūpinta, viskas turi būti pasiekta. Jeigu tai nebūtų padaryta, kaip tada jūs atliktumėte savo darbą? Taigi viskas vyksta. Tai akivaizdu, nes mes turime skirtingus ašramus, tokias patogias vietas už labai gerą kainą, kurią galime sau leisti ir kartu laimingai gyventi. Tai yra būstas, sukurtas dėl meilės jums. Taigi pirmiausia, ką turime atsiminti, yra tai, kad tarpusavyje turėtume jausti visišką meilę. Mes neturėtume pasitikėti žmonėmis, kurie bando išskirstyti mus, kurie bando primesti mums klaidingas idėjas. Labai paprasta pamatyti asmenį, kuris yra Sahadža jogas nuoširdžiai. Tai labai paprasta pamatyti.

Jūs turite būti truputėlį jautresni ir labai lengvai surasite tokį asmenį. Kad ir kokia bebūtų gudrybė, ji gali būti pamatyta. Dabar niekas negali veikti prieš Dievą, nes viskas bus atrasta ir pamatyta. Bet mūsų dėmesys turi būti visiškai nukreiptas į mūsų Motiną. Tik kai kurie žmonės tampa truputį fanatiški, nes jie yra labai prisirišę, nesvarbu, jūs tai pakeisite. Geriau būti fanatiku negu abejojančiu. Taigi žmonės, kurie truputį persistengia, turėtų patikėti gyvenimu, nes, visa, ką jie mato, kaip suvokia Sahadža Jogą, visa, kas nutinka, jie turėtų priimti tai be jokio nerimo. Esmė ta, kad mes taip pat formuojame savo vaizdinius apie Sahadža Jogą. Mes negalime formuoti – ji yra tokia, kokia yra. Mes negalime formuoti savo vaizdinių, galvodami, kad Sahadža Joga turi būti tokia, Sahadža Joga turi būti anokia – taip negali būti.

Jūs negalite eiti į kompromisą, jūs tiesiog negalite. Ji turi būti tokia, kokia yra. Ji negali būti tuo, kuo jūs norėtume, kad būtų. Jūs negalite jos lipdyti, nes ji yra užfiksuota prieš daugelį metų. Dabar ji yra, kas yra, ir štai kodėl viskas taip efektyviai veikia. Bet, kad būtų dar veiksmingesnė, jūs turite priimti jos darbą. Kaip vakarykštė dienotvarkė, matote, Aš žinojau, kad yra kažkas tokio, ir laikas dar nebuvo tinkamas. Laikas, kurį Aš praleidau čia, būtų bergždžiai išvaistytas keliant jų Kundalini. Vietoj to Man užtruko tik penkias minutes, duoti jiems realizaciją. Taigi viskas turi būti suvokta šioje šviesoje.

Palaipsniui jūs pradėsite matyti dievišką žaidimą, kaip tai veikia, kaip jums padeda. Bet, sakykim, Dievas kažką atnešė jums. Doktoras Vorlikar papasakojo Man gražią istoriją apie tai, ji labai įdomi. Tarp gerovės Deivės ir išsilavinimo Deivės buvo mažas konfliktas. Jūs galite sakyti išsilavinimas arba Sarasvati, kuri ignoruojama arba pernelyg garbinama gali paversti jus labai egoistiškais, ta prasme, jeigu jūs tampate tokiais, kurie mokosi, mokosi, mokosi, jūs galite būti nublokšti į kitą pusę. Taigi ši ponija norėjo patikrinti gerovės jėgą. Taigi Ji pasakė Lakšmi: „Na gerai, pažiūrėkime, kaip bus su šiuo žmogumi.“ Žmogus buvo elgeta, jam reikėjo pinigų, labai reikėjo. Taigi Lakšmi pridėjo gausybę pinigų į didelius indus, kuriuos mes vadiname handa, ir pastatė jam ant kelio. Tas žmogelis keliavo, ir Sarasvati prasiskverbė į jo protą. Vos tik Sarasvati įėjo į protą, jis tapo egoistiškas ir nė nepažiūrėjo į visa tai, jis tiesiog praėjo pro šalį.

Jam to labai reikėjo, bet praėjo pro šalį. Taigi tai rodo, kad žmonės, tapę egoistiški, pradeda kurti savo nuosavus planus, pradeda kurti savo nuosavus pasiūlymus ir suformuoja vaizdinius, tada nutinka taip, kad Dieviškumas, bandantis patenkinti jūsų poreikius, jūsų norus, jūsų sprendimus, išnyksta. Taigi nutinka taip, kad mes neleidžiame Dieviškumui vystyti savo dramos. Taip yra ne vien tik materialiam lygyje; tai tiesa ir emociniame lygyje, tai tiesa ir mūsų fiziniame lygyje, bet visų geriausia, kad tai taip pat tiesa dvasiniame lygyje. Taigi mes neturėtume to praleisti. Leiskime Dieviškumui atlikti savo vaidmenį, o mes turime gebėti tai stebėti. Kaip Krišna yra pasakęs: „Karmanyevadikaraste“ – „Tai mūsų darbas atlikti darbą.“ Dabar mes jau padarėme pudžą, arti atliktas. Aš pasakiau: „Viskas gerai, jeigu mes galime tai padaryti, viskas gerai; jeigu negalėsime, Aš skrisiu vakariniu lėktuvu.“ Aš nesijaudinu, keliausiu rytiniu lėktuvu ar vakariniu, tai nesvarbu. Aš esu visiškai atsipalaidavusi. Mes aptarėme, tam tikri dalykai turėjo būti aptarti, praėjo kažkiek laiko; tai reikėjo padaryti, tai yra dalis mūsų gyvenimo.

Taigi Aš visai nesijaudinu dėl to, kad turėčiau keliauti 1 val. reisui. Viskas gerai, Aš skrisiu naktiniu lėktuvu, Man nesvarbu. Taigi

reikia turėti labai atsipalaidavusį protą, kad matytumėte, kaip viskas vystosi. Žmonės visai be reikalo... Dabar, kai mes suprantame, kad Dieviškumas vaidina savo pilną dramą, atlieka savo darbą, viskas vyksta dėl mūsų, dėl jūsų, Sahadža jogų. Kai suvoksite tai, tada pasijausite visiškai atsipalaidavę ir džiaugsmingi. Bet kai jūs pradodate: „O, tas turėjo būti taip, anas turėjo būti anaip,“ tada viskas yra prieš džiaugsmą. Kaip tai bevyktų, taip yra gerai. Kai išsiugdysite tokį požiūrį, tada bus visiškas džiaugsmas. Aš esu mačiusi, kad emociniame gyvenime taip pat jūs, žmonės, labai daug kenčiate.

Priežastis ta, kad dėl visko pradodate mąstyti. Dabar Indijoje mes tuokiamės labai paprastai, matote. Nuo pat vaikystės esame mokomi: „Tu tuoksies, taigi turi išmokti, kaip reikia gyventi su savo vyru,“ ir vyrui visada yra sakoma, kaip elgtis su savo žmona. Bet jie nežino, kas bus jų žmona ar vyras. Bet vyras ir žmona yra tarsi tik simbolinis pavyzdys. Jie nežino, kas bus tas ar ta, tai gali būti bet kas. Taigi, kai jūs priimate ją kaip dharmą, tai ateina pas jus kaip staigmena, ir tik mėgaukitės. Ir viskas yra parengiama iki tam tikro lygio, iki akimirkos, o ji taip pat turi būti palaiminga. Žinoma, jie tikrina horoskopus, tai svarbi dalis, nes nepatikrinus horoskopų gali būti gana pražūtinga. Taigi jie tikrina horoskopus.

Ir jeigu yra daug taškų – jie sako, kad dvidešimt šeši yra idealu – tada jie tuokiasi, kitaip ne. Taigi dabar nėra svarbu, ar mes susitinkame ar ne. Kartais žmonės susitinka, kalba vienas su kitu visus metus, galbūt dėl to, kad jų vestuvės būtų atidėtos, nėra palankaus laiko. Jie turi kažkiek laiko pabūti kartu, bet niekada nebūna vienu du, atskirai nuo kitų, jie niekada nesusitinka slapta. Kad ta akimirka būtų išlaikyta šventa, kai jūs susitiksute su savo vyru ar žmona – tai labai šventa akimirka, taigi jūs esate susikoncentravę jai. Taigi staiga tai nusprendžiama. Dabar jūs išlaikykite šią akimirką šventą. Net jei nutinka taip, kad jūs iki to turite laiko, gana nemažai, po apsisprendimo; gali būti, kad jūs tęsite jausdami, matydami tą asmenį. Bet tada jūs neišblaškote savo dėmesio, tai absoliučiai sukoncentruotos pastangos. Tai suveikia, nes jūs tiesiog priimate tai.

Bet čia žmonės gyvena kartu trejus metus, tada susituokia ir skiriasi. Aš turiu omeny, negaliu suprasti, netgi jei jūs gyvenate trejus metus, gyvenate septynerius metus, dešimt metų, vis vien daroma taip pat. Taigi kokia prasmė pažinoti vienas kitą tiek daug metų, jei jūs vis vien skiriatės? Bet tai suveikia, jeigu jūs suprantate, kad tai yra koncentruotas judėjimas, kur viskas yra koncentruota, ir jūs tiesiog susitinkate su tuo asmeniu ir priimate jį kaip savo bendrakeleivį. Galbūt vienam ar keliems nepasiseka, bet jei negalvotumėte apie tai, tai nebūtų taip nesėkminga. Todėl kad po vestuvių jūs pradodate galvoti: „O, aš tikėjausi to, aš tikėjausi ano. Aš maniau, tai bus taip; tai nėra taip.“ Ir visada bandoma surasti kito kaltę, ne savo – tai yra geriausia viso to dalis; nematote, kaip prisitaikote prie to asmens. Vos tik jūs pradodate galvoti apie santuoką, santuoka baigiasi, viskas baigta su ja. Kaip jums gimstantis vaikas – nemąstydami, koks vaikas ruošiasi gimti, jūs mylite tą vaiką, taip pat santuokoje jūs turite išsivystyti tokį patį koncentruotą jausmą. Tik tada santuokos bus sėkmingos.

Bet čia, matote, taip pat, kai perkate ką nors: jūs įsigyjate kažką, tada mąstote: „O, jis nėra toks geras, geriau jau būčiau nusipirkęs ką nors kitą, tai būtų buvę geriau“ ir pan. Taigi tada einate įsigyti kito daikto. Su daiktais yra kitaip – daiktai yra daiktai. Žmonės yra gyvos būtybės, jie nėra negyvi daiktai, kad jūs galėtumėte keisti vieną kitu, „Aš geriau būčiau gavęs tą arba aną.“ Jūs negalite taip daryti su žmonėmis, nes tada žaidžiate su Dieviškumu. Pagrindinis dalykas – mes jaučiame, kad Sahadža jogai turi išmokti priimti su džiaugsmu, su laime, o ne projektuoti nesąmoningas idėjas. Tik tada jūs pamatysite, kad džiaugsmas bus visiškas. Kitaip nebus. Tada, sakykim, jeigu pažvelgsite į fizinę pusę: čia yra taip, kad jeigu moteris yra labai plona, ji nori, kad kojos būtų tokios, rankos būtų tokios, kūnas štai toks. Kodėl? Aš turiu omeny, įsivaizduokite, kad visi būtų suskirstyti pagal tam tikrus modelius, toks liemuo, toks tas – kaip siaubinga tai būtų.

Aš turiu omeny, jog jūs pavargtumėte ir visa tai nusibostų. Taigi jūs norite tokie būti. Dabar tokia mada, kad mes turėtume būti kaip Mis Amerika ar kaip jūs bepavadinotumėte. Taigi visi bėgioja, visi bėga kaip pamišę. Bet kodėl? Jūs turite savo asmenybę, išlaikykite ją. Jums reikalingos tam tikros kūno dalys tokios, kokios jos yra. Žinoma, jei jūsų sveikata nėra gera, tada bandykite per savo čakras išgydyti tai. Bet dėl išvaizdos manyti: „Aš turėčiau atrodyti štai taip, aš turėčiau būti anoks,“ nėra taip svarbu. Taigi tada prasideda kita beprotybė, ir žmonės yra labai nelaimingi.

Matote, patekę į taip vadinamą elitinę klasę, kur dauguma vyrų gauna didelį atlyginimą, išsimokslinę, aukščiausios klasės žmonės, moterys taip pat išsilavinusios ir pan., tai, apie ką jie kalba, yra vien tik: „Kiek kalorijų tu suvartoji, o to ir ano?“ Negalite suprasti, kas yra tiems žmonėms. Lygis yra toks žemas. Tai yra padorus pokalbis, o jeigu jie pradeda nepadoriai kalbėti, tada tai taip pat gali pasiekti bet kokį lygį. Tai rodo, kad nėra jokios evoliucijos tame žmoguje. Jie galvoja vien tik apie tokius dalykus. Ir

Štai kodėl jie tampa labai rimti, labai rimtai diskutuoja apie visus šiuos dalykus. Juokinga, kokie jie kvaili. Taigi visi šie dalykai vertinami labai rimtai tokioje šalyje kaip Amerika ar kokioje kitoje šalyje. Tai rodo, kokio tipo žmonės ten gyvena. Aš turiu omeny, Indijoje niekas taip nesirūpina savo figūra.

Bent jau Mano laikais žmonėms niekada nepatiko labai plonos merginos, nes jie manydavo, kad jos turbūt yra labai dirglios, karšto temperamento, visą laiką apie ką nors galvojančios. Iš tiesų Aš sakau jums, kad jie niekada nemėgo labai plonų merginų, netgi dabar Mano vyrui nepatinka. Jis sako: „Tu matai, vyrai apgavo moteris, štai kodėl moterys daro visus šiuos dalykus.“ Matote, jis yra paprastas žmogus, taigi mano, kad vyrai apgavo jas. Taigi taip yra, ir jos tada bando turėti būtent tokias kojas, tokius dantis arba štai tokią nosį, ir jūs pasiimate plastikinę nosį, užsidedate – kodėl? Taigi taip prasideda fiziniai nukrypimai, kai mes pradedame galvoti. Nes kai mąstome, susiduriame su kitu mąstymu, tada mes susiformuojame bendrą mąstymą, tada priimamas bendras modelis. Kai tai priimama, žmonės sako: „Viskas gerai, turėkime tai.“ Jūs matote, pirmiausiai jie nešiodavo labai aptemptus drabužius, ir viena mergina gyrėsi Man, kad ji dėvėjo tai aštuonias dienas ir dabar nebegali nusivilkti. Aš paklausiau: „Kaip tu sugebėjai?“ Ji atsakė: „Tai galima dėvėti ir praustis nenusivelkant, o tada tai susitraukia, ir nebegali nusivilkti. Tu gali maudytis su juo, gali su juo daryti, ką nori.“ Aš pasakiau: „Tai labai šlykštu.“ „Ne, ne, gali jį gražiai išplauti ir nuvalyti.“ Bet Aš paklausiau: „Kodėl, kodėl daryti tai, kas visiškai stabdo kraujo apytaką?“ Dabar jie pradėjo kentėti, taigi dėvi visiškai plačius drabužius, matote, plevėsuojančius, kasdieninius ir taip toliau. Taigi jie šokinėja nuo vieno prie kito, tada galvoja apie tai, bandydami išrasti naujus metodus.

Bet tradicija yra kas kita. Tradicija yra tada, kai žmonės yra tradiciški, tai iš tiesų vyksta, tie žmonės, kurie yra sąmoningi, gali formuoti tradiciją, nes jie supranta, ką reikia priimti, o ką atmesti. Ir jie bando suvokti, kaip mes ruošiamės augti. Būdami ne vienoje pusėje, bet abejose pusėse mes turime balansuoti, balansuoti save ir tada keliauti toliau. Ir tai, ką reikia atmesti, turi būti atmesta, o gera turi būti priimta. Tai tas pats, ką jūs vadinate bandymo ir klaidos metodu. Matote, jūs padarote klaidą – nieko tokio, liaukitės darę, tada pabandykite kitą – ar gerai, tada liaukitės. Gerą išlaikykite ir tęskite, taip jūs suformuosite tinkamą tradiciją, kuria kiti žmonės galėtų sekti. Bet kurie visą laiką mąsto apie naujus dalykus ir nori turėti visada kažką naujo, tie labai klysta; tai, ką jie daro, mes vadiname kvailyste. Ieškodami naujų dalykų, jie gali galop pamatyti, kad atsidūrė baisiame chaose, ir būtent tai įvyko daugumoje Vakarų šalių, kai jie bando vis kažką naują.

Dabar nauja beprotybė yra kokainas – nieko tokio, turėkite kokainą. Aš turiu omeny, kad nenustebčiau, jei princas Filipas irgi vartoja, ar kažkas kitas kažką panašaus vartoja. Aš turiu omeny, kiekvienas nori išbandyti kažką naujo, ir jei pasakysite, kad negalima bandyti, jie klaus: „Kodėl, kodėl ne?“ Tai didelė problema vakariečių smegenyse. Taigi jūs, žmonės, taip pat turite suprasti, kad nereikia bandyti naujų dalykų Sahadža Jogoje. Sahadža Joga yra tradiciškai suformuota. Nebandykite nieko naujo Sahadža Jogoje. Tai, ką mes turime, yra daugiau negu pakankamai, nebandykite nieko naujo. Žmonės, kurie bandė naujus dalykus, pateko į bėdą, taigi nebandykite nieko naujo. Kaip kažkas sakė, matote, Aš girdėjau, kad staiga Londone, pas mus, buvo keli žmonės, kurie pradėjo skaityti paskaitas ir siūlyti naujus Sahadža Jogos metodus. Ir visi jie išprotėjo.

Aš turiu omeny, jų vibracijos buvo pamišėliškos. Aš nežinojau, ką su jais daryti. Buvau labai nustebusi. Paklausiau: „Kodėl jūs bandėte tokius naujus metodus? Kodėl reikėjo bandyti naują metodą?“ „O, – jie pasakė, – mes manėme, geriau pabandyti tokį metodą.“ Bet Aš pasakiau: „Aš jums jau pasakiau visus metodus. Ar jūs bandėte, ar išstobulinote save? Geriau bandykite tai, ką Aš jums sakiau, o tada atsiklauskite Manęs ir pradėkite kažką naujo. Bet jūs privalote suprasti, ką darote.“ Taip pat esu mačiusi, kad nebrandūs Sahadža jogai visada taip daro, bando naujus metodus. Ir jie ateina skelbdami: „Dabar aš tau pasakysiu, kaip sucirkuliuoti savo kvėpavimą.“ Kam cirkuliuoti savo kvėpavimą? Staiga jie atrado naują metodą.

Tai labai įprasta, bet kartais šie žmonės gali būti taip pat labai grėsmingi, taigi būkite atsargūs. Nereikia bandyti naujų metodų. Dabar jūs tiesiog panirote į tą sąmoningumą, kur jums tiesiog reikia būti įsitvirtinusiems. Taigi šiuo metu nebandykite nieko naujo. Taigi nusiraminkite, išlikite balanse, tai labai svarbu. Antra, kiekvienas turi žinoti apie Sahadža Jogą. Bet kai kurių žmonių žinojimas yra labai juokingas, kad Aš kartais nustembu. Buvo homoseksualus vaikinys, ar kažkokia kita nesąmonė, ir tada jis pasakė kai kuriems žmonėms: „Taip, jūs matote, Motina sako, kad kartais tai nieko tokio.“ Aš niekada taip nesakiau. Aš niekada negalėčiau taip pasakyti. Tada kažkas pasakė: „Gėrimas – nieko tokio, Motina sakė.“ Kaip Aš galėjau taip sakyti?

Negali būti jokio kompromiso. Kažkas sako: „Viskas gerai, tu gali kurti verslą.“ Aš niekada taip nesakiau. Ne, jūs negalite daryti,

šie dalykai yra ne jums, šie dalykai yra ne jums. Jums nereikia taip daryti. Ar gerai? Taigi tam, kuris ateina su tokiomis idėjomis, jūs pasakykite: „Nieko panašaus.“ Nieko tokio nėra, Sahadža Jogoje nėra jokio kompromiso, jokio kompromiso. Kokius metodus mes išmokome, bandykime juos, kad įtvirtintume save ir įtvirtintume kitus. Jūs turite laikytis savo marijadų, savo ribų. Nebandykite skraidyti. Kai kurie žmonės mano, kad jie yra geresni Sahadža jogai, ir jie darys taip ir anaip.

Tada atsiminkite, kad tai klaidinga. Jūs turite tapti nuolankūs ir atsiminti, kad kai tapsite nuolankūs, suprasite, jog vien tik nuolankūs žmonės yra pastovūs žmonės. Taigi turi būti visiškas nuolankumas. Bandykite įgyti daugiau žinių apie Sahadža Jogą. Yra tiek daug būdų. Aš jau gavau visus savo paruoštus įrašus, mes turime visas Sahadža Jogos knygas, ir taip pat jūsų „Nirmala Joga“ yra čia, taigi yra daugybė būdų, kuriais jūs galite suprasti Sahadža Jogą. Jeigu nesuprantate, galite paklausti vieni kitų; norėdami suprasti, bandykite analizuoti tokiu būdu – tai, ką Motina sako, yra tai, ką Ji sako. Todėl, kad Mano paskaitose yra labai labai paprasta kalba. Aš naudoju ypač paprastą kalbą, kiek įmanoma vengdama literatūrinės kalbos, žinoma, kartais Man reikia naudoti sudėtingus žodžius, bet normalu. Virš viso to esti labai subtilios žinios.

Taigi suprasti kartais gali būti sudėtinga, jūs galite suprasti ką nors visai kitaip, galite analizuoti kažkaip kitaip. Jeigu yra tokia problema, geriau pasikonsultuokite su tuo, kuris, jūsų manymu, yra pajėgus jums patarti. Bet jūs turite priimti tai. Neturėtumėte projektuoti savo požiūrio, tai būtų labai neteisinga. Tada jūs būsite lyg traukinys, nuvažiavęs nuo vėžių, pasitraukęs nuo kelio. Mes Sahadža Jogoje turime vėžes, jūs turite žinoti, nepriklausomai nuo to, patinka jums tai ar ne. Tai nesusiję su laisve, nes tai kelias augti. Jūs negalite pasitraukti nuo vėžių. Jeigu manote, kad galite truputį pasitraukti, gerai praleisti laiką visuose purvuose ir tada grįžti į Sahadža Jogą, jūs nebūsite priimti. Jeigu taip darote, tada Aš turiu sunkiai dirbti, valyti jūs, daryti šį ir tą.

Kad išlaikytumėte save švarius, geriau jau būkite vėžioje ir nesitraukite iš jų. Nebandykite išrasti naujų būdų daryti tai, kas nebūtina. Kodėl tai daryti? Aš turiu omeny, paprasta suprasti, kad tai yra energijos švaistymas. Aš jau atradau jums, kodėl jūs norite tai vėl daryti? Kaip šio tipo palaidinė – Aš nešioju jau, manau, kokius penkiasdešimt metų tokio tipo palaidinę, o gal daugiau. Dabar Mano siuvėjas žino, kad nešioju tokią palaidinę, ji yra tokia ir t. t. Jis turi Mano išmatavimus. Taigi Man vien tik reikia pasakyti jam: „Gauk Man tokios rūšies medžiagos ir pasiūk vien tik palaidinę.“ Aš turiu pastaruosius maždaug 25 metus, Aš turiu vieną siuvėją, kuris Man siūna. Jam jokio galvos skausmo, Man jokio galvos skausmo, jokių problemų. Jeigu kiekvieną dieną Man reikėtų pakeisti modelį, pakeisti rankovių stilių ar išvis naujo tipo palaidinę, Man tai būtų galvos skausmas, turiu omeny, sakau jums.

Taigi kodėl, kodėl taip daryti? Kokia nauda? Kas mato, ką tai keičia? Taigi be reikalo mes švaistome energiją šiems dalykams. Bet Aš nesakau, kad jūs turite būti kaip pulkas kareivių, jokių būdu, bet noriu pasakyti, jeigu galite sutaupyti savo mąstymo energiją, taip ir darykit. Mažuose mažuose dalykuose nebūtina turėti įvairovės, ir šioje šalyje, kaip Aš sakiau anksčiau, kepurės kiekvienas kraštelis turi būti skirtingas, kiekviena rankena turi būti kitokia, kiekviena plytelė turi būti kitokia. Kokia nauda? Meniški dalykai turi būti skirtingi. Saris turi būti vis kitoks, nes tai meniška. Bet ką tokio turi palaidinės siuvimas, jokio meno tame nėra.

Taigi tai, kas yra meniška, gali būti skirtinga, bet tai, kas kasdieniška, visai nebūtina. Kam mechanizmuose mums reikia skirtingų dalykų, jūs išprotėsite. Jūs einate į parduotuves, kur yra dvidešimties rūšių daiktai, nežinote, kurį reikia nupirkti, visi pagaminti vien tik mašinomis. Tas yra geras, anas yra geras. Tada kitas žmogus prieina ir sako: „Negeras.“ Tada jūs jaučiatės įskaudinti. Bet kasdienėms reikmėms užtenka keletos dalykų, nereikia sukelti sau galvos skausmo. Taigi geriausias būdas išvengti visų šių problemų yra naudoti savo naująją vibracijų sąmonę. Taigi tausokite savo energijas. Jūsų energijos turi būti tausojamos, ir jos gali būti tausojamos, jeigu nekreipsite dėmesio į dalykus, kurie nėra jūsų stiliaus, kur jums nereikia eiti. Tik pasižiūrėkite vibracijas.

Kai einu pirkti, kaip jūs žinote, Aš keliauju apsipirkti dėl įvairiausių priežasčių. Pirma, duoti savo vibracijų tai vietai, antra – duoti vibracijų žmonėms, kurie yra turguje. Trečia, pamatyti visus daiktus, kad Mano vibracijos patektų į juos. Ketvirta, nupirkti ką nors, ką galėčiau duoti kitiems. Bet jeigu Man kas nors patinka, tai tik dėl vibracijų, ir Aš kažkaip nuperku tai, nes tai turi būti duodama kažkam arba kažkas turi būti padaryta. Aš nuperku tai, laikau tai, pasirodo, kad tai gali labai praversti. Štai koks turi būti jūsų požiūris. Bet priešingai, jeigu jūs vien tik tęsite „Man patinka šitas, man nepatinka šitas“ apie savo žmoną, apie savo darbus – apie viską, jūs būsite sutrikę. Šiomis dienomis Amerikoje žmonės taip pat labai juokingai mąsto apie savo darbus. Aš turiu paliesti visus šiuos dalykus, nes jūs susidursite su šia problema.

Šiandien jie dirba kažką: „Man nepatinka tai, man nepatinka mano viršininkas“, tada kitas darbas. Tada jie keliauja į kitą darbą, pakeičia jį. Tada trečias darbas, tada pakeičia jį. Jiems patinka keisti, jūs žinote, visą laiką – tai beprotystė, Aš jums pasakysiu. Keisti žmonas, keisti namus, keisti viską. Kodėl? Turėkite tik vieną žmoną, taip geriau. Daugiausiai turėkite dvi darbovietes ir pakeiskite nedaugiau kaip tris gyvenamąsias vietas, taip geriau. Daugiau bus galvos skausmas. Turiu omeny, Aš pakeičiau keturiasdešimt namų dėl savo vyro temperamento.

Bet Aš kitokia, nes esu tokia asmenybė, kuri visiškai nesijaudina, jei ateina kokie nors pokyčiai. Bet jūs nesate tokie, todėl neiekvokite savo energijos. Labai svarbu suprasti, kad nereikia nuolat keisti darbų, tai labai svarbu. Nes tai taip pat beprotybė, Aš jums pasakysiu. Aš papasakosiu jums apie Douglą. Jis taip darydavo. Kiekvieną kartą jis turėdavo finansinių problemų, nes nuolat keisdavo darbus. Taigi vieną dieną Aš pakalbėjau su juo. Aš pasakiau: „Douglai, jei tu pakeisi šį darbą, – Aš mačiau, kad vibracijos yra geros, – jei tu pakeisi šį darbą, tu niekada nebematysi Manęs.“ Ir šiandien jis turi namą, jis turi mašiną, jis turi pinigų banke, jam gerai sekasi. Tai taip pat yra galvos skausmas Man: „Motina, aš neturiu darbo, aš neturiu pinigų.

Ką aš turėčiau daryti?“ Kiekvieną kartą yra žmonių, kurie atvažiuoja į Indiją ir sako: „Motina, aš neturiu pinigų, atsiprašau, bet negaliu Jums sumokėti.“ Nieko tokio, tai nėra taip svarbu. Šįkart mažiausiai, šį kartą taip pat yra penki žmonės. Bet anksčiau, manau, būdavo dvidešimt penki žmonės. Taigi kiekvieną kartą taip nutinka. Taigi mes turime suprasti, kad reikia turėti padorius darbus. Mes turime būti gerbiami žmonės. Mums reikia turėti tinkamą kvalifikaciją, jeigu įmanoma, geriau turėti kokią nors kvalifikaciją. Jūs visi esate labai protingi žmonės ir galite įgyti specialybę. Jūs turite užsitarnauti pagarbą visuomenėje. Kitaip jie manys, kad ši Motina yra visų elgetų Motina.

Taigi įsitvirtinkite savo darbuose, savo namuose. Kad įsitvirtintumėte, turite išmokti nesikeisti. Pokyčiai paverčia jūs netvirtais. Ar matote tai? Taigi dėl pokyčių nekyla klausimų. „Aš ruošiuosi patirti visa tai.“ Jeigu tai reikalinga, jeigu tai neveikia, tada galima keisti. Tai tinka viskam. Dabar „guru apsipirkimas“ yra nekas kita kaip pokytis. Kuo daugiau guru turėsite, tuo daugiau galvos skausmo bus. Jeigu jūs turite tik vieną guru, sakykim, žiaurų, viskas gerai, nesunku išvalyti.

Bet jeigu jūs buvote pas dvidešimt, ką Man tada daryti? Vienas asmuo buvo pas tiek daug guru, kad Aš negalėjau suprasti, kokia jis asmenybė. Aš paklausiau: „Kas jam yra?“ Kokią problemą bepasakytum, jis ją turės. Paklausiau: „Kokio tipo yra šis žmogelis?“ Tada pasakiau: „Viskas gerai, surašyk visus guru vardus, pas kuriuos esi buvęs.“ Jis prirašė tris lapus iš abiejų pusių. Aš pasakiau: „Atsiprašau, pone, Aš negaliu padėti.“ Jis pasakė: „Motina, Tu privalai, nes turiu labai ūmią problemą.“ Aš paklausiau: „Kokia ūmi problema?“ „Dabar aš tampu moterimi.“ Aš paklausiau: „Ką?“ „Daktarai pasakė, kad aš tampu moterimi.“ Aš pasakiau: „Tai tikrai ūmi problema. Ją Aš galiu sustabdyti, bet tau reikia daug valytis.“ Ir jis kartais atrodydavo kaip Hanumanas, kartais kaip išprotėjęs žmogus, jis galėjo atrodyti kaip bet kas, nes tiek daug guru jame dirbo savo darbą. Galiausiai jam pavyko išsivalyti, ir jo problema buvo išspręsta, bet netgi dabar Aš nepasakyčiau, kad jis yra Sahadža jogas; nors jis labai išsilavinęs, moka sanskrito kalbą, nes buvo pas tiek daug guru, jis aplankė visų rūšių guru. Tai įvyko dėl keitimo – „Kas ne taip?“ Taigi kai ateinate į Sahadža Jogą, tada liaukitės. Sustabdykite visa kita. Kitas dalykas, kurį pabrėžiau, buvo, kad, kai ateinate į Sahadža Jogą, susikoncentruokite pirmiausia į Mane ir Sahadža Jogą, o tik tada į kitus dalykus.

Kaip krikščionys, atėję į Sahadža Jogą, negali pripažinti Ganėšos. Indai, atėję į Sahadža Jogą, negali priimti Kristaus. Musulmonai, atėję į Sahadža Jogą, negali priimti pudžos. Kiekvienas ateina, atsinešdamas naštą ant nugaros. Taigi geriau ateikite ir padėkite tai prie Mano Pėdų, baigta. Dabar pamatykite juos per Mano prizmę, per Mane – tokiu būdu geriau suprasite. Ir tie, kurie pažino Mane tokiu būdu, tiesiog nuostabiausiai supranta Sahadža Jogą. Nėra fanatizmo nei dėl praeities, nei dėl Sahadža Jogos. Taigi jie supranta, kad visa tai yra Motina, ir nereikia šlietis prie vieno ar kito. Bet tai nereiškia, kad jei pavadinate Mane Dievybe Kali, tai įžeidžiate Mane, arba jei pavadinate Mane Matadži Nirmala Devi, tai iškeliate Mane – visa tai yra.

Taigi reikia suprasti, kad visa tai kyla dėl mūsų pačių polinkio skirstyti. Dievas neturi tokių skirstymų. Nėra taip, kad Jo sąmonėje yra tokia Amerika, tiesiog nėra nieko atskiro Jo prote. Argi dabar mes egzistuojame – „Aš esu vien tik Višudhi“, argi mes egzistuojame taip? Arba „Aš esu vien tik mano nosis“ – esame taip? Mes egzistuojame kaip visuminis kūnas. Dievas egzistuoja, nors tuo pačiu, sakykim, Jis turi nosį, ausis, viskas yra čia, bet Jis egzistuoja kaip Dievas. Jis neegzistuoja atskirai būdamas vien

tik nosimi, neegzistuoja atskirai būdamas vien tik Amerika, bet Jis yra kaip visuma, viskas sujungta į visumą. Ir kai mums nutinka taip, kad esame sujungti su visuma, su Pirmaprade Būtybe, mes neturėtume siėti savęs su tuo, kas apibrėžia vietą, dėl mūsų turimų sąlygotumų. Neturi būti jokio skirstymo pagal vietą, mes turime cirkuliuoti.

Aš matau, kad žmonėms, kurie buvo katalikai, sunku lygiai taip pat garbinti Šri Ganėšą, nes jie yra ribojami sąlygotumų. Taigi pasistenkite atsiriboti nuo to kuriam laikui, Kristus – Jį visiškai palikite šalia. Ateikite į Sahadža Jogą ir tada pamatysite Jį tinkamoje šviesoje. Nes problema yra ta, kad kol jūs neateinate ir patys nepasižiūrite, tol nematote, jog visi keliai sueina į vieną, taigi jie yra tiesiog tas pats, nėra jokio skirtumo. Pirmiausiai pasinerkite vidun. Palikite viską, pasinerkite vidun. Tada pamatysite, kad visi jie tas pats. Ir tai labai svarbu, jūs galite matyti, kad tai taip nuostabu, jog mes neturime jokių komplikacijų, priklausydami kokiam nors kultui, ar kokiam nors guru, ar dar kažkam. Netgi taip vadinamos religijos, jeigu pažvelgsite, yra kaip kultai, jos yra kaip kultai, jos turi sąlygotumų. Jos nieko jums nedavė, išskyrus sąlygotumus ir iliuzijas.

Taigi mums nereikia gyventi iliuzijose, mes turime gyventi realybėje. Ir realybė yra ta, kad visos šios esmės yra viena, ir mes turime būti jose, kad galėtume matyti jas visas kaip visumą. Visa tai labai svarbu tokioje šalyje kaip Amerika, Aš jaučiu, nes čia tiek daug skirtingų idėjų, tokios skirtingos idėjos, Mane jos stebina. Visa, ką bepavadinsi, gali rasti Amerikoje. Vieną dieną Aš atradau kai ką, vadinamą mormonais, mormonai, ar kažkas panašaus. Mormonai. Pasakykite pavadinimą ir rasite tai Amerikoje. Aš nežinau, kiek rūšių yra čia susirinkę. Manau, įvairiausio tipo guru jūs atrasite čia. Aš niekada nebuvau girdėjusi tiek daug vardų.

Kada beatvažiuočiau, atrandu naują guru. Kodėl Amerika yra būtent ta vieta, kur visi jie klesti kaip grybai, matote? Grybas auga, taip yra. Ar jis pūnantis? Vien tik grybai auga kaip grybelio bakterija, Ar ši šalis pūna? Kas vyksta? Kodėl? Tai yra žmonių protas. Žmonių protas čia visada nori kažko naujo, štai kodėl pasiūla visada ateina. Galiausiai po viso to jie tampa nepastovūs.

Taigi pagrindinė amerikiečių charakterio problema ta, kad jie labai nepastovūs žmonės. Jūs klausiate jų: „Kaip gyvenate?“ Jie pasako tą patį... Suprask, kaip nori. Jie niekada nepasakys: „Kaip tu?“ Ką jūs suprasite iš to? Turiu omeny, indas negali to suprasti. Jeigu kas nors pasakys taip, indas, matote, jeigu paklausite jo: „Kaip tu?“, o jis atsako taip, jie pasakys: „Ar tu išprotėjai?“ Tada jeigu paklausite jų: „Ar tu supranti tai?“ „Aš esu sutrikęs.“ Indas niekada taip nesakys: „Aš esu sutrikęs.“ Jis yra visiškai įsitikinęs. „Aš esu sutrikęs“ reiškia, kad gal tu beprotis ar pan. Kodėl tu toks sutrikęs? Kažkas ne taip tavo smegenims? Taigi visos šios idėjos, matote, veda mus nepastovumo, paikumo, paviršutiniškumo link. Jūs iš tiesų esate bombarduojami paviršutiniškumo, atakuojami, Aš galiu tai matyti.

Matote, absoliučiai iš visų pusių, informacijos priemonės ir pan. – tai ne kas kita kaip paviršutiniškumas. Tai iš tiesų nužudo žmonėse vidinį gemalą. Ir jūs norite taip gyventi, tada norite taip mąstyti, ir iš tiesų prarandate save, kontaktas su savimi yra prarastas. Esant visoms šios aplinkybės reikia žinoti vieną nuostabų faktą – daugybė ieškotojų yra gimę šioje šalyje. Amerika buvo pirma, kurią Aš aplankiau. Ir esu įsitikinusi, kad San Diegas yra ta vieta, kur tai prasidės. Aš taip jaučiu. [Marati kalba] Taigi ši vieta labai svarbi, ir jaučiuosi puikiai, Aš džiaugiuosi, kad jūs surengėte šią nuostabią pudžą, ir mums reikia padaryti šią pudžą. Ir Aš esu įsitikinusi, kad taip mums ateis laikas, ypač geras laikas ateina, kur, viena vertus, mes turėsime Amerikos evoliuciją, kita vertus, Meksikos.

Tai mes galime padaryti būdami San Diege. Tai nuostabi diena dėl to, kad jūs paprašėte šios pudžos. Aš labai džiaugiuosi dėl to. Šiandien yra Dievybės diena, trajodaši. Trajodaši – geriausia, trylikta diena. [Marati kalba] Pažiūrėkite, kokios vibracijos, jums nereikia net pudžos! Net nereikia daryti pudžos, iš tiesų tai taip daug šiandien. Taigi šiandien yra didi, Aš džiaugiuosi, kad jis paprašė čia šios pudžos. Taigi dabar pradėdant... Jeigu jūs turite kokių nors problemų, klausimų, prašau pasakyti Man. Pirmą Sahadža jogas neturėtų būti rimtas žmogus – tai pirmas aspektas.

Sahadža jogui nereikia būti rimtam. Būkite besišypsantys, besijuokiantys, besimėgaujantys. Jeigu jis yra rimtas žmogus, jis ne Sahadža jogas. Aš negaliu būti rimta ilgiau negu penkias minutes, daugiausiai penkias minutes. Net jei Man reikia pabarti ką nors, Aš pasirošiu, tada nulipu žemyn ir baru, ir tada po penkių minučių, jei nepabėgu, tada jūs vėl pamatysite Mane besijuokiančią. Negaliu, visa tai juokas! Taigi niekam nereikia būti rimtam, tai pirmas aspektas. Niekam nereikia būti rimtam. Jums, žmonės, visada reikia būti linksmiems ir laimingiems, nes jūsų viduje yra džiaugsmas. Kas tai yra?

Jei vien tik galvojate: „Man liūdna, man liūdna“, matote, toks yra prancūzų stilius! Prancūzai, žinote, kai nuvažiavau ten pirmą kartą, Man pasakė: „Motina, Tu prancūzams atrodai per daug laiminga.“ Taigi Aš paklausiau: „Ką turėčiau daryti?“ Pasakiau: „Ar matote, jie visi yra labai... Jie mano, kad yra labai liūdni žmonės ir pan.“ Taigi Aš pasakiau: „Viskas gerai.“ Aš nuvažiavau ir pasakiau: „Dabar pažvelkite, jūs visi esate „les miserables“ (vargdieniai)“ – žinote, Viktoras Hugo parašė „Vargdienius“, taigi Aš pasakiau: „Viskas gerai, jūs – vargdieniai.“ Aš esu toks žmogus, kuris absoliučiai neliūdnas. Ir jūs bet koku atveju būsite liūdni, jei turite trečdalyje namų barus, kas dešimtame name prostitučių. Taigi kas nutiks? Turiu omeny, dėl to jūs esate tokie. Taip yra. Ir net jogas Mahadžan pasakė Man: „Motina, mes norime Tavo nuotraukos, kur Tu būtum rimta, nelengva tokią rasti, ir mums reikia tokios, kur būtų labai rimta veido išraiška.“ Ir galop jis rado nuotrauką, kuri buvo baisi. Tada jis Man pasakė: „Ši nuotrauka labai graži, Tu atrodai tokia rami“ ir panašūs apibūdinimai. Kai pamačiau nuotrauką, pasakiau: „Tai siaubinga!“ Jis paklausė: „Iš tiesų?“ Aš atsakiau: „Gerai, leisk Man pasakyti, kas padarė šitą nuotrauką.“ Jis paklausė: „Kas?“ Aš pasakiau jam vardą ir jis buvo šokiruotas. Aš pasakiau: „Tai ši moteris davė tau, bet ar tu žinai, kur ji yra šiandien.“ Jis buvo šokiruotas, kai pasakiau Džeinės vardą.

Aš pasakiau: „Tai šią nuotrauką jūs siunčiate amerikiečiams.“ Bet Aš žinau, amerikiečiams patiks ši nuotrauka, nes jie patys labai liūdni, matote. Bet tokie žmonės, kuriuos patraukia tokio tipo nuotrauka, išeis labai greitai, jie nepasiliks – jūs nesuprantate to. Jie nėra tokie, kurie prisijungtų. Kaip Škotijoje – Aš nuvykau ten, ir pamačiau tokią nuotrauką, kad ištiko šokas. Mes nuvažiavome į restoraną papietauti, Aš pamačiau savo nuotrauką ir paklausiau: „Kas ją padarė?“ Jie atsakė: „Tai yra kopija, gauta iš australų.“ Aš paklausiau: „Bet kas ją padarė? Nes ji nėra gera, ji labai bloga.“ Taigi jie pasakė: „Ją kažkas staiga padarė.“ Aš atsakiau: „Aš pasakysiu to žmogaus vardą,“ ir pasakiau, kas ją padarė – Hilari. Jie visi buvo nuščiuvę. Aš pasakiau: „Ši nuotrauka nėra gera.“ Bet dabar jie visur ją iškabino. Aš pasakiau: „Tegu taip būna.“ Taigi į programą susirinko daug įvairių, juokingų žmonių, žinote. Kai kurie turėjo tik vieną akį, vieni turėjo vieną nosį, kažkam dar kažkas buvo netaip, visko trūko.

„O Dieve, – Aš pasakiau, – taip yra dėl nuotraukos.“ Ir nė vienas žmogus neatėjo dar kartą. Mes turėjome mažiausiai penkis šešis šimtus žmonių programoje, visi tokie patys, matote. [Marati kalba] Ir nė vienas neatėjo dar kartą, nė vienas asmuo. Visi bhutai, pritraukti bhuto; Aš galėjau matyti savo nuotraukoje, kad visa buvo pasibjaurėtina. Taigi tie, kurie fotografuoja Mane taip pat atsispindi nuotraukoje. Jūs turbūt matėte, kad Rėjaus nuotraukos labai geros. Aš nežinau, kuri čia yra Rėjaus, bet Rėjaus nuotraukos būdavo labai geros. Šiuo metu, Aš manau, Rėjus turi keistą žmoną. Jis nuvažiavo į Indiją, ir indai Man sakė: „Motina, aš nežinau, kaip šis Rėjus taip praužu.“ Indijoje taip nebūna. Tapę Sahadža jogais jie pasitaiso.

Bet šis tipas buvo tiesiog priešingybė, ką dabar reikia daryti? Jie paklausė: „Motina, jis visai nusirito žemyn, ką daryti?“ Aš pasakiau: „Kazkas negero atsitiko. Ką daryti?“ Matote, kai Aš grįžau, Rėjus atvežė tris ar keturias Mano nuotraukas. Kai jis pasirodė, visi buvo šokiruoti. „Tai nėra Motinos nuotraukos.“ Ir jis turėjo nenaudoti jų. Yra kaip yra. Tas pats Rėjus, kuris buvo padaręs tokių nuostabių nuotraukų, turėjo tokias bjaurias nuotraukas tomis dienomis. Taigi visa, ką darote, visa, ką pasiekiate, jūs galite pastebėti. Galite sakyti, kad staiga pasidarote labai kultūringi, subtilūs, vos tik tampate gerais Sahadža jogais. Viskas teka tinkama srove.

Jūs labai paprastai galite suprasti, kad toks žmogus yra labai mielas ir raminantis. Taigi kalbėdama apie tai, paliečiau daugybę temų, apie kurias norėjau pakalbėti, o baigdamą pasakyčiau, kad būdami Višudhi jūs turite tapti sakši, stebėtojais. Jūs turite tapti stebėtojais. Kad taptumėte stebėtojais, turi nebūti priklausomybių. Tai nereiškia, kad reikia gyventi pasikabinus ant batų raištelio, bet pabandykite tapti nepriklausomi. Ačiū Dievui, šį kartą patirtis su Sahadža jogais iš Amerikos buvo ne tokia bloga. Jie buvo labai geri žmonės, jie puikiai prisitaikė ir mėgavosi. Buvo puiku. Ir Aš tikiuosi, ateis dar daugiau ir mėgausis savimi. Ir, kaip jūs žinote, įvyks naujos programos.

Geriau, jei pasakytumėte, atvyksite ar ne. Bet tuo pačiu nekeiskite to paskutinę minutę, tai sukelia mums ir kiekvienam problemų. Taigi, prašau, nekeiskite; jeigu neatvažiuojate, nieko tokio. Jums teks nuspręsti iki tam tikros datos ir nekeiskite. Matote, vien tik amerikiečiai taip padarė, niekas kitas. Ir mes pasakėme žmonėms: „Daugiau ne, palikime daugiau galimybių amerikiečiams atvažiuoti, mes turėtume duoti jiems daugiau šansų; taigi ne, jūs neatvažiuojate. Taigi vargšai, jie atkeliavo dešimčiai dienų, penkioms dienoms, nes mes negalėjome jiems tinkamai pasiruošti. Taigi jums nereikėtų keisti savo sumanymų. Jeigu

atvažiuojate, galite apsispręsti iki nurodytos datos atvažiuojate ar ne. Jeigu neatvažiuojate, tiesiog pasakykite: „Taip, mes neatvažiuojame,” arba, jeigu atvažiuojate, tada tiesiog pasakykite: „Taip, mes atvažiuojame” ir taip padarykite.

Mažiausiai tiek jūs turėtumėte nekeisti. Taigi ir vėl Aš prašau jūsų laikytis savo grafiko ir dalykų, nes iš tiesų tai labai apsunkina visą situaciją. Nes dabar mes dirbame Dieviškumo ritmu, mums nereikėtų trikdyti to ritmo. Jūs galite būti amerikiečiai, bet, kaip žinote, Sahadža Jogojė, amerikiečiai neužima labai aukštos vietos. Jūs tai puikiai žinote. Ir mes manome, kad italai yra daug geresni, jie priima Sahadža Jogą kaip žuvį vandenį. Taigi amerikiečiai turėtų dirbti truputį sunkiau, jie turėtų truputį daugiau padaryti, kad prisitaikytų. Ką daryti? Tokia didinga šalis, tiek daug ieškotojų, bet jie jau sužlugę – ką Man daryti? Aš darau viską, ką galiu geriausia.

Jūs turite padėti ir suprasti sunkumus, turite būti malonūs bendraudami su naujais žmonėmis, kad jie pasikeistų. Taigi mes turime pagalvoti apie savo augimą, kilsiantį San Diege, iš šios vietos mes atnešime šviesą visai Amerikai. Aš nusprendžiau, kad už praktinius dalykus daktaras Worlikar turi būti atsakingas rytinėje dalyje. [Marati kalba] Vakarinė dalis. Mums Niujorkas jau yra vakarinė, gerai; ir rytinė dalis, Niujorko dalis, gali būti jo prižiūrima. Nes tai yra lyg dvi šalys, dvi šalys, du skirtingi dalykai. Taigi štai taip turi būti sprendžiama. Piniginiai klausimai: jūs turite atlikti visas pinigines operacijas su jo sutikimu. Pasakiau jam, kaip Aš darau: pinigai yra laikomi banke kieno nors vardu ar panašiai, ir jie turi čekių knygelę, kurią Aš turiu pasirašyti. Taigi jums reikia turėti čekių knygelę, bet jis turi pasirašyti, kad matytų, kur jūs išleidžiate.

Taigi taip patikrinama. Arba jūs darykite tą patį čia, matote, pas ją būtų čekių knygelė, bet jūs pasirašytumėte ir žinotumėte, kiek išleidžiama. Taigi taip yra patikrinama. Žinoma, tiek, kiek tai susiję su jumis, žmonės, Aš žinau, viskas yra gerai, bet vis tiek... Kodėl Aš darau tiek daug? Kad jūs galėtumėte suprasti. Taip pat kai jūs duodate Man pudžos pinigus, laikau juos pakete, Aš suskaičiuoju juos. Nors nebūtina – kas Manęs ateis paklausti, ką padariau su pudžos pinigais? Bet Aš taip darau, vedu apskaitą. Ir tada štai ką darau su pudžos pinigais: Aš noriu juos panaudoti pudžos daiktams, medžiagoms, dovanoms ir kitam. Taigi Aš laikau.

Man nereikia to daryti, nes tai Mano pinigai, bent jau tiek yra Mano, bet Man malonu taip daryti. Taigi reikia žinoti, jeigu Motina taip griežtai viską tvarko, kodėl mes negalime. Jūs turite duoti pinigų pudžai, be jokios abejonės, nes taip turi būti. Iš pradžių mes imdavome vieną pensą. Tada Aš pradėjau imti du pensus, tada penkis, dešimt pensų. Tokiu būdu tai išaugo. Ir tada tokioms pudžoms, pagrindinėms pudžoms, kurias ruošiamės atlikti, vieną Niujorke, jie nusprendė, kokia yra suma. Tai yra jūsų apsisprendimas, Aš niekada nieko nesakiau, nes Aš buvau tik už vieną paundą, Aš buvau ten. Tada nežinau, Aš pasimečiau tarp tų žmonių. Taigi kaip jie nusprendžia, taip ir yra, pudžai surinkti pinigai, kuriuos Aš turiu priimti dėl jūsų Nabhi čakros.

Jūs turite tai daryti iš širdies, kaip Šabari, ir viskas atsidurs tinkamose vietose. Taigi galima sakyti, kad Sahadža Joga nėra kraštutinis. Mes iš tiesų duodame pinigų; vien tik Sahadža jogai gali aukoti pinigų. Taigi už maistą jūs turite mokėti, už namą jūs turite sumokėti. Jūs mokate, negyvenate kaip parazitai. Mes nenorime, kad aplink mus būtų parazitų. Bet tai nereikia, kad jūs turite apiplėšti Sahadža jogą, padaryti iš jo elgetą ir pasistatyti savo nuosavus „Rolls Royce”! Taigi neturi būti ir taip, kad jūs apiplėšiate Mane. Taigi reikia suprasti, kad Sahadža Jogojė yra davimas ir ėmimas tinkamais, tam tikrais būdais, ir tai turi būti daroma su derama pagarba, suprantant, nuostabiai jaučiant, kad mes visi esame visumos dalis. Amerika yra atsakinga už tai, nes Amerika turi tapti Virat.

Višudhi turi tapti Virat. Kokia atsakomybė! Taigi nesiginčykite tarpusavyje, nesiginčykite, vyrai ir moterys, tarpusavyje. Pabandykite būti išvien visiškai unisone, mėgaukitės vienas kitu. Tai labai svarbu. Viskas gerai. Taigi telaimina jus Dievas. [Marati kalba: Tai yra Viratos vieta] Netgi dabar dešinei Višudhi nėra viskas gerai. Nieko tokio. [Marathi kalba nurodymai pudžai] Dabar Man reikia žmonių, kurie dar neplovė Mano pėdų, jie turėtų prieiti arčiau.

Po vieną. Tegu jie viską daro. Gali tai padaryti. Danny, tu taip pat ateik čia. Dabar du žmonės vienu metu tai darys. Labai šaltas vanduo. Labai gerai, labai gerai. Labai labai gerai. Trink jas. Trink Mano pėdas.

Dabar tiesiog patikrink vibracijas. Ar gerai? Geros? Telaimina jus Dievas. Dabar prieikite arčiau. Turi būti šilta. Prieikite judu abu. Telaimina jus Dievas. Įtrink jas. Uždek tai ant šitos.

Įtrink jas. Atlikta! Dabar prieik, pasižiūrėk, kokios tavo vibracijos. Dabar šypsokis štai taip, nieko tokio, viskas gerai, saris gali būti išdžiovintas. Telaimina tave Dievas. Nubrauk tai ant akių ir galvos. Prieik. Labai gerai. Telaimina tave Dievas. Laikyk viena ranka stipriai, o kita ranka stipriai trink.

O, gerai. Tu gali gerai jausti vibracijas. Tavo dešinė, kairė ranka, trink – paskutinį pirštą, patrauk jį. Paskutinį pirštą patrauk. Įvyko. Dabar pasižiūrėk savo vibracijas. Telaimina tave Dievas. Ant akių ir galvos. Prieikite. Tavo veidas dėl to pasikeitė!

Ar viskas gerai? Telaimina Dievas. Tobulai. Tai viskas. Prieikite, taip geriau. Teisingai, dabar palaikykite jas stipriai. Trink visa ranka. Matote, ranka, ranka turi būti trinama, o ne Mano pėda. Patrauk jį. Stipriai patrauk.

O! Gerai. Aš manau, mums viskas gerai. Dabar tiesiog atsisėskite šioje pusėje. Ar gerai? Jūs negalite išlaikyti to. Užtepkite tai ant savo galvos. Ant savo galvos, o tada taip pat nusivalykite akis. Telaimina tave Dievas. Manau, tu ateik su juo, taip gerai.

Taip gerai. Truputėlį vandens. Dabar jie gali naudoti tą patį vandenį Mano pėdoms. Prieikite. Telaimina jus Dievas. Dabar... Laikykite. Stipriai įtrinkite. Stipriai įtrinkite. Dabar žiūrėkite. Dabar.

Ar viskas gerai? Pažiūrėkite, kairė yra šiek tiek. Viskas gerai. Sėdėdami nukreipkite kairę ranką į Mane, dešinę ranką ant Motinos Žemės. Gerai? Telaimina jus Dievas. Gerai. Dabar patys pažiūrėkite. Kaip tu? Ar viskas gerai?

Dar ne, jauti? Gerai. Labai gerai. Telaimina jus Dievas. Padėk savo kairę ranką štai čia. Trink ją. Viskas gerai. Dabar patys pažiūrėkite. Ar gerai? Telaimina jus Dievas.

Tiesiog iš pradžių užtepkite ant savo galvos, tada ant akių. Gerai, puiku. Jautiesi gerai? Šini, a? Jūs galite truputį pakelti iš šitos pusės, šios pusės, šios pusės, taip. Taip gerai. Atlikta! Patys pažiūrėkite dabar. Telaimina jus Dievas. Ar jis plovė?

Jos vyras? Ar jis plovė Mano pėdas? Jūs abu? Abi nuplautos? Viskas gerai. Taigi norite dar kartą nuplauti? Viskas gerai. Dabar ateik. Ar tau viskas gerai, Ješua? Geriau.

Viskas gerai. Leisk jam žaisti su vandeniu. Suimk jo delnus. Paprašyk, kad jis žaistų su vandeniu, taip būtų geriau. Vandenyje. Paprašyk jo panardinti savo pėdas į vandenį. Padėk ant manų. Nuplauk Mano pėdas. Gerai, gerai, gerai. Tada paliesk Mano pėdas.

Dabar uždėk jo delnus ant Manų. Gerai. Sveiki! Viskas gerai. Taigi telaimina jus visus Dievas. Jam dabar viskas gerai. Jūs abu nuplovėte, jūs abu nuplovėte. Tiesiog užpilkite dar vandens. Užpilk visą, manau. Dar reikia.

Taip geriau. Šimtas aštuoni vardai. Tu sakei, kad turi šimtą aštuonis vardus. Šimtas aštuoni vardai. Tu rodei Man, kad turi tūkstantį vardų. Šie yra... Šimtas aštuoni. Ar šie yra šimtas aštuoni vardai? Mahakali. O, pasakykite šimtą vardų. Ar prasideda nuo Šri Mata?

Paimkite tą, ar gerai? Sahasranama. Taip, mes turime Šri Lalita. Tai yra garbinimas, kai Devi nužudė du rakšasus, vadinamus Šumbha, Nišumbha. Jie ir vėl sėdi savo vietose. Taigi dabar dievų garbinimas, jūs taip pat turite garbinti. Dabar mes pradėsime, jūs žinote tai, iki tam tikros vietos jis perskaitys, ir tada jis pasakys jums, jums reikia įterpti „Ja Devi sarva bhutešu“ jis pasakys jums „Buddhi“, taigi jūs turėtumėte tai įterpti. „Ja Devi sarva bhutešu Buddhi rupena samsthita.“ Jūs žinote tai – „Namas Tasje namas Tasje namas Tasje namoh namah.“ Pirmiausia jis pasakys pradžių. Matote, taip dievai garbino Devi, kai Ji nužudė Šumbhą ir Nišumbhą. Taigi... Pirmiausiai reikia duoti, kaip jūs tai vadinate, „gy“.

Bet nėra šaukšto. Gy jums reikia kelių šaukštų. Taip pat mėnulis. Ji yra lyg mėnulis. Veidas yra lyg mėnulis. Vien tik vanduo. „Sarva“ yra esmė. Ji yra Ta, kuri viską valdo. Itin švelni ir itin šiurkšti. Mes esame intelektas.

Ji yra intelektualumas kiekviename žmoguje. Jos išraiška intelektas, tyras intelektualumas kiekviename žmoguje. Taigi tu vien tik pasakyk: „Šradha.“ Ir dabar jūs pakartokite visi kartu. Tu sakyk „Šradha“, dabar sakyk. Turi būti cukrus, tada vanduo. Dabar neištekėjusios moterys. Neištekėjusios. Ji visada taip darydavo Bombėjuje. Jūs taip pat darykite panašiu būdu. Dabar.

Jūs turėtumėte pasakyti, „Sakšat Šri Matadži Šri Nirmala Devi namoh namah. Šri Mata Sakšat Šri...” Ką tu sakai? Vien tik sakykite: „Om tvameva sakšat Šri Mata“, tai viskas, „namoh namaha.“ Taip, tai viskas. Tai yra viskas. [Jogas: „Tai yra šimtas aštuoni vardai iš tūkstančio Mahadevi vardų, parašytų „Šri Lalita Sahasranamoje.“] Pirmiausiai yra Šri Mata. Taigi dabar pasakykite: „Pataka našini“ – nuodėmių naikintoja. Tai štai kodėl Aš sakiau, nesijauskite kalti. Ji yra visų nuodėmių naikintoja. Maha–pat yra didžiausia Maha–pataka našini. „Nistula“ reiškia „nepalyginama“ Jūs pirmiausiai turite visi paliesti štai čia.

Pirmiausiai. Eikite ir nusiplaukite rankas. Netekėjusios moterys. Netekėjusios. Dėl Para–šakti visas darbas, kurį matome, vyksta. „Jogada“ Aš daviau jums jogą, matote, ryšį. „Labdha. Punja–labhja“ – dėl punijų. Matote, jeigu neturite jokių punijų, negalima jokių ir rasti. Taigi jeigu daugybė žmonių dar klaidžioja, jums nereiktų jaudintis; jie neturi jokių punijų.

Ką jūs galite padaryti? „Punja–labdha.“ „Šobhana“ reiškia „maloninga“, „sulabha“ reiškia „lengva“, ir dėl to „gati“ – „judėjimas“. Jūs atkeliaujate iki realizacijos per „Šobhana–sulabha–gati.“ Ir nėra jokio negarbingo poelgio, arba tai labai gražiai atlikta, ir taip pat „sulabha“ yra „lengva“. „Šubha–kari“ – laimės teikėja. Ne raudoną. Ne, ne raudoną. Dabar dvi. Netekėjusios. Vienas, vienas asmuo. Viskas gerai, visos jūs!

Visos jūs turite laikyti rankose. Dabar laikykite tai savo rankose, visos čia. Dabar nuo viršaus. Taip, tik palaikykite tai dešine ranka. Laikykite dešine. Čia galima laikyti. Dabar padėkite. Taigi, ačiū jums. „Paša–hantri, Paša–hantri“ Matote, jie nepriklausomi. Ji yra Ta, kuri sutrauko visus mazgus, aistras.

Telaimina jus Dievas. „Vandaru–džana–vatsala“ – tiems, kurie lenkiasi Jai, Ji yra... Ji yra maloni jiems kaip Motina. Ji rūpinasi jais kaip Motina. Tais, kurie lenkiasi Jai, Ji rūpinasi kaip Motina. Telaimina Dievas.

1985-0611, Public Program Day 1, The Truth Has Two Sides

View [online](#).

Public Program. Geneva (Switzerland), 11 June 1985.

Lenkiuosi visiems tiesos ieškotojams.

Bet tiesa turi dvi puses: mūsų matoma iliuzija gali atrodyti kaip tiesa, taip pat iliuzijos esmė gali atrodyti kaip tiesa. Tačiau kita pusė yra neabejotina ir ją reikia pajaušti, reikia patirti savo centrinę nervų sistemą. Tai nėra protinė projekcija ir ne emociniai vaizdiniai, tiesa yra tokia, kokia yra, ir negali būti pakeista. Nėra jokių kompromisų. Kad pažintume tiesą, turime tapti nuolankūs. Šiandien moksle yra daugybė atradimų dėl nuolankumo, kurio mes dar iki šiol nežinome. Tačiau visa, kas pažinu išoriškai kaip medis, privalo turėti šaknis, tačiau šaknys lieka nepažintos, jei žiūrite tik į medį. Ir kai kas nors kalba apie šaknis, esame sukrėsti, nes anksčiau nieko apie tai nežinojome. Kadangi esame įpratę matyti tik medį, tai protas negali suprasti, kad jis gali turėti šaknis. Taigi tada galime sakyti, kad tie žmonės mokslo srity labai pažengę, labai progresavo ir išsivystė šalys.

Bet jie nežino, nes nesidomi savo šaknimis, ir bus visiškai sunaikinti. Dabar esu čia, prieš jus, ir jūs neturėtumėte jaustis lyg Aš norėčiau jus įžeisti, Aš esu čia tam, kad papasakočiau apie šaknis, didįjį turtą, esantį jumyse. Žinome daugybę energijų, esančių aplink mus, tai elektra, gravitacija – visa tai mokslinis žinių laukas. Bet yra ir subtili energija mūsų viduje, turime pasistengti ją suprasti taip pat mokslškai nuolankiai ir be išankstinio nusistatymo. Su kokiomis problemomis susiduriame čia, Vakaruose, turime pasistengti suprasti. Kaip kažkas Amerikoje Manęs paklausė: „Kas negerai Vakarams?“ Turime pamatyti, kas mums atsitiko evoliucijos metu. Vystydamiesi industriškai, išsivystėme tvirtą temperamentą ir neabejotiną vertybių sistemą. Industrializacija buvo puiki idėja, bet nenumatyta, kada sustoti. Štai kodėl nuvykę į itin industrializuotas šalis manome, kad valgome chemiją, ne maistą. Dabar reikia palaikyti balansą, bet kaip?

Žinant apie šaknis. Pagrindinė problema, kurią dabar jaučiu, yra vakarietiškas protas, dėl to, kad jis labai protinis; šis protinis gebėjimas buvo išvystytas nepaisant balanso. Kaip industrijoje kažkas naujo turi būti nuolat daroma; visada turime parduoti prekę, privalome turėti naujų madų, kitu atveju mechanizmai badauja. Tokiu būdu mūsų smegenys pradeda organizuoti naujus dalykus, štai kaip visa tai daroma. Protiniu planavimu pradedame mąstyti apie naujus dalykus ir tiesiog dieviname viską, kas nauja. Turite priimti naujienas, bet ne tai, kas visiškai kvaila, be jokios tradicinės vertės. Kaip praėjusią dieną sakiau: „Kuo toks ypatingas Froidas, kodėl priimate jį, o ne Jungą?“ Priežastis ta, kad jis davė visiškai naujas idėjas. Kažkas naujo ne visuomet yra gerai, pavyzdžiui, kartą plastmasė irgi buvo naujiena, dabar žinote plastmasės plėtros rezultatus. Jei tai, kas pasakyta apie medžiagą, tiesa, tai kaip tada dvasia? Taigi taip pat ieškodami tiesos nuolat stengiamės sužinoti naujų metodų.

Manau, kad blogis, atėjęs netikrų mokytojų forma, yra šio poreikio rezultatas. Prieš septyniasdešimt ar šimtą metų Indijoje staiga pakilo naujų idėjų banga apie savo šaknų pažinimą. Kai kurie dalykai nebuvo aprašyti nei Vedose, nei Puranose, nei kitose Rytų kultūros pažinimo knygos; nei knygos, parašytose po Kristaus, kaip Biblija, arba Korane po Mohamedo Sahibo, taip pat Zaratustros raštuose. Tai neturi jokio ryšio su senoviniu šaknų pažinimu. Tokios pačios problemos siejamos su religija. Pavyzdžiui, krikščionybė: Kristus atėjo į šią Žemę, kaip jūs vėliau sužinosite, kad įdiegtų mumyse ypatingą dvasios suvokimą. Jis yra mūsų viduje, specialiam centre, vadinamame Agija čakra, Indijos šventraščiuose minimu kaip Mahavišnu. Pačia tyriausia forma Jis egzistuoja kaip Omkara, kaip Logos. Apie Jį daug pasakojama Vakaruose, Vakarų žiniomis, protiniu būdu, bet iš tikrųjų jis yra žinomas Indų filosofijoje. Jūs negalite suprasti Kristaus protu, nes Jis yra aukščiau proto.

Jis pats yra pasakęs: „Tu turi vėl atgimti.“ Tada Nikodemas paklausė: „Ką reiškia „vėl atgimti“? Ar turiu vėl grįžti į motinos įsčias?“ „Ne, – atsakė Jis, – kas gimė žmogumi ir yra žmogus, o tu turi gimti kaip Šventoji Dvasia.“ Kas yra Šventoji Dvasia? Buvo paklausta Kanterburio vyskupo, mačiau tai per televiziją, ir jis atsakė: „Aš agnostikas.“ Taigi žurnalistas paklausė jo: „Tai ką čia tada veikiate?“ Jis atsakė: „Dirbu savo darbą.“ Tada žurnalistas pasakė: „Gerai, aš irgi dirbu savo darbą“ – abipusis dviejų proto išraiškų supratimas. Šventoji Dvasia – tai atspindys jumyse, tai Kundalini. Ne, Kundalini, tiesiog parodyk jiems. Žemiau, ne, ne, parodyk Kundalini, sakrum kaule. Kundalini buvo labai aiškiai aprašyta Indijos šventraščiuose. Biblijoje sakoma: „Ji pasirodys jums kaip liepsnos liežuviai.“ Tai yra centrai, o tai yra Gyvenimo Medis, taip pat aprašomas. Korane apibūdinamas kaip Assas.

Jokiuose senoviniuose šventraščiuose ar iki Kabiros laikų, o tai buvo prieš keturis ar penkis šimtus metų, niekas nesakė, kad Kundalini sukelia kokių nors problemų.

Bet vėliau daugybė žmonių pradėjo rašyti knygas apie Kundalini, yra labai stora knyga apie tai, nustebau pamačiusi aprašymą, vokiečių autorius rašo apie Kundalini, kad ji sukelia žmogui karštį, sukelia ligas, gali priversti jus šokti, priversti šokinėti. Štai kaip jie bandė nuteikti jus prieš evoliucijos procesą. Religijos, atsiradusios po didžiųjų inkarnacijų, taip pat bandė tą pačią gudrybę. Paulius pradėjo skleisti šiuos sąlygotumus Biblijoje. Iš tikrųjų Paulius neturi nieko bendro su Kristumi. Kaip jis atsirado Biblijoje, negalėjau suprasti nuo pat vaikystės. Tada jis gimė kaip Augustinas, kuris vėlgi sukūrė religiją, ją suorganizavo, parėmė sąlygotumais. Ir šiandien, stebėtina, žmonės abejoja Kristaus gimimu, dieviškomis galiomis, stebuklais. Savo protiniu planavimu jie stengiasi įrodyti, kad Jis buvo toks pats kaip ir mes. Taip pat purvini ir nemalonūs dalykai buvo pasakyti apie Jį ir Jo motiną.

Pragariškų dalykų prikūreime savo proto projekcijomis. Kaip jūs drįstate šitaip kalbėti apie tokia didžią asmenybę kaip Kristus! Tai ego paverčia mus tokiais įžūliais ir arogantiškais, mes patys save ruošiamo susinaikinimui, keldami iššūkius tokioms asmenybėms, kurios iš tikrųjų gali mus apsaugoti ir vesti augimo link. Tai, kaip ir sakiau, yra to naujumo rezultatas, nes protas, norėdamas rasti ką nors naujo, augina ego. Pavyzdžiui, nuvykus į Ameriką geriau paklausti, kaip vonioje atsukti čiaupą, nes visi jį skirtingi. Gali tiesiog ką nors paspausti ir kiaurai permirkti, nes jie nori, kad viskas būtų nauja. Ir užtrunka valandų valandas sprendami, kokį čiaupą geriau įsigyti. Lipdami į mašiną, amerikietišką mašiną, pirma geriau paklauskite, kaip atidaryti duris, nes avarijos atveju galite nežinoti, gali būti visiškai nauja. Ši pasirinkimo galia nuėjo taip toli, kad žmonės iš tikrųjų atrodo kaip kvaili vaikai. Ego stabdo asmens brandą.

Ego sąlygotumai yra patys blogiausi, jų negalima atsikratyti. Jeigu jus sąlygoja jūsų superego, jums vis skauda, jūs turite problemų, bet kai turite ego, jūs keliate problemas kitiems, esate agresyvūs. Tada norėdami įveikti ego jie bando tai daryti naudodamiesi protu, stengiasi atrodyti kaip paprasti žmonės. Apsimetant paprastais žmonėmis, protas toks nepasidaro. Turiu omeny, jau yra pasiektas to maksimumas; reikia liautis šitaip kvailai elgtis. Tarkim, Anglijoje galite pamatyti žmones, kurie naudoja juokingas spalvas, kad juokingai nusidažytų plaukus, jie vadina save pankais. Aš paklausiau kelių, atėjusių į programą: „Kodėl jūs tai sau darote?“ Jie atsakė, kad tai daro žmonės patrauklius. Man jie atrodo kaip klounai, bet, jų nuomone, taip jautiesi patrauklus. Taigi pirmoji bėda, kurią supratau – mes norime, kad visi mus matytų patrauklius. Kokia nauda iš to?

Šis tikslas neteikia džiaugsmo. Jeigu visi mumis žavisi, kokia jiems ir jums nauda iš to? Man sunku suprasti. Net priešingai – patenkate į bėdą. Ta prasme, žinoma, jei tampate pankais, galite išsiugdyti siaubingą aklumą. Arba galbūt gali išsivystyti galvos odos problemos. Bet kai visą laiką jūsų akys laksto, žiūrėdamos, kiek žmonių jums žavisi, žinote, kas gali nutikti? Taigi Altmiseris [Šri Matadži turėjo omeny „Alzheimeris“], ši ateinanti liga yra pirminis lunatizmas. Šiandien Amerikoje atrasta, kad nesulaukus trisdešimt penkerių metų, vienas iš penkių tampa psichiškai nesveiku – iš penkių, ar galite įsivaizduoti? Iš penkių; štai ką šiandien skaičiau žurnale „Reader's Digest“.

Gali tapti, gali tapti. Altmiserio [Alzheimerio?] liga jie vadina. Altmiserio [Alzheimerio?] liga; taip vadina naują ligą. Tai mokslininko vardas, Altmiseris [Alzheimeris?] ar kažkas panašaus. Ir jie kaltina, kad jei gyvenate ilgiau nei trisdešimt penkerius metus, šie dalykai pasireiškia. Bet tokioj paprastoj šaly kaip Indija ar kitose ne taip išvystytose šalyse nėra šios ligos. Štai kodėl Kristus pasakė: „Verčiau neturėkite nešvarių akių.“ Taip pat sunku suprasti tai, kad žmonės, kurie eina į bažnyčią, šito nori.

Atleiskite, kad turiu apie tai kalbėti, nes visuomet tai pastebiu Vakaruose. Tai yra siaubinga sėlinanti liga. Nors ji atrodo gana paviršutiniškai, taip nėra, ji turi labai galias pasekmes. Akys turi būti nekaltos, neturi būti nei godumo, nei geismo, sklindančių iš jų. Vienintelis sprendimas, manau, Kundalini pažadinimas ir realizacija, kurios metu Kristus pažadinamas jumyse, jūsų centrinėje nervų sistemoje. Jis yra Agija čakroje, regos nervo susikryžavime, esantis regos nervo susikryžavime. Jei žmogus neturi nekaltumo, tada Agija čakroje yra blokas. Šiandien tai yra didžiausias išsivalymas. Įsivaizduokite, žmonės, vadinantys save krikščionimis, krikščioniškomis tautomis, yra žmonės, einantys prieš Kristų – tai stebina. Jei Indijoje kažkas yra garbinama, sakoma, kad visur yra dvasia; Bet kvaili Indijos intelektualai užsiėmę kastų sistema.

Tokie intelektualai turi suprasti, kad negali intelektualizuoti Dievo. Žmonėms nepatinka, kai sakau, jog turite išsivalyti save, tapti tyromis asmenybėmis. Šiandien Vakarų problema ta, kad jie prarado savo vertę tiek, kiek siekia tyrumas. Nebūtinai kūno

tyrumas, tai ne tas pat, kas būti švairiu išoriškai, ne tai, kaip save pristatote, o tai, kas viduje. Be šito negalima įveikti destrukcijos, tai mūsų viduje, kiekvieną minutę mes save naikiname. Kai 1972 m. pirmą kartą nuvykau į Ameriką, pasakiau jiems: „Nepriimkite Froido teorijų, neįsitraukite į kvailus išskrypimus. Taip darydami galite išsivystyti ligą, kuri išnaikins ištisas tautas.“ Jūs žinote, kad prasidėjo AIDS epidemija. Nudžiugsite sužinoję, kad pažadinę Kundalini galite išgydyti visas ligas; nes kai Kundalini pažadinama, nuostabiausia, kas nutinka, yra tai, kad visa, ką esate padarę, yra pamirštama. Tai vyksta kiekvienoje čakroje, ypač Agija. Agija čakroje, kai ji atveria Agija čakrą, pažadinama Kristaus dievybė.

O ego ir superego, kurie mus padarė panašius į kiaušinį, jie tiesiog sutraukiami spontaniškai, nes Kundalini gyva jėga, visiškai jus išvalanti. Tada tikite, kad Kristus mirė, jog mus nuplautų ir apvalytų. Jis kentėjo ir buvo nukryžiuotas dėl to, kad galėtų patekti į tą mažą tarpelį tarp ego ir superego. Atėjo metas įrodyti visų didžiųjų inkarnacijų ir šventraščių buvimą. Kai kalbame apie dievybes, žmonės apstulbsta, nes niekuomet to negirdėjo. Dievybės yra labai svarbios kaip žmonės, atėję mus išgelbėti, lyderiai. Savyje jie turėjo dievišką galią, kaskart atėję į žemę stengėsi duoti mums naują suvokimą. Galėtume pradėti nuo pirmos čakros, čia susiformavo anglis cheminėje periodinėje lentelėje. Tik dėl anglies susidarymo galime turėti organinę chemiją, ir dėl to vėliau atsirado amino rūgštys, o iš amino rūgščių susiformavo gyvybė. Iš gyvybės, kaip žinote, atsirado ameba, ir šiandien iš amebos yra žmogus.

Kodėl mes nesusimąstome apie to priežastį, motyvą, kodėl mes esame žmonės? Ar esame kažkuo ypatingi dėl to, kad tik žmonės tapo žmogiškomis būtybėmis? Ir koks mūsų gyvenimo tikslas? Tik žiūrėti į laikrodžius, švaistyti laiką lažybose? Ar mes gimėme ne tam, kad gerbtume save? Būti paviršutinišku yra nusikaltimas prieš Dieviškumą. Privalote žinoti, kad esate labai gilios asmenybės. Pamatykite septynias pakopas, kuriose esate sukurti. Esate įkūnijimas visų instrumentų, kokius tik galite sugalvoti. Šiuo metu tai, kas jums vyksta, yra paskutinis pasispardymas.

Ir po viso to jūs visiškai išsivalysite, tada tapsite tikrais instrumentais. Kaip kiekvienas instrumentas turi būti susijęs su maitinimo šaltiniu, taip ir jūs turite būti susiję. Ir kai suvoksite, kokie jūs esate nuostabūs, kokie dinamiški, kokių nuostabių galių jūs turite. Tačiau tai negalioja paviršutiniškiems ar žmonėms, negerbiantiems savęs. Tai nutiks žmonėms, kurie iš tikrųjų nuoširdžiai ieško, tikrai nuoširdžiai. Taigi svarbu žinoti, jeigu ketiname būti Dievo valdų gyventojais, kad turime gauti realizaciją, Save. Buda pasiekė ribą, sakydamas: „Nekalbėkite apie Dievą, kalbėkite apie Save.“ Netgi Mahavira sakė taip pat. Zen nuėjo dar toliau, tačiau taip kalbama apie bemintę būseną. Tai yra pirmoji būseną, kuri pasiekama pabudinus Kundalini, kai tampate viską suprantančiais, bet be minčių. Panašiai, lyg matytumėte nuostabų ežerą be jokio raibuliavimo, galite matyti visą grožį aplink, atsispindintį jame, ir tai suteikia daug džiaugsmo.

Kol kas mes nesame pažinę nedvilypio džiaugsmo. Žinome laimę, kuri ne kas kita, kaip ego išlepimas, kai ego šiek tiek subliūkšta, tampame nelaimingi – štai kokią turime iliuziją. Kad būtume realybėje, turime būti Savimi, buvimas Savimi yra tarp ego ir superego. Kai gyveni nebe reliatyvia terminologija, o gyveni tikrai. Jūs paprasčiausiai jaučiate vėsumą delnuose, lyg įjungus kompiuterį jūs turite ryšį su Dieviškumu. Net jei į delnus nukreipiate kokį nors klausimą, atsakymą galite gauti kaip vėsumą, reiškiančią „taip, labai gerai“, o šiltas vėjelis reiškia „blogai“; jums net gali iškilti pūslė, jei bandysite artintis prie ko nors, kas yra apsėstas. Visa ši informacija ateina nesąmoningai, dabar ji tampa sąmoninga centrinėje nervų sistemoje. Reikia suprasti, kad jūsų sąmonė tapo, turi tapti sąmone. Taigi, kad ir kokią informaciją jūs esate gavę iš sąmonės, ji yra visiškai logiškai suprantama. Taigi pirma, kas nutinka jūsų centrinei nervų sistemai, jūs tampate, kartoju, jūs tampate, kolektyvine sąmone.

Tai ne protiniai išvedžiojimai, jūs tiesiog tampate. Jūs taip pat pažįstate save, nes pažįstate savo centrus, ir jeigu žinote, kaip šiuos centrus gydyti, tada esate tobuli, puikios sveikatos ir džiaugsmingi. Tai buvo Sahadža Jogos pristatymas: saha reiškia „su“, dža reiškia „gimęs“ – tai spontaniška. O „jungtis“ reiškia „jungtis“ – tai žodžio „joga“ reikšmė. Tai taip pat turi kitą reikšmę „yukti“, reiškia „išdaiga“. Yukti. Tai taip pat reiškia miklumą, kaip susitvarkyti su šia veikti pradėjusia jėga, kaip viską apie ją sužinoti; taigi tai turi būti išaiškinta. Visa tai jūsų. Viena uždegta žvakė uždega kitą. Nėra jokios prievolės.

Visa tai jūsų, jūs turite tai gauti ir įtvirtinti. Ir tai turi būti nemokama, nes tai gamtos dovana, gyvas procesas, jūs negalite už tai mokėti. Negalite sumokėti Motinai Žemei, kad užaugino sėklą, ar už tai mokama? Kiek mes mokame gėlėms, kad sunokintų vaisių? Gamta nesupranta pinigų; taip pat ir Dievas nesupranta pinigų. Bet tai, kaip mes nusigyvenome, mokame Dievui už jo darbą. Ypač Šveicarijoje žmonės tiki, jei duodi pinigų kuriai nors šaliai, atlieki Dievo darbą. Skurdas yra sukurtas žmonių, ne

Dievo. Tokia šalis kaip Indija buvo valdoma tris šimtus metų, ir jeigu tampa nuskurdusia, tai kuo čia stebėtis? Taigi tai rodo, kad duodami pinigų jūs neatliekate Dievo darbo.

Tai žmonių sukurta, žmonių problema, išspręsta žmonių. Dievo darbas – tai tyra užuojauta, užuojauta, kuri nekalba, kuri negali būti įvertinta pinigais. Kuri tiesiog teka, spinduliuoja ir veikia. Ji nieko nesitiki, negali būti kontroliuojama, negali būti nužudyta, jai nereikia jokios apsaugos – tai yra, kas yra, Dievo darbas. Nes kas yra kita Dievui? Mes visi esame maža Jo buvimo dalelytė. Jei ši ranka padeda kitai rankai, koks įsipareigojimas gali būti? Taigi turite suprasti skirtumą tarp realybės, atliekant Dievo darbą, ir iliuzijos. Ši Dieviškumo savybė numalšina jūsų troškulį kaip vanduo. Ji suteikia jums šviesą, kuri veda, ji suteikia jums jėgų teisingai elgtis, suteikia kantrybės, kuri padeda mėgautis dorovingumu, suteikia to žavesio, kuris pakylėja dvasiškai.

Atranda visus iliuzijų vandenyno perlus. Suteikia vidinę ir išorinę ramybę, jūs esate nuolat prisotinti džiaugsmo ir palaiminimo. Jūsų teisė tai turėti, jūs privalote tai turėti. Štai dėl ko jums skirta čia būti, tačiau nuolankiai. Tai svarbu, kaip malonės išraiška. Kai kažkas įteikia jums medalį, jūs linktelite galvą. Taip pat, kai gaunate šį palaiminimą, turite nusilenkti Dieviškumui. Kai publika ploja, stovėdamas prieš auditoriją aktorius nusilenkia, jis pagerbia auditoriją. Jis pagerbia auditoriją, tiesa? Todėl mes taip pat turime pagerbti Dieviškumą.

Mes automatiškai atiduodame savo ego, savo sąlygotumus. Tikiuosi, šiandien jūs gausite savirealizaciją. Ir poryt, kai kalbėsiu apie pačią dvasią, tikiuosi, tai išsilaikys tinkamai. Jūs turite galutinai tai įtvirtinti. Kitu atveju tai bus panašu į Kristaus parabolę, kai sudygę sėklos nepasiekia šaknų. Telaimina jus visus Dievas. Jūs norite užduoti Man kelis klausimus? Gerai. Sužinokime tai dabar. Kaip apsaugoti save nuo to, nuo ko jūs jaučiate kažką negero savo čakrose?

Ego problema. Na, gerai. Jūs turite tai išmokti. Prieš realizaciją jūs taip pat blokuojatės dėl kitų, bet to nejaučiate. O po realizacijos jaučiate, tačiau laikinai, tiesiog kaip indikatoriai. Taigi jūs turite išmokti apsisaugoti, ir kai ateisite į mūsų centrą, jie jums viską kruopščiai paaiškins. Kada Aš beatvykčiau į Šveicariją ar kitą vietą, visada matau pilnus namus, žmonėms patinka Manęs klausytis; bet jie neklauso vieno dalyko – kad turi tai paversti praktika, pilnu supratimu, pilnu vyksmu. Nėra jokių kursų, tam nėra jokių kursų, bet turite suprasti patys iš kitų, kurie jau pasiekė, ir jūs galite tapti sau mokytojais. Viena, ko reikia – laikas. Šveicarai labai gerai gamina laikrodžius ir nori, kad žmonės sutaupyty savo laiką; bet jie neturi laiko Dievui.

Tas pats su japonais, kurie gamina gerus laikrodžius, jie neturi laiko Dievui. Jie gamina laikrodžius kitiems, bet ne sau. Jie užsiėmę laikrodžių gamyba. Dabar jūs turite būti savanaudžiai, jūs privalote save prižiūrėti. Geriau jau raskite laiko Dievui ir sau. Taigi dabar mes turėsime... Jei kas turi klausimų, visada žinokite, kad Šveicarijoje mes turime veikiantį centrą, jūs visada galite atvykti ir susitikti su tais žmonėmis, iš jų gauti visus atsakymus. Dabar Aš paprašysiu jūsų visų atleisti sau ir pamiršti viską, ką sakiau, nes Aš nenoriu, kad jūs jaustumėtės dėl ko nors kalti. Didžiausia kliūtis Vakaruose ta, kad žmonės dėl visko jaučiasi kalti. Aš turiu omeny, jei jūs apsirengę kažkaip netinkamai, žmonės pradeda jaustis kalti. To jau per daug, dėl ko mes jaučiamės kalti, taigi Aš turiu nuolankiai jūsų paprašyti, kad jūs visiškai nesijaustumėte kalti.

Ką bebūtumėt padarę, kas bebūtų atsitikę, kiekvienas turite suprasti, kad jūs Visagalio Dievo šventovė, ir jūsų Kundalini sugebės duoti jums realizaciją, visiškai jus išvalyti; bet nesijauskite kalti dėl nieko. Tai pirma sąlyga: mes turime būti teigiamai nusiteikę savo atžvilgiu, nes ketiname įžengti į Dievo Karalystę. Antra, ko noriu jūsų paprašyti – kad suprastumėme Motinos Žemės svarbą, nors Aš žinau, kad šiek tiek šalta, bet tai nesvarbu, jūs galite nusiauti batus ir pėdas padėti ant žemės, nes batai kartais šiek tiek spaudžia ir neleidžia jums prisiliesti prie Motinos Žemės. Tai labai, labai paprastas būdas, be galo paprastas, nes mes tam tiesiog pasiruošę. Tai be galo paprasta, nes jūs tam pasiruošę. Visų pirma mes visi turime suprasti, kad bandome pajausti savo čakras ir jas išvalyti patys, nes jei yra kokių nesklandumų, juos galima pašalinti. Dėl to prašau padėti savo dešinę ranką, o kairė turi būti nukreipta į Mane štai taip, simbolizuojanči jūsų norą gauti savo realizaciją. Dabar dešinę ranką reikia uždėti ant centrų jūsų kairėje pusėje. Ir tai labai paprasta: pirmiausia mes uždėsime ranką ant širdies, kai jums pasakysiu. Tada mes ją padėsime ant viršutinės pilvo dalies, tada ant apatinės pilvo dalies, tada ant viršutinės pilvo dalies, tada ir vėl ant širdies.

Dabar jūs turite padėti ranką čia, kur susijungia kaklas ir petys – iš priekio, štai taip, ne iš nugaros. Šis centras visą laiką pats blogiausias, jis blokuojasi, kai jūs jaučiate kaltę. Pasižiūrėkite į tai žaismingai. Dėl ko jūs jaučiate kaltę? Dar viena mentalinė projekcija; tai iliuzija. Na, gerai. Tada jūs turėsite padėti ranką ant kaktos štai taip ir tada iš nugaros. Tada turėsite atgniaužti

savo delną ir uždėti šią dalį ant momenėlio kaulo srities. Stipriai paspauskite ir sukite pagal laikrodžio rodyklę 7 kartus, kai Aš jums pasakysiu. Dabar nebandykite sustabdyti savų minčių ar panašiai, tai suveiks spontaniškai.

Jei yra per daug minčių, tada galite nukreipti savo dėmesį čia, į momenėlio kaulą. Taigi pradėkime. Visi turite tai daryti. Tie, kurie nenori to daryti, turi išeiti, netrukdykite kitiems, nes kiti yra savarankiški. Tai nemandagu. Dabar visi turi užsimerkti. Nusiimkite akinius, jums nereikia į nieką žiūrėti, jums reikia būti užsimerkus. Dabar. Dabar nukreipkite savo kairę ranką į Mane štai taip ir pasitikėkite savimi. Dabar atleiskite sau ir užsimerkite, būkite užsimerkę.

Užmerkite akis, uždėkite dešinę ranką ant širdies, o kairę nukreipkite į Mane. Ant širdies. Kairė į Mane, o dešinė bus naudojama veiksmui atlikti. Pasakykite jiems. Dabar, prašau, uždėkite savo dešinę ranką ant širdies, dešinę ranką ant širdies. Taigi kairę turite laikyti ant kelių, delnu į viršų. Jauskitės patogiai, jūs turite jaustis patogiai. Dabar jūs turite užduoti Man esminį klausimą. Širdyje yra dvasia, taigi 3 kartus paklauskite Manęs: „Motina, ar aš esu dvasia?“ Galite vadinti Mane Šri Matadži, viskas gerai, arba Motina – kaip jums labiau patinka. Jūs iš tikrųjų turite tikėti savimi.

Dabar padėkite dešinę ranką ant pilvo kairės pusės viršutinėje dalyje ir paspauskite. Tai mokytojo centras, kurį sukūrė į šią žemę atėję pranašai. Taigi čia jūs turite Manęs paklausti to. Jei esate dvasia, tada patys turite būti sau vedliai. Taigi jūs turite paklausti: „Motina, ar aš esu pats sau vedlys? Ar aš esu pranašas? Ar aš pats sau guru, ar aš pats sau mokytojas?“ 3 kartus. Dabar, prašau, nuleiskite ranką žemiau, prie apatinės pilvo dalies, ir paspausite. Tai centras, atsakingas už dieviškas žinias. Tai ne protinis supratimas, bet technika, kuri įsilieja į jūsų centrinę nervų sistemą.

Taigi čia jūs turite kai ką pasakyti, nes Aš negaliu jūsų priversti priimti Kundalini pakilimo proceso. Dabar jūs turite paklausti savęs, ar norite įgyti tikrų žinių, tyrą žinojimą. Taigi, prašau, paklauskite 6 kartus: „Motina, ar galiu turėti tikrų žinių? Ar galiu turėti tyrą žinojimą?“ Tai pasakius, Kundalini pajudės. 6 kartus, prašau, paklauskite: „Motina, prašau, ar aš galiu pažinti tikrą žinojimą, tyrą žinojimą?“ Dabar mes turime padaryti kelią Kundalini, kuri yra pabudinta. Prašau, būkite užsimerkę. Pakelkite dešinę ranką ir uždėkite ant viršutinės pilvo dalies. Dabar, prašau, likite užsimerkę, nereikia atsimerkti, nes dėmesys turi būti viduje. Šiame taške, kaip jums ir sakiau, yra jūsų meistriškumo centras. Ir čia turite visiškai tikėdami pasakyti, tvirtai: „Motina, aš esu pats sau mokytojas.“

Aš pats sau vedlys, pats sau pranašas.“ Prašau, pasakykite tai 10 kartų. Prašau, nesijauskite kalti, kai tai sakote, prašau, nesijauskite kalti. Jūs esate pranašai. Viljamas Bleikas yra pasakęs: „Dievo žmonės (ieškotojai) taps pranašais, ir jie turės galią kitus padaryti pranašais.“ Jūs esate Dievo žmonės ir dabar tapsite pranašais. O, dabar geriau. Viljamas Bleikas padėjo! Dabar, prašau, uždėkite ranką ant širdies. Reikėtų kalbėti ne paskubom, o suprantant ir suvokiant reikšmę. Dabar šiame taške jūs ir vėl turite patvirtinti visiškai pasitikėdami ir pasakyti: „Motina, aš esu dvasia.“ Pasakykite tai 12 kartų, prašau... Dabar, dabar geriau. Pradedu veikti.

Dabar uždėkite ranką, kur jungiasi jūsų kaklas ir petys. Uždėkite labiau ant nugaros, kad galėtumėte paspausti kaulą. Čia jūs turite pasakyti visiškai pasitikėdami savimi: „Motina, aš visiškai nekaltas.“ Jūs turite tai žinoti, nekalbant apie Dievą, kuris yra meilės vandenynas, ir dar daugiau – Jis yra atleidimo vandenynas. Kokia bebūtų jūsų kaltė, palyginus su Dieviškumo galia atleisti, jūs negalite jaustis kalti. Taigi, prašau, pasakykite 16 kartų: „Motina, aš esu visiškai nekaltas.“ Kai kurie žmonės negali patikėti, kad jie yra nekalti, taigi, kad nubaustų save, jie gali pasakyti 108 kartus! Taip geriau. Niekas nenori būti nubaustas, tai gera idėja. Geriau? Dabar uždėkite ranką ant kaktos, prašau, delnas nukreiptas į kaktą, ir iš abiejų pusių paspausite. Uždėkite skersai, skersai.

Turiu omenyje, uždėkite horizontaliai. Ir dabar stipriai paspauskite. Čia jūs turite pasakyti, nesvarbu, kiek kartų, bet iš visos širdies: „Motina, aš visiems atleidžiu.“ Kai kurie mano, kad tai sunku, bet tai mitas, jei tikite, kad jūs atleidžiate arba neatleidžiate. Bet jei jūs visiems atleidžiate, tada netampate blogų žmonių žaislu, perkeltine prasme, žinoma. Dabar uždėkite ranką atgal ant galinės galvos dalies ir stipriai laikykite. Paspauskite ranką šiek tiek ir tvirtai laikykite. Čia jūs turite sakyti dėl savo pačių pasitenkinimo: „O Dieve, prašau, atleisk man, jei aš padariau ką blogo prieš Tave.“ Dabar ištieskite ranką, delną uždėkite ant viršugalvio momenėlio kaulo srityje ir stipriai paspauskite, labai stipriai, sukite pagal laikrodžio rodyklę, sakydami, kad norite savirealizacijos, nes Aš negaliu varžyti jūsų pasirinkimo. Taigi prašau pasakyti: „Motina, aš noriu savirealizacijos. Prašau, suteik

man savirealizaciją“ – 7 kartus. Spauskite delnu, ne pirštais.

Dabar lėtai nuleiskite ranką, lėtai atsimerkite. Nukreipkite dešinę ranką į Mane, o kairę uždėkite ant viršugalvio. Negalvokite, negalvokite, pabandykite pajauti, ar pučia vėsus vėjelis. Prašau, pakeiskite rankas. Uždėkite savo dešinę ranką ir pažiūrėkite, ar pučia vėsus vėjelis. Nesinervinkite; tai subtilu, labai subtilu. Dabar vėl pakeiskite rankas. Dabar pakelkite rankas štai taip, galvą atloškite ir užduokite klausimą. Į mikrofoną, ateikite arčiau mikrofono. Dabar užduokite klausimą: „Motina, ar tai Šventosios Dvasios dvelksmas?

Ar tai Brahma Šakti? Ar tai visa apimanti Dievo meilė?“ Dabar nuleiskite rankas, prašau. Patys pažiūrėkite. Negalvokite. Ar jaučiate tai savo delnuose? Tie, kurie jaučia vėsų vėjelį delnuose – tai labai subtilu – ar virš galvos, prašau, pakelkite abi rankas. Dauguma iš jūsų pajuto. Bet dabar Aš jums pasakysiu, kaip save apsaugoti, visi jūs turėtumėte žinoti, kaip apsisaugoti; kai kurie nepajuto, nes jie turi problemų čia, Višudhi čakroje. Arba jie neatleido kitiems. Pabandykite taip.

Nukreipkite dešinę ranką į Mane, o kairę štai taip, tai subalansuoja, į dangų. Štai taip mes naudojame eterį. Jei jūs jaučiate vėsumą čia ar kažkur žemiau, atloškite štai taip, jei jaučiate žemiau. Šie žmonės labai skuba ir linkę į dešinę pusę, štai kokia jų problema. Nesvarbu, tai pradings. Per daug galvojate! Futuristai, jie yra futuristai. Pripažindami savas problemas, jūs jas išspręsite. Ne išvedžiojant protu, bet suvokiant, matant jas tokias, kokios jos yra. Jūs esate dvasia, o ne problema; jūs virš viso to.

Po realizacijos žodis „problema“ dingsta iš jūsų žodyno! Dabar nuleiskite kairę ranką štai taip, o dešinę ranką nukreipkite į Motiną Žemę... Geriau, daug geriau. Negalvokite. Jūs galite tai padaryti. Dabar Aš jums pasakysiu, kaip apsisaugoti. Tai labai paprasta. Jūs turite apsaugoti savo auras. Jūs galite užsidėti akinius, jei norite. Tai turite daryti visi, pajutote vėsų vėjelį, ar ne. Jūs apsaugote savo čakras tokiu būdu: kairę ranką padėkite štai taip, o dešinė ranka aplink auras, jūs perkeliate ranką virš galvos ir nuleidžiate štai taip.

Kairė nukreipta į Mane. Gerai, padarykime tai septynis kartus septynioms auroms. Vienas. Negalvokite. Negalvokite! Trys, keturi, penki, šeši ir septyni. Tai svarbu. Kaip pakelti savo Kundalini – tai ir vėl labai paprasta. Dabar padėkite kairę ranką prie savo Kundalini – jūs patys galite tai padaryti. Ir tai turi būti judinama iš viršaus į priekį, tada žemyn, lyg pagal laikrodžio rodyklę dešinė ranka.

Kairė turi būti stabili, kairė ranka turi būti tiesi. Ir tada žemyn. O ši ranka turi judėti tiesiai. Dėmesys turi būti ties kaire ranka. Dabar pabandykite ranką judinti tinkamai. Turite ją pakelti iki pat viršugalvio, pakelkite iki viršugalvio. Atloškite galvą ir pasukite, pasukite, stipriai pasukite ir užriškite kaip mazgą. Pakartokime, tinkamai tai užfiksuokime. Dar kartą padarykime, prašau. Antrą kartą tiesiog padarome tai.

Dabar atloškite galvą, stipriai pasukite ir užriškite. Trečią kartą tas pats, bet užriškite tris kartus. Dar kartą. Dabar tai juda greitai. Nuleiskite, dabar vienas, vėl pasukite; du, vėl pasukite; ir trys. Pažiūrėkite į savo rankas. Jūs jaučiatės daug lengviau. Taip pat pajauskite virš galvos pučiantį vėsų vėjelį. Jūs visiškai atsipalaiduosite. Jūs negalite dabar galvoti; bet jei norite, galite.

Bet negalvokite apie tai, jūs negalite galvoti apie tai. Tiesiog pajuskite tai – jūs visi tai gavote. Gerai! Matote, jūsų akyse spindės. Bus šviesa jūsų akyse. Dabar negalvokite. Nes kitaip, kai kitą kartą atvyksiu, jūs sakysite: „Motina, aš praradau savo vibracijas.“ Jei apie tai galvosite, to nepasieksite. Na, gerai. Jei norite su Manim pasisveikinti, Aš pasėdėsiu dėl jūsų čia šiek tiek. Jūs galite ateiti pasisveikinti.

Bet, Sahadža jogai, jums nereikia, nes kitaip tam nebus galo! O! Jūs galite ateiti čia ir pasižiūrėti. Ar pajutote vėsų vėjelį? Pajutote? Aš galiu tai matyti. Filipai, tiesiog padėk jam, pasižiūrėk – ponas nepajuto vėsiaus vėjelio. Jis labiau į dešinę. Pakelkite jam dešinę į... Na, gerai. Minutėlę, prašau, minutėlę.

Sveiki, kaip laikotės? Pajutote? Ar mėgavotės tuo? Sveiki. Kaip jūs? Telaimina jus Dievas. Taip, Aš ten būsiu. Ne, Aš būsiu. Kada jis grįš?.. O, suprantu, ir tada Londonas, jo ten nebus?..

Jis gavo savo realizaciją?.. O, žinau, taip, Aš žinau. Na, gerai, tai jis gali atvykti į Londoną? Aš būsiu Londone. Na, gerai... Gerai, gerai. Ačiū. Labai jums ačiū, ačiū. Jūs gavote savo realizaciją. Gerai... Taip. Telaimina jus Dievas.

Aš tokia laiminga. Dabar jums viskas gerai. Dabar jūs turite, jūs turite tapti Sahadža jogais, kad turėtumėte visišką pasitikėjimą. Jūs privalote turėti visišką pasitikėjimą, gerai?.. Aš labai laiminga, taip turėjo nutikti. Telaimina jus Dievas. Kas jums nutiko? Na, gerai. Taigi tai nutiko jums? Gerai.

Ji jau gimė realizuota, didis žmogus. Dabar pažvelkite į akis. Ar galite matyti vienas kito akis? Kas kalbėjo?.. Ne, ne. Ji negali to daryti. Apie tai yra atskiras mokslas. Tai gimęs realizuotas kūdikis. Jis neteisis. Jis neteisis.

Taip nebus. Jūs privalote turėti pilną žinojimą, gerai? Paskambinkite poniai, kuri turi astmą, jis ją išgydys, bet tiesiog liepkite jam priimti ponį, sergančią astma. [Hindi] Kaip jūs jaučiatės? Džiaugiuosi, kad ją gavote. [Hindi] ... Jūs turite įtvirtinti save, tai labai svarbu, tada jūs turite tai duoti visiems... Aš jums pasakysiu tai. Bet suprantate, vos tik mes... Taip, esmė ta, suprantate, kad vienoje paskaitoje negalima pakalbėti apie visus. Bet Aš kalbėjau apie juos visus, Jėzų, nes čia jie daugiau garbina Jėzų. Bet visi jie dvasiški, jie visi mūsų, nėra jokio skirtumo... Štai taip. Taip, štai taip, štai taip.

Taigi dabar jūs išmoksitė tai ir išklaussitė kitas Mano paskaitas, kuriose Aš kalbėjau apie visus, gerai? Telaimina jus Dievas. Jis brolis... Jūs turėsite gražią įsėsę! Tai jūsų brolis? Jiems viskas bus gerai, matote, nes žmonės čia gyvena šia diena, ir kai Aš atvykau, turėjau diplomatinį pasą, bet jie klausinėjo Manęs dėl paso, ir tada pamatė Mano bilietą, ir visa tai – niekas daugiau. Jie yra tokie, labai... Žmonės, ką daryti? Jūs nežinote, jums reikia, kad atvyktų daugiau indų į... Jam viskas bus gerai, dėl to jokių abejonių. Ir nuvežkite juos į Mumbajų! Sveiki, kaip jūs jaučiatės?.. Pasitikėjimas.

Na, gerai, Aš jaučiu, kad jums, žmonės, trūksta pasitikėjimo. Dabar tai, kas jūs manotės esą, yra sudrebinta visokių beprasmių abejonių, kurias žmonės matė jumoje. Jūs esate dvasia, jūs privalote tuo tapti. Aš vedu jus į visišką pasitikėjimą, gerai? Taigi jūs turite ateiti ir pamatyti šiuos žmones, jie yra... Bet aš atvyksiu po... Aš atvyksiu poryt, gerai? Paskambinkite savo draugams. Aš privalau jus visus padaryti labai pasitikinčiais. Bet, žinoma, ateikite, nes... Kambodža? O!

Kaip jūs laikotės? Tiesiog džiaukitės, džiaukitės savimi! Bet jūs turite pasitikėti ir leisti tam vykti. Vėl ir vėl... Jūs privalote sekti, o po to pamatyti... Visiškai tuo pasitikėdami, gerai? Telaimina jus Dievas. Taigi kaip jūs? Telaimina jus Dievas. Ateikite arčiau, jūs tapote labai drąsus, gerai? Pasakykite jai, jog Aš sakiau, kad jūs turite ateiti labai greitai. Ačiū jums labai.

Ar jums viskas gerai?.. Tai nepadės. Viskas gerai, bet apie tai jūs privalote žinoti viską, ir tai yra gerai. Matote, jums nereikėtų daryti to nesirenkant... Aš paliksiu tai jiems, jie visi čia. Jūs čia pasiliekatė? Taip? Poryt Aš atvyksiu, ir jie duos jums adresą. Taip, poryt ir atsivesite savo draugus. Jis iš kokios šalies? Peru?

Gerai, atveskite juos visus. Gerai? Aš turiu juos pamatyti. Kaip jūs laikotės? Kaip jūs jaučiatės? Iš kokios šalies jūs atvykote? Puerto Riko! O, graži šalis. Aš turiu kada nors nuvykti į visas šias vietas. Aš turiu nuvykti.

Aš ten dar nebuvau, bet nuvyksiu. Na, pažiūrėkime... Ar jūs čia? O, nuostabu! Kaip laikotės?.. Ateikite arčiau! Ir atsiveskite draugus! Tiesiog pasakykite jiems, jie privalo ateiti! Gerai? Telaimina jus Dievas. Dabar kaip jūs jaučiatės?..

Ne, jūs nebuvote susitikę? Jūs ne iš Bolivijos?.. Taigi, kaip jaučiatės?.. Bet jūs turite atleisti. Jūs turite tai padaryti. Jūs turite atleisti. Jūs privalote atleisti visiems... Jūs turite atleisti. Tiesiog pasakykite: „Aš atleidžiu.“ Tiesiog pasakykite tai: „Motina, aš atleidžiu.“ Tiesiog pasakykite tai iš visos širdies. Na, matote? Dabar tobulinkite save.

Tai labai svarbu. Nes kitaip neturėsite pasitikėjimo. Turite tobulėti. Tikėkitės daugiau, negu Aš sakau, žiūrėkite savo... Taip pat... Ir tada jūs turite susitikti su tais žmonėmis. O, kaip gražu! O, šaunu! Aš buvau toje pusėje. Ir daviau realizaciją žmonėms Rusijoje. Aš ketinu... Jie bus pirmi, kurie tai gaus. Jie labai geri.

Jie labai labai geri žmonės. Rusijoje žmonės labai geri, labai geri. Didžios sielos! 14 savaitių mes juos mokysime iš Indijos. Bet jie yra labai draugiški, malonūs žmonės. Mes galime lengvai palaikyti su jais ryšį. Mums tai pavyks. Aš bandysiu tai valdžios lygmenyje. Mes galime tai padaryti. Telaimina jus Dievas.

Dabar ateikite. Įtvirtinkite save. Tiesiog sakykite: „Motina, ateik į mano galvą.“ Ir viskas.

1985-0804, Šri Ganėšos pudža, „Tyrumo svarba“

View [online](#).

Šri Ganėšos pudža, Braitonas, Didžioji Britanija, 1985 m. rugpjūčio 4 d.

Šiandien, šią vilties kupiną dieną, susirinkome čia dėl ypatingo įvykio – kad pagarbintume Šri Ganėšą. Šri Ganėša yra pirmoji Dievybė, kuri buvo sukurta, kad visa Visata būtų pripildyta vilties, taikos, palaimos ir dvasingumo. Jis yra šaltinis. Jis yra dvasingumo šaltinis. Viskas vyksta Jo dėka. Taip, kaip lyjant ir pučiant vėjui, jūs jaučiate vėsumą ore, taip mes jaučiame visus šiuos tris dalykus viduje ir išorėje, kai Šri Ganėša spinduliuoja savo energiją. Bet tai patyrė nesėkmę, ypač Vakaruose, kai pati svarbiausia ir pagrindinė Dievybė buvo ne tik visiškai ignoruojama, bet įžeidinėjama ir nukryžiuota. Taigi šiandien aš nenorėjau sakyti to, kas jus, žmones, nuliūdintų, bet aš privalau jums pasakyti, kad Šri Ganėšos garbinimas reiškia, kad jūmyse turi įvykti kruopštus apsisąlymas. Kai lenkietės Šri Ganėšai, laikykite savo protą švarų, laikykite savo širdį švarią, laikykite savo esybę švarią – neturėtumėte būti jokių geidulingų ar godžių minčių. Iš tikrųjų, kai Kundalini kyla, Ganėša turi būti pažadintas mumyse, turi atsirasti tyrumas, kuris mumyse sunaikina visas destruktivias idėjas. Jeigu norime augti, privalome suprasti, kad mums būtina subręsti.

Dabar žmonės serga. Visuose Vakaruose galima jausti, kad jie serga. Serga, nes niekada nepripažino Šri Ganėšos. Jei atėjo kažkoks Froidas, tai nereiškia, kad turite jį priimti. Bet jūs priėmėte – lyg tai būtų labai svarbus dalykas, lyg nebūtų buvę nieko svarbesnio. Taigi šiandien mes žvelgiame į savo galią augti ir į galią sąlygotumų, kuriuos turėjome. Kai Froidas kalbėjo apie sąlygotumus, jis nežinojo, kad tai duos jums baisius kitos rūšies sąlygotumus, siaubingus. Seksas nėra svarbus žmogiškoms būtybėms, visiškai nėra. Tik tada, kai nori turėti vaikų, žmogus, kuris yra aukščiausio lygio, užsiims seksu. Pagunda, romantika – visos šios nesąmonės neegzistuoja tyrame prote, tai yra sukurta žmonių.

Ir šis vergiškumas, kurį turime, tiesiog stebina, jis kyla iš mūsų imoralumo. Tai kyla iš labai žemo lygio žmonių, kurie tam vergauja. Jūs turėtumėte būti to šeimininkai. Ir šiandien, kai aš apsidairau aplink save, Vakaruose, kurie taip pat yra tos pačios kūrinių dalis, regiu tiek daug šlykštumo, aš tikrai priblokšta to, kaip dabar nukreipti jūsų dėmesį į lytinio gyvenimo brandą. Kai atsiranda lytinio gyvenimo branda, jūs tampate tėvu, motina ir tyra asmenybe. Kai jūs girdite apie devyniasdešimties metų senumo moterį, tekančią už devyniolikos metų vaikiną, aš turiu omeny, jūs tiesiog negalite suprasti, kokia visuomenė buvo sukurta šitame pasaulyje, taip kvailai besielgianti. Mes turime subrandinti save. Tai nereiškia, kad aš kalbu apie asketizmą jaunystėje, tikrai ne. Tai būtų nesąmonė. Žinoma, jūs turite bręsti; tam jums reikalinga tapasja (atgaila).

Kai nereikšmingi dalykai tampa reikšmingi, o nereikšmingi tampa savaime suprantami, eiliniai, kaip bet kas, ką mes turime, tarkime, plaukus. Net jei jūs netenkate plaukų, tai kažką reiškia. Bet jei jūs netenkate sekso, kas čia blogo? Tai labai gerai. Gera atsikratyti šiukšlių. Tai energijos švaistymas. Tiek daug dėmesio, tiek daug brangaus dėmesio, tiek daug pastangų yra išnaudojama tokiame nereikšmingame dalyke. Taigi norėdami nusilenkti Ganėšai, turime suprasti, kad mums būtina bręsti. Turime subręsti. Mes turime gilintis į save; mūsų dėmesys turi viduje gilėti spontaniškai.

Kaip mes galime pasiekti gilumą, jei vis dar esame kaip kirminai? Priešingu atveju tai yra didelis pasiaukojimas arba stiprus žmonių spaudimas. Tos etiketės ir tas spaudimas jums labai brangiai kainavo, labai brangiai. Jūs taip brangiai už tai sumokėjote, jūs tiek daug patyrėte. Dėl ko? Taigi, kad Šri Ganėša būtų pagarbintas, mūsų prioritetai turi pasikeisti. Tai, kam mes šiandien lenkiames, yra nekaltumas mumyse. Mes lenkiames tam, kas yra šventa, kas nekalta. Nekaltumas, kuris yra giliai mumyse – tai mūsų charakteris, mūsų prigimtis, tai, su kuo mes gimėme. Tai yra visos kūrinių pagrindas. Tai kūrinių esmė. Taigi, kai materija tampa aktyvi, teisingai, prasideda reprodukcija, atsiranda gyvūnų lygis, ateina žmonių, kurie yra primitivūs, tada – išsivysčiusių žmonių etapas. Tai ne tai, ką mes suprantame apie evoliucionavusį pasaulį, siaubinga.

Aš jokių būdu, niekada nevadinu jų išsivysčiusiais. Išsivystymas neregimas išorėje. Turime matyti tai, kas yra vidinis augimas, kaip mes išaugome viduje, ką turime savyje. Viskas, kas yra bjaurus, didelis, iš plastiko, tokios rūšies, tai, kas neturi išaugusios vidinės jėgos, pavyzdžiui, aš jums duodu mangą, pasakau: „Gerai, dabar valgykit jį“. Ir jūs matote, kad jis turi tik žievę, bet nieko viduje. Ką jūs valgysite? Ar valgysite šitą plastiką? Visa, kas užaugę kaip tas plastikas, yra mirę. Pamatykime, kokia yra

substancija viduje. Kokia subsancija yra mūsų viduje? Tai yra tai, ko mokė Kristus – moralė. Jam tai buvo itin svarbu. Nes po dharmos (dora), kuri buvo balansas, kur moralė, be abejo, buvo labai svarbi, Kristui buvo būtina kalbėti apie vidinę, gilesnę moralę, kuri yra esybės dalis, tai nėra tik pamokymas, pasakymas, pagąsdinimas, nes tai yra Dievo baimė ir Dievo rūstybė. Bet tai turi būti jūsų vidinė šviesa. Štai kodėl Kristus kalbėjo apie tai. Taip pat Kristus buvo panaudotas nekaltybei sugriauti. Ir aš nepasakyčiau, kad žmonės nebuvo perspėti. Froidas nebuvo vienintelis žmogus, kuris gimė.

Anądien aš nuėjau į Prado, Ispanijoje, ir mačiau pragaro paveikslą. Ir šiais moderniais laikais mes matome šituos ištįsusius pankus, vaikščiojančius aplink be drabužių, tipą žmonių, pasirodančių su visokiais juokingais niekučiais ir išdarinėjančių kvailystes. Tai buvo Bošas. Aš nustebau, vokiečių Bošas, kuris parodė visą šitą nesąmonę, labai aiškiai – kelią į pragarą, tada mirties ataką, visus šiuos dalykus. Turiu galvoje, jis buvo gana šiuolaikinė asmenybė. Jei vadinate Bleiką beprotišku, tai ką sakyti apie Bošą? Kiekvienas yra beprotiškas, išskyrus kvailus nieko vertus žmones. Tiek daug įspėjimų mes gavome. Pavyzdžiui, galime sakyti, nuo seno mes žinome apie pragarą. Mahavira aprašė šiuos visus asmenis labai aiškiai. Tai pragaras. Bet Vakaruose prioritetai yra atvirkšti. Kokia yra jūsų galia? Tik pagalvokite apie tai. Pagalvokite apie tai savyje. Ar tai protinė galia, kuri yra svarbi? Aš jums sakiau, kad protinė galia nieko neturi bendro, nes ji tik linijinė, juda viena kryptimi, krenta, vėl grįžta atgal pas jus. Tai neturi prasmės. Tai tik proto projekcija, plastikas. Kokia jūsų emocinė galia? Emocijas, kurias turite, kur jos jus nuneša? Matote, jūs viskam turite emocijas, net geras emocijas jūs turite. Tarkim, jūs labai mylite savo žmoną. Kur tai jus nuves?

Buvo poetas vardu Tulsidas, kuris labai mylėjo savo žmoną, ir ji išvyko pas savo motiną. Taigi jis negalėjo to ištverti ir nuvyko su ja pasimatyti, įlipo į jos balkoną, ir ji išsigando. Ji paklausė: „Kaip tu užlipai?“. Šis atsakė: „Tu palikai virvę“. Ji atsakė: „Ne“. Tada jie išvydo kabančią didelę gyvatę. Taigi ji pasakė: „Stipri meilė, kurią man jauti, o jei tokią jaustum Dievui, kur tu būtum dabar?“ Taigi emocijos jus nuveda į frustraciją, nelaimingumą, į savidestrukciją. Proto galia suteikia jums baisų dalyką, vardu ego, kuris naikina kitus. Emocinė galia neduoda nieko, tik verksmą, verkšlenimą, nuolatinį nelaimingumo jausmą. „O, aš skyriau tiek emocijų tokiam žmogui ir ką gavau?“ Taigi tai ne absoliutu, tai realityvu. Ir protingai esate nulis, jei negalite sunaikinti kitų. Emociškai esate nulis, nes negalite užvaldyti kitų savo emocijomis. Taigi, kokia yra jūsų galia? Kur ji slypi? Ji slypi Dvasioje. Bet netgi prieš pasijuntant Dvasia, kokia yra jūsų galia? Tai Kundalini? Ji miega. Kokia tada jūsų galia? Tai jūsų tyrumas.

Jei žmogus tyras, jo temperamentas yra tyras, ir jis pasilieka savo tyrumu, tai veikia, dirba. Bet pirmiausiai tyrumas teikia naudą jūsų sveikatai. Iš žmogaus veido gali pasakyti, kad tai yra tyras žmogus. Kaip mūsų šastrose įprasta sakyti, šventasis arba brahmačarinis yra tas, kuris niekada gyvenime neturėjo lytinių santykių, ir jo veidas visada švyti. Ir mes sakome, kad didžiausias brahmačarinis buvo Šri Krišna, kuris turėjo tiek daug žmonių. Kadangi nebuvo jokio energijos švaistymo, jokio dėmesio švaistymo. Taigi visa energija yra viduje.

Tarkim, šiandien aš važiauvau mašina, lijo, buvo vėjuota, labai šalta, bet mes buvome mašinoje, niekas mūsų nepaveikė, nes būdami mašinoje jautėmės pakankamai šiltai, viduje. Mes įveikėme per viską, niekas mūsų nepalietė, niekas mums netrukdė, mes atvažiuojame labai sėkmingai. Kaip? Kadangi turėjome savo transporto priemonę, priemonę, kurią turime, yra mūsų tyrumas. Mes esame tokie skrupulingi norėdami, kad kiti mus gerbtų, kiti turi mums rodytų pagarbą, kitaip susierziname. Ar gerbėte save? Ar gerbiate save? Kartais vakariečiams atrodo, kad Motina siekia pamokslauti apie indų kultūrą. Dauguma žmonių taip mano. Bet aš sakau, kad jūs turite išmokti mokslo iš Vakarų. Gerai. Reikėtų išmokti kitų dalykų iš Vakarų, estetikos, be abejo. Tapybos ir dailės galbūt, spalvų komponavimo. Bet kultūros geriau mokykitės iš indų. Manau, čia mirusi kultūra, visai jokios kultūros. Kokia kultūra, kur moteris turi rodyti savo kūną? Tai prostitučių kultūra, paprasta. Pripažinkite. Ten, kur moteris neturi gerbti savo privatumo, ten išvis ne kultūra dieviškam estetiškumui. To tiek daug šiandien, kad jie net kuria filmą, rodydami Mariją kaip prostitutę. Turiu omeny, štai iki ko priėjote. Indijoje pakaktų apie tai pasakyti, ir jie jus gražiai primušų – bet kurį, nesvarbu, ar tai būtų musulmonas, induistas, krikščionis.

Turiu omeny, šokiruoja tai, kaip jie kalba apie Kristų. Indui tai kelia šoką. Kaip apie tai galite kalbėti, kai esate praradę savo tyrumą, jūs negalite suprasti, kad gali būti kažkas, kas yra absoliučiai skaistus. Vagiui visi yra vagys. Kadangi negerbiate savo tyrumo, negalite įsivaizduoti, kuo buvo Kristus. Negalite įsivaizduoti, negalite priimti. Daug nepakenčiamų dalykų yra pasakyta apie Kristų. Sakau jums, nepakenčiamų, nežinau. Aš mačiau Jo nukryžiovimą, kuris buvo nepakeliamas, toks ir buvo. Bet tokius dalykus jūs sakote apie kitus; jei indei pasakytumėte tokią pastabą, paprastai indei, ji nusižudytų. Nepriimta, kad bet kas ateitų ir sakytų: „Tu atrodai labai gražiai“. Gerai, galite tai sakyti savo mamai: „Tu atrodai gražiai“, tai kas kita. Bet nesakykite to bet kuriai

moteriai. Turite liautis. Ir tai viena iš priežasčių, kodėl žmonės tokio karšto būdo. Magnetas jummyse – tai Šri Ganėša. Dauguma žmonių žino, kad aš turiu gerą krypties pojūtį. Tai dėl iš magneto, kuris puikus. Tai magnetas, kuris laiko jus, prilipusius arba prisiderinusius, arba visą laiką nukreiptus į Dvasią. Jei neturite tyrumo pojūčio, jūs matarusitės šen ir ten. Staiga tampate labai geru Sahadža jogu, rytoj tampate demonu, nes nėra nieko, kas saistytų jus su didžiąja Dvasios idėja.

Pripažinkime tai. Dabar atėjo laikas mums visiems, visiems Sahadža jogams, kad didžiausias dalykas mummyse ne seksas, o tyrumas. Ir tai yra tai, kas subrandins jus. Neįtikėtina, kaip žmonės elgėsi Bordyje, aš sužinojau apie tai, nustebau, kad jie taip galėjo elgtis su Bordžio kaimo gyventojais, kurie nekalti, paprasti žmonės. Bet absurdiškiausia tai, kad, įsitraukdami į lengvabūdišką ir absurdišką elgesį, įžeisdami savo tyrumą, jūs iš tikrųjų atsiliekate. Kaip antai, jei jūs išėikvojate benzina, mašina negali pajudėti, lygiai taip pat jums kas nors atsitinka. Visą laiką eidami jūs kankinate žmones ir lengvabūdiškai kalbate vieni su kitais apie tai, aš tiesiog nesuprantu, kokia nauda iš to. Galop viskas baigiasi skrybų byla.

Vieną kartą nuėjau į „Selfridž“ parduotuvę, turiu jums papasakoti labai idomią istoriją. Ir minioje buvo du žmonės, vyras ir moteris, ilgai besibučiuojantys, mažiausiai paisantys kitų žmonių, kurie kyla tuo pačiu eskalatoriumi. Kildami eskalatoriumi jie bučiavosi, ir tai, kaip jie bučiavosi, manau, kankino indus, kurie buvo ten, o galbūt ir kitus žmones, pavyzdžiui, kinus, egiptiečius. Toks demonstravimasis vyko. Ir aš mačiau juos kitą kartą. Jie nesibučiavo. Aš paklausiau, kas atsitiko. „Mes išsiskyrėme“. Aš pasiteiravau: „Kodėl jūs tiek daug bučiavotės tądien?“ Taigi jie atsakė: „Todėl, kad ketinome išsiskirti, tad norėjome paskutinį kartą tai patirti.“ Koks lygis. Įsivaizduokite, koks lygis. Jokios meilės, jokio jausmo kitam, nieko panašaus. Visą laiką vaidytis, baigiant viską skrybomis, ir visa tai viešai demonstruojant. Jokia gili asmenybė nerodo šių dalykų išorėje. Be abejo, man buvo pasakyta, kad čia, valstybinėje mokykloje, jūs turėtumėte niekada nerodyti jausmų. Bet jūs galite rodyti bet ką kitą, absurdiško ar gėdingo. Bet ne jausmus. Kokia absurdiška vieta. Jūs priėmėte visas šias vertybes kaip avys, net nepagalvoję.

Kai aš buvau Prancūzijoje, viena mergaitė priėjo verkdamas. Ji pasakė: „Aš – bjauri, bjauri, aš niekada neisiu pas tuos psichologus“. Taigi paklausiau, kodėl. „Jie kalbėjo man bjaurius dalykus apie mano tėtą“. Įsivaizduokite. Ir žmonės priėmė visas šias idėjas apie baisų Froidą. Tai absoliučiai klaidinga. Ar tai būtų iš istorijos, ar kas kita, geriau meskite tai. Kas neteisinga, tas yra neteisinga prieš Dievą. Kas teisinga, tas teisinga prieš Dievą. Bet dabar yra aiški prieštara, nes žmonės važiuoja į užsienį, vyras ir žmona, ir šis, ir tas, jie bučiuoja vienas kitą, erzina vienas kitą. Kam to reikia? Jūs bučiuojate tą asmenį, tada ateinate ir kalbate man priešiška apie tą žmogų, mačiau tai. Jei turi būti koks savęs išsaugojimas, tai turėtų būti jūsų tyrumas, jūsų nekaltumas. Štai kodėl jūs neturite valios ką nors daryti, jokios valios. Jei koks kvailas žmogus ateitų ir pasakytų jums ką nors, jūs pasakytumėte: „Gerai. Mes pritariame“. Jūsų asmenybės esmė – tai jūsų tyrumas. Ir Sahadža jogoje jūs galite atstatyti viską, ką praradote, jūs galite. Štai kodėl trūksta gilumo. Ir tai priežastis, kodėl žmonių temperamentui trūksta nuoseklumo, nėra pastovumo. Jūs sulauksite dvylikos šimtų žmonių mano paskaotje, o kitą dieną nė vieno, visi bus prarasti, nes nėra pagrindo. Suprantate? Ryšys nutrūkęs. Nėra sujungimo, jungtis yra jūsų tyrumas. Taigi nėra pastovumo, nėra sthaapayati (prigimtinio įsitvirtinimo). Jei jiems pasakytumėte: „Jūs turite atsikelti anksti ryte, nusiprausti, padaryti pudžą.“ Jiems to per daug. Bet jei pasakysite, tarkim, indei arba man, jei pasakysite: „Jūs nešiojate tokią ir tokią suknelę“, aš tiesiog negaliu, negaliu, ne, neįmanoma. Tai neįmanoma. Aš galiu visą naktį nemiegoti, bet aš negaliu to daryti, tiesiog negaliu to daryti. Prioritetai keičiasi, nes jūsų dėmesys nukreiptas į tai. Jūs viską turite viduje. Turite visą lobyną tyrumo, kuris yra jūsų stiprybė.

Viskas su jumis, niekas nedingo, viskas ten. Visas aromatas yra jummyse. Viskas išsaugota, nesmerkite savęs. Ir jums taip pasisekė, aš čia tam, kad jums tai pasakyčiau. Jums pasisekė, aš su jumis. Ar suprantate esmę? Jums nereikia eiti į Himalajus, jums nereikia stovėti ant galvos. Nereikia daryti nieko panašaus. Matote, anksčiau šventieji sėdėdavo, nepatikėsite, šaltame, suledėjusiame vandenyje arba Himalajuose, lauke, sėdėdavo valandų valandas kartu, įsikibę savo absurdiškų idėjų. Dabar tai nebūtina. Viskas lengviau. Bet pakeiskite prioritetus dabar. Vos tik nukreipsite dėmesį į Dvasią, nustebsite – visa schema pasikeis. Kas yra svarbiausia? Medituoti kiekvieną dieną. Teko matyti žmones, kurie nori lankyti kursus, tarkim, aš pasakyčiau: „Tu geriau eik į kursus“. Kiekvieną dieną jie eis į tuos kursus, prisijungs prie klasės, stengsis ir darys, ir pabaigs. Bet jie negali medituoti reguliariai. Čia slypi nedidelis trūkumas, kurį turite suprasti: kai tik numanome apie džiaugsmą, kuris yra amžinas, mes pradame judėti jo link vis labiau ir labiau, vis labiau ir labiau mes įsitvirtiname to džiaugsmo vandenyne. Truputėlį.

Matote, kai kas nors nori, kad jūs plauktumėte, jūs bijote, nenorite to daryti, esate laimingi dideliame krante, nenorite plaukti. Kažkas stumia jus, vėl grįžtate: „Ne, baba, aš negaliu to daryti“. Bet kai išmoksime plaukti, jūs pabandysite paplaukti. Ir kai

pamėgsite, norėsite daryti tai kiekvieną dieną, reguliariai, skrupuligai. Taigi nedidelė spraga, kurią turite užpildyti. Antras dalykas, kaip aš visada sakydavau, jūs esate lotosai, bet įklimpę purvuose. Ir jūs žinote, kas yra bala, kol Indija yra vandenynas, taigi lotosams labai lengva iškilti iš vandens. Bet pakilti iš purvo yra labai sunku. Tarkim, kažkas įkrenta į purvą. Jei muistysitės, klimpsite giliau. Jei bandysite ką nors daryti, grimsite giliau. Geriausia ramiai stebėti ir tiek. Ir tai geriausias būdas – stebėti save. Bet jei jūsų dėmesys nėra geras, kaip jūs stebėsite? Dėmesys yra: kažkas eina ta puse – tą asmenį matysite. Kitas žmogus eina ten – tą asmenį matysite, turite matyti kiekvieną. Bet jūs nematote gėlių, nematote medžių, nematote Motinos Žemės – nieko nematote. Viskas, ką matote – tai ką nors beviltiškai blogo, blogiau už jus.

Šiandien yra ta diena, kai negalima matyti mėnulio. Jei matote mėnulį, tai lemia nelaimę ir gaunate blogą vardą. Jie sako, kad Šri Krišna pamatė mėnulį ir gavo blogą vardą, Jis buvo rančordas, reiškiantis, kad Jis turi pabėgti iš kovos lauko. Bet tai buvo Jo triukas, Jis turėjo pabėgti. Taigi veikiausiai jūs nematysite mėnulio. Priežastis, kodėl taip sakoma, yra ta, kad šiandien mes turime matyti Šri Ganėšą, kuris yra Motina Žemė, kuris veikia per Motiną Žemę. Daugiausia visko gauname iš Motinos Žemės. Taigi šį kartą jūs turite matyti Motiną Žemę, Kundalini ir Šri Ganėšą šiandien. Motina Žemė sukūrė Šri Ganėšą. Taigi nežiūrėkite, kas yra išorėje, netgi nematykite mėnulio. Tik matykite Motiną Žemę. Kadangi Motina Žemė savo meile ir užuojauta padarė tiek daug dėl mūsų, jūsų Kundalini padarė tiek daug dėl jūsų. Ir Jos sūnus, kuris yra nekaltumas mumyse, turi būti šlovinamas šiandien, nes jis padarė viską, ką galėjo. Nepaisydamas visų įžeidimų, kuriuos padarėme, visos pajuokos, viso nepadorumo, visokio absurdo, Jis vis tiek išlieka mažu vaiku, linksminančiu mus.

Jeigu Šri Ganėša jummyse tapo mažu vaiku, vaikišku nekaltumu, jūs nesupykstate ant ko nors kaip lojantis šuo; žinau, kad yra keletas Sahadža jogų, kurie visada loja, tiesiog kaip šunys arba elgetos Indijoje, bet jūs tampate vaiku, kuris yra mielas, kuris visada siekia pralinksminti jus, visada siekia pasakyti gražius dalykus, visada siekia padaryti jus laimingus. Tokio džiaugsmo šaltinis. Ir štai taip jūs tampate džiaugsmo šaltiniu, šaltiniu laimės, pasitenkinimo šaltiniu. Visą laiką kunkuliudami juoku ir laime, gražiais dalykais. Kaip jus linksmina vaikai, tiesiog matykite ir stebėkite. Kaip jie ropinėja aplink mažytėmis rankytėmis, kaip jie viską supranta. Kaip jie žino, kas yra teisingiausia. Vaikas, kuris yra realizuota siela, yra jautresnis negu suaugęs žmogus, aš tai mačiau. Kai mano jaunėlė vaikaitė buvo, manau, trejų metų, tarnaitė sukdama man sarį per klaidą padėjo jį ant žemės. Šis vaikas negalėjo tverti to. Ji tiesiog pakėlė sarį, užsidėjo ant galvos ir padėjo ant sofos. Ji tarė: „Ką tu galvoji, dėdama sarį ant žemės, ką tu žinai apie mano močiutę? Ji yra Deivių Deivė, o tu padėjai Jos sarį ant žemės. Dabar tave sukandžios šunys.“ Dar pridūrė: „Būk atsargi“. Ir ji vėl nuėjo ir padėjo sarį, bučiavo ir bučiavo jį, tada tarė: „Motina, atleisk jai, Močiute, prašau, atleisk šitai moteriai, ji nežino, ką ji padarė Tau“. Bet jautrumas kyla iš jūsų tyrumo gilumos. Paklauskite vaikų ir nustebsite, kaip jie kalba, ir ką jie sako, kaip elgiasi, kaip stengiasi pradžiuginti jus.

Manau, Vakaruose vaikai yra labai išlepinti, turiu pasakyti, jie labai nedžiugina jūsų ir ganėtinai jus vargina. Kadangi vėl ir vėl tas pats. Jei tėtis ir mama neturi tyrumo, vaikai nesijaučia gerai, nesijaučia ramūs, tampa nerimastingi ir išvysto tą patį nerimastingumą savyje. Tyras vyras niekada nebus apsėstas, patikėkite manim, niekada nebus apsėstas. Jūs galite būti labai protingi, galite būti bet kuo, galite būti didžiu rašytoju, bet jus gali apsėsti. Bet tyras žmogus, paprastas tyras žmogus niekada negali būti apsėstas. Bhutai (piktosios dvasios) bijo tyrų žmonių. Jei vienas tyras žmogus eina keliu, visi bhutai pabėga. Jie tiesiog sprunka šalin.

Galop aš žinau daug atvejų, bet vieną iš jų galiu jums papasakoti, apie tai, kad buvo trijulė, kuri keliavo motociklais 12 val. nakties. Ir kai kurie apsėsti žmonės rašė man laiškus, prašydami: „Prašau, neleisk jiems važiuoti naktį, nes kur mums eiti ir būti?“ Aš nustebau. Tie žmonės buvo apsėsti kelių baisių bhtų, kurie eidavo ilsėtis ant medžių naktį ten, kur šitie trys asmenys važiuodavo motociklu, ir, tiesą sakant, rašė man laiškus. Labai apsėsti žmonės, aš pažinojau juos, sakančius: „Paprasyk jų nevažiuoti tuo keliu, nes kur mes gyvensim?“, ir jie buvo kaip išprotėję, visiškai išprotėję žmonės. Aš paklausiau: „Kodėl jūs taip parašėte?“ Jie atsakė: „Tie žmonės keliauja mūsų keliu ir kelia mums rūpesčių“. Negatyvai mumyse dingsta kartu su Šri Ganėšos šviesa. Jūs tai galite aiškiai matyti kitame žmoguje. Jei neturite tyrumo, niekada negalite matyti, kas netyras, o kas tyras, negalite. Visi vienodi: „Labai geras, labai geras, labai mielas žmogus, labai mielas žmogus.“ Manau, tikrai apsėsti žmonės pripažįstami kaip labai geri žmonės, Sahadža jogoje taip pat kartais aš klausiu savęs, kas vyksta, kas tai, kaip šie žmonės pripažinti tokiais, ar jie gali tai jausti.

Tame nėra šviesos. Netgi jei gavote savirealizaciją, netgi jei jūsų Dvasia įsilieja į jūsų kolektyvinę sąmonę, netgi jei jūs duodate

kitiems realizaciją, nejudėsite niekur, jei neturėsite tyrumo. Tai kaip sudaužyta stiklinė, kuri stengiasi kažką atspindėti, ji niekada negalės sukurti tikslaus vaizdo. Tai itin svarbu. Ir aš jums tai turiu pasakyti. Pirmiausia žmonės paklaus: „Ką aš vesiu?“ Kam toks skubėjimas? Be abejo, vedybas aš vadinu laimingu dalyku, vedybos turi būti, turi būti kolektyvinis pritrimas, viskas. Bet kam? Kad pagarbintume tyrumą savyje. Kai žmonės vedę, tada jie turi vaikų. Tada jie nori turėti namą, tada jie to nori. Viskas vis sukasi ir sukasi uždaram rate, ir jūsų gyvenimo šviesa nesklinda. Bet aš pažinojau žmonių, kurie buvo pragare, bet išėjo ir skleidė šviesą, jie pasiekė gražias akinančias aukštumas. Man teko matyti tokių žmonių.

Taigi šiandien jūs turite pagarbinti Šri Ganėšą savyje. Ką reiškia garbinti mane kaip Šri Ganėšą, aš nesuprantu. Nes aš esu Jis. Kai lenkiate man, jūs norite pažadinti Šri Ganėšą savyje. Leiskite būti Jam pažadintam jumyse. Tegu tai, ką pasakiau, būna mantra, skirta tam sužadinti jumyse, kad būdami mano vaikais jūs mėgautumėtės tyrumo palaima taip, kaip aš džiaugiausi visą savo žmogišką gyvenimą ir visus dieviškus savo gyvenimus. Kad jūs džiaugtumėtės lygiai taip pat – štai, ko aš noriu. Galop jūs turite pajauti to skonį. Aš jums pasakoju apie tai, ko jūs anksčiau galbūt negirdėjote, bet jūs niekada negirdėjote apie Kundalini taip pat. Niekada negirdėjote apie savirealizaciją. Bet manau, šiandien atsitiktinai, visiškai Sahadž būdu buvo suorganizuota šita pudža. Šita pudža turėjo būti Bombėje. Viskas buvo paruošta, žmonės norėjo atvykti į pudžą ten.

Manau, Ganėša pudža Anglijoje arba Vakaruose yra tokia svarbi, kad aš ketinu surengti ją nenustačius konkretaus laiko Romoje, kuri buvo esminis griauantis žmonių tyrumą miestas. Romėnai tai pradėjo, o kiti pratęsė. Bet pudža turėjo įvykti čia, Braitone, prie Sadašivos Lotoso Pėdų. Anglai turėtų suvokti, kad jie turi tokią auksinę žemę, kokios nenusipelnė. Jie turi jos nusipelnyti. Įsivaizduokite, gyvenate Sadašivos žemėje, kur netgi vandens lašeliai ir sniegas yra kaip distiliuotas vanduo, švarus, skaidrus, baltas. Kur Ganėša yra tas, kuris plauna Pėdas savo Tėvui. Kur pats tyrumas gyvena kaip jūsų Motina. Ir jūs turite nusipelnyti šios trokšamos vietos. Anglai Sahadža jogai turi labai pakilti. Priešingai negu buvo prieš tai. Ateiti iš Sadašivos žemės visiškai kitokie. Didžiulė arogancija, baisi arogancija, apie kurią net negalima galvoti Šivos žemėje. Visi netyri žmonės yra arogantiški. Priešingu atveju – kaip jie gali atleisti sau?

Jei kalbėsite su prostitute, per dvi minutes suprasite, kad ji prostitutė, nes ji itin arogantiška: „Kas negerai? Aš prostitutė, tai kas?“ Arogancija yra netyros asmenybės ženklas. Ir tokia asmenybė taip pat tampa uždara, nes jai gėda, gėda susidurti su kitais. Bet tyra asmenybė yra atvira. Kodėl ji turi kažko bijoti? Kalba su visais gražiai, visiems maloni, nekalta ir paprasta, neįsimylinti kas trečio sutikto. Turite suprasti, kad ši šalis jums duota tiksliai, ir jei nepasieksite šito lygio, būsite išmesti. Taigi gerbdami savo tyrumą jūs iš tiesų gerbiate mane, nes aš gyvenu jumyse kaip tyrumas. Jei Ganėša yra laimė, aš būnu kaip tyrumas. Tyrumas niekada nėra agresyvus, grubus, nes tam nėra reikalo. Nereikia, nes esate tokie galingi, tokie galingi, kad nėra prasmės ko nors užsipulti. Kodėl turėtumėte pulti, jeigu jūs nieko nebijote. Tai taip kilnu, taip miela, taip gražu, visada nauja ir jauna, vis dar taip tauru ir oru.

Praėjo jau dvylika metų nuo tada, kai aš buvau čia. Dar dvejus metus teks labai intensyviai dirbti, viduje ir išorėje. Mes turime labai sunkiai dirbti šiuos dvejus metus, labai sunkiai, mes turime patirti tikrą išbandymą, visi mes, vyrai ir moterys. Tada pamatysime. Aš galiu pasakyti, kad mes padarėme gerą darbą, su mažu šuoliu, drąsa ir tikėjimu mes galime daug pasiekti. Tikėkite savimi. Ne mentalinis tikėjimas, o nekaltumas yra tikėjimas. Tyrumas – tai jūsų tikėjimo sustiprinimas. Kai tikite Dievą, esate tyri. Kai tikite savimi, esate tyri. Kai tikite savo žmona, esate tyras. Kodėl turite tikėti savo žmona? Nes esate tyras žmogus, kodėl ji turėtų būti netyra? Jūsų tikėjimas savo vaikais yra tyrumas, nes jūs tyras, kaip jūsų vaikas gali būti kitoks? Kristalinė tikėjimo forma yra tyrumas. Ir tai jūs galėjote turėti netgi prieš realizaciją. Daug kas turėjo. Iš tiesų kaip kamparas, kurį matote, jis greit kintantis ir išgaruojantis, tuo pačiu būdu, galime sakyti, tyrumas tampa tikėjimu. Jei nesate tyri, negalite tikėti niekuo. Kadangi jūs arba paklūstate emocijomis, esate emocionaliai prisirišę prie manęs arba protiškai prisirišę prie manęs. Bet jei turite tyrumo pojūtį, tikėjimas bus akivaizdus. Savyje jūs neprivalote turėti tikėjimo: „Dabar, Motina, aš turėsiu tikėjimą savyje“. Jūs negalite. Tikėjimas yra tai, kas nuolat kinta, ir pakitęs aromatas atsiranda iš tyrumo.

Taigi nuo šiandien mes nebežiūrėsime į žvaigždes arba mėnulį, bet žiūrėsime į Motiną Žemę. Visatoje ji reprezentuoja Kundalini, ji tiesiog yra tyrumas. Galite tuo patikėti? Kokia jėga. Motinystė, viskas yra tyrumas. Tėvystė, bet koks ryšys yra tyrumas. Skaistumas taip pat yra tyrumo aromatas. Gerumas, užuojauta – viskas kyla iš tyrumo, tyrumo jausmo, kuris nėra protinis. Jei esate tyri protu, galite būti pasibaisėtini. Kaip kai kurios vienuolės arba tie žmonės, kurie yra asketiški, tai yra ne tai. Tyrumas yra įdėtas jumyse, jūsų Kundalini, kuri veikia, nes supranta mane. Ji supranta mane. Ji pažįsta mane, ji yra dalis manęs, tai mano

atspindys. Taigi padarykite savo Kundalini stiprią būdami tyri. Žmonės bando atrodyti patrauklūs ir daro šį ar tą. Nešvaistykite taip savo energijos, jūs esate šventi, gyvenkite kaip šventi.

Gyvendami tradiciškai mes turime taip gyventi ir evoliucionuoti iš tradicijos, nedaryti nieko naujo, nieko absurdiško, beprasmiško. Mes neturime būti patrauklūs. Tyrumas – tai gėlės aromatas, kuris pritraukia bites, tai medus gėlėje, tai jūsų egzistencijos esencija. Taigi šį kartą jūs visi atvykstate į Indiją, aš kreipiuosi į jus prašydama gerbti mane ir nesielgti blogai. Nesielgti taip vaikiškai, kaip matote paveiksluose ir filmuose, ir kitose nesąmonėse. Jūs esate virš viso to. Dėmesys, pasiekimai turi būti matomi iš ten, kur yra jūsų tyrumo vieta. Negalime palikti savo vietos, ir nesvarbu, ar būsime pripažinti, ar ne, mes negalime palikti savo vietos. Kaip visi tie avadhutai, jie pasakys: „Takiya sodaa sana“, tai reiškia „Mes nepaliksime savo vietų“. Mes esame savo vietoje. Tai mūsų vieta lotose. Negalime palikti lotoso. Mes sėdime lotose. Tai mūsų vieta. Tada visi šie beprasmiški dalykai, kuriuos įgijote, dings. Pamatysite, jūs tapsite nuostabūs. Visi bhutai išlakstys, visi prisirišimai pabėgs. Bet tai ne asketizmas, dar kartą kartoju. Tai pagarba jūsų būčiai. Kaip gerbiate mane išorėje, taip gerbkite mane viduje. Taip paprasta.

Šiandien yra didi diena mums nusilenkti Šri Ganėšai. Jis pirmas ir svarbiausias, kuriam turi būti lenkiamasi. Kai jūs lenkiatės Jam, turite pajusti, kad lenkiatės ir Jo apsireiškimui, kuris yra Kristus. Jūs turite nepakęsti tokio žmogaus, kuris kalba lengvabūdiškai apie Kristų. Jūs negalite intelektualizuoti Kristaus. Kiekvienas, kuris taip daro, neturi nieko bendro su Juo. Kristus nekaltas. Jei neturite savo gilaus tyrumo, negalite Jo suprasti. Negalite garbinti Jo. Tai geriausia, ką jie sugeba – pribaugti jūsų tyrumą, kad niekada neatpažintumėte Jo. Visa tai kyla dėl jūsų pastanų medituoti. Dabar jūs turite stengtis medituoti. Tai viskas. Palaikykite meditaciją. Pabandykite būti meditacijoje. Pamatykite daiktus. Stebėtojo būseną yra ne kas kita kaip meditacija.

Taigi aš taip pat nusprendžiau, kad sutiksiu Braitono žmones čia ryt ryte ir visus anglus, jei bus įmanoma, užporyt vakare, kad pasakyčiau jiems, kaip svarbu pasiekti tą tyrumo būseną. Manau, tai pavyks. Aš iš tiesų dirbu labai sunkiai, nė nenutuokiate, kaip sunkiai aš dirbu. Bet jie taip pat sakė, kad yra žmonių, manančių, jog kiti turi padaryti visą jų darbą. Tai kaip taupyti svarą, taupyti tą, taupyti aną ir taupyti darbą: „Leiskime Motinai padaryti visą mūsų darbą. Motina rūpinasi mumis. Ji turi atsikelti ryte. Ji turi medituoti.“ Tai nėra taupymas. Galite taupyti visa kitą, jei tik žinote, kaip išsaugoti savo Dvasią. Tik jūsų kilimas aukštyn yra svarbus. Tik pakilus, viskas bus išsaugota. Pirmiausia išsaugokite save. Dėl to turite stengtis. Turite sunkiai dirbti. Turite gilintis į save, vystyti save. Jūs tam pakankamai gabūs. Nieko nekaltinkite, nekaltinkite savo žmonos, mamos, tėvo, šalies – nieko. Kiekvienas tai sugeba. Nematykite kitų žmonių, matykite save: „Kaip toli aš nuėjau? Kuo aš prisidėjau? Leisk man eiti į priekį“. Kiekvienas iš jūsų.

Aš esu dėkinga, kad visi žmonės atvyko iš visos Anglijos. Tai bet koku atveju buvo teisingas poelgis, bet šita šalis turi būti sukurta tokiu būdu, kad taptų piligrimine visiems čia atvykstantiems. Priešingu atveju, gali nutikti taip, kad po to, kai jie atvyksta į Angliją, jie niekada nebeateina į Sahadža jogą. Gali atsitikti, gali atsitikti dėl arogancijos, kurios žmonės pilni, regis, gali taip nutikti, kad kartą atėję jie pasakys: „Daugiau nereikia Sahadža jogos, man pakanka.“ Kitas kelias veda į Indiją, kartą nuvažiavę į Indiją jie įstringa. Aš pažinojau keletą žmonių, kurie atvyko į Angliją, ir išvydę, kaip elgiasi kai kurie Sahadža jogai, ir kaip veikia kai kurie ašramai, jie tiesiog pabėgo. „Motina, nieko neišeis, mes daugiau nebūsime Sahadža jogai, po to, kai pamatėme Tavo pažengusius Sahadža jogus Anglijoje, kur tu dirbai dvylika metų“. Taigi šiandien mes sėdime šioje gražioje Anglijos žemėje ir turime grąžinti kai kurias skolas, gimdami šioje šalyje, ir skola yra ta, kad turime būti didūs Sahadža jogai. Galite lengvai nuspėti, kas yra didis Sahadža jogas. Jei pasakytumėte: „Uždaryk tą langą“, pamatytumėte, kad dauguma žiūri į kitus. Nesakau, kad jie visi anglai, bet gali būti. Versti kitus dirbti – tai nėra būdas. Turite iš tiesų būti labai atsidavę. Nesate to lygio, patikėkite, nesate to lygio. Nežiūrėkite į kitus žmones, kurie čia yra. Esate labai skirtingo tipo žmonės. Esate ypatingi žmonės. Bandykite būti budrūs, gerbkite save, nes esate anglai ir turite ypatingą atsakomybę. Telaimina jus Dievas.

Visą kelią jis nešė upės Godhavari vandenį, kuri teka Nasike, Nasiko upėje. Matote, jūs žinote, kur Šri Rama ir Šri Sita, ir Lakšmanas – visi gyveno ten, Nasike. Ir šita jūra pavadinta Pietų Gangu, Godhavari. Jis paėmė vandenį iš Godhavari. Jauskite tekančias vibracijas. Šalyje, kur netgi upės yra mantros, jų vardai yra mantros, visi nuopelnai atitenka švientiesiems, žmonėms, kurie gyveno taip religingai ir tokie pilni tyrumo, kad netgi upės, kai tariate jų vardus, duoda vibracijų. Matote? Kodėl vieną dieną Temzė negalėtų tapti tokia? Turėtų tapti dėl jūsų punijų. Kiekviena šios žemės dalelytė taps vibruota tikrai per jūsų punijas. Dabar turime pamatyti šitą Šri Ganėšos lygį. Žmonės, kurie turi garbinti, turime matyti, kokie turi būti žmonės, kurie turi garbinti. Labai kebli situacija. [...]

1985-0901, Šri Višnumajos pudža

View [online](#).

Šri Višnumajos pudža, Vimbildonas, Londonas,
Didžioji Britanija, 1985 m. rugsėjo 19 d.

Šiandien – pudža Višnumajai, kuri buvo Šri Krišnos sesuo, tai nebuvo numatyta sąrašė pudžų, kurias darome tarptautiniu mastu. Bet, kaip sakoma, kai dėl Dievo meilės visi tikintys susiburia, Dievas taip pat turi sulaužyti daug taisyklių, štai taip buvo nuspręsta daryti pudžą. Ir bent kartą ją reikėtų padaryti, manau, tai gera idėja. Dėl jūsų meilės, atsidavimo ir noro ši pudža bus padaryta. Tai atsitiktinumas, kad aš šiuo metu esu Anglijoje, nes jei ši pudža ir būtų kada daroma, tai būtų daroma Indijoje. Dėl šios pudžos Dievybės, Višnumajos, kurios sėklą ne taip lengva pasėti Vakarų šalyse, buvo suorganizuota serija Šakti programų, teigiant, kad visų pirma mes turime Motiną kaip Šakti, Pirmąją Motiną. Ir turime tris Šakti, kylančias iš Jos, kaip žinote – Mahakali, Mahalakšmi, Mahasarasvati. Taip pat mes turime jų palikuonis – brolius ir seseris. Taigi prieš energijos, kurią vadiname žmona ar sutuoktine, sukūrimą buvo sukurta sesers energija. Taigi, kaip žinote, Brahma, Višnu, Maheša gimė šioms trimis Šakti (energijoms) ir jie visi turėjo seseris.

Ir jų seserys buvo ištekęsios, pavyzdžiui, Višnu sesuo yra Parvati, ir Ji ištekęjo už Šivos. Labai svarbu suprasti, kad šios trijų tipų energijos visada veikia mūsų čakras. Ir jei jūs suvoksite šias energijas, kaip jos veikia, tada suvoksite, kokia svarbi yra Višnumaja. Višnumaja yra sesers energija šeimoje. Taigi moteris yra energija, o vyras yra kinetinė energija, kuri įtvirtina energijas tų trijų energijų, kurios yra aplink jį. Taigi, kai veikia vyro energija, visos šios energijos pradeda naudingai veikti, susijungusios su ta energija. Dabar Višnumajos energiją labai svarbu suvokti, nes Motinos energija skirta jūsų tyrumui apsaugoti, nes tai pats svarbiausias dalykas. Apsaugoti jūsų tyrumą – tai Motinos energija. O Višnumajos energija skirta jūsų tyrumui apsaugoti. Kartais jūs nesuprantate, kas yra tyrumas ir kas yra nekaltumas.

Nekaltumas – tai energija, kuri tiesiog veikia. Kaip elektra mūsų namuose, ji egzistuoja taip pat kaip nekaltumas mumyse, bet pradeda veikti per tyrumą. Asmuo gali sakyti: „Aš padariau tai labai tyrai“ – ne, taip nebūna, nes ką bedarytumėte, jei tai tyra, tai negali būti žalinga jums, jūsų nekaltumui ar teisumui. Taigi sakantys: „Aš tai padariau tyrai“, yra neteisūs, nes jei ką nors darote nekaltai, tai tampa tyrumu. Taigi nekaltas elgesys tampa tyru. Jūs privalote gerbti savo tyrumą. Tyrumas yra viena iš Višnumajos energijų mumyse, Gauri energija yra tyras skaistumas, Ji niekada neišteka. Žinote, kad kai Višnumaja buvo sukurta, iškart po gimimo Ją nužudė Kamsa. Kad suprastume tyrumo reikšmę savyje, turime suprasti, kad tyrumas yra pagrindas visos darnos. Kol nesuvoksite tyrumo, tol negalėsite būti darnūs.

Darna negalima, nes tai yra pagrindas. Tai kaip kortų namelis, jeigu nėra tyrumo pagrindo, jis sugrius nė nemirktelėjęs. Taigi tyrumas yra labai svarbus, jam Vakaruose mestas didelis iššūkis, ir štai kodėl aš sakau, kad labai sunku šioje šalyje pamatyti tyrumo sėklą. Kad taip nutiktų, turbūt tai dalis dieviško plano, manau, kad ši didi pudža turi būti atlikta čia. Šią pudžą nelengva atlikti, ir ją turi daryti žmonės, kurie yra tyri, žmonės, kurie gyvena labai pamaldžiai, tie, kurie buvo labai tyri ir gerbė savo tyrumą. Bet dabar, kai jūs esate šventi, prieš jus viskas tyra ir gera, nes jūs gyvenate šventųjų gyvenimą. Štai kodėl tyrumas buvo pažadintas jumoje, ir tyrumas veikia jumoje kaip Gauri, kaip jūsų Kundalini. Taigi, jei jūs priartėjote prie pamaldaus gyvenimo esmės, teisingo gyvenimo, Sahadža jogos gyvenimo – tai tyrumas. Jūs negalite to pajvairinti. Dabar šis tyrumas duoda jums mariadas, tai reiškia, parodo ribas. (Kodėl jūs sėdite čia? Eikite toliau, geriau būti priekyje. Čia jūs nedarote pudžos. Jei darote pudžą, tai sėskite čia. Nes kitaip vėčiau atsisėsti. Vėčiau priimkite mano vibracijas ten, priekyje. Čia, ateikite kartu.)

Taigi tyrumas jums duoda mariadas, parodo ribas. Kaip jis parodo ribas? Taip, kaip žaibas danguje. Kai du debesys, kurie kaip du Sahadža jogai, galime sakyti, atplaukia iš jūros, ir yra tyras vanduo ten, tuose debesyse, ir jis turi išsilyti tada, kai jie priartėja vienas prie kito ir peržengia savo ego ribas arba pykstasi vienas su kitu, arba kitaip konfliktuoja, tada atsiranda tyrumas ir žybteli žaibas. Jis sako: „Jūs neteisūs. Kodėl kovojate tarpusavyje? Kodėl peržengiate vienas kito ego ribas?“ Tai sesers darbas. Vakar mes turėjome daug seserų. Sesers darbas yra nebūti šališkai ir parodyti, jeigu jūs peržengiate ribas savo broliškumo, kad ten bus žaibas. Taigi pati žaibo energija – tai dalis Šri Krišnos energijos, kurią Jis pasiima iš savęs. Štai kodėl Jis tapo tokia miela, švelnia inkarnacija. Jis tai išklė. Jis pasakė: „Dabar tu tapai mano seserimi, ir jei jie bandys elgtis netinkamai, tu geriau

sutvarkysi tai.“ Štai kaip Šri Krišna tapo tokia švelnia ir labai, kaip jie vadina, romantiška inkarnacija, nes Jis atskyrė sesers dalį ir tai padarė.

Bet Ji visada buvo šalia ir dirbo su Juo, nes šeimoje sesuo turi prižiūrėti, kad broliai nesipyktų, kad būtų gerai prižiūrėti, ir kad jų niekas neprovokuotų, Ji duoda jiems mariadas, kaip toli eiti. Dabar labai svarbu suprasti, labai labai svarbu visiems mums suprasti, jog Froidas ir visi tie neišmanėliai iškėlė savo teorijas, kad pakenktų Višnumajai, kad mus sietų visokie juokingi santykiai, kas yra neįmanoma ir neleistina. Ir jei yra tokie santykiai tarp brolių ir sesių, tai septynios kartos šeimoje kentės nuo baisių ligų – septynios kartos. Bet jei ir toliau yra Froido stiliaus santykiai, tada keturiolika kartų šeimoje kentės. Taigi Višnumajos apribojančios energijos yra tokios, kad jūsų ego kontroliuojamas, jūsų superego kontroliuojamas, jūsų šeima kontroliuojama. Visi yra kontroliuojami tyros Višnumajos energijos, kuri egzistuoja kiekviename iš mūsų. O liūdniausia tai, kad visose Vakarų šalyse Višnumaja serga, visiškai serga. Turiu omenyje, aš netgi praradau klausą, viskas pasiekė tokį lygį kairėje pusėje dėl to, kad trūksta elementaraus tyrumo. Dabar mes turime pamiršti žmones, kurie yra bejausmiai, nes dabar mes Sahadža jogai.

Taigi artėjant prie esmės, reikia pasakyti, kad daugelis žmonių turi užsilikusią juokingų minčių, tokių kaip: „Aš labai gerai sutariu su tuo ponu“ arba „Aš labai draugiškas su tokiu ar tokiu ponu“, ir taip toliau. Tai ne mariados. Negali būti draugystės tarp vyro ir moters, tiesiog negali, tai visiškai absurdas. Visa Vakarų kultūra juokinga, nes jei tu esi pakviesta pietų, tai privalai sėdėti su kitų vyrais iš abiejų pusių – tiesiog baisu! Bet Rytuose taip nedaroma, nes Višnumaja prieštarauja tam. Ji prižiūri, kad vyras ir žmona sėdėtų kartu. Ir čia, kaip žinote, tyrumo taip trūksta, kad mūsų kairė Višudhi blokuojasi. Ir dabar man kalbant apie tai, ji tebesiblokuoja. Kai sakote, kad esate nekalti, tai jūs iš tikrųjų perleidžiate tai Višnumajai, savo seseriai, sakydami: „Aš esu nekaltas.“ Bet Ji nenori, kad jaustumėtės kalti. Žmona gal ir nori, kad jaustumėtės. Ji gali norėti, kad jūs jaustumėt kaltę, nes mano, kad jos energijai mestas iššūkis ir, kad ji turi varžovą. Bet tik ne Višnumaja, sesuo niekada taip nepasakys.

Bet brolis ir sesuo niekada nebus draugai. Dabar mes sėdime grupėje. Štai taip grupėje brolis ir sesuo yra, jie žino, kad yra kaip brolis ir sesuo, bet jie neprilimpa prie vieno asmens, jie nekalba tik su vienu žmogumi, jie netampa per daug draugiški vienai seseriai. Kaip kartą mes turėjome svarbų nutikimą su krikščionimis, pamenu, ir tada turėjau bent trisdešimt pusbrolių ir keturis–penkis brolius tuo metu. Ir mes nuėjome į tą ceremoniją indų krikščionių. Ten buvo krikščionių iš įvairių sluoksnių. Manau, ten buvo keletas perėjūnų, ir jie kažką pasakė apie mus, seseris, suprantate. Ir mes nežinojome, kad turime tiek daug pusbrolių. Jie tiesiog atsirado, suprantate, iš niekur, ir jie pamokė tuos nepraustaburnius. Ir tada mes supratome, kiek daug turime pusbrolių. Kitaip niekad ir nebūtume sužinoję, jie buvo kažkur, mes nebendraudavome per daug, mes bendraudavome tarpusavyje, tarp draugių mes mergaitės kalbėdavomės. Staiga pamatome, kad turime daug pusbrolių ir brolių. Tai buvo staigmena, kad turime tiek daug pusbrolių ten, to mes nežinojome. Nedelsdami jie stojo ginti savo seserų tyrumo, nes tai yra jų tyrumo pagrindas. Bet paprastai su broliu per daug nebendraujama, nei brolis su tavimi, ir nesate labai draugiški. Bet kai yra sunkumų metas, mariadų metas, kai reikia pasitarti dėl ko nors, kas susiję su šeima, sesuo padeda.

Neseniai mano pačios brolis, jaunesnysis brolis parašė man laišką, nes šeimoje buvo problemų. Mano mamos jau nebėra, ir normalu, kad sesuo geriau, nes ji lengviau pasiekama negu mama. Mama užsiėmusi visa šeima, visais darbais, kuriuos atlieka. Taigi seseriškas jausmas labai svarbus.

Dabar įsivaizduokite, kad mūsų kairė Višudhi blokuota. Ir tokia ji yra, žinoma, dėl to, kad mes niekad nesirūpinome savo tyrumu, mes negerbėme savo tyrumo. Indijoje taip nėra. Moterys ir vyrai labai gerbia vieni kitų tyrumą. Aš paklausiau kelių Vakaruose buvusių vaikų, jie atsakė: „Nors mes ir darėme visus blogus dalykus, kuriuos jie darė, bet visą laiką jautėme, kad elgiamės blogai.“ Aš paklausiau: „Kaip tai?“ Jis atsakė: „Egzistuoja tokie seseriški santykiai“. Bet dabar galiu pasakyti, kad indai tampa tokiais kaip ir jūs ir prarado galią išlaikyti tyrumą. Vyrai turi gerbti savo tyrumą, nes mano, kad jie nieko neskolingi savo tyrumui. Ir jei jūsų dvasinio būvio pagrindas neegzistuoja, tada jūs pražūsite akimirksniu. Ir aš jau daug kartų sakiau: „Nukreipkite savo dėmesį į Motiną Žemę, žalumą.“ Žalia yra spalva, ir jei jūsų dėmesys ten, tada jūs būsite apsaugoti nuo neištikimybės nuklydimų visą laiką, nuo žiūrėjimo į kitų seseris, kitų žmonas, kitų dukras. Taigi santykis turi būti išreikštas, žinote, kaip į dukrą, seserį ar motiną, o tai labai, labai tyras santykis.

Tiek, kiek dabar, sakykim, jūs galvojate, yra per daug, štai kodėl negaluoja jūsų širdis. Ar pagalvojote apie tai? Kodėl blokuojasi

širdis, kai per daug naudojat dešinį kanalą? Kokia širdies bloko priežastis? Privalote suprasti tai, tai tas pats. Sakykim, santykiai tarp Šivos ir Višnu yra dviejų tipų. Pirmiausia Višnu žmona yra sesuo, kurią Jis vedė. Suprantate? Toliau, kas yra Šivos sesuo? Šivos sesuo yra Sarasvati. Jei naudojate per daug Sarasvati, blokuojasi širdis. Tai turi mariadas. Štai kaip jie susigiminiavo, kaip seserų santykiai veikia, kad išlaikytų jūsų čakrų mariadas. Jei jas peržengiate, netikėtai persimetate į kairę arba į dešinę, nes jūs peržengiate savo mariadas. Šie seserų santykiai egzistavo taip pat kitose inkarnacijose, pavyzdžiui, Mahometas Sahibas turėjo seseriškus ryšius su... Turėtume pasakyti, kad Jo sesuo buvo Ali žmona, bet Ji gimė Jam kaip dukra. Taigi jos gali gimti kaip dukros ar seserys. Ji gimė kaip Nanakos sesuo Nanaki. Ji gimė Mahometo Sahibo dukra. Taigi tai gali būti sesuo arba gali būti dukra, gimusi inkarnacijai. Bet dukra ir sesuo yra nekaltumas, tyras skaistumas.

Dabar pagalvokite apie tuos, kurie nesupranta tyrumo svarbos, kaip jie išvis gali kalbėti apie įstatymus? Nes „įstatymas“ reiškia mariadas, ir jis turi tinkamą pajutimą per Višnumajos energiją. Dabar jūs galite pasakyti, kad vogti kito daiktus yra taip pat netinkama, nes tai kažkam priklauso. Kas jums tai pasakys? Kas tas, kuris jums pasakys, kad šitai daryti nedera? Žinoma, yra policija, bet kas pasakys? Įstatymų leidėjai. Kur sąmoninį žaidimą sužaidžia Višnumaja, nes kai tik ką nors pavagiate, jūs pajuntate kaltės jausmą. Įstatyme taip pat naudojamas žodis „kaltė“. Ir kaltė kyla iš kairio kanalo, tai Višnumaja. Taigi taip svarbu turėti tyrumo jausmą.

Bet mes esame labai skirtingi žmonės, ir tie, kurie turi moralų tyrumą, gali neturėti materialaus tyrumo. Tie, kurie turi materialų tyrumą, gali neturėti moralaus tyrumo. Moralus tyrumas yra pirmiau, tai labai svarbu, nes tai įgimta. Ir jei jūsų moralus tyrumas yra gerai išpuoselėtas, tada yra ir materialus tyrumas. Bet efektas yra tas pats. Jei jūs sukčiaujate su pinigais Sahadža jogoje ar sukčiaujate moraliai, jums užsiblokuos kairė Višudhi, ir visos problemos prasidės iš kairės Višudhi. Dabar, sakykim, kas nors bando sukčiauti Sahadža jogoje, norėdamas pasisavinti Sahadža jogos pinigus ar kažką panašaus, nedelsiant blokuojasi jo kairė Višudhi. Ir vos tik kairė Višudhi blokuojasi, jis pradeda elgtis juokingai, ir visa, kas blogo, atsiskleidžia. Jei jūs taip pat tapsite amoralūs, kairė Višudhi blokuosis.

Visa, kas susiję su kalte, kyla iš ten. Nuodėmė prieš Motiną taip pat įžeidimas, atsišnekinėjimas. Daug žmonių turi įprotį, aš mačiau, sakyti: „Ne, Mama“. „Ne“ negalima sakyti, nes jei sakote „Ne“, jūsų kairė Višudhi blokuojasi. Višnumajos energija netoleruos jūsų „Ne“, kam besakytumėte. Daugelis žmonių turi įprotį sakyti: „Ne, Mama“. Taip nederėtų daryti, nes, kai tik jūsų kairė Višudhi blokuojasi, visos jūsų kairiosios čakros susilpnėja, nes tyrumas, kuris yra visų čakrų pagrindas, yra silpnas. Taigi taip svarbu suprasti kairės Višudhi vertę. Visiems mums blokuojasi kairė Višudhi, ir mes nemanome, kad tai rimta, bet sakome: „O, kairė Višudhi blokuojasi, vadinasi, jaučiu kaltę.“ Mes to nesuprantame: „Ką aš padariau? Aš peržengiau ribas, štai kodėl tai pasireiškia. Aš apsilaidau morališkai. Aš nuėjau neteisingu keliu prieš Motiną ir Tėvą, štai kodėl mano kairė Višudhi blokuojasi.“ Kairė Višudhi yra indikatorius klaidų, blogybių, nuodėmių. Mes negalime sau leisti nešvarios kairės Višudhi, Sahadža jogai negali sau leisti turėti blogą kairę Višudhi. Ir dar negana to, jie rūko ir vartoja visokius dalykus. Indijoje jie vartoja taip vadinamą tamakhu, tai lapai... Kokio tipo? Tabako lapus, ir mano, kad jie nieko blogo nedaro. Bet kairė Višudhi blokuojasi. Kairė Višudhi lyg vartai visokioms jūsų problemoms, taigi būkite atsargūs, nejauskit kaltės dėl nieko. Ir tai labai ydingas ciklas – ilgas ydingas ciklas.

Pavyzdžiui, kažkas padarė ką nors blogo. Aš nusprendžiau, kad turiu pasakyti tiesiai šviesiai, patinka tai jiems ar ne, tai negerai tiek, kiek galima. Žinoma, aš bandau su jais žaisti tam tikrus žaidimus, kad jie suprastų, jei iki tam tikro taško jie nesupranta mano pasakymų, aš jiems pasakau: „Geriau tau išeiti. Aš negaliu tavęs turėti savo kūne.“ Taigi aš jiems liepiu išeiti iš Sahadža jJogos. Ir kai jie pasitraukia iš Sahadža jogos, tai bent pasibaigia mano galvos skausmas. Dabar pastebėjau, kad kai toks negatyvas pradeda veikti, žmonės užuot pripažinę tai, pripažinę klaidas: „Aš neteisis, nereikėjo to daryti, taip elgtis negerai“, jie pradeda teisintis. O jau kai pradedi teisintis, tada kairė Višudhi išsipučia kaip didelis gumbas, ir nėra galimybės išgydyti, neįmanoma išvalyti. Taigi žmonės pradeda teisintis: „Kodėl aš tai dariau, kodėl aš tai dariau?“ Blogai taip sakyti, blogai – reikia susitaikyti: „Na gerai, kitą kartą aš taip nepasielgsiu, labai atsiprašau.“ Bet „atsiprašau“, atrodo, pats sudėtingiausias žodis, bent jau Vakarų Sahadža jogams ir kai kuriems indų jogams taip pat pasakyti: „Atsiprašau, aš labai atsiprašau.“ Indai niekada nejaučia kaltės, tai gera mintis, bet jie niekada neatsiprašo, taigi tai tas pats. Dabar jūs turite suprasti, kai padarote klaidą, kad esate žmonės, ir klysti – žmogiška, o atleisti – dieviška. Bet turite suvokti, kad suklydote.

Jei teisinsitės, tai aišku viena – jūs nesuprantate, kad Dievas žino viską. Jei Jis sako, kad pasielgėte blogai, tada tai yra blogai.

Kaip galite prieštarauti, sakyti: „Tokia ir tokia poelgio priežastis“, jums reikia suprasti esmę. Tai elektros energija, supraskite, sukrečia jus. Tai šokiruoja jus, tada suprantate: „Aš suklydau“. Taigi nešokiruokite savęs. Nesielkite taip, kad prieitumėte prie šokiruojančių kraštutinumų. Tai, žinoma, Motinos energija tokia atleidžianti, Sadašivos energija tokia atlaidi, tokia atlaidi, tokia atlaidi, tam, ką jūs darote, kurį laiką. Bet yra pasakyta, yra paaiškinta, kad tai negerai.

Sakykim, jūs visiškai peržengiate savas ribas, staiga atsiranda Višnumaja, tada viskas išaiškėja. Sahadža jogoje viskas išaiškėja. Taigi kiekvienas turi suprasti, kad ši Energija padeda, veda, gerina, puoselėja ir saugo tik iki tam tikro taško. Tai Ji vienintelė demaskuoja jus, nes nebepakenčia nesąmonių, kurias darote. Taigi jei ir toliau taip elgsitės, pamatysite, kaip Ji jus demaskuos. Jūs esate matę žmones, kurie krečia įvairius nešvarius dalykėlius. Aš pažįstu daug ministrų pirmininkų, prezidentų ir kitų žmonių, kai jie miršta, juos demaskuoja. Niekas nekalba apie tai, kad tas ar tas žmogus buvo doras. Tik keli tautų lyderiai turėjo tokią reputaciją, kad buvo labai tyri žmonės. Tyrumas – tai labai labai reta reputacija, nes kai gaunate valdžią gyvenime, tada galvojate, kad galite sau leisti viską, galite būti, kuo norit, ir elgtis bet kaip. Jūs galite būti labai tyri ir labai netyri, jūs galite pasirinkti, kaip norite. Jus tiesiog užvaldo mintis: „Dabar aš turiu visas galias ir esu gerai įsikūręs.“ Tai visiška iliuzija, ir jūs pamirštate, koks svarbus yra tyrumas. Taigi kuo daugiau pasiekęs asmuo gyvenime, kuo aukštesnę poziciją užima, kuo daugiau gauna taip vadinamo ego „šlamšto“, tuo labiau jo kairė Višudhi spaudžiama. Toks žmogus užsidaro kairėje Višudhi, nes giliai širdyje, savo sąmonėje jis jaučia kaltę. Ir viskas vyksta kaip kaltė, kaltė kairėje Višudhi. Ir kai kaltė patenka į kairę Višudhi, tada iškyla paini situacija, nes toks asmuo tampa labai jautrus. Ką bepasakytumėte tokiam žmogui, jis jaučiasi dar kaltesnis. Bandote gydyti jo kairę Višudhi, tada jam dar pablogėja. Labai bloga situacija kairės Višudhi žmonėms, ir jie yra tie, kurie apleido kairę Višudhi nuolat teisindamiesi.

Asmuo, turintis bloką dešinėje Višudhi, bus arogantiškas, bet kairės Višudhi žmonės turi suktų būdų, kaip atsakyti ir pasiteisinti dėl visko. Ką jiems bepasakytum, jie atsakys: „Ne, Motina, yra taip ir taip, taip ir taip.“ Tai viena. Bet ne tik, tuo viskas nesibaigia, tai suteikia jums sarkazmą. Štai kodėl Vakaruose žmonės niekada nekalba atvirai, tai visada sarkastiška. Jiems atrodo, kad kalbėti atvirai – kvaila, neintelektualu, nebent kalbėsitės labai sarkastiškai, ką kartais, jūs žinote, labai sunku suprasti. Štai kaip suktai jie kalba. Ir tas suktumas kyla dėl karės Višudhi problemų. Jei jūsų kairė Višudhi labai bloga, jūs negalite pasiekti nieko, kas švelnu, gražu, vertinga. Kairė Višudhi niekada nepripažins.

Tie, kurie kenčia dėl kairės Višudhi, niekada neįvertins kito žmogaus, niekada. Tai turi savus būdus ir galvos: „Aš geriausias“, nes tai turi egzistuoti, ta problema turi išgyventi. Tik kaip? Tai lyg ir iškreiptas ego, kuris nenori priimti, kad kitas gali būti geresnis už mane, kad man kažkas bus pavyzdys, kad mane kažkas mokys. Aš turiu daug pavyzdžių, ypač stebiu, kas darosi žmonėms, esantiems šalia manęs, aš pastebiu, kad labai greitai blokuojasi jų kairė Višudhi, nes jie neišmano protokolo. O kai neišmano protokolo, jiems blokuojasi kairė Višudhi. Taigi, būti su manimi yra palaiminimas, jokių abejonių, bet reikia būti labai labai atsargiems, kad nepažeistumėte protokolo. Nebandykite žengti per toli, tiesiog peršokti. Kai kurie žmonės turi savybę peržengti ribas, ir vos tik peržengus kairė Višudhi blokuojasi. Turėtų būti pagarbi baimė savo Motinai, turėtų būti pagarba savo Motinai, kuri yra saugoma kairės Višudhi. Tai yra labai užslėpta Šri Ganėšos energija.

Tai, ką vadinate Ganėšos energija, yra kairė Višudhi, veikianti kaip tyrumas. Visa Ganėšos energija pasireiškia per kairę Višudhi. Taigi tie, kurie tiki Ganėša, tyru nekaltumu, turi žinoti, kad kasdieniame elgesyje, kasdieniauose veiksmuose turi būti tyrumas. Ganėša pasireiškia kaip tyrumo žiedas. Ir tik pažiūrėkite, ar dieviškame įstatyme nėra tyrumo, kaip jūs atskiriate žmones, kaip viską sutvarkote, kaip juos valote, kaip jiems padedate augti. Pavyzdžiui, augančiam medžiui nėra ribų, jis tiesiog auga kaip nori, jokių ribų. Tai ką jūs iš tokio medžio gausite? Nieko. Taigi, kad asmuo augtų ir vystytųsi, jūs turite apriboti tai. Mano tėtis turėdavo tam gerą pavyzdį: jei jūs paimsitė šiek tiek kviečių, kviečiai... (Prašome netrukdyti. Jei norite, galite išeiti, galite eiti, bet netrukdykite kitiems visai judėdami.)

Tai kitas dalykas, suprantate. Visi šie reikalai – ne kas kitas kaip perversmas jūsų karėje Višudhi. Visas noras pasirodyti ar trukdymas, ar bandymas valdyti, ar nekantrumas, ar tiesiog pasipūtimas – visa tai kyla iš kairės Višudhi, nes jūs norite įveikti savo kairę Višudhi ir taip darote. Ir dar tai prie to prisideda. Kuo labiau stengiatės įveikti, tuo labiau didinate problemą. Dabar turiu papasakoti jums tėvo istoriją, jis sakė, kad jei turite kviečių ir juos paskleidžiate, jie tiesiog išsibarsto kaip ir dėmesys. Bet jei įdėsite juos į džiuot krepšelį, jūs galite jais rūpintis ir jie sudygs. Tokiu pat būdu, jei išbarstote savo dėmesį be tyrumo, jis išsisklaido, jis neturi ribų, neturi formos, neturi pavidalo. Bet jei nustatysite ribas, tada augsite ir augsite, ir augsite, jūs pakilsite

savo dvasiniame gyvenime.

Kadangi jūs – žmonės, kurie nori gyventi dvasinį gyvenimą, jūs turite suprasti, kad kairė Višudhi turi būti švari. Kaip pagydyti savo kairę Višudhi? Aš kartais labai pavargstu su jais, sąžiningai sakau, labai pavargstu, aš tiesiog nekreipiu į juos dėmesio, nes jei jiems blokuojasi ir sakai: „Tau blokuojasi“, tada pasidaro dar blogiau. Tai uždaras ratas. Kaip tai sutvarkyti? Kaip pralaužti tą uždarą ratą? Pripažinti tai. Reikėtų sakyti: „Dėl ko, dėl ko tu jautiesi kaltas? Tu vėl ir vėl kartoji tas pačias klaidas ir vis tiek nesiliauji taip daręs.“ Jūs turėtumėte gnybteletėti sau. Bet vietoj to pradodate man kartoti: „Ne, Motina. Ne, Motina. Ne, Motina.“ Pasakykite sau: „Ne sakau sau. Šiandien aš padariau tai, o rytoj padarysiu tai, poryt padarysiu tai. Viskas, daugiau taip nebus.“ Ir šitam taške sustokit. Čia jūs atrandate savo Višnumajos energiją, kuri, jeigu neveikė, tai dėl jūsų kaltės, bet, kad ji vėl taptų ta galia, jūs turite naudoti Višnumajos energiją, paveikdami save sukrėtimais. Ir tik jūs tai galite padaryti.

Taigi šiame taške, Višnumajos taške, aš jus tikrai nuviliu. Jūs turite tai padaryti. Ir todėl aš galvoju apie šią pudžą, kad, kai jūs darote man ją, jei aš ką pasakau, tai jumyse sukuria daugiau Višnumajos. Tai lengviausias būdas sutvarkyti reikalus, suprantate: „Aš jaučiuosi kaltas“ – viskas, su jumis baigta. „Aš priėmiau bausmę, aš esu kaltas.“ Tai kaip teisme prisiekusieji sako, kad jūs kaltas – gerai, priimkit tą „Aš kaltas“, bet jokios bausmės, nepriimkite jokios bausmės. Jei padarėte ką blogai, tada nusibauskite patys. Yra du žmonių bausmių būdai. Vienas, kai žmonės baudžia save, sakydami: „Aš nevalgysiu savo maisto.“ Bet tiems, kurie turi įprotį nevalgyti, tai gali virsti agresija su įpročiu versti nerimauti kitus nevalgant. Turiu omenyje, žmonės labai sukti. Jie žino, kaip save pribaugti buku peiliu. Bet tai ne būdas save auklėti. Jei jums reikia susitvarkyti, tada turite susivokti savyje tinkamu būdu. Sakykime, jūs padarėte ką negero, tada jums reiktų surasti tai, ką mėgstate daryti labiausiai, ir nusibausiti. Jums reikėtų, jums reikėtų... Atsiprašau, jums reikėtų nedaryti to, ką darote paprastai. Taip auklėjant save. Kas nors, sakykim, labai mėgsta sodus, gėles. Kai suklystate, jūs nežiūrite į gėles kurį laiką, tiesiog užsimerkite, kad nematytumėte gėlių. Dabar, sakykim, kas nors labai mėgsta dainuoti, taigi, jei suklydote, liaukitės dainavę. Taip jūs save sukrečiate. Jūs privalote žinoti, kad Višnumaja – tai žaibas, todėl ir pamoka turi būti tokia. Aš negaliu būti tokia švelni, koks buvo Šri Krišna. Aš jums sakau, tai labai galinga, ir lai Dievas pažadina Višnumają jumyse. Tai galingiausia, ką gali turėti žmogus, džiaugsmingiausia; jūs tampate šventomis asmenybėmis.

Tai vienas iš būdų gauti Dievo realizaciją. Buvo pateiktas gražus klausimas tinkamu laiku, vakar – kaip išvystyti savo padorumą, ne sukant bandanus, imant vibracijas iš Motinos ir jas prarandant – ne taip. Jūs patys auklėjate save nuo ryto iki vakaro ir suvokiat save, nejausdami kaltės, ir mokotės naujų dalykų. Ir visada yra sesuo, kuri jus moko visą laiką, kaip būti vis geresniam ir geresniam, ne Motina, nes Motinai jūs galite sakyti: „Ne, Motina“, jei taip pasakysite seseriai, bus elektra. Aišku? Pabandykite įkišti pirštus į rozetę ir sužinosite – be jokių paaiškinimų! Turėdami tokį supratimą šiandien mes darysime pudžą, kad sutvirtintume savo tyrumą, savo emocijų ir savo minčių tyrumą. Ir ką jūs bebūtumėte padarę iki dabar, pamirškite, pamirškite praeitį. Labai svarbu pamiršti praeitį, nes tai labai geras būdas pasiteisinti: „Man buvo taip, dėl to įvyko štai taip. Mano mama buvo tokia, o tėtis toks.“ Motina, tėvas – viską dabar pamirškite, jūs priklausote šiai šeimai, kuri yra šventa. Šventi žmonės sėdi čia, tarp jų esate jūs.

Ir tie įstatymai pradės veikti savaime, ir man nereikės jums sakyti, kad būtumėte draugiškesni tam žmogui arba mažiau kitam. Suprantate, domėtis kita lytimi visą laiką – netyrumo požymis. Turiu omenyje, tai baisu, visiškai absurdiška, jūs tampate kvailiais. Kai kurie vyrai labai išmano, ką naudoja moterys, apie kvepalus, tą ir aną. Kokia iš to nauda? Jūs moterų vergai, ar ką? Jie tampa tokių nereikšmingų dalykų žinovais. Jūs esate vyrai, tai ir gyvenkite kaip vyrai. O moterys privalo turėti tyrumo jausmą savyje, nes jos yra energijos. Kodėl jūs norite tapti kaip vyrai? Turiu omenyje, jūs esate energijos už jų. Ir moterys privalo prižiūrėti savo tyrumą. Dėl to, turėčiau paminėti, turiu nusilenkti indėms moterims, dėl jų nuolankumo, dėl jų tyrumo, ko kiekvienas turi išmokti, žinoma, yra daug taip nesieltiančių, bet nuolankumas – tai, ką jos turi. Yra tik viena kategorija, kam nereikia būti nuolankiems – tai inkarnacijos. Aš negaliu būti nuolanki, atsiprašau, kad taip sakau. Yra tam tikros savybės, kurias jūs galite turėti, džiaugtis ir puoselėti, bet Aš negaliu turėti. Aš negaliu savęs pažeminti, negaliu, atleiskite, Aš negaliu taip elgtis. Jokia inkarnacija nebuvo pažeminta, jie negali, nes jie neturi kaltės. Aš įsileidau tiek daug žmonių į savo kairę Višudhi, kad net Mano ausys užsikišo, ir bandau tai išvalyti. Jei jūs galite išsivalyti savo kaltę, Mano ausys atsikimš, Mano problema išnyks.

Taigi prašau, reikalauju – laikykite savo kairę Višudhi švarią. Nesijauskite kalti, būkite centre. Būkite centre, prižiūrėkite save ir suvokite save, šokiruokite save ir taisykitės. Tik tokie žmonės pakils. Kitas būdas yra meditacija. Kairę ranką – į nuotrauką, prie

jūs dega žvakę, dešinę ranką padėkite ant Motinos Žemės, jūs galite tai padaryti. Pridėkite žvakę štai čia, pasukite bandaną savo kairei Višudhi, jūs tai galite padaryti. Bet tai gali tapti ritualais, jei darote tai ne iš širdies. Tad iš pradžių suvokite tai, visiškai susivokite mintyse ir tada naudokite šiuos metodus. Supraskite tai ir emociškai, kad neturi būti kaltės jausmo emocijose, kurias jaučiate.

Tad dėl praktiškumo mes nenaudosime žodžių, kurie rodo mūsų kaltę, tik tuos, kurie nuolankumą. Nuolankus labai skiriasi nuo kalto žmogaus. Kaltas žmogus – tas, kuris labai jaudinasi, jaučia spaudimą, o nuolankus žmogus yra laisvas. Jis nuolankus savo paties laisvei, savo energingumui. Kaip medžiai, kai veda vaisius, jie tiesiog lenkiasi Motinai Žemei. O nuėję prie jūros jūs pamatysite, kad visi medžiai prie jūros, ypač kokosai, visi palinkę link jūros, nes jūra suteikė jiems tą ypatybę. Vanduo, esantis kokose, gaunamas iš jūros. Taigi visi jie jaučia pagarbą, tą nuolankumą jūrai. Tokiu pačiu būdu nekaltas žmogus iš tikrųjų bus nuolankus, nes kalti žmonės, kaip sakiau, yra agresyvūs dėl savo sarkazmo, dėl savo bjaurių žodžių, dėl savo atsišnekinėjimo ir pasiaiškinimų. O nuolankus žmogus yra laisvas žmogus, laisvas būti nuolankiu, laisvas būti maloniu, švelniu ir atsidavusiu.

Ir tokio tipo Sahadža jogais jūs turite būti, kad susitikus su žmonėmis, jiems įspūdį padarytų jūsų nuolankumas. Bet nuolankumas yra ne pataikavimas, tai nekaltumas ir nuolankumas. Man... Man trūksta tos savybės. Aš negaliu nusižeminti, ir jūs neturėtumėte bandyti Mane pažeminti, nes taip negali būti. Bet niekas, sutikęs Mane, negalėtų iš Mano elgesio pasakyti, kad Aš nenuolanki. Aš elgiuosi kaip labai nuolankus asmuo. Aš galiu elgtis kaip nuolankus asmuo, bet būti labai atvira. Aš neturiu jokio nuolankumo, jokio nuolankumo. Užuojauta labai skiriasi nuo nuolankumo. Nuolankumas – tai žmogiška savybė, ir tai ypatinga savybė, kurią turi tik bhakti. Tik bhakti ją turi; tokia graži savybė priimti palaiminimo lietu. Tas, kuris laimina, negali būti nuolankus, nes jis negali nieko priimti. Tik žmonės yra nuolankūs, ir jie gali tai priimti, tai pasiekti ir tai priimti. O žmogus, kuris negali to pasiekti, yra labai vienišas. Toks žmogus su niekuo neranda bendros kalbos, nes tai reikia duoti, duoti ir duoti. Jis toks vienišas ir turi viską pasiekti pats. Tik tie, kurie nuolankūs, yra iš tiesų draugiški tarpusavyje ir gali vieni su kitais pasidalinti savo problemomis. Aš negaliu, nes jūs neturite atsakymo. Savas problemas Aš spendžiu pati. Taigi nuolankumas gali padėti aiškiai išreikšti tikrą ryšį su jūsų draugais, su visais, galėsite dalintis savo sunkumais.

Bet vėl aš jus turiu įspėti, nes taip nutinka, kad nuolankumas neturi būti užuojauta. Nuolankus – tai nepriklausomas asmuo, tai nepriklausomybės savybė. Tai ne priklausomybės savybė prie vieno ar kito asmens, o paprastas gyvenimo būdas, kai jūs nesate arogantiški, nerėkiate ant žmonių. Mes Indijoje sakome, kad karvė – labai nuolankus gyvūnas. Ji duoda pieną, ji aprūpina viskuo, ji nieko nepuola. Taigi nuolankumas – tai jūsų apsauga. Žinoma, žmonės kartais pasinaudoja nuolankiais, bet tai nesvarbu. Kol jūs nepraradote savo nuolankumo, tol viskas bus gerai. Bet žmonės praranda nuolankumą. Kai žmonės juos trikdo, jiems blokuojasi kairė Višudhi, ir tada jie praranda savo nuolankumą, o jo prarasti nereikėtų, nes jūs privalote išlaikyti jungtį su Dieviškumu. Dėl to jūs turite būti nuolankūs. Kito kelio nėra. Jei nesate nuolankūs, jūs negalite išlaikyti santykių. Matote, dvi savybės – kaip kamštis ir rozetė. Kamštis turi būti kamščiu, rozetė turi būti rozete. Taip pat, jei jūs norite gauti ką nors iš Dieviškumo, turite būti nuolankūs. Arogantiškai jūs negausite nieko, agresyviai jūs negausite nieko – niekaip... Kai kas jaučia: „Aš myliu Motiną“, bet ta meilė turi pasireikšti visišku nuolankumu. Tai vienintelis būdas, vienintelis kelias, kuriuo jūs pasieksite mane, kito kelio nėra.

Taigi šiandien pasieksime aukštą lygį. Tai Dievo įsisąmoninimo pradžia. Bet jūs turite neatsilikti nuo manęs. Nėra lengva neatsilikti nuo manęs, bet jūs turite neatsilikti. Jei jūs iš tikrųjų norite suvokti Dievą, pirmiausia išvystykite tyrumo ir nuolankumo jausmą. Telaimina jus Dievas. Taigi dabar pradėsime mūsų pudžą. Jei norite, galite nuplauti Mano Pėdas. Pirmiausia Pudža Šri Ganėšai, vieną Ganėša stotrą (himną). Dabar dėl to jūs turite įvertinti save. Turiu omenyje, turite priversti save nesijausti kaltais, bet įvertinti save: „Ar aš – auganti asmenybė, ar aš augu visą laiką? Ar aš visą laiką sėdžiu prieš ką nors? Ar aš bandau būti arogantiškas prieš Motiną? Ar aš sakau „ne“ Motinai? Ar aš taip elgiuosi?“ Ir matykite visus šiuos aspektus savyje. Ne dėl kitų, bet dėl savęs matykite: „Kaip aš augu? Ar aš akiplėša, ar pasipūtęs? Ar aš darau tai, ko nereikėtų daryti?“ Štai kaip artėjate prie to. Yra simptomai, simptomai, ateinantys iš vidaus, ir vos tik jūs suprantate savo simptomus: „O, aš toks. Gerai, daugiau taip nebus“, pripažinkite tai, pasakykite sau. Ir vos tik pasakysite sau: „Aš nekaltas“, tai nereikš, kad jūs to nepripažįstate – jūs tai pripažįstate.

[...] Telaimina jus visus Dievas. Su Šivos vardu abi Mano Pėdos visiškai atšalo. Viskas gerai. Gerai. Nusilenkit. Telaimina jus visus Dievas. Telaimina jus visus Dievas. Telaimina jus visus Dievas.

1986-0101, Shri Mahaganesha Puja

View [online](#).

Shri Mahaganesha Puja. Ganapatipule (India), 1 January 1986.

Šiandien visi čia susirinkome atiduoti pagarbą Šri Ganešai.

Ganapatipulė turi ypatingą reikšmę, nes Ji yra Mahaganeša. Muladaroje Ganeša tampa Mahaganeša; Viratoje, tai yra smegenyse, yra Šri Ganešos sostas, reiškia, Šri Ganeša iš to sosto valdo nekaltumo principą. Kaip žinote, tai yra pakaušio srityje, tarpinių smegenų gumbure, optinėje arba pakaušinėje skiltyje, kaip jie sako, ir tai yra nekaltumo davėjas mūsų akims. Kai Jis inkarnavosi Kristuje, kuris yra čia priekyje, Agijoje, Jis labai aiškiai pasakė - "nesvetimauk". Tai labai subtilus pasakymas, ir žmonės nesupranta, ką reiškia "nesvetimauti". Apskritai "svetimauti" reiškia netyrumą. Mūsų akyse neturėtų būti jokio netyrumo, tai labai sudėtinga. Užuoat sakęs, jog turite gauti realizaciją ir valyti savo galinę Agiją, Jis tai pasakė labai trumpu žodžiu – "nesvetimauk". Žmonės manė, kad tai neįmanoma situacija, nes Jam nebuvo leista gyventi ilgai; iš tiesų Jo viešas gyvenimas buvo ribotas, tik tris su puse metų. Taigi tai, ką jis pasakė, turi didelę reikšmę, nesvetimaukite.

Kai yra nekaltumas, nėra svetimavimo: reiškia, nėra netyrumo. Tarkime, mūsų akys: mes ką nors pamatome ir užsimanome tai turėti. Pradedame galvoti. Mintys liejasi kaip grandinė viena paskui kitą. Tada papuolame į tų siaubingų minčių tinklą ir tampame tų minčių vergais. Be mūsų suvokimo akys krypta į tuos dalykus, kurie yra labia grubūs ir tempia jus žemyn. Kaip yra pasakęs Šri Krišna, Pažinimo Medis auga aukštynkioje, tad šaknis yra smegenyse, o šakos auga žemyn. Tie, kurie eina paskui materialius dalykus, jie ir auga žemyn. Tie, kurie eina paskui Dievą, auga aukštyne, link šaknų. Pagrindinė šaknis, arba liemeninė, kaip jie sako, pagrindinė šaknis yra nekaltumas, Šri Ganeša.

Jis tampa Mahaganeša Ganapatipulėje. Čia Jis apsuptas Tėvo Principu ir Guru Principu - jūra, vandenynu - Indijos vandenynu. Taigi Jis tampa Guru. Kai Sahadža jogas įtvirtina savo Šri Ganešos Principą, jis vis dar vaikas. Aišku, kad jo akys taps vis tyresnės ir tyresnės, galingos ir blizgančios. Turbūt matėte, kad kai Kundalini duoda jums realizaciją, tada jūsų akys pradeda blizgėti, turi kažkokią kibirkštėlę, galite švytėti. Ego visa tai uždengia, ego užslopina. Superego tai uždengia ašaromis. Tačiau, kai jie švarūs, galite matyti savo akių grožį, Šri Ganešą, šviečiantį per jūsų žvilgsnius. Tada dėmesys pradeda plūsti pro Šri Ganešos šventyklos langą.

O kai jūs suaugate, tampate Mahaganeša. Tada Mahaganeša įsitvirtina jumyse ir tampate satguru, tampate dievišku guru, jūs galite mokyti kitus. Taip pat kaip vaikas, taip ir suaugęs gali būti kvailas. Tai nesusiję su amžiumi, spalva, tikėjimu ar kasta. Tai būseną, kurią visi gali pasiekti bet kuriuo metu. Tarkime, galime sakyti, kad čia mes turėjome Ganešvarą, kuris būdamas labai jaunas sukūrė didį Ganešvarį. Kaip vakar matėte, Gorakna būdamas dvylikos metų įtvirtino savo Mahaganešą. Tačiau jei nesistengsite kilti, pasiliksite tame pačiame lygyje, net pasenę. Taigi subrendimas yra požymis. Čia, Ganapatipulėje, Šri Ganeša yra pilnoje, subrendusioje formoje, taip ir mes ugdome Mahaganešą savyje, ir mūsų akys tampa tyros, galingos ir dieviškos.

Esu tikra, kad be jokio vargo mes galime įtvirtinti šią būseną savyje. Šiandien atvykome į Ganapatipulę, kuri turi ypatingą reikšmę tarp Astavinaika (aštuonių Šri Ganešos Svajambu), tai yra Mahaganešos vieta. Mahaganeša yra Pitadhiš (visų pitų prižiūrėtojas), ir sėdėdamas ant šitos pitos Jis saugo visus Ganešos Svajambus. Jis žino visas Omkaras, nes yra įgavęs Guru Tatva (Guru Principą). Apsidairykite aplinkui - vandenynas toks gražus ir švarus plauna Ganapati pėdas, nes vandenynas vaizduoja Guru Tatva, su tuo Guru Tatva jis plauna Šri Ganešos pėdas. Štai kaip tai turėtų būti su visais Sahadža jogais. Atlikus Ganeša Stuti yra įtvirtinamas Šri Ganeša, ir tada su Mahalakšmi Tatva jūs turite tapti Mahaganešomis. Ši būseną gali būti pasiekta mažų ir didelių vaikų, vyresnių žmonių, moterų ir visų, jei jie gali pakilti iki teisingo elgesio, kurį Marati kalboje vadiname Saralya arba Abodita, ar nekaltumu – kai jis įsisavintas, tada galime įgauti Guru Principą. Koks gi Guru, jei jis neturi teisios prigimties ir nekaltumo. Jis niekada nebus Guru, jis yra Aguru (netikras Guru).

Tik tas, kurio dėmesys visada nukreiptas į Dievišką Jėgą, gali tapti tikru Guru. Normalių žmonių dėmesys iškreiptas, nešvarus. Todėl Kristus ir sakė "nesvetimauk". Reiškia, jei kažkur nukreipiame savo dėmesį ir pradedame daug galvoti, ateina keistos

mintys, kaip tai pasiekti, ir kodėl gi nepasiekus, taip pat ir tokios mintys kaip "kodėl ne, kodėl gi ne". Jei kažką pamatę pradėsite galvoti, reiškia dar nepaėję Agija čakros. Nesvarbu, ką matote, jūs turite išlikti beminčiai, ypač dieviško prieglobsčio gerovėje ir klestėjime, kur yra daug Dievų ir Deivių. Vien jas pamačius turite tapti beminčiai. Kai tik įgausite beminčio supratimo būseną, jūsų dėmesyje nebus jokių nukrypimų. Mintys, iškraipiančios protą, nebeateis, taigi tai nebeveiks jūsų. Štai ką reiškia Kristaus žodžiai "nesvetimauk".

Jūsų akys turėtų būti tyros kaip saulės spinduliai, kai jie krenta ant medžių, jie nesugeria purvo, bet maitina ir brandina juos. Ir ne tik - jie taip pat duoda stiprybę. Panašiu būdu Sahadža jogams reikėtų turėti šitą švytėjimą savo akyse, kad galėtų kurti labai tyrą atmosferą visame pasaulyje. Atmosferos tyrumas yra tai, ko mums reikia šiandien visur, kad taika, džiaugsmas ir Dieviška Energija galėtų įsivyrėti šiame pasaulyje. Nepakanka tik giedoti Šri Ganešai, Šri Ganeša turi būti pažadintas mumyse ir išaugti iki Mahaganešos lygio. Tik įgavus Mahaganešos lygį mūsų šalis gali klestėti, o iš mūsų šalies kitos šalys taip pat gali gauti naudos iš šitos būsenos. Mes vesime kitus, tačiau jei neprisiimsime šios atsakomybės, tada negaliu pasakyti, kas nutiks šiam pasauliui. Noriu jūsų visų paprašyti, kad atsikratytumėte svetimavimo iš savo akių. Sahadža Jogoje tam mes turime mantrą Nirvičarai. Neleiskite mintims jus valdyti, jei jos ateina, sakykite 00:19:00:06 00:19:04:09 "Yen Neti Neti Vachane" (Tai neegzistuoja, tai neegzistuoja) arba "Kšama Keli, Kšama Keli" (Aš atleidžiu, atleidžiu), taip sunaikinsite mintis, ir vos tik įgaunate bemintę būseną, proto kraipymas baigiasi.

Visi turėtų pasistengti savo akis padaryti nesvetimaujančias. "Jei mano prote yra iškreipimų dėl mano akių, tada aš nenoriu tokių akių", – sakė Šventasis Tukaramas, – "geriau jau būti aklu." Iš vienos pusės, geriau būti aklu, nei turėti iškreiptą protą. Geriau turėti vidines akis, matyti Dievą. Kai šie du principai sueina kartu, galima sakyti, kad Sahadža jogas įgijo Guru Principą. Laiminu jus visus, susirinkusius Ganapatipulėje, Mahaganešos vietovėje, su Jo ypatinga malone jūs visi galite įgauti Guru Principą kuo greičiausiai. Pirmiausia sakomi 24 Šri Višnu vardai, kad atsidadytų Sušumna Nadi. Tada sakoma Šri Sukta, kad pažadintų jumyse esančią energiją. Tuomet sakomi 108 Motinos Gauri vardai. Po šio pudžano, kai pudža baigta, daromi vienuolika Kundų, jiems daromas Havanas. Kadangi Mahaganeša yra valdovas, Ekadeša Rudros valdovas, todėl tai turi būti padaryta su ypatingu paskyrimu ir atsidavimu.

Siūlyčiau pabaigti šią pudžą, tada galite pavalgyti ir po to susėsti havanui.

1986-0106, Šri Mahalakšmi pudža

View [online](#).

Šri Mahalakšmi pudža Sangli, Indijoje, 1986 m. sausio 6 d.

Problema buvo ta, kad mes negalėjome suorganizuoti maisto gaminimo arčiau jūsų, todėl jūs turėjote daug eiti. Tačiau tasėjimas, mano manymu, buvo visai malonus ir turėjo jums padėti. Tai naudinga dėl viduriavimo ir kitų problemų, kurias turite. Tiesą sakant, mačiau vietovę, tačiau neapžiūrėjau visų viešbučių ir gyvenamųjų vietų. Bet jus informuoju, vienas žmogus yra man padovanojęs vieną akrą žemės, šalia jūros, kitame krante. Ten gražu. Ir jūs visi turėtumėte nusiųsti jam padėkos laišką už tai. Taigi kitais metais, esu tikra, galime suorganizuoti daug geriau ir kolektyviškiau.

Dabar kita kelionė bus, kaip žinote, per Puną, Rahurį, Akluji. Ir šios vietos yra labai jums svarbios, nes Rahuryje valdė mano protėviai, taigi tai energijos pilna vieta, nes jie buvo garsūs Devi bhaktai [garbintojai]. Taip visi nathai, kaip Mačindranatas, Gorakhnatas, visos šios iškilios sielos vadinamos „avadutomis“, kurios yra pirmųjų didžiųjų Mokytojų inkarnacijos, dirbusios toje vietoje. Tos, kurios pirmosios kalbėjo apie Kundalini atvirai. Tada Puna, kaip žinote, vadinama Punijapatanam, tai nuo seno yra labai šventa vieta. Tada vyksite į vietovę, pavadintą Nira, kur yra upė, pavadinta mano vardu, ir prie šios upės krantų yra daug žemių, kurias mes nusipirkome ir kur užsiimsime žemės ūkiu. Taip pat ten jūs pamatysite ir Bhimos upę, kur rytais prausitės ir tuo labai džiaugsitės. Taip pat jus pakvietė atlikti tam tikrų ceremonijų. Jie numatę dideles ceremonijas dviem dienoms. Todėl aš ten nevykstu, nes negalėčiau suorganizuoti nė vienos programos tuo metu, bet jūs mėgaukitės ten. Tada jūs vyksite į dar vieną įdomią vietą, vadinamą Vani, kur yra stotis ant kalno, ten labai gražu, taip pat ten yra užtvanka, po to jūs grįšite atgal.

Aš naudojuosi šia galimybe pabendrauti su jumis, nes retai tokia proga pasitaiko. Dabar, kai yra apsvarstyti visi išoriniai dalykai, jie turėtų paskatinti jūsų vidinį augimą. Jūs turite pamatyti, kiek pasiekėte savo viduje, kokį temperamentą išsiugdėte, kiek esate neprisirišę, kiek kolektyviški ir kiek dosnūs. Visus šiuos dalykus reikia matyti. Įsivertinkite patys, o ne prašykite, kad kiti įvertintų. Kiek esat balanse, kiek išmintingi, nes visi šie dalykai turėtų jus nuraminti, ir tai suteikia jums taip reikalingą balansą. Nežinau, kiek metų mes galėsime tai daryti, bet manau, kad tai labai gerai, nes jau dabar matau pasikeitimus žmonių vibracijų. Netgi palyginus, kai pradėjome Ganapatipulyje, ir šiandien, yra toks didelis skirtumas. Netgi dabar aš jaučiu šaltą vėjelį iš jūsų! Taigi svarbiausia dėmesį laikyti sutelktą į vidinį augimą. Ir tai yra mūsų pagrindinis rūpestis. Jūs atvykote čia tam, kad augtumėte. Žinau, kad buvo daug sunkumų ir daug neaiškumų, kai kas netgi nusidegino odą, apgailestauju. Bet šioje šalyje persistengimas yra laikomas kai kuo netinkamu, ir turėtume nepersistengti.

Taigi persistengdami mes iš tikrųjų nukrypstame arba į dešinę, arba į kairę kanalą, tad, prašau, stenkitės nepersistengti. Pavyzdžiui, jums gali labai patikti maudytis Bhimos upėje, ir tai labai malonu ten, kur negilu, bet jums nereikėtų eiti ten, kur gilu. Aš nerimauju dėl to, kiekvienas turi būti visiškoje savikontrolėje ir neiti ten, kur nesaugu. Nepaisant to, kad tai pavojinga jums patiems, tai pavojinga visam Sahadža jogos judėjimui, taip pat man, nes aš nerimauju ir jaudinuosi, jei jums kas nutinka. Taigi svarbiausia laikytis centre. Nenukrypti į kraštutinumus, ką bedarytumėte. Visi jus gerbs, jei būsite balanse, o jei krypsite į kraštutinumus, jie pagalvos, kad jums kažkas negerai, iš esmės negerai. Tai taip pat pakenks visai programai. Taigi patariu laikytis centre, nepersistengti dėl nieko, laikytis tinkamai, nes jums, žmonės, yra sunku keliauti žiūrint į saulę.

Tai yra šalčiausias periodas Maharaštroje, taigi galite įsivaizduoti, ką dar galėtumėte padaryti. Turiu omenyje, turime pasiekti rezultatų dirbdami išvien. Ir apgailestauju dėl žmonių, kurie taip nudega, tiesą sakant, dėl to, kad privalau jais rūpintis ir visa, dėl ko vėluoju, dėl ko visa programa vėluoja, vėluoja, vėluoja. Turiu omenyje, kad to buvo per daug. Tačiau nuo šiol daugiau to nebus. Prašau, neikite į saulę, nereikia, pakankamai buvote saulėje. Saulė ištirpdo jūsų protą ir paverčia bepročiais žmones šioje šalyje, jei keliaujame saulėje, tampame bepročiais. Ir kažkas taip pat turi atsitikti mūsų protui, taigi geriau visai nekeliauti saulėje – laikykitės tokios taisyklės. Tik trumpam tai yra naudinga, tačiau nesėdėkite saulėje. Žinau, tai labai patrauklu, nes negaunate saulės spindulių, bet yra saulės šviesos kambariuose – visur. Neturėtumėte eiti ir sėdėti ten, kur saulė. Nes tai gali tikrai sukelti jums problemų, nes saulė Akluje bus gana karšta, tai sakau ir dėl to, kad galiu nebūti kartu su jumis.

Taigi prašau pasirūpinti savimi, tai viena, ką galite padaryti dėl manęs. Dėl savęs jūs turite medituoti, rūpintis savo pakilimu ir

nepalikinėkite savo daiktų čia ar ten. Aš labai laiminga dėl to, kaip jie jums atsidėjojo Mahalakšmi šventykloje, o tai, kad jie jus pagerbė ir davė jums „oti“ – labai gražus poelgis priimti jus taip lengvai savu stiliumi į savo bendruomenę, matote. Ir jie sakė: „Mes negalėjome atskirti, kurie yra indai, kurie ne indai“, nes, manau, Ganapatipulyje jūsų oda tapo mažiau blyški ir gal dėl to jie sakė: „Mes negalėjome atskirti, kas yra kas.“ Taigi, labai gerai, kad šiuo metu atsiranda rezultatai, nes po truputį mes, mūsų temperamentai suvienodėja.

Apie pudžas: mes anksčiau turėjome tris pudžas, o ketvirtoji Ganapatipulyje, čia jūs turėsite tris pudžas. Per šias tris pudžas, esu tikra, grupė bus ramesnė, jūs įgysite daugiau, ir tai bus geriau. Jei turite kokių nors problemų, galite informuoti mane, mes viskuo pasirūpinsime. Tačiau viena – užtikrinkite, kad nesukelsite sau įtampos, nebadausite ir nepersivalgysite. Bet kas, ko padauginate, nebus naudingas šioje kelionėje. Nes tikiuosi, kad antroje grupėje mes įgysime daugiau, negu esame įgiję prieš tai. Taigi žmonės iš antrosios grupės turėtų pasistengti laikytis normalaus gyvenimo būdo, daugiau skirti laiko Dvasiai, daugiau dėmesio savo augimui.

Paskutinė, bet ne prasčiausia žinia: yra gerų naujienų, kad itin daug pasiliekančiųjų nori susižadėti. Būsiu laiminga juos sujungdama Punoje arba Rahurije. Labai gera idėja sužadėti tuos, kurie nori. Ir jei yra daugiau žmonių, norinčių susituokti, informuokite mane. Galbūt mes ką nors suorganizuosime Rahurije. Tačiau geriausia yra tai, kad tie, kurie nori susižadėti, gali tai padaryti labai lengvai, ir tai bus puikus tikslas. Taigi informuokite mane prieš išvykdami iš Punos, ar kas nors norės to.

Dabar, jei kas nors turite klausimų ar norite ką pasakyti, prašau pasakyti dabar, nes neturėsiu galimybės pašnekėti su jumis, čia yra susirinkusi tokia maža grupė – kitaip nei visada būna pudžoje, dabar Punoje jūs rasite bent penkis kartus daugiau žmonių nei jūsų grupėje. Ką ji sako?.. Sunkus metas tavo dėmesiui – ką?.. Kas tai? Ji nori sužinoti, kaip jai susikaupti, ir kaip nugrimzti giliau į meditaciją. Tavo dėmesys krypta ten, kur yra mintis. Tu stengiesi aplink matyti daugiau. Matai, pirmiausia meditacijoje turi išsiaiškinti tai, ir yra daug kitų žmonių, kurie tau atsakys, jie tau padės. Ir, antra, pamatysi, kad geriausia nukreipti žvilgsnį į Motiną Žemę. Susikoncentruoti į Motiną Žemę yra geriausia. Kai vaikštote, nukreipkite žvilgsnį į Motiną Žemę. Jei kas nors kalba su jumis, nukreipkite žvilgsnį į Motiną Žemę. Pamatysite, kad viską daug geriau įsisavinsite ir labiau susikoncentruosite. Labai teisinga manyti, kad mūsų dėmesys neturėtų būti švaistomas tuščiai. Pamažu nusiraminsite.

Manau, daugelis iš jūsų, atvykusių čia pirmą kartą, atras, kad iš pradžių bus truputėlį sunkiau prisitaikyti, bet galop jūs tai padarysite. Nes iš pradžių dėmesys krypta į smulkmenas, tokias smulkmenas kaip: „Aš turiu atsisėsti ant žemės“ arba turite važiuoti autobusu, arba kur nors pamatote ką nors baisaus. Taigi dėmesys dažnai nukrypsta į trūkumus, spragas ir nešvarumus, nes dėmesys būna toks. Tačiau paskui jis pradeda krypti į vietas, kur gražu. Ir smulkmenose pradeda pastebėti grožį, smulkmenose pradeda pastebėti dieviškumą. Ir tada ateina metas sužinoti tai. Jūsų dėmesys pradeda mėgautis viskuo, bet iš tikrųjų jūs stebite dėmesį, ypač kokį dėmesį turime savyje, kai jis nuklysta. Kur yra spraga? Mes pradedame tyrinėti kiekvieną, pradedame tyrinėti kiekvieną vietą. Dabar, matote šią vietą, jei sėdite čia, man ji nuostabi, jums tai galėtų išsiskirti iš visko – toks mažas rūpestis, tas, anas – viskas, apie ką jūs pradėsite mąstyti. Man tai yra nuostabu, nes aplink matau šiuos gražius sarius ir nuostabiai padarytas gražių gėlių kompozicijas, kai kas ypatingo. Ir fonas, ir visa kita atlikta taip rūpestingai. Kaip jie čia atvyko ir kaip visa tai sutvarkė? Tai įsimintina. Visa tai užvaldė mano mintis, ir aš pradėjau jaustis labai džiaugsmingai, kad mano vaikai dirbo taip sunkiai, kad visa tai padarytų, ir kaip gražiai jie viską suorganizavo. Tokios mintys ateina man į galvą ir jaučiuosi labai pakiliai. Aš nematau dirbtinumo, nematau nieko kito. Matote tai, į ką sutelkiamas jūsų dėmesys. Taigi pasistenkite pamatyti ką nors gražaus. Yra tiek daug gražių dalykų, kuriuos kiekvienas gali pamatyti.

Dabar tai, ką čia matau, yra mano vaikų širdis, kaip jie visa tai padarė. Ar ne tiesa? Jei esate įžvalgūs, galite pamatyti, kaip tiksliai jie sudėliojo sarius, kaip sudėliojo gėles. Taigi tai yra dėmesys. Kur jis nukrypsta? Kai pradeda ieškoti savęs tarp: „Kaip man patogiau, ar man reikėtų turėti tą ar aną?“, tada nėra jokio džiaugsmo. Tačiau džiaugsmas yra daug giliau – ten, kur jie kažką mums yra padarę, kaip jie mums tai darė, kaip jie mums visa tai atgabeno, kaip jie mums gamino su meile. Jūs nieko nedirbate, palyginus su tais, kurie daro visa tai, be abejonės. Jūs elgiatės kaip aukštuomenės asmenys, kad būtų... Ir jie turėjo tai padaryti. Ypač Ganapatipulis buvo labai sunki vieta. Žmonės turėjo nueiti ilgą kelią nuo Nagpuro, penkiasdešimt žmonių atvyko čia paruošti jums valgį. Pinigai nėra viskas. Net jei sumokėsite, negalėsite to padaryti. Tai meilė. Tai yra jausmas, dėmesys, svetingumas, rūpinantis svečiais. Ir kiekvienas turi džiaugtis tuo, kiek daug jie mums yra padarę ir kaip mes tuo džiaugiamės. Dėl to širdis gali tapti vis stipresnė.

Tačiau jei turite pasipūtusią širdį, kuri nuolat ieško, kas blogai, kas negerai, ko nors tokio arba tokių dalykų kaip: „Ką aš turėčiau nupirkti, o ką turėčiau parduoti?“ – visa tai galima išmesti iš galvos. Tačiau, jei norite ką gražaus nusipirkti iš tyros širdies, tada atrasite tai, ko norėtumėte. Ir jūs tai padarysite labai greitai. Vakar pripirkau daiktų visiems centrams ir, manau, visa tai turi vertę, už vieną tūkstantį rupijų visiems Indijoje esantiems centrams, ir aš tai padariau neprarasdama laiko. Visa, ką nupirkau, skirta jiems, o aš pasijaučiau daug geriau. Jei tai būtų skirta man, nematau, kad būtų pasisekę taip gerai. Tačiau jūs nustebsite, aš niekada sau nieko neperku, neturiu tam laiko. Jūs man suteikiate tiek daug, ir man nereikia nieko pirkti. Taigi, tai jūsų požiūris į dalykus, į tai, kaip ką nors darote, kaip tai suprantate. Ir vakar parduotuvė, kurioje apsipirkau, buvo pilna kvapų. Viskas kvepėjo ir visi tai jautė. Ir tai buvo tik dėl to, kad aš mėgavausi visuma, mėgavausi darydama tai dėl kitų. Tai nėra „kitiems“. Kas yra „kiti“? Nes man Sahadža joga nėra „kiti“. Aš tai darau dėl savęs, dėl savo nuostabesnės būties, dėl savo kilnesnės būties. Toks turi būti jūsų požiūris, gerai? Tada mėgausitės gyvenimu.

Ir dabar noriu pasakyti Sangli žmonėms, kad mes čia esame darę pudžą gana seniai, o neseniai padarėme dar kartą, ir daug kas iš Sangli buvo aprašyta laikraštyje, dėl to buvo tiek daug padaryta. Tad dabar Sahadža joga gali įsikurti ir čia, nes atmosfera yra labai graži ir rami, ir visi žmonės čia yra pasirengę padėti. Taigi Sangli žmonėms aš noriu padovanoti mažą dovanėlę ir paprašyti, kad jie priimtų ją, tai yra mano prašymas. Yra dar viena dovana, tačiau ji kol kas yra prekybos centre. Kas ja pasirūpins? Ji vis dar prekybos centre. Aš nupirkau daug dalykų, tačiau kol kas jie nepristatyti, taigi vieną daiktą aš turiu jiems padovanoti. Atneškite jį dabar.

Taigi, čia yra mūsų Sahadža jogas, ponas Tavde, kuris čia yra labai svarbus darbuotojas. Jis padarė visa tai. Šis ponas yra Mali, kuriam priklauso šios apylinkės. Ką mes vadiname „apylinke“? Jis yra šios apylinkės žemdirbystės pareigūnas, kuris rūpinasi žemės ūkiu visoje apylinkėje, ir jis gavo realizaciją 1975 m. Dabar paskirtas atlikti šias pareigas, taigi atvyko dėl pudžos. Visa jo šeima yra čia. Taigi ponui Tavde, kuris tiek daug gero jums yra padaręs, paplokite jam. Taip pat čia yra ponas Jadav Sahib, kuris viską išspausdino laikraštyje ir yra laikraščio redaktorius. Ponui Jadav – paplokite jam. Jie užima svarbias pareigas, bet jie tokie paprasti, pažvelkite. Jis yra žmogus, atsakingas už visus dalykus čia, jis yra inžinierius. Šis ponas yra atsakingas už visus žemės ūkio darbus apylinkėje, jis yra atsakingas už mokesčius. Antras yra laikraščio leidėjas. Matote, kai žmonės tampa egoistiški, jie savęs nesusieja su aplinka. Jie nesupranta, kaip toli yra. Tai yra kaip kamuolys, kurį vos paspyrus, šis lekia į orą, nežinodamas, kad tėra tik oro pilnas kamuolys. Todėl jūs vadinate pasipūtusiais, matote? Taigi tie, kurie išties yra solidūs žmonės, kurie turi šiek tiek rimtos praktikos ir tinkamą išsilavinimą, jie neįsivelia į ego, jie neįsivelia į šias paieškas. Jie pirmiausiai tampa paprastais ir stengiasi išmokti būti kuklesni, dar kartą išmokti būti paprasti.

Niutonas yra pasakęs: „Aš esu kaip mažas, aš esu kaip mažas vaikas, renkantis nugludintus akmenukus žinojimo krantuose“ – toks žmogus kaip Niutonas tai pasakė. Bet dabar aš suprantu, kad sunku surasti tokių žmonių. Tačiau tuos, kurie yra labai apsišvietę, Vakaruose pažinau juos taip pat kaip paprastus žmones, iš jų raštų, viso jų elgesio galima pamatyti, kad jie yra labai paprasti žmonės. Nuolankumas yra žinojimo ženklas. Kai medis yra apkraunamas, jis nulinksta. Kai jis subrandina vaisius, jis nulinksta. Taip pat žmogus, kuris turi žinių, palinks ir bus labai nuolankus.

Šiandieninė pudža yra labai svarbi, nes šiandien yra Šri Mahalakšmi pudža, ir tokios svarbos, kokią teikiame Šri Mahalakšmi Sahadža jogoje, neskiriame nė vienai kitai Šakti. Nes Šri Mahalakšmi yra Šakti, kurią vadiname Sušumna kanalu, Ji yra jame, ir per Ją yra aktyvuojama parasimpatinė nervų sistema. Kad būtų sustiprinta ši Šri Mahalakšmi Šakti, mūsų evoliucijoje įvyko daug įvykių, ir šis įvykis buvo Šri Mahalakšmi inkarnacija. Šri Mahalakšmi turėjo daug inkarnacijų, Ji yra tokia drąsi, kad priėmė žmogaus kūną, gimė šiame pasaulyje ir atliko tiek daug darbų. Stebina, kad niekas mums nedavė informacijos apie visas šias Šri Mahalakšmi inkarnacijas ir niekas neturėjo išsamaus aprašymo apie tai. Taigi Šri Mahalakšmi Principas yra paremtas Šri Lakšmi Principu. Tai reiškia, kad Motina Šri Lakšmi yra Šri Mahalakšmi, turėtume sakyti – Šri Lakšmi Motina.

Vadinasi, kai Šri Lakšmi ateina pas žmones, Šri Lakšmi yra pusiausvyroje, moteris Devi formoje. Ji yra tokiam balanse, kad stovi ant lotoso. Ji laiko du lotusus savo rankose. Vienas iš jų yra rausvas, ir šiame lotose yra švelnumas. Rožinis lotosas reiškia, kad asmuo, kuris yra „lakšmipati“, turės Šri Lakšmi, t. y. šio asmens charakteris bus rausvas, t. y. bus švelnus. Jo charakteris. Jis neturi būti šaltas.

Antra, jei mes pamatytume lotosą, jei į tą lotosą atskristų bitė, net ji rastų jame vietos, nors bitės turi geluonis, bet net ir joms atsirastų vietos lotose. Tai reiškia, kad ir ji yra laukiama. Dėl to žmogus, kuris turi Šri Lakšmi, kviesis visus, kad ir kas jie bebūtų. Jis sukurs patogumą kiekvienam, nesvarbu, didelis jis ar mažas. Jis pasirūpins kiekvienu, atitinkamai pagal kiekvieno socialinę padėtį, jis bus vienodai svetingas kiekvienam.

Trečia yra tai, kas reiškia, kad kiekvienas turi būti dosnus. O jei žmogaus rankoje nėra kilniaširdiškumo, toks žmogus nėra „lakšmipati“. „Dana“ [dosnumo rūšis] yra tokia džiaugsmo davimo savybė, ir tai negali būti lyginama su ko nors gavimu. Asmuo, kuris įgyja kilniaširdiškumo galią, manau, toks asmuo yra nuostabiausias iš visų, nes toks yra pasiekęs aukščiausią žmonijos išsivystymo lygį. Kiekvienas turi sugebėti duoti kilniaširdiškai. Kaip Šri Lakšmi aukoja kaire ranka, taip pat žmogus, kuris yra „lakšmiputra“ [nurodantis principus Lakšmi žmoguje], taip pat turėtų kilniaširdiškai duoti kaire ranka tokiu būdu, kad dešinė to net nesužinotų. Davimas kaire ranka reiškia davimą labai sahadž [spontaniška], be jokių pastangų. Ir visi troškimai privalo būti kilniaširdiški. Ir tikrai šiame pasaulyje yra tiek daug materialių dalykų, o aš manau, kad visų šių dalykų vienintelė reikšmė yra ta, jog mes juos galime duoti kitiems. Savo dosnumu mes galime parodyti savo širdies didingumą, savo meilę ir šilumą, ir dėl to visi šie dalykai yra reikšmingi. Kitaip visi materialūs dalykai neturi reikšmės.

Yra tiek daug svajambhu statulų. Tarp jų Šri Mahalakšmi statula yra laikoma svarbiausia mums Sahadža jogoje. Dėl Jos malonės mūsų Kundalini pakyla Šri Mahalakšmi kanalu. Ji yra aukščiau Šri Lakšmi Principo. Dabar ši [dešinė] ranka reiškia tai. Ši ranka yra pastogės simbolis. Tai turi dvi reikšmes: pastogė – suteikti pastogę kiekvienam, ši ranka suteikia apsaugą kiekvienam. Tačiau realybėje mes matome priešingai. „Lakšmipati“ suteikia daug įtampos ir baimės kiekvienam. Priešingai, Ji [Lakšmi] tik stovi ramiai ant lotoso, niekaip nesidemonstruodama. Priešingai žmonės – jiems reikia mašinų, to ir ano, kad pasirodytų pasiturintys ir pranašesni už kitus.

Antra, Ji nekelia įtampos ar streso kitiems. Ji stovi taip lengvai, subtiliai, kad niekas dėl Jos neturėtų problemų. Tikras „lakšmipati“ atsisės kur nors kampe, sėdės visiškai pasitikinčiai bei tyliai ir išeis tyliai. O jei norės ką nors duoti, jis atiduos ir pasakys: „Šri Matadž, tai yra mano dovana, tačiau, prašau, neatskleiskite mano vardo ir priimkite tai kaip nors. Aš padėjau tai prie Lotoso Pėdų ir baigta, daugiau neturiu, ką su tuo daryti.“ Tada aš pasakau jam, kad neimu pinigų, bet tai bus atiduota patikėtiniams (dėl to mes turime pasakyti paaukojusiojo vardą); jis pasakys: „Jūs galite paskirti tai bet kurio žmogaus vardu, aš tam neprieštarauju. Aš Jums tai atidaviau, nenoriu, kad mano vardas būtų skelbiamas. Jei Jūs norite paskelbi mano vardą mokesčių institucijoms, neprieštarauju, tačiau priešingu atveju nenoriu.“ Jis to reikalaus nusižeminęs neatskleisti jo vardo. Tokius asmenis galime vadinti tikraisiais „lakšmipati“.

Kita [dešinė] Šri Lakšmi ranka rodo taip. Tai reiškia, kad jūsų dėmesys turi būti aukščiau už viską dėl aukštesnio tikslo. Taigi, kai asmuo tampa „lakšmipati“, jo dėmesys yra toks, kad jis pradeda galvoti: „Dabar aš tapau „lakšmipati“, bet kaip dabar galiu pasiekti Dievą?“ Kai ši būseną atsiranda žmoguje, jis turi turtų ir patiria gerovę. Jis tampa turtingas, ir kai jaučiasi nepasiekęs vidinių turtų, tada galima sakyti, kad Šri Mahalakšmi Principas yra pažadintas jame. Ir dėl Šri Mahalakšmi Principo Kundalini yra pažadinama. Kai ji pažadinama, sakome: „Udo, Ambe“, reiškia: „Šri Kundalini, prašome, pakilk pabudinta.“ Mes tai sakome Šri Mahalakšmi šventykloje, nes ji gali būti sužadinta tik Šri Mahalakšmi kanale. Ir vos tik ji yra pažadinama Šri Mahalakšmi kanale, tada prasiskverbia į aukštesnes čakras, pakyla į viršų ir visiškai prasiskverbia į Sahasrara čakrą. Dabar pažvelkime, kiek Šri Mahalakšmi inkarnacijų turėjome.

Pirma, Šri Mahalakšmi Principas yra labai artimas guru, giminingas dėl didelės meilės ir tyrumo santykio. Dabar, jei pažvelgsime iš pradžių į visus Adi Guru, Ji gimė jiems kaip dukra ar sesuo. Džanakos dukra buvo Šri Sita – pavidalu Šri Mahalakšmi. Ji buvo Šri Mahalakšmi Principas ir Ji buvo Džanakos dukra. Tada Šri Nanaka sesuo – Nanaki – Ji buvo Šri Mahalakšmi. Jos santykiai buvo kaip sesers. Taip pat Mahometo Sahibo dukra Fatima, Ji buvo Šri Mahalakšmi. Po to Radhos pavidalu buvo Šri Mahalakšmi, tada atėjo Marija, Marija buvo Šri Mahalakšmi, ir Jos santykiai buvo tokie tyri. Ji buvo tokia tyra, kad savo tyrimu suteikė gyvybę Šri Kristui. Ji buvo absoliučios skaistybės forma, ir dėl savo tyrumo Ji susilaukė sūnaus tyro kaip Kristus. Dėl šių Šri Mahalakšmi inkarnacijų čakros mūsų kūne yra išsidėsčiusios atitinkamai. Tai reiškia, kad Šri Ramos čakra yra dešinėje širdyje, čia Ji yra Šri Sitos pavidalu, čia Ji yra Radhos pavidalu, čia Marijos pavidalu. Ir šioje vietoje šios energijos – Šri Mahakali,

Šri Mahalakšmi ir Šri Mahasarasvati – susitinka kaip forma Šri Adi Šakti Energijos. Ji būna Sahasrara čakroje, bet sakoma, kad Sahasrara čakroje Ji egzistuoja Mahamajos forma. Adi Šakti yra Mahamajos forma. Štai kodėl šių trijų Energijų rezultatas buvo tas, kad Adi Šakti atėjo į šį pasaulį Mahamajos forma ir prasiskverbė į kiekvieno Sahasrara čakrą. Kaip žinote, Ji yra priešais jus, ir jūs žinote apie tai. Taigi man nereikia nieko daugiau pasakoti.

Taigi taip per Šri Mahalakšmi Šri Adi Šakti inkarnavosi. Ji turėjo visas tris Energijas – Šri Mahakali, Šri Mahalakšmi ir Šri Mahasarasvati. Šios Energijos yra Joje. Ir dėl šio Šri Mahalakšmi Principo mūsų tyras troškimas, kuris yra Šri Amba, iš tikrųjų energija Šri Mahakali, gali būti pažadinta. Ji gali tai padaryti. Štai kodėl Šri Adi Šakti yra svarbi, nes dėl šių trijų Energijų, net jei viskas yra paruošta, paskutiniam darbui atlikti reikalinga Ji. Tai reiškia, kad darbas atliekamas dėl šių Energijų. Net jei tai mums labai lengva įgyti, lengvai tai gauname, tačiau vis tiek turite sunkiai dirbti, kitaip šis darbas negali būti atliktas. Tai ganėtinai sunku. Jei būtų įmanoma tik per Šri Adi Šakti, tada nereikėtų daryti visos šios painiavos. Jūs turite sunkiai dirbti, ir jūsų palaikymas reikalingas užduočiai atlikti.

Dabar esate ant pakylės, ne aš. Jūs galite paimti mano galias ir jas panaudoti, tačiau žinokite, kad dabar jūs esate ant pakylės. Todėl jūs esate verti pagarbos. Jūs esate ypatingi. Kokia aš esu? Kad ir kokias galias turiu, turiu jas nuo amžinybės, tai nėra ypatinga. Tačiau jūs turėtumėte jas naudoti. Jūs turite jas gauti, įgyti, turėtumėte būti jų meistrai. Tai yra tikras Šri Adi Šakti troškimas, tai yra tyras Jos troškimas. Ir dėl šio troškimo Ji labai stengiasi kiekvieną akimirką. Ir šio proceso metu jūs viską užsitarnavote, įgijote, priėmėte su meile ir tęsdami toliau tobulėjote. Tai teikia didį pasitenkinimą man. Ir dėl jo aš pamirštu viską, kiek daug turėjau kentėti praeityje. Praeityje labai daug iškentėjau. Kiek daug Sita turėjo iškęsti, kiek daug Radha turėjo iškęsti, kiek daug Marija turėjo iškęsti – aš pamirštu visą šią praeitį. Jaučiu, tarsi nieko neįvyko praeityje ir, kad tai, kas vyksta dabar, yra kai kas ypatingo.

Bet šioje inkarnacijoje yra įsimintinas vienas dalykas: Šri Mahalakšmi inkarnavosi į žmogišką formą – į žmogišką formą. Bet Devi, kurią vadiname Šri Mahakali, neinkarnavosi į žmogišką formą. Ji visada egzistuos Devi forma. Todėl įgyti Devi formą lengva, įgyti žmogišką formą yra labai sunki užduotis. Taip pat kovoti kaip žmogui ir gyventi kartu su žmonėmis yra gerokai sunkiau. Taip pat gyventi, laikantis žmogiškų apribojimų, yra daug sudėtingiau. Visas šis darbas, būnant žmogiška būtybe, buvo atliktas visų Devi, ir šiandien mes gauname gausių vaisių iš praeityje atliktų darbų. Puikus darbas, atliktas Ganapatipulyje, vertas būti aprašytas istorijoje, didelis darbas buvo atliktas, ir tai bus tęsiama visus ateinančius metus. Aš trokštu, kad tai tęstųsi artimiausius trejus ketverius metus. Ir jei tai atsitiks, tada jūs suprasite, kad tai, ką pradėjome nuo Ganapačio, pasiekė Sahasrara čakrą. Tai taip „aditi“ [pirmapradiška], kad sunku tai išreikšti žodžiais. Ir visa tai jūs turite gauti. Jūs turite gauti visa, kas priklauso man, toks vienintelis tyras mano troškimas. Ir kai tai veikia, tada aš daugiau nieko nenoriu. [...] Telaimina Dievas jus visus. Telaimina Dievas jus visus. Telaimina Dievas jus visus.

1986-0504, Sahasrara pudža, Sąmoningumas ir evoliucija

View [online](#).

Sahasrara pudža, Alpe Motta, Italija, 1986 m. gegužės 4 d.

Šiandien puiki diena mums visiems, nes tai yra šešiolikta Sahasrara diena. Tai, kad per šešiolika taktų ar per šešiolika ritmų eilėraštyje pasiekiate aukštesnę poziciją, tai yra baigta, Šri Krišna yra vadinamas išbaigta (pilna) inkarnacija, nes Jis turi šešiolika lapelių. Šis išbaigimas vadinamas „purna“.

Taigi dabar persikeliame į kitą dimensiją. Pirmoji buvo, kai gavote savirealizaciją. Evoliucijos procese, jei pažvelgsite, gyvūnai nesuvokia daugelio dalykų, kuriuos suvokia žmonės. Pavyzdžiui, gyvūnai negali panaudoti materijos savo tikslams. Be to, jie absoliučiai nesuvokia savęs. Jei parodysite gyvūnams veidrodį, jie nesureaguos į tai kaip į save veidrodyje, išskyrus, manau, šimpanzes. Tai reiškia, kad mes esame ganėtinai joms artimi! Taigi, kai tampame žmonėmis, savo sąmone suvokiame daug dalykų, kurie yra nesuvokiami gyvūnams. Taigi savo smegenimis jie nesupranta, kad gali panaudoti materiją savo reikmėms. Kaip žmonės jūs visi nežinojote apie čakras, kurios jumyse egzistavo.

Taigi jūsų sąmonė vis dar veikė pusiau per neįsisąmonintą čakrų veiklą ir sąmoningą proto veiklą. Jūs taip pat niekada neįjautėte savo autonominės nervų sistemos ar vidaus organų, kaip jie veikia. Jūs netgi neįjautėte, kaip jus veikia kiti dalykai. To rezultatas – su ta laisve, kurią žmonės pasiekė ar buvo ji suteikta, jie prisirinko visokių dalykų į savo smegenis, į savo Sahasrara čakras, to net nesuvokdami. Jie naudojo savo Sahasrara, savo smegenis visokiems tikslams, kurie buvo beverčiai. Jie netgi nesuvokė įspėjimo, kurį davė Šri Krišna, kad jei naudosite žmogaus sąmoningumą ne augimui, jūs krisite žemyn. Jiems buvo pasakyta, o ne nebuvo pasakyta. Jie apie tai žinojo. Ar tai būtų Rytai, ar Vakarai – visi žinojo, kad turės atgimti.

Atsitiko taip, kad Vakaruose žmonės galvojo, jog naudodamiesi protiniais gebėjimais jie dabar gali valdyti materiją, kad gali naudoti materiją savo tikslams. Jei jie tai būtų darę po savirealizacijos, būtų visiškai kita situacija, nes po savirealizacijos jūs pradėdate jausti vibracijas, kurios yra Čaitanija [Dieviškoji sąmonė], ir savo čakras. Dėl šio naujo supratimo būtumėte išvengę viso, kas yra klaidinga. Bet tai kaip koks godus žmogus, kuris gauna šiek tiek pinigų ir juos išleidžia. Dabar ši problema suklaidino jūsų smegenis. Jūs turite tam tikrų sąvokų, kurios toli nuo realybės. Tai, kaip pradėjome naudotis mašinomis, pavertė mus pačius mašinomis, taigi neturime jausmų ir negalime bendrauti su kitais natūraliai. Žmonių sąmoningumu jūs pasiekėte, kaip būti ryšyje su kitais ir su gamta, bet šis į ego orientuotas požiūris atitraukė jus nuo natūralaus, realaus gyvenimo. Ir mes tapome dirbtini.

Viskas kyla iš sąvokos „būti dirbtiniam“. Sakoma, kad madinga būti arogantiškam, snobiškam. Tai visiška priešingybė jūsų augimui ir evoliuciniam procesui, nes praradote galią būti ryšyje su kitais, kurią įgijote kaip žmonės. Visos organizacijos, kurias suformavote taip pat pagal kolektyvinį supratimą, yra dirbtinos. Tada prasidėjo judėjimas, kad turime būti natūralūs. Tai dar vienas dirbtinumo kopijavimas. „Natūralus“ nereiškia primityvios asmenybės. „Natūralus“ reiškia evoliuciją. Vienintelis sukūrimo tikslas yra evoliucionuoti. Kita sąvoka, kurią taip pat priėmėte labai lengvai, nes turite smegenis ir priimate viską, kas pasitaiko pakeliui. Ir tampate tokie dirbtiniai, kad jums nuolat reikia šiek tiek sensacijų, kad jaustumėte save. Kiekviename gyvenimo žingsnyje yra konceptualus, dirbtinis supratimas.

Pavyzdžiui, paimkime seksą, kuris yra toks natūralus, normalus dalykas. Jame nėra nieko nuostabaus. Bet jį taip pat padarėte tokiu dirbtinu, kad dabar seksą turite savo smegenyse. Taip ne tik nuslopinote Ganėšą Muladhara centre, bet ir Mahaganėšą savo smegenyse. Kitas aspektas, sakykim, yra menas. Konceptija yra tokia kvaila, teigianti, kad menas turi būti toks, kaip nustatyta. Kas bebūtų apie meną nustatyta, kad menas turi būti toks ir toks, kaip pavadintumėte kažką baroku, nuvertintumėte, tada roko, tuo ar kitu. Nuvertintumėte visus. Ir galiausiai pasiektumėte išvadą, kad menas yra didžiausia beskonybė. Kaip cukranendrė – jei išspaustumėte visas sultis, o tai, kas liktų, vieną dieną taptų menu.

Taigi smegenys, kurios nepalaiko širdies, yra absoliučiai dirbtinės – kaip robotas. Taigi žmonės tapo tarsi robotai. Dabar juos gali valdyti kiekvienas, kas turi gerą protą, nes jūs neturite savo širdies, o smegenys yra kontroliuojamos to, kas turi geresnes,

idėjų pilnas smegenis. Visos šios sąvokos yra griaušančios. Sakym, Hitleris turėjo idėją, kad jis yra arijas, kad jis yra aukščiausios rasės. Kad tai įtvirtintų, jis nesirūpino griaudamas visą pasaulį. Taip pat yra religijos srityje, kur taip pat kiekviena religija buvo sudėta ar supilta į idėjų puodelius. Dabar blogiausia idėja, kokią žmonės iškelė, yra ta, kad pinigai yra viskas. Pirmiausiai jie išbandė politinį dominavimą, manydami, kad politinis dominavimas yra viskas. O dabar jaučia, kad pinigai yra viskas ir, kad visi didingi dalykai yra išgalvoti.

Taigi, kai pradėjau savo gyvenimą, pamačiau komplikotas Sahasrara čakras. Ir kuo labiau bandžiau išspręsti komplikacijas savo pačios sąmoningumu, tuo sunkiau darėsi. Jei pažvelgtumėte į mano amžių, per 50 metų, pamatytumėte, kokie komplikuoti tapo žmonės. Atvėrusi Sahasrara, kai atvykau į Vakarus, per šiuos šešiolika metų supratau, kad jie yra nebepataisomi. Dabar jums paruošta pakyla kilti aukščiau. Tokia yra situacija, kurią jums apibūdinau. Ir galite matyti, kaip, kai rengiate programą, programoje bus 500 žmonių, o per dvi savaites jie visi dings. Kadangi, kai vyksta pakilimas, Kundalini išstumia ego ir priartina žmogų arčiau realybės.

Bet vėlgi tas ego, kuris iškyla taip greit, savo greičiu pranoksta Kundalini greitį ir uždengia galvą. Ir tada sako: „Kaip gali gyventi dievišką gyvenimą? Neteksi alkoholio, visos beprotybės, viso gyvenimo linksnumo.“ Jie jaučia, kad praras laisvę tapti bepročiais. Kai žiūrite iš šios pozicijos, kaip žmonės reaguoja, tai nuostabu. Jūs turite padaryti ką nors labai kvailo, kad tai parduotumėte rinkoje. Anądien girdėjau, kad kažkas tapo turtingas, parduodamas tuščias skardines kaip lempas. Įvairūs kvaili dalykai, kurie neprilygsta natūraliam grožiui ar natūraliam džiaugsmui, yra priimami kaip rafinuoti.

Kita pusė yra tokia, kad „asuri vidya“, „juodoji vidya“ įsivyravo. Kaip Šri Krišna vėl perspėjo penkioliktame skyriuje, kad jei „asuri vidya“ įsivyras, tada „suddha vidya“ negalės varžytis su „asuri vidya“ greičiu. Kaip Amerikoje, kur buvo didžiulis ginčas tarp Sahadža jogų, ar mano nuotrauka turi būti svetainėje, ar ne. Bet jei paprašytumėte jų nusidažyti juodai nagus, veidus ir drabužius kaip raganų, jie tai padarytų. Net tokiam lygyje, kai esame Sahadža jogai, drovimės savo dieviško gyvenimo. Kai jie tapo hipiais ar pankais, ar tokio lygio kvailiais, tam skyrė visą savo gyvenimą, visą laiką, visus savo pinigus. Jie pakeitė savo aprangą, gyvenimo būdą, šeimos gyvenimą – pakeitė viską visiškai. Turiu omenyje, net kai Sahadža jogai įsitikinę Sahadža jogos dieviškumu, jie vis tiek yra drovūs.

Dabar žinote, kad jūsų Motina neima iš jūsų pinigų, priešingai – Ji išleidžia, visi iš to gaunate. Bet kai iškyla davimo klausimas, visi drovisi. Iš tokios aplinkos jūs einate į Dievo malonės šviesą. Bet jūs ne norite ten bėgti, ne norite skubėti, o norite eiti pamažu, taip pamažu, kad net galite prarasti savo progą. Taigi, Sahadža jogų sąmoningume, kur viską žinote apie savo čakras, žinote apie vibracijas, žinote, kaip bendrauti su kitais, vis tiek šios žinios yra tik asmeninei naudai.

Taigi, praeities šešėlis vis dar neišsisklaidė, net tada, kai jūs įgijote šį naują sąmoningumą. Gyvūnai savaime gali plaukti, jiems nereikia išmokyti, tačiau žmonės turi mokytis plaukti: jie pamiršo metodus, kuriuos žino gyvūnai, ir ėmėsi žmogiškų metodų. Bet Sahadža jogoje jūs gavote savirealizaciją per vieną gyvenimą. Ir šiame gyvenime turite augti, šiame gyvenime turite pasiekti aukščiausią. Taigi, laiko yra taip mažai! Ir aplinka yra tokia tamsi. Jus supa žmonės, kurie skleidžia griaušančias idėjas nuo ryto iki vakaro. Dabar jūs esate tie žmonės, kurie turi iškilti daug greičiau nei visi kiti. Bet yra tam tikra letargija, nors suprantate, kad jūsų sąmoningumas labai skiriasi nuo kitų, kažkokia letargija, kuri nepriima Sahadža jogos, kaip turėtų priimti.

Kiekvienas iš jūsų turėtų kasdien pagalvoti: „Ką šiandien padariau dėl Sahadža jogos?“ Bet jūs vis dar labai užsiėmę savo darbais, pinigų pelnymusi, santykiais su žmonėmis, kurie visiškai nesvarbūs Sahadža jogai. Mums reikia iš visų jėgų stengtis, kad pakiltume į tašką, kai tu, ką žinome, mes tikime, veikiamo dėl to ir tampame išvien su tuo. Galite tai padaryti koncepcijoms, bet ne realybei, štai kur problema. Turiu omenyje... Paaškinsiu. Tarkime, fanatikas tiki, kad jis gali padaryti viena ar kita savo religijoje, jis tai padarys. Kai koncepcija nėra realybė, ji neteikia niekam naudos, tai nėra nieko apčiuopiamo, žmonės vis tiek tai daro.

Savo šalyje mačiau, kaip jie kovojo dėl laisvės, mano tėvas pats atidavė visą savo nuosavybę, atsisakė savo veiklos su vienuolika vaikų šeimoje. Anksčiau gyvenę rūmuose, pradėjome gyventi lūšnose, daug dienų, daug metų kartu. Dėl elementarios laisvės mes padarytume viską, o dėl subtilesnės laisvės Sahadža jogai turi padaryti viską, kas įmanoma.

Taigi, pirmiausiai reikia suprasti, įsisąmoninti, nuolat sąmoningai suvokti, kad jūs esate jogai. Jūs esate tie, kurie yra žymiai aukščiau nei likusi žmonija, kad visos žmonijos išgelbėjimas priklausotų nuo jūsų. Jūs tarnausite sukūrimo tikslui. Taigi, pirmiausiai jūs turite būti įsisąmoninę savo sąmonėje, kad esate svarbūs, ir štai kodėl jums buvo suteikta realizacija. Kaip jūs galite gyventi su savo sąlygotumais ir savo ego?

Sąlygotumai yra tokie: tarkim, esate atėję iš krikščionybės religijos, tad turite atnešti truputį tos religijos į Sahadža jogą, arba, jei esate atėję iš induizmo religijos, norite atnešti ką nors iš ten. Mes visi turime šių esmių Sahadža jogoje, grynų esmių, bet negalime turėti visiškos nesąmonės. Visi šie dalykai yra kaip purvas virš mūsų Sahasrara čakros, kurį reikia nusipurtyti.

Nors dabar jūs suvokiate, suvokiate ir esate įsisąmoninę savo čakras, jūs nepalaikote jų švarių. Eiliniai žmonės, jei turi drabužių, turi namus, jie bando išlaikyti juos švairius. Bet jūs nesigėdinate dėl jų, kai jos taip pat tampa nešvarios, nes po kurio laiko prarandate suvokimą apie jas. Tai reiškia, kad turite tapti subtilesni, bet savo sąmonėje dar nesate subtilūs. Yra tiek daug dalykų, kuriuos pažįstate geriau nei žmonės, kurie yra nerealizuoti, kaip absoliučią realybę. Pavyzdžiui, mes netgi nenaudojame vibracijų: bet kada prisireikęs nenaudojame, arba kartais mechaniškai kaip mašinos pradedame daryti bandaną. Taigi, jūs vis dar neįsisąmoninę savo čakrų. Po truputį įsisąmoninate, kai nukreipiate į tai protą, tačiau savo centrinėje nervų sistemoje dar nesate tokie sąmoningi. Tai yra priežastis, kodėl nežinote, kodėl turite ką nors padaryti tam tikru metu. Nebent pakilsite į šią Nirvikalpos būseną, kitaip negalėsite eiti toliau.

Pavyzdžiui, Aš žinau viską, ką darau. Aš galiu valdyti bet kurią jėgą, kai noriu. Aš galiu sugerti visą negatyvumą, jei to noriu, Man nereikia sugerti to negatyvumo, kurio nenoriu. Jūs galite būti tūkstančius mylių nuo Manęs, Aš žinau apie kiekvieną iš jūsų. Aš galbūt nežinau jūsų žemiškų vardų, bet pažįstu jus kaip neatskiriamą dalelę Savęs. Aš taip pat galiu elgtis kaip žmogus, absoliučiai kaip jūs, senti kaip jūs, netgi nešioti akinius, daryti visus dalykus, kurie daro Mane tikru žmogumi. Aš sąmoningai priimių šį vaidmenį, ne nesąmoningai. Man niekas nėra nesąmoninga. Taigi, jei turite būti sąmoningi dėl to, ką darote, turite būti dėl to budrūs.

Pirma, ką pasiekėte, tai taiką, taiką. Bet netgi dabar matau, kad taika, kuri turėtų tapti džiaugsmu, tampa ginču. Tiesa yra viena, jūs negalite ginčytis dėl tiesos. Tai yra homogeniškas dalykas. Tai nekariauja tarpusavyje. Mes nemąstome apie savo pirštus, bet kai turime kažką palaikyti, jie visi susivienija ir atlieka. Taigi, smegenų dalį, kuri tai sprendžia, nesąmoningą jų dalį reikia paversti sąmoninga. Būtent tai yra evoliucija. Taigi, laikytis kokios idėjos yra prieš evoliuciją. Jūs turite išmokti pažvelgti į tikrovę, priimti realybę ir veikti tikru būdu.

Dabar galbūt pasakysite: „Motina, tai yra stebuklas.“ Kas nors nutinka: „Tai yra stebuklas.“ Galbūt žmonėms, galbūt taip pat Sahadža jogams, bet ne Man, nes žinau, kas tai yra. Taigi, kad pakiltumėte virš šios nebrandžios sąmonės, turite suvokti, kaip tai darote. Visa tarpusavio bendravimo sistema turi visiškai pasikeisti. Tai yra labai svarbu, bent vakariečiams, nes bent jau Indijoje žmonės žino, kad žmogiškos pastangos niekur neveda, jūs turite priimti savo augimą, turite omenyje tikrus indus. Kai kurie iš jų pasinaudoja Sahadža joga ir tada dingsta, kai kurie taip daro, bet dažniausiai jie žino, kad reikia įsisąmoninti, ką jie turi. Taigi, galime sakyti, kad įgijome savęs pažinimą, bet neįgijome savo sąmoningumo.

Dabar, pavyzdžiui, tarkime kieno nors vardą, pasakote kokio didžio šventojo [vardą], jaučiate tekančias vibracijas ir žinote kodėl, nes jis – šventasis. Bet kodėl ne jūs, Sahadža jogai? Jei tariami jūsų vardai, kodėl neteka vibracijos? Jūs netgi turite didesnių pranašumų, nes pati Adi Šakti yra prieš jus. Jie neturėjo nieko, kas galėtų papasakoti šiuos dalykus. Bet yra trūkumas: priimate tai kaip savaime suprantamą. Kartais prancūzai – maži, kartais – tokie dideli. Dabar išreiškdami, kai ką nors sakome, kai išreiškiame, ar esame natūralūs, ar darome tai iš širdies? Suvokimas „Darau tai iš širdies“ – tai, ką noriu, kad pasiektumėte. Yra žmonių, kurie Sahadža jogoje sunkiai dirba, kiti priims tai kaip savaime suprantamą dalyką. Jie nenori padėti, nori, kad viskas būtų paruošta. Tai parodo, kad jie neįsisąmoninę savo pačių mėgavimosi galių. Jei jie tai darytų iš širdies, tada jie nejaustų įdėtų pastangų, tik jaustų, kad jie yra tuo palaiminti ar tuo, ką pasiekė.

Pasitenkinimo jausmas nugalės visas jūsų problemas, ypač jūsų kairę Višudhi. Dabar antra stadija bus, kai būsite sąmoningi dėl visko, ką darote, ir nebus jokių klaidų. Ką bedarysite, gali atrodyti kaip klaida, bet išaiškės, kad tai yra teisinga. Niekas taip toli dar

nenuėjo, taigi norėčiau pasakyti, kad kai kurie žmonės jaučia, jog ką begiriu, jie mano, kad sakau tai jiems.

Pavyzdžiui, šiandien paėmiau savo laikrodį, norėjau jį nustatyti, taigi ištraukiau šį varžtelį, sakykim, paprastas dalykas. Padariau tai, sakyčiau, beveik nesąmoningai, bet gana sąmoningai. Kadangi laikrodis sustojo, o aš žinojau laiką, kada turėjau būti čia, pudžoje, taigi sąmoningai, pastačiau save prieš save. Jei laikrodis nebūtų sustojęs, būčiau atvykusi anksčiau. Bet tai nebuvo laikas, kada turėjau atvykti. Taigi, turėjau patraukti varžtelį, kad jis liktų sustojęs. Taigi nepaisant to, kokius pokštus krečiate, jūs žinote ir galite žaisti prieš save. Ir galite sukurti dramą: „Oi, aš padariau klaidą!“ ir panašiai visiškai dėl nieko. Bet ši stadija yra toli.

Turiu pasakyti, stadijoje, kurioje dabar esame, mes tebedarome daug klaidų, nes nesame sąmoningi. Mes grubiai suprantame šį žodį „sąmoningumas“: kai žmogus turi eiti pokalbio, tada jis tinkamai pasirenka kostiumą, prieš eidamas tinkamai susišukuoja plaukus, išsivalo dantis. Sąmoningas. Bet kai iškyla klausimas dėl mūsų augimo, ar esame budrūs? Ar priimame tai, kaip elementarų dalyką, kad Motina mus gražiai išprus, paguldys mus į lopšį ir ten nuneš? Tai yra vaikiška! Jūs turite subręsti savo augime.

Dabar galbūt pasakysite: „Ką mums daryti?“ Kiekvieną dieną žiūrėkite į save! Realybėje, pažvelkite, kiek laiko praleidžiate žemiškuose rūpesčiuose ir kiek savo augime. Ar palikote viską, visus savo rūpesčius Visagaliui Dievui? Ar visiškai ištrūkote iš savo aplinkos? Ar nuėjote kelią, palikdami, kas yra absurdiška? Ir: „Kaip aš sutariu su kitais? Kaip kalbuosi su kitais Sahadža jogais?“

Kartais nustembu, kai Sahadža jogas yra atakuojamas ne Sahadža jogu, kad Sahadža jogų grupė palaiko ne Sahadža jogą, ar kaip priėjęs Sahadža jogas teikia daugiau dėmesio negatyviam žmogui nei pozityviam. Jis geriau sutaria su negatyviais žmonėmis, nei su tais žmonėmis, kurie yra pozityvūs. Jis draugiškesnis ir atviresnis negatyviems žmonėms nei pozityviems. Jūs turite laikytis pozityvumo. Visada būna atvirkščiai, nes tai labai subtilus ego.

Apie visus šiuos subtilius supratimus daug kartų jums sakiau. Bet savo sudėtingomis smegenimis, kurios kaip mašinos, kaip sugedęs kompiuteris, galite padaryti tokias išvadas iš to, ką pasakau, kad jos bus tiesiog priešingos. Tarkim, jei sakau: „Pamirškite praeitį“, paprastas dalykas. Tai reiškia, kad turite pamiršti visa, kas gera, buvo praeityje? Tarsi neturėtumėte suprasti, kodėl taip elgiatės. „Pamiršti“ reiškia neleisti praeičiai jūsų užvaldyti. Smegenys, kurios yra paprastos, kurios yra nesudėtingos, kurios turi savyje meilę, gali suprasti, ką aš sakau nesudėtingai. Šios komplikotos smegenys turi būti sutvarkytos, o geriausias būdas – nustoti galvoti. Tiesiog nustokite galvoti. Štai ką jums reikia padaryti. Kai nebegalvojate, jaučiate, kad nieko negalite padaryti. Bet tik galvodami jūs nieko nepadarote.

Pavyzdžiui, dabar turiu jums pasakyti kalbą, bet pradėdau apie tai galvoti. Ką jūs išgirsite? Ar galite girdėti mano mąstymą? Arba turite, tarkime, įjungti šias lempas, gerai? Tada pradėdote apie tai galvoti: „Aš turiu įjungti šviesą.“ Ar jos pradės šviesti? Reikia suprasti, kad galvodami to nepadarysite. Galvojimas yra tinginio įprotis, kai norima išvengti darbo.

Kartą paprašiau moters, kuri buvo mūsų namuose: „Mes išeiname. Ar pagaminsi mums ką nors?“ Kai grįžome, ji nieko nebuvo pagaminusi. Anksčiau gaminau kasdien, o ji nepagamino nieko. Paklausiau: „Kodėl? Kodėl nieko mums nepagaminai?“ Ji atsakė: „Pagalvojau, kad pavalgysite pakeliui.“ Ji buvo vakarietė. Mano vyras tarė: „Gerai, mes einame pavalgyti. Tu lik namie.“ Aš pasakiau: „Taip negražu.“ Jis atsakė: „Ne, leisk suprasti, ką jai reiškia jos galvojimas.“

Taigi šis vengimas, kurio išmokote anksčiau, yra gudrumas. Taigi dėl to nesiginčykite. Nesiginčykite dėl Sahadža jogos. Nesiginčykite su savo lyderiais. Gali būti jo žmona, bet nesiginčyk. Mes turime labai sudėtingą metą, dėl kai kurių lyderių žmonių, nes jos bando veikti savo vyrus. Kalbant apie Sahadža jogą, jos su tuo neturi nieko bendro. Tarkim, jūs dirbate biure, ir vyras yra svarbus vadovaujantis asmuo, o jūs esate eilinė darbuotoja. Ar taisysite vyrą? Šiuo atveju moterys turi puoselėti organizaciją, su meile puoselėti vyrą – iš širdies, o ne iš savo smegenų.

Manau, puiku, kad pati gimiau moterimi, nes galiu mėgautis širdimi, emocijomis – savo meilės emocijomis, savo meilės žaidimu ir darbu. Tai yra taip didinga, kad nė viena inkarnacija negalėjo tuo mėgautis kaip Aš. Taigi moterys neturėtų jaustis pažemintos,

jei turi rūpintis savo širdimi, bet jos yra aukštesniame, tam tikra prasme, aukštesniame aspekte. Galite daryti be galvojimo, bet negalite daryti be širdies.

Taigi ponios neturėtų ginčytis su savo vyrais, jei jie yra lyderiai, ir kiti neturėtų ginčytis. Esu mačiusi, jei moterys daug ginčijasi, vyrai tampa kurti. Jie tiesiog neklauso, ką sako moterys. Jei jos yra labai agresyvios, tada vyrai tampa absoliučiai užsidarę. Taigi tarpusavio santykiuose turite elgtis natūraliai, kad tu esi vyras, o tu esi moteris. Jūs turite tapti labiau moterimi ir labiau vyru, ir tada pamatysite linksmumą. Įsivaizduokite, jei pasaulyje būtų tik vyrai ar moterys, kas atsitiktų?

Taigi turime žinoti tai savo sąmonėje, turime būti įsisąmoninę, kiek pasiekėme sąmoningumo dėl tarpusavio santykių, tai yra Virat, smegenų, tai yra Sahasrara čakros kolektyvinė sąmonė. Taigi, iš principo, Sahasrara yra Višnu Tatva, bet Dievybė yra Matadži Nirmala Devi. Taigi matote, kaip įvyko graži integracija. Visos Šri Višnu galios turi veikti pagal Dievybę, atsiduoti Dieviškoms lotoso pėdoms.

Taigi Šri Višnu sąmonė yra absoliučiai Dievybės rankose. Aš nenoriu dabar kalbėti apie šią Didžią Dievybę, to per daug, nes tai gali pripildyti jus pagarbios baimės. Taigi, tam, kas veikia, leiskite veikti. Jie sako: „Atiduokite Sahasrara šiai Dievybei.“ Ir tai yra taip paprasta, nes jūs turite Dievybę, turite savo pačių Sahasrara čakras, ir tik jūs, žmonės, kurie yra Sahadža jogai šiais moderniais laikais, matėte tą Dievybę.

Jie sako, kad jums reikia iš Dievo paprašyti trijų dalykų, vadinamų „salokya“, „samipya“, „sanidhya“, reiškia pamatyti Dievą – „salokya“, „samipya“ – artumo su Dievu, „sanidhya“ – Dievo draugijos. Bet jūs turite „tadatmya“ – vienybę su Dievu, kurios nėra koncepcijoje nė vieno jogo ar šventojo, ar pranašo, buvusių anksčiau. Šią „tadatmya“ turite, kai esate už Mano kūno ribų, jie turi šią „tadatmya“, o kai yra Mano kūno viduje, tada jų nebėra. Dabar, jūs turite suprasti laiko limitą. Jūs turite suprasti savo didybę, ir turite suprasti, kad jūs, žmonės, esate išrinkti svarbiausiam darbui šiame pasaulyje.

Taigi, dabar nėra laiko letargijai. Dabar jūs turite pakilti ir atsibusti. Šiandien yra ta diena, kai, tikiuosi, jūs pasieksite Nirvikalpą. Bet tik labai stengdamiesi ten liksite, kitaip vėl nuslysime žemyn. Taigi, peržiūrėkite šią paskaitą vėl ir vėl, ir negalvokite apie tai. Negalvokite, kad tai skirta kažkam kitam, tai – jums. Jums visiems, kiekvienam iš jūsų, ir jūs turite žinoti, kiek daug pasiekiate kiekvieną dieną.

Šiandien yra ypatinga Sahasrara diena. Tiesą sakant, jei pažiūrėsite, tai, pagal Saulės kalendorių, Sahasrara diena būtų rytoj. Tai yra pirmadienis, kuris yra Sahasrara, ir tiesiog įsivaizduokite, kad turime tai diena anksčiau. Taigi, visi turi žinoti, kad Dievo kalendorius neturi nieko bendro su žmogaus kalendoriumi. Pagal tam tikrus kalendorius, Aš turėjau atvykti po dviejų tūkstančių metų, o kai kurie mano, kad mažiausiai dviem tūkstančiais anksčiau šiame pavidale. Taigi, kalendorius yra gerai, laikas yra gerai, viskas yra gerai. Jūs – ne robotai, ne mašinos, jūs išsivystėte evoliucijos procese. Ir tik per evoliucijos procesą turite pasiekti aukščiausią asmenybę.

Taigi, ką bedarytume ar kas bebūtų gerai, būtent jūs turite parodyti rezultatus. Mes galime suteikti jūsų Sahasrara čakrai didžiulį nušvitimą, bet tai vėl nuslūgs. Taigi, turite žinoti, kad nepaisant to, į kokį aukštį būsite pakelti, būtent jūs turite tai išlaikyti visa valia ir veiksmais. Telaimina jus Dievas! Ši paskaita yra jūsų Motinos rūpinimasis. Nepriimkite to kaip kažko blogo. Aš negalėjau to pasakyti nei prieš dvejus metus, nei prieš vienerius, nes dabar esate tokioje stadijoje, kai galiu jums pasakyti tokius dalykus. Jūs galite tai suprasti, bet tai turi tapti jūsų sąmone. Pasiekta supratimo stadija, bet tai turi tapti jūsų sąmone. Šiandien tai turėtų įvykti, jei tai išlaikysite čia. Taigi, dar kartą telaimina jus Dievas! Yra keli labai nauji žmonės. Atleiskite, bet šiandien turėjau tai pasakyti.

1986-0504, Kalba po Sahasrara pudžos

View [online](#).

Kalba po Sahasrara pudžos, Alpe Motta, Italija, 1986-05-04

Šios dainos yra dainuojamos Himalajuose, o tai, kad jos dainuojamos čia, yra tikrai kažkas nepaprasto, ar ne? Jie jas atvežė iš toli, kad padainuotų čia.

Dabar manau, kad paskaičiau jums labai labai ilgą paskaitą, ar, kaip jūs vadinate, kalbą. Bet kai kurios reakcijos buvo labai teisingos, ir kai kurie galėjo ją puikiai įsisavinti, o kiti, kalbama, kad snaudė. Šie dalykai vyksta dėl negatyvo. Turite kovoti su negatyvu, nes negatyvas yra tai, kas užduoda klausimus. Kai aš kalbu, sakau tiesą, absoliučią tiesą, bet jis užduoda klausimų ir svarsto.

Kai pradedama svarstyti, niekas neina į galvą, nes pasiliekaite su paskutiniu sakiniu ir jūs nesate su juo dabartyje, todėl viskas tampa kažkuo panašiu į pabėgimą ir tada jūs pabėgate užmigdami. Šiandien labiausiai stengiausi perkelti jus į sąmoningą būseną. Privalote būti sąmoningi, privalote būti budrūs, nes tai ir yra esmė: kol nesate sąmoningi, tol negalite dvasiškai kilti. Bet kuris nenormalus žmogus negali kilti. Turite sunormalėti. Daugelis jūsų turėjote daug anomalijų, kurios buvo atskleistos ir išmestos, ir daugelis buvo apvalyti, bet dabar, jei kai kurie vis dar įsitvėrė jų, jie privalo jų atsikratyti. Jie negali gyventi jas pateisindami. Dažniausiai negatyvūs žmonės pritraukia negatyvią asmenybę.

Taigi, jei turite kokią nors negatyvą savyje, neturėtumėte sėdėti su negatyviu žmogumi, niekada nepriartėkite prie tokio, laikykitės atokiai ir būkite išvien su pozityviu žmogumi. Kaip sakiau, laikykitės išvien ir remkite savo lyderius be abejonių, be ginčų, bet čia yra bėda, kad pradėdate kovoti su savo lyderiais. Jei lyderis jums kažką sako, jūs kivirčijatės su juo, ginčijatės su juo, taigi – baigta. Aš kalbu per lyderius, taigi, tuo neabejokite. Jei abejosite, tai sukels problemą. Turite laikytis išvien su savo lyderiais, kurie yra teigiami žmonės. Ir jeigu pradėsite jais abejoti, tada prapulsite, neliks jokio ryšio tarp jūsų ir manęs. Ir tai vyksta visur, man buvo pasakyta, kad taip yra Šveicarijoje, Prancūzijoje dabar geriau – taip būdavo visur, išskyrus Italiją.

Manau, kad Italija pasiekė geriausių rezultatų. Nesipykite su savo lyderiais, nesiginčykite su jais. nesvarstykite Sahadža jogos. Ką galite pasakyti? Ką žinote? Ką galite svarstyti? Kokios jūsų žinios? Ar abejojate savo chemijos mokytoju, kai jis sako: „Vandenilis turi du atomus ar vieną atomą“. Ar abejojate? Kai pradėdate taip elgtis su savo ego, esate išmesti iš evoliucijos karalystės. Taigi, nekritikuokite, tiesiog klausykitės ir bandykite suvokti viduje. Tai yra mantros, suvokite jų esmę. Vietoj to jūs pradėdate abejoti, ginčytis su savo lyderiais, patarinėti jiems. Prašau to nedaryti, liaukitės tučtuojau. Čia ne politika, kur visi gali patarinėti, kur visi turi išreikšti nuomonę.

Dažniausiai taip elgiasi bhutai; tik bhutiški žmonės patarinėja, pareikšdami savo nuomonę. Ir jie ištisai priešinasi lyderiams. Ypač pagyvenę žmonės, pasakyčiau, nes jūs kartais esate labiau subrendę nei lyderis. Tuomet manote, kad turite teisę pataisyti lyderius, tai netiesa. Sahadža jogoje svarbu ne kokio jūsų amžiaus, o kiek esate evoliucionavę. Taigi, kai pradėdate abejoti savo lyderiais ir kritikuoti jų elgesį ar panašiai, atsikirtinėjate arba kišate savo idėjas, jūs – pražuvę. Tai tarsi jungtis.

Tarkim, yra jungtis tarp čakrų ir ląstelių, įsivaizduokime taip. Dabar, jei neigiate čakras, kaip tai išspręsti? Nes aš susijungusi su jomis ir per jas jūs esate susijungę. Bet jei neigiate jas, jūs atsiskiriate. Aš žinau, ką daryti su lyderiais, aš juos parenku, aš juos išdėstau, aš juos organizuoju, aš juos pakeičiu – aš žinau, kaip elgtis.

Dabar tai ne jūs, žmonės, kurie jiems prieštarauja, tai ne kas kita kaip jūsų ego. Indijoje tai visai nenutinka. Nenutinka. Kai Motina kažką paskiria, tai yra priimama, nes jiems tai tiesa, kurios jie ieškojo. Visa kita yra nesąmonės, komplikacijos, ir todėl, kad esate tokie komplikuoti, kiti dalykai atrodo gerai, manote, kad atsisakote savo asmenybių. Visai ne. Jos auga. Atsiduokite gyvybės syvams, gyvybei, gyvybinei energijai, atsiduokite, priimkite daugiau, priimkite daugiau. Šis ego jums niekada neleis nieko įsisavinti. Saugokitės to. Tai niekada neleis jums užmigtai, tai niekada nesuteiks jums ramybės. Tai niekad neleis jums augti, tai niekad neleis jums pasiekti savo tikslų, taigi, atsisakykite to savo ego.

Viena, ką turiu jums pasakyti: nesipykite, nesiginčykite, neabejokite, nekritikuokite savo lyderių pirmiausiai, nes kitaip jūs būsite atskirti. Būkite jo gerajame sąrašė. Stenkitės jį paremti, klauskite, ko jis nori, kokios pagalbos jam reikia. Kuo daugiau prie jo prisirišite, kuo arčiau prie jo būsite, tuo daugiau gausite. Bet, matote, žmonės yra labai švaistūniški. Jie iššvaistė savo gyvenimus narkotikams, šiam ar tam – visokioms nesąmonėms. O moterys turi kitą blogą įprotį – apkalbėti. Jos nori apkalbėti – apkalbėti šį žmogų, kritikuoti tą žmogų. Tai labai prastas moterų įprotis – apkalbėti.

Niekada nekreipiu dėmesio į tą, kuris apkalba, ir nemėgstu žmogaus, kuris apkalba, taigi, neapkalbinėkite pigiai, lengvabūdiškai kalbėdami apie kitus. Neprivalote būti išsilavinę, neprivalote būti iš labai kilmingos šeimos, nieko neprivalote, jei tik esate Sahadža jogai, galite būti deimantai. Bet leiskite būti paverstiems deimantu. Leiskite!

Taigi, kai kurių žmonių reakcija buvo labai gera: jie sugėrė tai, ką sakiau, jie viską įsisavino, bet kai kurie iš jų užsnūdo. Dabar tie, kurie tuo metu kamavosi, galbūt nesuprato – tai labai sudėtinga tema, sakiau jums, tai labai subtili tema, nesvarbu. Bet tie, kurie snaudė, turėtų savimi pasirūpinti, turėtų išsiaiškinti.

Pastebėjau vieną dalyką su kairės pusės žmonėmis: jei jie padėtų žvakę prie savo kairės Svadistana čakros, šiek tiek toliau, padėtų vieną žvakę priešais nuotrauką ir ištiestų kairę ranką į nuotrauką, o dešinę ranką padėtų ant Motinos Žemės – tai suveikia. O žvakė už nugaros turėtų būti kiek atokiau, nes ji spragsi, ji blaškosi į vieną, į kitą pusę, liepsnoja. Tie, kurie vartojo narkotikus, ne LSD, bet kitus narkotikus, kurie yra apsnūdę, kuriuos ima miegas, kurių smegenys sugadintos narkotikų, visi tie žmonės gali iš šito turėti daug naudos. Darykite tai kasdien. Vartodami narkotikus niekad nepajutote, kad atsiduodate narkotikams, niekad nepajutote, kad tai buvo kažkas, kas jus visiškai pribaigs.

Žinote, tiek daug žmonių yra žuvę, tiek daug miršta, bet jūs norėjote tai daryti, nežinau, nes jūsų ego sakė: „Gerai, nagi pabandyk. Tu – išrinktasis, tau nieko nenutiks.“ Tai įteigta ego. Taigi, jūs paklusote. Gerai, nesvarbu, kad ir kas įvyko – įvyko. Leiskite mums tai išvalyti, nes mes esame ieškotojai. Taigi tie, kurie tikrai pajuto vienį per šią paskaitą, be jokių abejonių, turėtų žinoti, kad jiems puikiai sekasi. Tie, kurie abejojo, kritikavo, turėtų žinoti, kad jie turi ego, o tie, kurie snūduriavo, turėtų žinoti, kad jie yra kairės pusės. Kairė pusė yra blogesnė nei dešinė, nes dešinė pusė gali būti lengvai ištaisoma, ji pasirodo. Ji pasirodo išorėje, žmonėms tai nepatinka. Toks žmogus yra kritikuojamas, visi sako: „Jis – egoistiškas, jis – toks, anoks“. Visi žino, kad toks žmogus atrodo kaip Hitleris. Bet kairės pusės žmogus, matote, yra labai vertas užuojautos ir labai gailite tokio žmogaus, užjaučiate ir pasimetate su tokiu žmogumi. Juos daug pavojingiau ir sunkiau pagydyti, labai sunku.

Taigi, tai nelengva užduotis, mes turime ją įveikti. Aš labiausiai stengiuosi, jūs taip pat turite man padėti. Mąsčiau, kad jei trupučiu aliejaus pradėtume tepti savo galvą vakare, tai būtų puiki mintis. Kaip Sahadža jogai turėtumėte. Manau, kad šukuosena Sahadža jogų turėtų būti pakeista. Šis modernus, madingas stilius mums netinka, nes vieną dieną visi būsime plikomis galvomis. Galiu jums pasakyti, pamatysite Sahasrara čakrą su didele duobute štai čia. Geriau naudokite truputį kokoso aliejaus, gerai ištrinkite juo galvą vakare ir ryte. Juk to labai nesimatys. Ir tinkamai susišukuokite, nes taip pat manau, jei jūsų apranga – kaip bhutų, jei jūsų plaukai – kaip bhutų, tai bhutai jus užvaldys, galvodami: „O, čia sėdi bhutas, aš geriau jį paveiksiu.“ Taigi susišukuokite taip, kad plaukai nekristų ant kaktos visai, ištiesinkite, susišukuokite ir visiškai atsidenkite kaktas. Mes esame Sahadža jogai.

Mes turime pakeisti savo aprangą, turime pakeisti savo stilių. Negalime būti madingi kaip tie kvaili pankai. Mes tokio tipo: iš mūsų šukuosenų žmonės turėtų matyti, kad tai – Sahadža jogai. Taigi, prieš pradėdami plikti geriau pabandykite įtrinti trupučiu aliejaus savo galvą. Tai labai svarbus dalykas, kurį Sahadža jogai turi daryti.

Galite naudoti vibruotą aliejų, jei norite, manau, alyvuogių aliejus yra puikus, bet geriau nei alyvuogių aliejus, manau, plaukų augimui yra kokosų aliejus. Bet kartais galite naudoti ir migdolų aliejų, tai irgi gerai. Migdolų aliejus jums tinka, jei turite bet kokią problemą dėl nuovargio, arba jei jūsų nervams reikia dėmesio, jei esate nervingo būdo žmogus, tada migdolų aliejus jums tinka. O žmonės, turintys dantų problemų, juos turėtų prižiūrėti. Jokios naudos eiti pas dantistus, nes dantistai sukelia problemų. Paprasčiausiai naudokite alyvuogių aliejų su trupučiu druskos, gerai įtrinti danteną kasdien prieš miegą. Tai padarys jūsų dantis

sveikus.

Jūs nustebsite, iki šiandien aš nesilankiau pas jokią dantistą. Niekad nebuvau pas dantistą, ir, tikiuosi, niekada pas dantistą neapsilankysiu. Bet reikalas tas, kad aš turiu tam tikrus gerus įpročius. Vienas iš jų yra tai, kad valau savo dantis gana dažnai. Bet nenaudokite elektrinių dantų šepetėlių ir panašiai, naudokite paprastus, geriausiai naudokite savo pirštus, įtrindami druską bei aliejų. Tai jums labai gerai, leiskite viskam nusivalyti ir tada išskalaukite.

Trečia, ką pastebiu Europoje, kad jūs, žmonės, neatsikrenksčiate bei nevalote savo liežuvių, kas yra prieš Višudhi. Ir tai turbūt viena iš priežasčių, kodėl jūsų Višudhi čakros yra blogos. Taigi, net jei tai nėra madinga čia, Vakaruose, bet labai svarbu yra įsikišti du pirštus į burną ir nugramdyti pirštais, ne šepetėliu, nuvalyti liežuvį taip, kad viskas išsivalytų rytais. Tai svarbu, nes tai kaupiasi, o po to pūva. Tai turi būti atlikta, ir galbūt jūs pagalvosite, kad tai skleidžia nemalonų garsą ir panašiai, nesvarbu. Jūs turite atsikrenkšti, ir taip palaikysite švarią Višudhi. Tai viena, o kita yra tai, kad visada privalote naudoti vandenį kuo dažniau prausimuisi, kai einate rytinio apsiplovimo. Vanduo privalo būti naudojamas, popierius yra nešvarus ir nehygieniškas įprotis, labai nešvarus ir nehygieniškas įprotis. Bet jei, net jei naudojate popierių, turite apsiplauti po to. Tai labai svarbu, kad visada vanduo turėtų būti naudojamas kuo daugiau. Sahadža jogams tai labai labai svarbu.

Dabar tie žmonės, kurie pastebės, kad yra subtilesniame lygmenyje visiškai ant žlugimo ribos: jie vis dar turi tų problemų, nori miegoti su kitomis moterimis, nori daryti visus šiuos dalykus – jie turėtų palikti Sahadža jogą. Geriausiai palikti mus ramybėje. Negalime turėti tokių Beverčių žmonių savo tarpe. Taigi, jie turėtų palikti Sahadža jogą ir mums netrukdyti, nes galime surinkti tūkstančių tūkstančius Indijoje, mums tai ne problema. Jiems tai nesunku, jie jau ten dabar.

Taigi, tie, kurie vis dar yra tokie, kurie siekia turėti santykių su kitomis moterimis ir nužiūrėti kitas moteris, ar tokios moterys, matote, visi tokie maniakai, aš tiesiog vadinu juos maniakais, turėtų palikti Sahadža jogą ir apsieiti be mūsų. Tai nesvarstytina. Mes visada sakydavome, kad tie, kurie yra labai neigatyvūs žmonės, turės palikti Sahadža jogą, ir ta diena išauš.

Taigi, jums visiems būtina labai stengtis išsivalyti, ir niekada nesėdėkite su neigatyviu žmogumi. Niekada nesibičiuliuokite su neigatyviu žmogumi. Stenkitės padėti žmogui, kuris yra teigiamas. Išsivalykite. Išsivalykite, rūpinkitės savimi, gerbkite save, mylėkite save. Gyvenkite garbingai. Prastas dalykas, paviršutiniškas dalykas, bevertis dalykas neturi būti atliekamas, ir meskite iššūkį savo ego. Leiskite kam nors jus įžeisti ir žiūrėkite, kad neatsikirstumėte. Tiesiog stebėkite tai, susivaldykite.

Pasistenkite, kad jūsų ego nereaguotų. Tai gali būti pasiekama labai lengvai, jei pabandysite žvelgti į save veidrodyje ir pasijuokti iš savęs, pasišaipyti iš savęs. Jūs galvojate apie save: kas jūs, ką jūs turite. Nieko. Dabar šiandienos paskaita buvo tikrai ne tik puiki, taip pat ji buvo tarsi mantras. Labai gerai smegenims ir, sakyčiau, šios paskaitos reikia klausytis vėl ir vėl bei įsisavinti neabejojant, neabejojant, įsisavinti, įsiminti.

Tikiuosi, kad tai suprantate. Dabar, po šios Sahasrara puodžios, tikiuosi, jūs, žmonės, stengsitės palaikyti lygį, kurį pasiekėte. Tikiuosi, kad visi palaikysite, šlovinsite savo lyderius ir jokių būdu nediskutuosite su jais, nesiginčysite su jais, nekišite jiems savo idėjų. Netgi žmonoms liečiau nesipykti su lyderiais. Tai tarsi vienas kito tempimas žemyn. Pavyzdžiui, jie sakė, kad buvo tyrinėjami keli skorpionai iš skirtingų vietų. Ir jie pastebėjo, kad vienas stiklainis buvo praviras ir klausė: „Kas čia? Visi skorpionai iš šio stiklainio iššoks.“ Jie atsakė: „Jie negali, nes kai vienas ropščiasi, kitas jį traukia žemyn.“ Lygiai taip elgiamės ir mes.

Taigi, jei yra lyderis, tai yra ego, kuris verčia jus pavydėti, ir šis ego sako, kad jūs geriau žinote, geriau pasiūlykite sprendimą. Ne, kad negalite patarti žmonėms, sakykite man taip pat, bet jei tai bus nepriimta, viskas gerai. Tai iššūkis jūsų ego. Geriau jis pasakys jums: „Ne“, kad pamatytumėte: „Ar mano ego vis dar primygtinai reikalauja tos pozicijos?“ Dabar antra, ką minėjau: mes neturime pasiduoti įsitikinimams. Sakykim, buvo toks įsitikinimas, ir šįkart anglai pajuto, anglų lyderiai pajuto (kas buvo didelė klaida), kad italams sukels nepatogumų, jei jie apsistos. Italai – labai geranoriški žmonės – kaip indai. Jie džiūgaus, jei tie apsistos, bet tai anglų protas.

Tai anglai, kurie negali pakęsti žmogaus, apsistojančio dviem dienoms. Jie iškart jums atvykus paklaus: „Kada išvažiuosite?“. Taigi, tai jų protas, kuris taip suvokia, kad bus nepatogu, nes jiems patiems būtų nepatogu. Net jei jiems buvo pasakyta: „Galite

čia likti iki pirmadienio, jokių problemų, jūs turėsite sumokėti tik dešimt svarų“, bet: „Aš taip pamaniau“ – tai anglų idėja būti geriems kitiems. Nes jiems, jei kas apsistoja jų namuose – viskas. Jie niekam neleis užėti į namus. Tegu sninga ar panašiai lauke, jie tiesiog tai matys ir su jais bendraus. Pati tai mačiau.

Vieną dieną aš išėjau, kai snigo, ir pamačiau moterį, stovinčią prie durų su vežimėliu, kuriame buvo mažylis, o kita ponija buvo senutė, kalbanti iš vidaus, tik pro plyšį, taip, kad durys nebūtų visiškai atvertos. Ir kai aš grįžau po valandos ar panašiai, ta moteris vis dar stovėjo lauke ir kalbėjo. Ši moteris neturėjo sveiko proto pasakyti: „Užsikite.“ O kita moteris irgi neprieštaravo, nes ji tikriausiai elgiasi taip pat. Taigi, geranoriškumo jie niekur negali suvokti. Be to, ten neiškilo problemos, buvo pasiūlyta, kad galite čia apsistoti ir būti.

Dabar, šiandien, turėjome paskubėti. Visas reikalas buvo gan nepatogus ir mes turėjome tai padaryti dėl menkos klaidos. Jie turėjo atsiklausti manęs, ir aš maniau, jūs visi pasiliksime pirmadieniui, nes tai yra logiška, tai protinga. Bet dėl įsitikinimo, kad mes neturime apsunkinti... Tai ne tik anglams, tai įmanoma kiekvienam iš jūsų. Kai pradodate galvoti: „Aš maniau“ – pražūnate. Taigi, šie idėjos apie bet ką, kurias turite, yra ištis labai pavojingos. Turėjau gausybę patirčių šių kvailų įsitikinimų, kuriuos žmonės turi: „Aš maniau“. Jie bando būti geri, bet galiausiai bando būti bjaurūs. Jie yra bjaurūs. Tai reiškia, kad kažkas yra neabejotinai klaidingo jų turimuose įsitikinimuose apie bet ką, ir štai kodėl, jei žmonės būtų teisūs, kai jie galvojo, pasaulis būtų visai kitoks. Bet jie galvoja tame lygyje, kur viskas tiesiog leidžiasi į apačią, ir jūs smunkate žemyn.

Vos tik pradodate galvoti, smunkate žemyn. Toks yra jūsų galvojimo trūkumas, nes jis apribotas jūsų įsitikinimų rezervuarų. Vos tik jūs galvojate, matote, esate apriboti savo įsitikinimų ir leidžiatės žemyn. Nepaliečiau daugybės temų šiandien, kurias galėjau paliesti, tokių kaip meno. Minėjau, kad buvau nustebinta ir pradžiuginta, kaip ši gėlė, tai daro mane tokią laimingą pamatyti sodą. Bet rafinuotam protui tai daugiau akmuo ar kažkas nesąmoningo. Jiems gražu viena gėlė kažkur, nes likusi erdvės dalis turėtų būti vieta jų ego.

Taigi, jie negali matyti grožio, tai neįmanoma, tai neįmanoma, net Sahadža jogos yra mums per daug. Nejaugi esate kūdikis ar ką? Ko per daug? Matote, tarsi būtume kūdikiai, gavę buteliuką, tiek daug pieno, tiek daug pieno, taigi, Sahadža jogos yra per daug. Jūs esate neūžaugos ar ką? Tokioje nesąmonėje nėra jokios vertės. Todėl: „Tai – rafinuota, tai – gražu“ – visi kritikuojami? Žmonės taip bijo puošti savo namus, nes tai bus sukritikuota. Geriau turėti juos paprastus, baltus, tiesiog baltus. Jiems nepatinka net nosis. Jie nori nusipjauti nosį, akis – viską turėti tiesiog neišraiškingą. Ir įsivaizduokite, tai – ego žaidimas, kuris nori individualumo. Kaip jie yra priešpriešoje su tuo, ką taip norėjo pamatyti, aiškiai?

Jei nueisite į sodą, jie turės vieną, matote, medį, kažkur ten kabantį. Tai turėtų būti sodas. Jūs sakote: „Kur sodas?“ Jie atsako: „Čia yra sodas.“ Per mikroskopą: „Kur sodas?“ „O ne, mes padėjome tik vieną medį šioje vietoje, matote, kad jis taptų svarbus.“ Taigi, čia yra tik medis, ir kai jūs priartėsite, tada ten bus kitas krūmelis ir dar kitas. Visko per daug. Kodėl? Nes ego yra per daug jų galvose. Todėl jiems visko yra per daug. Šis kvailumas turi dabar išnykti. Jūs turite pasiimti visa, kas gera, tai, ko yra per daug, turite paimti ir išmesti – kad ir ko jumoje per daug. Tai reikia suprasti.

Visos šios kvailos idėjos, visokios kvailos idėjos, pavyzdžiui, jūs norite įsigyti namą, puiku, nueinate ir nusiperkate namą. Aš lankiau žmones, daug namų yra apie septynių su puse pėdos aukščio, bet jiems tai patinka. Paklausiau: „Kodėl?“ „Jis labai senas.“ Sakiau: „Tai kas?“ Jie atsakė: „Bet tai senas namas, jis toks ir anoks, tas senas namas.“ Aš paklausiau: „Bet kodėl jis jums patinka?“ Nauji namai yra aštuonių pėdų dauguma. Taigi, pasirinkimo nėra. Bet kodėl norite turėti namą, kuris yra senas? Jiems nepatinka Viktorijos laikų namai. Kodėl? Nes jie ne tokie įprasti, jie ne tokie madingi. Privalote turėti namą, kuriame nusisuksite sprandą, nepatogiai užeidami į tualetą. Net negalite sėdėti ar stovėti, pusiau kabėdami ore. Tai namas su charakteriu. O charakteris yra toks, kad priverstų jaustis nepatogiai ir keistai.

Tas žmogus su charakteriu, turiu omeny, žmogus, jei jis kvailas, ekscentriškas, nenormalus, keistas – tai žmogus su charakteriu. Tokia šiandieninė situacija. Jis – žmogus su charakteriu, jei jis nenormalus, visiškai keista asmenybė. Kaip čia yra? „Žinote, jis atvažiavo dviračiu su šortais.“ Sakiau: „Tikrai?“ Žmogus su charakteriu. „Taip, dėvėdamas juos jis serga artritu.“ Užsiimti nenormaliais, keistais, kvailais dalykais yra laikoma kažkuo individualiu.

Dabar, kaip Sahadža jogai, turite suprasti, kad jūs nesate tokie kvaili. Jūs patys esate karūnuoti. Dabar jūs nesielsite kaip tie kvaili žmonės ir jų mados – meskite tai. Jie juoksis iš jūsų, jūs juokitės iš jų. Jei nueisite į beprotnamį, visi bepročiai sakys: „O, tai atėjai prie mūsų prisijungti?“ Ar ne taip? Jie mano esantys išmintingiausi, ir jūs pasimetate, galvodami: „Ar aš pats – beprotis?“ Taigi, kai visi pamatysite tokį žmogų, turėtumėte tiesiog iš jo pasijuokti.

Kaip panelė, kuri manėsi esanti labai madinga, atėjo vilkėdama labai atvirą suknelę, matot, pademonstruodama visus savo kaulus ir panašiai. Ir mes su vyru atsitiktinai nuvykome į tuos namus. Taigi, vos tik jis ją pamatė, sugrįžo ir apsisvėmė. Paklausiau: „Kas nutiko?“ „Pamačiau ją ir apsisvėmiau.“ Mes įsėdome į mašiną, net neužėjome ir išvažiuome. O ji manė esanti labai madinga mergina, demonstruojanti visus savo kaulus, visą kūną – baisu. Įsivaizduokite, tarsi prieš jus stovėtų lavonas. Bet lavonas laikomas madingu. Visi nori elgtis kaip lavonas.

Dabar čia turėtumėte vadovautis sveiku protu. Antraip jūs – ne Sahadža jogai. Turite matyti vykstantį absurdą, juk jūs nesate kvaila asmenybė. Visi šie dalykai, dabar, jei žvelgsite kitu kampu, kaip jau jums minėjau, kad esate aukštesnės asmenybės, kad pasiekėte naują savo čakrų suvokimą, nustebsite, kad jūsų reakcijos bus labai labai skirtingos. Jei pamatote kažką, kaip tai... „O“, – sakote, – „gražu!“ Bet kol turite tuos baisius įsitikinimus savyje, jūs negalite.

Namas, kuris yra apgriuvęs, neabejotinai nugrius, jūsų galvoje yra „O, koks su charakteriu!“ Visas charakteris užgrius jums ant galvos! Žmonės turi absurdiškų idėjų. Arba, kai jie nori kažko modernaus, kas yra visiškai keista ir absurdiška. Matote, buvo moteris, kuri pasistatė modernų namą, ir turėjome lipti laiptais. Ir kiekvieną laiptą ji padalino į mažesnes, mažesnes pakopas. Mes bijojome, kad visi nukrisime. Matote, kiekvienas laiptas buvo pagamintas iš mažų mažų gabalėlių, matot, kiekvienas laiptas buvo padalintas į pakopas. Taigi, kai statote ten koją, jūs nežinote, kur statote savo koją, matote. Ji tikriausiai išleido daug pinigų pagaminti tą absurdišką daiktą, bet ji visiems pasirodys: „Dabar ateikite, pažiūrėkite.“ Aš atsisakiau lipti, pasakiau: „Man tai – neaktualu.“ Aš grįžau. Taip, tai nesvarbu. Kaip jie pasipiktina, ir jūs privalote pasipiktinti.

Kvaila, man tai nepatinka, šie dalykai man nepatinka. Aš mačiau. Man nepatinka šie dalykai: kai viena gėlė kažkur ten kabo ar panašiai. Jei tai pamatau, jei tai pamatau, man nepatinka. Aš pati tuo visiškai nesimėgauju. Ir jei aš esu kriterijus, jei esu ta, kuri gali vertinti dalykus, tada jums pasakau: man nepatinka visos tos nesąmonės. Kaip žmonės rengiasi šiais laikais, jie man atrodo kaip klounai, kaip lunatikai, galiu pasakyti, vaikėzai, arba galite juos vadinti (kaip jūs vadinate?) valkatomis. Negalite atskirti vieno nuo kito. Bjaurios kelnės, matote, jie dėvi kažkokias senelio kelnės ir močiutės palaidinę ant viršaus. O merginos eina gatve, matote, jaučiate, kad prasilenkiantys žmonės yra pakvaišę ir keisti, o jie mano, kad tai madinga.

Manau, turime atvežti visus senus drabužius iš Indijos ir čia juos brangiai parduoti. Labai keista, jūs tik pažiūrėkite, matykite šiuo kampu, stovėdami ant kalno viršūnės, tik pažvelkite į šiuos pakvaišėlius, pažiūrėkite, kokie jie pamišę, kokie kvaili, kaip jie elgiasi, kokios jų mados. Jei pažvelgtumėte į senus laikus: žmonės rengdavosi gražiai, su visokiais raukinukais, visokiomis puošmenomis, bet tai jiems nebeatinka.

Kad ir ką Dievas mums davė, turi būti papuošta ir gerbiama. Turiu omeny, kaip vakar papuošėte salę. Turiu omeny, taip, kaip šiandien papuošėte visą salę ir visa – taip dailiai ji atrodo, taip gražiai atrodo. Bet kažkas pasakys: „O, leiskite mums paruošti visiškai paprastą patalpą Motinai. Kokią nors apšiurusią sieną fone, kuri tuoj nugrius. Tai būtų tikrai charakteringa!..“ Kaip šios idėjos gali būti priimtinos Sahadža jogams?! Šito tiesiog nesuprantu. Ir jie už tai moka. Jie moka už šiuos įpročius ir moka už visus tokius keistus dalykus, jie už tai moka. Tarkim, šiandien madinga nusikirpti plaukus štai taip viršugalvyje – jie už tai sumokės. Tada nukerpate kitaip – jie už tai mokės. Lygiai taip turite susimokėti už visus šiuos nusižengimus.

Tokia mada: tarkim, kažkas pakviečia kitą į savo namus, privalote turėti skirtingų rūšių taurių, puodukas ir taurė tam, kitaip jums negerai. O tada ką pamatote? Yra atsiradusi kita tokių hipių grupė. Jie jums duos kuo purvinesnius puodukus, kad negalėsite nieko gerti. Taigi priimate arba šią, arba kitą nesąmonę. Tai visiškai absurdiška. Ir, žinote, mačiau indus, kai jie yra Anglijoje, jie nesupranta, tiesiog juos atmeta, atmeta juos – jie bepročiai. Asmenybės kokybė yra labai labai žema, labai žema. Patikėkite manimi, labai žema. Jūs galbūt turite ego, galbūt egzistuojate su tuo ego, bet tai labai žema čia. Susitaisykite su tuo. Nekaltumo nėra, palankumo nėra, švarumo nėra, traukos paprastumui nėra – taip dirbtina.

Net paprastumo idėjos yra dirbtinos. Kaip galite turėti žmogiško gyvenimo kokybę su dirbtinumu? Kaip galite? Jūs tampate dirbtiniais žmonėmis. Taigi, meskite visus šiuos įpročius. Aš nesu čia, kad propaguočiau indų kultūrą kaip tokią, bet privalau pabrėžti, jei kultūra egzistuoja, tai tik Indijoje, nes čia kultūros nėra. Viskas kaip pridėta. Jei išeisite pasivaikščioti, turite galvoje, kai matau, kaip atrodote, žmonės aplink: jie atrodo, kaip vaikštantys bepročių vaiduokliai. Matote juos gatvėse, nė vienas žmogus nėra normalus.

Amerika dar baisesnė. Jie turi trūkčioti taip arba šitaip. Nė vienas žmogus neturi normalaus veido. Tai faktas, ką jums sakau. Su Sahadža joga jūsų kokybė pakilo, ji pakilo, dabar jūs tuo tapote, taip puiku. Štai todėl nejaučiate, kad čia egzistuoja Lakšmi. Jie turi pinigų, bet ne Lakšmi. Tame nėra jokio grožio. Tai tuščia kaip nederlinga žemė. Jūsų ego iššvaistė visa, kas buvo gražu. Negalėjote pakęsti niekieno meno, todėl neturite jokių meniškų kūrinių namuose. Jums nereikia daug daiktų apskritai, taigi turėsite plastiko.

Grožis dinga iš jūsų gyvenimų. Taip pat, kai jūs kalbate, madinga būti arogantiškiems. Įsivaizduokite: būti arogantiškam, būti sausam – tame nėra jokio grožio. Visa tai suvaidinta, tame nėra drąsos, nieko kilnaus. Subtiliame lygmenyje jūs tai praradote, todėl materialame lygmenyje jūs to nematote. Kad ir ką praradote viduje, tai iškyla į išorę – žlugimas, visiškas žlugimas. Tad, kai matote tai kituose (kai sakau „jūs“, turite galvoje „kituose“ – tuose, kurie dar nėra Sahadža jogai Vakaruose), pabandykite suprasti, kad jie yra daug žemesniame lygmenyje nei jūs, ir neskite jų idėjų, jų būdų ir metodų. Tiesiog būkite budrūs. Ir tada pamatysite, jie bėgs paskui jus – ego yra kaip asilas. Jei kas yra prieš juos, jie žino, kad kažkas yra priešais juos, ir tada jie nulenkia savo galvas prieš tai. O jei jie pamato kažką už savęs, tada spiria.

Taigi, jūs turite savo orumą, turite savo ypatingą būdą, gyvenate ypatingu būdu. Nebūkite vieni iš jų. Apsirenkite padoriai, deramai. Galbūt jūs teturite tik dvejus marškinius, galbūt tik trejus marškinius, jums nereikia turėti daug, bet turėkite kažką praktiško, normalaus, patogaus, taip pat tai, kas nejuodins jūsų prieš kitus. Mes esame tie, kurie paskatins mūsų meną, esame tie, kurie sugrąžins visa, kas prarasta. Mes daugiau negalime turėti Rembranto, negalime turėti Leonardo da Vinčio, negalime vėl turėti Mikelandželo. Visiškai juos pribaugėme. Visi čia mano esantys mikelandželiai.

Net negalime turėti, tarkim, Gorkio, negalime turėti Viljamo Bleiko, ar ne? Tokios drąsos? Negalime turėti Abraomo Linkolno, ar ne tiesa? Visi neūžaugos, bevečiai žmonės. Pasigilinate į juos ir pamatote, jie niekam tikę, bevečiai. Tik iš jūsų dabar turi iškilti visi šie didūs žmonės. Ir jų ypatybė, kad jie turėjo savo asmenybę. Jie nepasiduoję jokioms madoms ir panašiai. Jie nepasiduoję jokiame pigiam populiarumui. Iš jūsų, žmonės, visos šios didžios asmenybės turės gimti. Taigi, jūs ir jūsų palikuonys turite pagalvoti: „Ką mes veikiame tokiam puikiam darbe, koks vyksta?“

Vedame seminarą ne tik jūsų malonumui: graži muzika, skanus maistas, gera vieta – atvykstame ir mėgaujamės – ne! Pasimėgavimas tai tik reklamos skyrius. Turite sunkiai padirbėti viduje, ne išorėje. Jokių ginčų. Beprasmiška! Paprastas dalykas, jei turėčiau nešti, tarkim, šią dėžę, kažkas ateis ir sakys: „Gerai, manau, kad turėtume naudoti furgoną.“ „Ne, furgonas – per didelis.“ „Ką mums tada daryti?“ Jie tęs ginčą, kol ta dėžė dings, kol viskas bus atlikta, o aš sugrįšiu ir paklausiu: „Ką jūs veikiate?“ „Mes diskutuojame. Diskutuojame, kaip nugabenti dėžę.“ Ji jau nuvežta. Turime mesti tokius gaišinančius įpročius.

Turime savyje įgyti naujos išminties. Visą šią seną išmintį jūs tiesiog išmeskite. Kol to nepadarysite, tol jūsų ego neišnyks. Jis neišnyks tol, kol nenuspręsite atsikratyti visų tų idėjų, kurios jums rodosi ten esančios. Turite būti kaip vaikai. Nuolat bandykite išmokyti kažko naujo. Nuolat turime būti imlūs išmokyti kažko naujo. Turite mokytis. Jūs tai praradote. Jūs turėjote kai ką, ko visiškai netekote. Užuot ėję į priekį, jūs tai praradote.

Jums puikiai sektųsi, jei būtumėte likę teisingame kelyje, būtumėte pasiekę, nes juk pagaliau kai kurios šalys tradiciškai yra labai senos. Jos taip pat prapuolė – kaip Graikija, galima sakyti, ji prapuolus. Baisios graikų tragedijos, turite omeny, sėsk ir verk visai dėl nieko. Nieko neįvyko, viskas tobula, žmonės tiesiog eina, sėdasi ir verkia. Tai tarsi verčiate ką nors ištarti: „Šitas miręs. Dabar pajuskime, kad jis miręs. Atsisėskime visi ir raudokime.“ Taip kvaila. Visa tai dirbtinai sukurtos problemos ir dirbtinai sukurtas nusiminimas, nes neturite jokio realaus nusiminimo, neturite jokių realių problemų.

Jūs turite maisto pavalgyti, jūs turite viską, todėl ir prisikuriate sau problemų. Todėl jums reikia psichiatro, jums reikia vaistų, jums reikia to, jums reikia ano. Nes neturite problemų, paprasčiausiai kelias problemas norite susikurti. Tie, kurie turi problemų, turi su jomis kovoti. Jie neturi laiko visiems tokiems absurdiškiems dalykams. Jūs turite per daug laiko. Išspręstos visos jūsų problemos, susijusios su materialiais dalykais, bet vis tiek jūs labai į tai įsitraukę.

Taigi, dabar pripažinkite, visiškai tai pripažinkite, kad daugiau mes nesame tai. Mes kitokie žmonės. Nebesame kirminai purve, bet esame lotosai, mes turime aromata, turime galių, esame ypatingai palaiminti. Turime ypatingą džiaugsmo pojūtį, mėgaukimės tuo ir pasidalinkime tuo su kitais ir didžiukimės tuo, pajauskime to orumą. Esu tikra, kad šįkart tai pavyks, kad padariau, ką galėjau, manau, ir ši paskaita tikrai turėtų jus visus persmelkti. Puiku, ar yra klausimų? Ar galėčiau gauti vandens? Ar turite klausimų? Jie galbūt galvoja, kad aš iš čia gersiu. Moderni idėja, kad galbūt aš iš čia gersiu. Nereikia turėti stiklinės, gal Motinai patiks gerti tiesiai iš čia. Gerai, ar yra klausimų? Bemintėje būsenoje. Išlaikykite tai, išlikite bemintėje būsenoje, jūs visiškai pakylėti, išlaikykite tai. Išlikite pakylėti.

Tai ego reikalai. Šiokia tokia užuomazga vis tiek yra, neįsileiskite jo. Tai yra meditacija, kur nėra daugiau jokio ego. Jūs esate bemintėje būsenoje, visiškai be žado. Negalite galvoti. Bet padariau, tai negerai. Jūs turite tai padaryti. Tai momentas, prie kurio priartėju ir vėl. Turėkite savo asmenybę. Jei pankai gali taip elgtis, kodėl jūs negalite elgtis išmintingai? Ir turėčiau keliais žodžiais užsiminti apie tai, kaip elgiamės savo kasdieniame gyvenime, nes Motina turi įsitikinti, kad vaikai nėra neišauklėti. Žmonės neturėtų kalbėti, kad Sahadža jogai yra neišauklėti. Pirmas neišauklėto vaiko požymis, kad jis palieka savo lovą nepaklotą. Jis palieka netvarką po savęs. Kai atvykau, pamačiau visas lovas. Ką mes čia veikiame? Nieko. Taigi, įpraskite gyventi tvarkingai. Kaip Motina turiu jums tai pasakyti, tai užtrunka vos dešimt penkiolika minučių, bet tiesiog pasakykite sau: „Tai meditacija.“ Atlikite tai medituodami.

Mes Indijoje galvojame, kad vakariečiai yra nepaprastai švarūs ir tvarkingi. Tikrai, jie negali patikėti. Jie galvoja, kad esate pasaulio viršūnėje. Jūs tikriausiai švariausi žmonės, kada nors gyvenę. Jie sakė dešimt kartų: „Ačiū jums“. Bet jūs niekada nepasiklosite lovos. Jūsų daiktai turi būti tvarkingi. Jūs turite laikytis tvarkos, atrodyti tvarkingi.

Tada, antra, ką pastebėjau, kas buvo paminėta daugelio, ką aš irgi pastebėjau, kad nuėjęs pas kažką į namus neišauklėtas žmogus pradės naudotis telefonu neatsiklausęs. Tam tikrus dalykus yra būtina suprasti. Pavyzdžiui, įėjus į virtuvę viską suvalgyti. Tai labai paplitę, žmonės tai pastebi, kad jūs valgote kaip vargšai, kaip elgetos, atėję į namus. Mažiausiai dvidešimt vieną butelį medaus žmonės man įteikė kaip dovaną. Kai mano žentas apsilankė, nebuvo net vieno buteliuko medaus jam pavaišinti. Kas suvalgė? Visi Sahadža jogai, kurie atėjo, ir suvalgė medų.

Turiu omeny, nieko tokio, bet turite atsiklausti. Jūs namie viską sušveičiate. Puiku, jūs atvykote, jums yra paruošto maisto – tiesiog pavalgykite. Jei nueisite į sandėliuką ar kur kitur pamatysite, kad nieko neliko. Apsiperki prekybos centre, randi viską sušveista. Taigi, neišauklėtas žmogus taip gali būti atpažintas. Bet jūs nustebsite, gerai išauklėtas žmogus, net jei štai tiek liks nuo kito žmogaus, tas žmogus tai laikys ir laikys tol, kol tai nebus jam perduota.

Papasakosiu jums apie savo vyrą, kuris nesijaudina dėl to, bet jei jis žino, kad turime kažką kitam žmogui, jis padės tai ir užrakins, ir patikrins kaskart, kad tai ten, iki tol, kol to jam nesugrąžins. Ir tą patį galiu pasakyti apie savo vaikus arba apie bet ką, ką pažįstu. Bet elgetiška, kad paimate kažkieno daiktus, netinkamai naudojate, numetate, kur papuolė, ir viską sulaužote. Bet pastebėjau su savo pačios daiktais, kai lyderiai man skundėsi, kad užėikite į mūsų namus, jie viską surija iš mūsų šaldytuvų ir panašiai, nebuvau nustebinta. Sahadža joga tapo tarsi kurortu viso pasaulio elgetoms ir varguoliams, nes ji už dyką. Visi vargšai ateina į Sahadža jogą, ir jūs turite maitinti ir rūpintis jais.

Taip neturėtų būti. Galite būti neturtingi, bet privalote turėti orumo. Net tarnai Indijoje yra geresni. Jie neliestų jūsų daiktų neatsiklausę. Jie yra labiau išauklėti. Neišauklėtas žmogus yra grubus žmogus, arogantiškas žmogus. Tą patį galite pasakyti mandagiai. Kaip Motinai man suteiktų didelę šlovę, jei žmonės kalbėtų, kad jūs esate labai gerai išauklėti vaikai.

Turi egzistuoti tam tikra sistema. Spartietiška sistema, tai spartietiška sistema. Tai visai ne kažkokia bjauri sistema, tai – spartietiška sistema. Jūs esate jogai: turite būti švarūs, tvarkingi, visada nusiprausę, su keliais daiktais. Tarkim, Indijoje žmonės buvo gana šokiruoti. Jūs tempiate tokius didelius didelius lagaminus, ypač merginos – su visokia kosmetika ir panašiai. Kur jūs ją naudosite? Prieš kaimiečius šią kosmetiką? Jie nesuvokia. Visus šiuos dalykus turime pastebėti patys. Turime būti orūs. Turime būti žmonės su tam tikru charakteriu.

Tarkim, kažkas yra šventasis. Jis gali būti vargeta, bet galite jį atpažinti iš jo orumo. Buvo šventasis vardu Tukarama, apie kurį girdėjote, nes „Amhi Bi Ghadalo“ kilo iš jo muzikos. Jis buvo vargšas, bet taip pat labai dosnus. Jis viską atiduodavo ir visada pasiilkdavo labai mažai. Taigi, Šivadži Maharadža, didysis Šivadži, atėjo pas jį, atnešė daug papuošalų, daiktų bei dovanų ir padovanojo jo žmonai bei vaikams. Jo nebuvo namie. Ji buvo laiminga dėvėdama šiuos dalykus, nes jis davė.

Be abejo, iš pradžių ji taip pat sakė: „Tai neteisinga.“ Bet jis atsakė: „Ne, aš tik noriu tokiu būdu jus pagerbti ir panašiai“, ir įteikė. Ir ji tai dėvėjo. Jis grįžo ir pasakė: „Ne, aš – šventasis. Pasiimk tai. Tu – karalius, tu turi gyventi kaip karalius. Puiku, kaip karalius gali tai turėti. Bet ne kaip šventasis. Man viso to nereikia. Mano žmonai nereikia visų šių papuošalų. Nes gyveni kaip karalius, galbūt tu taip pat esi realizuota siela, bet tu esi karalius, taigi gyvenk kaip karalius.“ Bet turi būti suvokta, kad Sahadža jogoje neturite, taip pat neturite veikti kaip skurdi asmenybė. Jūs turite būti tinkamai apsirengę, tinkamai atrodyti. Turėtumėte atrodyti ne kaip elgetos, o atrodyti kaip orūs visuomenės žmonės.

Dabar, pavyzdžiui, kaip žinote, aš esu Deivė, o Deivė turi dėvėti, nežinau, kiek papuošalų, vien tik savo čakroms papuošti. Turiu galvoje, pati turiu daug savo papuošalų, bet dėviu juos tik pudžai, šiaip jų nedėviu. Turėčiau dėvėti daug dalykų. Kodėl? Nes tai nebus normalu, galbūt bus oru, bet nebus taip jau normalu dėvėti visus tuos dalykus vienu metu. Bet aš turėčiau dėvėti. Pavyzdžiui, turėčiau dėvėti daug daugiau papuošalų ant rankų čia, ant pėdų – viską vienu metu. Turėčiau dėvėti aukso... Kaip jis vadinamas? Neturite papuošalo čia, kurį mes apsijuosime kaip diržą. Bet aš to nedarau. Laikau tai kaip nežymią detalę, tik per pudžą dėviu keletą dalykų iš to.

Taigi, jums reikia turėti tą taktiškumą, ką dėvėti, kaip dėvėti, kaip toli eiti, kaip atrodyti oriai, kaip būti gerai išauklėtiems, kad šlovintumėte savo Motinos auklėjimą. Šį kartą tikiuosi, kad, kai atvyksite į Indiją, pastebėsite visus šiuos dalykus pas indus. Niekada nepamatysite jų valgančių, niekada nepamatysite jų besiprausiančių, niekada nepamatysite jų miegančių. Nežinote, kaip jie gyvena, kur jie gyvena, kaip jie susitvarko – viskas tiesiog savaime ten yra, kai tik jūs ten esate. Argi ne tiesa?

Jie nusiprausia, jie viską pabaigia anksti, apie ketvirtą ar penktą valandą ryto. Jie atsikėlę, spartietiški ir visada nusiprausę, ar būtų kaimietis, ar neliečiamasis, ar brahmanas, ar kažkas kitas. Jie visi tvarkingai apsirengę, negalite jų atskirti. Jie dėvi švarius, baltus drabužius. Jie turi švarių baltą kepuraitę. Jų drabužiai niekada nebūna purvini.

Taigi, tai yra kita pusė, kuri nėra tokia didinga – grubesnė pusė ir ne tokia subtili, bet ji yra labai svarbi, nes, kad ir kas yra subtiliajame lygmenyje, bus išreikšta išorėje. Visame jūsų elgesyje tai sužibės kaip tūkstančiai deimanto briaunelių, nes jūs dabar sudalyvavote Sahasrara dienoje. Pažiūrėkime, kokius tūkstančius briaunelių parodysime.

Mylėkite vienas kitą. Gerbkite vienas kitą, gerbkite save. Ir visą laiką kartokite vieną mantrą savyje: „Aš esu Sahadža jogas.“ Tai viską pasako apie jūsų pareigas, apie jūsų troškimus, kas jūs esate. Jūs esate Sahadža jogai, gavę atgimimą iš pačios Adi Šakti. Jei turite kokių asmeninių problemų, turite man parašyti ir aš pabandysiu atsakyti. Jei neatsakysiu, tada manykite, kad pajėgiau išspręsti. Jei neatrašysiu, tada manykite, jog pajėgiau jį tai atsakyti, bet jei yra kažkas, ką galiu patarti, būtinai jus informuosiu. Bet kokią kitą bėdą. Bet kai šiandien atėjo moteris, ji verkė dėl savo vyro. Ji ir ankščiau verkė ir šiandien ji vėl verkia. Ji išsikraustys iš proto. Kaip Sahadža jogai neturėtumėte verkšlenti. Įveikite savo problemas, bandykite suvaldyti savo vyrą, bandykite viską suvaldyti.

Aš labai nemėgstu skyrybų sprendimo, bet jei kas nors yra beviltiškas, tada gerai. Pasakyčiau, jei situacija beviltiška, skirkitės. Bet be reikalo, tik dėl to, kad tai dar ne reikiamas suvokimas, žmogus neturėtų verkti, raudoti ir daryti visų šių dalykų. Atvirkščiai: žmogus turėtų bandyti įveikti savo asmenines problemas, nes jūs turite galių.

Ir galite man parašyti nelabai ilgus laiškus. Aš pasimetu. Taip, tikrai pasimetu. Rytais man reikia perskaityti tiek daug laiškų. Vienas geresnis už kitą. Mano vyras irgi gauna daug korespondencijos. Bet jis sako: „Niekas man nerašo meilės laiškų, jie visi rašo apie sąskaitas, kurias reikia apmokėti.“ Atsakiau: „Čia – tas pats.“ Gali tai išversti, Greguarai. Pilni problemų. Pasakiau „Turiu sumokėti už jų meilę.“ Štai taip yra. Bet vaikai rašo labai meilius laiškus. Jie tiesiog nupiešia piešinį ar ką nors, ar gėlių, ar kelis dalykus ten – ir viskas. Jie nupiešia širdį ir įdeda ten mane ar kažką tokio. Jie daro labai meilius meilius dalykus ir tik džiaugsmą ir laimę jie išreiškia, matote. Jie niekada neturi bėdų. Jie neturi bėdų. Vaikai neturi bėdų. Jie nėra komplikuoti. Jūs laikotės įsitvėrę problemų – tai ir yra bėda. Jie neturi jokių problemų. Taigi, nė vienas jūsų man nepasakėte, ko norėtumėte, kad būtų padaryta.

Dabar vienintelis dalykas, galop norėčiau, kad jūs paklausytumėte Voreno, kuris perskaitys jums sąrašą programų, kurias turėsime šią vasarą. Po kurio laiko gali būti, kad apsistosis vienoje vietoje, ir jūs visi turėsite atvykti ten, nes nebegalėsiu tiek daug keliauti. Galiu jums tiek pasakyti. Gerai. Šiam kartui. Privalote taip pat suprasti, kad Mahometas ėjo pas kalnus, dabar kalnai turi ateiti pas Mahometą. Gerai. Labai jums dėkui.

Jūs nepasidalinote su manimi savo problemomis. Taigi manau, kad problemų nėra? Rytoj ryte gali būti, kad negalėsiu su jumis susitikti. Telaimina jus visus Dievas. Pasidarykite dabar bandaną visi. Tinkamai, pilnu dėmesiu, pilnu orumu, pilnu judesiu. Žiūrėkite, pilnu. Niekas neturi būti atliekama paviršutiniškai. Man jo nereikia, bet galime daryti kartu. Indijoje jie paklausė: „Jei Gi yra Deivė, kodėl Ji sako „namaskar“ visiems?“ Jie negali suvokti Deivės, sakančios „namaskar“.

Šri Matadži Nirmala Devi

1986-0713, Shri Kartikeya Puja

View [online](#).

Shri Kartikeya Puja. Grosshartpenning, Munich (Germany), 13 July 1986.

Atsiprašau, kad pavėlavau.

Aš nežinojau, kad ši programa tokioje gražioje vietoje kaip ši. Čia jūs matote nuostabų Mikelandželo paveikslą, išreiškiantį Dievo, jūsų Tėvo, troškimą jus išgelbėti ir jums padėti. Ir tai vyksta. Vokietijoje mes išgyvenome labai agresyvius įvykius, ir tai sukėlė niokojantį efektą visame Vakarų pasaulyje. Buvo sunaikinta vertybių sistema, sutrikdyta dharmos idėja, moterys pradėjo elgtis kaip vyrai, ir žuvo tiek daug žmonių. Žuvo labai jauni žmonės, labai labai jauni. Neišsipildė nė vienas jų troškimas, gyvenime liko tik karas. Tai buvo tam tikra neapykantos banga, naikinanti visus subtilius dalykus. Kai gamta atsikvėpia arba supyksta, ji sunaikina tikrai paviršių, bet kai žmonės pradeda naikinti, jie sunaikina netgi subtiliuosius dalykus, tokius kaip vertybių sistemą, jūsų būdą, tyrumą, nekaltumą, pakantumą. Taigi dabar karas vyksta subtiliajame lygmenyje.

Dabar mes turime suvokti, kad visi šie dalykai atnešė triuškinančių pasikeitimų Vakarams, vakarietišakai asmenybei. Pirmiausia, ką reikia padaryti, tai atgaivinti ją, tvirtai pastatyti, priversti ją stovėti ant savo kojų. Kadangi žmonės neteko savo individualybės, savo tradicijų, jie neturėjo savo inkaro, šaknų ir priėmė viską, kas buvo pateikta kaip intelektualinė patirtis. Moterys tapo labai nepriklausomos ir galvojo, kad pačios gali išspręsti savo problemas. Jos manė, kad gali tapti tokios kaip vyrai. Problema išaugo, nes moteris yra moteris, ir joje tik labai maža dalis yra to, ką galime vadinti „vyru“. Kai ji bando paneigti tai, ką turi, ir vystyti tai, ko turi savyje labai nedaug, tada ji tampa labai juokinga. Bet ji gali būti apsėsta daugybės mirusių vyrų, jos troškimas tapti vyru gali pritraukti daug bhutų, kurie nori apsigyventi moters galvoje. Ir įsiskverbę jie turi moters apdarą, bet velnio protą. Moteris to nemato, nes padedant blogio jėgoms materialūs dalykai jai gali labai sektis.

Jų išvaizda gali būti geresnė. Galbūt jos gali dominuoti, tapti kruopščios kaip vyrai, neabejotinai labai konkrečios, tvarkingos, pedantiškos, neturinčios jokio grožio ir saldumo. Tada šios moterys galiausiai tampa vampyrėmis, ir nors karas baigėsi, tai veikia per vokietes moteris, aš manau. Aš girdėjau, kad ši ataka buvo ir ankščiau, kad buvo tokios moterys – amazonės. Dabar istorija kartoja. Anądien keliavau į Miuncheną kartu su vokiete dama, ir aš buvau nustebinta jos požiūrio, nes jaučiau, kad joje vis dar gyveno nacistas, mirusio nacio dvasia tūnojo joje. Ji turėjo dvigubą asmenybę: nors ji kalbėjo saldžiai, viduje buvo nacistas ... ir fašistas. Ji labai klasingai dėstė argumentus. Pirmiausia, ką jie gali padaryti, tai pasakyti, kad „mes remiame užguitus žmones, tokius kaip indai. Indai yra arijai, mes taip pat esame arijai, ir esame tie, kurie simpatizuoja arijams“.

Indai yra dvasingi žmonės, todėl ir jie jaučiasi esą kaip tie indai, dėl visko, ką jūs žinote. Galite tuo patikėti? Gyvenimo kokybė turi pagerėti, tai svarbiausia. Vyro savybės skiriasi nuo moters savybių, jau sakiau jums daugelį kartų. Ir jeigu moterys bando tapti vyriškos, tada jos negali pasiekti nieko tinkamo. Yra daug tokių. Jūs matėte Mao žmoną. Matėte poniją (skamba kaip Chanka Sheik)? Dabar ši nauja dama - Karlos... Jos vardas Karlos? Markos, Markos.

Tiek daug tokių moterų. Jos viską sugadina, kai bando būti vyriškos. Istorijoje buvo daug moterų. Indijoje moterys gerai paruoštos, mes turėjome tokias moteris kaip Džansi ki Rani, kuri kovojo prieš britus. Ji buvo našlė. Prisirišo savo vaiką ant nugaros ir kovojo su britais. Sakoma, kad jos arklys išsoko iš 180 pėdų aukščio forto bokšto, ir britai užrašė: „Nepaisant to, kad mes suėmėme Džansi ir iškovojome pergalę, tačiau šlovė priklauso Džansi ki Raki“. Mes turėjome didžiųjų moterų Indijoje. Nur Džahan yra antra didi moteris, kurią mes turėjome... (skamba kaip Čanbebi...), Ahaljabai, visgi jos visos buvo moterys, neturėjo vyriško ego. Atsiradus galimybei, jos dirba kontorose kartu su vyrais, bet vien dėl to joms nebūtina tapti vyrais.

Papasakosiu savo pačios pavyzdį. Aš turėjau pastatyti mūsų namus Luknau. Padariau tai tikru moterišku būdu ir pastačiau labai gerą namą, geresnį nei bet koks vyras galėtų nupirkti, ir labai pigiai. Vyras veiktų kitaip: pirmiausia - surastų architektą, nueitų ir viską išmatuotų, tada bandytų jame viską iš anksto sutalpinti. Tada vedamas ego eitų į brangią vietą, parduotuvę, nupirktų kažką brangaus ir būtų apgautas. Tada vėl dėl savo ego eitų ir pasamdytų labai brangius darbininkus ir skirtų tą, kuris būtų už viską atsakingas. Aš padariau tai visiškai kitu būdu. Aš turėjau pinigų, taigi suradau, kas turi geriausius žmones, kas turi geriausias

plytas. Namas turėjo būti plytinis. Ko dar mums reikia?

Matote, tai tas pats lyg moteris gamintų valgi. Dar reikia smėlio, gerai. Tada reikia cemento, ir jums dar reikės geležies luitų ir darbininkų. Taigi aš nedariau visko „per aplinkui“, kaip vyrai. Aš suradau vyrą, kuris pardavinėjo geriausias plytas. Jis tarė: „Aš neturiu pinigų, nes privalau pastatyti šitą degimo krosnį ir pripildyti ją plytų, o tam reikia išankstinių pinigų“. Aš atsakiau: „Gerai, aš nupirksiu visą krosnį iš tavęs, visą. Kiek iš manęs paimsi?“ Jis atsakė: „Užteks penkių tūkstančių rupijų“. „Bet jei, – pasakė jis, – jei krosnis sugrius, jeigu kažkas bus negerai, ir jei plytos neišdegs, tada tai bus tavo rūpestis“. Aš pasakiau: „Nesvarbu.

Užrašyk vieną man“. Taigi aš nupirkau iš jo visą pabaigtą degimo krosnį, pabaigtą. Degimo krosnis – tai toks daiktas, kur deda visas plytas, suprantate, užpila purvu ir išdega jas iš apačios. Kartais gali atsitikti taip, kad viskas liks sugadinta, plytos subyrės. Aš pasakiau: „Darom taip. Tikrai 5000“. Jei viskas gerai išdegtą, visa tai kainuotų jums ne mažiau 50 000 rupijų. Tada aš nuėjau prie upės ir pasakiau: „Už kiek viena dalis?“ – taip jie vadina didelį plotą smėlio. Jie atsakė: „Šiuo metų laiku, vasarą, labai nedaug, bet žiemą bus labai daug“. Vyras būtų sutikęs, jis sakytų: „Gerai, dabar man reikia tiek, ir atneškit tai dabar.“ Kai reikės daugiau, tada atnešit daugiau“.

Bet aš to nepadariau: „Vasara gražus metas, pigiai galima gauti, kodėl nenupirkus viso?“. Taigi aš nupirkau visą dalį, visą smėlio plotą. Teisingai. Tada pradėjau ieškoti prekeivių geležimi. Aš paklausiau: „Kaip gauti geležies?“ Jie atsakė: „Jūs turite užsakyti krovinį, jei užsakysite daug, tada mes jums parduosime gerokai pigiau. Ir nereiks grynaisiais tiek daug mokėti“. Aš atsakiau „gerai“ ir užsakiau. Taigi viskas buvo paruošta, visai kaip gaminant, kai gaunama viskas, ko reikia. Tada mums reikėjo medienos. Taigi jie tarė: „Medieną atgabens iš Nepalo“.

Aš atsakiau: „Gerai, kas dar?“. Jie prasitarė: „Ją galima atgabenti ir iš bet kokio kito miško“. Taigi aš nuvykau į centrinėje Indijoje esantį mišką, pavadintą Džabal. Ir čia užsakiau. Visa mediena buvo paruošta, šviežiai nukirsta, ir aukcione aš nusipirkau daug medienos. Viską įsigijau ten, netgi nupirkau marmuro. Tas marmuras niekada nebuvo naudotas, niekur. Aš pasakiau: „Tai labai paprasta, šį marmurą aš galiu panaudoti bet kam“. Taigi ten įsigijau medienos ir marmuro. Tada darbininkai.

Aš paklausiau savo draugų, ar jie žino kokių gerų darbininkų, kurie mokėtų mūryti. Jie atsakė: „Taip. Štai šitas geras, anas geras“, taigi aš juos pasikviečiau. Pasakiau: „Matote, dabar jūs galite pasilikti su manimi šiame name, ir aš jus labai gerai maitinsiu, ir labai gerai jums rūpinsiuosi.“ Taigi jie visi su savo šeimomis apsistojo, o aš jiems gamindavau. Papirkau juos savo gaminimu, ir jie būtų bet ką dėl manęs padarę. Absoliučiai viską. Jie buvo man tokie malonūs, jie naudojo naują techniką, kurią žinojo, metodą su marmuru iš cemento... Panaudojo visą savo meistriškumą. Taigi toks didelis namas, su 20 miegamųjų, penkiais piešimo kambariais, valgomaisiais kambariais, buvo pastatytas per metus. Namo kaina taip pat niekas negali patikėti. Kainavo vieną dešimtąją to, ką paimtų architektas.

Bet viskas buvo surašyta labai gerai, viskas padaryta labai gerai. Kadangi aš nežinojau, kaip rašyti sąskaitas, tai kiekvieną dieną sakiau: „Gerai, šiandien paimsiu tiek pinigų, kiek išleista“. Kiekvieną dieną taip rašiau ir nepasigedau nė vienos rupijos. Taigi niekas negalėjo manęs teisti, nebuvo jokių problemų, o tuo tarpu visi valdininkai, kurie pasistatė ten savo namus, turėjo išspręsti daugelį problemų, jų pajamos apmokestintos, taip niekas nepavyko, nepavyko. O aš pasistačiau tokį namą be galo pigiai, ir tokį namą, apie kurį žmonės kalbėjo: „Tadžmahalas gali sugriūti, o šis nenugrius“. Aš paklojau gerus pamatus, nes turėjau pigių plytų. Visą tą krosnį gavau visai už dyką ir dalį pardaviau atgal, nes tiek daug liko. Kiek nupirkau smėlio, tiek nupirkau, pardaviau pusę jo, nes man nereikėjo. Kaina padvigubėjo, tad smėlį gavau dykai. Mediena, kurią gavau iš ten, buvo tinkamai apdorota, gavau mažą rezervuarą, kuriame mediena buvo apsaugota nuo vandens.

Aš paėmiau pusę medienos kiekio ir panaudojau, tik pusę – 400 langų ir 60 durų, o likusią dalį pardaviau. Ir netgi likučiai buvo parduoti kaip malkos, juk taip tai vadinatė? Taigi galite įsivaizduoti, kai kas buvo parduota kaip mediena, kai kas lūšnoms, bet aš turėjau jiems gaminti, rūpintis jų komfortu, gavau jiems gražių antklodžių ir šaunių lovų miegoti ir dar šio to, taigi jie buvo labai laimingi. Štai kaip veikia moteris, ir visi buvo nustebę, kad nieko negali man prikišti. Mano sąskaitose negalėjo rasti jokių klaidų, ir aš liepiau visiems mano vyro draugams laikytis per 5 mylias toliau nuo manęs. Kadangi jis dirbo su premjeru ministru, žmonės būtų kalbėję: „Taigi, ji ima kyšius“ ir panašiai. Buvo dar kita problema – jie vis vaikščiotų ir kartotų: „Tas negerai, anas negerai“. Aš jų neįleidau, nes jie gali tik ginčytis, vyrai gali tik ginčytis. Moterys pateikia rezultatus. Jokių pasitarimų, nieko, aš pasakiau:

„Niekas nevyksta.

Leiskite man pačiai padaryti“. Labai puikiai kartu su visais savo žmonėmis aš pastačiau namą, nuostabų namą, kurį, manau, jie nufilmavo, ir jūs gal turėsite galimybę pamatyti tą namą, kurį pastačiau. Taigi moteris, kuri yra Sahadža jogė, privalo vystyti šias savo ypatingas savybes, nes ji yra labai intuityvi, moteris – labai intuityvi. Ji visada prieina prie tinkamų išvadų bet kuriuo metu. Jeigu ji moteris, bet jei ji yra pusiau vyras ir tik truputį moteris, tada aš nežinau, kokia būtybė ji yra. Taigi moteris turi siekti būti moterimi, ji tokia galinga, tokia galinga kaip ši Motina Žemė, kuri gali išauginti viską ir gali atiduoti viską, kas joje geriausia. Ypač pasiaukojanti, nepaprastai dosni, susivaldanti, mylinti, atleidžianti. Kai vyrai išsiugdo moteriškų savybių, jie tampa šventaisiais. Bet čia ne moters ypatybė, kai jie laksto paskui moteris. Tokių nesąmonių čia nėra.

Jie turi būti vyrai, jie turi būti kilnūs žmonės, turi būti drąsūs. Bet tuo pačiu jie turi būti užjaučiantys, atleidžiantys. Bet, manau, Vokietijoje viskas priešingai, pastebėjau, kad tai egzistuoja ir tarp vakariečių Sahadža jogų, tai bendras reiškinys. Moterys užsiaugino siaubingus ego. Indijoje moterys dirba. Daro viską. Mes turėjome didžius oratorius nuo senų laikų, gerai žinomus. Bet jie neturėjo ego. Mano mama buvo pasižymėjusi tais laikais, kai buvo dvi ar trys moterys, kurios buvo įgijusios tokį laipsnį, bet aš niekada nemačiau joje jokio ego. Mano pačios dukros... Viena iš jų baigė architektūrą, taip pat interjero dizainą, šiuo metu ji nedirba, nes jos vyras gerai uždirba, bet ji kuria namus kitiems, ji savanoriškai padeda jiems.

Ir ji turi tokių draugų. Taigi kokie yra moters pasiekimai? Ji turi daugiau žmonių aplink save. Žmogiškoji galia. Ji suburia daugiau žmonių aplink save. Tai kokios yra vyrų pareigos? Jie turi apmokėti visas sąskaitas už namą, sumokėti už draudimą, mašinos taisymą. Palikite jiems juodus darbus. Moterys gauna visus meilės laiškus: iš vaikų, vyro – visų. Jos mylimos.

Jomis rūpinamasi. Dabar, kai jos suvyriškėjo, jos neteko visų privalumų. Jei ankščiau važiuojant autobusu vyrai užleisdavo vietą damai, dabar niekas to nedaro. Kartą keliavo viena moteris... mmm... sena moteris, ir ten sėdėjo vienas jaunas vaikinai. Aš paklausiau: „Kodėl jai neužleidi vietos?“ Jis atkirto: „Kodėl turėčiau? Ji dėvi kelnės – aš taip pat“. Ji buvo... Ši pagyvenusi moteris nešiojo kelnės, todėl jis pasakė: „Kodėl aš turėčiau užleisti jai vietą? Ji nešioja kelnės, aš nešioju kelnės – koks skirtumas?“ Taigi tapdamos vyrais mes netenkame visų savo privalumų ir privilegijų. Ir ką iš to gauname? Ką įgyjame?

Iš tiesų priešingai, moderniais laikais, aš manau, moterys yra didesnės vyrų vergės, negu buvo ankščiau. Jos labai nuliūsta. Pavyzdžiui, Sahadža jogė, kuri yra labai apsėsta ir turi tam tikrų problemų. Pirmas dalykas, apie kurį ji pagalvos: „O Dieve, dabar mano vyras paliks mane, jis atims mano vaikus, ką aš darysiu?“ Ji niekada nepagalvos apie Sahadža Jogą. Bet aš sutikau vieną ypatingą moterį, turiu pasakyti, ji buvo tikra moteris. Ji pasakė: „Motina, dėl to, kad esu šizofrenikė, aš noriu išeiti iš Sahadža Jogos. Aš išsiskirsiu su vyru, nenoriu matyti savo vaikų. Sahadža Joga yra daug svarbiau nei aš, nei mano vyras ir vaikai“. Štai kokia moteris. Kaip ir minėjau, ji pasakė: „Aš šizofrenikė nuo vaikystės.

Supratau tik dabar, ir tai grįžta...“. Bet dauguma moterų nerimauja dėl savęs: „O Dieve, aš turiu palikti savo vyrą“. Tai reiškia, kad jos gyveno savo vyro sąskaita. „Aš turiu palikti savo vaikus“. Bet ar palikti Sahadža Jogą? Jei manote, kad Sahadža Joga yra pati svarbiausia, jūs taip pat galite atsikratyti savo šizofrenijos. Kodėl Dievas turi jums padėti? Mes mąstome kaip eilinės moterys apie save, susirūpinusios tik savimi, o ne Sahadža Joga. Tas pats yra su kai kuriais vyrais, bet jie ne tokie įbauginti, nes jie jaučia, kad gali stovėti ant savo kojų. Ir moterys turi suprasti, kad jos yra Sahadža jogės, ir Motina pasirūpins jomis.

Bet jei jūs rūpinatės tik savimi, savo vyru, namais, vaikais, tada bergždžias reikalas, tada jūs nebe moteris. Moteris yra ta, kuri myli visus vaikus. Moters galia mylėti yra didi, bet jei moteris tampa menka, smulkmeniška, tada ji nebe moteris. Aš jums pasakojau apie savo vaikaite. Aš jų paklausiau: „Kuo jūs norėtumėte būti?“ Jos buvo labai mažos. Taigi jos atsakė: „Mes norime būti seselėmis arba stiuardesėmis.“ Taigi aš paklausiau, kodėl, kuo ypatingi šie darbai. Jos pasakė: „Senele, tikrai dirbdamos šiuos darbus galėtume maitinti žmones. Nėra kito tokio darbo, kuriame tu galėtum iš tikrųjų maitinti kitus“. Džiaugsmas maitinti kitus yra didesnis, nei rašyti bylas kontoroje. Supraskite, tai baisus darbas – rašyti bylas kontoroje.

Geriau jau ką nors skaniai gaminti, galvojant apie tai, kiek daug žmonių valgys ir mėgausis tuo, negu daryti šitą juodą darbą. Bet moterys išprotėjo. Dabar jos nebėra ramios. Pavirto kvailomis. Dabar Vokietijoje jūs turite būti labai atsargūs. Austrijoje turite būti labai atsargūs. Austrės moterys yra didžios, bet, sakyčiau, vokiečių neturėtų bandyti tapti vyrais. Visų pirma geriausias

būdas sustoti – nekalbėti per daug. Jei jūs pradėdate šnekėti kaip vyrai, tada visi bhutai apsigyvena jumyse, dėl to ir pradėdate šnekėti kaip tikri vyrai. Pažiūrėkite, kaip vyrai yra valdomi – mes indės moterys geriau už jus žinome, kaip kontroliuoti vyrus.

Kodėl pas mus nėra skrybų? Kodėl mes neturime problemų? Mes ginčijamės, taip yra, bet nesvarbu, nes mūsų vyrai nebėgioja paskui kitas moteris. Mes taip nesirengiame taip... Taip gausiai, mes nesilankome pas kirpėjus, neturime grožio specialistų, viso to. Taigi ugdykite savigarbą. Jūs visos esate Šakti. Jus esate energija. Jei paverčiate savo vyrus kopūstais, kokius vaikus turėsite? Tik tai kopūstus. Gerbkite juos.

Paverskite juos vyrais, mėgaukitės jų vyriškumu. Tada jie niekadosis jūsų neapleis. Tai nėra dviejų varžybos. Atradau, kad pagrindinė problema Vokietijoje yra ta, jog moterys neteko savo išminties. Tai galiu pasakyti apie vokietes moteris. Pažvelkime į muziką, meną. Ten yra tiek daug visko. Kas šiandien prisimenamas? Pamąstykite, kas prisimenamas. Iš muzikų – Mocartas.

Kiekvienas prisimena Mocartą, netgi ant šokolado rasite Mocartą. Nežinau, ar jis, vargšelis, kada nors valgė šokoladą, ar ne. Jie prisimena Mikelandželą, prisimena, kad turėjo Leonardo da Vinčį ir pan. Niekas neprisimins tarnautojo iš tų laikų, bėgiojančio su bylomis aukštyn – žemyn. Taigi moterys turi kai ką, kas gali būti amžina vertybė, tai, ką turi vystyti. Svarbiausia, jog moteris gali mylėti, mylėti ir mylėti. Bet kai ji tampa savanaudė ir egocentiška, besirūpinanti tik savimi, tada jos meilė netenka grožio. Šiandieną aš tiksliai apie tai kalbu, nes šiandien jūs lenkiatės man kaip Kartikėjai. Kartikėja buvo Parvati Umar sūnus, kuri buvo tiesiog šių dviejų vaikų – Ganėšos ir Kartikėjos motina. Vieną dieną tėvai Šankara ir Parvati tarė: „Tas, kuris pirmas iš jūsų dviejų apvažiuos Motiną Žemę, gaus ypatingą dovaną.“ Taigi Kartikėja, turėdama absoliučią vyrišką energiją, tarė: „Gerai, aš pradėsiu su savo transporto priemone“. Tai buvo povas.

O Ganėša tarė sau: „Tik pažvelkite į mane, esu mažas berniukas, nesu toks kaip jis, ir mano transportas yra maža pelytė. Kaip aš sugebėsiu?“ Bet tada jis pagalvojo: „Mano Motina yra aukščiau už visą Visatą. Kas, palyginus su ja, yra ši Motina Žemė?“ Taigi Kartikėja išskrido, keliavo aplink Žemę tris kartus. Šri Ganėša apėjo savo Motiną tris kartus. Ir laimėjo prizą! Ji jam buvo pati aukščiausia dėl jos motiniškų savybių! Netgi aukštesnė už Sadašivą. Nors tai neįtikėtina, bet tai labiausiai ir patinka Sadašyvai. Tai, kad jūs gerbiate savo motiną. Motiniškumą savyje.

Moteriškumą savyje. „Ten, kur gerbtinos ir gerbiamos moterys - ten gyvena Dievai. Moterys yra labai svarbios. Be abejo, aš turiu kaltinti ir vakariečius vyrus, jų liguistą elgesį su savo moterimis, jie laikė jas atskyrę nuo religijos, visada jas žemino... Indijoje taip darė musulmonai, jie labai modernūs agresoriai, jie labai blogai elgėsi ir žemino jas. Bet nesvarbu. Vis tiek atleiskite jiems ir pasistenkite būti moterimis. Labai galinga. Moters galia slypi meilėje, kuri yra paties Dievo galia. Ir tai turi būti naudojama vietoj argumentuoto intelektualizmo, visų nesąmonių. Nešvaistykite tam savo energijos.

Ypač norėčiau, kad Vokietijos Sahadža jogės taptų vis labiau panašesnės į damas. Tai reiškia ne vien tik sugebėjimą gerai maitinti, bet ir požiūrį į gyvenimą. Mąstant plačiaja prasme, visa Sahadža Joga priklauso nuo mūsų gebėjimo mylėti. Mes turime būti ypač mylinčios, ypač malonios, rūpintis Sahadža jogais, duoti jiems visą įmanomą džiaugsmą. Kitaip jie gali virsti vampyrais šioje šalyje. Taigi būkite atsargios, o vyrams pasakyčiau, jeigu yra tokių moterų, jūs turite gerbti, suteikti joms visas privilegijas, rūpintis jomis. Jos prižiūri vaikus, tad suteikite savo pagalbą, duokite pinigų, kiek joms reikia. Neprašykite jų ataskaitų ir kitko, tegu jos tvarko tai. Dažniausiai jūs subankrutuojate – jums tai būdinga. Bet pirmiausia žiūrėkite, koks jų santykis su Sahadža Joga.

Aš pastebėjau, kad tose šeimose, kur moterys atsakingos už pinigus, visada skiriama daugiau pinigų Sahadža Jogos darbui, negu tuose namuose, kur atsakingi vyrai. Tai labai netikėta. Kai vyrai atsakingi, jie turi galvoti apie savo mašiną, turi galvoti apie daugelį dalykų, bet kai moterys tai valdo, jos žino, kaip sutaupyti pinigų; aš jums pasakojau, kaip sutaupiau pinigus. Vyrai negali taupyti. Niekada nesutaupo. Tik tai moterys sutaupo, jei tik turi svarbesnių interesų, tačiau jei jos pataikauja sau, tada išleidžia pinigus, nes eidamos pirkti marškinių vyrui, jos nusiperka daugybę sarių sau. Jos tai sugeba. Bet jei jos turi svarbesnių tikslų, tada gali taip protingai naudoti pinigus, kad visada turės pinigų kitoms išlaidoms. Ką aš darau? Viską, ką man vyras duoda valdyti namuose – tai yra gana daug, turėčiau pripažinti, bet aš neišlaidauju, einu į pagrindinius turgus, perku daiktus iš ten, taip taupydama pinigus tam ir anam, net savo drabužiams.

Aš pirmą kartą daviau savo megztinius sauso valymo procedūrai geroje parduotuvėje. Štai taip moteris sutaupo ir leidžia būtinoms prekėms. Tai ir yra jos tikrasis pasitenkinimas. Vystydami tokį subalansuotą požiūrį į vedybinį gyvenimą, į savo socialinį gyvenimą, mes būsimė idealūs žmonės šiame pasaulyje. Apie mokyklą aš irgi pasakiau labai aiškiai. Jei dabar norėtumėte apie tai išgirsti, aš pasiteiraučiau, ar turite tą lankstinuką su savimi? Norėjau paskaityti. A? Neturite. Tai būdinga vyrams.

Jie patys sakė norintys paskaityti, ir štai matote. Jei paprašysi vyrų pagaminti, jie užmirš viską. Taigi... Šri Matadžai, norėčiau su visa pagarba paklausti Jūsų, ar išvis yra koks pranašumas būti vyru? Be vyro moteris negali išreikšti savęs. Ji negali, nes ji yra potencinė (vidinė) energija. Jis yra kinetinė energija. Tai absoliučiai reliatyvi terminologija. Jūs negalite egzistuoti be vyro, tiesiog negalite. Tarkim, jūs turite aromatą Motinoje Žemėje, bet kol nėra gėlių, jūs nežinote, ar Motina Žemė turi tą aromatą. Vyrai yra patys svarbiausi, antraip ką jie čia veiktų?

Kitaip visa jų energija nueis perniek. Taigi, jei moteris yra Motina Žemė – jūs esate gėlės. Koks pranašumas? Jūs esate žmonės, žmonės, kuriuos mato visi. Bėgantys aplinkui kaip Kartikėja... Ką mes galime padaryti? Jūs esate tokie. Jūs negalite sėdėti namuose. Netgi traukinyje, jei važiuojate, pamatysite – vos tik traukinys sustos, visi vyrai išlips iš traukinio. Jie negali išsėdėti. Kaip antai, aš tariu savo vyrui: „Kas yra, kad tu visą laiką bėgi iš namų?

Kodėl negali pasėdėti namuose kurį laiką? Tu turi prisėsti“. Tada jis atsakė: „Ne, jei kuris nors iš vyrų sėdi namuose, jį vadina... kargosna, reiškia „tą, kuris yra visada namuose“. Ir aš pasakiau: „O kaip jie vadina vyrą, kuris visada bėga iš namų? Karpagna? kas reiškia bėgimą, tą, kuris pabėga. Turi būti kažkas tarpinio. Bet tai vyriška, viskas gerai. Tačiau dėl Sahadža Jogos mes galime gauti balansą tarp šių dviejų kraštutinių. Tai ir yra Sahadža Joga – tai, kas suteikia balansą.

Tada jūs pradėsite labiau mėgautis vienas kito kompanija, taip, kad mėgautėtės buvimu namuose taip pat, kaip buvimu kitur. Taigi jūs galite būti kartu namuose, taip pat kaip kitur. Interesai vienodi, nes tikslas tas pats. Tai kaip gėlės, kurios krisdamos ant Motinos Žemės, suteikia jai aromatą, ir mes galime sakyti, kad Žemė kvapni. Tai lygiai taip pat gražu. Gerai. Taigi dėl švietimo aš jau daviau instrukcijas ir jau sakiau, kad neturime dėl Marijos Montessori kelti didelio triukšmo ir t.t., ir pan. Mes turėsime Sahadža Jogos mokyklas. Visa tai nesąmonė, nes aš mačiau tas moteris, kurios moko Montessori būdu, jos tapo pasibaisėtinomis. Buvau nustebusi, koks didelis jų ego, kurį jos savyje užaugino.

Taigi jūs tapkite Sahadža Jogos mokytojais, ir tada atsiras Sahadža Jogos mokykla. Sidnėjyje arba... Melburne... Mes atidarėme mokyklą Melburne labai gražiai, dabar turėsime tokią pačią mokyklą Sidnėjyje. Tai atvira Sahadža Jogos mokykla, dėl to nėra jokių abejonių. Tai yra vieša Sahadža Jogos mokykla, ir dėl to žmonės tiek daug pasiekė. Kodėl mes turime siekti, sekdami šiuo pavyzdžiu? Mes visi turime eiti ir sakyti, kad tai Sahadža Jogos mokykla. Taigi jūs, mokytojai, taip pat tampate Sahadža Jogos ekspertais, todėl turite būti geri Sahadža jogai, jogės. Jie neturi būti egoistiški, juose neturi būti ego, neturi būti atviri negatyvui. Kiekvienas, kuris atviras negatyvui, nėra geras Sahadža Jogos mokytojas. Ne taip kaip... Marijos Montessori mokykloje: mokytoja geria mokykloje, rūko, o ryte ji – „Marijos Montessori“ mokytoja.

Čia pirmiausia jūs turite būti Sahadža jogai ir tik tada galite mokyti Sahadža Jogos mokykloje. Privalote turėti tą savybę, svarbią tiek pat, kiek svarbu yra turėti studentų, kurie yra realizuotos dvasios, arba tų, kurie galėtų gauti realizaciją. Gerai, šiandienos pudža yra specialiai skirta Kartikėjai. Kartikėja reprezentuoja didį, galime sakyti, visų ganų kapitoną arba lyderį, visų vyriausią kariuomenės vadą. Ganėša yra karalius, bet jis yra vyriausias vadas, ir todėl, kad vokiečių charakteriui būdinga viskam vadovauti, mes turėsime pudžą, kur vyrai valdys savo dvasią ir savo vyriškas savybes, o moteris pasikliaus savo moteriškom savybėmis. Būti vadovu yra kitaip, nei būti šeimininku. Šeimininkas valdo, o generolas ne. Jam nepriklauso tai, kas ir taip prarasta. Valdymas taip pat prarastas, mes tik kontroliuojame jį. Tai yra lygmuo, į kurį turime pakilti dabar, iš Ganėšos lygmens į Kartikėjos.

Viskas atvirkščiai. Ganėša yra mielas, jis karalius, labai gražiai sėdintis su visomis energijomis, tiesa? Nekaltumas yra čia, bet Kartikėja yra tas, kuris kontroliuoja nekaltumą, duoda jums kontroliavimo galią. Jis vadovauja. Po Guru pudžos butų geriau, jei mes turėtume jėgą vadovauti kitiems, ir šita vadovavimo dvasia pasireiškia vyruose per jų kalbą, per jų dinamiškumą, per jų asmeninius pasiekimus; moteryse – per jų meilės energiją, savitvardą, per jų malonų elgesį, atleidimą, užuojautą. Taigi

išsiaiškinkime šiandien, kad galime tai valdyti, nors dar nereikia, kad privalome, tiesiog mes jau turime tokią galimybę. Tikiuosi, suprantate, kas yra Kartikėja. Telaimina jus Dievas.00:46:34:13 00:46:37:11 Taigi, pradėkime Pudžą. Kas padarė šitą? Ar tu padarei šitą Ganešą?

Koks mielas daiktas. Tu labai gera, turiu pasakyti. Telaimina tave Dievas! Lai ateina keletas vokiečių taip pat. Tegul ateina daugiau žmonių iš Vokietijos. Taip pat ir moterys, žinoma. Ar ta, kuri padarė Ganešą, taip pat vokiečių? Ji(s) taip pat turėtų plauti. Visi, kurie rašė man, prašydami atvykti į Vokietiją, turėtų ateiti plauti Mano pėdas. Telaimina jus Dievas!

Telaimina jus Dievas! Dėkoju! Išmeskite tai iš savęs. Dabar išmeskite. To nereikia. Mes ją pavadinsime Kamala, Kamala. Kamala – tai dievybės vardas, ar gerai? Kamal Lakšmi. Kamala. Telaimina tave Dievas.

Galime truputį padainuoti, nes dar yra dvi moterys. Taip pat ir Hugo dar turi tai padaryti. Gerai. Užteks. Telaimina tave Dievas. Ateikite į kitą pusę. Kas dabar bus moterys? Yra daugiau moterų? Viskas? Gerai.

Naudokite tą patį vandenį. Jie gali naudoti tą patį vandenį, nes jo jau perdaug ten yra. Dabar galime sakyti tūkstantį Kartikėjos vardų. Ne, 108. Maniau, kad 1000 būtų gera mintis, tačiau sakykime 108. Pažiūrėkime, kaip tai veiks su 108. Sakykite garsiai. Sakykite garsiai, nes neaišku. Vis dar neaišku. Gaukite jam kitą [mikrofoną], duokite jam dar vieną, nes turi būti aišku, kitaip neturi prasmės.

Šie 108 vardai, jei pastebėjote, parodo, kad Kartikėja yra nekaltumas, kuris veikia dešinėje pusėje, Pingala kanale. Ir taip pat yra labai susiję su Prana. Tai duoda jums Praną. Prana – tai vitališkas kvėpavimas. Tai įkvėpimas ir iškvėpimas. taigi, tai yra susiję su dešiniąja puse. Taip pat tai yra susiję su amžinybe – Anantari. Anantar yra gyvatė – Šeša, kuris yra Višnu brolis. Jis yra čia parodytas kaip Kartikėja. Jis vardu Anantar.

Taigi, jis yra ugnis. Jis yra tas, kuris uždega jumyse galią naikinti, taip pat sugebėjimą vadovauti žmonėms ir suteikia jums daugybę talentų. Matote, nekaltas žmogus gali būti labai talentingas. Visos šios savybės yra išreikštos Kartikėjos Svarupoje - jo būvyje. Šiandien, lenkdamiesi Kartikėjai, turime žinoti, kad Kartikėja dabar yra pažadinta mumyse. Mes šia galia turime kovoti. Galų gale Jis yra Niškalanka. Tai Jis yra kovotojas. Taigi, nuo Ganešos iki Kristaus ir iki Niškalankos. Tai yra trys etapai, kuriuose yra nekaltumas.

Nuo Ganešos iki Kartikėjos ir, dabar, iki Kristaus. Ir nuo Kristaus iki Niškalankos. Niškalankos formoje. Jis nekaltas. Reškia, nėra Kalankos, nėra dėmelės ant jo, nieko. Jis absoliučiai švarus, nepriekaištingas. Be to, jis ugninis. Taip pat jis turi visas Ekadeša Rudros ypatybes. Tai reiškia, 11 Šivos jėgų savybes, kurios gali naikinti... Taigi, jis turi sugebėjimą užmušti ir nunaikinti blogį ir laiminti bei drąsinti savo pasekėjus. Tai yra paskutinė inkarnacija, vadinama Kalaki.

Paprastai sakome Kalaki, bet iš tikrųjų tai Niškalanka. Ant balto žirgo. Tai Kartikėja, kuris sėdi ant balto žirgo. Taigi, kaip auga jumyse nekaltumas, priklauso nuo Kartikėjos. Tai buvo padaryta šiandien šioje žemėje, Deutschland, kaip jūs vadinate, kur Kartikėja turi gimti jumyse ir būti pažadinta. Telaimina jus Dievas! Dabar, jei norite galite padainuoti keletą dainų, kaip "Ja Devi Sarva Butešu", kuri jums patiktų. Norėčiau pakviesti moteris, septynias vedusias moteris, kad man padėtų. Pirmiausia pakvieskite mažas mergaites, jei jos čia. Mažosios, pasirodykite... Truputį vėliau, kai puošite vainikais, gerai?

Dabar mergaitės turi ateiti. Kur jos yra? Turi ateiti visos mergaitės. Kur kitos mergaitės, kur jos? Gerai, prieikite arčiau. Prieikit prieikit. Judvi taip pat prieikit. Gerai, jūs irgi ateikite, abi. Sėskitės. Sėskitės.

Jeigu yra netekėjusių merginų, didelių netekėjusių mergaičių – ateikite. Kas dar nesusituokusios. Kas nors – ateikite. Nuimkite šitą, man atrodo. Paprašykite kieno nors nuimti. Gregoire:"Šri Matadžī, prieš dainuojant himną Dievybei, mes norėtume Tau paskaityti pataisytą Tėve Mūsų maldos versiją: "Motina mūsų, Kuri esi žemėje, teesie šventas Tavo vardas, teateinie Tavo karalystė teesie Tavo valia, kaip žemėje, taip ir danguje. Savo dieviškų vibracijų duok mums šiandien, Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams ir vesk mus tolyn nuo Majos Bet gelbėk mus nuo pikto Vardan Tavo Tėvo, vaikų ir šlovės, Per amžių amžius. Amen." Labai miela...

1986-0803, Shri Bhoomi/Dhara Puja

View [online](#).

Shri Bhoomi/ Shri Dhara Puja, Shudy Camps (UK), 3 August 1986.

Šiandien mes čia susiruošėme daryti pudžą Motinai Žemei.

Mes ją vadiname Bhumi Pudža, Šri Dhara Pudža. Ji vadinama Dhara. Kaip jūs žinote, „dha“ reiškia „sudaro“ „Ra-dha“ – tas, kame yra Radha energija. Ir „Dhara“ yra tai, kas sudaro patį save, Ji sudaro mus. Joje mes gyvename. Kaip jūs žinote, Motina Žemė sukasi dideliu greičiu, ir jei ne Jos gravitacija, mes negalėtume čia egzistuoti. Nepaisant to, Ją veikia toks didelis atmosferos spaudimas. Ji supranta, galvoja, koordinuoja ir kuria. Tai galite suprasti tik tada, kai esate realizuotos sielos. Jūs esate matę, kaip Ji priima jūsų negatyvus, kai stovite ant Jos basomis kojomis, gerbdami Ją, prašydami, kad Ji paimtų jūsų negatyvią energiją, su liepsna priešais save, prieš Mano nuotrauką.

Ji Mane pažįsta, nes Ji Mano Motina. Mes galime sakyti, kad Ji jūsų Močiutė; štai kodėl Ji jus puoselėja, prižiūri. Atsikėlę anksti ryte, padėdami savo pėdas ant Jos, turėtume sakyti: „O Motina, prašome atleisk, kad liečiame Tave savo kojomis.“ Bet nesvarbu, vaikai gali liesti motiną ir rankom, ir kojom – nėra skirtumo. Bet Ji – Šri Ganėšos kūno kūrėja. Ji yra ta, kuri yra mumyse kaip Kundalini. Ji pati sukasi spirale aplink Saulę. Saulė pati juda aukštyn ir žemyn, ir Ji juda spirale aplink saulę. Kadangi jos juda neatsiejamai, jūs negalite matyti Saulės judėjimo. Santykis tarp Motinos Žemės ir kitų žvaigždžių, planetų ir žvaigždynų yra nuolatinis ir kintantis, itin rūpestingas. Kai kalbame apie materializmą, mes veikiame prieš Motiną Žemę.

Užuot mokęsi iš Jos subtilių savybių, mes bandome Ją išnaudoti, iškasinėti, savanaudiškai Ja pasinaudoti. Ką Ji mums daro? Ji augina šiuos nuostabius vaisius, kad galėtumėte pavalgyti. Ji augina medžius, kad iš jų būtų galima gaminti baldus ir statyti gražius namus. Ji augina žalią žolę, kad galėtumėte nusiraminti. Ji plukdo tiek daug upių ir tokių didelių vandenynų ant Savęs. Ji visada didesnė negu didžiausias vandenynas. Ji yra tokia didi, o mes tik išnaudojame Ją, beatodairiškai. Tada prasideda reakcijos. Gražus gamtos ciklas yra sulaužomas agresyviais veiksmais ir visiškai neatsakingai.

Bet Motina Žemė nieko nedaro pati, ar daro nedaug; bet tada pradeda veikti eteris, ir tada jūs sulaukiate tokių problemų kaip rūgštiniai lietūs, plastikos ir įvairių problemų, kurios kyla dėl šių neatsakingų išradimų. Kai pradėjome gaminti mechanizmus be jokio balanso, mes vystėme mechanizaciją kaip išprotėję. O viso to rezultatas, kad mes tapome mechanizmų vergais. Mes nieko negalime pagaminti savomis rankomis. Dėl mechanizacijos daug žmonių tapo bedarbiais. Aš daug kartų sakiau, kad mechanizmai tarnauja mums, o ne mes mechanizmams. Bet šiandien situacija visiškai kitokia. Mes visiškai priklausomi nuo mechanizmų – vėl neatsakingas elgesys, vėl balanso nebuvimas. Motina Žemė moko mus būti balanse. Jeigu Ji būtų ne balanse, mums visiems būtų galas.

Ji moko mus orumo. Ji moko būti žaviais kitam asmeniui, jam to nežinant, to net nejaučiant. Be vadovavimo, be flirto, be pataikavimo sudominti ir duoti be jokios naudos sau. Ji duoda mums be jokių savanaudiškų paskatų, nesvarbu, gerbiame mes Ją ar ne, nesvarbu, rūpinamės Ja ar ne, mes duodam Jai. Bet kai Ji labai nusivilia, kaip jūs girdėjote, Meksikoje išsiveržė ugnikalnis. Jūs žinote, kas vyko Meksikoje, labai seniai Aš jums pasakojau apie tai, kad jie naudoja įvairią juodąją magiją, jie gamina įvairius narkotikus. Kolumbijoje vyksta tas pats. Ir jei jūs darote tai, kas kenkia žmonėms, tada susidaro sąlygos išsiveržti vulkanams. Ir, kaip žinote, Los Andžele ir visoje vakarinėje Amerikos pakrantėje yra vulkanų išsiveržimo tikimybė. Įvairių rūšių guru ten įsikūrę, įvairių rūšių juodoji magija ten gyvuoja.

Yra oficialiai pripažinti magai. Jie oficialiai yra registruoti. Ir niekas nesiima jokių priemonių, nes jie teigia, kad tai žmogaus laisvė daryti visokias velniavas. Prisidengę žmogiška laisve jie daro įvairius baisius dalykus. Dėl viso to Motina atsikvepia. Tai visada kolektyvinis atsikvėpimas. Ir tai visada kolektyvinis atsikvėpimas, prašau tai prisiminti. Bet kai Sita norėjo palikti Šri Ramą, Ji atsivėrė ir paėmė Ją pas save. Tai Motinos santykis, tai ne destrukcija ar išsiveržimas. Bet išsiveržimai žeidžia kolektyviškai, ir kartais dėl to žūna nekalti žmonės.

Mirtis neegzistuoja dieviškoje kalboje. Tie kurie mirė, gali vėl gimti. Bet mirtis gali būti naudojama kaip bausmė žmonėms, jiems sunaikinti, patraukiant juos iš scenos. Štai ką Motina Žemė daro. Kartais Jos pyktis yra toks didis, kad mažiūnų krustelėjimu Ji gali sunaikinti tūstančių tūkstančius kilometrų žemės, naikindama daugybę žmonių, kurie buvo ypač nereliginiai ir nekolektyviški. Sahadža Jogoje taip pat tie, kurie yra nekolektyviški ar bando tokiais būti, yra Jos perspėjami, bet labai paslaptingu būdu, kurį jie turi suprasti, arba, reikėtų sakyti, labai subtiliu būdu. Kai Sahadža jogai tampa nekolektyviški sakydami: „Tai mano namas, mano namai, mano privatumas. Tai mano žmona, mano vaikas, mano daiktai. Aš negaliu vyktyti į pudžą, nes turiu šią problemą. Aš negaliu atlikti darbo dėl Sahadža Jogos, nes turiu tą problemą“ – kai jie tampa nekolektyviški, tada labai subtiliu būdu ši Motina Žemė, kuri mumyse yra kaip Kundalini, nusivilia.

O kai Ji nusivilia, pradeda veikti taip, kad žmonėms gali būti labai pavojinga. Motina Žemė neturi savybės savintis, Ji nieko nesisavina. Pavyzdžiui, jei jūs esate indai, jūs galite nuvykti į Angliją, galite nuvykti bet kur, galite gyventi bet kur. Ji nieko nesisavina, tik mes, žmonės, suskirstėme šį pasaulį į skirtingas šalis, skirtingas vietas, visa tai mūsų kvailumo išraiška. Yra tik vienas pasaulis, Dievas sukūrė tik vieną pasaulį. Jis nesukūrė... Taip nepatogu. Gerai, dabar geriau. Ji nekūrė jokių tautų. Yra tik tarpekiai, kuriais teka didelės upės. Kartais ten, kur Ji iškėlus save, yra kalnai.

Tai yra skirtingos Jos sukurtos įvairenybės, kad būtų sukurtas grožis. Įsivaizduokim pasaulį kaip nuplikusi poną, pagalvokime, kas mums nutiktų? Pirmiausiai, Man rodos, kad mes nuslystume! Arba kas nutiktų, jei visur būtų tik miškai, visur tik kalnai, arba tik upės? Kad sukurtų grožį Ji panaudojo viską, kad padarytų mus laimingus ir tai mus džiugintų. Visą šią sceną Ji sukūrė mums. O ką mes darome? Mes Ją suskirstėme dalimis – tai mano šalis, tai tavo šalis, tai jų šalis. Kai mes mirštame, kas yra mūsų šalis? Mes visi mirę kūnai, būtume palaidoti bažnyčioje ar atviroje vietoje, jūs visi esate Motinoje Žemėje.

Mūsų šalis ir yra Motina Žemė. Taigi mes turime suprasti, kad šis kūnas yra padarytas iš Motinos Žemės, į kurią jis ir turi grįžti, ir mes esam kvailiai, jei jaučiamės priklausantys šiai ar kitai šaliai. Žinoma, tai didžiausias majos stebuklas, kad žmonės žinodami tai vis tiek tuo nenori patikėti. Yra tiek daug tiesų, kurias jie žino, jie tuo tikri, žino apie tai, bet nenori tuo tikėti. Arba jie tuo tiki, bet negali to priimti. Ir netgi jei priima, jie nieko apie tai nenori žinoti. Tai juokingas žmogiškas stebuklas, kad jie žino, jog mums nieko nepriklauso. Kai mes ateiname į šią Žemę, mūsų rankos yra tokios; kai mes išeiname, viskas yra štai taip. Nepaisant to, nepaisant šio supratimo, vis tiek žaidžiame, apgaudinėjame save ir bandome galvoti: „Aš esu šita šalis, aš esu ta šalis, aš toks didis“ ir taip toliau. Bet žmonės vienoje šalyje gimdavo anksčiau negu kitose.

Žinoma, dėl to atsirado tradicijų skirtumas ir supratimas apie gyvenimą, tai yra žmogaus gyvenimą. Menas lieka tas pats, bet tai kinta. Klimatas gali būti kitoks, todėl ir vaisiai gali būti kitokie. Visa tai yra prisitaikymas. Visoje kūrinyje yra toks geras prisitaikymas, jokių barnių, jokių problemų; tik įvairovė. Sakykim, bananai augtų visame pasaulyje, kam jie rūpėtų? Pavyzdžiui, jei jūs duotumėte bananų indams, jie tik pasijuoktų iš jų. Bet jei duotumėte jiems obuolių, jie saktų: „O, obuoliai, palauk!“ Ir atvirkščiai su anglais: jei kam nors norėtumėte padovanoti obuolį, jie pasižiūrėję paklaustų: „Kas nutiko tam žmogui?“ Taigi tai vėl Jos žaidimo stilius, suteikiantis jums įvairių klimatų ir įvairių produktų, kad galėtumėte džiaugtis skirtingais dalykais. Jei nebus įvairovės, tai jūs negebėsite tuo džiaugtis. Kaip aiškiai Ji jus supranta, ir kiek mes Ją suprantame? Sahadža jogui svarbu suprasti, kad mes iš Jos nieko neimsime.

Tai molis ir nieko daugiau. O molis čia liks ir gyvuos per amžių amžius. O ką mes nusinešime su savimi? Ką mes turėsime su savimi? Visada tai mūsų evoliucija, mūsų dvasia. Taigi mes esame dvasia – mes ne tas ir ne šitas. Kas mes esame, mes esame dvasia, ir tikrai mes nesame susiję su niekuo, ką galima vadinti materija. Taigi, mes turime matyti Motinos Žemės esmę, kad Motina Žemė savo materiją naudoja, jog suteiktų kitiems džiaugsmą. Taip pat jei naudosite Ją, kad džiugintumėt kitus, tada jūs eisite Jos keliu. Priešingai, jei jūs išnaudosite Ją kasdami ar darydami Joje skyles, kas jūsų motina?

Jei jūs bandote išskirstyti Ją dalimis, tai reiškia, kad Jos kūną jūs kapojate dalimis. Visi šie žmonių sumanymai yra prieš Motiną. Bet visų blogiausia yra tai, kad mes savyje negerbiame Šri Ganėšos, kuris yra Motinos Žemės kūriny. Šri Ganėša yra tyrumas mumyse ir mes Jo negerbiame. Mes negerbėme tyrumo, kuris atėjo pas mus. Stebina, kaip vaikai yra kankinami, įžeidinėjami ir pardavinėjami, kaip žmonės nebijo, kad vieną dieną išsiverš koks didelis vulkanas ten, kur taip elgiamasi su vaikais. Tokiu atveju Motina Žemė sunaikins visus tuos, kurie taip elgiasi, o visus meilūs vaikelius pasiims į Savo delnus, ir jie atgims kur nors kitur.

Labai svarbu suvokti, kad kol mes negerbiame savyje Šri Ganėšos, savo nekaltumo, savo tyrumo, tol negalime savęs vadinti Sahadža jogais. Tai yra pradžių pradžia, pirmas žingsnis mūsų nušvitimo link. Mes negalime kalbėti apie nieką kitą, kol tai netaps pamatu ant Motinos Žemės.

Štai kodėl Aš nusprendžiau, kad Bhumi Pudžą darysime Anglijoje. Aš tikiuosi, kad dėl to šioje šalyje tyrumas bus gerbiamas, bus mylimas, saugomas ir ugdomas. Dėl to suaugusiųjų tyrumas bus pažadintas, jie gerbs savo tyrumą, gerbs savo tyrumą, nepaisydami nieko. Darydami šią Bhumi Pudžą mes pagerbsime Motinos Žemės esmę, kuri yra Kundalini mumyse, ir gerbsime Savirealizaciją. Aš tikiuosi, kad tai, ką ruošiuosi padaryti šiandien, gali šią šalį transformuoti į jos tikrąją formą, o tai yra Visatos Širdis. Tikiuosi, kad Motina Žemė perlydys šios šalies kietaširdžius į gražius lotosus, į visur kvepiančius ramunių žiedus. Telaimina jus Dievas. Šiandien ši pudža bus labai maža, ir mes nedarysime ilgos pudžos. Bus tik Šri Ganėšos Pudža, ir Gauri Pudža, tai nebus ilga pudža. Svarbiausia šiandien su visišku dėmesiu sėdėti kairę ranką nukreipus į Mane, o dešinę – ant Motinos Žemės; ant Motinos Žemės, dešinė ranka ant Motinos Žemės.

Jeigu sėdite ant kėdžių, savo kairę ranką galite nukreipti į Mane, o dešinę – į Motiną Žemę.

1986-0907, Šri Ganėšos pudža, „Šri Ganėšos Principo įtvirtinimas“

View [online](#).

Šri Ganėšos pudža, „Šri Ganėšos Principo įtvirtinimas“, San Diegas, JAV, 1986 m. rugsėjo 7 d.

Šiandien Šri Krišnos šalyje švenčiame Šri Ganėšos gimtadienį. Kai kas neregėto ir ypatingai svarbaus, kad reiktų švęsti Šri Krišnos sūnaus gimtadienį Jo paties žemėje. Jūs gi žinote, kad Šri Ganėša inkarnavosi šioje žemėje kaip Mahavišnu, o Jis buvo Radhos sūnus, kuris inkarnavosi kaip Jėzus Kristus.

Taigi švėsdami Jo gimtadienį šiandien jūs pripažįstate tiesą, kad Jėzus Kristus buvo Šri Krišnos sūnus. Šią istoriją galite perskaityti Devi Mahatmayam, kaip šis Pirmapradis Vaikas buvo kiaušinio formos, ir viena pusė to liko kaip Šri Ganėša, o kita pusė virto Mahavišnu. Visi šie nutikimai evoliucijos metu, senovėje, buvo užrašyti, bet šiandien man taip džiugu, kad būdami žmonės viską suprantate – jog Kristus yra Ganėšos inkarnacija. Jis – Amžinasis Vaikas, bet kai Jis atėjo kaip Kristus, atėjo kaip Šri Krišnos sūnus, tada Parvati pasidarė Šri Ganėšą, Jis buvo tik Parvati sūnus. Nebuvo Tėvo. Parvati norėjo turėti savo sūnų.

Buvo angelų, kurie buvo skirti arba Višnu, arba Šivai, kaip ir ganai, kurie buvo dedikuoti tik Šivai. Taigi Ji norėjo savo sūnaus, kuris galėtų skleisti Jos galias šioje Žemėje. Taigi iš pradžių, kai Šakti sukūrė Visatą ir Sadašiva stebėjo Jos kūrybą, visų pirma, ką Ji sukūrė, buvo nekaltumas, o nekaltumo įsikūnijimas buvo Šri Ganėša. Visa Visata buvo pilna nekaltumo, dar vadinamo Omkara. Šis nekaltumas saugojo visus pasaulio kūrinys, buvo įsiskverbęs į viską. Nekaltumo materija. Sudavus materijai, ji suduos jums atgal, nes ji taip sudaryta. Ji neskirta kam nors arba kaip nors kenkti, nebent jūs stengiatės tai padaryti, tada ji jums savaip atsikerta. Tai vadinama džada – tai, kas veikia pagal gamtos dėsnius.

Visai kas kita yra gyvūnų nekaltumas, kai gyvūnai nežino, jog nusikalsta. Gyvūnai, sakoma, žudo kitus gyvūnus ar peržengia jūsų nuosavybę, trukdo jums, jie nežino, kad elgiasi negerai ar nesilaiko įstatymų. Jie turi savo vidinius įstatymus, dėl to jie vadinami „pašu“, tai reiškia vergovę. „Paša“. „Paša“ reiškia vergavimą. Jie yra Dievo įstatymų vergai. Šri Šiva vadinamas Pašupati. Iki tol nekaltumas lieka nepalietas, nes jame nesivysto ego. Dėl to jie yra nekalti. Tigras, ėsdamas karvę, išlieka nekaltas, ar dramblys, sutrypęs žmogų, perlipęs per žmogų, vis dar yra nekaltas. Bet žengiant į aukštesnį lygį Motina Šakti, Pirmapradė Motina moko kurti asmenybę, kas galėtų apsaugoti žmonių nekaltumą. Aukščiau materijos, aukščiau gyvūnų Ji sukūrė Šri Ganėšą. Ir jūs žinote Šri Ganėšos istoriją, kaip Jis gavo dramblio galvą, simbolizuojančią, kad Ganėša, nors ir buvo žmogus, Jis – kaip gyvūnas, kol Jo galva dominuoja, kaip Šri Gadžanana – tas, kuris turi dramblio galvą, o tai yra protingiausias iš gyvūnų. Taigi tokioje išmintingoje galvoje ego tiesiog nesivysto. Nėra ego. Tai būsena be ego.

Bet žmonės buvo sukurti skirtingai, anglis buvo įtraukta sukurti amino rūgštims, tai taip pat suformavo judėjimą, naują žmonijos evoliucijos etapą. Višudhi lygyje žmonės pakėlė galvas štai taip. Gyvūnų galvos yra nukreiptos į žemę, todėl energija sklinda žemės link, o kai žmogus iškėlė savo galvą prieš gravitaciją, tada energijos tekėjimui atsirado kliūčių, štai taip Višudhi srityje prasidėjo problema, kai Kundalini nebegalėjo maitinti ar prižiūrėti problemiškos Višudhi. Priežastis ta, kad kai pakeliate galvą nuo Motinos Žemės, jūs atsiskiriate nuo natūralios Motinos Žemės globos. Kai pakeliate savo Višudhi štai taip, to rezultata matote šioje šalyje, Višudhi čakros šalyje: pradėjote naudoti mašinas, kurios veikia prieš gamtą, alindami gamtą, trukdydami jai, kurdami atomines bombas, keisdami atomą, padalindami jį. Tai reiškia, kad veikiate prieš gamtą, pakėlę savo galvas. Bet jei taip elgiamasi su visišku atsidavimu Dievui, nulenkus galvą Motinai Žemei, tai jums nepakenks. Bet kai atsiskiriate nuo gamtos, kuri yra tokia dosni, tokia didinga... Vakar žiūrėjome nuostabias nuotraukas šios nuostabios šalies gamtos.

Amerika – labai turtinga šalis, tačiau jūs be jokios pagarbos Kūrėjui iškėlėte savo galvas, štai kaip kilo Višudhi problemos. Kiekviename gyvenimo žingsnyje visa socialinė sistema sukurta kovoti su gamta, ne veikti išvien su gamta. Iš pradžių buvo pavergtas nekaltumas – pati Muladhara. Muladhara natūralumas buvo sutryptas. Santuokos sistema buvo dar prieš Kristų, dar prieš Abraomą ir Mozę. Pašventinta santuoka buvo laiminama visuomenės, buvo visiškai priimtina, bet žmogus dėl savo arogancijos sukilo prieš santuoką, prieš natūralų, sveiku protu paremtą gyvenimą. Jei normalu gyventi taip, kaip dabar gyvena žmonės, iš kur tada kyla ligos? Jei esi natūralus žmogus, niekuo nesergi. Dėl to, kad veiki prieš gamtą, štai kodėl šioje šalyje daugybė vyrų moterų buvo nužudyti dėl pavydo? Jei buvo natūralu mylėti dešimt vyrų ir moterų, ko tada pavydėti? Turėtumėte

džiaugtis, juk tai natūralu. Nes galva buvo iškelta ties Višudhi čakra be jokio atsidavimo Krišnai, ne gyvenimas, antibiotinė atmosfera auga. Ir toks gyvenimas privedė šią šalį prie visiško sunykimo.

Nekaltumo naikinimas yra didžiausia šalies silpnybė. Tyrumo ir skaistaus gyvenimo nevertinimas yra didžiausia žmonių padaryta klaida, jie pradėjo įvairias tendencijas ir užgaidas. Ganėša yra Kūrinių šaknis. Jei veikiate prieš Ganėšą, prarandate savo šaknis, jų nebeturite. Tada esate nubloškiami į beprotybę bet kuria kryptimi, nes tokie žmonės kaip Froidas buvo garbinami, o Kristus buvo pamirštas, nors Jis sakė: „Neturėkite netyrų akių.“ Ganėša yra tokiame lygmenyje, kad net akys turi būti tyros. Akyse neturi būti geismo. Tačiau dėl arogancijos jie pradėjo manyti: „Kas negerai? Kas čia tokio blogo? Kodėl tai negerai?“ Dabar visa šalis yra didžiulėje krizėje dėl arogancijos apraiškų. Jie vis dar kankinasi dėl šios destruktijos. Sahadža jogams tai didžiulė atsakomybė, ypač tiems, kurie gyvena Ganėšos žemėje. Žmonėms, gyvenantiems Krišnos žemėje, ši atsakomybė užgulusi ant pečių ir jums ji neišvengiama. Kol nesuprasite nekaltumo svarbos savo gyvenime, tol neišgelbėsite šalies, kad ir kaip stengtumėtės. Tik jūs galite išgelbėti. Tik jums gali pavykti.

Pakilus Kundalini jumyse pabunda Šri Ganėša, Ganėša, kurio jūs niekada negerbėte, lėtai bunda iš gilaus miego, nepaisant skausmų ir negandų, kurių Jam sukėlėte, Jis vis tiek kyla. Bet mes vis dar?.. Kaip galėtume tai puoselėti? Kaip ketiname puoselėti tą augimą? Amerikos Sahadža jogų atsakomybė yra labai didelė. Jie daugiau nebegali savęs apgaudinėti, nebegali būti patenkinti savo arogancija. Klaidos buvo tikrai liūdinančios. Taigi turite imtis žygio prieš šias klaidas ir įtvirtinti Šri Ganėšą pilnai, kad Jis suteiktų jums taip reikalingą balansą ir šaknis jūsų augimui. Iš pradžių tai šokiruoja. Turiu omenyje, negalite suprasti, neįmanoma pamatyti, kaip priimate šias absurdiškas idėjas, kaip galite priimti tokius dalykus – visiškai siaubingus.

Argi nevengiate tokių žodžių kaip prostitucija ir kitų purvinų žodžių, kurių dabar nenorėčiau kartoti, ar jie prarado savo reikšmę? Mes visi jų vengėme ir žinojome. [Nedaryk taip... Nereikėtų. Kai kalbu, tegul būna tylu, gerai?] Ar praradome visą savo išmintį, negalime matyti, ką su savimi padarėme? Jokios savigarbos. Tokia arogancija labai pavojinga, visiškai nenuspėjama, ir Dievas žino, kuo baigsis šios blogybės, į kurias įsivėlėme. Patarčiau Sahadža jogams, esu davusi keletą instrukcijų, kaip gerbti savo asmeninį gyvenimą, ypač Amerikos moterims. Jei jos turi būti šakti, jos privalo gerbti savo padorumą. Stebėtina, kad kai žiūrime iš išorės, visa tai vyksta, netgi atėjus į Sahadža jogą, kai kurie stengiasi būti tais, einančiais į pragarą. Jei jums reikia juos išgelbėti, stenkitės patys būti ir elgtis tinkamai. Šri Ganėša turi keturias rankas, šios rankos laiko naikinantį Parašos ginklą, ir jūs turėtumėte saugotis. Tai Jo darbas, ir jei Jį neigiate, energija pradės veikti ir labai veiksmingai, nepaisant jūsų savirealizacijos galite nebeišgelbėti. Nemanyskite, kad realizacija tai užtikrina.

Kol Ganėšos nebus jumyse, tol jūsų realizacija neturi jokios prasmės. Stebėkite save. Ar jūsų akys tyros? Ar jūsų mintys tyros? Ko tikėtės iš Sahadža jogos? Dauguma mano, kad Sahadža jogoje jie palaiminti Dievo, tada įgyja nepriekaištingą sveikatą, pinigų poziciją, galią. Pirmą, ko turėtumėte prašyti, tai tyro Ganėšos, Nirmal Ganėšos: „O, Motina, palaimink mus, kad įsitvirtintų tyrumas mūsų Ganėšos Principo.“ Žvelgdami į santykius, požiūrį, elgesį, pabandykite įsivertinti, ar esate nekalti. Kristus sakė, kad veikiantys prieš Jį gali būti toleruojami, bet tik ne tie, kurie veikia prieš Adi Šakti. Bet kaip Motina sakau jums, tai netiesa. Galima toleruoti kai ką, kas prieš mane, bet nieko, kas prieš Kristų, Viešpatį, nieko prieš Viešpatį Ganėšą. Viskas, ką padarėte prieš Jį, po savirealizacijos bus prieš jus, ir būsite išmesti iš Dievo karalystės kaip visiškai degradavę. Tai nebus toleruojama, nebus atleista ir priimta. Kad ir ką padarėte praeityje, bus atleista, nes dabar esate atgimę. Bet jei po to priimate šias idėjas, į jas įsitraukiate, Aš jau nebegaliu jums padėti. Visgi Šri Ganėša yra Mano sūnus, nes Jis – tyras.

Jis ne vienintelis Mano sūnus dabar. Turiu daugybę sūnų ir dukterų, sukūriau jus taip pat kaip Šri Ganėšą – be Tėvo, pati. Jūsų Motinai tik širdies ir ir kūno tyrumas suteiks džiaugsmo. Visa, kas netyra, turi būti išmesta. Mano vardas reiškia tyrumą. Jums tai pavyks. Turite tam galių. Jūsų Kundalini tai gali. Bet visų pirma turite išsivalyti, dėl viso kito nesirūpinkite, Šri Ganėša pasirūpins. Išlaikykite švarą vienoje čakroje, kitomis bus pasirūpinta. Visos neišgydomos ligos, tokios kaip raumenų problemos, cukrinis diabetas, visos neišgydomos ligos, pradedant vėžiu, visos psichosomatinės ligos, tokios kaip šizofrenija, atsirado dėl Muladhara čakros pažeidimų. Kai šaknis pažeistos, kaip galima išgydyti medį? Jei šaknis sveikos, tada medicina pasiekia bet kokį centrą, bet kurią vietą, bet kokį vaisių. Bet jei šaknis serga, kaip tai įveikti?

Jūs Mane pasikvietėte šiandien čia, kad garbintumėte Šri Ganėšą Manyje. Šri Ganėša Manyje yra labai galingas. Garbindami Jį turite suprasti, kad tokią galią turite įtvirtinti savyje, ir ją įtvirtindami turite skelbti Šri Ganėšos galią, nes Šri Ganėšos galios didybė

yra palaiminimas. Tai veiksmingumas, tai formulė, kalbant moksliškai, kuri teikia palaiminimą. Motinos Žemės magnetas. Tas pats magnetas yra jumyse, tai Šri Ganėša. Palikite mane vieną ir aš jums pasakysiu, kur yra šiaurė, pietūs, rytai, vakarai. Pasakyčiau ir užsimerkusi. Žinote, kad kai paukščiai išskrenda į Australiją, Sibirą, jie viduje turi magnetą, turi tą nekaltumą viduje. Daugybė žuvų turi tikrą magnetą. Mokslininkai turėtų išsiaiškinti. Taip pat Šri Ganėša mumyse yra magnetiškas. Žmogus, kurio viduje yra pažadintas Šri Ganėša, pasidaro magnetiškas, o magnetas traukia plieną – ne džiovintus lapus, ne, o plieną. Plienai – kaip Guru Tatva. Plieninis žmogus, sakoma. Plieninis žmogus – su charakteriu, įsitikinimais, jo neveikia pagundos, tai plieninis žmogus. Taigi magnetas traukia plieną. Plieno tik viena bloga savybė – jis ne lankstus, o labiau sustingęs, bet magnetas traukia, tai reiškia, kad suteikia plienui ypatingą savybę – judėjimą magneto link.

Taip pat, kai šis magnetas pažadinamas jumyse, jūs nustebsite. Užuot bėgę iš jūsų ašramų žmonės bėgs pas jus. Tuo sunku patikėti. Jei ateinu į bet kuriuos namus, ir jie sužino, kad esu ten, apsaugok Dieve – bet kur, į bet kurią vietą. Taigi koks šis magnetas? Tai tyra meilė. Tyra meilė, o jos esmė – ji nepriklauso nuo nieko, tik nuo savęs pačios. Ji pati save palaiko. Kaip šviesa sklinda iš savęs, jai nieko nereikia, ji nieko nesitiki, tiesiog sklinda ir apšviečia kitų žmonių širdis. Štai kodėl juos tai traukia. Tie, kurie manęs net nematė, nepažįsta, tik žino vardą, mačiau tai, tokioje vietoje kaip Kalkuta esame turėję problemų, minių, jie visi sakė: „Reikia iškviesti policiją“. Atsakiau: „Nebūtina kviesti policijos, kaip nors susitvarkysime.“ Punoje buvo tokios minios, kad žmogus, davęs mums salę, buvo išsigandęs. Jis pasakė: „Motina, aš jums duosiu daug vietos, kad galėtumėte erdviai sėdėti, bet, atleiskite, mano salė bus perpildyta.“ Atsakiau: „Tik nesijaudink, viskas bus gerai.“ Buvo tokios minios, kad žmonės sėdėjo ant žemės, ant laiptų – visur, kol kalbėjau, niekas nė centimetro nepajudėjo kaip nuotraukoje. Kalbėjau pusantros valandos. Kaip nuotraukoje... Nė nekrustelėjo rankos, pėdos, akys – niekas. Sėdėjo kaip nuotraukoje, o ponas, kuriam priklausė salė, nieko panašaus nebuvo matęs. Pusantros valandos nė krustelėjimo. Taip veikia magnetas.

Net jei esate plienas, tai veiks, bet jei esate magnetas, tai trauks taip, kad niekada neatsitrauks. Taigi jogoje labai svarbu sureguliuoti magnetus Ganėšos, kuris yra kaip vaikas. Vaikas. Kur yra vaikas, visus tiesiog traukia prie jo. Jei vienas vaikas kur nors dingsta, kad ir kas jis bebūtų – rusas, amerikietis ar arabas –, visi jaudinasi dėl vaiko. Kas nutiko vaikui? Jie negalvos, tas vaikas arabas ar amerikietis. Kol nebus blogio. Kodėl tokia trauka prie vaiko? Nes jų magnetai nesugadinti, dar neišsivystė jų ego. Mūsų ego išsivystė, turėjo išsivystyti, nes dėl savo laisvės turėjome nuspręsti, kas gerai, o kas blogai. Taigi ego buvo išvystytas gerai. Iki tam tikro lygio turime išvystyti ego, bet mes persistengėme, per daug jį išvystėme, taip pat uždengėme superego. Jokių sąlygotumų, nieko. Darome, kas patinka. Šiandien nešiojame kelnes iki pusės, rytoj nešiosim ilgas, gerai. Rytoj nusikirpsime plaukus, darysim tą ir aną. Neliko jokių sąlygotumų. Visas superego liko uždengtas ego. Būtų viskas gerai tam ego, jei laikytumėtės savo Ganėša Tatvos. Tai yra Ganėšos išminties galia.

Kita Ganėšos galia – tai išminties suteikimas. Pažiūrėję į ūkininką ir profesorių arba labai išsilavinusį žmogų, pakalbėję su abiem, suprastumėte, kad ūkininkas turi daugiau išminties negu šis pakvaišęs filosofas. Kodėl? Nes kasdien jis turi reikalų su Motina Žeme, išmano gyvenimo procesą, žino apie Motinos Žemės nekaltumą. Taigi nekaltas žmogus yra išmintingiausias... Nekaltas vaikas yra daug išmintingesnis negu dešimt į ego orientuotų žmonių. Taigi kita Šri Ganėšos savybė yra tapimas išmintingu žmogumi. Jums pradėjus kalbėti, žmonės į jus sužiūra. Jūs kalbate kaip Kabiras, kaip Nanaka. Kalbate taip, kad žmonės pradeda jausti savo Dvasią. Tai vadinu Sahadža jogu. Sahadža jogas, neturintis išminties, yra niekam tikęs. Vos atėjęs į Sahadža jogą jis būna kaip bulius kinų parduotuvėje, eina ir visus kliudo, visus puola. Ir jūs tada klausiate nuskriaustųjų, o jie atsako: „Tas bulius, tas pats bulius.“ Visi praneša apie tą patį bulių: „O, štai tai tas, teisingai.“

Taigi jūs apdovanoti išmintimi. Kai turite Šri Ganėšos galią, jūsų akys švyti. Kibirkštelė akyse, kai Jis jus uždega, tada nebegalite į nieką geidulingai ir godžiai žiūrėti. Bet šis žvilgsnis toks galingas, kad užtenka tik vieno išskaidrinti tūkstančiams žmonių. Svarbu tik atmerkti akis, ir pamatysite, kaip viskas virsta nuostabiu rytu iš visiškos tamsos. Žvilgsnis gali pažadinti Kundalini. Motina Kundalini negali judėti, kol Ganėša nesuteikia leidimo. Jis – kaip rektorius, sėdintis ant visų čakrų. Jis turi patvirtinti: „Gerai. Leisti. Eiti“, kiekvienoje čakroje. Kundalini kyla, kai Šri Ganėša pažadintas, kitaip Kundalini negali kilti. Bet kai Jis užmiega, Kundalini traukia, yra Jo traukiama. Dabar manome, kad praradome nekaltumą. Ne taip lengva prarasti, tai nesunaikinama. Viena, ką galite padaryti, tai pridengti jį tuo, kas neleistų Šri Ganėšos Principui pasireikšti. Jūs jį nusmukdėte, prispaudėte, apkrovėte tomis nesąmonėmis. Taip, bet tai niekada nemiršta, tai amžinasis Visatos Principas.

Kita savybė žmogaus, įgijusio Šri Ganėšos galias, ta kad Jis pašalina visas kliūtis. Jei tokios prigimties žmogus yra kur nors, visi

šalia esantys žmonės bus išgelbėti, jei yra bėda ar nelaimė, jei yra destrukcija, visi bus išgelbėti. Pamatysite, kad taip vyksta. Jis, Ganapatis, yra visų ganų valdovas. Jis jus veda. Sahadža joga negali funkcionuoti be Šri Ganėšos. Jis yra Sahadža. Jis tas, kuris kuria spontaniškumą pasaulyje. Jis tas, kuris išrenka tinkamą kelią. Jis tas, kuris viską duoda lengvai. Jis tas, kuris kuria visas čamatkaras, visą magiją, visus pasaulio stebuklus. Jis yra Ganapatis. Jis sėdi ant ganų kaip visų ganų karalius. Tas, kuris pamalonins Šri Ganėšą, pamalonins visus Dievus ir Deives, nes visi Dievai ir visos Deivės pamalonina Šri Ganėšą. Kam to reikia? Šri Ganėša yra labai protingas. Jis žino, kad pamaloninti savo Motiną – visa, ką Jis turi padaryti. Turėti visas pasaulio galias, kad Motina būtų pamaloninta.

Ganėša turi tiek daug savybių, galima jas apibūdinti. Jis suteikia malonumą valgyti. Valgydami maistą galite jį mėgti ir nemėgti, bet Jis jums pasakys, kad tai pagaminta Sahadža jogų, pagaminta Motinos. Reiškia, kad Jis suteikia meilės skonį jums pagamintam maistui. Nes Jis yra meilė. Jis suteikia jums būdų, kaip išreikšti savo meilę. Kartą jie paprašė, kad padainuočiau. Aš kažkada labai gerai dainavau, bet po daugybės paskaitų, matot, praradau savo balsą. Maniau, kad jau nebegaliu gerai dainuoti. Kartą jie paprašė, kad padainuočiau. Ir galvojau, kurią dainą jiems padainavus. Po metų, programos metu, jie man pasakė: „Motina, norime, Jums padainuoti dainą.“ Tai buvo visiems nežinoma daina. Nežinau, iš kur jie ją gavo, iš kur gavo melodiją. Jie pradėjo dainuoti tą pačią dainą. Toks džiaugsmas, užliejo ašarų banga mano akis. Negalėjau suvaldyti savo džiaugsmo.

Visas šis džiaugsmas kyla iš Ganėšos. Jis užsiėmęs santykių kūrimu. Kaip? Per vaiko gimtadienį ką sakome? „Gerai, tada ryt ryte dovaną tau atneš ir numes paukštelis.“ Tada vaikas pabunda ir mato, nėra jokio paukščio. Tai tik Ganėša pateikė šią mintį. Galima sakyti, Jis yra Kalėdų Senelis. Jis pateikia jums būdus ir metodus, pasako, kaip subtiliai kurti santykius, tyrus santykius, kaip paslėpti, kaip suvynioti mažą dovanėlę, tik padėkite čia ir žmogus, turintis rasti, pamatys ją: „O, Dieve.“ Tada matote tas gėles, kurias atsinešėte, padedate jas. Tai Šri Ganėšos pastangos, Jo keliai, Jo pasiūlymai. Iš visų kūrinių būtent gėlės išreiškia Šri Ganėšos esmę. Šri Ganėšos esmė kilo iš Motinos Žemės esmės, tai aromatas.

Taigi žmogus, kupinas Šri Ganėšos palaiminimų, turi aromatą, kartais sandalo, kartais rožių, kartais štai šių gardenijų. Tiesiog nežinote, iš kur sklinda tas aromatas. Šis aromatas – iš Šri Ganėšos, ir tai yra magnetas jumyse. Toks žmogus yra aromatingas visada. Šri Ganėša skleidžia visus tokio žmogaus aromatus. Tada galite suprasti, kad jūsų Ganėšai viskas gerai. Nejmanoma apibūdinti šios nuostabios Dievybės jumyse. Jis tiesiog yra čia, Jis visada čia, laukia, kol bus išvalyta, kol bus pakelta Jo galva – kaip lotosas iš purvo. Padėkite gerbdami Jį ir Jis bus aromatas jumyse. Taip svarbu šiai šaliai, kurioje mes iškėlę galvas be atsidavimo Viratai, kolektyviškumui, Šri Krišnai. Iškėlėme galvas, bet prieš Šri Ganėšą nulenkiame galvas, už visas dovanas, kuriomis Dievas mus apipylė. Visa arogancija dings prie Šri Ganėšos Lotoso Pėdų.

Jis mums suteiks išminties. Jis suteiks mums supratimą. Jis suteiks mums galią įveikti aroganciją, tai mūsų viduje. Jis tas, kuris suteikia žinių. Jis tas, kuris suteikia mums laisvę. Daugybė žmonių Indijoje garbina Šri Ganėšą, pradėdami: „Šri Ganėša, Šri Ganėša, Šri Ganėša“, ir visus kitus juokingus dalykus. Tai lyg savęs apgaudinėjimas. Taip paprasta turėti Šri Ganėšą savyje, bet supraskite, kad tai gyva, kad jūs, žmonės, būdami Sahadža jogai, turite įtvirtinti Šri Ganėšą. Tai yra tyli galia jumyse, nebyli. Tai tyli galia, kuri veikia. Dinaminė galia, be jokio triukšmo, nepasirodanti. Tai viskas, ką turėjau pasakyti šiandien, išsakiau viską iš širdies. Jūs, Sahadža jogai, išlaikykite Šri Ganėšą savyje, ir iš jūsų sklis tokios galios, kad ir kiti galės įtvirtinti Šri Ganėšą savyje, savo Šri Ganėšą šioje šalyje. Telaimina jus Dievas.

1987-0712, Guru pudža, Sankhja ir Joga

View [online](#).

Guru pudža, Shudy Camps, Didžioji Britanija, 1987-07-12

Šiandien ypatinga diena, kad esate čia garbinti savo Guru Visatos širdies buveinėje. Jeigu mes galime tai daryti savo širdyse, daugiau nieko nereikia daryti. Šiandien jaučiu, kad turiu jums papasakoti apie Sahadža jogą ir jos vertę, kuri susijusi su kitomis jogomis, priimtomis nuo senų senovės visame pasaulyje.

Jie vadina vieną iš jų Joga – ne Sahadža joga, o Joga. Ji prasidėjo naudojant įvairias Aštanga jogos praktikas – aštuonių pakopų jogos – su guru [Mokytoju]. Ir tam reikėjo patirti daug sunkumų. Nė vienas, kas buvo susituokęs, negalėjo patekti į Aštanga jogą, jie turėjo atsisakyti savo šeimų, atsisakyti savo giminių. Jie turėjo būti be jokių prisirišimų, kad patektų pas guru. Visą savo turtą, visą nuosavybę turėdavo palikti. Ne atiduoti savo guru, kaip tai vyksta šiais laikais, o tiesiog atsisakyti. Ir tai buvo vadinama Joga.

Kita kryptis buvo Sankhja. Sankhja – kai visą gyvenimą kaupi daiktus be prisirišimo, o tada visko atsisakai ir eini pas guru, tai reiškia, visiškai atsiduoti ir tada gauti realizaciją. Sankhja buvo kairiojo kanalo praktika. O Joga buvo dešiniojo kanalo praktika. Kadangi jie buvo kairiojo kanalo, tai naudojo Gajatri mantrą. Jie taip giliai nukrypo į kairę pusę, kas yra kaupti daiktus, kaupti nuosavybę, kaupti turtus, kaupti visokius draugus ir gimines, ir visuomenes, kad jie ėmė bijoti, jog gali visiškai prapulti visame tame. Jie ėmė naudoti Gajatri mantrą, kuri atskleidžia visų čakrų, visų centrų svarbiausiais savybes.

Aš irgi jums apie tai jau esu pasakojusi. „Bhu“, „Bhuv“, „Svaha“. „Bhu“ yra esmė arba „bidža“, kuri atitinka Muladhara čakrą. „Bhuv“ atitinka sukurtą Visatą – Svadistana bidža. „Svaha“ yra „bidža“, skirta Nabhi. „Manah“ yra širdies čakros esmė. Tada „Džanah“ – tai žmonės, kolektyviškumas – tai yra esmė arba „bidža“, skirta Višudhi čakrai. Tada „Tapah“ – kai jūs atliekate „tapasiją“ arba atsižadėjimą, arba patiriate sunkius išbandymus – tai yra Agija čakros esmė. Ir tada „Satja“ yra tiesa, tai Sahasrara čakros esmė, tai ne tiesa, kuri, manome, kad yra tiesa, o tiesa, kuri pasireiškia centrine mūsų nervų sistema. Taigi, tai atsiskleidžia septintoje pakopoje – Sahasrara čakroje.

Taigi, tie, kurie praktikavo Sankhją, nebuvo gerbiami kaip dvasingi žmonės, nes visi matė, jog jie buvo labai įsitraukę į žemišką gyvenimą, žemiškus turtus ir į žemiškus įvykius. Taigi, juos laikė antrarūšiais. O tuos, kurie buvo jogai ir turėjo guru, buvo vertinami aukščiau, nes jie nuėjo pas guru, atsisakydami visko, ką turėjo. Tačiau tie guru patys susidūrė su problema, nes atrado, kad tie, kurie atėjo, paaukėjo viską – be abejonės, bet tebeturėjo užsislėpusių prisirišimų. Jų ašramuose tie žmonės tebeturėjo prisirišimų prie daiktų. Taigi jie tebeįsikibdavo minties: „Ai, nieko tokio. Vis tiek mes galime turėti tokių mažų daikčių, nieko tokio.“ Štai kokie kompromisai vyko. Lygiai taip vyko vienuolynuose ir panašiai. Taigi, abi tokiu būdu buvo dirbtinos. Iš vienos pusės buvo sankhjai, pasirošę kilti su visais savo lagaminais, o kiti pasirošę nusižeminti kartu su visomis dvasinio augimo ambicijomis. Taigi, tai buvo labai juokinga visais požiūriais abejose jogose.

Kaip žinote, jei nuvyksite į Ameriką, atrasite: „O Dieve, kas gi ta Amerika? Tai ne demokratija, tai demonokratija.“ Bet jei pažiūrėsime kur nors kitur, pavyzdžiui, į Rusiją, atrasite: „Kas gi tai?! Čia viskas daroma su didžiule priespauda ir baimėmis.“ Bet vos tik rusai išvyksta iš savo šalies, jie gali pavirsti baisesniais nei amerikiečiai. Tad kas gi čia? Viena teorija veikia čia, o kita – ten. Taigi, kuri teorija yra teisinga?

Tą patį matome ir su religijomis. Tarkime, religija, kurioje žmonės tiki į daug dievų, pavyzdžiui hinduistai, dabar jie tiki ir „bhutais“ [negyvosios dvasios]. Ir dar jie seka apsidėmų keliu. Jeigu nueisite į kokią nors šventyklą, visos šventyklos turi viską paruošusios, kad jūs būtumėte apsėsti. Ar bažnyčioje, ar mečetėje, kur turėtų būti Dievas, staiga jūs jaučiate, kad jus atakuoja, ir jūs iš ten išeinatė sumišę, kol galiausiai atsiduriate beprotnamyje. Argi tai šlovinimo vietos? Vietos, kur einate ieškoti Dievo, o jus pradeda atakuoti siaubingos šėtoniškos jėgos?! Štai kodėl šiais laikais žmonės taip paklydę.

Mes niekur nerandame tiesos. Nei ideologijose, nei filosofijose... Štai Konfucijus pradėjo humanizmą, Sokratas pradėjo kita,

Mahometas Sahibas pradėjo dar kita, Mahometas Sahibas pasakė: „Nešlovinkime Dievo kaip stabo. Šlovinkime Dievą kaip „Nirakar“ – kaip beformį.“ Bet kur jūs randate beformį? Kaip jie dabar vienas kitą žudo?! Aš turiu omenyje, stebint islamo šalis, negali patikėti, kad išvis ten egzistuoja beformis Dievas arba Dievas formoje. Dėl to, kaip jie ten kovoja, Dievas turbūt senai pabėgo. Tada matote krikščionių šalis: kur tik jie nuvyko, visur ėmė dominuoti prieš tuos, kurie nėra krikščionys, tarsi jie turėtų tam teisę vien todėl, kad yra krikščionys, tie, kurie seka Jėzumi, kuris pasakė: „Atleiskite jiems, jie nežino, ką daro.“ O dabar aš galiu pasakyti apie krikščionis: „Atleiskite jiems, nes jie nežino, ką daro.“ Ir jeigu jus visa tai šokiruoja, turite atsisėsti ir pagalvoti apie tai, ką reikėtų daryti, kodėl yra tokios problemos.

Taigi, nei Sankhja, nei Joga. Ką tada turime pasiekti? Atsakymas – Sahadža jogą. Sahadža joga – tai sistema, kur iš pradžių gaunate ne teoriją, o šviesą į rankas, kad patys pamatytumėte, jog joje abi atrodo tokios pačios. Pavyzdžiui, dabar jūs įkūrėte šį gražų namą savo Motinai, bet jūsų Motina nežino, kaip prisirišti net prie adatos. Tai juokinga situacija. Visi man bando priminti: „Motina, čia Jūsų namas.“ „Ak, štai kaip...“ Ir tada aš turiu nepamiršti padėkoti visiems, ypač anglams, ypač Anglijos Sahadža jogos lyderiams, už tai, kad taip stengėsi ieškodami šio namo. Bet, kai pagalvoju: „Kodėl turėčiau dėkoti? Juk tai nėra mano, tai yra jų – juk taip yra“, – ir tada atsiranda tokia painiava, kuri, jaučiu, tokia maloni ir labai graži.

Faktas, kad niekas mums nepriklauso ir mums priklauso viskas. Kai matau, kaip gražiai jūs įrengėte šią vietą, tai yra mano, gerai. Šis namas priklauso man. Anglija priklauso man. Ir galų gale visas pasaulis priklauso man. Štai kaip Sanhja ir Joga tampa Sahadža joga. Ir yra pasakyta: „Kai matome Sanhją ir Jogą kaip vieną, tik tada atsiranda Sapašjati – tai reiškia tą, kuris mato, kuris viską stebi. Taigi, paprastiems žmonėms gali atrodyti keista, kad jūsų Motina gali būti Guru, ir Ji puošiama visokiais papuošalais. O ką padarysi? Ji yra ir Motina, ir Deivė. Dar viena painiava. Kaip tuos du skirtingus aspektus sujungti? Guru turi būti labai griežtas. Turėtų dėvėti vien tik drobinius rūbus, nežinau, ar iš viršaus, ar iš apačios, net nežinau kaip, ir su didele lazda rankose, niekada nesišypsoti. Apie juoką net neužsiminkite. Nė šypsenos. Ir guru turi būti štai tokiu išėjusiu veidu, turi būti su ilga ilga barzda, o moterys išvis neįleidžiamos. Tokioje situacijoje, kai moterys išvis negali būti matomos, reiškia, kad neturėčiau net rodyti savo veido. Štai taip.

Didelės diskusijos visuose šventraščiuose, ne šventraščiuose, sakýčiau, o kritikos tekstuose, ar moteriai galima leisti praktikuoti dvasines praktikas, ar ne – tik įsivaizduokite! Ir tai ne tik krikščionys, jūs nustebsite, net Indijos šventraščiuose – ar moteriai leisti, ar neleisti atlikti dvasines praktikas. Bet, kai jūsų Motina yra moteris ir Ji yra jūsų Guru, ką daryti? Tai dar viena painiava. Nes tai neteisinga, visa tai yra tiesiog melas, niekuo nepagrįstas. Jūs galite bandyti sakyti, kad moterims neskirtas dvasinis gyvenimas, bet pabandykite įrodyti ir nepavyks.

Anądien sutikau tokį didįjį Joną. Universitete, jis labai didis, toks, galiu sakyti – kietas riešutėlis, ir jis pasakė: „Mes, krikščionys, negalime priimti, kad moteris gali būti Dievas.“ Paklausiau: „Kodėl?“ „Todėl.“ Taigi, kad visos šios nesąmonės susitvarkytų, jūsų Motina turėjo ateiti į šią Žemę kaip Guru. Apie tai pasakoju, nes su manimi įvyko tokia painiava. Vieną kartą kažkas manęs labai prašė, kad nusipirkčiau apyrankę. Aš pasakiau: „Nebeturiu pinigų. Nenoriu pirkti.“ „Gerai, mes Jums atvešime per pudžą.“ Aš atsakiau: „Bet dabar bus tik Guru pudža.“ Tada sakė: „Gerai, mes Jums atvešime per Guru pudžą.“ Atsakiau: „Pirkti apyrankę per Guru pudžą yra labai keista.“ Galų gale, per Guru pudžą juk neduodate apyrankės savo Guru, argi ne? Jūs galite dovanoti, tarkim, didelę lazda arba sandalmedžio „khaḍḍā“ – kitaip sakant, sandalus. Arba Guru galite dovanoti šalį. Bet ką gi... Aš nusileidau. Atvežkite į Guru pudžą.

Kokia to priežastis? Aš suvokiau painiavą dėl manęs ir apie tai galvojau. Tada pasakiau: „Yra kaip yra. Turi įvykti štai taip: per Guru pudžą turite dovanoti apyrankę savo Guru.“ Pakeiskime visa tai. Visa turi būti atlikta taip, kad atspindėtų realybę. Visos tos neteisingos idėjos turi dingti. Pavyzdžiui, jei turite apverstą kilimą, visas piešinys bus apverstas. O jei patiesite jį gerai, viskas susitvarkys. Štai kodėl jums reikia Motinos, kad Ji duotų jums realizaciją. Ir, kaip Motina ir Guru, išmokytų, kad niekam negali būti draudžiama siekti Dievo. Štai kaip šiandien veikia Sahadža joga.

Ji veikia visomis kryptimis, jeigu pastebėsite, viską, kas nukrypę, reikia pakreipti teisinga kryptimi, grąžinti tikrąsias vertybes, panaikinti supuvusių vertybių sistemą, visas politines, ekonomines sistemas, visas dvasines, teologines, visas psichologines sistemas ir visas kitas nesąmoningas idėjas pasukti teisinga kryptimi. Visa tai išsprendė vienos inkarnacijos dėka, tik pamanykite. Kaip viena inkarnacija ištaisė visas šias idėjas.

Dar viena idėja yra hinduistų pasaulyje: jei esate religingi žmonės, turite būti vegetarai. Visi brahmanai tuo tiki, ir ne tik brahmanai. Bet mes turėjome brahmanę, dirbusią vienoje iš vietų, kur gyvenau, ir jie sakė: „Mes turime duoti Motinai mėsos. Ji nieko daugiau nevalgo. Ji turi valgyti proteinų.“ Ji atsakė: „Taip taip. Žinoma, būdama Motina Ji turi.“ Ir nesvarbu, ar brahmanė ar ne brahmanė. Visi sutiko, kad Motina turi gauti proteinų. Nes Ji turi gerti visų tų rakšasų (demonų) kraują, kaip Ji gali būti vegetarė?! Ir jeigu Ji turi nužudyti tiek daug demonų, kaip Ji gali būti be smurto?! Taigi jūs vėl matote tą kontrastą, kuris yra Motinos apibūdinime: kad Ji yra siaubingai įsiutusi asmenybė, kai reikia nužudyti neigiamus žmones, kai reikia sunaikinti tuos, kurie naikina Jos kūrinių, Jos vaikus. Ir Ji yra itin maloni ir švelni savo vaikams. Šiuos du kontrastus jūs turite pastebėti. Ir gyvūnuose galite pastebėti šį kontrastą. Bet akivaizdžiausia tokioje inkarnacijoje kaip ši.

Ir šiandien dėl Sahadža jogos galime įrodyti, kad Sankhja ir Joga yra tas pats. Nesvarbu, ar jūs kaupiate daiktus, ar turite prisirišimų, ar atsisakote visko – tai visiškai nesvarbu žmogui, kuris yra be prisirišimų viduje. Jei kaupiate kitiems – tai dar geriau. Bet jei įsigyjate sau ir tada atiduodate – tai visų geriausia, nes pirmiausiai galvojate apie save: „O, tai labai gerai bus man, aš tai panaudosiu sau, tai puiki mintis.“ Taigi pirmiausiai yra dėmesys sau, o vėliau, kai jūs tai atiduodate, rodo, jog jūsų neprisirišimas yra išbaigtas. Taigi, jeigu žmogus tiesiog sukaupia ir visiems duoda, negalvodamas įsigyja ir negalvodamas dovanoja, nes galvojimas – ne mano darbas.

Galvojimas – tai ta sritis, kurios aš atsisakiau. Aš nenoriu galvoti – tai jūsų darbas, ne mano. Ir negalvodami kiek daug mes pasiekėme Sahadža joga! Joga ir Sankhja – abi yra galvojimo produktai, tai nebuvo sukurta spontaniškai. Pavyzdžiui, šis namas atsirado spontaniškai. Žinote, mes vadiname anglus „saab log“ [ponuliai]. Taigi, aš pasiėmiau kelis tokius „ponulius“ pavažinėti ir paieškoti namų, o jie norėjo pamatyti kelis namus „su charakteriu“, t. y. kažkas turi būti nulūžę, kažkas turi būti nukrypę, niekas negali būti tiesu. Pasakiau: „Dabar, prašau, nebegaliu pakęsti visų šitų kreivumų.“ O jie: „Ne, ne, bet juk tai kuria charakterį.“ Aš pasakiau: „Man visai nereikia tokios nukrypusios nosies. Man geriau, kai ji tiesi.“ Taigi jie gerokai manimi nusivylė. Ir „ponuliai“ turi dar kitų idėjų. Pavyzdžiui, jei važiuosite į Vindermyrą [Šiaurės Vakarų Anglijoje] – tai prabangi vieta. Jeigu važiuosite į šiaurinę pusę – mažiau prabangos. Jeigu į rytinę dalį – baisi vieta. Štai kaip. Aš pasakiau: „Važiuokime į šiaurinę dalį, kuo šiauriau.“ Žinote, Deivė yra Dakšinamurti [Ta, kuri žiūri į pietus]. Ji turi būti šiaurėje, kad Jos akys žvelgtų į pietus. Štai tikroji priežastis...

Žinoma, mes galėjome vykti į Škotiją, bet to jums būtų per daug. Bet tai būtų idealu mums visiems, tada mūsų „drišti“ [žvilgsnis] būtų nukreiptas tiesiai į pietus. Ir iš ten matytume visą Visatą savo gražiais žvilgsniais. Taigi štai kaip spontaniškai mes suradome šią vietą. O „saab log“ [ponuliai] sakė: „Taip, ne, ne, taip“. Tačiau spontaniškai ją gavome. Po to sužinojome: ji turi istoriją, vėliau pajutome tos vietos nuostabias vibracijas, tada sužinojome apie jos potencialą. Ką įsigyjate spontaniškai, turi daug potencialo.

Apie tai turiu tarti keletą žodžių, tai svarbu. Keletą dalykų turiu pasakyti apie spontaniškumą, kas yra labai įdomu: kaip žmonės mąsto, kaip veikia spontaniškumas. Dažniausiai tai ego, kuris sako: „Tai yra spontaniška“, tai vyksta daugeliui žmonių. Ypač senieji Sahadža jogai galvoja, kad yra spontaniškumo autoritetai.

Kaip mes turėjome žemę Vaitarnoje. Vienas iš senųjų jogų atvyko ir pasakė: „Ši žemė skleidžia vibracijas, o ši – neskleidžia.“ Ir visi sutiko: „Gerai, gerai, gerai.“ Tada jie pasakė: „Šioje vietoje niekas neturėtų valgyti maisto.“ Iš kur atsiranda šis žinojimas? Valgyti maistą nėra nuodėmė, ar ne taip? Lyg būtų nuodėmė ten valgyti maistą. Tada jie religingiškai viską daro: a, b, c, d, e, f, g, h, z ir vėl iš naujo a, b, c, d – Sahadža jogą iki tokio lygio, „ki“ [hindi k. „kad“] aš pradedu galvoti, dabar jie visi tapo dar vienais fanatiškais Sahadža jogais.

Fanatizmas yra prieš Sahadža jogą, visiškai. Tada jie manęs klaus: „Kiek kartų mes turime sakyti šią mantrą?“ Tada aš atsakau: „Nulį kartų.“ „Kiek sviesto ghi lašų įsilašinti į nosį?“ Tada atsakau: „Visą ąsotį.“ Tuomet: „Oi, aš neturėjau eiti iš kairės pusės, turėjau prieiti iš dešinės pusės.“ Tokiu atveju sakyčiau: „Tu tiesiog atšokuok.“

Jūs turite būti kaip vaikai. Bet idėjos yra taip nusistovėjusios Sahadža jogoje, tiek daug metų, iš tiesų, bet jos neturėtų

nusistovėti. Jeigu jos nusistovi, tai nėra Sahadža, tai nėra spontaniška. „Jei taip darysite, bus neteisinga; taip darysite – irgi negerai“ – nieko panašaus. Nieko nėra blogo jums, žmonės. Jeigu padarysite ką nors neteisingai, dings jūsų vibracijos – viskas.

Kodėl reikia būti tokiems atsargiems? Kaip kažkas pasakė: „Aš nenoriu žiūrėti į cigaretę.“ Paklausiau: „Kodėl?“ „Žiūrėti į ją yra nuodėminga.“ Pasakiau: „Žiūrint į ją kas nutinka?“ „Tada užsinoriu rūkyti.“ Aš pasakiau: „Geriau parūkyk kartą ir visiems laikams.“ Arba „Aš negaliu laikyti rankose vyno butelio.“ „Kodėl?“ „Nes laikyti vyno butelį rankose yra nuodėminga.“ Turiu omenyje, galite plaukioti vyne. Taigi, toks supratimas turėtų būti. Nors aš visada sakiau, jei sakau vieną dalyką, jūs visada užsiciklinatė, todėl visada sakau kitą pusę, kad neprisirištumėte prie vieno; Sahadža joga nėra tam, kad prisirištumėte prie vieno. Kaip kažkas išmoksta vieną, tarkim, pamoką Sahadža jogos pradžioje, išmoksta tam tikras mantras ir vis dar laikosi tų pačių žingsnių. Ne, ne, ne, ne – jūs turite eiti į priekį. Tai yra tik laiptai. Neužsiciklinkite ties vienu tašku. Turėjome tiek daug tokių atvejų.

Žmonės tikrai nusidėvi, kaip sakoma. Jie įkyriai pasakos įvairiausias absurdiškas idėjas: „Pamatysi, jei darysi taip, nutiks taip.“ Pirmiausiai neduokite idėjų kitiems. Vienas dalykas: jeigu nuspręsite: „Mes nebeduosime idėjų, kas yra blogai kitam žmogui“, pusė jūsų darbo bus padaryta, nes jūs neturite nieko daryti, kaip ir aš nedarau. Bet koks žmogus ateina, jam sakoma: „Tu esi bhutas.“ Geriau turėkite jį. Aš gaunu atsiliepimų iš kitų. Jie sako: „Tavo Sahadža jogai yra bjaurūs žmonės.“ Klausiu: „Kodėl?“ „Jie prieina ir sako: „Tu esi blogis.“ Jie sako: „Tu esi apsėstas“, jie sako: „Tu esi toks, tu esi anoks“, jie yra labai bjaurūs žmonės.“

Esu visiškai priblokšta, girdėdama, kad Sahadža jogai... Kaip jie gali būti bjaurūs? Jei kas nors kenčia dėl ligos, telefonu jie sako: „O, tu geriau sirk tuo. Tau tai į naudą.“ Tai nėra išeitis. Mes turime būti ne tik nuolankūs, labai taktiškai ir meilūs naujiems žmonėms, jei norime, kad ateitų daugiau. Bet jei nusprendėte nebeturėti daugiau, nes turėsite pastatyti dar vieną palapinę, tada aš neturiu, ką pasakyti. Bet jei norite, kad ateitų kiti, tada svarbu, kad kalbėtumėte su jais labai meilia ir gražia kalba, kad jie suprastų. Grubumas, arogancija, puikybė yra nepriimtina.

Turite suprasti, Sahadža joga yra, kai esate visiškai džiaugsme, kai esate paskendę tame džiaugsme. Kada yra laiko prisiminti, kiek kartų daryti sau bandaną? Kokia nauda daryti sau bandaną? Visa tai turėtų jums būti kaip pokštas. Mažas vaikas čiulpia pieną iš buteliuko, gerai, nes jis neturi dantų, bet kaip jūs, žmonės, turite tokį požiūrį? Tai yra labai vaikiška ir nerodo jokio augimo. Sahadža joga turi augti į vidų. Jūs neturėtumėte daugiau būti laikomi kaip nesubrendę Sahadža jogai.

Sakyčiau, žmogus, kuris yra subrendęs Sahadža jogas, yra tas, kuris gali suderinti daug dalykų kartu: gražias linijas, siauras linijas, siauras „marijadas“ [doros taisyklės] išlaikyti. Bet jūs negalite daryti atvirkščiai. Pavyzdžiui, neturite sakyti: „Gerai, dabar būsiu meilus. Tada būsiu piktas, po to būsiu meilus, tada būsiu toks, tada anoks“ – tai bus kratinys. Tai juokinga asmenybė, matote, staiga supykstu, va taip [veido išraiška], ir tada aš [Motina parodo kitą veido išraišką]. Žmonės galvos, kad atliekate „Bharatnatyam“ [klasikinį indišką šokį] ar kažką panašaus. Visų emocijų rodymas – per penkias minutes parodote dešimt nuotaikų. Tai yra vidinis augimas, kuris matosi.

Taigi, mums reikia turėti savo augimą, augimui būkime tylus viduje. Nereaguokime į kitus: „Tas žmogus yra toks, o tas žmogus – anoks.“ O kaip jūs patys? Taip pat yra kitų būdų. Pavyzdžiui, sakau tam žmogui: „Matai, tu turi šią problemą.“ Taigi, tas žmogus iš karto eis pas kitą žmogų ir sakys: „Matai, Motina man sakė, kad tu irgi turi šią problemą, geriau pasirūpink ja.“ Aš nesakiau tam žmogui, sakiau tau. Pasilaikyk tai sau. Taigi „Motina sakė“ turi būti visiškai atsisakyta. Jei Motina turi pasakyti, Ji pasakys. Kodėl jūs turite pranešti, kodėl turite sakyti? Aš jūsų niekada neprašiau to sakyti.

Sahadža jogos supratimas yra labai paprastas, kai suprantate vieną dalyką – jums reikia turėti nepažeistą tyrumą. „Kaip pasiekti tyrumą?“ – žmonės klaus. Kaip pasiekti tyrumą? Tai užburtas ratas. Kaip pasiekti tyrumą? Tai labai užburtas ratas. Mes turime pasiekti tyrumą kuo? Jūsų ego ar superego? Kaip pasieksite tyrumą? Motina sako: „Nesikelkite savo Kundalini.“ Turiu omenyje, aš sėdžiu čia, o žmonės tiesiog tai daro. Kas vyksta? Aš sėdžiu čia, jūsų Kundalini jau yra pakilusi virš jūsų galvų. Ką jūs keliate? Kaip tvarkyti šią problemą? Labai paprasta. Iš pradžių jums sakiau: „Leiskite savo Guru būti jūsų širdyje.“ Kaip tvarkyti – kodėl? Leiskite Motinai tvarkyti. „Motina man vadovauja“ – palikite taip. Jūsų dešinė pusė išsivalys. Jūsų kairė pusė išsivalys, kai sakysite: „Niekas negali man vadovauti, tik Motina gali man vadovauti“ – abu dalykai kartu. Viskas išsprendž.

Ačiū Dievui, jūs turite Mane, kuri sėdi prieš jus, kuri gali tai pasakyti. Pagalvokite apie tuos, kurie niekada neturėjo, kas jiems

pasakytų, ar būtų priešais ir pasakytų: „Aš sutvarkysiu tai“ ar „Tu susitvarkysi su tuo“. Dabar galite susibalansuoti. Leiskite savo Kundalini augti. Viskas išsisprendžia. Kaip šis namas, kai jį nupirkau ar jie nupirko, ar kažkas nupirko. Tiek daug klausimų ir painiavos. Kaip, kaip, kaip? Bet tai įvyko, jis yra ten, nesugadintas, niekas nenukrito, nieko blogo neįvyko. Vieną kartą turėjau surikti, viskas gerai. Leiskite man šaukti, jūs nepradėkite šaukti. Vos tik aš nustoju, jie paims garsiakalbį ir šauks dar garsiau: „Motina taip pasakė, jūs esate tokie ir anokie.“ Aš sakau apie jus. Kam jūs pamokslaujate? Bet tik jūs turite žinoti, kai kažką jums sakau, prašau, tai padarykite.

Matote, aš žinau gana daug, nes esu Guru, jūsų Guru, nes Aš esu visų Gurų Guru. Ir tie, kurie yra tikri guru, žino: „Mano Motina žino viską. Ji yra žinojimas. Jei Ji kažką sako, vadinasi, tai turi reikšmę.“ Ir jeigu Aš jus kartais išbandau, nesvarbu, taip jūs tampate guru.

Šivadži turėjo guru, vardu Ramadasa. Tais laikais guru dažnai išbandydavo savo mokinius. Aš niekada nebandžiau jūsų, nieko panašaus. Bet jūs išbandote save. Ir jo guru vieną dieną pasakė: „Man atrodo, man reikia tigrės pieno. Turiu išgerti tigrės pieno.“ Pusė iš jų mirė, o dauguma iš jų to neišgirdo. Šivadži pasakė: „Gerai, aš atnešiu.“ Jis išėjo į džiungles. Jis pamatė tigrę ir ten buvo maži jos vaikai, ir tie tigriukai gulėjo prie šono. Jis priėjo ir pasakė „Namaskar“ [hindi k. „pasveikinimas“] jai. Jis pasakė: „Mano guru nori tavo pieno“, viskas, nes guru yra Parabrahma [Visagalis Dievas], jų įsakymai yra klausomi kaip Parabrahmos. „Mano guru, Šri Ramadasa, nori tavo pieno. Prašau, ar duosi man savo pieno?“ Taip gražiai ji atsistojo priešais jį. Jis ją pamelžė ir nunešė pieno savo guru. Taip yra.

Ar jūs supratote Gurupados [Guru statuso, pozicijos] reikšmę? Kai jūs tampate visiškai išvien su savo Guru troškimais, jūs pasiekiate Guru poziciją. Bet jei vis tiek turite tam tikrų idėjų apie tai, tada Šri Ramadasa pasakė, kad tada Dievas „Alpadhristapaye“ [...] mato mažai tavo drąsos [...]. „Gerai, pirmyn, nusilaužkite galvas ir tada sugrįžkite. Aš jas sutaisysiu.“

Taigi, tai svarbu, turime daryti vieną dalyką rimtai – tai priimti Motiną labai rimtai, kai jūsų yra ko nors prašoma. Žinoma, anglų kalba aš visada sakau: „Prašau, ar padarysi tai?“ arba „Aš apgailestauju, ar tai padarysi?“ Bet neturėtų būti jokio skirtumo. Anądien, kai grįžinėjome iš Kardifo, pasakiau, kad pirma klasė atvažiuos kitoje pusėje. Bet visi perone sakė: „Ne, atvažiuos toje pusėje.“ Aš pasakiau: „Gerai.“ Mes atsisėdome ir paskelbė, kad pirma klasė atvyks kitoje pusėje. Taigi, visi grįžome atgal. Viskas gerai tiems žmonėms, o kaip jūs? Daugelį kartų matėte. Ir jei klausiate Guru, ir kažkas įvyksta blogai, jūs turite visada priimti kaip Dieviškąjį įstatymą, nes Guru yra Dieviškojo įstatymo davėjas, ne pasaulietiško įstatymo. Dieviškuosius įstatymus Jis pateikia jums. Dieviškąjį įstatymą jūs suprantate, todėl turite atsiduoti šiam Dievišakajam įstatymui ir taip tapsite įstatymo meistrais.

Šiandien Guru pudžai galiu kalbėti daug. Bet šiandien noriu jūsų paprašyti suprasti, kad šis atsidavimas, vadinamas „islam“, buvo toks svarbus: jei Dievas yra jūsų Guru, leiskite Jam jus vesti – „tebūnie Tavo valia“. Nevadovaukime sau, ir kartais jie bando vadovauti Guru. Tada Guru daro triukus ir jūs krentate į triukų liūną, tada suprantate, kad to yra per daug. Geriau klausykite, ką Guru jums sako, ir geriau tai darykite. Ką besakytų Guru, yra gerai. Guru gali prašyti jūsų bet ko. Esu gana maloni Guru. Pavyzdžiui, Ramadasa paprašė savo mokinių: „Turiu didelę pūliuojančią votį, prašau, pabandykite ją iščiulpti, nes ji pilna pūlių.“ Įsivaizduokite. Taigi, jie nežinojo, ką daryti. Iščiulpti guru pūlius – to jau per daug. Bet Šivadži priėjo artyn. Jis nusiėmė kepurę, atsisėdo šalia ir pradėjo čiulpti. Žmonės klausė: „Na, ir kaip?“ Jis atsakė: „Labai saldu, labai skanu.“ Iš tikrųjų jis prisidėjo ten mangą. Taip guru darė daug išbandymų.

Aš niekada nedariau jums išbandymo ir jūs neturite išbandyti kitų. Palikite juos Man, aš su jais visais susitvarkysiu. Kas turi įvykti, įvyksta. Sahadža jogoje galvoti, kad 100 % bus turtingi, sveiki, pasiturintys ir aukščiau viso pasaulio, yra nesąmonė. Jei mes taptume labai pasiturintys, tada būtų ekonominis nuosmukis, kiti būtų labai skurdūs. Jei mes taptume labai sveiki, tada niekas prie mūsų neprieitų. Jei mes visi atrodytume kaip imtynininkai, kas eitų prie mūsų? Jei taptume labai išmintingi, tada žmonės išsigąstų tokių išmintingų žmonių, jie nieko nesuprastų, visa informacija praskrietų virš jų galvų.

Taigi, būkime centre. Mes turime būti pasiturintys, bet ne per daug, turime būti sveiki, bet ne per daug, būti išmintingi, bet ne per daug. Gerai kaip yra – taip turime judėti. Taigi, laikykimės savo „marjadų“ ir tapsime gražiais Sahadža jogais, kurie bus malonūs kitiems, kurie pritrauks daugiau žmonių pas mus, kurie galės sukurti magnetinių asmenybių įvaizdį. Ir tai yra, ką mes turime padaryti. Jei mes bandysime pasirodyti, kaip mačiau žmones, bandančius be reikalo pasirodyti – nereikia, tiesiog būkite fone. Jei

esate per daug fone, tada būkite priekyje. Bandykite save subalansuoti. Stebėkite save ir veskite save, sakykite sau: „Tapti pačiam sau guru.“ Įsivertinkite, kiek esate centre, kaip sparčiai augate, kiek augimo pasiekėte, ar tebesate prisirišę prie mažų dalykų, ar jums dar rūpi maži dalykai. „Motina, aš turėjau gauti 80% egzamine, gavau tik 75%.“ O Dieve. Nes jis gavo 75%, vadinasi, kažkas gero turi įvykti. Jis tikriausiai turi išmokti pamoką. O gal jis turi imtis kito kurso. Gal kažkas gero jo augimui turi įvykti, turi būti stebima, jei turite būti guru. Jei jūs negalite to pastebėti, kaip kiti gali tai matyti? Tai turi būti suvokta. Ne turi būti įdėta į protą, o suvokta savo širdyje, turite suvokti, turite suprasti savo širdyje.

Nuostabu, kad esame Anglijoje, Visatos širdyje, kad kalbame apie tai, kaip atverti širdis. Jei turite Mane įsidėti į ją, tai meilės vandenynas, kad sutalpintumėte šį meilės vandenyną, jums reikia turėti labai labai didelę širdį, didesnę nei jūsų asmenybės, didesnę nei jūsų šalys, didesnę nei šis pasaulis, didesnę nei ši Visata. Telaimina jus Dievas.

1988-0110, Makar Sankranti Puja

View [online](#).

Makar Sankranti – Shri Surya Puja. India Tour, Bombay (India), 10 January 1988.

Manau, kad tai labai unikali galimybė Man vėl jus sutikti Bombėjuje, kai jūs visi paliecate šią šalį; ir tuo ypatinga ši pudža, kurią turėsime šiandien.

Ši pudža yra skirta Saulei ir vadinama Makar Sakrant. „Makar“ yra Ožiaragio atogrąža, Ožiaragis yra Makar. Taigi dabar, kai Saulė juda iš Ožiaragio Vėžio atogrąžos link, tai būna visada tą pačią dieną, nes taip yra dėl Saulės. Tai vienintelė nekintanti data indiškame kalendoriuje, nes tai susiję su Saule. Nežinau, kas nutiko šį kartą, tačiau jie perkėlė datą į penkioliktą dieną, nors visada buvo keturioliktą. Štai šiandien jie keičia, ir, sakyčiau, kad metų laikai pakis. Turime šešis mėnesius, kol Saulė juda pietų pusrutulio link. Tada pasidaro šilta, ir ji pasislenka į šiaurinį pusrutulį nuo rytojaus. Taigi šiandien, kaip sakome, yra paskutinė ir šalčiausia diena, pasak indų. Po to vis šiltės, ir galėsime daryti viską, kas mums palanku, visi sėkmę žadantys dalykai gali būti daromi po šios pudžos, vasaros metu.

Nors vasarą labai karšta, žmonės vis tiek nori, kad saulė vadovautų ir duotų mums šilumos, nes dėl jos žaliuoja laukai, auga daržovės, vaisiai ir visa kita. Štai kodėl šiuos šešis mėnesius, kai saulės nėra, mes vadiname „Sankrant“, kažkuria prasme tai reiškia „negandą“. Žinoma, Europos šalyse ar, tarkime, Anglijoje ar Amerikoje saulės nebuvimas iš tiesų yra neganda. Bet net ir čia tam yra skirtas laikas, minintis Sankrant pabaigą. Tai reiškia, kad neganda baigėsi. Žmonės valgo saldžiai, įmaišydami sezamo sėklų, nes sezamo sėklos kaitina. Taigi šalčiausią dieną patiekiamos sezamo sėklos, kad būtų šilta ir, kad padėtų prisitaikyti prie ateinančio karščio. Viskas apgalvota bendrajame lygmenyje, labai apibendrintame lygyje, kad mes turime palaikyti žmonių šilumą. Taip pat sakoma, kad tuo metu turi būti išreikšta meilės šiluma žmonėms, nes tai šalčiausia diena. Taigi jie sako: „Duosime kai ką ypatingo, jei pasakysite ką nors meilaus“.

„Goad goad bola“ – tai reiškia „pasakyk mums ką nors meilaus“. Taip pat žmonės, gyvenantys šiltuose kraštuose, yra meilesni, nei žmonės, gyvenantys, kur vėsiau, nes gamta jiems nelabai maloni. Nekaltinu jų dėl temperamento, nes gamta jiems tokia nemaloni. Indijoje galite gyventi bet kur: galite gyventi po medžiu arba miške, bet kur galite įsikurti laimingai, jei ten yra geriamo vandens ir kur maudytis. Ir neturime tokių problemų kaip kitose pasaulio šalyse, kur kai nori išeiti iš namų, užtrunka penkiolika–dvidešimt minučių, kol apsirengi. Čia gali eiti iš namų iškart, vasarą galite laikyti namus atidarytus ir nėra jokių problemų tol, kol rūpinasi gamta. Vasarą gamta tampa labai maloninga, nes medžiai yra vešlūs ir žali, žmonės jaučiasi labai laimingi, ir visa veikla tampa pilna saulės energijos. Vakaruose, kaip žinote, saulės mažiau. Todėl žmonės daugiau būna namuose, dirbtinai šildosi, durys uždarytos, širdys uždarytos, ir jiems yra sunku bendrauti su kitais žmonėmis. Keliaudami piečiau rasite šiltesnius žmones, paprastesnius, labai svetingus.

Su saule jūs turite širdį, atvirą širdį, kviečiančią širdį. O dabar Sahadža Jogos kalba: Saulė yra dešinioji pusė, o Mėnulis yra kairioji. Mėnulio pusėje galima norėti, bet ne veikti. Išskiriant tai, jog per toli nuėjus į Mėnulio pusę, tai gali būti pražūtinga. Todėl, kad sėdėdami namie ir nieko neveikdami kaip, tarkime, bedarbiai šiais laikais, pradėdate per daug galvoti, o toks galvojimas – tai tik noro energijos darbas, bet ne veiksmas. O be veiksmo ši energija gali tapti labai žalojanti. Štai kodėl yra žmonių, sakančių, kad neužimta galva yra velnio dirbtuvė. Kai žmonės nieko nedaro, kai nevyksta joks veiksmas, tai gali tapti gan pražūtinga ... Taigi situacija yra skirtinga šiltoje šalyje ir ne tokioje šiltoje šalyje. Tačiau šalyje, kur taip pat labai šilta, pavyzdžiui, Afrikoje, kyla komplikacijos dėl per didelio karščio. Tarkime, yra pusiaujo zona, ir ta zona taip įkaista, kad apželia džunglėmis, labai aukštais ir dideliais medžiais; viskas tampa padengta lapija ir nėra jokios galimybės, kad koks spindulėlis ten prasiskverbtų, ten tamsu, tikrai tamsu.

Taigi šis kraštutinis taip pat patenka į tą pačią kategoriją kaip ir šalto sezono kraštutinis. Žmonės, kurie ten gyvena, negaudami daug saulės negali augti, todėl jie gali būti gan primityvūs ir kiek agresyvūs. Jie mokosi iš gyvūnų, kurie gali būti agresyvūs. Turi būti balansas, o balansas slypi tame, kad mes turime norėti ir veikti. Tačiau bėda yra pačioje žmonių atmosferoje. Manau, kad yra darbo pasiskirstymas, kai viena šalies pusė galvoja, o kita veikia. Šitai nieko gero nebus. Taigi turi

būti sureguliuotas balansas ten, kur dirba Sushumna. Sushumna Nadi nėra, kaip kažkas pasakytų, pusiaujas, tai ne pusiaujas, o Motinos Žemės ašis. Motinos Žemės ašis yra Sushumna, tai turi veikti.

Ir toje ašyje, mes turime suprasti, kad mes turime būti savo ašyje. Taigi šioje ašyje mes randame balansą. Iš tikrųjų nėra kažkokio didelio stulpo vidury Motinos Žemės, ką vadintume ašimi, ten nėra nieko materialaus pačioje Motinoje Žemėje, ką vadintume ašimi, tačiau tai energijos jėga, kuri veikia taip, kad Žemė juda tokiu dideliu greičiu, kai visata tokia plati. Ji ne tik juda, bet ir sukuria mums dieną ir naktį, kad dieną galėtume dirbti, o naktį miegoti, kad duotų balansą. Ji taip pat juda aplink Saulę taip, kad pusė šalių gauna Saulės vasaros metu, o kita pusė – žiemos metu. Tai ašis viską taip sutvarko. Ir ne vien tai: ašis palaiko visus reikiamus atstumus nuo kitų planetų ir kitų judančių dangaus kūnų. Ašis yra Motinos Žemės protas, ne tik protas, bet ir jos aromatas. Taip pat tai yra Motinos Žemės Sushumna Nadi. Tik per šią ašį swayambu, visi žemės drebėjimai ir kita mums nutinka.

Ši ašis geba judėti. Tai yra energija, galime sakyti, kad ašis – tai energija, skirtingomis kryptimis judinanti lavą, kuri prasiveržia, sukeldama žemės drebėjimus. Taip pat ir vulkanus, vulkanus. Visa tai nutinka, nes ašis jaučia, kas turi būti padaryta. Ši ašis myli mus. Dėl jos mes turime metų laikus. Jie taip gražiai sukurti, kad duotų mums įvairaus maisto ir kitų dalykų įvairovę. Jei Motinos Žemės karštis dingtų, mes nieko neturėtume ant žemės, viskas būtų suledėję, vien tik sniegas, neturėtume nei maisto – nieko, būtų kaip gyvenimas Mėnulyje. Tai buvo sukurta specialiai: pirmiausia buvo sukurta Motina Žemė, sukurta iš saulės karščio, galime sakyti, kad Saulė – tai Motinos Žemės tėvas. Kai ji priartėjo prie Mėnulio, atvėso, jis visiškai ją atvėsino, buvo tik sniegas.

Jai priartėjus prie Saulės buvo taškas, kai galėjo pradėti veistis gyvybė. Štai kaip viskas buvo gražiai suorganizuota, kad ten atsirastų gyvybė. Taigi gyvybė palaipsniui pradėjo augti, mes žinome, kad susiformavo anglis. Anglis taip pat suformuota tos pačios ašies, nes ašyje yra karštis. Karštis, kuris paverčia augalus anglimi. Šita anglis vėliau formuos terpę, galime sakyti, angliavandeniams gaminti. Arba galite sakyti – viskam, kas gyva. Tačiau gyvybei reikalinga dar viena pagalba, tai yra azotas. Gal ir nustebsite, tačiau azotas taip pat buvo suformuotas tos pačios ašies judesiu. Kai azotas buvo suformuotas, jis davė mums amino rūgštis, kai tos amino rūgštys buvo sukurtos, prasidėjo mūsų gyvybė nuo amebos ir taip toliau.

Žinoma, tai vyko vandenyne, nes vandenyne su judesiu buvo sukurtas azotas, taip pat ir gyvybė, ji buvo paskleista per vandenyną, štai iš kur mes turime amino rūgštis. Amino rūgščių formavimasis davė mums įvairių kombinacijų, skirtingų gyvybės formų. Taigi visame evoliucijos procese Motina Žemė atliko didelį darbą savo Ašimi. Taip pat ir žmonėse ašis yra svarbiausias dalykas. Pagrindinis gyvybės, kurią turime, principas yra mūsų ašis. Mes turime stovėti ant savo ašies. Tie, kurie nestovi ant savo ašies, stovi labiau kairėje ar dešinėje, jie gali save visiškai sunaikinti. Jie gali būti sunaikinti ir dėl per didelio dešiniapusiškumo, ir kairiapusiškumo. Taigi mes turime teisingai elgtis su savo ašimi. Žmonėms, neturintiems geros ašies, gali būti įvairių čakrų problemų, įvairių asmeninių ydų.

Žmogus, per daug ištempiantis savo ašį, iškelia galvą, tai labai dešiniapusiškas žmogus ir turintis ego problemų, taip pat ir tas, kuris visiškai nunarina galvą, vergiškas žmogus taip pat yra žmogus, vedantis save susinaikinimo link. Yra didelė problema tarp šių dviejų tipų. Vieni stengiasi dominuoti prieš kitus, ir pradėję dominuoti jie iš tikrųjų naikina save, taip pat kaip ir naikina tuos, prieš kuriuos dominuoja. Pavyzdžiui, matėme britus, kurie atėjo ir valdė mus. Matėme prancūzus, kurieėjo ir valdė kitus žmones, taip pat ir portugalai, kurie valdė dar kitus. Bet visa tai, ką jie darė, kad dominuotų, turi dvigubas reakcijas. Pirmiausia dėl jų dominavimo indai tapo labai vergiški, netgi šiandien jie itin vergiški. Jie neturi nepriklausomos ašies, nors privalėtų turėti. Jie labai vergiški žmonės. Ypač Vakaruose, kai atvažiuoja indai, man jie atrodo labai vergiški.

Jie bando daryti įvairiausius vergiškus veiksmus, kad pamalonintų baltaodžius. Balta oda Indijoje tapo kažkokiu susižavėjimo objektu. Tai padidino baltųjų ego – prisidėjo prie jų ego, ir šiandien tai, ką matote, yra juos naikinantis ego. Jie yra ant susinaikinimo ribos dėl savo ego. Tai labai nenatūralu ir dirbtina. Turite suprasti, kad žmoguje geriausia yra jo ašis, ir visi turi ašį. Turite gerbti kiekvieno žmogaus ašį. Sahadža Joguje Aš nelabai pažįstu jus pagal veidus; Aš žinau jus pagal jūsų čakras, pagal jūsų Sušumna, kokio tipo Sušumną jūs turite. Jeigu jūsų Sušumna gili, Aš pažįstu jus kaip gilų asmenį. Jeigu jūs turite paviršutinišką Sušumną, Aš pažįstu jus kaip asmenį su labai paviršutiniško tipo Sušumna.

Ir net jeigu jūs vaizduojate kažką, tarkim, būdami labai mieli ar geri, ar kalbėdami apie Sahadža Jogą, ar žinodami per daug apie

Sahadža Jogą ir sakydami tai, kas paprastai suglumins bet ką, lyg jūs būtumėte Sahadža Jogos meistrai, Aš žinau, kokie gilūs jūs esate. Taigi ašies gilumas yra svarbiau už visą kitą. Jūsų ašis turi būti labai gili. Dabar jūs pasakysite „Motina, ašis yra tokia, kokia yra, tai kaip ji gali būti gili?“ Taigi ašyje yra padaryta kaip ir žmoguje – kaip tris su puse karto susuktas į spiralę popierius – kaip daiktas, kurio viduje yra Brahma Nadi. Brahma Nadi yra labai mažas mažutytis, galima sakyti, plaukelio dydžio, kur tik plauko dydžio Kundalini gali praeiti. Tačiau, kai žmogus yra gilus, šis Brahma Nadi yra didesnis, ir visi kiti kanalai, kurie yra vienas kito viduje, yra mažesni, o tų žmonių, kurie nėra gilūs, tai, kas dengia Brahma Nadi, yra dideli, bet vidus – mažas. Tokie žmonės dažniausiai gali būti labai dinamiški, atrodyti labai inteligentiški, labai protingi, būti išvaizdūs ir visa kita, kas tik gali būti išoriška, tačiau vidumi jie nėra gilūs. Jeigu jie gilūs vidumi, jie yra gražūs visais aspektais. Tai didelį džiaugsmą teikiantys žmonės, teikiantys didelį džiaugsmą. Ir juo labiau, jeigu sutinki asmenį kito tipo, jis gali atrodyti džiaugsmingas ir stengtis suteikti tau džiaugsmo, bet džiaugsmas iš tiesų nebus toks gilus; jis bus džiaugsmo naikintojas.

Taigi mums yra svarbu padaryti savo ašies gilesnes, ir būtent čia mums trūksta prideramo uolumo, mes turime įdėti tikrų pastangų. Kai kurie žmonės automatiškai turi labai gilią ašį, o kai kurie turi labai labai suspaustą ašį. Ši ašis turi būti auginama. Kai jūs ateinate į Mano pudžą ir visa kita, Aš išskleidžiu ją, Aš sutinku, bet tai laikina. Kad išlaikytumėt ją tokiame lygyje, reikia dirbti namuose ir kolektyve. Privalu labai intensyviai praktikuoti meditaciją namuose. Tačiau tai turėtų būti atliekama rimtai. Tai neturėtų būti tik juoko dėlei, lengvabūdiška, kvaila – tai ne kelias. Turėtų būti atliekama labai rimtai, prasmingai. Tai uždavinys, reikalaujantis atsидavimo, kurį jūs apsiėmėte, tai meditacinis dalykas; tai galima pavadinti malda Dievui, tai pudža Dievui.

Tai turi būti atliekama su tokia pagarba, nes pagarba – raktas į pasiekimus. Jeigu jūs negerbiate savęs ir negerbiate kitų, tada tai neįvykdoma. Bet, pirma, jūs turite gerbti savo paties gyvenimą. „Ką aš darau su savo gyvenimu? Kur švaistau jį? Kodėl turėčiau švaistyti jį? Kodėl aš neturėčiau būti gilus? Galų gale, turėtų būti kažkoks mano gyvenimo tikslas. Ar aš tarnauju savo tikslui, ar aš darau tai?“. Jeigu visi šie dalykai šaus jūsų galvose, tai suprasite, kad labai lengva nukauti savo ego, nes paprastai žmonės kovoja dėl mažų mažų dalykų.

Aš mačiau, kad ir Sahadža Jogoje žmonės kovoja dėl to, kas, Aš turiu omeny, tai, kas yra bereikšmiška, visiškai bereikšmiška. Man kvaila netgi minėti tai, kad žmonės kovoja dėl mažų dalykų ir kivirčijasi. Tačiau net jeigu gili asmenybė ir nekalba daug, net, jei nesirodo daug, net, jeigu nesėdi priekinėje eilėje, išreiškia save per savo gilumą, nes Aš galiu geriau dirbti per tai. Taigi, kad išvystytumėt tai, reikia medituoti, svarbu medituoti; kiekvieną dieną, kiekvieną dieną, kiekvieną dieną. Jūs galite nevalgyti savo maisto vieną dieną, galite nemiegoti vieną dieną, galite nenuieiti į darbą vieną dieną, galite nedaryti nieko, ką darote kiekvieną dieną, bet jūs turite medituoti kiekvieną dieną. Tai yra svarbus punktas, norint išvystyti centrinę suspaustą dalį į didesnį plotą. Kai tai įvyks, kai jūs pradėsite vystyti tai, pirma, ką pastebėsite savyje, bus tai, kad jums nerūpi jokie patogumai, jūs nesivarginate dėl jokių, jokių materialų dalykų. Kas bebūtų, esate virš to, nekvaršinat sau galvos – tegu. Jūs tiesiog nenorite kreipti dėmesio į dalykus, kuriems nepriklausote. Jūs tiesiog išsivaduojate iš to ir manote: „O, Dieve, to jau per daug man, man tiesiog tai nerūpi“.

Taigi visas jūsų dėmesys dabar juda į vidų. Kai dėmesys pradeda krypti į vidų, tada jis labiau išsiplečia. Tai vidinė dalis, kuri yra vadinama Brahma Nadi, ir pradeda plėstis, vis plėstis. Dabar mažmožiuose taip pat: pavyzdžiui, jeigu Aš nepaminėjau ko nors, bet paminėjau ką nors kitą, tada jie jaučiasi: „O, kodėl Motina nepaminėjo mano vardo?“. Tai per maži dalykai, kurie nėra svarbūs. Kol jūs turite gilią ašį, tol esate su Manimi, Aš esu su jumis, absoliutus vienis vienas su kitu. Tačiau šie paviršiniai dalykai tebėra: „O, Ji davė gražų sarį kitai, Ji niekada nedavė sario mums, Ji nedarė to, nedarė ano“. Visi šie dalykai, jeigu jie ateina jums į galvas, neabejotinai reiškia, kad yra kažkoks trūkumas jumyse. Arba, jeigu jūs bandote skųstis: „Oi, aš nuvykau ten, turėjau keliauti autobusu ir kęsti tai“ – tai rodo, jog jūs nesate visiškai ramūs. Šis išsiplėtimas ramina jus.

Tai ramina ir iš tikrųjų leidžia jums jaustis taip patogiai bet kokioje situacijoje, pozicijoje, bet kokiame gyvenimo būde, ir jūs nenorite turėti jokių patogumų. Ir tai reikia išvystyti stengiantis medituoti. Antra, mes turime žinoti, kad Sahadža Joga – šiandien taip pat – yra kolektyvinis įvykis. Aš pastebiu tai ypač tarp indų vyrų, jie niekada nedaro jokio darbo savo rankomis, kas yra blogai. Kadangi jie visai nenaudoja savo rankų, jų kolektyviškumas yra skurdus, labai skurdus. Indų kolektyviškumas yra blogiausias. Jeigu jūs turite ašramą, Aš nežinau, kodėl mes turėtume statyti ašramą, niekas ten neapsistotų. Jie nori turėti savo nuosavus namus, nuosavas šeimas, nuosavus vaikus; jie blogiausi iš visų savo kolektyviškumu. Priežastis ta, kad Indijos vyrai niekada nedaro jokio darbo savo rankomis. Jie negali įkalti vienos vinies – daug yra tokių.

Palik vieną remontuojantį ką nors. Jie stovės susidėję rankas ant klubų ir tik nurodinės kitiems žmonėms dirbti, matote. Yra posakis marati kalba, labai įdomus... Štai: „Sėdėti ant kupranugario ir ganyti ožkas“. Tai labai būdinga indui vyrui. Jie negali nieko pataisyti, nieko padaryti. Dabar, tarkim, kažkas skleidžia kažką, jie tiesiog stovės kaip įbesti, žiūrės, jie niekada neprikiš savo rankų prie to. Taigi kiekvienam Sahadža jogui yra svarbu, ką mes vadiname šramadan. Jie turi atlikti šramadan. „Šramadan“ reiškia padirbėti ką nors, ir tai yra tai, ko mums trūksta. Net jeigu tai ateina, iki to jūs geriau išsivalykite savo namus, geriau išsivalykite savo namų aplinką, pasistenkite įrengti sodą aplink namą, nudažyti namą, atlikite kokį nors darbą savo rankomis, net jeigu nieko neturite, jūs galite tiesiog susišukuoti plaukus ar ką nors tokio.

Kas, jūsų manymu, jums yra lengviausia, galite pradėti nuo to, nes Aš manau, kad žmonės nedaro netgi to. Jie net patys nesisukta, o suranda žmogų, kuris juos nuskustų. Sakau, visiškai tingūs kvailiai – štai, kas jie. Tačiau priešingą mes matome Vakaruose, kur žmonės naudoja savo rankas. Dėl to, matote, dėl to, kad jie gali naudoti savo rankas, jie yra labai kolektyviški. Taigi jie laimi taškus, būdami kolektyviški, kol indai laimi taškus už tai, kad jie yra indai ir turi palikimą, jie žino, kas yra Kundalini, žino apie Ganėšą – jie viską žino. Todėl jie laimi taškus iš šios pusės. Taigi kairė pusė yra troškimas, dešinė pusė – veiksmas; mes vėl grįžtame į tą pačią poziciją, kur turime disbalansą, kad veiksmas vyksta Vakaruose, ir čia yra tik manymas: „Gerai, mes padarysime tai“ – planavimas. Viskas yra planavimo lygyje. Niekas neišsisprendžia.

Jūs planuojate, planuojate, planuojate. Dabar mes statome vieną vienintelį ašramą Delyje pastaruosius, manau, dešimt metų. Tai kaip Tadž Mahalas, Aš sakau jums! Ir tai yra taip sunku, matote, suprasti, kodėl jie taip ilgai užtruko, kai tai nėra labai didelė vieta – nieko. Bet tai ne tik Sahadža jogai, tačiau ir kiti faktoriai taip pat, nes visi yra tokie, viskas yra atidėta, viskas bus padaryta rytoj. „Tai mes padarysime rytoj“. Tada vienas žmogus ateis, kitas žmogus neateis. Kaip būdavo mokykloje: mes gaudavome kokį užduotį ar ką nors, kad išspręstume tai, matote, buvo taip, kad vienas namas buvo pastatytas, trys žmonės atėjo dirbti, o vienas pabėgo. Tada du žmonės atėjo dirbti ir vienas pasiliko, bet du pabėgo; ir tada atėjo dirbti penki žmonės, o du pabėgo. Tai kaip tada namas gali būti pabaigtas?

Niekada! Dėl tokių pabėgimų jis niekada negali būti pabaigtas. Taip yra. Tad štai kas yra, kur mums trūksta kolektyviškumo. Aš sakau, kad visi indai turi susirasti kokią vietą, kur galėtų eiti ir pasodinti ką nors. Prižiūrėti kokią nors vietą, kur galėtų eiti ir sodinti gražius bengalinio fikuso medžius, laistyti kartu, darbuotis kartu. Indijos moterys dėl tos pusės yra geresnės. Jos daug gamina, ir visa kita, bet trūksta kitos pusės. Kita pusė – tai sumanymas, taigi kita dalis yra mąstymas. Dabar jei jos visą laiką galvoja: „O, mano vyras tai mėgsta, aš turiu jam tai pagaminti“, ir, tarkim, jei vyrui prireiks, sakykim, citrinos valgiui, o citrinos nėra namuose.

Moteris lakstys po visur aukštyn ir žemyn, kad gautų citriną savo vyrui, kitaip jis nevalgys maisto. Nesvarbu, jei kartą jis nepavalgo, viskas gerai. Bet moterys bandys, nes, matote, jos privalo įtikti jo... Jos supranta vieną dalyką – jūs turite įtikti jų gomuriui. Tuomet jie yra ganėtinai jautrūs Indijoje, nes čia jie yra tikri tigrai, visi vyrai yra kaip tigrai, taigi jūs turite juos maitinti; kitaip, matote, Dievas žino, kada tigras užšoks ant jūsų. Mačiau, kad kitaip yra Anglijoje ar Amerikoje, vyrai yra tiesiog kaip ožiai, o moterys – kaip tigrės! Suvakarėjusios Indijos moterys taip pat yra tokios ir, kai jos vyksta į Vakarus, netgi paprastos moterys, mačiau, tampa kaip tigrės. Neįtikėtina, kaip jos staiga pasikeičia taip, jei net jos ir nenešioja džinsų ir visų šių dalykų, bet jos tampa tokiomis. Taigi šis disbalansas prasideda žmoguje, kai jis nesupranta, jog jūs turite būti Motinos žemės ašimi, o ne Ožiaragiu, ne Vėžiu. Šis balansas ateina per mūsų gilumą, ir ta giluma turi išaugti. Nepakanka tik kalbėti apie tai, kalbėti apie Sahadža Jogą, reikia iš tikrųjų rimtai medituoti, iš tikrųjų rimtai medituoti.

Antra, mes turime kažkokį kolektyvinį darbą. Dabar, tarkim, Indijoje mes turime architektų. Jie niekada nieko nepalietė savomis rankomis. Jie sėdi ir braižo – tai viskas. Tada pabraižę daro, ką nori. Ir dabar jie turi problemų, praktinių problemų – jie negali įkalti vienos vinies. Juos visus jūs vadinate balta-apykakliniais. Absoliučiai nenaudingi jokiam rankų darbui. Jie negali daryti jokio rankų darbo, kas tai bebūtų. Net jei jie turi pakelti, sakykim, vieną iš šių kėdžių ir užtempti jas, jie to dažniausiai negali.

Taigi esant šioms aplinkybėms turite suprasti, kad mes ateiname iš visuomenės, kurioje yra visiškai sugriuvęs kolektyviškumas, taigi būkime kolektyviški. Bandykime daryti ką nors kolektyviškai. Bet kolektyviškumas yra menkas Indijoje, toks menkas, kad net su savo žmonėmis jie nesielia gražiai. Jie nekalbės maloniai su savo žmonėmis, su savo vaikais; jiems atrodo nedora būti maloniems savo žmonėmis. Štai kita pusė yra ta, kad žmonės Vakaruose taip rūpinasi kolektyviškumu, jog, kas tai bebūtų, jie

siekia kompromiso ir bando palaikyti darnų šeimos gyvenimą. Taigi turime du kraštutinius. Nepaisant to, dėkui Indijos moterų išminčiai, kad šeimos gyvenimas vyksta sklandžiai. Bet jei matytumėte tokius vyrus Anglijoje, Aš galiu jums pasakyti, niekas nekenėtų tokių nesąmonių, kokias Indijos vyrai daro su savo moterimis čia. Už tai, kaip jie elgiasi, negali būti atleista. Taigi balansas tarp moterų ir vyrų yra ašis – jų namai.

Namai yra ašis. Apie ką kalbatės namuose? Apie ką galvojate, kokia jūsų problema? Kur jūsų dėmesys, apie ką jūs diskutuojate? Tai labai svarbu pastebėti. Tame jūs atrasite, kas vyksta jūsų šeimoje. Sakykime, negerai kalbate vienas apie kitą, jei sakote savo vaikui negero apie savo vyrą, vyras sako apie žmoną, pasakoja vaikams priešišškai apie vyrą, jei tai tęsiasi, tada atsitinka taip, kad negali būti sveikos ašies. Ašis yra meilė, ašis yra meilė. Bet nei išnaudojimas, nei lepinimas nėra meilė. Šalyje, tokioje kaip mūsų, matote, kokią ašį mes turime?

Mūsų šalyje ašis yra adhyatma (pažįstanti save). Dabar mes turime nugalėti šitą pinigų gviešimąsi, plėtrą, tą ir aną. Pirmiausia krypti į adhyatmą. Jei žmonės gautų realizaciją prieš išsprusdami, nebūtų problemos čia kuriant kitą Ameriką. Mes neturime tapti komunistais, neturime daryti nieko panašaus, nes komunistai yra tiesiog tokie patys kaip amerikiečiai, nėra jokio temperamentų skirtumo. Jei amerikiečiui leista pasilikti Rusijoje, jis turi elgtis taip pat, kaip elgiasi rusas, ir rusas, nusiųstas į Ameriką, elgiasi taip pat kaip amerikiečiai. Nėra jokio pasikeitimo. Štai jei adhyatma ašis bet kokioje šalyje, kur asmuo pasiekia savo dvasinį lygį, tai jam tampa pačiu svarbiausiu tikslu ir yra pasiekama, tada bet koks išsivystymo lygis, bet koks viso to aukštis negali sunaikinti šalies, negali sukurti karų. Bus taika visur, džiaugsmas visur. Taigi šią Makar Sankranti dieną, sakykime, kad Sankranti baigėsi, ir mes turime žiūrėti tolyn į naują laikmetį, naujo mus laiminančio mėnulio laikmetį ir į ateinančią didžią saulę, duodančią mums visą reikalingą energiją, švęsti auksinio Sahadža Jogos amžiaus adventą.

Telaimina jus visus Dievas. Dabar dėl pudžos, Makar Sankranti pudža yra labai maža, tai Surja devata pudža, Aš nežinau... Iš svetimų šalių, kas pasiliks po 11 d., tai 12d.? 12 d. arba po 12 d. Vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt... Septyniolika, aštuoniolika, devyniolika, dvidešimt. Gerai, pasakykime, kas pasiliks Bombėje po 11 d.? Kur šie žmonės išeina? Tie, kurie pasiliks Bombėje po 11d., kada jie išvyksta, kada jie išvyksta? Jūs atvykstate į Pratištaną? Tvarkoj. Kaip tu, Džonai? Nori pasilikti čia, Bombėje, ar nori pasilikti Pratištane?

Turiu omeny, čia niekas neparuošta, taigi visi tie, kurie nevažiuoja 11d. ar 12 d., tokiu būdu, artimoje ateity, kiek yra tokių, kurie pasiliks ilgiau? Apie trisdešimt keturi. Kiek vyrų ir kiek moterų? Taigi nusprendėme, kad vyrai gali atvykti į Pratištaną, o likusios moterys gali vykti į Alibagh. Priežastis yra ta, kad Pratištanas yra vis dar labai kuklus. Visiškai nėra skirtas moterims, ir Aš turiu tikrai vieną kambarį, kuriame gyvenu. Taigi geriausia būtų nusiųsti visas ponias... Leiskite joms vykti į Alibagh, ir leiskite už viešnagę Alibagh sumokėti žmonėms, kurie rūpinsis jomis. Tie, kurie atvyksta į Pratištaną, kiek jų yra? Likusių vyrų apie penkiasdešimt.

Penkiasdešimt, gerai. Taigi kada jūs grįžtate su viskuo? Matote, nes tai yra toks atsakingas darbas. Jūs galite atvykti į Pratištaną, jei norite nufotografuoti keletą dalykų, bet tai atsakomybė mums, nes, matote, kol jūs negrįžtate atgal, tai visada bus mūsų atsakomybė, ant mūsų galvos. Taigi geriausia būtų, kad jūs atvykstate į Pratištaną pafotografuoti ar ką tik benorėtumėte daryti. Ir tada geriau užsirezervuokite, nes tai turi išnykti iš mūsų šalies, kitaip jie visad bus ant mūsų galvos, ir jie seka mus. Taigi Aš atsiprašau, bet jūs turite vykti kartu su... su savo daiktais. Taigi mes turime atlikti tai per tris, keturias dienas. Jūs galite baigti fotografuoti ten ir suorganizuoti savo kelionę. Taigi visos ponios, kurios pasilieka, gali vykti į Vaši arba Aligagh.

Alibagh geriau... Jos gali vykti į Alibagh ir pasilikti ten, Alibagh, apie tryliką ar keturiolika moterų... Tvarkoj, taigi sutvarkyta. Dabar pasakykime... Atharva, Ganėša... Dvidešimt vienas žmogus iš Amerikos turi išvykti, taigi mes bandysime baigti pudžą kaip galima greičiau, ir jie galės išvykti.

1989-0719, Paramchaitanya Puja

View [online](#).

Paramchaitanya Puja. Taufkirchen (Germany), 19 July 1989.

Manęs paklausė, kokią pudžą ruošiamės daryti šiandien.

Aš laikiau tai paslapyje. Šiandien garbinsime Paramačaitanją, Visur esančią Dievo meilės energiją. Mes žinome, kad Paramačaitanja daro viską. Bent jau protu suprantame, kad viskas išsisprendžia dėl Paramačaitanjos, kuri yra Adi Šakti energija. Bet vis tiek Ji vis dar nėra taip giliai įsitvirtinusi mūsų širdyse, mūsų dėmesyje. Mes galime įsivaizduoti Paramačaitanją kaip vandenyną, kuris savyje turi viską. Viskas, visas darbas, viskas vyksta jame pačiame. Taigi negalite jo palyginti. Pažiūrėkite į saulę: iš saulės spinduliai sklinda ir sušildo. Jei matote kažką, sakykim, žmogų, kuris turi autoritetą, jis turi savo energiją skleisti į išorę.

Taigi, tai nevyksta jo viduje. Pavyzdžiui, yra sėkla, tik iš sėklos auga medis ir užaugina vaisius. Tada jie parduodami ir žmonės juos valgo. Viskas yra toje sėkloje. Tai yra Paramačaitanja. Taigi mes visi esame apgaubti Jos. Ir mes matome tik bangas, esame ant bangų. Taigi matome tai kaip atskiras detales. Manome: „Tai yra Vokietija, tai yra Anglija, o tai – Indija.“ Tai yra tik Paramačaitanjos sario klostės, kurios atrodo atskiros, bet jos nėra atskiros, jos susijusios. Taigi ryšys – absoliutus.

Jei aš ištraukiu siūlą čia, siūlas išsitrauks visur. Taip pat yra su Paramačaitanja. Ji dirba savyje, ir nėra nieko nesusijusio. Jūs esate Sahadža jogai, ypatingas dėmesys nukreiptas į jus. Arba, turėčiau pasakyti, Ji tampa išvien su jumis. Visa, ko trokštate, visa, ko norite, visa kyla iš tos pačios Paramačaitanjos, jei esate išvien su Ja. Tarkim, audringame vandenyne kai kurie vandens lašai gali pakilti į orą ir pamanyti: „Mes esame aukščiau, mes toli nuo pasaulio, toli nuo vandenyno.“ Bet vėl jie turės nukristi į jūrą. Taigi ši beformė energija, turinti visą protą, visą koordinavimą, visas organizacijas, visus kompiuterius, visus televizorius, viską, kas susiję su susisiekimu, valdymu ir administravimu, pirmiausiai yra meilė, tai yra Dievo meilė ir jūsų Motinos meilė. Taigi, norėdami tapti išvien su Paramačaitanja, privalote žinoti, kad turite tapti realybe. Pavyzdžiui, jei nufotografuosite mane, sėdinčią čia, galbūt per šią nuotrauką gausite vibracijų, bet jei nufotografuosite ką nors kitą, tai neveiks.

Tai nebus Sahadža joga. Nes kažkas kitas netapo realybe. Jei pažiūrėtume į piešinį, tarkime, matote piešinį, kuriame lyja. Tas lietus nepalaisto gėlių. Jis negali sušlapinti rūbų žmonių, esančių tame paveiksle. Tai statiška. Taigi dėl nesuvokimo, dėl nežinojimo turime tiesiog piešinį, kuriame vaizduojama statiška realybė. Ir tai priežastis, kodėl manome, jog galime kažką padaryti sau ar aplinkai. Jei kas nors sako: „Aš matau šį piešinį ir padarysiu lietų tikrą.“ Jūs negalite. Bandykite, ką norite.

Įmaišykite bet kokią spalvą. Jis gali atrodyti, gali atrodyti lyg stengtasi, tačiau tai neturės tokios galios ir tokios prigimties kaip realybė. Taigi žmonės visada mano, kad gali padaryti kažkokius nerealius dalykus. Aišku, galime gauti gėlių, kurios atrodys kaip tikros. Mes galime jas apčiuopti. Galime sukurti plastmasines gėles. Mes galime sukurti paveikslus tiksliai tokius kaip realybė, bet patys negalime užauginti net vienos gėlės. Mes turime ateiti į realybę, kad Motina Žemė ją užaugintų, ir saulė padės Motinai Žemei. Taigi visi Sahadža jogai turi žinoti, kad iš tikrųjų jūs nedarote nieko. Viską daro Paramačaitanja.

Toks yra skirtumas tarp Sahadža jogų ir ne Sahadža jogų. Ne Sahadža jogai to nežino net jei ir žino, jie netiki, kad tiesa yra jų širdyje, kad tai dalis jų esybės. Sahadža jogai žino, kad realybė yra Paramačaitanja, ir tai yra realybė, kuri padaro viską, ir tai yra Dieviška meilė. Mes visada atskiriame meilę nuo veiksmų. Mylėti mums reiškia kažkokį trumpą beprotišką elgesį su kitu žmogumi. Neturime žinių ir patirties, kaip mylėti. Tai veikia be jokio supratimo. Kai mylime ką nors, mes nebesuprantame, ką darome. Manome, kad mylime, kitą dieną sakome, kad nekenčiame. Taigi, kaip tai gali būti meilė?

Mes mylime savo vaikus, mylime savo šeimą, mylime savo draugus. Tai yra taip netikra. Jei būtų tikra, tai niekada nežlugtų. Negalite būti užtikrinti, tarkim, šiandien jūs dirbate ir stengiatės tik dėl savo sūnaus ir tampate labai savanaudiški. Bet jūs nežinote, kaip rytoj jis elgsis su jumis, ar jūs elgsitės su juo. O Paramačaitanja žino. Ji žino, kaip išreikšti meilę. Ne tik tai: tai yra amžinas meilės jausmas, kuris gali pakeisti keletą spalvų, bet meilės rūpinimasis visuomet bus toks pats. Meilės esmė yra

rūpinimasis. Net jeigu kažkas, tarkim, elgiasi blogai, Dieviškas rūpestis bus tą žmogų pataisyti.

Rūpinimasis. Dėl to sakome „hitha“, dosnumas. Taigi rūpinimasis dosnumu visada bus ten, net jei kartais jis gali pasirodyti žiaurus, gali pasirodyti meilus, gali pasirodyti per daug atlaidus. Kokia forma bebūtų, koku būdu nepasirodytų, viskas dėl jūsų gerovės. Ji veikia dėl jūsų gerovės. Ne tik dėl jūsų, bet ir dėl kolektyvinės gerovės. Ir Ji labai gerai žino, ką reikia padaryti. Kaip viskas turi būti išspręsta. Jai nereikia mokytis. Nes Ji yra pilna žinių.

Ji savaime yra tokia. Ji yra išminties, žinių ir meilės šaltinis. Ji niekada nenukrypsta. Kai jūs tampate Sahadža jogais, Ji rūpinasi jumis. Ji visada su jumis. Būsime nubausti ar ne – čia jau kas kita. Kai kurie žmonės gali gauti darbą, kai kurie žmonės gali negauti darbo, kai kuriems žmonėms Ji veikia tokiu būdu, kai kuriems – kitokiu būdu. Kai kurie gali klausti: „Kodėl Paramačaitanja taip elgiasi?“ Viskas daroma dėl jūsų gerovės. Net ir didelis smūgis. Bet kas, kas gali padėti jūsų korekcijai, jūsų augimui.

Tai yra dėl jūsų gerovės. Jei jūs tai suprantate, niekada nebūsime nusivylę savo gyvenime. Ir Jai nereikia rūpintis, dėl malonių sau, nes Ji pati yra malonė. Ji niekada negalvoja, kaip ketina būti geranoriška, ar naudinga, Ji tuo nesirūpina. Tarkim, žmogus, kuris turi visus pasaulietiškus turtus, vis dar gali būti susirūpinęs, kaip dar labiau praturtėti. Jį bus užvaldęs godumas. Bet Ji yra visiškai užbaigta, Purna, Ji neturi godumo. Ji visiškai patenkinta savimi. Ji yra tokia galinga, turi tiek žinių, Ji neabejoja, neturi jokių abejonių, nes nėra nieko, kas gali Jai pakenkti, Ji neturi baimės. Ir dabar jūs visi pajautėte, kad Paramačaitanja suteiks visiškai beaimį gyvenimą, ramų gyvenimą ir džiaugsmingą gyvenimą.

Kaip vaikas, kuris liaujasi verkęs, kai suranda savo motiną, daugiau nebeverks – jis jau surado savo mamą. Taip pat jūs suradote Paramačaitanją ir jungtį su Ja. Taigi jūs dėl nieko nebeturite rūpintis, neturite galvoti apie ką nors, neturite nieko planuoti, vienintelis dalykas – pasinerti į Ją, tik pasinerti ir žinoti, kad jūs tapote neatskiriama realybės dalimi. Jeigu tai supratote, manau, kad mes padarėme didelį darbą. Dabar esame Vokietijoje, ir jūs žinote, kad Vokietijoje buvo žmonių, kurie bandė sugriauti žmonių tikėjimą. Tačiau tas nutikęs įvykis, visi šie siaubingi dalykai, mirė tiek daug žmonių, žinoma, jie gimė dar kartą, viskas gerai, ir atsirado tokių problemų, kad jie įsivaizdavo, jog bus pasaulio pabaiga. Jie buvo taip sunerimę, manė, kad bus pasaulio pabaiga. Bet tai neįvyko. Tačiau šis karas mus pamokė. Jis mus padarė kolektyviškesnius.

Jis privertė mus geriau suprasti vienas kitą. Kaip kitaip jūs atsikratysite neišmanymo: „Mes esame ši šalis, esame ta šalis“, rasizmo, dar vadinamojo nacionalizmo, vadinamojo patriotizmo – visų šių suskaidančių jėgų, skaidančių dalykų. Aiškiai pamatėme, kad visi esame žmonės, ir turėtume būti laikomi žmonėmis. Jeigu pažvelgsite į istoriją, po kiekvieno karo buvo spartus judėjimas pažinimo link, pasaulio vienybės pažinimo link. Tai panašu, tarsi, turėtumėte erdvėlaivį, kuriame yra įmontuotas konteineris – vienas į kitą, ir visas objektas pasiekia tam tikrą greitį, o paskui žemesnysis konteineris atitrūksta arba sprogs. Sprogęs jis suteikia didesnį pagreitį visiems likusiems. Taigi greitis padidėja. Taip žmogus gali patekti į kosmosą. Taip pat visi šie siaubingi dalykai, kurie įvyko, yra sprogimai, kurie veda jus prie pažinimo, kad mums yra kažkas ne taip, mes gyvename su kažkuo nerealiu. Šiuo metu problemos, šiandieninės problemos yra tokios kaip ekologijos problemos, AIDS, narkotikai, visos šios šiuolaikinės problemos ir skurdas.

Jeigu į jas pažvelgsite kaip stebėtojai, pamatysite, kad tai itin šokiruoją. Tai labai šokiruojantys dalykai. Ir visi šie dalykai tikrai turėtų šokiruoti mūsų protą, tikrai turėtų šokiruoti mūsų protą. Kodėl mes turime šias problemas? Tas problemas, kaip kai kurie kvaili lyderiai mano, mes neva galime išspręsti užsidirbdami daugiau pinigų. Galime apsisaugoti nuo ekologijos, jei turime daugiau pinigų. Ir galime teršti atmosferą, nes gausime daugiau pinigų. Tada galime apsisaugoti taip, kad kiekvienam reikės nešioti kaukę einant visur. Tačiau, kad apsisaugotume, turėtume uždirbti daugiau pinigų. Nepaisant to, jei atsiras ekologinių problemų, nepaisant to.

Taigi, jūs vaikštote kaip tas, kuris įeina dūmų pilną patalpą. Visos šios kvailos idėjos kilo, nes jie nemato to, kas yra žmogaus kilnumas, kad žmonės yra aukščiau už visa kitą – aukščiau už mechanizmus, aukščiau už visus materialius pasaulio dalykus. Jie nekalbės, kad būsime pusiausvyroje su mechanizmais. Ne. Jei kalbės apie tai, kad mes padarysime žmogų didesniu mechanizmų vergu, nes jis privalo turėti pinigų. Jis privalo turėti daugiau pinigų, ir su daugiau pinigų mes galime apsisaugoti nuo šios ekologinės problemos. Tai absurdiška. Tačiau, jei suprantate žmogaus kilnumą, tada turite suprasti, kad kaip žmonės, mes

turime imtis labai pozityvių, išmintingų žingsnių, kad sustabdytume nesąmones, kurias iki šiol darėme. Dabar dauguma Prancūzijos krantų, paplūdimių yra užteršti. Lengvai.

Nes jie pradėjo keistą dalyką, kuris vadinasi „atostogavimas pajūryje“. Todėl yra toks rezultatas. Na, daryk tai, kas tau patinka. Jūs negalite viso to daryti. Tai liovėsi. Taigi šiuo metu žmonių protas yra toks, užuot supratę, kad kažką neteisingai padarė, jie atsakys: „Mes imsime kokio nors naujo metodo, kaip tai išvalyti.“ Jie niekada nepripažins, kas jiems nepasisekė, kad jie tapo priklausomi nuo šio keisto gyvenimo būdo, kurį turi pakrantėse. Dabar AIDS. Nustebsite, kad Amerikoje, na, jie netgi pasakė, kad pačiame Los Andžele buvo septyni šimtai tūkstančių žmonių, kurie šlovino save kaip AIDS kankinius, nes jie įgyvendina tokį didelį uždavinį – gyvena beprasmišką, absurdišką gyvenimą, kaip didelę revoliuciją. Ir galvoja, kad jie yra labai dideli revoliucionieriai, kilnūs žmonės, nes jie palaiko šią AIDS ligą ir šlovina ją. Ar galite patikėti, kad tokiems teiginiams bus pritarta?

Žmonės iš jūsų pasijuoktų. Tačiau viskas yra taip orientuota į pinigus. Jie mėgsta tai reklamuoti. Jie nori šnekėti apie pinigų naudą. Jie nori pasakyti, kad tai vyksta dėl to, jog jei jie būtų turėję daugiau pinigų, būtų suvartoję daugiau narkotikų. Jie vagiliauja, nes neturi pinigų. Todėl privalome duoti pinigų, kad jie galėtų vartoti narkotikus, arba kitaip jie gali įtraukti į tokio tipo gyvenimą. Apskritai, jei pažvelgsite, žmonės gyvena su kažkuo, kas yra taip dirbtina, visi jų gyvenimai visiškai dirbtini. Ir tada pradedame suvokti, kad suklydome, kad tokios klaidos mes neturėjome padaryti, tada jie atsitraukia ir pasirenka kitą puikią idėją, nerealią ir dirbtinę sakdami: „O, mes esame puikūs, mes esame kankiniai.“ Ir tai vadiname Kali Juga, kurioje viskas, kas niekinga, viskas, kuo bjaurimasi, viskas, nuo ko turėtume apsisaugoti, taps žmonių siekiu. Tikiuosi, kad jūs supratote, jog aplink mus visur esanti Energija yra vienintelė, kuri palaiko Sahadža jogą, vienintelė, kuri jus atvedė į Sahadža jogą, vienintelė, kuri jums suteikė palaiminimus, Ji yra Paramačaitanja, dėl kurios tai įvyko.

Taigi šiandien reikėtų melstis, kad geriau ir geriau suprastume, jog esame neatskiriama Paramačaitanjos dalis, ir tai galime jausti, galime panaudoti tą energiją, galime suprasti. Jeigu šiandien tai jaučiama, tada, manau, jau daug darbo atlikta ir dėl to telaimina jus Dievas. Taigi. Kai jūs atliekate pudžą, prašau, atminkite, kad garbinatė Mane kaip Paramačaitanją, ir jūs turite tik suvokti, kad turite santykį su pačia realybe. Tai supratę turite atlikti šią pudžą. Telaimina jus Dievas.

1989-0723, Guru Puja, Creativity

View [online](#).

Guru Puja. Lago Di Braie (Italy), 23 July 1989.

užtrukome šiek tiek ilgiau nei įprastai susirenkant prie scenos, kurioje mes iš tikrųjų galėtume šlovinti Guru.

Kai šloviname savo Guru, turėtume žinoti, kad mėginame pažadinti Guru principą savyje. Jūs Čia ne tik tam, kad šlovintumėte savo Guru. Galite šlovinti daugybę kartų, galbūt atsiras vibracijos, galbūt jūs būsite pripildyti to ir pasijusite pakylėti, pamaitinti. Bet šis pakylėjimas turi būti išlaikytas mumyse, taigi visuomet prisiminkite, kad kai šlovinate bet kokį principą išorėje, jūs mėginate šlovinti savo pačių principą viduje. Kaip žinote, mumyse yra Guru principas. Labai įdomu pastebėti, kaip Guru principas gražiai nupieštas aplink Nabhi Čakrą. Mes Niekada nematome, kaip Čakros susijusios su Guru principu. Matote Nabhi, o aplink yra Bhavasagara. Toji Bhavasagara, kuri yra iliuzijų vandenynas, negali būti Guru. Taigi yra paslėptų Čakrų Bhavasagaroje, mumyse, jos turi būti pažadintos ir iškeltos į dienos šviesą, kad atsiskleistų.

Kaip matote, šis principas yra ribojamas, judant Svadistana Čakrai. Svadistana yra ta Čakra, kuri visų pirma teikia kūrybiškumą. Žmogus, kuris yra guru, turi būti iš prigimties kūrybingas. Jei nesate kūrybingi, negalite tapti guru. Tarkime, susiduriate su mokiniais, su kuriais turite bendrauti. Turite sukurti dieviškosios magijos pasaulį, kad padarytumėte įspūdį mokiniams arba žmonėms, kurie žavisi jumis kaip guru, kad parodytumėte, jog turite gerokai daugiau dieviškosios magijos negu jie. Jei esate labai įprastas žmogus, labai paprastas, negalite sukurti gražaus dvieilio ar gražaus sakinio, arba humoro ar pokšto, ar gražaus paveikslo, ar gražaus siuvinio, ar gražaus namo; jei jums trūksta kūrybingumo, jums taip pat trūks guru principo, nes guru turi sukurti iš paprastų žmonių kažką išskirtino. Jis turėtų gebėti sukurti naują asmenybę iš senos asmenybės, kuri nyksta. Taigi pirmas principas, kurį turite įsisąmoninti, kad turite gebėti sukurti naują asmenybę žmoguje. Taigi kaip tai padaryti?

Be abejo, gebate pakelti Kundalini, gebate gydyti žmones, gebate daug kalbėti ar mažai kalbėti. Nepaisant to, jei negalite sukurti naujų asmenybių iš žmonių, su kuriais turite reikalų, tuomet jūs nesate guru. Ir ta nauja asmenybė turi būti labai ypatingas ir unikalus atjautos ir dinamiškumo mišinys. Taigi svarbu, kad savo kūrybiškumui naudotumėte atjautos energiją. Jūs galite formuoti žmones pasitelkę atjautą, ir niekada pyktį, slopinimą, niekada demonstruojant savo guru galias. Kol neišmoksate valdyti situacijos ir asmens labai atsargiai, rodydami pagarbą, rodydami susirūpinimą ir meilę tam asmeniui, kuriam duodate realizaciją. Noras vien tik pasirodyti, koks didis guru esate, privers tik bijoti jūsų ir po kurio laiko žmonės nenorės matyti jūsų veidų. Taigi svarbiausias dalykas guru principui yra tai, kad jūs turite kurti. Daug žmonių gauna realizaciją, jie gauna realizaciją ir gyvena galbūt ašramuose. Jie ateina į pudžas, klausosi muzikos, galbūt šoka, jie juokiasi, yra kolektyviški, bet jų Guru principas vis dar nepažadintas, kol jie nesukūrė daugiau Sahadža jogų.

Taigi guru vizija turėtų būti: „Kiek Sahadža jogų sukursiu? Kaip aš pasinaudosiu tuo kūrybiškumu, kad sukurčiau daugiau Sahadža jogų?“ Taigi, Svadistana Čakros esmė yra estetika, o Svadistana Čakros jėga ir energija yra dėmesys. Jie jūsų dėmesys nepastovus, jei jūsų dėmesys vieną minutę Čia, kitą ten, jei jūsų dėmesys toks, kad gebate tik kritikuoti kitus ir nematote savo pačių klaidų, jei jūsų dėmesys toks, jog pasirodote esąs nerimtas, absurdiškas žmogus, tuomet jūs prarandate savo Guru principą. Sahadža jogos pastangos iššvaistomos, ir jūsų Guru darbas taip pat iššvaistomas. Dėmesys mažų mažiausiai turi būti tyras. Bet tyras dėmesys nereiškia grubumo, nereiškia asketiškumo, nereiškia, kad turite apriboti savo regą kaip akidangčiais arkliams, bet visiškai laisvai sukoncentruoti savo dėmesį. Kur dažniausiai krypsta mūsų dėmesys? Būdami sąžiningi, galime mąstyti žmogiškamo lygmenyje dėmesį nukreipdami į savo vaikus, savo žmoną, savo vyrą, savo šeimą, santykius, kuriuos sieja meilė. Kai jūsų dėmesys turi atjautos ir meilės kitam žmogui, tik tada galite duoti realizaciją kitiems. Jei turite duoti realizaciją kitiems, tai turi būti daroma su didele meile kitam žmogui.

Jei neturite tos didelės meilės, jūs tiesiog judinate rankas keldami Kundalini, nes Motina davė jums galių, ir viskas. Tas meilės intensyvumas atneš jums sėkmę tik turint tyrą dėmesį, ir, manau, tyras dėmesys gali tik mylėti. Netyras dėmesys negali mylėti, nes visas netyras dėmesys yra orientuotas į save, orientuotas į „aš“. Jis nėra dvasiškai orientuotas. Idėja, kad dvasingumas yra meilė, atrodo nauja daugeliui žmonių. Jie mano, kad dvasingumas reiškia žmogų, kuris yra absoliučiai sausas kaip šiaudas ir

niekas negali prie tokio žmogaus prisitarti, niekas negali su juo kalbėti, nes tas žmogus „per daug švarus“. Jei muilas negali nuplauti jūsų kūno, kokia nauda iš tokio muilo? Jei muilas bijo prieiti prie jūsų, tada jo geriau nevadinti muilu. Taigi mes padarėme išvadą, kad jei kūrybingumas yra mūsų tikslas, laisvė, tada turime išgryninti dėmesį su meile ir atjauta. Ir kai tas dėmesys pripildytas meilės ir atjautos, tada jis teikia jums dinamiškumą, jėgą, neblėstančią uolumą.

Ir džiaugsmas, matant savo atspindį kitame žmoguje, yra labai gražus. To negalima apibūdinti jokiais žodžiais. Iš tikrųjų kai duodate realizaciją kitam asmeniui, jūs bandote pamatyti savo atvaizdą tame asmenyje, lyg iš paprasto stiklo darote nuostabų veidrodį ir tada norite jį pažūrėti. Štai kaip jūs kuriate, kuriate savo pačių atvaizdus ir valydami atspindintį paviršių suprantate, kad be kūrybingumo ši Guru pudža jums nieko verta. Jei gyvensite dėl savęs, dėl savo šeimos, dėl savo vyro ar dėl ašramo, tada jūs ne kiek nepaauogote, neatlikote jokių pareigų dėl savo Guru. Be abejo, vos tik atskleidžiate šį principą, atskleidžiate tiek daug savybių savo viduje. Pirmą, jūs išvystote išmintį, nes matote, kada esate neteisūs, kodėl tai neveikia, kodėl yra problema, kodėl jūsų kūrybingumas nepasireiškia. Jums tampa aišku, ir jūs pradėsite mokytis, atsiranda išmintis, jūs suprantate. Išmintis – kai suvokiate savo klaidas ir ištaisote jas, taip jūs išvystote balansą, supratimą, kaip elgtis su kitu žmogumi. Aš visada pasakoju istoriją apie mašiną, kad ji turi akceleratorių ir stabdį.

Iš pradžių jūs turite naudoti abu, nesuprasdami, kas tai, tada dar nesate guru, jūs net ne vairuotojas. Po to, kai išmokstate, vairuojate automatiškai, tada jūs vairuotojas, bet mokytojas vis dar sėdi už nugaros. Taigi dabar turite tapti meistru, kai tampa meistru, galite išlaikyti mašiną balansą, galite matyti vairuotoją, akceleratorių ir stabdį. Ir galite ją valdyti labai paprastai. Taigi šis Guru principas yra ribotas ir plečia savo ribas kaip horizontas. Kai augate savo kūrybingume, sukursite daugiau žmonių. Ir šis centrinis taškas yra Nabhi, centras, kuris yra lyg didelis pagrindinis taškas, ant kurio vyksta visos šios sukimosys. Nabhi Čakrą, kaip žinote, iš pradžių gaunate iš savo motinos. Taigi guru turi būti motina, turime gauti motinos savybes, ne šiuolaikinių motinų, o tikrų motinų. Tai reiškia, kad guru turi mylėti savo vaikus ir turėti jėgą bei drąsą pataisyti savo vaikus.

Ir turėtų būti nuoširdus troškimas pastatyti savo vaikus ir deramas vėžias, juos vesti ir padėti jiems kilti. Tai pirmoji mums duodama priežiūra dar esant motinos gimdoje, per motiną. Taigi Esate motina, o per jus gali gimti vyras ar moteris, bet savo kokybe jūs esate motina. Ir ką darysite ar galvosite, turės pasekmių jūsų vaikui. Kaip elgiatės, kaip kalbate, kaip gyvenate – visa tai turi įtakos vaiko vystymuisi. Tokiu pat būdu kai, tarkim, Sahadža jogas, kuris bando duoti realizaciją, yra veidmainis, netinkamas žmogus, jei jis negerbia savo paties Guru, vaikai elgsis taip pat, jie imasi netinkamų dalykų daug greičiau, jie pirmiau pamato netinkamus dalykus. Taigi jūsų elgesys su savo Guru turi būti idealus, turite visiškai gerbti savo Guru. Visiškas atsidavimas savo Guru yra svarbus, tada jie matys, kaip jūs elgiatės su savo Guru, ir taip elgsis su jumis. Jei neturėsite tokios pagarbos savo Guru, su tokiu supratimu, su tokiu atsidavimu, tada nesitikėkite, kad vaikai ar žmonės, kuriuos vedate, gerbs jus. Taigi šis Guru principas mumyse turi būti kaip didis išminčius ar didis pranašas, kuris yra aukščiau už paprastus kasdienius žmones, kuris mato dalykus iš deramos perspektyvos ir parodo tinkamą supratimą apie visą perspektyvą, kurią mato, savo mokiniams, nebruka jiems iškreiptų ar nederamų idėjų.

Kai kurie gali sakyti: „Motina, kaip padaryti, kad išreikštume meilę ir kartu sakytume tiesą?“ Jūs turite elgtis taip, kad jiems būtų palanku – hitha. turite elgtis taip, kad jūsų mokiniams būtų palanku. Gali pasirodyti, kad žmogui nepatinka, ką jūs šiandien sakote jam, bet ateis diena, kai jis pagalvos: „Ačiū Dievui, tavo Guru tave pataisė ir parodė tinkamą kelią.“ Jei mokinio tikslas nėra kilimas, jis yra Čia tik dėl kažkokio tikslo, tada geriau neturėti tokių mokinių. Neturėti tokio tipo žmonių, kurie Čia yra ne dėl savo dvasinio kilimo, o dėl savo gerovės, iš kurios nėra jokios naudos. Kartais kyla klausimas – kaip mylėti. Tai labai juokingas klausimas, jog nežinome, kaip mylėti žmones. Galime mylėti savo daiktus, nereikalingus daiktus, galime mylėti kažkokį gražų peizažą, nes jis mums teikia džiaugsmą. Galime mylėti kokį nors restoraną, nes ten galima gauti maisto, ar mylėti kažką labai žemo lygio. Bet meilė dėl meilės yra tai, kad kai jūs iš tikrųjų mylite dėl meilės, tuomet stengiatės tai įdėti ar pasodinti tą meilę kitiems, kad padarytumėte tą žmogų tokį mylintį kaip jūs. Taigi viskas tampa kitaip, jei suprantate, kad visą savo progresą, visą savo meilę, visus veiksmus, elgesį, visą savo supratimą turime grįsti meile.

Antraip mūsų Guru principas yra ypač silpnas, ir po kurio laiko suprasite, kad stovite anapus Sahadža jogos krantų. Tas, kas yra prisirišęs ar šališkas, turi sąlygotumą, negali tapti Guru, negali, nes net jei tampa, visi šie dalykai atsispindės tame žmoguje. Arba jei jis pilnas ego, nuolat galvoja apie save ir mano: „Aš esu didis guru“, tas ego ir bus matomas. Tarkime, toks guru kalba per daug, tas pats bus ir su mokiniu. Jei jis ramus, mokins irgi toks pats. Taigi galime padaryti išvadą, kad pirmą turime išvystyti

savo paČių Guru principą. Jei negalime to padaryti, nėra ko daryti pudžą Guru, nes tai laikina, nepadės mus, kol iš tikrųjų nenuspręsite, kad puoselėsite, vystysite ir įtvirtinsite savo Guru principą. Taigi šiandien, kai šlovinate Mane kaip Guru, turite žinoti, kad bet koks kiekis Mano paskaitų, bet koks kiekis Mano palaiminimų arba bet ko kito nepadės jums, kol neišvystysite savo paČių Guru principo ir gilumos. Nes guru savo mokinius išmoko pereiti Bhavasagarą, jis lyg valtis, kuri paima savo mokinius ir perplukdo su meile ir tinkama linkme. Taip turi būti jums visiems.

Nes jūs esate realizuotos sielos ir, kaip minėjau, esate angelai. Bet jei neįtvirtinsite savo Guru principo, žinote apie angelus, kurie krito žemyn ir pradingo. Taigi būkite atsargūs: lengva būti angelu, bet sunku tai išlaikyti. Sunku tapti Dievais ir Dievybėmis, bet lengva tai išlaikyti. Taigi jūs visi Čia. Aš labai džiaugiuosi matydama, kad jūs susirinkote šlovinti Mane kaip Guru. Ir tikiuosi, kad Mano vaikai yra pagal Mano paČios atvaizdą. Kad Mano atvaizdas turėtų būti toks, kad Mano vaikai turėtų jausti vienybę su Mano atvaizdu, ir Aš turėčiau didžiulis tokiu kiekiu vaikų, kurie atkeliavo iš daugybės šalių. Telaimina jus visus Dievas. Su tiek daug žmonių Čia, tiek daug vaikų Čia, galime pakviesti visus vaikus nuplauti Mano pėdas, po to mums reikės kelių mergaičių, vyresnių nei šešiolikos metų arba dvidešimt vienerių metų.

Ir kelių moterų, kad pašlovintų Šakti, Deivę. Be Šakti nieko negalima padaryti. Taigi pirma turi ateiti vaikai nuplauti pėdų. Ir, tikiuosi, pasaulio lyderiai taip pat yra Čia. Dabar jie yra pagal guru atvaizdą. Lyderiai turi būti kažkuo ypatingi. Jūs nesate lyderis, jei esate tipinis, kasdienis žmogus. Kur muzikantai? Kur yra muzikantai? Gerai.

Taigi pirma turite pasakyti Atharva Širša, tada padainuoti Ganėša Stuthi arba ką nors kito Ganėšai.

1990-0321, Birthday Puja, Sincerity

View [online](#).

Puja for the 67° Birthday, Sydney (Australia), 21 March 1990.

Koks entuziazmas visame pasaulyje!

Visas Sidnėjus, Aš manau, buvo nuklotas visomis jų gėlėmis. Pasakyta tiek gražių dalykų – atvirutės, laiškai ir skambios poemos, gražiai dainuojantys vaikai. Nėra žodžių jausmams išreikšti - tokiam triumfui ir tokiam nuoširdžiam džiaugsmui. Jums reikalinga Motina, kad prižiūrėtų jus, kad rūpintųsi ir galėtų transformuoti jus pasitelkus visą išmintį. Per kiekvieną gimtadienį Aš suprantu, kad Sahadža jogai taip pat atveria savo širdis ir suvokia, kad jie yra nebe lašeliai, o vandenyno dalis. Ir taip vandenynas pats savaime stiprina ir rūpinasi jais. Tai vandenynas, puoselėjantis juos. Ir tas pats vandenynas bus jų vedlys. Taigi ryšys tarp lašo ir vandenyno turi būti visiškai įtvirtintas. Todėl lašo ribotumas turi visiškai iširti vandenyno didybėje.

Būdami rūpestingi ir sakydami gražius dalykus mes galime pagerinti kolektyviškumą, taip pat tyrai trokšdami būti kolektyviški. Noras būti kolektyviškiems turi būti labai nuoširdus. Taigi jūsų būtis pradės plėstis. Pirmiausia reikia būti nuoširdiems patiems prieš save. Žinoma, dėl to, kad mes ateinam lašo pavidalu, lašu, mažu, ribotu lašu, tokios stadijos, todėl mes vėl ir vėl būnam praryti to ribotumo. Bet mes turim matyti savo pačių viziją, kuo būsite ateityje, kuo norite būti ateityje. Tokiu būdu jūsų nuoširdi mintis apie norą būti kolektyviškiems savaime sunaikins visas kliūtis. Jeigu jūs esate nuoširdūs bet kokiam tikslui, bet kam, tada pamirštate laiką, pamirštate darbą – pamirštate viską, tiesiog norite tai pasiekti, netgi smulkmenose. Taigi iš kur kyla tas nuoširdumas? Yra du dalykai, kurie sudaro nuoširdumą.

Pirma, jūs turite patys matyti, kas yra Sahadža Joga, ką ji davė jums. Ji davė jums Realizaciją, platesnį įžvalgumą, kolektyvinę sąmonę, ji davė jums bemintį suvokimą ir supratimą be jokių abejonų. Ji padarė iš jūsų naujas asmenybes, kaip kiaušinis tampa viščiuku. Tad dabar jūs esate paukštis ir negalite grįžti atgal į lukštą. Kartą jūs suprasit, ką Sahadža Joga davė jums, ir taip pat suprasite, ką įgijote joje: jūs įgijote žinių, žinių iš Kundalini, žinių, kurios visus šiuos metus buvo paslapyje, visiškai slaptos žinios. Niekas apie tai nežinojo, visa tai buvo nežinoma. Visos žinios, kurias turite apie Kundalini, yra labai aiškos, be studijų koledžuose, mokyklose, universitetuose – bet kur. Neidami į jokiais laboratorijas, kuriose turite atlikti eksperimentus, jūs suvokėte, kas yra Kundalini. Jūs matėte savo akimis, matėte, kaip kyla Kundalini, jūs davėte žmonėms Realizaciją. Jūs jau patyrėte ne tik vėsų šventosios Dvasios vėjelį, bet pajautėte ir savo pačių energiją.

Be to, jūs pamatėte, kad iš tiesų tapote visai kitokie negu buvote dėl savo žinių, suvokimo apie įvairius dalykus. Taigi, jei jūsų žinojimas yra didis jumyse, tai suteikia jums teisę pakelti Kundalini kitiems, to nepadarė didūs šventieji, didieji pranašai, Maharši (Šri Ramana Maharši) – visi šie didūs žmonės, kurie gyveno. Tik nedaugelis, vos keli žmonės gebėjo pakelti Kundalini; visus šiuos metus, kai tai turite, jūs suprantate, kas yra čakros, ir galite diagnozuoti jų būseną, netgi vaikai tai gali. Tai, ko mes nesuprantame, yra taip didinga! Žmogaus lygmeny mes nežinome nė žodžio apie tai. Mes niekada net negirdėjome žodžio „Kundalini“! Ir per tokį trumpą laiką jūs tapote tvirtai žinantys! Tai Sahadža Jogos palaiminimas. Taigi, matote, kad turite tiek daug žinių, ir kaip veikia jūsų dėmesio šviesa. Ir tada jūs matote tiek daug palaiminimų, kurie vyksta, ir taip automatiškai, nieko nedarydami jūs pasiekiate rezultatą, stebitės ir negalite suprasti, kaip tai nutiko, kaip viskas išsisprendė.

„Netikėtai, aš buvau ten, tai nutiko. Netikėtai, aš buvau ten, tas nutiko“. Kaip? Šis vandenynas kiekvieną akimirką iki smulkmenų viską sutvarko. Visi šie nutikimai turėtų jums atverti akis, kad pamatytumėt, jog daugiau nebesate paprasti žmonės, dabar jūs išmintingi, esate šventi. Taigi turėtumėt pakeisti savo požiūrį. Tiek daug žmonių yra vis dar gyvūnai: galite matyti, kaip jie žudo, kaip elgiasi - jie netgi ne žmonės. Mes su jais gyvename, matome juos kasdien: jie nusikaltėliai ir, negana to, jų kultūra labai žemo lygio. Galime laisvai juos pavadinti gyvuliais. Taigi mes turime tokių žmonių, kurie yra pusiau gyvuliai, pusiau žmonės.

Bet yra tokių žmonių, kurie iš tikrųjų žmonės, jie ieškotojai. Ir supratimas, ką jūs pasiekėte Sahadža Jogoje, turėtų nedelsiant padėti suvokti, kas jūs esate. Ir kai tai jums nutiks automatiškai, dėl to turite būti tikri, turite pajauti, kad kažką tikrai pasiekėte, tai kažkas dingo, taigi turite būti nuoširdūs, tai turėtumėt pajauti ir protu. Taigi, pirma, ką padarote – pajaučiate protu, labai

svarbu pajauti protu, tai yra taip svarbu, taip naudinga. Jūs tampate tuo tikri. Bet antra dalis kitokia: kai ką nors pamatote, jūs sužinote, ir jums pradeda vertis širdis. Antroje dalyje turite atverti savo širdį. Taigi tikrumas ateina iš atviros širdies: jei širdis neatverta, negalite būti tikri. Taigi ką reiškia „neatvira širdis“? Pažiūrėkime.

Jūs vėl gimėte, gavote Realizaciją. Tai taip pat jūsų gimimas. Bet augindami žinias ir supratimą, nepalikote vietos savo širdžiai. Kokia priežastis? Kodėl jūsų širdis tokia? Galima lengvai išsiaiškinti: jūsų širdis valdo kūną, valdo smegenis – viską. Nes jei širdis sustos – visas sustos. Jei nustos veikti smegenys, širdis nesustos. Taigi širdis yra svarbiausia ir ji valdo viską jūmyse. Taigi šis ypatingas instrumentas, esantis labai subtilus ir cirkuliuojantis, yra kaip akmuo.

Kaip ji gali pulsuoti? Taigi, kai sakome: „Išplėsk savo širdį“, tai reiškia, kad širdies suakmenėjimas turi būti ištirpdytas. Bet kaip ji suakmenėja? Turime pasižiūrėti į to dalyko šaknis. Ji tampa tarsi akmuo, nes širdis kontroliuoja smegenis. Kaip jūsų smegenyse esančios septynios auros, taip pat septynios auros yra jūsų širdyje, ir visos tos auros kontroliuoja auras jūsų smegenyse. Kaip žinia, smegenyse yra du poliai – ego ir sąlygotumai, kurie pradeda per daug spausti smegenis. To rezultatas – suspaustos auros. Taigi širdį supančios auros taip pat suspaudžiamos. Bet smegenys gali manyti: „Taip, tai labai gerai.

Aš žinau, kaip pakelti Kundalini, žinau, kaip tai padaryti – viską žinau“. Jos taip nesuakmenėja, gali galvoti. Kas turi akmeninę širdį, gali mąstyti. Kaip Hitleris. Taigi smegenys nėra paveiktos ego įtakos taip smarkiai, kad pavirstų akmenimis, negalinčiais galvoti. Jei yra per daug ego... Jei yra ego, žmogus tampa kvailas, bet jis mano, kad galvoja gerai. O iš tikrųjų tampa kvailiu. Bet kas būdamas egoistu, kurio blokuota Agija, tampa kvailiu, be abejonės. Tai matyti iš jo elgsenos, kalbos, kai bando ką nors padaryti, jis taip stengiasi pasirodyti ir tampa kvailiu. Bet kuris protingas asmuo gali matyti, kad jis toks kvailas.

Taigi mes išsiaiškinome, kad protas yra padengtas superego ir nepadaro žmogaus smegenų tvirtų it akmuo. Priešingai, tai padaro jį kvailą, ne kietakaktį. Toks kvailas žmogus gali visko priešekėti. Jūs galite greitai atpažinti tokį žmogų, tai nesunku. Kita to pusė yra proto sąlygotumai. Tai netgi blogiau, labai klatinga. Nes kam nors paveikus, sunku to atsikratyti. Jis nemėgsta pasirodyti, bet jis klatingas ir jo smegenys padengtos idėjomis, nukreiptomis prieš Sahadža Jogą. Pavyzdžiui, kažkas pamatęs Mane pudžos metu plaunantis rankas ir atiduodant tą vandenį, paklausė: „Kodėl jūs imate naudotą vandenį, kuris plovė Motinos rankas?“. Tada kažkuris atsakė: „Motina Savo rankose turi tokias nuostabias vibracijas, kai mes jas plaunam, gauname vibracijas“.

O, jis negalėjo tuo patikėti! Nes sąlygotumai yra tokie, kad plaunant rankas nuteka tik purvas. Taigi jie negali galvoti apie vibracijas. Visi tie sąlygotumai yra žmonių prote. Nes dėl sąlygotumų jie negali būti nuoširdūs. Bet nutinka taip, kad jie galvoja apie tai labai klatingai, meluoja, šneka nesąmonės, stengiasi jus įtikinti, kad jie teisūs. Jie ne kvaili, o idiotiški. Jie kalba kaip idiotai. Ir tuos idiotiškus dalykus jūs priimate! Tai neišmintinga.

Taigi vieni yra kvaili, kiti idiotai. Tarp jų yra Sahadža jogai. Tad šie sąlygotumai iškreipia smegenis, bet nepadaro jų akmeninių. Akmeniu jos pavirsta tik jei gimstama su koku nors protiniu atsilikimu, kai nesugebama galvoti, kitu atveju smegenys galvoja. Arba su sąlygotumais, arba su ego jos galvoja. Tokios smegenys neturėtų paveikti širdies, nes širdis veikia smegenis. Bet parodytos širdies auros pasidaro neryškios arba išnyksta. Taigi aplink širdį esančios auros yra labai jautrios, ir jos jaučia: „Neverta apšviesti smegenų“. Jos vis mažėja ir mažėja, štai kaip širdis sumažėja. Nes čia joms nebėra tikslo, taigi jos vis labiau mažėja.

Rezultatas – sumažėjusi širdis. Tokius žmones jūs vadinate „maža–širdžiais“, arba bailiais, arba visada tokius žmones vadinate „akmenine širdimi“. Taip nutinka dėl sąlygotumų ir dėl ego esančio žmonių prote, ir galop širdis pavirsta akmeniu, nes ji labai jautri. Smegenys ne tokios. Jeigu į vandenį įdėtumėt ką nors minkšto, taptų kietu, bet įdėjus akmenį į vandenį ir užvirinus, to nebus. Taigi širdis, būdama labai jautri ir trapi, tampa tarytum akmuo, tarsi degtumėte netikėtai atėjusių minčių karštyje. Tampa labai sunkiu akmeniu. Netgi nežino, kaip pasakyti gerą žodį. Visą laiką žeidžia žmones, sako tai, ko neturėtų, visą laiką galvoja: „Galbūt turėtume ką nors įžeisti? Kaip pabandyti suklaidinti kitą žmogų?“.

Taigi tai klaidinga nuostata. Ego dalis, su ego širdis sustingsta, ir tada širdis galvoja - negalvoja, bet širdis nebegali išspinduliuoti jokių aurų į smegenis. Smegenys pradeda manyti: „Dabar su širdies sritimi baigta. Širdis daugiau mūsų nekontroliuos“. Tada

širdis pradeda manyti: „Viską pasidarysiu pati“. Turėjau omeny, kad tada kalba galva. Ir širdis tampa maža, akmeninė. Nieko nedaro. Taigi tada smegenys ima viršų. Smegenys ima viršų ir pradeda veikti.

Jos pradeda taip veikti, kad mes negalime suprasti: jie elgiasi kaip gyvuliai, elgiasi kaip šėtonas, tampa žiaurūs ir iš tikrųjų nežino, kaip pasakyti kitiems kažką gero. Juose yra kažkokio netikro pasididžiavimo, ir tokie žmonės žeidžia kitus, užgaulioja kitus, kol sutinka panašų į save ir tada jie abu žlunga. Tai vienintelė kliūtis šiame reikale, kitu atveju, baigtumėte tik dabar. Nes du žmonės, turintys ego, negali būti kartu, jie vienas kitą neutralizuoja. Ačiū Dievui, mes nuo jų apsaugoti. Šie du sąlygotumai, iš tikrųjų esantys smegenyse, šie du sąlygotumai stingdo širdį ir taip pat padaro ją neveiklią, tada smegenys pradeda sau įrodinėti. Štai kodėl mes nežinome, kaip būti maloniems kitam, kaip būti geriems, paslaugiams, kaip būti švelniems, kaip būti raminantiems, apsaugantiems kitus. Visa tai mes jau paveldėjome. Mes jau turime akmeninę širdį. Kai ateiname į Sahadža Jogą, turime pilnas smegenis ego ir superego.

Taigi dabar dėl kylančios Kundalini visų pirma galite išsivalyti galvą. Taigi nuoširdumas ateis, kai Kundalini pakils ir palies jūsų Brahmarandra, esančią jūsų širdyje, ir išsiskleis. Ir širdis sugrįš tarsi karalius, ji grįžta ir pradeda veikti smegenis. Tada širdis grįžta, staiga jūs sutinkate žmones, su kuriais elgėtės piktai, mes nešnekame, nedarome nieko, staiga tampame draugiški su jais. Jokių problemų. Žmonės visaip jus žeidė. Visa skriauda, viskas tiesiog dingsta. Ir jūs tampate geri ir gražūs. Tai nutiko, nes Kundalini palietė jūsų Brahmarandra, kur yra širdies vieta. Ir kai tik viskas atsiveria, jūsų širdis taip pat atsiveria ir pabunda.

Galvoja: „Ką? Aš leidau protui mane valdyti? Kaip drįso mane valdyti!“, tiesiog pereina. Matėme žmonių, staiga jie taip žymiai pasikeitė. Yra vienas ponas Amerikoje, jis sakė: „Motina, po realizacijos aš taip pasikeičiau – tapau labai švelnus, niekada nieko nelinkėjau savo dėdei ar kam nors“. Taigi jis sutiko jį kažkokia šventė ir sako: „Sveikas, dėde!“. Dėdė į jį pasižiūrėjo. „Ar viskas gerai?“, - jis to niekuomet nepasakytų. Tada priėjo: „Ar viskas gerai, dėde? Ar gerai laikaisi?

Ar galiu tau kuo nors padėti?“. Labai gražiai šnekėjo. Dėdė paklausė: „Ką tu veiki? Tu išgėręs, ar ką? Kaip gali su manimi taip meiliai kalbėti? Aš negaliu patikėti“. Štai kas nutiko. Ir štai kodėl turime suprasti, kad tokių dalykų galime lengvai atsikratyti, nes juos įgijome. Jie gali baigtis, nes yra įgyti. Jie neturi būti su mumis visą gyvenimą, su mūsų ryšiais.

Taigi ego ir superego – abu gali būti sunaikinti, kai širdis atsiveria. Taigi, kai bendraujame su žmonėmis, taip pat turime pralaužti ledus bendraudami su jais labai padoriai. Lyg sau sakydami: „Ne, netikiu, kad šis žmogus toks blogas. Leiskite man juo rūpintis, galbūt jam viskas gerai. Matote, nemanau, kad jis toks blogas“. Taigi kažką pripažinti blogu yra labai įprasta žmonėms, ir vos pradėję tai pripažinti, pastato aplink save tarytum tvirtovę, kurioje gyvena, ir mano esantys geriausi, ir daugiau nėra gerų. Ir nors visa bendruomenė, visa visuomenė, visa žmonija kenčia nuo šių idėjų. Ir Sahadža Joga yra vienintelis būdas tai išnaikinti. Sahadža Joga yra vienintelis būdas tai užbaigti. Ir tai turite padaryti jūs, žmonės, suprasti, kad nuoširdumas ateis tik tada, kai vėl ir vėl kelsite Kundalini ir atversite Brahmarandra.

Tada jūsų širdis pakils. Tai taps pabudusia asmenybe ir imsis atsakomybės už jūsų smegenis, kurios visą laiką galvoja, galvoja ir galvoja kaip pamišę. Vos tik taip atsitiks, jūs suprasite, kad esate būsenoje be abejonių. Taigi santykis tarp dviejų turi būti visiškai supastas. Visų pirma, širdies dominavimas arba, sakykime, iššūkis širdies karalystei, nuleistas iki nulio. Ir tada smegenys karaliauja, pradeda mus valdyti. „Manau, aš jaučiu“ – reiškia smegenis, ego. Jeigu galite mesti tuos „Aš manau... Aš noriu...“, viskas bus gerai. Turėtumėte sakyti: „Aš noriu – tai dar ne esmė, kūnas to nori“. Atskirkite save.

Palaipsniui pradėsite atskirti save nuo visų situacijų ir nesakysite „Aš noriu“. Turėtumėt sakyti: „Šis kūnas, ši ranka, ši galva...“. Pradėkite atskirti. Ir tik pradėjus atskirti, išnyks visi ego ir superego barjerai. Bet taip pat yra lengva jų atsikratyti. Labai lengva jų atsikratyti. Tik keldami Kundalini ir pralauždami savo Brahmarandra. Tai geriausias pasiekimas, kokį turite, kad galite pralaužti Brahmarandra, sujungti savo Kundalini su Visą Apimančią Jėgą. Štai kodėl visuomet sakau, kad privalote medituoti ir būti bemintėje būsenoje, tada tai veikia. Nekreipkite tiek daug dėmesio į išorinius dalykus.

Žinoma, jūs taip pat esate atsakingi už Sahadža Jogą, nes jūs dėl jos tikri. Negalite verstis savęs. Taigi vėl ir vėl sakau – įvertinkite savo nuoširdumą. „Koks aš esu nuoširdus Sahadža Jogai?“. Kai kurie žmonės priima tai lengvabūdiškai, sakydami: „Motina, aš buvau kvailas, buvau sumišęs“. Taip negalite sakyti! Negalite sakyti, nes jūs dėl to dėkingi Sahadža Jogai. Viskas, dėl ko esate

dėkingi Sahadža Jogai. Tai naujas jūsų gyvenimas. Taigi negalite sakyti „buvau sumišęs“ ar „buvau kvailas, kai taip elgiausi“.

Sakote sau, kad negalite to padaryti. Motina taip sunkiai ir nuoširdžiai dirbo, todėl mes negalime būti nenuoširdūs. Nenorime būti veidmainiai. Tai veidmainystė, visiška veidmainystė. Jūs kažką sakote ir darote. Jeigu turėtumėte bent šiek tiek dėkingumo ar savigarbos, niekuomet nesakytumėt to: „Motina, aš klydau taip elgdamasis“ ar „buvau sumišęs, buvau paikas, buvau kvailas“. Tai reiškia, kad jūs esate vidutinybė ir nejaučiate jokio dėkingumo nei Sahadža Jogai, nei sau. Bet geriausia tai, kad Man nereikia Sahadža Jogos ir Sahadža Jogai nereikia jūsų. Jums reikia Sahadža Jogos. Pati savaime Sahadža Joga yra išbaigta.

Jai nereikia jūsų. Tai išbaigtas dalykas, ir tokiu išliks, visiškai. Turės savo poziciją, savo statusą, savo orumą nesugadintą. Bet jei norite ką nors iš to gauti, turite tai įveikti. Kaip iš Gango upės norėdami atsinešti vandens, privalote turėti tinkamą ąsotį – pakankamai gilų, kad prisipildytų vandens. Bet jei paimsite akmenį, ką jūs su juo atnešite? Bet Gangas teka. Yra kaip yra. Turėdama savo vertę. Nepasikeitė, nes jūs žmonės pasiėmėte akmenis.

Taigi dabar turite suprasti, kelti savo Kundalini tiek, kiek galite. Stenkitės laikyti dėmesį Kundalini visą laiką. Matyti, kur yra problema. Išvalyti ją, visiškai išvalyti. Išsiaiškinti, kur yra problema, ir kelti Kundalini daugybę kartų ir pamatyti ją tekančią per jūsų momenėlio sritį, taip jūsų širdis išsiskleidžia. Galima tai pavadinti ir mechaniniu procesu. Netgi tai, ko jūs nedarote. Jeigu darytumėte, jūsų širdis padidėtų. Ir tuomet jūs saktumėte: „Motina, mano širdis tapo didelė kaip Azija“. Ir tada pamatytumėte širdies stebuklą – kaip ji spinduliuoja vibracijas, dėl kurių jūs tampate užjaučiantys, dinamiški, nuostabūs žmonės ir nuoširdūs Sahadža Jogai.

Norėčiau pakviesti jus atverti savo širdis šiai pudžai. Jūs buvote tokie džiūgaujantys ir laimingi. Matyt, jūsų širdys atsivėrė, nes mačiau, kad Sahadža jogai turi didžiulę širdį, skirtą Man, bet jiems - ne. Jie dėl Manęs padarytų viską, bet nieko sau. Dirbtų nuo ryto iki vakaro, kad išpuštų salę – viską padarytų. Turbūt jie visas tas gėles siunčia Man, nežinau net iš kur. Bet jeigu pasakyčiau: „Medituokite dėl savęs“, jie šito nepadarytų. Arba „siekite to dėl savęs“ – jie to nedarytų. Tokia situacija. Taigi užuot tuščiai švaistę energiją tam, kad viską išpuostumėte, turėtumėte išpuosti savo vidų.

Nuoširdumu, geromis mintimis apie save, kad esate gabūs, absoliučiai gabūs ir galite naudotis savo vaizduote, savo išmonine, racionalumu; kad ir ką manote turintys, raskite būdą, raskite būdą, dar kartą sakau, išlaikyti širdį didelę. Ir tai yra žinia šios gimimo dienos visam pasauliui, nes jaučiau, kad visas pasaulis šiandien pulsavo kaip didelė širdis. Sulaukiau paskutinio skambučio ir atėjau čia. Iš visur pasiekia skambučiai, pilasi gėlės, nuostabius dalykus jie sako. Viskas čia. Aš esu persmelkta viso to, tiesiog persmelkta, viso to Man buvo per daug. Taip miela, mieli dalykai iš vaikų, iš vaikų, taip pat iš damų, keletas labai labai puikių dalykų iš vyrų, nuostabu, kaip šie žmonės trykšta džiaugsmu, nes šiandien Mano gimtadienis. Taip pat, prašau, atsižvelkite į tai, kad kiekvieną dieną yra jūsų gimtadienis, kad visada turite kelti savo Kundalini ir išlaikyti dėmesį vis aukščiau ir aukščiau. Kuo labiau atsiversite, tuo daugiau Kundalini gijų įgausite, ir tuo labiau atsivers jūsų širdis, ji bus pabudusi ir dar galingesnė. Su didele ir galinga širdimi galite valdyti smegenis, kurios jums ir pateikia tas juokingas idėjas.

Tikiuosi, tai nutiks šiais metais čia, ir žmonės pasistengs suprasti, kad turime didelę širdį. Didelė širdis nereikia kvailumo, nereikia to. Didelė širdis yra ta, į kurią galite įsidėti Mane. Aš esu ne visai maža, taigi privalote turėti labai didelę širdį, kad galėčiau būti jūsų širdyje. Tai yra didelė širdis, ir tai jums visiems reikėtų turėti. Jei taip nutiks, viskas išsispręs labai greitai. Taigi atsidavimas yra toks: jūs turite žinoti, kaip būti atsidavusiems, ir turite žinoti, kaip dar esate neatsidavę, nes jūs atiduodate save smarkiai išplėsdami savo širdis. Nuleiskite Mane čia ir pasiimkite savo gėles, kurias turite duoti Man, tada jūs – visiškoje savikontrolėje. Taigi jūsų emocijos, jūsų jausmai – kaip gėlės, kurias turite laikyti sau, kurios yra ta pati jūsų širdžių vandenyno dalis. Kai tik esate pasiruošę, viskas padaryta, jeigu visi pasiruošę, dabar atneškite gėles, emocijas, gražius daiktukus, nuostabius daiktus ir juos puoselėkite.

Svarbu pasimokyti, manau, čia turėtų būti knygų, kaip kitiems sakyti gerus žodžius. Reikėtų rasti tokių knygų arba parašyti keletą, kaip galima gražiai kalbėti, kaip rūpintis kitais, ką daryti, kad kiti jaustų jūsų meilę, meilės išraišką, ir toks darbas, tokia knyga tikrai padės žmonėms suprasti, kad malonu taip kalbėti. Vos tik pasakote kitam ką nors malonaus, kaip jau sakiau, tai sugrįžta, kaip grįžta raibuliavimas, palietęs krantą, tada jaučiatės laimingi. Sakykite malonius dalykus, kurie pamalonina, jie bus branginami. Bet jeigu sakote nuoširdžiai, neerzindami ar kaip kitaip vien tam, kad būtumėt paviršutiniškai geri, kaip „Ačiū, ačiū,

ačiū“, bet kažką iš širdies, tada nustebsit, kad kito žmogaus širdis atsivers, ir iš tos širdies tekės nuostabios gėlės dėl emocijų jums. Taigi iš vienos pusės jūs turite išplėsti savo širdį, iš kitos pusės turite laikyti ar saugoti visus nuostabiai gražius ir švelnius jausmus savyje, atskirai nuo visų, ir tada, tinkamu momentu, juos išleisti. Tai yra menas. Kaip ir šios gėlės, iš pradžių buvę sode, saugotos, saugotos. Tinkamu momentu jos buvo įneštos. Taigi jos jaučiasi labiau dievinamos, kai yra naudojamos tinkamu metu.

Tokie mes turime būti su savimi širdyje, nes žmonės labai švelnūs, nuostabios būtybės, tokiems nuostabiems turite sakyti nuostabius dalykus. Šis liežuvis neskirtas kalbėti šiurkščiai, tyčiotis iš kitų, erzinti kitus, jis skirtas sakyti kažką gražaus, kad kitas žmogus sugertų tą grožį. Mačiau, kaip žmonės sako gražius dalykus, ir tai pasilieka Mano mintyse. Ir Aš klausiu: „Kada turėsiu progą pasakyti tai kitiems?“. Taigi pagalvokite apie tai: „O, tai labai puikus sakiny“, „Jie pasakė kažką nuostabaus. Gerai. Kur galėčiau tai panaudoti?“. Eidama apsipirkti, matau kažką: „O, tai – gerai. Visai tiktų vienam tokiam žmogui. Nupirkime“.

Taip pat, jei atsiranda geri jausmai, geros emocijos ar kažkas gero pasakyti, ką jūs darote? Jūs kaupiate juos visus, laikote ir panaudojate tinkamu metu tinkamoje vietoje. Štai kas yra Šri Ganėšos išmintis. Nekalti žmonės yra patys nuoširdžiausi, nekalti žmonės. Tie, kurie protingi ir gudrūs, negali būti nuoširdūs, nes jie mėgaujasi savo gudrumu, mėgaujasi savo taip vadinamu „žibėjimu“. Jie negali būti. Tie, kurie paprasti, mylintys, kuriems rūpi meilė labiau nei kas kitas, gali nuoširdžiai sakyti malonius dalykus. Šiandien norėjau pasakyti daug dalykų apie tai, koks gimtadienis čia, Australijoje, bet Man trūksta žodžių. Nes, matote, Australija tokia tolima šalis. Tokiai galybei žmonių čia atvykti, dainuoti „Agata Svagata“.

Tai neįtikėtina, neįtikėtina, nes Aš jums nedaviau jokių pinigų, jūs Man nedavėte jokių pinigų, jūs nesate verčiami nieko sakyti. Bet jūs darote ne tik tai, jūs ir mėgaujate. Tai kažkas didingo. Jūs tuo mėgaujate štai kaip: kai jūsų širdis didelė, kad ir ką darytumėt kitiems, jūs mėgaujate. Mėgaujate darydami gerus darbus. Mėgaujate malonia kalba. Reiktų turėti nuostabių pasakymų rinkinį, emocijų rinkinį, kurį galėtume vieni kitiems išreikšti. Pradėkite nuo dabar, noriu pasakyti, pradėkite nuo to, kad nuo 1990 m. visi pradėsime sakyti ką nors nuostabaus vieni kitiems, ir tiesiog atsikimškite ausis, atverkite akis, ir kai turėsite progą, išgirdę kažką tokio laikykite galvoje ir tinkamai panaudokite. Šiandien Aš sužavėta ir Man visko per daug, iš tikrųjų, patikėkite, yra tiek daug Sahadža jogų Australijoje, kurie taip nutolę. Dabar tai jūsų atsakomybė.

Jūsų atsakomybė būti nuoširdžiais dėl Sahadža Jogos, ir jeigu darote viską nuoširdžiai, niekada negalvosite apie tokius kvailus argumentus, kokius anksčiau girdėjau. Jūs tiesiog galvosite: „Mes mylime Motiną ir turime būti kartu, būti kartu, ir turime mylėti vieni kitus, ir visuomet vieni kitiems turime sakyti malonius dalykus, taigi taip meilė augs“. Visi kiti, kurie stengsis sakyti ar laužyti, ar daužyti kieno nors širdį, bus nuodėmingi. Tai nuodėmė. Skaudinti šventojo širdį yra nuodėmė. Ir už tai baudžiama. Dabar jūs visi šventieji ir išminčiai, turite vieni kitus gerbti. Ir ne tik, turite mėgautis savo nuoširdumu. Štai taip bandau pasakyti, kad mėgautumėtės savo nuoširdumu. Ir visas kvailas ateinančias mintis išmeskite.

Nes esu girdėjusi tiek daug argumentų, kad pamaniau: „Kas tai? Ar jie Sahadža jogai, ar paprasti žmonės iš gatvės?“. Nutinka taip, kad ir vaikai, ir vaikai. Taip pat apie vaikus Aš jums sakiau, kad išsiųstumėte savo vaikus į Indiją. Šioje situacijoje jūs savanaudiški jų atžvilgiu. Jūs žinote, kad jie nėra tinkamai vystomi. Taigi siųskite juos į Indiją. Turite tam atverti širdis, nes visas pasaulis susijęs su jumis, visas pasaulis – jūsų šeima. Nukeliavę į bet kurią pasaulio vietą, rasite jus mylinčių žmonių, kurie jumis rūpinsis, kurie padarys dėl jūsų viską. Ta prasme, žinoti, kad bet kurioje vietoje kažkas sėdi ir laukia, kad jus priimtų!

Dabar pamaniau: „Šie muzikantai vyksta į Singapūrą. Kas bus? Kur jie apsistos?“. Didelė bėda. Staiga Aš padarau bandaną, ir skambutis iš Balos. Bala pasakė: „Ne, viskas yra gerai. Pasakysiu savo mamai. Ji tuo pasirūpins“. Problema išspręsta. Taigi bet kokios problemos gali būti išspręstos, nes esate nuoširdūs; jei esate nenuoširdūs, tuomet sutiksime tik nenuoširdžius žmones ir nusiriesite, vertinsite save ir būsite vertinami kitų.

Ir nebus vietos Sahadža Jogai. Sahadža Jogoje nėra vietos nenuoširdiems žmonėms, stenkitės ugdyti savo nuoširdumą. Kelkite savo Kundalini tiek, kiek galite. Laikykite čia. Laikykite Sahasrara čakroje ir regėkite besiveriančią širdį. Tai geriausias būdas. Jie Manęs klausinėjo, kaip atverti širdį. Sakiau: „Pasiimkite raktą“. Dabar nežinau, kaip jiems pasakyti. „Atverti širdį“ reiškia tik pakelti Kundalini, laikykite Brahmarandra srityje ir matykite, kaip Brahmarandra atsiveria.

Ir ne tik, matykite plėsdami savo širdis, būdami kitiems geri. Yra žmonių, kurie daug nekalba, kurie nesusitinka su kitais, kurie užsisklendę. Jie gyvena tarsi pleventų ore, tokie žmonės turbūt turi negatyvų, keletą bhutų, esančių juose, nes Sahadža jogui tai labai nenatūralus elgesys. Pasakiau tiek daug dalykų šiandien, nes manau, kad rūpestis, meilė, švelnumas, išmintis ir kantrybė yra įsisavinami. Jeigu Aš – jūsų Guru, jeigu Aš – jūsų Motina, jūs turite įsisavinti šias savybes. Dėl viso to, kuo Aš rūpinuosi. Jei kažkam nelaimė, Aš rūpinuosi. Aš pasistengiu sutvarkyti to žmogaus problemas. Jei tik kuris turi bėdą, Aš tiesiog... Tai nepalieka Manęs, kol ją išsprendžiu. Ir Aš kalbu nuoširdžiai, tarkim, apie jūsų vaikus, apie jūsų žmoną, jūsų vyrą, kad taip nėra gerai, tai reikia ištaisyti.

Nes jūs Man rūpите. Štai koks turi būti jūsų požiūris į Sahadža Jogą, Sahadža Joga jus labai sustiprins, nes rūpi jums ir dėl to rūpi kitiems. Ar galite įsivaizduoti indę moterį kaip Aš, turinčią tiek pat daug žmonių, kuriems Aš rūpiu? Iš viso kodėl jie turėtų Manimi rūpintis? Gerai, jūs Sahadža jogai, sakau jums, yra žmonių, kurie nėra Sahadža jogai, kuriuos Aš... Jie nėra Sahadža jogai, kuriuos Aš sutikau vaikystėje, kuriuos Aš žinau, Mano ryšiai - jie visi Manimi rūpinasi! Tik dėl to, kad Aš rūpinuosi jais, jie Man yra svarbūs. Jei kas nors išsako savo problemą, tai lieka Mano galvoje, prisiklijuoja kaip pašto ženklas. Kol jos neišsprendžiu, Aš atsargiai žiūriu, kaip ją ištaisyti. Ir neturiu savo bėdų. Taip pat jums reikėtų neturėti savų bėdų.

Tik tada galėsite susidoroti. Gerai? Taigi telaimina jus Dievas! Tikiuosi, kitais metais visi atvyksite Mano gimimo dienos proga į Indiją. Ketiname organizuoti turą, galbūt pavyks. Taip pat pažiūrėsim, ar galite padaryti kažką pigiau. Turim pamatyti daugybę dalykų. Mes galime padaryti.

1990-0831, Shri Hanumana Puja, Electromagnetic Force

View [online](#).

Shri Hanumana Puja. Frankfurt (Germany), 31 August 1990.

Šiandien mes susirinkome čia padaryti Pudžą Hanumanui.

Šri Hanumanas yra didinga būtybė mūsų viduje, Jis dirba nuo Svadistana čakros iki jūsų smegenų. Jis rūpinasi visu reikalingu valdymu mūsų futuristinio planavimo arba mūsų protinio darbo; Jis suteikia mums valdžią ir apsaugą. Kaip žinote, Vokietija yra tokia vieta, kur žmonės yra labai aktyvūs, labai dešiniakanaliai, per daug naudojantys savo smegenis, jie taip pat labai orientuoti į mašinas. Labai nuostabu, kad tokia dievybė kaip Šri Hanumanas, kuris yra amžinas vaikas, nes Jis buvo kaip beždžionė, Jis turėjo beždžionės galvą, jei ne dramblio, taigi Jis buvo amžinas vaikas, Jis buvo tas, kuris atsakė už žmonių dešinįjį kanalą. Jam buvo pasakyta: „Tu turi valdyti saulę.“ Iš pradžių Jis turi valdyti saulę, saulę, esančią žmonių viduje, jei ten per daug saulės, Jis privalo pamėginti suvaldyti ją ir padaryti vėsesnę ir švelnesnę. Taigi Jis visų pirma buvo vaikas, taigi vos tik gimęs ir sužinojęs, kad turi prižiūrėti saulę, Jis pasakė: „Kodėl gi jos nesuvalgius?“ Taigi Jis perbėgo per visą Viratos kūną ir suvalgė Surją. Jam turėjo pasakyti: „Ne, ne, ne, Tau reikia valdyti Jį. Tu negali įsidėti Jo į savo pilvą!“ Kadangi Jis manė, kad saulė bus geriau valdoma, jei bus Jo pilve. Taigi, Jo charakterio grožis yra tas, kad Jis yra vaikas, ir Šri Hanumano vaikiškas elgesys turi valdyti dešiniąją pusę. Jei motina ar tėvas yra dešiniakanaliai, paprastai dešiniakanaliai žmonės neturi vaikų, paprastai.

Jie per daug dešiniakanaliai, ir net jei susilaukia vaikų, vaikai iš tikrųjų jų nemyli, nes jie neturi vaikams laiko, ir visada būna labai griežti vaikams, jie rėkia, rėkia ant jų, jie nežino, kaip rūpintis vaikais. Arba jie per daug lepina, nes vis galvoja: „Aš niekada šito negavau, tai leiskit man tai duoti vaikui.“ Tokie kraštutiniai žmonių tipai, kurie yra dešiniakanaliai, turi Hanumaną, kuris yra ne kas kita kaip vaikas. Jam labai svarbu, labai svarbu atlikti Šri Ramos darbą. Šri Rama yra būtybė, reikia pasakyti, esanti absoliučiam balansui. Jis yra geraširdis karalius, kurį aprašė Sokratas. Taigi Jam reikėjo ko nors visą laiką, kas atliktų darbą arba Jį pavaduotų, arba Jam padėtų – kaip sekretorius, galime sakyti; ir Šri Hanumanas buvo tas, kuris buvo sukurtas šiam tikslui. Taigi Šri Rama (Šri Matadžai gali turėti omenyje Šri Hanumaną) buvo toks padėjėjas; Noriu pasakyti, kad neįmanoma Jo įvardinti žodžiu. Galime sakyti, Jis buvo kaip koks Šri Ramos tarnas – netgi tarnai, suprantate, nėra tokie pasišventę savo šeiminkui. Galime sakyti, kaip šuo ar arklys, bet ir jie neturėtų tokio pasišventimo Šri Ramai, laikui bėgant Jis augo, gavo „nau“ devynis sidhius, navadha sidhius. Devynis sidhius Jis gavo.

Tie sidhiai yra tokie, kad Jis galėdavo pasiversti dideliu, Jis galėdavo tapti tokiu sunkiu, kad niekas negalėtų pakelti; Tokiu suksma, kad niekas negalėtų jo pamatyti, Tokiu subtiliu, kad niekas negalėtų jo pamatyti. Devynis sidhius Jis gavo. Taigi žmogų, kuris per daug dešiniakanalis, Jis kontroliuoja per tuos devynis sidhius. Kaip gi Jis kontroliuoja žmogų, kuris labai skuba savo gyvenime? Jis kontroliuoja jo judėjimą, Jis taip padaro, kad tas turi sumažinti savo greitį. Jis paverčia jo pėdas labai sunkiomis, ir dabar jis nebegali taip skubėti. Arba Jis paverčia rankas labai sunkiomis, kad žmogus negali taip smarkiai dirbti savo rankomis. Taip pat Jis gali skirti milžiniškai sunkų apsnūdimą žmogui, kuris labai dešiniakanalis. Jis turi kitus sidhius, kurie yra labai įdomūs, Jis gali išsitempti – Jis neturi daug ginklų, turi tik gadhaą savo rankoje, o savo uodegą gali išsitempti iki bet kokio ilgio, ir Jis gali valdyti žmones savo uodega, Jam nereikia naudoti rankų. Sėdėdamas čia Jis gali pasiekti savo uodegą bet kur.

Jei panori, Jis gali padaryti kalną iš savo uodegos ir atsisėsti ant jo. Jis moka visus tuos beždžionių triukus, kaip jūs vadinate, matote, visus šiuos dalykus Jis turi savyje tam, kad kontroliuotų žmogų, kuris per daug dešiniakanalis iš pradžių. Dar Jis gali skraidyti. Tai yra, Jis neturi jokių sparnų, bet gali tiesiog skraidyti. Tai reiškia, kad Jis gali tapti tokiu dideliu, kad oro kiekis, esantis po Juo, turi kur kas didesnį svorį, nei Jo svoris – toks pats yra Archimedo principas, jei žinote Archimedo principą, Jis tampa tokiu dideliu, kad Jo kūnas pradeda plūduriuoti ore kaip valtys, taip galima pasakyti, suprantate. Taip Jis gali skraidyti, ir taip skraidydamas Jis gali perduoti žinias iš vieno kitam per eterį. Eterio subtilumą – tokį, kokį mes turime, kontroliuoja Šri Hanumanas, Jis yra tas, kuris kontroliuoja, arba Jis yra eterio Viešpats, eterio subtilumas, sakykim, eterio priežastingumas; ir per jį Jis bendrauja. Visos esančios komunikacijos, tos, kurias turime savyje, taip pat vidinės sekrecijos liaukos, kurias naudoja hipofizė, vidinės sekrecijos liaukos yra dėl Hanumano judėjimo, nes Jis gali pereiti į nirakar, Jis gali pereiti į beformę būseną.

Taip pat visos komunikacijos, kurias naudojame, kurias turime, gal mes galime sakyti, kad turime garsiakalbį, ir mes turime televiziją, turime radiją ir kitokius dalykus. Kad galime susisiekti eterio bangomis – tai yra Hanumano palaiminimai, ir pasiekiami žmonėms, kurie yra dešiniakanaliai.

Tik dešiniakanaliai žmonės atranda tokius kosminius dalykus kaip bevieliai telefonai arba daiktai be laidų – mes taip pat turime telegrafus ir jiems nereikia jokių laidų. Taigi be jokio sujungimo, per eterį Jis gali tai padaryti. Visos belaidės komunikacijos buvo sukurtos šio didžiojo inžinieriaus Šri Hanumano. Ir tai yra taip nuostabu, taip nuostabu, kad to net negali užginčyti, ir jūs nerasite tame spragų. Galbūt jūsų prietaisai gali būti netvarkingi, bet tiek, kiek Jis veikia, naudodamas eterį, Jis yra tobulas. Dabar mokslininkai atranda kažką tokio, kas yra gamtoje, bet jie niekada nepagalvoja, kokių būdu taip gali būti. Mes sakome kažką į eterį, ir kaip tą gauna kitame gale? Jie tiesiog laiko savaime suprantamu dalyku, kad mes sakome kažką čia arba transliuojame kažką per televiziją ir tai matosi kitoje pusėje. Bet jie niekada negalvoja arba netyrinėja, kaip tai vyksta, kokių būdu. Ir tai yra Šri Hanumano darbas, kuris sukūrė tokį nuostabų tinklą, ir per šį tinklą visi šie dalykai veikia.

Taigi net dešinėje pusėje vibracijas mes gauname į molekules, kaip žinote, mes turime tokių molekulių kaip sieros dioksidas, jei jūs turite tos sieros su dviem deguonies atomais, tai deguonis pradeda pulsuoti štai taip. Jie yra asimetriški, simetriškas vibracijų tipas, jūs visi privalote tai žinoti. Visi šie dalykai – simetriškos ir asimetriškos vibracijos – kieno sukurtos? Niekas nenori žinoti, niekas nenori sužinoti, nes visur atomuose arba... Taigi, įsivaizduokite, taip giliai molekulėje kas padaro tą darbą? Tai Šri Hanumanas savo subtiliais būdais. Jis turi dar vieną didingą, didingą sidhį, kurį vadiname „anima“. Anima, anu – „anu“ reiškia molekulę, ir tai reiškia, Aš galiu įeiti į molekulę, o „renu“ yra atomas. Jis gali įeiti į molekulę ar atomą. Dabar daugelis mokslininkų mano, kad jie šiais laikais atrado molekules. Taip nėra dėl to, kad net seniausiuose mūsų raštuose yra animos aprašymai, anu ir renu taip pat jau aprašyti juose.

Kai bet kur ir bet kada matote veikiančias elektromagnetines jėgas, jos veikia dėl Hanumano palaiminimų. Jis yra tas, kuris sukuria elektromagnetines jėgas. Kaip Ganėša turi savyje magnetinę galią – Jis yra magnetas, Jis yra, Jis turi magnetinę galią, taip mes galime sakyti, kad elektromagnetinė jėga yra ta, kurią mes vadiname Hanumano galia materialiojoje jos pusėje. Bet per materiją Jis pasiekia smegenis. Jis kyla iš Svadistana čakros iki smegenų, taip smegenyse Jis sukuria sąryšį tarp skirtingų smegenų pusių. Tiek daug Jis mums duoda. Noriu pasakyti, kad jei Ganėša duoda mums išmintį, tai Jis duoda mums galią mąstyti. Jis taip pat mus saugo, kad negalvotume apie blogus dalykus. Taip yra, mes galime sakyti, kad jei Ganėša duoda mums išmintį, tai Šri Hanumanas duoda mums sąžinę. Tikiuosi, jūs suprantate šių dviejų dalykų skirtumą.

Kai yra išmintis, mums nereikia tiek sąžinės, nes kai esi išmintingas, žinai, kas yra gerai, o kas blogai. Bet sąžinė reikalinga asmenybei tam, kad ji būtų valdoma, ir tas valdymas ateina iš Šri Hanumano, kuris ir yra sąžinė žmogui. Dabar apie sąžinę, kuri ir yra Šri Hanumanas: tai yra Jo subtilioji forma, kuri duoda mums sanskrite vadinamą „satasat vivekabuddhi“, reikšmė tokia: „sat“ reiškia tiesą, „asat“ reiškia netiesą, „viveka“ reiškia gebėjimą atsisakyti, o „buddhi“ reiškia intelektą. Taigi intelektas, padedantis skirti tiesą nuo netiesos, yra duotas Šri Hanumano. Sahadža Jogos sistemoje, jei sakome, kad Ganėša yra tas, kuris duoda mums, Jis yra adjakša, tai reiškia, kad Jis yra... Aš Jį vadinu „universiteto rektoriumi“. Jis yra tas, kuris leidžia mums žinoti – „Dabar jūs perėjote šią čakrą, aną čakrą, kitą čakrą.“ Ir Jis mums padeda suvokti, kokioje būsenoje esame. Taigi Ganėša duoda mums, sakykime, nirvičara samadhi, kurią mes galime pavadinti „beminte sąmone“, ir nirvikalpa samadhi. Jis duoda visa tai, taip pat teikia džiaugsmą. Bet supratimas, kad tai yra gerai, tai yra mūsų labui, protinis supratimas kyla iš Šri Hanumano. Ir tai yra labai svarbu vakariečiams, tai turi būti suvokta protu, nes kitaip jie nesupras.

Jei ne protu, tai jie negali pereiti prie abstraktumo. Tai turi būti suvokta protu. Taigi protinis supratimas, kas yra gerai ar blogai, mums yra duotas Šri Hanumano. Be netgi jei tapsite šventaisiais, žinoma, jūs tapsite, jūs esate šventieji, ir jūs mėgausitės šventumu; nesvarbu, iš kur tas šventumas, gerai, jei gyvenate Himalajuose, gerai, jei einate į žmones, duodate jiems Realizaciją – visa tai skleidimas, šis vivekabuddhis – visa tai skleidimas, šis gebėjimas atskirti, šis vadovavimas, visa ši apsauga duodama mums Šri Hanumano. Vokietija, būdama šalimi, kuri yra itin stiprus, reikia pasakyti, dešinės pusės koncentratas; ir kad joje itin stipriai išsivysčiusi dešinė pusė, todėl yra svarbu garbinti dešinės pusės saugotoją čia. Bet dėl šio vivekabuddhio, dėl šio gebėjimo atskirti Jis žino vieną dalyką – kad Jis yra visiškai atsidavęs Šri Ramos tarnas. Dabar, kas tas Šri Rama? Šri Rama yra geranoriškas karalius, Jis veikia geranoriškumu. Ir Šri Rama yra oficialus karalius, kaip sankoča, mes taip vadiname, suprantate, angliškų žodžių neužtenka, kad tai paaiškintčiau, bet Šri Rama yra tas, kuris nesibraus į priekį. Jis visada atsitraukęs.

Jis visiškai balanse, Jis labai šaltakraujiška asmenybė. O Hanumanas, matote, Jis, Jis yra tas, kuris visada trokšta atlikti Šri Ramos darbą, visada. Jei Šri Rama sako: „Gera, eik ir padaryk tai...“ Jis Jam sakė: „Eik ir gauk tai...“ – jam reikėjo tokio augalo sandživano Lakšmanui atgaivinti, Jis nuėjo ir atnešė visą kalną, „Geriau daugiau negu mažiau.“ Štai kokia asmenybė, matote, Jis turi savo tokią vaikišką elgseną. Ir gebėjimas atskirti šioje vietoje yra toks, kad „Jei Šri Rama kažko paprašė, kad ir ko Jis prašytų, Aš tai padarysiu.“ Toks yra ryšys, pasakysiu, kaip guru ir šišjos. Netgi daugiau nei tai, nes šišja yra kaip visiškai atsidavęs tarnas, visiškai atsidavęs Dievui, visiškai atsidavęs Dievui, Jame pagrindinis dalykas yra atsidavimas. Dabar matote, šis atsidavimas parodo, kad visi dešiniakanaliai žmonės yra atsidavę Dievui, o ne savo darbdaviams. Dauguma šių dešiniakanalių žmonių yra atsidavę savo darbdaviams, atsidavę savo darbams, kartais taip pat atsidavę savo žmonoms. Bet jie atsidavę ne tiems žmonėms, jie neturi veiksmų laisvės. Jūs visada pamatysite, kad jie neturi veiksmų laisvės. Bet jei jūs priimsite Hanumano pagalbą, tai Jis jums pasakys, kad turite būti atsidavę Visagaliai Dievui ir niekam kitam, arba savo Guru kaip Ramai.

Daugiau niekam jūs neturite būti atsidavę. Tada jūs esate laisvi paukščiai, ir tada jūs turite visas devynias galias savyje. Hanumano esmė yra priešnuodis jūsų per dideliui aktyvumui, priešnuodis per dideliui galvojimui, priešnuodis jūsų ego. Kaip Jis susitvarko su žmonių ego, labai mielai parodyta, kaip Jis sudegino visą Lanką – Ravanos sostinę – ir kaip Jis pajuokavo su juo. Nes, matote, iš visų, kurie yra egoistiški, kas nors turi pasijuokti, tada viskas susitvarko. Pirma, kai Jis atėjo, ir kai Ravana Jį pamatė, paklausė: „Kas tu? Kas tu – beždžionė?“ Tada Jis savo uodegą nulenkė prie jo ir pakuteno jam nosį savo uodega. Jis yra tas, kuris pasijuokia iš egoistiškų žmonių. Dabar, jei koks nors egoistas bando jums sukelti nemalonumus, Jis yra tas; Jis taip pasijuoks iš jo, kad jūs būsite nustebinti, kaip tas bičiulis šokinės, jis kaip vienas vaikiško eilėraščio veikėjas nukris ir sudaužys savo karūną. Matote, tai yra Hanumano darbas apsaugoti jus nuo egoistiškų žmonių.

Taip pat Jis saugo egoistiškus žmones, parodydamas jiems juos pačius, kaip, sakykim, Sadamui. Sadamo atveju Aš paprasčiau Hanumano padaryti darbą, nes žinojau, kad Jis jį padarys. Pažiūrėkite, kaip Jis Sadamui sukūrė visokias aplinkybes, kad tas net nežinojo, ką daryti, nežinojo, kur eiti. Nes jei jis sakys: „Gera, mes kariausime“, vadinasi, visas Irakas pralaimės, jis pats pralaimės, Kuveitas bus sugriautas ir benzino nebus, gerai. Visi turės bėdos. O kaip dėl jo? Ar jis neturės taip pat. Nes jei Amerika turės kariauti, jei atvyks į jo žemę ir kariaus, jis Amerikos nenugalės, jis nesiruošia nuvykti į Amerika kovoti su jais. Keli amerikiečiai gali žūti. Taigi dabar Sadamo smegenyse Hanumanas taip pat veikia ir sako jam: „Dabar matai, pone, jei taip padarysi, atsitiks štai taip.“ Jis veikia visų politikų smegenyse, visų šių egoistiškų žmonių smegenyse.

Ir tada, tada juos kartais pritrenkia, kartais jie pakeičia savo politiką, jie kardinaliai pasikeičia ir taip susitvarko. Dar viena nuostabi Hanumano savybė yra ta, kad Jis priverčia, priverčia žmones lyg koks arbitras, Jis priverčia žmones susitikti. Du egoistiškus žmones Jis priverčia susitikti ir sukuria tokią situaciją, kad jie tampa draugais, o jų charakteriai suminkštėja. Visa Jo esmė yra žaidimas su mumis, kad pamatytume savo ego, atskirtume, kad „Oi, čia mano ego veikia“, ir tada taptume vaikiškai mieliais, džiaugsmingais ir laimingais. Jis visada nusiteikęs šokti, Jis visada šoka, o priešais Ramą Jis visada nusilenkęs, ir Jis visada nori padaryti tai, ko trokšta Šri Rama. Taigi, jei Šri Ganėša stovi už Manęs, Hanumanas stovi prie Mano pėdų, Jis dabar ten. Taip pat norėčiau pasakyti, kad jei Vokietija, kaip Filipas Manęs paprašytų, kad Vokietija galėtų tapti tokia kaip Hanumanas, tai mes turime tokią dinamišką jėgą, kad jie taptų tokie nuolankūs. Hanumano nuolankioji prigimtis matoma tokiu mastu, kaip jūs žinote istoriją apie Sitą, kai Ji davė vėrinį Jam, o Jis jo nenešiodavo, nes jame nebuvo Ramos. Kartą Sita pajuto, kad Jis visada šalia ir, kad Jis varžo Jos privatumą. Taigi Ji pasakė: „Dabar Tu esi čia tik vienam darbui.“

Tau nebereikia daryti kiekvieno darbo.“ O Jis pratęs padaryti kiekvieną Šri Ramos darbą. Ji pasakė: „Vienam darbui Tavęs reikia. Išsirink, kokį nori padaryti vieną darbą.“ Jis pasakė: „Aš tik norėčiau būti su Šri Rama, visada, kai Jis nusičiaudės, kad padaryčiau štai taip.“ Suprantate, Indijoje, kai nusičiaudėjame, darome štai taip su tuo, nes kai čiaudite, suprantate, padeda, padeda, kad visos negatyvos išeitų. Taigi, kai čiaudite, darykite štai taip. Arba jei jaučiamės mieguisti ir žiovaujame, taip pat dažniausiai darome šitaip. Taigi Jis pasakė: „Kai tik Jis nusižiovaus, Tu man leisi.“ – mes tai vadiname „čutki“, nežinau, kaip jūs vadinate čutki. „Leisk man tai daryti.“ Sita atsakė: „Tai labai mažas darbas, vadinasi, šio bičiulio nematysime.“ Taigi Jis atsistojo ten. Ji paklausė: „Ko stovi čia?“ „Laukiu. Kaip aš galiu eiti?“ Štai taip Ji pažadėjo, pirma Ji pažadėjo, „Gera, atiduodu tau šį darbą“, ir dabar Ji nebegali atsiimti atgal, nes Ji Jam pažadėjo tą darbą. Taigi Jis visada ten stovi, tiesiog padaryti tai Šri Ramai.

Turiu galvoje, viso to mielumą, visada, kiekvieną minutę Jis yra nuolankus, Jis dėmesingas, Jis ten. Kaip Sahadža Jogoje Aš turiu ryšius su jumis kaip Guru, kaip Motina ir, nežinau, jie beribiai. Bet vis tiek apie šiuos santykius mes žinome, kad Aš jūsų Motina ir Guru. Dabar Mano, kaip Guru, pagrindinis rūpestis yra, kad jūs turėtumėte išmokti viską apie Sahadža Jogą, jūs turėtumėte tapti Sahadža Jogos ekspertais, ir turėtumėte tapti patys sau guru. Tai vienintelis Mano rūpestis. Tačiau tam reikalingas visiškas atsidavimas. „Islamas“ reiškia atsidavimą. Taigi jūs turite atsiduoti. Tik jei esate atsidavę, tik tada jūs galite išmokti būdo, kaip įvaldyti Sahadža Jogą. Netgi šis atsidavimas yra dėl Šri Hanumano.

Jis yra tas, kuris moko, kaip atsiduoti dabar, arba verčia jus atsiduoti, nes egoistiškai žmonės neatsiduoda. Tada Jis sukuria kokias nors kliūtis ar kažkokius stebuklus, ar triukus, dėl kurių mokinyš atsiduoda savo Guru. Jeigu jis neatsidavęs, jei jam sunku atsiduoti, tai ta jėga, kuri verčia jį atsiduoti Guru, yra taip pat Hanumanas. Taigi Jis ne tik pats atsidavęs, bet ir kitus verčia būti atsidavusiais. Nes tik dėl ego jūs negalite atsiduoti, taigi Jis yra tas, kuris kovoja su jūsų ego, Jis nugali jį ir priverčia jus atsiduoti. Savotiška išraiška, norėčiau pasakyti, kad Jis yra parodęs, jog yra nuostabi dešinės pusės dalis. Tam, kad būtumėte visiškai pasitenkinę, jums reikia būti absoliučiai atsidavusiems savo Guru, lyg būtumėte to Guru tarnai. Kad ir ką turėtumėte padaryti dėl to Guru, jūs turite tą padaryti. Žinoma, jūs privalote žinoti, kad jūsų Guru mažų mažiausiai turi jums duoti Realizaciją, kitaip jis nėra guru. Tačiau bet kam, kas jums davė Realizaciją, jūs turite būti taip atsidavę, lyg būtumėte tarnai, ir dėl to nesigėdyti.

Kaip Man kartais... Žinote, Aš keliauju, sakykim, keliauju lėktuvu ir kartais negaliu avėti batų, nes kojos būna tokios ištinę. Paprastai Aš paimu batus į rankas ir einu. Bet esu mačiusi Sahadža jogus, kurie paima Mano batus ir neša juos, visai nesigėdydami dėl to. Jie taip didžiuojasi, kad neša Mano batus. Neturi būti taip, kad kažkas puikuotųsi dėl to, kad daro šiuos visus dalykus, kad jūs turite galimybę daryti šiuos dalykus savo Guru, ar kad jūs esate atsidavę savo Guru; jūsų rūpestis turi būti tik tai, kaip galite pasitarnauti Guru, kaip galite pamaloninti Guru ir kaip galite būti arčiau to Guru. Tai nereikia fizinio artumo, bet tam tikrą bendravimą, tam tikrą suvokimą. Netgi tie, kurie yra toli nuo Manęs, gali jausti Mane savo širdyje. Ir tai reiškia būtent tai, kad mes turime gauti šią energiją iš Šri Hanumano. Dar Jis yra tas, kuris apsaugo visas dievybes. Jis apsaugo.

Yra skirtumas tarp Šri Ganėšos ir Jo. Šri Ganėša duoda energiją šakti, bet tas, kuris apsaugo, yra Šri Hanumanas. Taigi jūs sužinosite, kad kai Šri Krišna buvo Ardžunos vežimas, tai ant vežimo viršaus sėdėjo Hanumanas, ne Šri Ganėša. Hanumanas sėdėjo ir prižiūrėjo Jį. Taip pat, kai Šri Rama tampa Šri Višnum, Jis taip pat turi Jį prižiūrėti. Jis yra angelas, kaip žinote iš krikščionybės, turėtume sakyti – iš Biblijos, kad Jis yra angelas, vardu Gabrieliūs. Gabrieliūs yra tas, kuris atnešė žinią, nes Jis visada buvo žinianešys Marijai, ir nuostabu yra tai, kad Jis panaudojo žodžius „Immaculata Salve“ – tai yra Mano vardas. Mano vardas yra Nirmala, tai yra „Immaculata“ ir pavardė yra Salve. Jis pasakė šiuos žodžius Jai. Ir šiandien Aš buvau nustebinta, kai atnešė Man dovaną, tai buvo arbatos ir pietų komplektas, pavadintas „Maria“.

Taigi Marija daug ką nuveikė su Hanumanu savo gyvenime. Tai reiškia, kad Marija yra Mahalakšmi. Mahalakšmi yra Sita, Sita tada Radha, Hanumanas turėjo būti ten ir Jai patarnauti. Ir dėl to, matote, kartais žmonės sako: „Motina, kaip Jūs sužinojote? Motina, kaip Jūs sugebėjote sužinoti? Motina, kaip Jūs išsiuntėte žinią? Motina, kaip Jūs susitvarkote?“ – galite įsivaizduoti? Tai yra Šri Hanumano galvos skausmas, Jis tai daro. Bet visa, kas ateina Man į galvą, Jis tiesiog imasi ir tai būna padaryta. Nes, kaip Aš jums ir sakiau, visa organizacija yra Jo itin gerai suplanuota.

Visos šios žinios – iš kur jie jas gauna? Daug žmonių sako: „Motina, aš tik pasimeldžiau Tau.“ Ten buvo ponaitis, kurio mama labai sirgo, ir jis nuėjo ją aplankyti, ji buvo bimirštanti nuo vėžio. Taigi jis pasakė: „Aš nežinojau, ką daryti, todėl tiesiog meldžiausi už tave – „Motina, prašau, išgelbėkite mano mamą.“ To žmogaus nuoširdumą, žmogaus, kaip Sahadža joga, gilumą žino Hanumanas. Jis žino, kokia yra to žmogaus reikšmė. Ir tuojau jūs būsite nustebinti, moteris, kuri turėjo mirti, išgyveno, per tris dienas ji pasveiko. Jis nuvežė ją į Bombėjų ir daktaras pasakė: „Ji neserga vėžiu.“ Daugelis dalykų, kuriuos jūs vadinatė „stebuklais“, yra padaryti Šri Hanumano. Jis yra tas, kuris daro stebuklus. Jis daro stebuklus, kad parodytų, kokie kvaili jūs esate, kokie paiki jūs esate, nes Jis yra dešinėje pusėje, matote, Jis eina į ego pusę. Ego žmogų visuomet paverčia kvailu – tai neišvengiama. Su ego jie tampa tokiais kvailais – „Oi, kas blogai?“ Ir štai kodėl jūs atrasite, kad daug žmonių krečia dideles kvailystes, ir mes negalime suprasti, kodėl jie tai daro.

Jie klausia: „Kas blogai?“. Blogai yra tai, kad Hanumanui nepatinka, jog tai jums yra esmė, ir tai kelia pasibaisėjimą. Kai jie kvailai

vaidina, tai sukelia pasibaisėjimą, ir tada jie supranta, kad padarė didelę klaidą, ir kad visa tai buvo kvaila. Bet kartais gali būti labai labai sunku, labai sunku atsekti atgal; pavyzdžiui, ligos, kurias įvardinčiau ligomis, menkinančios, kurios dabar yra neįmanomos, nes Hanumanas atėmė elektromagnetinę jėgą iš tų žmonių, ir tai neveikia, tai nėra susiję su jūsų sąmone. Taigi jūsų sąmonė negali dalyvauti, ji tiesiog išsijungia. Tik tie žmonės, kurie meldžiasi Hanumanui atsidavę, gali būti išgelbėti. Bet nėra paprasta įveikti kvailas menkinančias ligas, ir tai yra apie bet ką. Jie sako: „Mes netikime. Na ir kas?“ Na ir kas, tu numirsi – kas dar? Tai vienintelis limitas, vienintelis jums likęs gyvenimas, ir jūs jį gyvenate.

Yra daugybė Hanumano aspektų, kuriuos galėjau jums būti paminėjusi, bet, pavyzdžiui, Jo kūnui... Matote, kaip Šyva yra tapatinamas su „gheru“. Ką mes vadiname „gheru“, jūs žinote, kas yra gheru – tai raudonos spalvos akmuo, kuris yra labai labai karštas. Tarkime, kai šalta, kartais jums atsiranda išbėrimų, ir jeigu jūs padedate gheru ant tų išbėrimų – jie išnyksta. Arba jūs gaunate problemą iš dešinės pusės, kuri sukelia odos ligas, jos yra išgydomos su gheru; nes jis yra labai karštas, ir jis jus nuramina. Priešingybė yra Šri Ganėša, kurio atitikmuo yra padengtas švino oksidu, raudonu švino oksidu, kuris yra labai šaltas. Švino oksidas yra labai šaltas. Jei jūs paliečiate šviną, pajaučiate, koks šaltas jis yra. Taigi tokiu švino oksidu yra padengtas visas jo kūnas, tai yra tam, kad subalansuotų karštį, kurį jis turi, ar karščio poveikį, kurį jis turi. Sanskrito kalba mes jį vadiname „sindhura“, o marati ir hindi kalbomis – „šindhura“. Taigi jie visada turi atrasti to dalyko spalvą, taigi, laimė, kad šį sarį Aš nusipirkau Vienoje, ir jis yra labai gražus šiai progai.

Taigi jis visada tinka su šia spalva, kurią jūs vadinate „sindhur“ spalva. Švino oksidas, kaip yra sakoma, sukelia vėžį, žmonės sako, kad švino oksidas gali sukelti vėžį, bet tai yra oksidas, kuris yra labai šaltas, jis gali jus labai atšaldyti, ir tada jūs pereisite į kairę pusę. Vėžys – tai psichosomatinė liga, ir tai gali būti priežastis vėžiui sukelti, tolimoje ateityje tai gali sukelti jums vėžį. Nes tai yra per šalta, ir tada jūs pereinate į kairę pusę, o kairėje pusėje jūs galite gaudyti virusus, per kuriuos galite papulti į bėdą. Bet tas pats švino oksidas yra gerai žmonėms, kurie yra kairėje pusėje. Padėjus ant Agija čakros, tai juos atvėsina, jie yra atvėsinami. Ir labai gerai jiems tai dėti ant Agija centro, kad jie būtų atvėsinti. Išblėsta jų pyktis, temperamentas, ir tai yra labai gerai. Taigi Jis yra tas, kuris gydo mūsų pyktį, Jis yra tas, kuris stabdo mūsų skubumą, mūsų skubėjimą, mūsų agresiją. Jis yra tas, kuris tai atlieka.

Jis iškrėtė triuką Hitleriui. Kaip? Hitleris Šri Ganėšą naudojo kaip simbolį, svastika buvo padaryta pagal laikrodžio rodyklę. Tada Hanumanas iškrėtė pokštą jam. Ką gi jis padarė? Jis padarė trafaretą, kuris buvo naudojamas, kaip jūs vadinatė, svastikai padaryti. Jis daug kur ją naudojo, Jis padarė taip, kad jie pasakytų: „Mes turime tai naudoti kita puse.“ Tuo metu, kai simbolį jie apvertė, tai buvo Hanumano pokštas; Aš pasiūliau Jam, o Jis iškrėtė pokštą – jie pradėjo naudoti Ganėšos simbolį kita puse. Tas pats Ganėša, dėl kurio nerimavo Šri Hanumanas, kaip Jam pranokti Šri Ganėšą, nes Jis yra senesnis ir galingesnis. Ir Jis yra dievybė, o Hanumanas yra angelas. Taigi, vos tik pokštas buvo įvykdytas, tuomet Jie abu susijungė ir neleido Hitleriui laimėti.

Toks pokštas buvo iškrėstas. Taigi šie nedideli pokštai, kaip matote, išties egzistuoja. Kartą, pamenu, turėjau pudžą Vokietijoje, o Vokietija yra ta šalis, kurioje tas pokštas buvo atliktas Hanumano, nes Aš jums sakiau, kad jie yra tie, kuriems Jo reikia labiausiai. Taigi ten, Vokietijoje, buvo pudža, o joje per klaidą simbolis buvo kita puse – tiesiog suklydo. Aš nemačiau. Paprastai Aš apžiūriu labai atidžiai, bet nežinau kodėl, tą dieną Aš nemačiau – tai tikriausiai irgi buvo Hanumano pokštas. Ir kai pamačiau, tariau: „Dieve, kurgi dabar skaudės? Prie ko tai prives? Kuri šalis rengia išpuolį?“ Niekas neužpuolė Vokietijos, bet buvo užpulta Anglija. Nes Anglijoje Aš taip sunkiai ten dirbau, o žmonės buvo labai aplaidūs Sahadža jogai – tokie letargiški, todėl juos užpuolė.

Taigi Jis yra tas, kuris ateina kaip stiprus lietus ir gali praeiti kaip audra, kuri naikina. Jis perleidžia visus šiuos dalykus per savo elektromagnetinę jėgą. Taigi jis kontroliuoja visus klausimus, visas bėdas. Visi klausimai yra jo kontroliuojami, Jis yra tas, kuris sukuria jums liūtį, Jis yra tas, kuris sukuria jums saulę, Jis sukuria jums vėją. Jis yra tas, kuris daro visus šiuos dalykus, kad jūs deramai vyktumėte pudžą, kad turėtumėte tinkamą susitikimą, viskas, ką Jis padaro, yra labai gražu. Ir niekas nežino, kad tai yra Šri Hanumanas, kuris tai padarė, ir mes turim dėkoti Šri Hanumanui visada. Šiandien, turiu omenyje, čia, jei turėčiau apie Jį kalbėti, tai užtruktų daugybę valandų. Viena, ką turiu pasakyti, yra tai, kad jaučiu, jog mes tai turime čia, ir tai yra didžiulė palaima – Šri Hanumano pudžą. Jis visada buvo labai didinga dievybė ir angelas, ir ši vieta yra didinga ir gražiai paruošta, čia yra viskas, ir Jam tai patiktų. Jis ne vienuoliška asmenybė, Jis ne atsiskyrėlis.

Paprastai dešinėje pusėje esantys žmonės yra atsiskyrėliai, jais tampa... Jais taps dešiniakanaliai žmonės, jie viską

supaprastins. Jie norėtų nusipjauti nosį taip pat, jei tai būtų įmanoma, nuo savo veido! Taigi, matote, tai kitas būdas, kurio Hanumanas nenaudoja. Hanumanas mėgsta grožį, Jis mėgsta puošnumą, ir Jis padaro žmones ne asketiškais, taigi Hanumanas duoda jums tokius dalykus. Bet daugelis žmonių, kurie lenkiasi Hanumanui, visada sako, kad moterys niekada neturi eiti, kad gautų Hanumano daršaną, nes Hanumanas yra brahmačari – tas, kuris nenori, kad Jį matytų moterys, nes Jis ne visai apsirengęs, Jis dėvi visai nedaug drabužių, dėl to nenori, kad moterys Jį matytų. Bet moterys mano, kad Jis tik vaikas, tada visai tas pats. Bet Aš manau, kad žmonės negalvoja, kad Jis yra vaikas. Ką reiškia vaikui, kiek jis apsirengęs ar neapsirengęs? Ir dar Jis yra beždžionė, o beždžionės neprivalo dėvėti jokių drabužių. Taigi bet ką, ką Jis dėvi, yra pakankamai daug, ir tai nesuteikia jums pagrindo jaustis, kad Jis yra nuogas ar panašiai, jūs tiesiog matote tokią mielą Jo formą, tokią mielą formą.

Norėčiau, kad jūs gautumėte taip pat ir Jo atvaizdą, nes jūs turite Šri Ganėšos atvaizdą. Tada jūs tikrai Jį pamilsite, Jis toks mielas. Ir tuo pačiu Jis milžiniškas ir toks didelis, ir dar Jis turi nagus, bet kai liečia Mano pėdas, Jis įtraukia nagus. Jis toks švelnus, labai švelnus, ir labai gražiai Jis rūpinasi Mano pėdomis. Ir Aš mačiau, kaip Jis su viskuo susitvarko, labai švelniais būdais. Taip Aš jaučiu, kad dabar vokiečiai tampa labai švelnūs, elgdamiesi su daiktais, su žmonėmis. Šis pasikeitimas ateina, ir Aš manau, kad tai yra Hanumano palaiminimas jiems. Taigi telaimina jus Dievas. Taigi taip šiandien mums nereikia daryti pudžos Šri Ganėšai, taip... Galite nuplauti Mano pėdas, dainuodami kokią dainą, nes visada, prieš kiekvieną pudžą, reikia padaryti pudžą Šri Ganėšai, bet nereikia būti labai smulkmeniškiems. Kur yra Barbara?

Paprašykite jos atnešti kokį šilto vandens butelį, nes Ganėša Mane šaldo, ir Hanumanas Mane dar labiau šaldo. Tai Hanumanas, matote, visiškai šaldo Mane čia, iš nugaros, ir dabar jaučiate, kaip vėsta visa patalpa, kai kalbu apie Jį. Čia yra dovana iš Rusijos, ir čia matote Hanumano spalvą tiksliai kaip Mano sario. Ir tai yra Hanumanas, Gabrielius, tik pagalvokit – tai yra rusiška tautosaka, taigi rusai žinojo, kad Jis dėvi šios spalvos drabužius – tik pagalvokite. Ir Jis sėdi ant žirgo, ir tai taip pat sako, kad tai yra Gabrielius, kuris pasakė Mohamedui Sahibui apie septynis... Jis davė Mohamedui Sahibui žirgą, kad šis pamatytų septintą Dangų, matote, Jis davė. Taip, pamatyti Dievą Visagalį Jo didybėje, tai yra septynios čakros, taigi Hanumanas davė Jam. Teisingai. Kadangi Mohamedas Sahibas buvo kairėje pusėje, Jis turėjo Čandra Ma; tai Jis Jam davė. Šis paveikslas labai gražus. Jūs turėtumėte jį laikyti ten...

Bet jis pagamintas Vokietijoje, pagamintas Vokietijoje.

1990-0923, Navaratri puja, The deities are watching you

View [online](#).

Navaratri Puja, "The deities are watching you". Arzier, Geneva (Switzerland), 23 September 1990.

Pagal kalendorių, šiais metais yra dešimt Navaratri dienų, ne devynios.

Devynios yra dienos ir naktis, kai Deivė turėjo kautis su demonais ir išgelbėti savo vaikus nuo negatyvo poveikio. Iš vienos pusės, Ji buvo meilės ir užuojautos vandenynas, iš kitos pusės, Ji saugojo juos kaip tigrė, nes laikai buvo tokie, kai niekas negalėjo medituoti, niekas negalėjo minėti Dievo vardo, niekas negalėjo net pagalvoti apie savirealizaciją. Bet jūs, kurie šiandien sėdite čia, irgi buvote ten tomis dienomis ir visi buvote išsaugoti iki šiandien, iki šios dienos, kad galėtumėte pasieti savirealizaciją. Deivės pavidalas tomis dienomis nebuvo Maja Svarupi. Ji buvo savo tikroju pavidalu, ir jis kėlė didžiulę baimę net mokiniams. Taigi nebuvo klausimo, ar duoti jiems savirealizaciją, pirmiausiai jie turėjo būti išsaugoti. Kaip devynis mėnesius motina turi nešioti vaiką savo gimdoje, tuos devynis mėnesius arba, galima sakyti, devynias Jugas, devynis kartus jūs visi buvote tinkamai apsaugoti, o dešimtą mėnesį gimėte. Šis gimimas įvyksta visada po septynių dienų ir devynių mėnesių. Taigi mes turėjome laukti tam tikrą laiką, kol tai subręs. Šiandien yra dešimta Navaratri diena, kad iš tikrųjų švęstume Adi Šakti.

Taigi šiandien mes iš tikrųjų šlovinsime Adi Šakti. Iš vienos pusės, Adi Šakti yra Mahakali, iš kitos, Ji yra Mahasarasvati, centre yra Mahalakšmi, Ji taip pat yra Amba – ta, kuri yra Kundalini. Bet Ji taip pat yra aukščiau to. Ji yra Parašakti – Ji aukščiau visų energijų, nes Ji yra energijų kūrėja. Taigi Ji turi būti aukščiau viso to. O šiandien, kai Ją garbiname, turime garbinti Ją, esančią visais tais pavidalais. Taigi jūs suprantate, kad dešimta diena, kai vyksta Navaratri, yra pirmą kartą kalendoriuje, nes šiandien yra diena, kai garbiname Adi Šakti. Adi Šakti niekada iki šiol nebuvo garbinama, niekada. Bet šį kartą nuvykusi į Kalkutą jiems pasakiau: „Verčiau garbinkite Adi Šakti šiandien.“ Ir jie buvo nustebę: „Kodėl šiandien Motina prašo, kad garbintume Adi Šakti?“ Taigi grįžau atgal į Puną, jie Man pasakė, kad Adi Šakti, kaip žinote, yra Saptašringi, reiškia tą, kuri turi septynias viršūnes. Ji ilsisi ant septynių viršūnių, ant Sahasrara čakros, ant septynių, septynių čakrų.

Ji valdo visas septynias čakras. Jie Man pasakojo, kad kai darėme pudžą Kalkutoje, tuo pačiu metu, tai vienintelis laikas, kai tie, kurie garbina Saptašringi, jų yra vos keli, visi jie atėjo čia, ir štai jie atėjo, pirmiausiai atėjo žmonės iš Jos motiniškos pusės. Taigi iš motiniškos Adi Šakti pusės laikomi vaišnavais – tais, kurie garbina Višnu. Taigi jie ateina pirmi čia garbinti Jos, o tada tėviškoji pusė, tai yra Šivos pusė, ateina Sadašivos pusė. Tai buvo kaip tik tas laikas, kai vyko pudža. Šios dvi grupės, garbinančios kartu. Taigi dabar tarp mūsų yra dviejų tipų žmonių. Galima sakyti, yra tie, kurie garbina Brahmadevą dešinėje ir, kurie garbina Šivą kairėje. Abi pusės turi susitikti taške, ir tą tašką pasiekėme, kai turime garbinti visiškai apjungtą visų šių energijų formą, kuri pasireiškė mumyse. Dabar, kai jie sako, kad yra vienas Dievas, puiku, yra vienas Dievas.

Bet vienas Dievas turi galvą, Jis turi savo kepenis, Jis turi savo pilvą, Jis turi savo nosį, Jis turi viską – kaip žmonės, nes jie sako, kad Dievas sukūrė žmones pagal savo paties atvaizdą. Taigi Jis turi skirtingas kūno dalis ir turi valdyti tas skirtingas dalis, ir toms skirtingoms dalims Jis privalo turėti dievybes, ir tas dievybes reikia suprasti. Kol jūs nesuprasite ir nešlovinsite tų dievybių, tol negalėsite jų savyje pažadinti. Bet jos visos yra Adi Šakti dalys. Jas visiškai kontroliuoja Adi Šakti. Vakar jūs girdėjote apie Adi Šakti galias. Kaip vėžlys sukiša visą savo kūną į kiautą, taip Aš laikau visas šias galias savyje. Turiu omenyje, negalite jų lengvai atrasti. Jūs negalite paprastai apie jas išsiaiškinti, išskyrus tuos šiuolaikinius fotoaparatus, kurie bando mus apgauti. Jie yra tie, kurie rodo Mano pavidalus ir daiktus jums.

Nes šiose vibracijose yra šviesa, ir kai tos vibracijos skleidžiamos, jūs matote jas tuose fotoaparatuose, net jei jie nėra labai jautrūs, bet kažkaip žmonės jas užfiksuoja. Buvo tiek daug nuostabių nuotraukų, kaip žinote. Vieną nuotrauką jūs tikriausiai matėte, kurioje Šri Ganėša stovi už Manęs. Dabar jūs nematote nieko, stovinčio čia, bet jūs nežinote, kas vyksta. Kiekvienas turi suprasti, kad mes patekome į naują Dievo magijos realybę. Ir Jo magija veikia visokiausiais būdais. Be abejo, kartais jūs paklystate, nes jūsų ankstesnės problemos tempia jus žemyn. Jūs susigundote. Kartais būnate užvaldyti negatyvių jėgų ir suklumpate. Ir tai yra labai liūdnas įvykis, kuris gali nutikti bet kuriam Sahadža jogui, nes galbūt jūs nežinote savo praeities, ir nežinote, kaip kovojote, kaip sunkiai dirbote, kad pakiltumėte iki šio lygio.

Ir po to, kai pakylate, jei nebandote eiti aukščiau, tada jūs arba užstringate toje pačioje vietoje, arba gali būti, kad krentate žemyn. Taigi turite žinoti, kad esate Sahadža jogai, nesate žmona, vyras, motina, tėvas, jūs esate Sahadža jogai. Kaip Aš esu Adi Šakti, taip jūs esate Sahadža jogai, taigi mano pagrindinis tikslas – duoti realizaciją kitiems. Kadangi mano visi santykiai yra tinkamai sutvarkyti, man nereikia rūpintis jokia dievybe, jokia dievu, jie visi dirba labai efektyviai viską. Dabar vakarykštis Deivės apibūdinimas, kurį skaitėte, kad Jos rankos mėtė visas strėles tokiu greičiu, jog atrodė, kad Ji šoko – tai faktas, be abejo, bet jūs nematote to. Nematote, kad kiekvienas Mano plaukas yra kaip strėlė. Ir tai veikia taip nuostabiai, bet Aš sėdžiu čia, prieš jus, tyliai, kaip ir jūs sėdite, bet taip nėra, tai kur kas daugiau. Kai jie vaizduoja liūtą ar tigrą kaip Mano „vahaną“ [transporto priemonę], tada jūs turite suprasti, kad tai, ką jie vaizduoja, yra iš tikrųjų, yra iš tikrųjų. Nėra taip, kad tai tik simboliai, jie yra iš tikrųjų. Taigi tigro orumas – daug kartų sakiau, kaip tai oru, nes Aš sėdžiu ant jo, jis toks orus.

Jei jam reikia būti mėsa, jis nužudys vieną karvę ar ką nors, iš mėsa, paliks jos kitiems. Tai taip oru. Jis ēda kartą per mėnesį. Taigi, kad pasiektų tokio lygio „vahaną“, turėjo evoliucionuoti iš amebos stadijos iki šios stadijos, kitaip jis nebūtų čia. Tokiu pačiu būdu jūs vystotės, ir jūmyse yra visos tos, visos tos „vahanos“. Ir jos įgyvendina labai greitai visa, ko jūs norite. Jūs panorite ko nors, nustebsite pamatę, kad tai išsprendžiama iškart. Jūs prašote ko nors ir tai išsprendžiama iškart. Bet turėtų būti visiškas atsidavimas Sahadža jogai. Kai Aš sakau: „Sahadža joga“, jūs žinote, kad tai jūsų dėmesio Mano pėdoms joga.

Štai kas tai yra. Bet jei jūs tebegyvenate su savo ego ir jei vis dar mąstote taip: „Mes esame kažkas ir galime pradėti savo Sahadža jogą, galime daryti taip ir anaip“, arba: „Mano žmona yra tokia, mano vaikas yra toks, mano vyras yra toks“, – jūs turite mesti visas šias problemas į šalį, kitaip nepakilsite. Man nebuvo sunku duoti jums realizaciją, nes jūs tiesiog esate tam pasiruošę. Bet, kad išlaikytumėte savo šviesą, turite sunkiai dirbti. Dabar tigras išlieka savo pozicijoje. Jis nesikeičia. Liūtas lieka savo pozicijoje, ir jie visi pasiekiami visą laiką savo pozicijose. Visos deivės ir dievai yra savo pozicijose su savo savybėmis, jie yra ten. Niekur nėra vienas iš šių dievų nesakė, kad duoda jums „mokšą“ [išsilaisvinimą], išskyrus Deivę. Ji vienintelė, kuri duoda jums realizaciją, nes Ji yra atsakinga už visas septynias čakras.

Ji laiko visas šias septynias čakras ir šiomis septyniomis čakromis gali veikti. Taigi yra didinga istorija visų šių dalykų evoliucijos ne tik Viratos kūne, bet ir jūmyse, žmonės. Taigi jūs turite su tuo susitvarkyti. Jei negalite susitvarkyti su tuo, tada tai neveiks. Dabar problemos, kurias turime Vakaruose, kaip žinote, yra kvailos problemos, jos netinka nė vienam Sahadža jogui. Prisirišimas. Iš pradžių jie nebuvo prisirišę prie savo žmonių arba savo vaikų, dabar jie prilipę kaip klijai. Aš nesakau, kad mestumėte savo vaikus ar žmoną, bet turi būti jūsų prisirišimas Sahadža jogai. Kai jums teks Sahadža jogos palaiminimas, jis teks jūsų vaikams, jūsų žmonai, kiekvienam, jūsų šaliai, visam pasauliui. Dabar, tarkime, tai yra prisirišimas – labai paprastas elektrinis daiktas.

Taigi, jei jis nesujungtas su maitinimo tinklu ar kuo kitu, kokia iš jo nauda? Jis negali tiekti elektros niekam kitam. Tai paprasta logika, kad pirmiausiai turite būti susijungę su energijos šaltiniu. Paprasta logika. Ir tada ta energija gali skliti kitiems. Jei jūs nesusijungę su tuo energijos šaltiniu, kaip energija gali skliti kur nors? Tai paprastas dalykas, kurio nesuprantame Sahadža jogoje. Ir taip mūsų prisirišimai pradeda rūdyti, o mes nesuprantame, kas mums nutiko. Jūs nesate susijungę su pagrindiniu šaltiniu! Tai vienintelis prisirišimas, kurio jums reikia, ir tada visa pradės skliti į kitą pusę.

Taigi mes turime tokių prisirišimų. Esame prisirišę prie daugybės apgailėtinų dalykų, kuriuos mėgstame, kurie daro mus apgailėtinus. Pavyzdžiui, esame prisirišę, sakykim, prie tam tikros mados. Mes esame prisirišę prie jos. Nesvarbu, tai Sahadž kultūra ar ne, esame prisirišę prie to. Ir visi šie prisirišimai ne prie šaltinio, ne prie džiaugsmo šaltinio, ne prie žinių šaltinio, ne prie šaltinio energijos, kuri pakelia jus. Tai priežastis, kodėl jūsų kolektyvinio augimo situacija yra prasta. Dabar pirmas Adi Šakti darbas – duoti jums realizaciją, antras – duoti jums gyvenimą, kad jaustumėtės patogiai. Jei turite fizinių problemų, Ji jus prižiūrės, Ji viską padarys. Jei turite protinę problemą, Ji pabandys išspręsti.

Taigi Ji yra patogumo teikėja – Ji suteikia jums patogumą. Tuo pat metu Ji saugo jus. Aš sutikau daug žmonių, net ir dabar labai greitai išsigąstančių mažiausio dalyko. Kodėl jūs turėtumėte išsigąsti? Čia stovi tigras. Jūs negalite jo matyti. Galbūt šiandien jis bus nuotraukoje? Ir jūsų Motina yra tokia galinga. Jūs turite suprasti, kokia Ji galinga. Taip yra, jūs patys negalite to suprasti.

Kartais jūsų žmonos yra galingesnės arba jūsų vaikai yra galingesni. Kai žinote, kad jūsų Motina yra tokia galinga, Ji – jūsų motina, tada turite būti absoliučiai saugūs. Ir tada viskas išsprendžiama. Pateiksiu jums pavyzdį, kaip vienas ponas, kurį sutikau Madrase vienąsyk, prieš kelerius metus, manau, prieš dvejus trejus metus ar panašiai. Jis buvo toks ieškotojas, jis iškart atpažino Mane. Po to nuvyko į Bombėjų, kur buvo paskirtas, ir gavo laišką, kuriame parašyta, kad jo motina guli mirties patale. Taigi jis nuvyko. Doktoras pasakė, kad jai vėžys ir ji greitai mirs. Jis žinojo: „Mano motina yra Adi Šakti.“ Tiesiog paėmė Mano nuotrauką, atsisėdo priešais Mane ir pasakė: „Motina, neturiu, ką pasakyti, prašau, padaryk tai, kas, Tavo manymu, tinkama mano mamai.“ Jis tiesiog taip pasakė, buvo jungtyje. Jie sakė, kad po trijų dienų ji mirs.

Po trijų dienų ji išėjo iš ligoninės. Jis nuvežė ją į Bombėjų, parodė ją ligoninėje, onkologinėje ligoninėje. Jie pasakė: „Ji neserga vėžiu, niekuo, ji visiškai pasveiko.“ Jei energijai neleidžiama tekėti, jūs vis dar nerimaujate dėl savo žmonos, nerimaujate dėl savo namo, nerimaujate dėl savo vaikų, nerimaujate dėl to, dėl „mano vaikų, mano namų, mano žmonos“, kai tas „mano“ išnyksta, tada galiu dirbti Aš. Bet jokių būdų neturite manyti, kad Aš liepiu jums tapti asketais, jokių būdų. Joks šventasis nebuvo asketas, visi jie turėjo žmonas, visi turėjo vaikų. Bet visas jų dėmesys buvo Motinos lotoso pėdoms. Guru Nanaka pasakojo, kaip mažas berniukas žaidžia su aitvaru, o aitvaras visaip blaškosi, ir nors jis kalbasi su savo draugais, juokauja, ir panašiai, tačiau dėmesys yra sutelktas į aitvarą. Moteris, kuri tvarko savo namus, su mažu vaiku prie liemens, ji tvarko namus ir juos prižiūri, daro viską, bet jos dėmesys yra sutelktas į vaiką. Yra moterų Indijoje, kaip žinote, jos laiko tris keturis sąsočius, pripildytus vandens, ir eina, laikydamos rankas štai taip. Jos moka tai subalansuoti.

Jos kalbasi viena su kita, juokiasi, pokštauja, mindosi, bet dėmesys yra sutelktas į sąsočius. Mano dėmesys visada sutelktas į jūsų Kundalinį. Negalite žaisti žaidimų Sahadža jogoje, išgirskite tai iš Manęs. Kas bandys žaisti ir gudrauti, bus nubaustas labai griežtai. Taigi prašau būti labai, labai atsargiems ir nebūti nesąžiningiems, nesukčiauti Sahadža jogoje. Aš nieko nedarysiu, bet jie – štai čia! Jūs jau matote – su visais savo dantimis. Jie visi yra nekintantys, pasakiau jiems. Jie yra nekintantys. Jie žino, ką daryti, ir tai padarys.

Taigi nereikia krėsti pokštų Sahadža jogoje. Dar viena Sahadža jogų klaida yra manymas, kad gali krėsti pokštus Man ar Sahadža jogai. Kai tokie dalykai kyla jūsų galvose, sakyčiau, tai yra demoniškos mintys, nes jos visiškai sunaikins jus. Iš vienos pusės, Sahadža joga yra palaiminimas, absoliutus palaiminimas kilti aukščiau, jūs kylate aukštin, bet taip pat turite žinoti, kad jau pasiekėte aukštį. Turite būti labai atsargūs, būdami ten. Nes jei krentate iš tokio aukščio, kaip žemai krisite? Logiška manyti, kad jūs krisite labai žemai. Taigi čia turite palaiminimus, visą grožį, visą meilę, visą džiaugsmą, visas žinias, visus draugus, visą rūpinimąsi. Ir jei nenorite būti čia vien dėl to, kad krėstumėte pokštus, jei norite būti čia ir krėsti pokštus – tai neįmanoma, tai neveikia. Jūs tuoj pat pašalinami, o kai esate pašalinti, Dievas žino, kur nueisite.

Mes nestebėsime, bet būsite jų išmesti. Taigi turite žinoti, kad tos dievybės itin budrios ir stebi jus visus, nes jos turi jus saugoti, turi jus prižiūrėti, turi jums padėti, turi viską dėl jūsų padaryti, turi viską dėl jūsų sutvarkyti. Jos yra tos, kurios kuria jums gėles, daro visokius gerus darbus dėl jūsų, bet tuo pačiu metu jos prisirišusios vien tik prie Manęs, visos jos, ne prie jūsų, nes jūs esate Mano vaikai, jos prižiūri jus. Jei tik bandote blogai elgtis, su jumis baigta ir keliaujate žemyn. Bet jūsų Motinos atleidimas yra toks didis, kad Ji visada stengiasi atleisti, suteikti progą ir pasakyti dievybėms, kad pabūtų ramios. Aišku, jos paklūsta iki tam tikro taško. Bet jei norite būti bjaurūs žmonės, jei norite būti žiaurūs, jei norite būti nuodėmingi ir likti Sahadža jogoje – negalite. Tai ne kokia religija, kaip matėte vakar – kai darote bet kokias klaidas, darote, ką norite, žudote žmones, apgaudinėjate ir tebesate čia. Taip nėra. Čia jūs turite būti Sahadža jogais tikrąją žodžio prasme.

Štai kodėl kiekvienas turi suprasti. Yra atėjusių Sahadža jogų, jie negali patekti vidun, manau, durys uždarytos. Taigi, tokia didinga Energija, tokia budri, tokia mylinti, ji yra tokia. Ir Motina, kuri yra jūsų mokytoja. Motina moko vaikus su meile. Ir ne tik, bet jūs niekad nejautėte, kaip Aš mokiau jus Sahadža jogos. Jūs tiesiog to išmokote. Jums tai vaikų žaidimai. Tai toks sudėtingas ir subtilus dalykas, jūs jį priėmėte be jokių sunkumų. Tai buvo padaryta taip meniškai, taip gražiai, sukurta jumyse, dabar žinote, kas yra Sahadža joga, o kas nėra Sahadža joga.

Visos tos žinios atėjo pas jus taip švelniai. Kaip jūs dainuojate indišką dainą, matote, net patys indai nustebę, jie kartais negali

dainuoti kaip jūs. Tie, kurie atėjo į Mano programą, matė jus. Kažkokie muzikantai pasakė: „Mums buvo tikrai gėda. Kaip tie žmonės gali taip gerai dainuoti ir ištarti viską taip gerai?“ Jūs turite pasitikėti šia Energija visiškai! Tomis dienomis, kai žmonės buvo bėdose, jie visada buvo puolami, jie negavo savirealizacijos, jie turėjo pasitikėti Dieviškąja energija. Jie turėjo. Bet dabar, kai gavote savirealizaciją, jūs turite laisvę. Jūs niekada negalite užmiršti, kad turite tikėti šia Dieviškąja energija. Visą laiką ji jus prižiūrės.

Taigi, kaip krečiame pokštus Sahadža jogoje? Tingių kelmų ateina į Sahadža jogą. Absoliučių tingių kelmų, vadinasi, jie turėtų būti kairėje ar kad ir kas ten bebūtų. Ir jei jiems pasakote: „Geriau padaryk šį darbą“, „Ne, Motina, aš to nedarysiu, nes mano dešinė pusė įkails.“ Labai dažnas triukas. Tai labai dažnas triukas: „Aš negaliu padaryti šio darbo!“ Vos ėmėsi darbo, jie tiesiog pabėga. Kiek žmonių dirba? Labai nedaug. Anądien Aš nuėjau į virtuvę ir paklausiau vienos indės merginos, kas vyksta, ji atsakė: „Jie visi bėga šalin. Nė vienas nenori mums padėti.“ Niekas nenori prisiimti atsakomybės. Bet triukas toks, kad jis krečiamas Sahadža jogoje: „Jei padarysiu tą darbą, aš nukrypsiu į dešinę.“ Bet, jei nukrypsite į kairę, jis [tigras] yra čia.

Labai malonu, kad jūs jį čia pasodinate, Aš labai džiaugiuosi. Taigi visi letargiškai žmonės, tingūs kelmai visada taip daro. Dabar kažkam pasakoma: „Turi atsikelti ryte“, jie jaučiasi blogai dėl to: „O! Kaip atsikelti?“ Bet, jei grįšite prie savo pačių praeities, pasakysite, kad galbūt vartojote narkotikus, galbūt vartojote alkoholį, galbūt vartojote visus tuos kairės pusės dalykus, todėl negalite atsikelti ryte! Dabar, kaip atsikratysite arba neutralizuosite tuos turėtus žalingus įpročius? Kaip jūs tai padarysite? Jei pradėsite keltis anksti ryte, pamažu susiformuos įprotis, taip galėsite to atsikratyti. Tiesiog būti pasiruošus pradėdant ryto saulei tekėti. Alkoholis savaime yra tokia kairės pusės nesąmonė, tokia, kad vienasysk Deivė išgėrė visą pasaulio alkoholį. Jūs nepatikėsite, visą alkoholį!

Šventieji kaip Sainathas surūkė visą Maharaštros tabaką, bet jie teberūko. Šiva išgėrė visus nuodus, nes Jis yra gyvenimo davėjas. Kiek daug jie padarė iki šiol, taip nuoširdžiai, uoliai, visiškai susikoncentravę. Jūs matote Mane taip dirbančią, bet jie taip pat dirbo. Taigi netikėkite akiai! Aš jums liepiu užsirašyti: „Ką aš padariau dėl Sahadža jogos šiandien? Dėl savęs padarysiu viską: nusidažysiu namus, nusidažysiu savo virtuvę – viską, pasisiūsiu gražų sarį, palaidinukę. Aš pati. Ką nuveikiau dėl Sahadža jogos? Kiek dovanų padovanojau kitiems?

Kiek laiškų parašiau kitiems? Kokias patirtis užsirašiau? Užvis svarbiausia, kiek kartų jaučiau Motinos meilę savo širdyje?“ Bet pasakysiu jums priežastį, kodėl Vakaruose yra didelė problema, Aš ją atradau dabar. Kai atradau Sahadža jogą, taip pat atradau paslaptį, kurią pasakysiu jums šiandien. Tai taip pat yra įžvalgos Šakti: kaip galima išaiškinti demonus, kaip jie dirba jūsų mintyse, kaip jie klesti. Manau, kai kuriems žmonėms pasakojau, bet ketinu papasakoti jums visiems. Būdami vaikais iki penkerių metų amžiaus esame orientuoti į ego, ta prasme, kad rūpinamės tik savimi. Jūs duodate dešimt žaislų dešimčiai vaikų, jie paims savo žaislus ir žais patys vieni, nekalbės su niekuo, tiesiog eis ir žais. Jie vienas kitam netrukdy, tai lygiagretus gyvenimas. Jie netrukdy.

Jei trukdys, gali susimušti, gali padaryti ką nors tokio nesąmoningo. Tai gali vykti dėl kokio bhuto juose, kaip vaikuose. Bet kai jie yra penkerių metų amžiaus, tarkim, dabar paklauskite vaiko, esančio čia: „Ką tu matai dabar?“, jis atsakys: „Aš matau tigrą čia, ir šias gėles, tai, tai, ir visa tai matau.“ Bet, jei priversite jį atsistoti ten, tarkim, kas nors stovi toje pusėje, ką jis matys? Jis vis tiek sakys matęs tigrą, gėles, tą ir aną. Pabandykite. Nes jis negali matyti iš kito žmogaus pozicijos. Jis tiesiog užsiėmęs savo ego. Visa kultūra Vakaruose, kaip pamačiau dabar, nežinau, seniau ji nebuvo tokia, tėvai gerai kontroliavo savo vaikus, ir jie buvo atsakingi už vaikus, jie elgėsi gerai, kad ir vaikams būtų gerai. Nekovojo vaikų akivaizdoje vieni su kitais. Turiu omenyje, jie turi šiek tiek kovoti, bet tik miegamuosiuose turėtų tai daryti, nes, kai buvau jauna, Aš nemačiau filmų, kuriuose vyras su žmona visą laiką pykstasi arba skiriasi.

Ne, visiškai ne, vyro ir žmonos supratimas, bet kai yra kita moteris arba kitas vyras, jų veidai pasidaro tokie. Jei pamatysite gatvėje du žmones, einančius šalia vienas kito štai taip, tai žinosite, kad jie – ne vyras ir žmona. Tai yra modernūs laikai. Tai yra modernūs laikai. Ir Vakariai yra blogiausi. Taigi nutinka taip, kad tėvai taip pat nėra užaugę, jie nėra subrendę, neturi atsakomybės jausmo. Turint vaikų, kaip elgtis su vyru, ypač moterys yra labai labai dominuojančios ir kvailos. Turiu pasakyti. Jos nemoka gaminti maisto, jos neišmano visiškai nieko. Jos gali būti tik karjeristės, jos gali taip sėdėti banke ir ką nors rašyti.

Ir jos itin kvailos: nemoka elgtis su savo vyrais, nemoka elgtis su vaikais, jos nieko nesimokė. Jų motinos neskyrė joms dėmesio. Jokios disciplinos. Taigi tas į ego orientuotas vaikas tebėra orientuotas į ego. Jokios meilės, jokio švelnumo. Sakyčiau, Mano motina buvo labai griežta. Itin griežta. Bet ji taip pat labai mylėjo, labai mylėjo, itin griežta kaip Džagadamba. Turiu omenyje, liepdavo mums gaminti maistą, net kaip laikyti rankeną. Ji mums pasakydavo: „Ne tuo kampu, ne taip reikia, darykit šitaip!

Kodėl taip stovite? Kur jūsų dėmesys?“ Ir nekildavo jokių klausimų. Visa ta disciplina ir visa tai, ko išmokome vaikystėje, šiandien yra labai naudinga mums. Ir jie buvo be galo mylintys. Jie buvo dėl mūsų gerovės, kad ir ką darė, darė dėl mūsų gerovės. Bet, manau, ypač Šveicarijoje visada jaučiau, kad motinos yra neišmokytos, taip pat jos labai pavydi savo dukroms. Mūsų motinos, Mano motina buvo labai išsilavinusi, bet jos motina nebuvo. Bet ji buvo išmintinga moteris. Ji turėjo atsakomybės jausmą, ji žinojo, kad yra motina ir turi atitinkamai elgtis. Ji nebuvo vaikiška ar kvaila.

Taigi dėl to, kad ta meilė nebuvo perduota šioms ponioms, jos tebėra orientuotos į ego. Jos tebėra kūdikiai. Jos tebėra nesuaugusios. Dar negali matyti iš kito žmogaus pozicijos ir tampa itin užsispyrusiomis: „Ne, tai netiesa!“ Dabar pripažinkime tai, šiandien esate Adi Šakti pudžoje, ji pavojinga, nes tai – kaip veidrodis, ir turėsite pažvelgti į save. Aiškiai pažvelgti į save. Dominuoti prieš vyrą yra kvailystė, nes jūs nežinote, kaip tvarkytis su vyru – štai kodėl. Aš sakyčiau, indės moterys dominuoja prieš vyrus teisingai, tam tikra prasme: vyrai negali apsieiti be savo žmonių, negali apsieiti be savo žmonių. Jie net nemoka susitvarkyti savo daiktų, jie nemoka net pasigaminti arbatos, nemoka išvirti kiaušinio, jie nieko nemoka. Jie nemoka užrakinti namų, atidaryti spintos, pakloti lovos. Jie nemoka nieko, kas yra praktiška.

Turiu omenyje, Mano vyras visada prieina ir paklausia: „Ar šis kaklaraištis man tinka?“ Taip vyksta jau seniai, dabar jis žino, kad esu Adi Šakti, bet prieš tai irgi jis ateidavo ir paklausdavo: „Ar jis tinka?“ „Ne, netinka.“ Gerai, jis pakeisdavo. Bet todėl, kad nesate suaugusios, nesate subrendusios, nežinote, kaip elgtis su savo vyrais, jūs bandote dominuoti, ir tada vaikai mokosi iš jūsų, jie taip pat bando dominuoti prieš jus. Akivaizdu, jūs turite suprasti, kaip autoritetas perimamas iš viršaus. Aš visada sakysiu: „Aš – ne Dievas, Sadašiva yra Dievas.“ Greguaras buvo šokiruotas, kai jam tai pasakiau. Bet Aš taip pat esu Dievas. Be Manęs, kas Jis? Aš esu Jo energija. Jis bejėgis. Bet leiskite Jam būti Dievu, gerai, nes jei turite kažką apkaltinti, kaltinate Jį, Jis yra Dievas. Bet Aš turiu sunkiai dirbti, kad Jis būtų patenkintas, nes kitaip, žinote, Jam niekas nerūpi, Jis tiesiog sunaikins, Jis tiek težino.

Jis sunaikins jus, bet kuris, bandysiantis žaisti su Manimi, bus Jo taip sunaikintas, kad daug gyvenimų negalės tapti žmogumi. Jis yra toks šiurpus. Žinote, Jis yra tas, kuris sukūrė visus šiuos dalykus. Taigi mes turime augti, turime augti kaip išmintingos moterys, kaip moterys, kurios yra kaip Motina Žemė, kaip sakiau. Ir kai jūs Manęs paklausėte: „Motina, Jūs taip sunkiai dirbate, o atrodote taip žvaliai“, – nes Aš mėgaujuosi tuo, ką darau. Man tai – kaip muzika. Dirbti Man yra kaip muzika. Maistą gaminti Man yra muzika. Viskas Man yra muzika. Ar jūs pavargstate nuo muzikos?

Priešingai, jaučiatės žvaliai. Ir kai Aš žudau demonus, kaip matėte ten, Aš tampu labiau nušvitusi, daugiau šviesos patenka į Mane. Tai grįžtamasis ryšys. Taigi Aš turiu padaryti taip, kad jūs tai suvoktumėte, prašau, šiandien giliai introspektuokite, ištyrinėkite savo sielą. Atraskite, kas mums ne taip. Nepūskite savo ego, nes ego jus padaro idiotiškais, tai jūs turėjote matyti. Mes Sahadža jogoje turime kelis žmones, kurie yra tokie idiotai, bet mano pažįstantys save. Mes visi tai žinome. Kiekvienas cirkas turi savo klouną. Bet mes privalome turėti liūtus ir tigrus.

Tai, kas kelia žmonėms įspūdį, yra liūtai ir tigras, o ne klounai. Taigi labai svarbu mums introspektuoti ir patiems pamatyti, ką esame padarę dėl Sahadža jogos. Žinoma, Aš turiu jus pasveikinti dėl vieno dalyko. Nes jūs žinote, kad Aš tokia. Nieko nesu padariusi, kad tokia bučiau, tiesiog tokia esu, tikrai. Taigi Aš esu Energija! Jei turiu Energiją, tai dėl to, kad pati esu Energija. Ar čia yra dėl ko džiūgauti? Aš nesijaučiu taip, visų pirma. Bet jei jūs nesinaudosite Mano Energija, tada Aš tapsiu tokia kaip žmogus.

Kodėl Aš esu Deivė? Nes išnaudoju kiekvieną savo Energijos trupinėlį. Ir jei jūs, žmonės, nenaudosite savo Energijos dėl kokių nors nesąmonių ar baimių, kurias galbūt turite, jus gali visai gundyti ar varžyti, ar dar ką nors. Jei neketinate išnaudoti savo meilės galios, tai negalėsite kilti. Taigi esmė yra tokia, jei gerai suprantate, visa jūsų Motinos galia yra meilė. Kad ir ką Ji daro, viskas yra dėl meilės savo kūriniai. Ir introspekcija prasideda, bet ji neturi būti per vėlai. Aš seniai sakiau, kad taip išnaudodami Motiną Žemę jie daro daugybę dalykų. Jūs turėjote girdėti Mane taip sakančią, Aš tai kartojau paskutinius aštuoniolika metų.

Šiandien ekologinės problemos stovi kaip rakšasas prieš jus.

Ką jums dabar su juo daryti? Pamatykite jį. Automatiškai pamatysite save, savo destruktiją. Introspekcija, jei jos dabar neatliksite, pamatysite tai tada, kai bus smarkiai per vėlu. Taigi nebūkite tiesiog savimi patenkinti, kaip jūs, Sahadža jogai, tai darote šiuo metu. Jei atvažiavote į Mano pudžą, žinoma, kad tai tas pats kaip įšokti į jūrą, jūra turi galią įtraukti jus, bet taip pat turi galią išmesti jus atgal ant kranto. Ji veikia abiem būdais. Taigi: „Kodėl negaliu gilėti Sahadža jogoje?“ Tam yra pasiteisinimų: „Aš neturiu tam laiko, esu labai užsiėmęs, dirbu kontoroje, darau tai.“ Tada jūs nesate Sahadža jogai. Visas jūsų laikas yra skirtas Sahadža jogai. Bet dėl to Sahadža joga duoda jums pakankamai laiko daryti viską.

Aš sužinau iš žmonių, kuriuos staiga sutinku pudžose, kartais Vankuveryje, kartais San Diege, kartais čia. Aš paklausiau: „Kaip čia atsidūrei, kaip tavo verslas?“ Jis atsakė: „Verslas mane čia atsiuntė tiksliai šiai datai.“ Kai ši Energija yra tokia didinga, kai tai suvokiate, kai sužinote, kokia ji didinga, tada viską paliekate šiai Energijai. Ji padaro už jus viską. Taigi šiandien mes kalbame apie Šakti, apie Deivės Energiją, kurią reikia dar labiau atrasti, ji labai sudėtinga, labai gerai subalansuota ir nepaprastai efektyvi. Kad ir kokį darbą šios energijos turi padaryti jumyse, prašau, gerbkite jas. Prašau, pabandykite įsisavinti jas ir leiskite sau augti. Nesakykite: „Aš dabar vedęs“ arba „Aš dabar nėščia“, arba „Aš auginu vaikus, turiu darbų“, – nieko. Viskas tampa tobula, kai jūs išstobulėjate. Viskas yra susieta su jūsų tobulumu. Tada jums nebereikės Manęs klausti: „Kokį darbą aš turiu dirbti, Motina, ko aš turiu siekti?“ Nieko.

Jūs tiesiog turite matyti savo kryptį ir viskas išsisprendžia. Taigi visi demonai, kurie buvo nužudyti, vėl sėdi savo vietose. Blogiausia, kad jie sėdi ieškotojų galvose, nes dabar sugrįžo kaip guru. Jie atėjo kaip katalikų bažnyčia, kaip protestantų bažnyčia, kaip visokios šventovės, visokie fundamentalistai ir panašiai. Visi atrodo kaip rakšasai, jei į juos pažiūrėsite. Jie daro įtaką jums, ateina į jūsų galvas. Bet, atėjus į Sahadža jogą, net ir tokios galvos būna išvalytos, jūs su jais susitvarkote. Tačiau ką daryti po to su visų šių darbų darymu – valymusi, džiuginimu ir visu kitu – ką tada daryti? Jūs turite visa tai duoti kitiems! Tai yra jūsų atsakomybė.

Visų pirma jūsų charakteris, jūsų elgesys, jūsų santykiai turi būti tokie tyri, kad patys savaime skleistų šviesą. Pavyzdžiui, jei jūs turite labai švarią stiklinę, šviesa gali per ją sklisti. Taip pat Kundalini yra tyras noras, jūs privalote turėti labai karštą ir nepaprastai kunkuliuojantį, galima pavadinti, besiveržiantį norą kam nors duoti vibracijų arba realizaciją. Duokite jų medžiams, duokite jų šunims, duokite jų viskam, ir jei rasite žmogų, duokite ir jam. Pakankamai sunku, bet tai turi būti padaryta. Tačiau, kad ir ką darytumėte, laikykite dėmesį, sutelktą į jungtį. Bet, pavyzdžiui, jie praktikuoja Sahadža jogą, ir jų jungtis yra nutrūkusi, ką tada duodate? Sahadža jogą ar ką? Duodate tamsą. Duodate neišmanymą.

Duodate beprotybę. Taigi dėl šios galingos Šakti visad turite palaikyti jungtį ir stengtis, kad Ji būtų patenkinta. Kaip protokolai yra labai svarbus, ir jūs visa tai matote. Jie jaučia protokolą, nes yra nekintantys. Jūs taip pat turite gerai įtvirtinti protokolą. Pakankamai sunku ar nesmagu Man, kaip žmogui, sakyti jums, koks turi būti protokolai Deivei. Tikrai. Bet Aš turiu jums pasakyti, nes nenoriu, kad nukentėtumėte. Protokolo turi būti laikomasi ir jis galėtų būti labai gerai suprantas. Žinoma, dabar žymiai geriau.

Kai pirmą kartą jie darė Man pudžą Delyje, padarė Man „arti“ su plastikine lėkšte, ir kumkumą laikė plastikinėse dėžutėse, ir Aš taip jaudinausi dėl tų žmonių, kad visas Mano kūnas sumažėjo štai taip, nurodant jiems: „Dabar nieko nebedarykite!“ Jei pažvelgsite į Mano nuotrauką, pamatysite Man labai kitokią. Aš labai nustebau, kad jie nežino, ką daryti. Gerai, dabar, prašau, sutelkite dėmesį į protokolą. Pavyzdžiui, žmonės tik anksti ryte vaikšto su pižamomis, taip netinka. Jūs turite apsirengti tinkamai. Jūs ateinate, bet nežinote, kas yra Adi Šakti. Ar žinote? Jei žinote, tada ruošiatės susitikti su Adi Šakti. Protokolas turi būti suprantas. Laimei, Indijoje žmonės daug žino apie tai, kartais jie susimaišo taip pat.

Taigi protokolai yra labai svarbus, nes šie [liūtas ir tigras] bus labai įtūžę, jei jūs nesilaikysite protokolo. Tai be galo svarbu. Štai kodėl Kristus yra pasakęs, kad Jis toleruoja bet ką prieš save, bet nieko prieš Šventąją Dvasią. Ir dar Jis yra pasakęs: „Saugokitės murmančių dvasių“, nes jei jūs murmate Man už nugaros, Aš viską girdžiu. Jie praneša kaskart. Kad ir ką darytumėte Man už nugaros, visada žinau, kas vyksta. Aš neskubu, bet tada tai suveikia. Tai dėl jūsų gerovės, jūsų labai, jūsų augimo, apie kurį amžiais svajojote! Jūs turite gerbti save, nes esate ieškotojai ir dabar atradote tiesą. Taigi pasidarykite iš jos karūną ir užsidėkite

sau ant galvos.

Dabar jūs esate kaip valdovai. Kol nežinosite, kokias galias turite, kaip jas gavote arba kol to neprisiminsite, taip pat kol tiesa netaps jūsų dalimi, tol jums bus sunku augti. Jūs nebūsite nei čia, nei ten, kabosite ore kaip švytuoklė, siūbuodami šen ir ten, iš kairės į dešinę, iš dešinės į kairę. Sahadža jogui turėtų būti gėda sakyti: „Aš nukrypau į kairę, aš nukrypau į dešinę.“ Kaip jūs galite būti tokie pažeidžiami? Kadangi neaugate. Jūs turite būti kaip Gibraltaro uola. Kaip jūs galite užsiteršti? Gerai, jei manote, kad kažkas yra labai negatyvus, nebūkite šalia to žmogaus. Bet jūs negalite tapti išrankiomis poniutėmis. Mano vaikai yra „vir“ – taurūs.

Jie turi būti. Jūs esate Mano vaikai. Jūs nebe krikščionys, induistai, musulmonai, jūs daugiau nebesate tie baisūs demoniški žmonės, jūs esate Mano vaikai ir turite būti drąsūs, turite būti teisingi, geri ir atjauciantys, turite būti dinamiški. Čia mažiausia. Aš tikiuosi, kad po šios pudžos jūs atsisėsite, pamedituosite, introspektuosite ir suprasite: „Kodėl aš tai darau? Kokia problema?“ Sakykim, keli žmonės vakar snaudė, mačiau juos. Dėl kairės Nabhi. Taigi sutvarkykite kairę Nabhi. Jei esate gerai susijungę su šia Dieviškąja energija, galite nemiegoti tris dienas bei tris naktis ir nebūsite pavargę. Taip kartais jums nutinka.

Bet dėmesys turi būti sutelktas į Energiją, dėmesys turi būti sutelktas į jungtį, kurią mes turime su šia Energija – tik tada. Kitaip būsite išsekę – natūralu. Viskas yra taip logiška, taip logiška. Dėkokite Dievui ir sau, dėkokite savo likimui, kad jums taip pasisekė, iš jūsų nedaug kas turite tą jungtį, ir jūs sugeriate tą Energiją taip lengvai į save. Kodėl esate, kodėl elgiatės kaip paprasti žmonės iš gatvės, užduodami kvailus klausimus? Jūs nustebsite, kad Deivė ankstesniuose gyvenimuose nėra tiek daug kalbėjusi, kiek Aš. Vieno ar dviejų žodžių pakakdavo, pasakiusi „Hu!“ užmušė vieną, „Ha!“ – pribaižė kitą. Visus tuos dalykus Ji sutvarkė tik sakydama: „Hu, ha, hi, hei“. Bet niekas niekam nedavė realizacijos, nė viena inkarnacija. Jie sakė: „Ne, ne, ne, ne aš.“

Atsiprašau, bet ne aš, neketinu to daryti.“ Jie tikriausiai matė, kokie kvaili yra žmonės. „O, Dieve, nieko tokio. Man viskas gerai. Aš galiu eiti į džiungles keturiolikai metų, galiu dirbti Ardžunai vadeliotu, galiu būti nukryžiuotas arba nunuodytas, tik neliepkite man turėti reikalų su žmonėmis! Ne, ne, ne. Jau geriau eiti į zoologijos sodą, negu daryti tai.“ Štai todėl nė vienas iš jų, nė vienas iš jų, o kai kurie net nekalbėjo apie tai, nes manė: „Jei kalbėsime, jie paprašys, kad duotume jiems realizaciją.“ Nė vienas iš jų. Taigi tai yra Adi Šakti atjauta, meilė ir pasitikėjimas, jūs taip pat turite pasitikėti. Aš jums daviau ne tik realizaciją, bet ir galias, dėl kurių galite duoti realizaciją kitiems. Nė viena iš inkarnacijų nepadarė to, ką jūs darote šiandien. Su visomis savo galiomis jie to nedarė, o jūs galite padaryti, nepaisant fakto, kad jūsų instrumentai nėra tokie stiprūs, nėra tokie dieviški.

Bet vis tiek, vis tiek turime kilti aukštyn ir savo gyvenimuose laikytis prioritetų, kuriuos turime. Dievams prioritetai buvo tik dieviškas darbas, nieko daugiau. Niekas nesiėmė darbo, niekas. Niekas nėjo į universitetą, niekas nesimokė. Viena, ką jie darė, buvo Dievo darbas. Taigi jūs padarykite visa kita kaip Dievo darbą, ir štai taip Energija įsilies į jus. Kai jūs pradėdate daryti Dievo darbą, visa, ką darote, tampa Dievo darbu, kai jūs suvokiate, kad darote Dievo darbą, nusprendžiate: „Aš ketinu daryti Dievo darbą“, tada Dievas perima. Jis padaro visa kita, jūs tik darykite Dievo darbą, Jis jį perima. Tikiuosi, jūs tai suprantate, pabandykite. Pabandykite.

Pasitikėkite. Taip pat dėkokite Dievui, kad yra jūsų Motina, kuri gali jums pasakyti, kas jums ne taip. Dėkokite Dievui! Netgi jūsų motinos nesako, kas jums ne taip, nes jos nerimauja dėl jūsų. Ir tada nesiskųskite sakydami: „Motina, mano širdis užsiblokavo.“ Turiu omenyje, ką tada galite padaryti? Jei suprantate, kad tai darau dėl jūsų augimo, dėl meilės jums, dėl to, kad rūpinuosi jumis, tada jūs su tuo susitvarkysite. Bet nemanau, kad tai proto suvokimas, tai suvokimas aukštesniame lygyje, kuriame jis tampa jūsų sąmoningumo dalimi: „Kaip gali būti blogai? Viskas man turi būti gerai, viskas man turi būti gerai.“ Galop kiekvienas turi suprasti, kad visas tas septynias čakras, su kuriomis dirbu kolektyviniu būdu, palaikau Aš ir Mano Virata. Viratangananos aspektas yra toks, kad Ji sukuria šį visuotinį sąmoningumą mumyse, kolektyviškumą. Ir jei jūs to nesuprantate, tai šiais laikais dvasinis kelias yra tik kolektyvinis.

Štai kaip yra. Kadangi mes pasiekėme Sahasrara lygį, čia turime dirbti tik kolektyviškai, nėra kito kelio! Štai kas turi būti visiškai suprasta. Bet kuris, bandysiantis pažeisti kolektyviškumą blogu elgesiu ar dar kuo nors, bus išmestas lauk, be abejonės, ir pateks į blogas rankas. Taigi kolektyvas yra Adi Šakti darbas, nes Sahasrara čakroje, Sahasrara čakroje, Sahasrara čakroje yra Viratos įstatymai. Viratos energija yra Viratangana. Ji yra ta, kuri kuria kolektyviškumą. Tai svarbiausia, ką turime žinoti, jei negalime būti

kolektyviški dėl bet kokių priežasčių – gal dėl pavydo, gal dėl nepilnavertiškumo komplekso – bet ko, kas kyla anapus, kaip kirminas, šliaužiantis viršun, tada jūs turite žinoti, kad kažkas negerai jums, o ne kolektyvui. Nekritikuokite kolektyvo, kol Aš pati to nesurasiu ir nesutvarkysiu. Išmintingai išlaikykite kolektyviškumą ir nuoširdžiai stenkitės išlaikyti kolektyvą kartu.

Stenkitės padėti išlaikyti žmonių kolektyviškumą ir džiaugtis kartu. Nekritikuokite vienas kito, kritikuokite tik save. Jei jums patinka kritikuoti, geriau kritikuokite save. Taip geriau, nes tai taip pat yra įpročiai. Žmonės, ypač vakariečiai, reaguoja į viską. Jei pamato kilimą: „Oi! Jis man nepatinka!“, bet jis – ne jūsų, ne jums padarytas, ką jums su juo veikti? „Ne, man jis nepatinka!“ – bet jis ne jūsų, tad kam jaudintis? Jis guli čia, kodėl jums dėl to reikia taip liūdėti? „Man nepatinka tas žmogus, nepatinka ta suknelė!“ – kas jūs?

„Man nepatinka. „Man nepatinka“ – draudžiama Sahadža jogoje. Yra būdų, kaip sakyti dalykus. Bet nereikia šnekėti bet ko. Taigi visas pasipūtimas ir noras pasirodyti veikia prieš kolektyviškumą. Yra dar vienas tipas kvailių žmonių – kurie visada stengiasi Mane nufotografuoti, esu juos mačiusi. Jiems sakote: „Neikite, nebūkite priekyje.“ „Ne, eisiu, aš neklausysiu. Viskas!“ Kai kurie iš jų yra tikrai nepataisomi, užtikrinti, manau, kvailiai, idiotai. Jie nepataisomi. Bet sakau jums, neverskite jų savo idealais, neimkite iš jų pavyzdžio.

Dabar mes pasiekėme tokį tašką, kad Adi Šakti darbas yra pats svarbiausias visoje Visatoje. Gerai, demonų žudymas baigtas, kas dar? Baigtas! Sarasvati darbas baigtas. Ji sukūrė dinosaurus, na ir kas? Mahalakšmi darbas baigtas. Ji atvedė jus iki žmonių lygio, gerai, na ir kas? Tačiau kulminacinis taškas yra dabar, nes gavote realizaciją, nes gavote šią ypatingą savybę, nes įžengėte į Dievo karalystę. Tad elkitės kaip pridera. Taip pat privalote turėti orumo, žinodami, kad dabar jūs įžengėte į Dievo karalystę.

Mačiau kartą, kai ruošiausi susitikti su Indijos prezidentu. Jis Man buvo tiesiog žmogus, turiu omeny, niekada nesureikšminu visų tų prezidentų ir panašiai. Aš lipau laiptais, o tie, kurie ėjo su manimi, labai įsitempė, matote, maždaug taip. Aš paklausiau: „Kas atsitiko šiems žmonėms? Jie pamatė vaiduoklį ar ką panašaus?“ Tiesiog lipome laiptais. Ir ten buvo žmonių, kurie stovėjo, suprantate, su ietimis kaip sargybiniai, nesvarbu, kaip tai vadinama. Taigi Aš tik juokiais iš viso to, o visi tie žmonės labai įsitempė. Kai jūs įžengiate į Dievo karalystę, kokie sąmoningi turite būti dėl savo elgesio, kokie turite būti, kaip turite elgtis – tiesiog jauskite savo asmenybės unikalumą, kad jau esate Dievo karalystėje. Tiesiog pajauskite tai. Jei pajausite bent tiek, tada žinosite, kokią pasididžiavimo vertą vietą turite ir kokie orūs turite būti, kokie gražūs turėtumėte būti, kokie tvarkingi ir švarūs, ir mieli turėtumėte būti, kaip puikiai turite žinote mariadas.

Ir kai suprasite, kad jau esate laukiami, arba, galima sakyti, aukščiau Dievo karalystės piliečiai, tada turėsite įrodyti, kad jūs tikrai tai supratote, kad jūs iš tiesų jaučiate tai. Ir jūs turėtumėte jaustis nepaprastai džiaugsmingi, laimingi. Kaip vakar visi juokėsi iš menkniekio – iš kitų žmonių gatvėje. Tai ne Sahadža joga. Tarsi tai būtų geras sąmojis ar panašiai, juokas, arba kažkas kalba, o jūs juokiatės. Aš nustebau, kad jūs esate Sahadža jogai. Pagalvokite, kad šventieji taip daro. Ar jie taip darytų? Jūs esate šventieji, jūs esate „munindrai“ su „manana“ – per meditaciją jūs turite tapti karaliais. Kaip jūs galite neoriai elgtis?

Dabar pabandykite įsivaizduoti savo padėtį, pabandykite pajauti. Vakar, žinoma, kai prasidėjo paskutinė daina, tai prasiskverbė į tiek daug sielų, tiek daug širdžių, Aš žinau, tai unikalūs džiaugsmas, kurį vadina Nirananda. Aš vakar jį jaučiau. Išlaikykite, tai turi būti laikoma labai saugiai, jūsų „khumbose“ yra Kundalini. Ji yra ta, kuri pakilo. Taigi mano idėja, kad šiandien būtų garbinama ne tik „khumba“, kurioje yra Kundalini, bet „khumba“ taptų tarsi gėlių vazonu. Štai taip, taip įvyko, ir tada, kaip kažkas sakė: „Motina, šis gėlių vazonas gali tapti ir staline lempa.“ Aš pasakiau: „Matote, jūs tai pasakėte!“ Taigi, „khumba“ tampa gėlėmis, o gėlės tampa šviesa, aromatinga šviesa! Aš tikiuosi, kad jūs suprasite Mano viziją ir būsite su Manimi, jūs pasieksite tai. Mano vizija priklauso nuo jūsų. Mes turime paversti visą pasaulį gražia vieta.

Kad tai pasiektume, nereikės daug aukoti. Jūs jau esate palaiminti, jums nereikia daug daryti. Viena, ką reikia daryti, tai sutelkti dėmesį į energijos šaltinį. Telaimina jus Dievas. Ačiū. Matijas sako: „Mes pasižadame.“ Jūs visi tai sakote. Ačiū jums labai. Jums visiems reikėtų užrašyti stebuklus, kaip viskas pavyksta. Kai buvome Paryžiuje, ir jie norėjo nupirkti sarių moterims, ir niekur negalėjome rasti keturiasdešimties colių dydžio. Taip pat nebuvo trisdešimt šešių colių ar penkiasdešimt aštuonių colių.

Tada, einant automobilio link, Aš pasakiau: „Sustokite!“ Jis paklausė: „Motina, kas nutiko? Gatvėje?“ Aš patvirtinau: „Gatvėje

kažkas pardavinėja sarius.“ Ir mes jų gavome. Kitas, kurį jau matėte, buvo Ganapatipulyje, kai vyko Ganėšos pudža, kai turėjome aukso puodą jūsų dovanoms. Jūs įpratote dovanoti labai brangias dovanas be jokios meninės vertės, iššvaistote tiek daug pinigų. Netgi per nacionalines pudžas nieko negalite gauti. O mes gavome – lygiai tokiu pačiu būdu. Važiuodama iš oro uosto pasakiau: „Dabar čia yra šis bei tas!“ Jie atsakė: „Motina, ten yra parduotuvė.“ Pasakiau: „Eime pažiūrėti!“ Nuėjome apsižvalgyti ir gavome viską pusvelčiui. Dabar tas pats įvyko Amerikoje, nuėjau ir pasakiau: „Kinijai yra sunku, nupirkime ką nors kiniško.“ Taigi mes nuėjome į kinų parduotuves, jose buvo taip brangu, labai brangu. Tada apsisukau ir pasakiau: „Gera, leiskite Man nueiti į šalutinę gatvelę,“ o ten buvo parduotuvė, kurioje viskas buvo labai pigu, net kokiais keturiasdešimčia procentų pigiau. Keturiasdešimt procentų – nemažai.

Ir tik dėl to, kad mums pasisekė, manau, už šimto metrų pardavinėjo penkis kartus pigiau, šešis kartus pigiau. Kodėl taip? Jūs taip pat pabandykite. Bet noras turi būti tyras, supratimas taip pat turi būti tyras. Taigi tiesiog pamaniau, kad šie Sahadža jogai išleidžia tiek daug pinigų, iššvaisto tiek daug pinigų, o gauna ką nors nevertingo. Nors visų tų dovanų, kurias Man dovanojate, iš tikrųjų prašiau jų nedovanoti, prašiau, prašiau. Dabar iš asmeninių padarėme jas nacionalinėmis. Bet netgi nacionalinių, manau, kad dabar mums nebereikia nacionalinių, turėjome vieną tarptautinę, jei galėsite kitais metais, jei jūs, žmonės, sutinkate. Kad ir ką Man dovanojate, kad ir kas tai yra, Aš neketinu to pardavinėti ar atiduoti kam nors, dovana turi būti tokia, kad galėtume ją laikyti ateinančioms kartoms pamatyti, ką jūs Man dovanojote. Štai kokia viso to vertė, ne tai, kiek jūs išleidote.

Taigi, nėra jokios būtinybės dovanoti Man dovanas asmeniškai, žinau, kad jūs Mane mylite. Ir dar nežinau, ar sakiau lyderiams, kad neprašytumėte nacionalinių dovanų, nebešvaistykite pinigų. Net nežinau, ar jie dabar sutinka, jei sutinka, mes galime to nedaryti. Dovanoti tik tarptautinę dovaną, kurią jūs galėtumėte dovanoti. Nes jūs žinote, kad Man nieko nereikia. Bet tai veikia. Veikia. Kaip sakiau: „Padovanokite Man dramblio kaulo šį kartą“, o dramblio kaulas buvo labai brangus ir taip toliau, ir vėl mes viską gavome labai pigiai vienoje vietoje. Ir kai jūs Man padovanojote dramblio kaulo, nepatikėsite, perskaičiau laikraštyje, kad dramblio kaulo kilogramas kainavo penkis šimtus dolerių, dabar Amerikoje kilogramas kainuoja tik tris dolerius. Tai tiesa, ar ne?

Taip pat idėja yra paskatinti dovanoti rankdarbius ir meno dirbinius, Aš tiek daug kartų sakiau, kad iš mažo gabalėlio molio galite padaryti gražų daiktą, kuris bus labai vertingas. Taigi kodėl turime varginti Motiną Žemę? Kodėl mums neturėjus kelių meniškų, gražių daiktų, užuot tiek daug daiktų? Bet jei eisite dabar į parduotuves, nieko tokio negausite. Negausite šilko, negalite gauti to, negalite gauti ano. Taip sunku gauti ką nors natūralaus, nes žmonės daro tik nenatūralius daiktus. Kad ir kas ten būtų, iš to jūs turite kurti grožį. Jei pradėsite kurti grožį, mes bandysime tai išsaugoti, ir naudokite viską taupiai, neturėkite tūkstančių nesąmoningų daiktų, nes viskas – vienkartinis. Po kurio laiko bus žmonių, kurie bus vienkartiniai. Turėsime juos išmesti.

Kaip jie gyvens šioje Žemėje, jei mes nesuprantame, kad turime gyventi Žemėje suvokdami ribas. Matote, sakiau jums daug kartų, dovanokite meniškų daiktus, rankdarbius, daugiau rankdarbių. Daug neužsižaiskite su tuo. Galų gale, jei turite ką nors nupirkti, ką nors dirbtino, bent jau žiūrėkite, kad tai būtų meniška. Taigi, jei turite didžiulį norą, šiandien yra diena, kai visas pasaulis nori melstis dėl Motinos Žemės išsaugojimo, štai kodėl pradėjau šią temą, nes mes turime melstis, kad visi puoselėtume meną, puoselėtume save, dovanotume dovanas kitiems, taip pat naudotume meniškų daiktus, padarytus menininkų. Mes galime turėti kelis daiktus, bet meniškų, išreiškiančių meną. Ne pigius daiktus. Visoje Prancūzijoje mačiau, kad visur yra atsiradęs plastikas, jis ir medvilnėje, ir šilke, ir vilnoje. Jis gali būti visur, išskyrus žmogaus smegenis. Tai siaubinga.

Taigi, kaip bebūtų, visur stenkitės pirkti meniškų daiktus, o ne lėkštus, siaubingus, pigius daikčiukus. Gera? Taigi, štai ką mes šiandien turime, taip pat turite melstis Man, kai darote pudžą: „O Motina, o Motina, prašau, išgelbėk mūsų Žemę ir suteik žmonėms išminties, kad jie tinkamai elgtųsi, kad būtų sąmoningi.“ Kiekvienas Sahadža jogas turi būti sąmoningas dėl to, kiek jis naudoja elektros, telefonų, vandens ir viso kito. Mes turime būti taupūs. Jei nesiimsime atsakomybės dėl šių dalykų, tada tai niekur kitur nevyks. Jums reikia tai padaryti. Turite tai daryti kasdieniame gyvenime, kaip neatskiriamą savo gyvenimo dalį, stenkitės taupyti Motinos Žemės energiją. Tai labai svarbu. Taigi šiandien jie išsiuntė specialią maldą, žinoma, tai padarė kažkokios bažnyčios, kad ir kokios bebūtų, bet, manau, tai gera diena, nes jie turėjo pagalvoti, kad šiandien yra Deivės diena, ir štai taip jie prašė. Telaimina jus Dievas.

Ir 14 ištėkėjusių moterų, kurios dar nėra buvusios Mano pudžoje.

1991-0216, Mahašivaratri pudža, Keturi Širdies Nadi

View [online](#).

Mahašivaratri pudža. Čianciano Terme (Italija), 1991 m. vasario 16 d.

Šiandien mes susirinkome čia nusilenkti Sadašivai, kuris atsispindi mumyse kaip Šiva, kaip Dvasia. Jis atsispindi mūsų širdyje, ir, kaip matėte, mūsų gyvenimo tikslas yra pasiekti šią Dvasios būseną.

Anądien aš skaičiau keliose knygose, kaip buvo atliekama ši savirealizacija – savosios Dvasios pažinimas, ir kaip žmonės buvo kankinami. Pirmiausiai jų buvo prašoma kaip nors atsisakyti, paneigti ir pasmerkti savo kūną. Jeigu kūnui reikia komforto, tada pirmiausiai buvo liepiama bandyti miegoti ant kilimo, o ne lovoje. Jei to vis tiek negana, tada nuo kilimo reikia pereiti prie kilimėlio, jei ir to vis dar nepakanka, tada turbūt nuo to leidžiatės dar žemiau – iki Motinos Žemės, ir miegate ant Motinos Žemės. Ir jei kūnas vis dar nėra paruoštas, tada turite pradėti miegoti ant akmenų. Bet Himalajai vis dar yra labai toli, nes Šiva yra Kailaše. Taigi jūs keliaujate į Himalajus ir miegate ant ledo. Tai buvo mažiausias reikalavimas.

Tada sakoma, kad jūs mėgaujatės geru maistu, norite ištaigingai valgyti, valgote daug; gerai, taigi iš pat pradžių jums reikia atsisakyti visko, kas patinka, visko, kas jums patinka. Pavyzdžiui, italai negali valgyti pastos! Tada atsisakyti jos. Bet to negana. Po to jūs pradodate valgyti dalykus, kurie yra labai kartūs. Kaip Zen sistemoje jums bus duodama suvalgyti to, kas yra 108 kartus sustiprinta, visiškai kartu arba visiškai saldu. Taigi leiskite savo liežuviui pereiti šį testą. Bet skrandis vis dar yra. Taigi, jei jūs valgote per daug, vieną dieną badaukite. To nepakanka. Tada badaukite septynias dienas. Tada keturiasdešimt dienų. Aš turiu omeny, kad mėnuo turi tik trisdešimt dienų, badauti 40 dienų reiškia, kad po to jūs esate visiškai nusibaigę. Taigi, štai ką jums reikia daryti, kad pasiektumėte nirvaną.

Matote, jūs pasiekiate nirvaną, nes esate nusibaigę ir mirę, nieko nelikę iš jūsų, tik kaulai, ir tada šie kaulai tampa ne kuo kitu, o nirvana. Galiausiai ištinka mirtis, taigi su jumis viskas baigta ir tai yra nirvana, nėra jokios abejonės dėl to. Tada jūs negyvenkite name, nes namas – tai komfortas. Palikite savo žmoną, palikite savo vaikus – visus palikite. Ir nešiokite kokyklą nors vieną audeklą, apsivynioję aplink, tada eikite ir prašykite išmaldos iš žmonių. Bet su šiais drabužiais visgi dar yra problemų, nes esate prisirišę prie to audeklo. Taigi jūs keliaukite į Himalajus, kur niekas negali jūsų matyti, nusivilkite savo drabužius ir tame šaltyje drebėdami stovėkite. Tada jūs pasieksite savo nirvaną. Tokiu būdu jūs gaunate nirvaną. Visos šios sąlygos buvo reikalingos, kad pirmiausiai sunaikintų kūno poreikius. Jūs sakote savo kūnui: „Ne, nieko nebus, tu geriau siek nirvanos.“

Antras etapas buvo sunaikinti jūsų protą, kuris veda jus į jutimus, į džiaugsmą keliančius dalykus. Sakykim, norite ką nors turėti, ką nors labai stipriai, tai atsisakykite to, atsisakykite visiškai. Viso, ko prašo jūsų protas, tiesiog sakykite jam: „Ne, ne, ne.“ Sanskrito kalba yra tokia šloka: „Yat neti neti vachane, nigamo vacha“, kurią jūs nuolat kartokite: „Neti neti“ – „Ne, ne šitas, ne šitas, ne šitas, ne šitas.“ Ir tada jūs galite svarstyti tik... Taip, vien tik apie nirvaną. Prieš tai jūs net neverti to, kad būtų svarstoma apie jūsų nirvaną. Kai perskaičiau šią knygą, pasakiau: „Baba, aš pasiduodu. Šito per daug.“ Bet Sahadža jogoje yra kitaip, pirmiausiai statoma pastato viršūnė, o tada pamatai. Pirmas pasiekimas buvo jūsų Sahasrara atvėrimas. Ir tada Sahasrara šviesoje jūs turite matyti save ir matyti dėl savęs. Palaipsniui introspekcija buvo geresnė naudojantis vibracijomis, pamatyti, kodėl, kodėl aš noriu šito, kodėl mano dėmesys krypsta į patogumus, kodėl mano dėmesys krypsta į maistą, kodėl į mano šeimą, kodėl į mano vaikus, kai tuo metu aš turiu pasiekti aukščiausią?

Taigi jūs pradodate stebėti save. Tada naudodamiesi savo vibracijomis jūs taip pat žinote, kas jums ne taip. Tada nežiūrite į kitus, kas negerai kitiems, jūs pradodate matyti save, nes tai jūsų pačių augimas, kurį jūs turite pasiekti. Bet ankstesniais laikais visi šie dalykai buvo daromi individualiai. Taip žmogus, kuris pradėdavo nirvanos kelią, eidavo į „ekant“ – į atokias vietas, gyvendavo atskirai nuo žmonių, vengdavo jų, nieko nedarydavo, ir tada pasiekdavo šį augimą – savirealizaciją vien tik sau. Tai nebuvo kitiems. Tada šis ponas tapdavo visiškai išskirtinis. Jis su niekuo nekalbėdavo, jis nieko nepriimdavo ir sėdėdavo kur nors ant nuošalios kalno viršūnės. Ir į kiekvieną, bandantį pas jį ateiti, jis mėtydavo akmenis, sakydavo įvairius bjaurius žodžius ir niekada nesusitikdavo su tuo asmeniu.

Bet Sahadža joga nėra tokia pati. Sahadža joga yra visuotinis augimas. Tokios tipo vienetiniai pasiekimai niekur nenuvedė žmonijos. Žinoma, šventieji bandė kalbėti žmonėms, pasakoti jiems apie savirealizaciją, apie Dievą, apie teisingumą, apie vertybių sistemą; bet į juos taip pat buvo žiūrima kaip į kažką keisto, ir jie buvo kankinami, jiems buvo trukdoma. Taigi individualaus augimo lygyje jie nieko negalėjo padaryti dėl kitų, išskyrus tik kalbėjimą apie tai, pasakojimą tol, kol atėjo Sahadža joga. Netgi kalbėti apie tai buvo uždrausta. Iki XII amžiaus Indijoje niekas viešai apie tai nekalbėjo. Visa tai buvo sanskrito kalba, labai sudėtingos sanskrito knygos, kurios buvo pasiekiamos tik keliems siekiantiems. Buvo paaškinamos tik keletui, keletui žmonių. Bet buvo negalima duoti realizacijos.

Taigi vienas mokytojas turėjo vieną mokinį, ir visa tai buvo individualus augimas, individualus darbas. Toks mokinyš buvo paimamas iš kitų ir laikomas slapta, su juo buvo dirbama, ir jis galėjo tik dainuoti, galėjo rašyti eilėraščius, galėjo pasakoti apie tai ir sakyti, koks yra patiriamas džiaugsmas, bet jis nei turėjo kokią nors teisę duoti kitiems realizaciją, nei žinojo, kaip duoti realizaciją. Taigi dabar pažiūrėkite, kaip toli jūs nukeliavote. Jūs gavote savo realizaciją be ypatingų praradimų. Jūs galite veikti daug platesniu mastu, jūs galite duoti kitiems realizaciją. Jūs viską žinote apie subtilias žinias, apie Sahadža jogą.

Bet šiandien aš ruošiuosi jums papasakoti šį tą daugiau, ką mes turime žinoti. Labai svarbu žinoti, nes žmonės sako, kad jie praktikuoja Sahadža jogą taip pat, lyg eitų į bažnyčią, tai kyla ne iš jų širdies. Širdis yra Dvasios buveinė – Šiva mumyse. Taigi mes turime daugiau žinoti apie širdį, ir tai labai svarbu. Jūs žinote apie šiuos tris Nadi, kuriuos mes turime: Ida, Pingala, Sušumna; bet širdyje yra keturi Nadi. Ir vienas Nadi yra iki Muladhara čakros, o jeigu jūs peržengiate Muladhara ribas, jis nuveda į pragarą. Štai kodėl jie sako, kad Šiva yra griovėjas. Iš tiesų tai jūs prašotės sunaikinimo. Ir vos tik jūs prašote sunaikinimo, gaunate jį.

Nors ir sunaikinama viskas, kaip buvau sakiusi, tai panašu į vaisiaus formavimąsi, žiedlapiai atrodo taip, lyg būtų sunaikinti; kaip ir aš sakyčiau, jog sunaikinau daugybę jūsų dalykų, jūs galite tai vadinti savo sąlygotumais, savo ego, savo rasizmu, savo fanatizmu – visa tai buvo sunaikinta Sahadža jogoje. Tai turėjo būti sunaikinta, kad grožis išsiskleistų. Taigi, kai peržengiate savo mariadas tam tikrame taške, jūs keliaujate savęs susinaikinimo link. Keturiomis kryptimis yra įrengti susinaikinimai, nes yra keturi Nadi. Taigi, ką dabar reikia daryti? Kaip mes ruošiamės sustabdyti šį susinaikinimą, ateinantį iš pirmo Nadi ir vedantį į pragarą? Viena iš Šivos savybių yra ta, kad Jis yra nekaltumas. Jis yra visiškai nekaltas. Jis nekaltas kaip vaikas. Jis yra nekaltumo įsikūnijimas.

Taigi mes turime atsisakyti savo kūniškų troškimų, ištirpdyti juos, ištirpdyti juos nekaltume, nekaltumo vandenyne. Jūs turite ištirpdyti tai nekaltumo vandenyne. Nekaltumas yra kažkas vertingo, suprantamo, keliančio pasimėgavimą. Pažiūrėkite į gyvūnus – jie yra nekalti, jūs matote vaikus – jie yra nekalti; gėlės – jos nekaltos. Nukreipkite savo dėmesį į visus šiuos dalykus. Matote, einant gatve geriausiai žiūrėti į tai, kas yra trijų pėdų aukštyje. Jūs matote trijų pėdų aukštyje visas gėles, visą gražią žolę, visi vaikai, kurie yra maždaug trijų pėdų aukščio, yra geriausi. Jums nereikia žiūrėti į žmones, kurie yra aukščiau. Tiesiog žiūrėkite trijų pėdų aukštyje. Jūs galite matyti kažkieno kojas, nieko tokio. Bet jūs nematote akių žmogaus, kuris nėra tyras.

Taigi ištirpdykite šį norą nekaltume. Ir Muladhara, kuri yra tyra, nėra mirusi, pasibaigusi, bet yra tyra, ji yra teisinga, ji yra Šri Ganėšos savybės, ji yra tyra. Taigi net jei jūs gyvenate šiame pasaulyje, net jei esate žmogiškos būtybės, net jei jūs turite vaikų, vis tiek esate tyri. Kaip vieną kartą Šri Krišnos žmonos...

Visų pirma, Jis turėjo šešiolika tūkstančių žmonių, ir dar penkias. Tai buvo Jo šešiolika tūkstančių energijų, o penkios buvo elementai. Jos norėjo nueiti pas kažkokį gerai žinomą, sakyčiau, šventąjį, maharšį, atėjusį pasimelsti. Taigi jos norėjo nueiti, pamatyti jį ir pagerbti. Taigi jos paprašė Šri Krišnos leidimo, bet nuėjusios pamatė, kad visa upė išsiliejusi, taip patvinusi, kad jos negalėjo jos pereiti. Jos grįžo atgal ir paklausė: „Kaip mes galime pereiti šią upę? Ji visa patvinusi.“ Taigi Krišna pasakė: „Viskas gerai, jūs tiesiog nueikite ir pasakykite: „Jei Krišna yra Jogešvara, ir jei sekso prasme Jis yra visiškai tyras, tu nusek.“ Jos paklausė: „Kaip galime taip padaryti? Mūsų yra tiek daug. Ką Jis kalba?“ Taigi jos nuėjo ir pasakė tą patį upei, ir upė nuseko, o jos labai nustebė, kad jų vyras sako visus šiuos dalykus. Jos perėjo ir pagerbė tą „riši“ (išminčių), kai keliavo atgal, upė ir vėl buvo patvinusi. Taigi jos sugrįžo pas „riši“ ir paklausė: „Taigi, kaip mums dabar pereiti šią upę, ji visa patvinusi?“ Jis paklausė: „Kaip jūs čia atėjote?“ Taigi jos papasakojo istoriją apie Šri Krišną. Jos ten buvo privaišinusios tą „riši“ maistu ir vaisiais, ir jis suvalgė tiek

daug. „Viskas gerai, jūs nueikite ir pasakykite tai upei, kad šis „riši“ išvis nieko nevalgė.“ Jos paklausė: „Kaip tai gali būti? Ką tik mūsų akivaizdoje valgei.“ Jis atsakė: „Nueikite tik ir pamatysite.“ Jos grįžo atgal ir viską pasakė upei. Upė ir vėl nuseko.

Taigi gyventi šiame pasaulyje, būti žmona ar vyrų, būti vedus – bet kokių atvejų jūs galite būti tyri, visiškai tyri. Tai yra jūsų tyrumo ženklas. Antras Nadi, antras kanalas, kuris gali jus vesti į susinaikinimą, yra noras. Štai kodėl Buda pasakė, kad norų nebuvimas yra vienintelis būdas, kad žmonės nesentų, nesirgtų, nebesirūpintų. Taigi dabar šis troškimas, kurį mes turime – „Aš noriu šito“ – Vakaruose yra daug stipresnis nei kur kitur, verslininkai kiekvieną dieną kuria naujus daiktus. Imkim, pavyzdžiui, kirpėją: taigi moterys nori nupirkti tą peruką arba aną peruką, „Toks mano noras, privalau turėti šį peruką, kad užsidėčiau.“ Kita sako: „Viskas gerai, man reikia šito.“ O vyrų norai yra: „O, jei jis turi „Rolls Royce“, kodėl aš neturiu nė vieno?“ Jie negali mėgautis kieno nors kito „Rolls Royce“. Tai turi būti jūsų nuosavybė – „Man turi priklausyti ši nuosavybė.“ Norai gali būti bet kokie, ne vien tik materialūs. Norai gali būti taip pat idėjiniai: „Man turi priklausyti ši moteris, man turi priklausyti šis vaikas.“ Visokios priklausomybės, kurios jumyse tampa norais.

Bet nesakyčiau, kad tai dėl prisirišimo. Tai nėra prisirišimas, tai yra vien noras turėti daugiau. Vis kaupti ir kaupti dalykus, gauti dar ir vis tiek nesijausti laimingu bei patenkintu. Kokia yra priežastis šio tipo norų, kurie nėra tyri? Tai netyras noras. Tai netyras noras, ir kai toks noras tampa aktyvus, jūs galite eiti labai toli, sakykim, kaip Sadamas Huseinas, kaip Hitleris, tai yra ne kažkas kita, o noras, visiškai peržengęs bet kokias ribas. Jūs norite dominuoti prieš kitus žmones, tai taip pat kitas noras. Visi šie norai galop veda jus į susinaikinimą, nes nėra jokio džiaugsmo, nėra jokios laimės. Pavyzdžiui, aš dabar noriu turėti sarį, taigi noriu nusipirkti sarį. Visas mano dėmesys bus nukreiptas į tai, kaip gauti tą sarį, turiu gauti tą sarį, šį daiktą, aną daiktą. Dėmesys užsiteršia, tampa sujauktas dėl tokių bereikšmių dalykų kaip saris. Dėmesys, kuris turi mėgautis, kuris turi mėgautis Dvasia, kuris turi maitinti Dvasią, tampa išsibarsčius dėl mūsų norų.

Pirma, dėmesys yra išblaškytas, nes mes nesame tyri. Antra, dėmesys patenka į chaosą dėl mūsų norų. Taigi, ką turime daryti su norais? Norą turėti gražius daiktus, mes galime perkelti savo norą, materialų norą į estetiką, ir turėti vieną daiktą, kuris iš tiesų yra estetiškai vertingas, nes tai Šivos savybė, nes Jis teikia viskam estetiškumą. Sakykim, tai atrodo labai nykiai, labai paprastai, ir kažkas gali pasakyti, jog mechanškai. Bet jei tai būtų Šivos darbas, tada Jis būtų sukūręs ką nors labai gražaus.

Taigi Šivos savybė yra ta, kad Jis gražina viską, kas yra sukurta Brahmadevos, vystėsi dėl Višnu. Jis yra tas, kuris atlieka subtilų estetikos kūrimo darbą. Jūs esate matę mano nuotraukas daugybę kartų, su daugybe šviesų, vienaip ar kitaip – visa tai Jo darbas. Jis tai daro. Jis skleidžia šviesas tokiu būdu, Jis veikia tokiu būdu. Jis nori vien tik įtikinti jus apie mane. Tai yra Jo darbas. Taigi Jo darbas yra kurti estetiką – elgesio estetiką, poezijos estetiką. Viskas, kas yra sukurta, paversta grožiu, yra džiaugsmas, duodamas Šivos – tai Jo savybė.

Taigi, ko benorėtumėte, jei pradėsite tai daryti norėdami, kad būtų estetiška, rankų darbo, gražu, palaipsniui, pamatysite, atsiras vibracijos, nes visi gražūs daiktai turi vibracijas. Kad turėtumėte vibracijas, turite eiti tyro noro link. Taigi šis noras, kuris yra beprotybė, kuris verčia jus bepročiais, kuris yra toks bukas ir nuobodus, tampa tyru noru, nes jūs turite ištirpdyti visus savo norus vibracijose. Po kurio laiko netrokštate nieko kito, išskyrus vibracijas. Jūs nepirksite nieko, kas neturi vibracijų. Jūs nekalbėsite su žmogumi, kuris neturi vibracijų. Jei kas nors neturi vibracijų, tiesiog bėgsite tolyn.

Aš esu mačiusi žmones, bėgančius tolyn nuo kitų žmonių, tarsi kokia nors beždžionė juos vytųsi. Kai apsidairau, matau, kad aplink yra girtuoklių, ar kažkas ateina ir pan. Jie turbūt patys kažkada gėrė, bet dabar bėga tolyn: „Ne, ne, ne, ne. Ne dabar. Ne dabar, daugiau ne.“ Iš pradžių mes turėjome tris keturis hipius, kurie atkeliavo su manimi į Indiją. Jie yra tokie kaip jūs, jie tapo, jūs matote, Sahadža jogais. Ir keturi penki hipiai atėjo į mano programą, tai buvo Rahuryje, manau. Jie išsigando savo gyvenimo: „O ne, o Dieve!“ Aš paklausiau: „Kas jums nutiko? Ko jūs taip išsigandote?“ Taigi atsisukau, kad pamatyčiau tuos hipius, ir kol apsisukau, jų jau nebebuvo. Jų jau nebebuvo. Taigi nutinka taip, kad visi troškimai baigiasi Čaitanijoje, vibracijose. Ir jei tai neįvyksta, tada jūs turite žinoti, kad kažko vis dar trūksta. Bet jei nepadarysite šito, tada galiausiai susinaikinsite.

Taigi sakyti, kad Jis yra griovėjas, yra labai vienpusiškas teiginys. Jis turi abi energijas. Jis turi energiją duoti jums vibracijas. Jis duoda jums vibracijas. Devi yra energija, Šakti, bet Jis kuria vibracijas. Tai panašiai kaip penki pirštai, bet jei jie jus kutena, tada tai Šiva. Pirštai priklauso Devi, aišku, bet jei jie kutena, žinote, tai teikia jums džiaugsmą, laimę, tada tai yra Šiva, tai bhakti. Bhakti

džiaugsmas ateina iš Šivos. Šiandien kaip tik aiškinau, kaip viena moteris buvo Devi bhakti, labai gilinasi į Dvasią ir visa tai, žinojo tiek daug, tiesiog susiliejo su Manimi. Aš negalėjau suprasti, kaip ir ką ji padarė, nes paprastai žmonės to nedaro. Kai jie skaito apie Devi, galvoja: „Na, gerai, čia Devi, čia Matadžī.“

Suprantate, tai skirtingi dalykai. Jie nežino, kad skaitė apie Devi. Taigi ji pasakė: „Motina, aš tiesiog atpažinau. Juk parašyta, kad kaip Jūs esate švelni, taip ir Deivė yra švelni, kaip Ji liečia mane, kaip Ji manimi rūpinasi, kaip Jos dėmesys skirtas man.“ Yra toks sakinyš „Katakša, katakša, nirikšana“ – „Kiekvienas žvilgtelėjimas yra tiriantis“, bet „tiriantis“ nėra geras žodis, „nirikšana“ reiškia tyrimą, dievišką tyrimą. „Taigi visą laiką aš jaučiu, kad tai Tu, Tu, Tu esi visą laiką, kai aš klausau muzikos, aš jaučiu, matote, Ji mato mane. Ji mane jaučia, Ji maitina mane. Visą laiką jaučiu Tavo meilę.“ Štai kaip bhakti (Dvasia) ateina. Taigi jei jūs turite vibracijas, tai nereiškia, kad tai kažkas tuščia, suprantate? Ne, tai reiškia Dvasios džiaugsmą. Bhakti yra, galite tai vadinti garbinimu ir pan. Dievas yra meilės vandenynas. Jūs tiesiog įsiliejate į tai. Tam nėra žodžių. Ir tai yra, kai jaučiate, turite suprasti, kad priėmėte savo Dvasią kaip tikrą jungtį tarp savęs ir savo Motinos ar savo Tėvo.

Čia nėra diferenciacijos. Jūs esate vienis tame vandenyne, įsigėrę į vandenyną. Jūs esate lašas, jūs esate vandenynas. Jūs esate vienis toje bhakti. Ir bhakti negali būti mechaniška, nes ji ne žmogaus padaryta. Taigi, kad džiaugtumėtės Sahadža joga, turite suprasti, kad tai ne vien tuščios vibracijos, bet tai yra bhakti. Džiaugsmas – tai Šivos savybė, džiaugsmo savybę Jis suteikia mūsų gyvenimui. Viskas atrodo apsupta, atliepta. Toks pats yra džiaugsmas: „Aš taip myliu Dievą, ir Dievas myli mane, kad aš turiu prasmę gyventi.“ Pirmiausiai dingsta ego, sąlygotumai taip pat dingsta.

Taigi trečias Nadi, trečias Nadi – tai Nadi, dėl kurio mes jaučiame prisirišimus, prisirišimus prie ko nors, pavyzdžiui: tai mano vaikas, tai mano vyras, tai mano šeima, tai mano žmona, tai mano tėvas, tai mano mama. Kiekvienas iš pradžių Sahadža jogoje, kol jis dar tik pradėdantis, kalba tik apie visą savo šeimą: „Mano tėvas toks, mano mama serga, mano mamos sesės ir broliai, tam ir anam tas negerai.“ Lyg mes būtume pasirašę sutartį. Ką man daryti?

Pavyzdžiui, šiandien kažkas pasakė: „Matote, jie prarado savo pirmagimį. Prarado pirmagimį, nes vaikas miegojo kitame kambaryje.“ Aš pasakiau: „Mažas vaikas turėtų miegoti su motina, ir motina turi prižiūrėti vaiką.“ Tai labai paprasta, turiu omenyje, Indijoje jokia motina nesitaikytų su tokia situacija. Ji išmestų vyrą, sakydama: „Kas tai? Aš turiu prižiūrėti vaikėlį.“ Taigi pasakiau: „Pasakykite, kad jie turi miegoti su vaiku.“ Bet jie tuo netiki. Na gerai, o ką mes galime padaryti? Ar mes pasirašėme sutartį, kad prižiūrėsime jų vaikus, kai jie net nenori klausytis mūsų? Taigi iš pradžių yra tokia mintis: „O Motina, aš praktikuoju Sahadža jogą mėnesį, bet iki šiol mano finansinė padėtis nepagerėjo.“ Lyg jie ketintų paduoti mane į teismą dėl to, kad juos nuvyliau. Bet jie nenori matyti, kad jūs tik dabar atėjote į Sahadža jogą, net jei buvote Sahadža jogoje tiek metų, jūs nebuvote Sahadža jogai. Kažko trūksta, jūs nenusipelnėte. Kažkas negerai jums, ne Sahadža jogai. Bet jiems atrodo, kad Sahadža joga yra kažkas, su kuo pasirašai sutartį. Nedelsiant jie informuos jus: „Ten kažkas serga, kažkas, kažkas, kažkas, kažkas, nusiųskite penkis Sahadža jogus.“ Kam? Šie prisirišimai pradeda veikti mus.

Dar mačiau žmonių, labai prisirišusių prie savo vaikų, ir jie vis lepina: „O, mano vaikas, mano vaikas.“ Bet staiga jie suvokia, kad vaikas jau tapęs velnio vaiku. Vaikas pradeda atsišnekinėti, kalba visokius dalykus, muša savo tėvus, blogai elgiasi, ir jie staiga atranda: „Tai vaikas, kurį aš auginau, suteikiau tiek daug meilės.“ Ir jie jaučiasi netgi blogiau: „Aš tiek padariau dėl savo žmonos, o ji su manimi taip elgiasi“, „Aš tiek padariau dėl savo vyro, o jis su manimi taip elgiasi.“ Kam jūs tiek daug darote? Nėra jokios būtinybės. O jei darote, tai tiesiog padarote ir pamirštate. Aš niekada taip nesijaučiu. Žinau, kad Sahadža jogai, dėl kurių taip sunkiai dirbau, nusmuko. Viena, ką jaučiu, tai, kad tik vienas Dievas žino, kur jie atsidurs. Kur jie bus pragare? Kas jiems atsitiks? Tai vienintelis rūpestis. Nesusitelkiu į tai, kas jau nutiko, nes nieko man negali nutikti. Bet jei jie nusidėjo, aš tiesiog susirūpinu jų ateitimi, jų gyvenimais. Tai skiriasi. Taigi tokio tipo prisirišimą mes sanskrito kalboje vadiname „mamatva“ – „tai mano, tai mano vaikas, mano šitas, mano anas.“

Jūs artimieji – Sahadža jogai. Atsiminkite tai. Tai sakinyš, kurį turite atsiminti: „Mano artimieji yra tik Sahadža jogai. Ir bet kuris, kylantis prieš Sahadža jogus, keliantis rūpesčius Sahadža jogams – tai gali būti mano žmona, gali būti mano vaikas – aš jų atsisakau.“ Nes aš neleisiu tam nutikti. Tokie santykiai yra geri, kol Sahadža jogai yra vienybėje. Ir vos tik kas nors bando pakenkti bet kuriam Sahadža jogui, tada aš nebūnu su tokiu asmeniu. Ir sutikau daug tokių, jie labai geri Sahadža jogai. Jie niekada nestos į žmonos pusę, niekada nestos į vaikų pusę, nes žino, kad jei jiems pritarsi, tai padarysi juos nuodėmingais, juos

sunaikinsi. Jiems rūpi jų augimas, tad jie niekada neleis, niekada niekam, savo artimiesiems neleis kelti rūpesčių kitiems. Esu mačiusi vaikų, kurie labai nepaklusnūs, jie kelia labai daug rūpesčių, labai ūmūs, ir tėvai tiesiog sako: „Motina, sutvarkykite juos. Mes tai paliekame Jums.“ Ir jie bus sutvarkyti. Bet kiti sakys: „O, ne, ne, ne, ne; matote, mano vaikas, jis negalėtų taip pasielgti, suprantate.“

Taigi kiekvienas turi suprasti mokėjimą pasirinkti: „Kodėl aš esu priklausomas?“ Aš daug kartų pateikiau pavyzdį, kaip kyla medžio syvai, sunkiasi į įvairias medžio vietas, įvairias sritis, prižiūri žievę, prižiūri šakas, prižiūri lapus, žiedus ir vaisius, ir grįžta atgal arba išgaruoja. Jie nėra prisirišę. Jei liktų tik vienoje dalyje, visas medis mirtų, ir ta dalis, kuri tokia artima syvams, taip pat mirtų. Bet syvai turi daugiau nuovokos negu mes. Jiems vyras toks svarbus, turiu omenyje, tiek daug problemų dėl vyrų, žmonių, to, ano. „Dieve mano, – kartais pagalvoju, – kas tai?“ Štai kodėl jie sakydavo „Priimk sanjas“ – kad niekas negalėtų kalbėti apie žmoną, vaikus, apie nieką. Jūs turite būti sanjasiai, pirmiausia turite būti sanjasiai. Taigi jokios galvos skausmo mokytojai. Ir vos tik jūs pradodate kalbėti apie savo artimuosius, mokytojas pasakys: „Gera, tu eik lauk. Nieko nebus. Nieko gero.“

Bet Sahadža jogoje... Sahadža joga yra kai kas prasmingiau, ką reikia padaryti. Ji turi įsismelkti į visuomenę, į politinį gyvenimą, į ekonominį gyvenimą. Jūs turite ugdyti visą pasaulį. Pabandykite suvokti savo atsakomybę. Jūs čia ne tik tam, kad patys nušvistumėte, ne. Jums reikia turėti tiek daug išminties, tiek daug meilės ir tiek daug gebėjimo pasirinkti, kad suprastumėte, jog jūs esate išrinkti išlaisvinti visą pasaulį. Taigi dabar tai vadinama ribota meile, o tai, kas yra apsisprendimas, vedantis į sunaikinimą, yra nevaržoma meilė. Nes Šiva yra ne kas kitas kaip meilė, Jis yra meilė. Meilė yra tai, kas taiso, maitina, kas nori jūsų nuolankumo. Štai kas yra Šiva. Jis nori jūsų nuolankumo. Jis prižiūri jūsų nuolankumą. Taigi, kai jūs prižiūrite kitų nuolankumą su meile, tada visas gyvenimas pasikeičia, pasikeičia visas gyvenimo būdas, ir jums tai patinka, nes jūs tampate išvien su daugeliu, susiję su tiek daug šeimų, tiek daug dalykų, su daugybe kitų problemų, ir jūs tiesiog jaučiatės išvien su tiek daug. Dabar pažvelkite, kiek čia šiandien daug mūsų Sahadža jogų.

Pirmą kartą, kai atvykau į Italiją, turiu jums pasakyti, aš atvykau su Kristina... Ne. Koks Greguaro žmonos vardas? Katerina. Ir ji buvo vienintelė, kuri mokėjo itališkai. Ir mes liepėme keliems laikraščiams rezervuoti šokių tokią salę ir pareklamuoti mus. Nieko nebuvo padaryta. Taigi, kai mes atvykome, nieko neradome. Taigi ašėjau su ja kabinti plakatų, bet vis tiek niekas neatėjo. Ir šiandien mūsų tiek daug. Bet mes turime suprasti, kad mus sieja meilė ir, kad meilė skirta mūsų nuolankumui bei augimui. Ir tada jūs tiesiog džiaugiatės kiekvienu. Ir tada jūs negalvojate, kokios rasės esate, iš kokios šalies, kas dar jūs esate – nieko, jūs Sahadža jogai, ir baigta! Taigi tampate universalieji būtybės. Ir toks požiūris turi būti pasiektas.

Kai išgirstu, kad kai kurios indės mergaitės yra kankinamos, trikdomos, pagalvoju: „Kaip jie gali taip elgtis?“ Arba jei kai kurie yra juodaodžiai, jie kankinami; arba kaip elgiasi kai kurie indai su kitais, kurie yra iš žemos kastos. Taip negalima, nes jie yra neatskiriamos vieno kūno dalys. Jie visi – broliai ir sesės, gimę iš vienos Motinos. Bet tai bus įmanoma tik tada, kai jūs ištirpinsite tuos savo ribotus santykius šiame beribiame meilės vandenyne, tik tada tai įmanoma. Ir jei taip nėra, nebandykite vertinti, tiesiog stebėkite save. Matykite save – ar jūs iš tikrųjų mylite kiekvieną.

Suprantate, aš pasakyčiau, kad visą laiką, kai... Aš kartais einu apsipirkti ir tiesiog pagalvoju: „O, šis tiktų tam, o tas tiktų anam.“ Galima sakyti, man pačiai, man neįmanoma ką nors nusipirkti sau pačiai, neįmanoma situacija. Nebent tai visiškai neišvengiama, ar kilo kokių nesklandumų, jei to neturiu. Aš netgi nenusipirksiu sau atsigerti, net jei būsiu ištroškusi. Nes visa ko esmė yra kitų džiaugsmas. „O, tai tiks tam asmeniui. Tas tiks anam asmeniui.“ Visa tai labiausiai džiugina. Noriu pasakyti, dėl ko visa tai.

Kaip bebūtų, pagalvokite apie save: „Kodėl aš čia? Aš čia, kad džiaugčiausi visais visais. Jie visi realizuotos sielos, tokie nuostabūs lotosai. Aš nesiruošiu murkdytis purve. Dabar aš esu lotosas.“ Tokiu būdu jūs atveriate savo širdį, savo širdies lotosą. Ir tokio asmens aromatas yra toks nuostabus, toks nuostabus. Taigi daugiau jūs nesate atskirti, jūs nenorite būti atskirti vienas nuo kito. Kur tai įvyksta, jūs su tuo sutinkate; jums neatrodo, kad tai turėtų įvykti čia ar ten, ar ten – bet kur, tačiau visi turėtų būti drauge. Taigi visi maži jūsų prisirišimai turi iširti šiame meilės vandenyne, kuris yra Šiva.

Ketvirta ir svarbiausia mums visiems suvokti, kad yra Nadi, kuris pereina per kairę Višudhi į širdį. Prasideda nuo širdies, kyla į viršų, pereina per Agiją. Jis turi keturis lapelius ir atsidaro. Jis yra tas, kuris jums suteikia būseną, vadinamą „turja“. Mes gyvename trijose būsenose. Gyvenime – pabudusioje būsenoje, „džagruti“, mes dėmesį sutelkiame į šį bei tą; švaistome savo

dėmesį. O antrasis apibūdinamas kaip miego būseną. Kai mes miegame, visa tai, kas jau nutiko, ateina mums iš praeities ir panašiai. Bet tada mes pasineriame į gilesnį miegą, vadinamą „sušupti“. Tai būseną, kai jūs miegate labai giliai, o jūsų sapnai būna apie kažką, kas yra realu. Jūs galite susapnuoti ir mane. Tai tarsi nežemiška sąmonės dalis, kur graži informacija pasiekia jus. Tarkim, aš atvykau į Italiją. Italai gali sužinoti ir būdami „sušupti“, kad aš atvykau, ir jeigu kas nors žinojo – tai priklausė.

O ketvirta būseną vadinama „turja“. Yra dar dvi būsenos. Jūs esate „turja“ būsenoje, ketvirtoje, „turja“ reiškia ketvirtą. Ketvirta būseną yra, kai jūs esate bemintėje būsenoje. Kai nėra jokios minties, tik pagalvokite apie tai – kai nėra jokios minties, jūs turite būti nekalti. Kai nėra jokių minčių, jūs privalote jausti vibracijas. Kai nėra jokių minčių, jūs negalite būti prisirišę prie ko nors. Taigi ta bemintė būseną, į kurią jūs dabar patekote, yra „turja sthiti“. Ir kai esate šioje būsenoje, šie keturi lapeliai, esantys jumyse, turi išsiskleisti smegenyse. Jie atėjo iš jūsų širdies į smegenis. Ir tik tada jūs visiškai suprantate, kas yra Dievas, visiškai suprantate, kas yra Dievas. Tai laikas, kai įgyjamas tikrasis žinojimas.

Bet kol šie keturi lapeliai neišsiskleidė, kiekvienas gali iškristi, ir štai kodėl kai kurie Sahadža jogai, vis įsitraukdami į dalykus, kurių jiems nereikėtų daryti, smunka žemyn. Ir jie nesuvokia, kas yra Dievas. Bet tai ne supratimas: tokiu būdu jūs suprantate tik nedidelę prasmę – kad tai ateina iš širdies į smegenis, o ne iš smegenų į širdį. Tai ateina tarsi ambrozija jūsų bhakti ir apima smegenis, visiškai.

Tarkim, pavyzdžiui, Šankaračarja parašė gražų traktatą, pavadintą „Viveka Čudamani“, kuriame apibūdinama, kas yra Dievas ir visa kita; „vivera“ reiškia sąžinę, o sąžinę ir visa tai jis plačiai apibūdino. Bet buvo bjaurus tipas, vadinamas Sarma, kuris pradėjo ginčytis su juo, kol šiam atsibodo, Šankaračarjai. Jis pasakė: „Jokios prasmės kalbėti su jais“, taigi jis tiesiog parašė „Saundarja Lahari.“ „Saundarja Lahari“ yra ne kas kita kaip visos mantros, šlovinančios Motiną. Jis pasakė: „Dėl ko? Aš pažįstu Motiną, leiskite man Ją šlovinti. Niekas nepadedą, tad kokia prasmė kalbėti su šiais žmonėmis? Kvailiai, kaip jie supras?“ Jis suvokė: „Šie žmonės neturi tokio gebėjimo, tokio jautrumo, kad suprastų tai, ką aš žinau.“ Tikras žinojimas yra suvokti, kas yra Dievas. Ir jei tai yra Dievas, tada kaip jūs galite ką nors įtarinėti, kaip jūs galite bandyti ką nors analizuoti? Tai Dievas. Tai Visagalis Dievas, kuris viską žino, kuris viską daro, kuris viskuo džiaugiasi. Tai yra tai, ką galima pavadinti „džiana“, tai pažinimas, tai tikras pažinimas, tyras pažinimas. Tai ne žinios apie čakras, ne žinios apie vibracijas, ne žinios apie Kundalini, o žinios apie Visagalį Dievą. Ir žinios apie Visagalį Dievą nėra suvokiamos protu.

Dar kartą jums sakau, tai prasideda jūsų širdyje ir eina į smegenis, kažkas, kas kyla iš jūsų patirto džiaugsmo ir apgaubia smegenis. Taigi jūsų smegenys negali daugiau to paneigti. Pavyzdžiui, kartais, kai jūs turite savo mamą, mamytę, jūs suvokiate jos meilę. Bet negalite jos paaiškinti, nes tai kyla iš jūsų širdies, ir jūs sakote: „Ne, tai mano mama, ji taip nepasielgs. Aš gerai pažįstu savo mamą.“ Žinojimas apie savo motiną, tą, kuri jus pagimdė, to gali ir nebūti; motina gali nebūti labai gera, ar kaip bebūtų. Bet žinios apie Dievą, kad Jis yra meilė, kad Jis yra tiesa, kad Jis viską žino – tai tiesiog tampa jūsų neatsiejama dalimi, visiškai, ir tada tai vadiname „nirvana“. Taigi tai svarbu, ypač žmonėms iš Vakarų, dabar atverkite savo širdis, nes tai prasideda nuo jūsų širdies, ne smegenų.

Nevertinkite žmonių pagal vibracijas. Vertinkite save visą laiką. Aš jau sakiau, kad Šivos pudža reiškia daugiau paaiškinimų, daugiau supratimo, daugiau to; nes kitose pudžose mes sakome visas tas mantras ir t. t., bet šioje pudžoje reikia suvokti žinojimą, kad tai Dievas. Ir suprasti, kad pažinti Dievą yra taip didinga. Kas tai bebūtų – Ji gali būti Mahamaja, Ji gali būti bet kas, bet Aš pažįstu Ją. Tai negali būti paaiškinta vienoje knygoje, tai negali būti paaiškinta šimtuose knygų. To negalima apibūdinti žodžiais, bet suvokti, kad tai Dievas – pagaliau, tai Dievas, Visagalis Dievas. Ir tai jums suteikia tą gražų atsivėmimą, kai jūs jaučiatės visiškai saugūs tame meilės vandenyne. Aš linkiu jums visiems pasiekti tą būseną. Telaimina jus Dievas.

Jos šventenybė Šri Matadži Nirmala Devi

1991-0328, Shri Mahavira Puja, Dead Spirits

View [online](#).

Mahavira Puja. Perth (Australia), 28 March 1991. Šiandien mes paminėsime Mahaviros gimtadienį. Mahavira tai Bhairavanatho reinkarnacija, arba dar galite vadinti Jį šventuoju Mykolu. Du šventieji, kaip žinote, vienas kaip Gabrielius, Hanumanas, o kitas kaip šventasis Mykolas. Vienas yra Pingala Nadi, o kitas – šventasis Mykolas – Ida Nadi. Taigi, Mahavira turėjo patirti daugybę ieškojimų. Žinoma, Jis buvo angelas, bet gimė kaip žmogus ir turėjo atrasti kairiojo kanalo subtilybes ir kaip veikia kairysis kanalas. Kairė pusė yra labai komplikuota, tai kur kas sudėtingesnė pusė už dešinę. Kairiajame kanale mes taip pat turime septynias „nadi“, ir šios septynios „nadi“ yra patalpintos viena po kitos. Jos aprašytos knygoje ir pavadintos įvairiais vardais. Taigi šios septynios „nadi“, kurios yra kairiajame kanale, kaip žinote, yra atsakingos už praeitį. Pavyzdžiui, kiekviena akimirka tampa praeitimi. Kiekviena dabartis tampa praeitimi. Tada mes turime šio gyvenimo praeitį ir buvusių gyvenimų praeitis. Visa praeitis yra patalpinta mumyse nuo mūsų sukūrimo. Todėl visos psichosomatinės ligos, kaip žinia, kyla tik dėl to, kas yra kairiajame kanale. Žmogus, kuris, tarkim, kenčia dėl kepenų problemų, staiga atakuojamas iš kairiojo kanalo, ypač Muladhara čakroje, arba kitur kairiajame kanale, kairėje Nabhi, nes Muladhara yra vienintelė sujungta su kaire puse, Ida Nadi, o dešinė pusė – Pingala Nadi – sujungta su Svadistana čakra. Taigi, Muladhara čakros problemos nepasiekiamos žmogui, ir kai yra atakuojamos bet kurios kairiojo kanalo čakros, tada žmogus suserga psichosomatinėmis ligomis. Kaip daug kartų jums sakiau, tai yra centras, tai yra kitas centras, kairė ir dešinė pusės, jos yra viena virš kitos. Ir būnant per daug dešinėje pusėje, staiga kažkas nutinka, ir mes netikėtai patenkame į kairę. Taigi, visos ligos, sakykim, net ir diabetas, susijusios su psichosomatinėmis problemomis. Žmogus, kuris daug dirba, daug galvoja, yra itin linkęs į dešinę pusę, staiga kažkas nutinka, galbūt jis taip pat gali susirgti diabetu dėl praeities, tai nutinka, ir jus apninka psichosomatinės problemos. Dabar ši psichosomatinė problema gali būti išgydyta tik, jeigu žinote, kokia yra kairės pusės problema. Taigi Mahavira turėjo patekti gan giliai į kairę pusę, nes tai – sudėtinga pusė: kai nukrypstate į kairįjį kanalą, žinoma, judėjimas yra linijinis, tačiau jis juda žemyn, o dešinėje pusėje judėjimas vyksta aukštyn. Taigi, tai juda apačios link ir tada susirango, suformuoja spirales, ir jūs judate su tuo, jūs esate pasiklydę toje spiralėje. Tačiau kita spiralė juda aukštyn, bet nėra daug spiralių, todėl, kai ji juda aukštyn, nesunku iš jos ištrūkti. Taigi žmonės, kurie yra linkę į kairę, kartais galvojantys per daug apie praeitį, verkiantys ir gailintys savęs, nuolat besiskundžiantys, yra sudėtingesni už tuos, kurie yra linkę į dešinę. Tačiau linkę į dešinę sukelia problemų kitiems, o linkę į kairę turi problemų su savimi. Taigi, taip kairysis kanalas turėjo būti kruopščiai ištirtas, tai padarė Mahavira. Žinoma, Jis taip pat, manau, žinojo viską apie tai. Taigi Jis praktiškai ir detalai paaiškino daugybę dalykų, kurie gali nutikti žmogui, jei šis nukrypsta į kairįjį kanalą. Jis iškėlė pragaro idėją. Taip pat apibūdino septynis pragarų tipus. Tai yra taip žiauru, kad net nenoriu jums sakyti, kas yra pragaras – siaubingas žiaurumas, visiškai jokio džiaugsmo, ir tai taip žiauru, taip šlykštu, kad jūs nekenčiate savęs, kai suprantate, jog suklydote, jog padarėte tą klaidą, tą nuodėmę; ir dėl to tai, ką gaunate, – bausmė. Mahavira viską išsiaiškino, Jis detalai paaiškino, kokios bausmės yra dėl to, kad žmogus linksta į kairę. Aišku, kalbėjo ir apie tai, ką gauna linkstantys į dešinę, bet ne taip plačiai, nes Jam reikėjo susitvarkyti su kombinacija, bet labiau su kaire puse. Aš jau daug kartų esu jums sakiusi, kad yra siela, kuri yra sudaryta iš priežastinių kūnų, visų penkių elementų. Priežastinis, pavyzdžiui, žemei yra aromatas. Taigi ta siela, kuri yra sudaryta iš penkių priežastinių kūnų ir jūsų centrų, galime sakyti, jog tai taip pat reguliuoja parasimpatinę nervų sistemą, ji yra ties stuburo smegenimis iš išorės ir suaktyvina parasimpatinę nervų sistemą. Taigi, ji turi jungtį su kiekvienu centru. Taigi, kai mirštame, ta siela drauge su Kundalini ir mūsų Dvasia keliauja į dangų, ir dabar tai sielai, kuri nukreipia judėjimą į mūsų būtį, su viskuo, kas liko, į naują būtį – štai kaip ji veikia. Taigi, visa, ką mes esame padarę, yra įrašyta toje sieloje. Kai klausėte manęs: „Motina, mes matome kažkokius apvalius daiktus, kybančius kartu. Kas tai?“ Aš pasakiau, jog tai yra mirusi siela. Ir dabar jie suprato tai, ką aš sakiau. Nes, matote, kai žmogus miršta, jo siela pasirodo, štai ir dabar jūs galite matyti, tokius apvalius daiktus: jų gali būti daug, gali būti tik viena, viena styga, ir jie matė tai žiūrėdami per mikroskopą, mūsų siela atsispindi ląstelėje, kuri atsispindi visose kitose ląstelėse. Taigi, dalis ląstelės, kuri yra reflektorius, kuri yra vienoje ląstelės dalyje, taip pat turi sielos atspindį, ir pagrindinė siela, kuri yra nugaroje, kontroliuoja tą sielos atspindį, kuris rūpinasi kiekviena ląstele. Dabar jie išsiaiškino, kad tame reflektoriuje yra tarsi septynios kilpos, septynios, nes tai yra aštuntoje – septynios čakros ir Muladhara. Taigi Jis išsiaiškino, kad kai žmonės miršta, kai kurios sielos atgimsta iš naujo vos po kelių dienų, ir tokie žmonės būna labai įprasti, štai kaip Jis suskirstė į kategorijas. Taigi jie, tie mirę žmonės, yra iš vienos kategorijos, kur jų egzistencija trunka labai trumpai kolektyvinėje sąmonėje, ir tada jie atgimsta. Jie – labai įprasti žmonės, betiksliai, bereikšmiai žmonės. Bet yra kelios sielos, kurios mirus tiesiog pakimba ore ir ieško, bando surasti kažką, kas išpildytų jų troškimus, kurie dar nėra išpildyti. Pavyzdžiui, gali būti koks nors girtuoklis, kuris gali apsėsti gyvą žmogų, mėgstantį išgerti. Vos tik taip atsitinka... Tada ir prasideda polinkis į alkoholizmą; kelios iš tų sielų gali

tiesiog užsokti ant to žmogaus, ir kai jos ant jo užšoka, jos gali jį padaryti tikru alkoholiku. Prisimenu vieną poniją, kuri buvo labai smulki, mažutė, ji buvo iš Kubos, pirmą kartą, kai atvykau į Ameriką, ji man pasakė, kad bjaurisi savimi. Ir jos vyras prasitarė man, kad ji gali kartais išgerti visą viskio butelį. Pažvelgiau į ją, tokią mažą, ir paklausiau: „Kaip taip?“ Taigi, padariau jai bandaną ir pamačiau tamsiaodį, stovintį jai už nugaros. Taigi paklausiau jos: „Ar pažįsti kokį nors tamsiaodį?“ Ji kaipmat puolė man atsakyti: „Motina, Jūs taip pat jį matote? Matote, tai jis geria, ne aš.“ Žinoma, aš ją pagydziau, ir po to ji visiškai liovėsi gėrusi. Taigi, vos tik įgyjate kokį nors blogą įprotį, jūs visiškai prarandate savikontrolę, ir ta mirusi dvasia sėdi ant jūsų ir kontroliuoja. Ir kai ji kontroliuoja jus, nebežinote, kaip atsikratyti vieno ar kito įpročio. Štai kodėl taip sunku atsikratyti tų įpročių. Taigi, Sahadža jogoje, pakilus Kundalini, nutinka tai, kad visos tos dvasios, tos mirusios dvasios palieka jus ir jūs pagyjate. Štai kaip tai veikia. Turiu pasakyti, kad Mahavira viso to nepasakė, nei atrado viso to, nes Jis nebuvo mokslininkas, turbūt todėl, nežinau. Bet Jis kalbėjo apie pragarą ir sakė, kad jei tai padarysite per savo gyvenimą, į kokį pragarą pakliūsite, ir Jis apibūdino tą pragarą, turiu pasakyti, labai atvirai ir detalai. Ir tikrai baisu suprasti, kad žmogus, kuris per gerai apie save mano, galiausiai pakliūs į tą pragarą, ir kai kurie yra pasmerkti ten pasilikti. Tačiau, kai gimsta inkarnacijos, taip pat ir demonai, kai kurie iš jų, kurie yra visiškai pasmerkti gyventi pragare, taip pat gimsta. Ir gimę jie stengiasi sukelti mums problemų, jie gali atgimti, žinote, kaip kokie guru ir panašiai. Ir visa tai dabar vyksta, jūs matėte, kaip tie žmonės gimsta ir kaip mus paklaidina. Kaip naudoja karę Svadistana čakrą, arba, galime sakyti, kairę pusę, kad visiškai mus sukaustytų. Taigi, kai žmogus yra apsėstas, kaip turbūt matėte, kai žmogus yra apsėstas, jis negali jausti vibracijų – toks asmuo gali turėti daug kitų simptomų. Bet Sahadža jogoje mes ištariame Mahaviros vardą, nes Mahavira valdo visą kelią, visą Ida Nadi kelią, o tada ateina ir pasilieka, galime sakyti, tame taške, kur yra mūsų superego. Ir tai kontroliuoja, sprendžia, taiso, valo ir daro visa, ko reikia, kad pataisytų žmogų, kai šis ateina į Sahadža jogą. Taigi, mes turime būti Jam labai dėkingi, kad Jis atlieka tokį purviną, nešvarų darbą; nes žmonės net nesupranta, pavyzdžiui, sėdėdami vonioje, taip galime pasakyti, arba tiesiog sėdėdami su viskuo ir medituodami. Jie gali padaryti bet ką, jie yra labai nešvarūs žmonės, visiškai nešvarūs. Tada jie užsiima tantrizmu ir kitais nešvariais dalykais, ir taip jie iš tiesų sukuria problemą tarp savęs ir Dievo. Pavyzdžiui, jie gali nueiti į Deivės šventyklą ir pradėti ten negražiai elgtis su moterimi, taigi Deivė iš ten išeis, ir vos tik Deivė išeis, jie prisišauks visus bhutus iš kairės pusės. Taigi dabar mes turime visas tas ore kabančias sielas, bandančias sugrįžti į sąmonę ir apsėsti ką nors. Be to, mes turime kairės pusės specialistų, kurie žino, kaip manipuluoti žmonėmis ir kaip apsėsti žmogų arba kaip nuimti apsėdimą nuo jo ir uždėti kitam. Taigi, tai nesibaigiantis procesas, ir tai paverčia žmogų visiškai pakvaišusiu, nieko vertu. Dabar, kai tai žinome, vis dar galime tai pasigauti kairėje pusėje. Sahadža jogai pasigauna. Štai kodėl manau, kad ši Mahavira Džajanti diena yra labai labai didinga švėštis. Kodėl gi Jis buvo pavadintas Mahavira? Nes tik toks kaip Jis – „Vir“ reiškia žmogų, kuris yra drąsus, kuris yra taurus, – nes tik Jis galėjo tai padaryti. Taigi, tik Jis galėjo visiškai įeiti į žmogų ir nužudyti arba, galime sakyti, sunaikinti visus tuos baisesius rakšasus, demonus ir visus kitus negatyvius dalykus, kurie mus apsėda. Taigi dabar, žinote, mes labai išnaudojame kairę pusę negatyvumui, kuris mus kankina, bet jeigu nėra pagalbos iš Mahaviros, mes negalime to padaryti. Mes galime ištarti Mahaviros vardą, galite jį vadinti šventuoju Mykolu, bet kuriuo vardu, tačiau Mahavira, nes Jis buvo žmogus. Jo dėka visa tai vyksta ir Jis toks puikus autoritetas. Jis pats gimė ir atėjo į pasaulį kaip žmogus. Šventiesiems sunku gimti žmonėmis. Be to, matote, pragaro koncepcija ir visa, ką Jis apibūdino bet kuriuose raštuose, yra tikra, tai egzistuoja. Matote, jeigu bandote ten pakliūti, kai stengiuosi patekti ten ir išsiaiškinti, aš patenku į miego būseną. Miegodama išsiaiškinu, kas darosi žmogui, kaip stipriai jis blokuojasi, ką padarė. Tai nelengva atlikti sąmoningai. Reikia pakliūti į pasąmonę ir į „sušupti“ – gilesnį miegą, kad pamatyčiau, kas vyksta kairiajame kanale. Tai gana sudėtinga situacija, manau, ir pakliūti ten Sahadža jogams nerekomenduočiau. Tačiau atsikratyti kairės pusės problemų galima su Mahaviros pagalba. Kai ši čakra blokuojasi, tada tarsi didžiulis kaulo gumbas iškyla dešinėje pusėje. Taigi, jūs turite ištarti Mahaviros vardą, kad pašalintumėte įtampą kairėje pusėje. Tiek daug žmonių net nežino, kodėl kankinasi, kodėl turi kankintis, jei nepadarė nieko blogo. Nes jie yra apsėsti. Taigi, net virusai ir visos tos psichosomatinės problemos, kaip vėžys, visos, galima sakyti, nepagydomos ligos yra todėl, kad mes esame užstrigę kairėje pusėje, ir štai kodėl kenčiame nuo ligų, kurios nepagydomos. Todėl turime labai dėkoti Mahavirai, kuris suteikia mums šią galią pašalinti kairiojo kanalo problemas, kuris davė mums į rankas šviesą, kurią pats pravibruoja, ir Jis, Jis pats bando nušviesti tai, kas pasislėpė, kalbu ir apie save. Tik Jo dėka mes galime būti išgydyti nuo tiek daug fizinių ir mentalinių problemų. Jūs žinote, kad kairę pusę galima lengvai išgydyti, jeigu naudosite trijų žvakių metodą. Taip yra todėl, kad Mahavira mėgsta tik šviesą. Jis nemėgsta tamsos. Ir Jo idėja, manau, yra nueiti visą kelią, kad kuo labiau išvalytų kairę pusę, kad padėtų įsitvirtinti Sahadža jogai tose šalyse, kur aš vis dar matau esant tokį negatyvumą, jo vis dar daug. Taigi, Jis visur sutvarko tai – tiek psichines ligas, tiek visas kitas ligas. Taip pat mes galime tai išspręsti žvakės liepsna, naudojant trijų žvakių metodą. Taigi, turime būti labai dėkingi Jam, nes Jis pasiekė tai, kad galėjo patekti į kairįjį kanalą ir dėl mūsų išsiaiškino, kokios problemos egzistuoja kairėje pusėje. Tai tokia laimė, kad mes šiandien susirinkome švęsti Jo gimtadienį čia, šioje vietoje, kurią Jis tikrai labai myli. Taigi, jūs galite sakyti, kad Mahavirą vaizduoja kaip nuogą žmogų. Taip

atsitiko todėl, kad Jis išėjo į džungles medituoti ir išsiaiškinti apie kairę pusę, ir, suprantate, kai Jis grįžinėjo, užkibo už vieno krūmo ir turėjo nuplėšti pusę savo drabužio. Jam nuplyšo pusė drabužių, ir kai išsivadavo iš tų krūmų, Jam viskas buvo gerai, bet tuo pačiu metu šioje istorijoje pasirodė Šri Krišna – kaip mažas kaimo berniukas, ir pasakė: „Aš esu elgeta“, tas berniukas pasakė: „Aš visiškai skurdžius, nieko neturiu. Tu esi karalius. Tu lengvai gali rasti naujus drabužius. Gal gali man atiduoti tą pusę drabužio, kurią turi?“ Sakoma, likusi pusė drabužio buvo dovanota tam berniukui, kuris paėmė ir nubėgo. Tai buvo ne kas kita kaip Šri Višnu. Taigi suprantate, Višnu paėmė Jo drabužius, ir tai tik dviem ar trim sekundėms, nes Jis buvo karalius ir prisidengė lapais, grįžo į savo rūmus ir apsirengė. Bet įsivaizduojate, kokie negatyvūs tie žmonės? Jie dabar vaikšto be drabužių – džainistai. Jie, suprantate, turi visokių tabu dėl kirminų ir viso kito. Sakoma, tie žmonės pradėjo nuo to, kad jeigu tu negerbsi visų tų mažų gyvūnėlių, pavyzdžiui, net gyvačių arba bet kokių kitų problemas keliančių ar blogų gyvūnų, arba tiesiog gyvų organizmų, būsi nubaustas. Taigi tie džainistai yra išprotėję. Aš jums sakiau, kad jie pasiekė tokį vegetarizmo lygį, jog stengiasi išsaugoti netgi vabzdžius. Leidžia vabzdžius į namus. Ir viename namelyje buvo brahmanas. Ir tie vabzdžiai geria brahmano kraują. O kai tas brahmanas visiškai išsenka, turiu omenyje, kai jį išsiurbia tie vabzdžiai, jie krenta ant žemės. Tada jie padeda brahmanui išeiti ir sumoka jam daug „dakšinos“ (užmokestis guru). Tai reiškia, jie duoda pinigų kaip premiją už pagalbą vabzdžiams siurbti kraują. Štai kokio lygio šitas vegetarizmas. Saugokitės vegetarų. Matote, net Hitleris buvo vegetaras, taigi, galite įsivaizduoti, koks tai vegetarizmas. Visa ši vegetarizmo mada ir visa tai yra visiškai nereikalinga. Mahavira parodė savo gyvenime, kad visiškai nereikia jaudintis dėl maisto, ką turėtume valgyti. Supraskite, visa vegetarizmo idėja nukrypo taip toli, kad aš turėjau pasakyti žmonėms, jog turime atsisakyti vegetarizmo – visiškai. Dabar pažvelkime, ko Jis norėjo mus pamokyti. Jeigu nevertosite proteinų – negalėsite kovoti su bhutais. Žmogus, turintis savyje bhutų, turi valgyti daug proteinų, ne angliavandenių, o proteinų, kad galėtų nugalėti tuos kairiojo kanalo priešus. Bet štai jie turi būti vegetarais. Įsivaizduokite, jei jie turi kairiojo kanalo priešų ir nori būti vegetarais. Baigta. Kaip jie kovos?! Taigi, visa tai, galime sakyti, yra iš anksto suplanuota tų žmonių, kurie bando tarsi, galime sakyti, suprantate, žmonės, kurie stengiasi įtraukti, arba galime sakyti, kad žmonės kurie, bando padaryti, tuos žemesnius padarus gyvesnius vietoj žmonių, suprantate, jie tyčia kenkia. Jie labai kvailai elgiasi. Supraskite, aš negaliu duoti realizacijos kirminams ir toms žuvims, ir netgi vištoms. Tam reikia žmonių. Visa tai atsitinka todėl, kad žmonės nukrypsta nuo visko, kas yra pasakyta. Pavyzdžiui, Kristus pasakė: „Neturėkite gašlių akių.“ Ir aš dar nė karto nemačiau krikščionio, kuris būtų ne Sahadža jogas ir turėtų negašlias akis, nesvarbu, vyras ar moteris. Taigi, einame visiškai priešinga kryptimi, negu mus mokė. Lygiai taip pat atsitiko, kad visa ką bandė padaryti Mahavira, buvo sunaikinta tų žmonių, kurie bando vegetarizmą paversti didele religija. Dar atsitiko taip, kad tas vegetarizmas į džainizmą atėjo per tokį veikėją vardu Neminathas. Jis buvo „tirthankar“ [guru] Šri Krišnos laikais. Jis turėjo susituokti. Tuo metu jie ne tik tuokdavosi, bet valgydavo visokią mėsą, daug érienos ir ožkienos buvo prigaminata jo vestuvėms, taigi jis pasijuto „uparati“, mes taip sakome, reiškia, jam nepatiko, jis pasibaisėjo, susierzino dėl to. Ir ką jis padarė dėl to susierzinimo? Jis pasakė: „Aš nevalgysiu mėsos.“ Štai kaip vegetarizmas prasidėjo džainizme. Ir visa tai iki šiol veikia, pasakysiu, kad džainistai yra bedžiaugsmiai žmonės, visiškai bedžiaugsmiai. Jie labai orientuoti į pinigus, jie bėga paskui pinigus ir elgiasi taip, kad jūs negalite suprasti, turiu omenyje, jie yra žmogiškos būtybės, bet elgiasi taip, kad negalime jų suprasti, jie nenormalūs žmonės. Taigi, mes matome, kad nepaisant visko, ką padarė Mahavira, jo mokiniai, žmonės, kurie turėtų būti Jo pasekėjai, yra džainistai ir štai tokie. Taigi, dabar turime suprasti, kad Sahadža jogoje geriau taip nedarykime. Visa, kas buvo pasakyta, turite suprasti, kodėl taip yra. Jūs žinote, kaip tai veikia, žinote visiškai viską apie Sahadža jogą. Jūs suvokiate visumą, todėl jums jokių būdu netinka nusileisti iki tokių argumentų arba iki tokių ilgų kalbų ar didelių reklamų ir priimti, kas neteisinga. Tai labai svarbu. Mes esame Sahadža jogai ir jaučiame balansą. Žinoma, visada sakau, kad, pavyzdžiui, vakariečiai, gal australai irgi, turėtų vartoti daugiau angliavandenių, nes valgo daug mėsos. Taigi, jie gali pereiti prie angliavandenių, bet tai jokių būdu nereikia vegetarizmo. Aš turiu omenyje, reikia kompensuoti. Indijoje visad sakau, kad jie turi vartoti daugiau mėsos, ji jiems būtų naudinga, bet tai nereikia, kad liečiau valgyti vien tik mėsą. Tačiau turite surasti balansą, ir kai jūs tai pasieksite, tada nustebsite, nes jausitės atsipalaidavę, daug geriau, labiau nušvitę, ir vibracijos tekės stipriau nei įprastai. Taigi, būkite atsargūs dėl maisto. Dabar šiek tiek apie drabužius. Jūs neturite būti pamišę dėl savo švarkų nuolat. Visada, kai karšta ar šalta, arba kai vidutiniškas oras. Viena, ką turite išmokyti – rengtis taip, kad būtų patogų. Pavyzdžiui, tokiam klimate kaip šis jums gali prireikti tokio kostiumo, kad gerai pridengtų. Bet, tarkime, jūs esate Ganapatipulyje ar tokioje vietoje, kaip ši, kur nėra taip šalta ar karšta, galbūt ten labai sausa. Taigi, jūs turite dėvėti tai, kas patogų. Turite tai suprasti. Ir jeigu randate drabužius, kurie jums patogūs, geriau juos ir dėvėkite, nes daug kur mačiau: esmė ta, kad visada, kai ką nors jums pasakau, nepriimkite to kraštutiniškai ir nepriimkite to atsainiai. Bet kai aš jums ką nors pasakau, turite suprasti tai taip, kad jums būtų geriau, koks bebūtų jūsų temperamentas, intelektas, jūs turite pasiimti tai, kas jus puoselėtų, kad tai tobulintų jus ir suteiktų balansą. Kad subalansuotumėte save, jei galvosite apie Mahavirą, taip pat turite galvoti ir apie Šri Hanumaną – svarbūs jie abu. Sunku papasakoti apie Mahavirą per tokią trumpą paskaitą. Bet manau, kad pakankamai Jį susiejau su Sahadža, ir jūs turbūt supratote,

koks svarbus Jis yra ir kokią ypatingą funkciją atlieka. Taigi, telaimina jus Dievas. Tik pradėjusi galvoti apie Mahavirą aš tiesiog, tiesiog nejmanoma išlikti sąmoningoje būsenoje, vis nukrypstama į kairę. Dar automobilyje pamaniau, kad geriau pagalvoti apie Mahavirą, ir nuo tada viskas krypsta į kairę – tai taip sunku. Bet tai išsivalys. Telaimina jus Dievas! Siaubinga ta kairė pusė. Manau, jei turite kokių problemų, galite klausti manęs, nes tai vienintelis laikas, kai mes galime pasikalbėti. Jei turite kokių kairiojo kanalo problemų, klauskite, kaip tai išspręsti, kaip ką nors išvalyti. Prašau, klauskite manęs. Nes jūs visada turite tokių problemų. Kas tai? Negirdžiu. Jogas klausia apie dūrimą, dilgčiojimo jausmą ir kairiąją širdį. Taigi, širdis, kaip sakiau, yra Visagalio Dievo atspindys, o tai yra Dvasia. Turime dviejų tipų širdies problemų, jau pasakojau. Pirmą, kai gyvenate per aktyvų gyvenimą, dešiniojo kanalo, o kairio kanalo – tai letargiška širdis, kai jums blokuojasi Agija ir taip toliau. Dabar jūsų atveju, kai jaučiate, kad yra kažkas, kas bado, tai reiškia, kad yra apsėdimas. Jeigu rankose yra tarsi adatėlės, dilgčiojimas, vadinasi, yra tam tikras apsėdimas. Bet tai gali būti išvalyta. Ar yra dar kokių klausimų? Motina, gal galite ką nors pasakyti apie kairę Nabhi? Tai visai kita sritis, nes kairė Nabhi dažniausiai veikia per vyro ir žmonos santykius. Bet žmona, kuri nuolat skundžiasi, jei yra tokia tarsi visada nepatenkinta, labai nervinasi ir nervina vyrą, išsigandusi ir taip toliau. Matote, kartais jos taip daro, kad sukeltų problemų vyrui, bet dažniausiai jos yra itin kairiojo kanalo, apsėstos moterys. Ir tos apsėstos moterys jums blokuoja kairę Nabhi. Kiekviena moteris, kuri jaučia kairę Nabhi, turi greitai susiprasti, kad yra kažkas siaubingo joje ir tai turi dingti. Taigi dėl kairės Nabhi turite naudoti trijų žvakių metodą ir pabandykite gerbti savo vyrą, būkite maloni jam. Dėl to, kad tos dvasios gali ir dominuoti, suprantate, jos gali jus paversti suktais, gudriais, taip pat gali dominuoti, jos turi būdų, kaip dominuoti. Taigi, šiuo atveju, jeigu moteris atrodo, moteris elgiasi kaip dešiniojo kanalo, bet iš tikrųjų ji kenčia dėl kairės Nabhi, ir tada ji ypač dominuoja. Lygiai taip pat, jei vyras nėra geras žmogus, trukdo žmonai ir ji dėl to jaučiasi nelaiminga, jaučia dėl to kaltę, tada jai vėl blokuosis kairė Nabhi. Taigi, abiem atvejais svarbu suprasti, kad jūs turite jausti džiaugsmą, džiaugsmo šaltinis yra jūsų Dvasia. Tai nepriklauso nuo jūsų vyro ar ko kito, šio atveju jūs esate vienas. Taigi, neturite jaudintis dėl savo vyro, neturėtumėte galvoti, kodėl jis su jumis taip elgiasi, visiškai dėl jo nesirūpinkite. Jūs turite galvoti taip: „Galų gale, aš jo žmona, aš turiu jį palaikyti, turiu jam padėti. Koks jis bebūtų, tebūna, koks yra, nes jis nepasikeis, net jeigu bandysiu jam paaiškinti. Taigi, geriausia bus, jeigu jam nieko nesakysiu. Tegul daro, kaip jam patinka.“ Ir jūs valykite savo kairę Nabhi su žvake. Štai tokia išeitis. Gerai, dabar pakvieskite vaikus, kad nuplautų pėdas. Tai nelengva, kairė pusė vis tiek užblokuota. Net nežinau... Labas. Jūs čia visi atėjote, kad nuplautumėte man pėdas – taip? Tokie nuostabūs! Mantros „Ganėša Stuti“ Kas žino visą „Ganėša Stuti“, kad sudainuotų? O ar mokate „Ganėša Atharva Širšą“? Matote, Ganėša yra tas, kuris sėdi Muladhara čakroje, ir tai Jis nuveda jus į kairę pusę. Jis jus nustumia ten. O Mahavira stengiasi jus išsaugoti ir sutvarkyti. Taigi, yra dvi energijos, kurios veikia. Paimk tai. Jis sakė, kad gavo Bhairavos vardus, tai labai gerai. Taigi jūs galite ateiti ir nuplauti mano rankas, tie, kurie čia yra lyderiai. Lyderiai! Geras pokštas jiems! Kas nors turi ateiti ir sudėti visus daiktus. Kas gali tai padaryti? Taigi, kas nors? Po vieną galite ateiti ir pilti vandenį. Tiesiog užpilkite vandens. Ne, ne, ne... Tu turi tai daryti. Dabar vienas po kito ateikite. Visų pirma medus. Pakvieskite jį. Imk šitą. Šitą – kitas. Mums vėl tavęs reikia... Būk atidus. Negali paliesti savo pirštais... Kas čia, ar tai švaru? Aš maniau, kad tai... Iš Melbourne kas nors gali ateiti... Kas čia? Čia Ida Nadi vardai. Netekėjusios merginos. Šiuo pirštu jūs darykite štai taip, abiejose pusėse. Debe, ateik ir padaryk tai. Taip, taip gerai. Tiesiog virš to. Tiesiog padaryk liniją štai taip. Šioje pusėje. Turi būti štai taip. Ir iš kitos pusės. Turi padėti tai po manimi. Tu gali patraukti visus daiktus. Ar padarysi tai ir kitoje pusėje? Taip pat apačioje. Turi tai užbaigti. Viskas padaryta. Iki linijos, iki linijos turi tą patį padaryti. Viską iki čia. Taip. Teisingai. Ir dar. Tiesiog iki linijos, tiesiog padaryk tai. Gerai. Vis tiek pabaik. Taip, teisingai. Teisingai. Turiu omenyje, visko, ką dedi, dėk dar daugiau. Štai taip. Dabar gerai. Dabar, manau, kas liko ant pirštų, ant mano pirštų, tiesiog nuimk. Dabar gal galite pakviesti ištekęsias moteris? Per daug. Nuimkite rankomis. Taip geriau. Paimkite ir tai. Būkite atsargūs. Nesugadinkite linijos. Šios linijos negalima sugadinti. Taip, atsargiai. Gerai. Dar labai daug reikia padaryti. Čia yra saris. Tiesiog nusivalykite į tai rankas... Dabar gali paimti sarį. Atnešei sarį? Nuleisk čia. Gerai. Pakviesk vieną iš tų, kas padeda priekyje. Mergaitės turi sėdėti čia. Taip, šitą... Duok jai... Tu gali paimti kokosą. Apyrankės. Matai, yra didelės ir mažos. Todėl, kad tai yra du su puse... Geriau leiskite dabar prieiti. Jie turi prieiti. Tu padaryk su sariu. Dabar turite sutvarkyti tas gėles po mano pėdomis, bet visos baltos turi būti po mano pėdomis, šios iš šono... Sudėkite tas baltas, o tada aš uždėsiu pėdas. Dabar švelnios spalvos, rožinės. Lyderiai... Namaskar... Telaimina jus Dievas. Telaimina Dievas. Pastebėkite, kaip viskas ramu. Tik prieš Artį pradėjo lyti. Ir dabar matote... Nuostabu. Puiku. Nufotografavai mano pėdas? Palik tai...

1991-0331, Easter Puja: Purity, Morality, Children

View [online](#).

Easter Puja. Sydney (Australia), 31 March 1991. Today we are here to worship Christ as He was resurrected from dead. There are lots of theories about His death, but actually He resurrected Himself and then He went down to India and settled there with His Mother. After period of His resurrection is not described in any books, as such, but in one of the Puranas written about Shalivana, one of the kings of the dynasty I belong to, has met Christ in Kashmir and he asked Him, "What's your name?" He said "My name is Issa." And then he asked Him also that "from which country you come, which place?" He said, "I come from a country which is foreign to you and to Me and now I'm here in my own country." That's how He appreciated, I think, the Indian thing. And then He used to cure people there and his tomb is there and His Mother's tomb also is there. So there are other stories also written by people who did not know much about Him. But whatever it is, what you find that Christ was very much impressed and was very much there to teach about morality, as in the Indian Scriptures, very strongly. For Him, morality was the most important thing, in life because, as you know, He was the incarnation of Shri Ganesha. So, for Him, Ganesha's principle was extremely important and that He has expressed by saying that "In the ten commandments it is said that 'Thou shalt not commit adultery,' but I verily say to you thou shalt not have adulterous eyes" to such an extent that even the eyes should not be adulterous. It's a very good understanding of a personality where we find in the modern times most of them have their attention moving up and down with adultery. Also in one of the Upanishads I read that even to look at a woman is adultery, even to think of a woman is adultery and talk to women too much is also adultery. These modern times I've seen there are women who are used as public relations, everywhere, in every country. And they just go and chit-chat and talk to people in position and talk in such a manner that they feel very much pampered. And one of the ways of getting favours, wrong favours from officers is through this kind of PR business. It's very common and this is what is responsible, also partly, for the corruption in many countries. Morality goes hand in hand with all kinds of violence. Anybody who is a violent person, a person who is in the mafia, a person who's regarded as an outcast, all of them are adulterous people of the worst type. So one has to understand how important it is that morality should be our basic asset in Sahaja Yoga, specially, I would say, we are so lucky today that it should be celebrated in the land of Shri Ganesha, that we should be here to celebrate His resurrection, which actually is due to His clean, we can say, absolutely nishkalanka life, life which was so pure. His purity was there because He was nothing but chaitanya. He was nothing but vibrations. He was so pure that He could even walk on the water. He was so pure that death could not kill Him. So we have to aim at our purification. We talk of resurrection, of when we think of getting a second birth. As I have told you before that an egg becomes a bird. That's called a vijaya. It's twice-born. In the same way, we who are covered with our ego and our conditionings, opens out to become a bird and that's how we all have come to know about the Brahma, about this all-pervading power, which is the Brahma. And that's how we have now really become the vijaya, meaning the Brahmins. Those who have not known the Brahma — without that, what is the use of any worship or any kind of chantings or anything? Because you are not connected and if you are not connected, it has no meaning. But we have to look at ourselves, about purity part of it. On a very low level of people, you see, I have seen that the impurity comes from what Christ has called as murmuring souls. These are the people who start talking at the back of others and just enjoy this kind talk. This is a very low level of a personality. I think in Sahaja Yoga this should go away completely because it creates problems and the main, basic strength of Sahaja Yoga, which is collectivity, is harmed by that. Specially, in this respect, I would request the women. Specially the wives of the leaders have a great responsibility. If they start talking like that, taking interest in such talks, then they come down to the level of others and their motherhood is challenged. Any mother who allows the children to talk like that is really spoiling the entire life of children. Anybody who talks ill of any people in Sahaja Yoga is really extremely dangerous for both of them, but especially for the person who does it. So one should always avoid even thinking ill of others, let alone the talking of it. If anybody talks like, you should put your hands to your ears and say, "Don't tell me. I don't want to hear anything against anyone." Because when we start talking against someone, we get all the bad things that person has, Apart from that, our mind is spoiled, is impurity in your mind. Then we talk to others, it increases and it becomes worse. So it's the responsibility of the women to be very much careful because this kind of thing is more with the women because they are little excluded. They have exclusive friends and they have exclusive life. They are different type than men are. Men, if they have to get angry with someone or if they want to say something, they'll just go and have a fight and finish it. But women will keep it in the mind and will say something and it's such a bad thing to start. It's just like a worm, it moves and is very infectious. So all of you must remember that this is the first thing. you must avoid is to listen against anyone, talk against anyone, have small talks. I have said the same thing in Perth because last time when I came I found horrible things were done

against people. Now, again I tell you this because we are at a point where we have to understand that morality is not only about what is the sex is, but is much more than that, much wider than that. So, because we want to have our purification, let us have introspection within ourselves. People ask Me, "How did you manage so well in Russia?" There is one thing about Russians, very great, that they're very introspective. If you read any novel of a Russian writer, you'll be surprised to see that all of them are introspecting. All the characters are introspecting. They want to see "why I did it." For example, somebody is lazy. He doesn't work. He dedicates his time in reading or something else, but he cannot put his physical body to any strain. Then he introspects. "Why? Why am I so lazy? Why can't I do something more active?" Then somebody who is always sort of difficult and angry type that people don't like him. Then, instead of getting angry with others, he has to see himself in within himself, "Why am I like that? Why people don't care for me? What do I have within me that is making me so miserable?" So you'll see that you're either conditioned or you have a funny ego which is coming up and is making you do wrong things which you should not do. That's one of the purifications you can have of your mind, when you start introspecting yourself. Now, as the culture is, I find is, not very much for the benevolence of human beings. It is — you don't know what people are up to, what they can do, how far they can go. Nothing is possible. I've seen in these some of the marriages we had very shocking things that the men or women never told Me and they had horrible diseases. And they just put Me into trouble. There are many others who have done this kind of thing. So first thing, you must know that you cannot be a hypocrite in Sahaj Yog. If you're a hypocrite, if you do not sincerely believe in Sahaja Yoga, fully engross yourself, you do not purify yourself and jump into yourself, then you will be exposed very soon and you'll be thrown away from Sahaj Yog, no doubt about it. I will not throw. I will forgive, but as I have told you, there are two forces in Sahaja Yoga. One is centrifugal and another centripetal. By centripetal force, you'll be attracted, but by centrifugal force you'll be thrown out. So one has to be very careful because whatever you have got is something really remarkably, surprisingly so heavenly and so easily. Actually, I am surprised at Myself, how I have achieved all these things, but it has been achieved because, as I have told you, that the all-pervading power itself has taken a dynamic role. It is acting because it is now in — we are in Krita Yuga. This Krita Yuga comes when there is a gap between from one yuga to another yuga. Like we had Kali Yuga. Kali Yuga has to go to Satya Yuga. In between there's Krita Yuga, when mishaps and evolutionary process have taken place at that time. So now the last evolution has started and again this all-pervading power has become very dynamic. That's how you get all My photographs and you get all these things and you are also getting people realized. You, yourself, you are surprised at the miracles you have. Everybody can tell you hundreds of miracles, So these miracles also are worked out by this all-pervading power. At this juncture, when we have all these possibilities, if we try to be hypocritical, we are harming ourselves. If you try to criticize others and not ourselves, then we are going to miss the bus. You must understand the importance of time. That is something people miss out. Sahaja Yoga is very good because you are blessed and you feel that you are secured, things are very good, you get so many brothers and sisters and I see you faces just like roses shining. All that is good, but still there is a chance that you may fall back. The reason is you must purify yourself. Never get satisfied with yourself. Some people, when I talk to them, they never think I am talking to them. They think I am talking to somebody else. So, please try to understand, we have to introspect ourselves. We have to meditate and when we are conscious about our own defects, we start looking at it and they'll drop off. It's a very tremendous task that we have to do, is to emancipate the whole human beings and, for that, you have to be something very special. You have to be ideal. People are going to see you. I have seen some people who are very fond of going on the stage and trying to show off. It's ego. Understand that it is ego. If you are not what you are talking, nobody is going to take you seriously. On the contrary, they'll disappear from Sahaj Yoga. If you are going to show off, people will say, "Look at this show-off." Everybody can see you being like that. They will not see themselves, but they can see another person like that. So for all these ego manifestations, you have to be very, very careful. Now supposing if you have money, then you'll try to show off. If you have some power, supposing you have certain position in the government, you'll try to show off. Anything, these artificial things. I have known people who show off for absurd things which have no meaning. I don't understand that these all things are outside. They're not enriching you. They are in no way giving you the strength that you need, in no way making you beautiful. So all these outside things anybody can have. It's nothing great about it, but the inner wealth that you develop is the only way you can purify yourself and the resurrection can take place in the same manner as Christ has said. Now the time of resurrection has come. You are all resurrected, but you have to still cleanse yourself. First, as I told you, that morality should be the highest priority for all for of us. Now just think of the life people live. For example, I have been in the West with my husband in another atmosphere, another society. We've been to parties, we've been to all such things and what I found that no man is safe, no woman is safe. They're all flirting with each other, God knows for what. It's a joyless pursuit. And when they go back home, what they find, that the wife is missing or the husband is missing. So such an insecure life they have because they have no sense of morality. To them, these pleasures are something great and because of this misunderstanding about the life they are suffering

with such tremendous insecurity. You have to guide your children to a proper, sane morality. For that, you must behave properly. You should not go romantic in the presence of your children. You should not try to put them in a way that you lock up your rooms and do all kinds of things, but behave in a manner that is dignified, otherwise children will pick up from you to begin with. Then also, you should be careful as to the television and things that they show or what children see. You have to be careful. And talk to them that this is wrong. "This is very wrong and this will bring problems to us." If you have a proper rapport with your children, you won't have any problem. You see, here they have so much of this education. Despite that, how many problems you have with children. While we do not educate children in all these things, but we don't have these problems in India because we are just kept innocent about it. If the children are kept innocent, they never indulge into it and they will never let into any problems which are created by curiosity. Never make them curious. You will feel happy, the children will feel happy and they'll start their life from the very beginning on the basis of morality. This is what you have to do to your children is a proper, moral sense. Then another thing I've seen is that very important is to give, for Sahaja Yoga, your time. Many people do not give their time, do not work in the ashrams. They do not think that they have to do something for Sahaj Yog. You must understand that you are part and parcel of one body. Now supposing I do not allow one hand to work, put it in a sling. You'll find it will never work. It will become weak. Weak, it will not be able to do anything. It will be wasted. So you have to use all the limbs of the body in the same way. You all must also put in physical, mental, emotional, whatever is possible for the work of Sahaja Yoga because it is your work. I don't need Sahaj Yog. I don't have to do it. It's for you I have started this and it is for you to give it to others. Is your responsibility, so you should take it up as your own. For example, you know that at this age I'm travelling every third day or fourth day and travelling long distances. All this I'm doing for what? There's no need for Me to do. I don't need anything. I'm just doing it because is supposed to be My life. I don't know how to explain why I'm doing it really. Logically, it doesn't sound sensible. But, if you see Me, you say that "we have great regard for Mother, we respect Her very much, we are very fond of Her and we worship Her," all these things. But do you give so much as She can give? How much do we give? Secondly, I have also heard that people are very miserly in giving money for My programs and things. You want Me to come here. I used to spend My own money in the early days, but you don't want Me to come here with My own money. Is it proper? Is it? If you have self-respect, you would not like Me to come, spend My own money coming here and spend money for building this and spend money for your car's petrol. Would you like Me to do that? No. So there are many people who come to My program, I am told, that do not pay for My programs. It's very wrong. If you do not pay, I'll tell you immediately, you'll suffer and that is in money matters because, if you do not give, money doesn't come. Those people who have been generous with their hands, have been very prosperous, even in Australia, even in India. So I have to tell you, even this is not a temptation to you, but when people say, "Mother, our thing is not coming up, this is not working out." So there's something wrong, somewhere wrong. Once you start dedicating yourself to Sahaja Yoga, immediately you'll find things will work out. Something — there is something you have done wrong, which you should not have done or something you have not understood. You have done something and a misunderstanding, try to find out. Things must sort out. They must soothe out in Sahaja Yoga. Everything sorts out. Not only that, but I have seen it, just becomes absolutely beautifully falling into line and you are amazed how it works out. From a small thing to big thing. So, if it is not working out in your life, there's definitely something wrong. So it is your the morality of your, I should say, financial morality. Also there were some horrible mishaps we had in this country of yours, where horrible leaders came who were interested only in money. That's how they came to Sahaja Yoga and what has happened to them, you know that. So you don't come to Sahaja Yoga for money. You come here for everything, in a sense in totality. You have to get that higher situation. Like that, you have to give also with an open heart. Know that you have got such a great gift, so now, "What can I do about it?" Of course, I don't need your money, I am not in the same position as even Christ was, but He never took any money, so I need not take any money from you. But still, for other things, those people who have not paid should remember that if they want their children to be all right, if they want their family to be all right, if they want to be all right as far as the money is concerned, without feeling the ego, without pressurizing the leaders, try to spend your money in a way that is really useful for Sahaja Yoga. Then another point is about the family, as I told you yesterday, that "My house, I must have my house, I must it." Specially leaders' wives, again I should warn them because all this has created problems to such an extent now that we have had to throw them out of Sahaj Yog. Despite the fact that husbands were very good, but some women wanted to have their own home, wanted to have their own children. They wanted to stay on their own. So this kind of thing, if a leader's wife has ideas, then what will happen to others? They have to follow an example, that is that of a leader. If a leader doesn't have that and the wife doesn't have that example, the whole thing can be absolutely in state of jeopardy. And that's what I have seen, that people suffer so much when they do not realize that we all are part and parcel of one family and we start thinking — imagine we cut one finger and plant it somewhere. What will grow out of it? Will a tree grow out of it? Or what will grow out of it? Nothing. It will stick. Till you were not joined with that whole thing, you were

all right, whether you were rotting in a place or wherever you were, it doesn't matter. But when, now, you have joined and when you are part and parcel of the family, then see how you behave, how your children are. Are they collective? Are they sharing? Or they are fighting? Try to see that your children can share their things with others and you, first of all, start doing that, otherwise children cannot do it. Now look at Christ. He lived hardly for four years in the sense that He was out of that country. Only for four years He could work out the mission that He had to fulfil. So He was only there to achieve this resurrection at the Agnya chakra. In that short period, how many beautiful parables He has given, how many places He has been, how many people He has talked to. All His life is spent like that. He lived in a very simple manner and He had no such tents or anything, so He used to go on mountains and mount — you know, Sermon on the Mount is very famous sermons are. And then He would gather people there and talk with them. They would listen to Him, but nobody imbibed anything that He had said. Very few that He had, about twelve disciples, who also understood Him when He died. Before that they did not understand what He was. They could not visualize actually within their minds what He is doing, what He is talking about. But when He was resurrected, that made them think, "Who was He? And what has He has done. How is it we are His disciples?" And they're ordinary fishermen. You know that very well, but their intelligence suddenly manifested. Their dynamism manifested and they really showed such good ways of achieving what we can call the second birth. Also, Christianity spread under wrong banner of Paul and Augustine and that's how we see the problems of Christianity, so much so that we are shocked. "How can Christianity of Christ be like this?" But it is. And this Christianity of Christ that has come has nothing to do with Christ. And He has said it, "You be calling Me, 'Christ, Christ.' I won't recognize you." We are the people who are carrying this. And also He has said, they'll be wearing a mark on their heads and I will know who are those. So, as it is, you are already marked. You're already been chosen by Christ. In His last judgement, He has chosen you and you are there, but still, one should know that there is all the possibility that we could be hypocrites, that we are playing with only words. Could be that we still have to cleanse ourselves. So just put your mind into yourself and see for yourself that "Where have I done wrong?" As far as Mooladhara is concerned, you people have a special responsibility. Australians have the greater responsibility than anybody else because this is a place of Shri Ganesha and, if you do not fully understand the significance of Mooladhara clearing, I am sure you won't be able to achieve any height in Sahaja Yoga. So all of you should decide about this and work it out so that there is no problem of your ascent or of your rising because you're so pure or so beautiful. All this you have achieved already, without much difficulties. Only thing is if those things which are left behind suddenly are trying to come up, also you should not allow it to come into your life. You should just throw away. For example, like a lotus leaf, when it is under the water it doesn't show anything, but when it comes up, then water doesn't stand on that. It just falls off, doesn't get attached to any water. You may pour water, any amount. It just takes away. So this is what you have to find out. Relationships between each other, racialism and other things, we have to just oppose it. It's not a good thing to hate anyone for any small thing like that. The forgiving quality of Christ at the time when He was crucified has to be remembered. How he forgave those who crucified Him because they do not know what they were doing. But even when they know what they are doing in Sahaja Yoga, still people try to crucify and this crucifixion can be all right for a person who's crucified, but very dangerous for the person who is crucifying. So this has to be understood that to get out of all things and to get out of all your crucifixions, you have to have an extremely pure, ideal, beautiful life. You should be proud of your virtues. You should be proud of your greatness. You should be proud that you are so righteous. There's nothing to feel bad about, otherwise people will boast about their mad things, as in the modern times, but not about their good thing — regarded as bad manners. You need not boast about both the things, but you can be proud of the things that are so beautiful, so nice, so energy-giving. Christ had to surrender to the desire of His Father and He asked Him that "If You could take away this cup, it would be nice." But when the Father said, "No, you have to drink this cup," He accepted and He went through it very bravely and beautifully. We have to have the same kind of surrender, that whatever we have to do, we have to do it with a surrender. We should not think that we are achieving something by that, we are showing off by that or anything. Just, we should feel that is being done because we are surrendered. We should feel our surrender as a great blessing. If you can put your attention to your heart and just say that "I surrender myself," that's more than sufficient. But you shouldn't say that "Mother, please help me to surrender." How can Mother help? All these prayers sometimes are escapes from reality. "You just help me. Help me in this." To surrender is very easy. You just you have to say, "Mother, come in my heart and come in my head and come in my attention." That's all. Go on saying like that, "Please come in my body. Come in my head. And come in my attention." And, as you go on saying, Kundalini will rise and She will cleanse you completely. She's the one who cleanses you. All the time She's cleansing your chakras, but problem is you always falter, again and again. Poor thing again and again rises and does that. So all these problems are because we are not introspective. Also seen people are very attached to their wife or attached to their husband, then they cannot see anybody else. For them, everything is wrong, but for themselves or their husbands or their wives. This is, seems to be, very common failing. This kind of false attachment will not

only harm another person, but will harm your husband or your wife because they will also get away with wrong things. Once they start getting away with wrong things, there's no end to it and they'll be destroyed. Now the task before Me is to go to area of Vishuddhi in America, which is another very difficult task and unless and until that is put right, My throat will not be all right, so I have to jolly well do it and I have to work it out. But, as you know, Americans have something wrong with their upper storey. They can only — I just don't understand. They like people who take money from them and who befool them, who have Rolls Royces, all kinds of things and can you imagine. They would not have Me on the television because I have no Rolls Royce. I mean, in the television, in the government, can you imagine such a television where they don't take you up because you don't you have no Rolls Royces. It's not prestigious. Why have a Rolls Royce by cheating everyone, then it's very prestigious. It's a business. With all these things happening, one feels that the level of spirituality is really great in a place like Australia. It is cut off from the world, which is so much away. But spirituality is very, very expressed here and I am sure in Sahaja Yoga they will rise very high if they keep to one understanding, that they are living on the soil of Shri Ganesh. How important it is how you live, with what purity and with what understanding. So today is the day of Christ's resurrection. You should say it's a resurrection for all of us. He is the one who managed it, who did everything for us and He's the one who has helped us so much, otherwise Kundalini could never have entered into Sahasrara. So one has to thank Him from your heart, plus you should try to imbibe His qualities. One other quality is there, that if people try to criticize your Mother or try to insult your Mother, you get angry. That is just like Christ. He could not tolerate any insult or any kind of a neglect of His Mother. He Himself has said that this will not be tolerated. In the same way, you people also, if you have only for that, then I am with you. I am absolutely with you, that you do not have any more the feeling of guilt or anything within yourself. When you understand that whatever you are doing, you are doing with complete sincerity, with complete understanding. Even if you make mistakes, doesn't matter. The mistake will also bring you something there, but you have to be extremely sincere. This feeling should be within you. Look at the feeling of Christ. I mean, He crucified Himself. He asked for the trouble. He went all the way there. There was no need for Him to go, enter into that area and He got this. Of course, you are not going to be crucified for your resurrection, not at all, but, in a way, we have to crucify whatever is ugly, whatever is wrong, whatever is detrimental to your growth. You have to become really very beautiful people, very beautiful. Anybody who talks to you, anybody sees you should say that "I met such and such person. He's very beautiful and then I asked, 'How is it you're so beautiful?' And the person said that 'I am Sahaja Yogini.'" It's a very, very common experience of mine, very common experience and the main thing is that you have to respect your Self Realization. Your resurrection has to be respected. If you do not respect your resurrection, you are not going to help yourself or others. I met once, by chance, the High Court judge of Hague High Court, which is a world High Court. Just in Romania, he was sitting there. I was also sitting and he was looking at Me. Trying to locate him, I couldn't locate him and then we went to Paris and he was also in Paris — Frankfurt. He was changing and I was also changing there. So he just came and asked, "By the way, have I met you before?" I said, "Maybe." I knew who he was, but I kept quiet. He said, "You know, I'm such and such and I went to India and there was a lady who cured me. Are you the one?" I said, "Yes. I am such and such." All right. Then what he told Me was most encouraging was this. He said, "That time you cured me I felt gratified. I thought you are one of the healers and all that, but when I saw the life of Dr. Nagen, you see, my colleague, the way he's transformed, the way he had become such a good man, such a wonderful person, I asked him once, 'What has made you so good? How can you be such a good man in these bad times when from every side there's such an attack.' And also he took a very big stand." Which child is crying so? "And what — what was the thing? What made you such a good person? You are living in a place like this and you know how Hague is surrounded by all kinds of criminals and drugs and all that. And you are such a nice and a beautiful, saintly person. What has made you?" So then he told me, "You remember the lady who cured you. She has changed me completely. It is because of Her, I have become a yogi and that's why my life has changed because it gives you the style." So this man told Me. I was really very much touched. So he said now, "Can I have your photograph?" I said, "I don't have any photograph. There were three, four Sahaja Yogis with Me. They were wearing the badges, but only there was one badge. But the secretary of the Hague High Court was also with him. He got so much interested. So he said, 'Can I have the badge?'" So we gave it to this judge. So the other fellow says, "What about me? I would also like to have a badge." I said, "Are you going to carry this badge?" "Yes, yes, of course." Immediately wore it. Suddenly, Matteus found another badge, but they had gone to the aeroplane. Then he ran there and he told the air hostess, "Give it to the gentleman." "Ah, I saw one with this badge. All right, I'll give it to the other." And she took it inside. Can you imagine these people of such high society, I should say, so highly placed in life, such intellectuals, they are the judges of the supreme high court, in the sense that is the supermost high court in Hague, world's high court, and so humbled down because of one person whom they saw so changed. So you can imagine how you can change your colleagues, how you can show better results by your proper dignified behaviour. It's going to work out very well if you have that example. And Christ, why He impressed people so much? Because of His personal life. In His personal life He

showed how powerful He was and then — and His death He showed by His resurrection that He was something beyond human comprehension, where He has just become resurrected after death. Must be that He was absolutely purity personified, which He was. So, today we have to place ourselves in such a manner that we are ask for purity and purity and purity and that we are going to work out this purity within ourselves with full sincerity. We are not going to get into ego trip and think that we are perfectly all right. No. We are just going to ask for complete purity within ourselves. This is what the Christ has given us, which we should achieve and we should really show that we can achieve that purity within ourselves. Whatever has happened, you forget it. You don't worry on that point. Whatever has happened is a gone case. But whatever has to happen is this: that you all should ask for purity. All criticism, all hatred and all those things will disappear, plus the purity will give you that unique position that when people will even see your life, they will change. Only by seeing your life, they will change. I hope this works out very well here and maybe by the time I come next time we'll have lots, lots of Sahaja Yogis, beautifully connected to each other, beautifully having relations with each other and with children growing up very fast as well. I hope to come back here again to the land of Shri Ganesha, where purity has taken over. May God bless you.

1991-0728, Guru Puja, Four Obstacles

View [online](#).

Shri Adi Guru Puja. Cabella Ligure (Italy), July 28th, 1991.

Šiandien jūs susirinkote pašlovinti savo Guru.

Tai įprasta, ypač Indijoje, kad turite šlovinti savo guru, o guru turi visiškai kontroliuoti savo mokinius. Guru principas yra itin griežtas, ir griežtumas daugelį žmonių pavertė neatitinkančiais mokinio idealų. Tuo metu guru turėjo būti visiškai autoritetas, ir guru nusprendavo, kuriuos mokinius mokys. O žmogus turėdavo atlikti didžiulę „tapasiją“ (atgailą), kad taptų mokiniu. Šis iššūkis – vienintelis, kuriuo remdavosi guru. Guru visada gyvendavo džiunglėse ir pasirinkdavo savo mokinius, tik kelis, labai nedaug, ir jie turėdavo prašyti maisto iš kaimyninių kaimų, gaminti maistą guru savo rankomis ir maitinti guru. Tokio tipo guru „verslas“ nėra Sahadža joga. Turime iš esmės suprasti skirtumą tarp šių mokymo stilių ir tai, kad tik keli individai gavo tokį šansą tapti guru, tik keli. Tie keli buvo atrinkti iš daugelio žmonių, ir jie jautė, kad buvo tikrai ypatingi, jog juos pasirinko, kad ir ką jie turės patirti, viską priims. Su šia mintimi jie tapo mokiniais.

Bet Sahadža joga yra kitokia. Sakyčiau, priešinga. Pirmą, jūsų Guru yra Motina, kuri kenčia dėl Sandrakarunos. Net dėl mažiausių dalykų, nutinkančių jums, mano akys prisipildo ašarų. Taigi Motinai būti Guru yra labai sudėtinga. Taip pat jums sunku pasiekti aukštumas. Nes paklystate, kai taip jus myliu, ir dėl tos meilės kartais pamirštate, kad progresas jumyse labai lėtas. Svarbu, kad Sahadža jogoje būtumėte labai griežti sau. Štai kodėl sakiau, kad turite būti sau guru, ko žmonės dažnai nesupranta. Būti sau guru reiškia, kad turite mokytis, turite elgtis su savimi kaip su mokiniu ir prisiziūrėti, mokytis.

Jei nesuprantate savo atsakomybės kaip Sahadža jogai, kad turite savyje viską išspręsti, negalite greitai tobulėti, nes tai kitoks santykis nei tarp guru ir mokinių. Visų pirma sakiau jums tapti sau guru. Turite daug introspektuoti ir nustatyti savo idealus, tikslus. Prieš jus sėdžiu aš. Matėte, kokia aš esu. Galiu valgyti bet ką, galiu visai nevalgyti dienų dienas. Galiu miegoti bet kur, galiu nemiegoti visai. Galiu keliauti mylių mylias nepavargdama. Galiu, nes esu pati sau guru. Pirmiausiai turėtų būti daug introspektuojama: „Kas man negerai?“ Ne kas negerai kitiems.

„Kas negerai manyje? Ar aš siekiu kūno komforto? Mano dėmesys sutelktas į kūną ar į mano Dvasią? Jei taip, ką aš darau?“ Manau, geriausia užsirašyti. „Ar galiu miegoti ant žolės? Ar galiu sėdėti ant akmens?“ Turite priversti kūną dirbti. „Ar galiu užmigti bet kada, ar galiu būti budrus, kada tik noriu?“ Mačiau, kaip žmonės užsnūsta. Priežastis ne ta, kad jie yra blogi ar nedisciplinuoti žmonės, o ta, kad viduje jie pavargę. Jei esi pavargęs viduje, tai jautiesi pavargęs visada. Televizoriuje pamatysite, jei žiūrėsite į vakariečius, jie visada sėdi taip.

Nes jie tokie pavargę. Kodėl jie pavargę? Jie taip sunkiai nedirba. Taigi introspektuokite, kaip elgiatės. Kai pradėsite introspektuoti, pradėsite introspektuoti aplinką ir savo būdą, savo metodus ir ką darote sau dėl sąlygotumų, kilusių dėl išorės. Išoriniai sąlygotumai Vakaruose yra psichologinės prigimtys. Indai turi kitų sąlygotumų, kurie irgi stebina arba, tarkim, vakariečiai turi plauti rankas dešimt kartų, net jeigu jų oda lupasi, jie vis tiek plaus jas kaip išprotėję. Jiems nuolat reikalinga vonia. Jie turi nusiprausti. Nenusiprausę jaučiasi nepatogiai.

Jie turi ir kitų sąlygotumų. Turi visokių kvailių sąlygotumų, bet sąlygotumai, esantys Vakaruose, yra labiau psichologiniai, dėl to negalite suprasti, kas negerai jums. Fiziniai sąlygotumai nėra tokie pavojingi, galite įveikti juos arba suvaldyti. Tačiau kai turite psichologinių sąlygotumų, nesuprantate, kas jums negerai. Taigi, jei pažvelgsite į save, rasite labai subtilių dalykų. Visų pirma turbūt dėl karų. Nežinau kodėl, tačiau visi vieni kitų bijo. Ypač, manau, Froidas. Dėl Froido netgi motina bijo savo vaiko, indai to visiškai negali nesuprasti. Tačiau jūs, žmonės, žinote tai labai gerai.

Jie nieko nepalies, nieko neapkabins. Iš pradžių žaisdami futbolą jie apsikabindavo. Dabar neapsikabina, tik paliečia rankomis štai taip. Po kurio laiko, manau, jie darys taip ar panašiai. Tokie išsigandę, kad niekas, netgi vaikai, kuriuos mačiau, bijo apkabinti savo tėvus. Taigi nėra meilės išraiškos, o kur nėra išraiškos, nėra meilės, štai kaip vyksta sausėjimas, sausėjimas ir sausėjimas.

Sahadža jogoje buvo maža mergaitė ir aš turėjau šiam vaikui dovaną. Ji buvo gana maža, apie dešimt metų. Padaviau ją vienam Sahadža jogui, vakariečiui, kad jai nuneštų, įteiktų bei pasakytų, kad nuo manęs. „Ne, Motina, aš neįteiksiu.“ Aš paklausiau kodėl.

„Ji mane ne taip supras.“ Aš paklausiau: „Ką ji ne taip supras?“ Tai įsitvirtino žmonių galvose. Ir tai sukūrė psichologinį nesaugumą tarp jūsų. Nuo pat vaikystės šis nesaugumas veikia, todėl jūs vieni kitų bijote. Netgi savo tėvų, brolių, seserų. Jūs kenčiate psichologiškai. Kai aš pirmą kartą atvykau į Angliją, jie sakydavo: „Tai yra nesaugumas“. Aš klausdavau: „Koks nesaugumas? Visas pasaulis bijo Vakarų.“ Ir kodėl jie kenčia dėl nesaugumo? Jie pavertė nesaugiu kiekvieną žmogų pasaulyje. O kodėl jie nesaugūs?

Jie nesaugūs tarpusavyje, savo visuomenėje, savo šeimose, grupėse. Jie vieni kitų taip bijo. Taigi visų pirma jūs turite būti bebaimiai. Jūs esate Sahadža jogai, nebesate amoralūs, negalite būti amoralūs. Jeigu pradėsite manyti, kad esate amoralūs, jeigu darysite ką nors amoralaus ir jeigu turėsite eiti ir prisipažinti kur nors, tada kas jums nutiks? Kokios asmenybės būsite? Mes turime tai pakeisti keisdami save. Taigi tarp Sahadža jogų neturėtų būti nesaugumo, tik „mariados“ (dorovinės nuostatos). Jūs turite žinoti, kaip gerbti kitų privatumą. Antra, jei pastebite savyje vakarietiško minčių, kas yra labai dažnas atvejis, jus bombarduoja kritika.

Kritikų yra tiek daug, kad dabar nebeliko menininkų. Tik kritikai kritikuoja kritikus. Baigta su visais menininkais. Jie nuolat kritikuojami. kažkas ateis – yra toks kriticismo mokslas – jie gali nemokėti groti instrumentu, gali nemokėti dainuoti, bet jie gali kritikuoti. Taigi nuolat mintyse tarsi jaučiatės, jog kažkas jus sukritikuos, jei darysite taip. Nuolat yra baimė, kad kažkas sukritikuos: „Sakyti ar nesakyti?“ Būdami Sahadža jogais nesijaudinkite dėl šių kvailių žmonių, nes jie yra akli. Ir jei jie nori kritikuoti, leiskite jiems kritikuoti. Kokią tai turi reikšmę? Neturi jokios.

Bet tai jūs turite išsiugdyti savyje. Trečias dalykas dar blogesnis, kurį nežinau, pastebėjote ar ne. Aš nežinau, kaip kilo mintis vakarietiškiems protams, kad visada turite matyti kitą kranto pusę, netgi jei stovite šiame krante. Būti teisingam. Ir niekada nesakyti nieko, dėl ko esate tikri. Klausiate: „Kaip gyvuoiate?“ Jis pasakys taip. Visada. Niekas nepasakys: „Aš jaučiuosi kuo puikiausiai, man viskas gerai.“ „Kas blogai?“ „Viskas kuo puikiausiai, labai dėkoju.“ Bet niekada taip. Jie nepasitiki savimi, nuolat dreba. Ir šis drebulys viduje paverčia jus asmenybe, kuri niekada negali progresuoti.

Progresas yra, kai žengiate žingsnį į priekį, tvirtai statote pėdą, tada žengiate antrą žingsnį į priekį, tarytum lipdami į kalną. Bet jei iš pradžių abejojate pusiaukelėje, kaip jūs galite eiti tolyn? Jūs judate tarp dviejų žingsnių, tarp to ir ano. Tai yra kitas labai didelis psichologinis trukdis. Turiu pasakyti, tai žalinga jūsų augimui. Trečią dalyką, kurį mokate, trečią ar ketvirtą, kad turite ginčytis su savimi. Pavyzdžiui, turite problemą, jūs ateinate ir sakote: „Motina, turiu šią problemą.“ Tai būdinga visiems. „Aš turiu šią problemą.“ Aš pasakysiu: „Gerai, toks yra sprendimas.“ Tada jūs pradėsite: „Ne, ne, ne. Bet tokiu atveju atsitiks tai.“ Tada sakau kitą sprendimą. „Ne, ne, Motina, gali būti taip.“ Gerai, sakau trečią sprendimą.

„Ne, Motina, tokiu atveju gali atsitikti tai.“ Pasakau ketvirtą. „Gali nutikti tai.“ Jūs visada ginčijatės su savimi. Tada aš turiu pasakyti: „Tai tavo problema, ne mano, ir aš tau siūlau sprendimą, jei nori išspręsti savo problemą, geriau nusiteik pozityviai.“ Smegenys yra tokios. Hindi kalba tai vadinama „ulti khopdi“. Jūs visada ginčijatės su savimi. Taigi kaip jūs galite progresuoti? Kita didžiulė vakarietiško proto problema – jie nepripažįsta savų problemų, o toliau ginčijasi su savimi kaip advokatai. Yra du advokatai: vienas – jūs pats, kitas – besiginčijantis. Taigi tai dviguba asmenybė viename kūne, tai ne viena asmenybė. Kaip jau minėjau, tai labai psichologiška, kad žmonės turi staiga pasirinkti tokį posūkį, nesuprasdami, kaip tai pavojinga.

Dėl jūsų proto nušvitimo tai turi išnykti. Kitaip Sahadža jogoje tai labai pavojinga. Kai sakote kažką, esate visi Sahadža jogai, jūs sujungti su visur esančia Energija. Ką besakytumėte, tai susijungia ir veikia. Labai pavojinga jums, žmonės, nesuvokti, kad esate realizuotos sielos ir neprisiimti savo galių. Kai aš noriu pasakyti ką slapta, tada turiu padėti savo ranką čia ir pasakyti, nes tai sujungta su tinklu. Bet, tarkim, kalbu štai taip, ir sakau ką nors – tai sklinda visur. Taip pat ką Sahadža jogai besakytų ar ko trokštų, ar norėtų, yra sėdintys žmonės čia, matantys čia ir čia, jūs pasodinate juos čia. Jie visada jūsų klausosi. Jie nekantrauja atlikti jūsų darbus, „Gerai, kaip pasakys, padaryta.“ Taigi, ką galvojate, ar kokie būtų jūsų troškimai, ką sakote, turite būti ypač atsargūs.

Ir dabar seni žmonės, sakyčiau, labai sąlygoti, jie turi problemų ir visa kita. Tačiau karta, kuri yra čia, dauguma jų geba pasitobulinti ir paversti savo smegenis veiksniais atstatant jas atgal į priekį. Tai psichologinė problema. Kita psichologinė problema, kurios jūs nežinote, kuri stebina, yra ta, kad ir kokios yra verslininkų idėjos, jūs turite veikti, nes visas Vakarų pasaulio pagrindas yra matyti ir būti matomam. „O, tai madinga, todėl mes turėtume elgtis taip. Tai madinga, todėl mes taip darome.“ Vieną dieną, maždaug prieš metus, atvykau į Angliją ir pamačiau Sahadžą jogus, nusikirpusius plaukus iki čia. Aš paklausiau, kas tai. Taigi paklausiau indės merginos: „Kas tai turėtų būti?“ „Tai yra nauja mada.“ Aš pasakiau: „Kokia nauja mada?“ Vadinama „ziprya“ marathi kalba, žinote, mes tai vadiname „ziprya“ mada. Bent jau Maharaštri gali. Ir, žinote, visi jie nešiojo plaukus iki čia, štai taip visi.

Aš pasakiau: „O Dieve, jie dengia Agija čakrą, jų akys pasidarys žvairios.“ Tačiau jeigu tokia mada, mada būti vienodai nusikirpus. Plaukai, aš to nesuprantu. Toks didelis susidomėjimas plaukais. Šiose šalyse jie taip greitai praranda savo plaukus, nenaudodami aliejaus, kurį turėtų naudoti, jie praranda plaukus labai greitai. Pirmiausiai ties Sahasrara. Mados reikšmė – kas tai? Tai verslininkai, tie kvaili žmonės kuria idėjas. Kodėl mes turėtume tuo sekti? Nesakau, kad visi Sahadža jogai turėtų atrodyti vienodai, visai ne. Galite rengtis kaip norite, gyventi, kaip norite, tačiau neturėtumėte leisti pavergiami verslininkų.

Dabar jūs laisvi žmonės – labai gerai žinokite. Žinokite, kad esate visiškai laisvi, ir jūsų laisvė yra visiškoje nušvitimo šviesoje, jūs nebesielgiate neteisingai. Bet visų pirma pasitikėkite savimi, kad ir ką turite daryti, jūs nevergausite verslininkams, kurie pasakys, kaip atrodysite, kaip pasirodysite. Labai svarbu, kad pusę laiko mes vargstame, jog atrodytume kaip dauguma. Stebina, kaip tie verslininkai apkvailino vakariečius. Indijoje tai neveiktų, neveiktų ypač Indijos moterų. Šis metas pasirodė mini sariai Bombėjuje, po keturių penkių dienų, manau, dingo. Jokia Indijos moteris nedėvėjo mini sario, baigta. Niekas neveikia. Bet kokia mada, atėjusi į Indiją, neįsitvirtina, nes Indijoje dėvime tradicinius drabužius.

Buvo čia testų, klaidų ir išbandymų, ir mes dabar žinome, tai geriausia apranga, viskas. Tam tikru metu sustoji. Tai labiausiai mums tinkantis stilius. Viskas keičiasi, ir stilius keičiasi. Ir turėtumėte labai atsargiai stebėti, ar nepriimate kvailų dalykų, sukurtų verslininkų, o tik praktiškus, kurie yra jums reikalingi. Jaučiu vienas iš pavergimų – jūs patenkate į verslininkų rankas. Tačiau vergovė yra gili ir psichologinė, tai itin paslėpta ir subtilu, todėl jūs neišsivaduoiate. Taigi stebėdami save išsiaiškinate, kas negerai jums, kodėl jūs esate tokie. „Kas negerai mano asmenybei, kas atėjo iš aplinkos, kaip žmonės talpino idėjas mano galvoje?“ Jums reikia turėti savo idėjas, neturite nerimauti, ką Platonas ar Sokratas, ar kas kitas pasakė. Ką jūs manote?

Vis dėlto jūs esate nušvitę žmonės. Yra dar vienas psichologinis dalykas, kuris dar blogesnis. „Motina, jei esame visiškai tikri, tai didiname savo ego.“ Jies taip susirūpinę dėl savo ego, kad po kurio laiko dings. „Ego taip išsipūs, kad mes dingsime.“ Kita baimė, kurią žmonės turi, jei esate užtikrinti: „Gerai, tai yra, ko aš noriu, tai daryti teisinga, aš geriau pasitraukiu, nenoriu to sakyti, nes aš turiu ego.“ Taigi Sahadža jogoje taip pat atsirado baimių. Viena iš jų: „Motina, man nereikėtų turėti jokio ego.“ Kokia yra ego problema? Nepaisant visų baimių, taip pat stebina, kad reaguodami į tai žmonės plėtoja protestuojantį charakterio tipą. Tačiau ir vėl tie verslininkai išlepino jūsų ego. Pavyzdžiui, ryte jūs klausiate vaiko: „Ką norėtum valgyti?“ Tada vaikas atsako: „Aš valgysiu tai.“ Mama turi bėgti ir nupirkti arba laikyti viską šaldytuve. Indijoje taip nėra. Kas pagaminta namuose, tą vaikas turi valgyti.

Jei nėra druskos, gerai ir be druskos tiks. Priešingu atveju nevalgyk, tai nesvarbu. Bet kokiu atveju valgys. Kai drausmingumas atsiranda iš vidaus, suvokiate ir tada nebesakote: „Aš noriu tik šito, aš noriu tik šito.“ „Ko nori?“ – paklauskite savęs. „Gerai, mėnesį to negausi, pažiūrėsim.“ Turėčiau pasakyti apie save, jaučiu, kaip patogumai kartais susikaupia aplink mane. Taigi turėjome persikraustyti, su manimi tuo metu nebuvo šeimos. Mes turėjome mažą lovą, kurioje miegojo mano vyras. Ir aš miegojau ant pliko cemento, kitą dieną man pradėjo skaudėti visą kūną. „Puiku, miegosiu visą mėnesį ant cemento“ – tariau sau. „Nuo gulėjimo ant cemento man skauda?“

Gerai. Miegok dabar mėnesį – sau pasakiau. „Miegosiu ant cementinių grindų.“ Cementinės grindys prarado savo galias. Gali būti, kad cementas tada jautė skausmą. Taip jūs turite tapti savo proto šeimininkais. Tada iškilis problema, kiek tai diskretiška. „Motina, šis ego išsipūs.“ Nes jūsų ego, kaip jau sakiau, susiformuoja dėl reakcijų, dėl protestavimo prieš dalykus, taip pat dėl verslininkų pataikavimo jums. Gerai, kad ir kokios priežastys būtų, mes nesileisime į psichoanalizę. Bet faktas tas, kad taip pat turime ego problemą. Kodėl?

Aš jau jums sakiau. Jei jau daug kartų balionas buvo išsipūtęs, jis gali lengvai išsipūsti. Nuo menkiausio vėjelio jis išsipučia. Ir todėl jūs taip bijote. „Mano ego gali išaugti toks didelis kaip balionas, skrendantis kažkur.“ Bet išsivaduoti iš to galima žinojimu, kad esate realizuota siela. Gerbkite save. Kai atsiras pagarba sau, jūs nepakliūsite į ego spąstus. Labai paprasta. Gerbkite save. Turite sakyti: „Aš esu Sahadža jogas, kaip galiu taip elgtis?“

Vis dėlto, juk aš esu Sahadža jogas.“ Išsivysto orumo jausmas, ir tada pradeda jausti gėdą darydami ką nors kvailo, nes ego paverčia jus kvailiais, štai kur esmė, visiškai. Taigi jei išvystote šią pagarbą sau, „Aš esu Sahadža jogas, taigi negaliu taip elgtis. Aš esu Sahadža jogas“ – jei tai sau pasakote, tada nustebsite, kad Sahadža joga orumas laikys jus arti žemės. Jūs nepateksite į savo ego spąstus. Taigi viena pusė yra sąlygotumas, kita pusė yra ego. Paprastas dalykas – ego. Orumas turi būti išvystytas. Jūs nustebsite, tarp gyvūnų yra ribos. Tarkim, tigras nesielgs kaip gyvatė, ir gyvatė nesielgs kaip tigras. Taigi dabar mes esame Sahadža jogai.

Mes esame tigras tarp žmonių, Mes esame liūtas tarp žmonių, aukščiausi; esame aukščiausios žmogiškos būtybės. Nebūtina turėti dešimt taip vadinamų medalių, norint parodyti, kad esate kažkas didingo, bet jūs esate Sahadža jogai, esate mahajogai. Taigi išvystykite šią pagarbą ir nustebsite, nuolankumas įsitvirtins jumyse. Turiu omeny, nuolankumas įsitvirtins jumyse. Aš mačiau, kai kurie Sahadža jogai sėdi taip, kartais jie sėdi taip, kartais jei pas užteršta jų kairė Višudhi, sėdi štai taip, jei dešinė Višudhi – štai taip. Bet tada jūs matote save. Kaip jaunikis turi apsirengti, ir jis prisimena: „Aš esu jaunikis, negaliu elgtis kaip kiti vaikinai, kurie ten bus. Man reikia turėti savo asmenybę. Aš esu jaunikis, einu į savo vestuves. Aš negaliu elgtis kaip mano draugai, esantys ten.“ Jūs turite atitinkamai elgtis.

Priimkite tai. Vis tiek mes dar nesuprantame, kad esame Sahadža jogai. Kai suprasime, kad esame Sahadža jogai, mums atsiras orumas, dėl orumo būsite nustebę ir pamatysite, kas negerai jūsų šalyje, kas nėra oru. Dabar dėl visko, kas įvyko Prancūzijoje, galite suprasti, kas negerai prancūzų įstatymams. Bet prancūzams įdomiau girtuokliavimas, valgymas ir kiti dalykai, todėl jie niekada nesumoka. „Tegul būna, mums nerūpi įstatymai, lai būna, kaip yra, nesvarbu, kam čia visa tai rūpi, tai nesvarbu, jeigu tik gali gauti ko nors išgerti.“ Nueikite į bet kokią Prancūzijos kaimą septintą valandą, nieko nesutiksite, net girtuoklio. Jie sėdi viduje ir geria geria. Turiu omeny, tai pagrindinė religija, pramoga. Kitą dieną jie ateina pagiringi ir mato, kad viskas aukštyne kojom. Kaip tie veikėjai, tie žurnalistai, kurie atkeliavo į Indiją, jie pamatė geležinius vartus ir pagalvojo, kad tai Hitlerio geležinė uždanga.

Viskas išsiplėtė, suprantate, padidėjo, išsikreipė dėl pagirių. Taigi visas gyvenimas Vakaruose kaip pagirios. Jie mato dalykus per didelius arba per mažus, jie nemato taip, kaip yra. Taigi dauguma to, kas parašyta ir ką jūs skaitysite, psichologija ir visa kita, visos tos knygos daugiausiai parašyta girtuoklių. Jei pažiūrėsite į jų gyvenimus, jie buvo girtuokliai. Taigi dėl visko, ką jie parašė, kodėl turėtume į juos žiūrėti rimtai? Išskyrus tik kelis, kurie buvo realizuotos sielos, dauguma buvo girtuokliai. Arba tie, kurie rašė apie graikų tragedijas, tikriausiai buvo girtuokliai, matyt, daug ką vartojo ir tada tikriausiai parašė visa tai. Nes dauguma girtuoklių rašydami sako: „Kodėl turiu gyventi, aš turiu mirti.“ Lygiai taip pat mes turime Indijoje daug žmonių, kurie rašė gazeles ir sakė: „Kam mums gyventi, geriau numirti.“ Vienas poetas pasakė: „Kalbate apie mirtį, kodėl nemirštate vieną kartą?“ Taigi, suprasite, viskas, ką parašysite, ką pasakysite, bus aukščiau už visus tuos žmones. Bet Sahadža joga taip švelniai jumyse įsitvirtino, kad jūs net nežinote, kas dabar esate.

Šiandien Guru pudžoje jūs šlovinate savo Guru. Tuo pačiu metu aš lenkiuosi guru jūsų viduje. Tegul jūsų guru pakyla ir pasirodo. Jūs turite ypatingą Guru, aš nesu jums griežta, aš esu labai švelni. Nes, kaip jums sakiau, iš esmės tai skirtingi dalykai, tai ne individui, o kolektyvui. Ir jeigu kas nors gali skleisti kolektyviškai, turite suprasti, kad tik meilė gali tai padaryti. Nėra kito būdo skleisti Sahadža jogą. Nes mes negalime būti kaip Hitleris, skleisti neapykantos idėjų. Gali būti arba neapykanta, arba meilė. Jei mokysite žmones, kad nekenčiame tų – fundamentalistų, šitų, anų – bus tūkstančiai pasiruošusių kautis.

Jūs galite pažadinti jų grubumą ir sakyti: „Gera, paskui mane ir kaukimės.“ Rasizmas, tas, anas, bet kas, net nacionalizmas. Gera, jie yra žmonės. Bet kai aš sakau „meilė“, tai yra visiškai kita. Pasistenkite suprasti. Ir dėl kolektyvinio darbo mes turime suvokti, kad meilė – energijos šaltinis, kuris viską skatina augti gyvu būdu. Tai yra gyvybinė energija. Pasistenkite suprasti. Taip

jau yra, žmonės nesupranta. Meilė nereiškia, kad apkabinate ką nors arba darote, tai gyvybinė energija, kuri supranta, suteikia jums augimą. Aš tikiuosi, kad matėte mano knygas ir jas skaitėte.

Aš ten labai aiškiai jums aprašiau, kas mūsų viduje yra ta gyvybinė energija, kuri veikia. Ir visa, kas gyva, pavyzdžiui, pažiūrėkite, ši gėlė. Dabar aš negaliu jai liepti būti tiesiai. Ji auga savaip, tegul taip ir būna. Ji graži, nes jokia kita gėlė neatrodo taip pat. Gyvybinė energija niekada nekuria ko nors lygiai tokio kaip kas nors kita – tik plastikas gali būti vienodas. Taigi, kai tai auga, auga savaip. Taigi visa, kas į jus įdėta, ir yra gyvybinė energija, įdėta į vidų, tai gyvybinė energija, ir tai yra gyva, veikia, tai išsiskleidžia savaime. Reikia duoti tyros meilės vandens. Kai yra tyra meilė, jūs, kaip guru, matote kitame žmoguje: „Kas negerai man, kas trukdo man kilti?“ Kitame žmoguje jūs, kaip guru, matote, kaip padėti tam žmogui, su meile, kad jis priartėtų prie realybės.

Tai labai subtilus procesas, labai mylintis procesas, ir nieko daugiau, tik visiškas mėgavimasis savo meile. Tiesiog žinoti, kad myliu tiek žmonių, savaime nuostabu. Ir jūs matykite, juskite: „Aš tiek daug myliu.“ Bet tai turi būti „samadrišti“ – tomis pačiomis akimis matykite visus. Jūs turite visus matyti tomis pačiomis akimis, ar ne taip? Tik dvi akis mes čia turime. Bet visus matote tomis pačiomis akimis, o jie skirtingi. Gerai, matykite juos kaip skirtingus. Bet jūsų akys nediskriminuoja. Jūsų akys nemato kažko juodo, kažko balto, kažko žydro. Jos mato tai, kaip yra.

Kai jūs žiūrite su „samadrišti“, tokiomis pačiomis akimis, tuo pačiu žvilgsniu, nekeisdami savo pažiūrų. Nes atsitinka taip, kad jūsų pačių protas blaškosi, ir jūs pradėdate į kažką žiūrėti vienaip, į kažką kitą – kitaip. Štai aš akimis matau ventiliatorių. Bet, tarkim, mano protas neveikia, ir jį matau kaip žmogų. Taigi, jeigu jūs esate sveiko proto žmogus, tada visus matysite tokius, kokie jie yra. Tai yra „samadrišti“ – kai jūs matote viską vienodomis akimis. Nesiblaškykite, kad nebūtų taip: kažkas yra mano geriausias draugas, kažkas – antras draugas, kažkas dešimtas draugas ir kažkas – priešas. Vos tik pradėsite į viską teisingai žiūrėti, viskas atsistos į savo vietas. Kitaip galite išprotėti. Taip pat turi būti „samjak“ – tai reiškia „sujungta“.

Turi būti integruotas žinojimas. Kaip akys: kai jos žiūri, mato, kur sėdite, kur esate, kur yra tas žmogus, kur yra šis žmogus, koks yra ryšys. Taigi žinios apie kitus priklauso nuo santykių su kitais. Dabar, tarkim, yra koks ponas, kuris turi vaiką, ir yra problema tarp to pono ir vaiko. Kad pabendrautumėte su tuo žmogumi, turite žinoti, kad jis turi vaiką, o ne tiesiog išskirti jį vieną, atskiriant nuo visų. Įsivaizduokime ką nors, tarkim, jis yra iš Anglijos arba iš Italijos. Pasistenkite suprasti jį – kad jis yra iš atitinkamos aplinkos, ta aplinka jį supa, todėl jis yra toks. Jei galėtumėte turėti tokį pilną suvokimą apie kitus, nebūtų jokių problemų, jokių nesutarimų – nieko. Priešingu atveju būna nenutrūkstantys konfliktai, ir štai kodėl kažkas jaučiasi labai pavargęs. Akys neturi reaguoti, akys tik mato, kas bebūtų, jos tik mato.

Akys nereaguoja, bet protas reaguoja. Ir ši reakcija atsakinga už jūsų sugadintą požiūrį į kitus. Reikia būti stebėtojo būsenoje, kaip sakė Ganėšvara: „Nirandžan pahane, nirandžan pahane“ – matyti ką nors be jokios reakcijos. Tiesiog stebėkite ir žinosite viską apie tą žmogų, vos pradėsite tą žmogų stebėti, „nirandžan pahane“. Nes kol jūsų smegenys čia, negalite matyti kito žmogaus tokio, koks jis yra. Bet vos tik pamatysite tą žmogų, jūs tiesiog žinosite, koks jis yra. Ir tada iš karto žinosite, kokios jo čakros, kokia Kundalini, galėsite įžvelgti viską. Bet kai jūsų protas užkrautas nesąmonėmis, jis neleis jums patekti į tokį lygį. Taigi „nirandžan pahane“, kai jūs tiesiog stebite kažką, tokį žvilgsnį mes turime išvystyti. Taigi tada atsiranda neprisirišimas, automatiškai jūs nieko nebekritikuojate, nes jūsų protas būna nusistatęs prieš ką nors; jūs nemylite kažko, nes jūsų protas taip galvoja; jūs nebegalėsite formuoti grupelių; jums nebus taip, kad kai kurie žmonės brangūs, kai kurie – ne.

Kartais, jeigu aš nesišypsau kokiems nors žmonėms, jie bamba ir sako: „Šį kartą Motina man nesišypsojo.“ Aš negaliu visada šypsotis, supraskite. Jūs turite pagalvoti ir apie mano raumenis. Kaip aš galiu be perstojo šypsotis, suprantate? Bet čia yra žmonių, kurie blogai jaučiasi: „Matai, Motina šį kartą nenusišypsojo.“ Taigi turiu be perstojo kiekvienam šypsotis. Stengiuosi. Taigi požiūris į kitus turi būti „nirandžan“ požiūris, nes tai yra kolektyvinis darbas. Neturi būti griežtumo, kieno nors varžymo, nes tai gyvas procesas, absoliučiai, kitaip negalime. Bet aišku, kad tai darbas, kuris kuria harmoniją, meilę, artumą, bendrumo jausmą. Įsivaizduokite, galvoti apie ką nors, kas jums yra negeras, arba jis yra toks, anoks. Tai siaubinga.

Geriau galvokite, koks malonus galite būti tam žmogui. Taigi požiūris turi būti: „Koks malonus būsiu tam žmogui“. Suprantate? Tarkim, kažkas pyksta ant jūsų, labai lengva susikauti: „Ateik čia. Tu pyksti, tai ir aš pykstu.“ Ne. Eikite ir tiesiog pakutenkite.

Paprasčiausiai štai taip. Ir mėgaukitės. Nes jūs negalite mėgautis neapykanta, negalite mėgautis konkurencija, negalite mėgautis atsiskyrimu. Kaip ši ranka turi mėgautis šia ranka, taip jūs turite mėgautis vienas kitu.

Jeigu negalite mėgautis, tada jūs praradote esmę. Praradote esmę. Taigi dėl kolektyvinio augimo mes turime suvokti, kad negalime augti, jei neturime kolektyviškumo jausmo, jog esame tik dalelė vieno organizmo. Jeigu aš patempsiu vieną ausį, mano ausis neatsijungs, o skaudės visam kūnui. Štai kodėl sakau: „Patempkite abi ausis“. Ir kai pradėsite, pamatysite save taip, jūs būsite nustebę, kaip išmoksite gardžiai juoktis iš savęs. Ir jūs tikrai tapsite labai įdomia, traukiančia asmenybe ir labai džiaugsmingu žmogumi, ypatingai besimėgaujantiu. Visi norės su jumis bendrauti. Toks yra ženklas, kad jūsų Guru Principas jau įžiebtas. Aišku, kažkas gali sakyti, kad turite būti neprisirišę; neturi būti jokių prisirišimų prie to, ano ir dar kažko.

Visa tai tik kalbos. Bet iš tikrųjų tik introspekcija ir pripažinimas, arba, galime sakyti, savo gelmės pažinimas, savaime suteiks jums tą jausmą. Jeigu turite tokį suvokimą: „Aš esu Sahadža jogas, ir mano dieviškumo gylis yra didžiulis“, tai savaime bus daugiau negu pakankama, kad būtumėte aukščiausiais guru. Iš tikrųjų aš daugiau nesu Guru, niekada nebuvau Guru, aš esu Motina. Aš beviltiška Guru. Nes Guru, kuris negali būti griežtas, yra niekam tikęs. Man reikia pasiruošti, kad galėčiau mokyti, suprantate. Jeigu yra kokia problema tarp dviejų žmonių ir ji tęsiasi kurį laiką, aš turiu jiems pasakyti, tada pradėdau. „Kaip tapti griežta?“ – klausiu savęs. Jei spontaniškai kartais atsitinka, aš pasakau: „Kodėl taip darai?“ Dažniausiai spontaniškai.

Taigi, jūs turite išvystyti šią ypatingą Guru savybę savyje, ir ji yra dėl kolektyvinio darbo. Kartoju, tai yra dėl kolektyvinio darbo. Taigi šiandien šlovinate Guru Principą savyje, kai šlovinate mane. Aš nesakau, kad jūs turite būti tokie, kaip aš, nes aš beviltiška daugeliui sričių. Tarkim, nesuprantu nieko apie bankininkystę, pinigus, turiu omeny, kad yra daug, ko aš nesuprantu, tikrai. Aš beviltiška, aš neišmanau įstatymų. Sakau, jūs neturite būti tokie kaip aš, sutinkate? Bet jūs turite gebėti pasakyti kaip aš: „Matote, aš turiu šias problemas.“ Bet vieną savybę būtina turėti – viską išmanyti apie Sahadža jogą arba norą sužinoti viską apie Sahadža jogą. Jeigu tai atsiras, tai jūs įplauksite į šį žinojimo vandenyną kaip reaktyviniai. Ir visa, ko panorėsite, ką norėsite sužinoti, jūs sužinosite.

Bet turi būti troškimas sužinoti. Niekada nebūkite pasitenkinę, kad žinote pakankamai apie Sahadža jogą, ne, niekada. Dėl viso kito galite būti pasitenkinę. Bet tik dėl vieno – kad Sahadža jogą vis dar turiu suvokti savo protu, ir mano širdžiai reikia turėti tą žinojimą. Tai turi būti mano širdyje, ne tik galvoje. Aš turiu suvokti protu, ir tai turi būti mano širdyje. Tarkim, kai žiūrite filmą, pavyzdžiui, „King Kongą“. Jūs žinote, kad tai King Kongas. Gerai, tai filmas, nieko tokio. Paprastai mūsų žinios yra tokios.

Bet jei pamatysite poną King Kongą, stovintį prieš jus čia: „O Dieve, jis čia!“ Lygiai taip pat, kai mūsų žinios yra galvoje, tai tarsi filmas, kažkur toli. Tai ne mūsų širdyje. Bet kai tai yra širdyje, tai dirba, pradeda veikti. Tai neveikia per protą. Tai tiesiog būna prote, o širdyje veikia. Ir širdyje yra Dvasia. Čia labai paprasta, kad mes, žmonės, daugiausiai gyvename savo smegenimis, ne širdimi. Bet dabar esame realybėje, suprantate, King Kongas stovi prieš jus. Jūs nežiūrite filmo, viskas vyksta tikrovėje. Ir realybėje turi veikti širdis, ne smegenys.

Nes realybė yra širdyje, o ne smegenyse. Kai jūs tai suprasite, tada atversite savo širdis, išplėsite jas: „Štai mano širdis.“ Tada viskas bus labai aišku jūsų galvoje, jūs viską aiškiai žinosite: ką reikia padaryti, kaip reaguoti, kaip išspręsti. Jei patalpinsite visą Sahadža jogos žinojimą į savo širdį, pirmiausiai turėsite išplėsti savo širdį, kitaip nesutalpinsite šio vandenyno. Ir tada pamatysite: „Tai yra Sahadža joga.“ Aš viską matau kaip Sahadža jogą. Šio namo pirkimas, atvažiavimas į šią vietą – visa tai Sahadža joga. Aš tai matau labai aiškiai. Visa, ką matau, susieju su Sahadža joga. Iš karto: „Tai yra Sahadža joga.“ Kodėl taip yra? Taip yra dėl Sahadža jogos. Tai yra Sahadža joga.

Taigi visur pradėdame matyti Sahadža jogą, kai jūsų širdis žino tai, ką žino jūsų protas. Aš pažįstu žmonių, kurie labai gerai moka visas mantras, viską žino labai gerai, ir visa kita, bet širdyje... Taigi patalpinkite tai širdyje. Sahadža jogoje guru yra ne per protą, o per širdį. Telaimina jus visus Dievas. Kadangi Guru pudža, pirmiausiai jis perskaitys. Visa tai apie „Guru Gitą“ (šventraštis), aš niekam niekada nedaviau to skaityti. Priežastis ne ta, kad tai netiesa. Jie sako, kad tai tiesa. Bet ten yra tai, ką Šiva pasakė Parvati apie guru. Bet kodėl aš jums jos nedaviau: nes visi tie guru guru mugėse sako: „Gerai, jūsų guru, ir čia yra „Guru Gita“.“ „Guru Gitoje“ parašyta: „Atiduokite visus savo pinigus, viską, kas jums priklauso, visą save – prana, mana, dana – savo kūną, savo protą, viską atiduokite guru ir tapkite visišku kvailiu“; taigi jie duoda jiems tai skaityti.

Štai kodėl aš jums nedaviau. Bet šiandien Radžešui – aš jam papasakojau pirmą kartą – bet tai nereiškia, kad jūs turite sekti tuo keliu, kurį nurodė Šiva.

1991-0817, Pirma viešoji programa

View [online](#).

Pirma viešoji programa Prahoje, Čekijoje Rugpjūčio 17, 1991 Aš lenkiuosi visiems tiesos ieškotojams.

Pačioje pradžioje turiu jums pasakyti, kad tiesa yra tai, kas ji yra. Mes negalime jos suvokti arba pakeisti jos. Deja, mes taip pat negalime jos pažinti žmogiškąja sąmone. Mes turime tapti subtilesnėmis būtybėmis, kad pažintume tiesą, tai yra, mes turime būti Dvasia. Dėl to, turime suvokti, kad vyksta gyvas evoliucijos procesas. Tai aktyvus vyksmas mūsų viduje, paverčiantis mus Dvasia, už kurį neįmanoma susimokėti. Jūs neįdedate jokių pastangų, tai tiesiog veikia, nes jūs esate tiesos ieškotojai. Ką aš jums bekalbėčiau, jūs turite to klausytis atviru mokslininko protu. Jeigu yra įrodyta, kad tai tiesa, jūs turite tai priimti, kaip sąžiningi žmonės, nes tai yra tik dėl jūsų naudos, ir dėl viso pasaulio naudos. Čia mes matome nuostabias gėles, bet laikome jas savaime suprantamu dalyku.

Mes net nesusimąstom, kad jos išaugo iš mažų sėklyčių. Pažiūrėkite į mūsų akis, tai tikra mikro-kamera, bet mes priimame tai kaip savaime suprantamą dalyką. Taigi, turi būti suvokta, kad egzistuoja jėga, daranti visą šį darbą. Taigi, pirma tiesa yra ta, kad jūs nesate šitas kūnas, šitos mintys, ego ar sąlygotumai, bet jūs esate tyra Dvasia. Antroji tiesa yra ta, kad egzistuoja subtili energija dieviškos meilės, kuri daro visą šį nenutrūkstamą darbą. Tik dėl šios jėgos mes nuo amebos pasiekėme šitą lygį ir dar liko vienas mažas persilaužimas, kurį turime pasiekti tam, kad pažinti tiesą. Mes nežinome absoliučios tiesos. Štai kodėl mes vis ginčijamės tarpusavyje kovojame vieni prieš kitus, kariaujame. Bet jei mes visi žinome tiesą, ji yra tik viena. Jūs visi galite matyti, kad Aš čia sėdžiu, jūs visi tai žinote, Aš čia sėdžiu, dėl to nekyla ginčų. Bet kai jūs tampate Dvasia, tada jūs galite jausti tą visur esančią Energiją, kurios niekada nebuvote patyrę anksčiau.

Jūs jaučiate ją ant savo pirštų galiukų, ir taip pat, jūs jaučiate vėšų Šventosios Dvasios vėjelį pučiantį iš jūsų viršugalvio. Šventajame Rašte yra Dievas Visagalis kaip Dievas Tėvas, ir turime Dievo Sūnų. Ir Trejybė, trečioji yra Šventoji Dvasia. Bet kaip jūs galite turėti Tėvą ir Sūnų, bet neturėti Motinos? Moterys yra taip vadinamos "antraeilėmis pilietėmis". Nes jie sako, kad Jos nebuvo prie dvylikos apaštalų stalo, kurie valgė Paskutinę Vakarienę. Bet tada kaip ten atsirado Paulius, kuris taip pat nesėdėjo prie vakarienės stalo? Bet žmonės nujautė, kad Kristaus Motina yra Dievybė, todėl vadino ją Madona. Ir aš nesuprantu, tie, kurie nepripažįsta Jos kaip Dievybės, eina ir garbina ją kaip Juodąją Madoną Lenkijoje. Tuo pačiu būdu, visose religijose jie sukūrė problemas, nes norėjo, kad viskas būtų sutvarkyta taip, kaip jie to nori.

Taigi, žmonės priėjo išvados, kad nėra jokio Dievo, nes, kad ir kokią religiją išpažintų, gali padaryti bet kokią nuodėmę. Taigi, jie prarado tikėjimą Dievu. Bet kai jūs tapsite Dvasia, jūs sužinosite, kad yra Dievas Visagalis ir Jo meilė, Jo visur esanti gyvybės Energija. Tą galima įrodyti remiantis Sahadža Joga, kad Dievas yra, ir yra Jo meilės energija. Ar jūs tikite Dievu akiai, ar, visai Juo netikite, tai vienas ir tas pats. Daug žmonių ateina ir Man sako, Motina, mes meldžiamės Dievui, bet niekas nevyksta. Mes visai kaip ir tie žmonės, netikintys Dievu. Priežastis slypi tame, kad jūs nesate jungtyje su Dievu. Jei prietaisas yra nesusijungtas su maitinimo šaltiniu, jis neveiks. Jeigu jūsų telefonas negaudo ryšio, jis neveiks.

Taigi, pirmiausias dalykas yra susijungti su šita visuresančia Energija. Ir šita dieviška Energija slypi kiekviename iš jūsų. Jūs visi galite gauti savo Savirealizaciją, ir susijungti su šita visuresančia Energija. Jūs neturėtumėte šito drovėtis. Tai taip paprasta. "Sahadža" reiškia gimęs kartu su jumis, ir kiekvienas iš jūsų turi teisę gauti šitą jungtį, jogą, be jokių sunkumų. To pasekoje, visos jūsų fizinės, protinės, emocinės problemos gali būti išspręstos. Išsisprendžia net ir jūsų materialinės problemos. Bet svarbiausia, jūs įžengiate į Dievo Karalystę, kuri yra džiaugsmo vandenynas. Štai kas jums nutiks.

Tai neįtikėtina paprasta, ir jūs to nepasieksite skaitydami, mokydami, ar kažką darydami. Tai nėra protinis veiksmas, o gyvas vyksmas. Šiandien, Aš manau, jūs girdėjote apie Kundalini ir jumoje esančią energiją. Rytoj Aš jums papasakosiu apie Dvasios prigimtį. Per tokį trumpą laiką sunku visapusiškai atskleisti šitų žinių pagrindus. Aš, ko gero, skaičiau jau virš 4000 paskaitų šia tema vien anglų kalba. Taigi, pavyzdžiui, čia yra tiek daug šviesų, kurias galime uždegti vienu paspaudimu, bet jei Aš turėčiau jums pasakoti apie elektrą ir jos istoriją, jos kelią į Prahą, jums pabostų. Vos vienas jungiklis įjungia šviesą, nes viskas taip padaryta. Tuo pačiu būdu, jūsų viduje, viskas taip pat sutvarkyta. Taigi, geriau gauti tą šviesą ir tada pažinti subtilesnius dalykus.

Bet kuriuo atveju, norėčiau truputį laiko skirti jūsų klausimams. Tik Mano prašymas būtų neklausinėti klausimų, kurie nėra susiję su tema. Prašau, pasistenkite suprasti, kad aš neatvažiuau čia tam, kad kažką paimčiau iš jūsų. Aš atvažiuau jums duoti tai, kas yra jūsų. Jūs galite Man užduoti klausimus. Paimkite visą tai iš čia. Galite paimti viską nuo priekio, nes žmonės nemato Manęs. Viskas gerai, tik pasiimsiu Savo akinius. Garsiai. Jūs padėjote man Vienoje – dėl mano ausų.

Bet ji negirdi taip gerai. Gerai, tai skiriasi. Aš pažiūrėsiu tai dar kartą. Ar jūs meditavote? Gerai, mes dar kartą pažiūrėsime. Gerai, atsisėskite, mes pažiūrėsime vėl. Mes susitiksime su jumis rytoj. Jie neturi klausimų? Nuostabūs žmonės! [Negirdimas klausimas] Aš jau pradžioj jums sakiau, neturi reikšmės, ir neteiskite savęs.

Klausimas buvo, jeigu jie dar nepasiruošę. Jūsų Kundalini žino viską apie jus. Ji yra jūsų motina, jūsų asmeninė motina, ir ji nekantrauja jums duoti jūsų antrąjį gimimą. Girdite dabar? Kundalini pažadinimui, mes turime medituoti ilgą laiką. Ką tai reiškia, ilgą laiką medituoti? Jūs jau tai darėte praeituose gyvenimuose, viską. Štai kodėl jūs čia. Jūsų likimas yra būti čia. Kaip Jūs matote Žemės ateitį?

Kieno? Žemės. Mūsų Žemės, kurioje mes gyvename, Prahoje, ar? Kokią Jūs matote žmonijos ateitį? Nuostabią! Pasaulyje dabar daug karų, ir labai daug smurto. Ir mano klausimas yra, kas turi nutikti prieš tai, kol ateis džiaugsmas? Matote, šitie karai vyksta dėl problemų žmonėse, kurie tuos karus sukelia. Jeigu būtų galima pakeisti žmones, šios problemos išsprendžiamos automatiškai. Jei tam tikras skaičius žmonių transformuosis, jie nulems tai.

Tūkstančiai jau transformavosi, ir jūs galite transformuoti kitus, kada patys transformuojatės. [Negirdimas klausimas apie romus] Bet kuri rasė, romai, ar bet kurie kiti, gali gauti savo transformaciją. Tai neturi nieko bendro su jūsų rase, jūsų tautybe, ar religija, nieko bendro. Tai yra kažkas vidinio, įgimto. Tol, kol jūs esate žmogiška būtybė, tai veiks. Geriausia to dalis yra, kad visos taip vadinamos blogos karmos yra išvalomos. Tik žmonės galvoja, kad kaupia blogas karmas, gyvūnai ne. [Negirdimas klausimas apie Kristų.] Žinoma, žinoma. Bet Kristus yra pasakęs, kad tie, kurie ne prieš mus, yra už mus.

Visos inkarnacijos ir visi pranašai yra vienas su kitu susiję. Bet mes matome juos kaip nesusijusius, ir tai sukelia neapykantą tarp žmonių. Ir dar vienas. Ar Jūs tikite, kad Jėzus Kristus buvo nužudytas dėl mūsų nuodėmių, kad mums padėtų? Taip, Jis kentėjo dėl mūsų. Jis turėjo tai padaryti. Bet inkarnacijos, iš tiesų, niekada nekenčia. Jis turėjo tai padaryti, papasakosiu apie tai jums vėliau, nes kelias, kurį jis turėjo atverti į Agijos centrą, optinę kryžmę, buvo uždarytas štai taip. Taigi, dėl to Jis turėjo būti nukryžiuotas. Jo žinia yra Jo prisikėlimas, o ne nukryžiuojimas, prisikėlimas.

Bet dabar mums nebereikia kentėti. Taigi, tie, kurie sako, kad būtina kentėti, jie visiškai neteisūs. Ar mes iškentėsime daugiau nei Kristus? Kaip mes galime padėti žmonėms, kurie nenori gauti realizacijos, ją gauti? Jie negali. Jie negali. Jūs negalite to priversti. Kundalini yra tyro noro energija. Jeigu pas jumis nėra tyro noro, Aš negaliu nepaisyti jūsų laisvės. Asmenybė turi būti tokia, kaip gera sėkla.

kuri gali būti pasėta Motinoje Žemėje. Bet jūs turite to trokšti, kitaip tai nesuveiks. Jūs negalite priversti sėklos išdygti. Dabar, šitas vyras turi klausimą [Negirdimas klausimas] Gerai, tai geras klausimas: kad keldami kitų Kundalini ir taip pat įtvirtindami save, jūs tampate teisingu asmeniu, ir kitas taip pat tampa teisingu asmeniu. Jie tampa tikrai šventais žmonėmis. Jie taikūs, be jokio gašlumo ir godumo. Galiausiai, šitokį pasaulį padarė žmonės, ir jeigu žmonės transformuosis, pasaulis pasikeis. [Negirdimas klausimas] Aš nežinau ką jūs kalbate, aš neseiku. Jūs neturėtumėte jaudintis dėl Manęs. Apie Save nepasakosiu jums nieko.

Kristus pasakė, kad Jis buvo Dievo Sūnus, kuriuo Jis ir buvo. Bet Jis taip pasakė, taigi, jie nukryžiuojo Jį. Žmonės nenori girdėti tiesos, kol jie netampa realizuotomis sielomis. Taigi, Aš nenoriu būti nukryžiuota, Aš vis dar turiu atlikti Savo darbą. Ir tai yra todėl, kad Aš sakau, negalima imti pinigų, visi tie žmonės, kurie iš religijos padarė verslą ir verslą iš visų tų netikrų mokytojų propagavimo, jie visi yra prieš Mane. Taip pat religijos užsiima verslu, visos religijos šiandien užsiima verslu, dėl to jie Manęs nemėgsta. Negalima daryti verslo iš Dievo. Taigi, dabar, Aš manau, atėjo laikas gauti Savirealizaciją. Vėl turiu pasikartoti, kad

tam Aš negaliu jūsų priversti visiškai nei vieno. Tik tie, kurie to nori, ir nusipelnė to, turėtų būti salėje.

Priešingu atveju, jie turėtų palikti salę. Ir tie, kurie nenori čia sėdėti, prašau, nesėdėkite. Taigi, iš pat pradžių vėl turiu jums pasakyti, būkit visiškai užtikrinti, kad jūs visi gausite savo realizaciją. Antras dalykas toks, kad yra trys sąlygos, kurias jūs turite suprasti. Pirmoji sąlyga yra ta, kad jūs turite pamiršti praeitį, ir visiškai nesijausiti kalti. Galiausiai jūs esate žmonės, ir jeigu jūs padarėte klaidų, viskas tvarkoje, jūs nesate Dievas. Kaltės jausmas yra tam tikra rūšis protinio kankinimosi. Bet taip pat, kai jaučiate kaltę, centras štai čia, kairėje pusėje, sutrinka, ir fiziškai jūs taip pat save kankinate. Nes kai šis centras sutrinka, jūs susergate angina, spondilitu, visom tom ligom. Taigi, kokia nauda jaustis kaltais?

Prašau, nesijauskite kalti. Kai sakau, nesijauskite kalti, daug žmonių išeina, nes jie nori jausti kaltę ir susirgti. Dabar, trečia sąlyga yra ta, kad jūs turėtumėte visiškai visiems atleisti. Dalis žmonių sako, kad tai labai sunku, bet ar jūs atleidžiate, ar neatleidžiate, jūs nieko nedarote. Vėlgi, kai jūs neatleidžiate, tada jūs save visai beprasmiškai kankinate. Taigi, jūs net negalvokite apie žmones, kuriems jūs turite atleisti. Tiesiog pasakykite, "aš visiems atleidžiu." ir jūs iš karto pasijusite geriau. Tai viskas. Dabar, kad pasinaudot Motinos Žemės pagalba, jūs turite nusiauti batus, tai viskas.

Prašau, padėkite savo kairę ir dešinę pėdas atskirai viena nuo kitos. Tik kokiom penkiom, dešimčiai minučių, tai viskas. Dabar, kaip jis jums pasakė, yra dvi energijos, kairėje ir dešinėje. Taigi, savo kairę padėkite į vieną pusę, o dešinę į kitą. Kairė pusė atspindi jūsų troškimo energiją, o dešinė pusė – tai jūsų veiksmo energija. Taigi, prašau, padėkite savo kairę ranką kairėje pusėje, ant kelių, o dešinę mes naudosime pamaitinti mūsų centrus kairėje pusėje. Pirmiausia mes jums parodysime, kaip liesti skirtingus centrus kairėje pusėje, kad juos pamaitintumėme, taigi, prašau, pažiūrėkite pirmiau, o tada mes turėsime užmerkti akis. Padėkite dešinę ranką ant savo širdies. Tai yra centras, kuriame yra atspindys Visagalio Dievo kaip Dvasios. O Kundalini yra Šventosios Dvasios atspindys, pirmapradės Motinos.

Dabar, prašau, padėkite savo dešinę ranką ant viršutinės pilvo dalies. Tai jūsų, kaip mokytojo, centras. Kai jūs tampate dvasia, jūs tampate pats sau mokytojas. Dabar, padėkite savo dešinę ranką ant apatinės pilvo dalies, kairėje pusėje. Tai yra centras tyrų žinių, kurių dėka atliekame visą dievišką darbą. Tada pakelkime ranką į viršutinę pilvo dalį, kairėje pusėje. Dabar pakelkite savo ranką ant kaklo, kur jis jungiasi su pečiu, ir pasukite galvą į dešinę. Šitas centras blokuojasi tada, kai jūs jaučiatės kalti. Dabar, prašau, padėkite ranką ant kaktos, ir palenkite savo galvą kiek įmanoma. Tai yra centras, kur jūs turite visiems atleisti.

Dabar, prašau, savo dešinę ranką padėkite ant pakaušio ir atlenkite galvą. Tai yra centras, kur, be kaltės jausmo, be klaidų skaičiavimo, dėl savo pasitenkinimo, jūs turite pasakyti, jūs turite paprašyti dieviškosios Energijos atleidimo. Dabar, jūs turite įtempti savo delną. Dabar, padėkite savo delno vidurį ant momenėlio, ten, kur kūdikystėje buvo minkštas kaulas. Įtempkite pirštus, ir palenkite galvą, kiek įmanoma. Kad būtų geras spaudimas jūsų viršugalviui, įtempkite pirštus. Palenkite galvą. Dabar, septynis kartus pagal laikrodžio rodyklę pamasažuokite viršugalvį, su visa oda, lėtai. Palenkite galvą. Štai ir viskas, ką turite padaryti.

Dabar, prašau, pastatykite savo kojas atskirai viena nuo kitos, kairę ranką atverskite į Mane, ir nesėdėkite pernelyg atsilošę, ar susikūprinę, o patogiai. Dabar, prašau, padėkite dešinę ranką ant savo širdies. Kairė ranka atversta į Mane, ant jūsų kelių. Dabar, prašau, užsimerkite. Čia, jūs turite Manęs paklausti esminio klausimo, tris kartus jūs galite kreiptis į Mane "Motina" arba "Šri Matadžī" - "Motina, ar aš esu dvasia?" Garsiai. Jeigu jūs esate dvasia, jūs tampate savo vedliu, savo mokytoju. Taigi, prašau, padėkite dešinę ranką kairėje pusėje ant viršutinės pilvo dalies. Mes atliekame veiksmus tik kairėje pusėje. Čia jūs turite paklausti kito klausimo, "Motina, ar aš esu pats sau mokytojas?"

Užduokite sau šį klausimą tris kartus. Aš jau sakiau jums, kad negaliu jūsų priversti priimti tyras žinias, nes aš gerbiu jūsų laisvę. Jūs turite to paprašyti. Dabar, prašau, nuleiskite savo dešinę ranką į apatinę pilvo dalį, kirkšnij, ir stipriai paspauskite. Čia, jūs turite pasakyti šešis kartus, nes šis centras turi šešis lapelius, "Motina, prašau, suteik man tyrų žinių." Šešis kartus. Kai tik jūs paprašote tyrų žinių, Kundalini ima kilti aukštyn. Taigi, dabar, mes turime pamaitinti aukštesnius centrus visiškai tikėdami. Dabar, pakelkite savo dešinę ranką ant viršutinės pilvo dalies, kairėje pusėje. Čia, su visišku tikėjimu, jūs turite pasakyti, dešimt kartų, "Motina, aš esu pats sau mokytojas."

Aš jau sakiau jums, kad jūs nesate šitas kūnas, šitos mintys, ne ego ir sąlygotumai, bet jūs esate tyra dvasia. Taigi, dabar, pakelkite savo dešinę ranką ant širdies, ir čia, su pilnu tikėjimu, jūs turite pasakyti dešimt - dvylika kartų, "Motina, aš esu dvasia." Dešimt kartų – dvylika kartų. Šita visur esanti Energija yra energija atjautos ir meilės. Tai yra absoliučių žinių vandenynas. Garsiai, garsiai. Bet svarbiausia, tai - atleidimo vandenynas, ir kokias klaidas jūs bebūtumėte padarę, jos gali lengvai ištirpti šiame vandenyne. Taigi, prašau, atleiskite sau, ir savo ranka apkabinkite kaklą ten, kur jis jungiasi su pečiu, ir pasukite galvą į dešinę pusę. Čia, visiškai užtikrintai pasakykite šešiolika kartų, "Motina, aš esu visiškai nekaltas." Aš jau sakiau jums, kad nesvarbu, ar jūs atleidžiate ar neatleidžiate, jūs nieko nedarote, bet jeigu jūs neatleidžiate, tada jūs kenkiate pats sau.

Taigi, dabar padėkite savo dešinę ranką ant kaktos, ir, kiek įmanoma, nuleiskite galvą. Čia, su tikėjimu pasakykite, iš visos širdies, nesvarbu kiek kartų, "Motina, aš visiems atleidžiu." Dabar prašau, dešinę ranką uždėkite ant pakaušio, ir, kiek įmanoma, atloškite galvą. Čia, be kaltės jausmo, neskaičiuojant savo klaidų, tik dėl savo pasitenkinimo jūs turite pasakyti, iš visos širdies, nesvarbu kiek kartų, "O dieviška Energija, jeigu aš padariau kokių nors klaidų, prašau, atleisk man." Dabar įtempkite savo ranką, savo delną, ir delno centrą padėkite ant viršugalvio. Atlenkite pirštus. Prašau, palenkite savo galvą. Ir vėl čia Aš negaliu įtakoti jūsų laisvės. Jūs turite paprašyti savo Savirealizacijos. Taigi, pamasazuokite savo galvos odą septynis kartus, pagal laikrodžio rodyklę, prašydami, "Motina, prašau, duokite man Savirealizaciją" – septynis kartus.

Dabar, prašau, nuleiskite savo rankas. Prašau, nukreipkite savo rankas į Mane štai taip. O dabar, nukreipkite dešinę ranką į Mane štai taip. Prašau, nukreipkite dešinę ranką į Mane ir, nulenkę galvą, su kaire ranka pasižiūrėkite, ar jums virš galvos dvelkia vėsus, arba šiltas vėjelis. Garsiai, garsiai, garsiai. Jeigu jis karštas, tai reiškia, kad jūs neatleidote, taigi, prašau, atleiskite ir nebesijauskite kalti. Dabar kairę ranką nukreipkite į Mane, o galvą palenkite, palenkite galvą. Dabar, prašau, pažiūrėkite su savo dešine ranka, ar iš jūsų viršugalvių pučia vėsus vėjelis, arba tai gali būti šiltas vėjelis viršugalvyje. Nedėkite rankos tiesiai ant galvos, bet pakelkite ją virš galvos. Kartais jis jaučiasi ganėtinai aukštai.

Dabar, prašau, padėkite vėl savo dešinę ranką. Nuleiskite savo galvą ir pasižiūrėkite vėl, su kaire ranka. Dabar pakelkite abi savo rankas į dangų, štai taip. Garsiai, garsiai. Ir atverskite galvą. Tris kartus paklauskite bet kurio iš šių klausimų, "Motina, ar tai Šventosios Dvasios vėsus dvelksmas?" arba "Motina, ar tai Dieviškos Meilės energija?" arba "Motina, ar tai Paramčaitanja?" Paklauskite bet kurio iš šių klausimų, bet kurio klausimo tris kartus. Dabar nuleiskite savo rankas.

Dabar nukreipkite savo rankas štai šitaip į Mane. Atmerkite akis. Stebėkite mane negalvodami. Tie, kurie pajuto vėsų arba šiltą vėjelį ant savo pirštų, arba savo delnuose, ar viršugalvyje, prašau, pakelkite abi rankas. Praha! Jūs dabar visi tapote šventaisiais. Lenkiuosi jums visiems! Prasidėjo jūsų, kaip šventųjų, gyvenimas. Rytoj Aš vėl atvyksiu ir papasakosiu jums apie Dvasią. Telaimina jus Dievas.

Prašau, pasakykite savo draugams ir pakvieskite juos taip pat, nes Aš būsiu čia tik iki rytojaus. Tie, kurie pajuto vėsų dvelksmą, ar šiltą dvelksmą ateis rytoj, o tie, kurie visai nieko nepajuto, taip pat pajus. Telaimina jus visus Dievas. Taip pat, pasakykite jiems, kad jie nekalbėtų apie tai. Tai yra virš supratimo. Turėtų būti tyliai. Nediskutuoti apie tai.

1991-0818, Antroji viešoji programa

View [online](#).

Antroji viešoji programa Prahoje, Čekijos respublika rugpjūčio 18d.

1991m. Jogas klausia apie Šri Matadžį fotografavimą Jos lekcijos metu. Kai Aš kalbu, jums nederėtų. Jums reikėtų sudainuoti dar vieną dainą, trumpesnę. Aš lenkiuosi visiems tiesos ieškotojams. Kaip Aš sakiau vakar, tiesa yra tokia, kokia yra. Jos negalima conceptualizuoti, jos negalima patirti, remiantis žmogiškąja sąmone. Tam jūs turite tapti subtilesne būtybe, kaip mes vadiname, Dvasia. Šiandien Aš ruošiuosi jums papasakoti apie Dvasios prigimtį. Dvasia yra Tėvo, Dievo Visagalio atspindys.

Jo vieta yra ant momenėlio kaulo viršaus, bet Jis atsispindi mūsų širdyse; kaip Kundalini yra Šventosios Dvasios, Pirmapradės Motinos, atspindys. Taigi, ši Dvasia, kai ji apsišviečia mūsų dėmesyje, mūsų dėmesys tampa aktyvus: ta prasme, kad jeigu jūs nukreipiate dėmesį į kažką, jis neveikia toje vietoje, bet priešingai, kur jūs benukreiptumėte dėmesį, tai veikia jus. Priešingai, apšviesta siela, netgi žvilgsnis tokio asmens, gali paskleisti taiką, džiaugsmą kitame žmoguje. Dvasia, kada ji pasireiškia jūsų centrinėje nervų sistemoje, jūsų nervuose atsiskleidžia nauja dimensija, kurios pagalba jūs galite jausti savo centrus. Tai yra savęs pažinimas. Ir jūs galite jausti kitų centrus. Tai absoliučiai tikslus pojūtis, kurį jūs jaučiate ant pirštų galiukų. Kada jūs žinote kaip subalansuoti šiuos centrus, tada jūs pasiekiate visišką fizinį, protinį balansą. Centras yra štai toks, ir kai mes pradedame pernelyg daug naudoti dešinę pusę arba kairę, tada jis išsikreipia. Kartais tam tikras šokas gali jį iškreipti, ir tada jums išsivysto fiziniai ir protiniai sutrikimai.

Bet, kai Kundalini praeina pro šiuos centrus, Ji juos sutvarko ir apšviečia juos, todėl, kad dabar Ji yra susijungusi su Dvasia. Taigi, Dvasia mums pasako, kas yra negerai su mumis. Tai yra paskutinis teismas. Taip pat tai yra ir Atgimimo Laikas. Mes pamatysime, kokie esame, ir mes galėsime pažadinti (prikelti) save Sahadža jogos pagalba. Dvasia yra tiesos šaltinis, absoliučios tiesos. Jeigu yra dešimt vaikų, kurie yra realizuotos dvasios, ir jeigu jūs užrišite jiems akis, ir pastatysite ką nors prieš juos ir paklausite, kas yra ne taip, tada jie visi parodys tą patį pirštą. Tai reiškia, kad jie visi sako, kad kažkas yra ne taip su vyriškio gerkle. Ir jeigu jūs paklausite džentelmeno: "Ar yra kas nors su jūsų gerkle?" Jis pasakys: "Taip, bet iš kur jūs žinote?"

Dvasios šviesoje jūs palaipsniui suprantate šią dievišką Energiją, kuri yra visur esanti. Ir jeigu jūs žinote kaip naudoti šią dievišką Energiją, jūs taip pat galite pakelti kitų Kundalini, ir duoti jiems savirealizaciją. Ir taip pat jūs sužinosite, kuris žmogus yra teisingas, o kuris ne, todėl, kad, kai tik jūs ištiesite rankas link tokio žmogaus, jūs pajusite siaubingą karštį, jeigu jis yra sukčius; todėl, kad jūsų sąmonėje, išsivysto nauja dimensija, vadinama kolektyvine sąmone. Pirmiausia jums išsivysto būseną, kurią mes vadiname nirvičar samadhi, reiškianti bemintį sąmoningumą. Pavyzdžiui, čia yra gražus kilimas, ir Aš žiūriu į jį ir pradedu mąstyti apie jį. Bet po prašviesėjimo, jūs žiūrite į kažką ir jums nekyla jokių minčių; todėl, kad mintys ateina iš praeities arba iš ateities, bet dabartyje nėra jokios minties. Taigi, kai jūs žiūrite į ką nors, kad ir koks džiaugsmas bebūtų menininko sukurtas, jis pradeda užlieti ir visiškai nuramina jus. Jūsų stresas, jūsų pergyvenimai dingsta, todėl, kad Dvasia yra taikos šaltinis. Yra daugybė žmonių, kurie kalba apie taiką, bet jų viduje nėra taikos. Jie netgi gauna Nobelio Taikos premijas, bet kokia iš to nauda, jei jie neturi taikos savo viduje.

Bet tai lyg ratas: jei ratas rieda, o jūs esate pakraštyje, tada jūs esate sumaištyje; bet, jeigu jūs keliaujaute į rato ašį, ten yra ramu. Tokiu pačiu būdu, jūsų būseną tampa tokia kaip ašies. Taip pat, kai jūs stovite vandenyje, bangos plaukia, ir jūs bijote bangų; tai kaip mintys, atkeliaujančios iš dešinės ir kairės- ateities ir praeities. Bet jeigu jūs esate valtyje, tada jums bangos nebebaisios. Bet jeigu jūs išmokstate plaukti, tada jūs galite pasinerti į bangas ir atplukdyti žmones į valtį. Tai yra trečia, antra stadija, kurią jūs pasiekiate; tai yra sąmonė be abejonių, nirvikalpa samadhi, kurioje jūs tampate žinančiais. Dvasios šviesa nušviečia jūsų smegenis. Tai, ką mes pažįstame per žmogaus sąmoningumą, yra labai mažai, bet, kai smegenys yra nušviečiamos, jūs pradedate atrasti naujus dalykus. Mes turime keletą mokslininkų, kurie atrado daugybę dalykų, atėję į Sahadža jogą. Jūsų kūrybai tai suteikia naują dimensiją.

Mes turime daugybę menininkų, muzikantų, kurie išgarsėjo visame pasaulyje, atėję į Sahadža jogą. Fiziškai jūs puikiai jaučiatės, visos neišgydomos ligos gali būti išgydytos, dauguma iš jų gali būti išgydyta Sahadža jogos pagalba. Kai kuriems žmonėms

reikia daugiau laiko, kai kuriems - mažiau, bet dauguma iš jų yra išgydomos. Bet tai nėra skirta žmonėms, kurie yra paviršutiniški arba žmonėms, kurie nenori savo savirealizacijos. Tai yra žmonėms, kurie rimtai, sąžiningai ieško tiesos. Žmonės, kurie yra netikrų mokytojų pažeisti, arba, kurie sekė religijas netinkamu būdu, - visi gali būti išgelbėti. Dvasios šviesoje jūs tampate patys sau mokytojai, todėl, kad jūs matote tiesą. Pirmą kartą jūs pajaučiate tą visur esančią Energiją, kuri atlieka visą gyvą darbą; ir tada, jeigu jūs žinote, kaip naudotis šia didžia energija, jūs galite tapti meistrais. Jūs tampate ypatingai dinamiškais, bebaimiais, bet tuo pačiu labai atjaučiančiais. Ir visa tai turi nutikti su visais jumis.

Tik tie, kurie nenori, arba, kuriems nelemta, negaus to. Bet tai nėra plastikinis augimas, kurį jūs galite sukurti - tūkstantis plastikinių gėlių, tai yra realybė; taigi, tapsmas yra svarbus Sahadža jogoje. Be to, jūsų dvasingumas, jūsų dieviškumas pradeda reikštis, ir jūs automatiškai tampate teisingais, ir jūs mėgaujatės savo vertybėmis. Didingiausias dalykas Sahadža jogoje šiandien yra tas, jog tai kolektyvinis vyksmas. Anksčiau žmonės turėjo valytis keliaudami į Himalajus ar slėpdamiesi uolose. Jie turėjo pereiti daugybę išbandymų. Bet Sahadža jogoje kolektyvinis darbas padaro jus absoliučiai tobulais. Taip pat, jeigu Mano nagas nulūžta, jis nebeaugs, jis turi būti sujungtas su visuma. Kai tik jūs susijungiate su Dieviškąja Energija, tada jūs visi tampate visumos dalimi. Jus ne tik veda, bet taip pat jus labai saugo ir laimina.

Ypač suteikia jums džiaugsmą. Džiaugsmas negali būti išreikštas, negali būti aprašytas. Jis neturi duališkumo, kaip kad laimė ir nelaimė, savo prigimtimi jis yra absoliutus. Jį tiesiog reikia patirti, ir tai jūs pajusite. Šiandien jūs taip pat turite keletą klausimų. Aš norėčiau atsakyti, bet ir vėl Aš turiu jums pasakyti, jog kad Aš atėjau čia ne tam, kad paimčiau, ką nors iš jūsų. Taigi, prašau, paklauskite bet kokio prasmingo klausimo. Labai jums ačiū. Ar gali Kundalini būti aktyvuota amžiams? Taip, žinoma.

Nuolat. Jūs turite sužinoti apie tai, ir jums nereikia už tai nieko mokėti. Visas šis mokslas yra absoliučiai nemokamas. Jūs negalite sumokėti už dievišką darbą. Aš norėčiau paklausti, kodėl dalykai ir įvykiai kartojasi? Jie visi yra mūsų klaidos, mūsų žmogiškos klaidos. Žmogiškosios būtybės turi pasikeisti, jos turi transformuotis. Klausimas buvo, ar energija gali būti pažadinta, atliekant tam tikrus pratimus? Ne, ji negali. Nei darant kokius nors pratimus, nei skaitant ar dar kažką darant.

Tai gyvas procesas. Taip, kaip sėkla, jūs negalite priversti jos dygti. Jūs turite ją pasodinti į Motiną Žemę. Kodėl kai kurios religijos bijo ištarti netgi žodį "joga"? Jie visi turi būti liūdni. Visos religijos tiesiog daro pinigus. Joga reiškia jungtis su Dieviškumu. Visuose raštuose parašyta, jog jūs turite atgimti iš naujo. Niekas nekreipia į tai dėmesio; jie tik užsiėmę pinigų skaičiavimu. Jūs kalbėjote apie energijos atgimimą, bet Biblija sako, kad niekas negali pamaloninti Dievo, ir Jėzus Kristus sako, jog mes esame gimę iš Šventosios Dvasios, o ne iš savo pačių energijos... Jis niekada taip nesakė.

Jūs geriau dar kartą pasiskaitykite savo Bibliją. Žinoma, ten be jokios abejonės yra Dievo žodis. Sveiki! Aš cituoju Jėzaus Kristaus vardu iš Biblijos. Jėzus Kristus atsakė: Amen Amen... Aš tau sakau... tas, kas negims iš vandens ir dvasios, negalės patekti į Dangaus Karalystę. Kas tai yra? Tai nėra - žinoma tai yra Dievo žodis. Paklauskite, atsisėskite. Aš jums pasakysiu. Atsisėskite.

Aš jums pasakysiu. Tai yra, Kristus yra pasakęs, jog tai yra Dievo žodis ir Aš naudoju vien tik Dievo žodį. Atsisėskite. Taip pat Jis pasakė, jog atsiųsiu jums Šventąją Dvasią. Jeigu Aš esu Šventoji Dvasia, taip pat Aš esu Dievas. Prašau atsisėskite. Jeigu Aš esu Šventoji Dvasia, kaip, būdamas krikščioniu, jūs atpažinsite Mane. Kaip jūs atpažinsite Mane? Aš esu Šventoji Dvasia. Aš turiu pasakyti taip, todėl, kad jei jūs atsinešate čia Bibliją, Man reikia taip pasakyti, todėl, kad todėl, kad Aš rūpinuosi, mes esame išgydę daugybę žmonių visame pasaulyje.

Sahadža jogoje yra trys daktarai, kurie baigė magistro laipsnį. Yra keturiasdešimt daktarų Rusijoje, kurie praktikoja Sahadža jogą. Ir Aš konsultuoju jus, Aš jums sakau tai, ko Kristus negalėjo pasakyti, todėl, kad po trijų su puse metų Jis buvo nužudytas. Jie buvo tie patys žmonės, kurie skaitė Bibliją ir sakė: "Tai nėra mūsų Išgelbėtojas" - ir jie nužudė Jį. Ir trečias dalykas yra išpirkimas. Šventoji Dvasia turi būti Išgelbėtoja ir Ji tokia yra: Aš duodu jums Realizaciją. Šiais laikais nepažiopsokite to. Trejus su puse metų jie leido gyventi Kristui, ir jie naudoja Bibliją, kai Aš esu čia. Kai Kristus buvo, tada jie naudojo Senąjį Testamentą, kad viešai Jį pasmerktų ir kalbėjo apie Mozę. Jeigu jūs, žmonės, skaitydami Bibliją, būtumėte ko nors pasiekę, būtumėte tai pamatę.

Aš pati gimiau krikščionių šeimoje. Ir jūs žinote, ką krikščioniai padarė su šita Biblija? Jeigu jūs nuvažiuosite į Pietų Ameriką, jūs būsite šokiruoti. Krikščionys rodydami Bibliją nužudė milijonus ir milijonus raudonųjų indėnų. Indijoje jie vienoje rankoje laikė Bibliją, o kitoje ginklą. Nepamirškite to. Atėjo laikas jums gauti Savirealizaciją, patirti atgimimą. Jūs gimėte krikščionių religijoje, taigi jūs tikite Biblija, bet tie, kurie gimė islame, jie tiki vien tik Koranu. Jie mano, kad visi krikščionys pateks į pragarą. O visi krikščionys mano, kad visi musulmonai pateks į pragarą.

O kas apie žydus? Tada jūs būnate užsidėję akidangčius, ir turėdami tuos akidangčius, jūs nematote Dievo vientisumo. Tai turi... Šie žmonės, kurie skaito Koraną, Bibliją, Gitą, bet ką, jie seka religija, daro nuodėmes. Ar jie teisingi? Kristus prašė jūsų būti nuolankiais. Kur yra tie krikščionys, kurie yra nuolankūs? Aš norėčiau pamatyti- jie tokie arogantiški. Kristus ėjo iki moralumo kraštutinumų: "Jūs neturite turėti suaugusiųjų akių." Pažiūrėkime, kurie krikščionys turi tokias akis. Vien tik Sahadža jogai turi tokias nekaltas akis.

Jūs visi turite atgimti iš naujo, jūs turite patirti realų krikštą. Jūs turite pajusti Šventosios Dvasios vėsy vėjelį, plūstantį iš jūsų momenelio. Mes jau pakankamai iš klausėme pamokslų ir paskaitų ir Biblijos skaitymų. Paskaitykite geriau realybės knygą, realybės knygą. Nereikalinga akla tiesa. Jūs turite pajusti visur Esančią Energiją. Jūs galite patvirtinti remdamiesi Sahadža joga, jog Kristus buvo Dievo Sūnus- jūs galite tai įrodyti. Jie negali to įrodyti. Ar jie gali duoti Savirealizaciją? (Jūs geriau išsinuomokite kitą salę ir reikštės ten.

Jūs esat čia nepageidaujamas. Tiesiog išvarkite jį lauk.) Kaip ten bebūtų jums nederėtų viskuo akiai tikėti. Viskam turit turėti įrodymus. Jei neturite įrodymų tai kodėl tikite į Bibliją, kodėl tikite į Gitą, kodėl tikite į Koraną, tiesiog akiai tuo tikite? Atsiprašau norėčiau pakalausti šios ponios vardu, ir ji norėtų jums papasakoti, kas nutiko... Ją pagydyti Aš galiu ir vėliau. Mes jus išgydysim, jokių abejonių. Tai užims šiek tiek laiko. Mes jus išgydysim, gerai? Tiesiog dabar visiems Aš norėčiau duoti Savirealizaciją.

Tai labai svarbu. Jie čia tam ir atvyko, kad gautų Savirealizaciją. Gerai. (Paprasykite jų pasukti šiems berniukams kelis bandanus) Aš turėjau tai pasakyti, atleiskit. Aš turėjau pasakyti- laikas tam atėjo, matot, Aš esu labai laiminga. Tie kurie nenori gauti Savirealizacijos prašom išeikite iš salės. Nėra mandagu atėjus į kieno nors renginį trukdyti. Dabar vyksta Dieviškas darbas, ir jums nevalia jo trukdyti. Taigi žmonės moka už tokius dalykus, Aš žinau; tad kodėl neiškoti prielankumo? Kam prisirišti prie šių idėjų ir būti amžiams sužlugdytiems?

Tokiam aklam tikėjime nėra jokios išminties. Yra daug musulmonų ir žydų kurie garbina Kristų, nes tai jiems įrodymas. Tai ne dėl to, kad jie eina į bažnyčią ir ko nors klausosi, ir tai pripažįsta. Jei tai yra įrodymas, tai sąžiningas žmogus tai priims. Anglai sako, kad suvoktum skonių turi suvalgyti desertą, o ne kalbėti, ar rašyti apie tai. Jei jus alkanas tu, tai suprasite; netaip kaip tie kurie gyvi tik žodžiais ir knygomis. Vienas Indų poetas, jo vardas Kabira, yra pasakęs, per daug skaitydamas, net ir išsimokslinęs žmogus tampa kvailu. Dabar, kaip jūs žinote, yra dvi jėgos mumyse: taip vadinama kairioji simpatinė ir dešinioji simpatinė nervų sistemos. Jos veikia kai mes esam ekstremaliose situacijose. Bet trečioji yra vadinama parasimpatinė, kuri stimuliuoja visos energijos subtilioje sistemoje subalancavimą.

Ištikrųjų kairė pusė yra noro energija, dešinė pusė yra veiksmo energija. Kristus negalėjo papasakoti visų šių dalykų, jie Jį nukryžiuojo. Tame ir yra problema, kad Jo darbas turi būti baigtas. Dabar mes naudosisime savo noro energiją, naudodami savo rankas, štai taip. Bet tam reikalingos trys sąlygos jumoje: jūs turite norėti gauti savo Realizaciją, pasitikėti, kad jūs gausite Savirealizaciją. Jūs neturite to drovėtis. Palikit tai, tai nesvarbu. Jie beveik visi žmonės, matot; jiems kas nors sumokėjo. Pamirškite tai. Taigi turi būti trys sąlygos: pirma, jūs turite pasitikėti, kad gausite Savirealizaciją.

Gerai. Antra sąlyga yra, kad jūs neturite jaustis kalti. Jūs turite pamiršti praeitį. Jūs turite būti dabartyje. Jei jūs jaučiate kaltę, tada šis centras labai blokuojasi, ir to pasekoje jums kyla fizinių ligų, neskaitant psichologinių trikdžių. Jums išsivysto angina, spondilitas, ir daug kitų ligų pasyviuose organuose. Gerai. Trečioji sąlyga yra, kad jūs privalote viems atleisti, visiems be išimčių; negalvojant apie tuos kas padarė jums skriaudą. Netgi tam ponui kuris trukdė: atleiskit jam, tiesiog atleiskite. Nes ar jūs atleidžiate ar ne, jūs nieko nedarote.

Bet jei netaleidžiate, tada kenkiat patys sau. Tad atleisti būtų logiška. Ištikrųjų jūs nedarote nieko. Bet kodėl turėtumėm save kankinti dėl kitų, kai jie džiaugiasi savimi? Ir negalvokite apie save kaip apie kanors žemo. Jūs dabar žmonės, ir tai yra paskutinis persilaužimas kurį jūs turite pasiekti, nes tai jūsų krikšto įtvirtinimas. Jums reikiai nusiimti batus, maždaug dešimčiai minučių, ir padėti jas, savo pėdas, ant Motinos Žemės. Ant savo kelių. Tai rodo jūsų norą gauti Savirealizaciją. Mes jums papasakosim apie karėje pusėje esančius centrus kuriuos ir žadinsim.

Dabar prašau uždėkite dešinę ranką ant savo širdies, kur yra dvasia. Ant širdies. Kairėje pusėje, kairėje. Jei jumyse švyti dvasia, tai ji ir veda jus; štai kaip jūs tampate savo paties mokytojai. Taigi dabar prašau nuleiskite ranką ant viršutinės pilvo dalies kairėje pusėje. Tai jūsų meistriškumo centras. Šį centrą sukūrė visi pranašai, kurį išvysčius, jūs tampate Dieviškos Energijos valdymo meistras. Prašau sėskite. Bent jau netrukdykite mums. Jei esat krikščionys, atsisėskite.

Prašome, netrukdykit. Sėskite. Būkit nuolankūs, klausykite. Prašom, sėskite. Bent jau elkitės kaip krikščionys. Dabar savo ranką perkeltkite į apatinę pilvo dalį kairėje pusėje. tai tyro žinojimo centras, ne knyginio žinojimo, bet tyrų žinių kurios veikia, kurios veikia kaip Dieviška Energija; kurios pagalba jūs duodate kitiems realizaciją, gydote kitus, ir panašiai. Dabar pakelkite ranką ant viršutinės pilvo dalies, kairėje pusėje. Dabar vėl ant širdies. Ant širdies.

Dabar ant peties ir kaklo sujungimo, ir pasukite galvą į dešinę. Aš jums jau sakiau, kad šis centras išsibalansuoja jei jaučiate kaltę. Nesijauskite kalti, visiškai. Dabar dešinę ranką padėkite išilgai kaktos. Nuleiskite galvą. Čia jūs turite visiems bendrai atleisti. Dabar prašau ranką uždėkite iš galo ant galinės galvos dalies, ir atloškite galvą. Čia, be jokios kaltės, neskaičiuodami savo klaidų, jūsų pačių pasitenkinimui, jūs turite sakyti, "O Dieviškoji energija, jei aš padariau ką nors, prašau atleisk man." Dabar, prašau ištieskite delną, ir delno centrą uždėkite ant momenėlio viršaus, ir šią vietą paspauskite, jūsų galvą. Atlenkite pirštus, kad susidarytų geras spaudimas.

Ir dabar sukite visą skalpą pagal laikrodžio rodyklę septynis kartus. Dabar, nuleiskite savo ranką. Tai viskas ką mums reikia padaryti. Jūs galite nusiimti savo akinius, nes jums reikės užsimerkti, taip pat jei kas nors varžo jūsų liemenį, malonėkite nusiimti. Dabar vėl nukreipkite savo kairę ranką į Mane, pėdos neturėtų liesti viena kitos, užsimerkite ir padėkite dešinę ranką ant širdies. Čia jūs paklauskite Manęs labai fundamentalų klausimą, Mane jūs galite vadinti "Motina" arba "Šri Matadžī"- tris kartus, "Motina, ar aš esu dvasia?" paklauskite šį klausimą tris kartus. Garsiai. Jei jūs esat dvasia, tada jūs esat ir mokytojas. Taigi, prašau uždėkite savo dešinę ranką ant viršutinės pivo dalies, ir paklauskite Manęs kitą klausimą- kairėje pilvo pusėje- "Motina ar aš pats savo mokytojas?"

Aš jau ankščiau minėjau, kad negaliu varžyti jūsų laisvės, ir negaliu jus priversti naudotis tyromis žiniomis. Taigi, prašau nuleiskite savo dešinę ranką ant apatinės pilvo dalies, kairėje pusėje. Tyrų žinių jūs turite paprašyti. Taigi paprašykite šešis kartus, "Motina, prašau duok man tyras žinias." Garsiai. Kai tik jūs paprašote tyrų žinių, Kundalini, Šventosios Dvasios atspindys, pradeda kilti. Dabar prašau uždėkite savo dešinę ranką ant viršutinės pilvo dalies kairėje pusėje. Žadinti šiuos centrus mes turime su pilnu pasitikėjimu. Čia, su pilnu pasitikėjimu, jūs turite sakyti, "Motina, aš pats sau mokytojas." Šią pamatinę tiesą, kad jūs esat tyra dvasia Aš jums jau sakiau.

Jūs ne šitas kūnas, ne šios mintys, jūs ne šis ego ir ne salygotumai, bet jūs esat tyra dvasia. Taigi dabar, pakelkite savo dešinę ranką ant širdies, ir su pilnu tikėjimu, dvylika kartų, "Motina, aš esu tyra dvasia." Dieviška energija tai atsidavimo ir meilės energija, tai tyrų žinių okeanas, bet virš viso to yra altleidimo okeanas. Kokias klaidas esat padarę, visa tai ištirpsta atleidimo okeane. Dabar dešinę ranką uždėkite ant peties ir kaklo sujungimo ir galvą palenkite į dešinę. Čia su pilnu tikėjimu, šešiolika kartų, jūs turite sakyti "Motina, aš esu visiškai nekaltas." Aš jums jau sakiau, logiškai mąstant jūs atleidžiate ar ne, jūs nieko nedarote. Bet jei neatleidžiate, tai kenkiat tik patys sau ir dar kankinate save. Taigi dabar padėkite dešinę ranką ant kaktos, ir šiek tiek nuleiskite galvą. Čia, nesvarbu kiek kartų, sakykite, "Motina, aš visiems atleidžiu."

Dabar uždėkite savo dešinę ranką ant pakaušio ir atloškite galvą. Čia turite sakyti, be jokio kaltės jausmo neskaičiuodami savo klaidų, savo pačių pasitenkinimui, "O, Dieviškoji energija, jei aš padariau kokių klaidų, prašau atleisk man." Sakykite tai iš širdies, nes svarbu kiek kartų. Dabar, ištieskite delną, ir prašau centrą delno uždėkite ant momenėlio, tai vėliausiai sukaulėjusi galvos

vieta vaikystėje. Dabar palenkite galvą. Atlenkite pirštus, kad susidarytų spaudimas į skalpą. Dabar lėtai judinkit visą skalpą septynis kartus. Dar kartą sakau, Aš neprivirsiu jūs gauti Savirealizaciją, Aš gerbiu jūsų laisvę. Taigi sakykite septynis kartus, "Motina, prašau duok man mano Savirealizaciją." Dabar prašau nuleiskite rankas.

Prašau štai taip nukreipkite savo rankas į Mane, ir žiūrėkite į Mane negalvodami. Štai taip, štai taip. Dabar palenkite galvą, ir su kaire ranka patikrinkite ar yra vėsus vėjelis einantis iš jūsų galvos- jūs turite save patikrinti. Nelieskite savo viršugalvio bet virš jo, patys pamėginkit. Tai įrodymas. Dabar, prašau, nukreipkite savo kairę ranką į Mane, ir vėl nuleidę galvą pamėginkite su dešine ranka. Kaikas vėjelį gali jausti aukščiau. Dabar vėl su dešine ranka. Dabar, prašau štai taip pakelkite abi rankas į dangų ir paklauskite klausimą, paklauskite vieną iš šių klausimų "Motina ar tai Šventos Dvasios dvelksmas?" arba "Motina, ar tai Dieviška meilė?"

arba "Motina ar tai Ruh ar Paramčaitanja?" Betkurį iš šių klausimų paklauskite tris kartus. Nuleiskite prašau rankas. Jie tai gavo! Nuleiskite rankas, prašau. Padėkite jas štai taip. Tie kurie pajuto karštą ar vėsų vėjelį dvelkiantį iš momenėlio, ar iš delnų ar rankų pirštų, prašau pakelkite abi rankas. Tai yra įrodymas. Telaimina jus Dievas. Dabar jūs tapote tikrais Krikščionimis.

Dabar jūs tapote šventaisiais. Tai turi augti, jūsų dieviškumas turi augti. Ir kaip Aš jums sakiau, tai augs kolektyve. Mes čia turim labai gerą centrą, ir jame daug žmonių kurie labai gerai suvokia Sahadža Jogą. Jūs visi turėtumėte ateiti, ir tapti puikiais Sahadža jogais. Jūs turite saugoti šią draugystę; ir labai greitai tapsite meistrais. Jums nereikia už nieką mokėti. Telaimina jus Dievas. Jei įmanoma, šį vakarą, Aš norėčiau su jumis susitikti. Dabar jie turėtų ateiti.... Nekalbėkite su jais.

Jie blogi žmonės. [Šri Matadžai valo ieškotojus.]

1991-1206, Public Program Day 1

View [online](#).

Public Program. Madras (India). 6 December 1991.

Lenkiuosi visiems tiesos ieškotojams.

Jei esame tikri tiesos ieškotojai, turime būti sąžiningi ir nuoširdūs dėl to, kad būtume nuoširdūs su savimi, ir mes pateisinome savo pačių egzistenciją šiame pasaulyje. Yra tiek daug sadhakų, nuo ryto iki vakaro jie atlieka tam tikrus ritualus, tam tikrą meditaciją, tam tikrą bhakti, kažkokios rūšies skaitymus. Bet žmogus turi suprasti, ką mes pasiekėme. Kur mes esame? Kaip Motina, Aš pasakyčiau: „Mano vaike, tu pasiekei tiek daug savo ieškojimu, bet ką atradai? Ar atradai aukščiausią realybę? Gavai, kas parašyta šventuose raštuose?“ Šiai dainai, kuri šiandien sudainuota marati, Aš norėjau, kad jie būtų sudainavę ką nors sanskritu, jie gerai moka sanskritą, dainuodami taip pat apie Adi Šankaračarją ir visa tai. Rytoj jie tai padarys. Pati daina buvo parašyta Namadevos dviliktame amžiuje; poetas, kuris iškeliavo vėliau į Pandžabį, buvo Nanak Sahib, kuris jį labai gerbė ir paprašė parašyti pandžabi kalba. Jis studijavo pandžabi kalbą ir parašė tokią storą knygą, o „Granth Sahib“ yra daug versijų.

Jis buvo paprastas siuvėjas, labai paprastas siuvėjas ir išvyko į kitą kaimą sutikti kitą šventąjį, vadintą Gora Kumbhar. „Kumbhar“ reiškia puodžių, žmogų, kuris daro puodus; Ir Gora Kumbhar buvo užsiėmęs ruošdamas molį. Namadeva tiesiog atsistojo prieš jį ir tarė: „Aš atvykau čia pamatyti Nirgun, beformį, pamatyti čaitanją, bet tai yra Saguna, tai yra formoje.“ Tik realizuota siela, tik šventasis gali tai pasakyti apie šventąjį, nes jis pažįsta aukščiausią realybę. Bet žmonės, kurie nerealizuoti, negali suprasti, kas yra už šio gyvenimo. Netgi krikščionių religijoje mes turime Tomą, kuris atėjo į Indiją ir parašė daug traktatų, laikytų Egipte, oloje, kol buvo atrasti. Dabar yra knyga apie jį po keturiasdešimt aštuonerių ieškojimo metų. Tai neįtikėtina, kaip jis aprašo visais atžvilgiais Sahadža Jogą, kad mes turime patirti realybę. Aišku, kiekviena knyga, kiekvienas šventas raštas sako: „Pažink save“. Kas aš esu – turiu atrasti, kas Aš esu. Kai taip pasakytą, mes turėtume stengtis atrasti tą „Aš“, esantį mumyse.

Mes sakome: „Mano kūnas, mano balsas, mano nosis, mano šalis, mano.“ Kas tas „Aš“, kuriam priklauso visa tai? Iš kur kyla ši idėja? Šis „Aš“ yra mumyse, atsispindi mūsų širdyje. Aš privalau jūsų paprašyti, kad jūs nepriimtumėte Manęs akiai. Aklumas nepadės. Bet Aš jums siūlau hipotezę kaip moksle – apie tai, kaip atsitinka tai ir visa kita. Jei tai įrodyta ir jei jūs atrandate, kad pajautėte tai, ką Aš sakau, tada, kaip sąžiningi žmonės, turite tai pripažinti. Vakaruose mes turime kitų problemų negu čia, didelių problemų. Pirma, Aš nuvykau į Angliją, ir žinote, kokie kieti riešutėliai yra anglai – sunku praskelti tuos riešutus. Bet vos tik suskilę jie pilni erudicijos, ir jie yra tie, kurie skubėjo į universitetus ir skirtingas bibliotekas, ir atrado viską apie Kundalini.

Tiek daug jau parašyta, Nath Panthis, kuris buvo čia, kuris padarė tiek daug dėl Kundalini pažadinimo, bet tai prarasta. Ir kai kurie vokiečiai atėjo čia ir kiti žmonės, jiems tantrikai pasakė tam tikrą klaidingą informaciją, kurią jie iš čia išsivežė. Ir toks nesusipratimas ir tokia klaidinga informacija tokio lygio, kad Aš vokišką knygą paskačiau, kur Kundalini yra jūsų skrandyje, ir jis pateikė visus paaiškinimus. Jis buvo labai išsimokslinęs vyras, be abejonės, bet Aš nežinau, ko jis išmoko, ir štai taip jis aprašė Kundalini. Šis supratimas mokslui buvo žinomas nuo seno. Mes turėjome tris skirtingus judėjimus Dievo link, vienas buvo Vedos. Netgi „Vida“ reiškia „žinoti“, ką Tomas vadino žmonėmis, kurie žino, „gnostikais“, kaip „gn“. Aš nežinau, ką jūs vadinate pietuose „gana“ ar „gyana“, bet marati mes sakome „gn“. Žodis „gnostikas“ kilo iš to paties kaip išmanantis žmogus; ne išorinės žinios, ne jūsų proto pastangos ar emocijos, bet kai kas daug daugiau. Ir tą patį kelią jie bandė, bet Vedose jie sakė, pirmoje slokoje, pirmoje slokoje pasakytą, jei nežinote to, nėra reikalo skaityti šią knygą.

Bet ką reiškia „žinojimas“? Pažinti savo centrinę nervų sistemą, ne protu ar fiziniame lygyje, bet daug aukštesniame. Kadangi tapome žmogiškomis būtybėmis, turime nuolankiai pasakyti, kad nesame tobuli. kažko trūksta mumyse, kitaip, kodėl mes kovojame, kodėl kivirčijamės? Turiu omeny, visos šios problemos yra daugiausia žmonių problemos – ekologinės, politinės problemos. Jūs ateinate prie ištakų, tai žmogus, kuris daro visus šiuos dalykus. Taigi, kas negerai žmonėms? Gyvūnams gerai, jie yra pašu; jie yra po paša, Dievo kontroliuojami. Bet žmogiškos būtybės gavo laisvę, jie eina bet kaip, ir visos šios problemos yra, nes jie negavo tikrų žinių. Taigi, kas yra tikros žinios, kurių turime ieškoti, kurių link turime eiti?

Tad šie žmonės Vedose bandė suprasti, bet daugiau bandė suprasti penkių elementų prigimtį. Kol garbiname penkis elementus, mūsų manymu, jie nuėjo į dešinę, ir dešinės pusės judėjimas labai gerai parodytas graikų mitologijoje; ir po to iš Graikijos tai paplito kaip mokslas, ir prasidėjo visi šie dalykai. Kairioji pusė buvo bhakti. Žmonės pradėjo garbinti Dievą akiai tikėdami ir eidami pas Dievą, garbindami šventoves ir bažnyčias, tikėdami šventaisiais. Indija yra itin palaiminta, nes tai, ką mes turime, yra iš šventųjų, nors tai labai nukrypę ir taip pat sustingę. Bet žinios atėjo iš šventųjų, iš maharišių ir didžiųjų pranašų. Kitas svarbus indų požymis, kad jų religija yra neorganizuota, nėra organizacijos, kuri ją valdytų. Tai labai didelis palaiminimas. Nepaisant to, visos šios ideologijos Vedose taip pat pateko į tam tikros rūšies mentalinę mają (iliuziją), štai kodėl mes turime Arja Samadž ir visus šiuos dalykus, kurie yra labai sudėtingi. Turiu omeny, jei sutiktumėte bet kokį Arja Samadž, jūs nežinotumėte, kaip elgtis su tuo žmogumi; jie tiesiog nesiliauja kalbėję, kalba ir kalba – Dievas žino, tai tokios jo žinios.

Bet jis nepasiekė taško ir patenkintas tuo, ką skaitė, skaitydamas visada per daug. Tai, ką Kabira pasakė, „Padi padi pandita murkh bhajo“ – „Skaitydami per daug, netgi panditai tapo kvaili.“ Aš stebėdavausi, kaip taip? Bet dabar sutinku daug jų tokių. Taigi, kas yra, kad skaitydami negalite pažinti aukščiausio. Sakykime, yra daktaras, jis duoda jums vaistų nuo galvos skausmo ir liepia nusipirkti anacino. Tad jūs skaitote receptą: „Anacinas, gerti anaciną, gerti anaciną“ – galvos skausmas padidės ar sumažės? Jūs turite vartoti vaistus. Ir tai yra tai, kas parašyta Vedose – kad turite atrasti Savo Aš. Kai kurie Vedų skyriai yra Upanišados; visose Upanišadose nieko, išskyrus „Atraskite savo „Aš“.“ Netgi „Patandžal šastra“, jei pažiūrėsite, vien tik iš pradžių mažas gabalėlis to yra vjajama, turiu omeny, aštanga. Labai mažas gabaliukas, taip vadinamos fizinės problemos, su kuriomis jie susidūrė.

Sahadža Jogoje mes taip pat tai naudojame, bet pagal supratimą, kur yra problema; ne kaip visi, kai tiesiog pasineria į pratimus ir dalykus, gauna širdies smūgius, visokios rūšies problemas, karštį, aukštą kraujo spaudimą. Kartais tai žemas kraujo spaudimas, kartais aukštas, o jie ateina ir sako Man: „Motina, mes praktikuojame Jogą, ir žiūrėk...“ Mes nesame tik fizinės būtybės, nesame tik protinės būtybės, nei emocinės, bet esame dvasinės būtybės. Tad antros rūšies judėjimas, kurį turėjome šioje šalyje, yra bhakti. Bhakti yra gerai, eiti į šventyklą, bet tai taip pat pradėjo blogėti, nesuprantant, kas yra bhakti. Šri Krišna pasakė savo „Gitoje“. Turite žinoti, kad Krišna buvo diplomatas, Jis nebuvo motina, ir suprato, kokie žmonės yra. Jis norėjo, kad jie eitų aplink ir aplink, kol ras tiesą, nes niekas nemėgsta tiesmuko tvirtinimo. Ypač tuo metu Jis pasakė tik Ardžunai. Jis pasakė tris dalykus jiems, kuriuose matyti diplomatija, jei galite skaityti tarp eilučių, pirma pasakė, kad jūs turite eiti į gjaną. Jis nebuvo geras pardavėjas, nes pardavėjas niekada jums neparodys geriausio dalyko pirmiausia, bet Jis pasakė, kad jūs turite priimti gjaną.

Štai kas yra. „Gjana“ reiškia „žinias“ mūsų centrinėje nervų sistemoje. Bet antras dalykas, kurį Jis pasakė, kad jūs turite daryti bhakti: „Bet kokį vaisių, gėlę ar vandenį, kurį Man duodate, Aš paimsiu, bet jūs turite daryti bhakti, kuri yra „ananja“. Dabar, jei mokate sanskritą, „ananja“ – kai esate ne kas kita, bet realizuota siela. Jei nesate ryšyje, kas ta bhakti jums? Daug žmonių skundžiasi: „Motina, aš badavau, aš dariau tai, aš padariau tai, ir pažiūrėk į mano padėtį. Aš tapau nervingas sugriuvėlis.“ Tai nėra Dievo klaida, jūs kol kas nesate sujungti. Tai toks paprastas dalykas kaip telefonas. Jei telefonas neįjungtas, kokia prasmė skambinti? Jūs sugadinsite telefoną.

Tad bhakti be jungties yra klaidinga, štai kodėl Krišna pasakė: „Joga kšema vam aham“ – „Pirma joga, tada kšema.“ Pirmiausia turite pasiekti jogą, ir tada ateis jūsų palankumas, kitaip tai neveiks. Labai sumaniai Jis pastatė jogą į pirmą vietą. Kodėl Jis nepasakė „kšema joga“? Jis taip pasakė dėl bhakti. Dėl karmos, Jis pasakė: „Atlikite visą darbą ir padėkite prie visagalio Dievo lotoso Pėdų.“ Tai neįmanoma. Daug žmonių sako: „Motina, visą savo darbą Aš padėdu prie Dievo Pėdų“, netgi žudikai, manau! Tai tik proto idėja, kad „Aš padėdu prie Dievo lotoso Pėdų.“ Jūs negalite, nes nesate tame lygyje. Bet sakykime, Sahadža jogas, jis nepasakys Man: „Aš keliu Kundalini“, jis pasakys: „Motina, tai nevyksta, nepavyksta, tai...“, sako trečiuoju asmeniu. Jis pasakys: „Tai neis į tą pusę“ – trečiuoju asmeniu, nes jis jau nebe ten. Štai kas yra karma, savaime yra prie Visagalio Dievo lotoso Pėdų.

Gerai, Jis daro viską. Mes esame tik instrumentai. Sakykime, šis instrumentas sako „Aš kalbu“, jūs nesutiksite. Tokiu pat būdu, kai mes sakome „Aš padėjau savo...“, tarytum jie paimtų krovinį ir padėtų prie Dievo lotoso Pėdų – ne. Tai savaiminga, spontaniška. Tai yra sahadž, tai gimę su jumis. Visi jūs turite šią jėgą savyje. Yra knygų, kurios Kundalini apibūdina kaip labai pavojingą. Tai absoliuti nesąmonė, sakau jums. Aš aplankiau tiek tautų, tiek žmonių gavo Realizaciją, ir nėra jokio pėdsako, kad jie susidurtų su kokiomis nors bėdomis.

Atvirkščiai, jie tobulėjo kasdien. Pernakt žmonės atsisakė narkotikų, blogų įpročių, pernakto buvo išgydyti. Tai yra, Aš nieko panašaus nedarau. Turiu omeny, jūs galite pagalvoti, kad Aš kažką darau – Aš nedarau, jūsų pačių Kundalini tai daro. Labai stebina, kaip ji dirba ir kaip ji jums padeda. Nes ji yra jūsų motina, jūsų individuali motina, ir ji žino viską apie jus. Galima sakyti, viskas joje įrašyta. Ji susisukusi tris su puse karto – dėl tam tikros matematinės formulės, ir kai ji kyla, gali kilti nedidelis karštis dėl jos, galima sakyti, pastangų. Karštis kyla kai kuriems žmonėms. Sakykim, jūs turite kepenų problemų, tada galite jausti karštį rankose, ir viskas.

Bet šią Kundalini jūs visi turite, ir tai yra tyras noras jumoje. Žinote, ekonomikos moksle keliama prielaida, kad norai yra nepasotinami. Šiandien mes norime namo, rytoj mašinos, o tada poryt – sraigtasparnio, ir taip toliau. Kai to neturime, mes dėl to stengiamės, o kai turime, nesidžiaugiamo. Bet tai yra tyras noras, tai yra būti išvien su visa apimančia Dievo meilės Jėga. Mes net nesusimąstome, kad tokia jėga yra, mes ją laikome savaime suprantama. Mes matome viską sukurtą, matome gražias gėles, matome didelį medį, užaugantį iš mažos sėklos. Pažiūrėkime į savo akis, jos yra tokios gražios kameros – kas jas sukūrė? Kas mus evoliucionavo į šį lygį? Kokia jėga mus pavertė žmonėmis?

Mes niekada nenorime sužinoti, nes mokslas negali paaiškinti kaip, kaip suželia sėkla, kaip mes tapome žmonėmis. Taigi yra gerai taip, daugiau žinoti mes nenorime. Taigi visagalis Viešpats paskleidė savo gražiąją čaitanją, savo Brahmačaitanją visur. Jei Aš taip sakau, jūs turite tai patirti ir pasakyti Man, yra taip ar ne. Bet vien tik pasakyti „ne“ reiškia atsisakyti šanso būti sujungtam su gyvybės jėga. Ši gyvybės jėga leido mums evoliucionuoti, be abejo: viską organizuoja, viską kuria, viską vibruoja. Ji koordinuoja, riboja, ir visų svarbiausia – ji myli jus. Taigi ji sprendžia, kaip toli jums eiti. Tokia graži visagalė jėga, kiekviename atome ir kiekvienoje primulėje, kiekviename gyvame padare. Ji veikia taip gražiai, kad mes nejaučiame jos sklandumo.

Mes net nematome gėlės virsmo gėle, žydinčia, besiskleidžiančia, mes nematome. Ji tiesiog žydi, o mes sakome: „Šiandien čia yra gėlė.“ Tai taip švelniai, taip gražiai vyksta, kad mes net nejaučiame jos egzistavimo, bet ji egzistuoja. Ir kol mes nesusijungiamo su šia jėga, tol negalime žinoti tikrosios realybės, nes mūsų siela nėra mūsų dėmesyje. Ji yra mūsų dėmesio liudytoja. Bet kai pakyla Kundalini, ji pereina šešis centrus, pramuša momenčio sritį, tai yra tikrasis krikštas, ir tada ta siela atiduria mūsų dėmesyje kaip šviesa. Ir mūsų nervai įgauna naujas dimensijas, naujas dimensijas, dėl kurių mes tampame, mes tampame – pasikartosiu, mes tampame, tai ne tik paskaitos skaitymas, tai ne tik pagyros, tai ne kažkoks sertifikatas, jūs iš tiesų tampate kolektyviškai sąmoningi – samuhik četana. Jūs galite jausti kitus. Jūs galite jausti pirštų galiukais, yra penki, šeši ir septyni centrai jūsų kairėje ir septyni jūsų dešinėje. Šie septyni centrai atspindi jūsų emocinę pusę, o šie – fizinę ir protinę pusę. Jūs galite jausti visų žmonių centrus.

Kai gydome žmones mediciniškai, mes gydome jį kaip medį iš išorės, mes gydome lapus, galima sakyti. Bet jei iš tikrųjų norite išgyti medį, reikia pradėti nuo šaknų, ir Aš kalbu apie mūsų šaknis, Gyvenimo Medį mumyse. Jūs nustebsite, kaip Mohamedas Sahibas buvo apibūdinęs Kiyama – „Kiyama“ reiškia Prisikėlimo Laiką. „Kai Prisikėlimo Laikas ateis, jūsų rankos kalbės ir liudys prieš jus.“ Jie visi kalbėjo apie šį laiką, apie Paskutinį Teismą, ir ši Kali Juga atneš Satja Juga. Kiek yra tokių, kurie nukeliaus ten. Daug tūkstančių nueis į kažkokią beprotybę, į beprotišką vietą, bet ne į tikrovę. Jums reikia dieviško proto, manau, kad tai suprastumėte. Jūs būsite nustebę, manau, Rusija geriausiai tai priima, nes jie nėra tokie materialistai. Jie neturi tokios laisvės ar kažko, bet jie yra laisvi eiti vidun. Labai introspektiškai žmonės, net jų rašytojai, Aš juos visada skaitau, Tolstojų ir kitus.

Jie yra labai introspektiškai, ir jie yra, jūs nustebsite, mes visada turėjome suruošti didelį stadioną ir vis tiek būdavo žmonių, sėdinčių lauke. Bent jau vienoje vietoje, vadinamoje Toljačiu, yra 22 000 Sahadža jogų. Ir kai Aš buvau ten, paklausiau: „Ar jums tai netrukdo?“, jie atsakė: „Motina, kodėl tai turėtų trukdyti? Mes esame Dievo karalystėje, mes priklausome tai karalystei.“ Tokie nuostabūs dalykai vyksta pasaulyje. Mes, indai, turime kitokių problemų, mes esame labai sąlygoti. Mes turime tokius idealus prieš save, bet niekada jų nesiekiame. Mes garbiname Ramą, garbinsime guru, bet ką turime savyje? Jūs už kažko laikotės; o kaip dėl to, ką turite jūs? Štai kas yra Sahadža Joga. Kol nepažįstate savęs, kol nepažinsite Šri Ramos, tol jūs nepažinsite nieko.

Vieną dieną Aš pamačiau knygą apie Sahadža Jogą, kurią parašė kažkoks pakvaišęs žmogus. Jis neigia Krišnos egzistavimą, neigia Ramos egzistavimą, neigia Kristaus egzistavimą – visų. Aš pasakiau, koks beprotis žmogus, tai labai nemoksliska. To

neieškant, kaip galima taip sakyti? Jūs tiesiog sakote taip neieškoję. Tarkim, Aš niekada neatvykčiau į Madrasą ir pradėčiau apie jį pasakoti, kaip jūs Mane vadintumėte? Panašiai daug žmonių rašė apie Dievą, nes nėra įstatymo, draudžiančio jiems rašyti, bet kokia nesąmonė gali būti parašyta. Tačiau kol mes nesuprasime tiesos, tol nežinosime, kas yra netikras guru, ir kas yra tikras. Pavyzdžiui, jūs Manęs galite paklausti: „Motina, ar jis netikras guru, ar jis netikras guru?“ Aš paklausčiau, kodėl jūs tikite Manimi. Tarkime, Aš pasakysiu, kad ne, jūs pradėsite ginčytis su Manim.

Jei pasakysiu taip, tada jūs patikėsite Manimi. To nereikia. Jūs pažįstate save, ir per tai pažinsite absoliučią tiesą, nes jūsų dvasia yra absoliuti. Ji duoda absoliučią tiesą. Rytoj Aš jums daugiau papasakosiu apie sielą, manau, šiai dienai pakaks. Mes turėtume... Manau, jei norėtumėte, galėtume surengti Savirealizacijos sesiją. Tai neužima laiko. Visų pirma, Jūs turite būti pasiruošę to prašyti, ir jūs gausite. Be abejo, jūs privalote turėti klausimų savo galvose. Paskutinį kartą, kai buvau Madrase, visas laikas buvo skirtas atsakyti klausimams, klausimams, klausimams, klausimams.

Bet dabar noriu Jūsų paprašyti, kad jei turite klausimų, pasilaikykite juos prie savęs, ir galite juos užsirašyti. Rytoj Aš atsakysiu į visus jūsų klausimus, bet dabar prašau, jei įmanoma, pasistenkite gauti Savirealizaciją. Ačiū jums labai. Sakyčiau, jei norite išeiti penkioms minutėms, galite eiti ir grįžti, viskas gerai, bet nekalbėkite, štai tiek. Aš jums nepasakojau apie trečią judėjimą, kurį turėjome savo šalyje. Tai yra Nath Panthis. Džainistai turi Adi Nath, nukrypimas kilo iš to. Vienas guru turėjo perduoti žinias tik vienam žmogui – kaip Džanaka turėjo vienintelį Nachiketą – iki Ganešvara laiko, taigi dvyliktame amžiuje. Ganešvara buvo savo brolio mokiny, Nivritinath, ir jie daug kentėjo. Ir jis paprašė Nivritinath vieno leidimo: „Leisk man atskleisti tiesą viešai.

Aš tiesiog apie tai papasakosiu, aš nieko nedarysiu, tik papasakosiu apie tai.“ Nes prieš tryliką, keturiolika tūkstančių metų Markandeya buvo pasakojęs apie Kundalini. Tada Adi Šankaračarja buvo apibūdinęs Kundalini, bet sanskrito kalba. Ir sanskrito žinios nebuvo prieinamos viešai, o tie, kurie mokėjo sanskrito kalbą, nenorėjo veltis į savęs pažinimą. Taip tos žinios buvo laikomos paslapyje visą laiką. Bet jis paklausė ir po to parašė „Ganešvari.“ „Ganešvari“ yra ne kas kita kaip tam tikra marati „Gita“, kurią jis išplėtė ir papuošė gausybe poezijos. Šeštame „Ganešvari“ skyriuje jis apibūdino Kundalini labai aiškiai. Ir tas šeštas skyrius taip pat buvo iškraipytas, bet buvo pavadintas „nishiddha“ ir neturėtų būti skaitomas žmonių, atsakingų už religiją, už mūsų kilimą, taip vadinamą. Ir jie pasakė: „Jūs neturite to skaityti, antraip pakliūsite į bėdą.“ Štai kaip šis skyrius buvo uždarytas ir niekas nebandė apie jį sužinoti, bet Nath Panthis užaugo. Dėl to mes turime Kabyrą, turime Nanaką. Jis kalbėjo apie khalis, Nanaka kalbėjo apie khalis.

„Khalis“ reiškia gryną, nirmal. Sahadža jogai yra nirmal. Jei kažkas daro kažką ne taip, tai aiškiai parodoma; ir šventi žmonės negali būti tokie. Khalis žmonės negali būti tokie, negali turėti įtūžio. Tai meilė. Tai meilė, kuri yra absoliučiai nirvaj, be jokios kompensacijos. Tai meilė, kuri neribota. Tai meilė, kuri neturi jokio diskriminavimo. Kaip energija augaluose kyla arba, galime sakyti, sula kyla, patenka į įvairias dalis: į lapus, į šakas, į gėles, į vaisius, ir grįžta. Ji prie nieko neprilimpa.

Jei prilimpa, tai reiškia tos dalies mirtį kaip ir viso medžio mirtį. Taigi jūs turite suprasti visas šias didingas inkarnacijas, pranašus, jie vis atėjo į šią Žemę tuo pačiu Gyvybės Medžiu. Jūs turite tikėti jais visais. Jei pradėsite jais tikėti, visais tikėti, tada ar kils dar kokių ginčų? Tačiau tie, kurie tiki vienu, turi ginčytis, štai todėl jie mūsų nemėgsta, nes mes tikime visais – ne tik tikime, bet tai yra tiesa. Šioje vietoje turiu jums pasakyti, tai yra gyvas evoliucijos procesas, paskutinis prasiveržimas. Jūs nieko nedarėte, kad taptumėte žmonėmis; tai taip pat vyksta be pastangų, tai sahadž. Tik papasakosiu jums, kaip puoselėti savo centrus, kad Kundalini būtų lengviau pakilti. Tai labai paprasta, visi jūs turėtumėte tai padaryti. Čia ir dabar jūs neturite žiūrėti į kitus, bet žiūrėkite į save.

Jūs turite nuslauti savo batus, būtų gerai, kad pajautumėte Motiną Žemę, nes ji yra ta, kuri susiurbia mūsų problemas nuolat, ypač tą mūsų Joga Bhoomi. Mes nežinome, kokie esame didingi, gimę šioje šalyje. Jie pavertė ją maišatimi, nesvarbu. Jei Ram Raja turi ateiti, tai ateis čia, ne politiniu, o dvasiniu būdu. Man atrodo, jis nuolat smunka. Jūs galėtumėte jį šiek tiek pakelti – jis smunka. Dabar gerai, manau, jis laikysis. Dabar geriau. Ačiū. Kaip sakiau, Jūs neturite daryti nieko.

Jūs neturite sustabdyti savo minčių, jūs neturite stengtis, neturite sakyti mantrų – nieko. Kundalini atliks darbą; ji jus puikiai pažįsta ir viską sutvarkys. Tiesiog tikėkite savimi, tikėkite, kad gausite Realizaciją. Jaustis kaltam yra kažkas nenatūralaus, kažkas, kas atėjo per žmones, sakančius: „Jūs esate nuodėmingi, jūs tokie, jūs anokie.“ Mano akimis, nuodėmingų nėra. Jūs

esate paklydę, ignoruojantys, bet niekas nėra nuodėmingas. Taigi turime suprasti, kad privalome gerbti save, nes mes esame didingi, mes esame fantastiški. Nes mes nesame susijungę, taip atrodome, mes niekiname save, kiti gali niekinti jus. Bet jūs esate žmonės, jūs esate evoliucijos viršūnėje. O dabar reikia šio tokio proveržio, tiesiog kaip susijungimo, ir Aš esu įsitikinusi, jūs pažinsite save. Po jūsų Kundalini pažadinimo ir prasiveržimo pro momenėlio sritį, jūs pradėsite jausti vėsus vėjelį savo delnuose.

Tai yra čaitanja. Biblijoje tai aprašyta kaip Šventosios Dvasios vėsus vėjelis, Korane tai vadinama Ruh. Po to jūs pradėsite jausti vėsus vėjelį, einantį iš jūsų galvos. Vos tik vėsus vėjelis pradės pūsti iš galvos, tada jūs pasijausite labai atsipalaidavę, ramūs, džiaugsmingi. Po to tiek daug žmonių pradeda juoktis. Jūs turėtumėte juoktis, šis pasaulis sukurtas jums mėgautis. Ir dabar jūs įžengiate į Dievo Karalystę, kuri nėra vien tik džiaugsmas, ramybė, bet tuo pačiu tai yra palaiminga būseną. Aš manau, jeigu jūs esate apsirengę kažkuo veržiančiu arba arti kaklo, geriau tai truputį atlaisvinkite, jei jums tai sukelia nepatogumų. Ir taip pat, jeigu jūs nusiimtumėte savo akinius, būtų... Vėliau Aš paaiškinsiu, ne dabar... Todėl, kad dabar jūs užsimerkiate ir neatsimerksite. Taigi mes parodysimė, kaip jūs ruošiatės pagelbėti sau.

Iš pradžių. Remdamiesi tuo jūs taip pat sužinosite apie savo centrus. Mes darysime viską kairės rankos pusėje. Pirmiausia savo kairę ranką jūs turite patogiai padėti ant kelių, nukreipti ją į Mane štai taip. Pagalvokite, jums nereikia keliauti į Himalajus, nieko panašaus daryti, tiesiog patogiai sėdėdami ant kėdės jūs turėsite gauti savo Realizaciją – tai jūsų teisė. Padėkite savo kairę ranką būtent taip. Dabar mes dešine ranka turime pamaitinti savo centrus kairėje pusėje. Pirmiausia uždėsime ranką ant širdies todėl, kad čia yra atspindima dvasia. Tai Dievo Visagalio atspindys – dvasia. Tada leidžiamės žemyn iki viršutinės pilvo dalies kairiąja puse.

Tai yra mūsų meistriskumo centras. Jeigu esate dvasia, jūs tampate savo pačių meistrais, jums nereikia jokių mokytojų; jus veda jūsų dvasia. Tada jūs leidžiatės žemyn iki apatinės pilvo dalies kairiąja puse. Štai tokiu būdu suprantate žinias savo centrine nervų sistema. Šis centras yra tas, kuris duoda jums tyras žinias, shuddha vidya, kuris veikia jūsų centrinę nervų sistemą. Tada jūs kilstelėkite savo ranką kairiąja puse iki viršutinės pilvo dalies ir paspauskite, čia yra Guru principo centras. Sakykim, jūs esate buvę pas kokį nors netikrą guru ar panašiai, tai gali būti ištaisyta. Tada jūs turite uždėti dešinę ranką ant širdies. Taigi dabar vėl padėkite ranką ant vietos, kur kaklas jungiasi su petimi, o galvą turite pasukti į dešinę pusę. Tai yra centras, kuris blokuojasi, kai jūs jaučiatėsalti.

Ir kai jūs jaučiatėsalti, šis centras yra blokuotas. Dėl to jūs galite susirgti daugybe ligų, viena iš jų yra angina, taip pat spondilitas; ir organams nutinka daugybė dalykų, nes jie tampa letargiški. Taigi jums geriausia čia uždėti savo ranką tinkamai ir štai taip pasukti galvą į dešinę pusę. Tada, prašau, uždėkite savo dešinę ranką ant kaktos ir kuo labiau palenkite galvą. Tai yra centras, kur jūs turite atleisti, atleisti kiekvienam nesvarstydami, kam turite atleisti. Ar jūs atleidžiate ar neatleidžiate, iš tiesų tai jūs nieko nedarote, tokia yra mūsų teorija. Bet jei neatleidžiate, tada pakliūnate į prastas rankas. Taigi, prašau, uždėkite savo ranką štai taip, tai yra atleidimo centras; negalvodami apie žmones, kuriems turite atleisti ar apie tuos, kurie įskaudino jus. Tai yra labai svarbi Agija čakra, nes ji yra labai suvaržyta, ir jei jūs neatleidžiate, ji nepakils, Kundalini negali praeiti. Tiesiog atleiskite.

Dabar paspauskite savo dešinę ranką galinę galvos dalį. Tai mes darysime vėliau, Aš dabar tik rodau jums čakras. Taigi dabar čia ši galinė dalis... Todėl, kad jūs visada jaučiatėsalti, jūs manote, kad kažką padarėte blogo ar panašiai, taigi geriausia yra paprašyti Dieviškos energijos atleidimo, šis centras yra čia. Dabar stipriai įtempkite savo delno pirštus ir uždėkite delno vidurį ant momenėlio srities, kuri anksčiau vaikystėje buvo minkštas kaulas, toliau čia – štai čia. Įtempkite pirštus, įtempkite, kad būtų gerai spaudžiama galva, gerai spaudžiamas skalpas. Dabar, prašau, palenkite savo galvą labiau. Ir dabar jūs turite sukliūti lėtai savo skalpą septynis kartus pagal laikrodžio rodyklę, pagal laikrodžio rodyklę. Spausdami atlenkite ranką atgal, turiu omeny, savo pirštus – kitaip nebus spaudimo. Dabar atlikta! Taigi dabar pirmiausia mes turime pasitikėti savimi, gerbti ir mylėti save.

Taigi dabar padėsime savo kairę ranką štai taip, pastatysime pėdas taip, kad nesiliestų viena su kita, ir dabar užmerksime akis. Uždėkite dešinę ranką ant širdies, prašau, uždėkite dešinę ranką ant širdies. Čia yra dvasios centras, čia esti dvasia. Jūs galite savo širdyje Manęs paklausti tris kartus klausimo taip lyg klausumėte kompiuterio. Jūs galite kreiptis į Mane „Šri Matadži“ arba „Motina“ – taip, kaip jums patinka. „Motina, ar aš esu dvasia?“ Paklauskite tris kartus: „Motina, ar aš esu dvasia? Šri Matadži, ar aš esu dvasia?“ Jeigu jūs esate dvasia, jūs tampate meistrų (mokytojų). Taigi dabar, prašau, uždėkite savo ranką ant viršutinės

pilvo dalies kairėje pusėje ir stipriai paspauskite. Vėlgi čia dabar paklauskite: „Motina, ar aš esu pats sau mokytojas?“ Prašau, su visu pasitikėjimu paklauskite savo širdyje tris kartus: „Motina, ar aš esu dvasia?“ Jūs esate, bet tik paklauskite Manęs šio klausimo. Aš gerbiu jūsų laisvę ir negaliu jums primesti tyrų žinių, jūs turite jų paprašyti.

Taigi dabar uždėkite savo dešinę ranką ant apatinės pilvo pusės ir stipriai paspauskite kairėje pusėje. Dabar čia jūs turite pasakyti: „Motina, prašau, duok man tyras žinias, shuddha vidya.“ „Šri Matadž, duok man shuddha vidya.“ Prašau, pasakykite tai šešis kartus, nes šis centras turi šešis lapelius, Svadistana centras. „Prašau, duok man shuddha vidya, tyras žinias.“ Vos tik jūs paprašote tyrų žinių, Kundalini pradeda kilti. Bet jūs turite paskatinti jos kilimą pasitikėdami savimi ir atverdami aukštesnes čakras. Taigi, prašau, kilstelėkite savo dešinę ranką iki viršutinės pilvo dalies ir stipriai paspauskite kairėje pusėje. Pėdos tegu nesiliečia viena su kita. Čia jūs turite pasakyti dešimt kartų, visiškai pasitikėdami savimi: „Motina, aš esu pats sau mokytojas.“ Prašau, pasakykite tai, „Motina, aš esu pats sau mokytojas. Motina, aš esu pats sau guru“, todėl, kad visi didieji guru, satguru, sukūrė šį centrą jums augti. Ir Motina visada nori, kad Jos vaikai turėtų ne vien tik, ką Ji turi, bet daug daugiau nei Ji. Dabar visų pirma Aš turiu jums pasakyti, kad jūs nesate šis kūnas, šis protas, šios emocijos, nei šie sąlygotumai, nei ego, bet jūs esate tyra dvasia.

Taigi pakelkite savo dešinę ranką ant širdies ir tvirtai pasitikėdami pasakykite dvyliką kartų: „Motina, aš esu tyra dvasia. Motina, aš esu tyra dvasia“ – dvyliką kartų – „Šri Matadž, aš esu shuddha atma.“ Jūs turite pasakyti visiškai pasitikėdami. Aš turiu jums pasakyti, kad ši visur esanti energija yra žinių vandenynas, atjautos ir palaimos vandenynas. Jūs visiškai pasitikėdami turite pasakyti: „Motina, aš visiškai nesu kaltas“ – šešioliką kartų, prašau tai pasakyti. Jūs turite pasakyti: „Šri Matadž, aš esu nirdoša, aš esu nirdoša.“ Prašau, pasakykite tai šešioliką kartų. Pasakykite dėl Mano pasitenkinimo. Dabar pakelkite savo dešinę ranką iki kaktos. Taip jau yra, Aš jau jums sakiau, ar jūs atleidžiate ar neatleidžiate, jūs nieko nedarote. Taigi palenkite savo galvą kuo labiau ir čia labai nuolankiai atleiskite visiems. Tiesiog atleiskite; negalvokite apie žmones, kurie trukdė jums ar skaudino jus, bet tiesiog atleiskite jiems.

Išsilaisvinti nuo naštos – tai geriausia, nes, kita vertus, jei jūs neatleidžiate, tai pakliūnate į blogas rankas. Dabar pasakykite tai iš visos širdies, nesvarbu, kiek kartų, bet iš širdies, prašau, pasakykite. Dauguma žmonių sako, kad labai sunku atleisti. Kas tokio sunkaus? Reikia tik pasakyti. Dabar uždėkite savo dešinę ranką ant galinės galvos dalies ir atloškite savo galvą kuo labiau, atloškite savo galvą kuo labiau. Čia vėlgi iš širdies jūs turite pasakyti: „O Dieviška energija, jeigu aš padariau ką nors netinkamo, prašau, atleisk man. Jei aš nežinodamas padariau kažką netinkamo, prašau man atleisti.“ Tai taip pat pasakykite iš širdies. Dabar pilnai įtempkite savo ranką ir uždėkite delno centrą ant momenėlio srities, kuri vaikystėje buvo minkštas kaulas. Ji sanskrito kalboje vadinama taloo, talavyam.

Dabar palenkite savo galvą kuo žemiau, palenkite žemyn. Dabar, prašau, atrietę pirštus į išorę, spausdami sukite skalpą. Prašau, išrieskite savo pirštus į išorinę pusę, kad būtų geras spaudimas, ir sukite pagal laikrodžio rodyklę septynis kartus. Čia vėlgi Aš negaliu jums primesti Savirealizacijos, jūs turite jos paprašyti. Taigi, kol sukate savo delną, turite septynis kartus pasakyti: „Motina, duok man Savirealizaciją. Motina, prašau, duok man Savirealizaciją.“ Aš negaliu to niekam primesti. Prašau, nuleiskite savo rankas. Lėtai atmerkite akis. Dabar ištieskite dešinę ranką štai taip link Manęs, palenkite galvą ir patys pažiūrėkite, ar yra vėsus vėjelis, sklindantis iš jūsų galvos. Tikrinkite ties momenėlio sritimi.

Kai kurie žmonės jaučia labai arti, bet ne centre, truputį į šoną, arba kai kurie žmonės jaučia lyg srovę, gana toli. Taip pat gali būti karštas, galėtų būti taip pat karštas. Jei jūs neatleidote, tai tada tikrai bus karštis. Dabar, prašau, ištieskite kairę ranką link Manęs. Dabar vėlgi palenkite galvą ir tikrinkite, ar yra vėsus vėjelis, ar karštas vėjelis, sklindantis iš jūsų galvos. Jūs turite įvertinti save, ar Sahadža Joga yra tapimas kažkuo, nes, kaip sakiau, nėra jokio pažymėjimo. Galbūt kai kurie žmonės jaučia karštį, tai nėra svarbu. Dabar vėlgi, prašau, ištieskite dešinę ranką į Mane, palenkite savo galvą ir patys dar kartą patikrinkite. Dabar tikrinkite ne prie pat viršugalvio, o truputį toliau, tada jūs pajausite tai, truputėlį toliau. Dabar, prašau, ištieskite savo rankas link Manęs štai taip, stebėkite Mane ir nieko negalvokite.

Jūs galite tai padaryti. Visi tie, kurie pajuto vėsus vėjelį pirštų galiukuose ar karštą vėjelį, ir tie, kurie pajuto arba ant rankų arba iš momenėlio srities, arba abiejose vietose, prašau, pakelkite abi rankas. Prašau, pakelkite abi rankas. O Mano! Telaimina jus Dievas. Beveik visi tai gavote. Beveik visi tai gavote. Dabar nediskutuokite apie tai, nes jeigu atsidursite protiniame lygyje, jūs tai

prarasite. Tiesiog mėgaukitės tuo. Aš norėčiau, kad šiandakt jūs miegotumėte taikoje.

Rytoj vėlgi jūs paskambinkite savo draugams, kitiems žmonėms, todėl, kad jūs negalite už tai mokėti ir nieko nereikia daryti, tai yra jūsų pačių, tai pat, kaip Motina Žemė nežino, kaip imti mokestį už tai, kad dygsta sėklos. Tai taip pat yra jūsų purva punya. Tie, kurie negavo, gaus tai rytoj. Taigi, prašau, visi jūs ateikite ir pakvieskite savo draugus. Tai yra daugiausia, ką jūs galite duoti kiekvienam. Tai yra tai, ko mes laukėme. Telamina jus Dievas. Prašau, ateikite rytoj. Aš jums papasakosiu apie dvasios prigimtį, kas yra dvasia. Pažiūrėkite, ką Aš ką tik padariau.

Jis nori, kad visi ateitumėte ir gautumėte daršaną. Dabar Aš sėdžiu prieš jus, tai ir yra daršanas. Nėra jokio reikalo liesti Mano pėdų, jokio reikalo. Ryt jūs pamatysite... Jūs taip norite tai padaryti, nėra jokio reikalo to daryti. Tam yra politikai! Rytoj, prašau, atsineškite savo klausimus. Prašau, atsineškite savo klausimus, Aš būsiu laiminga, galėdama į juos atsakyti.

1991-1206, Pudža Šri Radža Radžėšvari

View [online](#).

Pudža Šri Radža Radžėšvari 1991 m. gruodžio 6 d. Madras, Indija

Šiandien bus Šri Ganėša Pudža, paskui ir Radža Radžėšvari.

Tiek daug Deivės vardų buvo paaiškinta: ypač Adi Šankaračarija Ją vadino Radža Radžėšvari, reiškia, kad Ji – Karalienių Karalienė. Ir Motiną Mariją Vakaruose žmonės vadino taip pat. Šios idėjos atėjo iš pagoniškų tikėjimų, kaip jums jau anksčiau esu sakiusi, kad jie nejdėjo Motinos Marijos aprašymo į Bibliją. Tai rodo, kad buvo daug pakeista šventosios Biblijos raštuose. Taip pat daug kas buvo pakeista ir indų tekstuose, net Gitoje. Tai štai kaip visose religijose prasidėjo nukrypimai. O intelektualai pasinaudojo ir pradėjo skleisti savo idėjas, sakydami ir aiškindami tai, kas buvo visiškai prieš Dievišką Energiją. Jūs visi esate labai laimingi šioje Žemėje, nes jūs suradote realybę ir pamatėte, kad visa, kas vadinama mitologija, yra tikra; visa, kas yra intelektualu – netiesa; taip pat visa, kas naudojama atskirti žmones vienus nuo kitų, yra netiesa. Kadangi mes tikime visomis religijomis, todėl visų religijų žmonės, taip pavadinkim, yra priešiški mums, nes mes turėtume tikėti tik viena religija ir kovoti su visomis kitomis. Jeigu tu tiki visomis religijomis, tai reiškia, kad esi visiškai nereliginas – toks yra jų supratimas.

Ir juos šokiravo, kad mes tikime visomis religijomis ir gerbiame visas inkarnacijas, ir kad tikime visų Dievybių susijungimu. Kalbant apie Ganėšą, jums turėjo būti didelis atradimas, jums, kurie esate iš Vakarų šalių. Netgi čia, Šiaurėje, aš nematau, kad Ganėšą taip garbintų, kaip garbina pietinėje dalyje, ypač šioje vietoje, taip pat Maharaštros žemėje; nes Maharaštroje mes turime aštuonias Ganėšos svajambhu (šventas vietas), ir visi tuo tiki. Dabar sakoma, kad tai aklas tikėjimas, kad ten taip ir anaip. Bet dabar jūs matėte Ganėšą, stovintį už manęs, mano viduje, kad būtų įrodyta, jog yra Dievybė, kuri vadinama Ganėša. Jūs pamatysite tas nuotraukas, kur Ganėša sėdi štai čia, viduryje, o visa kita yra mano saris ir visa tai. Bet visa tai tam, kad jus įtikintų, jog yra Dievybė, vadinama Šri Ganėša, kuris veikia, dirba per Muladhara čakrą. Šias žinias žmonės, gyvenantys Indijoje, turėjo prieš tūkstančius metų. Kučipudi šokis prasidėjo septintame amžiuje prieš Kristų, taigi galite įsivaizduoti, suvokimas apie Šri Ganėšą jau buvo prieš tūkstančius metų. Taigi žmonės buvo labai dvasiškai pažengę šioje šalyje ir žinojo, kokios yra Dievybės ir kaip jos atrodo, kokios yra jų funkcijos, kai daugumai žmonių tai buvo paslaptis.

Ir viskas, ką pasakė šventieji, buvo priimta, nes nebuvo jokio ego. Aš bandžiau išsiaiškinti, kodėl Vakaruose žmonės taip išvystė savo ego. Vis dar negaliu įvardinti svarbiausios priežasties, kodėl iš ego kyla tas agresyvumas. Sakoma, kad dėl konkuravimo ir viso kito, tai buvo Vakarų istorija, kad net tie žmonės, kurie sekė Kristumi, kuris buvo ne kas kita, kaip absoliutus nuolankumas, absoliutus, aiškiausias visame kame, ir vis tiek tie žmonės buvo labai agresyvūs. Svarbiausia, ką turime suprasti, tai nuolankumas. Ir jūs nustebsite, kad nuolankumas vadinamas „vinaj“, o tai yra Šri Ganėšos savybė – Vinajaka. „Vidja vinaien šobhate“. „Vidja“ reiškia „žinios, pripildytos nuolankumo“. Nuolankumas, kurį vakar matėte tuose ypatinguose menininkuose ir tuose didinguose guru, kurie čia buvo. Ir tas guru mane pakvietė į savo akademiją, ir jie atliko visus ritualus, nusilenkimus, tarsi tai darytų Deivei.

Aš buvau labai sujaudinta, kaip jie tinkamai suvokia mane ir Sahadža Jogą. Net Kalakšėtra, kurią veikė „Teosofinė bendruomenė“, ji veikė per tą moterį, ji nesirūpino per daug ta „Teosofine bendruomene“ ir paruošė didelę auditoriją ir viską, viską ji paaukojo menui. Ji neleido kištis „Teosofinei bendruomenei“. Nepaisant to, kaip jie priėmė mane, jie visi, galite aiškiai matyti jų atsidavimą ir suvokimą. Būti nuolankiam, bendraujant su šventuoju – tai nerašytas įstatymas, kuris veikia šioje šalyje. Ir nereikia šventojo nei provokuoti, nei pranokti. Viskas, ką jis sako, turi būti priimta. Taigi pirmoji savybė, kurią Ganėša mums turi duoti yra vinaj, „vinaj“ reiškia nuolankumą. Bet ne dirbtinį nuolankumą, kai jūs sakote „atleiskite“ arba „atsiprašau“, arba „apgailėstauju“ – tikrai ne taip. Negali būti dirbtinumo, tai ne tušti žodžiai, bet iš vidaus turi ateiti nuolankumas.

Šiandien nuolankumą dažniausiai užgožia egoizmas, ir ego jus laiko tarsi pakibusius ore, o jūs niekada negalite suprasti, kad buvote egoistiški. Netgi, kai aš kalbu apie ego, žmonės mano, kad Motina kalba apie kažką kitą, jie niekada negalvoja: „Aš esu tas, kuris turi ego.“ Taigi Ganėša yra tas, kuris sunaikina ego, nes nuolankumas tai vienintelis, kuris iš tikrųjų gali neutralizuoti ego. Norėdami tapti kuklūs, ką jūs turite pamatyti? Pavyzdžiui, jūs atvažiavote į šią šalį, matote, kad žmonės paprasti, matote,

kad gyvena labai paprastai, neturi visų tų modernių daiktų aplink; matote, kad jie valgo rankomis, valgo maistą nuo medžių lapų. Pasak kai kurių ponių, buvusių čia, vakariečių, jos galvoja, kad čia visi žmonės yra primityvūs. Bet pažiūrėkite, kaip jie išstobulino šį meną. Toks judrumas, tokie šuoliai, jūs negalėtumėte niekada to pasiekti. Dabar kokia gi tokio mokymosi ir darbštumo priežastis? Tai nuolankumas menui. Menas turi būti gerbiamas.

Mokytojas turi būti gerbiamas. Pagarba – tai vienintelis būdas ko nors išmokyti. Tai, galima sakyti, teka kiekvieno indo kraujyje, aš manau, kad jūs turite visiškai paklusti savo mokytojui, visiškai. Ir šis guru moko tiek daug žmonių, jis turi tiek daug mergaičių, ir jos čia tik tam, kad išreikštų jo meną. Jis negauna daug pinigų, aš tai matau. Jie gauna labai mažą paramą, ir vis tiek jis neprašo didelio užmokesčio. Bet jo atsidavimas yra tarsi Šri Ganėšos atsidavimas savo Motinai. Ir tai, kad jis visiškai ištirpęs tame – niekas kitas jam nesvarbu. Taigi, kad būtų nuolankumas, jūs turite atitraukti savo dėmesį nuo kitų dalykų. Tai itin svarbu.

Jeigu jūsų dėmesys išsisklaido po jūsų problemas, šen bei ten, arba jeigu bandote ateiti į Sahadža Jogą kitokiais būdais, tai nesuveiks. Jūs turite tapti nuolankūs savo širdyje, visiškai nusižeminkite. Jis tyras, štai kodėl nuolankus. Jeigu jūs nesate tyri, tai nebūsite ir nuolankūs. Tyrumo požymis yra nuolankumas. Geras, tyras vaikas yra itin paklusnus. Ką jam bepasakytumėte, jis paklūsta. Aš pažįstu savo vaikaičius: kai mes važiuojame į Nepalą, tada ten buvo labai šalta. Ir jų mama pasakė: „Jie nenori niekuo prisidengti galvų.“ Aš pasakiau: „Duokit minutę, aš tuoj sutvarkysiu.“ Aš juos pasikviečiau ir daviau paprasčiausios medžiagos skiautes. Pasakiau jiems: „Jūs turite užsidengti galvas.“

„Gerai.“ Jie užsidengė galvas, gerai užsidengė, užsivyniojo. Atrodė šiek tiek keistokai, bet neprieštaravo. Štai ko trūksta, ir štai kodėl mes matome, jog trūksta gilumo. Bet ne tik sąlygotumai, aš nemanau, kad tai sąlygotumai. Žmonės nebeteri sąlygotumų; netgi indai tampa tokie. Jiems darosi sunku būti nuolankiems, labai sunku. Jūs galite tai vadinti Vakarų įtaka, arba gal jie pamiršo savo praeitį. Bet nuolankumas yra labai svarbus. Pavyzdžiui, aš galiu jums papasakoti: nuo vaikystės, nors mes gimėme krikščionių šeimoje, turėdavome nusilenkti ir paliesti Motiną Žemę ir pirmiausiai paprašyti atleidimo, taigi tai įsidėmi. Ir tėvų pėdų palietimas, ir vyresnių šeimos narių – juk taip?

Paliesti vyresnių šeimos narių pėdas. Net vyresniams tarnams, suprantate, kurie rūpinosi mūsų vyresniais broliais ir viskuo, taip pat reikėjo paliesti jų pėdas. Bet dabar to nusižeminimo trūksta. Ir to orumo, kurį privalo turėti vyresnieji, irgi nėra. Kaip bebūtų, mūsų pareiga buvo paliesti visų pėdas ir neaptarinėti vyresniųjų. Taigi tai sukurs tokią nuostabią atmosferą Sahadža Jogoje, jeigu jūs tvirtai paklausite: „Ar aš nuolankiai tai darau?“ Tiesiog užduokite sau klausimą: „Ar aš buvau nuolankus, tai darydamas arba tai sakdamas?“ Dar viena problema – lyderių kritika. Jie yra lyderiai, nes to verti. Tą dieną, kai pamatysiu, kad jie nebetinka, aš juos išmesiu, ir jūs tai labai gerai žinote. Bet nėra nuolankumo. Atsidavimas pakeičiamas egoizmu, ir tas ego sukuria lyderių egoizmą.

Lyderiai tampa egoistiški, ir todėl tiek daug lyderių buvo pašalinti. Noriu pasakyti, kad nežinau, kada bus pasiektas balansas, ką turėčiau kaltinti – ar kolektyvą, ar lyderius. Taigi, Motina juos pasirinko lyderiais, tad būkime nuolankūs. Galop turi būti priežastis, kodėl Motina paprašė jų tapti lyderiais. Kodėl mes turime su jais ginčytis, ieškoti trūkumų? Tarsi formuotume sąjungas. Taigi, Šri Ganėša, kuris yra toks nuolankus, ir Jo ganai yra, galima sakyti, dar nuolankesni, nes Jis niekada netoleruos jokio gano, kuris nebus nuolankus Jo Motinai. Nuo mažiausio akies krustelėjimo jie čia, pasiruošę kovoti ir padaryti viską, ko jų paprašys. Ir jie supranta kiekvieną Motinos akių judesį, žino, ką reikia daryti. Taigi tik toks nuolankumas gali jums padėti gilėti.

Gal čia ir yra būdas, kaip apie tai sužinoti Vakaruose, mes turime daugiau sleisti, daugiau reklamuoti, mes turime daugiau pasakoti apie save, mes turime labiau didžiulioti savimi. Kuo daugiau taip darysite, tuo geriau seksis. Štai ką jūs kasdien matote. Jie giriasi: „Aš tikiu“ – suprantate, kas jūs tokie, kad tikėtumėte ar netikėtumėte? Kas jūs, kad taip saktumėte? Bet matot, jūsų įvaizdis turi būti tokio žmogaus, kuris yra ypatingas, taip vadinama ypatinga asmenybė. Jūs susikuriate profilį; visiškai netikrą, absurdišką. Ir stebina tai, kad šiam jūsų įvaizdžiui, kuris yra toks paviršutiniškas, žmonės lenkiasi. Galbūt jie taip pat netikri, dėl to ir lenkiasi tokiems netikriems žmonėms. Stebiuosi.

Nes jie yra negarbingai pagarsėję, taigi žmonės žino, kad jie apgavikai, visko prisidirbę, bet vis tiek nusižemins prieš juos. Gal jiems reikia kokios nors materialios naudos iš to, aš nežinau, kažkokio netikro pranašumo. Netgi nusifotografuoti su tokiu žmogumi yra kažkas labai didingo. Taigi, Sahadža jogai turi sunaikinti šias tendencijas. Per šią dramą ir pokštą jie turi pamatyti,

kas vyksta, atspindėti tai ir introspektuodami pamatyti – „Tikiuosi, man taip nėra.“ Kartais juokiamės iš kitų, bet ir patys tokie esame. Taigi tik pradėję introspekciją pamatome save, „Taip, tai čia.“ Yra tokių Sahadža jogų kai kuriose šalyse, mane visada informuoja, jie pradeda sakyti: „Motina man davė ypatingų galių“, arba sako: „Aš esu Maha Matadžī“, ir buvo toks vienas, Maha Matadžī. Aš netgi niekada nesakiau, kad esu Matadžī. Žmonės, jūs taip mane vadinate, aš nesakiau. Bet jis sako: „Aš esu Maha Matadžī.“ Negalite jo vadinti pamišusiu, vadinkit, kaip norit, tačiau tai neabejotinai jo arogancija taip išvešėjo, kad net jis nebegirdi, ką kalba. Taip pat jūs pučiate savo lyderių ego, atakuodami juos.

Kuo labiau atakuojate, tuo labiau jis reaguoja, ir nuo to jo ego taip išsipučia. Kaip ir sakiau, šiandien mes garbinsime Radža Radžėšvari. Niekada šito jums nesakiau. Niekada neprašiau skaityti Guru Gita, dėl tos pačios priežasties. Niekada nesakiau, kad Ji – Radža Radžėšvari, nes tai taip pat gali paveikti jūsų ego, „Kaip Ji gali būti Karalienių Karalienė?“ Žinoma, Kristaus motina, viskas gerai, bet ne Matadžī – to jau per daug! Taigi niekada to ir nesakiau. Sakiau: „Baba, aš kukli Motina, tik tiek, Šventoji Motina“, ir viskas. Susikuria skylės čia, dėl to gali būti, gali būti! Kad ir kas būtų, galiu surasti, kur yra problema, įveikėm daug bėdų pasitelkę humorą. Bet vis dar jaučiu, tik pažiūrėkite į tuos menininkus, kokie tai žmonės, kaip jie kuria – gal ir neatitinka jūsų dekoratyvių idėjų ir viso kito.

Galite sakyti, kad galbūt per garsiai ar panašiai, taip yra, matote, visada prote. „Čia galėtų būti mažiau, o čia turėtų būti erdviau“, ir panašiai. Galite pradėti kritikuoti, nes tai viena iš savybių nenuolankių žmonių, kurie mano, kad turi teisę ką nors kritikuoti. „O man nepatinka ši spalva, ji netinka.“ Bet menininkas padarė tai iš širdies – įvertinkite tai! Kitas dalykas yra įvertinimas. Įvertinkite savo gyvenimą, kad ir koks jis būtų, įvertinkite, priimkite jį. Bet ne per prievartą. Visos tos proto idėjos, kad menas reiškia tą, menas reiškia aną, mus privedė prie to, kad mes jau nebeturėsime nei Rembranto, nei Mikelandželo – baigta. Tai ne protiška, menas ne protui. Jis sklinda iš vidaus, ir tai, kas sklinda iš vidaus, negali būti lyginama su išorinėmis idėjomis.

Taigi įvertinimas, turiu omeny, galite sakyti, Pietuose indės dėvi itin ryškias sukneles, mūsų požiūriu. Bet man taip neatrodo. Kiti gali sakyti ką nors kita. Taip pat pastebėjau, kad Šiaurės indai privalo sukritikuoti Pietų indus, o Pietų indai Šiaurės indus. Kad ir kaip bebūtų, niekam iš to nėra gerai. Tai kvailystė, kvailystė. Bet įvertinti ir priimti – įsisavinkite tai. Šiaurės indai negali pamėgti Pietų indų, kad ir ką jie bedarytų. Kad ir kaip besistengtumėte, jie negali. Jie taip pat negali pamėgti jų muzikos.

Ar galite dabar įsivaizduoti visą Indiją, padalintą į dvi dalis, Pietų indai nemėgsta nei jų maisto, nei Šiaurės indų šokių. Taip, netgi mūsų šalyje. Mes tokie padalinti, ar šioje šalyje žmogus iš Ramėšvaramo nemėgtų Madraso maisto, ar žmogus iš Madraso nemėgtų maisto iš Delio. Taigi šis pasidalijimas kilo dėl įgimto nuolankumo nebūti savimi. Jeigu galite mėgautis viskuo, tuomet esate nuolankūs. Ir jeigu jūs vertinate kiekvieną reiškinį, tada esate nuolankūs. Nuolankumas yra itin gili savybė, kylanti iš Muladhara čakros. Ir tai yra Šri Ganėša. Tik įsivaizduokite, Jis turi mažą pelę, ant kurios juda, Jis neturi automobilio „Impala“ ar „Rolls Royce“. Jis tiesiog juda kartu su savo didžiuliu pilvu, Jis keliauja ant mažos pelės.

Nėra jokio Jo galios patvirtinimo – Jis tiesiog nuolankus, Jis toks mielas. Jis visų ritmų kūrėjas, visų dalykų ir vibracijų. Nežinau, koks pasaulis būtų be Jo. Ir tai yra tai, ką mes turime visur vertinti, užuot smerkę. Ta prasme, jūs galite netgi nemėgti šio kambario spalvos, jūs galite to nemėgti. Jūs galite daug ko nemėgti. Tada aš paklausčiau: „Tai ką jūs mėgstate?“ „Keptas pupeles“ – gerai! Turime atverti save. Dėl nuolankumo jūs atsiveriate, prasiskverbiate, skleidžiatės. Be nuolankumo jūs to nepadarysite, nes prieštaraujate viskam, jūs susikuriate sieną.

Tik nuolankumas jums padės išsiskleisti. Šiandien pirmoji mūsų turo diena, skatinčiau jus būti labai labai nuolankius. Suprasti, kad nuolankumas yra labai paprastas ir nuostabus. Jūs matėte, kaip maža mergaitė grojo veena, tai labai sudėtinga, Adi Vadjam, pirmapradis instrumentas, grojama taip meiliai, taip vikiai ir taip nuolankiai. Ji atėjo pas mane ir pasakė: „Motina, tai tokia privilegija, kad turiu galimybę groti Jums.“ Tik įsivaizduokite – tokį genijų. Kitas mane sutikęs grojo mandolina, tokio pat amžiaus, gal jaunesnis. Taip, dabar jis yra žinomas pasaulyje, bet kai grojo priešais mane, jis neėmė jokių pinigų, nieko, tiesiog buvo ekstazėje. Netgi šokėja sakė, kad buvo ekstazėje, kai pamatė mane, ir ji puikiai šoko, taip energingai. Ir ji – ji turėjo temperatūros. Ji sakė: „Temperatūra dingo, viskas, man viskas kuo puikiausiai.“ Pažvelkite į šiuos artistus.

Jie niekada manęs nepažinojo, jie nieko nežino apie Sahadža Jogą. Bet toks nuolankus Dieviškumo supratimas – dėl to, kad jie nuolankūs. Dieviškumas nesipropaguoja ir nesigina, garsiai nesireiškia. Taigi jie jau čia. Eime kartu. Ar tai Gvido? Atvyko italai.

Štai dėl ko aš atidėlioju pudžą šiandien. Ar ten Gvido? Pakvieskite jį.

Gvido per daug nuolankus, kad ateitų į priekį. Ateik, ateik. Tiesiog ateik arčiau. Telaimina jus Dievas. Aš jūsų laukiau! Prašau, prašau, įsitaisykite. Ne, ne, ateik! Ateik čia. Ar galite, jūs visi galite atsisėsti priekyje, čia yra vietos. Tik ateikite... Galite visi susėsti čia.

Matot, aš turiu juos pasodinti, nes gyvenu Italijoje! Tiesiog ateikite... Viskas gerai, jie sutilps. Tik ateikite čia, į priekį. Arba galite sėdėti priekyje, nesvarbu. Galite sėdėti, kur esate, taip galite. Ateik į priekį, į priekį, yra vietos. Taigi aš jiems pasakojau apie Šri Ganėšą, kad esminė Jo galia kyla iš nuolankumo, ir, kad mes visi turime būti ypač nuolankūs, ypač nuolankiai viską vertinti. Žinoma, jūs pasirūpinsite, kad jie išgirstų mano paskaitą – ji įrašyta, taigi jūs išgirsite, ką kalbėjau šiandien. Dabar galime daryti pudžą. Telaimina jus Dievas.

1991-1207, Public Program Day 2

View [online](#).

Public Program. Madras (India), 7 December 1991.

Lenkiuosi visiems tiesos ieškotojams.

Vakar pirmiausiai Aš jums sakiau, kad tiesa yra tai, kas yra. Jei mes dar neradome tiesos, turime būti nuolankūs ir nuoširdūs, nes tiesa yra dėl mūsų gerovės, mūsų miestų naudai, mūsų visuomenės, šalies ir viso pasaulio naudai. Jūs visi gimėte labai ypatingu metu, kai visi žmonės turi gauti Savirealizaciją. Tai yra Prisikėlimo Metas, kuris buvo aprašytas Biblijoje, Kiyama laikas, apibūdintas Mohamedo Sahibo. Tai labai ypatingas metas, kai Nala, Nala damayanthi akhyan, buvo užpulta deivės Kali. Nala labai supyko ir pasakė Kali: „Tu sunaikinai mano šeimą, tu sudrumstei taiką, tu įstūmei žmones į bhram, į iliuzijas, todėl geriau jau tave sunaikinsiu.“ Nala metė Kali iššūkį, kad ją sunaikins amžiams. Tuomet Kali atsakė: „Gerai, tik leisk man paaiškinti savo mahatmyam. Leisk man paaiškinti, kodėl aš turiu būti čia. Jei aš tave įtikinsiu, turėsi mane paleisti, jei ne – galėsi mane nužudyti.“ Štai ką ji pasakė: „Šiandien visi tiesos ieškotojai, visi Savirealizacijos ieškotojai, Atma sakshatkara, visi, kurie eina į giri ir kandharas, į kalnus ir slėnius, ieškodami Dievo visame pasaulyje; Kali Jugoje tie žmonės gims kaip paprasti namų šeimininkai. Bus bhram, savaime aišku, žmonės bus sabhramoje.

Bus iliuzija ir sąmyšis, aš tai sukursiu, tačiau tik dėl šio sąmyšio paprasti žmonės ir sieks tiesos. Štai kodėl tai yra laikas, kai jie gaus savo Atma sakshatkara.“ Šastrose buvo daug pranašysčių apie šiuos laikus, bet geriausiai juos apibūdina Bhrgumuni „Nadigrantoje“. Jei sugretinsite tai su šiomis dienomis, suprasite, kad tai vyksta būtent dabar. Sako, tai nutiks po Raghwindra Swami mirties, ir tai jau vyksta. Svarbu, kad jūs suprastumėte, jog Raghwindra Swami čia atliko daug darbų, ir jo darbai turi būti pabaigti, taip pat ir Ramana Maharshi. Jie nežinojo, kaip paaiškinti, todėl rėmėsi maunavart. Žmonėms patinka Gyaneshwara dvidešimt trejų, kai jis rašė tokius nuostabius dalykus kaip „Amruta anubhavi“. Manau, kad tai paskutinė knyga apie dvasinius dalykus. Jie turėjo pasiekti Samadhi, būdami tokie jauni, dvidešimt trejų, todėl, kad niekas nebandė jų suprasti. Per daug ritualizmo, sąlygotumų, per daug skaitinių, ir niekas nenorėjo žinoti, apie ką jie kalbėjo.

Visi įsivaizdavo, kad viską žino, ir buvo tuo patenkinti. Kabira yra pasakęs: „Kaise samjhaun, sab jag andhaa“ – „Kaip man paaiškinti, kad visas pasaulis yra aklas.“ Tačiau tai yra tai, ką mums reikia įgyti savo evoliucijoje; mes turime tai pasiekti. „Tapti Dvasia“ yra nurodyta visuose raštuose, ne tik indiškuose – visuose. Tarkime, Tao arba Zen, žydų ar krikščionių filosofijose, islamo – visur yra pasakyta, jog turime tapti savo Esatimi, jūs privalote save suprasti. Žinoma, bet kas gali tai pasakyti, žmonės, vadovaujantys religijai ar kontroliuojantys reikalus, kombinuojantys pinigus ar taip siekiantys galios, žmonės, naudojantys religiją įgyti galios ir pinigų, jiems tai nepatiko, todėl jie sakė: „Jie yra eretikai. Tai yra piktžodžiavimas. Jie nieko nesupranta.“ Štai kaip jie baudė žmones, vargino juos ir kankino. Tačiau atėjo metas visiems ieškotojams gauti Savirealizaciją, Atma sakshatkara. Vakar Aš jums paaiškinau, kaip tai vyksta pažadinus Kundalini. Apie Kundalini yra prirašyta daug visokių neteisingų niekų.

Aš jūsų Motina ir pasakysiu jums tiesą, Aš neketinu kalbėti to, kas klaidinga. Net jei jums ir nepatinka, leiskite jums paaiškinti, nes tai tik dėl jūsų, jūsų gerovės, jūsų hitos (meilumo). Taigi, kai Kundalini pakyla, ji pereina per įvairius centrus, subtiluosius centrus, ir maitina juos. Prasiskverbia pro momenėlio sritį ir sujungia jus su visur esančia Energija, apie kurią mes nežinome. Jaučiate savo delnuose vibracijas, kurios vadinasi Čaitanya lahari (Dieviškos bangos). Adi Šankaračarya vadino tai „Saundarya lahari“ („Grožio bangos“), nes jūs galite įvertinti saundarya (grožį) tomis vibracijomis. Jis labai gražiai tai apibūdino. Bet kaip jie jį kankino, tik pamanykit, tokį žmogų kaip Adi Šankaračarya... Aš neturiu ką bepasakyti. Žmogus, atskleidęs tokias paslaptis apie Motiną, pateikęs tokius nuostabius apibūdinimus, už ką jis buvo kankintas? Už ką jis nusipelnė tokių kankinimų?

Dabar mes turime stovėti išvien su tiesa ir sakyti: „Motina, mums reikia tiesos. Tiesos ir nieko daugiau.“ Vakar jums sakiau, kad Atma yra Visagalio Dievo atspindys jūsų širdyse. Šiais mokslinio sąlygotumo laikais atsirado kitas sąlygotumas – nedharminis mokslinis sąlygotumas, kai kiekvienas mokslininkas įsivaizduoja, jog viską žino. Jie nieko nežino, patikėkite Manimi. Visiškas absurdas. Jūs matėte daug mokslininkų, kalbančių apie Sahadža Jogą. Jie pripažino, nes išbandė. Aš jiems pasakiau, kad Muladhara čakra, pirmoji čakra, Muladhara yra sudaryta iš anglies atomų, nes ji sudaryta iš Prithvi (Žemės)... tatva. Jei

nufotografuotumėte anglies atomą ir padarytumėte modelį, tada nufotografuotumėte iš kairės pusės, tai iš dešinės jūs pamatytumėte parašytą „Aum“. Jei žiūrėsite iš dešinės, kairėje pamatysite svastiką, tačiau žiūrėdami iš apačios į viršų pamatysite kryžį.

Taip pasakė daktaras Vorlikar, kuris yra labai garsus, kuris negavo Nobelio premijos turbūt tik todėl, kad buvo indas. Jis eksperimentavo su trim keturiais kitais Sahadža jogais mokslininkais ir pasakė, kad taip ir yra. Taip ir yra. Mokslininkai žino taip nedaug, nes jie į viską žiūri iš išorės. Dėl Sahadža Jogos jūs matote iš vidaus. Visi sako tą patį, nes, pavyzdžiui, jūs matote Mane, dėvinčią baltą sarį raudonais krašteliais – visi žino, visi jaučia. Man nereikia jums to pasakyti, jūs žinote, jūs matote ir žinote, jog taip ir yra. Bet vos tik gaunate Realizaciją, tai, ką jaučiate delnuose, yra tas pats, ką jautė ir kiti. Net jei atvesite dešimt vaikų ir užrišę jiems akis paklausite, nuo ko kenčia šis ponas, jie nežinodami, kas tai – vyras ar moteris – užrištom akim parodys kurį nors pirštą. Tarkim, šį, tai reiškia, kad jo Višudhi blogai.

Paklausite žmogaus, ar jis turi bėdų dėl gerklės, ir jis nustebęs paklaus, iš kur žinote. Žinome, nes tai yra Šri Krišnos pirštas, Šri Krišnos vieta yra gerklė. Viskas susiję. Mitologija nėra visiškai absurdas. 90% ir yra taip, kaip buvo. Žinoma, yra absurdu, patekusių į mitus, tačiau 90% mitologijos yra visiškai teisingai išlikę. Mes einame į šventyklas. Manome, kad eiti į šventyklą yra labai gerai ir t. t., bet mes nesuprantame, ką ten darome, kodėl meldžiamės, kam meldžiamės, kokios yra dievybės, kaip jos mumyse veikia, kur jos yra mumyse, koks jų darbas? Kaip jas pamaloninti? Mes nieko nežinome.

Tačiau paklauskite užsieniečių – jie žino viską. Pirmiausia jiems įkyrėjo krikščionybė, tai viena. Atsibodo visos tos nesąmonės, kurias sužinojo – jie labai protingi ir mažiau sąlygoti. Tada jie pradeda manyti: „Bet mes taip nieko ir nesupratome.“ Tada jie jau paruošti. Tuomet mes „eksportavome“ daugybę netikrų guru. Vakarų eksportas yra netikri guru. Ačiū Dievui, mes išgelbėti, nes esame neturtingi – tai palaiminimas. Taigi, daugybė tų netikrų guru išvažiavo ir užsidirbo daug pinigų, čia taip pat jų nemažai buvo. Mes tikrai geri šioje srityje – netikrų guru gamintojai. Ir jie kvailino žmones vieną po kito, uždirbdami daug pinigų.

Viskas orientuota į pinigus. Iš pradžių Man buvo labai sunku, nes jie visi su malonumu ateidavo su Manimi kovoti, mat Aš pasakiau, jog negalima imti pinigų Dievo vardu – to jau per daug. „Kaip Ji gali sakyti, kad negalima imti pinigų?“ Tačiau dabar jau geriau. Vienas po kito jie buvo gražiai atskleisti, ir bus daugiau atskleista. Man nereikia jums apie juos pasakoti, jie visi bus atskleisti, vienas po vieno. Kai atsiranda šviesa, tamsa išnyksta, ir visa tampa atskleista. Taigi visi jaučia tą patį, nėra jokių ginčų, todėl, kad Dvasia yra Dievo Visagalio atspindys, vieno Dievo, atspindinčio Sadašyva. Sadašyva yra pirmapradės Motinos, Adi Šakti darbų liudininkas, Jis tik stebi žaidimą, tik stebi. Jumyse Jis stebi kaip Atma, tačiau nepatenka į jūsų dėmesį, Jis ten. Jo dėmesys yra ribotas tik todėl, kad nesikištų į jūsų laisvę.

Taigi Jis tiesiog ramiai jus stebi. Tai yra „auto“. Kai sakome „autonominė nervų sistema“, „auto“ reiškia Dvasią. Tai yra Sadašyvos atspindys. Savaimė suprantama, kad visi atspindžiai turi būti vienodi, jų efektas turi būti tas pats. Žinoma, prieš Realizaciją atspindys gali būti tik ant akmens, sienos ar kito matinio daikto. Po Realizacijos jūs atspindite, gražiai atspindite, ir tai yra jūsų pačių atspindys. Ir visi atspindi tą patį. Atma sakšatkaros efektas kiekvienam žmogui toks pats: pirmiausia jie pajaučia vėسų vėjelį delnuose, tada virš galvos. Visi jaučia taip pat.

Tuomet jie pradeda jausti tuos centrus, ir kas jiems negerai. Taip pat visi patenka į bemintę būseną, tai pirmoji pakopa, vadinama „nirvičara samadhi“. Tai veikia iškart. Jūs galite sakyti: „Motina, tai labai sudėtinga. Kaip tai įvyksta? Žmonės keliavo į Himalajus.“ Supraskite, tai nesvarbu, jums nereikia ten eiti. Jau praėjo tos dienos. Ir štai civilizacija, civilizacijos medis išaugo toks didelis, bet šaknys turi būti įtvirtintos, kitaip visa civilizacija sugrius. Šis žinojimas yra iš šaknų, todėl norint įgyti žinių jums reikia tapti subtilesniais, tapti suksma. Tai įmanoma tik, kai Kundalini pakyla virš momenėlio srities ir susijungia su visur esančia Dievo Meiles Energija.

Taigi pirmiausiai pajaučiate kolektyvinę sąmonę, nes visi yra dvasios. Jūs galite jausti kitą Atmą, dar kitą Atmą ir dar kitą. Jūs galite jausti jos kūną, protą, bet ką. Tai yra pirmoji savybė, kurią įgyjate – samuhik četana, esančią jūsų centrinėje nervų sistemoje. Visa, ką įgijote Evoliucijos metu, yra jūsų centrinėje nervų sistemoje. Pavyzdžiui, jei turite arklį ar šunį ir norite, kad jis eitų labai purvina gatve, gyvūnas eis, jam nesvarbu. Tačiau žmogui tai sudėtinga, nes mūsų centrinė sistema turi išvystytą uoslę, grožio supratimą. Gerai. Tai buvo išvystyta, taigi tada išvysčius ir dabar žmogus yra labiau išsivysčiusi būtybė negu gyvūnai,

mūsų joslės gerokai subtilesnės. Šuniui nesvarbu, ką jūs čia padėsite, kaip papuošite, kokios spalvos drabužį dėvėsite – visiškai niekai.

Mums tai labai svarbu, nes mūsų jautrumas labiau išsivystęs. Jis labiau išsivystė dėl mūsų evoliucijos proceso, dėl kurio tapome žmonėmis. Tačiau žmogaus lygmenyje mes turime vieną problemą, nes išvystėme du „balionėlius“ savo galvoje – tai ego ir superego, kuriuos vadinate ego ir sąlygotumais. Šie du balionėliai mūsų galvoje persikryžiuoja ir užkalkėja, taip tampama uždara asmenybe. Kai Kundalini pakyla, ji praeina per Agija čakrą, esančią, kur kryžiuojasi regos nervai, ji išsiurbia abu balionus, atveria Sahasrara čakrą ir Kundalini pakyla. Tai yra gyvybinis procesas, patys negalite to padaryti. Tarkime, norite pasodinti sėklą, tačiau jūs negalite ištraukti daigo, Ankuros, ir paversti jį tuo, kuo norite. Jūs negalite sudaiginti sėklos. Tai yra gyvas procesas gyvo Dievo, gyvos Energijos procesas. Supraskite, tai didelis skirtumas.

Taigi Kundalini pakilimas yra spontaniškas. Ji yra jūsų Motina, ji juda labai gražiai, nežeisdamą jūsų. Ji pažįsta savo vaiką puikiai. Tai yra galimybė jums duoti Realizaciją. Ji jus mylėjo visą gyvenimą, visą jūsų gyvenimą, ir žino apie jus viską, visas jūsų problemas, pavyzdžiui, koks išdykęs berniukas buvote. Jai nesvarbu, tai yra galimybė duoti Realizaciją. Tai ji taip gražiai praeina, prasiskverbia. Ir tai įvyksta. Kai Kundalini paliečia Brahmarandrą ar pereina per Brahmarandrą, Sadašyva atsiranda. Sadašyva turi savo atspindį, tačiau jis atsiranda tik pakilus Kundalini.

Mūsų galvoje yra septynios peethas, čakros yra žemiau. Taigi, kai Kundalini praeina per jas, mes iš tikrųjų paliečiame Sadašyvos Pėdas, ir taip Dvasia, esanti širdyje, patenka į mūsų dėmesį. Kai Dvasia patenka į mūsų dėmesį, mes nušvintame, mūsų dėmesys nušvinta, šis dėmesys yra labai budrus ir viską žino. Sėdėdami čia jūs galite sužinoti viską apie žmones, kuo jie užsiima, iš čakrų. Jūs neaptarinėsite, kokius drabužius jie dėvi, kiek pinigų turi banke, tačiau matysite čakrų būklę, kokios yra jų problemos. Sėdėdami čia jūs galite juos gydyti, galite jiems padėti. Tačiau jie turi būti išvien su visur esančia Energija, tai labai svarbu. Jeigu taip nėra, tai užtruks. Pirmiausia jūs tampate nirvičar, nirvičar Samadhi, ir pradėdate įgyti kolektyvinę sąmonę duodami Realizaciją kitiems. Jūs gaunate teisę kelti Kundalini, galite ją pakelti rankomis.

Žmonės, kurie čia dainuoja, kai kurie iš jų yra davę Realizaciją tūkstančiams žmonių, jūs taip pat galite, nes turite tam galių. Tačiau problema ta, jog gavę sostą ir buvote pasodinti, taip pat gavę nuostabią mukutą (karūną), jūs vis tiek nenorite patikėti, kad esate karaliai. Tai kaip jus įtikinti? Antras žingsnis, pasitikėjimas savimi, yra labai sudėtingas. Jie nenori patikėti, jog gavo Savirealizaciją. Jie negali judėti į priekį, negali tapti sau guru, savo paties guru, jie bijo. Tačiau tie bjaurūs melagiai, kurie neturi Realizacijos, neturi žinių, nieko, jie tapo negyvais guru, su tūkstančiais žmonių už nugaros, apkvailintų žmonių, iš kurių tik paėmė pinigus ir sugadino gyvenimus. O Sahadža jogai, turintys žinojimą, turintys viską, jie vis tiek tokie kuklūs, tokie paprasti. Tačiau jie žino apie kiekvieną. Kas beateitų, jie žino: „Ak, taip, mes žinome tai.“ Jie nieko nesako, bet žino, jie visi žino.

Pagal savo pačių žinias jie pasakys jums, kas yra kas – jie žino. Tuomet kolektyviškai jie padės tam žmogui. Jūs nesuprasite, ką jie daro, bet viskas išsispręs. Antroji Dvasios prigimtis, be kolektyviškumo, yra absoliutumas. Mes gyvename reliatyviame pasaulyje: tas geras, tas blogas, tas anas, tas tas... Tačiau absoliutumas reiškia, kad atvertus delnus prieš nuotrauką, jei tai realizuotas žmogus, jūs iškart pajausite vibracijas. Prisiminkite bet kokią žmogų, ar tai buvo realizuota siela? Tiesiog atverskite delnus. Yra daug „jeigu“, pavyzdžiui, jei žmogus netiki Dievą. Žinoma, nėra moksliškų įrodymų, tačiau, jei netikite Dievą, tiesiog paklauskite: „Motina, ar yra Dievas?“ ir viskas, jūs pajaučiate vibracijas. Viskas gali būti įrodyta.

Yra Pramaan (įrodymai) viskam. Paramaan viskam, kas iki šiol buvo pasakyta. Tai nuostabu, kas jums nutinka, tai, kad gaunate Paramaan iš savo čaitanyos. Tuomet ši čita, esanti tokia dėmesinga, tokia dinamiška, tokia veiksmi, ji išgrynina jus. Ji žino, kur yra jūsų problema, kuri čakra blokuojasi, ji jums pasako. Kai buvau Delyje, Man atvedė tris berniukus. „Motina, jų Agija užsiblokavusi, mes niekaip negalime išvalyti.“ Tai reiškia, kad jie egoistiški. Jie taip pat pasakė: „Taip, Motina, mūsų Agija bloga, mums skauda galvas.“ Jie yra egoistiški, bet to nepasakė. Bet patys sako, kad jų Agija bloga ir prašo Manęs išvalyti. Taigi, pasakykite sau: „Aš esu egoistiškas.“ Dėl to, kad ego suteikia jums skausmą, ego skaudina jus, sakykite: „Motina, išvalyk mus, mes negalime išvalyti savo Agija čakros.“ „Gerai, ateikite, Aš išvalysiu.“ Tačiau jūs pradėdate save teisti.

Jūs žinote, kas negerai jums. „Mano Nabi blokuojasi, šita mano čakra blokuojasi, ana mano čakra blokuojasi.“ Visi žino apie save, kaip išvalyti ir išgryninti, kaip susitvarkyti. Jūs valote save. Tačiau geriausias valymas yra kolektyve. Daug žmonių pasiėmę

Mano nuotrauką sako: „Motina, mes atliekame Pudžą, medituojame, tačiau problema neišnyksta.“ Jūs turite būti kolektyve, tai labai svarbu Sahadža Jogai. Štai dabar jums nereikia eiti į Himalajus, nereikia šokti į Gangą. Jums nereikia pasninkauti, sakyti Japaas (užkalbėjimų), nieko, tik viena – būti kolektyviškiems. Kolektyvas yra Visagalio Dievo dėmesio vandenynas. Būdami kolektyve jūs išsivalote. Tarkime, Mano pirštas, jam viskas gerai, bet nukirptas ir išmestas nagas nebeaugs, niekas nekreips į jį dėmesio.

Taigi jūs turite būti kolektyve. Štai, kur atsiranda ego. Žmonės, kurie yra labai dideli, turtingi, turintys gerą išsilavinimą, ar politikams – dideliems, dideliems žmonėms – jiems sunku nusileisti į centrą, būti kukliems. Jie nori, kad jiems būtų sukurti dar vieni rūmai, kitaip, kaip jie gali ten eiti? Tai Motinos namai. Nesvarbu, kad Motina yra kukli, neturtinga. „Nesvarbu, tai mano motinos namai“. Jie neateina ir taip praranda vibracijos. Tai būdinga klaida, ypač Indijoje, Vakaruose jie žino, kokią ypatybę mes įgijome. Mes nesuprantame, kokią ypatybę gavome – Atma sakšatkara.

Kitais metais Aš atvykstu ir vėl: „Motina, aš turiu tokią ir tokią problemą. Aš visada medituojau namie.“ Jei neateinate į kolektyvines meditacijas, jūs negalite išsivalyti. Tai vienintelis būdas išsivalyti Sahadža Joga, ir jūs tuomet būsite virš visko. Kai Kundalini praeina Agija čakra, jūs patenkate į bemintę būseną. Mintis kyla ir leidžiasi, kita mintis kyla ir leidžiasi. Vienos ateina iš praeities, kitos iš ateities, tačiau nesate dabartyje. Jeigu jums pasakau „būkite čia ir dabar“, jūs negalite. Štai kodėl Kundalini pažadinimas yra įvykis, sutelkiantis jūsų dėmesį į vidų. Kaip ir mano saris, Kundalini kyla aukštyn, matote, kaip jis išsiskleidęs, tačiau kai Kundalini kyla, ji pritraukia dėmesį į vidų. Štai kaip jūsų dėmesys susitelkia į vidų.

Kai ji kyla, atsiranda tarpai tarp minčių, vadinami „vilamba“, kuris, kaip žinote, ilgėja – tai dabartis. Taigi, mes turime būti vartamaanoje (dabartyje), turime būti dabartyje, tuomet esame bemintėje būsenoje. Tarkime, bangos kyla, leidžiasi, jūs matote vandenį, tačiau, kai esate vandeny, jūs bijote, esate išsigandę, kai turite problemų, jūs išsigąstate. Bet kažkas įkelia jus į laivą, tada pamatote, jog galite spręsti savo problemas. Mokėdami plaukti jūs galite šokti ir išgelbėti daugybę kitų žmonių. Taigi, jūs judate per tris lygmenis. Augimas vyksta tik bemintėje būsenoje. Tai gali būti pasiekta kolektyvinėje meditacijoje ir medituojant atskirai, už tai nereikia mokėti. Kai kurie žmonės įžangą ar pirmą paskaitą dėsto nemokamai, o tada jau prasideda įmokos. Bet ne Sahadža Jogoje.

Šių nesąmonių Sahadža Jogoje nėra. Tai yra realybė, o realybė negali būti nupirkta. Dievas nežino bankų, nežino pinigų. Jis nieko nesupranta apie pinigus. Jis nesukūrė pinigų, tai jūsų galvos skausmas, ne Jo. Žinoma, jei Man reikia skristi, Aš turiu sumokėti, tai normalu. Man reikia salės, Aš turiu sumokėti, tačiau už salę, o ne už Dievą. Už pažadinimą, už nušvitimą jūs negalite imti mokesčio. Man sakė, kad net už daršan žmonės ima pinigus, tik įsivaizduokite. Jiems viskas yra pinigai, pinigai, pinigai.

Kaip jie gali pakelti dvasios lygį? Mes tokie paprasti, bhaktos yra labai paprasti. „Gerai, tau reikia penkių rupijų, aš parduosiu savo žiedą ir atiduosiu tau. Tau reikia – aš duosiu.“ Amerikoje buvo guru, kuris turėjo apie 48 „Rolls–Royce“ ar panašiai, pamiršau skaičių, bet jis norėjo daugiau. Jis pasakė savo mokiniams, kad jie kažkaip jam turi gauti dar vieną „Rolls–Royce“, tada jis atvažiavo į Angliją. Tie vargšai gyveno maitindamiesi vien bulvėmis, badaudami. Vienas Sahadža jogas paklausė: „Ką jūs darote? Kam jam reikia to „Rolls–Royce“? Kam jam jie reikalingi?“ Jie atsakė: „Supranti, mes jam duodam tik metalą, bet jis mums duoda dvasią.“ Ar galite įsivaizduoti? Metalas gali būti iškeistas į Dvasią!

Jis, ko gero, duoda jiems kažkokią bhoot badha, ir anglų kalba tai yra dvasia. Anglų kalba labai pavojinga, nes „spirit“ (dvasia) gali reikšti vyną, Atma – Dvasią ir bhoot – dvasią. Nesuprasi, kurią dvasią jie turi omeny! Taigi santykis su Dievu turi būti įtvirtintas, mes pirmiausiai turime tapti Dvasia, tik tuomet galime sukurti šį ryšį. Žmogus gali sau sakyti: „Aš esu tas, aš esu anas“, tačiau iš to neišeis nieko gero, jokios naudos, todėl, kad jums duotas žmogaus kūnas. Įsivaizduokite, ką ši dieviška jėga padarė, kad sukurtų jus žmogiškąja būtybe – kaip švelniai, atsargiai, gražiai jus sukūrė žmonėmis. Ir štai, kodėl jūs turite šį kūną? Kam mes jį naudojame? Mes turime įvertinti savo žmogišką gyvenimą, kam jis? Ar jis tik gauti draudimą, ar dar kam?

Ar jis yra tam, kad taptų pasaulio šviesa? Taigi, ši Dvasios šviesa sklinda į dėmesį, ir dėmesys tampa dinamiškas, aktyvus, jis dirba, yra labai dėmesingas ir punktualus. Šis dėmesys niekada nenuobodžiauja. Žmonės nežino, kas yra nuobodulys, nes nuobodulys apima, kai pavargsta dėmesys. Tačiau čia dėmesys pilnas šviesos, todėl jie nepažįsta nuobodulio. Antras aspektas apie Dvasios prigimtį yra tai, kad ji visada jums sako tiesą, absoliučią tiesą, vien tik tiesą – visa, ką ši čaitanya lahiris jums sako,

bet tik tada, kai esate pakankamai subrendę, ne anksčiau. Tik kai jūsų dėmesys pilnas, pusiaukelėje jūs esate pusiau susijungę, pusiau – ne. Tačiau, kai esate subrendę, ši būseną vadinama „nirvikalpa“. Kai jūs juo tampate, jūsų dėmesys yra visiškai teisingas, ir informacija, kurią gaunate, yra 100% tiesa, tiesa apie bet ką. Tarkime, jūs norite sužinoti apie Šri Ganėšą.

Mes garbiname Šri Ganėšą. Daug žmonių juokiasi iš Jo, taip net vadinami intelektualai. Jie nežino, ką pasakyti, todėl pradeda kalbėti niekus apie Šri Ganėšą, suprantate, tai nuodėmė. Bet jūs galite paklausti: „Motina, ar mumyse Gauri Putra yra Muladharoje?“ Žinoma, visi, kurie turi Realizaciją, pajaus stiprias vibracijas, jūs taip pat. Jei turite abejonių garbindami Šri Ganėšą, užduokite klausimą; jei garbinate Šri Višnu, klauskite taip pat. Jei garbinate Kristų, klauskite, jei garbinate Šyvą, klauskite. Kas mums ne taip, kad neturėdami ryšio kviečiame „Šyva, Šyva, Šyva, Šyva“? Ar jis mūsų kišenėje? Kaip taip galima? Ar Jis jūsų tarnas, kaip yra?

Tačiau jei jūs realizuoti, vien Jo vardą minėti yra svarbu. Jis veikia, nes mes esame Jo karalystėje. Savo karalystėje, t. y. Indijos karalystėje, jūs galite kviešti, ką tik norite, niekas neateis, nėra abejonių. Kai jūs šaukiatės Dievo, būdami be jungties, tai neveiks. Tačiau, jei jūs esate jungtyje, jums padės ne tik tos dievybės, tai, kas jus vargina, susitvarkys, Ir ne tik tai, bet ir visa, ko jūs trokštate, bus padaryta. Visokios manorathos (norai ir troškimai) bus išpildytos. Taigi, ar vadinsite tai nušvitimu, ar išsipildymu – tai yra jūsų pačių pasirinkimas. Tai visiškas jūsų esmės išsipildymas. Trečioji Dvasios prigimtis yra meilė. Todėl, kad tai meilė, suteikianti džiaugsmą, tačiau nirvadž – ši meilė nieko nereikalauja, ji tik duoda; tai raminantis, nuostabus jausmas.

Žmonės patiria stresą. Po visų kvailysčių, kurias darote, jūs, žinoma, jausite stresą. Tačiau, kai čia atsiranda praėjimas, visas stresas pasitraukia. Daugiau nebėra jokio streso. Mes nepažįstame streso. Žmonės neina pas gydytojus, net gydytojai neina pas gydytojus, jie eina pas Mane. Aš ne gydytoja, tačiau jie ateina pas Mane – kokia staigmena. Tai yra metamodernus mokslas, metamodernus – tai aukščiau už modernų mokslą. Bet, žinote, mes, indai, turime savo paveldą, tačiau labiau tikime anglų kalba, anglišku aprangos stiliumi, anglų žiniomis, todėl, kad mes vien anglus težinome. Tie, kurie pažįsta prancūzus, tikės prancūzais. Atėjo laikas jiems tikėti mumis, nes mes patys netikime savo šalimi, netikime savo kultūra, netikime savo žiniomis.

Aš jums nepasakysiu nieko naujo, Sahadža Joga yra labai sena – Nanaka sahaja samadhi [...] ligo. Visi šventieji ją aprašė. Bet mes atliekame visus tuos ritualus, karma kandis ir t. t. Tai neturi pabaigos, neturi. Aš sakau jums, tokia yra tiesa. Mes privalome tapti Dvasia. Tai yra galutinis mūsų gyvenimo tikslas. Visi kiti rikiuojasi už šio. Mes turime tai visuose raštuose, žinome iš visų inkarnacijų, iš visur. Tiesiog galvokime, kad tampame Dvasia, tuomet – realizuota siela, mokytoju. Telaimina jus visus Dievas.

Ar turite kokių klausimų? Yra keletas mielų klausimų, kuriuos atsakysiu prieš duodama Realizaciją. Jei norite išeiti penkioms minutėms, tai eikite ir paskui galite grįžti. Tuo metu atsakysiu į jūsų klausimus. Ar medituodami turime sukonzentruoti dėmesį virš galvos? Jums nereikia niekur daugiau koncentruotis. Jūs nieko nedarote, tai tik Kundalini kyla. Jums nereikia nieko daryti. Nekovokite su savo dėmesiu. Tai tiesiog įvyks, Kundalini pakils – ji išmano savo darbą.

Tai viena. Ar dievybės, kaip Šri Ganėša, Mahavišnu ir t. t., ir yra tokios, kokias vaizduoja mūsų raštai? Žinoma! Tai tos pačios dievybės. Ar jos atsakingos už tam tikrą mistinio sąmoningumo būseną, persiduodančią jogos centrums? Žinoma, taip. Tos dievybės ten ir yra. Ganėša yra tiesiog Ganėša. Žinoma, Jo spalva gali skirtis, tai priklauso. Tačiau Jo mistinio sąmoningumo būseną skiriasi nuo Višnu, nuo Šyvos.

Jis atlieka savo darbą. Visi yra savo srities meistrai, tačiau toje formoje, kokią jūs ir žinote, be jokių abejonių. Koks tai palaiminimas! Tik įsivaizduokite, Aš kalbėjau apie Ganėšą žmonėms, kurie nežinojo, net kas yra „G“! Argi tai nėra ...? Jie nieko apie tai nežinojo. O dabar jie įvaldė Ganėšą. Paklauskite jų, ir jie jums išvardys visas čakras, viską. Visos šios žinios yra mūsų šalyje, šie nuostabūs brangakmeniai. Kai esame tarp žmonių, nežinančių, kas yra Sahadža Joga, ar galime tiesiog įsivaizduoti Garbingosios Matadži formą, užuot priešais pasidėję Jos nuotrauką?

Žinoma, jūs galite. Mano nuotraukos kartais naudojamos juokingose vietose, jums nereikia to laikytis, tai ne protokolas. Nuotrauka turi būti naudojama ten, kur jūs esate su kitais Sahadža jogais, jūs ar jų namuose; Nereikėtų Mano nuotraukų naudoti visur. Štai dabar pavojaingas klausimas! Ar vegetariškas maistas veikia sadhaną (dvasinę praktiką)? Ar turėtų būti teikiama pirmenybė vegetariškam maistui? Dabar, ką bepasakyčiau, jūs supyksite! Bet Aš vis tiek pasakysiu. Sahadža Jogėje jums

nederėtų valgyti bet kokio už jus didesnio gyvūno mėsos. Jei esate vegetaras, būkite vegetaras.

Jei nesate vegetaras, nebūkite vegetaras. Tačiau tai priklauso nuo to, kokio tipo asmenybė jūs esate. Jei esate „dešiniapusis“ žmogus, geriau būti vegetaru. Tačiau, jei esate „kairiapusis“, geriau, jei vartosite daugiau baltymų. Mes valgome baltymus ir angliavandenius. Bet kokius baltymus. Mes, indai, beveik nevartojame baltymų. Išskyrus Idli (Pietų Indijos patiekalą), nemanau, kad yra daugiau baltyminių patiekalų. Taip pat mes valgome tai su ryžiais. Indai turėtų valgyti daugiau baltymų, tokia Mano nuomonė, nes mes tapome tokie silpni.

Mes taip bijome pajamų mokesčio, to mokesčio, ano mokesčio, ir dar mes esame silpni, nes valgome visiškai prėską maistą. Turėtume valgyti maistingesnius patiekalus, ypač baltyminius bet kokios formos. Tačiau ne didesnį už save gyvūną. Žmonės valgo arklieną, nežinau, ką dar jie sugalvos valgyti, dramblieną, ko gero! Nėra recepto kiekvienam. Turite valgyti atsižvelgdami į savo prigimtį. Daug žmonių išeina iš Sahadža Jogos vien dėl to, tik įsivaizduokite. Jie atsisako savo Atma sakšatkara vien dėl šito. Kaip jūs tapote vegetarais? Nes jūsų motina buvo vegetarė?

Kas dar? Iš kur jūs išmokote vegetarizmo? Jei esate musulmonas, tai turbūt ir kažkieno galvas valgėte! Laimė, jūs gimėte induistų bendruomenėje, bet mes per toli nuėjome. Nuo ryto iki vakaro – ritualizmas, taip pat ir Madrase štai ką Man sakė: „Motina, Sahadža Joga niekada neprigis Madrase.“ Aš paklausiau kodėl. „Nes ne visi žmonės yra Sahadž. Ryte jie būtinai kelsis ketvirtą, nusipraus, eis į šventyklą, tada grįš. Jei vieną dieną to neatlieka, tuomet visą dieną jie kaip išprotėję, galvoja, jog padarė didžiausią nuodėmę – taip jiems svarbi rutina.“ Sahadža Jogoje nėra rutinos. Tai gyvas procesas. Gyvame procese nėra rutinos.

Kai gelė nori pražysti, ji ir pražysta. Tai kam žudyti tais ritualais? Tai mūsų problema induizmo religijoje, tas pats su krikščionimis; visi konkuruoja. Dievas sukūrė šį pasaulį mėgautis juo. Aš jums pasakysiu, jei mesite šiuos įpročius, būsite visiškai atsipalaidavę. Tiesiog pamirškite! Daugiausiai penkias minutes ryte Sahadža Jogos meditacija, ir dešimt minučių vakare, prieš miegą – viskas. Mes turime centrą, nueikite ir pamatysite – tai viskas. Visa kita už jus padarys Dievas. Dar vienas geras klausimas: „Kokia yra galutinė Realizacija sadhanoje?

Kaip reikia jos siekti, kai jau jauti vibracijas virš galvos ir delnų?“ Labai gerai, reiškia, jūs pajutote, ponas Subramaniam, Man džiugu tai girdėti. Aš patarčiau ateiti į mūsų centrą ir toliau medituoti. Bet mes nekalbame apie ateitį, mes kalbame apie dabartį. Jūs stebėsitės, kaip po truputį augate, kaip įgaunate įvairių galių savyje. Jūs suprasite ir būsite apstulbę. Jūs nustebsite, kai kuriuos žmones Aš sutikau po metų, turiu labai gerą atmintį, bet negalėjau jų atpažinti. Dabar šis ponas yra čia dėl kažkokių asmeninių problemų, vargšas. Jis nuvyko į Hatha Jogos Navolį ir dabar kenčia. Hatha Joga yra dar vienas pokštas. Jei skaitėte Patandžalį, žinote, kad tai Aštanga Joga.

Tai pratimai, tokie mažmožiai jiems labai svarbūs. Bet kas gali ateiti ir mokyti jus Hatha Jogos; tačiau kol tai nerealizuota siela, jis neturi jokios teisės jūsų mokyti. Tai, ką šiandien sakiau, yra nirvičar samadhi, nirvikalpa – viskas ten parašyta. Visur esančią Energiją jis vadina „ritambara prAgya“ („tyru protu“). Kažkas jus išmokė „Ha-tha“ ir viskas. Ir žmonės bėgioja, šokinėja kaip pamišę. Jei tampate „dešiniapusiai“, galite gauti širdies smūgį, šis ponas turi problemą, bet galiu Jus patikinti, Jums viskas bus gerai. Tiesiog imkitės Sahadža Jogos, tai labai paprasta, ji suteiks jums pusiausvyrą, ir viskas susitvarkys. Su Hatha Joga, Gayatri mantra jūs tampate labiau „dešiniapusiai“. Išmokite tai, kas jums reikalinga.

„Dešiniapusiui“ žmogui reikia bhakti. „Kairiapusiai“ tai privalo turėti. Jūs turite susireguliuoti save. Tai jums suteiks daug džiaugsmo. Kitaip, jei sutiksite Hatha jogą, verčiau prieidami prie jo turėkite rankoje irklą; Dievas nežino, kada jis sugalvos jums trenkti – kaip Duruvaša. Tai labai pavojingi žmonės. Jie nežino, kas yra meilė, nežino, kas yra Motina. Ten nėra kalbų apie meilę. Ar save suvokti būtina prieš praktikuojant Kundalini šakti? Ne.

Po Realizacijos jūs tampate save suvokiančiais. Niekas nereikia. Pavyzdžiui, žmonės vis kalba: „Tu padarei nuodėmę. Gerai, sumokėk man tam tikrą pinigų sumą ir tavo nuodėmės bus panaikintos.“ Aš jums sakau, įduokite jį policijai. Man niekas nėra nuodėmingas, niekas. Jūs esate Mano vaikai. Niekas nėra nuodėmingas. Jūs nepadarėte jokių nuodėmių, nieko netinkamo, nieko. Jūs kažką supainiojote, jūs patekote į tamsą, arba, bent jau daugiausiai Aš galėčiau pasakyti, kad jūs ignoruodavote. Bet Man nepatinka nė viena žmogišką būtybę vadinti nuodėminga, išskyrus rakšasus.

Žinoma, rakšasai yra; kai jau jie turi etiketę, jums nebereikia sakyti, jie jau yra. Taigi šis savęs suvokimas yra tai, ką jūs turite gauti. Mes nesuvokiame savęs. Taip darydami mes negalime. Kai sakome: „Aš turiu būti suvokiančiu save,“ „Dabar aš turiu suvokti save, aš turiu atsigręžti į vidų“ – ką mes naudojame? Savo ego. Tai vyksta taip. Kai jūs pasieksite šią būseną, šią būseną – ne žmogaus būseną, bet jogo būseną, toje būsenoje jūs suvoksite ir gerbsite save. Jūs turite savigarbą. Bet nesipuikuojate, netampate pigia asmenybe.

Jis sako: „Motina, aš neseniai pradėjau medituoti Sahadža būdu, ir jaučiuosi visą laiką puikiai ir absoliučiai gaiviai. Nors, Motina, nuolankiai pasakysiu, kad nors ta energija yra mūsų, bet Aš niekada nejutau jos anksčiau. Motina, maloniai leisk mums žinoti, ar mes esame sujungti su Dievu, pagrindiniu šaltiniu, ir ar tai priežastis, kodėl mes nuolat jaučiamės pilni energijos?“ Žinoma, Jūs jaučiate, nes esate sujungtas, nėra abejonių dėl to. Bet Jūs nejaučiate jokios energijos todėl, kad turbūt esate labai geras žmogus. Kai yra koks nors pasipriešinimas, tada jaučiate mažą sunkumą. Taip kaip sklandus nusileidimas, Jūs nejaučiate to; jeigu patiriate sklandų nusileidimą Sahadža Jogoje, vadinasi, esate labai geras žmogus, labai gražus žmogus, teisingas žmogus. Tiesiog sklandžiai nusileidžiate, nėra jokių trikdžių, nieko. Jūs neturite jokio disbalanso, esate centre be jokių problemų. Bet jei turite problemų, tada Kundalini truputį kyla, nusileidžia. Štai kodėl Jūs nejaučiate.

Tie, kurie turi problemų, čia ar ten jaučia skausmą. Bet jei Kundalini tik pakyla aukštyn, žinokite, kad esate teisingas, esate geras. Ar sąvoka „Dievas“ yra dsuteikiama viskam, kas nepaaiškinama, kaip manas (dvasios) reikšmė? Ne, ne, ne. Sahadža Jogoje viskas yra paaiškinama ir gali būti įrodyta Pramana. Ar kas nors matė, girdėjo, juto arba suvokė Jo visišką kontrolę, valdymą, nuosavybę, sprendimų priėmimą? Žinoma! Tiek daug iš jų, negi jūs nežinote? Yra tiek daug. Ar paskutinis autoritetas yra kiekvieno žmogaus išorėje ar kiekvieno viduje?

Jis atsispindi kiekviename, bet atspindys negali būti objektas. Bet atspindys gali būti toks pats kaip objektas, priklauso nuo atspindėtojo. Ar kas nors suvokė aukščiausią tiesą, kodėl mirė? Tai yra svarbu, labai svarbu, ko jis paklausė. Matote, Aš manau, kad šis džentelmenas, kuris klausia Manęs šio klausimo, Aš pirmiausiai jo paprašyčiau gauti savo Realizaciją. Jis ganėtinai sutrikęs žmogus. Žiūrėkite, „Kas yra Dievas? Kas yra mirtis?“ Kas esate jūs? Pirmiausiai atraskite. Kas klausia šio klausimo?..

Ar jis klausia iš centro? O, Mano Dieve! Įdomu, kad jis klausia viso to, būdamas centre. Tai reiškia, kad jis per daug galvoja, galvoja, galvoja. Ar klaidinga sakyti, jog Dievas yra visame, kas gera? Aš manau, jog jis per daug visko prisiskaitė, dėl to ši problema. Pirmiausia pažink, Mano vaike, realybę, ir visi šie klausimai išnyks – nirvikalpa. Dabar jis kalba apie tobulą gerumą ir panašiai. Ar tiesa, jog žmogus gyvena tik vieną kartą... Tai klaidinga. Kas tau taip pasakė?

Bet jei tu tuo tiki, tada Aš negaliu tau padėti, bet taip nėra. Ir tapimas geru ar teisingu nėra paieškos pabaiga. Dharma yra balansas, ji teikia balansą. Bet kam tas balansas, kam dharma? Mes turėtume paklausti šio klausimo. Kodėl mes turime būti dharmiški, o ne nedharmiški? Kodėl nepaklausus šio klausimo? Tai logiška. Kodėl reikia laikytis visos tos dharmos, dharmos, dharmos? Todėl, kad jūs turite augti.

Sakykime, lėktuvas yra nesubalansuotas, kaip jis pakils? Bet jei jis vien tik subalansuotas, o niekada nekyla, tai kokia prasmė gaminti lėktuvą? Taigi jūs turite būti dharmateet. Jūs turite kilti virš dharmos, jūs turite kilti virš gunų, tai yra gunateet, jūs peržengiate, ir tada dharma tampa jūsų dalimi. Jums nebereikia sau sakyti „Nedaryk to, nedaryk...“ Ne, jūs tiesiog to nedarote, kad ir ką bebandytumėte. Aš pateiksiu jums savo pavyzdį. Jūs žinote, Aš gyvenu dvigubą gyvenimą. Mano vyras yra... Kas jis yra, jūs turbūt žinote apie jį, jis yra svarbu svarbus kažkieno viršininkas, ir Aš su visom šiom nesąmonėm gyvenau visą gyvenimą. Kai jis nuvažiavo į Angliją, jie jo paklausė: „Kodėl tu nešoki su mumis?“ Jis atsakė: „Todėl, kad mano žmona nešoka, aš nenoriu šokti.“ Jis viską krauna ant Manęs, tai labai geras būdas išsisukti! Taigi jie pasakė: „Ne, ne, atvežk Ją į Londoną, Jai viskas bus gerai.“

Jei tu Ją atveši į Londoną, Ji pradės šokti.“ Jis atsakė: „Jūs galite Ją nuvežti netgi į Mėnulį, Ji nešoks!“ Taigi taip yra. Dharma yra prigimtinė, jūs tiesiog to nedarote. Ne dėl sąlygotumų, arba, kad tai geriau – tai Sahadža. Sahadža, jūs tiesiog to nedarote. „Ne, aš to nedarysiu.“ Jūs niekada nedarysite netinkamų dalykų, tiesiog to nedarysite. Taigi tai turi pakilti aukščiau virš dharmos,

reiškia, dharma yra to dalis. Gunateet reiškia, jog jūs pakylate virš gunų. Jūs nesate nei kairiakanaliai, nei dešiniakanaliai, ar esantys centre, bet jūs esate virš to. Kas yra kairė, dešinė, centras – kas tai, kodėl reikia taip kabėti? Geriau būti virš.

Tai yra tai, kas jums nutinka. Taigi „yra vien tik teisingi žmonės“: daugybė teisingų žmonių ateina ir išeina, tai neturi jokios įtakos visuomenei. Tai, kas reikalinga, yra jūsų emancipacija, jūsų kilimas; tai yra tai, ką mes turime pasiekti. „Vien tik gerumas“ – taip vadinamas gerumas, ir, Aš jums pasakysiu, jūs negalite įtvirtinti gerumo. Niekam nepatinka sekti gero asmens pavyzdžiu. Kaip Punoje jie sakydavo: „Visi ima – jie valgo pinigus, jie niekada nevalgo maisto.“ Aš paklausiau, ar iš tiesų. Taigi Aš pasakiau savo vyrui, kad „visi valgo pinigus.“ Jis tuo metu buvo Londone. Jis pasakė: „Tu jiems pasakyk „Mano vyras niekada neėmė kyšio.“ Taigi Aš jiems pasakiau: „Mano vyras niekada neėmė kyšio.“ Jie paklausė: „Kodėl jis neėmė? Kas jam liepė neimti?“ Taigi atsitinka taip, kad dažniausiai žmonės niekada neseka žmogumi, kuris yra geras ir teisingas, niekada. Bet jie visada seks žmogumi, kuris yra truputį toks.

Priežastis ta, jog mes ateiname iš gyvūnų lygmens, todėl lengva grįžti atgal. Bet, kai jūs esate realizuoti, tada tai sunku, vadinasi, kai gėlė tampa vaisiumi, ji nebegali vėl tapti gėle – tai taip paprasta. Taigi Aš labai maloniai sakau, jūs čia atvykote, puiku, gaukite savo Realizaciją, tada Aš su jumis kalbėsiu. Tada patys sau sakysite, dabar žiūrėkite, šie žmonės, kurie dainuoja čia, kai kurie iš jų buvo siaubingai priklausomi nuo svaigalų, siaubingai! Jie net negalėjo Manęs matyti. Jie sakydavo: „Mes matėme šviesas, sklindančias iš Tavęs, bet niekada negalėdavome Tavęs matyti“, jie atėjo būdami komoje. Per naktį visko atsisakė, alkoholikai – per naktį. Aš niekada nesakiau jiems. Aš niekada nesakiau „Negerk, nedaryk...“, Aš niekada nevartočiau šių žodžių. Tegu jūsų dvasios šviesa įsiziiebia, jūs jau esate ten.

Man nereikia jums nieko sakyti, visi jūsų įpročiai patys savaime dingsta. Ar suprantate tai? Todėl, kad kai šviesa ateina, tada tamsa turi pasitraukti. Taigi teisingumas nėra pakankamas. Jūs turite pakilti virš to. kažkas parašė apie savo draugą, kuris turi problemą, jis nukrito ir patyrė traumą. Jis turėtų eiti ir paprašyti Sahadža jogų jam padėti. Dabar Aš jau nebegyda žmonių todėl, kad nėra jokios būtinybės; Aš darau visokius kitokius nesąmoningus dalykus. Sahadža jogai šiomis dienomis gydo. Yra daugybė kitų dalykų, kuriuos Aš turiu prižiūrėti.

Taigi jūs galite bet kam paskambinti, jie bus labai paslaugūs ir tai padarys. O, tai geras klausimas: „Ar įmanoma panaikinti kentėjimą ir skurdą, naudojant Sahadža Jogą? Ar galime mes išsilaisvinti iš skurdo?“ Mes galime, be abejonės, jei pirmiausia jūs liausitės badavę. Jūs norite badauti? „Gerai, – sako Dievas, – viskas gerai, tęskite. Jūs negausite maisto. Baigta.“ Jūsų norai bus išpildyti. Jūs norite būti kaip sanyasi (išsižadėję visko dėl Dievo)? Jūs norite nešioti suplyšusius drabužius? Gerai, štai jums skurdas.

Jūs norite skurdo, galiausiai jūs prašėte to. Taigi jūs norite kentėti? „Mes privalome kentėti.“ Yra tiek daug beprasmiškų dalykų, susijusių su tuo, kak neva „reikia kentėti“. Tada kaip? „Aš turiu kentėti“ – viskas gerai, jei jūs to norite, mėgaukitės tuo. Prašykite klestėjimo ir jūs po Kundalini pažadinimo jį gausite. Matote, šis centras vadinamas Nabi čakra, ir ta, kuri ten sėdi, yra Lakšmi Narajana. Vos tik Lakšmi Narajana yra jumyse pažadinta, kaip jūs galite būti elgetos? Bet pinigai taip pat pridaro savų problemų. Jūs gaunate gerovę, kuri tenkina.

Bet neprašykite skurdo. Be jūsų vienu dabar dar ir vakariečiai ėmė labai trokšti skurdo. Jie nešioja kelnes, vadindami jas „skylėtomis“, reiškia, jose yra skylių. Anglijoje jie nešioja suplėšytas kelnes, tik įsivaizduokite, tokioje šaltoje šalyje nešioja skylėtas kelnes ir gauna venų varikozę. Ir čia pilna nesuvokiamo kentėjimo, tiek daug. (Toks ilgas laiškas, turėtų parašyti trumpą.) Taigi visa tai taip vyksta, ir štai tokiu būdu žmonės to prašo. Taigi prasidėjo nuosmukis Amerikoje, nuosmukis Anglijoje, nuosmukis Ispanijoje, jau slenka ir į Prancūziją, prašau, turėkite tai. Jeigu jūs norite skurdo, prašau, turėkite jį. Taigi, manau, Lakshmi chit ateis čia.

Kažkoks suvokimas ateina ir mūsų vyriausybei, ir, Aš esu tikra, tai pavyks, taip viliuosi. Bet jūs atėikite į Sahadža Jogą ir nustebsite. Pavyzdžiui, Anglijoje pilna bedarbių, bet nė vienas Sahadža jogas nėra bedarbis, nė vienas. Mažiausiai su šiuo žmogumi, mažiausiai vienu... Iš pradžių jis pradės Sahadža Jogą. Motina, Sahadža Joga yra dėl sveikatos ir džiaugsmo, ar dar dėl kažko daugiau? Viskas – visuma. Ko jūs norite? Prašykite to, trokškite to, viskas. Jis sako, jog jam vis tiek neaišku. Matote, dabar Aš jums duosiu Realizaciją, jūs pamatysite, kaip čakros atsiveria ir panašiai.

Bet vėliau, jeigu jūs vaikščiosite į centrą, jūs daug ką sužinosite, per metus jūs tapsite meistru. Bet skirkite sau laiko, tai svarbu. Žmonės šiais laikais yra labai užsiėmę. Ką jūs veikiate? Kai kurios moterys Man sakė, jog yra labai užimtos dėl vaikų vakarėlių! Čia, Madrase, yra kelios moterys; visos moterys turbūt sėdi šventyklose, kerpa, skuta savo plaukus. Netgi labai išsilavinusios moterys taip daro. Aš turiu omenį, kodėl mums reikia skusti galvą? Dievas turi daugybę plaukų, jums nereikia jų kirpti. Visos šios nesąmonės!

Moterys gali būti labiau shakti shali negu vyrai, bet visas šias Indijos moterų sąlygotumas, vienas Dievas žino. Gerai, taigi dabar mes esame... Jis sako: „Aš praktikuojau pranayama jau ketverius metus. Aš neturiu mokytojo...“ Labai pavojinga. Jeigu jūs neturite mokytojo, bet netgi jei turite ar neturite mokytojo, pranayama yra labai pavojinga. Taip! Jeigu jūs turite problemų dėl plaučių ar kažkokią kitą konkrečią problemą... Matote, visi šie vyayamas (pratimai) buvo duoti, jei yra konkreti priežastis, konkrečiai čakrai. Taigi dabar Kundalini kyla, sakykim, ji sustoja jūsų pilve, Nabi, ir jūs darote pranayama, kokia nauda? Jūs turite žinoti, kur yra Kundalini. Pavyzdžiui, šiandien Aš važiauvau automobiliu. Ir jie sustabdė Mane tam tikroje vietoje, po to kitoje vietoje.

Tik, kai mašina pradėjo judėti, Aš galėjau žinoti, kur ji sustos. Kaip Aš galėčiau tai padaryti iš anksto? Taip pat ir kai Kundalini kyla, naudokite savo smegenis! Kai ji sustoja tam tikroje vietoje, tada jūs privalote žinoti, kokia vyayama jūs galite tai išspręsti. Tai labai moksliska. Mes tai taip pat naudojame, bet neimdami visų vaistų iš vaistinės nuo ryto iki vakaro. Ir štai kodėl jie sako, kad turi problemų, jie turi. Jūs irgi turėsite labai greitai. Tai labai pavojinga. Matote, iš tiesų mes nesame vien tik fizinės būtybės.

Mes negyvename vien tik prana, tai tiesa. Esu mačiusi žmonių, kurie praktikuoja pranayama ir yra vedę, ačiū Dievui, jūs nesate vedę – jie išsiskiria su savo žmonomis, nes nėra meilės. Jie labai sausi žmonės, visiškai išsausėję; jokios poezijos jų gyvenime. Gerai, jūs verčiau pradėkite skaityti kokią nors gražią poeziją! Dabar jis sako: „Gal Jūs galite pasakyti, kas yra dešinė ir kairė pusės?“ Tai gana plati tema, bet jei Jūs ateisite į Sahadža Jogą, jie jums pasakys. Dešinė pusė yra fizinė ir emocinė energija, naudojama fiziniam ir, atsiprašau, fiziniam ir protiniam darbui. Kairė pusė teikia energiją mūsų emocijoms. Dabar, pavyzdžiui, jis daro pranayama. Jis tai daro ir taps visiškai dešiniakanaliu, tik jei taip darys. Kai Kundalini yra žadinama, ar žmogus jaučia baimę?

Ne, jūs nejaučiate. Ji yra jūsų motina. Ji iškęs visas jūsų problemas. Jus gimdydama jūsų motina iškentė visas problemas, visus skausmus. Ji netrikdė jūsų, ar ne? Ji, vargšė, kentėjo dėl jūsų. Ir vos tik jūs gimstate, ji pamiršta viską, „Taip yra, dabar mano vaikas gimė, baigta. Kas baigta, tas baigta.“ Tai yra Kundalini. Kodėl jūs turėtumėte patirti kokią nors baimę? Žmonės sako, kad Kundalini pažadinimas yra labai pavojingas ir panašiai, nes nieko apie tai nežino.

Jie nenori, kad jūs gautumėte savo Realizaciją. Tai, ką jis sako, yra tiesa, kad [klausimas: „Blogis egzistuoja nuo neatmenamų laikų, nepaisant kelių inkarnacijų ir šventųjų“]. Tai tiesa, bet yra sprendimas. Taigi kodėl nieieškojus sprendimo, kad išsilaisvintumėte iš blogio? Vos tik jūs esate realizuotos sielos, blogis pabėga šalin, o ne jūs. Atėjo metas, kad visas blogis pabėgtų šalin, būtų sunaikintas, būtų atskleistas, būtų pabaigtas. Jūs esate tie, kurie galite tai padaryti. Kiekvienam savas laikas, tai kaip medžio augimas. Lėtai, lėtai visos šios čakros buvo atvertos. Dabar yra septintos čakros, tai yra Sahasrara, klausimas, kuris dabar Sahadža Jogoje yra analizuojamas.

Taigi yra pilnas vaizdas. Blogis negali sunaikinti Sahadža jogo, jie tai žino labai gerai. Netgi blogis žino, kad jis negali. Jei pamato Sahadža jogą, jie bėga šalin. Taigi nesijaudinkite. Aš manau, kad atsakiau į visus jūsų klausimus, daugumą iš jų, bet yra vienas dalykas. Aš darau tai kelerius metus – dvidešimt trejus, dvidešimt vienus, tai yra, atsakinėju į klausimus. Dabar Aš esu gana protinga, galiu atsakyti į bet kokią klausimą, tai tiesa. Bet tai nesuteikia jokios garantijos jūsų pažadinimui, turėčiau jums pasakyti. Tai proto gimnastika.

Nors Aš ir atsakiau į jūsų klausimą, tai dar nereiškia, jog Aš taip pažadinsiu jūsų Kundalini arba Kundalini pakils. Tai kitas aspektas. Bet Aš nenoriu, kad jūsų protas staiga iššautų, sakydamas „Kodėl tu nepaklausei šio klausimo“, ir jūs jaustumėte įtampą. Štai kodėl Aš atsakinėju. Kita vertus, nėra jokio skirtumo, atsakau Aš ar neatsakau, tai yra visiškai kita, kita sritis. Taigi

dabar mes esame pasiruošę savo Realizacijai. Tie, kurie gavo vakar, taip pat gaus dar kartą. Kaip Aš jums sakiau, tie, kurie nenori jos gauti, Aš negaliu jūsų priversti, negaliu priversti. Manau, visi Sahadža jogai iš Vakarų dabar turi eiti, jau laikas, atsiprašau. Aš žinau, jūs norite atsistoti medituoti, bet jūs gausite daugiau progų negu kiti, todėl, kad laikas pasibaigė.

Jūs turite susipakuoti savo daiktus. Viskas gerai. Pažiūrėkite į juos, jie dainuoja sanskrito kalba, ir visą „Ai Giri Nandini“ jie dainuoja taip puikiai. Tik pagalvokite apie juos, ar galite įsivaizduoti, kaip šie žmonės išmoko? Jie yra vokiečiai, galite įsivaizduoti? Ne, jie nevadina savęs vokiečiais. Kaip jie galėtų tai daryti? Jie nežinojo, anglai nė žodžio neišmoko hindi; jie gyveno čia tris šimtus metų, Aš nežinau, ką jie padarė. Netgi, kad pasakytumėt „Darwaza band kar“ („Uždaryk duris“), jūs turėtumėte jiems sakyti: „There was a bank“ („Čia buvo bankininkas“). Pažiūrėkite į juos!

Visa tai Atma! Kaip jie vertina jūsų muziką, kaip jie vertina jūsų Kuchipudi šokius, tai stebina, daug labiau nei jūs galėtumėte. Todėl, kad mūsų muzika kyla iš Omkara. Ji bus įrodyta Brahman. Mes turėtume didžiulius, kad esame indai. Mūsų kultūra yra aukščiausia kultūra visame pasaulyje. Mes turime gerbti savo kultūrą ir ją saugoti. Paklauskite jų, jie parodys, jie pasakys, ką rado Sahadža Joguje. [Klausimas apie mokšą] Ar vien tik moksha? Žinoma!

Tai yra tai, kas yra moksha. „Moksha“ reiškia tai, kad jūs pakylate virš savo fizinio, protinio, emocinio būvio; jūs jau nebesate į tai įsitraukę. Tai yra moksha. Ir dėl šio neįsitraukimo visi jūsų būviai – fizinis, protinis, emocinis – yra sutvarkomi. Jūs tampate tuo, jūs tampate tattwa, Tattwamasi, jūs tampate tattwa. „Aham Brahmasmi“ – jūs tampate [...] Brahma. Visa tai aplink, visa tai Brahma. Bet netgi jei tampate, jūs netikite, ir Aš vėl jums pasakysiu. Turiu omeny, Aš nežinau, kas nutinka, jie netiki, jog jie yra. Viskas gerai, taigi dabar reikia suprasti paprastą dalyką, kad tai yra gyvas procesas.

Jis negali būti primestas, jis veikia pats savaime. Bet jūs visi turite pamatinę teisę gauti Savirealizaciją, visi jūs, kokia bebūtų jūsų rasė, kokia bebūtų jūsų religija, kokia bebūtų šalis – jūs esate žmogiškos būtybės, ir visi turite šią teisę. Aš jūsų paprašyčiau nusiauti batus ir padėti pėdas ant Motinos Žemės, nes ji sutraukia jūsų problemas. Abu... Prašau, nusiaukite savo batus, šliures, prašau, nusiaukite. Kalba, jis nesupranta Mano kalbos, ar ne? Abi pėdas, neliečiant vienos prie kitos, ant Motinos Žemės. Dabar, prašau, per meditaciją nevaikščiokite, tai viskas... Jūs turite eiti, Aš manau. Prašau, eikite. Jūs skrendate lėktuvu?.. Viskas gerai.

Jūs esate Sahadža jogai, jūs galite padaryti bet ką. Traukinys jūsų lauks! Jie nenori praleisti nė vieno momento. Jie suvokia kiekvieno momento svarbą, ar galite įsivaizduoti? Tai, kas jums reikalinga, yra nuoširdumas sau. Dabar jūs turite padėti savo pėdas, neliečiant vienos prie kitos, ir pajauskite savyje malonų jausmą – prasanna bhava, prasanna chit. Nepykite ant savęs, ant nieko, tiesiog būkite prasanna (džiaugsmingi). Kokį gražų žodį mes turime sanskrito kalboje – prasanna. Padėkite abi pėdas atskirai vieną nuo kitos štai taip ir pajausite savyje labai malonų jausmą, labai malonų. Pirmiausia mes jums pasakysime, kokias čakras reikia paliesti, ir kaip pačiam pakelti Kundalini.

Bet vėliau jums nereikia jaudintis, vėliau, nes tai labai paprasta. Jis parodys, kaip pakelti Kundalini. Jūs turite ką nors... (Prašau, atlaisvinkite tai.) Prašau, padėkite savo kairę ranką, nukreiptą į Mane štai taip... Viskas gerai. Kairę ranką, nukreiptą į Mane štai taip. Tai yra tam, kad priimtumėte energiją arba išreikštumėte savo norą, nes kairė pusė yra noro pusė, o dešinė yra veiksmo galia. Taigi padėkite savo kairę ranką, nukreiptą į Mane štai taip, savo noro gauti Savirealizaciją išraišką. Uždėkite dešinį delną ant širdies. Kaip Aš jums sakiau, širdyje yra Dievo Visagalio atspindys – dvasia. Jeigu tapsite dvasia, jūs tapsite sau meistras.

Taigi dabar savo dešinę ranką nuleiskite žemyn, mes viską darome tik kairėje pusėje, kairėje pusėje ant viršutinės pilvo dalies. Paspauskite ją stipriai. Tai yra jūsų meistriškumo centras. Ar gerai? Ar galite dabar Mane girdėti? Taigi dabar, jeigu esate dvasia, jūs tampate patys sau mokytojai. Taigi uždėkite savo dešinę ranką kairėje pusėje ant viršutinės pilvo dalies, ir tai yra jūsų meistriškumo centras. Kas kelia šį triukšmą? Ar jie gali Mane girdėti? Ne?

Ne, tai pakankamai garsu. Negi jūs negirdite Manęs? Gerai, dėkoju jums. Dabar uždėkite savo ranką ant apatinės pilvo dalies kairėje pusėje. Tai yra tyrų žinių centras. Jis veikia per jūsų nervus, per jūsų centrinę nervų sistemą ir vadinama Svadistana čakra. Vėl pakelkite ranką iki viršutinės pilvo dalies kairėje pusėje. Tada vėl turite uždėti ranką ant širdies. Tada pakelkite ranką iki kampo tarp peties ir karklo ir pasukite galvą į dešinę. Tai yra centras, kuris blokuojasi tada, kai jūs jaučiatės kalti, ir jums išsivysto siaubingos ligos, tokios kaip spondilitas arba galbūt angina.

Taigi dabar, prašau, uždėkite dešinę ranką ant kaktos ir palenkite galvą. Čia jūs turite atleisti kiekvienam, negalvodami, kam turite atleisti. Uždėkite dešinę ranką ant galinės galvos dalies; tai yra Agija, priekinė Agija ir galinė Agija, jeigu žinote, optinė skiltis. Paspauskite abejose pusėse. Tai yra centras, nes jūs jaučiatėsalti; prašykite Dieviškosios energijos atleidimo, tai viskas. Atloškite galvą. Dabar labai įtempkite delną ir uždėkite delno centrą ant momenėlio srities, taloo, kur jūsų vaikystėje buvo minkšta vieta. Palenkite, kiek galite, galvą žemyn. Dabar jį stipriai paspauskite, atlenkite pirštus į išorę ir stipriai spausdami pagal laikrodžio rodyklę sukite septynis kartus savo skalpą. Dabar tai yra taip, kaip mes turime daryti.

Pirmiausia yra trys sąlygos. Pirmą yra ta, kad jūs visi turite visiškai tikėti, jog gausite Savirealizaciją, jog ruošiatės gauti savo Savirealizaciją. (Ar galite Mane girdėti?) Visiškai tikėti. Antra... (Ar galite jūs sutvarkyti tai?) Antra sąlyga yra ta, kad jūs neturite jaustis dėl niekoalti. Indai nejaučia tiek daug kaltės jausmo, kiek vakariečiai. Nesijaustialtu – gera mintis. Neklausykite tų, kurie jums sako, kad tai klaidinga, jūs esate tokie, jūs esate anokie – nieko panašaus. Niekas negali jūsų teisti.

Taigi labai svarbu, nesijauskitealti. Ir trečia sąlyga ta, kad jūs turite visiems atleisti. Daugelis iš jūsų sakys, kad tai sunku, bet tai netiesa. Kaip Aš sakiau jums vakar, ar jūs atleidžiate, ar neatleidžiate, jūs nieko nedarote. Taigi kodėl gi neatleisti visiems, tik mes pakliūname į blogas rankas. Taigi negalvodami, kam turite atleisti, ar ką turite prisiminti, tiesiog apskritai pabandykite pasakyti „Aš visiems atleidžiu.“ Jūs pasijausite daug lengviau. Tiesiog pasakykite tai. Tai yra mitas, jūs gyvenate su mitu. Ar galite Mane girdėti? Jūs galite.

Ar galite Mane girdėti anoje pusėje? Ar girdite Mane gale? Dabar jūs turite užmerkti akis. Jūs galite nusiimti akinius, todėl, kad jūs turite neatsimerkti tol, kol Aš pasakysiu. Prašyčiau nusiimti akinius. Jeigu esate apsirengę ką nors, kas veržia jūsų kaklą ar liemenį, prašau tai atlaisvinti, prašau... Jeigu esate apsivilkę ką nors. Koks skirtumas? Jeigu esate apsivilkę ką nors, Aš tiesiog turiu testuoti, tai yra tai, kas ateina, ant savo kaklo ar liemens, kažką labai aptempiančio, jūs galite... Jeigu turite koją nors raištį ar kažką panašaus, prašau nusiimti, tai nėra labai gerai. Arba, jeigu nešiojate kokią malą, kurią davė koks nors guru ar dar kas nors, prašau tai nusiimti; todėl, kad čia atėjote ne vergauti kam nors, o tapti absoliučiai laisvu. Taigi dabar mes užmerksime akis, mes visi.

Prašau užsimerkti. Ramiai padėkite abi pėdas ant Motinos Žemės, nepamirškite, jūs turite padėti abi pėdas, taip. Dabar užsimerkite ir neatsimerkite. Dabar padėkite ant kelių kairę ranką, nukreiptą į Mane, o dešinę ranką uždėkite ant širdies, dabar kairė ranka atversta ir nukreipta į Mane, atverskite, laikykite atverstą delną, nukreiptą į Mane. Jūs galite ją padėti ant savo... Taigi dabar širdyje esti dvasia. Paklauskite Manęs tris kartus: „Motina, ar aš esu dvasia?“ Tai pamatinis klausimas. Nedvejodami, prašau, savo širdyje paklauskite tris kartus: „Motina, ar aš esu dvasia?“ Tai yra faktas, jūs esate dvasia. Tai yra tiesa apie jus. Dabar uždėkite savo dešinę ranką ant viršutinės pilvo pusės. Būkite prassana chitta... Jūs neturėtumėte būti labai rimti.

Matote, nėra nieko labai rimto. Supraskite, kad privalote būti prasanna chitta. Pamirškite savo praeitį. Dabar dar tris kartus paklauskite: „Motina, ar aš esu pats sau mokytojas?“ Paklauskite tris kartus: „Ar aš esu pats sau guru?“ Šį centrą sukūrė Satguru, kad jūs įtvirtintumėte save. Dabar uždėkite savo dešinę ranką ant apatinės pilvo dalies kairėje pusėje. Aš negaliu jums primesti tyrų žinių. Visa kita yra avidya, tai yra vidya. Vidya, ten, kur yra vida, tai yra žinios. Taigi jūs turite šešis kartus paklausti: „Motina, ar aš galiu gauti tyrą žinojimą?“ Kai paprašote tyrų žinių, jūsų Kundalini pradeda kilti. Ir dabar mes turime pamaitinti savo viršutinius centrus visiškai pasitikėdami savimi.

Taigi dabar pakelkite savo dešinę ranką iki viršutinės pilvo dalies kairėje pusėje. Ir čia visiškai pasitikėdami jūs turite pasakyti dešimt kartų: „Motina, aš esu pats sau mokytojas.“ Prašau tai pasakyti visiškai pasitikint. Neabejokite savimi, jūs esate patys sau mokytojai. Prašau nukreipti kairę ranką į Mane, nukreipti į Mane. Dauguma žmonių nėra nukreipę savo kairės rankos į Mane. Aš jau jums esu sakiusi, kad tiesa apie jus yra ta, jog jūs nesate šis kūnas, šis protas, šios emocijos, šie sąlygotumai, šis ego, bet esate tyra dvasia. Taigi prašau uždėti dešinę ranką ant širdies ir čia visiškai pasitikėdami jūs turite pasakyti: „Motina, aš esu tyra dvasia. Motina, aš esu shuddha Atma.“ Pasakykite tai visiškai pasitikėdami. Dabar truputį kilstelėkite, suprantate, tai turi būti ne per daug žemai, kilstelėkite tinkamai lyg keltumėte savo širdį. Pakelkite ją.

Ta visur esanti energija yra meilės energija, tai žinių vandenynas, palaimos ir atjautos vandenynas. Bet to, tai dar ir atleidimo vandenynas, ir viskas, ką, jūsų manymu, jūs padarėte netinkamai, gali būti ištirpdyta šiame didžiame vandenyne. Taigi prašau pakelti savo dešinę ranką iki kampo tarp jūsų kaklo ir peties ir spustelėti čia. Čia jūs turite pasakyti šešioliką kartų: „Motina, aš esu nekaltas.“ Prašau jūsų tai pasakyti šešioliką kartų. „Motina, aš esu nirdosh (nekaltas). Aš esu visiškai nirdosh.“ Aš jau jums sakiau, kad, ar atleidžiate, ar neatleidžiate, jūs iš tiesų nieko nedarote, tai mitas. Bet jei neatleidžiate, tada pakliūnate į blogas rankas ir kankinate save, kai tuo metu tas žmogus, kuris kankino jus, yra gana laimingas. Taigi dabar uždėkite dešinę ranką ant kaktos ir palenkite galvą į priekį. Stipriai palenkite galvą ir čia, nesvarbu, kiek kartų, bet iš visos širdies jūs turite pasakyti. Jeigu jūs to nepasakysite, tai Aš negaliu priversti jūsų Kundalini praeiti pro šią apribojančią Agiją čakrą.

Taigi, prašau, jūs visi turėtumėte pasakyti: „Motina, aš absoliučiai kiekvienam atleidžiu“, prašau negalvoti apie jokią konkretų asmenį. Dabar uždėkite ranką ant galinės galvos dalies. Ir kuo labiau atloškite galvą. Jūs turite pasakyti be jokio kaltės jausmo, neskaičiuodami klaidų, tik dėl savo pačių pasitenkinimo: „O, dieviškoji Energija, prašau, atleisk man, jei ką nors padariau blogo. O, Brahmačaitanya, prašau, atleisk man, jei padariau ką nors netinkamo, žinodamas ar nežinodamas.“ Tai turite pasakyti nuoširdžiai, nesvarbu, kiek kartų. Dabar įtempkite dešinį delną. Uždėkite dešinės rankos delno centrą ant momenėlio srities, jūsų vaikystėje buvusios minkštos vietos. Atlenkite pirštus kuo labiau. Palenkite galvą žemyn kuo labiau. Čia vėlgi Aš negaliu primesti jums Savirealizacijos, taigi jūs turite jos paprašyti.

Sukite savo skalpą pagal laikrodžio rodyklę septynis kartus sakdami: „Motina, prašau, duok man Savirealizaciją.“ Prašyčiau, septynis kartus. Skalpą sukite labiau negu delną. Prašau stipriai paspausti. Atlenkite savo pirštus. Pirmiausia, kol neįtempsite savo pirštų, tol nebus jokio spaudimo. Dabar prašau nuleisti rankas. Nukreipkite abi rankas į Mane. Dabar žiūrėkite į Mane nieko negalvodami. Dabar nukreipkite dešinę ranką į Mane, palenkite galvą ir patys patikrinkite. Nestebėkite kitų, stebėkite save.

Žiūrėkite, ar yra vėsus vėjelis, sklindantis iš viršugalvio. Žiūrėkite, ar yra vėsus vėjelis, sklindantis iš viršugalvio. Čia gali būti taip pat ir karštas vėjelis; jei jūs neatleidote, karštas vėjelis gali būti čia. Taigi dabar atleiskite. Dabar padėkite savo kairę ranką, nukreiptą į Mane, štai taip. Ir vėl palenkite galvą. Ne ant viršaus, o truputį toliau; kai kuriems žmonėms gali būti labai toli. Pabandykite pažiūrėti, ar yra vėsus arba karštas vėjelis, sklindantis iš jūsų galvos. Virš momenėlio, ne pernelyg toli gale ir priekyje, bet momenėlio srityje, taloo. Ar gerai?

Ir vėl nukreipkite dešinę ranką į Mane, palenkite galvą. Tai yra tai! Dabar Aš turiu jums parodyti, kaip pasidaryti sau Kavach, kaip apsaugoti save, tai labai svarbu, ir kaip pakelti savo Kundalini, tai labai svarbu, labai paprasta – jis taip pat jums parodys. Padėkite savo kairę ranką prieš save štai taip, o dešinė ranka jūs veiksime, kairė ranka kyla tiesiai. Taigi jūs turite... Aš pirmiausia jums parodysiu štai taip. Taip kylate iki galvos ir čia užrišate vieną mazgą. Dabar mes ir vėl tinkamai pradėsime. Mes pradėsime nuo čia. Dabar padėkite kelti savo kairę ranką į viršų. Kad užfiksuotumėte savo Kundalini, pakelkite rankas aukštin ir užriškite vieną mazgą, tada dar vieną mazgą.

Užriškite antrą mazgą. Trečias mazgas užrišamas tris kartus. Dabar vėlgi taip padarykite: vienas, du ir trys. Atlikta! Dabar Kavach. Kiekvieną rytą, prieš išeidami lauk, turite tai padaryti, kad apsisaugotumėte, ir prieš eidami miegoti turite nukreipti savo dėmesį į čia ir miegoti. Nukreipkite savo kairę ranką štai taip į Mane. Tai yra Saadhe teen... Tris su puse karto susikusi spiralė. Taigi, kaip jūs darote Kavach? Tai yra, jums reikia nukreipti kairę ranką į Mane, į nuotrauką, padėkite savo dešinę ranką štai taip, Aš pirmiausia jums parodysiu.

Tada kelkite štai taip, nuleiskite į apačią, tai yra pusė. Vėl pakelkite ir vėl nuleiskite, tai yra vienas. Vėlgi padarykite į vieną pusę ir vėl grįžkite atgal, tai du. Ir vėl darykite taip ir grįžkite atgal, tai trys. Ir dabar jūs grįždami atgal pusiaukelėje sustokite, tai bus trys su puse karto. Tai yra bandanas, tai yra Kavach, apsaugos Kavach. Jūs taip pat išmoksime, kaip naudoti šią energiją, sklindančią iš jūsų rankų. Dabar visi tie, kurie pajuto vėsų vėjelį arba karštą vėjelį ant savo rankų ar sklindantį iš momenėlio, prašau, pakelkite abi rankas. Visi tie, kurie pajuto, prašau, pakelkite abi rankas. Jie turi truputį problemų dėl kepenų, bet tai išsispręs, nesvarbu.

Telaimina jus visus Dievas, telaimina jus Dievas. Taigi Madras dabar turėtų tapti Motinos Raas, vadinasi, visos Motinos yra išbaigtos, ir pasiekite tą būklę. Telaimina jus visus Dievas. Vėl ir vėl Aš jums sakau, būkite nuolankūs ir ateikite į centrą. Centre

yra keletas labai gerų Sahadža jogų. Jie visi labai maloniai jums viską papasakos. Bet prašau ateiti, skirti dėmesio sau ir viską sužinoti. Kitais metais Aš vėl atvyksiu į Madrasą. Telaimina jus Dievas.

1992-0531, Shri Buddha Puja, The Search for the Absolute

View [online](#).

Shri Buddha Puja. Shudy Camps, near Cambridge (England). 31 May 1992.

Šiandien mes susirinkome čia, kad padarytume pudžą Šri Budai.

Nežinau, kiek iš jūsų skaitė apie Budos gyvenimą ir kaip Jis pagaliau pasiekė savo nušvitimą. Aš nežinau, kiek iš jūsų tikrai matė budistus ar buvo juos susitikę, tuos, kurie vadina save budistais. Kaip ir kiekvienoje religijoje, visi jie pasiklydo tam tikros rūšies fundamentalizme, nes nei vienas iš jų negavo realizacijos. Ir dėl to kiekvienas išvystė savo stilių religijoje, netgi, galite sakyti, Laodzi Tao taip pat, arba Viditamos Dzen – visi jie yra tokie patys. Mes turime matyti, kaip Jis pirmąkart pajuto, jog žmogus turi ieškoti kažko aukščiau už gyvenimą. Kai mes esame labai patenkinti tuo, ką turime, nes Jis buvo karaliaus sūnus, turėjo labai gražią žmoną, turėjo sūnų, ir natūralu, kad kiekvienas, tokioje pozicijoje, būtų ganėtinai patenkintas. Bet vieną dieną Jis pamatė smarkiai sergantį žmogų, Jis pamatė elgetą ir negyvėlį, ir visi verkė dėl tų mirusių žmonių. Jis negalėjo suprasti, iš kur atsirado ši kančia ir kokia prasmė taip kentėti. Taigi Jis paliko savo šeimą, paliko savo gyvenimo prabangą, viską Jis paliko ir išėjo ieškoti tiesos, kaip daugelis iš jūsų padarėte. Jis taip pat būtų pasiklydęs, sakyčiau, nes skaitė visas Upanišadas ir visas įmanomas knygas, kad sužinotų, kas yra tiesa.

Bet Jis negalėjo nieko gauti. Jis prisiėmė visišką sanjasą, ta prasme, kas susiję su maistu, su pramogomis – Jis visko atsisakė. Ir pagaliau, kai Jis gulėjo po dideliu medžiu, staiga Adi Šakti davė Jam realizaciją, nes Jis buvo toks tikras ir vienas iš pažymėtųjų specialiai vietai Viratoje. Jis turėjo tai pasiekti. Apie Jo ankstesnius gyvenimus jums pasakoti nereikia, galbūt daugelyje savo paskaitų aš jau esu apie tai kalbėjusi, koks buvo Jo ankstesnis gyvenimas, ir kaip Jis nušvito. Bet tai, ką turime pastebėti Jo gyvenime – kad Jis atrado ir išsiaiškino, jog tas noras yra priežastis; noras yra visų kančių priežastis. Tačiau Jis nežinojo, kas yra tikrasis noras. Kas yra tyras noras? Kas yra tyras troškimas? Ir dėl to Jis negalėjo paaiškinti žmonėms, kad jie turi pabusti per savo Kundalini.

Kadangi Jis gyveno tokį asketišką gyvenimą, tai tapo budistų kodu. Anądien skaičiau apie Budą būdama Tailande ir buvau nustebinta, kad „bhikkus“, „bhikkus“ iš tiesų sanskrito kalboje tai įvardijama „bhikšjus“, tai yra tas, kuris prašo išmaldos, arba galite vadinti jį elgeta, bet religingu elgeta. Taigi Jis su savimi turėjo tūkstančius žmonių, mažiausiai tūkstantį – basus, be jokių maisto atsargų, be jokio pasiruošimo apsistoti, nieko, ir jiems reikėjo nusiskusti plikai galvas, jokių ūsų, visiškai jokių plaukų ant kūno. Dar daugiau, jie turėjo nešioti tik vieną drabužį. Vieną ilgą drabužį jie turėjo užsirišti štai taip ir prisidengti, nesvarbu, buvo šaltas sezonas ar buvo šiltas sezonas – bet kuriuo. Jiems buvo neleista dainuoti ar šokti, ar kaip kitaip linksmintis. Ir maistas buvo surenkamas iš kaimo; kur jie apsilankydavo, ką gaudavo, buvo minimaliai. Tai, ką gaudavo, būdavo jiems specialiai pagaminta, ir jie prieš valgant pirmiausia pasiūlydavo tai savo guru. Įsivaizduokite tūkstantį žmonių taip einančių basomis pėdomis svilinančiame karštyje arba purvu, arba lietuvi lyjant. Visais metų laikais jie vaikščiodavo, palikę visus šeimyninius ryšius.

Net jeigu vyras ir žmona – abu – prisidėdavo prie sangos, tuomet jie negalėjo gyventi kaip vyras ir žmona. Taigi, kad atsisakytų visų fizinių norų, mentalinių norų, emocinių norų, tai buvo kelias, kuriuo jie bandė sekti, nes Jis sakė, kad noras tai sukuria. Ir jei pastebėsite budistus, jie daro visus šiuos dalykus. Jūs nustebsite, net jeigu jis yra karalius, jis tai daro. Daug karalių, kurie tuo metu prisijungė, vienas iš jų buvo Ašoka iš Indijos. Jis apsirengė kaip jie, jis tapo tokiau, jis pradėjo keliauti taip pat ir bandė gyventi visiškai asketišką gyvenimą. Tai buvo labai sunkus gyvenimas, ir jie manė, kad visa tai darydami gaus realizaciją. Jie sako, kad du Jo mokiniai gavo, kurių vardai – Mogalana ir Sariputa. Šie du žmonės gavo realizaciją. Bet visas jų gyvenimas buvo visiškai sausas ir beskonis, jame nebuvo jokio džiaugsmo, nebuvo leidžiama turėti vaikų, nebuvo leidžiamas joks šeimyninis gyvenimas.

Taigi tai tapo labai atsiskyrėlišku, labai griežtu, galėčiau pasakyti, labai sausu gyvenimu. Nors tai buvo vadinama „sanga“, tai reiškia kolektyviškumą, bet tame kolektyviškume nebuvo jokio ryšio, nes jiems nebuvo leista per daug kalbėti, nebuvo leidžiama diskutuoti apie, tarkim, politiką, ekonomiką ar ką kita. Viskas, apie ką jie galėjo kalbėti, buvo meditacija, aukščiausio gyvenimo pasiekimas. Taigi galite įsivaizduoti, kokį gyvenimą jie turėjo gyventi, kad nušvistų. Ir ta idėja tęsėsi tokioje gausybėje religijų,

ypač tuomet ji pradėjo versti žmones imti pinigų iš šeiminių, sakant, kad jūs turite viską mesti. Žinoma, Budos laikais taip pat jie turėjo viską mesti ir prisijungti prie sangos, bet tuomet tai buvo tikros Budos pastangos suteikti jiems nušvitimą, paversti juos žmonėmis, kurie išmanytų apie absoliučias realybes. Bet tai neįvyko, ir tai yra priežastis, kodėl mes randame budistus paklydusius įvairių rūšių juokingame budizme. Pavyzdžiui, dabar yra budizmas, sakykim, Japonijoje, kur nebuvo leidžiama žudyti gyvūnų. Taigi jie pasakė: „Gera, mes nežudome jokio gyvūno, bet galime valgyti nužudytus gyvūnus“, matote. Jie rado išeitį.

Tuomet taip pat jie gali, jie galėjo žudyti žmones, nes gyvūnų žudyti neleista, bet žmones žudyti galima. Taigi japonai tapo žmonių žudymo ekspertais, matote. Kaip žmonės rado spragas, jūs galite tai matyti labai aiškiai. Tuomet atėjo kitos rūšies budizmas, kur Laodži mokė apie Tao. Bet Tao iš tiesų yra... Jis yra tas, kuris pradėjo kalbėti apie Kundalini. Tao yra Kundalini. Bet žmonėms to taip pat buvo per daug. Jie tiesiog negalėjo suprasti, apie ką Jis (Laodži) kalbėjo. Bet būdas, kuriuo Jis išreiškė save paveiksluose ir kitur, tai tiesiog būdas nukrypti nuo tos rūšies griežto budizmo. Bet kažkaip, nepaisant to, tai niekad neįsisišaknijo, ir aš esu sutikusi tokių žmonių, kurie seka Tao, ir jūs visiškai nesuprantate, kaip tie žmonės seka Kundalini keliu.

Yra tokia upė Jangdzė, ir jei keliaujate palei ją, randate įvairovę. Kas penkias minutes kraštovaizdis keičiasi arba gražūs kalnai įgauna kitą formą, jūs pamatote daug krioklių, ir tai labai įdomu. Tai yra Kundalini. Tao yra ta upė. Yra pasakyta, kad neturėtumėte nukreipti dėmesio į išorines pagundas. Jūs turėtumėte jas matyti, bet pašalinti. Štai kas yra Tao, kurį Jis atnešė, bet jie paklydo, nes pradėjo tapyti visus tuos dalykus ir daryti viską labai meniškai. Iš esmės Buda niekad negalvojo apie jokių menų, Jis niekad nenorėjo turėti jokio meno ir nenorėjo daryti nieko, kas susiję su menu. Jis sakė, kad vienintelis dalykas, kurį turite daryti – tai introspektuoti ir gilėti, rasti, kas yra absoliuti tiesa. Taigi viskas pradėjo nukrypti štai taip.

Dzen sistema buvo tokia pati, lyg sumaišyta su Kundalini, kurią Veditama, vienas iš Jo didžiųjų mokinių, pradėjo Japonijoje. Dabar, Dzen sistema yra... Jie dėdavo, turiu omeny, kartais ir trenkdavo nugaroje, taip vadinamame stubure, ties čakromis, ir jie taip bandydavo pakelti Kundalini, ir darė visokius siaubingus dalykus. Dzen sistemoje jie sukūrė labai žiaurių metodų, kaip kelti Kundalini. Tai pasiekė tokią ribą, kad esu sutikusi žmonių, kurie susilaužė stuburus, tuomet Kundalini niekad nepakils, jeigu stuburas... .. sutelkite čia dėmesį. Viena ponija išeina ir dėmesys dingsta. Turiu omeny, jei jūsų dėmesys toks silpnas... Prašau sutelkti dėmesį, ar suprantate? Jeigu vienas asmuo išeina, jūsų dėmesys neturėtų dingti, ir prašau neiti vidun, kad trukdytumėte. Matote, bėda, kurią turime suprasti, yra ta, kad jūsų dėmesys turi būti pastovus. Ir jeigu ponija išeina, o jūsų dėmesys dingsta, tuomet supraskite, kad turite daugiau medituoti. Prašau laikyti dėmesį.

Taigi toliau. Tuomet šis Veditama Dzen įgavo visiškai skirtingą formą. Susitikau Veditamos Dzen sistemos vadovą ir nustebau: jie pakvietė Mane, nes jis labai sirgo, taigi jie sakė: „Motina, prašome, padėkite jį išgydyti.“ Bet Aš išsiaiškinau, kad jis nebuvo realizuotas ir nežinojo nė žodžio apie Kundalini. Taigi Aš pasakiau: „Kaip tu galėjai tapti vadovu, jeigu nežinai, kas yra Kundalini?“ Taigi jis paklausė: „Kas yra Kundalini?“ Jis negalėjo nieko suprasti. Aš paklausiau: „Kas yra Dzen?“ „Dzen yra meditacija, džiana.“ Aš atsakiau: „Gera, bet kas iš to?“ „Taip, taip yra.“ Turiu omeny, jis buvo toks sutrikęs. Tada Aš jo paklausiau: „Tu nesi realizuotas, tad kaip esi vadovas?“ Jis atsakė: „Mes niekad neturėjome nei vienos realizuotos sielos per amžius. Tik šešis amžius mes turėjome šiek tiek kašajapų (jie vadina juos kašajapais), o po to neturėjome realizuotų sielų visiškai.“ Taigi tik pagalvokite, kokiomis aplinkybėmis jūs gavote savo realizaciją. Be jokių aukų, be atsisakymo, neatlikę jokių tapasų – atgailų. Nes Buda yra Tapa. Jūsų Agija čakroje yra šios trys dievybės: Kristus, Mahavira ir Buda.

Jie trys yra Tapa. Tapa reiškia atgailą. Jūs turite atgailauti, o atgaila Sahadža jogoje nereiškia, kad paliekate savo žmoną ar savo vyrą, paliekate vaikus ar šeimą. Bet čia Tapa reiškia meditaciją. Dėl meditacijos jūs turite žinoti, kada keltis, tai turėtų būti svarbiausias dalykas Sahadža jogui. Kiti dalykai savaime išsispręs, ir jūs suprasite. Kad gilėtumėte augdami, jūs turite medituoti, tai labai paprasta. Jums nereikia nusiskusti galvos, jums nereikia badauti, nereikia vaikščioti basiems, galite dainuoti, galite šokti, turiu omeny, galite linksmintis su muzika. Čia (budizme) jums net draudžiama žiūrėti dramą ar žaisti, nieko panašaus. Turiu omeny, tiek daug dalykų, jeigu pamatytumėte sąrašą, tikrai pakvaištumėte, kaip žmonės gali egzistuoti.

Bet su Juo buvo tūkstantis žmonių, kurie kartu keliavo ir tapo tokiais vargšais, kad nešiojo tik skudurus. Pagaliau stambus prekybininkas keliavo pro šalį, pamatė juos ir pagalvojo: „Kokie vargšai šie žmonės, tik elgetos. Dievas žino, jie raupsuotieji ar kas?“ Ir jam jų pagailo. Jis jiems davė šiek tiek maisto bei viso kito ir nežinojo, kad tai buvo Tagata – keliaujantis Buda. Taigi Budos esmė – kad pats Buda reiškia „boddh“, kuris yra kilęs iš „boddha“, o „boddh“ reiškia pažinti realybę centrine nervų

sistema. Tai yra „boddha“. Dabar jūs visi tapote budomis be atsisakymų, nes viskas, ko Jis atsisakė, buvo nesąmonė. Tai buvo mitas. Jei tai buvo mitas, tai kokia nauda tai palikti? Koks skirtumas, jei klausote muzikos, koks skirtumas, jeigu šokate – tai visai nesvarbu.

Bet tos idėjos taip įsišaknijo tuose žmonėse, kad jūs tikrai jaučiate gailėstį ir užuojautą: „Pažiūrėkite į juos, kur jie pasiklydę?“ Jie nevalgo maisto, jie tik kartais gauna maisto ir badauja, o atrodo tikrai blogiau negu tuberkulioze sergantys. Bet tuo metu jūs, žmonės, atrodote kaip tikros rožės, visi jūs gražiai mėgaujatės gyvenimu, ir visa tai yra čia. Visgi reikia žinoti, kad mums reikia turėti tą Budos principą savyje. O Budos principas – mes turime atlikti tapasją. „Tapa“ nereiškia, Aš nesakau, kad badaukite. Bet jeigu jūs per daug domitės maistu, tada geriau jau truputį pabadauti. Aš niekad nesakiau, kad jūs neturėtumėte mėgautis muzika, niekad. Be abejonės, jūs turėtumėte mėgautis. Tuomet jūs turėtumėte mėgautis muzika, kuri naudinga jūsų tobulėjimui, jūsų pabudimui, jūsų kilimui. Aš nesakau kažko nedaryti, nes jūs patys dabar esate Buda.

Budai nereikėjo nieko sakyti, Jis visiems sakė, o Jam nereikėjo nieko sakyti. Tuo pačiu būdu man nereikia sakyti jums. Tai viena, ką jūs turite suprasti. Bet kartais mes tikrai esame supančioti tiek daug sąlygotumų, kad atrandu, jog žmonėms labai sunku suprasti, kas yra dvasia. Dvasia yra beribė. Tai laisva Dievo meilės išraiška. Taigi, kai prieiname prie laisvos Dievo meilės išraiškos, užuojautos, meilės, tada turime suvokti, mes tai darome ar ne. Netgi dabar yra tiek daug sąlygotumų, kurie vis dar veikia mumyse. Pavyzdžiui, kai kurie iš jūsų yra tokie: „Aš priklausau šiai tautybei, tai tautybei, esu tas, esu anas. Mes tuo labai didžiuojamės, mes negalime maišytis su kitais žmonėmis, mes per aukšto lygio kitiems žmonėms.“ Ar kažkas tokio.

Dabar jūs tapote universalieji būtybės. Taigi kaip jūs galite turėti šias kvailas ribas, kurios taip pat yra mitas? Taigi turite matyti, introspektuoti ir išsiaiškinti, ar turite... Kas jai negerai, pašalinti ją. Taip pat apie savo vaikus: jūs turite matyti, jūs matote, labai svarbu, kaip jie elgiasi, ar jie agresyvūs, kaip jie elgiasi. Tai labai svarbu, nes jie irgi budos, jie irgi realizuotos sielos. Bet jie turi tam tikrų sąlygotumų savyje ir elgiasi pagal tuos sąlygotumus. Dabar yra taip, kad mes galime matyti šviesą savyje. Nutinka taip, kad pradedame matyti, kas mums negerai ir tai tiesiog išmetame. Bet kai matote ir negalite atsikratyti, tada turite žinoti, kad jums reikia daugiau energijos. Tada jums reikia išmokti kelti Kundalini, būti ryšyje su Dieviška energija nuolat, būti bemintėje būsenoje ir taip gilėti savo viduje.

Aš pastebiu sąlygotumą, kuris vis dar labai klaidina – tai „mano ir mano“, net tarp Sahadža jogų. Kaip prieš tai esu girdėjusi, tarkim, anglai ir visi vakariečiai, nes čia aš kalbu vakariečiams, kad jie nesirūpino savo šeimomis, žmonomis, vaikais, trečią dieną jie išsiskirdavo, arba ketvirtą dieną jie pabėgdavo su kieno nors vyru ir pan. Dabar matau, kad jie sulipo kaip klijai. Žmonos tapo labai svarbios, vyrai tapo labai svarbūs. Mano namas tapo labai svarbus, mano vaikai tapo labai svarbūs, o prieš tai jie net nesidomėjo vaikais, dabar jie prilipo prie vaikų kaip klijais priklijuoti. Nejmanoma jiems pasakyti, matote, vaikai priklauso sangai, kolektyvui. Negalvokite, kad tai jūsų vaikas. Kai tik taip pradedate galvoti, jūs apribojate save ir patenkate į bėdą. Šalies atžvilgiu taip pat problemų žymiai sumažėja, turėčiau pasakyti. Taip pat mes esame, mums nepatinka būti rasistais, aš žinau, kad žmonės nekenčia tų, kurie yra rasistai, jie nori atsikratyti rasizmo.

Kaip mačiau Indijoje, Sahadža jogai nori, kad visa kastų sistema išnyktų. Nes tai yra destrukcija. Taigi mes pradedame matyti savyje, kas yra destrukcija. Kas sunaikins mane, tada kas sunaikins mano šeimą, o tada kas sunaikins mano šalį ir kas sunaikins visą pasaulį? Visa tai veiksniai, kurie yra tik priešprieša jūsų kuriamam gyvenimui, jūs pradedate matyti, kad nuklydote nuo kelio, jūs matote, kad einate tiesiai susinaikinimo link ir negalite sustabdyti to. Labai svarbu, kad tai įmanoma tik tada, jei jūs stengiatės introspektuoti bei medituoti ir matyti, ar turite šią savybę. Kai kurie labai didžiuojasi tam tikrais savo charakterio bruožais: „Aš jau esu toks, Motina, ką čia bepadarysi? Aš esu toks.“ Nebe. Dabar visos jūsų nuostabios savybės pažadintos jūsų Kundalini. Rodoma, kad niekas nemirė, niekas nebuvo pribaigtas, jie visi sveiki, ir kai Kundalini pradėjo kilti, ji tiesiog pažadino visas šias nuostabias savybes.

Be to, per Guru pudžą aš papasakosiu apie viską, kas įvyko. Turbūt girdėjote, Sahasrara pudžos metu aš pasakojau jums apie jus pačius, jūs nesuprantate, kokias galias gavote. Bet per Guru pudžą aš jums aiškiai išdėstysiu, kas yra Sahadža joga. Tai vienas iš vertingiausių dalykų, kurį žmogus turėtų žinoti jau seniai. Tai ne tik kalbėjimas apie Dievą, tai ne tik sakymas, kad yra Dieviškumas jumoje, bet to veiksmingumas. Taigi jums nereikia jokių mokslų, jūs turite problemą, viskas gerai, pasukite bandaną – viskas. Taip paprasta. Jei jūs norite ko nors, tiesiog pasukite bandaną ir baigta. Jūs norite duoti realizaciją, jūs

pakeliate tai. Kundalini yra pakilusi.

Viskas, ką galite padaryti mokslu, galite Sahadža joga. Mes irgi esame kompiuteriai. Kai aš pasakau ką nors, jūs klausiate: „Motina, iš kur Jūs žinote?“ Atsakau: „Aš esu kompiuteris, neabejokite.“ Bet ir jūs visi esate kompiuteriai, vienintelis dalykas, kurį turite išvystyti – savo gilumą. Dabar jūs teisingame kelyje, taigi jums nereikia tokio mokslo, kuris gali sunaikinti mus visus. Viskas gali būti padaryta Sahadža joga. Ir tai aš jums paaiškinsiu per Guru pudžą. Kaip jūs tampate tokie galingi. Taigi prašau turėti savigarbos. Jums reikia turėti savigarbos ir supratimo, kad esate Sahadža jogai. Pirmiausia ir svarbiausia – jūs esate Sahadža jogai, ir kaip Sahadža jogai turite pasiekti tokią padėtį, kurioje tampate tokie galingi padaryti tai, ką mokslas gali padaryti, ką gali padaryti bet kas, tai yra tikra sidhi, reiškia, kad jūs tampate visų šių galių įsikūnijimu.

Čia yra keletas žmonių, kurie prieina ir sako man: „Motina, mes negalime atverti savo širdžių.“ aš nesakau, kad jūs turite atverti širdį chirurgiškai. Bet „atverti širdį“ reiškia tiesiog pamatyti, kas ne taip jums. Negalite jausti užuojautos? Bet aš mačiau žmonių, kurie „atveria širdis“ šuniui ar katei. Bet kartais jie „neatveria širdies“ savo vaikams. Kaipgi jūs negalite turėti atviros širdies Sahadža jogoje? Pirmiausia tai vieta, kurioje egzistuoja dvasia, ir ji spinduliuoja šviesą, ir kai ji spinduliuoja šviesą, tai pirmiausiai šioje vietoje atsispindi gyvenimas žmogaus, kuris kupinas meilės. Taigi kaip gali būti tokia problema „Aš negaliu atverti širdies.“ Tai tikriausiai dėl to, kad jūs turite tik ego, o savigarbos nėra. Taigi Buda yra tas, kuris užmuša ego. Jis yra ego naikintojas.

Jis yra, kaip jau matėte, Jis juda jūsų Pingala Nadi ir pereina bei įsitvirtina šioje pusėje, kairėje pusėje. Jis yra tas, kuris kontroliuoja mūsų ego, ir kaip Jis stengiasi kompensuoti dešinę pusę. Visų pirma jūs turite pamatyti besijuokiantį Budą. Jis storulis, o dešiniakanalis asmuo yra labai liesas ir niekada nesijuokia, net nesišypso. Net jei jūs pakutensite, jis to nepadarys. Taigi jie parodė Budą kaip asmenybę, kuris apsuptas vaikų, sėdinčių Jam ant pilvo, viso Jo kūno ir visur, o Jis juokiasi. Taigi tik pažiūrėkite, kaip jie parodė į pusiausvyrą atvedantį Budą, kuris kontroliuoja mūsų dešinę pusę. Taigi kaip Jis kontroliuoja mūsų dešinę pusę, tiesiog juokiasi. Jis pokštauja iš savęs, Jis pokštauja iš visko. Kai jie ką nors mato, pavyzdžiui, dabar, kaip Jis sakė: „Nežiūrėkite jokių dramų“, gerai.

Aš sakau: „Žiūrėkite tas dramas.“ Bet į tai pažiūrėkite savo šviesia sąmone, jūs galite pamatyti jos kvailumą ir mėgautis tuo. Pavyzdžiui, kai ponia Elizabet (Elizabet Taylor) tekėjo aštuntą ar devintą kartą. Nežinau, kiek tiksliai kartų ji buvo ištėkėjusi, pamečiau skaičių. Taigi tokie kvaili žmonės nuvyko ten, trys keturi tūkstančiai žmonių, įsivaizduojate, daugiau negu jūsų, stovėjo aplinkui, čia buvo ir sraigtasparniai, iš kurių leidosi parašiutai, matote, žemyn, ir visi buvo tokie susižavėję, o parašiutininkai pataikė ant medžių, kai kurie krito ant žmonių. Ir visa tai buvo laikraštyje, svarbi žinia amerikiečiams, matote. Taigi jūs turite pamatyti viso to kvailumą. Jei jūs galite pamatyti kvailumą, tada viskas gerai. Bet jei tampate vienu iš tų žiūrovų ir galvojate: „O, koks tai reiškiny, kokia laimė, kad turėjau galimybę pamatyti tą moterį, tokią nelaimingą asmenybę, vykstančią savo medaus mėnesio“, tada jūs matote, ką nors jūs matote... Sakylim, aš nuvykau į Rio, jie parodė man savo karnavalą. Dieve mano. Mane supykino, tai taip šlykštu.

Taigi kaip jūs sureaguosite į dalykus, priklausau nuo jūsų dėmesio. „Buddha čitta“ reiškia tą, kurio šviesus dėmesys, kaip jūs sureaguosite. Žinoma, jei tai yra kažkas dieviško, tada tai jus sužavės visiškai, jūs nenorėsite išblaškyti dėmesio nei tam, kas šalia jūsų, nei tam, kas vyksta visame pasaulyje, visas dėmesys į tai. Bet jei tai kažkas kvailo, jūs galite pajauti viso to esmę, jei tai kažkas juokingo, jūs galite pajauti viso to esmę. Taigi dėl tokio dėmesio nutinka taip, kad jūs matote visų dalykų esmę, sugretinus su realybe, palyginus su realybe, tai yra kvaila. Realybės šviesoje tai yra kvaila. Tai gali būti pramanyta, tai gali būti klaidinga, tai gali būti veidmainystė, visokio tipo dalykai, kurie nėra realybė. Bet jei jūs esate Sahadža jogai, jūs turite būti pajėgūs matyti šiuo kampu ir mėgautis. Aš pastebėjau, kad vaikams tai daryti labai paprasta ir jie tai išmano iki tam tikro amžiaus, o po to nesupranta, kas jiems pasidaro. Bet, tarkim, kai mano vaikai buvo maži, jie eidavo žiūrėti „Ram Lyla“, matote.

Jos buvo dar visai mažos, mokėsi mokykloje. Kiekvieną dieną jos eidavo žiūrėti su mūsų tarnu. Visi tarnai mėgo „Ram Lyla“, jie eidavo ir žiūrėdavo, o kai grįždavo, pasakodavo man visas linksmiausias vietas. Kaip jos pasakė: „Šiandien Daśratha ir jo žmona stojo į tokią kovą, ir mes iškart atpažinome, kad ten buvo abu vyrai – toje kovoje. Jie kovojo vienas su kitu.“ Kažkas panašaus, ir kiekvieną kartą jos pasakodavo man viso to linksmumą. Bet mano tarnui atrodė kitaip: „Pažiūrėkite į mūsų...“ (jie jas vadino „mažylėmis“), ... į mažyles. Kaip jos mėgavosi. Visą laiką juokėsi, kaip jos mėgavosi šia „Ram Lyla“, taip ir mes mėgavomės.“ Jūs matote, matote skirtumą? Mergaitės juokėsi iš visų kvailų dalykų, o tarnai manė, kad jos tikrai mėgavosi tuo.

Taigi tai yra supratimas.

Taip pat kaip pamatyti savo reakciją. Tai priklauso nuo jūsų čita, nuo jūsų dėmesio, kuris yra nušviestas, ir šviesus dėmesys reaguoja visiškai kitaip negu beprotiškas dėmesys ar sumišęs dėmesys, ar dėmesys, pilnas negatyvumo. Taigi kiekvienas turi spręsti iš savo reakcijų. Kaip pamačiau vieną juokingą panką, atėjusį pas mane. Aš jam pasakiau: „Kodėl tu taip darai?“ Vienas Sahadža jogas pasakė: „Motina, jūs negalite taip sakyti.“ Paklausiau „Kodėl?“ „Jūs matote, vis dėlto tai jo religija.“ Atsakiau: „Tikrai, tai jo religija?“ Taigi šis pankas paklausė: „Kas blogai?“ Atsakiau: „Blogai tai, kad tu neturi tapatybės. Neturi jokios savigarbos, štai kodėl stengiesi išpiešti save ir stengiesi parodyti, kad esi šis ar tas, kuo nesi. Kodėl tau netapus tuo, kuo esi?“ Ir šis pankas vėliau tapo Sahadža jogu. Ir tai mes turime suprasti, mes turime priimti tai, kas esame, o tai, kas esame, yra dvasia. Jei esame dvasia, tada turime gyventi ir džiaugtis, ir daryti viską, kas būtina. Bet čia yra keturi dalykai, kuriuos Buda labai aiškiai pasakė, tai visi jūs turėtumėte sakyti kasryt, manyčiau, kad suprastumėte.

Taigi pirma, ką Jis pasakė: „Buddham šaranam gačami.“ Aš atsiduodu Budai. Reiškia „Aš atsiduodu savo pažadintam dėmesiui, savo pažadintai sąmonei.“ „Buddham šaranam gačami.“ Labai svarbu žinoti, kad tai Jis vis kartojo. Tada Jis pasakė: „Dhammam šaranam gačami.“ Tai yra: „Aš atsiduodu savo dharmaui.“ Dharma nėra tai, kas išorėje, nėra šios religijos, kurios pramanytos ir yra kažkokių būdu nukrypusios. Bet religijai savo viduje, prigimtinei religijai, aš atsiduodu tam, kas yra teisingumas, ką jūs žinote labai gerai, kas yra tikra mumyse, kas suteikia mums vertybių sistemą. Trečia, Jis pasakė: „Sangham šaranam gačami.“ Aš atsiduodu kolektyvo malonei. Jūs turite susitikti. Aš stengiuosi, kad surasčiau kokią vietą, kur jūs galėtumėte susitikti, netgi jei tai pavadinsite iškyla ar panašiai, mažiausiai kartą per mėnesį. „Sangham šaranam gačami“, tai labai svarbu, nes tada jūs žinosite, kad esate visumos dalis, kad mikrokosmosas tapo makrokosmosu, kad jūs esate Virat dalis, kad jūs tapote tai suvokiančiais. Ir štai kaip viskas suveikia labai greitai, štai kaip mes padedame vienas kitam, štai kaip mes atpažįstame negatyvią asmenybę, štai kaip mes atpažįstame, kas nėra. Mes atskleidžiame asmenį, kuris yra egoistas, o kuris ne.

Štai kaip mes atpažįstame žmones, kurie visai nebūdami Sahadža jogais, tvirtina, kad yra Sahadža jogai, ir mes atsisakome jų, mes suprantame. Neatėję į kolektyvą, nebuvę kolektyve jūs niekada nesuprasite kolektyviškumo vertės. Tai taip didinga, tai suteikia jums tiek daug energijų, tai suteikia jums tiek daug pasitenkinimo ir džiaugsmo, todėl kiekvienas privalo pirma skirti dėmesio kolektyviškumui. Net jei, tarkim, čia kažko trūksta, nesvarbu. Jūs tiesiog tampate kolektyvu. O atėję į kolektyvą jūs neturite kritikuoti kitų, neturite įvardinti kitų vardų. Ne ieškokite kituose klaidų, o introspektuokite patys ir žinokite „Kodėl, kai visi mėgaujasi, aš esu tas, kuris sėdi ir stengiasi surasti kitų klaidas? Tikriausiai kažkas blogai man.“ Jei tik jūs galite nukreipti dėmesį į save, tai, kaip trūkumai yra susiję, tada, esu tikra, jūs tapsite kolektyviškesni, negu tada, kai pradėsite matyti trūkumus kitų žmonių. Ir beprasmiška, turi omenyje, nėra prasmės matyti. Tarkim, ant mano sario dėmė, aš geriau ją išvalysiu.

Bet jei dėmė ant jūsų sario, kokia prasmė žiūrėti į ją? Aš negaliu jos išvalyti. Jūs turite tai padaryti patys. Tai paprasta, tai labai praktiška, ir tokio tipo praktiškumas... Ar visi mane galite girdėti? Toks praktiškas dalykas turi būti padarytas suvokiant, kad Sahadža joga yra pati praktiškiausia, pati praktiškiausia, nes tai visiška realybė. Taigi su visomis šiomis galiomis, su visais šiais suvokimais, su visa šia užjaučiančia meile, jūs turite būti užtikrinti savimi ir žinoti, kad visą laiką esate apsaugoti, vedami, jumis rūpinasi, papildo ir padeda augti ši Dieviška energija, kuri yra visa persmelkianti. Telaimina jus visus Dievas.

1992-0830, Shri Ganesha Puja

View [online](#).

Shri Ganesha Puja. Cabella (Italy), 30 August 1992. Anąkart jūs klausėte manęs apie Gurupadą, turėtumėte žinoti, jog Guru esmė yra Šri Ganėša – tyrumas, nekaltumas. Jūs tikriausiai žinote istoriją apie labai atsidavusią žmoną, ištikimą žmoną, apie sati. Jos vardas buvo Anasuja. Ji buvo labai religinga ir labai pasišventusi. Net visų dievų – Brahmos, Višnu, Mahešos – žmonos jai pavydėjo. Savo vyrams jos pasakė: „Turite eiti ir išbandyti ją. Ji tikrai tyra moteris ar ne.“ Taigi jie visi nusileido kaip „sadhai“, apsirengę kaip „sanjasiai“. Ji pasakė, kad nori pasitarnauti jiems, duoti jiems ką nors. Jie pasakė: „Ne, mes norime tik pavalgyti.“ Ji pasakė: „Gerai, ateikite ir sėskite.“ Ji pagamino jiems maisto. Tada jie pasakė: „Ne, tol nevalgysime maisto, kol tu nenusirengsi visų savo drabužių. Valgysime tik, jei tu nusirengsi.“ Ji paklausė: „Ar tikrai?“ Jie pasakė: „Taip.“ Taigi ji pavertė juos trim mažais vaikais ir tada apsinuogino, nes nekaltumas nieko nesupranta apie visa tai. Ir tada ji sujungė juos, trys nekaltybės buvo sujungtos kartu ir jie gavo Gurupadą. Štai taip buvo sukurta Adi Guru. Taigi, jei norite savo Gurupados, pirmiausiai turite būti nekalti. Nekaltumas – labai neaiškus terminas, labai neaiškus, sunku iš tikrųjų suprasti, kas yra nekaltumas. Kokia yra nekaltumo prigimtis? Tą galime suprasti iš Ganėšos nekaltumo. Pirmiausiai Jis yra apdovanotas išmintimi. Jis suteikia mums išmintį. Nuostabu, kad šiais laikais mes atradome genetiką, genetika sąlygoja mūsų elgesį ir nustato rases. Jis yra tas, kuris suteikia genetiką mums. Jis parenka ir sudeda tai į mus, mūsų genetiką, ir kai Jis suteikia išmintį mums, tada esame išmintingi. Tikrai yra išminties genetika, kurios trūksta, kaip aiškiai matome, daugeliui rasių. Jie neturi išminties. Jie elgiasi neišmintingai. Jų elgesys žlugdo juos pačius, naikina visuomenę. Jie gali vadintis aukščiausia visuomene, aukščiausiomis rasėmis, kaip bebūtų, jūs galite vadintis bet kaip, tačiau galite matyti iš jų elgesio, kad jie visai neturi išminties. Taigi Jis yra tas, kuris suteikia išmintį mums. Kai kuriems žmonėms, kurie dar nėra evoliucionavę, tam tikros rasės dar nėra evoliucionavusios iki to lygio, šios išminties trūksta. Be to, ši išmintis suteikia mums laisvės pojūtį. Taigi laikomės nuošaliai nuo visokių svaigalų, visokių blogų įpročių. Mums nepatinka matyti nuogumą. Tai niekad netaps gyvenimo būdu tiems, kurie išmintingi, niekada. Mes neįsitraukiame į nesantuokines sąsąmones. Visa, kas yra centre, kas dharmiška, mes priimame. Taigi galime matyti, kaip išminties sėkla, pasėta mumyse, savaime paverčia mus dharmiškais žmonėmis, kai augame. Mes savaime esame dharmiški. Mes nežudome kitų, nepuolame kitų, nekankiname kitų. Neužgrobiamė kieno nors žemių ar namų, arba neišnešame ko nors, svetimos nuosavybės ar kitų dalykų. Ši išmintis kyla iš Šri Ganėšos. Trumpai tariant, Jis jus paruošia savirealizacijai. Galiausiai tik Jis yra tas, kuris rūpinasi jumis nirvanos metu, realizacijos metu, nes Jis sustabdo visas šalinimo funkcijas, kai kylate į naują realybę. Matėte, aš sėdžiu čia devynias–dešimt valandų. Kartą, kai atsisėdau aštuonioms valandoms kartu, nepakilau eiti netgi į tualetą, nes tai Jis sustabdo visas šias veiklas, tai sustoja netgi, kai kyla Kundalini. Taigi ši išmintis yra įgimta, tiesiog tai pasireiškia, kai kyla Kundalini. Jis tampa, pasireiškia mumyse, turiu omenyje, Jis paverčia mus vaikais. Kaip Kristus yra sakęs: „Jūs turite būti kaip vaikai.“ Jei turite įžengti į Dievo karalystę, tampate vaikais, tuo metu tampate vaiku. Ir kartu su Kundalini, jai kylant, ši išmintis patenka į jūsų smegenis, nes Jis sėdi ant pačios Kundalini. Jis yra galia Kundalini viduje. Jis suteikia išminties smegenims. Vos tik įgyjate šią išmintį, atsisakote visų blogų įpročių, visi jūsų klaidingi prisirišimai, visi nedharmiški dalykai, kuriuos darote, visa tai liaujasi. Jis keičia, jūsų genetika yra pakeičiama. Visų Sahadža jogų genetika bus tokia pati, panaši, sakyčiau. O kitų žmonių genetika bus skirtinga. Galbūt indų bus panašiausia, nes paprastai jie yra labai išmintingi žmonės. Turiu omenyje, jei žvelgsite į rasių išminties pranašumą, indai yra labai išmintingi. Jie visiškai nedarys jokių sąsąmonių, be abejonės. Net ir vaikai, kuriuos mačiau, vaikai iš Vakarų, atvykę į Indiją: jie atvyko dėl šios mokyklos, jie elgiasi destruktiviai, kenkdami sau, niekas to nesupranta. Kartą jie įsoko į purviną tvenkinį. Užsikrėtė maliarija. Tada jie išbėgo iš mokyklos pastato, nuėjo į gatves, parduotuves. Taigi jie pastatė vartus. Kai pastatė vartus, spauda pradėjo kritikuoti mus, sąsąmonė, nes kiekviena mokykla turi vartus. Taigi visas šias kvailystes jie daro, nes trūksta išminties. Išmintingas vaikas yra ypatingai atsargus, jis supranta savo gyvenimo svarbą. Jis gerbia savo tėvus, gerbia viską savaime, nereikia to sakyti. Savaime žino, kas yra dharma, nereikia jiems to sakyti. Ši išmintis, ši didi Ganėšos dievybė įgavo Jėzaus Kristaus formą. Ir visi Jį priėmė kaip Viešpatį, kas taip pat yra tiesa. Bet dėl to, kad jūsų Ganėšos principas nebuvo pakankamai išsivystęs Vakarų šalyse, žmonės patraukė kvailystės. Ši pornografija ir susidomėjimas nuogomis moterimis rodo, kad jie neturi išminties, juose nėra Ganėšos. Nors jie seka Kristų, ėjimas į bažnyčią tėra veidmainystė. Nežinau, ar bažnyčia turi nors kiek Ganėšos, jie neturi Ganėšos. Jų gyvenimo būdas toks, kad niekas nepasakytų, jog juose yra nors kiek šventumo ir laimės. Vos įgiję išminties, iškart pradodate suprasti šventumą ir laimę. Prieš tai tiesiog vadinate: „šventasis tėvas“, ir „šventasis tėvas“ daro visokius dalykus, galinčius sukurti skyles organizacijose: jos ima pinigų, kyšius, kuria bombas, turi moterų. Turiu omenyje, dėl viso to kaip jis gali būti šventas? Taigi ši išminties dalelė yra labai svarbi, turime prašyti Ganėšos, kad Jis paverstų mus vaikais. Vaikai iš esmės išmintingi, bet ne visi. Yra taip, kad vaikai, kuriuose

aktyvavosi Šri Ganėša, turi Jo įdėtą genetinę išmintį, ji yra čia. Tai vienas iš nuostabiausių dalykų pamąstymui – ar tai išmintinga, ar sveika. Neturėtų būti logiška, jei logiškai kuo tikite, galite nuklysti, nes nėra vidinės stiprybės. Bet jei tai iš prigimties, jūs niekada to nepadarysite. Dabar jūs pažįstate save, visi Sahadža jogai yra tokie skirtingi: jie elgiasi skirtingai, stovi skirtingai, kalba skirtingai, galvoja skirtingai – viskas skirtinga. Staiga jis tapo, jie tapo tokie. Ir negalite suprasti, kaip tapome tokie. Jie gėrė, rūkė, vartojo narkotikus, darė viską. Bet kaip jūs taip staiga pasikeitėte? Kadangi Šri Ganėša suteikė jums išminties. Jei pažvelgtumėte į Jo charakterį, labai įdomu stebėti. Jis yra vaikas ir visiškai pasišventęs savo Motinai. Jis nežino jokio kito dievo, nieko kito – visiškai atsidavimas. Tačiau ar mes tokie? Kartais susiduriu su kai kurių Sahadža jogų trūkumais. Jiems trūksta nuoširdumo, lojalumo. Mane šokiruoja, kad kartais periferijoje jie yra tokie. Tai reiškia, kad jie vis dar turi kilti. Žmonėms, kurie dirbo su manimi, visada stengiausi sumokėti pakankamai. Nereikia mokėti, nes po viso to, kiek daug padariau jūsų kūrimui, jūsų kūnui, kodėl turėčiau jums mokėti, bet visada brangiai sumoku, rūpinuosi jais, duodu jiems... Mano lojalumas ir meilė jums neabejotina. Bet kartais susiduriu su jų savanaudiškumu, ypatingu savanaudiškumu. Jie padarys pusę darbo ir pabėgs, kartais jie... Jų problemos, asmeninės problemos yra daug svarbesnės. Arba jie bando ieškoti pasiteisinimų. Tiek daug Sahadža jogų yra tokie. Jie nenuoširdūs, nesąžiningi. Sahadža joga jiems davė tiek daug. Mes turime nuolat klausiti, ar esame sąžiningi Sahadža jogai, ką darome dėl Sahadža jogos, ko pasiekėme ir ką darome. Kita vertus, jie tampa įsipareigoję Sahadža jogai. Ganėša niekad nėra įsipareigojęs savo Motinai. Pavyzdžiui, kažkas suserga. Viskas gerai, Sahadža joga gali jums padėti, galbūt gali, galbūt ne, galbūt galite būti išgydytas, galbūt ne. Jei jie nebus išgydyti, sakys: „Dabar matai, nebuvau išgydytas. Ketinu mesti Sahadža jogą.“ Tada kažkas turi pasakyti: „Prašau, eik.“ Dėl menkniečio jie atkreipta, nesuprasdami, kas yra svarbu. Dar jie turi įsipareigojimų, kai kažkas susituokia, ateina čia: „Man nepatinka žmona.“ Daryk, ką nori, žmona lipa man ant galvos, vyras taip pat. Visokie įsipareigojimai atsiranda. „Vyras nepraktikuoja Sahadža jogos, kaip turėčiau elgtis?“ Išspręskite problemą su vyru. Išspręskite problemą su vaikais. Turite galią tai pakeisti. Turėkit kantrybės, suraskit sprendimą. Jie mus pastatys į įvairias situacijas – vienokias ar kitokias. Tik Sahadža jogai gali pakenkti Sahadža jogai. Ar galite tuo patikėti? Niekas kitas negali jos paliesti. Kol Sahadža jogas elgiasi tinkamai, niekas negali pakenkti Sahadža jogai. Turime daugybę tokių atvejų. Turiu omenyje, jie matė mano nuotraukas, matė stebuklingas nuotraukas, gavo savirealizaciją, jiems viskas išsipildė, buvo tiek kartų padėta, bet staiga sako: „Noriu palikti Sahadža jogą.“ „Labai gerai“, – sakau. Tie, kurie privalo palikti, turėtų palikti nedelsdami, nes rojuje labai mažai vietos, o tokiems abejojantiems vietos išvis nėra. Jei jie privalo išeiti, turėtų išeiti. Privalote savo idealu laikyti Šri Ganėšą. Neturėtų būti: „Aš garbinu Ganėšą“, taip, kaip garbinote Kristų, garbinote viena ar garbinote kita, nes tai, kas atėjo į jūsų vidų, yra esmė. Ar turite Šri Ganėšą savyje? Ar atsiduodate Šri Ganėšai su tokiu atsidavimu, pasiaukojimu? Bet jūs esate sukurti pagal Šri Ganėšos modelį. Šri Ganėša buvo sukurtas iš nekalto prasidėjimo. Jūs esate sukurti tuo pačiu būdu. Jūsų Kundalini buvo pakelta, ji jums davė realizaciją, jūs gavote savo antrąjį gimimą ir dabar esate Sahadža jogai. Visi šie dalykai jums nutiko neturint Tėvo. Jei nebūčiau pasakiusi, jog turite Tėvą, niekada nebūtumėte žinoję. Pavyzdžiui, kiti guru, matote, nenori niekam priskirti nuopelnų. Taigi, būtent tai ir įvyko jums, jūs esate sukurti tokiu pačiu būdu kaip Šri Ganėša. Be abejo, privalėjote turėti kažką, suprantate, kitaip nebūčiau galėjęs to įvykdyti – tai irgi tiesa. Tarkim, jei nebūtų Kundalini, ką tada būčiau galėjusi padaryti? Net jei ir būtų, bei jei ji būtų absoliučiai kreiva, jeigu net ne kreiva, o, tarkim, kai kurios čakros būtų baisiai pažeistos. Jūs taip pat buvotekaitik pasirenkę gauti savirealizaciją, kurios taip nuoširdžiai ieškojote, ir turėjote tyrą troškimą tapti Sahadža jogais, nėra abejonės. Vis dėlto, kai vyksta dvasinis augimas, jūs privalote stebėti, privalote matyti, kiek nuoširdumo skiriate, su koku atsidavimu veikiate. Dabar turime žmonių, kurie turėjo klijuoti plakatus kažkur (ne dabar, tai įvyko daug anksčiau), jie paprašė manęs pinigų už savo kavą. Aš pasakiau: „Gerai.“ Ačiū Dievui, jie nerūkė, antraip būtų paprašę pinigų ir už tai! Šiuo požiūriu mes dabar labai pasikeitę, ir kai kurie iš jų tapo tobulais Sahadža jogais. Bet mes vis dar turime žmonių periferijoje, ir jie susinervina dėl menkniečio. Vakar buvo audra – turėjo būti audra. Jūs nežinote, kad kai Kristus plukdė savo mokinius, buvo labai stipri audra, ir Jis ją sustabdė. Kai vakar pradėjote dainuoti badžanus, tik tada audra liovėsi, tik tam, kad įrodytų, jog šios dainos turi tokią galią. Jei tokie dalykai nevyktų, kaip žinotumėte, kad šios dainos turi galią? Manote, jog dainuojate tik todėl, kad dainuotumėte. Ne, tai turi galią, tai yra mantros, visos šios dainos yra pažadintos. Ir tada audra liovėsi. Jie klausė: „Ar turėtume sakyti mantras?“ Atsakiau: „Ne, nieko.“ Aš nesakiau, ką turėtumėte daryti. Staiga jie sugalvojo dainuoti, ir tada viskas išsisprendė. Nes jei kaskart turiu pasiūlyti, kada gi jūs naudosite savo galią? Visi tokie nutikimai vyksta, ir tai buvo Šri Ganėšos ypatinga išdaiga. Jis yra tikrasis jūsų teisėjas. Jūs turėtumėte žinoti, nes matėte Siksto koplyčią. Jis stovi ten ir stumdo jus į kairę ir dešinę. Taigi tai taip pat yra išbandymo momentas. Sahadža jogoje durys atvertos štai čia, bet yra dar didesnės durys kitame gale – žmonėms išmesti. Ir teismą vykdau ne tiek aš, kiek Šri Ganėša. Jis jus teisia ir tada jūs esate išmetami. Tada sugrįžti labai sunku. Net jei sugrįžtate, patys sau keliate įtarimų, o kiti įtarinėja jus. Taigi, matote, turite suvokti, kad šis teismas yra esmė. Pažvelkite į savo vidų, išsiaiškinkite: „Ar esu išmintingas? Jei taip darau, ar elgiuosi išmintingai? Ar išmintinga man tai daryti? Ar gerai man, kaip Sahadža jogui, taip elgtis? Ar turėčiau tai daryti, ar ne?“ Kiekvieną akimirką turėtumėte pagalvoti. Turiu omenyje, žinote, kad aš

nenoriu jokių pinigų ir jokių dovanų – sakiau šimtus kartų, bet jie neklauso. Dabar jie sako: „Motina, jei liausitės dovanoti dovanas, mes irgi liausimės.“ Aš sakau: „Pirmiau jūs liaukitės, tada – aš.“ Bet nepaisant visų šių ginčų ir kivirčų, viena yra neabejotina – tai meilė, kurią norite išreikšti. Bet ši meilė neprisirišusi, tai nešališka meilė, kuri plūsta visa jėga, prisiimdama visą atsakomybę. Yra žmonių, kurie toliau kritikuoja kitus Sahadža jogus. Aš pastebėjau, tai pasitaiko dažnai. Tai žemo Sahadža jogo lygio požymis, nes jis nesuvokia, kas jam ne taip. Jis bando kritikuoti kitus, bet ar mato, kas negerai pačiam? Yra kitokių Sahadža jogų, kurie nesuvokia, kad yra kaip ganai. Jie yra kaip ganai, įsivaizduokite ganus, kokie jie greiti. Ganėša kuria tuos ganus. Jie yra pirmiausiai krūtinkaulyje, tada pasklinda po kūną. Vos tik centrinė širdis, Motinos vieta, pradeda truputį vibruoti, jie pasirengia kovai. Taigi ir mes turime būti pasirengę. Labai svarbu, kad būtume pasirengę. Iki maždaug dvylikų jūsų gyvenimo metų šie ganai būna krūtinkaulyje, tada jie pasklinda po visą kūną, nes tampa pakankamai subrendę. Jie laikomi ten tol, kol visiškai subręsta kovai su priešais. Ir jie žino, kokius priešus turi, žino viską: kokio kovos būdo reikia, koks pasipriešinimas ten yra. Jie išsirinks ir pasiskirstys, kas turi su kuo kovoti, kas turi tai atlikti. Bet jie nesėdi visą laiką tik Motinos name. Taigi turime eiti pas žmones. Turime patekti į Viratos kūną. Mes turime išeiti, turime visi išeiti. Be jokios baimės su jais susikauti, ne sėdėti namie verkšlenant kaip kūdikiams, dabar jūs visi esate subrendę. Štai kas yra parašyta Budos ateities gyvenime: kad Jis tampa Matrėja, reiškia, Jis turi tris Motinas savyje – „Ma-trėja“. Taip pat, kad Jis išeina į visuomenę, Jis eina visur ir keičia žmones. Kai prašėte Gurupados, nesuprantote, kad buvote bėdoje. Guru nesėdi namie. Jis turi išeiti, sutikti visokių žmonių, papasakoti jiems apie Sahadža jogą, nebijoti. Jūs turite gyventi visuomenėje, jums nereikia išskirtinės visuomenės, kur mėgaujamės badžanais ir kitais dalykais, dabar tai baigta. Žinoma, visada turėsime badžanus, turėjau omenyje ką kita. Bet jūs turite augti. Ne tik įsitraukti į savo pačių problemas, kurios dabar yra išsprendžiamos tik Sahadža jogoje, bet jūs turite išeiti, sutikti kitus žmones, papasakoti jiems apie Sahadža jogą. Geriausia nešioti ženklukus, kad žmonės paklaustų: „Kas čia?“, tada galite kalbėti su jais, savo draugais, visuomene. Jums nereikia nieko atsisakyti, nieko neturite atsisakyti. Jūs esate neprisirišę, eikite ir pamatykite patys, kas negerai. Pavyzdžiui, vakar jie parodė visokių dalykų, taip pat parodė jums diskotekos šokių. Turėtumėte nueiti į diskoteką ir duoti jiems skrajutes, parodykite jiems: „Ką jūs darote, ar išprotėjote?“ Arba patys pradėkite taip šokti ten, tada jie sakys: „Kas jiems negerai?“ O jūs sakykite: „Mes jus kopijuojame.“ Tai juos nuleis ant žemės. Pamatote merginą, kuri, tarkim, rūko ir visa kita, stovi pozuodama – eikit ir atsistokite prie jos tokia pačia poza, tarsi rūkytumėte, štai taip. Ji liausis. Pirmas būdas – kopijuoti juos, parodydami jiems, kas jie yra, kitas būdas – rašyti. Jūs turite rašyti. Labai svarbu rašyti ir atsakyti. Privalau pasakyti, jog yra labai geras straipsnis, kurį dabar atsivežiau, anglai Sahadža jogai turėtų jį iš manęs pasiimti ir atsakyti tam ponui. Tai labai svarbu. Jis mano kambaryje, aš jiems perduosiu. Jūs turite žinoti, kas dedasi aplink: kas vyksta Bosnijoje, kas vyksta Italijoje, kas vyksta čia. Jūs turėtumėte skaityti laikraščius. Galite taip pat žiūrėti televizorių dabar, kai esate subrendę. Antraip, jei žiūrite televizorių, išprotėsite kaip ir kiti televizijos žmonės. Kokia nauda iš televizoriaus žiūrėjimo? Bet jei žiūrite televizorių nešališkai, iškart suvoksite, kur turite smogti. Antraip sėdite namuose gražiai pasislėpę. „Motina, Motina, Motina, Motina“ – taip nėra. Ganėša suteikia tiems ganams galias ir jie kovoja. Štai kodėl jis vadinamas Ganapati. Jei norite mane vadinti Ganapati, turite būti kaip ganai, kurie išeina ir viską išsprendžia. Yra tiek daug būdų, tiek daug gudrybių, kurias galėtumėte pasitelkti tiems žmonėms, bandydami juos atvesti į Sahadža jogą. Su jumis yra visa apimanti Energija. Neturėtumėte jų vengti. Pavyzdžiui, jūsų šalių įstatymai tokie siaubingi, kai kurie įstatymai yra siaubingi, keisti. Jūs turėtumėte rašyti. Nėra teisingumo, nėra prasmės daugelyje jūsų įstatymų, kurie yra orientuoti į pinigus. Tarkim, Prancūzijoje yra labai labai juokingi įstatymai. Ir jie niekada nesilaiko įstatymų, jais netiki. Nėra moralės, nėra įstatymų. Rašykite jiems. Turite susitikti su žurnalistais, papasakoti jiems apie tai. Pabandykite dabar prisistatyti. Kol to nepadarysite, tol niekas neateis į Sahadža jogą. Taip galite surinkti labai puikių žmonių. Galite pakviesti žmonių, galite juos sušaukti. Mačiau šių guru darbo metodus. Jie rašo labai gražius laiškus visiems šiems svarbiems vyrams, vos tik jie nueina į kokius namus. Tada siekia interviu, eina į susitikimus su juo, kalbasi su juo. Jie veda, matote, tam tikras sakykim, savotiškas derybas, taip galime pavadinti. Arba kaip kokie arbitrai eis susitikti su jais. Viskas tokiame lygyje. Tada jie rodo jiems knygas. „Matote, dabar tai vyksta, kodėl jums nesiėmus to? Mes nenorime pinigų“ – ir taip toliau. Galite suburti daug žmonių, tačiau turite juos pakviesti, nes, kol nepakviesite, tol jie neateis pas jus. Taigi turite juos pakviesti ir pasakyti: „Norime susitikti su jumis. Ir viskas.“ Bent šimtas, jei ne, bent dvidešimt atsilieps. Jie norės susitikti su jumis, pasakys: „Mes išsiaiškinome tą ir aną.“ Tad dabar kaip Ganėšos ganai turite atlikti šį ypatingą darbą, turite suprasti, kad dabar esate pakankamai subrendę, turite eiti į visuomenę. O jei nusiminsite: „Motina, aš nuėjau ten ir nutiko tas ir tas“, nesvarbu. Jūs nebūsitate nukryžiuoti, nebūsitate nužudyti. Ar žinote, kad visada turite mano apsaugą? Jei norite, galite pažiūrėti į nuotrauką, kurią turime, su juo, galite pamatyti tai – visišką apsaugą. Ji lydi jus, esate matę šviesą virš savo galvų. Esate paženklinę žmonės, kurie eina, jau sėdite Dievo karalystėje. Kodėl turėtumėte bijoti? Kodėl gi jums nesusitikus su žmonėmis? Taip pat sakiau, kad grotumėte. Tarkim vakar man patiko, kaip jie dainavo. Galiausiai, matote, kad ir ką jie dainavo, galėjo nebūti pop muzika ar panašiai, bet buvo aišku. Žinia turi būti aiški, galite naudoti pop muziką, nesvarbu, bet žinutė turi būti aiški, kad nebūtų, jog nesuprasčiau, ką jie

dainuoja. Taigi kiekvienas žodis turi būti aiškiai ištartas. Mes galime eiti į viešumą, bet tam reikia žmonių, kurie yra pakankamai subrendę. Kitaip dėl menkiausios provokacijos jie nusivils, pradės kovoti – baigta. Taip pat neturėtume sakyti: „Jūs apie viską galvojate, nesuprasite.“ Sakykite: „Galite protu taip pat suprasti, mes jums paaiškinsime.“ Pasiruoškite. Mes dar galime vesti seminarus, kuriuose galėtume aptarti visa tai. Pudžų metu galite organizuoti tam tikrus – ryte visada laisva – seminarus ar diskusijas, ar aptarimus ir pan. Ir čia jūs galite aptarti tai, kaip mums elgtis, ką galime padaryti. Dabar atėjo laikas. Baigta, visas pasiruošimas baigtas, jau esate tam pasiruošę. Dabar visi turite išeiti, pasakoti žmonėms. Pažįstate tuos žmones iš Brahmakumario, ką jie sako: „Dabar atėjo lemtinga diena. Jūs visi būsite pasmerkti,“ – atvirai – „duosite mums pinigų ir būsite išgelbėti.“ Taigi turite sakyti: „Tai Paskutinis teismas. Gaukite savirealizaciją, kitaip būsite pasmerkti.“ Kol negausite realizacijos, tol neaugsite ir neišsivaduosite iš genetinių problemų. Visos šios genetinės problemos gali būti išspręstos tik gavus savirealizaciją. Taigi turite kitiems sakyti: „Išsivaduoju iš asmeninių problemų.“ „Motina, mano žmona negali turėti vaikų“ – nesvarbu. Yra tiek daug vaikų šiame pasaulyje, jūs darote gerą darbą neturėdami vaikų. Jei norite turėti vaikų, galite įsivaikinti. Tada: „Mano vaikas toks ir anoks, mano vaikas...“ Tokio prisirišimo prie vaikų dar nesu mačiusi. Jei jie turi vaikų prieš santuoką, mačiau, žmonės geriau elgiasi su vaikais. Bet jei jie susituokę, žudo savo vaikus. Tiek daug žmonių žudo savo vaikus, užgaulioja, daro visokius dalykus. Bet kai jie yra Sahadža jogai, jie tiesiog absoliučiai prilimpa prie savo vaikų. Taigi turėtų būti nešališkas požiūris į viską ir jokių prisirišimų. Tik tada jūs būsite laisvi. Tačiau nereikia, kad jūs neatliekate savo pareigų, jūsų rūpinimasis yra reikalingas. Turite duoti meilę kiekvienam, rūpintis kiekvienu, bet neturėtumėte būti prisirišę. Mačiau žmonių, kurie prisirišo net prie Sahadža jogų. Vienas Sahadža jogas blogai pasielgė ir išėjo iš Sahadža jogos, tada kiti Sahadža jogai išėjo kartu su juo. Jie prisirišę ne prie manęs, o prie to kvailio Sahadža jogo. Jis nuvyko į Nepalą, įgijo netyrų žinių, grįžo ir jie išėjo kartu su juo. Tai rodo, kad nesate išvystę savo asmenybės. Kaip drįsta kas įtikinėti jus, kad išeitumėt iš Sahadža jogos?! Jei esate brandi ir atsakinga asmenybė, pasakysite: „Turiu dirbti Sahadža jogos darbą. Tai svarbiausia.“ Privalote žinoti, kad nors ir atrodote kaip eiliniai žmonės, bet Dievas jus pasirinko. Jei niekas iš jūsų neatliks Sahadža jogos darbo, kas bus kaltas? Turite suprasti kiekvieną gyvenimo aspektą. Matote, nesakau, kad duotumėte man pinigų ar pan., man iš jūsų nieko nereikia, kaip žinote, daug išleidžiu. Žinoma, jei kam nors reikia pinigų, jūs taip pat privalote visi prisidėti. Tarkim, žmonės išleidžia pinigus lenktynėms arba baruose. Dabar visi šie pinigai sutaupomi, jums nereikia eiti į barus. Taigi, jei reikia pinigų, turite juos išleisti. Kitas dalykas: žmonės pradeda klausinėti, kodėl taip brangu, kodėl tas ir anas. Sahadža jogoje visi mato sąskaitas, visi turi sąskaitas, jokia paslaptis, kur išleidžiami pinigai, kam juos panaudojame. Iš kur jūs turite, sakykim, šią palapinę? Iš kur turite šią žemę? Iš kur turite Daglio? Tik pagalvokite, niekas negalvoja, iš kur Motina gauna pinigų atlikti visam tam. Man nereikia tokios didelės pilies, ar reikia? Kam? Aš jau įsigijau iš nuosavų lėšų kitą namą Londone. Kodėl? Jūs jau išleidote daug pinigų šiai Šadi stovyklai. Tai neteikia pinigų visiškai. Man visiškai nereikia Sahadža jogos, čia jums jos reikia. Ir jei pradėsite taupyti pinigus dėl to taip pat, tada nežinau, ką jums pasakyti. Tai nereikia, kad kaip bažnyčioje jums sako, kad privalote duoti pinigų. Bet kur jūsų atsidavimas? Jei esate atsidavę, pagalvosite: „Tai mano pareiga“. Priešingai, jūs pasakysite: „O, jums reikia pinigų? Gerai.“ Dabar mokykla turi būti pastatyta. Kas pastatė Vaši? Kas pastatė Ganapatipulį? Kas pastatė didelį ašramą, kurį pamatysite Delyje? Kas iki šiol aukojo pinigus Sahadža jogai? Jūs visi suklestėjote gyvenime, visi gavote pakankamai pinigų, bet ką darote? Taigi šiuo atveju turite matyti, ką darote geriausiai dėl Sahadža jogos. Kitas aspektas yra kūrybiškumas. Yra buvę puikių atlikėjų, kurie išėjo iš Sahadža jogos. Jei jie turėjo duoti kokią nors dovaną, duodavo mažiausią ir pigiausią, kokią tik įmanoma. Brangiausią pasilikdavo sau ir parduodavo. Jei jie galėtų duoti nors vieną dalelę, galėtume parduoti turguje tik dėl Sahadža jogos. Bet jie duos ką nors labai pigaus, kas negali būti panaudota. Tai tik pridedama prie mano asmeninio archyvo. Tačiau jei jie duoda ką vertingo, tai gali būti parduota. Muzikantai, kurie išvažiuoja į užsienį, gali duoti šiek tiek, jų programos ir daiktai gali uždirbti šiek tiek pinigų. Taip pat, jei tik reikia, šie pinigai gali būti panaudoti. Žinote, kartą aš paprašiau rinkti pinigus Indijos projektui vienus metus, Sahasrara pudžos metu. Žinokite, buvo surinkta tik penki tūkstančiai svarų, man buvo tokia gėda, kad jie ligi šiol tebėra banke. Kaip galite išsiųsti 5 tūkstančius į Indiją? Ką jie apie jus pagalvos? Net ir mokykla jums, jūsų vaikams, ne indų vaikams. Bet vis tiek ją statys indai, žinau tai, arba aš. Tokiu būdu turime suprasti, kad jei švaistome pinigus kažkur, galime dalį jų panaudoti Sahadža jogai. Mums reikia turėti pinigų savo organizacijai. Kita vertus, kai taupome maistui ar kažkam, tai yra labai mažas kiekis, bet vis tiek susitvarkome. Kiekvienas guru pirmiausiai renka pinigus, tada atvyksta į pudžą, kuri taip pat tikrai prabangi. Man nereikia pinigų. Net jūsų pinigai, skirti pudžai, viskas skiriama sidabru, nes negalima daryti pudžos su plastikais. Taigi, kad suprastumėte tai, turite būti nuolankūs, pasišventę. Dabar galite vadinti mane Šventąja Motina, bet ar jaučiate pagarbą? Ar žinote, kas aš esu? Ganėša žinojo. Kartą jo tėvas pasakė: „Kas apibėgs aplink Žemę pirmas, tam duosiu dovaną.“ Taigi kitas brolis, Kartikėja, Jis turėjo gerą „vahaną“, gerą transporto priemonę – povą, o Ganėša turėjo tik mažą žiurkę, pelę, ir Jis niekada nebūtų galėjęs su Juo rungtis. Taigi pasakė: „Kas yra didingesnis už mano Motiną? Ji yra didingiausia iš visų. Kas yra Motina Žemė ar kas nors kitas? Ji gali sukurti begalę Motinų Žemių kaip ši.“ Taigi Jis tiesiog apėjo apie Ją ir gavo prizą, o

Kartikėja tebeskrido. Taigi svarbu suprasti šventumą. Turiu pasakyti, kad Aš – Mahamaja, be abejonės, tai nelengva. Jūs manęs niekad pilnai nepažinsite, ir taip neturėtų būti, nes tada nesėdėtumėte čia – visi pabėgtumėte. Bet nepaisant to, pasistenkite suprasti. Kaip Ganėša suprato savo Motiną, jūs taip pat turite suprasti. Tai sudėtinga, bet vis tiek pabandykite – tai yra Energija, sėdinti prieš jus. Kaip elgiamės, kaip kalbame, kaip priimame sprendimus, ką darome – viskas neteisinga. Jei tai neįsiskverbia į jūsų smegenis, vadinasi, Kundalini iki ten dar nepakilo. Žmonės negalėjo pakelti net vieno žmogaus Kundalini. Net ši menininkė atėjo ir klausė: „Kaip tai įmanoma? Aš ne tokia, aš nieko nepadariau. Aš nesu šventas žmogus. Kaip galiu gauti realizaciją?“ Ji manęs klausė: „Kaip tai gali būti, Motina?“ Bet jūs visi gavote, neabejotinai gavote, niekas iš jūsų tuo neabejoja. Ir ne tik gavote tai iš manęs, bet patys dabar tai galite daryti. Kas galėjo tai daryti dvasingumo istorijoje? Bet turiu tam tikrą savo įvaizdį: juokauju, linksminuosi, darau viską kaip normali motina. Bet dėl to neturėtume prarasti ribų. Kai kurie žmonės parašė man labai grubius laiškus. Turiu jums pasakyti: pasisaugokite, jūs negalite man rašyti grubių laiškų – geriau nereikia. Kai kenčiate, tada sakote: „Motina, tas nutiko, anas nutiko.“ Neturite jokios teisės man rašyti grubių laiškų. Ir, nors aš juos perskaitau, be abejo, atleidžiu, nes esate akli, tačiau jūs turite būti išmintingi, turite suprasti, kam rašote ir ką rašote. Štai čia, be abejo, turime suprasti, kad Ganėša turi „parašą“ [kirvuką] savo rankoje. Jis yra vienas iš griežčiausių dievybių, labai griežtas. Kiti gali šiek tiek palaukti, bet Jis negali toleruoti. Štai kodėl Kristus pasakė: „Aš toleruosiu viską, kas daroma prieš mane, bet nieko prieš Šventąjį Dvasią.“ Jis labai aiškiai įspėjo – labai aiškiai, nes Jis turi „parašą“, ir žmonės yra baudžiami, be abejonių. Tai dar vienas dalykas, kurį turite suprasti: Šri Ganėša turi savo „parašą“, ir jūs visi turite tą „parašą“ savo rankose, apie jį nieko nežinote. Tas, kuris bandys jums pakenkti, pateks į bėdą. Bet trūksta tikėjimo, ne aklo, o tikro tikėjimo. Jei turite tikrą tikėjimą, tada tai veikia. Yra vienas ponas, dirbantis Londono oro uoste, jis yra indas, bet, manau, jį augino vakariečiai iš užsienio, labai geras žmogus. Taigi jis negali ateiti į programas, labai užimtas ir pan. Bet jei aš esu oro uoste, jis tai žino. Kažkokie žmonės bandė jam pakenkti, taigi jis pasakė: „Nebandykite man kenkti. Mano Motina yra labai stipri, žinot, nieko man nedarykite.“ Jie neklausė, visi trys. Ir kitą dieną visi trys neteko darbo. Jis paklausė: „Kodėl?“ Jie pasakė: „Mes nežinome. Vadovas mums liepė nešdintis. Mes nežinome, kaip praradome darbą.“ Ir net šiandien jie neturi darbo. Jis pasakė: „Sakiau jums.“ Jie paklausė: „Kas yra tavo Motina? Leisk mums su Ja susitikti. Matai, štai kas mums nutiko, atleisk, kad taip pasielgėm...“ Bet nieko dabar negalima padaryti. Taigi jūs turite pilnai tikėti Sahadža joga, manimi ir savimi. Tie, kurie netiki savimi, kaip gali tikėti kitais? Taip pat reikia suprasti, kad turite didžiulių galių, didžiulių galių, jei tikite. Jūs tiesiog melskitės: „Motina, noriu, kad šis ponas pasveiktų arba, kad ši ponija pasveiktų.“ Jie bus pagydyti, jums net nereikia paliesti to žmogaus, užtenka jūsų tikėjimo. Vakar jie atvedė vieną ponį. Aš buvau labai užimta, kalbėjau, dariau darbus, ir tai buvo tos dvi–trys dienos, kai turiu labai daug dirbti dėl visokių problemų, ir negalėjau pasimatyti su ja. Pasakiau: „Kodėl neinate ir nepagydyte jos? Galite gydyti.“ Kodėl nors vienas Sahadža jogas turi kentėti, kai yra kitų Sahadža jogų? Kodėl aš turėčiau pati gydyti? Jūs visi turite ištieti rankas ir pažiūrėti, ar galite išgydyti, nes jūsų maldos yra tokios galingos, net nenutuokiate. Tiesiog melskitės. Jūs turite „parašą“ savo rankose ir niekas negali jums pakenkti. Ir jūs turite ranką, kuri gali laiminti kitus. Jūs visa tai turite. Atskleiskite savo dosnumą ir pamatysite, Lakšmi pradės tekėti. Bet jei nesate dosnūs, skaičiuojate viską iki smulkmenų – baigta. Kam to reikia? Lakšmi jums padės. Įvaldykite savo galias, kaip Šri Ganėša jas gerai valdė. Jis niekada nesirūpino. Net su dramblio galva Jis nuveikė daug darbų. Su žmogaus galvomis turėtumėte susitvarkyti daug geriau. Ar jums reikia dramblio galvų? Kitas Ganėšos aspektas – Jis visada pasitenkinęs, visiškai pasitenkinęs. Ir Jis valgo „modoką“, jie ką tik man to atnešė, Jis valgo „modoką“. Tai reiškia, kad Jis valgo kai ką sotaus, jame yra visų tų džiointų vaisių ir viso kito, štai ką Jis valgo. Ir tai viena iš Jo savybių – valgyti, nes jūs galite Jį pamaloninti duodami maisto. Bet aš priešingai – negaliu daug valgyti, o jūs man vis duodate. Nežinau, atrodo, kad Jis pasiėmė visą mano norą valgyti. Bet Jis gali gerai pavalgyti. Kad ir ką valgote, jei pagalvosit apie Jį: „Šri Ganėša, taip pat siūlau šio maisto“, jūs niekada nebadausite, niekada. Kad ir ko norėsite, pavyzdžiui, anądien buvo labai karšta. Jie pasakė: „Motina, atvėskime.“ Aš pasakiau: „Gerai.“ Vos tik atvėsime iš kairio į dešinį kanalą, atsirado Šri Ganėša. Taigi Jis atėjo visa jėga, Jis atvėsino, ir lijo, lijo, lijo, ir atsirado vandens, nes nebuvo vandens šiose vagose. Jums reikėjo pamirkyti kojas, taigi atkeliavo vanduo. Ir koks tai buvo išbandymas – iškart kiek daug dalykų įvyko. Jis patikrino jus, stebėjo jus, nieko neįvyko. Net maža palapinė nebuvo nunešta vėjo. Viskas vyko džiaugsme. Štai taip, kai jūs pateikiate išbandymų kitiems, iš karto žinosite, kokio tipo žmogus yra. Jūs tokie galingi. Naudokitės savo galiomis, naudokite jas. Bet nutinka taip, kad jūsų dėmesys yra kitur, jis netyras. Dėmesys kitur, laikykite dėmesį, sutelktą į Šri Ganėšą, laikykite dėmesį, sutelktą į mane. Viskas išsispręs. Kodėl jums reikia dirbti? Juk Jis yra tam, kad už jus viską nudirbtų, jo ganai yra čia tam, kad už jus dirbtų. Taigi nukreipkite savo dėmesį taip, kad žinotumėte, jog esate budrūs – „dakša“, jūs žinote, kur krypta jūsų dėmesys. Tada suprantate, kaip dirba jūsų dėmesys. Aš niekad nesitikėjau, kad taip greit subręsite, bet subrendote. Bet kol iki galo patys nesuprasite, ką turite, kaip galėsiu jums duoti sertifikatą? Net jei duosiu jums sertifikatą, jūs nepatikėsite. Kaip sako: „Tu baigei.“ Dabar jūs ne tik baigėte, bet esate meistrai. Kitaip niekad nebūčiau jums liepusi prašyti Gurupados. Jūs esate „pravin“ dabar. „Pravin“ reiškia meistrą. Naudokite savo meistriškumą. Bet jūs vis dar sėdite namie ir pan.: „Mano tėvas serga.“

Eikite ir pagydykite jį, jūs esate meistrai. Kaip Šri Ganėša – toks mažas yra meistras, jūs irgi esate meistrai. Moterys irgi turi žinoti, kad yra meistrės. Užuoat gilinusios į smulkmenas ir visokias kalbas, pakilkite! Kita Jo puiki savybė – Jis naudoja savo dantis [iltį] rašymui. Dantis jums duoda Šri Krišna, Šri Krišnos išmintis tampa Virata, smegenimis. Taigi Jis naudoja dantis rašymui. Jis parašė Mahabharatą savo dantimis. Taigi yra sakoma, kad reikia naudotis smegenimis su Šri Krišnos palaiminimu ir rašyti, rašyti, rašyti, paversti tai knygomis. Visiems tiems guru pasisekė dėl to, kad jie parašė knygas. Ir tas knygas žmonės skaitė, buvo labai sužavėti, nes viskas, kas juodu ant balto, tampa kažkuo didingu. Jūs taip pat galite sukurti gerų istorijų, kaip jau darėte. Galite nuvykti į televiziją ir panašiai, pasakyti: „Mes turime gražią istoriją vaikams.“ Pagalvokite apie ėjimą pas žmones, gyvenkite visuomenėje, gyvenkite su jais, pasidalinkite savo žiniomis. Tai yra jūsų pareiga. Tai ne tik pareiga, taip pat speciali privilegija jums. Kadangi šiandien pradėjome vėliau, bandžiau jums papasakoti kai ką apie Šri Ganėšą. Manau, net per šimtą paskaitų negalėčiau baigti šios temos, man tai taip didinga kaip vandenynas. Taigi, tikiuosi, suprasite pagrindinius, esminius Šri Ganėšos principus ir kas yra tyrumas. Pirmiausiai yra išmintis. Telaimina jus Dievas. Kur yra Sandip? Šiandien ateis tik vaikai ir netekėjusios merginos, nes šiandien... Turiu omenyje, Ji buvo ištekėjusi, bet tyra, Ji buvo tyra, kai sukūrė Ganėšą, taigi mes kviesime netekėjusias merginas kaip gauri. Eikite pakviesti muzikantų, pakvieskite juos. Nusiųskite ką nors pakviesti muzikantų. Kas atsakingas už muzikantus? Jie jau čia. Gerai.

1992-0927, 1st Day of Navaratri, 10th Position

View [online](#).

Navaratri pudža, Kabela Ligure, Italija, 1992 m. spalio 27 d.

Šiandien yra pirmoji Navaratri diena.

Ir kai pamačiau, kad ten liūtis ir visokios problemos, o Višnumaja siūlė kai kuriuos dalykus, aš tiesiog pasižiūrėjau į kalendorių, ir jūs nustebsite sužinoję, kad kalendoriuje parašyta, jog iki 5 val. 45 min. nėra labai palankus laikas. Tai visiškai nepalankus laikas. Tik nuo 5 val. 55 min. prasideda tinkamas laikas. Taigi, tik įsivaizduokite, kaip tai teisingai buvo apskaičiuota, kad 5 val. 55 min. mes turėjome pradėti šią pudžą, 5 val.

55 min. Taigi, pirmoji Navaratri diena prasideda Italijoje arba Europoje 5 val. 55 min. Taigi reikia suprasti, kad Čaitanija [Dieviškoji energija] viskuo pasirūpina ir pateikia visus pasiūlymus, nes aš visai nemačiau to, ką jūs vadinate „tithi“ [palaimintu laiku], bet tiesiog pajutau, tiesiog pasakiau, kad mes ją darysime vakare. Ir tada pasakiau tai, pasakiau: „Pasižiūrėkime“, ir buvo būtent taip. Yra tiek dalykų, kuriuos reikia pamatyti, kad visa, kas buvo jums atskleista, galite patikrinti. Pavyzdžiui, jau seniai esu sakiusi, kad Muladhara čakra yra sukurta iš anglies, anglies atomo, ir jei žiūrite iš kairės į dešinę – iš dešinės į kairę, kairėje pusėje aiškiai matote Svastiką. Dabar pažvelgę iš kairės į dešinę, matote Omkarą, o kai žiūrite iš apačios į viršų, jūs matote Alfą ir Omegą. Dabar, matote, Kristus yra pasakęs: „Aš esu Alfa ir Omega.“ Taigi ši Svastika tampa Omkara ir tampa Kristumi. Jūs galite tai aiškiai matyti.

Dabar mes turime nuostabų paveikslą, mes turime įrašą ir norėjau, kad jūs visi pamatytumėte, bet aš nežinau, kaip tai galime padaryti čia. Bet norėčiau, kad visi galėtumėte pamatyti tai, tai taip aišku. Taigi Alfa ir Omega, taip pat šie matematiniai dalykai pasiekė mus iš vidaus, iš Dieviškumo. Tai nėra mūsų sukurta. Tai buvo atrasta kelių matematikų, kurie buvo realizuotos sielos, ir jie naudojo šią Alfą ir Omegą. Stebina, kaip aiškiai parodoma, kad Svastika tampa Omkara, o Omkara tampa Alfa ir Omega. Taigi visas Sahadža jogoje yra realu ir gali būti patikrinta. Dabar, šiandien, jūs garbinate Durgą arba visas devynias Devi formas. Ji atėjo devynis kartus į Žemę, nes nugalėjo visus žmones, kurie naikino ieškotojus, kurie bandė sugriauti jų gyvenimus. Ir šie kankinami šventieji meldėsi Devi, nes Dievai nieko negalėjo padaryti, o Sadašiva niekada nesikiša į tai, ką daro Devi, taigi jie garbino Bhagavati, ir tada Jos inkarnacija atėjo devynis kartus tam tikru reikiamu laiku.

Taigi kaskart randate Ją kovojančią su žmonėmis, kurie yra itin arogantiški, pernelyg pasitikintys savimi, manantys, kad jiems niekada nieko nenutiks, ir bhaktai [garbintojai] yra kankinami šių pernelyg pasitikinčių žmonių, baisių rakšasų. Dabar Indijoje, kai mes tikriname asmens horoskopą, turime tris žmonių kategorijas: vieni yra „devai“, jie vadinami „dev“; antrieji – „manavai“ – žmogiškosios būtybės, o tretieji yra „rakšasai“. Taigi manau, kad jūs pas Mane susirinkote iš „dev“ kategorijos, nes jūs nebūtumėte galėję taip rimtai priimti Sahadža jogos, jei nebūtumėte jie. O, be to, kodėl turėtumėte tikėti manimi, kad buvo Durga ir visi šie dalykai, ir Ji padarė tą ir aną? Nėra taip, kad atėjote iš vieno tikėjimo, o dabar panyrate į kitą tikėjimą – taip nėra. Tai iš tiesų buvo įrodyta, jūs galite tai jausti. Pavyzdžiui, kai keliate Kundalini centrinėje širdyje, galite jausti, kad, jei centrinėje širdyje yra blokas, jums reikia pasakyti Džagadambos vardą. Kol nepasakysite Jos vardo, ji neatsivers. Lygiai taip pat, kai Aš valau jūsų centrinę širdį, turiu taip pat pasakyti: „Dabar Aš iš tiesų esu Džagadamba“, ir tada Džagadamba jumoje pabunda. Taigi dabar tai patvirtinote labiau, nei mokslininkai tą yra padarę.

Mokslininkai tiria išoriškai ir to nesujungia. Dabar, jei turite vieną problemą, jie ją išspręs, dar vieną problemą – jie spręs problemas, bet nežino pagrindo, kokios yra problemos ir kur sprendimas. Jūs galite matyti, kad kai Amba, ši Kundalini, esanti Šventosios Dvasios, Adi Šakti, atspindys jumoje, pakyla per visas šias čakras, Ji suteikia jiems energijos, nes Ji yra Energija, Ji yra Šakti. Ji yra Sadašivos troškimo energija. Ji yra absoliuti Sadašivos energija. Ir Ji suteikia energijos absoliučiai kiekvienai čakrai, taip visos čakros yra nušviečiamos, o visos Dievybės – pažadinamos. Sakykime, jei neturime gyvybinės Energijos, tada būsime lyg mirę žmonės. Taigi, kai šie centrai gauna šią Energiją, šią Šakti, tada jie yra pažadinami. Taigi jūs matėte, kad galite tai padaryti patys. Visa tai apčiuopiama, jūs galite įrodyti tai.

Aš esu jums sakiusi, kad Ji įsikūrusi Širdies čakroje. Dabar pažvelkite, kaip Širdies centras sukurtas, tai pamatyti labai įdomu. Ji yra Džagadamba, o Amba reiškia tyrą Energijos formą, esančią kryžkaulyje – Kundalini. Bet savo forma, kuri yra Džagadamba, kuri yra Visatos Motina, Ji yra Širdies centre. Šis Širdies centras yra labai svarbus. Jau esu jums sakiusi apie tai: vaikui iki dvylikos metų šiame centre gimsta ganai. Ganai yra kairės pusės darbininkai. Jie yra lyg... Galime sakyti, kad šventas Mykolas yra jų vadas, bet jų karalius yra Ganapati – Ganėša. Taigi pirmiausia, ką Ji padarė, yra „ghatasthapana“. „Ghatasthapana“ reiškia... Darėte tai dabar, tai yra „ghatasthapana“ [puodelis su kokosu].

Tai yra „kumbha“. Pirmiausiai Ji įtvirtino šią „kumbhą“ – kryžkaulio vietą. Taigi Jos pirmas darbas buvo įtvirtinti jūsų Muladhara čakrą. Taigi Ji jūmyse įtvirtino nekaltumą. Pirmiausiai Ji įtvirtino nekaltumą jūmyse. Taigi Ji turėjo įdėti „ghata“, kurioje Ji lieka dabar kaip Kundalini. Taigi pirmiausiai reikia įtvirtinti Kundalini kryžkaulyje, o tada įtvirtinti Šri Ganėšą. Tai yra pirmas darbas, nes visa, ką Ji ruošiasi dabar sukurti – visas visatas, Žemę – visa, ką Ji ruošiasi sukurti, turi būti pripildyta nekaltumo. Dabar, jei jūs pažvelgtumėte į akmenis, jie yra nekalti. Jei paspirsite akmenį, atsitrenksite, kitaip jis pats neateis ir neužgaus jūsų.

Jie yra nekalti. Jei pažvelgtumėte į upes, jos yra nekaltos. Visa, kas buvo sukurta, visa materija yra nekalta. Tai negudrauja, nemanipuliuoja, neagresyvu – nieko panašaus. Jie yra nekalti, vadinasi, jie yra visiškai kontroliuojami Visagalio Dievo. Jie neturi laisvos valios veikti, kas jiems patinka. Visa, kas padaryta, padaryta visiškai Visagalio Dievo valia, taigi jie, galime sakyti, yra nekalti, nes neturi laisvos valios daryti, kas jiems malonu. Taigi, jei pasižiūrėtumėte į gyvūnus taip pat, jie yra nekalti, išskyrus tik kelis. Dauguma jų yra nekalti, nekalti ta prasme, kad yra vadinami „pašu“, reiškia visiškai paklūstantys – „paša“ Visagaliui Dievui. Tigras bus tigras, gyvatė elgsis kaip gyvatė.

Bet žmonės... Kai kas iš jų elgsis kaip tigras, o ryt – kaip gyvatė, o poryt – kaip kirminas. Nėra jokio pastovumo. Negalite pasakyti, kad jei šiandien šis vyriškis yra tigras, ryt jis nepavirs gyvate. Jie neturi laisvos valios pakeisti savo individualybės. Jie yra palikti vieni. Taigi nerimauti dėl to nėra Šakti darbas. Tai jau sukurta, jie yra čia, jie egzistuoja. Jie turi tikslą, štai kodėl jie yra ten, o tikslas yra vienas – palaikyti žmogiškąsias būtybes, nes jūs esate evoliucijos įsikūnijimas. Taigi Ji sukūrė visus šiuos dalykus jums, ir galiausiai, kad jūs gautumėte savirealizaciją, turėtumėte tikslą gyvenime, susijungti su visur esančia Energija, patekti į Danguos karalystę. Viskas yra Jos darbas.

Taigi, galime sakyti, kad Ji atėjo devynis kartus, o dešimtą Ji turi jums visiems duoti realizaciją. Bet dešimtą kartą visos šios trys energijos susijungusios kartu, štai kodėl tai – Trigunatmika. Štai kodėl Buda pasakė: „Matrėja“, tai reiškia tris kartu susijungusias Motinas. Taigi, kai ši Energija pradeda veikti, visiškai kontroliuoja visus tris kanalus ir septynis centrus, absoliučiai kontroliuoja taip, kad be leidimo arba neištarus šios Energijos vardo, jūs negalite nieko pasiekti. Tai yra faktas, ir štai čia žmogiškosios būtybės suklumpa, nes jos turi laisvą valią ir nežino, kodėl turėtų kam nors paklusti, ko nors klausyti ar priimti ką nors. Štai kodėl, nors jums ir turi būti duodama savirealizacija, užduotis yra labai sudėtinga, nes jūs nesate pratę, kai neturite remtis savo laisva valia. Ypač Vakarų šalyse žmonės gali rinktis netgi kruopas. Man sakė, kad Amerikoje yra 126 tipų kruopų. Jei darote tokias nesąmones, jūsų ego išsipūs ir manysite: „Mes turime teisę patys nuspręsti.“ Jūs negalite priimti, kad yra kažkas, galintis jums pasakyti, jog tai negerai ar tai negerai. Ta pati Energija dabar yra pažadinta Paramčaitanijoje.

Jis, pabudimas, Paramčaitanijoje atlieka nuostabų darbą, kurį galite aiškiai matyti. Visų pirma, matėte mano nuotraukas. Matydami mano nuotraukas, esate apstulbę, esate nustebę. Turiu omenyje, pati nežinau, ką ta Paramčaitanija daro. Ji taip aktyvuota, kad stengtųsi nuolat jus, žmonės, įtikinti tiesa. Jei ji būtų tokia aktyvi Kristaus laikais, būtų buvę daug geriau. Bet turėjo būti būtent taip, nes žmonės yra sunkiausiai suvaldomi. Jiems buvo duota laisvė, taip pat ji, būsite nustebę, ta pati laisvė, buvo duota Adomui ir levai, bet kaip ji buvo pasiekta, mes turėtume tai suprasti. Gnostikų Biblijoje parašyta, kaip aš ir sakiau, kad Adomas ir leva, abu buvo kaip gyvūnai, visiškai Dievo kontroliuojami – be laisvos valios. Jie būtų gyvenę nuogi Rojaus sode, nebūtų žinoję nieko daugiau kaip tik valgyti, gyventi kaip gyvūnai.

Jie buvo tokie patys kaip gyvūnai. Tada pati Šakti pasivertė gyvate, prisiartino ir pasakė jiems: „Jūs turite paragauti Žinių vaisiaus.“ Ji norėjo augimo. Tai buvo ne Visagalio Dievo idėja, nes tai sukeltų pakankamą galvos skausmą, padarius tokį dalyką. Jis pamanė: „Kokia nauda turėti tokį galvos skausmą?“ Bet Šakti turėjo savo stilių. Ji žinojo, kad gali padaryti daugybę stebuklų, ir Ji gali žmones paversti suprantančiais tas Žinias, ir Ji tikrai gali paversti juos žinančiais. Taigi Ji pasakė: „Jūs privalote valgyti

šį vaisių ir privalote bandyti įgyti Žinių.“ Taigi prasidėjo nauja žmonių rasė, kuri norėjo žinoti, kas yra tos Žinios. Jūs matėte, kad turėjome visokių primityvių žmonių. Tada jie pradėjo vystytis, vystytis. Dabar turiu pasakyti, kad pirmasis kūrinys, kuris buvo sukurtas, buvo kiti aukštesnieji kūriniai, suplanuoti Adi Šakti, kad jie suplanuotų viską. Taigi Ji sukūrė Brahmą, Višnu, Mahešą, ir Ji sukūrė Jų „lokas“ – Jų atmosferas arba, galima sakyti, Jų sritis.

Ten vyko visas planavimas, kaip pasiekti, kad tie gyvūnai taptų realizuotomis sielomis, iš gyvūnų – žmonėmis, o iš žmonių – realizuotomis sielomis. Tai buvo labai didelė problema. Štai kaip Jie sukūrė, matote, kaip žinote, Višnu turėjo savo „loką“, Maheša turėjo savo „loką“, ir Brahmadeva turėjo savo „loką“. Ir Jie tarpusavyje nusprendė, kaip tai geriausiai padaryti. Nes šie trys kanalai buvo sukurti žmogui vėliau. Iš trijų kanalų kilo šios trys Šakti: Mahakali, Mahalakšmi, Mahasarasvati. Jos pagimdė du vaikus, vieną šakti ir vieną brolių, ir tada įvyko vedybos ir visa tai – tam tikra prasme, ne tokios, kokios vyksta pas žmones, ne žmogiškuoju būdu, turėtume sakyti, bet jos buvo... Energija buvo suteikta potencialiam vyrui. Taigi moteris, kuri atstovavo energiją, buvo duota vyrui. Visa tai įvyko, ir Jie pasirinko tai įgyvendinti žmonėse. Nutiko taip, kad pirmas darbas kažkodėl buvo labai efektyvus Indijoje.

Arba galbūt Jie pasirinko Indiją dėl jos klimato, nes jis toks geras. Turiu omenyje, ten yra šeši sezonai. Paprastai taip nebūna, kad pradeda iš niekur nieko lyti kaip Londone – turite žaisti futbolą su skėčiu virš galvos! Taigi yra tiksliai šeši sezonai Indijoje, ir jie taip puikiai subalansuoti. Štai kodėl Paramčaitanija yra taip pat vadinama „Ritambhara prAgnya“ Indijoje – ne čia, negalime sakyti. „Ritambhara prAgnya“ reiškia tai, kas yra Žinios, „prAgnya“ reiškia nušvitusias Žinias, iš kurių sukuriame sezonai. Nes čia „Ritambhara prAgnya“ yra nuslopusi. Ji ne visiškai suprantama, nes žmonės yra, kokie yra. Jie tokie išsiblaškę, turiu pasakyti, kad net gamta čia pasidarė išsiblaškiusi ir nesupranta, kaip elgtis su tokiais žmonėmis – tai faktas. Bet Indijoje yra šeši sezonai, ir tie sezonai yra visiškai pažįstami.

Nė vienas nestudijavo Indijos astrologijos, bet turi savo astrologiją – žinoma, aš tuo netikiu. Bet žmogiškame lygmenyje galite matyti, kaip jie aprašo ir kaip tiksliai gali pasakyti, kada lis, kada nelis, kada atsitiks tas, kada anas. Net apie žvaigždes – kad tokia žvaigždė pasirodys. Tai buvo padaryta prieš tūkstančius metų. Jie tiksliai pasakys, koku laiku kokia žvaigždė priartės, kokia žvaigždė šiandien pagrindinė, kokia žvaigždė čia bus rytoj. Anais laikais jie mokėsi visų šių dalykų. Kai pažiūriu čia, nežinau, kokia buvo situacija tuo metu Vakarų šalyse, ar buvo čia žmonių, ar ne, aš nežinau, bet istoriškai, manau, tai nebuvo tokia išsivysčiusi vieta. Taigi buvo sukurta visa ši tvarka, ir žmonės buvo priversti suprasti, kad Dievas yra. Šventieji buvo gerbiami, pasakysiu jums, Indijoje tikri šventieji buvo gerbiami, ir jie atliko skirtingus stebėjimus. Dabar, kai skaitau, pavyzdžiui, Adi Šankaračarjā, esu nustebusi, kiek daug dalykų jis žino apie Mane.

Jis žino, kaip atrodo Mano kelias, jis žino, kiek linijų turiu ant savo nugaros, kiek... Turiu omenyje, labai stebina, kaip šis žmogus žino viską apie Mane. Tai reiškia, kad pasitelkęs savo meditacijos galias jis galėjo iširti Mane – jis niekada Manęs nematė. Aprašymas ir visa kita taip tiksliai. Jei pasakysite tūkstantį Devi vardų, tūkstantis Devi vardų yra tokie tikslūs. Turiu omenyje, galite juos patikrinti Manyje, Aš tokia ir esu. Kad ir kas būtų, gera ar bloga, kad ir kas pasakyta apie Mane, taip ir yra, tai faktas. Ir tų žmonių Žinios yra tokios nuostabios. Kaip jie žinojo, kad Devi yra tokia? Jie tikri dėl tam tikrų dalykų apie Mane, kurių pati nežinau, bet jie iš tikrųjų yra, ir jie juos apibūdino. Tai labai stebina.

Taigi jų meditacijos galia Indijoje buvo labai didelė. To priežastis – mūsų sezonai buvo disciplinuoti, žmonės yra disciplinuoti. Indijoje dauguma žmonių keliasi anksti ryte, daro viską: pudžas, prausiasi, eina į darbą, grįžta namo, būna su šeima, vakarienauja, tada dainuoja dainas ir badžanus, o tada, kaip įprasta, eina miegoti. Labai disciplinuotai. Jie neatostogauja, nepradeda girtauti ir daryti panašių dalykų. Paprastai šeimose nekyla klausimų, jei kažkas geria: jis būna išmestas iš namų, jis būna pasmerktas kaip raupsuotasis. Jis vadinamas „daruda“, tai reiškia girtuoklį. Ir netgi šiais laikais žmonės girtauja, bet jie stengiasi tai nusišluoti. Niekas negeria, kai kas nors mato. Aš turiu omenyje, nežinau, jų įtaka gali išaugti ir žmonės pradės atvirai girtauti, nors paprastai jie negeria.

Taigi todėl, kad šie šeši sezonai yra disciplinuoti, mes žinojome, ką, kaip ir kada turime daryti. Tada žmonės galėjo gyventi net džiunglėse. Kaip Anglijoje: jei turi išeiti į lauką, tai užtrunka 15 ar 20 minučių: privalai apsimausti kojines, apsiauti batus apsivilkti paltą ir panašius dalykus, kitaip negali išeiti. Ir einate iš vieno taško, kai pasiekiate kitą tašką, pradeda stipriai lyti, jūs neturite nieko, peršlampate. Bet Indijoje yra ne taip. Viskas taip subalansuota, kad kai atvykstate žiemos metu, patys pastebėjote,

nepradeda lyti netikėtai, taip nenuitinka netinkamu laiku. Galite būti lauke, kiek tik nori. Taigi šie žmonės galėjo gyventi net džiunglėse, neturėdami didelio poreikio komfortui. Žmonės galėjo gyventi paprastoje, mažoje trobelėje su menka apsauga nuo saulės ir lietaus – lietaus sezono metu. Ir viskas.

Ir jie gyvenime turėjo labai mažai poreikių. Mes nenaudojome plastiko, turiu galvoje, plastiko nebuvo anksčiau, ir netgi šias laikais mes jo nenaudojame. Mes turėjome kelias „thalis“ [metal. lėkštes] ir kitų daiktų. Mažose šeimose jie taip pat teturėjo tik „thalis“, kurios visada buvo su šeima. Dabar matau tiek daug skirtumų. Matote, paprastame gyvenime vyksta taip, kad jūs nepasiimate visko, ką gero duoda Motina Žemė. Ten nėra ekologinių problemų. Bet turėdami tiek daug stiklinių vienam, tiek daug stiklinių kitam, visa, ką gaminame, neturi jokios estetiškos vertės ir ilgaamžiškumo. Taigi tada jūs turite kalnus plastiko, kuris negali būti sudegintas, kuris negali būti išmestas, jei jį išmetate į vandenį, jis iškyla į paviršių – štai kokios yra problemos.

Taigi ši Šakti, kuri veikė tomis dienomis, pavertė juos ieškotojais, nes jiems nieko kito nereikėjo daryti, žinote. Viskas gerai, jūs turite maisto, turite, kur miegoti, baigta – nieko daugiau nereikia gyventi laimingai. Toks komfortas nereikalauja iš jūsų daug laiko, jie turėjo laiko – daug laiko. Ir ką jie darė su šiuo laiku? Jie, pavyzdžiui, nėjo plaukioti arba šokti – nieko panašaus. Šį laiką jie leido medituodami. Ir kai meditacija prasidėdavo, tada jie suvokdavo, kas yra Dieviškoji energija, kas yra Dieviškumas, kas yra Dievas. Sakau jums, jie aptaria netgi privatų Kristaus gyvenimą ar panašius dalykus. Tai neįmanoma Indijoje, niekas taip nedaro. Niekada nešautų jiems į galvą, kodėl Krišna turėjo šešiolika tūkstančių žmonių: tam buvo priežastis, Jis vis dėlto yra Dievas.

Dievas yra Dievas, jūs esate žmonės. Ką jūs galite žinoti apie Dievą, jei jūs atsiradote Jo dėka? Jie neapartinėja tokių nesąmoningų dalykų. Taip turi būti. Ir dabar, kai sakau jiems apie Jo šešiolika tūkstančių energijų, jie sako: „Taip“. Tada penkios žmonos reiškia penkis elementus – „Taip“. Jie yra Dievai. Niekas apie tokius dalykus nediskutuoja. Kaip jūs galite suvokti Dievą? Ar jūs galite suprasti Mane?

Jūs negalite. Pabandykite – negalite Manęs suprasti. Tai labai sunku. Taigi negalite suprasti, jūs negalite suprasti Dievo. Prašau, suvokite vieną dalyką, kad neįmanoma visiškai suvokti Dievo. Bet jūs galite būti ryšyje su Dievu, jūs galite būti Dievo draugijoje, jūs galite būti palaiminti Dievo, jums gali rūpintis Dievas, jūs galite žinoti daug dalykų apie Dievą, bet jūs negalite suprasti. Yra dar vienas dalykas, kurį būtina suprasti – jūs negalite suprasti, kodėl Dievas daro šiuos dalykus, kodėl Jis daro tą ar aną. Jūs negalite suprasti ir paaiškinti to. Turiu omenyje, kažkas gali netgi paklausti: „Kodėl Jis sukūrė Svastiką?“, tada: „Kodėl Jis sukūrė Omkarą?“ Žmonės šiuo metu yra tokie arogantiški, kad gali paklausti Dievo: „Kodėl Tu egzistuoji?“ Žinote, jie gali prieiti iki tokio lygio, nieko keisto. Taigi ši arogancija, šis ego atskyrė mus nuo Dievo.

Mes nematome savo pačių ribų, labai pasitikime savimi ir to nesuvokiame. Taigi ši Energija, ši Šakti, yra ta, kuri davė jums savirealizaciją, taip pat duos ir Dievo realizaciją, bet jūs vis tiek nesuprasite Dievo. Jūs turite pakilti virš Dievo, kad Jį suprastumėte. Kaip suprasite? Tarkime, kas nors yra žemiau jūsų, jūs tai galite suprasti. Bet kaip galite suprasti tai, kas yra virš jūsų? Tarkim, kažkas yra Kabeloje, apačioje, ir nori suprasti apie mano namą. Ar jis supras? Jis turi pakilti aukščiau Kabelos, kad pamatytų mano namą. Taigi ir Šaltinio, iš kurio visi atsiradome, mes negalime suprasti.

Mes negalime teisti, negalime klausti kodėl: tai yra Dievo noras, Dievo troškimas, ką Jis bedarytų. Taigi, štai ką mes turime sakyti: „Ko Jis bepanorėtų, mes būsimė tuo patenkinti“. Ir Amba – energija, kuri glūdi jumoje, yra paties Dievo troškimas. Taigi, ko benorėtumėte, reiškia, kad Jo noras – jog patektumėte į Jo karalystę. Kai jūs patenkate į Dievo karalystę, Šakti jus pasodina į skirtingas, nuostabias vietas, ir kai kurie sėdi Dievo Širdyje, kai kurie sėdi Dievo Sahasrara čakroje, Dievo karalystėje. Dabar jūs turėtumėte priimti savo galias. Dabar, per Navaratri, jūs turite suvokti, kad peržengėte ribą ir patekote į dešimtąją poziciją, kur turite priimti. Aš jums tai sakiau daugybę kartų, dabar patikėkite tuo, kad esate Sahadža jogai. Tikėkite tuo, kad patekote į Dievo karalystę. Jūs negalite teisti Dievo, negalite klausti, kodėl Jis daro tą, kodėl Jis daro aną, kodėl Jis tai daro.

Jūs negalite taip sakyti – tai yra kas kita. Kai sėdite čia, tai nėra susirinkimas, tai ne politinė kova – ne, jūs įžengėte į Dievo karalystę, palaiminti Dievo, prižiūrėti, išpuoselėti ir tapę žinančiais. Bet vis tiek turi nelikti šios arogancijos, kad galėtume suprasti, kodėl tai vyksta. Nuolankumas yra nepaprastai svarbus, kitaip ši Energija negalės jūsų apsaugoti. Dabar, kai Ji praėjo per Sahasrara čakrą, turi kilti vis aukščiau ir aukščiau. Todėl, visų pirma, jūs turite būti nuolankūs. Nuolankus nereiškia kokio nors dirbtinio verslininko ar politiko nuolankumo. Nuolankumas turi būti širdyje, tai yra: „Dieve, mes nenorime Tavęs suvokti, Tu esi

per daug didis. Bet leisk mums pažinti save.“ Ir tada jūs nustebsite, kad Jis jūs sukūrė pagal savo atvaizdą. Tai reiškia, kad Jis jums davė visas galias.

Jis jus sukūrė. Kadangi Jis jus sukūrė, tai jūs negalite Jo suvokti. Jis yra Šaltinis, jūs negalite Jo sukurti. Jis jus sukūrė pagal savo atvaizdą. Dabar, ką galite padaryti, tai pakeisti kitus pagal Jo atvaizdą. Šios galios yra jumyse. Bet, visų pirma, jūs turite būti disciplinuoti, ko labai trūksta. Žmonėms sunku būti disciplinuotiems. Jeigu jie negali kontroliuoti savęs, kaip gali išvis ką nors kontroliuoti? Nėra disciplinos, vadinasi, jūs negalite savęs kontroliuoti.

Taigi pirmiausiai turi būti disciplina, turite matyti, kad galite save kontroliuoti, nes dabar jūs esate Dievo karalystėje. Ar matėte filmą „Ponas Bynas“, apie kvailą žmogų, matėte? Štai kas nutinka, kai atėję į karališkąjį Devi kiemą, patekę į Dievo karalystę, išdidžiai turite sėdėti soste, bet jūs elgiatės kaip Ponas Bynas, matote. Jūs nežinote kaip išsėdėti savo vietoje, norite sėdėti šone ar sėdėti ant sienos, ar kaip kitaip keistai elgtis. Nėra disciplinos. Jūs turite būti disciplinuoti. Kur jūs sėdite? Jūs sėdite Dievo karalystėje. Taigi jums reikia turėti orumo, turėti prielankumo, turėti atjautos, turėti tos meilės ir atsidavimo. Bet jei to nėra, tada ši Energija yra bevertė, nes jūs esate šios Energijos nešėjai.

Tarkim, jei noriu pasemti vandens, reikia stiklinės, kuri turi būti tuščia. Jei ji yra pripildyta ego, ką ja galima pasemti? Arba jei tai yra akmuo, jūs negalite iš jo gerti vandens, pirmiausiai turite išgremžti duobutę, kad įpiltumėte vandens. Jei jau esate pripildyti savo pačių idėjų, savo pačių patogumų, savo pačių progreso, ar kas tai bebūtų, jei yra vien tik tai, tada negalėsite labai aukštai pakilti. Jūs turite visiškai atsiduoti, sakykite: „Motina, koks bebūtų Tavo troškimas, mes nenorime turėti jokių asmeninių troškimų.“ Tada Dievo troškimas veiks. Jūs norite, kad Kundalini dirbtų dėl jūsų, ir tai yra Dievo troškimas, ne jūsų, ji veikia nepriklausomai nuo jūsų troškimo, bet ji yra ta, kuri išpildys visus jūsų taip vadinamus troškimus, netgi jums nežinant. Įvyks stebuklų stebuklai, tiek daug stebuklų, kad dabar mes net nežinome, kaip parašyti knygą apie jau įvykusius stebuklus. Bet šie stebuklai jums įvyksta, nes jūs esate realizuotos sielos. Jūsų dėmesys turėtų būti tvirtas, jūs turėtumėte matyti save ir introspektuoti: „Dabar esu Dievo karalystėje, kokia mano situacija? Ar verta būti čia, ar esu to vertas, ar aš tinkamai elgiuosi, o gal aš vis dar netikiu?“ Jei jūs netikite, kaip pakilsite?

Tikėti reiškia, kad jūs matėte kai ką, jūs pažinote kai ką realaus, jūs tai patyrėte. Ir vis dėlto jūs nesate atsidavę. Jei atsiduodate Dievo valiai, tada viskuo pasirūpinama. Jūs niekada tuo nenusivilsite, jokios abejonės, ir viską, visus dalykus, kurie atrodo kaip sunkumų ir kliūčių kalnai, jūs pereisite, tiesiog kaip lėktuvas praskrenda virš viso to. Jūs neturėsite jokių problemų. Taigi, šiandien aš labai džiaugiuosi, kad ši pudža yra atliekama žmonių iš šalies, kuri yra disciplina, kuri yra labai svarbi, tai yra Šveicarija. Bet jie naudoja discipliną blogiems dalykams, ne geriems. Pavyzdžiui, jie turi kariuomenę. Kas kelias į tokį tolimą kraštą, kad pultų? Niekas.

Kam jiems kariuomenė? Ir kariuomenė yra privaloma, ar žinote tai? Nes jie apiplėšė kitus žmones ir laiko jų pinigus čia kaip banditai. Taigi, visi tie pinigai yra jų bankuose, ir jie nerimauja, kad bet kuriuo metu kas nors gali ateiti ir pradėti reikalauti savo pinigų, ir gali juos atakuoti, panaudodami destruktivią galią. Kadangi jie elgiasi neteisingai, turi kariuomenę – dėl baimės, tik dėl baimės. Nereikia čia turėti kariuomenės. Bet visi turi eiti į kariuomenę, prisijungti prie kariuomenės, nes jie yra baisiausi vagys. Antra, jie yra labai priklausomi nuo laikrodžio, kurį sukūrė žmonės. Dievas laikrodžio nekūrė. Taigi, laikrodis yra svarbu, nes jie gamina laikrodžius.

Jei jie gamina laikrodžius ir patys jiems nevergauja, kas pirs jų laikrodžius? Jie sakys: „Kas iš to, kad jūs visi turite laikrodžius, ir vis tiek esate tokie?“ Taigi, jie yra labai disciplinuoti. Ne tik – jie yra, turiu omenyje, ekstremaliai, ką pademonstravo vakar – jie tikrai turi per daug švaros savyje. Kai kurios iš ištėkėjusių merginų – turiu pasakyti, apgailestauju, kad turiu tai sakyti, bet tai faktas – jos buvo iš Šveicarijos, ir pasiekė pranešimai, kuriose sakoma: „Motina, jos turbūt buvo tarnaitės ar baro tarnaitės.“ Taigi paklausiau: „Kodėl?“ „Jei kas nors nukrenta kur nors, iškart jos pakelia ir sutvarko tai“. Net jei kas nors... Tiesiog net su svečiais, matote, svečiai sėdi, o jos neturi laiko kalbėtis. Nėra kada kalbėtis vieni su kitais, nieko nėra. Jos visada dėl ko nors nerimauja: tai tas, tai kas nors išsitepė, tai kitas išsitepė – kaip tarnaitės. Suprantate? Visa tai kilo dėl tos siaubingos disciplinos, kurią jos turi. Ši disciplina nėra dieviška disciplina.

Gamta visai kitokia. Pažiūrėkite į gamtą, pažiūrėkite, kokia ji nuostabi, čia niekada nėra blogo kvapo. Bet štai, jei apsigyvena

žmonės, tada prasideda visokios smarvės, nors šiaip jų niekada nebuvo. Gamta savimi pasirūpina, apsisvalo, ji pati viską padaro. Taigi, viskam yra skirtas laikas, ir tai turi būti atlikta trumpai pailsint. Turiu omenyje, jei turite sutvarkyti namus, tai sutvarkykite, bet jei visą laiką jūsų dėmesys nukreiptas į tvarkymą – čia sutvarkyti, čia išvalyti, čia pataisyti – jūs niekam netinkate, jūs – kaip dulkių siurblys! O kas gali mylėti tokią moterį, kuri nuolat yra kaip siurblys? Bet vėlgi jūs žinote, kad Devi turi kraštutinumus, taigi tai vienas iš kraštutinumų. O kitas kraštutinumas yra absoliučiai tingūs žmonės, čia Anglijoje – absoliučiai tingūs, labai tingūs. Jie gali gyventi labai apsileidę ir peržengę visas ribas.

Taigi, turi būti pusiausvyra. Tvarka yra mums, o ne mes – tvarkai. Jums už tai nemoka, jūs nesate tarnaitės. Taigi, švara turi būti. Mums tai patinka, todėl tvarkomės. Bet nereikėtų, kad pradėtume dėl to panikuoti, atsidurtume situacijoje, kai nebelieka laiko bendrauti, būti maloniems kitiems, geriems kitiems, netgi nelieka laiko meditacijai. Net meditacijos metu jie žvalgysis aplink – gal kas nors kur krenta: „O Dieve!“, eis ir pakels. Aš nenustebčiau, jei jie net bažnyčioje taip elgtųsi! Nėra jokios meditacijos disciplinos, meditacijos, dieviško darbo disciplinos, disciplinos sekant Dievo valią, to nėra. Kol neatsiras tos disciplinos pakankamai, viskas, ką jūs darote, bus žemiška ir kvaila, beprasmis gyvenimo švaistymas ir savigarbos nebuvimas.

Taigi, dabar būnant Sahadža jogais reikalinga meditacijos disciplina. Tada Energija, ta Amba, Ji taip gerai jus pažįsta: Ji žino jūsų praeitį, ir Ji žino, kokia asmenybė esate. Kai pradėdate introspektuoti ir stebėti save – „Kas manyje negerai?“, ir pasiekiate tą pusiausvyros būseną – „Ką aš turiu daryti?“, pirmiausiai jūs turite medituoti. Nėra kito būdo, turiu pasakyti, nėra kito būdo. Kai kas nors sako: „Motina, aš lioviausi valgyti tą, lioviausi valgyti aną“ – tai nesvarbu. „Motina, aš darau tą ir aną, stoviu ant galvos“ – irgi nesvarbu. Jūs turite medituoti, šiek tiek medituoti rytė ir šiek tiek vakare. Ir nežiūrėkite į laikrodį, kai medituojate. Kas beatsitiktų, jūs turite skirti laiko meditacijai. Tai juk neužima daug laiko.

Noriu pasakyti, kad sutikau vieną moterį, kuri taip ilgai puošdavosi, kad jei nors dalį to laiko skirtų meditacijai, nebereikėtų tiek daug makiažo. Jūsų oda pagražėtų, plaukai pagražėtų, jūsų veidas pagražėtų, viskas susitvarkytų. Jums nieko nereikia naudoti, jums nereikia jokios kosmetikos ar ko kito, visos jūsų kūnas savaime kvepės. Viskas bus padaryta. Taigi pirmiausiai turime ieškoti atsidavimo Dievo valiai. Sahadža jogams tai labai svarbu. Vos tik jūs atsiduosite, visos jūsų problemos bus išspręstos. Jūs taip pat atiduodate visas savo problemas: „Aš viską atiduodu Tau. Dieve, Tu sprendi šią problemą. Tu padaryk tai.“ Tai tokia tiksliai, tokia efektyvi, tokia veiksminga Energija.

Be to, Ji myli jus, rūpinasi ir atleidžia. Net jei klystate, Ji atleidžia: „Bus gerai, viskas bus gerai.“ Ji laukia, kol tinkamai pasodins į sostus jus, besimėgaujantičius savo energijomis. Taigi viskas, ko reikia, daroma labai rūpestingai. Dabar yra Navaratri, dešimtoji Navaratri naktis, kuri jums visiems yra pati svarbiausia – tai laikas, kai Paramčaitanija tampa aktyvi. Ir dėl savo aktyvumo, kaip žinote, Ji tampa labai galinga, taigi, jei kas nors yra negeras jums, bando jums kenkti, man visai nereikia dėl to rūpintis – tuo bus pasirūpinta. Visa, ką esate blogo padarę, visos blogos karmos, kurias turite, jums už tai bus atlyginta, be abejonės. Bet jei jūs esate realizuota siela, viskas baigta – jūs nesate tame pačiame lygyje. Pavyzdžiui, mes galime pasakyti, kad paprasti žmonės gali būti apkaltinti nusikalstamumu. Bet, tarkime, kad jūs užimate karališkas pareigas, tada niekas negali jūsų nubausti. Jūs aukščiau įstatymo.

Tas pats nutinka jums: niekas negali jūsų paliesti, niekas negali jūsų sunaikinti ir niekas negali sustabdyti jūsų progreso. Tik jūs patys galite tai padaryti. Ir niekas negali pakenkti Man, nė vienas rakšasas negali Man pakenkti ir niekad negalėjo. Bet jūs esate tie, kurie galite Man pakenkti, nes šiame gyvenime Aš pasiėmiau jus į savo kūną, ir Aš jus valau savo kūne, viską, visą valymą, viską – tai nėra lengva. Ir iš pradžių ši Energija atėjo pas levą bei Adomą ir pasakė: „Jūs turite gauti Žinias“. Taigi pažadas turi būti išpildytas ir tai turi įvykti, nors tai ir labai sunki užduotis. Ypač Vakaruose labai sudėtinga padaryti taip, kad žmonės suprastų, jog jie yra neatsiejama visumos dalis – labai sunki užduotis. Jie kalba apie labai didelius dalykus. Aš sutikau žmonių, rašančių šiuo metu, kad nėra nieko stabilaus, mokslas toks ribotas, neišsprendžia mūsų problemų. Jie rašo visokias storas, storas knygas.

Bet jei parašysite, kad mes kai ką atradome, jie apie tai net nenorės girdėti. Jie nenori susitikti. Jiems visiškai neįdomu. Taigi, aš nežinau, kokie ieškotojai jie yra, su tokiais dideliais ego balionais, ir dar vadinami ieškotojais? Ko jie ieško? Ego balionas. Tarkime, kad jūs turite didelį balioną ir įmetate jį į vandenį, kas atsitiks? Balionas plaukios šen ir ten, šen ir ten, jūs neturite jokio galutinio tikslo. Lygiai taip pat jie neturi jokio galutinio tikslo, sakymas: „Mes ieškome, darome viena, darome kita“ – be jokio

galutinio tikslo, be jokio supratimo, be jokios reikšmės mūsų gyvenimui, absoliučiai beverčiai žmonės. Jie niekam tikę.

Mes turime pasistengti juos išgelbėti, kuo daugiau. Bet tų, kurie nenori ateiti, ir nereikia, mums visiškai nereikia. Jie patys turi to paprašyti, nuolankiai turėtų pasakyti: „Mes norime pas jus ateiti“, tik tada padėsime. Aš niekam niekada nerašiau laiško: „Prašau, ateikite į mano programą.“ Visi tie mokytojai, guru siuntinėjo laiškus visokiems aktoriams, muzikantams ir visiems. Aš niekada nerašiau. Aš tiesiog paskelbiu apie save, jeigu norite ateiti, galite ateiti. Šio reklamavimosi irgi nenorėjau. Taigi, dabar suprantate, kad dabar mes matome, kaip pildosi labai seniai duotas pažadas, jog jūs gausite Žinias. Ir jūs turite Žinias. Bet jūs turite būti susitapatinę su šiomis Žiniomis, turite žinoti, kad turite Žinias, kad šias Žinias galite perduoti kitiems.

Ir mes galime padaryti šį pasaulį nuostabų, ir išpildyti Adi Šakti viziją. Būtent šiam tikslui Ji jus ir sukūrė, iš paprastų žmonių padarė superžmonėmis būtent šiam tikslui, todėl jūs turite tai padaryti. Ir jei šiandien lenkietės Man kaip Džagadambai, tada žinokite, kad Džagadamba yra ne kas kita kaip Adi Šakti. Kol jūs, žmonės, nepakilsite iki to lygio, savo disciplinos dieviškumo kelyje, pavyzdžiui, kai kurie žmonės iki šiol rūko: „Žinote, nieko tokio, suprantat, mes – normalūs, paprasti žmonės, galime taip elgtis“ – puiku, nešdinkitės. Nesijaudinkite dėl tokių žmonių. Jie bus palikti. Niekam tikę žmonės, kur jie gali nueiti? Aš manau, kad jie kabos pragaro prieangyje, nes pragare nedaug likę vietos, taigi, nežinau, kas jiems nutiks. Bet jūs dabar galite viską, tik turite atsiminti, kad turite kontroliuoti save, savo jausmus. Negalime savęs kontroliuoti net ir visai paprastose situacijose.

Jei negalime savo arklių suvaldyti, kaip pakilsime į reikiamą lygį?! Taigi, nešvaistikime savo energijos visom šiomis smulkmenom. Tiesiog žinokite: jūs turite medituoti, turite kilti, ir turite tai perduoti kitiems. Tai iš tikrųjų įmanoma, jei tikrai mylite save. Jei mylite save, tada turite suprasti: „Matai, mano kūnas, mano protas – viskas duota Dievo. Kaip viskas nuostabu. Viskas taip ypatinga ir bus panaudota Dievo tokiame kilniame tikslui.“ Jūs esate pavyzdžiai, jūs sukurti tokiame lygiui. Bet dabar turite laisvą valią, ir turėdami šią laisvą valią turite augti. Turėdami šią laisvą valią turite suprasti, ką turite daryti ir kaip pasiekti tą lygį. Tai gamtos reakcija į visa tai.

Gamta visada reaguoja į žmones. Gamta neturi pasirinkimo laisvės, bet Dievas reaguoja, ir kai Dievo reakcija prasideda, tada mes matome, kad visa tai prasideda. Norėčiau, kad paklausytumėte Mano paskaitos įrašo apie Višnumą, kur labai labai gerai paaiškinta, kodėl visos nelaimės prasideda, kodėl miršta žmonės nuo tų nelaimių. Tai labai gera paskaita, tikiuosi, jūs visi ją iš klausysite, klausysite vėl ir vėl. Mano paskaitos neturi būti tik šiaip maloniam vakarui, tai turi būti tai, ką jūs turite suprasti. Visa, ką Aš sakau, yra tiesa, tai absoliuti tiesa ir labai subtilūs dalykai, kurių niekas niekada iki šiol nėra sakęs. Kadangi jūs gavote savirealizaciją, esate Sahadža jogai, Aš galiu jums tai pasakyti. Telaimina jus Dievas.

1993-0321, Birthday Puja, Satya Yuga

View [online](#).

Puja for the 70° Birthday, New Delhi (India), 21 March 1993.

Labai sunku kalbėti, netgi man, matant tiek daug Sahadža jogų, sėdinčių čia švytinčiais veidais, susirinkusių iš viso pasaulio, tarytum, šiandien mano vizija įgavo formą.

Jumyse aš matau rytojaus išgelbėtojus, kurie išgelbės šį pasaulį nuo visų Kali Jugos amžiaus negandų, kurios supa mus. Jos puola iš visų pusių, tuo tarpu jūs, žmonės, iš šios Kali Jugos tvenkinio gimėte antrą kartą ir tapote tikrais dangiškais lotosais – įvairių spalvų, atspalvių, aromato ir grožio. Užuoat šventusi savo gimimo dieną, geriau aš švėsiu jūsų gimtadienius. Kaip jums anądien ir sakiau, tai jūs esate nuostabūs meilės ir tiesos ieškotojai, kad visa tai gali suveikti, kitaip tai būtų neįmanoma. Netgi vieną žmogų pakeisti yra labai sunku, bet jūs buvote tokie jautrūs ir gilūs, kad ši subtili išmintis, net nežinau kaip, įsiskverbė į jūsų esybę. Tai neįtikėtina. Aš negaliu patikėti pati, kokie puikūs žmonės gimė Kali Jugos amžiuje. Niekas negali patikėti, kad prieš mane sėdi tiek daug šventųjų, tiek daug Vali, tiek daug Nali sėdi priešais mane. Dvasingumo istorijoje to niekada nebuvo. Netgi Danguje yra tik keletas dievų ir deivių, ne tiek daug.

Jūs esate vienas už kitą geresni – tokios gražios širdys, tokie puikūs protai ir toks aktyvus dėmesys; tikrai nuoširdžiai dėkoju jums visiems, kad per šį septyniadesimtmečio gimtadienį galiu matyti tiek daug žmonių, ko tikrai nesitikėjau. Jūs žinote, Sahadža joga prasidėjo nuo vieno žmogaus, ir tada, iš tų, kurie taip pat prisijungė, kai kurie buvo orientuoti į valdžią, į pinigus, įvairūs žmonės sukeldavo mums rūpesčių. Viena po kitos atsirado daug problemų. Taip pat ten buvo labai žemo lygio ieškotojų. Tačiau šiandien matau, kad jie tapo nuostabūs. Aš negaliu atskirti vieno nuo kito, štai kaip nutiko. Ir jūsų atsidavimas Sahadža jogai yra didžiausias palaiminimas šiam pasauliui. Aš negalėčiau to padaryti viena. Jūs tai žinote. Jei galėčiau, tada man nereikėtų jūsų.

Jūs esate kanalai ir turite dėl to dirbti toliau ir toliau. Tai yra tikrai nepakartojama, kokių būdu Delio žmonės viską organizavo. Pirmiausiai kiekvienas buvo taip įsigilinęs į šią gimtadienį. Aš nežinau priežasties, bet kad ir kas bebūtų, Delio žmonės pasakė: „Šį kartą mes ketiname švęsti Jūsų, Motina, gimtadienį Delyje.“ Aš tariau: „Visi į tai atkreipė dėmesį, taigi būkit atsargūs, tai nebus lengva. Tai didelis galvos skausmas. Ateis daug žmonių.“ Bet tiek daug jie nesitikėjo, esu tikra. ... žmonės ateina. Šimtai ateina iš ten, šimtai – iš šen. Aš paklausiau: „Ar jūs nerimaujate?“ Jie atsakė: „Ne, mes esame dėl to labai laimingi.“ Aš mačiau jų užsidegimą, jų organizuotumą, būdą, kaip jie tai atliko. Geriausia viso to dalis yra Delis –vieta, kurioje gyvena įvairių politikų, vieta, kur daug grupuočių ir panašiai, bet Delio Sahadža jogoje politikos nėra.

Nėra kivirčų. Nėra vienas kito erzino. Tai yra nuostabu, kad tai vyksta tokioje vietoje kaip Delis, kur kiekvieną dieną išgirsti, kad netgi mūsų parlamentarai mušasi tarpusavyje. Galbūt tik šitame pragare šis gėris gali gimti ir pasireikšti per Sahadža jogus. Sahadža jogos žinios, kaip jūs žinote, yra ypatingai, ypatingai subtilios ir nėra lengva pasiekti žmones, kurie vadina save intelektualais, arba tuos, kurie yra tikri savo patogumų vergai. Taigi, vienoje pusėje mes turime neišmanančią minią, kitoje pusėje – žmonių klasę, kuri gyvena savo protų rėmuose. Abiem atvejais, manau, jie visi yra labai nemalonūs. Bet būdas, kaip jie sugėrė šią subtilų Dieviškumo nektarą, yra neįtikėtinas. Niekas negali suvokti netgi to, kad yra tiek daug gimusių po mano gimimo, šioje Žemėje, ar netgi gimusių prieš tai, bet tik keletas. Kaip tik po mano gimimo jie atėjo į šį pasaulį atsiduoti Sahadža jogai.

Bet, kai aš pamačiau šį pasaulį, buvau šokiruota, daug daugiau nei pats Kabiras. Aš tariau: „Kaip apie tai kalbėsiu su kitais?“, savo šeimos nariais. Aš nežinojau, kaip pradėsiu šią temą. Tai buvo neįmanoma, štai kokia neišprusimo tamsa. Kaip jie patikės, kad Dieviškumas egzistuoja ir jų laukia? Jie visi išpažino kurią nors religiją, kuri neturėjo jokio ryšio su realybe. Ir net nebuvo įmanoma įsivaizduoti, kokių būdų aš galėčiau su jais kalbėtis. Aš prisimenu pirmą įvykį, kai mes nuvykome į Nargolą, kur atvėriau Sahasrara. Pirmas žmogus, gavęs realizaciją, buvo juvelyras Gudžratis. Tuoju pat visi kiti žmonės, jų buvo maždaug trisdešimt penki, pradėjo sakyti: „Žinoma, jis turtingas žmogus, jis juvelyras, todėl Motina davė jam realizaciją.“ Tai buvo pirmas ir paskutinis kartas, kai aš supykau.

Aš pradėjau ant jų šaukti: „Jūs, niekam tikę žmonės, jūs niekada nepasieksite Dieviškumo!“, ir staiga pagalvoju: „Sustok tuojau pat. Tu turi ateiti į kitą pasaulį, kitu laiku, kai žmonės supras, kas yra Sahadža joga.“ Bet staiga po šito žmonės savo rankose pradėjo jausti vėsų vėjelį, staiga po mano riksmų. Įsivaizduokite. Ir jie pasakė: „Motina, žinai, tai veikia. Tai veikia mumyse. Tai veikia iš mūsų.“ Taigi pirmiausiai turėjome šiuos 12 žmonių, ir viena poniją, kuriai daviau realizaciją anksčiau, ji buvo keturioliktą. Taigi pirmiausiai turėjome tik 14 Sahadža jogų, kuriems tai nusileido tarsi iš giedro dangaus. Jie buvo netekę amo. Jie nežinojo, kas tai buvo. Ir tada netikėtai vienoje iš programų ponija, kuri buvo apsėsta kažkokio brahmano, atėjo ir pradėjo šaukti: „Džagadamba, Džagadamba.“ Jie nesuprato.

Aš niekada jiems nesakiau, kas buvau. Bet ir priešingai niekada nesakiau. Taigi tada ji padeklamavo ištrauką iš poemos „Saundarya Lahari“ sanskrito kalba, o ji tebuvo paprasta tarnaitė, ir kalbėjo vyro balsu. Taigi visi buvo apstulbę, kad bhutai gali sakyti tokius dalykus. Ir tada ji išėjo. Po to šie žmonės pradėjo į tai žiūrėti atidžiau. Ir jie norėjo atlikti man pudžą pirmą kartą mano namuose. Žmonės vis dar nebuvo tikri, ar elgiasi teisingai. Netgi pakviesti brahmanai sakė: „Ši „saptasadi“ [apeigos] yra labai sunki pudža ir kažkas mums atsitiks.“ Bet po pudžos jie tarė: „Nieko nenutiko, mums daug geriau.“ Jie visi pajuto vėsų vėjelį ir visa atmosfera pasikeitė. Jie pradėjo suprasti, kad Sahadža joga yra Juga dharma, vienintelė iš Kali Jugos, taigi Sahadža dharma tapo šios Jugos dharma.

Ši Juga yra labai sunki, be abejonės. Bet tik sunkumuose mes tampame tikrais ieškotojais. Štai kas jums visiems atsitiko – jūs atradote, kad visur, kad ir kuo žmonės sektų, jie nepasiekia jokio rezultato. Kaip kokonas – jie atsimušą į šen ir ten. Žmonės gavo savirealizaciją taip greitai ir, kai jie man pasakė, kaip jie ieško, kas jiems vyksta, aš buvau apstulbusi. Kaip šis ieškojimas juose veikė ir pastūmėjo juos link Sahadža jogos. O tuo pat metu, aš turiu pasakyti, daugelis pražuvo netikrų mokytojų gnaužuose. Nepaisant to, šiandien turime daug Sahadža jogų. Jūs atstovaujate savo šaliai, bet jūsų šalyse jogų yra dar daugiau. Netgi Indijoje mes turime jų daug daugiau.

Jūs esate čia, atėjote jiems atstovauti. Taigi padauginus šį skaičių, nežinau, kiek mūsų būtų čia. Daugelis manęs klausė: „Kiek yra Sahadža jogų?“ Aš atsakiau: „Aš nežinau.“ Jie tarė: „Jūs nežinote?“ Pasakiau: „Ne. Mes nevedėme apskaitos.“ Jie negalėjo suprasti. Aš pasakiau: „Mes neturime biuro, įrašų. Aš neturiu sekretorės. Aš nemoku spausdinti. Aš netgi nemoku išrašyti savo čekio.“ Jie negalėjo suprasti, kad šiais moderniais laikais gali egzistuoti toks žmogus. Bet viskas padaroma kažkaip. Nepaisant viso mano šiuolaikiškumo neišmanymo, absoliučiai viskas padaroma, tobula tvarka, kaip nuotolinio valdymo pultelis.

Dabar visas šis reikalas – neištariau nė žodžio, turiu pasakyti, nieko. Niekada nepateikiau jokios idėjos, kaip turi būti. Aš netgi jiems nepasakiau, kiek tikimės žmonių. Bet žiūrėkite, kaip viskas spontaniškai susidėliojo, nes jūs visi turite įsipareigojimą ir tai jums suteikia visus šiuos organizacinius sugebėjimus. Tiek daug dalykų, kuriuos matėte, buvo padaryta dėl to, kad Paramčaitanija [Dieviškos vibracijos] atėjo į Kritą Jugą, kur tai suveikia. Tai veikia. Ir ši veikla taip pat visiškai palaiko jus. Pavyzdžiui, policija mums pasakė, kad čia gyvena musulmonai ir mums gali kilti pavojus. Jie gali pakenkti. Aš paklausiau: „Kurie musulmonai?“ Jie atsakė: „Nizamudino Aulijos žmonės.“ Aš pasakiau: „Jie niekada mūsų nenuskriaus.“ Paklausė: „Kodėl?“ „Nes jis buvo sufijus ir buvo didi realizuota siela, ir tie žmonės, kurie yra kartu, turi būti, daugelis ir yra sufizmo pasekėjai.

Kaip jie gali mums pakenkti?“ Taigi pasakiau: „Rytoj, anksti ryte, eikite ir užsidėkite čadras, kaip jie vadina, jūs visi“, jie buvo taip sužavėti, kad vakare, matėte, jie atėjo čia, ryte, ir jie buvo labai pagarbūs. Tada jie pakvietė mane ir davė dar vieną čadrą, ir pasakė: „Mes esame Tavo“, ir dar šį bei tą, visokių dalykų. Jo mokinyš buvo Amiras Khusrau, kitas labai puikus sufijus, ir aš visada žavėjausi jo poezija, taip pat kaip žavėjausi Nizamudino gyvenimu, kupinu orumo ir dieviškumo. Visiems šiems musulmonams, kurie tiesė į mane rankas ir sakė: „Mes jaučiame vėsų vėjelį“, aš pasakiau: „Tai yra Ruh [Dvasia].“ „Oho, tai yra Ruh.“ Ir kai šie žmonės pradės jausti Ruh, jie visi greitai taps Sahadža jogais, ir jūs galbūt tai turėsite... Visame pasaulyje yra tiek daug sufijų, ir mes paimsime jų adresus ir su jais susitiksim; tada jums gali tekti pastatyti dar didesnę pavėsinę, dvigubą, manau, gal netgi trigubą. Jeigu Delio žmonės nebijo dydžių, manau, kad tai daryti mes turime tik Delio mieste. Kol kas Delis yra neramumo būsenoje ir mes turime čia būti, kad nuramintume, skleistume išmintį šiems žmonėms, kurie stovi prie visų reikalų vairo. Tai pavyks. Žinoma, tai pavyks. Dėl visų šių Sahadža jogų, skleidžiančių nuostabias vibracijas. Žiūrėkite, virš jūsų galvų audinys nuolat juda aukštyn ir žemyn, nors čia nėra jokio vėjelio, lapai neplevena, bet matote, tai, kas sklinda iš jūsų, judina viską aplink.

Taigi, esu tikra, šios vibracijos atvėsins ir atneš taiką mūsų politikams ir žmonėms, kurie stovi už mūsų šalies vairo. Šioje sandūroje, kai visame pasaulyje vyksta tiek daug nepastovių dalykų, sakykim, Rusijoje – tiek nepastovumų, Bosnijoje – nežinomybė, Anglijoje – nuosmukis, Amerikoje – nuosmukis, Ispanijoje – nuosmukis, Visi kenčia skausmus, kuriuos sukėlė jų pasirinktas kraštinis elgesys. Taigi, esu tikra, ši priešprieša, kurią jie mato dabar, pataisys jų materialistinį elgesį ir esu tikra, bus pasiektas balansas. Dėl jūsų gerų linkėjimų, jūsų maldų šis pasaulis taps toks gražus, toks žavus, kad ateityje žmonės kalbės, kad pasaulis pats tapo lotosu, pilnu Dieviškumo aromato. Jūs esate žiedlapiai, jūs esate vainikas, jūs esate spalva, jūs esate grožis, jūs esate žiedadulkės šio nuostabaus lotoso žiedo, kuris yra mano šio pasaulio vizija. Šiandien, aš tikiuosi, kad jūs visi nuspręsite dirbti Sahadža jogai, skleisti Sahadža jogą ir dirbti dėl savęs. Vienintelis pavojus yra tas, kad nė vienas neturime leisti ego atsisėsti ant galvos. Tai vienintelis gyvenimo arkliukas. Jei galite patys joti ir neleisti šiam arkliukui joti ant jūsų, tada tobulėsite labai greitai, nuostabiai. Taigi, esu tikra, kad Sahadža joga paplis.

Kiekvieną gimtadienį mes turime prisiekti. Aš nežinau, kokią priesaiką man reikėtų duoti. Žmonės sakė, kad neturėčiau taip sunkiai dirbti, aš dirbu tikrai sunkiai, bet prisiekiu, kad dirbsiu dvigubai sunkiau. Tokiu pat būdu jūs visi turite šiandien prisiekti, kad mes visi pasižadame dirbti dėl Sahadža jogos. Mes rūpinsimės ja. Yra mokslininkų, kurie turėtų parašyti knygas, gydytojų, kurie taip pat galėtų išleisti knygas, raštus, apvažiuoti ir pakalbėti su savo kolegomis, organizuoti susitikimus, paskaitas, kartu su savo bendradarbiais. Yra architektų ir kitų profesionalų, kurie galėtų duoti savo kolegoms realizaciją. Netgi žmonės, susiję su finansais, turėtų imtis Sahadža jogos. Tai yra labai svarbu, nes finansines problemas gali išspręsti tik Dieviškoji energija. Niekas kitas negali šito išspręsti.

Taigi kiekvienas šiame pasaulyje – dirbantys teisės ar kitoje srityje – visi jūs turėtumėte ateiti į Sahadža jogą ir imtis kūrybos. Tada jūs turite atnešti Sahadža jogą į savo aplinką, į kaimus, į miestus, kur tik įmanoma, kur tik galite pasirošti, jūs turite skleisti Sahadža jogą visur. Tačiau, kalbant apie gydymą, pataričiau, kad jums nereikėtų nieko liesti. Prašau, naudokite tik mano nuotrauką. Taip turėsite daugiau Sahadža jogų ir mažiau sergančių žmonių. Taip pat žmonės bus išgydyti ir jie visi taps Sahadža jogais. Taip pat mes turime žemės ūkio sritį, kurioje kai ką jau nuveikėme, bet dar daug ką galime padaryti. Kas nors galėtų susitikti su valdžia ir pasakyti, ką žemės ūkis gali. Galėtumėte suformuoti komisiją ir su jais susitikę aptarti, kaip Sahadža joga galėtų padėti žemės ūkiui. Taip pat mes turime padėti savo vaikams.

Mes turime juos prižiūrėti, nes žinote, kokia ateitis jų laukia, kokia atmosfera artinasi, netgi Indijoje. Mes turime stebėti, kad mūsų vaikai būtų tinkamai auginami Sahadža kultūroje. Tai labai svarbu, nes jie yra rytojaus Sahadža jogai. Tiek daug iš jų gimė realizuoti, taigi mes turime juos tinkamai auklėti ir turime juos padaryti „aala ala darza“ – aukščiausiais Sahadža jogais, kaip giedama giesmėse. Taip pat mūsų šeimyninis gyvenimas yra svarbus. Sukrečia, kad šiais laikais šeima tampa kažkokia kvailyste. Niekas nesupranta jos svarbos. Mes, esantys Sahadža jogoje, turime suprasti. Turime atsisakyti mažų kivirčių, peštynių. Atsisakyti šiurkštumo, žiaurumo.

Nuo pat pradžios turėtų būti deramas sutarimas tarp vyro ir žmonos, kad būtų partnerystė, kad vaikai matytų šitą draugystę ir tuo mėgautųsi. Savo apranga, savo gyvenimu turime būti orūs ir padorūs, gerbti savo kūną. Tai labai svarbu. Mes turime rengtis drabužiais, kurie tinka mūsų šaliai. Turiu omenyje, įsivaizduokite vasaros klimatą. Jei kažkas panorės apsivilkti trijų dalių kostiumą, kas jiems nutiks? Kas mums tinka, kas pritaikyta mūsų kultūrai, turite pabandyti rengtis padoriais drabužiais, tradiciniais drabužiais. Ypatingai moterims labai svarbu vilkėti drabužius, kurie suteiktų joms orumo. Taip pat norėčiau paminėti dar vieną dalyką – ypač ponios turėtų skaityti bent jau laikraščius. Jei jūsų dėmesys bus sutelktas į problemas, kurios yra šiame pasaulyje, tai bus labai veiksminga, nes žinote, kad jūsų dėmesys yra gyvas.

Taigi naudokite savo dėmesį. Vartote laikraščius, matote – žinau, kad tai kartais labai siaubinga, bet jūs galite pasidaryti bandaną, jūs privalote matyti, kas vyksta – tai labai svarbu. Taip pat vyrai turėtų skaityti ne tik sensacijas, o skaityti apie tai, kas vyksta aplink, ir mąstyti, kokie galėtų būti sprendimai, kaip jūs, žmonės, Sahadža jogai, galėtumėte padėti kolektyviniu arba individualiu būdu. Mes turime išspręsti daugelį šio pasaulio problemų. Reikia skaityti geras knygas, žiūrėti gerus filmus ir juos apmąstyti. Išlaikyti savo proto budrumą. Yra tiek daug nuostabių poemų, kurias neseniai skaičiau, išsiliejusių iš žmonių, kurie niekada nesitikėjo, kad galės sukurti ką nors gražaus, itin vertingo. Taigi šią poeziją mes taip pat kaupsime. Mes iš visur

surinksime visas stebuklingas nuotraukas. Jie bando visa tai susisteminti.

Ir dabar šioje sistemoje, jei jūs visi spontaniškai padėsite, įvyks didžiulis pasiekimas nes iki šiol mes negalėjome surinkti šių duomenų ir jų saugoti. Dabar geriausia būtų, kad visi medituotumėte. Visi turite medituoti. Tik meditacijos metu esate dabartyje ir dvasiškai tobulėjate. Aš sakiau tai daug kartų, bet žmonės tiesiog to nedaro. Dešimt minučių, jei galite prieš miegą pamedituoti, tai jums labai padėtų, nėra abejonių. Iš tikrųjų mes augame labai greitai. Iš karto žinau, kad šis žmogus medituoja, kaip jis pasikeitė. Ir tada, kai jūs prie to priprasite, niekada šito neatsisakysite. Tai labai paprasta meditacija.

Pamirkote pėdas ar panašiai, ir ryte turėtumėte būti nugalėję savo ego – tai viskas. Nėra taip, kad jūs privalote pasakyti šimtą tūkstančių mantrų ar ką panašaus. Nieko panašaus. Tai labai paprasta. Tačiau visa tai turite padaryti patys, gerbti savirealizaciją ir Dvasios augimą savyje. Prieš kitus mes turime daug pranašumų. Bet vieną dalyką aš jums turiu pasakyti: su tais žmonėmis, kurie yra nelinkę ieškoti, prašau, nekalbėkite su jais apie Sahadža jogą. Neeikvokite savo energijos tokiems žmonėms, diskusijoms ir ginčams, nes apie tai negali būti diskutuojama. Pamirškite ir palikite juos ramybėje. Aš jais pasirūpinsiu.

Tiesiog imkitės paprastų žmonių, gerų žmonių, kurie ieško tiesos. Aš nenoriu, kad nūsuktumėte sprandą dėl tokių, kurie tiki tik debatais, ginčais ir „šabda džal“ [barniais]. Šiandien Sahadža jogos kultūra taip pasireiškia, kad žmonės, vos žvilgtelėję iš karto žino, kad čia yra kažkas ypatingo ir, kad jogai turi kažkokias unikalias savybes, kurias retai rastum paprastuose žmonėse. Visi šie dalykai, turite suprasti, pasireiškė jumyse spontaniškai iš vidaus, bet jūs turite tai išsaugoti ir niekada to nesidrovėti. Niekada neturite drovėtis savo dorybių. Ir jei kokie nors žmonės bandys jums pasakyti: „Jūs geriau darykite taip arba anaip“, jei tai klaidinga, niekada to nedarykite, nes dabar jūs esate labai galingi. Tiesiog pasakykite: „Aš nenoriu to daryti.“ Jūs turite vesti žmones, o ne žmonės vesti jus. Ne mada turi jums vadovauti, o jūs turite kurti madą. Jūs turite sukurti jiems kelią. Jūs neprivalote minti takelio, kurį pramynė kiti.

Pabandykite suprasti, kad jūsų pačių asmenybė yra tokiam lygyje, jog galite matyti daug subtilių dalykų, ir esate tokie galingi, kad net kiti nepastebi, kai jūs automatiškai prisiimate atsakomybę. Nesisemkite iš jų minčių ir neišsigąskite, kai jie bandys jums pasakyti ką nors prieš jus ar prieš Sahadža jogą. Būkite užtikrinti ir pasitikintys. Štai taip viskas išsispręs. Aš esu tik moteris ir namų šeimininkė, bet buvau tokia tikra dėl Sahadža jogos, kad tai pavyko. Aš neturėjau, tarkim, galvoti, ar turiu tai padaryti, ar ne. Aš tiesiog tai pradėjau. Nors šeimoje į tai nebuvo labai atsižvelgta, nelabai su tuo buvo sutikta, bet tai nesvarbu. Aš pradėjau visą šį reikalą pati, pati tai išsprendžiau, nes aš visiškai pasitikėjau tiesa, ir jei einu tiesos keliu, tai man padės, ir tai padės visiems, kurie ateis pas mane. Ir tai įvyko.

Taigi jums tai turėtų būti visiškai nesunku. Pirmiausiai visi turite pamatyti, kad nesate sąlygoti žmonės, kad neturite ego, tada jūs turite su visu tuo eiti į priekį, ir nustebsite, kaip reikalai pradės tvarkytis. Šiandienos pudža yra labai trumpa. Štai kodėl aš jums pateikiau ilgą paskaitą. Yra labai daug dalykų, kurių šiuo metu negaliu pasakyti, nes turime mažai laiko, bet, jei prisėstumėte, jūs patys galėtumėte suprasti vieną, du, tris, keturis, penkis, šešis, septynis, aštuonis... Taigi dabar įsivaizduokite, kad jūs esate organizatoriai. Ką jūs turėtumėte daryti? Ką galėtumėte padaryti? Ką jūs ketinate pasiekti? Pabandykite ir tai pavyks. Jūs visi tai galite padaryti.

Aš manau, kad geriausia pradėti dienoraštį ir jame užsirašyti: ką nuveikėte, kiek žmonių suteikėte realizaciją, kiek pasveiko, ką galvojate apie juos. Bet dabar, jei nėra dienoraščio, Sahadža jogai gali tarpusavyje kalbėti: „Motina, mes neturime dienoraščio, taigi pradėsime rytoj.“ Ne, pradėkite tai dabar. Vienintelė Sahadža jogų bėda ta, kad jie į viską žiūri šiek tiek nerūpestingai. Žinoma, toks jų būdas. Bet tik ne į Sahadža jogą. Į kitus dalykus jūs galite žiūrėti nerūpestingai. Jeigu kažkas pradės ant jūsų šaukti, kažkas ant jūsų supyks, netgi jei jums suduos, pažiūrėkite į tai švelniai. Tai nesvarbu, jums nėra jokio skirtumo, nes esate Dvasia. Niekas negali sunaikinti Dvasios – „Nainam Čidanti Šastrani“. Bet, kai kalbama apie Sahadža jogą, jūsų požiūris turi būti kitoks.

Jeigu jūs vienur atsipalaiduojate, kitur turite būti veiklūs, ir tai yra ta pusė, kurioje jūs turite išbandyti Sahadža jogos teorijas, kai jūs turite kalbėtis su žmonėmis, organizuoti spaudos konferencijas ar bet ką, ką panorėsite, ar kokį lygį norite pasiekti. Prašau, sukurkite tinkamą planą ir tiesiog padarykite tai. Visa tai įvyks. Aš esu tikra, tai pavyks. Su visomis mintimis, kurias turiu aš, jūs turite dar daugiau, ir tikiuosi, kad iki kitų metų mes pamatysime šių ketinimų rezultatus. Aš tikiuosi, daugelis žmonių parašys

knygas, kaip parašė U. C. Rai. Esu tikra, kad knygą gali parašyti bet kuris gydytojas. Gydytojas U. C. Rai dirbo vienas pats. Visa, ką jis padarė, padarė pats. Jis tai atliko taip gražiai.

Taigi kiekvienas gali išleisti savo patirčių knygą, apie savo supratimą apie Sahadža jogą, tai padėtų kitiems Sahadža jogams. Bet tai turi būti sąžininga, labai nuoširdi knyga. Esu tikra, kad tokia knyga būtų labai įvertinta Sahadža jogoje ir mes norėtume tokias knygas išleisti. Visi, kurie turi fantazijos, turėtų pasistengti sukurti keletą naujų knygų, keletą naujų minčių, naujų kūrinių. Tai labai svarbu, nes šiais moderniais laikais žmonės nori daryti ką nors naujo, ką nors neįprasto. Esant tokiomis aplinkybėmis, esu tikra, kad jūs tai išspręsite. Taigi turime visada galvoti apie Sahadža jogą ir užsirašyti visas mintis, kurios ateina į jūsų protą, tada tai gali būti tinkamai sudėta į nuostabią Sahadža jogos knygą. Ponios taip pat turi begalę galimybių nuveikti daug darbų dėl Sahadža jogos. Tai yra labai palankus metas. Manau, kad nuo rytojaus prasidės Satja Juga.

Be abejonės. Ir tai bus požymis, kad šį kartą Satja Juga bus pergalinga – „vidžaja“. Nesvarbu, ką žmonės bandys daryti, galiausiai Satja nugalės – „Satjame vidžajate“. Tai įvyks ir jūs esate už tai atsakingi. Dėl to jus ir sveikinu vėl ir vėl. Ir tikiuosi, kad jūs pasižadėsite tai padaryti. Telaimina jus Dievas.

1993-0411, Easter Puja

View [online](#).

Easter Puja. Magliano Sabina, Rome (Italy), 11 April 1993.

Mes visi susirinkome šiandien čia, šio nuostabaus kalno viršūnėje, kad atšvęstume Kristaus prisikėlimą.

Labai svarbu Sahadža jogams suvokti didį Jo prisikėlimo įvykį, kuriuo Jis įrodė, kad dvasia nemiršta. Jis buvo... Jis buvo Omkara, Jis buvo Logos ir Dvasia, štai kodėl Jis galėjo eiti vandeniu. Taip pat mes dabar sukūrėme filmą, kuriame parodėme, kaip Muladhara, žvelgiant į anglies atomą, labai aiškiai, jeigu žiūrite iš dešinės į kairę, pamatote tikrą svastiką; o iš kairės į dešinę mes matome Omkarą. Ir žiūrėdami iš apačios į viršų, tai, ką pamatote, yra alfa ir omega. Tai, be abejonės, įrodo, kad Kristus, kaip Jis yra pasakęs: „Aš esu Alfa ir aš esu Omega“, aiškiai parodo, kad Jis buvo Šri Ganėšos inkarnacija. Dabar su savimi mes turime mokslinį įrodymą, ir taip galime teigti žmonėms, kad tai yra faktas. Nežinau, ar Kristaus laikais ši alfa ir omega buvo žinoma matematikams, bet neabejotinai žinoma Jam, kai Jis pasakė: „Aš esu Alfa ir Omega.“ Jis buvo labai nepaprasta inkarnacija ir labai svarbus mūsų augimui. Jeigu Jis nebūtų prisikėlęs, mes iš viso nebūtume galėję siekti augimo. Taigi tai didi auka. Kristaus prisikėlimas akivaizdus jūsų gyvenimuose: kas jūs buvote prieš tai ir kas jūs esate šiandien.

Tai toks pokytis, toks skirtumas, tokia transformacija. Tai Jo paties auka ant kryžiaus ir Jo nuostabus prisikėlimas sukūrė būdą mums visiems patekti į šį naują pasikeitusį būvį. Šis būvis suteikia kitokią istoriją žmonijai ir kitokią Kristui. Kristus pats buvo šventumas, tyrumas. Taigi Jo prisikėlimas yra ne kas kita kaip fizinis įvykis, galime sakyti, nes Jam nereikėjo pasikeisti, Jam nereikėjo eiti išsivalyti. Bet Jo atveju nutiko taip, kad Jis tapo prisikėlusiu iš mirusių – simbolizuojančiu, kad žmonių, neturinčių dvasingumo, gyvenimas prilgsta mirčiai; nes jie viską daro, nieko neišmanydami apie visumą, apie realybę, apie absoliučią tiesą. Viskas, ką jie daro, galiausiai priveda juos prie destruktijos. Netgi religijos, pripažintos šių didžiųjų inkarnacijų, yra visiškai nusmukusios. Nerasite nė pėdsako religinio gyvenimo tuose žmonėse, kurie tvirtina, kad yra tie, kurie gali reprezentuoti tas inkarnacijas. Subtiliai žvelgiant, labai skaudina, kad šių didžiųjų inkarnacijų vardu šie žmonės atlieka tokį darbą, imasi tokios veiklos, kuri atrodo neįmanoma, nes jie nebijo Dievo.

Dievo vardu jie daro visas šias baisybes visame pasaulyje. Žinoma, čia, galite sakyti, katalikų Bažnyčia buvo atskleista. Visur žmonės mato, visi šie melagingi dalykai buvo atskleisti. Bet visus šiuos melus jie naudojo po Dievo apdaru, dvasingumu ir grožiu. Tai geriausias būdas paslėpti. Visas beširdiškumas, žiaurumas, visas bjaurumas – štai kaip jie veikė. Ir tai pasiekė tokį lygį, kad jūs nerastumėte nė menkiausio religinio gyvenimo atspalvio šiuose žmonėse. Kaip visi pasaulio vagys, visi didieji pasaulio sukčiai ir visi pasaulio intrigantai kartu paėmus. Taip yra tik todėl, kad visa, kas parašyta visose knygose ir visuose rankraščiuose, kuriuose ieškote savęs, niekada nebuvo įvykdyta. „Jūs turite pažinti save“ – niekada nebuvo atlikta.

Kiek kartų Kristus sakė: „Pažinkite save.“ Jis taip pat sakė: „Jūs dar kartą gimsite“ – taip tiesiogiai jie priėmė liudijimą „Aš dar kartą gimsiu“ ir pradėjo naudotis tokio liudijimo privalumais. Bet jie nesusimąsto iš tikrųjų, koks dosnumas jiems buvo parodytas. Daugių daugiausiai jie gali būti pelnę šiek tiek pinigų, daugių daugiausiai jie gali būti turėję šiek tiek paviršutiniškų galių; bet niekas neatlikta, jeigu pažvelgsite iš prigimties. Kelia gailestį jų beprotybė, požiūris į Kristaus gyvenimą arba į gyvenimą bet kieno kito, turinčio tokią taurią ir aukštą vertybių sistemą, ir jie elgiasi taip žeminančiai. Dabar Sahadža Jogoje jūs pakeitėte save. Sakyčiau, Kundalini atliko savo darbą. Bet vis dar tarp jūsų ir Kristaus yra toks skirtumas, kad jūs ateinate iš tokios aplinkos, tokio gyvenimo būdo, tokio mąstymo būdo, kurie visi buvo dėl jūsų destruktijos. Viskas, į ką pažvelgsite, yra dėl jūsų destruktijos. Taigi, kai išeinate iš to, visi tai tebesilaiko, tebeveikia jus. Net kai kylate vis aukštyrą ir aukštyrą, netikėtai pastebite, kad esate vėl nutraukti žemyn kažkokios juokingos situacijos, kažkokios degradacijos.

Žinoma, kartais jūs esate priblokšti, kartais visa tai priimate. Taigi Sahadža jogui labai svarbu, gavus realizaciją, būti labai introspektyviu. Užuoat matęs kitų blogybes, jis turi bandyti pamatyti, kas blogo jame. Labai svarbu žinoti, koks gilus jūsų dvasingumas. Nes Kristui to nereikėjo, Jam netgi nereikėjo introspektuoti savęs. Jis buvo tuo, kas už bet kokios korupcijos, ir Jam tai tebuvo fizinė transformacija, siekiant numirti ir tada vėl prisikelti. Bet mums viskas kitaip. Dabar mes – Sahadža jogai, o buvome eiliniai žmonės. Neturėjome šviesos savyje. Dabar mumyse yra šviesa, ir mes matome šviesą.

Tada kuo tampame? Mes patys turime tapti šviesa. Kristus buvo šviesa. Jam nereikėjo tapti. O mes turime tapti šviesa. Ir dabar jūs turite saugoti, nes ši šviesa gali būti sutrikdyta, gali sumažėti arba visiškai užgesti. Taigi saugodami šviesą savyje pirmiausiai jūs turite žinoti, kad jeigu matote šviesą, tai nėra tikra, ta prasme, jūs nesate šviesa. Jūs turite tapti šviesa. Kai esate šviesa, tada toje šviesoje jūs galite lengvai matyti, kaip veikia jūsų protas, kokias idėjas pateikia, kas veikia jūsų protą, kol jūs esate pakilime. Rūpestis ar atsakomybė tai, ką jūs turite?

O gal dėl blogų įpročių, kuriuos turite, egzistuoja kliūtis augti jums kaip dvasinėms asmenybėms? Taigi turite visada saugotis ir stebėti, kaip progresuojate. Tai nuostabi kelionė – labai labai nuostabi kelionė. Vakar Aš buvau labai laiminga klausydamasi rusų dainos, kurioje apibūdinama kelionė, Kundalini kelionė. Tiesa, be abejo, kad jūs realizuotos sielos. Iš esmės jūs nebuvote realizuotos sielos, bet dabar esate. Jūs esate išsivystę. Tai, ko trūksta, yra idėja, kad mums absoliučiai viskas gerai, ir niekas negali mums pakenkti, nusmukdyti. Jeigu išvystysite kokią egoistišką idėją, niekas jums nepadės. Visa, ką turite daryti, tai visada introspektuoti.

Meditacija tam ir yra, kad matytumėte save, kaip jūs palaikote savo dvasinį augimą. Niekas kitas negali to padaryti, tai jūsų individualus darbas. Žinoma, jeigu nueisite pas kolektyvą, tuoj pat jie žinos, kokios jūsų čakros yra užblokuotos, be abejonės. Jie gali nesakyti, neminėti, bet jie aiškiai žinos, kad ta ir ta čakra yra užblokuotos, ir tas žmogus turi tokią problemą. Bet jie nežinos savų blokų, kokia jų problema. Taigi jei kas nors jums sako: „Manau, ši čakra yra užblokuota“, jūs niekada neturėtumėte dėl to blogai jaustis, nes manydami, kad čakra švari, jūs griunate savo gyvenimą. Taigi jūs turite suprasti, kad jei kas nors sako: „Manau, kad šiai čakrai čia kažkas negerai“, jūs turite padėkoti tam žmogui: „Ačiū Dievui, kad tu man pasakei.“ Kaip veidrodys – jeigu matote veidrodyje, kad kažkas negerai jūsų veidui, jūs nedelsiant galite tai pataisyti. Taip pat, kai kas nors parodo tai jums, jūs turite būti pakankamai brandūs, kad suvoktumėte, kokia didi palaima, kad visa tai jums buvo parodyta. Kaip anądien čia buvo ginčas tarp dviejų lyderių. Visada, kur yra du lyderiai, ten yra ginčai.

Taip neturėtų būti. Kaip dvi akys niekada nekovos, dvi rankos nekovos, dvi kojos nekovos. Bet jeigu yra du lyderiai, visada yra problema. Jums visada reikia turėti vieną lyderį, kitaip didelė problema. Taigi jie ginčijosi, matote, du lyderiai ginčijosi ir atėjo pas Mane. Staiga Aš pamačiau, kad vienas iš jų visiškai užblokuotas. Pasakiau: „Nukreipk rankas į Mane.“ Vos tik jis nukreipė į Mane rankas, staiga jas atitraukė. „Kas nutiko?“ Jis atsakė: „Aš jaučiu karštį, Motina.“ Aš pasakiau: „Taip yra. Ar dabar žinai, kas tau blogai?“ Jis atsakė: „Aš labai karšto būdo, žinau tai. Aš labai egoistiškas.“

Neturėjau taip elgtis.“ Bet tuo pačiu metu jis galėjo labai prastai pasijausti, nes Aš pasakiau jam tai. Bet jis nepasijautė, nes jis – Sahadža jogas ir žino, kas jam palanku, kas gerai. Jis iš viso nepasijautė blogai. Atvirkščiai, buvo labai Man dėkingas: „Motina, dėl Tavęs aš viską išsiaiškinau. Kitaip būčiau slėpęs tai savo širdyje.“ Taigi, mūsų problema ta, kad mes labai patobulėjome savyje ir sustiprinome tai. Taip pat mes įgijome didelę kolektyvo galią, Aš galiu matyti, kiekvienoje šalyje. Mes galime tokiai daugumai duoti realizaciją ir galime įtvirtinti visas šias didžias tiesas savo gyvenimuose. Mes galime tai padaryti. Visada turime jas įtvirtinti. Bet yra tai, dėl ko kiekvienas turi būti tikras – kad jūs visiškai pasiekėte galutinę tiesą.

Dėl to jūs turite būti labai atsargūs. Aš mačiau žmones, kurie labai daug pasiekė Sahadža Jogoje, pakilo labai aukštai, bet staiga nukrito labai žemai. Tai Mane labai liūdina, nepaprastai liūdina. Priežastis ta, kad jie neturi tikėjimo tikėjimo savimi ir Sahadža. Šio tikėjimo trūksta. Jūs turite tikėti savimi ir Sahadža. Sahadža reiškia, kad čia yra dieviška Energija, ir ši visur esanti dieviška Energija rūpinasi mumis. Tai juntama dabar, jūs turite pajusti. Nepakanka tik sakyti, kad ji yra čia – jūs turite žinoti, kad ji yra. Bet netgi žinant, tai netaps tikėjimu jumyse.

Tai tikėjimas, apie kurį kalbėjo Kristus. Tai tikėjimas, kai protas apšviestas, ne aklas tikėjimas. Dėl aklo jūs galite klysti, o dėl apšviesto, jei turite tikėjimą, jūs tampate itin galingi, itin galingi. Nebus jokių problemų, jeigu jūsų tikėjimas apšviestas. Taigi dabar matote Sahadža Jogoje daug žmonių, kurie tvirti, kurie dori, kurie daug ko verti. Jie kaip žmonės, žinantys, kad stovi ant uolų. Bet tie, kurie nėra tvirti, yra žmonės, manantys, kad tebenyksta juokinguose gyvenimo vandenyse. Uolos yra čia, jūs stovite ant uolų; ir tai taip pat kilo iš tikėjimo, kad niekas negali mums sutrukdyti, iš tikėjimo, kad niekas nesukels mums rūpesčių. Tiek, kiek tai susiję su Kristumi, natūraliai, turiu omenyje, Jis žino viską, taigi Jis buvo įsitikinęs tuo. Jis nejautė nerimo, nenyko,

neabejojo.

Jis žinojo, kad yra Dievo Sūnus, Jis tai žinojo labai gerai. Jis niekada nedvejojo, neabejojo, nieko. Taip yra. Ir dėl to, sakyčiau, Jis stovėjo ant uolų; kol kiti žmonės, netgi Sahadža jogai, tapo tokie kaip Kristus, kiek tai susiję su tikėjimu. Šis tikėjimas turi būti suprastas. Tai apšviestas tikėjimas. Kaip Kristus – Jis patyrė nukryžiovimą, patyrė daug ką, vien todėl, kad žinojo, jog visa tebuvo drama, ir Jis darė viską tik dėl dramos, vaidindamas; čia nėra nieko rimto, nieko esminio ir tame, kad Jis ketino prisikelti. Jis vaidino dramą. Jam tai nebuvo kas nors labai svarbaus. Jis matė iš Jo besijuokiančius, Jį pašiepiančius žmones.

Savo širdyje Jis taip pat viską žinojo: „Žmonės, kurie šaiposi, nežino, kas aš esu.“ Bet tuo pačiu metu Jis buvo tikėjimo įsikūnijimas: tikėjimo savimi ir šia visur esančia Energija. Tai niekada jūsų neapvils, bet dėl to jūs turite absoliučiai tikėti. Jeigu Aš kažkuo tikiu, natūralu, kad patikėsiu jam visą darbą, Aš viską patikėsiu, perduosiu jam raktus arba pinigus, niekada neabejosiu tokiu žmogumi. Taip pat jeigu jūs tikite – tikite savimi, tikite Sahadža Joga, kurioje įsitvirtinote – jūs nustebsite, kaip viskas veikia, kaip pagarės gyvenimas, ir jūs stovėsite ant uolų, jausite šį kelią. Neabejosite, neturėsite problemų, ligų. Taigi, tokia būseną – tik tikint. Bet kaip jūs pasieksite šį tikėjimą? Problema, kaip pasiekti šį tikėjimą? Apie tai nėra kursų, nėra literatūros, nėra paskaitų. Bet jumyse yra prabudimas, kuris paklaus: „Kas aš esu?“ – šis prabudimas, „Kas aš esu?“

Ką pasiekiau?“ Matote, jis paklaus: „Ką aš pasiekiau? Ką suteikiau Sahadža Jogai?“ Visi šie klausimai iškils jums. Bet jei turite tikėjimą, ne klą, o apšviestą, patvirtintą daugybe stebuklų gyvenime, daugybe dalykų gyvenime; atrasite, kad maži maži dalykai yra stebuklai, maži maži dalykai. Esama stebuklų ir dideliuose dalykuose, tiek daug ten, kur jūs nė nesitikite. Taigi dabar jūs žinote labai tvirtai, kad labai gražiai esate Sahadža Jogoje. Pavyzdžiui, pradeda lyti. Pusė jūsų pradės nerimauti, kodėl lyja, bet jie žinos, kad yra labai graži pastogė, nieko nenutiks. Tegul lyja, kiek nori. Ir tada jūs tikite, kad nelis, niekas nepermerks mūsų. Tokiu pačiu būdu šis tikėjimas mumyse turi būti absoliučiai tvirtas, ir tai paverčia jus itin stipriais, paverčia atsakingais už prisikėlimą tūkstančių tūkstančių tūkstančių žmonių.

Toks mūsų gyvenimo būdas dėl mūsų pačių įsitvirtinimo, dėl supratimo, dėl savistabos, mes įsitvirtiname Sahadža Jogoje – tai kažkas nepaprasto, bet turi būti, yra įvykę, tai vyksta ir turi įvykti jums visiems. Jūs visi turite gauti progą pažinti savo dvasią ir pažinti save. Taigi kiekvienas privalo turėti tikėjimą savyje. Mačiau Sahadža jogių, visad ateinančių ir sakančių: „Motina, aš negera, aš bevertė. Aš nieko nedarau. Aš visiškai tinginė,“ ar dar kas nors. Gerai, jūs taip manote – paklauskite to. Ko jūs norite? Net nepaklausus, tai suveiks, net nepaklausus. Vos pagalvosite apie tai, tai suveiks.

Vos atkreipsite dėmesį, tai suveiks, nes ši visur esanti Energija yra vienintelė tikra energija, visos likusios energijos yra bevertės. Ji labai veiksminga, labai užjaučianti, per sekundės dalį ji gali viską sutvarkyti. Anądien pas mus buvo vienas iš Australijos, jį kažkas apgavo ir privertė pirkti sklypą bei namą už gerokai didesnę sumą, kurios jis neturėjo. Ir tas tipelis pasakė: „Nesvarbu, jeigu neturi pinigų, jie nieko tau nėsakys.“ Jis patikėjo juo, klaidingai patikėjo ir netgi pasakė „Gerai.“ Jis sumokėjo visus turėtus pinigus, kad užsirezervuotų. Kažkas nuvyko ten, ten buvo pudža ir daug kas nuvyko ten. Daug pudžų, matote, daug kas vyko, daug žmonių atvyko ir matė visa tai. O tas žmogelis buvo toks liūdnas, toks liūdnas, jis negalėjo suprasti: „Kodėl man nutiko taip, kad esu tokioje sudėtingoje situacijoje?“ Jis buvo apgautas ir, turiu omeny, visiškai priblokštas. Jis nė nenumanė, kaip iš viso to išsikapstyti. Jis investavo visus savo pinigus, įsipainiojo į tai, ir jeigu nesumokės pinigų, sės į kalėjimą. Aš tiesiog parašiau jam: „Tikėk savimi.“ Tai viskas – „Tikėk.“ Ir nutiko stebuklas, kad kažkas pasiūlė didesnę kainą.

Tas žmogus pasakė: „Žinoma, aš sumokėsiu tiek, kiek žadėjai. Aš tau grąžinsiu, sumokėsiu skirtumą, už kurį noriu sumokėti.“ Tai neįtikėtina. Tiek daug keliavusių ten, tiek daug norėjusių išspręsti problemą, padaryti tai, susitikti su tuo žmogeliu ir pasakyti, kad jis negali sumokėti. Nieko nepavyko, nieko – tik šis tikėjimas. Galite patikėti, dabar jis ketina tapti turtingu. Tikėtasi, kad jis keliaus į kalėjimą, dabar jis ketina tapti turtingu. Esama daug tokių stebuklų, kurie įvyksta. Tai tik finansinė pusė, bet esu tikra, jūs žinote, kad vyksta daugybė stebuklų. Jeigu po realizacijos neturite tikėjimo, tai rodo, turiu omeny, jūs esate labai varginga asmenybė. Po realizacijos mažiausiai jūs turite įtikėti.

Tikrai stebina, kad žmonės, gavę realizaciją ir visa kita, vis tiek netiki savimi. Tie, kurie tikėjo, tikrai daug pasiekė. Skirtumas tarp mūsų ir Kristaus yra tai, kad tikėjimas buvo esminė Jo būties dalis. Jam nereikėjo turėti tikėjimo – Jis pats buvo tikėjimas. Dabar mums reikia tai turėti. Mes turime tikėti savimi. Esama tiek daug incidentų, apie kuriuos Aš galiu papasakoti jums, apie kuriuos

jūs galite papasakoti Man, tiek daug incidentų, kur tik tikėjimas gali padėti. Jei buvote Rumunijoje, manau, ten tai nutiko: viena ponia pakilo ant scenos, ji nepaėjo, jie turėjo užgabenti ją su vežimėliu. Ir ji pasakė: „Motina, aš žinau, Tu gali pagydyti mane. Niekas negali pagydyti; aš žinau, Tu gali.“ Ji pasakė tai tris kartus.

Aš atsakiau: „Taigi tu tiki, kad Aš pagydysiu tave?“ „Taip.“ Aš pasakiau: „Tada atsistok.“ Ji pakilo ir pradėjo eiti. Tada pasileido bėgti visą kelią ir visi pradėjo juoktis. Jie sakė: „Motina, ji ne Sahadža jogė!“ Aš pasakiau: „Bet pažvelkite į jos tikėjimą!“ Nes kai yra tikėjimas, visos dievybės padeda: joms metamas iššūkis, jos turi įvykdyti. Jos parodė tikėjimą toje moteryje. Kaip visada jums sakau, Sahadža Jogoje mes pasitikime žmonėmis, mes pasitikime. Nors tūkstantis gali apgauti mus, nesvarbu, mes pasitikime. Tikėjimas, kurį sutelkiate į tą žmogų, taip pat veikia jo prote: „Jie taip pasitiki manimi.“ Kaip su dievybėmis? Jūs parodote tikėjimą jomis, ir tai suveikia, tuoj pat suveikia. Kaip Guido pasakė Man: „Motina, jie sako, kad smarkiai lis šias dvi dienas.“ Aš atsakiau: „Gera. Nesirūpink.“ Kur tas lietus?

Jis išnyko. Jūs galite viską kontroliuoti, jeigu jūsų tikėjimas virš kontrolės. Ir kai mes kalbame apie tikėjimą, žinote, tai iššūkis šiai visur esančiai Energijai, kuri organizuoja, kuri žino viską, kuri tokia protinga, veiksminga, bet už viską labiau ji myli jus. Ir tada jūs parodote tikėjimą. Prisikėlimas Sahadža Jogoje – tai tvirtas jūsų tikėjimas. Jūs turite tai pasiekti – tvirtą tikėjimą. Tada jie nesijaučia blogai, jeigu Aš nesusitinku su jais, jeigu pasakau: „Gera, atvykite. Bet, matote, tuo metu Manęs ten gali nebūti.“ Nesvarbu, matote, susitinka Motina su mumis ar ne, nutinka taip ar ne. Viskas mūsų labui, mūsų gerovei. Jeigu jūs pasiklydote, žinokite, kad šis kelias yra būtent tas.

Pažvelkite į Kristaus gyvenimą, Jis buvo nukryžiuotas. Jis turėjo nešti kryžių, turėjo visa tai padaryti – gerai, tebūnie. „Tai nulemta. Aš tai padarysiu.“ Jis nebambėjo, nejautė pagiežos, nenorėjo, kad kas nors perimtų Jo problemas. Bet Jo tikėjimas savimi suteikė Jam tokių milžiniškų galių. Jis galėjo padaryti bet ką. Jis galėjo nužudyti visus tuos žmones, kurie bandė Jį persekioti, lengvai. Bet kam skriausti? Vienu žvilgsniu galėjo nužudyti juos. Bet ne, Jis žinojo, kad turi pereiti visa tai, Jis perėjo.

Galop, Jis yra nugalėtojas, Jis – tas, kuris viską laimi. Taip pat Sahadža jogai turi žiūrėti į savo gyvenimą. Jis labai vertingas, gyvenimas labai vertingas šiame pasaulyje. Šiomis dienomis kiek yra Sahadža jogų? Evoliucijos procese kiek taps Sahadža jogais, Aš negaliu pasakyti. Ir pažvelgę į pasaulį pradėsite jausti, kad daug kas bus sunaikinta arba baigta, daugumos žmonių nebebus. Ne dėl to, kad mes nepasiekiami, bet dėl to, kad jiems nelemta ateiti į Sahadža Jogą, jiems neskirta ateiti į Sahadža Jogą. Taigi jūs labai laimingi, kad gavote savirealizaciją, prisikėlimą. Bet dabar patikėkite savo prisikėlimu, prisikėlimu, kad dabar tai jūsų būtis. Ir dėl to jūs suprasite, kokie brangūs esate visam pasauliui, ir, kad tai, ką turite padaryti, yra mąstyti ne apie materialius siekius, fizinius siekius ar emocinius siekius, o apie dvasinius siekius.

Ką turime padaryti dėl savo ir kitų dvasingumo? Tik apie tai jūs turite mąstyti, ir nustebsite, viskas suorganizuota, viskas veikia, viskas reikiamu metu parodo rezultatus. Dabar esu tikra, mažiausiai 80 procentų iš jūsų tiki tuo, ką Aš sakau, galbūt, sakykim, 90 procentų. Bet tebėra maždaug 10 procentų, tebemanančių: „Gera, Motina taip sako. Bet kodėl nutinka tas, kodėl nutinka anas?“ Anądien pas Mane buvo žurnalistas, žinoma asmenybė, jis pasakė: „Aš negaliu tikėti Dievą.“ Paklausiau: „Kodėl?“ „Nes kaip gali būti tiek vargų šiame pasaulyje? Kaip gali būti aklas vaikas, kaip gali būti tas ir anas?“ Tada jis pradėjo pateikti Man pavyzdžius. „Gera, būtent dabar, – paklausiau, – ar viską Man pasakėte?“ „Taip.“ Aš pasakiau: „Dabar, sakykite, sėdite kongreso valdžios karalystėje arba Andreotti valdžioje, arba kaip tai bepavadintumėte. Taigi situacija yra paaiškinama; jūs dar nepatekote į Dievo karalystę. Jeigu pasiekiate šią būseną, jeigu pasiekiate tai ir jeigu įsitvirtinate, tada pasakykite Man, ar jūs turite kokių problemų? Nė vienos.“ Pasakiau: „Kodėl žiūrite į negatyvią pusę?

Dabar jeigu sakysite, kad yra išeitis, kad yra sprendimas ir, kad gali ateiti laikas, kai Sahadža jogų rasė neturės jokių ligų, jokių bėdų, nieko, jokių problemų; kodėl to nepamačius? Bet kodėl jūs norite matyti vieną aklą berniuką? Kodėl nematote, kad akklasis pasveiks?“ Taigi tokį negatyvų požiūrį taip pat gali turėti Sahadža jogai. Aš mačiau juos: kažkam susirgus, jie pasakys: „Motina, jis serga. Aš turiu atgabenti jį pas Tave. Turi jį pamatyti.“ Bet tai visai nebūtina. Jūs galite gydyti, jūsų tikėjimas gali gydyti. Žinote apie tą, kurio dėdė susirgo, o šis nebuvo Sahadža jogas. Jis atvyko pamatyti jį, ir jo žmona pasakė: „Tu gali melstis Motinai. Kodėl negali Jai pasakyti, kad pagydytų mano vyrą?“ Jis sirgo vėžiu mirties patale.

Jis pasakė: „Gera.“ Tiesiog nusilenkė ir meldėsi: „Motina, prašau, pagydyk mano dėdę.“ Trečią dieną jį išrašė iš ligoninės, ir

dabar jis klajoja po visą pasaulį. Nors jis nėra Sahadža jogas, tai vis tiek suveikė; nes dabar Sahadža jogai sako, kad tai išsprendė dievybės. Nors jis nėra Sahadža jogas, tai nesvarbu. Tai dievybės, kurios padėjo. Ir taip vienas patikėjo savimi, visiškai. Jei šios galios yra mumyse, kodėl mes jomis nesinaudojame? Kodėl neišsivystome visiško tikėjimo, kad dabar esame Sahadža jogai, kad esame Dievo Karalystėje, ir, kad ši Energija mumis rūpinasi? Tada mes neturėsime dėl ko rinktis, neturėsime jokių dvejonių. Neturėsime rūpesčių, jeigu prireiks keliauti, tarkim, į Singapūrą ar Afriką, ar dar kažkur – na ir kas? Mes tebesame Dievo Karalystėje, kad ir kur keliautume, viskas labai gerai.

Ir jokių rūpesčių. Mes esame daugelio daiktų vergai, savo laikrodžių, patogumo priemonių ir panašių daiktų. Viskas išnyksta. Nesvarbu. Kas svarbu? Niekas nesvarbu. Kol esate su savimi, tol viskas gerai. Žmonės sako Man: „Motina, Tu keliauji tiek daug. Kaip tai darai?“ Atsakau: „Aš niekada nekeliauju. Aš sėdžiu čia krėslė, Aš sėdžiu ten krėslė, tai viskas; tik sėdėjimo vieta keičiasi.

Aš niekada nemanau, kad keliauju. Gražiai atsisėdusi, įsitaisiusi savo vietoje jaučiuosi gerai, taigi nesu pavargusi.“ Taigi, kai turite visišką tikėjimą savyje, tada nesirūpinate. Dauguma žmonių aiškinsis: „Ten, kur keliausiu, bus vonia ar ne, bus vietos miegoti ar ne?“ Nieko. Jūs ieškote patogumo savo dvasiai. Jeigu gausite – labai gerai, kitaip galite miegoti bet kur. Niekas negali jūsų varžyti, niekas negali susilpninti, jokie įpročiai negali sugrįžti, nes tikėjimas jus visiškai išvalys, apšvies jus, maitins jus. Šis tikėjimas nėra tai, kas gali būti sudėta jums į galvas ar širdis, negali. Tai būseną, kurią turite pasiekti, ir ją pasiekti galite per Sahadža Jogą. Taip mūsų prisikėlimas bus visiškas, įtvirtintas, efektyvus, ir visam pasauliui bus modelis. Telaimina jus visus Dievas.

Čia yra tiesiog vaikai, čia tiek daug vaikų. Šiandien yra Kristaus diena, taigi mums reikia vaikų Mano pėdoms plauti. Ar galite tai pritaikyti ten arba tiesiog perkelti?

1994-0508, Sahasrara Puja, Mahamaya Swarupa

View [online](#).

Sahasrara Puja. Cabella Ligure (Italy), May 8 1994.

Šiandien yra ypatingas derinys Motinos dienos daugybėje šalių ir Sahasrara dienos Sahadža jogams.

Aš manau, tai pati svarbiausia diena žmonių evoliucijos istorijoje, todėl, kad visi kiti įvykiai, inkarnacijos ir rizikingi sumanymai dvasinėje aplinkoje neturėjo jokios naudos. Priešingai – jos pakliuvo tarsi į tam tikrą kokoną, neturintį durų, besitrankindamos tarp sienų, kurdamos problemas iš kažko labai palaimingo, ir ypač gražiai dvasingo. Nejmanoma rasti trūkumų inkarnacijose, kurių vardu kilo visos religijos. Bet, manau, šis kokonas yra Mahamaja. Kokonas yra nemokšiškumas. Galime sakyti, kad Maja, Mahamaja nekuria jo. Šis kokonas yra sukuriamas iš elementaraus žmonių nemokšiškumo ir jų klaidingų susitapatinimų. Taigi žmonių prigimtis yra tokia, kad jie lengvai susitapatina su netiesa. Su viskuo, kas yra teisinga, žmonėms labai sudėtinga rasti kompromisą. Tiesos problema yra ta, kad ji negali teikti kompromiso.

Taigi visokios abejonės, visokios klaidos, visokios griaunančios jėgos susitelkia kartu, vienokiu ar kitokiu budu, kad patrauktų žmogiškąjį protą. Tai turbūt yra žmogaus ego, kuriam visi tie dalykai atrodo tokie patrauklūs, nes visi jie pučia jo ego. Yra taip, kad pats sunkiausias centras, kurį mums reikia peržengti, yra šis Agija centras. Šis centras yra tas, kuris nuveda mu arba į kairę, arba į dešinę, jei per daug jį spaudžiame. Todėl mes patenkame į abejonės rankas, kurias prižiūri Mahamaja. Jie sako, kad Sahasrara čakroje, kai pasirodys Dievybė, Ji bus Mahamaja. Ar įmanoma būti kuo nors kitu, kai pasaulis šiandien toks, ateiti į šią Žemę? Bet koks kitas inkarnacijos tipas būtų didėleje bėdoje, todėl, kad žmonių ego yra didžiausias Kali Jugoje. Taigi jie yra gana kvaili ir gali padaryti bet kokios žalos, bet kokios žalos, bet kokios prievartos dieviškai asmenybei. Šiame pasaulyje visiškai nejmanoma egzistuoti jokia kita forma, o tik Mahamajos.

Bet ji veikia ir žmones, kurie ieško. Ji turi daugybę aspektų. Dėl vieno aspekto ji užveria jūsų Sahasrara čakrą – ieškotojai yra išbandomi. Jeigu jus labiau žavi žmonės, kurie yra keisti, kurie dėvi keistus drabužius, kurie rodo keistus dalykus – kaip yra darę dauguma netikrų guru – arba ką nors absurdišką, ar kažką labai pigaus, tai patraukia žmonių dėmesį, dėl to, kad yra Mahamaja, arba, galime sakyti, kad Mahamaja yra ta, kuri įvertina žmogų. Mahamaja yra lyg veidrodis. Kokie bebūtumėte, jūs matote save veidrodyje. Veidrodis neprisiima jokios atsakomybės. Jeigu atrodote kaip beždžionė, jūs atrodysite kaip beždžionė. Jeigu atrodote kaip karalienė, jūs atrodysite kaip karalienė. Ji negali ir neketina pateikti jums klaidingų idėjų, arba duoti tai, kas yra klaidinga.

Ji yra ten, kur yra tiesa. Taigi sakyti, kad Mahamaja yra ta, kuri klaidina, yra neteisinga. Priešingai, kai žiūrite į veidrodį, jūs matote save tokius, kokie esate. Dabar, sakykim, esate asmuo, kuris yra labai žiaurus, jūsų veidas veidrodyje atrodys kaip labai žiaurus asmens. Bet problema prasideda tada, kai Mahamaja veikia, tada jūs nematote savo atvaizdo. Jūs nosisukate nuo jo, nenorite matyti, nenorite žinoti. Žiūrite į veidrodį ir matote kažką labai baisaus, jūs tiesiog nosisukate ir paneigiate tiesą. „Kaip aš galiu būti toks? Aš nesu toks. Aš esu labai geras, man nieko blogo.“

Aš nieko blogo nepadariau. Man viskas gerai.” O trečias Mahamajos aspektas yra tas, kad jūs vėl esate traukiami jos link taip, kad ir vėl matote veidrodį. Jūs vėl ir vėl matote tą veidrodį, ir matote visą pasaulį tame veidrodyje. Dėl viso to jūs pradodate jausti: „Ką aš darau? Kas aš esu? Kas yra šis pasaulis? Kur aš gimiau?“ Ir tai jūsų ieškojimo pradžia. Dėl to jūs nesijaučiate patenkinti, tokia Mahamajos pagalba. Sutikau žmonių, kurie atėję pas Mane pirmą kartą ir pamatę Mane štai taip geriant vandenį, sako: „O, kaip Ji gali būti kažkas? Jai reikalingas vanduo!“ Arba, sakykim, jeigu Aš geriu „Coca Cola“, kaip geriate jūs visi, tada jie sakys: „O, kaip Ji gali gerti „Coca Cola“?“

Ji niekada neturėtų gerti kažko panašaus, Ji turėtų maitintis vien tik nektaru.” Taigi kitas Mahamajos aspektas yra tas... Sakykim, žmonės ateina susitikti su Manimi, kai kurie iš jų pradeda drebėti štai taip, tada jie galvoja: „O, mes esame pilni didžios energijos, štai kodėl mums taip nutinka.” Tai nutiko daugybei žmonių. Taigi jie susiformuoja klaidingus įspūdžius dėl savo reakcijų į tai. Jų reakcija: „Oho, mes nuvykome ten, įgavome visą energiją, mes kratėmės, kratėmės, taigi turbūt mes esame kažkas didingo.“

Tokie nutikimai juos daro dar labiau egoistiškus, bet priešingai, jeigu jie pamatys ką nors irgi kratantis, taip yra nutikę, tai paklaus jų: „Kas jūs esate?“ O šie atsakys: „Mes esame pripažinti bepročiais šioje ligoninėje.“ Tada jie pradės atitinkamai mąstyti: „O Dieve, mes turbūt irgi esame išprotėję? Kodėl mes kratomės? Mes neturėtume kratytis? Jeigu jie yra diagnozuoti bepročiai ir kratosi, ir mes kratomės...“ Tada atitinkamai jie pradeda viską matyti. Vienu atveju yra besikrantis pamišėlis, diagnozuotas pamišėlis, kitu atveju jūs kratotės, taigi kažkas, be abejonės, taip pat yra negerai jums. Taigi atitinkamas matymas padeda praskleisti tokią jūsų turimą užuolaidą, kai jūs nenorite matyti tiesos. Taigi, vos tik tai atitinkamai pradeda nutikti jums, jūs pamatote tai, palyginę save su kitais žmonėmis. Vakar, kaip jūs matėte dramoje, palyginus su kitais žmonėmis, mes esame tikrai sąmoningi, išmintingi, nuovokūs, subrendę žmonės.

Vos tik jūs pamatysite tą atitinkamą augimą, tada jūs pradėsite įsitvirtinti Sahadža Jogoje. Mahamaja yra labai svarbi. Be jos jūs negalėtumėte Manęs matyti, negalėtumėte čia sėdėti, negalėtumėte kalbėti su Manimi, jūs negalėtumėte įlipti į tą pačią mašiną, kuri veža Mane, ir taip pat jūs negalėtumėte pavežti Manęs. Viskas būtų neįmanoma. Aš kur nors kybočiau ore, jūs visi būtumėte čia, ir visa tai būtų didelis chaosas. Manęs nebūtų, Aš nekeliaučiau traukiniu, Man nereiktų važiuoti mašina, Aš galėčiau tiesiog nusukti – kas čia tokio? Nereikėtų būti prieš jus, Aš tiesiog galėčiau būti čia nirakara, beformė. Bet kaip bendrauti? Kaip palaikyti ryšį? Dėl to reikia ateiti Mahamajos forma, kad nebūtų jokios baimės, jokio atstumo, ir būtų galima prieiti arti ir suprasti, todėl, kad jei šis žinojimas turi būti duodamas, jeigu realizacija turi būti duodama, mažiausiai žmonės turi atsisėsti prieš Mahamają.

Kitaip, jei jie visi pabėgs, kokia bus nauda? Taigi, kad sukurtų žmogišką, visiškai žmogišką asmenybę Sahasrara čakroje, Ji atkeliauja kaip Mahamaja. Sahasrara yra pati galingiausia čakra, todėl, kad ji yra septynių čakrų ir daugybės kitų kombinacija. Dėl Sahasrara čakros jūs galite padaryti bet ką. Jūs galite suvaldyti saulę, galite suvaldyti mėnulį, jūs galite suvaldyti žemę, galite suvaldyti temperatūras – viską. Bet dėl Mahamajos viskas vyksta labai normaliai, labai normaliai, ir tai turėtų vykti normaliai. Pavyzdžiui, kas nors gali sakyti: „Motina, atmosfera pilna visokių siaubingų ekologinių problemų. Kodėl Tu jų neišsprendi?“ Jeigu tai bus išspręsta, žmonės ir toliau terš. Tai yra žmogiškųjų būtybių problema, ir jeigu Aš tai ištaisysiu, jie tai priims kaip savaime suprantamą. Jie turi matyti tas problemas, turi pakeisti savo įpročius, turi suvokti, jog jie yra viena – tas, kas griauja, griauja save.

Kitu atveju, jeigu kas nors tai išvalytų, jie niekada nepasikeistų. Taip pat stebuklingai galima atlikti daugybę dalykų. Galima sakyti: „Motina, kaip Tu išsprendi problemas Sahadža jogų, kodėl taip neišsprendi kitų žmonių problemų?“ Ne. Išspręsti jų problemas nėra nei Mano galutinis darbas, nei tikslas. Bet padaryti juos pajėgius, kad galėtų patys išspręsti savo problemas – štai ką Aš turiu daryti. Kaip esu sakiusi, jūs turite būti patys sau daktarai, patys sau mokytojai. Be Mahamajos jūs negalite to padaryti, todėl, kad Ji žino, kiek galima koreguoti, kiek galima kontroliuoti, todėl, kad žmogiškosios būtybės turi nuosavą laisvę. Sahadža jogai neturi tos kvailios laisvės, bet jie turi dvasios laisvę. Taigi spręsti jų problemas yra absoliučiai gerai, todėl, kad jiems reikia turėti vis daugiau laisvės. Bet kokia nauda suteikti laisvę kitiems žmonėms, kurie vis tęsia ir tęsia, nesuvokdami, ką blogo daro pasauliui.

Taigi jiems reikia ateiti į Sahadža Jogą, ir štai kodėl tai yra Mahamaja Svarupa. Galbūt, jei Aš būčiau atėjus kaip Motina Marija arba Radha, arba kažkas panašaus, jie visi sėdėtų čia gražiai dainuodami dainas ir visa kita. Bet ne toks tikslas. Dabar jūs turite subręsti, jūs turite tapti kažkuo, jūs turite augti. Dėl to, visų pirma, svarbiausia ateiti į Sahadža Jogą. Tada jūs turite augti Sahadža Jogoje. Kitu atveju, ši Mahamaja veiks, krėsdama jums visokius pokštus. Vėl ima vandenį. Taigi vieną kartą jie taip pat yra pasakę: „Kodėl Jai kartais reikalingas vanduo? Jai turėtų užtekti oro ar dar kažko...“ Tai didelė drama.

Sahasrara, kaip jūs žinote, yra Viratos vieta, Virat ir Viratangana. Virata yra Višnu, kuris tapo Rama, tada tapo Krišna, o tada Virat. Taigi Ji yra Lyla, Jis yra Lyladhara – tai yra žaidimas; ir, kad drama vystytųsi teisingai, reikia būti Mahamajos formoje. Bet kartais yra tiek daug būdų išsisukti. Žmonės labai lengvai atranda dalykus. Vienas iš jų yra Paramčaitanja. Ši Paramčaitanja veikia, rodo Mano nuotraukas, atskleidžia Mane įvairiais neįtikinamais būdais, kurių niekada nebūdavo anksčiau. Aš pati esu apstulbusi, kaip Ji veikia visada paskelbdama apie Mane. Šį kartą, kai mes buvome Brisbane, jie nufotografavo prie ašramo, lauke, buvusią vaivorykštę, ir tai, kas pasirodo danguje, yra labai nuostabu; ši nuotrauka taip pat pasirodys. Tai yra tas paveikslas, kurį Aš visada mėgau, Motina ir kūdikis, Madona ir kūdikis – danguje šis paveikslas.

Dabar kaip jūs galite paneigti tai? Kaip Ji žino, kad Man patinka šis paveikslas ir visa kita? Ir tai buvo danguje! Taigi ši

Paramčaitanja bando atskleisti šią Mahamają svarupą, kad priverstų jus suvokti, kas yra Mahamaja. Ji bando išreikšti pati save. Aš niekada nesu sakiusi ar prašiusi šios Paramčaitajos padaryti kažką panašaus, bet Ji daro. Todėl, kad Ji mano, jog netgi dabar žmonės, sekantys Motiną, nėra tokio lygio, kokio turėtų būti. Kai kurie iš jų dar siaubingai dvejoja, stebina, kiek jie gali tai tęsti, Aš negaliu patikėti. Atėję į Sahadžą Jogą, pamatę visas Mano nuotraukas, po visko, jie vis dar gali keliauti iki beribės beprotybės. Taigi visa tai vyksta.

Aš nežinau, kiek ši Paramčaitanja spontaniškai veiks tokiu būdu, bet tai rodo vieną dalyką, be jokios abejonės – Ji nori, kad jūs būtumėte tobulai įtvirtinę savo tikėjimą, kuris nėra aklas tikėjimas. Bet dauguma šių paveikslų, nuotraukų gali būti suabejota. Bet kas, būdamas protingas, gali rasti kelis būdus ar metodus, kurie gali versti manyti: „Tu specialiai tai padarei.“ Bet būdami Sahadža jogais žinote, kad mes nieko specialiai nedarėme, tai tiesiog įvyko. Taigi koks tikslas? Mes nerodome jų pašaliniais, mes rodome vien tik Sahadžą jogams. Taigi koks yra tikslas? Kad Sahadža jogai dabar bandytų suvokti, jog jie turi augti. Dabar šis augimas turi dvi puses. Viena esate jūs patys: „Kiek laiko aš praleidžiu galvodamas apie Sahadžą Jogą ir kiek apie savo asmeninį gyvenimą, savo išsilavinimą, savo verslą, savo pareigybes, savo darbą, savo šeimą?“ Tai svarbu, nes smegenys turi mąstyti, o Virata yra štai čia. Taigi Sahasrara čakroje kiek daug energijos jūs naudojate galvodami apie Sahadžą Jogą?

Kaip mes galime skleisti Sahadžą Jogą? Ką mes turėtume daryti? Ką turėtume atlikti? Kiek galėčiau padėti, kokių būdu? Kaip tai gali būti kiekviena mano gyvenimo akimirka? Kaip aš žiūriu į viską, ar aš matau Sahadžą Jogą veikiant? Kas yra Sahadž kultūra? Ar aš priklausu Sahadž kultūrai? Kaip mane veikia kitos kultūros ir mados, ir daiktai? Ir ką aš turiu pasiekti, ugdydamas savo protinius gebėjimus būti Sahadž?

Pavyzdžiui, tas, kuris yra Sahadž asmenybė, visur mato Sahadž, visur: ar tai būtų gelės, kilimai ir šviesos, statulos, palapinė, bet kas, jis mato Sahadž. Kaip? Pažiūrėkite dabar, šios atramos stovi kampu, tik įsivaizduokite, kad paremtumėte tai, kaip jums reiktų pasilenkti į vieną pusę. Ką mes darome būdami Sahadž? Mes turime lenktis Dieviškumo link. Žiūrėkite, kaip tai, visos idėjos juda Sahadž link. Visas mąstymas yra Sahadž. Vedybinis gyvenimas taip pat, tarp vyro ir žmonos, Aš mačiau. Jei jie abu yra Sahadž, jie visą laiką kalbės apie Sahadž, jokių tuščių kalbų, jokių bereikšmių kalbų, bet vien tik apie Sahadž, kaip Sahadž reikia būti vyru ir žmona, kokie yra santykiai, tai svarbiausia Sahadža. Taip jūs matote, kad viską darote, mąstydami Sahadž būdu.

Taigi dabar jūs galite įvertinti save šioje Mahamajoje. Kaip iš tiesų jums svarbu galvoti apie Sahadž? Bet visi kiti rūpesčiai bus tokie: „Kiek pinigų aš gausiu iš to? Kokį verslą galėsiu sukurti? Kiek malonumų galėsiu patirti? Kiek fizinių problemų gali būti išspręsta?“ Visi šie pasiekimai yra bereikšmiai, palyginus su jūsų branda Sahadža Jogyje. Bet protas ima viršų. Jis pradeda vis mąstyti ir mąstyti, jis ir toliau klaidžioja įvairiausiuose dalykuose, galbūt apie jūsų žmoną, vaikus, jūsų namus, šį ir tą. Bet jei mąstysite Sahadž būdu, jūs suvokssite: „Aš turėčiau ką nors padaryti, kad mano vaikai būtų Sahadž. Aš turėčiau įrengti namą taip, kad būtų naudinga Sahadž.“

Aš turėčiau elgtis taip, kad būčiau Sahadž.“ Branda jumyse turi augti taip, kad galėtumėte ją jausti. Pirmiausia yra ramybė. Jei žmogus nėra ramus, jo protas – kaip nesuderintas instrumentas. Jis negali tinkamai mąstyti, negali tinkamai matyti, jis negali tinkamai suvokti. Sakote jam ką nors, o jis supranta visai kitaip. Visas pasaulis šiandien yra išsiderinęs, visas pasaulis. Politikoje ši nauja partija išardė kitas partijas; dabar ji pati turi būti išardyta. Viskas griūna aukštyn kojom. Tai taip pat dėl Mahamajos. Būtina pripažinti, kad tam tikra prasme, tam tikra prasme, pasaulis yra chaose.

Tai ne karas, tai ne šaltasis karas, bet tai juokinga karinė pozicija, kuri, negali būti aprašyta žodžiais, matote. Ką jūs pasakysite apie tai, kas vyksta šiandien Italijoje? Ką jūs pasakysite apie tai, kas vyksta Bosnijoje ar kokioje kitoje vietoje, kur matote kylančias kvailas problemas ir žmones, žudančius vieni kitus? Jokios taikos, jokio saugumo jausmo. Jūs atrandate pasaulį, matote, atsiverčiate laikraštį, mes šiandien gavome Anglijos dienraštį, Aš negalėjau skaityti: tiek daug moterų išprievartauta, tiek vyrų nužudyta, tokie nutikimai; taip pat ir individualiai. Prezidentas daro įvairias nesąmones. Aš turiu omeny, jūs matote visokius absurdus. Kai buvome jūsų amžiaus, niekada negirdėjome apie tokius dalykus. Žmonės gerbė save, protingi žmonės. Taigi dabar viskas vyksta taip, kad jie yra tiesiog suardyti.

Nėra jokios ramybės jų galvose, kad pamatytų, ką daro, kur yra, kokias jų atsakomybę. Išreiškiami bjaurūs dalykai. Masinės

informacinės priemonės įsivelia į visus būvurius dalykus. Taip nebuvo anksčiau. Mes spaudoje skaitydavome straipsnius apie gražius dalykus, bet šiandien visa labai pasikeitę. Tai labai materialistinis pasaulis, itin materialistinis, parduodamas šis, parduodamas anas, parduodamas kitas, parduodami žmonės. Tada jie paima vaikus, paima moteris, parduoda vaikus, parduoda moteris – vyksta visokiausi dalykai. Parduodamas Dievas, parduodamas dvasingumas, parduodami, nežinau, net ką pasakyti, bet nuosavi vaikai. Toks iškreiptas pasaulis yra šiandien. Taigi reikalinga Mahamaja, kad parodytų, jog jūs turite sumokėti savo pačių kailiu už tai, ką darote šiame gyvenime.

Tarkim, vyras, kuris yra labai užgaidus, destruktivus, geria, rūko, vaikšto paskui moteris ir panašiai, per dvejus metus jis subankrutuos. Taigi atlygis jau čia. Dabar matoma, visa, ką jis darė. Kitas vyras: „Kas čia blogo? Kas čia blogo? Kas čia blogo?“, ir toliau daro įvairias kvailystes. Jis suseraga AIDS arba kokia nors kita nepagydoma liga. Mes vadiname tai rokrah Devi, reiškia „užmokestis grynais“; Dievybė pareikalauja iš jūsų užmokesčio grynais: „Jūs darote štai taip, viskas gerai, turėkite tai. Jūs darėte taip, viskas gerai, mėgaukitės tuo.“ Štai taip. Iš tiesų ši Mahamaja ypač dabar yra labai aktyvi.

Kartais Aš Jos išsigąstu, kai Ji galbūt per stipriai nubaudžia žmones. Bet taip yra. Jeigu jūs važiuojate greitai, „O, aš mėgausiuos greitai važiuodamas“ – viskas gerai, baigta. Viskas baigsis tuo, kad jūs pradėsite šlubuoti ar susilaužysite ranką. Taigi įstatymai, dieviški įstatymai veikia dėl Mahamajos. Anksčiau tai nevyko taip greitai, kaip vyksta dabar. Pažiūrėkite, Amerikos prezidentas – tokia svarbi pozicija, tik įsivaizduokite, jį iškviečia bet koks prasčiokas iš gatvės. Kaip tai įmanoma? Niekas anksčiau negalėjo to padaryti. Todėl, kad Mahamaja naudoja visą savo laisvą valią, kad patikrintų žmonių laisvąjį pasirinkimą.

Taip vadinama laisvė, kuria mes ruošiamės mėgautis, pasiekė galą. Žmonės pradeda mąstyti, kas tai. Svarbūs žmonės, jūs žinote. Buvo bokso žaidėjas, labai žinomas, žmonės sekavo paskui jį, dabar jis yra kalėjime. Kitas žmogus, kuris atlikdavo „Grand Prix“, Aš visada tam nepritariau, staiga numirė. Dabar žmonės: „Jis yra herojus, tas ir anas,“ bet niekas to daugiau nebedarys, viskas gerai. Vieno herojaus užtenka. Ne aš, pone. Aš nesiruošiu veltis į šį „Grand Prix“ verslą – jau pakanka. Taigi nors sukuriamas vienas herojus, bet kyla baimė daryti tokias nesąmones.

Tada jie keliauja, kaip tai vadinama, slidinėti. Dabar slidinėdamas kažkas taip pat numirė, o kažkas išsisuko koją. Aš manau, kad karališkoje šeimoje kažkas nutiko, taigi dabar iš Anglijos tik keletas žmonių važiuoja slidinėti. Dabar tik šveicarai turi išmokti pamoką, Aš manau. Tai yra kažkas, atsimerkite. Matote, šiandien jūs skaitote apie tokį, kuris labai puikuojasi, rytoj randate jį kalėjime. Tai labai stebina, buvo Italijoje vienas ministras, kuris norėjo susitikti su Manimi, ir Aš pasakiau: „O, baba, Aš nenoriu su juo susitikti.“ Jo labai bloga praeitis. Jis jau kalėjime, taigi dabar Aš net negaliu su juo susitikti. Jie pakliūna į savo pačių spąstus. Šie spąstai yra Mahamaja.

Ji kuria iš jūsų pačių, tai kyla dėl jūsų pačių, todėl, kad jūs nenorite savęs matyti, nenorite pažinti tiesos, jūs norite iškreipti tiesą. Taigi tai Mahamajos bruožas, kad staiga jūs turite pamatyti save. Kiek dalykų nutiko? Pagalvokite apie tai. Šie dideli, dideli „magnatai“ yra kalėjime. Labai garsūs žmonės, sakykim, dėl narkotikų, svarbūs, turtingi žmonės yra kalėjime. Visa tai vyksta. Kodėl? Todėl, kad ši Mahamaja yra ta, kuri nori pamokyti. Dėstydamą pamoką vienam asmeniui, Ji sudrebina mažiausiai tūkstančius, todėl, kad žmogus pradeda matyti, jog ateina mirtis ar dar kažkas.

Gali būti, jog jis neišmoks pamokos, arba jis jau mirė prieš tai, kai išmoko dar ką nors, bet kiti lieka. Taip skleidžiasi tai. Taigi masinės informacijos priemonės, nuolat skelbdamos blogas žinias, kažkuria prasme nesuvokia, kiek daug gero padaro dėl Mahamajos. Dabar, kad žinotumėte, daugybė dalykų, apie kuriuos kalbame, sakykim, rūkymas, jau mažėja. Girtuoklystė taip pat išnyks. Ką padarė Sahadž? Nieko, bet tai Mahamaja. Jie suseraga vėžiu. Doktorai dabar jau suprato, jie susirgo vėžiu, ir dabar prašo žmonių nerūkyti, nes kitaip jie susirgs vėžiu. Taigi Mahamaja sukuria tam tikros rūšies, turėčiau pasakyti, įvykį.

Vieno nutikimo pakanka, kad žmonės būtų labai atsargūs. Dar daugiau, tai toks supanikavęs pasaulis, šiandien pilnas nesaugumo. Staiga jūs atrandate, kad karvių piene – nuodai, dar kažkas įvyksta, vanduo užteršiamas. Tada netikėtai jūs atrandate, kad adatos yra užkrėstos. Taigi visi yra tokie sunerimę ir galvoja, kaip išgelbėti savo gyvybes, taigi jie pradeda mąstyti apie tai. Bet Sahadž, jeigu jūs prisijungsite, nė vienas iš šių dalykų negrės jums, todėl, kad Mahamajos aspektas yra ir jus ginti. Ji gina jus. Niekas negali sunaikinti Sahadža jogų tol, kol jie patys nenori būti sunaikinti. Tai yra jų troškimas. Niekas negali jų paliesti.

Dabar, kai jie kalba apie stebuklus, kaip anądien vienas berniukas iš Australijos, naujas Sahadža jogas važiavo motociklu ir netikėtai greitis labai padidėjo, o iš abiejų pusių važiavę sunkvežimiai susitrenkė su juo. Bet vietoj to, kad būtų sužalotas, jis buvo tik stumtelėtas lyg badmintono plunksninukė ir nukrito kitoje pusėje, ir visiškai nebuvo sužeistas, atsikėlė, o visi buvo nustebę. Jo motociklas buvo sudaužytas, viskas, o šis vaikinys buvo visiškai sveikas. Jie negalėjo suprasti, kaip jis išsigelbėjo. Yra tiek daug, tiek daug panašių istorijų, rodančių, kaip ši Mahamaja apsaugo Sahadža jogus – labai rūpestinga apsauga. Taip pat Ji apsaugo sapnuose. Labai stebina, kaip žmonės susapnuoja ir kaip gauna vaistus sapnuose, kaip jie yra gydomi, kaip supranta, kokioje pavojingoje situacijoje yra, kaip sapnuose jiems pasakoma, kokie yra kiti žmonės, kaip jie elgiasi. Jums nebūtina to žinoti sąmoningame būvyje, bet labai gilioje sušupti būsenoje, sapnuose, jūs sužinote, kas yra jums palanku, o kas ne. Kažkaip jie sužino. Ir žinojimas, kurį mes vadiname intuicija, ateina iš Mahamajos.

Ji yra ta, kuri teikia jums šį intuityvų žinojimą, ką reikia padaryti, kas turi būti padaryta, kaip išspręsti problemas. Ir jūs bandote, sugebate ar ne, jums jos išsisprendžia. Yra tūkstantis ir vienas toks pavyzdys. Aš jums papasakosiu vieną iš jų, atėjusį dabar Man į galvą. Australijoje buvo vienas labai nuostabus Sahadža jogas, labai didis Sahadža jogas, labai išsimokslinęs, bet labai paprastas. Ir kitas siaubingas žmogus pasakė jam, kad jis turėtų nupirkti žemę ir kai ką, vadinamą Lilydale, ir, kad „Mes galime pradėti Sahadža Jogą ten. Mes galime padaryti tą, mes galime padaryti aną.“ Taigi iš pradžių visas santaupas, kurias turėjo, jis sudėjo į tai. Ir bankas pasakė: „Mes duosime tau pinigų.“ Bet ataskaitoje jis buvo parašęs: „Mums priklauso Sahadža Jogos nuosavybė, mano nuosavybė ir viskas. Visa tai bus atimta, jei mes nepajėgsime susimokėti.“ Kai Aš tai pamačiau, pamaniau: „Dabar to jau per daug.“ Taigi Aš paklausiau teisininko ir šis pasakė, jog geriau jūs parašykite apie tai laikraštyje, kitaip niekas neims jūsų žemės. kito ar jūsų nuosavybės, bet dėl vieno dalyko galite būti tikri, kad reikės keliauti į teismus ištisus metus.

Taigi geriausia parašyti apie tai laikraštyje, kad jūs neturite nieko bendro su šiuo Lilydale, nei Sahadža Joga turi ką nors bendro su visu tuo. Taigi šis ponas labai nuliūdo, todėl, kad bankas neduos pinigų, ir žmonės, kurie pardavinėjo tai, iškėlė jam bylą. Jis jau buvo subankrutavęs, jis nežinojo, ką daryti, ir buvo pakliuvęs į didelę bėdą. Aš pasakiau: „Nesijaudink, tu esi apsaugotas.“ Ir nustebsite, nepaisant visų žmogaus baimių, kad gali būti suimtas, ar Dievas žino, kad namas, kurį turi, bus parduotas ir viskas, bet nutiko priešingai – už Lilydale kažkas pasiūlė nupirkti už gerokai didesnę kainą. Taigi jis gavo didesnę sumą ir pardavė. Bet jums reikia turėti kantrybės, jūs turite tikėti ir būti drąsūs. Jis pasakė: „Motina, aš žinau, niekas negali manęs sunaikinti.“ Ir tai yra tokia Mahamajos apsauga, pirma Mahamajos dalis buvo paviešinti tą žmogų, šį blogą Sahadža jogą visiems žmonėms. Todėl, kad buvo labai daug sekančių juo, jis mokėjo gerai kalbėti ir t.t., ir jie visi pasitraukė. Taigi tai veikia ir kolektyvo dalyje Yra kažkas, kas bando kelti problemas Sahadža jogams, viskas gerai, Mahamaja leidžia jam kelti problemas iki tam tikros akimirkos, iki tam tikro taško, ir tada staiga Ji pradeda veikti, kad žmonės nustemba, Sahadža jogai nustemba, kaip šis žmogus tapo štai tokiau.

Ši Mahamaja visada yra kaip Mano saris, kaip jūs sakote, saugantis jus. Ji labai graži, labai maloninga, rūpestinga, atjaučianti, miela; labai subtiliai rūpinasi jumis. Ir Ji yra labai labai pikta ir žudo žmones, kurie bando sutrikdyti Dievo darbą, tokius kaip rakšasai ir demonai, ir laiko jus atokiai nuo visų šių blogų rankų. Dar vienas labai geras Mahamajos aspektas yra tas, kad Ji transformuoja jus. Viskas yra žmonių smegenyse. Jeigu esate apgavikai, jūs esate apgavikai smegenyse. Jeigu jūs esate tie, kurie nekenčia žmonių, visa tai glūdi smegenyse. Jeigu jūs esate nuo ko nors priklausomi, visa tai yra smegenyse. Tai labai komplikotas sąlygotumas galvoje. Taigi, be jokios abejonės, Sahasrara yra labai svarbi, bet Virata ir Viratangana energija gali būti efektyvi, jei yra Mahamaja rupa.

Ir Ji savais švelniais būdais, atveria, pašalina visus šiuos sąlygotumus, kurie paverčia jus bjauriais, kurie paverčia jus siaubingais, kurie paverčia jus karštakošiais, ne Sahadža jogais. Ji yra ta, kuri iš tiesų lyg Motina Žemė duoda viską, ką turi, kad paverstų jus iš tiesų labai džiaugsmingais, laimingais, kad jūs galėtumėte mėgautis nirananda – niekuo, vien tik ananda, niekuo, vien tik džiaugsmu Ir tai yra Sahasrara. Bet tai įmanoma, kai jūsų brahmarandhra atsiveria, kitaip jūs negalite prasiskverbti į subtilybės dieviškos meilės, atjautos, į šią nuolat srūvančią Mahamają. Aš papasakojau, kokia yra Jos išorė, bet iš vidaus, kai jūs įeinatė į Ją per brahmarandhrą, tada ši Mahamaja, kuri yra inkarnacija, kaip jūs žinote, šios visur esančios Energijos, tampa visiškai kitokia. Viena vertus, Ji bando jus mokyti, Ji bando sunaikinti negatyvą, visa, kas yra žalinga, visa, kas griauja, kita vertus, Ji myli jus, gina jus, labai subtiliai veda jus. Jos meilė neturi jokių lūkesčių. Ji myli, nes Ji tiesiog negali liautis mylėjusi. Taigi jūs esate panardinami į šią meilę. Jūs mėgaujate ja. Visi žino, kad jie yra labai arti Jos, visiškai arti Jos.

Vos panorėję, jie visada gali paprašyti Jos pagalbos, kur bebūtų, jie yra palaikomi Jos. Taigi Sahasrara yra labai svarbi, nes dėl to mes reaguojame, dėl to mes prisirenkame visokios rūšies nesąmonių. Šiame nesąmonių pasaulyje, kuriame gyvename, mes turime būti lyg lotosas, kuris negali supūti, kuris negali būti paveiktas įvairios rūšies plintančių ligų. Tai yra išbandymas, parikša, kad šiuo metu šiuo sudėtingu metu mes galime pražysti bei skleisti aromatą, ir pakviesti tiek daug kitų į šią nuostabią atmosferą. Tai yra tam tikros rūšies gražus, žaismingas karas, galėtume sakyti, prieš tai, kas turėtų būti neigiamu. Kokia yra šio neigiamo jėga? Kokia yra šių sąlygotumų jėga? Kokia yra šio kvailumo jėga, kad niekas negali matyti? Taigi jūs išsivystykite šį žvilgsnį, matymą. Taip aiškiai, jūs suprantate taip aiškiai, kad esate atsakingi.

Jūs esate šios Sahasrara čakros, šių smegenų ląstelės, ir jūs visi turite veikti. Man vakar buvo labai malonu, kai jūs pasakėte, kad šios šviesos turi įžiebt daug kitų šviesų. Tai buvo iš tiesų didingas pažadas Man. Taigi atėjimas į Sahadža Jogą nėra apribotas vien jus supančių asmenų ir jų problemų, bet, kaip Aš sakiau, jūs pirmiausiai turite augti, o tada kiekvienas turi augti per jus. Taigi tai yra kita pusė, kurią jūs turite prižiūrėti. Šiandien, žinoma, Aš esu labai laiminga, kad savo gyvenime galėjau matyti Mahamajos apraišką. Ji tokia graži, šios durys atvertos tik tam, kad galėtume įžengti į Dievo karalystę ir mėgautis dieviška palaima bei apsauga. Bet pasitikėkite tuo. Tikėkite tuo. Nesijaudinkite dėl smulkmenų, ir Aš esu įsitikinusi, kad tai nuostabiai pavyks.

Jeigu jūs visiškai tikėtumėte ir visiškai atsiduotumėte, Aš esu įsitikinusi, tai labai puikiai pavyktų. Telaimina jus Dievas. Taigi mes turėsime trumpą Ganėšos pudžą ir tada Sahasrara pudžą.

1994-0828, Shri Krishna Puja, Shri Krishna and the Paradoxes of Modern Times & short talk in Marathi

View [online](#).

Shri Krishna Puja. Cabella Ligure (Italy), 28 August 1994.

Šiandien mes esame čia tam, kad nusilenktume Šri Krišnai.

Kaip žinote, Šri Krišna yra Višnu inkarnacija. Ir Višnu yra šios Visatos saugotojas. Kai buvo sukurtas visas pasaulis, buvo būtina sukurti ir saugotoją, nes šis pasaulis būtų visiškai sunaikintas, jei būtų paliktas be saugotojo, žmonės, būdami tokie, kokie yra, būtų galėję bet ką padaryti šiam pasauliui. Todėl Višnu yra saugotojas. Jis yra saugotojas ir vienintelis, kuris tikrai inkarnuojasi. Be abejonės, kartais ir Brahmadeva inkarnuodavosi, bet Jis vienintelis įgauna formą. Mūsų evoliucijos procese Jis įgavo skirtingas formas. Jis atėjo į šitą žemę skirtingais pavidalais. Bet visgi Jis turėjo, kaip jūs sakote, dvyliką formų, iki dvylikos buvo Šri Rama ir iki dešimt Jis buvo ten. Taigi Jis taip pat subūrė daug didžiųjų pranašų aplink save, kad jie galėtų išsaugoti šio pasaulio dharmą (moralę).

Taigi šio išsaugojimo esmė buvo moralė, kuri turi, kaip jūs žinote, patį svarbiausią, pagrindinį pamatą dvasiniam gyvenimui. Tai, kas šioje moralėje turėjo būti įtvirtinta, buvo balansas. Žmonės turėjo polinkį eiti į kraštutinumus. Taigi Jis sukūrė mumyse balansą. Pirmasis moralės principas buvo pusiausvyros sukūrimas. Jei žmogus neturi pusiausvyros, tada jis negali augti. Paprasta. Jei jūsų lėktuvas be pusiausvyros - jis negali pakilti. Jei, sakykim, laive nėra pusiausvyros - jis nepajudės. Lygiai taip pat ir žmogus pirmiausia turi pasiekti balansą.

Bet jie gimė turėdami skirtingas galimybes, skirtingus gabumus. Yra pasakyta: "Ja Devi sarva bhutešu Džati rupena samstita", tai reiškia "Gabumai yra skirtingi". Jie yra gimę skirtingų gabumų, skirtingų veidų, skirtingų spalvų, nes turėjo būti sukurta įvairovė. Jei jie būtų vienodi, atrodytų kaip kokie robotai ar dar kas. Taigi kiekvienas buvo sukurtas skirtingu būdu, pagal šalį, pagal tėvus. Visa tai buvo suorganizuota pagal Višnu principą, taip Jis sukūrė šį pasaulį su skirtingomis rūšimis. Jis suteikė įvairovę, ir Šri Krišna yra to šeimininkas. Tuomet, kai Krišna atėjo, žmonės buvo ypač rimti ir tapo labai ritualistiški. Taip nutiko todėl, kad Rama atėjo ir kalbėjo apie mariadas, ir šios mariados pavertė žmones itin itin griežtais. Dėl griežtumo žmonės neteko džiaugsmo, grožio, įvairovės pojūčio.

Taigi Šri Krišnos inkarnacija atėjo kaip vadinamas Sampurna. Jis užbaigtas, nes turi 16 vainiklapių. Kaip mėnulis turi 16 „kalų“, Jis taip pat turėjo 16 vainiklapių, taigi Jis yra Sampurna ir Jis yra tai, ką mes vadiname Purnima, pilnu mėnuliu. Su šita inkarnacijos pilnatve, nuo Višnu iki daugelio kitų inkarnacijų Jis atėjo kaip išbaigta inkarnacija; Šri Višnu pasireiškė visiškai. Taigi tai, ko trūko Ramos inkarnacijai, atnešė Jis. Kaip žinote, dešinės širdies centre jūs turite dvyliką vainiklapių Tuo jis parodė tiek daug dalykų, kuriuos žmonės visiškai praleido, nes, deja, Gita buvo parašyta. Kai parašė Gitą, žmonės pradėjo žodis žodinė vadovautis knyga, be supratimo. Ir Gitoje Jo žinia nebuvo taiki... Jis nesakė būkite taikūs. Tai buvo kažkas panašaus į Džihadą. Štai Jis pasakė Ardžūnai: "Tu turi kovoti, tuo pat metu turi kovoti už dharmą (moralę), tu turi kovoti už tiesą".

Tada šis tarė: "Aš negaliu užmušti saviškio ir negaliu nužudyti savo senelio, negaliu nužudyti savo giminių". Krišna atsakė: "Ką gi tu žudai, jie jau negyvi". Nes jie neturi moralės. Jei neturite moralės, tada jūs jau mirę. Tad ką reiškia žudyti ar nežudyti. Tą mes matome šiais moderniais laikais, ypač Amerikoje, kuri yra Višudi šalis. Jie neturi moralės - taigi jie jau žuvę dėl narkotikų ar kaip tai bepavadintumėte, dėl visokių ligų baimių. Jie jau mirę, tai ką tu žadi žudyti? Ši žinutė buvo skirta Ardžūnai Kurukšetroje. Bet tada jis pasakė: "Tu paprašei nužudyti šiuos žmones, nes aš turiu savyje dharmą.

Aš žudau juos, gerai. Bet kas paskui? Kas po to?". Taigi jis aprašo Sahadža Jogą. Po to buvo Sahadža Joga. Buvo, tai aprašyta antrame skyriuje. Kas yra Stitha Pragja? Tai žmogus balanse. Tada jis sako, kad toks žmogus niekada nepyksta. Jis nesupyksta.

Viduje jis visiškai taikus. Tai, ką jis aprašė vėliau, iš tikrųjų yra modernūs laikai, arba, galime sakyti, mūsų Sahadža Joga, nes Jis pasakė, kokių turi tapti žmogus. Jis neparašė ir nepasakė, kaip tokiu tapti, bet, manau, kad aprašymas yra visai kaip Kristaus, kur Jis sako, kad, jei kas nors jums suduoda į skruostą - atsukite kitą. Visa tai iš tikrųjų Sahadža jogų aprašymas ateityje. Ne tada,

kai Kauravai ir Pandavai kovojo tarpusavyje. Tai buvo ne tada. Tos kovos metu Jis jam pasakė: "Jei tapsi Stitha Pragja, galėsi pakilti aukščiau visų problemų, visų supratimų, kuriuos turi, ir viduje tapsi visiškai taikus". Taigi, viena vertus, Jis sakė "turite kovoti". Dabar, moderniais laikais, mums nereikia nugalėti Kauravų, Kauravų nėra. Penki Pandavai turi nugalėti Kauravus.

Taigi kas yra tie penki Pandavai? Tai mūsų jūtimai, arba galime vadinti kosmosu, padalintu į įvairius elementus. Viena pusė. Jie turi kovoti, jie privalo nugalėti Kauravus, kurie yra mumyse. Dabar yra šimtas Kauravų, ne vienas. Tai reiškia, plačiau tariant, tai, kad gamta turi nugalėti visa, kas yra prieš gamtą. Dabar žmonės pasakys: "Pyktis yra natūralus dalykas, susierzinti yra natūralu, būti agresyviu yra natūralu". Tai ne tiesa. Pyktis ir visi šie dalykai gal ir buvo natūralūs, bet dabar privalome žinoti, kad turime natūralų gebėjimą pakilti. Natūralu kilti aukščiau.

Natūralu būti Stitha pragja. Natūralu būti Sahadža jogu. Tai taip pat yra įdėta mumyse, mūsų viduje. Pavyzdžiui, sėkla yra sėkla. Kai yra sėkla, mes vadiname tai sėkla. Gerai, natūraliai tai yra sėkla, bet tada ji išdygsta ir tampa medžiu. Taigi sėklai yra natūralu, kad ta ateitis, visi tūkstančiai medžių bus toje sėkloje. Ir dabar, kaip jūs žinote, jie eksperimentuoja, iš vienos sėklos įmanoma gauti tūkstančius, mažiausiai tūkstantį iš vienos mažos išdygusios sėklos, kuri gali juos visus paversti medžiais arba augalais. Tai naujas dalykas, kuris turi iškilti. Tad sakydamas, kad jūs turite tapti Stitha pragja, Jis bandė pasakyti, kad jūs turite pasiekti pusiausvyrą.

Jis tai pasakė tada, kai vyko karas. Kai jie kariavo, gerai, jūs turit tai padaryti. Jei turi kariauti su žmonėmis, jei turi juos nužudyti, gerai. Bet po to, kai tai pasibaigs, jūs turite išvystyti savo dvasingumą. Dabar kurti dvasingumą yra mūsų darbas, ir tai yra tai, ką mes turime daryti. Ne tik dharma. Dauguma Sahadža jogų galvoja, kad, jei elgiasi moraliai, tada viskas gerai. Jie dirba moraliai, jie gyvena moralų gyvenimą. Jie gyvena. Aš labai stebiuosi ir esu laiminga, kad jie tai daro.

Bet tai ne viskas. Tai tik dalis pusiausvyros, kai jūs save subalansuojate. Dabar jūs turite eiti pirmyn, įtvirtinti savo dvasinį "aš" ir skleisti jį. Tai taip pat Šri Krišnos darbas, nes Jis yra Tas, Kuris susieja visa. Kaip žinote, Amerika labai komunikuoja, klaidingu keliu, bet ji tai daro. Ji turi kompiuterius, ji tai turi. Visus komunikacijos veiksmus ji atliko, nes iš prigimties juose įdėtas bendravimas. Bet dėl to, kad jie netiki Šri Krišna, netiki morale, toks pagrindas savaime yra klaidingas, ir remdamiesi šiuo klaidingu pagrindu jie pradėjo vystytis. Remdamiesi šiuo labai labai klaidingu pagrindu jie pradėjo skleisti visokios rūšies nešvarumus ir purvą. Nežinau, kaip pavadinti tai, kas yra prieš žmogiškąsias būtybes, kas yra prieš mūsų pakilimą, kas yra prieš Dievą.

Ir jie daro visa tai. Kodėl? Kodėl jie daro tai, ko nederėtų? Aš manau, kad tai intelektas. Jų intelektas, turėčiau pasakyti, taip pat yra smegenyse, kurios yra Viratos vieta. Ar galite įsivaizduoti? Tai Viratos buveinė. Ir ką gi jie daro su savo intelektu? Jie sako: "Tai- natūralu". Natūralu būti amoraliu.

Natūralu būti agresyviu. Natūralu būti orientuotu į pinigus. Viskas, ką jie turi, yra taip natūralu, nes, pasak jų, su intelektu, kurį turi, jie kažkaip sugebėjo paveikti jūsų racionalumą, įtikinti, kad tai yra teisingas dalykas. Be to jūs negalite egzistuoti. Turiu omeny, kad ir dabartinė jų kultūra. Dabar, jei tai yra visuotinė kultūra, tai ne tik Amerikoje, o visur, tokios rūšies absurdiška kultūra priimama dėl intelekto. Jie yra žymiai protingesni. Jus matote žmogų, kuris visada galvoja apie pinigus ir pan., natūraliai jis atrodo labai protingas, dėl to jis tampa gudrus. Tampa sumanus. Tame lygmenyje jis tampa išmoningas, apsukrus, tarytum viską žinotų.

Jis pradeda galvoti, kad žino viską, kad teisus, kad ir ką bedarytų, kaip bepasielgtų - jis teisus. Taigi šie Pandavai, kuriuos jis turi savyje, šie elementai, kuriuos jis turi savyje, jis naudoja juos destruktiviam tikslui, absoliučiai destruktiviam prieš Dievą. Ir jis nesuvokia, nes jo protas visada viską pateisina. Ką jis bedarytų, viskas pateisinama. Ir jis tiek daug davė proto šiems intelektualams, kad jie irgi bando eiti prieš moralę. Pavyzdžiui, netgi Šri Krišnos gyvenimą jie bando vaizduoti sakdami, kad Šri Krišna pats turėjo penkias žmonas ir, kad vėliau turėjo šešiolika. Iš tikrųjų jos buvo jo energijos. Nesuvokiama, kas iš tikrųjų buvo Šri Krišna, nes intelektas toks didžiulis absurdas, jis neveda jūsų į teisingą mąstymą; visada į klaidingą mąstymą, jis judina jus, nes jūs norite pateisinti viską, ir šis pateisinimas verčia jus sugyventi su savimi. Antraip, paprasta, jūs negalėtumėte sugyventi su savimi. Labai sunku gyventi amoralių, agresyvių gyvenimą, kurį, galite vadinti, karo prekiautojo tipo.

Bet jie gyvena. Taigi viskas, ko tikimasi iš žmogaus, tiesiog prieštarauja tam, išdėsčius visa, kas daroma visose šiose Vakarų šalyse. Jūs galite aiškiai pamatyti, kaip jie pateisina. Jie gali pateisinti amoralumą. Vienas ponas Froidas atėjo. Jis pakeitė netgi Kristų. Be abejo, turiu omenyje, jis privalėjo, nes Kristus buvo netgi griežtesnis nei Mohamedas Sahibas, kuris pasakė, kad tas, kuris nusideda viena akimi arba abejomis akimis, turi vieną išlupti, ir jei jo ranka gadina jį - jis turi nukirsti sau ranką. Taigi dauguma europiečių ir amerikiečių būtų be vienos rankos, manau, pagal Kristų. Ačiū Dievui, jie nepasiekė Juo iki to taško. Taip pat mąstė ir Mohamedas Sahibas, jei jau Kristus tiek daug padarė dėl vyrų, kodėl mums nepadarius ko nors ir dėl moterų.

Taigi jis padarė kai ką dėl moterų. Tai per sudėtinga žmonėms. Jie to neįsisąmonino. Kas dėl to išsiims vieną akį? Jie turėjo intelektą. Dabar, jei jie žiuri į daugelį moterų, tai yra pateisinama, tai natūralu. Ar matėte kada kokį gyvūną taip besielgiant, jei jau gyvūnai yra natūralūs? Mes esame blogesni už gyvūnus. Ir kokią painiavą sukūrėme šitaip mąstydami, padedant šiems intelektualams, kurie mums kažką tvirtina, o mes tai priimame. Taigi tai viena iš problemų, yra ta, kad jei žmogus yra protingas - jis dominuoja.

Dabar, pavyzdžiui, prasideda kokia mada. Mes perimame. Tai mada. Bet kodėl jūs ją perimate? Tai mada. Taigi verslininko protas gali iš tikro jus visiškai apkvailinti. Bet tik ne žmonės, kurie yra išmintingi. Jie pasakys: "Pradink, mums jau užteks viso to". Tad apie moralinę pusę. Tai blogiausiai praktikuota vakaruose - blogiau nei gyvūnai, turėčiau pasakyti.

Ir štai kaip jie kenčia šiandien. Jie kenčia nuo tiek daug ligų, tiek daug rūpesčių - to ir ano. Antras dalykas, kurį mes visada pateisiname, yra smurtas. Dabar nevyksta karas Kurukšetroje. Bet jūs matote smurtą visur. Amerikoje tai siaubinga. Kai mano dukra nuvyko, ji surinko visus savo papuošalus ir padavė juos man. Ji pasakė: "Mamyte, aš negaliu to vežtis". Nieko nebuvo duota mergaitei. Buvo duotos vien imitacijos, nes dėl to gali būtinužudytas.

Aš nesakau, kad tai tik Amerikoje. Tai visur. Nes Amerika yra visų guru. Tai prasideda Amerikoje, ir žmonės tiesiog akiai seka. Taigi dabar smurtas ateina į mūsų filmus, indiškus filmus taip pat, bet dabar jie pradėjo nepritari. Galbūt to mums per daug. Bet toks dalykas gali užmušti bet ką, tad, jei taip eisite toliau, jūs pamatysite, kad jei egzistuoja didingumo kriterijus, tai Rvandos žmonės turi būti įvertinti aukščiausiai evoliucijos procese. Žudyti yra neleistina. Tu neturi žudyti. Musulmonai žudo.

Kažkas kažką žudo. Vieną dieną jie nužudė labai gerą žmogų Indijoje, už nieką. Šita agresijos idėja galiausiai priveda jus prie žudymo.. Jūs negalite sukurti nė skruzelės. Tad kaip galite sau leisti žudyti žmones? Be abejo, šis žudymo reikalas yra pasiekęs aukščiausią ribą, Hitleris tikėjo, kad jis buvo pasaulio viršūnėje. Tai tas pats, jūs tiesiog pamirštate, kas esate, ir per savo ego pradedate įtikėti, kad esate kažkas didingo. Taip pat šiomis dienomis Sahadža Jogojė aš pastebėjau, kad yra keletas žmonių, kurie sako, kad jie yra dievai, jie yra dievybės - taškas. Taigi šis ego reikalas iš tiesų siurbia jūsų proto energiją, o didžiausias žmogaus priešas yra šis protas, manau, nes jis toks ribotas, toks sąlygotas ir toks arogantiškas, ir toks aklas. Išmintis kitokia. Išminties jūs neįgyjate koledže, mokyklose, universitetuose - niekur.

Kur jūs gaunate išmintį? Gaunate ją per savo dvasią, kuri jums duoda išbaigtą supratimą apie tai, kas yra gerai, o kas yra blogai. Tą, kas yra klaidinga, intelektas priims visada. Reikia įsisąmoninti, kad intelektas nėra išmintis. Yra du dalykai - išmintis ir intelektas. Taigi Šri Krišna buvo žinomas kaip diplomatas. Jis turėjo dievišką diplomatiją. Ką tai reiškia? Jis buvo labai protingas, be abejonės. Kitaip negali būti.

Aš sutikau keletą žmonių, užimančių aukštas pareigas, kurie net nėra labai protingi, bet dabar pamačiau, kad šis intelektas yra pavojingas dalykas. Taigi Šri Krišna naudojosi savo intelektu. Jis visagalis. Niekas negali Jam prilygti. Netgi Jo intelektas negali Jam prilygti. Jis naudojosi savo intelektu. Turite matyti skirtumą tarp šių dviejų dalykų. Turite sugebėti naudotis savo intelektu ir tuo pačiu neleisti jam dominuoti. Taigi Jis naudojosi savo intelektu ir išsprendė daug problemų. Visa Jo diplomatija buvo naudojantis intelektu Dieviškumo tikslams.

Visą laiką dieviškumas, esantis Jame, padėjo Jam naudotis savo intelektu. Taigi skirtumas yra tas, kad mes esame proto vergai, o Jis yra savo proto šeimininkas; ne tik proto, viso ko šeimininkas. Savo sąlygotumų šeimininkas, savo emocijų šeimininkas, savo kūno šeimininkas. Jis yra visko šeimininkas. Ir kai įvaldote tai, jūs matote protą labai aiškiai, tam kad matytumėt, ar tai, ką

jis siūlo, yra tiesa. Ar nėra. Šis intelektas gali jums duoti vadinamąsias pozityvias idėjas, kad esate viso pasaulio viešpats. Tai turėtų būti teigiama. Ir tas pats intelektas gali duoti jums idėjas, kad esate niekas. Protas žaidžia su jumis.

Dabar jūs esate vedami ne savo intelekto, o savo išminties, nes esate Sahadža jogai. Taigi jūs turite pajusti labai gerą instrumentą - per savo vibracijas galite žinoti, kas yra gerai, ir kas yra blogai. Ir kartais galime matyti, būdami žmonėmis, yra keletas intelektualinių poveikių, bet su Sahadža Joga jus galite įvertinti, ką jums sako protas. Nes intelektas, kurį turite, kilo iš pagrindinio dalyko; jis turi eiti į subtilų tašką, kaip šis protas atėjo pas mus. Šis intelektas atsirado mumyse, nes mūsų smegenys labai greitai tapo aktyvios. Aš mačiau ypač protingų vaikų, bet jie neturi išminties. Jei tik jūsų smegenys per daug išsivysto, vadinasi, motina galėjo būti labai protinga moteris ir labai protingas tėvas, paveldėjimas gali būti didis, taigi jie gauna tai. O galbūt aplinkybės, pavyzdžiui, dėl to, kad gimėte tam tikroje šalyje, jūs staiga tampate labai protingu. Aš mačiau amerikiečius, jie visą laiką skaito. Visą laiką matai juos skaitančius.

Jie skaito netgi angliškai. Bet koks yra viso to skaitymo rezultatas - nežinau. Jie skaitys visas knygas iš eilės. Jei paklausite jų apie kompiuteris, jie išmanys apie kompiuterius, apie šį dalyką, aną, kitą - viską... Aš nežinau netgi kaip įjungti savo televizorių. Jei paklausite jų apie televizorių, jie žinos, jie... Viską, ką norite sužinoti apie mechaninius dalykus - jie žinos. Viską. Apie politiką - žinos, kieno tėvas buvo tas? Ir tai jie jums pasakys: "Ne ne ne, tai yra taip, tai yra šitaip". Visa ši avidja nėra žinios. Tai nėra žinios.

Taigi jie mano, kad yra labai protingi, nes jie žino viską, apie viską. Dabar su šiuo intelektu, kai ši sąmonė atsiranda, jie pradeda kurti labai intelektualias idėjas. Ypač Amerikoje, mačiau, jie turėjo keturis vaikus, kurie turėjo visokių juokingų dalykų pinigams iškaulyti. Pavyzdžiui, yra baidyklė ar kažkas, kurios gimtadienis. Galite įsivaizduoti? Yra gimtadienis, ir kartais, matote, netgi žmonės organizuoja tam didelius pobūvius. Tada jie pradėjo: "Švęskime ir šunų gimtadienius", taigi jie švenčia šunų gimtadienius. Bet kas duoda jiems idėjas. Dar yra organizacijos, kur jie sako: "Taigi, visi mes mirsime, jūs pasakykite mums, kokį kostiumą jūs norite vilkėti, kokį kaklaraištį, kokius batus apsiauti, kokius drabužius, tada galop į kokį karstą jūs norite atgulti - plastikinį? Medinį?

O gal tokį ir tokį. Ar tokį ir tokį." Noriu pasakyti... Taigi tai turi būti nurodyta iki tokio lygio, kad kai kurie žmonės sako, "Įdėkite mus į ledą, jūs matysite, kai mes būsime ten". Taigi blogiausia, manau, ypač Europoje, yra tai, kad jie gražiai išreklamavo ir pardavė atostogų keliones. Taigi, sakykite, Italijoje žmogus nevyksta atostogų, jis sako: "Mano gyvenime krizė". "Kodėl? Nes aš negalėjau vykti atostogų". Tada jie sakys, kad jūs turite vykti ten, įdegti veidus, apsistoti viešbučiuose - taigi atsirado daug viešbučių. Kiekvienas turi išvykti. Itin nustebino tai, kad visas Milanus uždarytas visam mėnesiui.

Nieko negalima rasti. Matote, manau, jei jie visi eitų ir gyventų džiunglėse - būtų geresnė mintis. Jie išmokyti daug daugiau, nei švaistydami savo laiką paplūdimiuose. Jie išdaro visas pakrantes. Jie negerbia jūros, kuri yra jų Tėvas. Jie negerbia vienas kito. Moterys bando suliesėti ir atrodyti labai gražiai, kad galėtų ten būti nuogos. Visa industrija tokia bloga. Turiu omeny, jei kas klausytų, ar noriu atvykti į pajūrį, Aš nevykčiau. Man nepatiktų vykti į vietą, matyti tiek daug kvailų moterų, bandančių įdegti saulėje.

Kaip jūs galite priimti šią kvailą idėją, jei esate protingi? Yra tiek daug paplitusių idėjų šiandien, dauguma jų ateina iš Amerikos, turiu pasakyti, kuriomis jūs žmonės sekate. Kaip jau sakiau, Amerika yra guru visiems Rytams, visai mūsų Europai, ir anglams, ir visiems žmonėms. Dabar atsitinka dar vienas dalykas. Matote atmosferą, kurioje mes gyvename. Tai ypač pastebėjau Anglijoje. Jie gali būti niekas, suprantate. Vienas šiukšlių valytojas atėjo į mūsų namus, ir mes leidome laiką su prezidentu iš Hagos teismo, įsivaizduokite, pasaulio aukščiausiojo teismo. Taigi Aš pasakiau jam: "Tu turi išvalyti visa tai". "To per daug!"

Kaip įprastai, jūs matote, kad jie yra labai, Aš nežinau, kaip pasakyti, bet jie kvailai didžiuojasi savimi. "Jūs nesuprantate, - tariau, - "kiek jūs norėtumėte?" Aš daviau jam dešimt svarų. Tada svarai buvo labai vertingi. Jis tarė: "Jūs nesuprantate įstatymų, matote, visi jūs, indai, esate juodukai - tokie anokie". Tada pasirodė džentelmenas, kuris buvo mūsų namuose ir paklausė jo: "Ko tu čia reikalauji?" "Tu - juodžkis, tu nesupranti jokių įstatymų". Jis pasaulio aukščiausiojo teismo narys, o šitas kvailas anglas taip kalba. Anglai tam tikra prasme yra tikrai kvaili žmonės, jie yra tikrai kvaili žmonės nes jų protas niekada nepasakė, jiems, kad jūs esate niekas. Kuo jie didžiuojasi?

Tokie bekalbiai žmonės jie yra. Aš nežinau, jie sušalo į ledą ar ką, bet jie mano, kad yra labai protingi. Jų išsimokslinimas buvo geras, bet Aš nustebau, kad prasidėjus mokytis jie pasakė, kad juodaodžiai žmonės - kaip pabaisos. Yra tiek daug knygų, kuriose aprašyta tai, ir jie priėmė juodaodžius žmones kaip pabaisas, kol šie žmonės gyveno, kaip nežinau kas, tuo metu, kai juodukai buvo daug daugiau pažengę. Taigi jie turi šio rūšies idėją, ją Aš taip pat matau čia. Aš matau, kad tai turi anglai, jie galvoja tik apie save. Bet jie nesupranta, kad nieko nežino. Jie neturi išminties. Gyveno Indijoje 300 metų. Bet niekada nieko neišmoko iš Indijos.

Galite įsivaizduoti jų išmintį? Jų išsimokslinimas, kai kurių iš jų, bet vis dar dviprasmiškas. Sakym, Bernardas Šo buvo labai dviprasmiškas. Man jis didis rašytojas, bet dviprasmiškas. O kalbant apie prancūzus, Dieve apsaugok. Kaip jie paneigė Šri Krišną. Galite tai aiškiai matyti prancūzuose. Prancūzai norėjo tapti geriausiais diplomatais. Jie visiškai neturi diplomatijos. Niekam tikėj žmonės.

Jie pagamino mūsų telefoną Indijoje - taip sugadinę jį. Taigi jie pradėjo gėrimo kultą. Ar galite įsivaizduoti Šri Krišną geriantį? Jie turi gėrimo žodyną - viską. Yra parašyta daugybė knygų. Turiu omeny, įsivaizduojate, kaip galėtų išsivystę žmonės pripažinti tokios rūšies beprasmišką kultūrą, kurioje jūs turite žinoti ką gerti, ką pirkti, ką dėti į vidų, kokios rūšies bokus padėti? Jie visi yra bokalai, ne kas kita - bokalai. Kaip jie galėjo priimti tokį kvailą dalyką, taip pripažįstamą visuomenėje? Prostitucija yra kitas visuomeninis pripažinimas. Moralės požiūriu jie visiškai paneigė Šri Krišnos principą.

Taip, kaip jie gadino savo žmones. O primušti kiekvieną yra rasizmas. Ar galite įsivaizduoti, kad skirtumėte žmones dėl odos spalvos? Sakyčiau, priešingai - juodaodžiai ypač Indijoje daug labiau išsivystę negu visi baltaodžiai kartu sudėjus, nes jie turi išmintį. Jie yra išmintingi žmonės. Bet baltaodžiai eina į... Turiu omeny, kaip jie gavo Ameriką? jie dominavo taip stipriai, kad nugalėjo ją, jie įsitvirtino ten. Vakar jūs matėte, Siera Nevadoje jūs matėte, kaip žmonės tikėjo išmintimi, ir kaip jie gyveno. Jie užėmė visas jų žemes. Kiekvienas, kaip matote, mano esąs Amerikos savininkas.

Kaip? Jūs esate naujakuriai. Jūs atėjote iš kitos šalies, užmušėte tūkstančius žmonių, nejausdami kaltės dėl to. Tai reiškia, kad jie netgi nėra žmonės. Ir patogiai įsikūrė kaip amerikiečiai. Aš nežinau žodžio "Amerika" kilmės, bet jei tai reiškia "amar", jie nėra. Jei tai reiškia "a mericas", jie nėra. Abiem atvejais Aš nežinau, iš kur kilo šis žodis. Ir tam tikra a, uh, reiškiantį, kad jie prisirišę prie to, bet jų intelektas augo daug sparčiau. Kodėl?

Vėlgį dėl orientacijos į pinigus. Aš nesuprantu ekonomikos, ir kaip jie sukūrė šitą ekonomiką iš savo tauškalų, kilusių jų galvose, nustūmė visas šalis į nuosmukį, įsigalėjo visokios rūšies apgaulė ir mafija. Tai yra rezultatas tokios, taip vadinamos, jų ekonomikos. Sahadž ekonomika visai kitokia. Mes nesame apriboti visų šių absurdiškų idėjų, kurios paplitusios kaip ekonomika. Tai tik eksploatacija. Tai prekyvimas. Būdai daryti įspūdį žmonėms, kaip parduoti daiktus, kaip daryti tą, kaip aną. Visa tai nekas kita kaip, sakyčiau, finansinė agresija. Apie Krišną?

Jis buvo karalius ir Jis gyveno kaip karalius. Bet taip pat Jis gyveno labai kuklioje buveinėje Gokule. Jis nebuvo prisirišęs. Taigi pirmas dalykas yra tas, kad jie yra prisirišę prie pinigų, bet koks būdas gauti pinigų yra pateisinamas. Kartą mes nuvykome į viešbutį Indijoje. Taigi turėjome keletą draugų amerikiečių, ir, kaip įprasta, jūs negalite valgyti taip, kaip gali amerikiečiai, Žinote. Indai negali varžytis. Gali valgyti daug. Taigi jie valgė valgė ir valgė, Bet mes negalėjome su jais rungtis, jei atvirai. Turiu omeny, mes nepakankamai geri.

Po kiek laiko jie tarė: "- Ar baigėte?". Aš atsakiau "Taip". Gerai, jie pašaukė padavėją: "Supakuokite tai". Aš paklausiau: "- Ką? Norite supakuoti? Bet kam?". "- Mes sumokėjome". "- Taigi, jūs sumokėjote, turiu omeny ... Indijoje niekas nevalgys to maisto, kurį jau kažkas valgė". "Ne, jūs supakuokite". Ir jiems nebuvo gėda.

Taip gėdinga. Pasakiau: "- Mes to nedarome Indijoje." Jie pasakė: "- Kodėl ne? "Atsakiau, kad tai blogos manijos. "- Bet mes sumokėjome už tai. Kai sumokate, tai nėra blogos manijos". Aš pasakiau: "- Na, mes nenorime to supakuoti". "- Mes pasiimsime. Mes pasiimsime nakčiai. Suvalgysime tai vakar".

Aš nustebau, kad tokie šykštūs žmonės sakosi esą labai turtingi ir be galo galvoja apie save; itin šykštūs. Amerikiečiai yra dirbtinai geri, turiu jums pasakyti. Mano patirtyje jie ne tokie kaip anglai, kurie žvelgia iš aukšto į kiekvieną. Ne, nesijaučiate taip su jais. Bet jie labai dirbtini. Jūs duodate jiems dešimt dovanų; jie neduos jums nė vienos. Jie neturi jokio jautrumo; jokios gėdos dėl to. Kodėl? Nes visi dalykai yra "Mes už tai sumokėjome". Turiu omeny, einate į bet kokią vietą, bet kokį restoraną ar pan., jūs nustebsite.

Amerikoje jie supakuoja jums, jei kas palikta. Jie tai daro. Štai kokią ribą pasiekia jų šykštumas, be jokios gėdos. Ir šykštumas yra prieš Sahadža Jogą. Jūs negalite būti šykštus. Turite būti dosnūs. Turite būti duodantys. Jūs turite jausti kitus. Ar tai vienintelis būdas save išreikšti? Visas šis geranoriškumas ne tam, kad iš jūsų padarytų didelį herojų.

Bet pats blogiausias, visų blogiausias yra Holivudas. Filmų industrija. Po industrijos vardu gali daryti bet ką. Dabar Holivudas gamina tokius siaubingus filmus, visų blogiausia, kad šie siaubingi filmai gauna apdovanojimus. Jie rodė vieną filmą, Aš jo nemačiau, negaliu jo žiūrėti. Sakė, kad tai apie žmogų kanibalą, kuris valgo žmonių mėsą, bet jie žiūrėjo, ir jiems patiko. Labai, labai žinomas. Negana to, ne tik žinomas, bet ir apdovanotas, kaip geriausias filmas, geriausias aktorius, geriausias... Reikėtų pasikviesti to filmo režisierių ir paprašyti, kad paragautų žmogaus mėsos. Tai vienintelis būdas, manau, tai siaubinga... Jie pateikia ir kitokių filmų. Trumpai mačiau kitą, kur rodomi kabantys negyvi kūnai.

Siaubinga! Kodėl žmonės mėgsta žiūrėti į siaubingus dalykus? Toks jų būdas? Kur jie nuėjo? Kodėl mėgaujasi dalykais, kuriais joks žmogus, būdamas žmogi, nesimėgautų? Ir dar daugiau. Yra Helovino verslas, mačiau filmą. Pasakiau: "Dieve mano, tai pragaras", kuris, jų manymu, buvo tarsi Šri Krišnos įtūžis. Taigi, manau, tai buvo Krišnos sąmonė, kuri ten veikė. Yra tūkstantis ir vienas dalykas, galintis sukrėsti jus Amerikoje, taip pat Anglijoje ir Europoje.

Maniau, kad Australijoje geriau, bet Australijoje, einant keliu naktį po programos, pakeliui galite susirinkti daugybės siaubingų moterų daršaną. Turiu omeny, nėra iš ko rinktis... Žinote, jos yra, mes esame priversti. Ir nieko dėl to negalima padaryti. Tai dėl teisių, matote, taip vadinamų žmonių teisių matome tokias moteris, ir žmonių teisė tokioms moterims būti gatvėje. Siaubingi dalykai vyksta aplink, taigi Sahadža jogai turi labiau save praturtinti Šri Krišnos principo. Pirmas principas - komunikabilumas. Tai reiškia tai, kaip bendraujame su kitais. Pradėkite namie, su vaikais, su žmona, su savo vyru - kaip bendraujame. Ar jūs švelnus? Ar mandagus?

Ar dominuojantis, agresyvus? Pasistenkite išsiaiškinti. Agresyvumas gali peržengti visas ribas, tiek moters, tiek vyro. Čia pasitaiko dažniau moterų, su liūdesiu turiu pasakyti. Bet esu mačiusi labai dominuojančių moterų. Indijoje vyrai siaubingai dominuojantys, o čia - moterys. Dabar pagrindai, kaip žmogus turi elgtis. Nematau gerų manierų, išskyrus tai, kad jos vilki tinkamas sukneles, galbūt... Jos gali dėvėti šias specialias sukneles ir t.t. Visa elgsena yra suknelėse, bet kai žmonės susirenka, jie tik apkalbinėja. Ta prasme, jie aptarinėja itin siaubingas apkalbas.

Reikia suprasti vieną dalyką, kad Šri Krišna niekada neapkalbinėjo. Kaip gali būti, kad Šri Krišnos šalis ir visos kitos Europos šalys yra šitaip smarkiai įnikusios į pasaulines apkalbas? Aš negaliu suprasti susidomėjimo, kurį žmonėms sukelia skandalai. Taigi viso to viršus yra žiniasklaida. Kuri yra visiška priešingybė Krišnai, nes jie turi uždirbti pinigus. Tai toks tarpusavyje glaudus verslas, ir žmonės mėgsta klausytis visų šių nesąmonių, taigi jie skaito paskalas laikraščiuose. Prieš maždaug trisdešimt metų būtų negalėję išgirsti tokio dalyko. Visos tokios knygos buvo uždraustos. Ir dabar staiga viskas taip suvešėjo, kad bet koks žurnalas, viskas, ką pasiimi, negali suprasti, ką jie skelbia. Jie skelbia visiškos destruktijos kultą.

Ir žmonės tai priima, jiems tai patinka, taip gyvena. Jie naudoja moterį savo tikslams, ir ji visiškai kvailai tai priima. Žinoma, jos dominuoja, iš vienos pusės, jos laimingos, kad dominuoja. Buvo dama, kuri paskelbė viename žurnale, kad ji turėjo keturis šimtus vyrų per savo gyvenimą. Ar galite įsivaizduoti? Tokiai moteriai netgi pragare vietos neatsirastų. Kur tokios moters vieta? Dabar nežinau; tai kita problema. Šis judėjimas, esantis visiškai prieš dharmos principus ir prieš bendravimą. Kaip turite bendrauti?

Padoriai, švelniai, laikydamiesi gražių manierų turite kalbėti su kitais, kalbėti su kitais Sahadža jogais, kalbėti su visais, turite kalbėti labai maloniai. Aš neturiu omeny prancūzišku stiliumi, suprantat, kūno lankstymo ir visų artistiškų dalykų. Ne tai. Sakau,

kad jei su kažkuo natūraliai bendraujate, turite padoriai kalbėti, padoriai, kukliai, ir nereikia visą laiką tik taukšti ir per daug šnekėti. Tas nebūtina. Nes priešingas buvo Šri Krišnos stilius. Trumpai tariant, Jo jėga buvo madhurja; tai saldumas, kaip medus. Kai garbinate Šri Krišną turite žinoti, kad privalote kalbėti taip, kad kitam žmogui būtų malonu. Taigi su bet kuo kalbėdami galite kalbėti labai saldžiai, labai maloniai - taip, kad pamalonintumėt kitą asmenį, o ne provokuotumėt, ir neapsunkintumėt. Bet kai kurie žmonės turi įprotį visą laiką provokuojančiai kalbėti, kas nėra gerai.

Bet kai kurie žmonės yra malonūs, kai kalbama apie jiems malonius dalykus, bet tampa žiaurūs, kai pereinama prie kitko. Indijoje yra džainistų bendruomenė. Mačiau daugybę džainistų. Kai jie užsiima savo reikalais - jie yra patys maloniausi, bet kai kalbama apie kitus reikalus, tokius kaip pinigų aukojimas ar panašiai, su jais nebeįmanoma susišnekėti. Jie aukoja tik kvailiems dalykams, o ne praktiškiems. Jie dirba dėl visiškai kvailų dalykų ir niekuomet dėl praktiškų. Turime dar vieną bendruomenę, vadinamą sidhais. Manau, jiems įtaką daro Vakarai. Su vakariečiais. Jeigu parodysit, kad su jais turite reikalų, staiga, jie pasikeis.

Staiga jie pasikeis. Ir jūs negalėsite suprasti, kas tam žmogui nutiko. Arba jei jie sužinos, kad jūs kažkuo ypatingas - jie pasikeis. Šri Krišna buvo visiškai kitoks. Savo gyvenime Jis visuomet buvo Vidhuros svečias, kuris buvo Dhasi sūnus, tarnas. Vidhura buvo tarnaitės sūnus, tačiau buvo realizuotas. Taigi Jis eidavo į jo namus, ten būdavo labai nuolankiai prie Vidhuros, ir valgydavo labai paprastą maistą. Bet Jis niekuomet neidavo į Durjodhanos rūmus. Priešingai. Turiu omeny, kad, jei kas nors žino, kad turite rūmus, jie jums pasidaro labai malonūs, labai geri, suprantat.

Bet jei pasako, kad jis gyvena trobelėje, tada jis niekas. Subtiliam lygmeny tai labai orientuota į pinigus. Šri Krišna niekada nesirūpino pinigais, niekada nesikrimto dėl jų. Jūs galite matyti Jo visišką nešališkumą dėl savo karūnos ar karalystės, ar dėl pinigų. Kai tik jūs prisirišate, pajuntate pinigų skausmą. Natūraliai, jei jums įkerta gyvatė, jūs jausite aštrų įkandimo skausmą, ar ne? Bet jei esate nešališkas, tada galite naudotis pinigais. Kai tik tampate pinigų vergais, tie pinigai apsunkina jus. Dabar puikiai žinote, kad turėti pinigų šiais laikais taip pat pavojinga. O visa reakcija tik auga tai yra visi - visi elementai reagoja prieš jus.

Jūs matėte Siera Nevada žmonių išmintį, ir tiesa, kai jie sako, kad stengdamiesi įgyti daugiau pinigų, mes stengiamės ir stengiamės ir tik tą idėją turime galvoje, taip tapdami tik plėšikais. Manau, blogiausi yra tie, kurie vadinami verslininkais. Tarkim, jie sako: "Dabar, jei turėsite dizainerio laikrodį...", ir visi užsinori dizainerio laikrodžio. Kitą dieną Aš važiauvau į Italiją, ne - į Stambulą, ir pamačiau, kad ten pagaminti marškinėliai Prancūzijoje pardavinėjami kaip prancūziški. Nors taip nėra. Nuo A iki Z jie pagaminti ten, Stambule, bet ant jų parašyta "Lacoste", taip ir panašiai. Ir žmonės moka bet kokią kainą, bet ne Turkijoje. Kad ir koks perteklius būtų, galima tai gauti už septynis svarus. Kvailystė yra ta, kad jie gali jus kvailinti. "Pierre Cardin" yra ir dar vienas, nežinau, "Armani" - tai tik Italijoje, bet Amerikoje yra daugybė.

Jie netgi ateina pas jus, į namus. Anglijoje dar blogiau. Jie tokie neišauklėti, atėję į namus pietų apverčia lėkštę, kad pažiūrėtų, kur ji pagaminta. Tikrai. Taip viešai. Ir aptarinėja, iš kur atkeliavo stalo įrankiai. Taigi nors jie mano, kad yra labai turtingi, jie pasirodo visame savo kvailume, kad turi turėti tą laikrodį ar tą daiktą. Anglijoje yra toks dalykas, pavadinimu "Saville Row", tai jie uždeda išorėje, suprantate, palto išorėje - "Saville Row". Įsivaizduojate? Prekinį ženklą.

Matote, viskas virto visko dievinimu. Iš kitos pusės žiūrint, jie labai sumanūs, suprasdami, kad tai verslas, visa tai mada. Tačiau taip pat nesupranta, kad yra kvailiai, kvailina save sakydami, kad tai ypatingas daiktas, tai ypatinga, tai turi vardą, turi taip vadinamą, po visu tuo didžiulę organizaciją. Sahadža jogai turėtų suprasti, kad visa tai kvailystė, kad kvaila tai, ką jie dėvi, visi tai dėvi tik tam, kad pasirodytų. Kas tai? Kodėl tai turėtų ką nors apstulbinti? Pagalvokite. Protingai pagalvokite, kodėl tai turėtų daryti jums įspūdį, šitie kvaili dalykai? Nieko ypatingo. Jie visi tokie patys.

Stambule man pasakė, kad jie gamina paprastus gaminius ir tada ant viršaus uždeda šiuos ženklus, sako, kad paprasti gaminiai kainuoja šešis dolerius, o su tais dalykais septynis dolerius. Nėra nieko ypatingo, tik ši gudrybė, manau, kilusi iš Anglijos, o ypač iš Amerikos galbūt ir iš Prancūzijos, tačiau prancūzai, jie, na, žinote, keisti žmonės. Jie turi tokių dalykų. Aš jiems juos šiandien rodočiau - kvailystės, kainuojančios penkis šimtus svarų, bet žmonėms tai priimtina, nes jie neturi išminties. Pažiūrėkite, koks skirtumas tarp proto ir išminties. Visų pirma, kam reikia pasirodyti demonstruoti tai, kas neturi reikšmės? Priklijuoti etiketę ant viršaus Turkijoje kainuoja dolerį, ir žmonės tai kvailai demonstruoja. Ar tai reiškia, kad turime proto, kuris neturi dieviškos galios? Bet kas gali jus apkvailinti, kad darytumėt ką mėgstat. Dabar prasidėjo šešių colių sijonų mada.

Gera, visur šeši coliai. Netgi negalėtumėt nieko gauti septynių colių. Tai nemadinga. Reiškia, tai nėra "tame" pakvaišime? Dabar pažiūrėkite į Šri Krišnos stilių - toks išmintingas, tai liudija, kaip jis žaidžia ir kaip palenkia į savo pusę. Na, tarkim, jis būtų nešališkas. Negalėtų to padaryti. Taigi, norint tai įveikti, visų pirma turite atskirti save nuo anti-Šri Krišna kultūros. Tai labai svarbu. Tai yra mada.

Čia yra mada. Ir visos tos mados yra labai labai destruktivūs dalykas. Jeigu netepate plaukų aliejumi, jums gresia nuplikimas. Gera. Tačiau, matot, yra specialistai, arba dizaineriai, kurie daro perukus, perukų dizaineriai. Taigi nešiojate ant galvos peruką su užrašu "Dizainerio". Man tenka matyti, kokie kvaili žmonės tampa dėl savo proto. Šiandien Aš nenoriu kalbėti apie Šri Krišnos savybes, nes jūs jas žinote. Bet kaip jūs esate nutolę Vakaruose nuo Šri Krišnos stiliaus, Jo metodų. Jis viską darė tam, kad sunaikintų blogį, sunaikintų negatyvą įneštų džiaugsmą, kuris yra Ras.

"Ras" - Ra yra to energija. Ras yra energija, kurią jūs turite ir žaidžiate su Ras, su ta energija pasimėgauti. Jis tai atnešė šventai. Žinoma, dabar "šventa" gali būti bet kas, bet ypač švelnų šventumą Jis atnešė, kad išreikštumėm džiaugsmą linksmumu ir žaismingumu, nes to trūko Šri Ramos gyvenime. Taigi Jis sakė "Leiskite sau mėgautis", bet tai tik Sahadža jogams. Ne kitiems. Kiti, žinote, vaikšto į barus, taip yra. Čia mes turime liudijimą, kad esame labai taikūs, labai geri žmonės, taip. Tai yra, ką Šri Krišna sakė ir darė, kad turime viskuo mėgautis, bet dharmiškai. Neturime būti adharmiški.

Dharma turi teikti džiaugsmą. Kitu atveju, būnant dharmišku, žinote, kas nutinka - tampate visiškai asketiški, be džiaugsmo kartais ciniški, nes manote, kad kiti yra nedharmiški. Bet Šri Krišna mokė būti linksmas, būti džiaugsmingais ir tas džiaugsmas komunikuos su kitais. Be šio džiaugsmingumo jūs negalite komunikuoti. Bet, kaip žinote, kai buvau Prancūzijoje, jie man sakė: "- Motina, Jūs atrodote tokia džiaugsminga, turėtumėt pasakyti, kad esate nelaiminga". Aš sakau: "- Tai, kad nesu". "- Jeigu nepasakysite - jie jums nepatikės". Paklausiau kodėl. "- Nes jie visi labai nelaimingi ir mano, kad yra labai nelaimingi žmonės". Taigi pradėjau savo paskaitą "Les Misérables", pasakiau jiems, kad prie kas ketvirto stulpo jūs sutinkate prostitutę, prie kas dešimto - baras.

Ir matau daugybę žmonių, sėdinčių ant šaligatvio, Aš jų ir klausiu: "Kodėl čia sėdite?". Sako: "Laukiam pasaulio sunaikinimo". Aš paklausiu: "Tikrai?". Prisigėrus tokios mintys lenda į galvą, leidžiančios sunaikinti pasaulį, nes galbūt jie jau nebeturi pinigų eiti į barus. Nežinau kodėl. Pagalvokit, koks lygis, tik pagalvokit, koks jų lygis. Kur jie, palyginus su jumis? Taigi Jis vienas, kaip Virata, apšviečia jūsų smegenis. Toje šviesoje jūs matote, kas kvaila, kas neišmintinga. Tai Šri Krišnos palaiminimas.

Ir jis jums duoda niranandą, nes neturėdami šviesos, negalite mėgautis minčių džiaugsmu, proto džiaugsmu. Negalite. Visa tai dėl Jo šviesos, kurioje matome save pripildytus džiaugsmo ir nežinome, ką su juo daryti kaip, kaip išreikšti džiaugsmą; kaip išreikšti savo jausmus. Nes visko per daug. Dar yra madinga sakyti: "To per daug". Jūs sakote: "Motina, to per daug". Nes protas užkimštas nesąmonėmis, kad ir ką jiems besakytum, niekas neina į galvą. "To per daug". Taigi išmintingas žmogus, kaip Šri Krišna, išmintingiausias iš išmintingiausių, Jis išminties šaltinis, yra Stitha Pragja. Reiškia, turi būti balanse, turi būti dharmiškas virš visko, turi būti džiaugsmas.

Dabar jūs ne tik džiaugsmas, bet ir žinote tiesą. Žinote visišką tiesą. Ir ši absoliuti tiesa verčia jus suprasti, kas yra gerai, kas blogai, vysto jūsų išmintį, tačiau ne taip labai jūsų protą. Kartais pastebite, kad intelektas negerai elgiasi, įbrukdamas jums negatyvias idėjas, kartais per daug agresyvias idėjas. Galite tapti liudytojais, "sakši", štai kodėl Šri Krišna sakė: "Aš esu viso pasaulio sakši, viso pasaulio liudytojas". Matote, jūs galite apie jį kalbėti, bet turime matyti, ką darome blogai, ir kaip Šri Krišna gali mus išgelbėti. Ne dainuojančius "Hari Rama, Hari Krišna", o diena po dienos tampančius išmintingesniais. Išmintis jums duoda tikrąsias idėjas, kokie turite būti. Jeigu kas nors negerai. Matote, Vakaruose yra taip.

Paklauskite jų: "Kaip tu?" "Štai taip". Ką tai reiškia? "Štai taip". Jeigu taip yra, tada Šri Krišna nėra pažadintas, bet jei jūs žinote, kaip tai yra, jūsų šypsena tokia pat kaip ir Šri Krišnos. Žinau. Žinau tai. Dabar turime suprasti, kad mūsų Višudi turi būti sveika. Turi Višudi, nes žinau, kas tai yra. Tai yra Amerika, ten turėtų būti gerai, kitaip mano Višudi niekad nebus tvarkoj.

Manau. Bet pačioje Višudi yra tiek daug dalykų, kuriuos Sahadža Jogoje, atlieka tik keletas žmonių. Galiausiai, jei jūs, Sahadža jogai, saugote savo Višudi, Man žymiai geriau. Bet jūs niekuomet nesistengiat išlaikyti švarią Višudi. Tęskite tai. Tęskite tai. Netgi Amerikos prezidentas turi blogiausią mano matytą Višudi, taigi įsivaizduokite, ką gero jis gali padaryti. Kokią išmintį jis turi? Dabar jūs esate nauja rasė, palaiminta Dieviškumo, ir jumoje yra pažadintas Šri Krišna. Jo šlovėje, Jo šviesoje, turite žinoti, kas turi būti padaryta.

Reikia komunikuoti. Turite tai daryti, bet mačiau, kad žmonės netgi nemedituoja. Net jeigu medituoja, nenori bendrauti. Ir kartais, kai bendrauja, mano, kad tapo dievais. Tai labai sudėtinga. Žmogus yra sunkiai įveikiamas. Jūs turite bendrauti visiškai kukliai, taip, kaip Šri Krišna. Savo rasėje Jis skleidė Radhos energiją į visus tuos žmones, laikydamas rankas. Savo vaikystėje Jis nužudė daugybę žmonių, ir visa tai jau baigta. Netgi būdamas suaugęs, Jis turėjo nužudyti savo dėdę, viskas baigta.

Jis tampa karaliumi. Ką jis daro tapęs karaliumi? Bendrauja. Dauguma Jo savybių išryškėja, kai Jis tampa karaliumi. Prieš tai Jis buvo užsiėmęs žudymu, vieną po kito, visus tuos siaubingus žmones. Po to Jis atstatė, atstatė žmones. Jis atstatė Dvariką ir stengėsi bendrauti su žmonėmis. Dabar jūsų pareiga atstatyti save ir bendrauti su kitais su visu savo saldumu, Šri Krišnos madhurja, visu Šri Krišnos grožiu, pilnu supratimu, kad visi kvaili dalykai eina ratu. Kai tik tai suprasite, jums to nereikės, nes tapsite išmintingi užteks priimti visas tas nesąmones, kurios vyksta. Ir šito per daug, Ta prasme, Aš šioje paskaitoje negaliu jums išsakyti, bet dabar tapę viso pasaulio liudytojais pamatysite, kas vyksta.

Turime sulaikyti juos nuo ritimosi į pragarą. Ir tikrai turime išsivystyti labai geras visų asmenybes Sahadža jogų asmenybes. Visų. Dabar būna daugybė santuokų, ir staiga jie nusprendžia skirtis. Skyrybos leidžiamos Sahadža Jogoje, bet amerikietiškas stilius - nesąmonė. Nenoriu turėti. Moterys gali būti labai dominuojančios. Vienas vyrukas pabėgo į Rusiją. Jie neturėjo supratimo apie santuoką. Jie nežino, kaip susitvarkyti.

Visas santuokos saldumas baigtas. Jeigu vyras dominuojantis, žmona dominuojanti, taip nutinka, tada skiriamės. Koks pasiekimas? Taigi mes turime įveikti viską savyje, nes turime sąlygotumą, esančių atmosferoje. Paprašyčiau jūsų visų pasistengti suprasti subtilumus Šri Krišnos asmenybės. Stenkitės tapti labai taikūs, nepaprastai mandagūs, švelnūs, rūpestingi. Būdamas nuolankus, Jis nesiėmė pinigų. Nieko. Ir taip pat, kaip jūs žinote, Jis buvo tamsus dėl tam tikrų priežasčių, bet tai, kaip jis gyveno, turėtų būti mums pavyzdžiu. Esu tikra, kad dabar, kai grįšite į savo šalis, pamatysite visą tą nesąmonę.

Prašau, pasižymėkite tai. Užrašykite visas žmonių daromas kvailystes ir atsiųskite Man. Štai kaip. Taigi šiandien Šri Krišnos Pudža. Kaip jau sakiau, Man nereikia vardinti visų Jo savybių, bet didžiausia iš jų yra ta, kad Jis yra didžiausias daktaras. Dabar, Jo varde pamatysite, kiek savybių Jis turi, ir suprasite. Pasistenkite suprasti, kad mes savyje taip pat privalome turėti tas savybes. Kad ir kokios jos būtų, pasistenkite pamatyti, kiek jų turite. Tai būdas pradėti introspektuoti. Kai tik pradėsite introspektuoti ir suprasti, išmintis augs - ne matant kitų klaidas, kaltinant kitus, bet matant save.

Štai taip viskas išsispręs. Nors Krišnai nereikėjo to daryti, nes Jis buvo Sampurna, buvo Pilnatvė. Bet mums reikia daryti, kad taptumėm pilnatviški. Labai jums ačiū. Telaimina jus visus Dievas. Telaimina. Yra dar vienas dalykas, kurį norėjau pasakyti apie Sahadža jogus, mes jums pristatome klasikinę indišką muziką, nes, manau, kad ji padeda vibracijoms. Bet, kaip dažniausiai būna su vakariečiais, viskas, ko jie imasi, tampa visišku ultimatumu, kol jie visiškai pasimeta. Taigi, žinau, kad visi jie perka kasetes. Kasetes ... Kai kurie perka kasetes.

Buvau nustebinta, visiškai nežinomų žmonių, beprotiška. Kartą Amerikoje keliavau su viena moterimi, ji buvo Muktanandos pasekėja. Ji pasakė: "Turiu nuostabią kasetę", ir paleido groti, Muktanandos lekciją. Radžnešo klausosi Radžnešo lekcijų. Bet čia jie visi eina į vieną pusę, į tą, į kitą, jie turi įvairios muzikos. Rytoj pradėsime kalbėti, ką jūs turite suprasti indiškame šokyje, taigi visi mano įrašai bus pakeisti į indiško šokio įrašus nuo A iki Z. Jūs esate Sahadža jogai. Viskas gerai, Aš taip pat mėgstu muziką, bet viskas ne taip. Koks dalykas jūsų gyvenime yra pagrindinis? Nustebau, kaip žmonės yra paklydę muzikoj. Ta prasme, turi būti keletas progų.

Jie visi jau kitame pasaulyje dėl tos muzikos. Nedarykite taip. Jūs visur einate į kraštutinius. Tai neteisinga, netgi pudžos,

viskas, jūs einate į kraštutinumus. Eidami į kraštutinumus, jūs nebūsite centre. Jūs nebūsite Šri Krišnos vietoje, ten, kur turite būti. Priešingai, būsite kitame, įsivaizduojamame pasaulyje. Taigi tokį pasaulį susikuriame, kaip blogą įprotį; kai kurie muzikos pasaulyje; kai kurie šokio pasaulyje; kiti, esu mačiusi jogų, kurie galvoja esantys nesibaigiantys: "Mes turime ypatingą ryšį su Šri Matadžī". Tai labai įprasta. Bet Aš negaliu turėti ypatingų ryšių.

Atleiskite, niekas neturi ypatingų ryšių su Manimi. Norėčiau jums tai aiškiai pasakyti, niekas iš jūsų neturėtų taip tvirtinti, ir dar, kai kurie sako: "Mes esam dievybės". Manau, tai kažkas baisaus. Kelias minutes šnekėsiu marati, jei jūs nieko prieš... Noriu pasakyti Maharaštros merginoms. Jūs čia ištekėjote, ir turite turtingus vyrus. Bet kai tik čia atvykote, pradėjote siųsti pinigus tėvams. Ar taip būna Indijoje? Ar galite siųsti pinigus savo tėvams iš savo teisėtų namų. Toliau - papuošalai. Jūs pradėjote šitaip daug puoštis.

Paklausiau Sahadža jogės vyro: "Kodėl nenusiperki sau marškinių". Jis atsakė: "Ką man daryti, mano žmona išleidžia visus pinigus papuošalams". Toks papuošalų godumas netinka Sahadža jogui. Tai labai rimta. Pastaruoju metu pamačiau, kad visos Indijos damos pradėjo puoštis. Nors vyrui nebeliko pinigų. Tie vyrai, kurie prieš tai parėmė Sahadža Jogą, nebegali to daryti po vestuvių. Jiems nebeliko pinigų. Kas jums nutiko? Jūs atėjote iš šventųjų žemės.

Šivadži Maharadž labai gerbė Šri Saint Tukaram ir davė keletą papuošalų savo žmonai. Jo žmona, turbūt, panašį į jus, ji nedelsdama priėmė papuošalus. Kodėl reikia šitaip mėgti papuošalus? Netgi būdama Dievybė Aš šitaip jų nemėgstu, tai kodėl jūs turėtumėt? Kai jie pradėjo man priverstinai juos siūlyti, tada Aš sutikau. Taigi jis davė, o ji priėmė papuošalus, Saint Tukaram priėjo ir pasakė, "Kam tokiems šventiems kaip mes reikalingi papuošalai?". Tada jis atsiėmė juos visus atgal. Žinokite, kad jūs esate iš šventųjų krašto, ir toks jūsų požiūris yra varguoliškumo požymis. Jūs siuntėte pinigus savo tėvams, ir negaliu paaiškinti, kaip toli tai nuėjo. Jūs nesate čia tam, kad taip blogai elgtumėtės.

Jūs čia tam, kad padėtumėt Sahadža Jogai, o ne tam, kad įsigytumėt papuošalų. Jeigu taip būna retkarčiais, tai nieko tokio, bet jei jūsų dėmesys tik papuošalams, jūs galite prarasti savo vyrą, ir jis gali palikti Sahadža Jogą. Tai būtų geras darbas (ta prasme negeras), kurį padarytumėt! Ateityje be mano leidimo niekas neturėtų daryti papuošalų. Dabar bus pudža.

1996-0716, Šri Mahalakšmi pudža, „Turime gyventi kaip viena šeima“

View [online](#).

Šri Mahalakšmi pudža, Maskva, Rusija, 1996 m. liepos 16 d.

Šį vakarą lenksimės Šri Lakšmi principui mumyse. Lakšmi yra deivė, teikianti gerovę, klestėjimą ir sveikatą. Tiesą sakant, jūsų šalis jau palaiminta, nes jūs tiek daug visko turite. Pirma, jūsų šalis gavo tiek daug naftos, ir jei bus ištirta, paaiškės, kad yra dar daugiau. Antra, jūs gavote labai geros medienos. Trečia, gavote daug geležies, labai daug ir kokybiškos. Taip pat jūs turite deimantų. Turite tiek daug, bet to, jūs turite daug širdies. Ir aukso turite. Taigi visų šių dalykų gausu jūsų šalyje. Vienintelis aspektas, kad visa tai nepasiekia čia gyvenančių žmonių.

Aš įsitikinusi, kad tai pasikeis. Bet Sahadža jogoje mes turime žinoti, kad šis Lakšmi principas suteikia mums pasitenkinimo jausmą. Jeigu jūs nepatenkinti, tai Lakšmi jums nepadės. Kai kurie pasidaro labai godūs. Jūs turite ką nors, bet norite dar ir dar. Ir tam naudojate visus galimus būdus ir priemones. Dar jūs turite labai blogą mafijos sistemą, ji yra labai godi. Sahadža jogui reikia suvokti, kad jam nieko nebereikia pasiekti – jis jau pasiekė. Pirmiausia žmonės bando ieškoti maisto savo Nabhi čakros lygyje, jie valgo, tai reiškia svaha, tada tai kaupiasi kūne. Tarkim, kas nors yra labai godus maisto, jis suserga ir turi problemų. Bet jis pasiekia antrą stadiją ir įsitvirtina, ši būseną vadinama svadha, nes jis valgo mąstydamas apie tai, kad žmogaus pareiga valgyti, tik tiek. Ne dėl skonio, ne dėl godumo, ne pasipuikuoti. Jis labai kukliai maitinasi. Vakaruose mačiau, kad žmonėms labai svarbu, kur padėsi šaukštą, tą ir kitą. Išleidžia tūkstančius, kad įsigytų specialių įrankių.

Didžiausia blogybė Lakšmi principui – gėrimas. Tai alkoholis. Indijoje sakoma: jei butelis patenka pro vienas duris, Lakšmi išbėga pro kitas duris. Taigi Sahadža jogams nereikia gerti alkoholio. Jie atsisako gerti. Ir juose Lakšmi principas įsitvirtina daug lengviau. Tad kodėl mums reikia Lakšmi? Mums reikia Lakšmi, nes Lakšmi simboliuje galite įžvelgti priežastį. Visų pirma Lakšmi laiko du nuostabius rausvus lotusus rankose. Tai simbolizuoja, kad turtingam žmogui reikia turėti patogius, svetingus namus, nes rožinė spalva – tai meilės ir kvietimo spalva.

Tarkim, kai vabalas atskrenda į lotoso žiedą, jis turi visokių spyglių savo kūne. Tas vabalas atskrenda į lotosą, kad prisirinktų medaus. Nors jis spygliuotas ir aštrus, lotosas vis tiek priima. Jis kviečia, lotosas labai laimingas, kad vabalas jame. Tarkim, vabalas ieško medaus, pavargsta ir užmiega lotose, tada lotosas duoda lapiją – lovą miegui, ir skleidžia visą aromatą tam vabalui iki pat ryto. Kai vabalas gerai pailsėjęs, jis pasiima medų ir išskrenda. Galime poetiškai pasakyti, kad lotosas gerbia vabalą, nes šis ieško medaus. Net jeigu jis turi spyglių, nieko tokio. Taip jūs, žmonės, kurie ieškojote tiesos, radote ją savo Sahasrara čakroje, kuri kaip lotosas. Nesvarbu, ką veikėte, praeitis visai nesvarbi. Jūs pelnėte šią garbę, nes ieškojote tiesos. Taip pat, kai žmonės persisotina Lakšmi, tai mačiau Vakaruose, jie ima ieškoti, nes jiems viskas atsibosta. Nes materialūs malonumai – dar ne Lakšmi, tai nesuteikia jokio pasitenkinimo.

Dar vienas simbolis, kaip Lakšmi laiko ranką – Ji vieną ranką laiko štai taip – ši ranka reiškia, kad tas, kuris turi pinigų, turi duoti, dalintis, o ne tik pasilikti sau. Jei jie nesidalina, negali mėgautis Lakšmi principu, nes davimas savaime teikia labai daug džiaugsmo. Kitą ranką laiko štai taip. Ši Deivės ranka reiškia, kad žmonės, kuriais rūpinatės, jūsų giminės, draugai – visi jie turi būti apgaubti jūsų apsauga. Jei kas nors atsitinka jūsų šeimoje, jei kas nors atsitinka giminaičiams, draugams, jūs turite užstoti tą žmogų. Kai kurie žmonės stengiasi padėti savo giminaičiams, taip daro daugelis politikų – sukčiauja. Bet apgaudinėdami jūs gadinate savo giminaičio gyvenimą, jūs visai nepadedate jam. Jis praras savo gerą vardą, orumą – viską, svarbiausia jis praras savo moralumą. Taigi su Lakšmi jūsų moralė bus išsaugota. Šalyje, kokia dabar Amerika, ir visi tie žmonės, atsiranda siaubingų filmų, ir žmonės naudoja mokslui, tai vadiname „alakšmi“.

Žmogus, turintis Lakšmi, turėtų rengtis padoriai, moterys ir vyrai. Gatvėse moterys vilki labai trumpus drabužius. Dėl to Nabhi čakra ims blokuotis, ir jūs turėsite problemų dėl pinigų. Taigi jūsų gerovė turėtų matytis jūsų temperamente, jūsų būde, jūsų elgesyje, jūsų gyvenime. Žmogus, turintis Lakšmi, turi būti labai nuolankus. Pavyzdžiui, Šri Lakšmi stovi ant lotoso. Lotosas – lengviausia gėlė, kokią galite įsivaizduoti, nes ji plūduriuoja vandens paviršiuje. Taigi Jos temperamentas turėtų būti ne itin rimtas, o labai džiaugsmingas... Ir Ji nesipuikuoja, nes tai taip paprasta – stovėti ant lotoso. Žmonėms, kurie turi pinigų arba

turtų, nederėtų puikuotis didelėmis mašinomis ar pan. Tai nereiškia, kad turėtumėte tapti sanjasiais. Priešingai – turėtumėte būti labai kilnios asmenybės. Bet reikia būti be prisirišimų.

Kaip žinote, Radža Džanaka – jis buvo karalius, ir vis tiek toks neprisirišęs, kad visi šventieji eidavo paliesti Radžos Džanakos pėdų. Kartą vyrukas, vardu Načiketa, paklausė savo mokytojo: „Kodėl liečiate jo pėdas? Jis yra karalius.“ Mokytojas atsakė: „Gera, eik susitikti su juo dabar.“ Ir šis pamatė, kad Džanaka gyveno prabangiai. Jis gyveno rūmuose, o procesijoje buvo tūkstančių tūkstančiai žmonių, kurie bėrė ant jo perlus. Načiketa pagalvojo, kad galėtų gauti nors vieną perlą. Kitą dieną jis nuėjo pas Radžą Džanaką ir paprašė Jo: „Duokite man savirealizaciją.“ Radža Džanaka atsakė: „Galiu atiduoti savo karalystę, bet ne savirealizaciją – tai labai nelengva, nes tu esi apsėstas minčių apie pinigus, toks žmogus negali gauti realizacijos.“ Šis atsakė: „Gyvensiu čia tol, kol gausiu realizaciją.“ Kitądien Radža Džanaka pakvietė jį kartu maudytis upėje ir jis mėgavosi maudynėmis. Tada atėjo žmonės ir pasakė, kad kilo gaisras jo rūmuose. Bet Radža Džanaka meditavo, jam tai nerūpėjo. Tada jie pasakė, kad visi žmonės, buvę rūmuose, pabėgo, tada perdavė, jog kažkas sakęs, kad gaisras artėja. Vis tiek Radža Džanaka meditavo toliau. Bet Načiketa išbėgo, nes jo rūbai buvo lauke, taigi jis nubėgo gelbėti savo... Ir vis tiek Radžai Džanakai nerūpėjo. Sugrįžęs jis pasakė: „Načiketa, visa tai yra Mahamaja.“

Tokiu būdu esate išbandomi, jei linkstate prie pinigų, negausit savirealizacijos. Ji yra ta, kuri išbando. Visi godūs žmonės, visi žmonės, dėl pinigų darantys tokius dalykus, kaip jūs turite čia mafiją – visi bus nubauti. Bet kokiu atveju jie nelaimingi žmonės, nepatenkinti, jie nuolat susirūpinę. Pirmiausiai turite būti patenkinti. Labai svarbu šiais laikais tai suprasti.

Kadangi ekonomikos mokslas teigia, kad norai nėra patenkinami apskritai, šiandien jūs norite kilimo, gerai, turėkite. Dirbate labai sunkiai, taupote pinigus kilimui pirkti, tada turite kilimą, bet norite turėti namą – jūs niekad nesidžiaugsite kilimu, dėl kurio taip sunkiai dirbate. Tada turite namą, kai gaunate namą, norite turėti mašiną, po mašinos norite turėti sraigtasparnį, gal lėktuvą. Štai kaip tai vyksta, jūs dirbate taip sunkiai ir esate nepatenkinti. Dėl to šiais laikais žmonės yra itin neramūs. Nėra taikos jūsų širdyse, bet jei turite šį Lakšmi principą savyje, jūs būsite labai patenkinti viskuo, kas yra materialu. Turite – gerai, puiku, neturite – irgi gerai, puiku. Bet kai šis Mahalakšmi principas pažadinamas jumyse, jūs pradodate ieškojimus. O vėliau, kaip matėte, tai suteikiama, nes jūs gaunate savirealizaciją. Taigi neverta kopijuoti tų siaubingų materialistų, mes turime būti patenkinti tuo, ką turime, turime išreikšti savo meilę duodami ką nors, kad ir kas tai būtų, žmogui, kuriam to trūksta. Aš pati, pastebėjau, susiduriu su sunkumais nusipirkti kažką sau. Jei tai brangu, galvoju, kad neturėčiau to pirkti.

Kartą nuėjau į parduotuvę pirkti konkretaus sario, bet pamaniau, kad jis per brangus, ir nepirkau. Viena Sahadža jogė buvo su manimi, ji nuėjo, nupirko ir padovanojo per mano gimtadienį, aš pravirkau, suprantate, to buvo per daug. Ramajanoje mes turime istoriją kaip ši, kai Šri Rama suvalgė rūgščių uogų ber. Nežinau, kaip jūs vadinatė, turėtų būti tokia istorija. Ji pasakė Šri Ramai... Ji buvo sena moteris iš žemo visuomenės sluoksnio. „Paragavau kiekvienos, dantimis pakandau visas ber ir sužinojau, kad nė viena nerūgšti.“ Indijoje niekas nevalgo to, kas buvo paliesta burna, jokio maisto, tai laikoma „utišta“ – kuo nors negeru. Bet Šri Rama staiga paėmė ir pasakė: „Kaip malonu, kad paragavai už mane.“ Jo brolis Lakšmanas supyko, Jam tai nepatiko. Šri Rama suvalgė ir pasakė: „Nesu valgęs tokių uogų.“ Taigi Jo žmona Sita pasakė: „Duok man truputį, aš tavo antroji pusė, turi man duoti.“ Taigi Šri Rama davė Jai, Ji suvalgė ir pasakė: „Koks nuostabus vaisius!“ Lakšmanas paklausė: „Kodėl man neduodate?“ Jis paprašė savo brolienės: „Duok ir man.“ Ji atsakė: „Ne, nes tu labai piktas.“ Bet Ji davė Lakšmanui, ir Jis pasakė: „Dar niekad nevalgiau tokių nuostabių vaisių.“ Tose uogose nebuvo nieko, išskyrus tą dosnumo jausmą iš senosios ponios. Ji neturėjo ko duoti, ji buvo vargšė, taigi visa tai padarė tam, kad duotų Šri Ramai.

Taigi dalinimasis daiktais yra itin džiaugsmingas. Anądien mes atnešėme dovanų – nieko ypatingo, bet jūs taip mėgavotės, ir aš mėgavausi. Štai kaip turime gyventi, štai kaip visi turime gyventi drauge – dalintis. Negalvokite apie save, pagalvokite apie kitus. Pagalvokite, ką kiti mėgsta. Indijoje Gruha Lakšmės yra labai geros. Jos žino, ką jūs mėgstate valgyti. Taigi, jei nueisite į jų namus, jos tuoj pat pasakys: „Prašom užsukti vakarienės.“ Ir jos pagamintų tai, kas man patinka ir ką mėgstu valgyti. Jos specialiai tai padarys. Bet ne tik man – bet kam. Taip džiugu gaminti kitiems.

Taigi Lakšmi principu mėgaujamasi tik tada, kai juo dalinatės su kitais. Mano tėvas buvo didi realizuota siela, ir jis niekad neuždarydavo durų ar langų nakčiai. Vieną dieną vagis įėjo ir išnešė jo gramofoną. Taigi jis labai nuliūdo, kad vagis paėmė gramofoną: kaip bus su įrašais, jis juk negali nusipirkti, tai kaip jis gros. Mano mama juokėsi, siūlė įdėti skelbimą į laikraštį:

„Vagie, kuris pavogė mūsų gramofoną, prašom, užsuk pasiimti ir įrašų.“ Tai yra Lakšmi principas. Tas, kuris yra patenkintas ir laimingiausias, kai gali ką nors duoti. Jei duosite iš vienos rankos, gausite iš dešimties. Taigi turime išmokti dalintis, kaip jau tai darote duodami aukščiausią dalyką kitiems, tai yra savirealizaciją. Ką dar galite duoti?

Turbūt matėte, kad, kai duodate savirealizaciją, jaučiatės laimingi. Didžiausia laimė ir didžiausias džiaugsmas yra duoti realizaciją kitiems. Stebėjau žmones, jų veidai pasikeičia, ir žmonių, duodančių realizaciją, veidai prisipildo šviesos. Mes esame nauja visuomenė, naujojo amžiaus žmonės, kurie gauna pasitenkinimą iš aukštesnių dalykų. Yra daug Sahadža jogų, kurie dirba duodami realizaciją, bet yra daug tų, kurie to nedaro. Kol jūs nepasidalinsite savo džiaugsmu su kitais, tol nebūsime laimingi. Anądien girdėjau, ponias man sakė, kad jos tėvai yra prieš Sahadža jogą. Aš paklausiau: „Kokie jūsų santykiai?“ Ji pasakė: „Aš su jais nekalbu, man jie nepatinka, nes jie nusistatę prieš Sahadža jogą.“ Pasakiau jai: „Pakeisk savo požiūrį, nunešk jiems gėlių, gal kokią dovaną, maloniai su jais pakalbėk. Nes tu tapai tokiu sausu žmogumi, štai kodėl jiems nepatinka Sahadža joga.“ Ir tai suveikė, tėvai dabar patys Sahadža jogoje. Taigi Sahadža jogas ne Sahadža jogams turėtų padėti, paremti, pasidalinti.

Bet turiu jus įspėti, kad yra Sahadža jogų, kurie gali surengti savo vakarėlį. Jie yra itin orientuoti į valdžią. Jie surengs išskirtinį vakarėlį. Tai pavojingas ženklas – tai vėžys. Viskas turėtų būti kolektyviška. Bet kuris, darantis tokius dalykus, turi apsėdimą, žinokite tai, ir jums bus pakenkta, jei eisite paskui tokį žmogų. Mes kolektyviškai, turim viską vieni apie kitus žinoti ir turime gyventi kaip viena šeima, net tik Rusijoje, bet visame pasaulyje. Kai išvystysite tokią meilę visiems, tada būsite nustebę, kad tapote tokia didinga asmenybe. Tai reiškia, kad lašelis tapo vandenynu. Galėčiau pasakoti apie Lakšmi principą daug valandų.

Yra devynios Lakšmi, bet apie tai papasakosiu kitą kartą. Viena iš jų yra Gruha Lakšmi, namų šeimininkė, kita yra Radža Lakšmi, kuri yra galia karaliaus arba administratoriaus ar biurokrato. Bet paprašysiu jūsų suprasti, kad jūs turite didžiausią lobį, kurį turi vos keletas žmonių šiame pasaulyje. Puoselėkite tai su meile. Puoselėkite su atjauta ir taikiu gyvenimu. Jei yra kokia problema, bet kas – staiga, turite tapti taikūs viduje. Tuo pat sprendimas atsiras prieš jus. Tai yra Lakšmi principo subtilybė. Tikiuosi, visi tai išvystysite ir mėgausitės. Prieš man atvykstant kitąmet, norėčiau pamatyti, kad kiekvienas iš jūsų davėte realizaciją bet 100 žmonių. Jūs turite galių, jūs turite galių, jūs turite žinių, nešvaistykite to, mes turime išgelbėti pasaulį. Taigi telaimina jus visus Dievas.

1998-0510, Sahasrara Puja, Blessing of Divine Pours Only If Sahasrara is Open Complete

View [online](#).

Sahasrara Puja. Cabella Ligure (Italy), 10 May 1998.

Šiandien yra didi diena, nes Sahasraros diena ir Motinos diena sutampa.

Tai tikras sahaj įvykis, manau, ir mes turime suvokti, kaip yra susiję Sahasrara ir motinystė. Sahasrara iš tiesų buvo atverta ir tai turėjo padaryti Motina, todėl, kad anksčiau į žemę atėję bandė atvesti juos į balansą, į tobulėjimo kelią. Jie bandė viską. Apie tai jie daug kalbėjo ir daugybė knygų yra parašyta. Bet tos knygos užuot padėję žmonėms formuoti religingiems, dvasingos ir vieningos prigimties, sukūrė tokius žmones, kurie buvo nusiteikę vieni prieš kitus. Absurdas, tai yra absurdas, bet tai vyko. Taigi žmonės visas parašytas knygas, visas šis procesas buvo nukreiptas, kad įgytų daugiau pinigų ar valdžios. Kai mes matome visų šių religijų pasekmę, jaučiame, kad visos jos tuščios. Jie kalba apie meilę, apie atjautą, bet visa tai dėl kažkokio tikslo. Kartais tai tiesiog politinis žaidimas, nes jie mano, kad turi įgyti jėgą, tačiau ne dvasinę jėgą, o pasaulietinę jėgą, kad galėtų įsigalėti visame pasaulyje. Šis noras dominuoti labai įsišaknijo žmonių galvose, ir dėl to mes patyrėme daugybę karų, žudynių ir panašiai.

Taigi visų tipų iliuzijos, visų rūšių nesupratimai, visokiausios pačių susiformuotos kvailystės – viskas turi išnykti. Tiesa nėra tiesmukiška, ji nėra agresyvi, ją nesunku suvokti. Žmonės mano, jog tiesa turi būti kas nors labai griaušančio arba grubaus, galinčio sukurti konfliktus tarp žmonių. Taip neturėtų būti. Kažkas keisto yra žmonėms, todėl, kad jie pradeda iškraipyti taip, kaip nori, arba Tarp žmonių labai paplitęs noras valdyti kitus. Dabar savo šalyje aš matau, kad žmonės trokšta turėti atskiras tautas. Keletas iš tų žmonių, kurie troško, jie taps ypatingi savo krašte. Jie niekada nenorėjo būti šalyje, kurioje nebūtų galėję taip iškilti. Taigi jie atskyrė tas šalis, ir matau, kad atskirtos tos šalys kenčia, labai kenčia. Nėra šalyje kilimo, kyla finansinės ir įvairiausios kitos problemos, o pagrindinė šalis taip pat kenčia, todėl, kad po atsiskyrimo ji ten vystosi, bręsta ir pradeda brandinti sėklas. Jeigu nuskinate gėlę, kas tada nutinka?

Be abejonės, medis praranda gėlę, bet, iš esmės, daugiausia praranda gėlę. Taigi tai, ką jie visi padarė... Kai žmonės tai padarė, jūs matote rezultatą. Žmonės, kurie norėjo turėti savo šalį, savo vietą, buvo nužudyti, kankinami, kai kurie iš jų yra kalėjime. Taigi mes turime išmokti būti vieniu. Jei po savirealizacijos būdami Sahadža jogais nesuvokiate idėjos, kad mes visi turime būti viena – vienas vienetas, vienas kūnas; Jei mes taip negalime, jei tapatinamės su kitais dalykais, tada jūs niekaip nepaauagate, nebręstate. Labai svarbu, kad Sahasraros dieną vietą, kurioje yra, jos veikia ir realizuojasi. Visos šios septynios čakros tampa viena, arba, galima sakyti, susilieja į unisoną. Šie centrai visiškai susivienija. Nes jos yra valdomos tų septynių čakrų, mes galime jas vadinti, jūs galite jas bet kaip pavadinti, todėl visos jūsų čakros yra sujungtos. palaimintos Dieviškos energijos, iš karto tampa sujungtos.

Tai yra kaip perlai, suverti ant vieno siūlo. Tai yra daugiau nei tai, daugiau nei tai. lyg nebūtų jokio skirtumo, kaip jos pasireiškia. Pavyzdžiui, kuriai nors jūsų čakrai yra negerai, yra fizinių, mąstymo, emocinių pakitimų ir panašiai, kitos čakros bando padėti silpnesnei čakrai, taip pat padėti vystytis vieningai būti vieningi išorėje. Ir vidinė vienybė yra toks palaiminimas Sahadža Joguje, kad žmogus, gavęs realizaciją, jau yra kitoks, nei kiti žmonės. Tampa labai nesunku atsisakyti to, ką paprastai sunku mesti. Visos viduje esančios septynios čakros yra vieningai valdomos peethų. Tiesiog pagalba, kylanti šios vienybės, padeda visoms čakroms egzistuoti vienybėje. T. y. mes nesame vieningi patys su savimi, nes mūsų protas veda mus į vieną pusę, kūnas į kitą, Mes nesuvokiame, kas yra teisinga, ką reikėtų daryti. Bet po realizacijos Dvasios šviesoje Pavyzdžiui, po savirealizacijos jūs galite jausti kitų žmonių vibracijas.

Tam jums nereikia galvoti, jūs vadovaujatės tik vibracijomis. Iš karto galite žinoti, kas yra negerai jums ar aplinkiniams žmonėms. Taigi taip jūs galite koreguoti save, kai matote savo ydas, Jums atsiveria vidinis žinojimas, jūs galite žinoti apie kitą asmenį, ką jis yra padaręs. Jei kas nors nėra Sahadža jogas, o tik juo apsimeta, jūs lengvai galite suprasti, kad jis apgaudinėja, jo elgesys yra ne kaip Sahadža joga. Taigi geriausias būdas mums visiems pasiekti vienybę – suvokti ją savo viduje. Mes neturėtume to neigti ar atmesti, bet pripažinti, ką netinkamo esame padarę, kaip netinkamai esame galvoję. Visa tai turi išnykti, todėl, kad esame Sahadža jogai. Sahadža jogai turi atlikti ypatingą užduotį. valdžios ir dominavimo. Jūs nesate tokie.

Jūs dirbate dėl Sahadža Jogos, kad visa žmonija galėtų išsilaisvinti. Taigi Sahasrara yra globali. Taigi tokie menkniekiai, kaip jūsų rasė religija, šalis, visi dirbtini barjerai, skiriantys jus vienus Visi jogai turi tapti tokiais, kai jie yra kartu. Jūs turite suprasti, kad mes Jūs žinote, kas dabar vyksta Kali jugoje, bet dvasios šviesa jums parodys, Pradėdami nuo savęs jūs su dideliu malonumu pastebite, kad tai, ką darėte Jūs neturėjote to daryti, bet darėte, taigi nieko tokio. kad jie daro taip dėl nežinojimo. Bet dabar jūsų Sahasraros yra atvertos. Kadangi jūsų Sahasraros yra atviros, Dieviškumas nuolat su tokiu pojūčiu, galima sakyti, su tokiu Sahasraros maitinimu, ką netinkamo darėte anksčiau. Tai jus kartais atitraukia pernelyg toli nuo savęs. Bet kai tik ši šviesa patenka į jus, Sahasrara yra maitinama, ir toje šviesoje jūs galite matyti, ką žalingo patys sau darėte. bet ir jus supančio visuomeninio gyvenimo trūkumus.

Aš esu mačiusi, kad kai žmonės gauna savirealizaciją, kažkas sakys: „Motina, aš buvau patriotas, bet dabar matau, kas yra patriotizmas“. Taip kiekvienas pradeda matyti savo praeitą gyvenimo būdą ir Kai tik jo atsisakote, jūs nebesitapatinate su juo. Ir tai vyksta absoliučiai spontaniškai. Viena, ko jūs turite išmokyti – būti spontaniški. Aš matau, kad Sahadža Jogoje žmonės, nors ir pažinę iliuzijas, iliuzijų vandenyną, Taip neturėtų būti. Taip vyksta todėl, kad žmonės nemedituoja. Kai žmogui sakai „Tu turi medituoti“, jie mano, kad tai tam tikras ritualas arba Sahadža Jogos stilius, bet taip nėra. Meditacija yra tam, kad jūs gilintumėtės į save, kad gautumėte tai, ką Sahasrara nori jums duoti. Tik medituodami jūs galite pasiekti visišką neprisirišimą, suvokimą. ir užsifiksuoją Sahasraroje kaip bemintę būseną.

Tada Sahasraros realybė, jos grožis pradeda atsiskleisti jūsų charakteryje, temperamente. Medituokite ne tik dėl to, kad jums pasidarytų geriau arba dėl to, kad jaučiate, jog privalote medituoti. Nes meditacija yra jums labai svarbi dėl to, kad įtvirtinti savyje visą jos grožį. Jei jūs tokiu būdu nenaudosite Sahasraros, tai po kurio laiko Sahasrara užsivers, jūs nebejausite vibracijų ir Taigi labai labai svarbu yra medituoti. Aš galiu iš karto pasakyti, kas medituoja, o kas ne. Žmogus, kuris nemedituoja, vis dar galvoja: kuriuo jūs galite praturtinti save realybės grožiu. Pavyzdžiui, galiu pasakyti, kad ką Aš pati padariau – tai atradau būdą, taps Sahadža jogais. Jūs esate matę, kad žmonės programose Priežastis ta, kad jie nemeditavo. Be meditacijos jūs negalite suvokti, kas jums yra geriausia. medituosite kiekvieną vakarą ir rytą.

Kada tik įmanoma, jei galite būti meditacinėje būsenoje, Tada Dieviškoji energija teikia tai, kas jums, jūsų šaliai, viuosmenei yra geriausia. Jums nereikia užvaldyti Dieviškosios energijos, nereikia įsakinėti arba prašyti, nes jei tik Tol, kol jūsų Sahasraros nėra atvertos, jūs negalite būti laiminami Dieviškosios energijos. Jūsų vystymasis yra įmanomas tik tada, kai medituojate ir jūsų Sahasrara yra visiškai atvira, atvira tiesai. Tiesa yra ta, kad Dieviška energija yra užuojauta, meilė. Tai yra tiesa. Bet tiesa nėra tai, kad jūs esate prisirišę prie savo šeimos. Priklausomybės pilna meilė nėra tiesa. jūs niekada negalite matyti gerųjų to žmogaus savybių. Bet yra meilė absoliučiai be prisirišimų, jo asmenybė patobulės. Visa tai išsispręs ir jo gyvenimas pasikeis.

Tas prisirišimas gali būti pats įvairiausias, pavyzdžiui, jūs galite būti prisirišęs prie savo šalies, šeimos. Bet kai Sahasrara yra atvira, jūs išmokstate būti neprisirišę. Jūs tiesiog tampate neprisirišę. Sahadža Jogoje mes netikime žmonėmis, kurie Toks pabėgimas nėra prasmingas. esate visiems artimi, bet tuo pačiu esate neprisirišę. Tai yra sąmonės būseną, kurią jūs pasiekiate, kai jūsų Sahasrara yra atvira. Toje būsenoje jūs bendraujate su žmonėmis, sprendžiate problemas, gilinatės į situacijas, apie tai, kas vyksta, kas yra teisinga konkrečioje situacijoje. Taigi šis neprisirišimas labai padeda. Didžiausia neprisirišimo nauda yra ta, kad jūsų neįmanoma sujaudinti. Nėra prasmės sakyti: „O, jūsų neįmanoma sujaudinti, Motina, tai kaip jūs galite jausti kitą žmogų, Nes jei jauti kitą žmogų, tik tada gali spręsti problemas“.

Tai nėra tikras jausmas, nes jis niekuo nepadeda. Žmogus verkią, jūs irgi verkiate, kažkas yra bėdoje, automatiškai ir jūs esate bėdoje. Ir tai nepadės nei jums, nei tam kitam žmogui. Taigi būti neprisirišusiam visai nereikia, kad nejaučiate nieko kitiems žmonėms. Jūs jaučiate. Jūs jaučiate to žmogaus skausmą, jo bėdas, Tas jausmas yra nepriklausomas, todėl Visur Esanti energija pradeda veikti. Visur Esančia energija. Kai esate neprisirišę, jūs sakote „padaryk tai“, ir tai pradeda vykti. Kai sakote „Tai Tu viską padarysi“, viskas visiškai pasikeičia. Todėl, kad jūs perduodate visas savo atsakomybes Dieviškajai energijai, o ji yra tokia galinga, ji viską gali padaryti.

Jūs ją ir spręsite, nes Dieviškoji energija sako: „Na, sėkmės“. Ji bus išspręsta. Sahadža Jogoje mes turime pačių įvairiausių

problemų, arba jų ateina labai mažai, dėl to jūs labai liūдите. Ko mums nerimauti? Kai galime jausti Dieviškąją energiją per savo Sahasraras, Kodėl mums apie tai galvoti? Tiesiog palikite tai Dieviškajai energijai. Žmonėms yra labai sunku, nes jie turi ego, jie gyvena su savo sąlygotumais. Bet jei prisirišimas prie visų šių dalykų atkrenta, tada jūs tiesiog paliekate viską šiai energijai. Krišna Gitoje yra sakęs: „Sarva dharmanam parityajya mamekam sharanam vraja“ – „Pamirškite savo dharmas“. Dharma reiškia, kad yra žmonos, vyro, visuomenės nario dharma.

Egzistuoja įvairios dharmos. Bet Jis sako: „Palikite tai. Palikite tai Man ir Aš atliksiu“. „Dieviškoji energija išspręs mūsų problemas“. Žmonėms yra labai sudėtinga pasiekti šią būseną, ji gali būti pasiekta tik medituojant. Bet Aš jums nesakau, kad medituotumėte po kelias valandas. Tai nėra būtina. Tačiau visiškai pasitikėkite savimi ir Dieviškąja energija. Mes turime tai pasiekti. Tai yra įmanoma tiek vyrams, tiek moterims.

Jie neturi galvoti: „O, Motina, kaip vis dėlto galime tai padaryti?“. Tie, kurie nepasitiki savimi, negali to padaryti. Bet tie, kurie yra nuolankūs ir mano, kad įstengs tai padaryti, gali savo galias praplėsti padedant Dieviškajai energijai. Tiesiog atiduokite tai Dieviškajai energijai. Pavyzdžiui, aš turiu mašiną, su kuria galiu važiuoti. mašinos, o tiesiog atsisėdu ir važiuoju. jūsų Sahasrara yra absoliučiai, visiškai pasinėrus į ją. Jūs nustebsite, kaip viskas išsispręs. Aš jums duosiu vieną pavyzdį apie Sahadža jogą, kuris dabar jau nėra Jogoje. Jis buvo paprastas, eilinis žvejys, tačiau buvo išsilavinęs ir Kai jis išėjo, pamatė, kad visą vietovę gaubė debesys, todėl pamanė, kad visi jo planai žlugo.

Jis labai dėl to sunerimo. Bet staiga jo Sahasrara plačiai atsivėrė ir jis sau pasakė: kad liautųsi niaukęsi. Nenoriu, kad lytų ir kultų problemų, kol grįšiu namo ir nueisiu miegoti“. „Motina, debesys išsisklaidė ir visiškai nelijo, nebuvo jokių neramumų. Jis persikėlė į kitą salą, atliko viską, ką jam reikėjo padaryti, ir grįžo. Ir tik tada, kai jis nuėjo miegoti, Gamta, kiekvienas lapelis, gėlė – viskas yra valdoma tos Dieviškosios energijos. Taigi privalome neturėti ego, dėl kurio galvojame, Sahadža Jogoje. Bet augti Sahadža Jogoje jums neturėtų būti sunku, nes jūs turite nurodymus. Keletas žmonių, kurie gavo savirealizaciją, tokie labai stengtis. Niekas jiems nepadėjo ir neparodė, kur jiems eiti, ir ką jie turi pasiekti.

Jie kitaip matė pasaulį, jie neliūdėjo ir taip savimi pasitikėjo, kurį pasiekė medituodami. Jie parašė daug gerų knygų, kai kurios iš jų yra itin geros, Sunku suvokti, kad jie neturėjo, jie rūpinosi savo Sahasrara. Mintys ateina visą laiką, nes esame gimę žmonėmis, kurie reguoja į viską – reguoja į tą ar aną, ir būti Sahasraroje. Taigi visų pirma jūs turite matyti, kokios mintys jus pasiekia. Kartą pradėjus taip daryti, mintys pradės pasitraukti. Šios mintys ateina iš dviejų pusių – vienos iš ego, kitos iš sąlygotumų. ir neleidžia jums pakilti aukščiau Agijos. Pirmoji skirta sąlygotumams, kai jūs tikite savo baimėmis, „Aš turiu daryti taip, aš turiu daryti anaip, nėra leistina tai ir šitai“. Tai yra sąlygotumų dalis. Sąlygotumai gali būti įvairių rūšių.

O ego dalis yra tokia: ir jie visą laiką susikerta. Taigi yra labai svarbu stebėti savo mintis, kuriuo Kundalini gali pamaitinti Sahasrarą. Kundalini negali eiti kiaurai, negali per jį pereiti. Todėl, kaip aš ir sakiau, yra dvi bidža mantros, viena yra Ham, kita Kšam. Taigi jei esate sąlygoti, jūs bijot, Šiais laikais tokie žmonės apibūdindami save sako: „Aš esu draugiškas“. Kai kas pasakys: „Aš esu užsidaręs“, Kiti sakys: „Aš esu hipis“, „Aš esu tas ir anas“. Gali save apibūdinti nurodydami visokiausias savybes. Bet visa tai ateina iš išorės, o ne iš vidaus. Tam, kad patektumėte į savo vidų, subtiliąją savo pusę, jūs turite savo Kundalini leisti pereiti Agiją. šiais laikais, todėl mes turime medituoti.

Jei galite medituoti visiškai savimi pasitikėdami, Kai Agija atsivers, jūs būsite apstulbinti, jūsų Sahasrara laukia, kada galės transformuotis Jūsų jungtis Sahasraroje su Visa Apimančia energija pasiekta. Jūs labai nustebsite, kaip visos septynios čakros veikia dėl jūsų, kaip jos padeda jums, kaip stengiasi duoti apie viską tikrąjį žinojimą. Šis tikrasis žinojimas, kurį gaunate, teikia džiaugsmą. Jums nereikia pradėti skaityti knygų apie tai. Kiekvienoje situacijoje ir kiekviename žmoguje, gėlėje, Vos tik pamatysite Ją, jūsų ego pradės nykti. Vos tik pasakysite: „Tai tu. Tu viską darai“. Bet, kai jis yra paskerstas ir iš jo žarnų padarytos virvės, naudojamos medvilnei valyti, tada jis sako: „tuhi, tuhi“ – „tu esi, tu esi, tu esi“. jūs turite iširti Dieviškoje energijoje. Aš tik lašelis, kuris įkrito į šį Dieviškosios energijos, visa valdančios ir kontroliuojančios, įsisaugojimo vandenyną“.

Tai labai padės tapti tikru Sahadža jogu. Jūs vystote gydomąsias galias ir nesididžiuojate jomis. Jūs išvystėte savo pabudimo galias, bet vis vien nesididžiuojate jomis. Jūs išvystote daug kūrybinių galių, tačiau ir jomis nesididžiuojate. Bet didingiausias dalykas, kuris nutinka, yra tas, kad tampate globalia asmenybe. kiekvienos kitos tautos, turinčios problemų. Nes kiti norėtų jas

panaudoti saviems tikslams – galbūt masinėms informacijos priemonėms ar dar kitam. Bet jūs norite pamatyti, kad visos šios problemos yra išsprendžiamos. Kuri, kad ir kas jus trugdytų, betarpiškai pradeda veikti. Sahadža Joga išsprendė labai daug problemų, jos taip pat gali būti išspręstos visuotiniu mastu, atsitinka taip, kad jūs tampate tam tikru įrankiu, arba tampate Dieviškosios energijos kanalu, kuris veikia, nes jūs esate visiškai globali asmenybė.

Neprisirišęs prie nei prie to, nei prie ano, esate tyra Sahaja asmenybė, kurią Dieviškoji energija gali labai lengvai naudoti. Mes turime būti atsargūs dėl šių kelių dalykų, kuriuos turime. Pirmia, pyktis. Pyktis yra blogiausia, ką turime. Pyktis kam? Yra žmonių, kurie sako „Aš pykau“, Pyktis yra kvailumo ženklas – absoliutaus kvailumo. Ir nėra reikalo dėl ko nors pykti, nes Pykdamis jūs sugadinate save. Dėl pykčio jūs viską sugadinate. Nėra naudos, nėra reikalo pykti dėl kažko. Bet jei atsitinka taip, kad kas nors jus ezina, jūs turite nurimti ir stebėti save, Jūs pamatysite, kad tai padės išspręsti problemą.

Visų pirma jūs turite suprasti, kad esate ypatinga asmenybė, kad jūsų Sahasrarą atvėrė Dieviškoji energija, jūs įžengėte į Dieviškąją karalystę. Jūs esate svarbus svečias Dievo valdose. Jūs nesate eilinis asmuo. Ir vos tik jūs suprantate, kodėl turite Sahadža Jogą, kodėl gavote realizaciją, suprasite, kad tame yra kažkas didingo. Bet tai neturi sukelti jūsų ego. Tai nėra skirta tam, kad turėtumėte ego, o tam, kad suprastumėte, jog turite žaisti Dievo rankose. Tai yra žaidimas, kurį galėčiau apibūdinti taip: jei jūs, tarkim, esate dailininkas, tai dailininko rankoje yra teptukas, tačiau teptukas niekad nemano, kad daro kažką. Tai dailininkas viską daro. Tuo pat metu, kai jūs esate išvien su Dieviškąja energija, Dailininkas viskam vadovauja“. O kas yra Dailininkas?

Dieviškoji energija, Kuri myli jus, rūpinasi jumis, Jūs nustebsite, aš gavau tiek daug laiškų, kuriuose žmonės rašo apie tai, kaip Sahadža Joga jiems padėjo. Kaip tinkamu momentu jie gavo pagalbą. Susinaikinimo taške jie buvo išgelbėti. Tiek daug žmonių parašė Man. Jei esi išvien su Dievu, Jis prižiūri tave. Jei norite save sužlugdyti, jums duodama laisvė, visiška laisvė. Jei norite save sužlugdyti, žlugdykite. Jei nenorite priimti Dievo, gerai, nepriimkite. Duodama visiška laisvė daryti su savim ką tik norit. Tai yra vienas dalykas, kuris buvo duotas, ir todėl jūs turite pažaboti laisvę ir gerbti Dieviškąją energiją.

Šiandien yra kaip Motinos diena, kurią Aš mėgstu, turėčiau pasakyti, šiandien taip pat yra Motinos diena, nes manau, kad tik motina gali viską atlikti teisingai. Reikia turėti daug kantrybės su žmonėmis. Tai, ką Aš pamačiau visose didingose reinkarnacijose, kurios buvo – jos tiesiog išnyko; jos gyveno labai trumpą laiką tapę, labai trumpai. Kai kas buvo nukryžiuotas, sulaukęs 33 metų. Kai kas sulaukė 23 metų. Jie nematė tikslo, Jie prarado pasitikėjimą arba pamanė, kad beviltiška dirbti dėl šių žmonių. Jie nusprendė, kad geriausia būtų pasišalinti. Ji grumsis ir kovos už savo vaikus. Ji kovos iki paskutinio, idant pamatytų, kad jos vaikai gauna visas naudas. Ši kantrybė, meilė ir atleidimas yra motinos prigimtyje, Jokių pasiekimų, jokių garsių vardų arba, kaip jūs sakote, apdovanojimų, ar šiaip.

Ji taip elgiasi, nes yra motina. Ir tai yra kiekvienos motinos požymis, jeigu ji tikra motina, galop dėl savo vaikų ji padarys viską, įveiks viską, diena iš dienos ji stengsis apsaugoti vaiką nuo nelaimių. Bet Sahadža Joga yra daug didesnė šeima, ir dėl to jūs tikrai turite viską spręsti remdamiesi motinos principu. Jie atliko gerų darbų ir veikė kaip kovotojai. Manau, yra beprasmiška bandyti įdiegti dharmą. Pirmiausia reikia duoti realizaciją. Jie automatiškai taps dharmiški. Jie nežino, kaip ją priimti, jie negali to pakęsti. Taigi taip bus geriausia Vos tik Dvasia nušvis, toje šviesoje jie viską aiškiai pamatys, nebus jokių problemų. Bet vėliau tai buvo panaikinta žmonių, kurie nenorėjo kalbėti apie Motiną.

Nes jie negalėjo pateisinti savo blogo elgesio. Taigi jie pasakė, kad geriau nekalbėti apie Motiną. O labai pažengę žmonės, labai subrendę, kurie tikrai buvo reinkarnacijos, visada kalbėjo apie Motiną. Bet kalbos liko kalbomis. Dabar tai turi būti išspręsta taip, kaip ir Motina tai išspręstų. Daugiau motiniškų savybių negu tėviškų, taigi jokių ambicijų, jokių varžybų, jokio pavydo – nieko. Ir augtų savo dvasia. Jeigu tai vienintelė mūsų nuostata, tai nustebsite, kokie būsite patenkinti. bet ir įgyvendinančius tai savyje. Taigi ši savybė labai padeda, Taip pat jūs turite taisyti.

Yra būdas, kaip taisyti kitą žmogų, kuris atėjo ne iš Dieviškojo pasaulio, bet iš normalaus pasaulio. Yra sunku juos taisyti. Kai kurie nėra tokie kantrūs ir negali to pakęsti. Nesvarbu, jūs turite jiems atleisti. Geriausia yra susikoncentruoti į tuos žmones, kurie paprasti, mylintys ir švelnūs, Jūs turite motiniškai bendrauti su kitais. neradau jokių motinos ir vaiko santykių aprašymo, Kaip motina mato vaiką, kaip jis eina, kaip nukrenta, Yra aprašyta tiek daug nuostabių dalykų, bet ne Vakarų šalyse. Aš nežinau, jie

niekad to nematė, motinos dėmesį. Kokia ji mylinti, kokia ji maloni, toleruoja daugybę klaidų, ir kaip laiko tai, Nenaudoja jų prieš vaiką, kad pakenktų. Kartais turite pataisyti, pasakyti. Bet reikiamu laiku, reikiamoj vietoj jei yra pasakoma, tada ir vaikas supranta, kas blogai.

Ji atleidžia ir užtikrina, kad „Aš turiu motiną, nieko man negali nutikti“. kurie gauna iš jūsų realizaciją. Kartais pavojingi. Sutikau visokių žmonių. Bet vienintelis dalykas, kuris veikia – tyra meilė. Tyra meilė nieko nesitiki. Tačiau dieviškame darbe jūs neturite prisirišti prie to žmogaus. Tarkim, yra kažkas, kuris nėra toks, Nereikia lakstyt paskui vieną žmogų, prisirišti prie jo ir verst jį bijoti. Dabar svarbiausia tai, kad jaučiu, kaip visi Sahadža jogai mano, jog Aš esu jų, tai yra faktas. žinokite, kad Aš – jūsų Motina.

Kokių beturėtumėt problemų, galit Man visada pasakyti. Bet kartais, kai žmonės sako Man savo problemas, Aš matau, kokie menki jie yra. Jų mentalitetas yra toks žemas. Ko jie manęs klausia? Pavyzdžiui, jūs ateitumėte pas karalių ir jo paprašytumėte pusės dolerio, ką tada karalius pasakytų? „Kas yra tam žmogui? Lygiai taip pat, kai jūs ko nors prašote Motinos, tai iš tiesų turi būti vertinga. Tai turi turėti vertę, teikti visišką pasitenkinimą. Kai jūs ko nors prašote, tai jums turi teikti visišką pasitenkinimą. Bet aš mačiau, kad žmonės prašo šio, prašo ano.

Tai pasiekia tokį lygį, kad Aš kartais jaučiuosi „O, Dieve, žmonės, kurie yra šalia manęs, trokšta tokių menkų, lėkštų dalykų“. Ji sukurs jums ryšį su žmonėmis, su tokiais žmonėmis, kad jūs nustebsite, kaip tai veikia. Aš buvau Turkijoje ir tenykštis patyrimas įrodė tai be jokių abejonių. palyginus su kitais pasaulio žmonėmis. Aš negaliu suvokti, kaip jie ją priėmė. Jų buvo tik du tūkstančiai, todėl žmonės ir jų buvo iš tiesų labai daug. Dabar galbūt tai yra labai nerami šalis dėl fundamentalizmo idėjų. Kiekviena šalis turi labai griauinantį įvaizdį. Nežinau kaip, bet kai kuriose šalyse tai tiesiog plinta, tačiau, kai tik tampama Sahadža jogais, nebelieka problemų. Nėra jokių problemų, Kiekviena šalis turi problemų ten, kur žmonės nėra labai aukšto lygio Jaučiu, kad galbūt kai kuriose šalyse ieškotojai yra prarasti.

Pavyzdžiui, narkotikuose ir visose nesąmonėse. Amerika yra pati blogiausia, ji itin pasiklydusi netikruose ieškojimuose, ir sudėtinga rasti žmonių, kurie būtų tikri ieškotojai. ne itin gerai sklinda, arba vietas, kur ji labai plinta. Mes turime galvoti, kad Sahadža Joga auga globaliai. Tai labai reta visuomenė, kurios jie nėra turėję. Jie yra turėję čia keletą sufijų, vieną ar dvi realizuotas dvasias, bet jos tik kentėjo. Visą savo gyvenimą jie buvo kankinami, niekas jais nesirūpino. Aš turėjau didžių vilčių dėl Maharaštros, bet esu nusivylusi. Jie kankino visus šiuos šventuosius taip baisiai, taip šurkščiai, kad, manau, jie vis dar moka už tai. jaučiu, jog jų karmos nėra geros, ir galėčiau pasakyti, kad tai niekinga šalis, o vietiniai tampa supuvę.

Aišku, be abejonės, Sahadža Joga yra čia, Bet tai, kaip jie priėmė Jogą, labai stebina. Kad ir kur ji nukryps, mes turime tai priimti. Jei ji kažkur nenurodo, mes neturėtume dėl to jaustis blogai. Ką jūs galite padaryti? Jūs gi negalite tų žmonių Sahasrarose padaryti plyšio, Aš esu įsitikinusi, kad Aišku, ne visose šalyse tokiu pačiu mastu, bet esu įsitikinusi, kad galbūt šių didžiųjų šventųjų punijos padės, Bet pirmiausia ir svarbiausia yra jūsų Sahasrara. Tik jūsų Sahasrara gali atspindėti Dieviškumo šviesą. Jūs turite medituoti, kad praturtintumėte savo Sahasrarą, Nėra jokio reikalo atlikinėti kokius nors ritualus, tik medituoti ir, kai einate į lauką, užsidėti bandaną. Netgi šiandien tai yra reikalinga, nes Kali juga vis dar bando nusitempti į savo kančias, ir Satja juga bando įsitvirtinti. Mes esame tie, kurie turime palaikyti Satja jugą, ją prižiūrėti. be galo svarbus, tai yra labai svarbu.

kada tik jūs grįžtumėte į namus: galbūt ryte, galbūt vakare – jūs turite medituoti. Ir kai jūs pateksite į bemintę būseną, žinosite, kad medituojate, tada jūs žinosite. jūs nereaguosite, nes jūs esate bemintėje būsenoje. Jūs nereaguosite. Ir nustebsite, kad kai nėra reakcijos, tada viskas yra dieviška. Kai tik jūs esate absoliučiai bemintėje būsenoje, Tai vyksta tokiu lygiu, kad Dieviškumas perima visą jūsų veiklą, prižiūri jus kiekvieną gyvenimo momentą. Ir būdami išvien su Dieviškumu jūs jaučiatės absoliučiai saugūs. Ir mėgaujatės Dieviškumo palaiminimais. Aš nežinau, ką čia padaryti su tiek daug vaikų. Jie gali tiesiog užlipti ant scenos

1998-0621, Adi Shakti Puja, You Must Develop Humility

View [online](#).

Adi Shakti Puja. Cabella Ligure (Italy), 21 June 1998.

Kažkaip Rusijoje žmonės yra labai plačių pažiūrų.

Ir netik tai, ypač mokslininkai yra atviri, nors buvo labai suvaržyti, jie bandė tirti subtilius dalykus: ne tik apie cheminius elementus ar apie fizikinius šviesos reiškinius, bet jie norėjo pasinerti į subtilesnius tyrimus. Ir jie atrado, ištyrė ir įgijo daug žinių apie auras. Auras aplink rankas, auras aplink kūną. Jie atliko daugybę tyrimų, ir rezultatai buvo priimti visame pasaulyje. Aš manau, kad šis ponas yra savo srities žinovas, nes jis labai gerai žinomas, labai labai gerai žinoma asmenybė, užimanti aukštas pareigas. Jis sakė, kad prisideda prie šimto penkiasdešimt organizacijų veiklos, labai nuolankus ir malonus žmogus. Ir kai jis atrado šiuos dalykus, aš buvau labai laiminga, nes viskas įrodyta mokslškai ir niekas negalės to paneigti. Jis jau parašė knygą su visomis algebrinėmis painiavomis apie tai, ką norėjo įrodyti. Ir jis sakė, kad yra vakuumas, už sąmoningumo yra vakuumas, ir tik tame vakuume gali patirti realybę. Ir tai, kas tampa realybe, yra mokslas.

Štai kaip visa tai tampa mokslu. Jis demonstravo daug Mano nuotraukų, ypač tą, kur iš Mano Sahasrara čakros teka daug energijos, kai buvome valtyje. Taigi jis pasakė: „Ji – kosminės energijos šaltinis.“ O tai ir yra Adi Šakti: Ji ta, kuri viską kuria. Mūsų aplinkos suvokimas yra labai dirbtinas, bet kai jūs suvokiate, ką Ji padarė... Pirmiausia, ką Ji padarė – aš tai aprašiau savo knygoje, bet vis tiek norėčiau jums papasakoti. Sakytčiau, jos pirmasis apsisireiškimas buvo kairiame kanale. Tai Mahakali apraiška. Taigi Ji ateina per Mahakali veikimą, kairėje pusėje, ir ten sukuria Šri Ganėšą, Šri Ganėša sukurtas dėl Jo tyrumo, Jo nekaltumo ir palaimingumo, tai turėjo būti sukurta prieš Jai sukuriant visatą. Taigi pirmiausia Ji sukuria Šri Ganėšą, ir Jis įsitvirtina. Tada Ji kyla aukštyn, žinoma, Viratos kūne, ir tada apsisuka, kyla aukštyn dešinėje pusėje, kita puse, ir ten Ji sukuria visas visatas, dar vadinamas „bhuvanas“. Viena visata, yra keturiolika bhuvanų, tai reiškia, kad vieną bhuvaną sudaro daug daug visatų.

Ir visus šiuos dalykus Ji kuria dešiniame kanale. Tada Ji pakyla ir besileisdama žemyn sukuria visas čakras, Adi Čakras arba „pitas“. Ji nusileidžia ir sukuria visas pitas, o tada įsitvirtina kaip Kundalini. Bet Adi Šakti nėra Kundalini, mes galėtume sakyti, kad Kundalini yra Jos dalis. Likęs darbas yra daugiau nei tai. Taigi visa taip vadinama likutinė energija, ta, kuri lieka po visos šios kelionės, apsuka šį ratą ir tampa Kundalini. Dėl Kundalini ir čakrų Ji sukuria sritį, kurią mes vadiname čakromis kūne. Pirmiausia Ji sukuria šias čakras galvoje, mes jas vadiname čakrų pitomis. O tada Ji nusileidžia ir sukuria čakras, kurios yra Viratos kūne. Kai tai įvyksta, tada Ji sukuria žmones, bet ne tiesiogiai – Ji remiasi evoliucijos procesu, štai kaip prasidėjo evoliucija.

Ir nuo pirmos minutės maži mikroskopiniai organizmai vandenyje pradeda evoliucionuoti. Taigi, kai Ji sukūrė vandenį ir visas visatas, Ji pasirinko Motiną Žemę kaip pačią geriausią vietą žaisti šiam evoliucijos žaidimui, ir čia Ji sukūrė visus šiuos mikroskopinius organizmus. Aš tai aprašiau savo knygoje, ir kai ji bus išspausdinta, perskaitysite, kaip pirmieji vandenilis, anglis ir deguonis buvo sumaišyti, ir kaip atsirado šiame žaidime azotas, ir kaip prasidėjo gyvybės procesas. Visa tai atlikau savo kitoje knygoje, kurią dabar pradėsiu rašyti. Turiu omenyje, jau beveik baigiau, bet ten yra daugiau apie čakras. Matote, dabar vyksta taip, kad ką Aš beparašyčiau, žmonės tuo neabejoja. Jie žinos, kad tai mokslinis faktas, kad tai, ką Aš pasakau, yra faktas. Netgi tikėti automobiliu, netgi, Motina, Adi Šakti buvo neįmanoma. Ypač stebina, kad kažkaip krikščioniškoje sampratoje ar kitoje sistemoje buvo išvengta Motinos paminėjimo. Ir netgi islamas, ir tas nepaminėjo Motinos.

Yra visiškas Motinos neigimas. Ir tik Indijos filosofijoje figūruoja Motina, ir indai iš tikrųjų yra Šakti garbintojai. Taigi štai kaip tai įvyko ir vystėsi iki šio taško, kuriame žmonės gali pilnai suvokti Motinos principą, visko pamatą. Remdamiesi šiuo Motinos Principu Indijos žmonės tikri, kad viską daro Motina, be to, Indijoje mes turime daug taip vadinamų svajambhu, tai reiškia, kad juos sukūrė pati Motina Žemė. Pavyzdžiui, Maharaštroje yra Mahakali, Mahasarasvati, Mahalakšmi, taip pat Adi Šakti vietovės. Tie, kurie buvo Nasike, greičiausiai matė Čaturšringi. Kiek iš jūsų buvo Čaturšringyje? Labai gerai. Taigi Čaturšringi įkūnija Adi Šakti: Adi Šakti, šios Energijos ketvirtoji dimensija, jums suteikianti nušvitimą. Ir galop tik per Mahalakšmi kanalą jūs gaunate savo realizaciją.

Visa tai gyva, viskas buvo sukurta Adi Šakti energijos. Tai milžiniška užduotis. Ankstesnės užduotys nebuvo tokios sunkios, nes gamtai kurti nėra sunku. Motina Žemė ir Adi Šakti yra vienis, visa aplinka yra išvien su Adi Šakti, visi elementai yra išvien su Adi Šakti, taigi visa tai Ji sukūrė be didesnių sunkumų. Bet kai buvo sukurti žmonės, jie gavo savo laisvę. Sakyčiau, tai vienintelė rūšis, kuri pateko į galvojimo iliuziją turėdama savyje ego. Per tą ego iliuziją veikė juos ir jie pamiršo Principą, kuris sukūrė visatą, jie priėmė tai kaip savaime suprantamą dalyką. Jie galvojo, kad tai jų teisė čia būti, kad jie patys to pasiekė ir valdo viską. Tai taip išsikerojo jų mintyse, kad jie pradėjo užkariauti kitas šalis, sunaikino tiek daug žmonių ir niekada dėl to nesigailėjo. Visada jie galvojo apie kitų užpuolimus, kontroliavimą ir įvairius žeidžiančius dalykus.

Bet niekada net nepagalvojo, niekada nesusimąstė, kad tai, ką jie daro, yra labai, labai blogai, ir taip elgtis nederėtų. Dėl jų turimos laisvės pasaulyje tokia sumaištis. Ir žmonės atsakingi už tai, kas vyksta, buvo labai labai žiaurūs ir visiškai neturėjo atjautos kitiems. Ir taip nutiko šioje žemėje tiek daug kartų. Dabar prasidėjo Sahadža joga. Kai tik prasidėjo Sahadža joga, atsirado Sahadža jogai, kurie tiesiogiai iš Adi Šakti gauna palaiminimus. Bet turiu paminėti, kad net ir tarp Sahadža jogų mes neturime pilnai subrendusių. Kai kurie Sahadža jogai tik dėl mados, jiems taip geriau, tik dėl jų savanaudiškų paskatų, ar kaip ten bebūtų. Tai labai blogai. Jei esate Sahadža jogoje, turite suprasti, kad esate atsakingi už visą pasaulį.

Jūs esate vieninteliai žmonės, kurie žengė į priekį, vieninteliai, kurie kažko pasiekė. Ir šiame taške jums derėtų elgtis kaip pridėra šventajam ar realizuotai sielai, bet kartais gali matyti juos besielgiančius labai šokiruojančiai. Jie neturi pagarbos nei sau, nei kitiems, ir jų požiūris labai juokingas. Kai kas orientuotas į pinigus, kai kas į valdžią. Manau, tie, kurie orientuoti į valdžią, pavojingesni nei tie, kurie orientuoti į pinigus, nes orientuoti į valdžią bando suteršti Sahadža jogos vardą. Jie yra įžeidžiantys, valdantys ir baisūs žmonės. Visas jų tikslas tik užimti valdžią Sahadža jogoje, ir jie išbandė įvairiausius triukus, kad to pasiektų. Kurį laiką jiems sekasi, bet vėliau jūs pamatysite, kad jie visi dinga iš Sahadža jogos. Vyksta labai didelis valymosi procesas. Jūs turite suvokti, kad įsiliejote į labai aukšto sąmoningumo sferą, kur esate ryšyje su Dieviškumu.

O jei elgsitės kaip paprasti žmonės, kuriuose nėra Dieviškumo, kiek ilgai jūs taip tęsite? Taigi labai svarbu, kad medituotumėte ir bandytumėte save ugdyti, ir iš tikrųjų taptumėte labai gerais Sahadža jogais. Kai kur mums labai labai sekasi. Kai kuriose šalyse mums labai sekasi. Bet kai kuriose šalyse atrodo, kad žmonės tiesiog kurti ir nebyliai. Jie negali suvokti Sahadža jogos. Jie ateina į Mano programas, o po to tiesiog dingsta. O dėl to, manau, atsakingi Sahadža jogai. Kokiu būdu jie tai sprendžia, kaip nori atlikti Sahadža darbą yra ne Sahadža. Turbūt iš esmės kažkas negerai, ir dėl to turbūt tie būdai neveikia taip, kaip veikdavo daugelyje vietų.

Aš jums turiu pasakyti, kad viskas tame, kad Adi Šakti yra tame, ir visa tai vyksta per Adi Šakti. Bet tolimesni darbai turi vykti per jus, žmonės, nes jūs esate kanalai, jūs esate tie, kurie pakeis žmoniją. Dabar visi turėtų žinoti ir suvokti, kiek daug žmonių gavo realizaciją. Mes turime galvoti, ką padarėme dėl Sahadža jogos. Kartą keliavau lėktuvu ir sutikau moterį, ji sėdėjo prieš mane, jos vibracijos buvo tokios karštos, aš nesupratau. Tada ji papasakojo, kad turi mokytoją ir tuo labai didžiuojasi, ir ji pradėjo man apie jį viską pasakoti. Aš buvau labai nustebusi, ši moteris nieko iš jo negavo ir vis kartojo: „Aš jam paaukoju tiek daug pinigų, aš tiek daug jam padariau“ ir pan. Bet ji nieko neturėjo, ir nepaisydama to ji kalbėjo man, visiškai nepažįstamai, apie savo guru. Bet matau, kad Sahadža jogoje žmonės šiek tiek kuklūs. Jie nenori atvirai kitiems papasakoti apie Sahadža jogą, ir labai blogai, kad taip elgiatės, nes jūs esate atsakingi už šį darbą.

Jums buvo duota realizacija, žinoma, jūs ieškojote, viskas gerai, bet jūs visi turite bandyti kitiems duoti realizaciją. Turėčiau pastebėti, kad vyrai yra dinamiškesni tai įsisavindami. Moterys dar nepasiekė tokio lygio Sahadža jogoje, kokį turėtų. Jos turėtų būti jautresnės dėl šio klausimo ir turės tai įsisavinti. Jos galėtų tai daryti, bet, manau, bėda ta, jog turi esminių problemų, dėl kurių nerimsta. Aš visada gaunu laiškus, kuriuose moterys skundžiasi tuo ar anuo, nuolat skundžiasi; man jau atsibodo tokie laiškai ir dabar nematau reikalo jų skaityti. Tad aš jums turiu pasakyti, dėl to, kad vyrai yra dinamiškesni, moterys irgi turės būti veiklesnės, nes jos yra šakti, ir aš esu moteris. Taigi pastebiu, kad vyrai yra aktyvesni ir veiklesni Sahadža jogoje, ir nesuprantu, kodėl moterys nėra. Jos galėtų pakeisti daug žmonių. Jos gali tiek daug padaryti kitiems.

Jos galėtų įnešti tiek daug meilės ir gailestingumo, nes tokia meilė ir gailestingumas – tai motinos, moters savybės. Ir jei

moterys neturi šių savybių, tada jos nieko vertos. Ir jei jūs užsiėmusios įvairiomis beprasmybėmis, kaip mada, puošimasis ir panašiai, tada tai tik laiko švaistymas. Jums liko nedaug laiko, jūs gavote realizaciją ir turite išanalizuoti, ką iki šiol padarėte, ko pasiekėte iki šiol. Bet, sakyčiau, Sahadža jogoje pastebėjau, kad daugėja įvairių kvailų idėjų. Pavyzdžiui, jie paima kokį ritualą. Tada išskiria kokį ritualą, jį aptaria, ir tame slypi noras valdyti. Jie nori engti kitus žmones, užvaldyti išgąsdintus žmones ir elgiasi taip, kad atrodytų, jog jie labai geri. Kai kas net pradėjo sakyti: „Matadži taip sakė. Tai Matadži idėja.“ Remdamiesi savo veikla jie sufalsifikavo įvairius dalykus ir...

Bet paklauskite jų: „Keliems jūs davėte realizaciją?“ Pirmiausia jūs turite nustatyti pozityvias ribas: keliems jūs davėte realizaciją? O tai tik kalbėjimas apie kitus, kitų kritikavimas, šnekėjimas apie Sahadža jogos trūkumus, jų matymas Sahadža joguose; sakyčiau, tai, kas nutiko anksčiau, yra pradinėje stadijoje ir turėtų iškart liautis. Kaip ten bebūtų, kai knyga bus išleista, apie mūsų darbą sužinos visame pasaulyje, mums niekas nepriekaištaus. Bet mes patys turime susivokti, kad jei pasiekėme šį pripažinimą, iki jo ir turime pakilti, mūsų gebėjimai turi būti tokio lygio. Mes neturėtume atsilikti. Pavyzdžiui, jei paklaustumėte Sahadža jogų ypač Sahadža jogių, jie nedaug ką žino apie Sahadža jogą, nežino apie čakras, nieko nežino apie dievybes; jie nieko nežino. Kaip gali būti Sahadža jogais? Jūs viską privalote žinoti. Vieno dalyko nesuprantate, Sahadža jogais jūs esate ne išorėje, o viduje. Jūsų viduje turi būti pilnas supratimas apie čakras ir Sahadža jogą, kaip tai veikia, kaip tai jums padeda.

Tarkim, Aš esu tos energijos Šaltinis, o jūs žinote, kad taip ir yra, tada įgyjate idealių gebėjimų atvesti ir elgtis su žmonėmis Sahadža jogoje. Jūs privalote atlikti labai svarbų darbą – atvesti Sahadža jogus į Sahadža jogą. Aš matau, kad kai kurie yra labai atsilikę, ir tai stebina, jiems, gyvenantiems toje šalyje, būnant jos dalimi, nė kiek neįdomu. Dėl tokių aplinkybių juos kaltins: „Kodėl nieko nedarei? Kodėl neieškojai būdų ir metodų, kaip įtikinti bent jau savo tėvynainius?“ Taigi Sahadža joga, būdama ties augimo slenkščiu, negali augti, palaikoma vienos ar dviejų šalių – visos šalys turi įsiliesti į Sahadža jogą. Visi, kurie gali būti pakviesti į Sahadža jogą, gali atnešti daug gerų idėjų. O tada mes turime knygų, kad įtikintume žmones, mums reikia su jais apie tai kalbėti. Bet Aš matau, kai Sahadža jogai, pradeda skleisti Sahadža jogą, užauga jų ego, ir jie mano, kad jie labai geri Sahadža jogai, geri lyderiai – įvairios tokios kvailos idėjos sklando jų galvose, o tai labai blogai. Jums apie viską reikia galvoti labai nuolankiai. Kuo daugiau turite, tuo nuolankesni esate, kaip medis – kai jis sunokina vaisius, šakos nulinksta.

Taip ir jūs turite būti kuo nuolankesni. Bet toks nuolankumas kartais labai sudėtingas, nes Vakarų šalių kultūra nėra nuolanki, tai agresijos ir dominavimo kultūra. Iki šiol jie buvo, galvojo, kad taip visur išplito, nes dominuodami pasiekė daug dalykų. O ką jie pasiekė? Nieko. Jei pasižiūrėsite, jų pačių šalyje narkomanija. Kodėl žmonės taip linkę vartoti narkotikus? Ir dar jie daro įvairius nuodėmingus dalykus, kurių net nenoriu minėti, bet žinot, ką jie daro, apie ką Indijoje – tokioje vargingoje šalyje – nė vienas net nepagalvotų. Tokie dalykai vyksta aplink jus, taigi išsiaiškinkite, kas ir kur negerai, ir kaip jūs galite tai ištaisyti, jei jiems galite padėti. Kaip tik dabar, Aš jums jau sakiau, ruošiuosi įkurti tam tikras organizacijas, kurios darys gera žmonėms.

Ir, žinoma, jūs galite prisijungti. Savo šalyse galite įkurti ką nors panašaus. Bet pirmiausia atsikratykite savo ego. Matot, kai tai padarysite, tik tada jūsų dėmesys bus stabilus. O tvarkytis su ego jums paprasta, nes jūs šlovinatė Kristų, ir Kristus yra tas, kuris valdo Agija čakrą. Jūs visi šlovinatė Kristų, bet Kristaus nuolankumo jumoje nėra, tik atvirkščiai. Visur taip nutiko, kad jei pamokoma ko apie religinius dalykus, žmonės viską daro atvirkščiai. Pavyzdžiui, induizmo religijoje, sakyčiau, kad induizmo religija apie tai, kad visuose yra dvasia. Jei visi turi dvasią, taigi kaip gali būti kastų sistema, kaip vieni gali būti aukščiau, o kiti žemiau? Visiškai atvirkščiai, Kristus sakė, kad jūs privalote visiems atleisti, visiems, ir turite tapti nuolankūs.

O galime pastebėti, kad tarp krikščionių nerasite nuolankumo, jie neturi jokio supratimo apie nuolankumą. Tokie yra vyrai, tokios yra moterys, ir vyrai su moterimis kariauja. Tada net nekyla klausimas apie nuolankumą, taiką ir panašiai. Taigi tai, ką jie rodo, yra labai dirbtina, rodo, kad jie filantropai ir panašiai, bet jų širdyse nerasite meilės, nėra užuojautos tikrąja ta žodžio prasme. Taigi, kai mes susiduriame su realybe, turime suvokti, kad negalime prasidėti su dirbtiniais dalykais, kurie kvailina kitus, bet mes iš tikrųjų turime tuo tapti. O kai tuo tapsite, kai iš tikrųjų būsite tokie, tik tada būsite atlikę tai, dėl ko gimėte šiame atgimimo laikotarpyje. Nes galėjote gimti anksčiau ir tapti kuo kitu. Bet jūs gimėte ypatingi, tad suvokiate savo vertę, suvokiate save, kas esate, ir stengiatės suvokti, turite savigarbą ir bandote daryti dalykus, kurie labai svarbūs Sahadža jogams. Žinoma, jūs dirbate, atliekate kitus darbus, bet nustebsite: jei dirbsite Sahadža jogos darbą, atrasite laiko viskam. Kai pradėsite dirbti Dievo darbą, Dievas dirba jūsų.

Ir jūs nustebsite, kad atsiranda tiek daug laiko daryti teisingus darbus. Dabar grįžus jums reikia introspektuoti, pamatyti save. Dabar atėjo pati Adi Šakti. Bet Aš esu labai paprasta, iš pažiūros esu paprasta; savo elgesiu esu labai labai nuolanki, ir žmonės Mane priima kaip savaime suprantamą. Aš nieko nedarau. Aš nenoriu jūsų bausti, nenoriu nieko panašaus daryti. Bet patys save baudžiate, patys tampate niekam nereikalingi, jei savęs neprižiūrite, neprižiūrite savo augimo. Šis atradimas toks didis, ir šis vyras Manęs niekada nepažinojo. Jis labai išsilavinęs, bet labai nuolankus, ir jis Man sakė: „Tik įsivaizduokite, aš sėdžiu prieš šio pasaulio Kūrėją, o man nieko nenutiko.“ Aš paklausiau: „Kas tau turėtų nutikti, kaip manai?“ O jis atsakė: „Motina, didis dalykas suvokti, kad aš sėdžiu priešais Jus, ir kad Jūs esate čia.“ Aš atsakiau: „Gerai, kad Mano buvimas tavęs nei slegia, nei varžo. Aš esu laiminga.“ „Ne, – jis atsakė, – aš tiesiog jaučiu meilę, jaučiu užuojautą, štai kas tai.“ Mes turime žinoti, kad mumyse turi būti tik meilė ir užuojauta; užuojauta ir meilė sau, ta prasme, kad mes neturime žaloti niekieno širdžių.

Pasakyti ką nors įžeidžiančio yra labai nuodėminga. Bet kai kas tuo labai mėgaujasi, jie mano, kad yra labai protingi, bet taip nėra. Kai jūs su kuo nors bendraujate turite sakyti kažką, kas ramina ir yra gera. Kitas aspektas yra žmogaus charakteris, tas niekingas dalykas yra šen ir ten, tai tampa charakteriais. Šiam dalykui jūs turite pasakyti: „Tu tylėk. Aš nieko bendro neturiu su tavimi.“ Tai vienas dalykas. Tada yra žmonių, kurie yra labai subtilūs, turėčiau pasakyti, valdingi, labai subtilūs. Jie turi tam tikrų triukų ir būdų, kuriais žino, kaip valdyti kitus. Ką jūs iš to pasieksite? Koks jūsų tikslas?

Kas nutiks darant šiuos dalykus? Šiuose pasaulietiškuose reikaluose reiktų būti žinomais, turėti padėtį ar panašiai, bet kas tai yra? Tai nepadės jums. Labiausiai jums padės tai, kad tapsite idealiu Sahadža jogos kanalu, būsite idealus kanalas. Ir nustebsite, kaip jums bus padėta. Taigi jūs, vakariečiai, sakyčiau, turite ugdyti nuolankumą. Tai labai svarbu. Aš buvau nustebinta, Rusijoje žmonės ne tik nuolankūs, bet ten toks atsidavimas, toks pasišventimas – neįtikėtina! Jie net negali pakelti akių į Mane. Nežinau, iš kur jie ištraukė šią idėją.

Tai ne po atradimo, bet dar prieš. Jie buvo tokie malonūs ir tokie nuolankūs, pilni meilės, o vaikai netgi atnešė Man mažų, mažų dovanėlių, žinote, tiesiog padovanoti Man, kaip miela. Stebina, kaip žmonės Rusijoje pasiekė tą gebėjimą tapti. Ir manau, kad Vakaruose Rusija bus ta šalis, kuri dvasingumo srityje pasieks daugiausiai, o tai reiškia, kad jie taps labai galingais žmonėmis. Pasižiūrėkime, ką jūs darote savo šalyje, ir kaip tai išsirutulios. Matot, kiek daug galima labai lengvai padaryti, jei matote save kaip Dievo instrumentą. Ir tada jūsų charakteris pasikeis, jūsų būdas pasikeis – tapsite labai labai malonia asmenybe, mėgstama asmenybe, ir visi manys, kad čia šventasis vaikšto aplink. Tai viskas, ką turiu apie šį klausimą pasakyti. Koks bebūtų atradimas, tai atradimas ne Man, o atradimas visam pasauliui. Ir Aš esu įsitikinusi, kad kai tai bus pripažinta ir išplis po visą pasaulį, daug dalykų jums pasikeis, taip pat Man.

Telaimina jus Dievas.

1998-1216, Subtiliųjų elementų reikšmė

View [online](#).

„Penkių elementų reikšmė Sahadža jogoje“, Delis, Indija, 1998 m. gruodžio 16 d. Pasakojau jiems, kad žinios Indijoje itin skiriasi nuo vakarietiško proto. Matote, jei Vakaruose ką pasakai, jie nori, jog tai būtų eksperimentiškai patvirtinta. Jie kreipsis į mokslininkus ar specialistus, kad išsiaiškintų, ar tose knygose sakoma tiesa. Jie įvertins net Kristų. Vertins net Mozę. Jie gali vertinti visus, tarsi būtų patys protingiausi ir gabiausi žmonės. Ir jie parašys daug priešišκών knygų, pasirodydami, kad jie kažką pasakė, išsakė savo mintis ar panašiai. Tai niekada nepriimama normaliai, o jei priimama, jie tampa visiškais fanatikais. Taigi, indų požiūris toks, kad jei tai pasakė didis Rišis ar Munis, ar didis šventasis, vadinasi, jis taip pasakė, jūs turite tiesiog klausyti, nes neprilygstate jam. Jis sako, remdamasis savo patirtimi, savo žiniomis, jūs neturite teisės vertinti ar sakyti, jog tai – tiesa arba ne. Priimate tai. O kai gaunate Savirealizaciją, aiškiai parašyta, kad po Savirealizacijos turite augti. Užaugti tobula būtybe, o tada matysite patys, ar tai, kas pasakyta, yra tiesa. Taigi, skiriasi požiūris. Jei tik vienu būdu viską vertinate moksliskai, nieko nepasiekiate, be to, jūsų augimas menkas. Taigi jums reikia pasiekti šias žinias, tikint tuo, ką jie sakė. Turite tikėti viskuo, ką pasakė Kristus, turite tikėti viskuo, ką pasakė Mahometas, turite tikėti viskuo, ką pasakė Guru Nanaka, turite tikėti viskuo, ką pasakė Džanadeva, turite tikėti Laodzi – tiesiog taip. Nes nesate tokio dvasinio lygio. Tad tiesiog priimkite tai. Nesistenkite dabar analizuoti. Jei bandysite, pasiklysime savo analizėje. Kai pasiekiate realizuotos sielos lygmenį, tada siekiate savo pilnatvės, kurią vadiname „sampurna“, tik tada žinote, ar tai, kas pasakyta, yra tiesa ar ne. Tada itin paprasta sužinoti, ar sakoma tiesa. Sahadža jogams labai lengva išsiaiškinti, ar kas nors yra tikra ar ne, tiesa ar ne, meilė ar neapykanta. Galite tai padaryti tik savo vibracijomis. Tačiau augant kiekvienam svarbu žinoti, kas yra tos vibracijos ir iš ko jos sudarytos, kokia subtilioji jėga slypi už vibracijų. Vadiname tai Paramčaitanija. Svarbu subtiliai suprasti, kas jums nutinka, kai gaunate Paramčaitaniją. Kaip sakiau, mes sukurti iš penkių elementų. Taigi, kai esate pabudę, kai Kundalini pasiekia Sahasrara čakrą ir atveria momenolio sritį, jūs tampate išvien su Dieviškąja energija, tada jumis pradeda tekėti pats Dieviškumas. Įtvirtinama jungtis. Kas atsitinka, kai tai pradeda tekėti jumis, kai ši Šakti pradeda tekėti jumis? Svarbu suprasti to subtilumą. Subtilu, nes tie penki elementai, iš kurių esame sudaryti, šios vibracijos palaipsniui pradeda įgauti subtiliąją formą, iš ko yra sukurtos. Taigi, ką toks žmogus pirmiausiai turi, yra tylos pauzės, kaip buvo pasakyta: „Žodis yra Dievas“. Taip sakoma ir Biblijoje: „Tai – Dievo žodis“. Tačiau, kas yra tas žodis? Žodis yra tylą, tylus įsakymas. Galime jį taip pavadinti. Bet, pasak Indijos filosofijos, žodis kyla iš taip vadinamo „bindu“ arba galime sakyti, kad žodis tampa „naad“ – garsu, o tada tampa „bindu“ – vienu taškeliu, o nuo šio taško vienas po kito pasireiškia visi penki elementai. Pirmas pasireiškiantis elementas – šviesa. „Tedž“ – šviesa. Pirmas pasireiškiantis elementas. Taigi pirmo elemento esybė yra šviesa. Ją vadiname „tedž“, „tedžas“. Žinoma, tai aprašyta sanskrito kalba, bet turime suprasti, kad šviesa taip persmelkia Sahadža jogą, jog visur matote šviesą. Taigi pirmas elementas yra šviesa, anglų kalboje žodis „šviesa“ – daugiareikšmis, galime sakyti „nušvitimas“. Bet nušvitimas turi kitą prasmę, taigi galime vadinti tai „tedž“. Pavyzdžiui, realizuoto žmogaus veidas labai švyti, tad galime sakyti „švytėjimas“. O švytėjimas yra šviesos subtilioji išraiška. Šis švytėjimas tampa matomas jūsų veide. Pasireiškia švytėjimas ir šiuo švytėjimu žmonės susižavi, pradeda galvoti ypatingai apie žmogų, iš kurio sklinda tas švytėjimas. Žinoma, matėte mano nuotraukas, kur jos bebūtų atliktos, dažnai išvysite daug šviesos aplink. Tai ne kas kita kaip manyje esanti šviesa, kuri švyti, nes šviesa tampa subtilesne. Kai šviesa manyje tampa subtilesne, o šviesa yra vienas iš elementų, tapusi subtilesne ji skleidžia švytėjimą, taip vyksta subtilus vidinis augimas. Jūsų veidai taip pat pradeda švytėti. Jie taip pat švyti, ir netgi sakyčiau, tarsi pasikeičia veido spalva. Šį švytėjimą reikėtų suprasti kaip subtiliąją išraišką šviesos, iš kurios esame sukurti, šviesos bendrąją prasmę. Tuomet iš šviesos atsiranda kitas elementas, kurį sanskrito kalba vadiname „vaju“ – oras. Taigi orą suvokiame bendrąją prasmę, tačiau oro subtilioji išraiška yra vėsus vėjelis, kurį jaučiate. Vėsus vėjelis yra subtilioji oro išraiška. Taigi subtilioji išraiška, kurią jaučiate kaip vėsus vėjelį ir kurį vadiname vibracijomis – tai subtilioji išraiška oro, kuris yra neatskiriama mūsų sukūrimo dalis. Tad šis vėsus vėjelis yra antras aspektas, kuris palaipsniui vis labiau subtilėja. Kai [dvasiškai] augate, savaime pasireiškia visa, kas subtilu. Tačiau jaučiate net tik vibracijas, bet ir vėsus vėjelį, kuris yra subtilioji oro išraiška, iš kurio esate sukurti. Tada ateina metas vandeniui. Taip pat esame sukurti iš vandens. Vandens subtilioji išraiška... Kartais anglų kalboje šiek tiek pritrūksta žodžių, bet jie tai vadintina... Omenyje turiu tai, kas paverčia kietą odą švelnia. Oda tampa švelni. Tai kitas realizuotos sielos požymis. Yra kremas, naudojamas odai sušvelninti. Tačiau mums tai suteikia mumyse esantis vanduo – jis teikia tą blizgesį, pamaitina mūsų odą, sušvelnina, šis mūsų odos švelnumas tampa itin pastebimas. Sakyčiau, mažų mažiausiai. Bet žmogus, būdamas realizuota siela, tampa itin švelnus, itin subtilus. Kai jis kalba, jo balse yra šilumos ar, sakyčiau... Tarsi tėkmė, vandens tėkmė ir vėsa. Taigi tai yra kita subtilybė, turinti pasireikšti jūsų elgesyje, odoje, bendravime su kitais, nes turite būti kaip vanduo, kuris yra lankus, vėsina, ramina, valo. Tai taip pat tampa neatskiriama jūsų

dalimi, vos tik tampate realizuota siela. Greta vandens egzistuoja dar vienas elementas, kurį vadiname „Agni“ – ugnis. Visi savyje turite ugnies, tačiau tai – itin tyli ugnis. Ji nedegina nieko, išskyrus visas blogybes jumyse. Kad ir ką blogo turite savyje, ji tai sudegina, taip pat visas blogybes, esančias kituose žmonėse. Pavyzdžiui, prie manęs artinasi piktas žmogus. Įvyksta taip, kad jo pyktis atvėsta dėl vidinės ugnies. Dar daugiau – realizuota siela negali nudegti, ugnis jos nedegina. Itin svarbu tai suvokti. Jei elgiatės neteisingai, ji gali nudeginti, tačiau jei esate geras Sahadža jogas, tobulas Sahadža jogas, ugnis niekada jūsų nenudegins. Imkime Šri Sitos pavyzdį: kai priėmė ugnies „parikšą“ [išbandymą], ugnis Jos nepalietė. Taigi svarbu suprasti, jog kai priartėjate prie ugnies subtiliosios išraiškos, ugnis ir vanduo tampa dieviški. Pavyzdžiui, vanduo, kurį paliečiate, vanduo, kurį geriate, vos įkišate ranką į vandenį, jis tampa vibruotas. Ką tai reiškia? Pasireiškia vandens subtilumas, vėsa, taip pat gydančios vandens galios. Taigi, kai jis tampa subtilesnis, pasireiškia visos šios galios, kurias patys jaučiate. Jums nereikia eksperimentuoti. Paskutinis ir pats svarbiausias elementas yra Motina Žemė. Turime nuotrauką, kurią galbūt matėte, ji buvo padaryta Rusijoje, mano sodyboje, kur Kundalini yra Motinoje Žemėje. Ten aiškiai matosi. Ji yra ten ir Motina Žemė tai rodo. Pavyzdžiui, pastebėjau, jei mano kambaryje pamersite gėlių, jos pražys. Jog gali tapti didžiulės – štai tokios, žmonės sako, kad dar niekada nėra matę tokių didelių gėlių. Aš nieko nedarau, tiesiog sėdžiu. Kas tada nutinka gėlėms? Taip veikia Motinos Žemės principas. Subtilioji Motina Žemė, ji dirba, ji yra Motina. Ji maitina jus ir galite augti sveiki. Štai kaip veikia Motinos Žemės subtilumas. Motina Žemė suteikia gerovę visoms gėlėms ir medžiams, ir viskam, bet ji taip pat atlieka svarbų vaidmenį mumyse. Motina Žemė ne tik egzistuoja be mūsų ryšio su ja ir mes negerbiame Motinos Žemės, bet mes dar ir užteršame ją, prikretėme kvailysčių, iškirtome medžius ir užteršame, bet ji yra mūsų Motina ir tiek daug subtilių dalykų mums teikia Motina Žemė. Vienas iš jų yra trauka. Žmogus tampa labai patrauklus, tačiau ne fizine, o dvasine prasme. Toks žmogus traukia kitus. Jie jaučia tam žmogui trauką ir jaučia, kad tas žmogus yra kažkuo ypatingas. Tai viena iš Motinos Žemės savybių. Jei ji nelaikytų mūsų, nukristume dėl jos judėjimo, taip pat mumyse pasireiškia ir kitos Motinos Žemės savybės: tampame itin tolerantiški, kantrūs žmonės. Tolerantiški ir kantrūs. Itin tolerantiški ir kantrūs. Bet jei esate ne tolerantiški, o karšto būdo ar panašiai, tada jumyse nepasireiškia Motinos Žemės principas. Pažvelkite į Motiną Žemę: kaip ji toleruoja visas mūsų kvailystes, kaip pakenkėme jai, bet ji vis tiek toleruoja. Šri Ganėšos ypatybė – toleruoti, pradėkime nuo to. Jis toleruoja iki tam tikros ribos. Taip ir mes tampame itin tolerantiški, kantrūs ir atlaidūs. Tai mažų mažiausia, kas turėtų įvykti visiems Sahadža jogams, turintiems vibracijas, nes dabar papasakojau apie visus elementus, išreikštus jūsų vibracijose. Svarbu suprasti, kad tai, kuo tapote, yra kai kas didingo, tai nenutiko kitiems, nenutiko tiems, kurie nėra Sahadža jogai. Pažvelkite į veidus žmonių, kurie eina į bažnyčią ar mečetę, ar į šventyklą. Pažvelkite į juos. Kaip jie atrodo? Jie nieko negavo iš šventyklos, mečetės nei iš visų kitų vietų, į kurias ėjo melstis. Nes tai – netikra. Tai tapo, sakyčiau, be jokios jungties su realybe. Tik po Realizacijos susijungiate su realybe ir galite suvokti visas jumyse veikiančias subtilybes. Visa tai jums pasakojau, nes noriu, kad žinotumėte ir pažintumėte save, suvoktumėte, kas esate ir ką gavote. Tik pažinę ir supratę save, galite daug nuveikti. Visų pirma labai užtikrintai pasakykite sau: „Aš esu Sahadža jogas“, ir kaip savimi pasitikinčiai asmenybei reikėtų išsiaiškinti: „Ką nuveikiau, būdamas Sahadža jogu? Ką galiu nuveikti, būdamas Sahadža jogu?“. Kai kurie Sahadža jogai yra padarę stebuklą. Atliko tiek daug dėl Sahadža jogos, o kiti teberašo man: „Mano vyras ginčijasi su manimi, mano sūnus yra toks, mano motina yra tokia“, – nuolat gaunu daugybę laiškų. Jūs esate Sahadža jogai. Dabar matykite tik savo subtilybes, puoselėkite jas. Jie mano, kad esu čia tam, jog išspręsciau jų ir jų šeimos problemas, pasirūpinčiau jų darbu ir viskuo kitu. Esu čia ne tam. Aš esu čia tam, kad duočiau jums Savirealizaciją ir suvokimą, jog viską, ką gaunate, turite priimti kaip išbandymą, ir nustebsite, kokios pagalbos sulauksite bei kokių rezultatų pasieksite! „Sahadža“ reiškia ne tik tai, kad spontaniškai gaunate Realizaciją. Ji taip pat reiškia, kad įgyjate spontaniškumo. Visa prigimtis įgyja spontaniškumo. Visi subtilūs dalykai, apie kuriuos jums papasakojau, taip pat tampa spontaniški ir pradeda veikti. Žinoma, taip pat jums padeda angelai ir „ganai“, tačiau dabar jums nereikia dėl jų rūpintis. Svarbiausia suprasti, kas esate, ką gavote, kiek tai priėmėte ir kaip tai veikia. Matau, kaip kaskart, kai turiu kokią problemėlę, tai suveikia. Tai išsisprendžia tokiose vietose ir per tokius žmones, kaip nė nesitikėčiau. Tiesiog įvyksta. Viskas išsisprendžia. Visa tai skirta jūsų gerovei, augimui, suvokimui, kad esate Sahadža jogai. Jūs įžengėte į Dievo karalystę, tačiau turite įsitvirtinti. Taip pat introspekcija gali jums pasakyti, ar viską išsisprendžiate. Pradėję introspektuoti, nustebsite atradę, kad, taip, turite visas šias galias ir galite daryti stebuklus. Tad laiminu jus visus, prašau, lavinkite šias vidines subtilybes. Viskas yra jumyse, jums nieko nereikia daryti, tik suvokti visa tai ir būti tame. Labai jums dėkoju. Šri Matadži Nirmala Devi

1999-0321, Gimtadienio pudža

View [online](#).

Gimtadienio pudža, Naujasis Delis (Indija), 1999 m. kovo 21 d.

Pirmas dvi minutes Šri Matadži kalba hindi kalba.

Hindi Part (for subtitles)

Aš sakiau jiems hindi kalba, kad čia galima matyti meilę, vieno žmogaus meilę, atspindinčią tiek daug akių. Ir kai pamačiau tą entuziazmą, mano širdis taip pat prisipildė didžiulės meilės. Taigi, kiekvienas gali matyti, kokia galinga yra meilė. Bet kokie blogi jausmai, negatyvus mąstymas, taip pat savęs naikinimo elementai gali būti pataisyti ir suvaldyti Sahadža jogoje labai paprastai, jei jūs medituosite atvira širdimi ryte ir vakare, du kartus. Tuo metu turėtumėte ne žiūrėti į laikrodžius, savaime suprantama, o mėgautis, mėgautis savo meditacija. Tai jums suteiks tiek stiprybės mylėti kitus, atleisti kitiems, užuot jautusis blogai dėl smulkmenų.

Jaučiatės susierzinę, nes galvojate, kad jūsų savigarbai iškilo grėsmė ar panašiai, kartais tampame agresyvūs kitų žmonių atžvilgiu, labai agresyvūs be jokios tų žmonių kaltės. Geriausia yra patikrinti kito žmogaus vibracijas. Jei vibracijos blogos, nekovokite, tai sukels tik dar daugiau sumaišties. Su žmogumi, kurio vibracijos labai blogos, jūs negalite kovoti su tuo asmeniu, negalite suvaldyti to asmens. Arba asmuo, kuris yra per daug susireikšminęs, jums nereikia bandyti jo raminti ar bandyti kažkaip su juo derėtis, o kartais žmonės bando tenkinti jo tuštybę, dar labiau jį lepindami. Taigi, geriausias būdas yra parodyti savo meilę labai saldžiu ir kitokiu būdu.

Pateiksiu jums vieną pavyzdį, kurį jau esu sakiusi daug kartų, kaip ėjau aplankyti Gagangiri Mahardž, kuris gyveno ant labai aukšto kalno, ir ten nuvykti nebuvo įmanoma nei mašina, nei kitaip, ir man teko eiti pėsčiomis. Taigi, man visi sakė: „Motina, kodėl Tau ten reikia eiti?“ Aš atsakiau: „Matote vibracijas. Sklinda geros vibracijos, ar ne? Todėl ir einu.“ Juk jis daugeliui žmonių kalbėjo apie mane ir sakė: „Bombėjejūje gimė Adi Šakti, kodėl jūs einate pas mane?“ Taip jie mums pasakojo. Taigi tariau: „Turiu pamatyti tą vyrą“, ir tokiu būdu nuvykau pas jį susitikti. Taigi, sakoma, kad jis gali valdyti liety. Jis galėjo valdyti liety. Taigi, jis sėdėjo ten, ant akmens, ir smarkiai susijaudinęs judino savo galvą, kai ten nuvykau. Ir taip smarkiai lijo, kad užkopiau iki jo buveinės visiškai permirkusi.

Taigi, ėjau į olą, kur jis gyveno, o jis grįžo, smarkiai supykęs ant lietaus, ir tarė: „Motina, kodėl Tu neleidai man valdyti lietaus?“ Aš atsakiau: „Aš to nedariau.“ „Ne, Tu tai padarei, nes aš visada galiu kontroliuoti liety, o Tu ėjai visą tą kelią mano kvietimu, ir šiam lietui nederėjo blogai elgtis.“ Aš tariau: „Ne, ne, jis nesiėlgė blogai.“ Taigi, buvo taip, kad jis buvo gana įpykęs, įsivaizduojate. Aš atsakiau: „Nusiramink, aš tau papasakosiu, kas atsitiko. Žiūrėk, tu man nupirkai sarį, bet esi sanjasis [atsiskyrėlis], o aš neimu sario iš sanjasio, taigi, lietus tai ir sutvarkė. Dabar esu visa peršlapusi ir paimsiu tavo sarį“, ir iškart, įsivaizduokite, jis pajuto begalinę meilę man, pravirko ir puolė prie mano pėdų. O tada jis tarė: „Motina, dabar aš žinau, kas yra meilės didybė, kaip ji atitraukia tave nuo žemiškų dalykų ir sauso elgesio, ir nuneša tave į vietą, kur galima mėgautis meilės lietumi.“

Tai viena iš jums pasakotų istorijų. Bet pagrindinis dalykas visoje šioje situacijoje yra tas, kad jūs turite išbandyti savo meilę, savo būdus tyrai, tyrai meilei išreikšti, ir tada tai veikia. Ir jūs turite išmokti, palaipsniui išmoksite, kaip tai išbandyti. Jūs neturėtumėte pasiduoti. Kai kurie žmonės labai sudėtingi, sutinku, labai, labai sudėtingi. Bet pabandykite bent su tais žmonėmis, kurie nėra tokie sudėtingi. Ir jūs būsite sužavėti, nes turėsite gerą kompaniją ir daugybę draugų ir draugysčių, kaip mes dabar turime čia, Sahadža jogoje.

Kai pirmą kartą atvykau į Delį, aš taip išsigandau šios vietos, nes čia buvo labai mažai Sahadža jogų, ir jie atsinešė – nežinau, kodėl jie norėjo atlikti man pudžą, galbūt žmonės iš Bombėjaus jiems taip pasakė, – ir jie atsinešė kumkumo ir viso kito mažičiuose plastikiniuose buteliukuose – oho! Aš išties susigūžiau, suprantate, dėl jų neišmanymo. Aš tariau: „Tai ką dabar daryti? Kas čia bus?“ Tačiau šiandien, matote, tas pats Delis tapo tokiu puikiu ir tokiu gražiu, ir tokiu entuziastingu. Aš mačiau

juos su vėliavomis ir nežinojau, kad čia bus tokia vėliavų procesija, nors kartą ar du esame turėję ją Kabeleje. Bet kaip jie džiaugėsi vienas kitu! Tai išties puiku.

Jei jūs galite mėgautis meile, jums niekuo kitu nebereikės mėgautis, tik meile kitiems žmonėms, o ne sau. Jūs tiesiog pamatysite, kad jūsų kūnas, jūsų protas, jūsų mintys – viskas bus nukreipiama meilės kitiems kūrimo link, kitiems, o ne sau. Keičiasi visas požiūris. Kaip tamsoje jūs nieko negalite matyti, bet net ir ten yra mažytė šviesa, ir ji viską apšviečia. Niekas šviesai nesako: „Tu turi skleisti šviesą visur“, bet ji tai daro. Tokiu pat būdu jūs visi esate apšviesti žmonės, jūs visi esate apšviesti meilės; ir šios meilės šviesa sklinda savaime, spontaniškai, Sahadž būdu.

Aš taip pat buvau labai sužavėta, kaip šoko ir linksminosi mūsų juvašakčiai. Aš manau, kad tai yra didelis palaiminimas, nes šiomis dienomis mūsų jauni vaikai, mūsų jauni žmonės eina klystkeliais. Jie nėra tokie blogi kaip kitose šalyse, tačiau atsiranda gana didelė tendencija juos išleptinti arba padaryti, kaip jūs pavadintumėte, labai vakarietiškomis, išleptintomis asmenybėmis. Tačiau dabar aš mačiau jų tiek daug, šokančių kartu, pamiršusių savo kastas, tikėjimus – viską, ir besimėgaujanti vienas kito draugija.

Tai yra, kas turi įvykti šioje šalyje ir kiekvienoje šalyje: mes visi turėtume jausti vienybę ir mėgautis ta vienybe vieni su kitais. Jei tuo nesimėgaujame, mes kaip lašas iš vandenyno, galintis bet kada išdžiūti. Bet jei jūs esate šio vandenyno dalelė, tada įvyksta taip, kad kiekvieną vandenyno judesį jūs nešiojatės savyje, ir jūs pilnai esate to vandenyno dalis, nes jūs neturite atskiros tapatybės. Visi šie dalykai, kuriantys atskirą tapatybę mūsų visuomenėje ar mūsų kultūroje, ar mūsų elgesyje, asmeniniame gyvenime – visa tai turi būti pilnai sutramdyta. Ir tai išspręs daug problemų: nuo šeimos, tautos gyvenimo iki tarptautinio gyvenimo.

Taigi, turime pažaboti savyje tokius jausmus kaip atskirumas, kad mums reikia turėti atskirus namus, atskirą valstybę, atskirą tautą. Palaipsniui visos tautos taps viena, esu tuo įsitikinusi; nes ateina puikūs laikai, ir tiek daug žmonių svarbiausia bus Sahadža joga. Kai jie priims Sahadža jogą, tada reikalai labai smarkiai pasikeis. Šiandien ji ne su jais, Sahadža joga dar nėra su jais. Jie neturi jokių žinių apie mūsų didingą meilės judėjimą, taigi, jie nori viską turėti atskirai. Jie nežino, kad ryt jie bus sudeginti karščio aplinkui ar galbūt nuplauti lietaus, o gal Motina Žemė juos įtrauks į save.

Taigi, mes visi turime būti kartu, kokie bebūtų skirtumai. Mes gimę skirtingose šeimose, galop visi negali būti gimę vienoje šeimoje. Tačiau dabar jūs priklausote Sahadža jogos šeimai, ir ši Sahadža jogos šeima yra viena. Ji netiki, kad gali būti atskira egzistencija ar atskiros ypatybės. Mes visi vieni su kitais esame vienis ir nesijaudiname, kokių skirtumų yra ten, anapus.

Aš buvau labai smarkiai sujaudinta, nes artėja Naujieji metai su naujais iššūkiais mums visiems, kuriuos turime priimti, nes Kali Juga baigėsi, ir mes turime įtvirtinti Satja Jugą, dėl kurios jūs visi iš visų šalių turite pagalvoti, kaip tai padaryti savo šalyje ir kitoje šalyje. Kokios yra kitos šalies problemos? Nukreipkite savo dėmesį į išorę, ne į vidų, kaip sakytumėte: „Man reikia šito, man reikia ano, man reikia to“. Mes turėtume žinoti, ko reikia kitiems žmonėms: kokie yra jų poreikiai, ko mūsų visuomenės, mūsų tautos, mūsų pasaulio žmonės reikia? Geriau jiems užrašykite – ko jiems reikia. Taip geriau tai veiks, gali būti, kad teks taisyti.

Labai svarbu Sahadža jogams atsisėsti ir užrašyti, ko reikia pasauliui, ir kas turi būti padaryta. Tai būtų puiki idėja jums visiems iš tikrųjų siekti tokios homogeninės visuomenės, kokią mes turime čia šiaudien. Ir vieną dieną jūs būsite nustebinti, kad mes būsime tie, kurie lydės ir ves likusius žmones savo meile, dėmesiu ir rūpesčiu. Taigi, tai yra labai svarbus metas, ir šiuo metu mes visi turėtume galvoti apie tai. Labai jums dėkoju. Telaimina jus Dievas.

Jos šventenybė Šri Matadži Nirmala Devi

2001-0225, Mahašivaratri pudža, Naikinanti Šri Mahadevos galia

View [online](#).

Mahašivaratri pudža, Puna, Delis (Indija), 2001 m. vasario 25 d.

Šiandien esame čia tam, kad švęstume Mahašivaratri. Labai didelė privilegija mums visiems suprasti Šri Mahadevą. Kol nesate gavę savirealizacijos, tol negalite suvokti, kokia didinga asmenybė, charakteris ir Šri Mahadevos galios. Nelengva suvokti, taip pat pasiekti gelmes Jo didybės, kol nesame nuolankūs. Turime būti labai nuolankūs, kad pasiektume Šri Mahadevos Lotoso Pėdas. Kaip matėte, reikia pakilti virš Sahasrara čakros, kad atsидurtumėte prie šios didingos asmenybės Lotoso Pėdų. Jis yra aukščiau, aukščiau visų mūsų sampratų. Bet Jis įsikūręs mūsų širdyse kaip mūsų Dvasia ir atsispindi labai aiškiai, kai gaunate savirealizaciją. Tačiau vis tiek svarbu suvokti Šri Mahadevos galias, ir nėra lengva apibūdinti šį didį Dievą kukliais žodžiais.

Pirma galia, kurią Jis turi – Jis yra labai atleidžiantis Dievas. Jis atleidžia! Jis atleidžia mums tiek daug nuodėmių, tiek daug mūsų destruktivių veiksmų, siaubingų minčių, kurios bando sukurti problemas visiems. Iki tam tikro taško! Jis turi stiprią naikinimo galią. Jo naikinimas būna labai netikėtas, nes Jis valdo visus elementus. Visus elementus valdo Jis. Jis valdo Motiną Žemę ir visus kitus elementus. Jis valdo juos per priežastingumą ir gali sunaikinti viską, ką panorėjęs, jei mato tame problemą. Turiu jums pasakyti, kad žemės drebėjimus valdo Jis, ne Aš. Nesu čia tam, kad naikinti. Jis yra vienintelis, kuris mato, kas vyksta šioje Žemėje, kas vyksta žmonėms.

Pateiksiu jums pavyzdį apie Gudžaratą: nepaisant visko Gudžarato žmonės yra labai orientuoti į pinigus, jie jaudinasi dėl biržos akcijų pokyčių, dėl to, dėl ano, visą laiką pinigai, pinigai, pinigai, pinigai, pinigai. Net būdami užsienyje jie nepaprastai orientuoti į pinigus. Kartais stebiuosi, neįmanoma su jais kalbėti apie Sahadžą jogą, ir jiems patinka visokie netikri daiktai ir mokytojai ar kita. Nežinau, kaip jie tapo tokie. Na, nesvarbu, Gudžarate yra toks miestas, pavadinimu Bhavnagaras. Žmonės iš Bhavnagaro atvyko, jie nupirko man tas sidabrinės pėdas, „padukus“, kad jos nusivibruotų, buvau labai nustebusi ir apsidžiaugiau, kad tie žmonės galvoja apie tai. Taigi jie surengė pudžą ir havaną Bhavnagare, taip pat Barodoje. Tai yra dvi vietos, kurios nebuvo paliestos, visiškai nepalietos žemės drebėjimo. Ar galite įsivaizduoti? O Suratas, kuris yra daug atokiau, buvo visiškai sugriautas. Ten yra Sahadža jogų, tik keli, ir jie visi buvo saugūs, o jų namai visiškai nepajudėjo. Tai yra tarp jūsų Motinos apsaugos ir Visagalio Dievo rūstybės. Kiekvienas turi labai gerai suvokti, kad Jis valdo visus elementams.

Aš keliavau į Prancūziją, ir kai kurie žmonės Prancūzijoje bandė man pakenkti. Ir visa žiniasklaida persekiojo mane. Per televiziją, visur jie kalbėjo įvairiausius dalykus prieš mane. Aš žinojau, kad tai kažkur nuves, ir staiga jūroje didžiulė, net nežinau, kaip tai pavadinti, kilo didelė audra, staiga, niekas nežino kodėl. Ir du laivai nuskendo, o tie, kurie plaukė jų gelbėti, susirgo vėžiu. Tada tai atėjo – audra pradėjo judėti labai greitai, ir visos bažnyčios neteko savo viršūnių – galvų, sakyčiau. Visos bažnyčios jas prarado. Daugybės kunigų namai buvo suniokoti, ir audra keliavo iki tos vietovės, kurioje nusipirkau labai didelę pilį. Audra tiesiog sustojo prie jos slenksčio.

Tai ne mano darbas, turiu jums pasakyti, tai daro Jis. Nors Jis yra labai atlaidus, be galo geras, laiminantis, bet turėtumėte suvokti Jo galias. Visos šios galios skirtos apsaugoti Mano darbą, turiu pasakyti. Kai nueinama per toli, tai skirta parodyti žmonėms, kad jie neturėtų trukdyti dvasingumui dirbti. Tai turi būti tikras dvasingumas. Tai neturėtų būti kaip koks netikras guru, ateinantis ir parodantis magijos, ar kalbantis apie kokius netikrus dalykus. Bet jei kalbama apie tikrą dvasingumą, apsauga visada tai lydės, ir Šiva visada laiminantis. Jis nepaprastai laiminantis. Ir tai, ką Jis jums duoda, yra dar gražiau, nei galite suvokti. Jis nepaprastai atlaidus.

Turiu pasakyti, Jis yra tokio atleidimo šaltinis. Jei turite atleidimą savo širdyje, tada Jis yra jūsų širdyje. Kitaip pamažu jumyse pradeda vystytis įvairios sudėtingos ligos. Tarkim, esate atlaidūs, tada jūsų širdis dirba labai greitai. Niekas negali paliesti jūsų širdies. Negali ištikti širdies smūgis. Bet jei viską toleruojate, kenčiate ir priimate daug ką kaip savo galią, elgiatės netinkamai ir pamirštate Dievą, tada jūsų širdis tampa labai silpna. Taigi, iš vienos pusės, galite išvystyti širdį, kuri bus nepaprastai agresyvi ir gali tapti kaip Hitlerio širdis. Jei dėl kokių pretenzijų pradodate ką nors kankinti, jūsų širdis tampa kieta, ir tada jus gali ištikti stiprūs bei rimti širdies smūgiai ir visos kitos su tuo susijusios problemos. Tai neišvengiama.

Bet, tarkim, esate labai tolerantiški ir toleruojate visokias nesąmones, esate labai paklusnūs, esate įbauginti. Jei esate įbauginti, tada taip elgiatės iš baimės ir galite išvystyti kitokio tipo širdį, kurią vadiname angina, kai kraujo tiekimas yra čia, ir galiausiai išvystote tam tikrą kaltės jausmą, ir gyvenate labai pusėtinai. Šis antras dalykas labai matomas žmonėse, manančiuose, kad yra labai labai tolerantiški. Sakau, kad tolerancija yra gerai, jei ji kyla iš jūsų dvasingumo, bet ne dėl to, jog esate įbauginti ir kažko bijote.

Jei esate Sahadža jogai, jums nereikia nieko bijoti. Indijoje žmonės bijo visko! Jei pamatys voverę, jie išsigąs. Jei pamatys driežą, jiems bus baigta! Turiu galvoje, jie bijo visko, ir moterys Indijoje bijo net tarakonų. Toks temperamentas yra visiškai kvailas! Nes tai paverčia jus žmogumi, kuris linkęs sirgti angina. Kas ten tokio, ko reikėtų bijoti? Jei esate Sahadža jogas ar Sahadža jogė, neturite nieko bijoti. Jie bijo žiurkių, visokių kitokių nesąmonių ir tuo didžiuojasi, ir dar apie tai kalba, todėl širdis tampa vis silpnesnė ir silpnesnė, ir silpnesnė.

Taip pat turiu pasakyti, kad dėl to atsakingi Indijos vyrai, nes jie elgiasi su savo moterimis, tarsi jos būtų koks priedas ar kokia kliūtis, nežinau, kuo jie save laiko. Jų elgesys yra toks baisus, neįtikėtina! Ypač Šiaurės Indijoje, mačiau, moterys neturi jokios padėties. Moterys atvedamos į namus, laikomos tuose namuose, tiesiog kaip tarnaitės: jos turi visada prisidengti veidus, negali niekur išeiti be leidimo! Tai siaubinga! Kai kurie žmonės sako, kad tai musulmonų įtaka ar panašiai. Bet jei tikite amžinu Dvasios gyvenimu, jūsų neturėtų veikti toks absurdiškas žiaurumas. Ir todėl jaučiu, kad Indijos moterims iš tiesų reikia išsilaisvinimo. Jos yra labai geros, labai tolerantiškos, labai mielos, bet jose formuojasi visokios baisios ligos, psichinės ligos, nes jos nesuvokia savo vertės, nemoka savęs gerbti. Ir apie tai jau esu išsamiai kalbėjusi. Kodėl vyrai taip elgiasi?

Manau, mūsų šalyje turime beveik 70 procentų moterų, ir 70 procentų energijos yra švaistoma Šiaurės Indijoje. Nežinau, ką jie apie save galvoja. Tada jie yra nubaudžiami. Visos tokios šalys negali klestėti, nes moterys yra Lakšmės. Bet jos, žinoma, turi būti Lakšmės, jos turi elgtis kaip Lakšmės. O kai kurių išvaizda šokiruoja. Kaip jos gali būti moterys, jei atrodo kaip velniai? Didžiulis disbalansas visuomenėje, už kurį taip pat baudžia Šri Mahadeva.

Jis labai geras ir labai rūpinasi tais, kurie kenčia. Ir Jis stengiasi nubausti tuos, kurie kankina. Tai Jo savybė – padėti naikinant agresyvius žmones. Jis nekalba apie Kundalini, nekalba apie savirealizaciją, Jis tiesiog juos nubaudžia, paprasta! Tokiu būdu, kad net šokiruoja! O kartais Jis palengvina žmonių padėtį: mačiau daug moterų, kurios gyveno taip ir daug kentėjo, jos mirė daug anksčiau, ne pagal savo amžių. Svarbu visa tai pamatyti iš teisingos perspektyvos. Žinoma, Jis čia tam, kad saugotų, tačiau labiau tam, kad naikintų. Jis saugo įvairiausių rūšių gyvūnus, visus paukščius, saugo visą gamtą. Jis yra tas, kuris sukelia visą džiaugsmą, visą dvasingumo džiaugsmą. Tačiau jei bandysite elgtis agresyviai, Jis bus tas, kuris naikins.

Kartais Jis duoda daug ilgos virvės pasikarti, o kai kurie žmonės mano: „Mums viskas gerai“, jie būna savimi patenkinti. Priešingai, matau tai Vakarų kultūroje, moterys vadovauja labiau nei vyrai. Tai labai stebina. Nežinau, kaip jos suformavo tokią situaciją, bet jos vadovauja nuolat, vyrai turi būti po jų padu, nežinau, kaip jos tai sugeba, bet jos taip elgiasi! Jos nėra nuolankios. Jos nemyli ir nuolat skiriasi su tais savo vyrais. Jos nemyli! Jos net nežino, kas yra meilė. Tačiau pastebėjau, kad Indijoje vyrai nesupranta, kas yra meilė. Jie nemoka mylėti savo žmonių, nors jos yra jų gyvenimo partnerės. Kaip gerbti, jie nesupranta. Todėl ten pasireiškia stipri rūstybė, ta rūstybė veikia daugybe būdų ir kuria siaubingas ligas, kuria problemą po problemos tokiems vyrams.

Visuomenė taip pat yra už tai atsakinga, nes daro įvairius dalykus, nukreiptus prieš nuolankius žmones. Abiem atvejais, reikia suvokti, kad jei esate agresyvūs, jus stebi trečia Šri Mahadevos akis. Jei kaip nors esate agresyvūs, tarkim, savo tarnams, jei esate agresyvūs savo pavaldiniams, jei esate agresyvūs savo vaikams, tas rūstus Dievas stebi jus ir galite būti Jo sunaikinti. Taip pat Jis suteikia mums Himalajų aukštybes. Jis paverčia žmones absoliučiai gražiais, labai nuolankiais ir nori, kad žmonės mylėtų vieni kitus. Tarp žmonių turėtų vyrauti tyra meilė. Taip pat Jis jus paverčia labai subtiliais, bendraujant su kitais žmonėmis, labai maloniais, bendraujant su kitais žmonėmis. Jei to neturite, tada keliaujate bloga kryptimi.

Tačiau didžiausia Jo privilegija – Jis suteikia jums aukštį ir gylį. Jei lenkiatės Jam, tada pasiekiate tokias aukštumas, kad galite

stebėti visą pasaulį kaip liudininkai. Jis stebi visą pasaulį kaip Sakši Svarupa – kaip liudininkas. Taip pat Jis yra žinios, tyros žinios. Galite gauti savirealizaciją, teisingai, galite jausti vėsų vėjelį savo delnuose, bet ar turite žinių? Aš turiu jums pasakyti, ką kuris pirštas reiškia, ką kuri ranka reiškia, kas yra vibracijos, turiu jums tai pasakyti. Jis yra šios žinios, Jis yra tyros žinios, absoliučios žinios, aukščiausias lygis. Taigi Jis yra žinių šaltinis. Tie žmonės, kurie nėra nuolankūs, negali tų žinių įgyti. Tie žmonės, kurie yra arogantiški ir negali elgtis su kitais subtiliai, švelniai ir gražiai, nėra Jo laiminami. Jie gyvenime negali nieko pasiekti.

Ką turime įgyti? Ne savo padėtį, ne sveikatą, ne tuos išorinius dalykus – turite įgyti mylinčią širdį! Širdį, kuria galite mylėti. Jei Šiva yra jūsų širdyje, mylėsite kiekvieną labai gražiai. Nebus jokių kvailų idėjų apie meilę. Tiesiog tyra tyra meilė visiems žmonėms. Palaiminus visas jūsų šiurkštumas dings. Pavyzdžiui, jei turite šiek tiek galios, šiek tiek galios, pradėsite ją piktnaudžiauti. Pažvelkite į Šivą: Jis turi tiek galių, jei pradėtumėte piktnaudžiauti, šioje Žemėje neliktų nė žolelės. Kokie nusidėjėliai ir savanaudžiai esate, jūs žinote. Bet Jis vis tiek suteikia jums progą: „Pažiūrėkime, galbūt jie pasitaisys.“ Ir Jis nuostabiai dosnus, nuostabiai dosnus, Jis viską atleidžia ir yra nuostabiai dosnus. Tarkim, yra žmonių, kurie gyvena dykumoje, jie yra labai geri žmonės, tačiau kenčia, nes gyvena dykumoje: Jis sukurs jiems oazę, Jis kontroliuoja Motiną Žemę. Jis gali padaryti bet ką, kad jie būtų laimingi, jei jie yra dvasingi ir jei garbina Jį. Be žmonės yra tokie kvaili, kad net pradeda karus Dievo vardu.

Tarkim, pietuose turime dvi žmonių grupes: tuos, kurie garbina Šivą, ir tuos, kurie garbina Višnu. Galite įsivaizduoti?! Pats Višnu garbino Šivą! Niekas nėra aukštesnis ar žemesnis – tai taip svarbu. Viskas yra taip svarbu. Bet jie kovodavo dėl to, ar garbina Šivą, ar garbina Višnu, ir jie visi buvo labai toli nuo realybės. Jie nieko nežinojo, kas yra realybė, jie tik kovojo, kovojo, kovojo. Pas tuos, kurie kovoja Dievo vardu, ateina Šiva ir smogia jiems savo trišakiu. Nesate čia tam, kad kovotumėte Dievo vardu, jūs turite mylėti ir suprasti. Taigi, visos kovos Dievo vardu yra nesąmonė.

Ir ne tik, tai labai labai pavojinga. Visi žmonės, kurie tai daro, bus sunaikinti. Tai susinaikinimas. Tokie žmonės bus visiškai sunaikinti. Taigi, turite suvokti, kad Dievo vardu turite tik mylėti. Turite tai suvokti. Jūs turite netoleruoti nesąmonių, tai kita kalba, bet turite mylėti žmones ir sleisti savo meilę. Galop ši meilė gali skliti visur, per visą pasaulį, ir tada galiu matyti, kad mano vizija pildosi. Bet jei kovojama, yra neapykanta, įvairi agresija, tai yra viskas prieš Šivą, ir tokie žmonės bus sunaikinti. Ką su jais darysiu? Ką galiu su jais padaryti, jei jie yra naikinami? Jei jie yra labai orientuoti į pinigus, materialistai, nemyli jų [žmonių], myli tik dėl pinigų – visi tokie žmonės bus, be abejonės, sunaikinti. Kiekvienas turi būti ne tik nuolankus, bet nepaprastai mylintis.

Kad gautumėte Šivos palaiminimų, turite būti nepaprastai mylintys. Tokie žmonės gali nebūti labai gudrūs, protingi, galbūt turėtų būti labai nekalti, nes kai mylite kažką, norite padėti tam žmogui. Aš pati kentėjau, stengiausi padėti žmonėms, bet jie apgavo mane. Na ir kas? Tokia jų prigimtis, ir jie yra sunaikinami. Ką aš galiu padaryti? Neprašiau jų: „Apgaukite mane“, bet jie apgavo. Nežinau, kodėl. Buvau labai maloni ir gera, bet jie vis tiek apgavo mane. Taigi, ką galiu padaryti, kai vyksta destruktija? Nenoriu, kad kas nors būtų sunaikintas, myliu šiuos savo kūrinius ir neturiu jokių priemonių apsaugoti jų, jei jie destruktivūs, nes yra kita stipri galia, galinti juos sunaikinti. Tada pamatysite, kad esu visiškai bejėgė. Kartais jaučiu ir nežinau, kaip išreikšti, bet Sahadža jogai turi suprasti, kad su Šivos meile ir Jo palaiminimais galite tapti nepaprastai mylintys, nepaprastai kilnūs, labai labai mieli ir tyri kaip vaikai. Jūs turite būti tyri. Nereikia būti labai protingiems ar gudriems, ir nustebsite, kaip jūsų tyrumas bus apsaugotas.

Jei esate tyri, jums nereikia jaudintis: yra galia, Trečia Šivos akis, kuri stebi jus. Kur beieitumėte, Jis yra su jumis. Tai nereiškia, kad tampate kvaili. Tai nereiškia, kad nesate praktiški. Visa tai, visa praktinė pusė perimama Šivos galios. Jo vedimą, meilę, dosnumą galite matyti kiekviename, kiekviename žingsnyje. Tačiau, visų pirma, sekite savo žingsnius. Ar esate agresyvūs? Ar esate varginantys? Ar sakote kitiems nemalonius dalykus? Ar esate nuolankūs? Ar esate švelnūs? Jei esate geri, Jis – labai patenkintas. Gamtoje viską valdo Jis. Ir jie (gyvūnai) yra tokie sistemingi, jie gyvena suprasdami vieni kitus.

Pavyzdžiui, jei nueisite į džiungles, ir jose bus absoliučiai ramu, kad net nesigirdės paukščių čirškėjimo, tada žinokite, kad kažkur yra tigras, nes jis yra karalius. Jie žino, kad turi paklusti. Kai ten yra karalius, ten yra ir jo protokolas. Jie savaime žino, koks yra karaliaus protokolas. Niekas netgi nejudėtų, jei jis ten būtų. Jis sėdi didingai. Tada per savaitę, o galbūt per 15 dienų jis nužudys vieną gyvūną. Jis turi paėsti. Nužudo vieną gyvūną, tada jis ir jo šeima pirmiausiai paėda. Žinoma, jis palaukia šiek tiek, kol kraujas nutekės, tada visa šeima ateina ir ėda, tada ten jis palieka kūną. Tada palaipsniui vienas po kito ateina įvairių gyvūnų, ir ėda tai kaip prasadą. O varnos yra paskutinės, kurios prieina ir lesa gyvūną.

Tokia disciplina, toks protokolo supratimas, stebiuosi, kaip gyvūnai yra valdomi Šivos. Jūs niekada neišgirsite, kad gyvūnai streikuotų ar, kad gyvūnai turi didelį gyvūnų nusikaltėlių pasaulį! Jūs neišgirsite, kad šie gyvūnai vagia daiktus. Tik įsivaizduokite, esame kilę iš to gyvūnų pasaulio, bet esame blogesni už juos. Kaip mums pavyks pakilti, jei tebeturime tokias juokingas idėjas kaip kovojimas? Jie kausis pasiteisindami smulkmenomis, jie pradės kautis. Gyvūnai taip pat šiek tiek tarpusavyje kaunasi, bet ne kolektyviškai. Jie to nedaro kolektyviškai, kaip mes čia darome. Tikrai dėl menkiausios provokacijos susigrupuojame ir pradedame kovoti. Jie susigrupuoja, bet nesikauna. Kas yra tarp jų? Viską taip gerai, taip gerai supranta gyvūnai, kodėl mums taip pat nesuprasti gamtos dėsnių?

Mahadeva yra tas, kuris vadovauja, kad šių visų gamtos taisyklių būtų laikomasi. Netgi Motina Žemė, dangus – viskas yra prižiūrima Jo. Jis daro gražių gražių, nuostabių dalykų mums. Keičiantis metų laikams, Jis sukuria šias nuostabias gėles, sukuria visa tai, kas nuramina, teikia džiaugsmą ir yra gražu, Jis viskuo rūpinasi. Jis leidžia pamatyti, ką mums davė gamta, ir stengiasi mus pamaloninti, išlaikyti laimingus, linksminti – kaip tyras vaikas. Bet kol esame arogantiški, tol reaguojame ir reaguojame į viską! Pamatote kilimą, sakysite: „Man jis nepatinka!“ Ypač Vakaruose yra įprasta sakyti: „Man tai nepatinka.“ Kas tokie esate, kad nemėgtumėte ar kas nepatiktų? Ką apie save manote? Tai dažna, ir jie nesigėdindami sakys: „Man nepatinka tas, patinka tas...“ Neįmanoma!

Nežinau, kur tokie žmonės nukeliaus, kas jiems atsitiks. Užuoť priėmus, užuoť mėgavusis viskuo, kam pradėti kritikuoti ir reaguoti? Turiu pasakyti, žymiai daugiau reaguojama Vakaruose, Indijoje ne tiek daug. Bet, manau, yra kai kurie kultūriniai skirtumai, dėl to žmonės taip kalba. Jei kas nors čia [Indijoje] taip pasakytų, žmonės pagalvotų, kad tas žmogus išprotėjo ar kas nors jam negerai, jog taip kalba. Labai svarbu tai, kaip išreiškiate savo meilę, kaip kalbate apie savo meilę. Pirmiausia pradėkite [mylėti] savo žmoną, tada galite pereiti prie savo vaikų ir kitų žmonių.

Kartais esame tokie kvaili, kad mylime visą pasaulį, bet negalime mylėti savo žmonių! Tai būdingas bruožas! Indijoje tai tikra, taip pat Vakaruose sutikau tų, kurie myli savo žmonas iš baimės, galbūt skyrybų baimės, nežinau. Meilė turi būti be baimių. Turi būti paprasčiausiai laisva meilė – be jokių baimių, be jokios agresijos. Mėgaukitės šia tyra meile. To šiandien trūksta žmonėms, kokie jie yra.

Kai ateis diena ir žmonės supras meilės grožį, tada iš dausų ant mūsų kris gėlės, tai bus tokia nuostabi diena, kai Mahadeva galės užmerkti savo Trečią akį ir būti ramus savo širdyje. Tai yra mano vizija. Tai jūsų ateitis: pamatyti, kaip ramiai galite kalbėti su žmonėmis, kaip saldžiai galite mylėti kitus, kiek daug galite duoti kitiems. Pavyzdžiui, jei jie turi ką nors padovanoti, nuvyks į parduotuvę ir dovanų nupirks pigiausią, prasčiausią daiktą. Ne taip turi būti. Turite pirkti mažą ar didelį daiktą, kas bebūtų, bet iš meilės! Tai turi kalbėti apie jūsų meilę, papasakoti apie jūsų meilę, o ne apie jūsų pinigus ir kiek išleidote. Netgi Indijoje šiuo metu labai įprasta, kad žmonės stengiasi parodyti, kiek jie yra verti, ką jie dėvi, kaip apsirengę. Dėl ko? Kam?

Pažinojau labai daug tokių žmonių, ir kai jie miršta, nėra net keturių žmonių, kurie galėtų nešti jų mirusius kūnus! Kai gyvena, jie nemąstė apie savo pabaigą. Tuo metu turėtumėte pamatyti, kiek yra žmonių, kad mylėtų tą žmogų, kad rūpintųsi juo. Gal dėl auklėjimo, gal dėl to, kad jis niekada nepažino meilės – galite kaltinti bet ką, bet Sahadža jogams svarbu išmokti, kad meilė yra jūsų gyvenimas, meilė yra dvasingumas, meilė – padaryti ką nors be jokių lūkesčių. Aš žinau, kad kai kurie žmonės labai moka padėti neturtingiems žmonėms, tokiems, kitokiems, bet už viso to yra galia, kad... Jie mano: „O, esame didūs, darome šį darbą, tą darbą“, – tik tam, kad įrodytų savo galią, ne savo meilę.

Taigi, kai dirbate, žinokite, kad tai tik tam, jog patenkintumėte savo Dvasią, darote, tik kad įrodytumėte savo meilę, ne dėl vardo ar kokios nors pozicijos. Jei turite tokią neprisirišusią meilę, „virakta“, kaip jie vadina, tada niekas neturi jūsų pripažinti. Jūs turite tai ir mėgaujats tuo! Gaila, kad turiu kalbėti angliškai, o gali būti, kad yra nesuprantančių anglų kalbos, bet mūsų laikais anglų kalba tapo dominuojanti. Tad ką daryti? Turite tikėtis, kad žmonės skaitys anglų kalba. Aš negaliu naudoti jokios kitos kalbos. Bet kiekvienas turi kalbėti meilės kalba. Matote gyvūnus, matote, jei turite arklį, jei turite šunį – visi šie gyvūnai supranta jūsų meilę: kaip jie prilipę prie jūsų, kaip reiškia savo meilę, jie yra labai mieli. Manau, viso to dabar mes turime iš jų išmokti. Kitaip nežinau, kaip priversti juos [žmones] suprasti meilės vertę.

Nesvarbu, kai žmonės kritikuoja, kad nesame praktiški, kad neįgijome daug pinigų ar galios, ar ko nors – tai nesvarbu. Nes yra daug tokių, pardavinėjančių rinkoje. Bet mes esame kitokie, esame žmonijos brangakmeniai, ir turime tokie būti: švytintys, nupjaustę visus netinkamus dalykus savyje, kaip deimantas yra apipjaustomas, kad atrodytų labai nuostabus. Mano vienintelis noras, jei tokių turiu, toks: stenkitės siekti Šri Mahadevos savybių. Koks Jis yra kilnus, koks neprisirišęs, absoliučiai neprisirišęs. Jis gyvena tarp kaulų ir panašių dalykų. Jis nesijaudina, kur yra, su kuo gyvena, ką turi – niekuo. Toks neprisirišęs. Ir mes turime būti tokie neprisirišę. Tuo pačiu turime būti labai mylintys kaip Jis, nepaprastai mylintys, kaip Jo širdis yra pilna meilės kitiems, kaip Jis rūpinasi kitais.

Aš jus įspėju, nes žinau, kad jūs visi labai mane mylite, bet taip pat turite mylėti vieni kitus, privalote turėti mylinčią širdį ir mėgautis meile kitiems. Jei galite tai išsiugdyti, jūs paaugsite, pagilėsite Sahadža jogoje. Viskas gerai, Deivė suteikia jums „šradhą“, gerai, bet gylį „šradhoje“, sanskrito ar hindi, ar marathi kalbose, nežinau, bet marathi kalba jie vadina „dya“. Tik gilėkite toje meilėje, įsigerkite ta meile, mėgaukitės ta meile, tada nieko nenorėsite. Ko jūs norite? Jūs viską gavote. Taigi, ko dabar norite? Visai kaip Šri Mahadevos didybė. Jis yra toks didingas, nes yra neprisirišęs. Ko Jis nori? Turiu galvoje, niekas nėra didingesnis už Jį, niekas nėra svarbesnis už Jį. Tad ko Jis nori? Jis nieko nenori, todėl yra neprisirišęs. Tokį neprisirišimą turite išsiugdyti.

Bet tuo pat metu Jis yra visų menų, muzikos, ritmo valdovas. Anądien matėte šiuos berniukus, mušančius ritmą. Jis viskam suteikia ritmą. To dar nežinome, bet gyvenimas, kurį turime, yra ritmiškas. Pažvelkite, vaikas gimsta tiksliai po devynių mėnesių ir tiek dienų. Kas išlaiko tokį ritmą? Tada gauname, tarkim, tam tikras gėles tokiu ir tokiu laiku, be to, gamtoje turime visokių metų laikų. Kas išlaiko tokį ritmą? Mahadeva yra ne kas kita kaip ritmas! Ir tas ritmas gamtoje yra išlaikomas, visur yra ritmas. O ritmiškas žmogus yra tas, kuris turi labai didelę širdį! Ji yra kaip vandenynas.

Jūsų ritmas iškart sutrikdomas, jei randate ką nors labai žiaurų, blogą ir pan. Tačiau lygiame, gražiam, ramiam ežere nėra nė bangelės, yra tik meilė. Ir tada, kai ritmas, tos širdies tylus ritmas yra sutrikdomas, tada Šiva imasi veiksmų. Todėl svarbu stipriai jausti laiko ritmą, gamtos ritmą – visko ritmą. Žmonės netgi nežino gėlių pavadinimų. Jie nežino, kokios yra šios gėlės, kada jos sudygsta; jie nieko nesupranta, koks yra jų gyvenimo ritmas – niekam nerūpi. Visur, jei pažvelgsite, yra metų laikai ir dalykai.

Taigi, visas ritmas – kaip Jo grojimas tabla ar pakhavadž, kuriais Jis grojo visas nuostabias metų laikų melodijas. Ir tai yra tai, kaip gamta suveši ir sužaliuoja, o paskui nurimsta. Mes to nematome, tik rūpinamės savimi. Tarkim, paklausiu: „Kaip gyveni?“. „Motina, man skauda galvą, turiu skrandžio problemų, turiu dar vieną problemą“, arba viskas yra ten. O kitas pasakytų: „O, man viskas gerai!“ „Taigi, kokia problema?“ „Tinkamai sutvarkykite pasaulį, Mama! Motina, kodėl tinkamai nesutvarkote pasaulio?“. Jis yra susirūpinęs kitais, ne savimi.

Suprasdamas, ką reikėtų daryti, kad paverstų šį pasaulį laimingu, gražiu, kiekvienas dėl to turi iš tikrųjų sunkiai dirbti, ir taip dirbdamas žmogus galvoja: „Ar ne mūsų pareiga padaryti šį pasaulį gražų? Ar ne mūsų darbas paversti šį pasaulį ritmišku, ritmišku Dvasiai?“ Tai mūsų pareiga. Mes turime tai padaryti! Naudoti Sahadža jogą ne tik sau, o dėl kitų. Jūs ne nuolat rūpinatės savimi, bet esate susirūpinę dėl kitų, kas vyksta pasaulyje. Tai yra meilė! Ši meilė yra spontaniška, ir kai ji veikia, veikia stebuklingai. Toks nuostabus šis vakaras, kai garbiname tokį didingą mūsų augimo šaltinį.

Tikiuosi, kad jūs, žmonės, suprasite, kaip stipriai esate kartu su šia jėga, kaip stipriai esate persmelkti šios jėgos, šio Šivos ritmo, Jis savo ritmišku būdu suteikia jums vibracijų. Vibracijos sklinda tokiu būdu, kaip gyvename, ir tas būdas turi jus apimti visiškai, turėtumėte prašyti, kad jūsų „Aš“ būtų panaikintas, ir tam laiminu jus. Dėkoju. Šiandien turime Ganėšos pudžą, trumpą Ganėšos pudžą, tada Šivos pudžą, tada Devi pudžą.¶

Telaimina jus Dievas.

Jos šventenybė Šri Matadži Nirmala Devi

2001-0714, Public Program

View [online](#).

Public Program in Royal Albert Hall. London (UK), 14 July 2001.

Aš lenkiuosi visiems tiesos ieškotojams.

Kai kurie iš jūsų jau rado tiesą, kai kurie nevisiškai, o kai kas jos nerado išvis. Manau, sutiksite, kad apsidairius aplink galima pamatyti didelę suirutę. Tai vienos, tai kitos šalys priima blogus sprendimus. Daug kur vyksta šaltasis karas, žmonės žudo vieni kitus, naikina nuostabias vietas, pasiruošę už nieką perkąsti vieni kitiems gerkles. Jie yra žmonės, sukurti Dievo. Juos sukūrė Visagalis Dievas ir atvedė iki šio suvokimo lygio. Šią akimirką negalime matyti, kur link kolektyviškai vystomės. Ar to reikia siekti, ar toks mūsų likimas? Ar mūsų likimas yra patiems susinaikinti dėl žemės ar dar kažko? Turiu omenyje visą pasaulį, ir pagalvokite, kas vyksta aplink: kiekvieną dieną mes skaitome laikraščius, kiekvieną dieną rasite siaubingų žinių apie nesuvokiamus vienus kitiems padarytus dalykus be jokio ryšio ar priežasties.

Mes turime suvokti, koks mūsų likimas. Kur link judame? Vykstame į dangų ar pragarą? Kokia mūsų situacija? Ar galime būti naudingi? Blogybė žmonių ta, kad jie pilni neišmanymo. Aš tai pavadinčiau neišmanymu. Ir dėl šio neišmanymo, šios tamsybės jie daro tuos baisius dalykus. Niekas nenori suprasti, kad tai, ką darome, veda į visišką destruktiją. Ar tokia mūsų lemtis – visiškai susinaikinti?

Ką gero darome? Dengdamiesi pilietiškumu, kokia nors religija ar įvairiais kitais gerais dalykais mes darome daug blogų darbų. Kariaujame. Karas ne vienintelė blogybė. Mes esame nepakantūs. Mes žavimės tais, kurie skatina mūsų neapykantą, ir jų vadovaujami net formuojame grupes. Visa tai vyksta, nes tai Paskutinio teismo diena. Aš jums jau sakiau, kad tai Paskutinio teismo diena. Ir šią dieną bus nuspręsta, kas bus išsaugoti, o kas išnyks kaip dūmas. Tai labai rimta.

Ir visi, kuriems tai rūpi, turėtų pamąstyti apie tai. Būti viena koja ten, kita koja šen, nieko nepadės. Kaip bebandytumėte, kol žmonės nepasikeis, tol jie nebus išgelbėti. Toks pasikeitimas yra įmanomas, tai visai nesunku. Dabar pats laikas keistis, dabar yra galimybė keistis. Mumyse yra Energija, ji apibūdinama kaip mistinė, moteriška Energija mumyse. Jie visi ją apibūdino, aš nesu pirmoji apie tai kalbanti, bet iki šiol niekas nesugebėjo suprasti ir suvokti to, kad tai turi nutikti jums. Jūs gimėte būti ne šiaip žmonėmis, bet jūs turite būti „superžmonėmis“. Jūs turite mėgautis savimi. Jūsų gyvenimas turi būti vertas gerėjimosi, būti palaimintas.

Tai neturi būti kaip praeikimas: nuo ryto iki vakaro rūpesčiai tai dėl to, tai dėl kito. Štai dėl ko jūs esate sukurti. Dievas kūrė žmogų ne tam, kad jie visą laiką skirtų barniams, mūšiams ar kaip sutaupyti, o tam, kad gyventų visiškoje harmonijoje, taikoje ir džiaugsmo. Štai kodėl mes esame sukurti. Toks mūsų likimas, taip yra ne dėl to, kad aš jums tai sakau, tai yra faktas. Taigi mes turime, mes privalome transformuotis. Ir šie pokyčiai nėra sudėtingi. Aš pastebėjau, kad žmonės labai greitai pasitenkina. Induistai, nuėję į šventyklą, mano: „O! Mes atlikome didį darbą.“ Krikščionys, nuėję į bažnyčią, manys, kad padarė kažin ką labai gero.

Musulmonai pasimels ir manys, kad jie tapo nepaprasti. Ką jie pasiekė? Pažvelkite į save, prašau. Suvokite savo ribotumą. Suvokite savo vargus. Suvokite savo problemas ir pamatykite save iš šono: ar sugebate išspręsti savo problemas? Ar sugebėjote išvengti negandų? Galbūt didelės negandos išrinka, kad sunaikintų tuos, kurie daro bloga, galbūt. Galbūt tokia yra Dievo valia. Bet ko norite jūs?

Kodėl jūs nepagalvojate: „Aš turiu tapti pilnaverčiu žmogumi, kuris yra džiaugsmo ir meilės šaltinis“? Aš ne tik kalbu, bet ir noriu, kad visi jūs gautumėte savirealizaciją. Kas yra savirealizacija? Tai savojo „Aš“ pažinimas. Jūs nepažįstate savojo „Aš“. Jūs nepažįstate. Jūs gyvenate šiame pasaulyje nepažinodami savojo „Aš“, ar galite tai įsivaizduoti? Jūs nežinote, kas esate. Jūs nežinote, kad esate Dvasia ir, kad esate žinių šaltinis, tyrų žinių. Esu pastebėjusi, kad žmonės sėdi, klausosi kokio nors „šventuolio“, pasakojančio jiems kokias nors istorijas, ir jaučiasi laimingi.

Tai neleis jums patirti realybę ir tiesą. Jei norite tai patirti, tada, prašau, suvokite, kad jums turi kai kas nutikti, įvykti transformacija. Jūs dar nesate tokie subtilūs, dar neturite tų subtilių, kol nepasiekiate tam tikro taško, dėl to jums nereikia palikti savo šeimos, jums nereikia palikti savo vaikų, nereikia palikti savo namų ir išvykti į džiungles. Tam nėra jokios būtinybės. Labai lengva pasakyti: „Gerai, dabar visi priimsite „sanjasą“, ir tai, kas priklauso jums, atiduosite man.“ Tai tokia kvaila idėja. Tai šių dienų kritinis atvejis. Mes gyvename labai pavojingose sąlygose, pabandykite tai suvokti. Ir noriu jus įspėti, kad jei nesigilinsite į save, analizuodami, kas esate, netransformuosite savęs, tada gali įvykti bet kas. Kils įvairių ligų, įvairių vaikų auklėjimo problemų, visokių tautiškumo problemų, įvairių tarptautinių nesutarimų, ir žmonės su tuo nesusitvarkys. Taigi mes turime pakilti virš to ir tapti solidžiomis tiesą nešančiomis asmenybėmis.

Mes nežinome, kas yra tiesa. Mes esame blogesni už gyvūnus, nes esame akli. Nereikia savęs smerkti, bet būkite pastabūs ir sąmoningi, kad žmonija turi pasikeisti. Nes kitaip ateikite į mano paskaitą, rytoj eikite į kitą paskaitą – baigta. Tai lyg kasdienė pramoga. Bet kai aš matau likimą, nežinau, kiek bus sunaikinta, kiek bus sugriauta. Kas jiems nutiks? Kuo jie susirgs, kokiomis ligomis susirgs? Kas nutiks jų vaikams, kas atsitiks jų valstybėms, kas bus visam pasauliui? Tiesiog praplėskite savo akiratį.

Mano tikslas, kad transformuotųsi viso pasaulio žmonės. Mes turime savo vidinius priešus, ir kai jie kalba apie džihadą, jie turi omenyje kovą su vidiniais priešais. Kas tie priešai? Šiais laikais baisiausias yra gobšumas. Tai gobšumas. Vedinis gobšumo žmonės daro, ką tik nori. Nutinka daug įvairių dalykų dėl gobšumo. Jie pralobs, įgys įvairių lengvatų, bet gobšumas yra velnio diktuojama valia, ir jūs nesugebėsite matyti, ką jau turite. Ir norite turėti daugiau ir daugiau, apgaudinėdami žmones, apgaudinėdami valstybę, apgaudinėdami ir išnaudodami visus. Dar viena bloga savybė, kurią turime, tai pyktis.

Pyktis neleidžia jums pamatyti realios situacijos. Mes pyktį išugdome iš mažų dalykelių, pavyzdžiui, jūs atvykote į šią šalį, esu mačiusi pykstančių dėl kitos odos spalvos. Aš to nesuprantu. Dievas sukūrė įvairias rases, kitaip mes atrodytume visi vienodai kaip armijoje, ir gyvenimas būtų apgailėtinas. Taigi rasės buvo sukurtos pačios gamtos. Baltaodžiai ar juodaodžiai – koks skirtumas? Aš tiesiog nesuprantu. Nes egzistuoja didelis mitas. Su šiuo mitu mes kovojame. Baltaodžiai kovoja prieš juodaodžius, juodaodžiai prieš baltaodžius.

Ir dar dėl per didelio deginimosi saulėje jiems išsivysto odos vėžys. Aš to nesuprantu. Nėra jokios logikos, jokio balanso mumyse, kad pamatytume, ką darome. Kam mes švaistome tokį brangų laiką, kai galime jį skirti transformacijai? Pykti galima ant bet ko, viskas gali sukelti pyktį. Tai žmonijos silpnybė, tai labai įprasta. Žmonės supyksta dėl smulkmenų. Ir jie tai mėgsta, nes taip galima engti kitus, būti agresyviems. Tad jie nori išlaikyti tą vidinį pyktį ir juo bandyti valdyti kitus. Tai didžiausia problema: kodėl norime valdyti kitus, kodėl norime engti kitus, kodėl norime kontroliuoti kitus.

Mes negalime kontroliuoti savęs, kodėl tada norime kontroliuoti kitus? Kam to reikia? Tada yra prisirišimai: prisirišimai prie namų, prie savų žemių, vaikų – prie visko. Rytoj jūsų čia nebus. Jūs eisite tuščiomis rankomis. Su savimi nieko negalėsite pasiimti. Toks prisirišimas prie daiktų: labai prisirišę prie automobilių, prie namų, prie jų puoselėjimo. Bet kaip dėl jūsų pačių? Ar jums viskas gerai? Ar viduje jūs esate visiškai ramūs, taikūs ir džiaugsmingi?

Kam jūs švaistote savo energiją pykdamiesi su kitais? Tai požymis gyvenimo, kuris bus sunaikintas. Jei pažvelgsime į kitą asmenį, jis turi silpnybių, ne vien pinigams, bet ir moterims, tai bendra – moterys turi silpnybę vyrams. Būti patraukliam – kam to reikia? Visi mes pasensime. Ką jūs pasiekėte lakstydami paskui sijonus, lakstydami paskui priešingą lytį? Jūs neturite orumo ir savigarbos jausmo. Kol jūs dėvite brangius drabužius, tol esate laikomas puikiu žmogumi. Tai klaida. Mes turime analizuoti ir matyti save: kodėl mes tai darome, švaistome savo energiją beprasmiams dalykams.

Daug mano sutiktų žmonių yra beveik išprotėję, progresavę, kai kurie visiškai išprotėję. Ir jie man aiškina, kad nori vesti tam tikrą moterį ar tam tikrą vyrą ir panašiai, štai kaip tai nutinka. Turiu omenyje, kaip tai trupu. Tuo nereikia didžiuliotis. Jūs turite būti labai labai stiprūs viduje. Pajauskite savąjį „Aš“. Jūsų „Aš“ yra Dvasia, tai Visagalis Dievo atspindys jumoje. Jūs galite tapti labai stiprūs, labai sveiki ir tapti visiškai subalansuoti, jei tapsite Dvasia. Jūs tiek daug girdėjote apie Dvasią ir dvasinį gyvenimą, bet ar jūs tą pasiekėte? Netgi kai skaitote apie, sakykim, Zen sistemą, Tao sistemą, Bibliją, Koraną – bet ką, ar jūs suvokiate, kaip

pasiekti tokį Dvasios lygį?

Dar ne. Dar ne. Jūs turite tai žinoti, nes jūs esate kilnūs, rafinuoti ir turite labai gražų vidinį pasaulį. Bet jūs to neįsisąmoninę. Jūs tokie netapote. Tas tapsmas yra labai svarbus, ir dėl to Visagalis Dievas jumyse sukūrė tai, ką galime pavadinti Kundalini energija, kuri gali būti pažadinta, ir jos pažadinimas gali jums suteikti jūsų savirealizaciją, gali duoti savęs pažinimą, taip vadinamą „Atma sakšatkar“. Tai labai labai svarbu patirti savo gyvenime. Ir kai tai yra nemokamai, jūs negalite už tai mokėti, kiek jūs už tai mokėtumėte? Tai visiškai nemokamai, kodėl gi jums negavus savirealizacijos, ir kodėl jūs neaugate? Užuoť kariavę dėl religijos.

Kiekviena religija skelbė: „Pažink save“. Mahometas Sahibas aiškiai pasakė: „Prisikėlimo metu jūsų rankos kalbės.“ Ar jos kalba? Induistai žino apie tai, kad mums privalu gauti savirealizaciją. Jokios naudos klausytis tų „šventųjų“ ir mokėti jiems pinigų. Įvairūs ritualai, kuriuos darėme mes, darė mūsų protėviai, ką mes pasiekėme? Nieko. Taigi dabar svarbu suvokti, kad mums reikia evoliucionuoti, jog gautume savirealizaciją. Jei būtume buvę idealūs, nebūtų buvę jokių problemų. Jei mes būtume realizuoti žmonės, nebūtų buvę jokių problemų. Visoks savanaudiškumas, įvairūs apribojimai, kuriuos susigalvojome, įvairūs sąlygotumai ir ego, kurie paveikė mūsų gyvenimus ir žlugdė mus – turime tai peržengti.

Ir kai tai peržengiate, jūs gaunate jungtį. Niekas nepasakys, kad pasiekėte jungtį. Atsikratysite visų neteisingų susitapatinimų. Jūsų susitapatinimai: „Priklausome šiai šaliai, mes priklausome šiai religijai, mes priklausome tam ar tam“ – jūs niekam nepriklausote. Jūs priklausote Dievo Karalystei. Štai ką turite pasiekti, ir turite tai padaryti patys. Bet jei jums patinka pasakojimai, tai jiems nebus galo. Jūs švaistote savo laiką. Laikas baiginėjasi. Aš čia jau pastaruosius, nežinau, dvidešimt metų ar panašiai.

Aš daug dirbau, bet matau, kad žmonės nesuvokia, ką jiems reikia daryti. Jiems patinka žmonės, sakantys ką nors labai paprasto, gerai, čia šiočia tokia pramoga. Taigi visa žmonija turi suvokti, kad susinaikinimo galima išvengti. Išvengti visiško susinaikinimo. Ir tai padaroma įžengiant į Dievo Karalystę, tai yra labai paprasta ir nereikia nieko mokėti, nieko nereikia atidirbti. Jūs gaunate savirealizaciją ir tada namuose meditacijai skiriate apie dešimt minučių. Tik jūsų protas nuolat vertina jūsų klaidas. Tai vadinu klaidomis, nes tai yra prieš jus, tai prieš Dievo valią, tai prieš žmoniją ir tai sunaikins visą žmoniją. Visos šio blogo elgesio reikia atsisakyti, ir jūs turite suprasti, kad mes esame vienis. Mes visi esame vienis, mes esame globalūs, mūsų neišskiria spalva, rasė ar religija, tautybė – ne.

Mes esame vienis, ir ta vienybė turi būti įtvirtinta ne devizais ar šaukiant, bet vienybė turi būti pajauta vidumi. Tai ne dirbtina. Tai turi būti tikra, labai tikra vienybė, ir tai jūs suprantate, kai suvokiate, jog esate neatsiejama viso ko dalis. Iki šio suvokimo jus atvedė religijos, o ne karai ir žudymai. Kodėl, kodėl? Žmonės patys save atitolino. Dėl visiško teisingumo ignoravimo. Dėl visiškai savanaudiško gobšumo: dėl savęs, tik dėl savęs, daugių daugiausia dėl šeimos ar ryšių. Kodėl jūs norite atsiriboti? Jūs esate Dvasia.

Dvasia yra vandenynas, žinių vandenynas, tai meilės vandenynas, tai palaiminimų vandenynas. Taigi mes turime nuspręsti. Šiandien aš jūsų klausiu, liko nedaug laiko. Mes turime nuspręsti tapti dvasinėmis būtybėmis. Visos religijos to mokė. Bet nebuvo gerai paaiškinta, kaip tai padaryti, ir tai nesuveikė. Kai kam pavyko, bet jie tapo atstumtaisiais. Jų niekas neklausė. Žmonės juos netgi kankino, žudė ir nukryžiuvo. Dabar, prašau, visi suvokite savo gyvenimo prasmę.

Kodėl jūs esate žmonės? Kam jūs buvote sukurti? Koks to tikslas? Ar mes vadovausimės nesąmoningomis idėjomis? Ar mus pribais visokie skiriantys veiksniai? Ne, ne, mes gausime savirealizaciją ir suvoksime savo gyvenimo prasmę. Jūs gausite savirealizaciją, ta prasme, jumyse pakils Energija. Viskas labai gerai suorganizuota, iš tikrųjų Dievas yra labai geras kūrėjas. Tiesiog nuostabu, kaip Jis viską subalansavo, kaip viskas veikia. Jis tai padarė kiekvienam individui.

To, kas nutinka, nepakanka. Sakylim, jūs įžengiate į rūmus ir apsižvalgę aplink patys pamatote, kokie esate gražūs, kiek gražių dalykų Dievas jums sukūrė. Tada tai įsisavinate. O kai tai įsisavinate, tada suprantate, kokie didingi esate – gražiausias brangakmenis, geriausia asmenybė, tokia mylinti. Tada jie buvo, jie tapo tiesiog stabais. Niekas net nebando suprasti, kas jie buvo, ką jie darė. Tad šiandien mes galime tai patirti, patirti, kas yra Dvasia. tai neįprastas, retas įvykis. Ankščiau taip nebūdavo.

Bet dabar tai įmanoma, tad kodėl tuo nepasinaudojus?

Prašau, pasirinkite tam, priimkite tai, paimkite tai ir tapkite. Tapsmas yra tikslas. Tai, kuo jūs tampate, yra tikslas. Ir tai, ką padarysite visai žmonijai, yra jūsų, ne mano problema. Aš jums galiu padėti. Aš galiu tai išspręsti. Tad paprašysiu jūsų visų būti pasiruošusiems savirealizacijai. Taip daugiau geriau, bet mes neveršime to daryti tų, kurie nenori. Taigi tokie žmonės geriau tegul išeina, palieka salę, jei nenori to gauti. Telaimina jus Dievas.

Pirmiausia, jūs neturite nieko daryti, tai reiškia, negalvokite apie tai, ką aš sakiau. Pabandykite nuraminti savo mintis, ir, esu tikra, jūs gausite savirealizaciją. Bet ar daugelis augs? Nes jūs turite tęsti, turite praktikuoti tai centruose, ir tada tai suveiks. Turite skirti laiko sau ir šiai globaliai problemai. Jūs turite pasišvęsti tam. Tai labai svarbu – šiam dalykui reikia pasišventimo. Tai nereiškia, kad jūs turite tapti „sanjasi“ (asketais) ar užsiimti tuo 24 valandas per parą – ne. Bet šis pasišventimas jus padarys išvien su pačiu savimi, su visa Visata, man net nereikia sakyti, kad jūs pasišvęstumėte, jūs tai padarysite patys. Tad labai prašau išeiti tuos, kurie nenori gauti savirealizacijos.

Jums nieko neatsitiks. Prašau, palikite salę, jei nenorite savirealizacijos. Jums nieko nereikės daryti, tik nukreipti į mane delnus. Žinoma, jei esate su batais, juos geriau būtų nuslauti, nes Motina Žemė yra labai svarbi. Prašau, nukreikite abu delnus į mane. Jums nereikia melstis, jums nereikia nieko sakyti, tik nukreipkite delnus į mane štai taip. Dabar, prašau, užsimerkite. Tai svarbu. Prašau, užsimerkite. Ši Kundalini energija yra kryžkaulyje, ji vadina „sacrum“, tai reiškia „šventas“, ir ji kyla per šešis centrus, esančius parasimpatinėje sistemoje ir galiausiai persismelkia per viršugalvį, kur anksčiau buvo minkštas kaulas jūsų viršugalvyje.

Kai jūs buvote vaikai, ten buvo momenėlis. Ji persismelkia per ten ir pasineria į subtiliąją Energiją, visa apimančią dieviškos meilės Energiją. Jie tai kitaip vadina. Kai kas vadina tai Paramčėitanija, kai kas Čėitanija. Kai kas tai vadina Ruh. Jūs tai galite vadinti, kaip norite – meile, Dievo meile. Kai jūs susijungiate su savimi, tai pajuntate savo pirštuose lyg ir vėjelį. Kai kurie žmonės pirmiausiai pajunta karštį, nesvarbu, bet tai atvėsta, ir tada jūs pajuntate taip vadinamą Šventosios Dvasios dvelksmą. Tada ji pradeda tekėti. Galite pakelti savo kairį delną virš momenėlio srities.

Užsimerkę pabandykite pajusti, iš viršugalvio dvelkia vėsus ar karštas vėjelis. Galite patraukti delną. Dabar pabandykite dešiniu delnu, vėsus ar karštas vėjelis iš momenėlio srities, kur vaikystėje buvo minkštas kaulas. Patys pabandykite. Palenkite galvą, geriau yra palenkti. Prašau, palenkite galvas. Vėl nukreipkite savo dešinį delną į mane ir pabandykite pajusti kairiu delnu, ar dvelkia vėsus vėjelis iš jūsų galvos. Jei jis karštas, viskas gerai, nesvarbu. Jis jaučiamas dėl jumyse esančio karščio. Dabar tie, kurie pajuto vėsus ar karštą vėjelį savo delnuose ar pirštuose, arba momenėlio srityje – tai tikrasis krikštas – prašau, pakelkite abi rankas.

Tik įsivaizduokite: jūs esate kariai, kurie išgelbės pasaulį nuo sunaikinimo. Supraskite savo svarbą. Galite nuleisti rankas. Beveik visi tai pajuto. Tai reiškia, kad esate pakankamai subrendę augti savo dvasiniame gyvenime. Jūs ant jo slenksčio. Todėl jį gavote. Tai paskutinis šuolis į realybę. Dabar galėsite suprasti, kas tai yra, kas jūs esate, kas yra jūsų Dvasia, ir ką jūs gebate daryti, kokios jūsų galios, kokios dvasinės galios. Iš pradžių aš jūsų paprašysiu ateiti į kitas programas, po to galėsite apsilankyti bet kuriame iš artimiausių centrų ir visa tai išvystyti.

Mes turime dirbti visam pasauliui. Jums reiktų žinoti, kad Sahadža joga yra 85 šalyse. Stebina, kad tokioje šalyje kaip juodaodžių Beninas mes turime dvidešimt tūkstančių Sahadža jogų. Aš ten pradėjau tik prieš trejus metus. O Anglijoje jau šešiolika metų aš dirbau čia ir po to, žinoma, nuolat, kiekvienais metais. Bet kažkodėl jų augimas ten yra labai didelis, bet ne subtilus, ne vidinis. Augimas yra vidinis, tada galėsite mėgautis, visiškai mėgautis realybe. Realybė yra graži, be galo graži. Telaimina jus Dievas. Jie nori padainuoti vieną dainą, kuri buvo parašyta XII amžiuje vieno Indijos šventojo ir dainuojama visuose kaimuose, bet niekas nežino jos tikrosios prasmės.

Prasmė būtų tokia: „O, Motina, duok man jungtį, „Džiogava“ – duok jungtį. Atsisakysiu visų savo blogų įpročių. Viso pykčio. Atsisakysiu...“ Jums nereikia to daryti. Dabar jūs to atsisakysite savaime. Jumyse esanti vidinė šviesa pati savaime jūs atsisakysite, savaime. Jums nieko nereikės daryti. Bet jums reikės medituoti. Apie dešimt minučių, o tai nėra daug. Jie tokie

džiaugsmingi, kad nori visada dainuoti.

2004-0509, Sahasrara Puja, Continue To Live A Life of Reality

View [online](#).

Sahasrara puja, "Continue to live a life of Reality". Cabella Ligure (Italy), 9 May 2004.

Šiandien yra labai svarbi diena mūsų Sahadža jogų gyvenime.

Tai diena, kai buvo atverta Sahasrara, tai, kas atsitiko - kerintis įvykis. Aš niekada nesitikėjau, kad savo gyvenime sugebėsiu tai atskleisti, bet tai įvyko, ir tokiai daugybei iš jūsų atsivėrė Sahasrara. Be to niekada nebūtumėte sužinoję, kas yra tiesa. Jūs buvote sutrikę kaip visi kiti. Pirma, Sahasrara yra vienintelis kelias, kai mes galime pajusti, suprasti ir pažinti realybę. Jūs sužinojote, kas yra realybė, ir jūs mėgaujotės šia būseną, kurioje suvokiate, kas yra realybė. Tai, kad buvo atverta Sahasrara, yra didis palaiminimas, ir visi jūs gavote realizaciją. Kitaip visos kalbos tėra tik kalbos – neturinčios prasmės, neturinčios supratimo; ir štai kodėl Mano pirmas troškimas buvo atverti Sahasrara Čakrą. Tai suveikė, suveikė puikiai, ir visiems jums buvo atverta Sahasrara. Tai įsidėmėtina.

Niekas negali patikėti, kad daugeliui iš jūsų atsivėrė Sahasrara, bet dabar galiu aiškiai matyti šviesą jūsų viršugalviuose. Visa, ką pasiekėte, be abejo, yra nuostabu. Tik dėl doro ieškojimo, dėl doro ieškojimo jūs gavote tai. Aš nieko nedariau, nes jūs tiesiog ten buvote kaip lempa, ir Aš tiesiog uždegiau ją, tik tiek. Tai nėra taip sudėtinga, kaip jums, žmonėms, buvo pasiekti savo lygį, nušvitimo būseną, kurią gavote, nes jūs jos troškote, siekėte to ir tai įvykdėte. Tai pagirtina. Manau, garbė neatitenka Man, kad Aš atvėriau Sahasrara Čakrą, bet siekti to jūmyse, žmonėse, suteikė Man tiek daug džiaugsmo. Dabar jūs suprasite, nes jei Sahasrara neatverta, jūs negalite kalbėti su žmonėmis, negalite jiems nieko pasakyti, t.y. jie tiesiog nesupranta. Atvėrus Sahasrara jūsų supratimas labai išauga.

Būtent tai atsitiko jums visiems, ir Aš tokia laiminga, kad Čia sėdi tiek daug žmonių, turinčių atvertą Sahasrara Čakrą. Ir dar yra daug neatėjusių. Taigi didis pasiekimas yra žmonėms taip kolektyviškai gauti atvertą Sahasrara Čakrą, dėl kurios jūs pažįstate tiesą, absoliučią tiesą. Tai, ką sužinojote po realizacijos, yra absoliuti tiesa. Tada jūs nesiginėjate, neklausinėjate, jūs tiesiog žinote tai ir pripažįstate kaip žinojimą. Nuostabu, kaip viskas buvo paruošta, tik nebuvo atverta. Ir kai atsivėrė, kaip žmonės suprato Mane ir Dievo įstatymus. Tai toks Dievo palaiminimas, kad jūs gavote atvertą Sahasrara Čakrą, dėl to galėtumėte sakyti: „Mes nieko nedarėme, Motina“. Taip nėra. Jūsų tiesos ieškojimas buvo intensyvus ir aiškus.

Jūs norėjote sužinoti tiesą, štai kodėl tai pavyko. Kitaip jokia pinigų suma, jokios pastangos – niekas nebūtų padėję. Sahasrara turėjo pati atsiverti. Visa tai – jūsų pastangos, turiau pasakyti, tai jūs viską padarėte dėl savęs, tai pastūmėjo pirmyn tokį nuostabų įvykį. Aš neprisiiimu visiškai jokios garbės už tai. Be abejones, turiau pažymėti, kad Aš jus priverčiau suprasti, kaip svarbu, kad būtų atverta jūsų Sahasrara. Daugiau nėra argumentų, jokių pasiūlymų – nieko, bet turite savo Sahasrara Čakrą atvertą, kuri sako jums, kas yra tiesa. Esant šioms puikioms aplinkybėms, ką galėtumėte pasakyti jūsų Motina? Aš galiu pasakyti tik tiek, kad tęskite gyventi realybės, supratimo gyvenimą. Visame kame jūs rasite tiesos, ir tai, kaip mes naudojame tą tiesą, yra mūsų pačių pasiekimas.

Žmonės yra sutrikę, nes neturi žinių. Žinios iš knygų nėra žinojimas. Jų žinojimas turi ateiti iš vidaus, iš jų vidaus, suprantate, ir tai atsitiko, dėl Sahasrara Čakros atvėrimo. Tai atsitiko visose šalyse, ir tai bus visame pasaulyje, tiek daug žmonių gaus realizaciją. Bet vienintelis dalykas, kurį jaučiu – jūs, žmonės, privalote turėti tam ne emocinį prieraišumą, ne emocinį, o praktinį atsidavimą, tai yra, tai įvyko, tai veikia. Tada jūs sugebėsite duoti kitiems realizaciją, suprasite realizacijos svarbą. Kol nepanaudosite jos, tol nesužinosite, kokią jėgą turi realizacija. Taigi jūs turite išmokti naudoti jėgą, kuri yra jūmyse, kuri pradėjo veikti ir kuri suteiks jums tokią beribę jėgą. Mano sveikata truputį nusilpo, be to, Aš labai sena. Bet vis tiek Aš jokių būdų nesijaučiu pavargusi, kol kreipiuosi į jus; Aš jaučiuosi susižavėjusi, kad yra tiek daug Sahadža jogų, tiek daug, kurių Sahasrara yra atverta, ir jie mėgaujasi savo Sahasrara.

Iš tikrųjų Aš norėčiau, kad jūs užduotumėte Man klausimų, bet jūs galite surašyti juos ir atsiųsti. Tada Aš pabandysiu į juos kada nors atsakyti. Bus daug geresnė mintis. Taigi dėkoju jums labai. Telaimina jus Dievas. Aukite į sahadž, aukite į savo esybę.

Telaimina jus Dievas, visi Mano palaiminimai.

2007-0408, Velykų pudža, „Būkite taikūs“

View [online](#).

Velykų pudža, Pratišťanas, Puna, Indija, 2007 m. balandžio 8 d.

Šiandien labai svarbi diena. Sakau, šiandien labai svarbi diena. Tai jūsų nauja pradžia, visiems jums. Pabandykite suprasti, kad jūs dirbote labai sunkiai ir stengėtės padaryti daugiau, negu tuo metu galėjote. Tai buvo jūsų noras, ir jis išsipildys. Žinoma, išsipildys, jeigu jūsų noras stiprus, viskas išsipildys, ir jūs turėsite didžiulę galimybę padėti žmonėms. Kaip padėjote sau ir esate dėl to dabar laimingi. Gerai, kai jūs nusprendžiate padėti kitiems, tai svarbu. Jūs visi turite būti palaiminti. Jūs tai galite, tai priklauso nuo jūsų vadovavimo jausmo, kad jūs privalote duoti realizaciją kitiems. Dauguma iš jūsų gavo realizaciją sau, bet jūs turite tai duoti kitiems.

Leiskite kitiems žmonėms gauti realizaciją. Dauguma iš jūsų gavo realizaciją, jūs dėl to džiaugiatės ir esate labai laimingi. Taigi būkite laimingi ir linksni. Tai pirmas ženklas, kad esate realizuoti, kad gavote realizaciją. Gavę realizaciją jūs galite duoti ją kitiems. Šiandien yra ypatinga diena, nes Kristus sugrįžo į gyvenimą tiesiog tam, kad padarytų ką nors dėl kitų. Taigi šiandien yra ypatinga mums visiems. Aš pasakyčiau, šiandien jūs turite suprasti, jog esate gavę galią duoti realizaciją kitiems. Jūs tai gavote, bet dabar turite ją ir naudoti. Tie, kurie gavo savirealizaciją, turi ne švaistyti energiją, o pabandyti ją perduoti.

Šis pasaulis pilnas chaoso, ginčų ir tebesitęsiančių kovų. Taigi jūsų pareiga ir darbas bus pasikalbėti su jais ir pasakyti, kad pirmiausia Sahadža jogai turi tapti taikūs ir džiaugtis Sahadža jogos vaisiais. Esu tikra, viskas pavyks. Tai pavyko daugeliui iš jūsų, ir tai pavyks kitiems. Tai ne vien tik kalbos, iš tikrųjų kai kas vyksta. Taigi atminkite, kad jūs esate Sahadža jogai, ir jūs nusipelnėte geros pagalbos, geros pagalbos iš manęs ir iš Visagalio Dievo. Nėra dėl ko liūdėti. Tai yra įvairūs išbandymai, kurie paskatins jūsų gerumą, ir jūs pasieksite rezultatą. Suprasite, kokie ypatingi yra Sahadža jogai. Be galo gera matyti tiek daug tų, kurie stengiasi gauti realizaciją, nors iš tikrųjų jau gavo realizaciją.

Yra labai daug tų, kurie nori turėti realizaciją, bet čia yra daug tokių, kurie jau yra realizuoti ir gali daug padėti tiems, kurie nori jų pagalbos. Šiandien yra labai tinkama diena nuspręsti dėl savo ateities. Jūs turite nuspręsti padėti kitiems Sahadža jogams suburti kuo daugiau naujų jogų. Mes privalome skleisti Sahadža jogą. Jūs matote, kad yra daug problemų, ir kuo daugiau mes turime kaip Sahadža jogai, nelieta jokių problemų, jos visos išsisprendžia. Taigi aš linkiu jums sėkmės, prašydama pasistengti giliau ir tvirčiau suvokti savo realizaciją. Aš tikiuosi, jūs dėl to neabejojate. Jeigu turite kokių abejonių, galite man parašyti. Dabar mes turime tokių malonių, gerų žmonių, kurie atėjo į Sahadžajogą. Taigi jūsų pareiga yra pamatyti, kaip jie tampa geri Sahadža jogai ir mėgaujasi palaiminimu.

Aš labai laiminga, matydama jūsų tiek daug čia atkeliavusių, ir šiandien taip pat yra labai gera diena. Kristaus gyvenime nutiko labai daug svarbių dalykų, dėl kurių Jis atvyko, arba Jis jau buvo Sahadža jogas ir bandė suburti kuo daugiau Sahadža jogų, bet tuo metu žmonės nebuvo tokie pasirengę, kokie esate jūs. Jūs esate ypatingi žmonės, kurie ieškojo ir rado bei gali tai perduoti kitiems. Tai net tai, ką galite pasilikti tik sau. Jeigu gavote, negalvokite apie tai, kad gavote paskutinį šansą, bet suteikite tą šansą kitiems. Aš esu su jumis visais, bet kuris, turintis asmeninę problemą arba kokį kitą rūpestį, parašykite man. Aš atsiprašau, kad negaliu nieko jums duoti šią ypatingą dieną. Telaimina jus visus Dievas!

2007-0624, Šri Adi Šakti pudža, „Jūs turite įgyti aromatą“

View [online](#).

Šri Adi Šakti pudža, Kabela Ligure, Italija, 2007 m. birželio 24 d.

Labai malonu jus visus čia vėl matyti. Aš manau, tai yra pirmoji pudža, kurią mes turime šioje vietoje ir aš tikiuosi, jums patogiu. Ir, kad jūs patogiai atvykote. Šiandien iš tiesų didi diena. Yra dieviška garbinti Adi Šakti. Kur yra Adi Šakti ištakos? Aš niekada apie tai nekalbėjau. Tai pirmas kartas, kai aš pasakosiu jums, kad Adi Šakti yra pirmą kartą motina, turinti galią, galią Dievo, kuris panorio sukurti šį pasaulį, ir Ji pati sugebėjo sukurti šį didingą pasaulį. (Ar galite jiems pasakyti, kad atsisėstų? Jiems nėra vietos? Prašau, atsisėskite. Kodėl jie stovi? (Hindi) Už jūsų yra kėdės. Viskas gerai, galite sėdėti ant kėdžių. Visa tai krenta, jauskitės kiek įmanoma patogiau. Nepersistenkite. Tikiuosi, visi rasite vietos patogiai atsisėsti.) Taigi, šiandien aš ketinu jums papasakoti apie Adi Šakti, kuri yra labai seniai egzistuojanti. Adi Šakti yra Dievo galia, ir Ji sukūrė šį pasaulį tam, kad įkurtų Dievo karalystę šioje Žemėje. Jūs galite įsivaizduoti: čia nebuvo nieko išskyrus tamsą ir iš šitos tamsos Ji turėjo sukurti visus šiuos gražius vaizdus, medžius ir visų rūšių augaliją, ir Ji sukūrė.

Bet kokia nauda turėti visus šiuos dalykus, kurie nekalba, nesupranta. Juose nėra jokio Dvasios pasireiškimo. Žinoma, kai kurie medžiai ir gėlės gauna nuostabių vibracijų ir jie auga labai gerai, bet ne visi, tik kai kurie. Pavyzdžiui, aš turiu jums pasakyti, kad čia gėlės neturi aromato. Visos gėlės neturi aromato. Aš aplinkui ieškojau gėlių, turinčių aromatą, bet jiems tik rūpi užauginti kuo didesnes gėles. Jos yra labai didelės. Daug didesnės negu jūs rasite bet kur kitur, bet jos neturi aromato. O neturtingoje šalyje, tokioje kaip Indija, gėlės turi nuostabų aromatą. Net mažos gėlės turi nuostabų aromatą.

Kuo ypatingas Indijoje augančių gėlių aromatas, kurio nėra niekur kitur? Niekur kitur! Kai kurios gėlės gali turėti silpną aromatą, bet jo neturės tos gėlės, kurios auginamos taip gražiai, su meile ir priežiūra. Bet daugybė laukinių gėlių, taip pat Indijoje turi aromatą. Kokia priežastis? Jie sako, Indijos žemė (dirva) turi aromatą. Kaip jūs galite turėti žemės aromatą? Bet tai yra faktas, ką jums sakau. Tai nėra tik istorija, tai yra faktas, kad Indijoje bet kokios gėlės, kurias jūs auginatė, dažniausiai turi aromatą. O čia to nėra.

To nėra bet kurioje kitoje šalyje, į kurią nuvyksite – į Norvegiją ar Vokietiją. Bet kurioje kitoje šalyje jūs nerasite gėlėse aromato. Labai sukrečiantis dalykas, kodėl gėlėse nėra aromato. Kai buvo sukurtas šis pasaulis, jame nebuvo aromatų, bet kai kuriose vietose jis buvo, tas vietas mes vadiname Indija arba kitu pasauliu. Tai neįtikėtina, kad čia arba bet kurioje kaimyninėje šalyje nėra gėlių, turinčių aromatą. Taigi dabar jūs esate gimę čia. Jūs atnešėte aromatą. Jūs esate žmonės, kurių sielos realizuotos, ir jūs turite skleisti aromatą. Taigi jūsų atsakomybė yra dviguba. Aš manau, jūs privalote skleisti aromatą.

Aromatas yra tai, kas įgimta. Net ši žemė, kuri, sakytume, neturi aromato. Žmonės jį turi savo charakteryje, elgesyje, supratime. Yra taika, kurios jie trokšta, aš negalėčiau pasakyti, kad jie ją turi, bet jie trokšta turėti taiką. Šis troškimas rodo, kad jie yra aromatingi, labai aromatingi. Koks aromatas yra žmogui, parodo jo prigimtį, jo būdą. Kaip jis gyvena ir kaip elgiasi su kitais. Visos pasaulio šalys vis dar nežino, kad jūs (žmonės), turite tapti aromatingi, kvapnūs. Jeigu jie žinotų, tada visi karai baigtųsi, ir jie pasakytų, kad mes visi esame viena. Mes nepriklausome skirtingoms šalims arba dar kam nors, ką patys sukūrėme. Dievas to nesukūrė. Tai sukūrėme mes. Ta šalis yra tavo...Ta šalis yra mano...Ir jie vis kausis. Ši šalis niekam nepriklauso. Ji priklauso Dievui, bet žmonės kvailai kovoja, neva, čia mūsų šalis, o čia mūsų.

Aš apkeliavau visą pasaulį, nė viena, nė viena, nė viena šalis nėra jų nuosavybė, nes jeigu jūs turite šalį, jums reikia turėti aromatą. Jūs reikia turėti temperamentą, kuris leistų kitiems žmonėms pajusti, kad atvykote iš šalies, turinčios aromatą. Nereikia įrodinėti, kad šalys kovoja tarpusavyje. Jūs galite tai perskaityti laikraščiuose, visą laiką jūs matote šį nesusipratimą, kad šalys tarpusavyje kovoja, ir dar daugiau: kuo labiau jos išsivystė, tuo jos, neva, geresnės. Aš tikiuosi, šiame augime jie pakils, taps dvasingais ir įgis aromatą, bet ši kovojanti žmogaus dvasia yra kilusi iš Šetono, aš taip manau. Tai, kad jie žudosi, žudo kitus, griauja pasaulį.

Jūs skaitote laikraščius ir jaučiate gėdą dėl to, kaip elgiasi žmonės. Taigi visi Sahadža jogai neturi palaikyti jokio tipo kovų. Jie

čia yra tam, kad suteiktų žmonėms aromatą, laimę, džiaugsmą, o ne kovotų. Tai viena svarbiausių Sahadža joga pareigų – nepalaikyti nieko, kas kelia šiurpą, kovas ir kuria problemas. Šios kovojančios sielos sunaikino žemės aromatą. Jei žmonės taptų mylintys ir švelnūs, ši žemė įgautų aromatą. Visų pirma mes turime išmokyti mylėti vienas kitą ir liautis nekęsti. Egzistuoja tiek daug neapykantos išraiškų. Tai taip pat žmonių savybė. Gyvūnai nekenčia, nes jie yra gyvūnai.

Žmonės negali tapti gyvūnais. Mes esame žmonės ir būdami žmonės turėtume tik mylėti ir neturėti jokios neapykantos. Būdami Sahadža jogai, aš sakau, jūs turėtumėte pabandyti lavinti savo gebėjimą mylėti, užuot lavinę gebėjimą kovoti ar kritikuoti kitus. Labai lengva kritikuoti, bet pabandykite suprasti, kad mūsų žemė neturi aromato. Kaip mes suteiksime aromatą šiai žemei? Tai įmanoma tik tada, kai čia gyvenantys žmonės bus švelnūs ir mylės vieni kitus. Tai pats svarbiausias dalykas. Pasaulis buvo sukurtas iš Meilės, kam gi dar gamtai reikėtų sukurti visus šiuos dalykus? Kam visa tai? Visa tai tam, kad leistų jums pajusti grožį.

Visi šie medžiai yra nuostabūs tam, kad jūs gerai jaustumėtės, tam, kad pajustumėte vienybę su gamta. Žmonės neprisidėjo prie šio kūrimo. Dabar nekalbu apie Sahadža jogus. Jų yra nedaug ir jie nuostabūs, jie atliko gerą darbą, nes jie labai gerbia Meilę. Bet jūs turite parodyti kitiems, kad mylite juos, nes jie taip pat turi pamilti kitus. Visas pasaulis yra sukurtas iš Meilės. Nes kam gi būtų reikėtų švaistyti energiją kuriant visus šiuos žemynus ir visas šias skirtingas šalis? Tai ne dėl to, kad kovotumėte, nekęstumėte vieni kitų arba be paliovos galvotumėte tik apie save, tai dėl to, kad vienas kitą mylėtumėte ir turėtumėte daugiau brolių ir seserų. Sahadža jogoje jūs jautėte, kad visa tai yra ir jūs turite brolių ir seserų visame pasaulyje. Šiandien, kai atvykau, aš buvau tokia laiminga regėdama žmones iš visos Europos, taip pat iš Indijos.

Kaip tai įmanoma? Nes jūs išauginate tą Meilę, dėl to, kad jaučiate tą Meilę. Tą įgimtą Meilę. Taigi, kad ir kur jūs beeitumėte, kad ir kur sutiktumėte žmones, jie turėtų sakyti, kad matė Sahadža jogus, kurie yra ne kas kita kaip Meilė. Jiems nerūpi, kas jūs esate, kokios jūsų pareigos ar kita, jie tik žino, kad esate Sahadža jogai ir, kad Sahadža jogai myli kitus Sahadža jogus. Tai yra labai didelis pasiekimas, kurio nebuvo anksčiau, nes žemė neturi aromato ir žmonės jo neturi. Dabar tai atsirado, dabar jūs gebate mylėti vienas kitą, padėti vienas kitam ir suprasti vienas kitą, ne kritikuoti, ne įžeidinėti ar juolab šmeižti vieni kitus. Visa tai sakau, nes jūs visi – nepaprasti žmonės, jūs esate Sahadža jogai. Ar matote, kiek čia yra žmonių, kurie yra Sahadža jogai? Labai nedaug.

Mes privalome turėti daugiau Sahadža jogų, kurie suprastų esą neatskiriama vienos šalies dalis, Meilės šalies dalis. Kai tai įvyks, galėsime pasakyti, kad Sahadža joga yra įgyvendinta. Pagalba vienas kitam ir abipusis supratimas – tai turėtų būti čia, ir aš manau, kad Sahadža jogai supranta vienas kitą ir myli vienas kitą, bet tai turėtų viršyti jų asmenines galimybes. Dauguma žmonių nesupranta, kad Sahadža joga nėra jiems vieniems, tai visam pasauliui. Jūs privalote tai duoti kitiems, sukurti Meilės vienybę, kaip jūs tai vadinate. Mylėdami jūs nematysite blogų dalykų, tiesiog mėgausitės Meile. Ir tai galima pastebėti šiandienos pudžoje. Ar mes atskleidėme nepasitenkinimą kuo nors? Ar mes pajauėme ligotą jausmą kam nors ar kuriai nors šaliai?

Jūs turite save stebėti. Jeigu esate tikras Sahadža jogas, jūs nejausite neapykantos, bet mylėsite kitus ir mylėsite kaip save patį. Meilė yra didingiausias žmonėms Dievo duotas dalykas ir tai kiekvienas turi pabandyti savyje išsiugdyti. Aš tokia laiminga, kad jūs čia atvykote iš toli švęsti šią pirmąją dieną. Pirmąją jūsų, kaip Sahadža jogų, augimo dieną. Jeigu Sahadža joga išplistų ir atsirastų daugiau Sahadža jogų, jūsų darbas būtų baigtas, nes tada jūs megautumėtės vieningumo teikiamu džiaugsmu. Taigi kiekvienas turi veikti taip, kad visi taptume vienu. Reikia liautis kritikuoti ar kažko nemėgti, nes svarbiausia yra mylėti vienas kitą. Ir aš regiu, kad yra tiek daug Sahadža jogų, kurie pasiekė šį Meilės lygį, bet vis dar yra keletas tokių, kurie kovoja, jie nepasiekė šio lygio.

Keletas, nedaug. Sahadža joga reiškia, kad mes esame vienas. Mes visi esame Sahadža jogai, o ne atskirai kartu. Jei suprantate šį faktą, tada šiandien jūs švenčiate didžią Adi Šakti dieną. Kodėl Adi Šakti sukūrė šį pasaulį? Kodėl visa tai įvyko? Kodėl mes nesusimąstome apie tai, kodėl tiek daug Meilės ir gerovės mums buvo suteikta? Mes niekada nesuvokiame, kur esame ir kiek daug gavome. Tai ne pinigai, o Meilė, ir kai jūs suvoksite, kad tikrai mylite vieni kitus, kad nėra jokios neapykantos, jokio keršto, nieko, išskyrus Meilę ir tik Meilę. Šiandien tai yra svarbiausia žinia.

Mes privalome mylėti vieni kitus. Mes turime turėti įvairių ritualų, bet tai tėra Meilės išraiška, tai nėra vien tik ritualai – tai yra pati

Meilė. Kai patiriate savo Motinos meilę, kaip mes tai išreiškiame? Tokiu pat būdu mes turime žinoti, jog šiandien yra diena, kai mes turime pasižadėti, kad Meilė mums pati svarbiausia. Mes privalome mylėti. Žmonės netgi nejaučia meilės savo šeimose. Aš nekalbu apie tokius žmones, kurie myli savo šeimas, savo miestelius. Bet vis dar pasaulyje vyksta karai ir egzistuoja įvairios nelaimės. Visas pasaulis turi paaugti, kad mylėtų vienas kitą. Nėra jokio kito sprendimo būdo, tik mylėti ir toje Meilėje nėra savanaudiškumo, tik džiaugsmas.

Ir būdami šiame džiaugsme jūs jį turite perduoti kitiems. Aš esu įsitikinusi, kad jūs, visi Sahadža jogai, tai darote, kad jūs matote kitų klaidas ir neleidžiate niekam pakliūti į bėdą. Meilė yra Adi Šakti siunčiama žinia. Dabar pagalvokite apie tai, kaip viena Adi Šakti sukūrė visą pasaulį. Kaip Ji turėjo tai padaryti? Ką Ji turėjo suplanuoti? Tai nėra lengva, bet visa tai dėl to, kad Ji mylėjo. Jos Meilė yra išraiška to, kad jūs visi esate čia, ir štai kodėl būdami vienyje su Ja, turite išmokti mylėti. Žinoma, tam jums svarbu žinoti, kad privalote atleisti. Jeigu nežinote, kaip atleisti ir pastebite kitų žmonių klaidas, jūs negalėsite padėti.

Jūsų darbas dabar yra pamatyti, kad gebate mylėti, kad nebėra neapykantos niekam. Jūs negalvojate apie neapykantą ar norą kam nors smogti. Tai turi baigtis. Aš esu tikra, tai baigsis. Visose Europos ir Indijos šalyse: tos, kurios išsivysčiusios, kovoja, ir tos, kurios neišsivysčiusios, kovoja. Kiekviena šalis turi savo kovos stilių. Tai vienintėlis jų skirtumas. Bet nėra Meilės. Jeigu jūs norite turėti Meilę, turite būti jautrūs ir suprantantys. Įsivaizduokim, aš matau šalį X, tada man labai lengva kritikuoti, kad ta šalis yra labai bloga, žmonės yra labai blogi, tas yra blogai, anas yra blogai, bet aš manau, veikiausiai jie visi yra puikūs ir labai geri. Vienaip ar kitaip aš padėčiau jiems suprasti, kas yra Meilė ir išmokyčiau mėgautis ja. Nebūtų jokių problemų. Tik žmonės žino, kaip reikia mylėti, niekas kitas. Gyvūnai taip pat myli, bet jų meilė labai ribota. O žmonių Meilė yra tokia graži, jie atrodo gražūs tik tada, kai myli. Taigi, sakyčiau, nekurti pigios meilės, o kurti tokią Meilę, kuria džiaugtumėtės patys, ir kuria džiaugtųsi kiti. Tai būtina suprasti. Būdai, kuriais žmonės suvokia Meilę, kartais būna labai absurdiški. Taigi, visų pirma turite suvokti, kas yra Meilė, o taip pat suprasti mylite ar ne.

Jeigu jūs iš tikrųjų mylite pasaulį, jūs iš tikrųjų mylite šį Dievo kūrinį, nebeturėtumėte būti jokios neapykantos, jokių kovų. Matyti tik gerus dalykus, kaip motina matytų savo vaiką, jūs matytumėte visą pasaulį kaip nuostabią Dievo kūrinio dalį. Ši tema yra tokia plati, kad aš galėčiau pasakoti jums valandų valandas, bet turiu papasakoti jums apie tai, kad galėtumėte bent šiek tiek suprasti, kas tai yra. Tai, kad jūs turite mylėti vienas kitą ir suprasti vienas kitą. Pažvelkite į mažus vaikus – jie myli vieni kitus. Jie dar neišmoko nekęsti, bet jei vaikai bus netinkamai auklėjami, jie gali to išmokti. Jie gali būti be galo juokingi. Ir tiek daug šalių šiandien yra tokios. Jos kovoja, nes nemyli. Dabar Sahadža jogai turi daug didingesnį darbą, daug didingesnį gyvenimą, nes jie turi parodyti, kad Meilė yra labai didinga.

Nesvarbu, jūs esate induistas ar krikščionis, ar dar kas, visa tai nesąmonė. Mes visi esame žmonės ir turime teisę mylėti, ir jeigu jums kaip nors pavyks pamilti žmones, sakau jums, Sahadža joga įsitvirtins. Sahadža joga yra lyg medis, kuriam reikalinga Meilė kaip vanduo. Išbandykite tai, išbandykite savo gyvenime, pamatysite, kokia vertinga yra Meilė. Nepamatysite, kiek išleidžiate, ką darote. Tai ne ką jūs galite suskaičiuoti, tai kaip vandenynas. Jūs tampate ta tipiška Sahadža jogos asmenybe. Taigi visi Sahadža jogai šiandien turi apsispręsti, kad atleis visiems žmonėms, kurių nemėgo, ir pamils juos visus. Pažiūrėkime, ar tai pavyks. Aš įsitikinusi, kad pavyks!

Nes visų pirma jūs esate realizuotos sielos. Ir antra, Meilė yra didžiausia dovana visiems žmonėms, kurią jūs panaudosite, ir nebeliks žmonėms jokių problemų. Taigi, labai jums dėkoju!

2007-1110, Talk and Quawalli of the Evening Eve of Diwali

View [online](#).

Talk of the Evening Eve of Diwali. Noida (India), 10 November 2007.

Laimingos Divali!

Visiems linkiu labai laimingos Divali! Matėte įvairių šokių, iš jų turite suprasti vieną dalyką – nesvarbu, kas tai parašė ar pasakė – jie visi kalba apie tą patį. Pats svarbiausias jų pasakytas dalykas yra tas, kad Paramatma yra vienas. Jie inkarnavosi skirtingose formose, avataruose, tačiau Paramatma yra vienas. Tarp jų nebuvo jokių ginčų: jie atėjo į šį pasaulį naikinti blogio ir žudyti blogų žmonių, ir tai vyksta. Aš matau tai visur, kad blogi žmonės tampa pažeidžiami, o dabar tai ir jūsų darbas – matyti visus, kurie yra blogi, tuos, kurie veikia prieš Paramatmą ir kurie yra pasiryžę padaryti bet ką dėl pinigų, visi jie keliaus į pragarą. Mes nežinome, kiek pragarų egzistuoja. Vieta, kurioje dabar sėdite, yra labai toli nuo pragaro. Čia nėra jokio ryšio su pragaru. Tačiau pasilikdami čia ir atlikdami antireliginę veiklą, darydami blogus darbus, jūs taip pat galite patekti į pragarą.

Yra įvairių tipų pragarų ir vyksta pasiruošimas ten eiti, nes tie, kurie ten eina, apie tai nieko nežino. Tie, kurie pasilieka, eina į dangų. Niekas šioje Žemėje nežino, kad jie gali eiti ir į pragarą. Blogas elgesys nuves mus į pragarą. Pati Divali prasmė yra ta, kad kaip lempos uždegamos lauke, taip jūs turite būti apšviesti iš vidaus. Šiame tamsiame pasaulyje jūs esate šviesa, jūs esate lempos ir turite šviesti. Bet jei nesate pakankamai apšviesti iš vidaus, kaip galite šviesti? Supraskite tai. Pirmiausiai Sahadža jogai turi būti patys iš tikrųjų apšviesti iš vidaus, ir galbūt tai vienintelis tikslas, dėl kurio mes atėjome į šį pasaulį. Iki Jėzaus Kristaus niekas apie tai nekalbėjo.

Jis yra Agija čakroje, ir tai parodo, kad Jis visiškai neturėjo ego. Jis buvo Visagalio sūnus ir vis tiek neturėjo ego. Žmonės, atėję prieš Jį, šio to išmokė, tačiau Kristus tenorėjo, kad mūsų Agija būtų išvalyta ir, atrodo, kad Agija čakra Delyje yra labai blokuojama. Kokia priežastis? Prieš tai čia gyveno anglai ir išmokė mus būti egoistiškais. Tai parodo jūsų kalba ir elgesys. Mes taip pat matėme tas dienas, kai mūsų šalis nebuvo nepriklausoma, tačiau dabar jūs esate išlaisvinti. Dabar mes esame nepriklausomi. Štai kas yra „Svatantra“, „Sva“ reiškia „savęs“, tas, kuris turi „Sva“ – savęs pažinimą, taip pat turi „tantra“ pažinimą, patį „Sva“ instrumentą. Jūs pažinote save per Sahadža jogą ir žinote, kad esate „tantra“ instrumentai ir kad turite eiti savęs pažinimo keliu.

Galima matyti, kad padaryta didelė pažanga Delyje. Daug pažangos taip pat už Delio. Jūs puikiai žinote, kokia čia esančių žmonių problema, man nereikia jums to sakyti. Tačiau dabar jūs nepriklausomi, taigi privalote matyti, kad nebeturite tų problemų. Pirmą problemą – jūsų Agija čakra blokuojasi. Kristus buvo nukryžiuotas ir nužudytas, tačiau mes vis dar to nesupratome. Priešingai, žmonės iš krikščioniškų šalių yra labai egoistiški, jie taip pat paveikė mus. Tačiau blogiausia yra tai, kad mes dar neatpažinome vienas kito. Visur kovos ir ginčai. Vyksta ginčai, nėra proto tyrumo.

Pirmiausiai turime išgryninti savo protus. Su Sahadža joga viskas įmanoma, ir tai žmonės gali pakelti į pačias viršūnes. Nereikia niekam kopti ir sėdėti Himalajuose, jūs galite tai padaryti ir Delyje. Bet jei apsižvalgysite, visur pamatysite egoistiškus žmones, ir jų Agija blokuojama labai įvairiai. Taigi tai labai sudėtinga. Dabar Dievas atsiuntė vieną iš tų naujų dalykų – vėžį. Jei susergate vėžiu ir jūsų Agija užteršta, tai negali būti išgydyta, tada jau įvyks didžiulė tragedija. Taigi sergantysis vėžiu turėtų ateiti į Sahadža jogą ir išsivalyti savo ego. Kur yra valdžia, ten žmonės yra labai egoistiški. Čia yra tiek daug valstybės tarnautojų, ir visi jie turi pakankamai didelį ego.

Žmonės, atėję iš kitur, turi gerokai didesnį ego, ir, negana to, jie visi geria alkoholį. Tiesiog paanalizuokite, jie visi vadina save krikščionimis ir visi geria. Gerdami alkoholį jūs veikiate prieš save. Jūs nepaklūstate savo Agija čakrai, nepaklūstate jai. Žmogus, kurio Agija švari, negali gerti, jis niekada negeria. Kur tik pažvelgsite, žmonės geria alkoholį, ir jie neturi būdų to atsikratyti, nes kai supranta, kad nebegali mesti, jie išgeria ir už tai. Taigi bet kokie prisirišimai paima mus į vergiją, bet kokie. Tarkime, prisirišimas „panui“ [augalinei kramt. gumai], jie dar pridės tabako į jį. Dievas jus sukūrė su tiek daug meilės, ir gimėte šioje šalyje, kad galėtumėte būti išskirtiniai visame pasaulyje.

Jie gali būti tokie. Indai yra tokie. Tačiau pastaruoju metu pastebiu keletą rimtų susirgimų. Jie valgo pinigus vietoj maisto. Kelių, kuriais dabar atvažiuoju, anksčiau ten nebuvo, bet buvo skausminga matyti kelius tokios prastos būklės, kad niekas negalėtų pasakyti, jog jie nauji. Tik indai gali daryti tokius dalykus. Niekada nemačiau tokių begėdžių žmonių visame pasaulyje, kurie taip elgtųsi. Nereikia būti tokiems. Bet kada bet kuris, turintis galią, gali tai padaryti. Pirmiausiai mes turime pasiryžti išvalyti savo Agija čakrą.

Didžiausia problema Agija čakroje yra ta, kad manome esą daug pranašesni. Tada pradedame galvoti, kad galime valdyti pasaulį, galime jį taisyti. Kai jūs patys nesate teisingi, kaip galite taisyti pasaulį? Turbūt matėte daug žmonių, manančių, kad jie labai didingi, tačiau darančių daug neteisingų darbų? Šioje šalyje žmonės išgrobsto dideles sumas. Pasakykite man, kaip Dievas mums atleis? Didžiausios nuodėmės yra vogimas ir korupcija. Žmogus, darantis tokias nuodėmes, nesvarbu, ką jis bebandytų – daryti pudžas, dainuoti mantras, skaityti maldas, šauktis Alacho, bet ko – jis vis tiek nesulauks malonės. Jokiais būdais. Taigi šiandien jums yra Naujieji metai.

Aš jums visiems linkiu ir noriu, kad pasiryžtumėte nuo šiandien: „Aš niekada nemeluosiu, niekada nesakysiu netiesos.“ Pasaulyje indai žinomi kaip melagiai. Nežinau kaip, bet mūsų šalis nešiojasi šį buvimo nesąžiningais antspaudą. Didūs šventieji, pranašai yra gimę čia, tiek daug sufijų yra gimę šioje šalyje. Kaip gali žmonės meluoti tokioje vietoje? Taigi šiandien jūs turite prižadėti, kad niekada nemeluosite, nesvarbu, kokios būtų pasekmės. Tam jūs privalote turėti drąsos. Dabar, kai esate realizuoti, kokios drąsos jums dar reikia? Jūs iš viso negalite meluoti. Taip nutinka tik, kai tokiais tampate, tada žmonės tikės jumis, kad iš tiesų esate teisingi žmonės. Taigi Sahadža jogai turi būti teisingi, nesvarbu, kuo žmogus užsiima, nesvarbu, ką jis daro – gali būti kelininkas, gali būti gydytojas, gydantis visus.

Jei, nepaisant visko, vis tiek meluojate, jums tai bus pragaras, nes dabar jūs – transformuoti, jūs – realizuoti. Taigi, kai realizuoti žmonės meluoja, jie negali iš to turėti jokios naudos. Kai keliauju, dažnai girdžiu žmones sakančius, kad žmonės mūsų šalyje yra sukčiai, melagiai ir korumpuoti. Man dėl to labai liūdna. Šiandien yra labai palaiminta diena. Pasiryškime šiandien niekada nemeluoti, kad ir kas bebūtų. Aš pati esu moteris, dar ir indė. Aš niekada nemelavau. Meluodami galite daug prarasti, būsite tam pasmerkti, užsiimdami blogais darbais. Taip darydami galite uždirbti daugiau ar apgauti labiau, tačiau niekada nepateksite į dangų, eisite į pragarą.

Viena yra labai svarbu, ką turite žinoti – pasaulyje mes turime labai prastą reputaciją. Kodėl prastą reputaciją? Nes esame tokio tipo žmonės! Kai sužinote, kad kažkas yra melagis, įkurtite organizaciją ir paprašykite ataskaitos. Tarkime, jei buvo nutiestas kelias, kuris nėra pakankamai geras, tada ataskaita apie išleistą sumą yra melas. Ir kas yra padaroma? Pinigai, gauti tiesiant kelią, bus naudojami vien tik gėrimui likerio, kuris yra mūsų priešas! Kodėl jūs norite tai daryti? Jūs visi esate labai turtingi žmonės. Mačiau daug šalių, kur yra neturtingų žmonių, tačiau jie yra labai sąžiningi.

Taigi sąžiningumas turėtų būti svarbiausia jūsų vertybė. Šiandien apsispręskite niekada nebebūti nesąžiningais. Ir mes nepasiliksimė nesąžiningų žmonių kompanijoje, ir jei kas nors yra nesąžiningas, jį demaskuosime. Žmonės sakys: „Motina, tokie patys ir policijoje, ir kituose skyriuose“. Bet jūs esate Sahadža jogai. Sahadža jogai yra neprastesni už bet kokią policininką ar kitą valstybės tarnautoją. Jie visi galingi, tačiau visos galios yra iš Tiesos. Turi būti teisingumas, ir esu labai laiminga, kad daugelis Sahadža jogų yra teisingi, tačiau mums reikia daugiau teisingų Sahadža jogų. Turi būti teisingumas, nes kitaip jūsų Agija bus nešvari. Agija čakroje gyvena ego.

Kai žmogus tampa egoistiškas, tada jis daro įvairių klaidų: kritikuoja, žeidžia, tampa korumpuotas – visi tokie žmonės eis į pragarą. Noriu pasakyti jums tai labai aiškiai, kad neįsiveltumėte į korupciją. Jūs nemirštate. Ką padarėte, kad uždirbtumėte daugiau? Ką darote? Turbūt uždegėte daugiau žvakučių, susiradote dar porą moterų, ką dar? Kaip jausitės, kai eisite į pragarą? Aš kalbu apie visa tai Divali proga, nes Divali buvo švenčiama Sitadži ir Ramos susitikimo proga. Mes nebegalime būti vergais, kai įgijome tyrumą. Mes esame savo pačių vergai, o ne kitų.

Mes dėl nieko neturėtume meluoti. Delyje gyvenau gan ilgai ir esu pakankamai nustebusi, kiek daug jie meluoja. Jie visiškai

nebijo meluoti. Meluodami taip atvirai jie gali turėti iš to naudos, gali uždirbti daugiau pinigų, tačiau nežino, kad jie neis į dangų. Noriu, kad Sahadža jogai man prižadėtų, jog nemeluos ir neparems žmonių, kurie meluoja. Žmonės sako, kad mūsų šalis – labai korumpuota. Taip, buvau tolimese šalyse ir mačiau, kad rusai yra patys geriausi. Jie jau ir taip yra pusiau Sahadža jogai, ir tarp jų yra daug Sahadža jogų. Šiais metais negalėsiu važiuoti į Rusiją, tačiau kitais metais būtinai važiuosiu. Tai reiškia, kad mes nesugebame naudoti demokratijos, kad taip pat turėjome būti komunistais.

Ten nėra priežasčių plėsti, meluoti, ir visi myli vienas kitą. Jie labai mane gerbia. Mes turime suprasti, kur einame. Kaip toli eisime dėl didesnio uždario? Ką gausime? Taigi sąžiningumas turėtų būti pagrindinė jūsų vertybė. Jūsų nesąžiningumas sukels problemų jums patiems. Žmonės sako, kad indai nesąžiningi. Man gėda tai girdėti. Tiek daug šventų žmonių yra čia gimę, tiek daug pranašų yra čia buvę, ir žmonės čia yra puikūs vagys – jie vagia ir kritikuoja.

Jūsų Agija to išsigandusi jau nuo pat pradžių. Jie nori uždirbti didžiulius pinigus, visam tam pasibaigus tie turtingi žmonės eis į pragarą. Šią Divali dieną noriu jums pasakyti, kad visa jos prasmė yra ta, jog pragaras yra pilnas tamsos, o jūs visi esate nušvitę. Iš jūsų tikimasi kovos visur, kur yra tamsa, ir pranešti jiems, kad elgiasi neteisingai. Tai darant mūsų šalis pagerės, bet jūs turite tai padaryti. Mes atlikome pudžas ir ritualus, tačiau Šakti (Dieviškoji energija) mumyse yra tam, kad priešintųsi tam, kas neteisinga. Daugelis nežino, kad pinigų uždirbinėjimas yra liga. Jie eis tiesiai į pragarą. Aš jums tai sakau todėl, kad niekas prieš tai to nesakė. Šią Divali dieną jums sakau, kad mes uždegime šviesas ir švėsime laimę savo širdyse.

Taip galime matyti, koks tai žmogus – ar jis tas, kuris vagia. Ir dabar matau žmones, kovojančius vieni su kitais. Ginčai tarp induistų ir musulmonų jau baigėsi, tačiau kovos su kitais tik prasidėjo. Tai yra antras dalykas – mes taip pat linkę ginčytis. Kitose šalyse bent jau nėra tiek religijų, kiek čia. Taigi, vos tik turime progą, pradedame kovoti, ginčams yra pirmenybė. Kova tarp vyro ir žmonos, tada jų vaikų, ir jei ten dar kas nors su jais yra, tai ginčysis ir su jais. Kas yra Sahadža joga? Sahadža joga yra meilė ir tik meilė. Meilės energijos, esančios mumyse, pažadinimas.

Šiandien yra palaiminta diena, turime uždegti šviesas savo širdyse ir apsispręsti, kad geriau mirsime, negu meluosime. Mes turime čia puikių žmonių, tačiau indai visame pasaulyje turi prastą reputaciją kaip labai nesąžiningi žmonės. Niekada nesutikau tokių, tačiau kiekvieną kartą, kai apie tai išgirstu, labai nuliūstu. Indija yra tokia šventa vieta, kur gimė tiek šventųjų, tai nenutiko niekur kitur, taip pat sufijai yra čia gimę. Tiek daug didžių šventųjų gimė čia, Indijoje, nei viena kita šalis neturi tiek šventųjų, kiek Indija. Buvo jų šiek tiek, tačiau Indijoje turėjome didžių šventųjų, kad ir ko jie mokė, palikite tai. Mes tapome garsiais vagimis. Tas, kuris vagia, niekada neis į dangų. Palyginus su jūsų gyvenimo trukme, turėsite tūkstančius kartų ilgiau praleisti pragare. Šiandien kalbu apie pragarą, nes jis reiškia tamsą, ir matome tamsos kerus visur, tai yra pragaras.

Dabar, kai jūsų šviesos uždegtos, pabandykite pamatyti, kas sėdi pragare. Jūs remiate vyriausybę, demaskuodami nesąžiningumą. Jūs galite atlikti jaunesniojo ar vyresniojo pareigas, vis tiek turite atskleisti vagis. Pagauti vagis, pagauti nesąžiningus. Dabar turite galias, tad kam jos? Jūs buvote pažadinti, o dėl ko? Jūs gavote nušvitimą. Jūs matote save šviesoje. Jūs nieko nematėte tamsoje, o šviesoje pamatykite, kas esate ir ką laimėsite meluodami. Mes esame šeimos žmonės, mes niekada nemeluojame, net negalime meluoti.

Vos tik iškyla situacija, provokuojanti melą, nepamirškite, kad turite galių, jūs esate šviesa, suprantate, esate šviesa šioje tamsoje, ir laikykite tas šviesas uždegtas. Mes turime išsklaidyti šią tamsą. Turime blogą reputaciją dėl savo nesąžiningumo. Nėra tokios didžios šalies kaip mūsų, tačiau labai liūdna žinoti, kad kiti žmonės mūsų nesuprato. Nežinoma, ką tie žmonės gauna už savo nesąžiningumą. Ką jie gaus, yra siaubinga! Nė vieno nebus pasigailėta! Visi nesąžiningi bus pagauti, ir tam yra viskas paruošta. Jūs gavote realizaciją, nes esate sąžiningi, mylite ir gerbiate teisingumą. Aš noriu, kad visi gintumėte tiesą.

Žmonės, mėtantys į Jamunosdži upę šiukšles, yra kvailiai. Jamunadži teka tiesiai į pragarą. Tačiau jūs būsite apsaugoti nuo to pragaro, esate realizuotos sielos. Tas, kuris kartą nušvito, niekada nekris. Tačiau, jei tikrai norite įtvirtinti Sahadža jogą savyje, pirmiausiai turite apsispręsti, kad niekada nebūsite nesąžiningi. Pinigų uždirbimas yra vienintelis reikalas, likęs šiame pasaulyje! Kas jiems nutinka? Niekas jų niekada neprisimena. Turite būti sąžiningi, jei iš viso mylite savo šalį. Kitaip kas patikės melagio meile?!

Labai sunki situacija jums, kai matote, kad kaimynas toks, ir pamanote, jog taip pat turėtumėte tokiu tapti. Tačiau, kita vertus, kodėl nemanote, kad jei esame tokie, tai kodėl kaimynas negali tapti tokiu? Pirmiausiai pažadėkite, kad visada būsite sąžiningi ir niekada neparemsite tų, kurie taip elgiasi. Tai nežinoma, bet melagių klestėjimas yra mūsų šalies prakeikimas! Yra žmonių, kurie per dieną pameluos bent dešimt kartų, ir jiems vis tiek bus negana. Dabar, kai nebėra skurdo, kai viskas gerai, kai turite ką valgyti ir gerti ir jau nesate elgetos, kodėl turite meluoti? Taigi šiandien apsispręskime nemeluoti, ir jei kažkas yra melagis, mes neparemsime to asmens, su juo neturėsime jokių ryšių. Tai teikia daug ramybės ir laimės. Jūs žinote, kad melagis eis į pragarą, o jūs taip pat paskui jį. Dievas jums davė realizaciją, jūs nušvitote iš vidaus.

Šioje šviesoje pamatykite, jei yra tokių žmonių kaip jūs, turite apsispręsti niekada nemeluoti, leisti nukirsti galvas, kad ir kas bebūtų, bet nemeluoti. Čia indai yra geresni. Tačiau, kai girdžiu apie juos svetur, būna labai liūdna. Ir kaip šie keliai yra nutiesti... Ar tai iš viso gali būti vadinama keliais? Jaučiausi lyg važiuotume miškais. Jūs turite organizaciją, todėl, kai pamatote tokius dalykus, galite paskambinti pasiteirauti, kas nutiesė tokius kelius, kodėl tiesė ir kas suvalgė pinigų. Visi Sahadža jogai turėtų susivienyti ir bandyti išvartyti šį bhtą iš savo šalies. Kur benuvyktume, žmonės sako: „Netikėkite indais“. Kokia gėda! Žmonės, kuriais turėtų būti labiausiai pasitikima, esame mes, indai.

Turėjome puikių lyderių, šventųjų ir didžių sielų čia, tačiau negalvojame apie vardą ir šlovę, kurią jie turėjo, kaip žmonės juos gerbė, jie jus gerbs taip pat, tik neremkite vagių. Jei žinote, kad kažkuris žmogus yra vagis, tada neikite pas jį pietauti, tai taptų trukdžiu vagims. Sakau jums, jūs esate Dievo policininkai ir turite įsiminti visus vagis, kuriuos sutinkate. Bandykite tą drąsą įdiegti ir savo vaikams. Bandykite išsiaiškinti apie blogai besielgiančius ir melagius. Mūsų šalis buvo pažadinta kelių šventųjų, jūs taip pat esate šventieji. Jums nereikia meluoti. Kas nutiks, jei valgysite tik kartą per dieną? Niekas nuo to nemiršta. Mes gauname valgyti ir gerti, tačiau mums dar reikia gerti alkoholį.

Paskui gerdami alkoholį sunkiai galime žengti žingsnį, priešingai – esame naikinami. Mes negalime gerai gyventi, turėdami priklausomybę alkoholiui. Tarkime, Amerikoje jie iškėlė naują problemą: kai vaikui sukanka 16 metų, jis turi pats sau užsidirbti. Tai reiškia, jie visi yra tarnai. Jiems duoda pinigų už tokius darbus kaip mašinų plovimas. Ir tiems šešiolikmečiams jie sako: „Pone, tau dabar 16 metų, todėl turi išeiti“. Daug kur mačiau tuos vargšus vaikus, išvartus vos sulaukus 16 metų. Ir galvojame, kad jam ką tik sukako 16 metų, kur jis eis. Kaip išsilavinimas? Jam tik 16 metų ir jis išmestas iš namų.

Jis išvartas tėvo ir motinos. Kaip ilgai tai tęsis amerikiečiams, jūs pamatysite. Jie žlunga. Nusipirkdamas vieną ar du lėktuvus, netapsi didis. Kur esate jūs? Kokios jūsų galimybės? Indija yra šalis, galinti aptarnauti visą pasaulį, tačiau tam turi būti teisingumas. Aš nesuprantu, kur gali reikėti melo! Dauguma turtingų žmonių pirmiausiai turėtų žinoti, kad, jei esi turtingas, tyliai sėdėk sau ir negalvok apie užsidirbimą daugiau. Nesutikau nė vieno, kuris tapo laimingesnis uždirbęs daugiau.

Jūs esate Sahadža jogai ir turite šviesą savyje. Galite matyti kelią šioje šviesoje, ir tai yra tiesos kelias. Galite būti musulmonas, induistas ar krikščionis – jokio skirtumo, jūs visi – žmonės. Ir jei žmonės savyje neturi sąžinės, jie yra nesąžiningi ir niekas jų nežinos. Mes taip pat turime gyvenimą po šio. Koks jis bus? Labai naudinga būti sąžiningu. Svarbiausia tai, kad turite Dievo palaiminimus. Jūs turite tokius palaiminimus, kad nustebtumėte sužinoję. Be jokių pastangų visi jūsų reikalai sutvarkomi.

Tačiau Indijoje, nesvarbu, kokios padėties būtų žmonės – jie gali turėti, gali neturėti, bet visi bėga paskui pinigus. Vis dar yra daug neturtingų žmonių, todėl jiems taip pat šiandien turėtų būti Divali šventė. Jie taip pat turėtų būti laimingi. Mes gyvename toje pačioje šalyje, tačiau apgaudinėjame save, kad esame labai protingi, taip viduje tampame egoistiški. Tapę egoistiški, negalėsime būti apsaugoti. Dėl ego poveikio galite susirgti vėžiu. Tada negalite išsigelbėti. Jei sergate vėžiu, negalite išsigelbėti. Aš taip pat negaliu. Pateikiu faktą.

Pirmiausiai ugnyje sudeginkite ego. Jei turite ego, turėtumėte gėdintis. Kam jums reikalingas ego? Mūsų šalyje – viskam. Jei kažkas baigė bakalauro studijas, jis taps egoistiškas, o jei padaro ką nors daugiau, įgauna dvigubą ego. Jei kažkam pasisekė ir tapo inžinieriumi ar gydytoju, jis taps egoistiškas. Kai Agija čakra blokuojama, kur jus tai nuves? Tiesiai į pragarą. O pragaras yra siaubinga vieta. Dievas davė mums protą, o dabar turime dar ir realizaciją.

Net ir po to, jei norite eiti į pragarą – prašom. Iki šiandien niekas apie tai nekalbėjo. Šiandien yra palaiminta diena, nes daug dalykų nutiko šią dieną. Sitadži grįžo Ramčandradži metu, kokie didingi dalykai bebuvo padaryti Krišnosdži metu, jie buvo padaryti žmonių, kurių sielos – realizuotos. Taigi pirmiausiai apsispręskite, kad niekada nedarysite nieko nesąžiningo ir, jei kažkas taip elgiasi, mes jį demaskuosime. Tačiau šioje šalyje matau, kad balti kovoja prieš juodus, vieni kovoja su kitais. Jie nori, kad Indija būtų padalinta, o tai visiškai nenaudinga. Kaip gali būti naudinga, kai esi sąžiningas ir gero charakterio?! Nesvarbu, ko jau išmokome iš anglų, nėra nieko vertingo iš jų pasimokyti, jų visų būklė dabar labai prasta, o mes turime išgelbėti savo šalį ir visą pasaulį. Tai didžiulė atsakomybė.

Jūs gavote realizaciją, gavote nušvitimą, ir jei tebenorite kristi į purvą, kas gali ką padaryti? Visi turėtų susiburti ir bandyti. Aš noriu, kad Sahadža jogai suformuotų komitetą, ir jei aptiksite vagį, tai turėtų būti pranešta komitetui, ir tada žiūrėkite, ką komitetas daro. Taip jūs tapsite žinomi ir pasieksite aukštas pozicijas. Taigi, pirma, ką reikia padaryti – nebūti nesąžiningiems ir kitiems neleisti tokiems būti. Tai labai svarbu. Jūsų šalis buvo sugadinta. Aliejus yra falsifikuojamas, taip pat sviestas Ghi yra falsifikuojamas. Kur tik pasisuksi, visur žmonės juokiasi iš mūsų. Niekas netiki, tačiau iš tikrųjų geriausi žmonės yra Indijoje.

Žmonių, gavusių realizaciją, kiekis yra didesnis nei bet kur kitur pasaulyje. Jie nepelnė jokių dorybių. Taigi geriau pelnyti dorybes nei pinigus. Pažiūrėkite į vargšus. Šiandien palaiminta diena, taip pat labai džiaugsminga diena. Kodėl džiaugsminga? Nes šiandien gavome dangų ir tik ten norime pasilikti. Tačiau žmonės bijo žengti į dangų. Nereikia bijoti. Jei gausite keliomis rūpijomis daugiau ar mažiau, kokia nelaimė gali jus ištikti?

Visi tapo turtingi. Aš tai mačiau. Aš atvažiuoju čia pastaruosius 17–18 metų. Jūs tapote turtingesni nei buvote. Situacija yra geresnė nei anksčiau. Tačiau nuo ryto iki vakaro vien tik nesąžiningumas, nesąžiningumas ir nesąžiningumas. Taigi kelias jau nutiestas. Todėl šiandien pažadėkite, kad nebūsime nesąžiningi, ir jei kas nors yra toks, mes vieningai tam priešinsimės. Kodėl jums buvo duota Sahadža joga? Kam jums buvo duota realizacija?

Kad galėtumėte skleisti šviesą. Jei neturite vidinės šviesos, kaip ją skleisite į išorę? Ir šia šviesa jūs padedate nesąžiningam? Nieko nenukurs, jei uždirbsite daugiau ar mažiau. Jei esate sąžiningi, jums padės Dievas! Kodėl mūsų šalyje miršta tiek daug žmonių? Niekur kitur tiek daug nemiršta. Taip yra todėl, kad jiems reikia eiti į pragarą. Štai, ką jūs turite žinoti, būdami nesąžiningi – kad pirmas žingsnis pragaro link jau žengtas, o antro melo žingsnio verčiau nereikia. Sakykite tiesą.

Žmogus, sakantis tiesą, yra ypatingas. Geriausia, kai jis ir Sahadža jogas. Kaip žmonės prisimena sufijus, taip jie prisimins jus. Jums nereikia nieko daryti. Tiesiog atskleiskite nesąžiningus, tai yra būtina. Žmonės kovoja, kad sustabdytų šiukšles, metomas į Jamunadži, tai taip pat turi būti pasakyta! Aš aplankiau daugybę šalių, niekas nepila šiukšlių į upę. Kodėl esate tokie tingūs? Čia tiek daug patogumų. Jūs galite atiduoti šiukšles savivaldybei.

Išmesti kur nors, tačiau jei patys šiukšlinate, kas gali ką padaryti? Šiandien visi mintyse apsispręskite. Šiandien labai palaiminta diena, labai palaiminta, todėl mes nedarysime nieko nesąžiningo ir netikėsime nesąžiningumu. Sutikau žmonių, kurie nebuvo nesąžiningi ir nesisvečiavo pas tokius. Jie neturėjo su jais jokių reikalų, nes jiems rūpėjo ne jų vienu gerovė, o visos šalies gerovė. Taigi jūs esate Sahadža jogai, todėl turite pažadėti, kad niekada nesielsite nesąžiningai. Atpažinę nesąžiningą žmogų, pasakykite savo sielai, kad jis nėra sąžiningas. Ir tada, jei susiburtų bent 12 Sahadža jogų ir jei jie sužinotų, kad kažkas yra nesąžiningas, tada Dievas bus ten jų paremti. Ši šalis neturės naudos iš kelių turtingų žmonių, tačiau, be abejo, turės naudos iš sąžiningų žmonių. Didžiausia mūsų negyjanti žaizda yra ta, kad esame nesąžiningi.

Sahadža jogai negali būti nesąžiningi. Mes turime būti vieningi, palikdami visus ginčus ir manymą, kad esame sąžiningi žmonės. Indijos įvaizdis yra labai apjuodintas, taigi prisiekite: „Nuo šiol mes nebebūsime nesąžiningi, ir jei yra tokių, visi būsime prieš juos, kad kitą dieną jie negalės ramiai miegoti.“ Tačiau tai yra per daug išplitę. Aš priblokšta nesąžiningumo lygio, nesąžiningumas – visur, nesąžiningumas – visur. Anksčiau jie atstumdavo vienas kitą dėl smulkmenų ir atsiskirdavo dėl mažiausių dalykų. Bet mūsų šalis buvo tokia sąžininga, turėjo nuostabias vertybes. Ar mes jas pamiršome? Kur jos dingo? Aš matau nesąžiningumą visur, kiekviename žingsnyje. Mes turime išmokyti vaikus, kad negalima būti nesąžiningiems.

Taip, jei jie miršta iš bado, tada kas nors gali būti padaryta, bet tik būnant sąžiningiems. Jei esate nesąžiningi, tada niekas negali padėti, net Dievas. Mes sirgsime visokiomis ligomis. Mūsų šalyje yra įvairių tradicijų, tada jie geria likerį, vyną. Pasakykite, ar atėjote čia tapti kvailiais? Nedraugaukite su tokiais. Nepadėkite jiems. Mačiau žmonių, kurie lankosi namuose, kuriuose geriamas alkoholis, tada jie irgi prisijungia. Tačiau, kai žinote, koks tai žmogus, kai žinote, kad jis nesąžiningas, tada nustokite valgyti pas jį. Jums nėra su juo ką veikti.

Jūs turite dirbti mūsų šalies gerovei, nes Dievas mums davė šviesą. Matykite toje šviesoje. Jo galia yra didžiulė. Jei nuspręsite, kad žmonėmis, nesąžiningais savo tautai, pasirūpins Dievas, to ir užtenka. Bet jūs apkurstate, negalite suprasti. Toks žmogus niekada nepadarys nieko gero. Jis niekada nieko neduos. Aš nesuprantu, kaip jie gali taip begėdiškai gyventi. Štai kodėl šiandieninė žinia, kad turite prisiekti, jog nebūsime nesąžiningi jokiais būdais, ir jei kas bus toks, mes neparemsime. To užtenka.

Dar daug realizuotų sielų ateis į mūsų šalį. Tačiau kam patiktų ateiti į tokią nesąžiningą šalį? Šiandien vienintelė mintis yra ta, kad jei turite šviesą ir joje einate, tai jus sustiprins. Galite daryti, ką tik norite. Pažvelkite, įgijome savo „Svatantrą“. „Svatantra“ yra savęs pažinimo mechanizmas. Dabar noriu, kad gimtų daug realizuotų vaikų, taigi supraskite, koks ypatingas laikas yra šiandien, prisiekite šiandien, kad nei patys nebūsime nesąžiningi, nei kitus tokius paremsite. Net nebijosite jų. Dievas ne su jais, Dievas su jumis. Jei esate geri, tada Dievas su jumis.

Visi žmonės, gimę čia, Indijoje, gimė ne tam, kad kovotų, ne tam, kad tarpusavyje žudytųsi – kokie kvailiai! Mes kovojame, mirštame, o nėra jokios naudos iš kovos, pasakykite jiems: „Kam jūs kovojate? Ko norite? Juk turite puikių gėrimų ir maisto, ko dar jums reikia?“ Tačiau dabar labai paplitę norėti tokių ir anokių drabužių, tokio ir anokio namo, ir mes neturime tų dalykų – su visu tuo eitume tik į pragarą. Anksčiau buvo daug sufijų, jūs taip pat esate sufijai, nes esate išsivalę. Dabar visi parašykite po eilėraščių apie sąžinę. Pirma, turi išnykti nesąžiningumas, antra, yra dar daug problemų, kurias reikia išspręsti. Bet pirmiausiai nebūkite nesąžiningi, niekas nėra toks vargšas Indijoje, kad imtųsi nesąžiningumo. Sakau, kad mūsų šalis apjuodinta ir turi būti išvalyta. Jūs esate Sahadža jogai ir galite tai padaryti.

Jūs turite šviesą, kuria galite apšviesti visur ir visus drąsinti, tai yra gerai. Ypatingai tie, kurie esate jauni, esate draugai, turite galvoti, kokius sąžiningus dalykus galite padaryti. Dabar jie kalba: „Nemeskite šiukšlių į Jamunadži“. Viskas gerai, bet tai nėra taip svarbu. Svarbu atsikratyti nesąžiningumo, štai kodėl ši diena visur yra tokia svarbi, visur uždegtos šviesos. Ir jei mes negalime to padaryti, kokia nauda iš Sahadža jogos? Daugiausiai Sahadža jogų yra Indijoje, tada Rusijoje. Rusai yra labai mandagūs. Jie nieko nevagia. Nežinau kodėl.

Gal, jei komunizmas ateitų į Indiją, mes taip pat taptume tokie? Tačiau tai nėra labai geras dalykas. Jei kažkas ką nors padaro per prievartą, iš to nieko gero. Apsispręskite būti stiprūs. Šiandien jūs apsisprendžiate, tai labai palaiminta diena, ir jūs niekada nebūsime nesąžiningi, ir kitiems neleisite, tada jūsų šalis pradės labai klestėti. Mačiau kitas šalis ir jų žmones... Beverčiai žmonės. Tačiau žmonės mūsų šalyje vis dar religingi. Relingumas mirs mūsų šalyje, jei tie nesąžiningi žmonės taps tokie galingi. Taigi vienintelė žinia yra ta, kad nebūsime nesąžiningi ir kitiems neleisime tokiems būti. Tačiau čia žmonės yra tam labai tolerantiški, jie toleruoja ir tai yra didžiausia klaida.

Kai turite šviesą, ko bijoti? Kodėl jums reikia bijoti? Štai kodėl šiandien prašau jūsų būti drąsiais, ir vienas išsilaisvinimo aspektas bus pasiektas. Jūs įgausite „Svatantrą“, tai yra „Sva“ (savęs) „tantra“ (mechanizmas), jūs tai įgijote, tad naudokite. Šiandien čia susirinko tiek daug žmonių. Niekada Delyje tiek nemačiau. Taigi šiandien patys apsispręskite, kad netikėsite nesąžiningais žmonėmis. Ir visi demonai gimsta, nes mumyse yra tai, kas verčia juos manyti, kad jais patikėsime. Indai neturėtų tikėti, o tuo labiau realizuoti. Visur yra didis šmeižtas apie mūsų šalį, tai melas.

Indijoje tiek daug sąžiningų žmonių, tiek daug. Ir šis šmeižtas yra netiesa. Taip pat mačiau, kaip žmonės kovoja: „Ši žemė mūsų, ta žemė – mūsų“. Viskas, ką turite, yra „Svaradža“ – mūsų pačių karalystė, pačių karalystė. Jūs turėsite savo karalystę, tada tapsite „Svatantra“ tikrąja prasme. Nereikia ko nors bijoti ar kam nors sakyti. Nuostabu matyti tiek žmonių, niekada nemačiau tiek daug žmonių Delyje. Taigi, mano vienintelis prašymas šią palaimintą dieną – apsispręsti niekada nebūti nesąžiningi, net jei reiktų mirti. Mūsų šalis buvo įbauginta paskutinius dešimt metų. Jūsų, Sahadža jogų, tiek daug.

Ko jums bijoti? Ko jūs baiminatės? Dievas yra už kiekvieno iš mūsų. Kai sufijai suprato, kad Dievas yra su jais, jie atsikratė visų nereikalingų dalykų šiame pasaulyje. Ne visi sufijai, bet kai kurie. Jūs taip pat turite tai padaryti. Šiandienos žinia – niekada nevogti ir niekada neremti jokio vagies. Tačiau matau žmones, kovojančius dėl vis daugiau ginčų – dėl kastų ir religijų. Esate čia tam, kad išgelbėtumėte šalį ar nuskandintumėte ją? Turite didžiulę atsakomybę: jūs gimėte Kali Jugoje, Kali Juga turi būti pakeista, štai kodėl tūkstančių tūkstančiai dabar turi realizaciją.

Niekada pasaulyje nebuvo tiek daug realizuotų žmonių. Štai kodėl jūsų vėl ir vėl prašau visada ginti tiesą, ir aš visada būsiu su jumis. Dievas taip pat su jumis. Taigi prašau jūsų visų apsispręsti: „Mes neleisime vykdyti jokių vagysčių, plėšimų, ir, kur tik aptiksime tai, kovosime.“ Bet žmonės atrodo lyg girti ar kaip? Ką jie gavo iš šios šviesos? Drąsos. Drąsiai kovoti. Nesvarbu, kas šioje šalyje ne taip, tai turi būti pašalinta. Yra labai nešvaru, dar daug problemų, bet svarbiausia yra sąžinės nebuvimas. Kai jos nėra, kaip Dievas gali padėti?

Dievui jokios naudos iš pinigų uždirbimo, bet nauda, kad gaunate savo religiją, ir tai jūs gavote. Šiame pasaulyje nėra tiek daug Sahadža jogų, ir Sahadža jogai tokių dalykų nedaro, bet aš jums tai sakau todėl, kad čia atmosfera yra labai bloga, ir mes, žmonės, turime labai prastą vardą visur. Jūs turite viską: maisto, gėrimų, drabužių apsirengti. Ko dar jums reikia? Jūs žiūrite filmus, štai kiek pinigų turite, tačiau turime atsikratyti prisirišimo prie pinigų. Aš labai tikiuosi, kad išgirsite mano žodžius. Taigi, turime prisiekti nebūti nesąžiningi ir priešintis tokiems žmonėms. Supraskite, kad svarbiausias dalykas – mūsų šaliai dabar labai reikia sąžinės. Nėra nieko didingesnio. Sąžinė yra jūsų motina.

Na ir kas, jei turėsite vienerius marškinius vietoj dešimties? Moterims pasakykite tą patį. Taip bus. Tai nutiks. Šiandien kalba truputį kitokia. Ji ypatinga ir malonu, kad jums patiko. Ačiū.